

فرهنگ نوین

عربی - فارسی

مؤلف: شیخ طه عبدالحق

از انتشارات

کتابهای مدرسه

تهران: خیابان ۵ فردا، انتشارات مدرسه، ۱۳۸۵

فرهنگ نوین

عربی - فارسی

ترجمه القاموس العصری

تألیف : الیاس انطون الیاس

باهتمام سید مصطفی طباطبائی

حق چاپ محفوظ

از انتشارات

شبكة كتب الشيعة

کتابفروشی چاپخانه اسلامی

تهران، خیابان پانزده خرداد شرقی، تلفن ۵۶۲۱۹۶۶

چاپ اسلامی

shiabooks.net

رابطہ بدیل < mktba.net

استقبال شایانی که از طرف نویسندگان و روشنفکران و دانش‌پژوهان از کتاب فرهنگ نوین بعمل آمد موجب گردید که چاپهای چهارگانه پیشین در اندک مدتی بمصرف برسد و اکنون خوشوقتیم که چاپ پنجم این فرهنگ پرازش بیاری پروردگار توانا در دسترس علاقمندان قرار میگردد .

ما در دیباچه چاپ نخستین طرز پیدایش، سیرتکامل تدریجی و تحولات زبانهای زنده دنیا بویژه زبان پرمایه عربی را برای آگاهی خوانندگان محترم تشریح نمودیم و مطالبی در این زمینه عنوان کردیم . . . بلی . همانطور که طبقات گوناگون زمین، گیاهها و جانوران طی میلیونها سال برشد و پرورش تدریجی خود ادامه میدهند، همانگونه هم ناموس طبیعت در تحول و دگرگونی، بقا و پایداری یا فساد و تباهی زبانهای زنده دنیا درکوشش و تلاش میباشد و بهترین نمونه آن هم زبان لاتن است که از دیرباز از گروه زبانهای زنده بیرون رفته و در حال رکود و خموشی بسر میرود . . . زبان عربی نیز که در حقیقت زاده زبان سامی و زبانهای وابسته بدان مانند سریانی، عبرانی، فینیقی، کلدانی، بابلی، آشوری، ایلامی، نبطی، سامری، عامونی، ادومی و حمیری است که همگی از میان رفته و بحکم بقای افضل تنها عربی پایدار و جانشین شایسته این زبانها گردیده است .

در پایان آرزو مندیم که این فرهنگ نوین بیش از پیش مورد استفاده نویسندگان و دبیران و مترجمان قرار گرفته و با دیده رضا و رغبت بدان بنگرند . . .
و عین الرضا عن کل عیب کلیله . . . چشم رضا ببوشد هر عیب را که دید چشم حسد
پدید کند عیب ناپدید .

کتابفروشی اسلامیة

فرهنگ نوین

مؤلف - انطون الیاس

مترجم - سید مصطفی طباطبائی

ناشر - کتابفروشی اسلامیة

تیراژ - ۳۰۵۰

نوبت چاپ دهم بهار ۱۳۷۷

چاپخانه - اسلامیة

کلیه حقوق چاپ برای ناشر محفوظ است

شابک ۷ - ۰۱۴ - ۴۸۱ - ۹۶۴ ISBN - 964 - 481 - 014 - 7

بسمه تعالی

چاپ اول فرهنگ نوین در آغاز سال ۱۳۴۸ از طرف کتاب فروشی اسلامیة انتشار یافت و در دسترس خوانندگان قرار گرفت، و از حسن توجهی که گروهی از خوانندگان چه نسبت به مترجم محترم و چه نسبت به ناشر بعمل آورده‌اند سپاسگزار می‌باشیم.. خوشوقتی ما بیشتر از این جهت است که با مشکلات فنی زیادی که در کار چاپ وجود داشت خوش بختانه با انجام این خدمت کامیاب گردیده و موجبات رضایت خوانندگان را تا اندازه‌ای فراهم ساختیم. اکنون که بیاری خداوند بزرگ و توانا به چاپ دوم آن می‌پردازیم ترجمه تقریظ‌هایی را که برخی از روز-نامه‌ها، مجله‌ها و نویسندگان نامی کشورهای عرب در اهمیت و معرفتی فرهنگ نامبرده نگاشته‌اند، بنظر آنان می‌رسانیم.

کتابفروشی اسلامیة

روزنامه الاهرام (مصر) ۲۱ فوریه ۱۹۲۹

بهترین معرف کتاب القاموس العصري نام خود کتاب است . . زیرا يك نسخه از این فرهنگ نفیس در قفسه کتاب هردانشجو و دیر، روی میز هر روزنامه نگار و هر مترجم و محقق یافت میشود. استاد الیاس در گردآوری مشتقات زبان عربی و اصطلاحات نوین و رایج در کشورهای عرب هیچ فروگذاری نکرده است. وی در راهنمایی ترجمه و سبک نگارش صحیح، وحدت ترکیبات، تعبیرات و اصطلاحات کمک شایانی به مترجمان و نویسندگان عربی زبان انجام داده و تصاویر گوناگون برزیبائی و سودمندی کتاب افزوده است.

الاهرام (مصر) ۲۲ ژوئن ۱۹۳۰

استاد الیاس از آغاز تأسیس چاپخانه العصري در قاهره خدمت بزرگی به جهان دانش و ادبیات عرب نموده و تمام نیرو و کوشش خود را در تطبیق تعبیرات زبان با احتیاجات عصر و تکمیل این قاموس بکار برده است. فرهنگ العصري پس از گذراندن دوران کودکی اینک با انتشار چاپ سوم به سن نوجوانی میرسد و بنشد طبیعی خود همچنان ادامه میدهد. شماره زیادی ازواژه های نوین که از طرف فرهنگستانهای عرب برای معانی گوناگون وضع شده بود در این کتاب گنجاییده شده، طرز بدیع چاپ تازه این قاموس همراه با تصاویر و کلیشه ها کتاب را بصورت يك ارمغان گرانبهای علمی در آورده است.

السیاسه (مصر) ۱۹ ژانویه ۱۹۲۴

استاد الیاس با تألیف دو فرهنگ نفیس انگلیسی - عربی و عربی - انگلیسی خدمت بزرگی به نویسندگان و مترجمان این دو زبان انجام داده است. بطوریکه میدانیم زبان مانند هر جسم جاندار دیگر با زمانه پیشرفت میکند و پرورش مییابد و عوامل رشد در آن اثر میگذارد و یکی از صفات برجسته فرهنگ‌های نامبرده همین نکته اصلی و اساسی است که انسان بدان برخورد مینماید.. و ما به برخی از مزایای دیگر کتاب در اینجا اشاره میکنیم.

- (۱) جمع‌آوری هزاران مفردات لغت که در سایر فرهنگ‌ها کمتر دیده میشود
- (۲) ضبط بسیاری از مفردات بایکراه و تصاویر (۳) ذکر مفردات معروف در سرزمینهای عربی زبان (۴) جدا سازی معانی و اصطلاحات با حروف جارة
- (۵) ذکر شماره زیادی از مشتقات و جمله‌های اصطلاحی و ترجمه آنها از روی دقت
- (۶) نداشتن غلط‌های چاپی و زیبایی چاپ و حروف و تصاویر.

رور نامه المقطم (قاهره) ۱۰ نوامبر ۱۹۲۲

استاد الیاس با تألیف قاموس العصری توانائی خود را بخوبی ثابت مینماید و با يك نگاه اجمالی باین فرهنگ، انسان از اطلاعات دامنه‌دار، کنج‌کاوی و مو-شکافی استاد در انتخاب کلمات عربی به شیوه علمی اروپائیان، دچار حیرت می-گردد. استاد مفردات را با چاپ تصاویر طوری مرتب ساخته که فهم معانی آنها برای دانشجویان بسیار آسان میباشد.. این خدمت فرهنگی فقط از عهده همکاریهای دسته جمعی برمیآید، در حالی که استاد به تنهایی این قاموس را در دسترس علاقه - مندان قرار داده اند.

جريدة السودان (خرطوم) ۱۵ ژويه ۱۹۲۲

این فرهنگ مانند قاموس انگلیسی - عربی استاد الیاس در دقت ترجمه و انتخاب الفاظ و ذکر معانی کلمات با مرادفات آنها در خود ستایش و حق شناسی است و میتوان گفت سودمندترین کتاب لغت کلاسی است که تا کنون بزیور چاپ آراسته گردیده .

جريدة الف باء (دمشق) ۸ نوامبر ۱۹۲۱

استاد الیاس از دانشمندی است که دوران عمر خود را در یک رشته ازرشته - های کونا کون دانش بسر میبرد ، وی بتازکی قاموس مصور عربی - انگلیسی بدوستان این دوزبان تقدیم داشته است . هیچ واژه و بانه کیبی از سخنان معاصران ویا فرهنگ عوام را که مترجمان از پی بردن بریشه صحیح آن عاجز بودند ، از نظر دور نداشته و میتوان گفت شاه کلید را بدست آنان سپرده است .

مجله المقتطف (قاهره) فوریه ۱۹۳۰

مزایای این قاموس بیشمار است و مهم ترین آنها ذکر اختراعات و اکتشافات عصر نوین و معانی نوظهور میباشد چنانکه مؤلف از شرح ترکیبات اصطلاحی بویژه ترکیب با حروف جاده و ترجمه صحیح آنها ، خدمت بسزائی انجام داده و از عهده آن بخوبی برآمده است .

مجله المجمع العلمي العربي

(دمشق : نشریه فرهنگستان عرب)

.... و شاید پس از چندبار اصلاح و افزودن برخی لغات تازه ، جامع ترین قاموس های زبان عربی گردد و در دسترس مردم قرار گیرد . این فرهنگ مزایای زیاد در بر دارد و در بررسی و پی بردن بریشه کلمات و آشکار سازی لغات و تعبیرات هیچ فرگذاری نشده است .

مجله الهلال (قاهره) فوریه ۱۹۳۰

مؤلف محترم در ترجمه لغات و تطبیق میان ترتیب مصدری قاموس های عربی و ترتیب الفبائی ساده که در لغت های اروپائیان رعایت میشود ، نهایت موشکافی را کرده است .

مجله التربية الحديثة (بیروت) فوریه ۱۹۳۰

این فرهنگ يك ارمغان ادبی و مفرداتش يك دایرة المعارف است .. هر واژه و با اصطلاحی بزبان ساده و همه کس فهم و بدون پیچیدگی در آن شرح داده شده است .

مجله الجديدة (بیروت) ژانویه ۱۹۳۰

در این قاموس نشانه زندگی یعنی رشد و پرورش بچشم میخورد ، و از اینرو با پیشرفت زبان و نهضت فرهنگی جهان عرب پا بپا پیش میرود ، و همین شور و دلباختگی استاد الیاس را بادامه بررسی و پژوهش در مبحث الفاظ و انتخاب بهترین و شایسته ترین آنها و ادار میسازد .

سلامه موسی

مجله الشوری (قاهره) ۵ فوریه ۱۹۳۰

چاپ تازه قاموس العصری در حقیقت يك سرمايه علمی برای هر استاد و دانشجو و مترجم و نویسنده میباشد، و اگر در میان آثار ادبی مؤلف کتابی یافت شود که نام استاد را در ردیف اول زبان شناسان عربی جاویدان سازد، بدون شك نام فرهنگ او در نخستین درجه قرار خواهد گرفت.

مجله الجديد (مصر) ۲۳ دسامبر ۱۹۲۹

اگر بگوئیم که استاد الیاس با تألیفات و نتیجه تحقیقات خود از جمله پیش-آهنگان خدمت بزبان و ادبیات عرب شناخته شده اند گزافه نگفته ایم، او با تألیف قاموس العصری نقیمه بزرگی را که استادان و دانشجویان همواره با آن روبرو بودند، از میان برداشته است.

مجله الرادیو (مصر) ۲۷ اوت ۱۹۳۳

استاد الیاس بواسطه چیرگی و تسلط در زبانهای عربی و انگلیسی از بسالیان دراز احساس میکرد که مطبوعات جهان عرب نیازمند به يك فرهنگ جامع و کامل عصری است و برای دسترسی باین کمال مطلوب دامن همت بر کمر بست و سرانجام این اثر گرانبها را در دسترس عموم قرار داد، و اگر انسان درجه کتش و کوشش استاد را در جمع آوری مواد کتاب و تصاویر آن، خستگی و ساداحتی و هزینه های گزاف چاپ این مجموعه سودمند را در نظر بگیرد، تعجب خواهد کرد چگونه استاد از عهده این خدمت دشوار و کمر شکن به تنهایی برآمده و بهترین کتاب لغت را در دسترس ما قرار داده است.

مجله المقتطف (قاهره) اکتوبر ۱۹۴۴

بقلم : شادروان علامه ، لغت‌دان بزرگ

أب انشتاس ماری الكرملی

عضو فرهنگستان عرب

از دوران جوانی بارها از خود می‌پرسیدم : چرا کتابهای لغت زبان عربی با فرهنگ‌های اروپائیان بسیار اختلاف دارند، و چرا انسان برای پی‌بردن بمعنای يك كلمه باید به فرهنگ‌های گوناگون مراجعه کند و دست آخر هم چیزی دستگیرش نشود .

شما در لغت‌نامه زبانهای اروپائی می‌بینید که يك جانور یا گیاه و یا جسم معدنی را طوری تعریف میکنند که تقریباً وجود آنرا در ذهن خودتان مجسم می‌سازید ، در حالی که بیشتر کتابهای لغت زبان عربی دور نمائی از مقصود را برای خوانندگان به‌صور می‌آورد، و بطور نمونه بسیاری از لغت‌ها را اینطور تعریف می‌کنند: حیوانی است معروف، پرنده است مشهور، جانور آبی، يك نوع حشره و خزنده و از اینگونه تعریف‌های عمومی ...

سالها گذشت تا آنکه برای تکمیل تحصیلات به آموزشگاههای بلژيك و فرانسه پیوستم و از همان آغاز تحصیل استادان ماهی چند بار ما را به موزه‌ها و نمایشگاهها، پرورشگاه جانوران و پرندگان، ماهیها، خزندگان و حشرات، باغ‌ها و چمن‌زارها رهبری میکردند تا دانستنیهایی را که میخواستند در ذهن ما جایگیر شود، بچشم‌سره بینیم و در نتیجه بر اثر این روش علمی و عملی مطالب زیادی فراگیرم و بدون پیروی از آن بر نامه درك آنهمه معلومات بر ایمان پذیر نمی‌بود ..

تا آنکه دوره تحصیلاتم در صومعه کشیشان کرملی بلژیک پایان رسید و به بغداد بازگشتم. و پس از ورود به بغداد به تألیف فرهنگ بزرگ عربی المصاعد که شالوده آنرا در جوانی پی ریزی کرده بودم، پرداختم.

هدف من از روز نخست این بود معانی الفاظ و واژه ها طوری بیان شود که خواننده از مراجعه به لغت های دیگر بی نیاز گردد. برای پیشرفت کار بناچار در جستجوی فرهنگ های گوناگون بزبانهای مختلف، از خطی و چاپی برآمدم و در نتیجه کتابهای بیشمار بدست آوردم متأسفانه در بیشتر آنها اشتباهات و سهل انگاریها اوهام و تخیلاتی از لغت نویسان بنظر میرسید که ما به نومییدی و دلسردی گردید، ولی با تمام اینها من بکار خود ادامه میدادم، پس از مدتی رفته رفته پی بردم که گوشه های من باد در قفس یا آب در غربال نبوده است. تا آنکه فرهنگ القاموس العصری عربی - انگلیسی تألیف استاد الیاس و در واقع کم گشته خود را پیدا کردم.

مزایای این فرهنگ و علت برتری آن از بسیاری لغت نامه های دیگر از این قرار است از :

۱- قاموس العصری فرهنگی زنده و بارور است زیرا نویسندگان لغت از صد سال پیش تا کنون بیشتر سخنان کهنه و مهجور را بکار برده و از گویندگان و سرایندگان معاصر ذکر نکرده و در نتیجه آثار آنان در ردیف کتابهای بی روح قرار گرفته است.. شمارد لغت نامه های دیگر کلمانی مانند: سیاره، طیاره، غواصه مدرّعه، دبّابه (بمعنای امروزی آنها) و درّاجه، سحّابه و یا اصطلاحات قضائی چیزی نمی بینید در حالی که در فرهنگ نوین این کلمات یا تصاویر آنها ذکر گردیده است.

۲- این کتاب تنها فرهنگ زبان عربی است که متن کامل آن با همان حروف و پیکره ها و سایر مزایا، برای نخستین بار بزبان چینی ترجمه شده و تا کنون هیچ مجموعه و کتاب شرقی باین زبان برگردانیده نشده است.

۳ - تنها فرهنگی است که مرادفات و یا معانی را بزبانی ساده در مقابل لغات ذکر میکند .

۴ - یگانه لغتی است که اصطلاحات معاصران از روزنامه نگاران و نویسندگان را در رشته های گوناگون علوم و ادبیات ، هنرها و پیشه ها تشریح میکند .

۵ - تنها کتاب فرهنگ است که ملت های عرب بویژه مردم عراق با آغوش باز آنرا پذیرفته و از آن بهره مند میشوند .

استدراك چاپ اول

در چاپ اول فرهنگ نوین متأسفانه افتادگیهای در معانی برخی واژه‌ها
بنظر رسید که اینک بشرح زیر اصلاح میگردد :

صفحه	سطر	لغت	معنی
۳۵	۲۱	ألاووظ	پیچ ، فنر
۱۹۱	۶	حلّ الخطأین	اشتباه در محاسبه
۳۰۶	۱۸	صیرمائی	پاره دوز
۳۵۵	۵	شمال، شمار	پستان‌بند
۳۱۳	۵	طوریته - فأس الزراعة	کج‌بیل، بیلچه باغبانی
۳۱۷	۷	مطار .. حظيرة الطیران	آشیانه هواپیما
۳۳۹	۱۳	عُسْبِر. عیسبار. ذئب الارض	خوک مورچه‌خوار ،
- خوک سم دار			
۳۴۹	۲۱	عقدة التقصیر	کمند
۵۴۱	۲۸	لوز (من القشرتین)	مغز بادام
۵۸۶	۳۱	فتش (صفصاف)	سندلی از چوب درخت بید
۷۸۷	۱۴	جُرثومة الثوربث	gène ، مایه، ماده ، عوامل
انتقال خصوصیات جسمی و			
روایی پدر و مادر به کودکان			

فرهنگ نوین

عربی - فارسی

ترجمه

القاموس العربی

تألیف: الیاس انطون الیاس

باهتمام: سید مصطفی طباطبائی

از چاپ دهم

حق چاپ و عکسبرداری از این نسخه محفوظ است

حق چاپ محفوظ

از انتشارات

کتابنروشی اسلامیة

خیابان پانزده خرداد شرقی تلفن - ۵۳۱۹۶۶

چاپ افست اسلامیة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیش گفتار

انسان در روز نخست از صدهای طبیعی موجودات زنده تقلید میکرد و طی میلیونها سال فاقد نیروی کلام بود و طبق آخرین تحقیقات و پژوهشهای علمی نیروی گویائی در دوران سوم زمین شناسی در او پیدا شده است . این موجود عجیب که در روزگاری بسیار بسیار دور و دراز پادشاه هستی گذارده سر نوشت فرمانروائی بر طبیعت را بدست او سپرد و افسر حکومت جهانی را بر سر او قرارداد و برایش گفت: بر طبیعت حکمفرمائی کن و جهان خاکی را زیر سلطه و قدرت خود در آر ! .

در آن روزگاران ، و در محیطی که طبیعت آن را بزیور کوهها و حیوانات درنده، جنگلهای انبوه و درختان کهن ، گلها و گیاههای ژیا و پرندگان خوش الحان ، رودها و دریاها ، مرغزارها و چشمه سارها ، آراسته بود، انسان بصورت يك موجود وحشی زندگی میکرد ، برهنه و عریان بسر میبرد ، بساط ژمین را فرش و آسمان نیلگون را روپوش خود قرار میداد و برای ادامه زندگی و سیر کردن شکم خویش بجمع آوری میوه های جنگلی و یا شکار حیوانات و درندگان می پرداخت و کنج غارها را کلبه و پناهگاه خود می ساخت .

این آغاز زندگی جادوگر بزرگی است که اکنون درندگان را رام کرده و نیروی خارق العاده طبیعت را از بخار و برق تسخیر نموده و اتم را شکافته و زمین

و دریا و آسمان را همچون پریان جولانگاه خود ساخته است، بلکه جمادات را نیز بزبان آورده و گردونه طبیعت را بدلخواه خویش بگردش انداخته و در پرتو هوش و دانش خود به فضای بیکران و کره ماه دسترسی پیدا نموده و در نتیجه سر رشته بی انتها و اسرار آمیز این جهان را بدست آورده است .

بشر در دوره های نخستین زندگانی خود، اشارات و اقسام صداهارا (مانند لالها و گنگه ها) بکار میبرد، ولی در صحنه تنازع بقا و کشمکش زندگانی لغات صوتی رفته رفته بر لغات اشاری برتری یافت، زیرا صوت برای تعبیر از مقصود و فهماندن مطلوب بهتر و آسان تر می نمود و لغات صوتی در تاریکی شب و روشنائی روز قابل تفاهم بود، در حالی که اشارات فقط در روشنائی روز بکار میرفت، و با آنکه آثار لغات اشاری بر اثر عامل وراثت هنوز در طبیعت انسان باقی مانده ولی لغت صوتی با مرور زمان صورت طبیعی بخود گرفت.

بلی! همانطور که نقطه مراحل تحول را از تخم ساده تا جنین کامل بتدریج میگذراند و کودک دوران بی زبانی را از راه اشاره با دست و بعد با حرکات ساده صوتی و سپس با کلمات بریده، طی میکند، انسان وحشی و نخستین نیز چنین مراحل را پشت سر خود گذارده است.

گرفتگی زبان انسان در عصر توحش کم کم از میان رفت و نیروی نطق جایگزین آن گردید و انقلاب بزرگی در عالم طبیعت پدیدار گشت و پیروزی بزرگی نصیب انسان شد. در نتیجه با پیشرفت ادوات صوتی که طبیعت طی میلیونها سال آماده ساخته بود، دوران گنگی و بی زبانی انسان سپری گشت، آنگاه برای آنکه از حدود بیان صوتی ساده قدم فراتر نهد، عصرهای طولانی را پشت سرهم گذارد، تا آنکه لغت از مرحله ساده صوتی بمرحله لفظی وارد گشت و بیانات

صوتی بصورت الفاظ جدا و مستقل یعنی بشکل حکایت لفظی و بیان معنوی در آمد .

در این مرحله الفاظ همچنان جامد بود و تفاوتی میان اسم و فعل و حرف وجود نداشت . مثلاً يك لفظ گاهی برای اسم و زمانی برای فعل و وقتی بجای حرف باقتضای موقع ، بکار میرفت ؛ سپس تفاوت میان اسم و فعل و حرف پدید آمد و با از میان رفتن برخی الفاظ حروف و ادوات تازه برای حکایت از معانی بکار رفت و چیزی نگذشت که دامنه اشتقاق کلمات به تناسب پیشرفت زندگی مادی گسترش یافت و مشخصات شماره و جنس نمایان گشت ، تا آنکه لغات به آخرین مرحله ترقی خود رسیدند .

همانطور که حیوان و گیاه از ذره ناچیزی بوجود آمده و طبق ناموس نشو و ارتقاء مدارجی را طی کرده اند ، لغات نیز از يك اصل و ریشه سرچشمه میگیرند و تمام زبانهای دنیا از يك هسته مرکزی اشتقاق می یابند و اصل تنازع بقا در میان آنها جاری می باشد ، یعنی ضعیف محکوم بمرگ و قوی جانشین آن میگردد و بطور خلاصه چنانکه با چشم می بینیم و با گوش می شنویم و تقریباً احساس می کنیم ، دگرگونی در عالم زندگی و عالم لغات یکسان است ، و اصل انتخاب طبیعی و بقای اصلح در مورد آنها ساری و نافذ است .

بدانسان که گیاه و حیوان با اختلاف نوع و جنس ، هر يك بحسب خصوصیات و استعداد و توافق با محیط بزندگی خود ادامه میدهند ، زبانها نیز طبق قانون بقای انطباق بر جای میمانند و چه بسا زبانها مانند حلقه های مفقوده میان گیاهان و حیوانات در جریان این تنازع از میان رفته اند .

همچنانکه طبیعت از میلیونها سال در طبقات زمین و گروه نبات و حیوان اثرات تدریجی از خود گذارده و فضای بخار آلود را بر اثر فعل و انفعالات بصورت خورشیدها و ستارگان در آورده است ، زبانهای بیشمار بشر نیز بطور غیر محسوس و با مرور زمان

دستخوش این تحول تدریجی قرار گرفته و طبیعت باین سنت دیرین همچنان ادامه خواهد داد .

اگر زبانهای مرده و زنده، قدیم و جدید، مهم و غیر مهم ملل جهان را کمی بررسی کنیم می بینم آنها هم مانند موجودات زنده پیوسته در حال تحول اند و هر گاه نمونه قدیمی یکی از زبانهای زنده را در روی سنگ نبشته‌های تاریخی و کتابهای خطی یا طومارهای باستانی در نظر بگیریم به تفاوت زیاد میان اسلوب انشاء، معنی و لغت آن عصر با آنچه در دوره‌های بعد بیادگار مانده و تغییرات مهمی که در زبان روی داده است ، پی خواهیم برد . هیچ يك از زبانهای بشر در هیچ يك از عصرهای گذشته و در هیچ نقطه از جهان از این قاعده کلی برکنار نمانده و بهترین نمونه در اثبات این نظر مقایسه زبانهای جنوب اروپا با زبان مادری یعنی لاتین و مقایسه زبانهای هند با زبان مادر یعنی سانسکریت میباشد .

فرض کنیم اگر شکسپیر شاعر بزرگ و نامدار انگلیسی سر از خاک در میاورد و داستانی از داستانهای خود را بدانگونه که سرائیده بود برای هم میهنانش میخواند بواسطه تفاوت تلفظ زمان او و زمان کنونی و اختلاف میان الفاظ و معانی این دو زمان ، شاید عده انگشت شماری بگفته‌هایش پی میبردند حتی اگر یکی از افراد اوایل قرن نوزدهم باین دنیا باز می گشت بسیاری از الفاظ و اصطلاحات امروزی زبان مادری خود را درک نمیکرد .

زبان عربی نیز مانند سایر زبانها دستخوش ناموس طبیعت بوده است . اگر يك نفر بدوی عصر جاهلیت زنده میشد و بسر زمین مصر میآمد هر گز زبان رایج مردم وادی نیل را که با زبان عربی عصر او نه تنها تفاوت بلکه مابایت دارد ، نمی فهمید ، چنانکه زبان مردم جزیره مالک را که ترکیبی از عربی ، ایتالیایی و اسپانیولی است نمیتوان حتی شاخه‌ئی از زبان عربی دانست . چنانکه يك نفر مصری شاید يك دهم زبان امروزی مردم مراکش را درک نکند و اگر قرآن در میان نمی بود زبانهای

منداول مصری، سوری، مغربی، حجازی، عراقی و جزائری هر کدام وضع مستقلی از خود داشتند و به اندازه اختلاف زبانهای سریانی، عبری و فینیقی از زبان عرب بیگانه بودند.

زبان شناسان زبانهای مهم جهان را بدو گروه بزرگ تقسیم میکنند: یکی زبانهای پیشرفته و دیگری زبانهای ملل عقب افتاده مانند زبان زنگیهای افریقا و هندیهای سرخ پوست امریکا و شمال شرقی آسیا و زبانهای حبشی و بربری و قبطی. زبانهای پیشرفته نیز بدو گروه متغیر و جامد تقسیم گردیده و زبانهای تورانی، اوگرانی مغولی و تاتاری از دسته اخیر بشمار رفته اند.

زبانهای متغیر نیز دودسته اند: سامی و آریائی. زبان آریائی شامل زبانهای اروپائی، جنوبی آسیا و سانسکریت بوده که از مهم ترین شاخه های آن فارسی، هندی، افغانی، بخارائی، کردی و اردنی است، و زبان سامی شامل سه زبان مهم عربی و عبری و سریانی است.

با آنکه برخی از زبان شناسان کرانه های رود دجله و فرات را پرورشگاه زبان سامی میدانند ولی بسیاری از دانشمندان و محققان شبه جزیره عربستان را کانون اصلی زبان سامی تصور میکنند و بعقیده آنها عربی از قدیمی ترین شاخه های سامی شناخته شده، و برای پی بردن بریشه سامی باید به عربی مراجعه نمود.

بنا بر این زبان عربی زائیده زبان سامی است و باز زبانهای سریانی، عبری فینیقی، گلکانی، بابلی، آشوری، عیلامی، نبطی، سامری عمونی، ادومی و حمیری بستگی دارد، ولی امروزه از تمام زبانهای هم شاخه عربی بجز زبان سریانی و عبری زبان دیگری باقی نمانده است، همگی آنها در کشمکش تنازع بقای زندگی از میان رفته و مانند لاتن که جز در کتابهای دینی و شعائر مذهبی و دعاها در کلیسا یادگاری از خود نگذاشته است. در زبان عربی نیز با گذشت زمان و تحت تاثیر اوضاع و احوال نقاط مختلف و تماسهای خارجی لهجه های گوناگون مانند حجازی و یمنی پیدایش

یافت و روی اصل طبیعی در هر يك از شاخه‌ها و اشتقاقات زبان عربی تغییراتی روی داد و تنها بهجهتی که از تماس و برخورد با زبانهای سایر ملل برکنار ماند، و روزگاران دراز بحالت اصلی واولی خود پایدار بود همانا زبان عربی قریش بود.

از زبان مردم حجاز شاخه‌ها بلکه لغات مستقلی بنام زبان قبایل پدیدار گشت و چون قبیله قریش تجارت پیشه بودند و بیش از سایر قبائل با ملل جهان آمیزش داشتند زبان آنها پیشرفته ترین و برترین لغات عرب گردید، طائفه قریش از طرف شمال با مردم عراق و سوریه و مصر، از جنوب با مردم یمن و از خاور با ساکنان کناره‌های خلیج فارس و از باختر با مردم حبشه داد و ستد و آمیزش داشتند، حتی گروهی از مردان بلند همت آنها به هندوستان و قلب افریقا و نقاط دور افتاده آسیا می‌رفتند بعلاوه همه ساله مسلمانان برای زیارت خانه خدا در مکه معظمه اجتماع می‌کردند و در نتیجه بسیاری از لغات بیگانه در زبان قریش وارد گردید.

از اینرو دانشمندان اوائل اسلام که بجمع آوری لغات عربی پرداختند از زبان قریش مایه نگرفتند و بیشتر بجمع لغات قبائل تمیم، قیس، اسد، هذیل و کنانه و برخی از طائیه‌ها اکتفا کردند، حتی از شهرنشینان و یاصحرا نوردان عرب مجاور مانند قبائل لخم و جذام، قضاعه و غسان و ایاد، و تغلب و بکر و بنی حنیفه و یمامه، که بر اثر آمیزش با بیگانگان اصالت زبان خود را از دست داده بودند، استفاده نکردند و در نتیجه زبان عربی بطوری کامل بدست آیندگان نرسید و دانشمندان بسیاری از الفاظ و اصطلاحات را که در فرهنگ‌ها ثبت نشده مولد یا دخیل (بیگانه) و یا عامی نامیدند.

راست است که زبان عربی الفاظ و کلمات پیشاری از زبان سایر اقوام مانند فینیقی‌ها، کلدانی‌ها، حبشی‌ها، ایرانیان و قبطنی‌ها حتی از زبانهای لاتن، سانسکریت یونانی و نوبی، عاریه گرفته، ولی این کلمات از دوره‌های جاهلیت در اصل این زبان ریشه دو انیده بطوریکه امروزه میتوان آنها را عربی خالص نامید.

و اینکه برخی از علمای علم لغت با ورود کلمات بیگانه در یک زبان مخالف اند
 اشتباه میکنند زیرا در چنین صورت باید از استفاده آلات بخار و ماشینهای موتوری
 در مزرعه ها و کارخانه ها و قطارهای راه آهن ، و روشنائی و برق و گاز ، اتومبیل و کشتی
 و هواپیما و صدها اختراعات و اکتشافات دیگر ، نیز خود را محروم سازیم .

سپس دوره دیگری در تحول زبان عربی فرا رسید و آن عصر پیروزیهای مسلمین
 و نتایج آن مانند تأسیس دیوانخانه ها و دوایر دولتی و نام گذاری و استعمال لغات
 مخصوص برای این سازمانهای نوین بود . اعراب لغات خارجی بسیاری از ملل بخصوص
 ایرانیان را که در کارهای دولتی و عمرانی و سیاسی ، سابقه تاریخی داشتند پذیرفتند
 و در نتیجه هزاران اصطلاحات و واژه های جدید وارد زبان گردید . بعد دوران
 باشکوه عباسیان و عصر نهضت علوم و فنون اسلامی آغاز گشت و نتایج سودمندی ببار
 آورد ، کتابهای گوناگون از یونانی و سریانی و فارسی و هندی و عربی ترجمه گردید
 و در تمام رشته های علوم معروف آن عصر لغات جدیدی وضع شد و بطرز صحیحی بصورت
 عربی در آمد . در این مرحله ، تحول بزرگی در تاریخ لغت عرب پدیدار گشت
 و تمدن درخشان اسلام در سراسر آسیا و کشور اسپانیا گسترش یافت اندلس کانون
 علوم عربی و اسلامی گردید و دانش پژوهان از همه جا بدانجا شتافته کسب کمال
 میکردند تا آنکه آن خورشید تابان پس از ۸۰۰ سال افول کرد و پرده
 سیاهی عربستان را فرا گرفت و اعراب بخواب سنگینی فرو رفتند . در آن دوران
 بحرانی چیزی بر گنجینه لغوی آن افزوده نگردید ، و آن زبان سرشار از اصطلاحات
 علمی و فنی عصر عباسی بحال رکود افتاد و نویسندگان و شاعران عرب نیز شیوه
 بلاغت و سخنوری را بصورت ابتذال در آوردند تا آنکه قرن نوزدهم آغاز گشت .

قرن نوزدهم میلادی قرن نهضت علمی بخصوص اختراعات و اکتشافات مغرب

زمین بود و آثار آن خواه ناخواه در خاور و کشورهای عرب نمودار گشت. گذشته از تأسیس صدها مدرسه و آموزشگاه در سراسر این منطقه، دو کانون بزرگ فرهنگی یکی بنام مدرسه **قصر العینی** در مصر و دیگری دانشگاه امریکائی در بیروت تأسیس گشت و پس از چند سال گروهی از دانشمندان ' بزرگان و نویسندگان از این دو مرکز علمی بیرون آمدند چنانکه مسیحیان لبنان نیز با تأسیس مدارس و بنگاههای فرهنگی و ادبی در این نهضت بزرگ، شرکت جستند، صدها نسخه‌های نفیس خطی با شرح و تعلیق این دانشمندان انتشار یافت و گروهی از آنان برای احیاء زبان وادیات عرب بجمع آوردی لغات و تدوین فرهنگ‌های نوین و سودمند پرداختند.

یکی از آن دانشمندان که سراسر عمر خود را وقف این خدمت نمود مأسوف علیه **الیاس انطون الیاس** لبنانی بود که با انتشار مجلدات گوناگون فرهنگ عربی - انگلیسی و انگلیسی - عربی خدمات نمایانی انجام داد و در سال ۱۹۵۲ میلادی در مصر درگذشت. فرهنگ معروف عربی - انگلیسی او بنام **قاموس العصری** که تاکنون ده بار به چاپ رسیده و متن عربی آن به چند زبان از آن جمله زبان چینی مورد استفاده قرار گرفته است، بگواهی علمای عرب از سودمندترین فرهنگ‌های عصر ما بشمار میرود.

نگارنده از سالیان دراز بر آن بودم که يك فرهنگ جامع و سودمند عربی - فارسی که جوابگوی احتیاجات عصر حاضر باشد تهیه نمایم تا آنکه در اوایل سال ۱۳۴۵ دوست بزرگوار آقای مهدی قائنی نسخه‌ئی از آخرین چاپ این قاموس را بعنوان امانت به نگارنده مرحمت کردند، پس از چند روز مطالعه بترجمه متن عربی آن بفارسی دست بکار شدم، و برای آگاهی و جلب موافقت فرزند مرحوم مؤلف آقای **ادوار الیاس الیاس** که از چاپ هفتم به بعد با تجدید نظر و اضافات، خدمات پدر را ادامه میدهند، با ایشان مکاتبه نمودم و اکنون خوشوقتم که این خدمت ناچیز فرهنگی پس از سه سال تحقق مییابد. در این جا

لازم میدانم از مساعی جمیله و حسن ابتکار جناب آقای حاج سید اسماعیل کتابچی و اخوان مدیر محترم کتابخانه اسلامیہ در چاپ و انتشار این اثر ناچیز سپاسگزاری نموده مزید توفیق ایشانرا از پروردگار مسئلت بنمایم .
اینک ترجمه مقدمه مؤلف را از نظر خوانندگان محترم میگذرانیم .

سید مصطفی طباطبائی

مقدمه مؤلف

زبان عربی نخست مرکب از الفاظ ساده و فطری بود که بر اثر گذشت زمان و ترقی مردمی که با آن تکلم میکردند دایره اش وسعت یافت و بسیاری کلمات بیگانه بخصوص از مللی که با عرب آمیزش داشتند وارد آن گردید بطوریکه امروزه تشخیص آنها از عربی خالص بسیار دشوار بنظر میرسد. عرب بواسطه قبیله های بیشمار خود برای بسیاری از معانی و اعلام، لغات متعدد بکار میبردند. مثلاً برای شمشیر هزار اسم، شتر یانصد، بدبختی و مصیبت چهار صد و مار دوست نام مختلف داشتند ولی در طول زمان بسیاری از کلمات آن فرسوده و کهنه شده و دیگر مورد استعمال واقع نشدند. در دوره های باستانی بیشتر کلمات بیگانه از زبانهای مصری، فارسی، یونانی، آرامی و حبشی به عربی راه می یافت ولی در دوره های اخیر، اصطلاحات علمی و فنی، اختراعات و اکتشافات روز افزون، چون سیل بنیاد کن از زبانهای اروپائی به عربی سرازیر گشت.

شما با يك نگاه اجمالی در این فرهنگ باینگونه کلمات که در زبان زنده عصر ما بکار میرود زیاد برخورد می کنید و اینکه برخی ها میگویند زبان عربی را همانطور که از عربهای بادیه نشین به ارث رسیده باید حفظ نمود و یا بگفته امام غزالی: لیس فی الامکان ابداع مما کان دست به ترکیب زبان نباید زد، از افکار پوسیده گذشتگان سر چشمه گرفته و خوشبختانه بطلان آن به ثبوت رسیده است، و پیروی از این اصل نه تنها رفع نیازمندیهای مادی ما را نمیکند بلکه سبب رکود زبان نیز خواهد گردید، زیرا همانطور که هر جسم زنده بر اثر عامل فساد و فرسودگی نیروی تجدید نندگی را از دست میدهد، زبان نیز بچنان سرنوشتی دچار خواهد گشت.

دوستاناران دوام و بقای زبان عربی باید بدانند که نسل جوان امروزی ما

بفرا گرفتن علوم و فنون بیش از هر چیز دیگر نیازمند میباشند و آموزش علوم عصری هم جز بوسیله زبان مادری دانش آموزان امکان پذیر نخواهد بود. ازاینرو بسیاری از سخنان روزانه که حکم کلمات مرده را پیدا کرده و بازندگی این عصر ناسازگار است باید از زبان بیرون ریخت و بجای آنها کلمات تازه بکار برد، و گر نه زبان از عهده وظیفه سنگین آموزش علوم جدید بر نخواهد آمد، و ما در هر حال ناگزیر هستیم که اصطلاحات و نام های تازه را که در روز نامه ها و مجلات و کتابهای درسی بکار میبرند، بپذیریم و زبان خود را با کاروان زندگی پیش ببریم. بازرگانی که پارچه و قماش یا آلات و ادوات مکانیکی و یا هر کالای دیگر از خارج وارد میکند نام آنها را نیز با همان کالا میآورد و ما که مصرف کنندگان کالاها هستیم باید نام آنها را قبول کنیم.

در عصرهای گذشته، و تا وقتی که زندگانی قوم عرب بر شته های معین و شیوه های خاص مانند صحنه های جنگ، آلات نبرد، صحرای بیکران، شتر و سیاه چادرها، گیاهها و حیوانات، حماسه سرائی و افتخار پیدان و نیاکان، بستگی داشت اسامی را با مسامی آنها قبول میکردند و پس از احتیاج بمسائل علمی و دینی، شرعی یا کشاورزی چون لغاتی در زبان مادری نداشتند با استعمال کلمات بیگانه تن دردادند. گذشته از این در لجه ها و مکالمات روزانه کشورهای عرب بسیاری الفاظ مشترک یافت میشود که تا اندازه ای احتیاجات ما را در این عصر بر طرف میسازد ولی ما آنها را بنام کلمات عامیانه یا زبان بازاری و غیر ادبی و یا الفاظ بیگانه وارد زبان نمیکنیم، در صورتیکه این کلمات از صدها سال پیش بما ارث رسیده و دلیلی برای رد کردن آنها نداریم... و چون تشکیل اتحادیه عرب و همکاری فرهنگی و ادبی میان عربی زبانان بدون وحدت زبان عملی نیست، خوشبختانه این وحدت مانند سایر زبانهای زنده با اندک تفاوتی در زبان عربی وجود دارد، مانند کلمه متی یا ای متی که در مصر ایمتی و در سوریه هیتی و کلمه این که در مصر هین

با **فی آئِنَ** و در **سودیا وِیَن** و کلمه **هنا** که در **مصرِ هِنَا** و در **سودیا هُون** یا **هَوْن** و **ماه** که در **مصرِ مَهَّه** و در **سودیا مَی** تلفظ میشود .

زبان انگلیسی که تا قرن هیجدهم شماره لغاتش از بیست هزار بیشتر نمیشد اکنون به دویست و پنجاه هزار کلمه رسیده و بیشتر آنها را از زبانهای بیگانه حتی زبان زنگی‌های **افریقا** و **آمریکا** گرفته اند ، زیرا آنها زبان را وسیله و الفاظ را آلات و معانی را هدف قرار میدهند .

این فرهنگ **عربی - انگلیسی** که **عربی** زبانان تقدیم میگردند نسبت بسایر فرهنگها که تا کنون انتشار یافته امتیازاتی دارد که لازم میدانم نظر دانش پژوهان را بدان جلب نمایم .

کتابهای لغت و فرهنگهای **عربی** رایج طوری تنظیم شده حتی آنها که در قواعد و احکام صرف دست دارند بزحمت میتوانند یک کلمه را باصل مجرد آن برگردانند .

نخستین امتیاز این فرهنگ **سادگی** اسلوب و روانی و اصالت کلمات است که با **بتکار** شخصی خود **بکار** برده ام ، یعنی کلمات را نظیر فرهنگهای :

لسان العرب ، **قاموس المحيط** و **معیط المعیط** و با رعایت ترتیب هجائی ساده برخی قاموس‌های اروپائی، قرار داده ام بطوریکه برای پیدا کردن يك کلمه

(غیر از حروف مقلوبه و کلماتی که حرف دوم آن مشدد است مانند **حق** که

ح . ضی . ضی و **شَل** که **ش . ل . ل . ل** و **مَد** که **م . د . د . د** و **مَر** که **م . و . و** است)

باید حروف اول و دوم و سوم آنها در نظر گرفت .

امتیاز دوم اینکه معنای هر کلمه با ذکر کلمه هم معنی و یا تفسیر ساده مرادف

آن ذکر شده است .

امتیاز سوم آن جمع آوری کلمات و اصطلاحات رایج در مصر است تا

رفته رفته سایر **عربی** زبانان بدان آشنا شده و آنها را مورد استفاده قرار دهند .

علامت های اختصار

(—) این خط (—) بجای کلمه ایست که در بالای آن ذکر شده و برای ذکر معناهای مختلفه تکرار آن کلمه دیگر لزوم نخواهد داشت (رجوع شود به ص ۱۷ ماده ابر)

(۱) روی برخی از الفاظ عربی شماره (۱) گذارده شده و نشانه آنست که لفظ مزبور در همان ریشه برای معنای دیگر آمده ، مانند کلمه بنت (۱) ص ۷۸ اول ستون راست و دوم در ستون چپ ، و نیز کلمه بنیان (۱) و بنیان (۲) در سطر نهم و شانزدهم همان صفحه

(۲) عدد (۲) روی برخی از کلمات نشانه آنست که کلمه برای بار دوم بمعنای دیگری غیر از معنای اول بکار رفته است .

(۳) و اما عدد (۳) نشانه تکرار کلمه برای معنای تازه غیر از دوم معنای اول میباشد — ، به کلمه مؤلف در اول ستون دوم صفحه ۳۶ مراجعه شود . و همین کلمه در سطر دوم مؤلف ۴ بمعنای تألیف یا نوشته شده بکار رفته است . و نیز کلمه ۵ جزمه در سطر هفتم ستون دوم صفحه ۱۱۴ که برای بار دوم بمعنای معمول در مصر یعنی کنش استعمال میشود ، یا کلمه مجلس که در سطر نهم ستون اول صفحه ۱۱۹ بمعنای اول و در سطر ۱۳ بمعنای دوم و در سطر ۱۵ برای سومین بار مجلس ۳ بمعنای سوم یعنی جای نشستن آمده است .

✱ علامت ستاره (☆) کمی در طرف راست ستون حاکی از شروع کلمه است و در صورتیکه بعلاامت معرّب اشاره نشده باشد دلیل آنست که کلمه باتمام صیغه های صرفی و مشتقاتش عربی صحیح و خالص است .

○ این دایره و یا شکل △ مثلث نشانه آنست که کلمه رایج و متداول در مصر است ، ولی هرگاه اصل کلمه بعلاامت معرّب آغاز گردد مانند ○ تلسکوب یا ○ تلفراف یا ○ مغنط ، نشانه آنست که تمام اشتقاقات آن نیز معرّب است هرچند این مشتقات با دایره ○ مشخص نشده باشند ، و

همینطور اگر کلمه با علامت (o) یا لفت‌متداول در مصر آغاز گردید تمام مشتقات آن نیز از همان ماده میباید مانند کلمه Δ اُسْطی در صفحه ۳۰ و یا Δ بَهْت در صفحه ۵۹

(س) کلمه رایج در سوریه (س نخستین حرف کلمه سوریا) نشانه کلماتی است که مردم سوریا در مکالمات خود بکار میبرند، مانند ببل س (ص ۷۳) و خوخ: کَدَاقِنِ س (ص ۲۰۳) و درج: جارور س (ص ۲۱۱) و زعبر س و مزعبرانی س (ص ۲۷۵)

(ع) کلمه متداول ع که نخستین حرف کلمه عراق میباشد و حاکی از در عراق متداول بودن کلمه در کشور عراق است، مانند مرصاع ع (ص ۲۵۲) و رایة شادن ع (ص ۲۷۱) و سکمکع ع (ص ۳۰۶) در پایان امیدوارم که با تألیف این فرهنگ عصری تاحدی وظیفه خود را نسبت بهم میهنان و عربی زبانان بویژه نوخاستگان و نسل معاصر عرب انجام داده و پروردگار توانا همگی ما را براه راست هدایت فرماید **انه ولی التوفیق**
الیاس آنطون الیاس

فهرست رسوم و تصاویر در این فرهنگ

صفحه	عنوان
۸۲۶	حیوانات
۸۲۸	پرندگان
۸۳۱	ماهیها و جانوران آبی
۸۳۲	حشرات و خزندگان
۸۳۳	گیاهها ، درختها، گلهای لوازم کشاورزی
۸۳۷	ساختمانها و صنعت معماری و مصالح ساختمانی
۸۴۰	آلات و ابزارهای صنعتی
۸۴۱	آلات و ادوات علمی
۸۴۲	انواع گره ها
۸۴۲	اشکال هندسی
۸۳۳	آلات وابسته به علم روشنائی و بینائی ، برق و پزشکی
۸۴۴	اعضاء بدن انسان
۸۴۵	اثاث و ادوات مورد استعمال در خانه
۸۴۷	ظروف و لوازم آشپزخانه و اسباب سر سفره
۸۴۹	لوازم دفتر و نوشت افزار
۸۵۰	خوردها و ادوات استعمال دخانیات
۸۵۰	زینت آلات و لوازم پیرایش
۸۵۱	پوشاک و انواع لباسها
۸۵۳	پا افزار و کفشها
۸۵۴	انواع کیف ها و جامه دانها
۸۵۴	بازیهای ورزشی و تفریحی
۸۵۶	آلات موسیقی
۸۵۷	انواع اسلحه
۸۵۸	و سایر نقلیه زمینی ، دریایی و هوایی و لوازم وابسته بدانها
۸۶۰	پیچه ها و کارهای دستی
۸۶۱	وسایل شکنجه ها
۸۶۱	نشانه ها ، بیرق ها و شعارها
۸۶۲	بزرگان و ناموران تاریخ
۸۶۳	ارباب انواع و موجودات افسانه ای
۸۶۵	تصاویر چیزهای گوناگون

(۱)

أَبْدًا: قَطْلًا. أَشَدَّ هَرْكَزٍ. بِهِيجُوه
دائماً هبسه، پیوسته، همرا

أَبْدِي: دَائِم هَبْكَی، دائمی، جاودانه

أَزَلِي: جاودانه، بی پایان

أَبْدِيَّة: أَزَلِيَّة فَنَاءَانْدِیْه، اخوت

دَوَام هَبْكَی، انتقال ناپذیر

مُؤَبَّد: دائمی، جاودان، بی پایان

سَدَى الحیاة مادام العمر، برابر با یک عمر

أَبَدَ (في يد) • أَشَدَّ (في يد)

أَبْر: لَدَغ گزید، نش زد

أَفْتَى عَلَى رَسَاكَرْد، بدنام کرد

أَغْتَابَ عَهْبَتُكَرْد، بدگوئی کرد

إِثْرَةُ الجَاظَةِ سَوَزَن خَطَی

الْجَبَاكَة مَهْل بَاغْدَكَم

طَرَف مَدَبَب فُوكَسَرِیْز سَوَزَن

التَّبَات سَدَاة عَضُوكَرَكِيَا

أَدَم عُلْفُ خُوس بَرِیْم

الْراعي: حُصْبِيْزِي اَمْرَنِكِيَّة

الْراهب: نَات شَمْعَدَانِه مَعَطَر

الْحَمُوز: نَبَات شُوكِرَان

الْمَحْتَرَقَة: حُصْت زُبَانِي مَحْمُودَة

الْمَلَايِن: حَقَق قَطَب مَنَا

مَنْطَلِيَّة: اَهْن رَا

إِنْخِرَاف مَنْطَلِيْمِي عَقْرُكَمَحْمُودَة

شَنْطَل: تَقْلَرِیْز فُلاَب دَوَزِه، سَوَزَن

أَبَار: صَاغِج الْاَبْر اَو بَاتْمَا سَوَزَن سَا

مِقْبَر: مِثْبَار اَبَارَة سَوَزَن دَان، قَوَطِي سَوَزَن

سَبْتَر: بَسْتَه سَوَزَن

مُسْتَأْبَر: مَدَقَّة التَّبَات (انظر دَقَق) اَلْك مَادَكَمَكَل

أَثْرَامِيس: شَلْبَتَة

أَبْرَد (في يد) مَحْمُودَة

بَاغْر جِیْز وَحْشَت اَنَكِيَّة

أَبْدَة: هُوَّة، وَحْش أَوْ تَمِي، نُحْف، هُوَلَا، حُورَان

أَبْدَة: هُوَّة، وَحْش أَوْ تَمِي، نُحْف، هُوَلَا، حُورَان

أَبْدَة: هُوَّة، وَحْش أَوْ تَمِي، نُحْف، هُوَلَا، حُورَان

أ: هَزَّة الاستفهام، هل ؟

أَفْرَأْتُ: عَطَانِي اَيَا نَامَدَام رَاخَوَانْدِي ؟

أَمَارَاتُ أَخِي اَيَا بَرَادَرَم رَا نَدِيدِي ؟

أ: هَزَّة التَّشْوِيَّة. سَوَاة... اَم جِه. خَوَاة

هُوَ لَا يَبَالِي أَذَقَّتْ أَمْ بَقِيَّتْ جِه بَرَدَم جِه بَامَم بَرَاي

اَو كَيَاكُنْ أَت

أ: اَنَاب نَخْتَبِن حُوف الصَّبَاي عَرَبِي

لَا يَفْرَقُ الْاَلْفُ مِنَ الْاَلْفِ الْفَرَاذُ بَا تَخْصِيصْ يَبْدَهْد

أَنَا الْاَلْفُ وَالْبَاءُ. مِنْ آعَازِ الْوَجْاحِ يَأْوَلُ دَا خَرَهْتَم

أَب: اَغْطَلَس، النهر الميلادي الثامن ماه هُتَم مِلَادِيَه

آب (في اور) • آب (في اور) • آب (في آب) (اور)

أَبَاح (في وِج) • أَبَاة (في يَد) • أَبَاة (في وِش)

أَب (أَب) آب آله: اِسْتَأَق 'ارزوداشت، اِسْتَأَق دَاشْت

أَب: عَشْت كَبِيَاة، عُلْف

أَبَاة: الْحَبِيْثُ اِلَى الْوَلَدِ وَلَتَنَكِي بَرَاي مِهْمَن

أَبَاة (في يَم) • أَبَد (في يَد) • أَبَد (في يَد)

أَبَد (في يَد) • أَبَر (في رِز) • أَبَسَر (في بَر)

أَبَس (في بِي) • أَبَسَر (في بَكِر) • أَبَل (في بَل)

أَبَل (في بَل) • أَبَج (في بَج) • أَبَل (في بَل)

أَبْجَدِي: بَقَرِیْب حُرُوف اَبْجَد

الحُرُوفُ الْاَبْجَدِيَّة حُرُوف اَبْجَد

اَبْجَر (في بَجَر) • اَبْجَر (في بَجَر) • اَبْجَر (في بَجَر)

أَبْدًا بِالْمَكَايِنِ: أَفَامَ مَنُوزَل كَرْد، مَاد، أَفَامَت كَرْد

الْحَبْرَان: تَوَشَّش وَحْشِي شَد، رَهْبَد، رَم كَرْد

أَبْد: خَلَّه جَاوَدَان دَاشْت، اَز فَرَا مَوْشِي بَا ز دَاشْت

أَبْد: دَوَام فَنَاءَانْدِیْه، هَبْكَی، جَاوَدَانِه

إِلَى الْاَبْدِ: دَائِمًا بَرَايَم هَبْسه

إِلَى أَيْدِ الْاَبْدِيْنَ: نَا اَبْد، بَطُور اَبْدِي بَا اَزَلِي

أَبْد: بَرِي، مَوْحَش وَحْشِي، بِيَا بَاة

أَبْدَة: هُوَّة، وَحْش أَوْ تَمِي، نُحْف، هُوَلَا، حُورَان

أَبْدَة: هُوَّة، وَحْش أَوْ تَمِي، نُحْف، هُوَلَا، حُورَان

أَبْدَة: هُوَّة، وَحْش أَوْ تَمِي، نُحْف، هُوَلَا، حُورَان

أَبْدَة: هُوَّة، وَحْش أَوْ تَمِي، نُحْف، هُوَلَا، حُورَان

أَبْدَة: هُوَّة، وَحْش أَوْ تَمِي، نُحْف، هُوَلَا، حُورَان

أَبْدَة: هُوَّة، وَحْش أَوْ تَمِي، نُحْف، هُوَلَا، حُورَان

۵- قَعَادَة : ذُعْرَة درجیانک ، سفاک
 ۵- قَتَب : آدم کوربُت
 مُقْتَبُ الکاهل فوزی خبده
 ۵- قِرْدَان : عَشَر
 ۵- کِبَر : حَلِيتُ ، افروزه
 ۵- کَرَش : اَکْثَر ش شکم بزرگ ، قلم کند
 ۵- مُعَاوِیَة (في عوی)
 ۵- نَطَّارَة : عَیْکِ باجنگ
 ذُو النطَّار
 ۵- النوم : خَشَعَان کونکار
 ۵- المولک : مجسه ابوالهول در مصر
 ۵- بَقَطَان : دِيْک ، خروس
 أبولون والدان پدر و مادر
 أبوة : صفة الوالد پدری
 أبوی : والدي پدرانه ، پدروار
 — : من جهة الاب بسته ، هغون ، از یک صلب
 الآب : الأقنوم الأول پدر آسمانی
 أبأ الولد : رَبَّاه گولده در حق فرزند دیگری پدر کرد
 أبولون : احد آریاب یونان در ویسان قدیم
 الاغریق والرومان
 أبوبنه : مُشْتَرک روزنامه با مجله
 أبی : رَفَض رد کرد ، نپذیرف ، انعام کرد
 — : عاف نفوذ کرد ، بیزاری جفت
 آب : غیر راسی بی میل ، ناراضی ، باکراحت
 إباء : إِبَاءَة : رَفَض رد ، عدم قبول
 — : عوی بیزاری ، تنفر ، بی میلی
 أبی : مَرْفُوع آفوت مبتکر ، عارداشتن از پرافاده
 ۵- أیلِس : الیعل المقدس گوساله مقدس نزد فراعنه مصریان
 لدى العراينة
 ۵- أیض (في بیض)
 ۵- أبیوَر : ابیکور یکی از حکمای قدیم یونان
 ۵- إیتار (في واد) : آنان (في اثن)
 ۵- اناوة (في اثن) : مالبا ، حق امتیاز ، باج و خراج

۵- إنب : نُوطة المذمومة بین کیمبر کوزکان
 ۵- إنبج (في وجه) : انجاد • انحد
 (في وجه) : انحف (في تحف)
 انجم (في نجم)
 ۵- أنرج : أنرج : نُرْج بالک ، بادرنک ، أنرج
 ۵- أنساع : أنسج (في وسع) • أنسج (في وسع)
 ۵- أنصل (في وصل) • أنصع (في وضع) • أنضع (في وضع)
 ۵- أنفق (في وفق) • أنقد (في وفد) • أنقن (في تنق)
 ۵- أنق (في وق) • أنکا (في وکا) • أنکل (في وکل)
 ۵- أنل : أنل • عسل کز ، درخت کز
 ۵- أنم بالکلی : افام ، ماند ، ساکن شد ، منزل کرد
 ماتم : اجناع في حزن سولاری ، مجلس زخم ، غزادار
 ۵- أنمیل : سیتارة انومیل
 (ان) : آنان رجاء
 ۵- أنون : تَنور : تاجه الاغ کوره ، تون ، تود
 — : قین (راجع قن) کوره اجر بزی
 ۵- انهم (في دم)
 (انو) : إناوة : ضربة (راجع ضرب) : مالیات
 ۵- أني : جاء آمد ، وارد شد ، رسید
 — : أحضره آورد ، حاضر کرد
 — : الامر : قدسَه انجام داد ، کرد ، بجا آورد
 — : الجبرم : ارتکبه مرتکب جنایت شد
 — : المرأة : غشيتها مازن هم بستند
 — : على الامر : اتته کاردار انجام داد ، به پایان رسانید
 — : على الشيء : آناه تحلیل برد ، فهمی کرد ، خالی کرد ، بشو ، چیزی را
 آناه الشيء : به : أعطاه إياه داد ، بخشید ، از برای داشت ، تبارک کرد
 آتی : وافق تأیید کرد ، موافقت کرد ، لموافق شد
 تأتي (عنه ومنه) : نتیجه داد ، ناشی شد ، برآمد
 آت : جاء آمدنی ، رسیدنی
 — : مُقْبِل از پی ، آینده ، بعد از دنبال
 التهر الآتی : ماه آینده
 الجلة الآتی : هجارت زیرین
 مؤات : مؤافق مساعد ، همراه ، مؤافق

• اَن (في انت) • اَنَابَ (في نوب) • اَنَارَ (في نور)
 • اَمْتُ اليراش : سَهْدَه فمخبر بالاراش . مَرَبَكه ، مَبَرَكه
 — البَيْت : قَرَشَه • خانه راسع سامان داد ، فرشی کرد
 اَثُ الثَّابِتُ وَالشَّهْرُ : نَحْي كياه وموهر پست شد بشد کرد
 اَنَاثُ اسباب و سامان خانه
 اَنِثُ غَزِيرُ فَرادان ، وفور ، ببارش
 — سَبِينُ جاق ، فرب ، گوشی
 ۵ — عَزَقُ مَدَاد كياهی که ریش میدهد
 مَوْتُ : مَفْرُوش با اسباب
 • اَنَرُ الحديث : نقله روایت کرده نقل کرده
 اَنَرُ اثر کرد ، تأثیر نمود
 — عليه بر ... تأثیر کرد جاذبه ساخت
 — السَّلامُ او الدَّواء دار و نفع بر داد اثر بخشد
 — في النفس احسان کرد بفرمود کرد ، نفع تأثیر کرد
 لا يَكُونُ فِدْيَتِي هَجْ جَبَر دوا و اثر نمیکند ، نروم نفع اهدید
 اَنَرُ على بر ... ترجیح داد ، برگزید
 — الرَّجُلُ : اَكْرَمَ احترم کرد ، گرامی داشت
 تَأَثَّرُ شَمَرُ احساس کرد ، درک کرد ، دریافت
 — من كذا از چیزی متأثر شد ، درجید
 — من غلام او قُتِلَ : مَكْدَرُ بدل گفت ، بچید ، درنگ شد
 — من عواطفه احساس فرمود شد ، چه مدار از درده خالید
 — اَفْتَى اَنَرُهُ او را سوال کرد ، از او بری کرد
 — تَفَقَّهَ : تَفَقَّهَ كَرْدَ رو به احوال داشت ، نفع سپاهش را
 اَسْتَأْثَرُ بَكْدَا بخود اخلاص داد ، برای خود برداشت ، ضبط کرد
 — اَللهُ : بِ : مَاتَ بوجت خدا پوست ، مرگ ، درگذشت
 اَثَرُ : عَلامَةُ بَاقِيَةِ اثر ، نشان ، جای پا ، رد
 — بَقِيَةُ اَنَرِيَةِ اثر ، بازمانده
 — : تَأَثَّرَ اثر کردن ، نفع بردن
 — : جُرْعَةُ رَدِیَا ، میر ، پ ، سراج
 — : مَسْحَةُ او عَلامَةُ او لَوْنُهُ جاء دشت ، نشان ، عکس
 — : بَنَاءُ اَنَشْرِي اثر ناخانی ، سنگ با سوزن یاد کاری
 — : قَدَمُ اثر باستان از عهد قدیم ، مربوط به پیشینان
 — : سَبَبِي اثر بد

في — (او اَنَر) : بَند پس از ، بعد از
 — على فوری ، بدرنگ ، زود
 اَخَاجُ الاَنَرِ پی گم کرد
 تَبَّعَ عَنِ الاَنَرِ گمراه کرد
 اَنَارَ : علامات نشانها ، آثار
 — : بَقَايا اَنَرِيَةِ اثار تاریخی ، بازمانده های عهد قدیم
 دَارُ الـ : مَسْحَفُ مَسْحَفُ موزه ، هجاب خانه
 تَحَرَّبَ الـ القَدِيمَةُ رُشْنی با علم وضعت ، وحکمی و اندام
 علم الـ القَدِيمَةُ باستان شناسی
 اَنَرِي : مختص بالآثار تاریخی ، باستانی ، مربوط به روزگار
 — : عالم بالآثار باستان شناسی ، شناسنده
 — : باقی کاترینی و باید اثار تاریخی از زمانهای بسیار قدیم
 بَقَايَا بازمانده اثار باستانی
 عَضُو — عضواش
 اَنَرَةُ : اِسْتِشَارُ مَصْلَف خود شای ، خود برستی ، خود بینی
 — : حُبُّ الدَّانِ خود خواهی ، مَم زدن
 اَنَشْرِي (في نروة)
 اَنَرِ : هوا
 اَنَبَرِي : هوا
 اِثَار : تَفْصِيلُ برتری ، ترجیح ، از خود گذشتگی
 تَأَثَّرُ : شُعُورُ درک ، حساسیت ، خود آگاهی
 — : اِثْمَالُ تَفْصِيلِ احساس همچان امیز ، اشفقتی ، تأثر
 سَرَجُ الـ : حَاسُ نالکنا ریشی ، زود رنج ، اضطراب
 سَرَجُ الـ : الاِثْمَالُ : عَصْفِي عصبانی
 سُرْعَةُ الـ : بطور حَاسُ حساسیت
 سُرْعَةُ الـ : الاِثْمَالُ حِصَانَتِ قابلیت الـ : اِثْمَالُ ، قابلیت ، استعداد حساسیت
 تَأَثَّرُ : اَثَرُ : و قَمْعُ نَبِجَه اثر
 — : تَوَوُّدُ تأثیر ، برتری ، قدرن
 ذو — : دَوَّيْتَرُ : نَاجِعُ نفع بخش ، سودمند ، اثر بخش
 ذو — : فَسَّالُ کار آمد ، توانا ، نیرومند ، با نفوذ
 عَدِمُ الـ : بِي اَثَرُ ، بیهوده ، بی خاصیت
 مَوْتُرُ : فَسَّالُ فعال کار آمد جدی ، با کفایت
 — : نَاجِعُ نفع بخش ، سودمند ، بدرخور
 — : فِي الفلِ او الفسِّ سَکِرْدَه ، برانگیخته احسانات
 — : فِي الواطف معرک احسان ، رقت انگیز
 مَأْثَرَةُ : مَسَلُ جِدِ کار نیک ، عمل خیر
 — : مَعْلُ عَظِيمُ کار برجسته ، شاهکار

مَوْجَرٌ. مَوْجَرٌ: صاحب المذک المؤخر اجاروهند
 آجرومیه: آجرومیه: علم قواعد الله. نحو بادرستور
 زبان

هـ أَجْرًا حِجِّي: صَيْدِي. دواساز، داروساز

— فِ صَيْدِيَةِ عَيَانِيَةِ. داروساز در داروخانه
 أَجْرًا خَانَةً: صَيْدِيَةِ داروخانه، دولخانه

(اجس) اجاص: بَرَفَقُ الو. گوجه

— كَمْدَى كَلَابِي

• أَجَلٌ: تَأَخَّرَ. دیر کرد، عقب ماند

أَجَلٌ: أَخَّرَ. درنگ کرد، تأخیر کرد، عقب انداخت

— (أَرْجَأَ) به عقب انداخت، بوقت دیگر موکول کرد

أَجَلٌ (فِي جِل) احترام کرد، بزرگ داشت، جلال داد

أَجَلٌ: نَم. بلی، آری

لَأَجَلٍ برای، بخاطر

— كَذَا بَسْب. بجلت، بجهت، باین دلیل

— خَاطِرُ كَذَا بِيَس. بخاطر، بواسطه، از برای، از بهر

— اِنْ بَرَأَ أَيْكَه

أَجَلٌ: وَقْتُ الاسْتِغْنَاءِ سر رسید، وعده، موعد برداخت

— مُدَّةٌ دَوْرَه، مدت، وقت، نوبت

— وَقْتُ المَوْتِ پایان زندگی، مرگ

انْقَضَى: مَاتَ. اجلش سر رسید، درگذشت

لَأَجَلٍ: لَوْ قُتِلَ. چند، برای مدتی، مهلت کمی

— مَوْقُوتٌ مَوْقُوتٌ. موقت

— مَعْدُودٌ (فِي التَّجَارَةِ) نِسَبَه

أَجَلًا أَمْ عَاجِلًا دیر بازرد

تَأْجِيلٌ تأخیر پس انداختن، تأخیر کردن، عقب انداختن

— إِرْجَاءٌ تَعْوِيقٌ، عقب انداختن

• أَجْمَعَةٌ بيشه، درخت زار، جنگل

• أَجْبِي (فِي جَنب) بیکانه، خارجی

• أَجْشَنَةٌ: مَشْقَرٌ اسکنه، فلم درز

• أَجْهَدٌ (فِي جَهْد) أَجْهَرُ (فِي جَهْر) أَجْهَزُ (فِي جَهْز)

• أَجْمِضُ (فِي جَمِض) أَجْ (فِي أَوْج) أَجْ (فِي أَوْج) أَجْ (فِي أَوْج)

• أَجْطُ (فِي حَوْط) أَجْطُ (فِي حَبْط) أَجْطُ (فِي حَبْط)

• أَحْبَطُ (فِي حَبْط) أَحْبُولُ (فِي حَبْل) أَحْتَاجُ (فِي حَوْج)
 • احْتَازُ (فِي حَبْر) احْتَاطُ (فِي حَوْط) احْتَالُ (فِي حَبْل)
 • احْتَبَلُ (فِي حَبْل) احْتَجَّ (فِي حَجَج) احْتَدَّ (فِي حَدَد)
 • احْتَمَّ (فِي حَمْد) احْتَرَسَ (فِي حَرَس) احْتَرَقَ (فِي حَرَق)
 • احْتَرَمَ (فِي حَرَم) احْتَسَبَ (فِي حَسَب) احْتَلَّ (فِي حَبْل)
 • احْتَقَى (فِي حَق) احْتَقَرَّ (فِي حَقَر) احْتَكَّ (فِي حَكَّ)
 • احْتَكَّرَ (فِي حَكْر) احْتَلَّ (فِي حَال) احْتَجَمَ (فِي حَجَم)
 • أَحْجِي (فِي حَجِي)

(أَحْج) أَحْ: كَسَحَ. سَل سِرْفَه كَرَم

• أَحْلَدُ (رَاجِعٌ وَحْدَ)

إِتْعَدُ القَوْمُ: اتفقوا دست بدست هم دارند، بکدل شدند.

— الشَّيْثَانُ سَارًا وَاحِدًا تَكْبِي شَدَنَدَ - سازش کردند

— التَّيْمُ بِالنَّيْمِ بپوستند، متصل شدند، جفت شد

أَحَدٌ: وَاحِدٌ (رَاجِعٌ وَحْدَ) يَك

— قَرَدٌ يَكُه، يَكْتَا، تَنَهَا

— مَا: شَخْصٌ مَا تَكِي، شَخْصِي، فَرْدِي

— يَوْمَ الأَحَدِ رَوْدَ يَكْتَنِبُه

• — التَّعْبِيرُ: اَو الشَّعَائِينِ يَكْتَبِرُه عِدَ آمَرَشِش (نَزَرَه)

• — المَرَاغِبُ يَادُ بُوْدَنَزَلُ رُوحِ العَدَسِ

• — التَّسْفِيرَةُ يَادُ بُوْدَنَزَلُ رُوحِ العَدَسِ عِيَمَ بِهَيْتِ المَقَا

• — المَجْدِيدُ: اَوَّلُ أَحَدٍ بِهَيْتِ الفَصْحِ اَوَّلِينَ يَكْتَبِرُه بَعْدَ اَزْ

— لا: وَلا وَاحِدٌ هِيَكُس

أَحْدِي: مَعْنَى يَوْمِ الأَحَدِ مَرْبُوطٌ بِهَيْتِ يَكْتَبِرُه

إِحْدَى عَشْرَةَ (۱۱) بَارَزَه

حَادِي عَشْرَ يَارِ دِهْمِن

أَحْدِيَّةٌ: قَرْدِيَّةٌ يَكْتَا، يَكَاكُ، نَك بُوْدَن

أَحَادٌ: التَّسْعَةُ الأَعْدَادُ اَوَّلُ اَزْ يَك تَا نَه

— غَيْرُ التَّعْرَاتِ وَالمَاتِ اَلْخ يَكَاك

خَانَةُ اَلْـ خَانَةُ يَك

• أَحَدَبُ (فِي حَدَب) أَحَدَقُ (فِي حَدَق) أَحْرَجُ (فِي حَرَج)

• أَحْرَزَ (فِي حَرَز) أَحْرَى (فِي حَرَى) أَحْسَنَ (فِي حَسَن)

• أَحْمَسُ (فِي حَمَس) أَحْمَى (فِي حَمَى) أَحْفُودُ (فِي حَفْر)

• أَحْكَمُ (فِي حَكَم) أَحَلَّ (فِي حَلَل) أَحْلَسُ (فِي حَلَس)

• أَحْلَلُ (فِي حَلَل) أَحْرَ (فِي حَر) أَحْقَى (فِي حَق)

• أَحْوَلُ (فِي حَوْل) أَحْبَا (فِي حَمِي) أَحْ (فِي أَحْ) أَحْ (فِي أَحْ)

دوال باخچيك نيك
 ○ أخبوط : دوال دريا، اخبوت

○ أخت (في أخو) • إختار (في خير)
 ○ إختار (في خيل) • إختير (في خير)
 ○ إختير (في خر) • إختل (في غزل) • إختني (في خني)
 ○ إختني (في خصم) • إختصر (في خصم) • إختط
 (في خط) • إختل (في خن) • إختل (في خلل)
 ○ إختلج (في خلج) • إختلس (في خلص) • إختلت (في خلغ)
 ○ إختود (في خدد) • إختود (في خدد) • إختود (في خدد)
 ○ أخد : تناول • كرفت : دریافت کرد

○ نال بدست آورد، بدست آمد، تحصیل کرد، یافت
 ○ إخذ : دنبال آوردت، ازا و تقلید کرد
 ○ إختیر : به تنگی شت یافت، نام تنگی پیدا کرد
 ○ في : شرح آغاز کرد، دست بکار شد
 ○ به : آنگه • كرفت : نگه داشت، چنگ آورد، گیر آورد
 ○ بمل کندا شروع بکار کرد
 ○ وأعطى عوض داد، مبادلہ کرد، داد و ستد کرد
 ○ وأحکى مع کار بر اقامت یار سپید کرد
 ○ وجزوه : تئیب احتیاط کرد، توجه داشت، هشیار بود

○ علی غرہ غافل گیر کرد، سر رسید، به خبر گرفت
 ○ علی بر ملاحظہ کرد، آگاه شد، اطلاع یافت
 ○ زایه با او مشورت کرد، مشورت کرد، مشورت خولت
 ○ علی تبه او عاقبت بهد گرفت، قول مشولیت کرد، زیادت
 ○ تنفس : تنفس نفس کند، دم زد، نفس کرد
 ○ نفت : اشتراح نفس راحت کشید، بحال آمد
 ○ علی عاده : اعتادها عادت کرد، خو گرفت
 ○ علی : اعتاده با او شنا بود، آگاه و با اطلاع گردید
 ○ علی وجہ : اشتجاء علیو خودش را خود را نشان داد
 ○ علی خاطر : امتنع رنجید، بر خود رنجید، شد
 ○ دما : قصص خون گرفت، رک زد، زد
 ○ مرما : إفتنه متلاشد، بر جای دیوار شد، ناخن
 ○ السبب من از : تعجب کرد، حیرت کرد، به شکفت درآمد
 ○ أخد : بدنی او علیو عاقبت داد، مجازت کرد، هفت کرد

○ بدنی او علیو : لامه او را بر تن کرد، تگوش کرد
 ○ لا توانی بخشد، عذر میخواهم
 ○ اخذ التی : قبول کرد، پذیرفت، گرفت
 ○ اخذ له علفا : برای خود امانگاه معین کرد

أخذ : تناول، قبول دریافت، پذیرش

○ وزد : گفتگو، بحث، مناظره

○ وقطه : داد و ستد، مبادلہ، معاوضہ

○ أخاد : بشعر گمیده، گزل، جالب توجه، دلریا

○ مأخذ : مؤنث الاختی سرچشمہ، منبع، مایہ، اصل

○ متنی : معنی و مفهوم

○ طریقہ : روش، طریز، شیوہ، طود

○ مأخوذ : اخذ گرفته شده

○ یمنوت : مندهش بیکه خورده، متعجب

○ به : معمول بر، معمول، عاده، جاری

○ آخر : عاقبت به عقب انداخت، نگه داشت، معطل کرد

○ منع باز داشت، مانع شد، جلوگیری کرد

○ أجل : به تعویق انداخت

○ الساعة : ضد قه مت ساعت عقب است

○ تأخر : اخطا در کرد، تاخیر کرد

○ ضد تقدم عقب ماند، واماند

○ توانی درنگ کرد، تاخیر کرد، معطل کرد، سستی کرد

○ يتوق : در کرد

○ آخر : نیانہ، پایان، انجام، فہجام

○ أشقل (او ذیل الصفة مثلا) : پائین (مثل پائین صفا)

○ حد : حد، سرز

○ ختام : خاتمہ، سرانجام، عاقبت

○ طرف : پایان، نہ، حد

○ الاخير : واپس، آخون چیز، آخری

○ غایہ : بیشترین، دورترین، منتهی

○ الخطا : الطریق آخر خط، ابتکاء غلط

○ الصف : ذلہ، پائین کلاس درس

○ محدود : منحصر، محدود، پایان پذیر

○ ال : وغیرہ، وغیرہ

○ الاخره : ما بعد الموت زندگانی پس از مرگ

○ آخر : خلاف هذا یکی دیگر، دیگر

○ الثاني : دومی، دیگر

○ أخیر : أخیر الكل آخر از همه، واپس، بعد

○ أخیر : دست آخر

○ مؤخرأ : من عہد قریب بناسک، در این اواخر

تَأَخَّرَ : تَسَوَّقَ دُرُكًا ، نَاجِيَةً ، مَعْلَى ، تَعْلَل ، مَهَلت
 — قَوَاتِ الرَوَاتِ دِيرِي ، دِيرِي شَدَكِي
 — تَأَخَّرَ : نَظْمٌ ، اِهْتَكِي كُنْهُ سَقِي ، دِيرِي ، نَاجِيَةً
 تَأَخَّرَ ٢ : تَأَجَّلَ تَعْوِيقٌ ، عَقَبَ اِنْذَانِي
 مُؤَخَّرٌ : خَلْفٌ . بَنَسَ بَيْنَ ، عَقِبَ ، دِيرِي ، عَقِبَتِ (أَكْبَدَ)
 — السَّفِينَةُ : كَسَوْتَلِ ٥ يَنْسُ دِنَالٌ يَاقِبُ كَيْفِي
 مُؤَخَّرًا : مِنْ عَمَدٍ قَرِيبٍ . بَنَارِي
 مُؤَخَّرَةُ الْجَيْشِ : السَّائِقَةُ . بَنَزَارِلُ ، عَقَبَ دَارِ
 مُتَأَخَّرٌ : مِتَّ مُبَدَّرٌ (وَمِنْ مُتَأَخَّرًا) دِيرَانِي ، دِيرِي
 — بَانِي : مِرْدَ اِخْتَنَدَ ، بَانِي مَانَدَ
 — مِتَّ مُتَقَدَّمٌ : بَانِي دَارِ ، بَنَافَتِ دَارِ ، عَقَبَ مَانَدَ
 — فِي الْأَرَاوِ : رَجَسِي كَهْنَدِي ، قَدَمِي مَالِ ، مَحَافِظِ
 مُتَأَخَّرَاتِ : (بَنَافَتِ الْجَسَابِ) بَنَافَتِ ، دِيرِي بَنَافَتِ
 ٥ أَخْرَسَ (فِي خَرَسِ) ٥ أَخْفَرُ (فِي خَفَرِ) ٥ أَخْطَا (فِي خَطَا)
 ٥ أَخْطَبُوطٌ : ٥ أَخْطَبُوطٌ دَوْرُ (نَظَرَ أَخْطَبُوطُ)
 ٥ أَخْطَرَ (فِي خَطَرِ) ٥ أَخْفَقَ (فِي خَفَقِ) ٥ أَخْلَى (فِي خَلَوِ)
 ٥ أَخْمَسَ (فِي خَمَسِ) ٥ أَخْفَفَ (فِي خَفَفِ) ٥ أَخْنَى (فِي خَنْ)
 ٥ أَخُو . أَخٌ . أَخٌ . بِلَدَرِ ، دُودِ
 — نَفَقَ : قَابِلِ اِعْتِمَادٍ ، ثَابِتِ ، اسْتَوَارٍ ، هَادِي ، تَغْيِيرِ نَابِذِي
 أَخٌ ٢ . أَخٌ ٢ : مِنْ جَمَلِ وَإِيَاءِ صُلْبٍ أَوْ بَقْلِ بِلَدَرِ
 — شَفِيقٌ : بِلَدَرِ دِقِّ ، اِزْبَكِي دِيرِي ، دِيرِي
 — مِنْ اَحَدِ الْوَالِدَيْنِ نَا بِلَدَرِي
 — مِنْ الْأُمِّ : بِلَدَرِ دَارِي
 — مِنْ الْآبِ : بِلَدَرِ دِيرِي
 — فِي الرِّضَاعَةِ : بَرِي بِلَدَرِ دِيرِي ، رِضَاعِي
 — الزَّوْجِ أَوْ الزَّوْجَةِ : مِهَرِ بِلَدَرِ دِيرِي ، بِلَدَرِ دِيرِي
 قَتْلُ الْـ . بِلَدَرِ كَتِي . شُوهرِ خَوَاهِرِ
 أَخْتِ : خَوَاهِرِ
 — شَفِيقَةُ : خَوَاهِرِي
 — فِي الرِّضَاعَةِ : خَوَاهِرِ دِيرِي ، رِضَاعِي
 — الزَّوْجِ أَوْ الزَّوْجَةِ : خَوَاهِرِ شُوهرِ ، خَوَاهِرِ دِيرِي
 قَتْلُ الْـ . بِلَدَرِ كَتِي . خَوَاهِرِي
 أَخُوَّةٌ . إِخَاءٌ . إِخَاوَةٌ : بِلَدَرِي ، اِخْوَتِ
 إِخْوَةٌ . إِخْوَانٌ : بِلَدَرِ دِيرِي

أَخَوِي : بِلَدَرِ دِيرِي ، بِلَدَرِ دِيرِي ، دُودَانِي
 أَخَوِيَّةٌ : بِلَدَرِي ، اِخْوَتِ
 أَخِي . تَأَخَّى : ٥ خَاوِي بِلَدَرِي كَتِي ، بِلَدَرِ دِيرِي
 تَأَخَّى ٢ : تَوَخَّى : قَصَدَ ، بِلَدَرِي كَتِي ، جَعْبُورِي
 — دِيرَانِي دِيرِي
 ٥ أَخُورُ : ٥ اِسْطَبَلُ طَوِيلُهُ ، سَوْرَكَا
 ٥ أَخِيلُوسُ : أَخْلُسُ : بِلَدَرِ دِيرِي ، دِيرِي
 ٥ أَخِيَّةٌ : مِشَارِ مَحْمُودِ ، مِشَارِ مَحْمُودِ
 ٥ آدَ (فِي اِدَدِ) ٥ آدَا (فِي اِدَادَةٍ) (فِي دُورِ)
 ٥ آدَالِ (فِي دُولِ) ٥ آدَانِ : اِدَادَتُهُ (فِي دِينِ)
 ٥ آدَا (فِي اِدَادَاتِ)

٥ أَدَبٌ : ظَرْفٌ . بِلَدَرِ دِيرِي ، مِهَذِ بِلَدَرِ ، بِلَدَرِ دِيرِي
 أَدَبٌ : أَزْدَمَ بِلَدَرِ دِيرِي ، سَوْرَادِ ، مِيهَانِي كَتِي
 أَدَبٌ : هَذَبٌ : آخُوختِ ، تَرْبِيَتِ كَتِي ، تَعْلِيمِ دَارِ
 — قَوَمٌ أَوْ اَصْلَحَ : نَظْمِ دَارِ . سِرِّ صَوْرَتِ دَارِ -
 — عَمَّاوِيَّةٌ : تَحْتَ اِنْفِصَالِ دِيرِي
 تَأَدَّبٌ : تَرْبِيَتِ . دِيرِي خَوَانِ ، تَعْلِيمِ بَانِي ، آخُوختِ ، فَلَافَتِ
 — كَانِ مَوْدَبًا . بِلَدَرِ دِيرِي ، مَوْدَبَانِ دِيرِي
 أَدَبٌ : تَأَدَّبَ : ظَرْفٌ : اِدَابِ دَارِ ، سَلُولِ ، تَرْبِيَتِ -
 — هَذَبِ ، اِزْبَكِي ، ظَرْفَتِ
 — . كَهْنَدِ . خَرَنَكِ ، تَهْذِيبِ ، مِرْدَرِ ، كَمَالِ
 — . شَمْعَةٍ : اِلَاكِي ، شَابِكِي ، اِدَبِ ، خَرَنَكِي -
 — كَهْنَدِي ، حَبِجِ ، حَيَا دِيرِي
 — السُّلُوكِ أَوْ اَلْمَآثِرَةِ : اَلْهِنِ مَعَاشَرَتِ ، اَلْأَدَبِ ، دِيرِي دِيرَانِ
 — اَلْمَانَةِ (مَنَلَا) : مِثْلُ اِدَابِ سِرْمَغِ
 عِلْمُ الْـ . اِدَابِيَاتِ
 عِلْمُ الْـ (فِي اَللُّغَةِ الرَّيِّيَّةِ) : عِلْمُ نَبَاهِ اِدَابِيَاتِ خَرَبِ
 قَلِيلُ الْـ . بِلَدَرِ دِيرِي ، بِلَدَرِ دِيرِي
 بِلَدَرِ . بِلَدَرِ . تَأَدَّبَ : تَأَدَّبًا : مَوْدَبَانِ ، بِلَدَرِ
 أَدَبِي : يَتَلَقَّى بِالْأَدَابِ اَوِ الْاِخْلَاقِ . مِرْبُوطِ مَعْنَوِيَاتِ وَ-
 — مَعْنَى بِلَدَرِ اِدَابِ بِمَعْنَى بِلَدَرِي . اَمُورِ اِخْلَاقِ
 — : اَخْلَاقِي : رَابِعُهُ بِلَدَرِ اِخْلَاقِ ، اِخْلَاقِ
 اَلْفَلَسَفَةُ اَلْاَدَبِيَّةُ : اَلْهِنِ دِيرِي ، اَمُورِ اِخْلَاقِ ، كِتَابِ اِخْلَاقِ
 آدَبٌ : مِثْبُتٌ : مِيزَانِ ، مِيهَانِدَارِ

أَذِنَ لَهُ: سَمَحَ اجازه داد، رخصت داد، منظور کرد

— لَهُ: رَخِمَ اجازه داد، منخص کرد

— أَلِه: اسْتَمَعَ باو گوش داد

أَذَن: أَعْلَمَ اعلام کرد، خبر کرد، آگاه ساخت

— أَذَنَ بِالصَّلَاةِ اذان گفت، بانگ اذان بلند شد

أَذَنٌ كَفَى مَالُهُ: آینه داری در بعله کوران کرد، با دروغ گفتن

إِسْتَاذَنَ: اجازه خواست، رخصت طلبید

إِذْنٌ: إِجَازَةٌ اذن، رخصت، اجازه، مرخصی

— زُجْمَةٌ دَمْرَجِجٌ: اجازه نامه، پروانه

— بَرَهٌ: حواله دینی

عَمْرُكَ: با اجازه شما

أَذَنٌ: دِرْدَن (راجع ودن) گوش

— عُرْوَةٌ: مِکَّة دسته

— خَارِجِيَّةٌ: لاله گوش

— دَاخِلِيَّةٌ: عِمَادَةُ الْاِذَل اذرون گوش

— الطَّفِيرُ: گوشت زیر ناخن

— دَوْرِيَّاتُنِي: زود تحت تاثیر واقع شد

— الْقَتِيسُ: بُولُفُ الْحَبْرِ خون سیاوشان

بُنْتُ أَل: كَوْزَةُ الْحَقْنِ لَوْزَه، بادامک
أَذَانُ الْغَارِ: محل محرابی سزاوارش
• • • الْجَبَلِيَّ: محل مراغز اموش مکن

— أَلْبٌ: سَلْ تَجَانِي

أَذَانُ: الدُّعَاءُ الصَّلَاةِ

بانگ مؤذن، کلانک عمادی

أَذِنِي: خَمَضَ بِالْأَذَنِ مخصوص و مربوط به گوش

أَذِنَ الْقَلْبُ: (في التفریح) دهلیز قلب

أَذْبَقَةُ: آذَنَةُ (في النبات) گوشواره برك

أَذِنٌ: مُلَوَّحَةٌ: مِجَنَّاوَر راهنما

تیری که بجهه های مخزن در آنها آری

إِذْنٌ: إِذَأٌ: بَابَرِین در ایضورت

إِسْتِذْنَانٌ: مَطْلَبُ الْاِذْنِ

اجازه خواهی، درخواست مرخصی

مِثْلُهُ: مَآذِنَةُ: دِیَوَانَةُ مناره، سطله سده مسجد

مَوْذَنٌ، أَذِينُ اذان گو

• اذنب (في ذنب)

• أَذِي: تَأَذَى: أَسِيبَ بَازِي اسیب دید، زخمی شد

أَذَى: أَمْرٌ: اسیب زو، ازار رسانید، اذیت کرد، کزید رسانید

لطفه و صدسه وارز کرد

لَا يُوْذِي: بی ضرر، بی ازار، بی اذیت

تَأَذَى: رِجَاءٌ: رنجید، اندوه شد، متغیر شد، جریحه دار شد

—: تَفَرُّرٌ: اسیب دید، زیان دید

أَذَى: أَذِيَّةٌ: مَسَرَرٌ: اسیب، ازار، صدمه، خارت

—: —: إِسَاءَةٌ: تَرْهِيْنٌ، بدی، تحقیر، جور، اذیت

لَمْ يُعْبَ: —: صَحْمٌ و سالم ماند، اسیبی باورسید

تَأَذَى: رِجْشَاءٌ: رنجش، برخوردی که، ناخوش و خشم

مَوْذِي: مَخَارٌ: ضرر رسان، زیان آور، لطفه زن، کزید رسان

—: مَسْمُومٌ: آهات امیر، برخوردی که، رنجاند، بد کند

—: يَضُرُّ بِالْمُضْكَ: زیان آور، ضرر زننده، خانه خراب کن

غیر —: بی ازار، بی اذیت، سر بره، ساده، بی تزویر

• أَرَاغَ (في روح) • أَرَادَ (في رود)

• أَرَارُوطٌ: تَشَاءٌ: حَشِيَّةُ السَّاهِر

• أَرَاعَ (في روع) • أَرَأَى (في روق)

• أَرَاوِيَّةٌ: أَرَاوَلَةُ: بَنَاتٌ مزهر، سکل دادی

• أَرَبٌ: مَارَ مَاهِرًا: ماهر شد، استاد شد

أَرَبُ الصُّفْدَةِ: سکره راجع کرد

أَرَبٌ: حَاجَةٌ: نیازمندی، احتیاج، درخواست

—: غَايَةُ: خواهنش، تمنا، پایان، سرانجام، عاقبت

—: مِهَارَةٌ: تَرَبُّكٌ، تَرَبُّكٌ، زینکی، استادی، تیزهوشی، چالاکي

إِرْبًا: إِرْبًا: تَكَمُّكٌ، باره باره

أَرَبَةٌ: عُقْدَةٌ: گره

—: دِيَوَانَةُ: گره پروانه دار

أَرَبِيَّةٌ: دَخْنٌ: الْوَرْدُ (راجع ورو)

أَرَبٌ: مَاهِرٌ: مَاهِرٌ، تَرَبُّكٌ، خردمند

—: تَرَبُّبٌ: تَرَبُّبٌ، تَرَبُّبٌ، هوشمند، هوشمند، کاروان، مستعبر، ماهرش

مَارَبٌ: غَايَةُ: مقصد، موضوع، ارزو، خواهنش

• اسْتَبَدَّ (في بدد) بليغواه خود كار كرد ، بميل واراده خود رفتار كرد
• اسْتَبْرَقَ : استبرقش (حرير و ذهب).

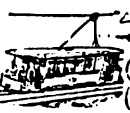
• اسْتَبَّ (في تب) • اسْتَبْرَ (في نمر) • اسْتَبَى (في نبي)
• اسْتَبْجَزَ (في جور) • اسْتَبْجَوْتُ (في جوب) • اسْتَبْجَلَّ (في حون)
• اسْتَبْجَنَ (في حَقَق) • اسْتَبْجَمَ (في حم) • اسْتَبْجَا (في جبي)
• اسْتَبْجَر (في خير) • اسْتَبْجَفَ (في خف) • اسْتَبْجَزَ (في درك)
• اسْتَبْجَعَى (في دعوى) • اسْتَبْجَرَحَ (في روح) • اسْتَبْجَاةَ (في ربح)
• اسْتَبْجَفَا (في سقى) • اسْتَبْجَزَ (في شور) • اسْتَبْجَاطَ (في شيط)
• اسْتَبْجَوْتُ (في صوب) • اسْتَبْجَا (في طوع)
• اسْتَبْجَاذَ (في عوذ) • اسْتَبْجَا (في عور) • اسْتَبْجَاشَ (في عوض)
• اسْتَبْجَان (في عون) • اسْتَبْجَد (في عد) • اسْتَبْجَل (في محال)
• اسْتَبْجَدَّ (في عدد) • اسْتَبْجَى (في عفو) • اسْتَبْجَمَ (في علم)
• اسْتَبْجَمَلَ (في عمل) • اسْتَبْجَلَّ (في غل) • اسْتَبْجَنَى (في غنى)
• اسْتَبْجَاذَ (في بید) • اسْتَبْجَعَ (في فتح) • اسْتَبْجَنَى (في فو)
• اسْتَبْجَرَعَ (في فرغ) • اسْتَبْجَرَّ (في فرز) • اسْتَبْجَلَّ (في نيل)
• اسْتَبْجَمَ (في قوم) • اسْتَبْجَمَى (في نصر) • اسْتَبْجَلَّ (في نلل)
• اسْتَبْجَكَانَ (في كون) • اسْتَبْجَلَّ (في سلال) • اسْتَبْجَنَى (في نقي)
• اسْتَبْجَمَ (في سام) • اسْتَبْجَاخَ (في مبيع) • اسْتَبْجَاةَ (في أمر)
• اسْتَبْجَلَّ (في ميل) • اسْتَبْجَرَّ (في مرر) • اسْتَبْجَنَى (في مني)
• اسْتَبْجَاخَ (في نوخ) • اسْتَبْجَطَ (في نبط) • اسْتَبْجَدَ (في نحد)

• اسْتَبْجَعَةَ الزَّام : ذراع مربع
• اسْتَبْجَنَى (في نقي) • اسْتَبْجَطَى (في ملق)
• اسْتَبْجَرَ (في نكر) • اسْتَبْجَنَ (في نكف)
• اسْتَبْجَان (في هون) • اسْتَبْجَر (في هت) • اسْتَبْجَنَ (في حجن)
• اسْتَبْجَلَّ (في هلل) • اسْتَبْجَدَعَ (في دوع) • اسْتَبْجَزَدَ (في ورد)
• اسْتَبْجَطَ (في وطن) • اسْتَبْجَنَى (في وقى) • اسْتَبْجَلَّ (في ولى)
• اسْتَبْجَدَّ (في دوع)

• اسْتَبْجَنَى : استبجنى كائنو جو . لاسبج
• اسْتَبْجَنَكَ : مَسَاةَ مدار بالكن ، مركب بالكن
• اسْتَبْجَطَ (في نبط)

• اسْتَبْجَنَ : سَلِيَّةَ حليّة نجرانند ، رشند كمرای
• اسْتَبْجَدَّ : سَبْعَ بارنه جولاوت
• اسْتَبْجَر

— هِنْدِي : بَيْتِ ببر
• دَاءُ ال : جُذام بيبى ، خوره ، جنائى
• اسْتَبْجَر : شيرخو . مانند شير

• اَزَفَ الْوَقْتُ : دَنَا وقت نزديك شد . سرسيد

• اَزَقَ الْمَكَانَ : ضَاقَ جانتك شد . محدود شد

• مَأَزِقَ : مَضِيحُ تنكنا . جنبت

— حَرَج . تنكنا . حالت ناگوار ، وضع بد

• اَزَلَّ . اَزَلَّةً : اَبْدِيَّةً . فنا پذيرى ، جاودانى اخريت

• اَزَلَّ : اَبْيَ . جاودان . هينكى

• اَزَمَةُ : بَيْدَةُ شدت ، محران . مرحله فاطم

• — • اَزَمًا : رَيْبُو (مرض صَدْرِي) فضل تنكى ، انما

• — • اَزَمَةً : حِدَّةً اَهْ كُلُّكَ دوسى

• اَزَمِلَ (دَاجِ زَمَل) . اسكنه

— الجواهرى الت نام زنى زكرى

• اَزَوْتُ : نَزَوَجِينَ . نازى كه چارچم هارا

• اَزَوَات . اَزَوَات : نَزَوَات

• اَزَوَيْتَ : سُرُوهُ . تيزابى

• اَزَى (اَزَاهُ) : دَرِيسَر ، روبرو ، مقابل ، بجای

• اُسْ (في اسس) • اُسْ (في اوس) • اَسَا (في اسو)

• اَسَاءَ (في سوا) • اَسَاغَ (في سوغ)

• اَسْبَاغَ : اَسْبَاغَ اسفناج

• اَسْبَانِي . اَسْبَانُولِي : از مردم اسپانيا

• شَخْصٌ . — . اسپانيايي

• اَسْبَانِيَا : كُثُورِ اسبانيا . اندلس

• اَسْبَانِيَّةٌ : مُنْتَفَتِي بيمارستان

• اَسْبَانِيَّةٌ : اَسْبَانِيَّةٌ . حَجَرُ القَيْلِ سَنَبِيه

• اَسْبَانِيَّةٌ : سِرْدُوسِي

• اَسْبَوَع (في سبع) . هفتة . هفت روز

• اَسْبِيْدَاغ : سِيْدِيَاغ . بِيَاضِ الرِّصَاصِ مَغْدِيَابِ سِرْب

• اَسْت (في ست) . تَنَبُّكَا . مَعْد . كُون

• اَسْتَبْجَاةَ : اَسْتَبْجَاةَ بَرَسَنَاءَ

• اَسْتَبْجَا (في سوا) • اَسْتَبْجَا (في اتر)

• اَسْتَبْجَا : مُنَكِّم . اَمُوْرَكَارِ دَانَكَا . استاد

• دَقْرَال : مِيحَلُ الحِطَابِ التَّعَاوِي . دَفْرَكِلِ حِطَابِ بَلَرَكَاان

• اَسْتَبْجَلَّ (في اصل) • اَسْتَبْجَمَ (في امن) • اَسْتَبْجَنَ (في ائف) • اَسْتَبْجَا (في بوح)

• اُسْد (فی سدد) • اَسْدی (فی سدی)

• اُسْر: قَدْ بِالْمَعْرِ (أَي بِالْإِسَارَةِ). بِأَنَّهُ بَت، بِأَنَّهُ بَت، بِأَنَّهُ بَت، بِأَنَّهُ بَت.

— الرَجْل: سَبَاب. اسیر کرد، اسارت گرفت

— الحِوَار: سَبِي الْقُل. شَيْخَتَهُ كَرَم، فَرِيَّت، مَجْدُوبَكَ

• اِسْتَأْسَرَ: تَلِيمُ شَد، تَلِيمُ كَرَم، وَكَذَارَد

اُسْر: سَبِي. اسارت، گرفتاری

بِأَسْرِهِ: هَكَی، دَسْتِ جَمی، بِدُونِ اسْتِثْنَاءِ نَمَی

اُمیر: سَابِی. اسیرکننده

—: سَبِي الْقُل. فَرِيْنْدَه، دِلِ رِبَا، دِلْکَش، دِلْفَرِیْب

اُسْر: اِحْتِیَاسُ الْبُول. نگه داشتن ادرار

اُسْرَة: عَائِلَة. خانواده

— الرَجْل: اَهْلُه. کسان دوزیکان و بنگان انسان

اِسَار: سَبِي. قِيدَه. نَعْمَه، بِنْدِ چَرِی

اُسِر: سَبِي. اسیرجنگی

• اِسْرَائِيل: اسم رجل. کشور اسرائیل. نام خاص

بَنُو —: الْيَهُود، قوم یهود، فرزندان اسرائیل

اِسْرَائِيلِي: يَهُودِي، کَلْبِي، یهودی

اُسْرُب: سَرَبِ سِيَاه

• اُسْرَع (فی سَرَع) • اُسْرَف (فی سَرَف) • اُسْرُوع (فی سَرَع)

• اُسْسُ الْبِنَاء: بِنِی رِیْزِی کَرَم، بِنَادِغَاد. بِنَاکَرَم، مَآخِث.

—: اُسْأَلًا: کَارِکَدَاشَت، بَرِیَاکَرَم، تَأْسِیْسُ کَرَم، بَرِیَوَاکَرَم، دَاوِرْکَرَم

—: شَرِکَتَه، شَرِکَتِ سَہَامِی وَ مَآئِدَانِ دَاوِرْکَرَم

تَأْسِیْس: اَنْتَبِی. دَاوِرْشَد، تَأْمِیْنُ شَد، تَنْکِیلُ شَد

اُس: ذَلِیلُ النُّوْق (فی الرِیَاضَةِ). تَوَان (دَرِ ریاضیات)

اَسَاس: قَاعِدَةُ الْبِنَاء. شَالُودَه، بِی، پَایَه، بِنَاد

—: اَسْلُ اِی قِیَمِ. اَسَاس، پَایَه، زَمِیْنَه هَر چِیْن

—: عِلَالَه. سَبَب، دَلِیل، مَآخِث

لَا اَسَاسَ لَهُ. بِنِی اَسَاس، بِی مَآخِذِ بَا بِی اَصْلِ اسْت

اَصَاصِي: فَعْيِي. اَصْلِي، بِنَادِي، اَسَاسِي

—: مَوْهَرِي. مَضَرِي، مَرْبُوطِ بَقَايِ طَبِيعَتِ، اَصْلِي

—: زَبِي. عَمْدَه، اَصْلِي

حَجَر —: سَنَدِ شَالُودَه، نَخْتِیْنِ سَنَدِ کَرَمَی بِأَنْتَبِیَا رِیْزِیَا

قَانُون —: قَانُونِ شَرْعِيَّتِ، قَانُونِ اَسَاسِي. مَآخِثِ کَارِکَدَاشَت

تَأْمِیْنِس. بِنَکَاه، مَوْسَدَه، بِنَکَاهِ خَبَرِيَه

اَسْمَه أَوْ جَمْع —: سَہَامِ مَوْسِیْنِ شَرِکَتِ

مَوْسَس: مَوْسَس. بِنَکَاه، مَوْسَدَه

مَوْسَس: مَوْسَس. تَنْکِیلُ دِهْنَدَه، بَرِیَاکَنْدَه، بَانِی

—: اَنْتَرِکَاتِ اَوْ اَلْمَشْرُوعَاتِ. بِنَادِگَار، بَانِی وَ مَوْسَس

مَوْسَسَة. بِنَکَاه، بِنَا، تِجَارَتِخَانَه، اِدَارَه

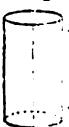
اِسْطَلَا (فی سَطَر)

• اِسْطَل: تَأْوِي الْحَبْلِ (أَوْ مَجْمُوعَةُ خُشَل) مَرْبُوطِلَه

• اِسْطَلَا: آتَه فِکْرِيَه قَدِیْمَه اَلتَّ قَدِیْمِ کَرَم

• اِسْطَلَا: سَنَدِ شَاسِی بَرِیَوَاکَرَم، اِسْطَرَا ب

• اِسْطَلَا: عَمُود، سَوْن، دِلِ دَرِاز

—: جَمْعُ مَسْتَدِيرِ مَسْطَلِ اسْتَوَانَه

—: اَلْمُتَرَاتِف: قَدِیْمِ، صَفْحَه فَوْرِکَرَم

اِسْطَلَا: شَکْلِ اسْتَوَانَه

اَسَاسِيْن: اَعْمَدَه سَوْنَه

—: اَلْبَلَمُ حَامِيَانِ فَرْشَتِکِ وَ دَانِی

• اِسْطَلُودَه (فی سَطَر) اَفَانَه، دَانَان

• اِسْطَلُودَه: بَحْرِي اَوْ جَوِي. نَاوَاکَن، دَسْتِ

• اِسْطَلُودَه: مَحْضِي بَاهُ رِیْزِیَا هَر چِیْن

• اِسْطَلُودَه: مَحْضِي، اَسْأَد، سَرِکَارِکَرَم

—: مَحْضِي، مَحْضِي، مَحْضِي

—: دَاوِرْشَد، سَائِقِ اَلْعِطَار. رَاغِدَه، لَوکُو مَوْسِیْنِ

—: دَرِیْزِیَه، سَرِجَلَه، مَبَاشَرِ دَاوِرْکَرَم

• اَسِیْف: تَأْسَفُ عَلِ. اِفْوَْسُ خُورَد، تَأْسَفِ دَاشْت

اَسِیْف: تَأْسَفُ. غَم، اَنْدُودَه، خُصَه، حَزَن

وَ اَسْأَفَه. بِأَسْأَفَه اِفْوَْسِ، دَرِیْغَه، آه

اَسِیْف اَسِیْف: حَزَن، غَم، اَنْدُودَه، حَزَن، حَزَن

—: مَحْضِي، مَحْضِي، مَحْضِي، مَحْضِي، مَحْضِي، مَحْضِي

مَوْسَس: جَایِ تَأْسَفِ، مَآخِثِ تَأْسَفِ، مَوْسَسِ تَأْسَفِ اسْت

غَیْرِ مَأْسُوفِ عِبَه. خُدايَا مَرَمِ، مَرَمِشِ مَرْجِبِ تَأْسَفِ نَبِیْتِ

• اَسْلَحَ (في سلح) • اَسْلَوَ (في سلب) • اَسْلَى (في سلو) • اَسْمَ (في سمو)

• اِسْأَجُونِي: سَمَّحُونِي نِيكُون، لِأَجُورِي

• اَسْمِرَ (في سمر) قَهْوَةً، رَنْك قَهْوَةٍ

• اِسْمَنْتَ: سَمَيْتَنُو سَبَان، يَكْل سَارُوجِي

• اَسْنُ: تَأَسَّنَ كَلَاه، آب رَاكْدَش، مَكْدِيد، بَدُو بَدْمُوشَد

ماءِ آمِن: رَاكِيد، آب رَاكْد، مَانْدَه

• اَسْوَ: اَسْوِي: هُجَاهِج، هَجَرَه آب شُورْمَرَه

• اَسْهَبَ (في سهب)

(اسو) اَسْوَه، اِسْوَه: قُدْرَه، نَمُونَه، سَرْمَشَق، مَثَال

— نَفْسِي: بِنْدَشِي، دُرُسْت مَثَل خُورَم

اَسَا، اَسِي: غَزِي، نَلْبَت دَاد، دِلْدَارِي دَار، سِرْاَسْلَتِي دَاد

—: عَالِجِ او عَاوَنَ، مَرْمِ كُزَادَر، دُرِيان كَرَدَ،

جَاغ كَرَد، جِلْدَان كَرَد

اَسِي: طَاوَنَ، كَلَنَكَرَد، هَرَاهِي كَرَد، بَارِي كَرَد

تَأَسَّى: تَنَزَّى، تَلِي يَافَت

تَأَسِيَه، مُوَاسَاة: تَنَزِيَه، دِلْدَارِي، نَلْبَت، دِلْجُونِي

مَأَسَاة: رَوَايَه هُزْنَه، قَاجَمَه، نَمَاشِغَم اَنَكِيَز

مُؤَس: حُزْن، قَاجَم حُزْن اَنَكِيَز، مَصِيبَت اَمِيَز

• اَسْوَدَ (في سود) • اَسْوَرَه (في سوز)

• اَمِي: عَلِي، حُزْن، بَرَايَ، غَصَه خُورَد، غَم خُورَد،

اَنْدَه هَنَاك شَد

اَمِي: حُزْن، غَم، غَصَه، اَنْدَرَه، مَصِيبَت، سُوْكَارِي

• اَسَى • اَمِي (في اسو)

• اَمِيَا: قَرَبَه آسِيَا، قَارَه آسِيَا

— اَشْتَرِي، آسِيَاي صَغِير

اَشْتَرِي، آسِيَاي

• اَشَارَ (في شور) • اَشَاعَ (في شيع) • اَشَاتَ (في شوق)

• اَشَرَه (في شره) • اَشَرَكَ (في شرك) • اَشَرِي (في شري)

• اَشِنَقَ (في شفق) • اَشَتَكِي (في شكو) • اَشَتَرَه (في شهر)

• اَشَتَبِي (في شجر) • اَشَدَه (في شدد) • اَشَرَه (في شور)

• اَشَرَا (في شرب) • اَشَرَجِي (في شور) • اَشَرَفَ (في شرف)

• اَشَرَقَ (في شرق) • اَشَتَ (في شت) • اَشَقَرَه (في شقر)

• اَشَتَكِي: رَمْعَ هَبِيَتَن

• اَشَلَّ (في شل) • اَشَلَا (في شلو) • اَشَمَّازَ (في شمز)

• اَسْفَلَ (في سفل) • بَابِيَن، تَه، بِا

• اَسْفَلَتَ: قِير رِزِي، اَسْفَلَت

• اِسْفَنَجَ: سِيْفَنَج اَبَر، اِسْفَنَج

• اِسْفَنَجِيَه

• اِسْفَنْدَان: قَبْطَب، حَجَر، اِفْزَا، دِرْخْت اِفْزَا

• اِسْفِيْدَاج: سِيْدَاج، سِفْدَاب شِيخ

• اِسْفِنَ (في سفن) • اُسْفَنَ (في سفن)

• اِسْفَنَرِي (في سفري)

• اِسْفَنُور: عَطَايَه، مَاهِي رِيك

• اِسْفَنُور: كَبِيَه، سَفَقُور

• اِسْكَارَه: مِشَوَا، سِيخ خِرْدَالِي، كُوشْت كَلَنَكَرَد

• اِسْكَافَ (في سكت) • بِنْدَه دُورِز

• اِسْكَثْلَانَدَا: اِسْكَثْلَانَدَه، اِسْكَاتَلَنْد

• اِسْكَثْلَنْدِي: اَزْمَرَم اِسْكَاتَلَنْد

• اِسْكَرَ: بُوَط، مَرَض، نَاخُوشِي مَرَضِ خُون

• اُسْكَفَه (راجع سكت): عَنَبَه، اِسْتَانَه، عَنَبَه

• اِسْكَلَه: مِيْنَاه، بِنْدَه، شَهْر كَارْدِيَا، بَارَانْدَار كَنِي

• اِسْكَمَلَه: اِسْكَمَلِي: كُزْمِي، مَنِيَر

• اِسْكَنْدَوَ: اَلْاَشْتَرَه، اَسْكَدَر كِيَر

• اِسْكَدَرِيَه: مِيْنَاه، مَعْرِي، تَهْمَر، بِنْدَه شَهْر، مَعْر كَارْدِيَا

• اِسْكَدَرَوْتَه: مِيْنَاه، سُوْرِي، بِنْدَه سَابِقِ كُشُوْر، سُوْرِيَه

• اِسْكَوْلَايِي: دِرْمَان شَنَاسِي

• اَشْتَكِيَم: تَوَنَ، الرُّقَاب، جَامَه بَلَنْد كِشَان

• شَلَمَ: او خَلَمَ، اَلْ، اَزْجَاعَت كِشَان خَارْج شَد

• اِسْكَيْمُو: بُوْمَان قَمِيت شَمَال اِسْرِيكَاي شَمَالِي

• اَسْلَ: دَقَبَب، تَوْرَكُور، تَوْلَك تَوْرَكُور

• اَسْلَ: سَمَاد (بَات) • نِي، بُوْرِيَا

• اَسْلَه: خَوْرَكَه

• اَسْلَه: خَار

• مَوْسَل: مُخَدَّدُ الطَّرَف، تَبَز، بَرَنْدَه، تَوْلَك دَار

—: دَقِيْقُ الطَّرَف (اَلْبَاتِي)، تَوْلَك دَار، كُوشَه دَار

—: اساس شالوده، پايد، بنياد، پي

ابن —: اصل شریف، نجیب، بزرگ زادہ

أَصْلِيَّ: أَوَّلِيَّ. بَدَائِيَّ عَمْدَه. أَصْلِيَّ، نَحْنِيَّ، أَوَّلِيَّ

— : قدیم ، قبل غیرہ . پیشین ، باستانی ، کھنہ ، بدوی

—: اسامی اصلی، بنیادی

— : متنی، ذاتی، جبلّی، درست و صحیح

عَدَد — (في الحساب) عدداً أصلياً، عدداً أول

كَلَامَةُ أَصَابَةٍ رَشْدَهُ لَفَتْ ، أَصْلُ كَلِمَةٍ

السَّكَّانُ الْأَصَابِيغُونَ أَهْلَ آبٍ وَخَاكٍ، يَوْمِيانِ

أَصْلًا: فِي الْأَمَلِ. إِرَاصِلٌ، دِرَاصِلٌ، أَوَّلًا، أَمْرًا

— قَطْمًا . سَخَابًا هَرَكِي . لِحْصَحْد ، اِبْدًا

أَصْلُهُ: مَنْزِلَةُ الْبَيْتِ

أَصَالَةُ الرَّأْيِ: دَاوَرِي خُوب، فَصَادُ بِطَرِيقَتِهِ

بالـ عن نفسي از طرف خودم

أصول: قواعد، آئین، دستورها، نظامات، قوانین

— الكتاب : نُسخته الأصلية نسخته خطي كتاب

مُحَسَّبٌ أَلَا. مطابق قانون ، طبق مفهرات

أصولي. منظم، مرتب، قانوني، رسمي، حسابي، باقاعدہ.

أَصِيل : ابن اصل نجيب زاده ، بزرگ زاده

—: حَقِيقَتِي . واقعی ، صحیح ، درست و حجابی

— : ضد دخیل بومی ، ذاتی
— : عَشَّه شنبه غروب ، شام ، تنک غروب

[illegible]

میتوان — او مدد صلح و محبت و آرامی جزایه را میسر کند

حِصَّان — اسب عجیب

تأصيله: حلیۃ الذنب، دارای دو دمان، تبار، سمج

مُناصَل : راسخ ریشہ دار، عمیق، استوار

—: 'میزمن (مرض) پیارے کہند

• أَصَمُّ (في صَمَم) • أَصْبَحَ (في أَصْبَحَ) • أَخَا (في ضَوْء)

• اِضَاعَ (في ضيع) • اِضَافَ (في صيف) • اِضْبَارَةٌ (في ضبر)

• اضْرَبَ (في ضرب) • اضْرَمَ (في ضرم) • اضْطَجَعَ (في ضجع)

اضطر (في ضرر) • اضطرب (في مرب) • اضطرم (في ضربم)
اضطرب (في ضربم) • اضطرب (في ضربم) • اضطرب (في ضربم)

هَأْضُنْ (هَأْضُنْ) هَأْطَاطْ (هَأْطَاطْ) هَأْطَاطْ (هَأْطَاطْ)

• اطاق (في طوق) • اطال (في طول) • اطوف (في طوق)

(b) (5) DPP, (b) (5) ACP, (b) (5) FICA

• اُشنان، اِشنان : حُمہ (نات) علف شور، رازمانہ آبی

— فإنا كنا نأمل أن نتمكن من إخراجك من هذه الحالة.

حُكْمُكَ نَزَلَ نَزْلًا مَعْنًى

۱۰ اسه . دیک المجور : بان طیبی فلیست ، حره

• آشور: اسم مملکت بائید

اُنُورِيّ . آسوريّ

۵ أَشْوَل (في شول) ۵ أَصَابَ (في صوب) ۵ أ

• اصْبَحَ (في صبح) • اصْبَحَ (في صبح)

• اصْحَاح : فَسَّلَ مِنْ كِتَاب . سُورَة . سُورَة

• اَصْحٰى (في صو) • اَصْدٰى (في صدى) • اَصْرَءُ (في صرر)

— تَبْنَأُ وَمِلْحَاعُ بِا... نان و نمک خورد کرد
 ۵ — حَقَّ: مَقَصَّهُ. حق اورد خورد، بمحقق، بجا آورد
 ۵ — مُنْعَفُ: لَبَّ بِقُلُو. ریشخندش کرد، اوردست. خفت
 ۵ — حَمَّ: أَقْنَمَهُ. اوردستغاد کرد
 ۵ — بَنَّا بِلْ رَوْحَه. از حد و خشم خورخوری میکند
 مَسَدًا وَحَيْطًا
 اَكَلْ. اَكَلْ: ۵ وَكَلْ. اَطْلَمْ خوراك دار، خوراك
 اَكَلْ: ۲: اَكَلْ مَعِ با... هم سفره بود، هم کاسه بود
 تَأْكُلْ: نَخِرَ. اَتَكَّهُ الشَّدَا. بوسید، کوکوفاسد شد
 — تَقَمَّنْ. تَبَلَّ وَتَقَمَّتْ. گذید، بوسید، فاسد شد
 — بِالْإِجْتِكَاحِ. براش مانس ساید، شد خراب شد
 اَكَلْ: طَلَمْ خوراك. غذا
 — تَتَاوَلُ الطَّلَامْ خورودن
 — وَتَوَلَّوْ (سَمَوَكْ مَنَ الْأَمَامَةِ فِي التَّوَادُقِ). خواب و خوراك
 ۵ — بَحَسْرَ آبِ بَرْدِكْ. تحلیل تدریجی
 غُرْقَةُ الْب. الحاق ناچار خوری
 غُرْقَةُ الْب. (فِي الْمَدَامِي وَالْأَفْرَةِ) تالار ناچار خوری
 وَقْتُ الْب. وقت ناچار شام، موقع خوراك
 أَكْلَهُ: وَجِبَةُ بِلْ دَعْدَه خوراك، غذا
 — شَبْنَجْ. خوراك باندازه، متناسب
 ۵ — فَزَقَمِي اَوْ حَيَاوِي. خوراك بددیت، به چرم
 اَكَلْ: الَّذِي يَأْكُلْ خورنده
 — الْحَمْرَانِ. حشره خوار، حشره خور
 — الْحُمُومْ. گوشت خوار
 — الْحُمُومِ الْبَشَرِ. ادم خوار
 — التَّيَّانَاتِ. گیاه خوار
 — الْأَكْلِيَّةُ النَّبَاتِيَّةُ طرفه ناخوراك گیاهی
 آكَلَهُ: فَرَحَهُ جَلْدِيه نام يك جباری است كبدن انسان
 و فرح منور و عولم ازا خوره مناسند
 اَكَلْ. اَكُولْ. اَكِيلْ شكم پرست، پرغور، شكور
 — قَارِضْ. خورنده، فاسد كنده، تباه كنده
 تَأْكُلْ: تَقَرَّ. ساهی، بوسیدگه، فاد، تحلیل تدریجی
 — الْجُمُورِ بوسیدگه پلها
 مَا كَلْ: طَلَمْ خوراك، غذا

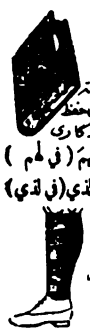
مَا كُولْ: يُوَكِّلْ خورده، قابل خوردن، خوراك
 — طَلَمْ خوراك، خوراك
 مَا كُولَاتِ وَمَقْرُوبَاتِ خورودنها و آشامیدنها
 مُوَاكِلْ: تَبْرِكُ الْمَائِدَةِ هم سفره، هم کاسه
 ۵ — كَابِرُوسْ: خُدَامُ الدِّينِ روحانیان، كیشیان
 ال: رجالُ الدِّينِ پیشوایان مذهب
 ۵ — كَابِرِكِي: كَهَنُوتِي كیشی، کاهنی
 —: كَنَائِسِي کلیسای، روحانیه
 ۵ — كَلِيلِيكْ: عِيَادَةُ طَبِيئَةِ كَلِيلِيكْ، درماتگاه، مطب
 * أَكَمَةُ: تَلَّ تَبَه، بشته، گریوه، توره خاك
 ۵ — اَكُونِتْ: بِنَشْ. تَبَاتِ سَامَ تاج الملوك، اونیطون
 * اَكِيدْ (فِي اَكِدْ وَفِي وَكِدْ) * آلْ (فِي اُولْ)
 * آلْ...: اَدَاةُ التَّعْرِيفِ حرف تعریف

* اَلَا تَرِيدُ ایان میخواهی؟

أَلَا: مَقْلَا. حَرْفُ تَحْذِيفٍ اَوْ تَعْرِضِ نَمِیخواهی؟
 مَبَادَا
 ۵ — اَلَا: عَدَا مَكْر، بجز، غیور
 — اِذَا: مَالَمْ مَكُوايَكْ، حَاضِرَكْ، اَكْرَمَه
 و — مَازَاو — اِلَّا مَكْر
 * اَلَا تَرِيدُ (فِي اُولْ) * اَلَا تَرِيدُ (فِي اُولْ) * اِلَا (فِي اَلْه)
 ۵ — اَلَاوُوطْ: ۵ تَلَاوُوطْ (اَطْرَقَ تَلَاوُوطْ) تَوَكَّبْ
 ۵ — اَلَايْ: زَفَرَةُ كَبِيرَةٍ مِّنَ الشَّكْرِ هُنَا
 * اَلْبَ: تَالِبْ: تَجَمَّعْ جَعِ كَرْد، كَرْد اَوَرْد

أَلْبِي: مَجْتَمَعْ كَرْدِي، جَمِی

أَلُوبْ: تَشَبُّطْ باحاروت، بافانط، جَدُّ
 ۵ — الْبَارِحْ: الْبَارِحَةُ (فِي بَرَحْ) دُرُودِزْ، دُرُودِزْ كُنَشْتَه
 ۵ — الْبُومْ: مَجْلَدُ لُحْفِطِ الشُّوَرِ وَغَیْرَهَا عَمَلِیْ یَاكَارِی
 و التَّامْ (فِي لَامْ) * التَّمْسْ (فِي لَسْ) * التَّمْ (فِي لَمْ)
 * التَّيْ (فِي تَائِي) * التَّخْ ۵ اَلْخَدْغْ (فِي تَخْ) * اَلْدِي (فِي لَدِي)
 ۵ — الشَّيْخِ: قَالِجَه. لُفَاةُ السَّاقِ مَجْ بَجِجْ
 * أَلِفْ التَّوْ: اِعْتَادَه عَارِدْ كَرْد. مَأْمُوسْ شَد

—: مَازَا الْهِنَا. امروخته شد، رام شد، اهلی شد

آلف: فائز و آفس هم نین شد، هدم شد، معاشرت کرد

آلف: صیتر البقا رام کرد، اهلی کرد، بوی کرد، آموختد کرد

— وَحْدَه هم پوست، متعده کرد، یکی کرد، آمیخت

— بینم: وفتق هم آهنک کرد، سازش دار، موافق کرد،

— الیکتاب: صفت کتاب نوشت، تالیف کرد، گرد آورد

— اثناف: به ... انحد با ... شریک شد، یکی شد

— به: اعتاده مانوس شد، دوست و معرم شد

تألف من گدا عبارت برادر، مرکب بود یا ساخته شده از ...

آلف: عشر و ثات . یک هزار

آلف: الحرف الأول حرف اول الفاء

لا یرف الالف من الباء الف را از با نمی دهد

آنا الالف والباء من اول و آخر هم

إلف . ألیف رفیق، بار، هدم، همراه

ألفه: ریاس، انس، رابطه خویشا، ازداده از هر گونه

— صدقة: دوستی، یکرنگی، معریت

— إتحاد هم آهنکی، اتفاق

— ألفت: وکیل الملم حکم آموزگار

— ألبیة: زجاجة خمر کیه بطور بزرگ یا کوپ شراب

ألیف: ۱. بند و حنی او آید رام، اهلی، خانگی

— ولیف: ۲. قرد: طاق، لنگه

— آیس مهربان، دلجو، خوش برخورد، قابل معاشرت

إتلاف: وگام سازش، هم آهنکی، پیوستگی، اتحاد

— إتحاد اتفاق، سازش، پیوستگی، ارتباط کنند

تکوننة إتیلابة: دولتی که اعضا آن بطور موقت بهم سازش

تألیف الجواهر آموختن و رام کردن حیوان

— الکُتُوب تألیف و نگارش کتاب

— مؤلف: کتاب گردآوری شده، تألیف شده

مؤلف: ۲. منکُوب: نوشته، نامه

— من گدا: مُرکَّب منه ترکیب یافته از ...

مؤلف: کاتب نویسنده، گردآورنده

مألوف: عادی، معهود، متعارف، پیش پا افتاده

— دأرج: همی، عوام بیند، قوه بیند، متداول

— مطروق: تمسکی عملی، شدی

عبر: — غیر عادی، برخلاف معمول

— ألفتی: وَحْدَه (فی لور) یافت، پیدا کرد

— ألفتی: تَأَلَّق درخشد، تابید

— ألفتی: تَأَلَّق درخشدگی، تابندگی، شمع

تَتَأَلَّق درخشان، تابان، فروزان

• ألفتی (فی لور)

• الکُتُوب: حکم مشروب حضوری که دارای بوی منی است

• الکُتُوب (فی کل) • الله (فی اله) • ألفتی (فی لم)

• ألفتی: تَوَجَّع احساس درد کرد، بد کشید

ألفتی: ألفتی: بد درد آورد، آزار و آسیب رساند

ألفتی: وَجَّع درد، رنج، عذاب، زهت

— الرأس سرور

— الأشتان دندان درد

— تَتَفَسَّح: برینا، غم زدگی، مصیبت، محنت

— تَأَلَّم: تَوَجَّع بد درد آمدن، رنج بردن

أشبع الآلام هفته مصیبت، هفته دهم

زفرة: لا لام پیش از رشتن خیزش

ألفتی: مؤلم: مریح دردناک، رنج آوردن

— تَحْزَن: هم آنگین محنت خیز، دقت آورد، مصیبت با

• ألفتی: مأساة المأس، سنگ قیمتی

— وَرْدَة: سگی المأس

— ألفتی: المأس بریلان

• المانیا: بلاد فی وسط آوروپا . کشور آلمان

• ألفتی: آلف

• ألفتی: رَفَع ال منزلة الالهة بمقام خدائی رسانید

تَأَلَّه: مَصَّارَ إِلَهاً ادعای خدائی کرد

— إلتفقه بالله: مجد ایمان آورد

اِثْمَارٌ. مُؤَامَرَةٌ. گفتگو، مذاکره، مشاوه

مُؤَامَرَةٌ^۲. توطأ، ککاش، توطئه، نقشه، خیانت، استیلاج

مأمور: بالذی امیر مأمور، کسی بر انجام کار با و امر شده

۵-: مُؤَظَّفٌ حکومی. کارمند دولت، افسر

۵-: مُنْدُوبٌ نماینده

۵-: دو سُلْطَةُ قَضَائِيَّةٍ رئیس دادگاه بخش

۵-: البوستة (البريد) رئیس اداره پستخانه

۵-: البوالیس رئیس کلانتری

۵-: المارکزی (في مصر) رئیس کلانتری بخش

۵-: النصفية (في التجارة) مدیر تصفیه

مأمورية: مهمّة مأموریت

مُؤْتَمَرٌ. اجتماع المشاورة گفتگو، کنفرانس

۵-: اجتماع لقرص عام أو سياسي اجتماع جهت دادن قرار داد

۵-: سياسي او ديني گفتگو سياسي ياديني

۵-: السلام أو الصلح گفتگو جهت امنیت و صلح عمومی

۵-: امرأه: امرؤ (في مرأه) امرود (في مرد)

۵-: أمس: البارحة (راجع مسو) دیروز، روز گذشته

۵-: الاول پرورد

۵-: الماضي گذشته، زمانهای پیشین

۵-: إجماع. إجماعه. مسایر. مصلحت، بین، ابن الوقت

۵-: مستعمری. بوجار لجنان

۵-: اثناء (في مسو) روده ها

۵-: استغنیانزو: مدرّج نمایکاه، بعضی شکل

۵-: أمل: رجا. امید داشت، امید دار بود، توکل کرد

۵-: تأمل: نظر فيه بدقت تکریت، برانداز کرد

۵-: تأمل الامر اندیشه کرد، درست فکر کرد، در نظر گرفت، بنجید

۵-: أمل: رجا. امید، آرزو، اعتماد، توکل

۵-: مقلع. انتظار، چشم داشت، امید، توقع

۵-: کاذب. خیال، وهم، پندار، پیهوده، خیال باطل

۵-: قطع الامر منه ازاد نومیشد، مأیوس شد

۵-: آمل. مؤثّل: راجع امیدوار، برادر امید

۵-: تأمل: تفرّف، تفکر، اندیشه، در نظر گیری، بنجش

۵-: مأمول. ماأمول. مانامه امید و آرزو

أمر^۲ (جما امور): مسئله، مطلب، موضوع، امر

۵-: شأن کار، موضوع

۵-: ما: شي ما چیزی، موضوعی، کاری

۵-: بدیهی چیز طبیعی، واضح، آشکار

۵-: محقق او واقعی حقیقی یا واقعی

۵-: معروف مشهور، عمومی، عادی، متعارف

۵-: معلوم ما کار معین، امر مخصوص

۵-: قضی الامر کار پایان رسید، همه چیز گذشت، مرکز فرایند

۵-: قضی امره کارش بجا و کار و باسختن رسید، و بگرمایند ندارد

۵-: أمر: صاحب الامر فرمانده، فرمانروا، حکمران

۵-: أمری: في صیفة الامر صیغه امر، وجهه امری

۵-: امره: صوة محکم سنون میل شمار، فریخ شمار

۵-: أمار: عرض اغوا کنند، فریب دهنده، وادار کنند

۵-: أماره: علامة، نشانه، یادگار، نشان، دلالت، اشار

۵-: كلمة السر اسم شب، کلمه عبور

۵-: إمارة: صفة الامیر او مرکز، شاهزادگی

۵-: ولاية: قلمرو حکومت شاهزادگان، امارت، نئین

۵-: تحكم فرمانروایی، ریاست، آتانی

۵-: أمير: مليل الملوك شاهزاده

۵-: رئیس فرمانده، رئیس

۵-: البحر امیرال دریاسالار

۵-: السلاح: سلاحدار اسلحه دار باشی

۵-: المؤمنین پیروای مسلمانان

۵-: أمير الای: عیدار، عید، سریت

۵-: أميره شاهزاده خانم

۵-: التحل: آنم ملکه زینور عسل

۵-: الحمره: اسم قرأفة یک جور پروانه

۵-: أميری: دینیری، حکومتی دولتی

۵-: استشارة: اشتارة: د آرنیک، ورده سفید، پریشامه

۵-: إذن: برودانه، گواهی، درخواست

۵-: تأمور: غلاف القلب غشاء حارچی قلب

۵-: تأموری: وابسته به بدن شامه دل

• اَمَلِي : اِملا. (لي ملو)
• اَمَم : النوى : حَمَلَه مُلْكًا لِلْاَمَمِ جِيزًا ملى کرد

اَمَم : قَصَّة . رجوع کرد . رو آورد ، تصد کرد ، متوسل شد .
دست زد

— : سَارَ اِمَام رَهبرى کرد . پيشوا شد ، جلو افتاد
ت المرأة : صَارَتْ اَمَا ماد رشت ، بچه دار شد

اَمَم : والدة مادر

— : قَال الشُّكْ قالم

— : مَقْدَر . اَصْل اصل ، سرچشمه

۵ — المَجْبَر ماضى مركب

۵ — المَحْلُول يَكْجُر صَدَن دوكبه

— : اَوْجى بَرَت ، سرخ حق

— : الملك ملكه مادر

— : النجوم : المجرمة كهلشان

— : القزى : النارُ آتش

— : القزى : مَكَّ المَكْرمة مَد مكرمه

— : اربع واربعين : حَتَرِيش هزاريا

— : اربع واربعين : حَتَرِيش هزاريا

— : رأى بَأَم عَينَر با چشم خود دید

اُمَّة : شَف ملت ، قوم ، جاحث ، مردم

— : جَبَل نل ، نژاد

ال : الجمهور عامه مردم ، توده

الأم المتحدة ملل متحد

عَصَبَة أو جَبَبَة الأمم جامعه ملل ، سازمان ملل

أَمَة (لي امو) كَنَز ، زن یا دختر زر خريد

أُمِّي : اُمِّي : عَنَس بِالْأَم مادری ، مادرانه ، مادر وار

— : غَر مَظْم بیواد ، درس بخوانده

— : جَابِل نامان ، بیواد

أُمِّيَّة : أُمُومَة : صِفَة الأم صفت مادری ، مادری

— : جَهْل نادانی

— : جَهْل القِرَاءة والکتابية بیوادی

اُمَام : قَدَام دربر ، جلو ، درپیش

— : نِجَاه در برابر ، دربروی ، مقابل

— : في حُفْرَة نَزَر ، در حضور

— : قَبِيْه در پیش چشم ، در حضور

— : الى ال . به پیش ، بجلو

اِمَام : قَائِد . مَقَدَم پيشوا ، رهبر ، راهنما

اِمَامَة : رِثَاة پيشواى ، رياست ، رهبرى

اُمَمِي : مُتَبَاوِل بين الامم بين المللى

— : خَارِجِي . غير يهودي أو مسيحي . خاربي ، كيكه

— : قَوْتِي . بت پرست يهودى و مسيحى نباشد

اُمَا : لَكِنْ لَكِنْ ، اما ، فقط

اِمَا هَذَا أَوْ ذَاك يا اين بآآن

اُمْن : كَان اَمِينًا ايمان دار بود ، با وفا و صادق بود

اُمْن : اطمأنَّ در امان بود ، صحيح و سالم بود

اُمْن : طَلَّان . الهينان دار ، دلگوى دار ، خاطر جمع کرد

— : على الحياة أو ضد الحَرْبِ عمر با خطر آتش سوزى

— : على حياة . زندگى اورا از خطر حفظ کرد

— : على علامه بگنادر اامين گفت

— : اِلْتَمَنَ . اِشْتَأَمَنَ على امان خواست ، اعتماد کرد ،

— : اِلْتَمَنَ . اِشْتَأَمَنَ ۲ . وَثِقَ ۲ . اعتماد و اطمینان کرد

اَمْن : اعتقد . بار ايمان آورد ، اعتقاد پيدا کرد

— : بِرَ . وَثِقَ . با و اعتماد کرد

اَمْن . اَمَان : ضد غَطَر . اَمْنيت ، اسايش ، سلامت

— : سلام . اَمْنيت . به خطري ، آرامش

— : تمام اداره اكاكى ، تحقيقات جناي

في ال : مَصُون در امان ، صحيح ، سالم ، محفوظ

حافظ على ال . از صلح و امنيت نگاهبانى کرد

اُمْنَة : اَخُو يَمْنَة . مَوْتُو ق . مبتلى ، قابل اعتقاد ، امير

— : اُمْنَة : اَخُو يَمْنَة . مَوْتُو ق . مبتلى ، قابل اعتقاد ، امير

— : اُمْنَة : اَخُو يَمْنَة . مَوْتُو ق . مبتلى ، قابل اعتقاد ، امير

— : اُمْنَة : اَخُو يَمْنَة . مَوْتُو ق . مبتلى ، قابل اعتقاد ، امير

— : اُمْنَة : اَخُو يَمْنَة . مَوْتُو ق . مبتلى ، قابل اعتقاد ، امير

— : اُمْنَة : اَخُو يَمْنَة . مَوْتُو ق . مبتلى ، قابل اعتقاد ، امير

— : اُمْنَة : اَخُو يَمْنَة . مَوْتُو ق . مبتلى ، قابل اعتقاد ، امير

— : اُمْنَة : اَخُو يَمْنَة . مَوْتُو ق . مبتلى ، قابل اعتقاد ، امير

— : اُمْنَة : اَخُو يَمْنَة . مَوْتُو ق . مبتلى ، قابل اعتقاد ، امير

— : اُمْنَة : اَخُو يَمْنَة . مَوْتُو ق . مبتلى ، قابل اعتقاد ، امير

— : اُمْنَة : اَخُو يَمْنَة . مَوْتُو ق . مبتلى ، قابل اعتقاد ، امير

— : اُمْنَة : اَخُو يَمْنَة . مَوْتُو ق . مبتلى ، قابل اعتقاد ، امير

— : اُمْنَة : اَخُو يَمْنَة . مَوْتُو ق . مبتلى ، قابل اعتقاد ، امير

— : اُمْنَة : اَخُو يَمْنَة . مَوْتُو ق . مبتلى ، قابل اعتقاد ، امير

— : اُمْنَة : اَخُو يَمْنَة . مَوْتُو ق . مبتلى ، قابل اعتقاد ، امير

—: اِئْتِیَال . اعتماد . اطمینان

—: یَقَہ . خاطرچی

بِقَاعَةِ الْب . کالای نوساده ، امانت ساری کالا
عِزْرُ الْاَمَانَتِ (فی المِطْلَق) انبارونه در اینستگاه و راه امن
اُتْبَیَّة : بُشْبَیَّة (فی مَنی) آنروز ، میل ، خواست

اُمَیْن : ولی ، مخلص ، رفادار ، امین

—: حَده خاتَم راست ، درست ، باایمان

—: مُؤْتَمَن یَقَہ قابل اعتماد ، مورد اطمینان

—: مَأْمُون . غیر خطر ، بدخطر ، سالم ، درامن

—: غیر مؤمن ، بد ازار ، بد ضرر ، بد زیان ، بد اذیت

—: علی : حارس نگهبان ، محافظ ، نگهبان ، پاسبان

—: الصُّدُوق : دَصْرَاف صندوق دار ، صراف

—: المَالِر خزانة دار

—: الخَزُون : خَازِل ذخیره ، انبار دار

—: المَكْتَنَةُ العمومية کتابدار

غیر —: خائن ، خیانتکار

اُمَیْن : مُتَبَكِّلَن گزندگ ، چنین بار ، آمین

اِئْتِیَان : مُطْلَق التصدیق عقیده ، عقیده محکم ، تصدیق

اِئْتِیَان : اِئْتِیَان و تَوَقُّق و تَوَقُّق ، اطمینان ، اطمینان

—: تَسْبِیة . مداینة . نسیه دادن ، بوعده دادن ، اعتبار دادن

تَأْمِیْن : تَعْلِیْب ، اطمینان ، دلگرمی ، خاطرچی

—: رَهْمَن گُرد

—: صَبَاحَة ضحانت ، تعهد

—: اِشْتِیْهَاد سِیْکُولُوْه . بیمه

—: علی الحیاة بیمه عمر

—: بِدِ الحَرِیق بیمه ضد آتش سوزی

مَسْک الْب : بیمه نامه ، سند بیمه

مَأْمَن : مَکَان الْاَمْن جای امن ، امان

مَأْمُون : غیر خطر . بدخطر ، محفوظ

—: مُؤْتَمَن . یُسُوْتَقِ بِ . درخود اطمینان ، معتمد

غیر مأْمُون : خطِیر خطرناک

مُؤْمِن : مُتَمَنِّد . خِلاف الْکَافِر باایمان

اُمَیْنُوس : حَالَة . کَسَامَة

اُمَیْنُوس : کُوجَل

اُمَیْنُوس : اُمَیْنُوس (فی مَیْل)

(اُمُو) اُمَة : جَارِیَة . کِنز

• اُمَیْر • اُمَیْرَال • اُمَیْرَالِی (فی امر)

• اُمَیْرکا : اَلْمَالِمُ الْجَدِید امریکا ، قاره جدید

ولایات — اَلْمَتَّعِدَة ولایات متعدد امریکا

اُمَیْرکَی . آمریکای

تَأْمُرْکَ از امریکا فی تقلید کرد

• اُمَیْر (فی امر) • اَن (فی اول) • اَن (فی ان)

• اَن : مَرَف تَوکید و مَصْدَر کد ، یقیناً ، بد شک

علت — اِبْنِ هِنَا دانستم که بستم اینجاست

بما — لَان . برای اینکه ، از آنجاکه ، چونکه

علی — حَت — در صورتیکه ، نظریاتیکه

اِنْ : اِذَا تَو اگر

—: لَمْ : مَالِم مگر اینکه ، جز آنکه

اِنْمَا : لَکِن . لکن ، فقط ، تنها

• اَنَا : مَیْرِ الْمَتَّکَم من ، مرا ، خودم

—: هُنَا من اینجا هستم

—: وَرَدَ جَنی زخم خوردم

اُنْفَی : مُجِب لَدَائِمِ خورخواه ، خوردبند

—: من یَقُول اَنَا کسی که منم میزند

اُنْاَنَیَّة : حَت اَلذَّات . خودبندی ، خوردخواهی ، خوردستانی

—: اُنْاَنَیَّة : اَنْرَة . خوردبینی ، خوردپرستی

• اَنَا (فی انی) • اَنَاح (فی نوح) • اَنَا (فی نور)

• اُنَاس (فی نوس) • اَنَام (فی ام)

• اُنَاس : فَاکَه . یک نوع میوه گرمسیری

• اَنَا : اَنَا (فی انی) . اَنَام

• اُنْب : لَام و عَشَف . سرزنی کرد ، نکوشت کرد ، توبیخ کرد

—: عَجِیْد . پیمان شد ، دوچار سوزش و جلدان گردید

تَأْنِیْب : تَشْنِیْب . سرزنی ، نکوشت ، توبیخ

—: الضَمِیر (وَحْشَر) پشیمان ، خودخوری

• اُنْیَا (فی بنا) • اُنْیَا (فی نیر)

• اُنْیَا : اُنْیَا (فی بنا) • اُنْیَا (فی نیر)

• اُنْیَا : اُنْیَا (فی بنا) • اُنْیَا (فی نیر)

• اُنْیَا : اُنْیَا (فی بنا) • اُنْیَا (فی نیر)

• اُنْیَا : اُنْیَا (فی بنا) • اُنْیَا (فی نیر)

• **أُنْسٌ** : كَانَ أُنْسًا . خوش معاشرت بود ، خوش مشرب بود

— به والیه . اورادوست داشت ، ازادخوش آمد

• **أُنْسٌ** : سَلَسٌ أَوْ نَادِمٌ مَرَكَمٌ كَرْدٌ ، تَفْرِجٌ كَرْدٌ ، مَشْغُولٌ كَرْدٌ

— : عَلِيمٌ . دانست ، درك كرد ، دریافت ، دید

• **إِسْتَأْنَسَ** : مَارَأَ أُنْسًا . اِنْ كَرَفْتُ ، هَدَمْتُ ، مَأْنُسْتُ شَدَّ

— الحَيَوَانُ : حَارَ الْيَأْ رَامُ شَدَّ ، آمُوخْتَه شَدَّ ، اَهْلِي شَدَّ

— به والیه : اَلَيْفٌ هَمُّ شَدَّ ، خورده شد ، اِنْ كَرَفْتُ

— لَهُ : اَشْغَى . باو گوش داد

• **أُنْسٌ** . اِنْ كَرِي ، خُوشِ مَشْرِبٌ ، قَابِلِيَّتْ مَعَاشَرَتْ

• **أُنْسِي** : ضَدٌّ وَخِي (فِي التَّفْرِجِ) . داخلي ، ميباني

• **إِنْسٌ** : غَيْرُ الْإِنْسَانِ . بشر

• **إِنْسَانٌ** : رَجُلٌ مَرَدٌ ، شَخْصٌ ، بَشَرٌ

— : بَشَرٌ . آدم

— كَيَاوَمٌ . بَرَنُخْ مِيَانِ اِنْسَانِ دِيمِيُونِ

— الْعَيْنُ : بُوْبُوْهَآ . حَدَقَه ، نَفْثَه ، مَرَكَمٌ

— الْقَابُ : سِيْلَاهُ . آدَمَ جِكَلِي ، اَوْدَانْدَانْدَاوُ

— الْقَابُ : غُولٌ ، غُولٌ ، كُورِلَا

• **إِنْسَانِي** : بَشَرِي

— : نَحْبٌ خَيْرُ الْبَشَرِ . بَهْرِهِتْ ، نَوْعِ بَهْرِيْتْ

• **إِنْسَانِيَّةٌ** : بَقَرِيَّةٌ . بَشَرِيَّتْ ، نَوْعِ بَهْرِيْتْ

• **أَنْسَه** : قَنَاءَه . دَرَشِيْزَه ، دَخْرَجَوَان

• **أُنْسٌ** : لَطِيفٌ . لَذِيفٌ ، خُوشِ مَشْرِبٌ ، خُوشِ مَشْرِبِي

— : أَلْفٌ . رَامٌ ، خَالِطِي ، آمُوخْتَه

• **ال** : ثَبِي . ذَرَاب . اِبُو ذَرَقِي

— : زَاغِ كَبُوْد

• **إِنْسَانٌ** : مُوَأَسَّهٌ . خُوشِ مَشْرِبِي ، مَلَايِيَّتْ ، اِنْ كَرِي

• **أُنْسٌ** (فِي سَلٍّ) : اِنْسِيَابِي (فِي حَيْبٍ) : اِنْسَأْ (فِي نَشَأْ)

• **أُنْسُوْطَه** (فِي نَشْطٍ) : اَحْصَفْ (فِي حَيْفٍ) : اَحْطَلَقْ (فِي طَلَقٍ)

• **اِنْسَم** (فِي نَمٍ)

• **أُنْفَتَه** : اسْتَكْفَتْ . بَادَاهَانْتْ كَرْدَ ، اَزَادَعَارْدَاشْتْ ، رَوَكَرْدَ

• **إِسْتَأْنَفَ** : بَدَأَ مِنْ جَدِيدٍ . اَزْ سَرُ كَرَفْتِ . تَجْدِيْدُ كَرْدَ

— : اَلْعَمُوْى . اسْتِيْنَادَ رَادَ ، بَزْرَهْشِ خَوَاسْتْ

• **أُنْيُوبُ** (فِي نَبٍ) : اُنْيُوبَةُ (فِي نَبٍ)

• **أُنْيُوبَةُ** (فِي نَبٍ) : اَمْبُول

• **إِنْيُوبُ** : التَّقَطُّعُ . اِنْبِيْنُ

• **أُنْتُ** . اُنْتُ : ضَمِيْرُ الْخَاطِبِ وَالْمَخَاطَبَةِ تَر

• **إِنْتَبَهَ** (فِي نَحْبٍ) : اِنْتَحَرَ (فِي نَحْرٍ) : اِنْتَحَلَ (فِي نَحْلٍ)

• **إِنْتَبَهَ** (فِي نَحْبٍ) : اِنْتَبَعَ (فِي تَبَعٍ) : اِنْتَبَعَ (فِي تَبَعٍ)

• **إِنْتَبَهَ** (فِي نَحْبٍ) : اِنْتَبَهَ (فِي نَحْبٍ) : اِنْتَبَهَ (فِي نَحْبٍ)

• **أُنْيُوبَةُ** : اُنْتُرَ قَدِيْمٌ كَهْنَةٌ ، قَدِيْمِي ، بَاسْتَانِي

• **أُنْيُوبَةُ** : اُنْتُرَ قَدِيْمٌ كَهْنَةٌ ، قَدِيْمِي ، بَاسْتَانِي

• **أُنْيُوبَةُ** : اُنْتُرَ قَدِيْمٌ كَهْنَةٌ ، قَدِيْمِي ، بَاسْتَانِي

• **أُنْتُ** : غَنَتْ . زَنَ صَفَتْ شَدَّ ، نَامَرَشَدَّ

• **أُنْتُ** : جَمَلَه مَوْثَقًا . بَعَصَرِيَّتْ زَنَ دَرَادَرْدَ

— : غَنَتْ . زَنَ صَفَتْ كَرْدَ

• **أُنْتُ** : كَلَّ حَيَوَانٌ . ضِدُّ ذَكَرٍ مَادَه

— : اَلْاِنْسَانُ : اِمْرَاةٌ . زَنَ

• **أُنْتُوِي** : نَسَانِي . زَنَانَه

— : مُوَأَسَّهٌ . ضِدُّ مَذْكَرِ زَنَ ، زَنَانَه

• **أُنْتُوِي** : زَنَانِي . حَالَتْ زَنَانَه

• **أُنْتُوِي** : زَنَانِي . حَالَتْ زَنَانَه

• **أُنْتُوِي** : زَنَانِي . حَالَتْ زَنَانَه

— : اِبْتِجَاسٌ . بَزْمُوْقٌ ، اَلْوَاكُجَه

• **اِنْمِجْدَانُ** (فِي نَحْبٍ) : اِنْعَوَزَه

• **اِنْمِجْدَانُ** : مِرْسَاةُ الْغَيْفَةِ لِنَكْرَكْنِي

• **اِنْمِجْدَانُ** : قَطْعُ الْمَزَاكِيبِ ، حَقْنُ بَدَلَكْنِي

• **اِنْمِجْدَانُ** : عَمَلَةُ اِنْمِجْدَانِيَّةٌ هَذِيَّةٌ قَدِيْمَةٌ سَكَّةٌ طَلَاوَكُ

• **اِنْمِجْدَانُ** : بِنَارَةُ . اِنْمِجْدَانِي ، بِنَارَتْ دَرِيَاوَهْ مَسِيحٌ

— : كِتَابُ التَّهْمِ الْجَدِيْدِ . كِتَابُ عَهْدِ جَدِيْدِ . بِيْمَانِ نُونِ

• **اِنْمِجْدَانُ** : غَمَضَ بِالْاِنْمِجْدَانِ . اِنْمِجْدَانِي ، بِنَارَتْ دَرِيَاوَهْ مَسِيحٌ

— : بَرُوْشْتَانِي . بَرُوْشْتَانِ ، اِنْمِجْدَانِي

• **اِنْمِجْدَانُ** : اَلْبَشِيْر . كَابِيْءُ عَمَلِ اَلْاِنْمِجْدَانِ . مَرْدُ رِيَايِ اِنْمِجْدَانِي

• **اِنْمِجْدَانُ** (فِي حَرْفٍ) : اِنْمِجْدَانُ (فِي حَرْفٍ) : اِنْمِجْدَانُ (فِي حَرْفٍ)

• **اِنْمِجْدَانُ** (فِي دَلَمٍ) : اِنْمِجْدَانُ (فِي دَلَمٍ) : اِنْمِجْدَانُ (فِي دَلَمٍ)

أنف: منخرن بینی، دماغ

— الجبک: الجزء الداخل من في البحر دماغه، برآمدگی که در

— ذرکة الشکم: بله زردبان

رقم: طوماً أو كوماً، باوجود، علی رغم، خواه ناخواه

سالك: آب از بنی روان ساخت

مکسر: مخفی کرد، دماغ او را بجاک مالید

أنس: غصص بالأنف (او منه)، وابسته به بینی، دماغی

— الشکل: بنی شکل

أنفة: قتم، تکبر، غرور، خود ستایی

أرفأ: قبل، پیش از این، سابقاً

مذکور: سبق فیکره، یاد شده، ذکر شده

— إلیس: نازک طبع، دوسوی

أثوف: ابریشم، متکبر، گردن فراز، مغرور، خود بین

إستشاف: بدین معنی از سر نو

— الذموی: عرض حال استنای، پژوهش خواهی

— قرعی: پژوهش بنی، راد خواست پژوهشی

خفا: راد رسان دادگاه استان

عکاه: دادگاه استان

اشتتالی: غصص بالاشتتاف، دعوی قابل طرح در دادگاه استان

مُستأنف الذموی: پژوهش خواه

المُستأنف علی أوجده پژوهش خوانده

— اشتفتانزو: لدرج (انظر درج)

— اتمعه (لی تلح)

— تملو ترا: الترة الو افده، زکام، سرما خوردگی شدید و آلودار

— أرق: کان حسن الترتیب، پاکیزه، شسته و رفته بود، آراسته بود

— کان حسن: باذوق و با سلیقه بود، زیبا و باوقار بود

— أنق: اعجب (لی نوق) خوشنود کرد، راضی ساخت

— تأنق فی مه: کارش را از روی دقت و توجه انجام داد

— لی لبی او آخه: در خوراک و پوشاک باریک بین شد

— أناقة: حُسن، ظرافت، لطافت، زیبایی، هنر، دربار

— أنون: رنجه (طائر) رخ، مرغ بسیار بزرگ که در افسانه ها می شرف و ترش شده

ینض ال: تخم رخ، ناباختی

— أنیق: حُسن، زیبا، فریبا، خوش پوش، مشکل بند

— : مُثَقِّن الترتیب: آراسته، منظم و مرتب

— تأنق: تدقیق زائد، باریک بینی مشکل بندی

— مُتأنق: دوسوی، باریک بین، خیلی دقیق

— انقد (لی تقد) انقض (لی قض) انقض (لی قض)

— انکشاری: بیکجری، سرافرازه، نظام کار و سلطان عثمانی

— انکثرة: انکثرا: بلاد الانکیز کثور انگلستان

— انکیزی: سبأ بلاد الانکیز انگلیسی

— : اللغة الانکیزی زبان انگلیسی

— : شخس انکیزی: بخترا انگلیسی

— انکلیس: بیان الله مارماهی

— انم (انم): انام، الانام: الفعلق مخلوقات، آدمربکان

— انموذج: نموذج، مثال، نمونه، سرشت، الگو، طرح

— : نموذج عیقة: نمونه، مسطوره

— انیمومتر: و یاس شدة الراح واتجاهها

— : باد سنج، باد نما

— (ان) أن: هسن، تارة آه کشد، نالید

— : عفا: راضی شد، تسلیم شد

— أنین: أنه: نالید، ناله، فریاد، ناله کان، شکایت

— : کسان، نالان

— أنناس (انظر أناس)

— أنویس: دلیل ادواج الحوی عند قدماء

— : راضی ادواج مردکان نر و مریه

— : آبی: دانا، نزدیک شد

— : استانی: تالی: تمهیل آهسته کار کرد

— : استنتی: انتظار، انتظار کشید

— : تأنی: علی: آهسته، با وساحت، بر دباری کرد، صبر کرد

— : اناء: وکاه، ظرف، سرپوش

— : قابله: ظرف، وکاه، جا

— : أناة: صبر، بر دباری، شکایتی، صبر، تحمل، گذشت

— : طویل ال: با گذشت، بسیار متحمل و بردبار

تَانْ: تَمَّهْل. آهستگی، کندی، سنگینی، سنجیدگی، بهشتاب
 مَتَانْ: مَسْتَمَل. آهسته، سنجیده، مواظب، با دقت، سنگین
 * أَنی: اِنْ کجا
 —: مَقْ کی، چه وقت؟
 —: مَرِکَت چطور، چگونه؟
 ه آیینون: یانسون، نغمه با دبان، رازیانه
 ه آئِبَمَه: مَلَبَه. خُزَه، بایسته، نان خشک
 * آه. آه. آه. آه. آهوس!
 * آهَان (فی هون). بدرقار عکری، بد زبانه کرد
 * أَهَبْ: اُعَدَّ آماده کرد، فراهم کرد
 ناهَبْ نکذا برای... آماده شد
 أَهَبَه: اَشْتَداد آمادگی
 علی — السَّفر آمادگی برای سفر
 اُغْذَه! اَسْتَدَّ. آماده شد، خورد را حاضر کرد، مستعد بود
 اِهَاب: جِلْد خام پوست دباغی نشده
 تَاهَب: اَشْتَداد تَهَبَه، تدارک، آمادگی
 مُتَاهَب: مُتَسَدِّد. آماده، حاضر
 * اُخْبَل (فی هبل): اِهْتَمَّ (فی هم) ه اَهْدَى (فی هدی)
 * اَهْرَام (فی هرم) ه اَهْرَقَ (فی هرق)
 * اَهْل: تَزَوَّج عروسی کرد، زن گرفت
 اَهْل المکان: کان عایر. آباد بود، جمعیت دارد بود، معرود
 اَهْل لَلْمَر: مَبْلَه حَالِه. شایسته قرار داد، مناسب
 و مسکون بود
 ه —. اَمَل: زَوْج. پسر عروسی داد، بهسری داد
 —. —. تَاهَل بِ: رَحَب به. خوش آمد گفت،
 بخوشی پذیرفت
 تَاهَل لَلْمَر. برای کار شایسته بود، مناسب بود، درخور بود
 —: تَزَوَّج زن گرفت، عروسی کرد
 اَشْتَاهَل: اَشْتَوَّجَه. سزاوار بود، شایستگی و لیاقت داشت

أَهْل: مَالَه. اُمَرَه. خانواده
 —: اَقْرِباه. نزدیکان، بستگان، خویشاوندان
 —: الرِّجُل: زَوْجَتَه چاهه. همسر، زن
 —: الاُنْسانِ: اَلْیَباوَه. بستگان و نزدیکان شخصی
 —: الدار. افراد خانه
 —: لَکْذا: مَشْتَوَّجَه. شایستگی و لیاقت دارد، سزاوار
 —: لَکْذا: یَلِیْقُ بِه
 ه — خِبَرَه: تَحْبِر. کارشناس، دارای صلاحیت
 اهلا وسهلا. خوش آمدید
 —: تَاهَل: بِلَا مَلَه. بدون زحمت، به تشریفات، خود
 أَهْلِي: عَالِي. شایسته، خانگی
 —: بَلَدِي بومی
 —: وَطَنِي. ملکی
 قرض —: قَرْضَه ملکی
 تَرْبِ اَهْلِك: جنک داخلی
 أَهْلِيَه: مَلَا جَبَه. شایستگی، استنداد، زرنگی، مناس
 —: صِفَه مَوْصَلَه. صفت شایستگی، شرایط لازم
 ذو —. مَوْهَل لَکْذا. شایسته، درخور، دارای شرایط
 سَوْهَلات (جَمْع مَوْصَلَه). صفات و شرایط لازم، موجه
 اَهْل. مَاهُول: عَاسِر. مسکون، دارای جمعیت
 مُسْتَاهِل: مُسْتَوَّجِب. شایسته برای، لایق، سزاوار
 * اِهْلِیج (فی ملج) ه اَهْل (فی همل) ه اَمْوَج (فی هوج)
 * اَهْقِف (فی هیف). لاغر، باریک
 * اَو: اَم. یا
 —: مَالَم. مسکون، جز آنکه، ناهیکه
 * اَزَان (فی اوان). وقت، موسم
 * اَوْب. اِیَاب: رَجوع. بازگشت
 مَن کُل اَوْب. ازهر طرف، از هر سمت، از تمام جهات
 آب: عَاد. بازگشت، پس آمد
 مَاب: مَرِج. بازگشتگاه، مرجع، مسیاب، پاتوق
 * اَوْباش (فی ویش)
 * اَوْپرا: دَار التَّجِلَه. نماشاخانه، کدک نمایش، جامعه دوران
 —: تَامَه عِیَابَه

آل: مَضَوِي. داراء اجزاء لازم، عضودار

— ٥٥ مِكَايَكِي. مكايكي

آله: آذاه. انزار، انزار، وسيله

— عُدَّة. اسباب كار، وسيله، ادوات

— ٥٥ مَكِيَّة. دُولَاب. جرخ ماشين

— عَضُو. عضو، ارگان

— مَحْرُوكَة. ماشين بخار، موتور

— الحِيَاطَة. ماشين خیاطی

— حَرِيَّة. ساز و بک جنک، مهيات، سلاح

— رَافِةُ لَبِيَاو. رافيه آب

— اَلْقَوِيْر. دستگاه يا دربين عكاسی

— صَمَاء. ساده لوح، آلت دست و بکار

— جَهَنِيَّة. ماشين آتش زاي

— مُوسِيْقِيَّة. آلت موسيقي

— الِ الكِتَابَة. ماشين تحریر

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— ٥٥ آلفي: مُوسِيْقِيَّة. موسيقي دان

— تَعْبِيَّةُ سَلَمُ بَا. پيش پا ناه، حقيقت غير قابل انكار

— ٥٥ آسِيْبِيَّة. پيشي، تقدم، سبقت، برتری

— ٥٥ آوَلُوْبَة. الحق الاجل، حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

— ٥٥ آوَلُوْبَة. حق تقدم

آوی الیت والیر. درخانه نشست، کنار گرفته کرد، بخانه

— ستر. پناه برد، پناه داد. پناه برد.

— آوی. آشکن او آخاف. جادار، منزل دارد، پذیرا

این آوی (الجمع بنات آوی) شغال

ایوان: اسکان. جادار، منزل دادن

— ستر. پوشاندن، پوشان کردن

ایوان: قاعه گمیده. تالار، ایوان

— سترای. کاخ، سرا، قصر

فی الاوی: فی الیت و الماوی. داخل خانه، درون منزل

آیه: علامه. نشانه، یادگار

— منیعة. معجزه، کار خارق العاده

— قی. عجب هرچیز شکفت انگیز، تعجب آور

— من کتاب مقدس. آیه از کتابهای آسمانی

ماوی: ممکن. ممکن، جای سکونت، اقامتگاه، منزل

— ملبا. پناهگاه، گوشه عزلت

— اویمة: المفتر علی الحسیب. کدها، روی خوب،

— اویة: المفتر علی الحسیب. منبت کار

— آوی. یعنی

— آوی. هر، هر کدام، هر کس، هر چه

— قی. چیزی، هرچیز، هر چه

— کان. هر که، هر آنکس که، هر کس که

— وایه. آبی کان، هر کدام، هر کس

— حال. علی کل حال. در هر حال

— علی حال. نهما کان هر طور که هست، هر حال، در هر حال

— آوی. بی، آری

— ایاک من کذا. زهار، بر حد زبانش، مبادا

— آن فقد قذا. مبادا این کار را بکنی

— یار: مایو. الشهر الیلاوی الحامس. مه (ماه پنجم میلادی)

— ایلة (فی اول). استان

— ایلیس: شستره ابو زردان (انظر ابو فردان) لك اللکتر

— اییر: آیر (راجع آو). اخننج بنجم. امیر

— اییری: آیری (راجع آو). رفیق آسمانی

ایجاز (فی وجز) ایما. (فی وحمی)

— آید: عزز. تقویت کرد، تأیید کرد، حایت کرد، پستی کرد

— اثبت. ثابت کرد، تأیید کرد

— ساعد. کحل کرد، باری کرد

— تأید. تأیید شد، حایت شد

— تأید: تعیند. کحل، پشتیبان، حایت

— اثبات. تأیید، تصدیق، ابرام، دلیل قاطع

— تأیید: تأیید این امر

— ایروچین: تمهید روچین. اصل آب. آبزا

— ایرواد (فی ورد). درآمد

— ایران: بلاد فارس. کشور ایران

— ایرانی. ایران

— ایسر: لقب ترف انکیزی. ازالقاب

— آیزس: الة الحسب. ایلان انگلستان

— آیس: منته. ایزامایس شد

— آیس: نوسید شد

— آیس: علیه او عنه. دل بدریازد

— ایاس: بآس. قنوط. یاس. نوبیدی

— آیسر (فی یسر). خوشبخت شد، درون گرفت

— آیفنا: کدک. نیز، همچنین، هم، باضافه

— ثانیاً. مرتباً ثانیاً. دوباره، بار دیگر

— بالثل. همچنین، مینطورم

— غیر ذک. دیگر، باضافه، بهلاوه

— ایضاح (فی وضع). بیان، روشن سازی

— ایطالیا: بلاد العلیان. کشور ایطالیا

— ایطالی. ایطالی

— ایماز (فی وعر) ایما. (فی ولی) ایما. (فی وند)

— آیتظ (فی بظ) آیتظ. (فی یقن)

— ایضوت: نمسه. حذوة مقدسه. شمایل

— آیلک: دقتل. بیشه، جنگل

— آیکته. بونه

— آیل. آیل. کوزن تر

— آدم. کوزن زرد

— آهوری کوچک

• بَاه (فی بوا) • بَائِنَة (فی بین) • بَاب (فی بوب)

• بَابَا الْوَلَدُ : قَالَ «بَابَا» بِجِدَّةٍ كَلَّمْتُ بَابَا

بَابَا : أَب . بَدْر . بَابَا

— : الْحَبْرَةُ الْأَعْظَمُ . بَاب . بِشْرَى مَحْبَبَانِ

دَقَائِمُ الْ— : مُبْدَأُ دَرَاوَزِنِ السُّلَمِ

تیرمیان بِلْکَانِ ، سَتُونِ بِلْکَانِ ،

بَابَاوِی : بَابُوِی . بَابِدْ نَزْدَه

بَابَاوِی : بِمَتِ بَاب

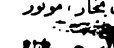

بُوْبُوُ التَّبْنِ : مَرْدَمُکِ دَیدَه

دَبَابُوجُ : خُفَّ . مَشْرُ . بَابُوش ، دَمِ بَاهُ ،

فَلْدِلِنِ

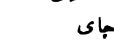

• بَابُورُ : (افطر واپور فی ور) . مَاشِینِ بَحَارِ ، مَوْتُورُ

— : الْبَحْرُ : بَاخَرَةُ کُتْنِ

— : سِکَّةُ الْحَدِیدِ : لَوکُو مَوْتِیغِ قَلَابِی

فَلِیْرَةُ مَوْتُورُ

• بَابُوْنُج . بَابُوْنَه . بَابُوْنَه شِوَارِی ، کَامَرِی

مُتْلِ الْ— . بَابُوْنَه دَمِ کُورَه مَانْدِ جَا ی

• بَات (فی بیت) . شَبْ رَابِسرِی

• بَاتِیَسْتَه : تَیْبِجِ قَطْلِی رَفِیعِ بَلْ نَزَعِ بَارِجَه پَنْدَه نَازِکِ

• بَاتِشِیَنَ : بَرَاءَه حِجْجَه . کَوَاهِیْنَامَه بَهْدَلَتِ کُتْنِ

• بَاثَالُوجِیَا . بَاثَالُوجِیَا : عِلْمُ الْأَعْلَاجِ

نَاخُوشِ شَنَاسِی ، عِلْمِ امْرَاضِ

• بَاهُ (فی بوح) • بَاغُ (فی بوخ)

• بَاغِرَةُ (فی بخر) . کُتْنِ

• بَاخُوسُ : الْأَمْرُ بِرَبِّ النَّعْمِ مَشْرُ

• بَادُ (فی بید) • بَادِی (فی بدو)

• بَادِرِی (فی بدو) • بَادِی • بَادِی (فی بدو)

• بَادِیْخَانِ : دِیْشِیْنَجَانِ

— : نَحْمَالِ . بَادِیْخَانِ

• بَارُ : حَقَرِیْرُ . جَاهِی کَنْدِ

بَارُ الْ— : جَاهِ آبِ

— : السُّلَمِ . نَزْدَه بَانِ ، بَدْنِ بِلْکَانِ

الـ الْمَشْتَأْنِیسُ : دَرَنَتَه کُوزَنِ شَالَه

دَبَابُلُ : بَشَرِ سِیْمَرِ . سِیْمَاوِی

الشَّهْرُ الْبَیْضَاءُ الْتَاسِعُ

ابُولَه (فی اول) (ماه نهم میلادی)

وَاکْذَارِی ، اَنْشَاقِ

• اَیْمُ : اَرْمَلُ (رَجُل) . مَرْدُوزَنِ مَرْدَه

— : اَرْمَلَه . زَنِ شُوهَرِ مَرْدَه . بَیوه

اَیْمَه . اَیْمُ : تَرْمُلُ بَیوْکِ

آَمَ الرَّجُلُ مِنْ زَوْجَتِهِ . زَنَشِ مَرْدِ ، هَرَشِ دَر کُذَشَتِ

— : الْمَرْأَةُ مِنْ زَوْجِهَا . شُوهَرِشِ زَاوَرِ دَر دَر

• اَیْمُ اللَّهِ (فی یمن) : بِاللَّهِ بِجِدَّةٍ قَسَمُ

• اَیْمَاهُ (فی وِی) • اَیْمَانُ (فی اِمن) • اَیْمَنُ (فی یمن)

• اَیْنُ : نَحِثُ کَجَا

الـ — . کَجَا ، تَاکَجَا ؟

من — . اَز کَجَا ؟

• اَیْمَاً : هِنَا مَهرِ کَجَا

• اَنَ : حَانَ (فی اُون) . خَرِ دِکَشَدِ

— : اَلْاَوَّلُ (رَاجِعِ اَوْنِ) . کِی اَز مَوْتِ کُذَشَتِ

• آَبَه • اِیوَاه • اِیوَان (فی اوی)

(ب)

• ب : حَرْفُ جِسْرٍ . اَز حُرُوفِ جَارِه مَعْنِی ، بَه ، بَا ، اَز

بَاطِلَه . بَطْرَه دَر فَرْجِ بَرِی ، بَسْبِ ، بَوَاسِطَه ، اَز رَوِی

لَا مَ بُوَعْدُو . بُوَعْدَه خُورِ دَوَاکَرِ

فَهْلَه بَقِیْرَ . خُورِشِ بَرِیْهَالَه اَحْمَامِ دَارِ

نَیْبِ الْعَمَلِ بِالْمَعَالِی کَرِشَتِ رَا اَز قَرَارِ رُطْلِ مَصْفَرِ شِیْمِ

بِیْلَا السُّنْدُوقِ بِالْمَشْرِ . مَسْدُوقِ رَا بَاکَاهِ مَرِکَنِ

اِسْتَرِیْنَه بَالِی . بَابِلِ خُورِ خُورِ دِیْمِ

بَاعِیْدَالِ . بَطْرِیْ مَسْدُوقِ

بَکْشَرَه . نَعْمَاوَانَه

مَدَّوْنِ بِالْوَرْنِ الْاَبِیْشِ . بَارَنَکِ سَفِیدِ نَقَاشِی شَدَه

مُشَافَرِی الدُّوْجَه الْاَوَّلِی بِنْدُکُورَه الدُّوْجَه الثَّالِثَه . بَابِلِیْتِ دَر جِی

مَسْمُورِ دَر دَر جِی رِیْ اَوَّلِ سَوَارِ مَشْهُورِ .

مَرَّ بَیَارِیْسِ . اَز اَرِیْسِ جُورِ کَرِیْدِ

بِالْاَعْمَالِ . بِکَبَرِ الْاَهْمَالِ . بَوَاسِطَه سَهْلِ اَنْکَارِی

بِالْقُوْرَقَرِ . نَا جَارِ . حَقَا

مَاتَ بِالْمَلِكِ مَوْلَا . اَز نَاخُوشِ سَلِ دَر کُذَشَتِ

الْعِیْنُ بِالْعِیْنِ . چِیْمِ دَر مَرِ اَبَرِ جِیْمِ

بُوَرَّة: مرکز التجمُّع. كانون، مرکز، محل اصلی

— حُفْرَة: کودال، سوراخ.

— قِمار: کانون خاد، جامه آشوب و شلرت دیوان پنج

بُورِي: عَمَش، بُوَرَّة، مرکزی

بَار: خانه، حَمَارَة میکده

• بَار (في بود) • بَار (في بود) • بَارِجَة (في برج)

• بَارَك (في روك)

• بَار نَامَج: تَبَان (راجع رونج) • برنامه

— فَاغَة: فِهْرِيَس، فهرست، صورت کتاب

• بَاوَرَة: رُبْع عَشْر الفَرَس المَعْرِي. نام پول خوردمی

• بَارود (في برد) • بارود

• بَاروِيَتَر: مِيزَان مَنطَ الهَوَاء

• هَوَاسِج، مِيزَان الهَوَاء

• بَارِي (في بری) • بَارِي (في برآ)

• بَارِيَتِي: رِسَة الی پارِس

• بَار. بَار. بَارِي: بَارِشْكَارِه

• بَار. بَار. بَارِي: شَاهِين، قَوْش

• بَاوَر: سُوق، بِلَار، جامه فروش کالا بِنِج

— سُوق تَبَرَّجَة: بَکَاهِجَاء خَیَرِيَه

• بَاس (في بوس) • بوسید

• بَاس: قُوَّة، قَدَرَت، نِیَر، نَوَانَة، زَوَر

— شَجَاعَة: دِلَاوَری، دَلِیْم، مِرْدَانِی

ذو: — قَوِي، نَوَان، زَوَر مَنَد

دو: — شَجَاع، دَلِیْم، زَوَر آزْمَا، دِلَاوَر

لا: — في ذلك: اِهْمِیَّتِي نَدَار، حِرْفَت، اِیْرَاد، نِیَت

لا: — عَقَلِك، بَرای تَوَزیانَة نَدَار

بَیْس: کَانَ بَایْسًا، بَدِیْحَت و مِیْنَو اَبود، تِیَر مِجَت بَوَد

بِیْس: رِیْد نِیْسَم، رَاي، بَدَا جَال، نَاگَوَار

بِنَات بِیْس: الدَّوَاهِي، بِلَايَا، أَفْطَا، مِصِیْبَتَهَا، بِنِشَامَدَا

بُورْمَن: کَانَ شَجَاعًا، دَلِیْم بَوَد، بَدِیْم بَوَد، تِیَر بَوَد، بَدِیْم

بُورْمَن: بَاسَاء، شَقَاء، بَدِیْحَتِي، بَیْجَاکِي، تِیَر و دَر، تِیَر مِجَتِي

بَاس: بَاس، تِیَر مِجَت، مِیْنَو

بَاس: بَاس، تِیَر مِجَت، مِیْنَو

• بَاسَا بَوَر: بَاسِیَوَر، شِش، جَوَارِ السَّيْف

• بَاسَوَر: کَذَنَامَة، بَاسَوَر

• بَاسَوَر (في بسر): خُون دِیْمَرِه اِز بَوَاسِی

• بَاسِیَوِيکِي: هَادِي، آدَام

• بَاس: رَئِیس، أَوَّل، رَئِیس، سَر کَرْدِه

— اَحَدِي صُور وَرَقِی المِیْب: یَکِي اِز صُور

• بَاسْکَاب: کَآبِ أَوَّل، سَر مِیَر، وَرَقِ بَازِه

• بَاسْمَنَدَس: مِیْنَدَس، أَوَّل، مِیْنَدَس، أَوَّل

• بَاسَا: لَقَب عَنَانِي دَفِیْع، یَکِي اِز اَلْعَاقِب بَزَلْ دَوَرِه خَلَقًا عَمَّا

• مَاشَوِيَتَة: بَاسَانَة

• بَاسْزَبُرْق: سَر بَازَان جَوِیْدَن دَر مَر کَبَرَة

• بَاسْشَخْتَة: مَکْتَبَة، مِیْز

— سَبَبُورَة: تَحْتَة سِیَاه

• بَاشْجَاوِیْش: کَرْدِه بَان

• بَاشَر (في بشر): سَر کَشِي کَرْد

• بَاشِق: طَوط، مَقَرَّ عَیْدَة سَیَر

• بَازَل، قَرَقِي

• بَاشْکَبَر: مَشْکَبَر، مَطْلَعَة

• هَوَلَة

• بَاشْکَلُوس: أَتْوَیْتَات، یَک نَوَع مِکَب

• کَآبِي، بَاسِل

• بَاشَوَرَة (في بشر): بَاضَت (في بیس)

• بَاطِیْس الجِذَاء، طِرَاق، کَفْکَش

• بَاطِیَة (في بطي): بَاع (في بیع) • بَاع

(في بوع) • بَاعَوَت (في بعث)

• بَاعَة: خَیْطِیَو، سَلُولُو بَد، حِجَم حَاج

• بَاقَة (في بوق): دِیْسَنَدَه، کَلَدِیْنَه

• بَآکُم: قَرْمَة اَلْبَاکُم، شَارِک قَرَاغِي

• مَرْمَز

— التَّنْظِیْف اَو اَلْکَمِش اَلْیَکْبَه بَآکُم کَرْم دِجَارِ مَرْمَز

• بَالَه (في بول): بَالِغ (في بلغ)

• بَالَة: اِبْشَاءَة (في بول)، عَدَل، لَنَکَة

• بَالُو: مَرَقَم، نَا لَار قَم، رَض

• بَالُو مَعَة (في بلع): آبَرِیْر، کَذَاب

• بَالُون: مَشْطَاد، بَالُون

• بَال (في بل): قَوَجَر کَرْد، مَلْفَت مَنَد

• بَآفِیَا، بَآمِيَة، بَآمِيَه

تَبَجَّجَ : افشَرَ و باقی افشار کرد ، بالید ، لان زد ، خود سانه کرد
بَجْدَ : اقامه ، ماند ، منزل کرد

بَجْدَةُ : اصل . سرچشمه ، منشاء ، نژاد
هُوَ اِنْ بَجْدَتْهَا كَامِلًا اَنشَأَتْ ، اهل فن است
بَجْدَاوِي : خبَر كَالْيَاوُوت . لعل ، حجر سیلان
بَجُورٌ : عَظُمَ بَطْنُهُ . شکم بزرگ شد

بَجْرَةٌ : بَقَرٌ . مگم وید ، دوده درآورد
بَجْرَةٌ : سُرَّةٌ . ناف
عُجْرَةٌ وَ بَجْرَةٌ : زشتیها و عیوب ، و پنجه و ناکیهای او

أَبْجَرُ : كَبِهَ الْبَطْنُ . شکم گنده
بَجَسَ . بَجَسَ الْمَاءُ : فُجِرَ . آب را باز کرد ، سر ازیر کرد ،
اِنْ بَجَسَ ، تَبَجَّسَ . برید ، تندنزدان شد ، با صدای زدن بخت

بَجَجَ : طَارَ كَبِهَ مَرِجًا .
بَجَلٌ : عَظُمَ . غَرَّتْ كَرَاهِيْلُهُ .

— : كَرَّمَ . بزرگ گردانید
مُبَجَّلٌ . مَحْمَدٌ ، مَوْفَرٌ ، مَعْرُزٌ

بَجَمَ : سَكَّتْ مِنْ قَرَعٍ . از ترس زبانش بند آمد ، بکج شد
بَجَمَ : بَلِيدٌ أَوْ قَمِيٌّ . کورن ، احمق ، به حال
بَجْنُ الْإِنْسَانِ : دِرَزَقَةٌ . میع کوب کرد ، بر جبین کرد

بَجَّ (لِي بَجَح) . صدایش گرفته
بَجَجَ . تَبَجَّجَ : كَلَّمَ مَرَاتِمًا . آسوده بود ، راحت بود ،
— : رَغَدَ مَيْتُهُ . در ناز و نعمت بسر برد

بَجَبُوحٌ : كَرِيمٌ الطَّمَعِ . دست و دل باز ، جوانمرد ، نظمدل
— : يَجْبُودُ . خوش بخت ، خوش گذران ، مسلک و روح
بَجْبُوْحَةٌ : وَسَطٌ . میان ، در وسط

— : رَدَمَ سَنَةً . فرزانگی ، راحتی ، آسایش
مُبَجَّجٌ : مُرِجٌ . آسوده ، راحت ، به خیال
— : يَنْدَ ضَيْقِي . گشاده ، فراخ ، با وسعت

بَجَّتْ : خَالِسٌ . صاف ، سرح ، به غل و غش
بَجْرٌ . بَجْرِيٌّ : قَصَبٌ يَجْتَنِعُ الْخَلْقَ إِذْ كَوَاهِدُ الْغَامِ سَبَّ

بَجَحَتَ : بَعَثَتْ . بَحْنٌ كَرْد ، پراکنده کرد
بَجَحْتُ لِي الْمَوْضِعُ : كَفَتُكَوَرُ . جَبْجُورُ . کجکار و کرد

— الْأَمْرُ : دَرَسَتْ . زبرد و کار بردید . مطالعه کرد
— عَنِ النَّهْيِ . جَبْجُورُ . مطرح کرد ، گفتگو کرد
بَاخَتُهُ . تَبَاخَتْ سَهْلُ الْأَمْرِ . گفتگو کرد

— : سَهْلٌ . حَلَوَةٌ . اسهل لال کرد ، دلیل و برهان آورد
بَجَحْتُ : تَنَبَّشْتُ . بزوش ، جبجو ، تحقّق ، تفحص ، تتبع ،
— : غَفَسَ . تحقیقات علی

بَجَحَاتٌ . بَجَاةٌ . بَاخْتُ . پزودنده ، محقق
بَجَعِنْتُ جَزِيرَةً : يَبِثُ جَزْرَةٌ . شبه جزیره
مَبْجَحٌ : مَوْضِعٌ . موضوع

— : مَرَضٌ يُدْرَسُ . تحقیق علی
مَبَاخَتُهُ . كَفَتُكَوَرُ . استدلال ، مناقشه
بَجْرٌ . بَعَثَتْ . بَحْنٌ كَرْد ، پراکنده کرد

— : يَدَّوْ . بر باد داد ، تباه کرد ، فنا کرد
بَجَجَ . أَبَحَ . با صدای گرفته و سینه گرفته حرف زد

بَجَّ الصَّوْتُ : خَشَشَ . صدایش گرفته و خشن شد
— الْبَطَلُ : يَطْبُقُ . اردو کات کات کرد
يُبْتَاحُ : الْخِثَابُ الصَّوْتُ (اسم مرض) . نفس تنگی

بَجَّةُ الصَّوْتِ . صدای گرفتگی ، سینه گرفتگی
أَبَحَ مَبْجُوحٌ . خشن ، گرفته

بَجُورٌ : بُيُوتٌ . کج شد ، رنگ از رویش برید ، ترسید
أَبْجَرٌ : سَافَرٌ بِجَرٍّ . با کتنی سفر کرد ، از راه دیر با سفر کرد

بَتَّ السَّيْفُ : كَتَنِي لِنَكْرِكِيهِ . حرکت کرد
تَبَجَّرَ فِي الدُّرُسِ أَوْ الْيَلَمِ . در درس و علم کجکار شد
بَجُورٌ : خِلَافُ الْبَرِّ . دریا ، اقیانوس

— : أَوْ قَانُوسٌ
— : الرُّومَةُ الْبَحْرُ الْإِيْثِيُ . دریا و مدیترانه

— انظرات (الخطی) . ایا نوس الملس

— الشرح . بنت زین . نیکناه

— تقلم (فی السروش) . وزن ریمع در علم عرض یا نوا

— الطویل . بحر یویل (شمر)

— التیمیر . بحر قصیر

فی — گدا : فی اثناء . در اثنای

بر غوث الـ : بحر جبری (المر برقت) . ماهی میگو

بش الـ : بحر حله الماء . و خزل دریا

توبا الـ : خار پوست دریا

حقیقش او حول الـ . خز و علها دریا

حقیق الـ : ائنه . حلق دریا

جضان او قوس الـ . اسب ابی

دوار الـ : قذقه الـ : بحار . سنج که باز می رود

شق الـ : میلاخه . دریا نوردی . بمافروست مبدد

شایط الـ . کانه ساحل

شایط الـ الرملی . کانه شغز بارین دار دریا

شایط الـ النبط

شایط الـ ناز

شایط الـ کوماد ماهی

مشر الـ : طمطام . بخش از دریا که از کله نوردی

غلب الـ : قرض . اتر ماه کوسه

نیم الـ . نیم ملازم کنار دریا

هوا الـ . هوا دریا

بحری : مختص بالبحر اومه . دریا

— مختص بثلک البحر وابنه ببارک ادره دریا

— مختص بالنفن والملاحه . وابنه کثیره

— خالی . دریای شمال

— بحار . ملاح . ملوان . دریا نورد

بحارۃ السینر . ملوانان و کارکنان یک کشتی

بحار : دوار البحر . هدام . ناخوشی دریا

بحریه . دریاداری . نردی دریائی

بحران : هذبان المرسر . سرسام . برت کوفه . دیوانگی

— غیوبه اشتداد المرض بهوش . حالت شبه بخراب

بحره : بیرکته ماه . آکیر . استخر . نالاب . سنگین

بحره : دریاچه

بحر فی العلم او الفرس : تمشی . تمش . مرسک . کجک

بحر . رانمند هالقدر

— فی کذا . کارکنه . بیاردارد

بحر (فی حلق) . بحت (فی بحث) . ببح (فی ببح)

بحر : حلق . طالع . اقبال . نصیب . سرنوش . تقدیر

فتح الـ . طالع دید . سر کتاب باز کرد

فتح الـ . خیب کوفه . پیش کوفه . فاکبری

فتح الـ . ورق الحب . فاکبری باور باز کرد

کتاب فتح الـ . کتاب دریا و فاکلیران

فاتح الـ : قراف . بصرام . فاکلیر . طالع بین . جد

قلیل الـ . بدبخت . به نصیب . سیاه بخت

بخت . مبعث . مبعث . خوش بخت . سعادت

بخت روز قک . چیز پرا ندیده خریدن . معامله

بخت . بخت . بخت . چشم بسته خریدن

بخت . بخت . بخت . بخت

— عجباً و زهراً . خرامید . جید

بخت (بخت) : بخت . بخت . بخت

— الماء : بخت . آب براند

بخت الماء : انطرت وذاذا . دریا نورد

بخت : بخت . بخت . آب دراز

— زشاعة تلبداد و بایش ماندن

— الحدائق تلبداد و بایش ماندن

— الطور و غلانا عطرباش

بخت : بخت . بخت . بخت

بخت : بخت . بخت . بخت

بخت : بخت . بخت . بخت

بخت : بخت . بخت . بخت

بخت : بخت . بخت . بخت

بخت : بخت . بخت . بخت

بخت : بخت . بخت . بخت

بخت : بخت . بخت . بخت

بُخْلُ : كَانَ بَخِيلًا . آرمند بود ، حرص بود ، خسیس بود
بُخْلُ : تَنْقَبِرُ . خفت ، امساك ، كم خربي ، تلخچنی ، بنی
— : حُبُّ حَشَدِ الْمَالِ . آرز ، حرص ، طمع ، شرو ، دنیا دار
بَخِيلُ : شَحِيحٌ . تَنَكُّجُهُم ، لَيْثٌ ، بَت

— : مُؤَلِّعٌ بِحَشْدِ الْمَالِ . هَمَّكَار ، مَالِدُوسْت
فَرَمایه
بُخْنُقُ : بَشْتِيفَةٌ . كَلَاهُ زَبَانِ تَارِكِ دُنْيَا

بُخْسُوسُ : إِلَاهُ الْخَرْجِ عِنْدَ الرُّومَانِ (انظر بالْخُوس)

بُدَا (في بدو) • بَدَأَ (في بدو)

بَدَأَ . اِبْتَدَأَ . اِفْتَتَحَ . اَخَارَكَرْدَ . دَسْت بَكَارَشْدَ . شَرْع كَرْدَ

— . — . شَرْعَ فِي . اَعْلَمَ كَرْدَ . وَاوَرَشْدَ . شَرْع كَرْدَ

— . — . اَلْحَدِيثَ . سَرَحَرَفَ رَا بَا كَرْدَ . اَخَارَ مَخْنُ كَرْدَ

— . — . اَلْعَلَا . دَسْت بَكَارَشْدَ . مَشْغُولِ شَد

— . — . اَلْفَصْلُ (مَسَلَا) . حَلَّ . مَوْسَمِ سَرِ سَبْدِ

بَدَأَ عَلَى . قَدَّمَ . قَسَّصَ . بَرَزَ . مَقْدَمَ دَاشْت ، بَرَوِي دَا ،

پیش اَمَاخْت

بَادَأَ : كَانَ الْبَادِيَّةُ . پِش از دِیْكَانِ شَرْع كَرْدَ

بُالْتَرُ . پِشْتَقِ كَرْدَ . هَجُومِ بَرْدَ ، يورَش بَرْدَ

بُالْكَلَامِ . خُطَابِ كَرْدَ . سَرَحَمَتِ رَا بَا كَرْدَ

بَذَاهُ . بَذَاهُ . اِبْتَدَاهُ : اَوَّلُ . اَخَارَ ، شَرْع ، اِبْتَدَا

— . قَطْعَةُ الْبَدْوِ . اَخَارَ كَاه

حُسْنُ الْاِبْتِدَاءِ ؟ (في البدیع) . دِیَا جِهَ ، سَرَاغَزَ ، مَقَدَّ

اِبْتَدَاءُ مِنْ . اَز . . .

بَادِيَّةُ : بَشْتِيَّةُ . اَخَارَ كُنْدَه ، شَرْع كُنْدَه ، نَانِه كَار

اَلْبَانْتَرُ : مُنْتَبِهٌ . نَحَا وَزَكَارَ ، حَلَكَه كُنْدَه

بَدَائِي : اَمْسَلِي . اَصْلِي ، بَدَوِي ، اِبْتَدَائِي

اِبْتَدَائِي : اَوَّلِي . مَقْدَمِي

— : تَعْضِيَّةٌ . حَاضِرْ كُنْدَه ، آمَادَه سَا زَنْدَه

تِهَادَةُ اِبْتَدَائِيَّةُ . كُوَاهِي نَامَه دِیْتَان

تَحْكَمَةُ اِبْتَدَائِيَّةُ . وَا دَا كَاهِ نَهْرَسْتَان

مَقْدَرَةُ اِبْتَدَائِيَّةُ . دِیْتَان

مَبْدَأُ : مَكَانُ الْبَدْوِ . اَخَارَ كَاه ، سَرَاغَزَان

— : اَسَل . قَاعِدَةُ . اَصْل . قَاعِدَه كَلِي ، نَامُوس ، نَانُون

صَاحِبُ — . كَبِيكَه اخلاقِ وَزَنْدَكِ اَرَبَا مَوْسَلِ صَعْبِي

اَسْتَوْرَا بَاشَد

بَحْرُ : رَأَتْهَا اَلْقَمُ الْكَرْمِيَّةُ . بَرِي بِدَوْرَ زَنْدَكِ كَاهِ اَز دِهَاهِ بَرِي مَبَا

— اَلْاَنْفُ . زَحْمُ بَدَوِي بَنِي

بُعَارُ : دُكَاةُ السَّوَالِ السَّائِخَةِ . بَغَار ، دَمَه

مَامُورَةُ الْبَخَارِ . لَوْلَهُ بَخَار

مِيزَانُ الْبَخَارِ . مِيزَانِ بَخَار

مِيزَانُ مَنَظَرِ الْبَخَارِ . بَخَارِ سَنَج

بَخَارِي : كَالْبَخَارِ اَوْ بِهْ بَخَار . بَخَارِ مَانَد

— : مُشْتَبِعٌ بِالْبَخَارِ . بَخَارِ دَار . دَمَ دَار

تَحَامُ — . حَاقَمَ شَرْعَ ، حَاقَمَ بَخَار

عِزَات — . كَا وَا هُنَّ بِالْبَخَارِ

وَابُورُ — . آتَهْ بَخَارِيَّةُ مَاشِينِ بَخَار

سَنِبَ بَخَارِيَّةُ . بَاخِرَةُ

كُنْفِي بَخَارِي

اَلْمَوْءَةُ الْبَخَارِيَّةُ . قُوَّةُ بَخَارِ

بَدُورُ . بَرِي خُوش

— مَزِيمٌ . بَجِيهَ مَرِيَمَ

بَاخِرَةُ . كُنْفِي

اَبْخَرُ . كَبِيكَه دِهَانِش بَرِي بِدِ بَدِهَد

تَبْخَرُ ، تَبْخِرُ . بَخَارَشْدَكِ ، تَبْدِيلِ بِهْ بَخَارِ كَرْدَن

— : فَوْحَانُ . تَسْتَوْعُ . تَصَاعَدَ بَخَارِ ، بَرِنَ بَخِشِ ، خَالِه

تَبْخِرُ ؟ : تَعْلَبُ بِالْبَخَارِ . دُودِ دَاوَن ، مَدْعُوفَةُ كَرْدَن

— بِالْبَدُورِ . دُودِ دَاوَنِ بِالْبُخُورَاتِ

مِخْغَرَةُ : بِمِخْرَةِ الْبَدُورِ . بِمُجُورِ دَاوَنِ ، اَقْشِ دَانِ بَسِنْدَ

— : جَهَارُ اَتْعَاهِرِ بِالْبَخَارِ . دَسْتَكَا هَكِ دَسِلْدَانِ بِبَخَارَشْدَكِ

بُخْسُ : تَقْصِمُ الْقِيَمَةَ . كَمْ قَبْتِ كَرْدَ ، اَز قَبْتِ كَاسْت ، كَمْ بَرَاوَر كَرْدَ

— حَقَّتْ : ظَلَمَ . سَتَمَ كَرْدَ . حَقَقَ رَا بِمَالِ كَرْدَ

بُخْسُ : وَا طَلَى . بَت . اَرِزَانِ قَبْتِ

بَاغَ بِالْ . اَرِزَانِ خَرُودَتِ

بِأَنْحَسِ الْاِمْلَاقِ . بِيَا رِ اَرِزَانِ ، مَقْصَلَمَ ، بَقِيعَتِ اَبِجَوِي

بِخَشْشِ : اَغْطَى حُلُوفَانَا . اَنْعَامَ دَا ، بَخْشِ دَا

بَخْشِيشُ : هِبَةٌ . رَاشِيْنِ . اَنْعَامَ ، بَخْشِ ، بُولِ جَانِهْ

بَخْشِيشُ وَنَحْوِي : مُدِيرُ اَلْحَدِيقَةِ . بَاغِيَان

بُخْقُ : اَلْمَاءُ اَلْاَزْرَى فِي الْبَيْتِ . آبِ سَبْزِ ، كُورِي تَدْرِیْ

شخص لا مَبْدَأَ لَهُ . آدم به سلك . بر قلمون صفت
شامی المبادی . باید با اصول انسانی
مبادی . انتم . اصول و معارف یاد افش مقدمه
مَبْدَأِي : اساسی . اساسی . عده . کلی
مَبْدَأِيًا . اصولاً . اساساً
مُبْدَأًا : اَوَّل . اَوَّل

— الجمله . موضوع ، مندالیه
مُبْتَدِی : بادی . شرح کننده ، نو آموز ، تازه کار
مُبَادَاة . شروع ، آغاز ، غزیت ، حرکت
— بالنسبة : اعینده . هله ، یورش
بَدَد : غَنَتْ . برآکنده کرد ، بحدرداد ، تلف کرد ، بخت کرد
— بَعَثَ : مراد داد ، تلف کرد
تَبَدَّدَ . برآکنده و پخش شد

إِسْتَبَدَّ : كَانَ مُتَبَدِّدًا . از روی میل دلخواه کار کرد ، حرف خورد
— بَخَسَمَ : تَخَسَّمَ . روی کرسی نناید ، مستبدانه عمل کرد
— بَخَسَمَ : تَخَسَّمَ . ظالمانه حکومت کرد
بَدَد : خیر سر به پا کرده نکرد . بک دنده بود ، خورده و خور
بَدَد : مَنَاس . گریز ، راه ، خلاص ، چاره ، راه فرار
— مُبَدِّد : نَصِيب . سهم
لا — من كل شئ : تَبَا . ناجار ، ناگزیر ، بطور قطع و یقین
لا — من غیر بد : مُرَوَّزَةٌ . بهر جهت که باشد
— منه : مُرَوَّزِي . ضرری ، لازم حتی ، اجتناب ناپذیر

لا — منه : تَحْتَم . چاره ناپذیر
لا — من مَحْضُوك . باید بیایه
بَدَدِي : بودی . اَرَبْدُ . از روی میکم ، کاش که
إِسْتَبَدَّاد : جَوْر . ستم ، ظلم ، زور گوئی ، تجاوز
— بِالْأَرِي . خود رأی ، خیر سر
إِسْتَبَدَّادِي : ظالمانه ، ستمکارانه ، مستبدانه
مُسْتَبَدِّد . خود کار ، ستمگر ، ظالم ، حاکم مطلق
— برآی . خود رأی ، کله شق

مُبَدِّد : مُسْتَدَّت . تلف کننده ، تباه کننده
— مُسْرِف . دلخج ، پول تلف کن ، تلف کار کرد
بَدَر : عَاجِل . متعجب ساخت ، سرسید ، به خبر آورد ، غافلگیر

بَدَر . بَادَر . خِدَّة فَأَحْسَر . زود آمد

بَادَرُ الی : اُنْزَع . شتاب کرد ، عجله کرد

— اِبْتَدَزَال : اِسْتَبَق . برپیش دستی کرد ، پیش جفت ، پیش

بَدَر : قَسَرَ کَایل . ماه تمام ، ماه شب چهارده

بَدَرِي : مُتَدَر . بایرا . خیلی زود

بَدْرَةٌ . ده خایر درم بایک شکه سحر این مبلغ نخواهد باند

بَدْرَةٌ : فَرَقَةٌ مُنْعَبَةٌ . جوجه کباب

بَدَار : اِسْرِع . تند باش ، شتاب کن ، بعهده تحمیل کن

بَادِرَةٌ (الجمع وادِر) : بَدِيَّة . علوم غریبه ، غریزه ،

— : مَا يَدُو مِنْ جَدَّةِ الْإِنْسَانِ فِي الْغَضَبِ . روشن بینی ، درک متفهم

علامت شدت خشم و رافان

بَيَدَرُ الْخَطَاةِ . زمین خور من گوید

بَدَرُوم : سَدَرُون : العاطف السَّخِي من العاد . لطیفه باطن حقا

بَدَع . اِبْتَدَعَ . اِخْتَرَعَ . اختراع کرد

— : اَنَّى يَجْدِيهِ . چیز تازه و نوظهور آورد

— اَبْدَعَ : اَنْتَأ . ساخت ، درست کرد ، سرشت

اَبْدَع : اَنَّى عَمَلًا بَدِيًا . کار عالی و جالبی انجام داد

بَدَع . اِبْتَدَاع : اِخْتِرَاع . ایجاد ، ساخت

بَدْعَةٌ : شئ جدید . چیز تازه و نوظهور

— : مَذْهَبٌ جَدِيد . کنش و آیین تازه

— دِيْنَةٌ . فساد عقیده

بَدِيْع : يَحْبِب . تکتف الکن ، تعجب آورد ، درخور تحمیل

— : مُبْدِع : مُوجِب . سازنده ، بوجود آورنده

عَلَمُ الـ . علم معارف

بَدَل . بَدَل . اَبْدَل . غَیَر . عوض کرد ، تغییر داد

— : نَاب . بدو میان قرار داد ، بنویس انجام داد

— : رِبْطَةٌ اَوْ صُورَةٌ : اَعْقَلَش . قول رفت

— : اَشْأَنَةٌ . دندان عاریه گذارد ، پرداخت

بَادَل : قَاضٍ . معاوضه کرد ، مبارزه کرد ، داد و ستد کرد

تَبَادَوْا: تَبَاهَوْا. با یکدیگر دشمنی کردند.

بَادٍ: ظَاهِر. آشکار، نمایان، پیدا.

بَدَاوَةٌ: آوارگی، خانه بدوشی، به سر سامانی.

بَادِيَّةٌ: تَحْرَاء. بیابان، صحرا، دشت.

بَدِيءٌ: (نِ بَدَءَ) «بَدَأَ» (نِ بَدَأَ).

بَدَأُ: دَبَّ. ناسرا گشت، نقش داد.

بَدِيءِي: قَبِيح (کلام). هرگز، بد زبان، سخن زشت، دشنام.

الْبَادِ: بد زبان، هزیه، دهان به چاک دشت، دهن درید.

بَدَاةٌ: قَبَاح. به شرمی، به آبرو.

الْبَادِ: بد زبان، هزیه.

بَدَخٌ: اَزْهَقَ او تَجَبَّرَ تَجَبَّرَ، بار و در سراثت، جامه نو.

بَدَخٌ: بَيْتَةُ الْبَيْلَيْنِ. خوش گذشتن آسایش، عیش، ناز و نعمت.

بَافِيحٌ: مُزْتَجِعٌ. بالا، تالاب، بلند، فراز.

(بَدَخٌ) بَدَّ: غَلَبَ غَلَبَ، پیش افتاد.

— فَاَقَ: برتری یافت.

بَدَّ: بَادُ: رَثَ الْمُهَيَّجِ كَهَمْ يَوْشُ، بدعا، زنده بوش، جریحه.

— قَدَّرَ: نَاطَكَ، پلید.

بَدَاةٌ: قَدَارَةٌ: جَرَك، کثافت، پلیدی، آلودگی.

بَدَوُ الْحَبِّ (فِي الْأَرْضِ): بَذَرْنَا شَيْءًا، غم کاشت، باشید.

— بَنَ: نَقَرَ. بخش کرد، باشید.

بَدَوُ: بَدَدَ: تَلَعَكَ، تَبَاهَكَ، بر باد داد.

— ظَهَرَتْ يَدُوهُ: گِیاهِ بَغْمِ نَشْتِ یا غم داد.

بَدَوُ: زَوَّجَ الْبَدْرَ: کنت.

— هَتَاوِي (وَأَجْعُ زُرْ): نَحْم، دانه.

اَوَانُ الْبَدْرِ: هَتَاوِي کشت.

بَدْوَةُ التَّمَرَةِ أَوْ الْقُطْنِ أَوْ قَمِيحِهَا: هَتَاوِي یا غم بین.

تَبْيِيرٌ: تَبْيِيرٌ: تَبَاهِي، بر باد داد، تلف.

— اِشْرَافٌ: اِشْرَافٌ، اِشْرَافٌ، زیاده روی.

مُبْدَرٌ: مُبْدَرٌ: تَبَاهِي، تلف کار.

— مُسْرِفٌ: اِشْرَافٌ.

بَدَلٌ: اَنْفَقَ. خَرَجَ، مَرَفَقَ، مَرَفَقَ، مَرَفَقَ.

— نَفَقَ: بَرَحَ، فَرَّ، فَرَّ، فَرَّ، فَرَّ.

— وَشَعُ: بَارَكُوْشِد، نَهَاتِ حَدَّ رَجَدَ.

— اَبْدَلُ: اَمْتَنَ: بَدَّلَ، خَوَارَكَ، خَوَارَكَ، دَشَمَ.

بَدَلٌ: اِخْلَافٌ أَوْ اِعْطَافٌ: خَرَجَ، صَرَفَ، بَخَشَ.

— اَلْقَاتِ: فِدَاكَ، اِنْخَرَدَكَ، شَتَّى.

بَدَلَةُ نِيَابٍ: ۵ بَدَلَةٌ: دَسْتُ لِبَاسٍ، لِبَاسٌ يَكْدَسُ، جَانَهُ.

— التَّوَرَةُ: لِبَاسٌ شَبَّ، اِسْمُ كَيْسَ.

— التَّسَلُّ أَوْ التَّسَلُّ: ۵ تَغَرَّتْ: لِبَاسٌ كَارٍ، جَانَهُ رَوَّزَ.

— وَتَيْبَةُ: لِبَاسٌ رَسْمِيٌّ، يَكْتَوُشُ، يَكْتَوُشُ.

بَالُ الرِّسْمَةِ: بَالُ لِبَاسٍ تَامٍ رَسْمِيٌّ.

مُبْدَلٌ: مُسْتَشْنِ: بَيْشٌ بِاَفْتَادِهِ، خَوَارَشِدَهُ، هَكَذَا.

— قَدِيمٌ: كَهَنَةٌ، مَانَدَه، بَرِي نَاكَرْدَن، بِيَات، هَمِ جَانَهُ.

بَرَأُ: خَلَقَ: خَلَقَ، آمَرَدَ، سَاخَتَ.

بَرِيءٌ: الْمَرِيضُ: شَفَا يَافَتْ، جَانَهُ عَايَتْ، تَمَدَّدَتْ.

— الْجَرْحُ: شَفَا يَافَتْ، خَوْبَ شَدَّ، بَهْرُورِ يَافَتْ.

— مِنْ كَذَا: غَلَسَ: آزَادَشْد، نَارِغَ شَدَّ، اِنْزِيَارِ يَافَتْ.

— مِنْ كَذَا: كَالُ بَرِي شَا مَن، بِيَكَا، بَوْرَ، بِهْ قَصِيرِ بَوْرَ.

بَرَأَهُ مِنَ الْبُيُوتِ: اَوْدَعَهُ، بَرَأَهُ، دَوَسَفِدَ.

— مِنَ الْخَطِيئَةِ: اَوْدَعَهُ، آمَرَدَ، خَوْبَكَ.

— اَبْرَأُ مِنْ كَذَا: حَلَّ: سَبَكَ، رَكَبَ، اَزَادَكَ.

اَبْرَأُ الْمَرِيضَ وَالْجَرْحَ: شَفَا، دَوَسَفِدَ، عِلَاجَ.

تَبْرَأُ مِنْ: اَنْتَكِرَ: اَكْثَرَ، دَوَسَفِدَ، اِنْخَرَدَكَ، بَرَأَ.

— مِنْ: تَغَضُّبِهِ: دَسَنَ، رَاشَتَ.

— مِنَ التَّغَرُّ: اِنْهَضَتْ، تَبْرَأَ شَدَّ.

بُرْءٌ: بُرْءٌ: شَفَا، بَهْرُورِ، شَفَا، عِلَاجَ، بَارِيَا.

بُرْءٌ: خَلَقَ: اَخْرَجَ.

بَرَاءَةٌ: تَغْلُصُ: تَبْرَأَ، رَهْلَهُ.

— طَهَارَةُ الْقَبْلِ: يَاكَدَ اَمْنِي.

— اِبَازَةُ: بَرِيَا، جَوَازَ.

— اَتْبَةُ الشَّرَفِ أَوْ الْوَسَامِ: ۵ يُوْرِدُ، حَكَمَ، دَرَجَةً، اِنْخَرَدَ.

۵ پُرنگول : پروتکول . مضبوط سیاحت . صورت مجلس

۵ پُرشن و الطانی : پنجه یا جنگال برنده

۵ پُرچ : حصن . قصر . بارو . قلعه . دژ . کاخ

— فی اعلیٰ الیاء : بهج کجکد غرضی باهری

— بالاء ساختان : نرک . نکر

— الحامز : غمزاد . برج کبوتران . کبوترخانه

— التسم : رساله آواز یا ساز

— الاتی (فی الفک) : برج اسد

— البور . ثور

— الجندی : منجانه

— الجوزاء : دو پیکر

— التمسک : بهر

— الحوت ماهی

— الدنو : دلو

— الشرحای : خروچنگ

— الشیة : خوشه

— القرب : کزدم

— القوس والرایی : نیردکان

— المیزان : میزان

— (فی عالم الفلک) : مجموع نجوم . گروه اختران . صورت نکر

۵ پروج : افلاک

۵ مروج : دوازده گانه

۵ منطقة البروج : دوازده گانه

۵ بروی : بوان

۵ شپردن : بوق

۵ ملاح : حافظ

۵ بارج : دریا نورد . ناخدا کشتی

۵ بارجة : سفینه حریت . کشتی جنگی

۵ قبرجیت المرأة : ترفیت . زلف خوش زینت کرد . پیراست

۵ الاثنی : اظهار تملک . جلال خود را نشان داد

۵ پیرجاس : شمشیری سواره . هنر یار

۵ پیرجیل : برکار . پیکار . دوازه . برکار

۵ دایر : برکار قاطر یا

۵ پیرجیل : آرایش و عروس . دست با چکر . بهر مند

۵ پیرجیم : دهنه . غریزه کرد . دندان کرد . دندان کاسه

۵ پیری : من گدا . پاک و بیگانه

— من التهم : به نقصیر

— من الرمش او المرمج : شفا یافه

۵ بریه : خلیفه . کشتی . جهان . کائنات . عالم کون و مکان

۵ خفت : آفرینش . آفریدگان . پیدایش

۵ باری : خانی . آفریدگار . سازنده

۵ ابراء : تبرئه . حل . تبرئه کردن . آزاد کردن

۵ برانیکا : برآهت . الحسب الصبی . گدای قرطین

۵ برافو : مژگی . بخت . آفرین . بهر . احسن

۵ براتی : (فی برد) . برده . ظاهر

۵ برینج : از دهنه . مسخره . آبگذر

۵ برینجی : برایت

۵ برینجی : سوار کوه قوه نصیر

۵ بربر : اکثر السلام و الجلبه . سر و صدا کرد . داد و فریاد را بلند کرد

— تسم : زرب حسن گفت . غریزه کرد . بین کرد . بچ کرد

۵ بریر الطیور : زغالول . بچه پرندگان

۵ بربری : همی . وحشی . غیر تمدن . بار بار

— : واحد البربر . بربره

— : ثوبی (من مکان بلاد ثوبه مصر) . دیوان سرزمین ثوبه

۵ بربریه : همی . وحشی . بربریت

۵ بریش : طرف . بینه . چمنک زد . منزل زد

۵ بریط : بی الماء . برکت . در آب بارور . کرجی راند

۵ بریکه : نصنع الحزین . غم را نداده ساختی

۵ بریونی : سلطان ابرهیم . ابو ذن (حکم) . شاه ماهی

۵ بری : هیکل قدیم . معبد ویرانه . حصه هائ گذشته

— : نیت . مذاقه . تجارت . جامه پر سیخ و دگر دگر . سیم

۵ بریادی : مختار . منته . جامه سرگردانه . سردرگم

۵ بریس : حکم . بستی (انظر بن) . ماهی ریش دار

۵ بریشمال : بلاد البریشمال . کشور بریشمال

۵ بریشمالی : از مردم بریشمال

۵ بریشمال او : بریشمال . بریشمال (میوه)

— : آب سوره . بریشمال شیرین . نارنگی

— : نیت . نوسرخ

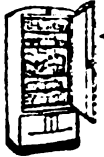
— : یاقوتی . بریشمال یاقوت

— : شراب . شربت بریشمال

۵ برآد: الذي يوجب الآلات المهدية
كلك مكانك

۵ - شاي : ابريق شاي . قوري چاي

برآده : خزانة التبريد

ينجبال برف

۵ برآدب: اناة لتبريد الماء . آب خنك كن

برآده : سقاة المبرد

تراشه هايم آهن يا فلز ونگر

برؤد : كسحل . سرمه

۵ - باؤود القرفات . بارود

مضغ الب . كارخانه بارود سازي

برؤده : ضد حرارة . سردى

لحوم محفوظة بالبرودة . گوشت محفوظ در يخچال

برؤده : بازؤده : بئفحة

تفنگ

برؤد : رسول . فرستاده . پيك . نامه . پيام رسان

۵ : ساعي البريد . فرست پست . پيچى

۵ : بوشة بيت

۵ : بيت هوائى

۵ : بيت معمولى

أجرة الب . بوليت . حق بيت

طابع الب . تمبر پست

مندوق الب . صندوق پست

ختم الب : سعة . مهر پستخانه

خالص أجرة الب . اجرت پست

يلتظر بقبالك الب . پست دستان

تكنة الب . اداره پست . پستخانه

هواية جمع طواع البريد . تمبرشايى . تبرجى كنى

بريدى : مختم بالبريد . پيچى

بارد : ضد حار . سرد . خنك

۵ : بليد . احق . كودن . سادو لوح . ديرنهم

۵ : تجليل . تالم . كند . نادان

۵ : الطير . آرام . ساكت . سريرز

دخان (تبغ) : بارود . نيزوق ملايم

مخينة باردة . بارآورده . خانه كبدون زحمت بخت آمده

أبرد : غير از دقت . خنك

تبريد : ضد تشنجين . سرنگرد

۵ : كولات . كند . خنك

۵ : كولات . كند . خنك

۵ : كولات . كند . خنك

۵ برجه : عتدة الاصباح . بند انگشت

۵ برح : بارح : زابل . رفت . ترك كره . رها برد

ما - ما زال . هنوز . تاكون

برح : انتب . خسته كره . از بار آورد . بتره آورد .

۵ : بالمر : آذانه . اورا بجه كره . آزارها . بكنجه كره . عذاب داد

برح : أرض فضاء . زمين خال . فضا . وسعت . جاساحت

۵ : تبة . وسعت . فراخى . كند كره

بارح : واسع . گنادر . فضا دار

الب : البارحة . ديروز . دفع گذشته

اول البارحة . پيرروز

تباريح الشوق . ناراحق هايم شوق دارؤد

مبرح : شديد . تند . سخت . شديد

الم . درد جانور . جاكاه

مبروح : نفاح المجانين . مهركيه

۵ برؤد : برؤد : صار بارؤد . هوا سرد شد . سرد بود

۵ : شمر بالبرؤد . احساس سرما كره

۵ : أيبب بالركام سرما خورد

۵ : بالبرؤد . سوهان كره . سائيد

۵ : قشتر . نيم گرم شد . وكرم شد

۵ : سنه . دلبر شد . مست شد

۵ : برؤد النى : سبزه بارؤد . خنك كره . سرد كره

۵ : المأكولات وغيرها . خوراك و نوشابه ها را خنك كره

۵ : اللم . درد را آرام كره . تكين داد

۵ : الحقة . دلبر كره

أبرد : ارسل خطا بالبريد نامه با بريد فرستاد

۵ : ست التاء . تملك باريد

۵ : تبرؤد : برؤد تغش . خوراك خنك كره

۵ : تبرؤد : ضد حر . سرد . سرما

۵ : تبرؤد : حسب التمام . تملك

۵ : تبرؤد : جب تبرؤد . دانه تدرن

۵ : تبرؤد : بايرىس . كندى كه مصران بديم از

۵ : تبرؤد : بقر قريه : بؤد الحنى . تبلمز

خزان الـ في التبارق خلك كن اومبيل ككتاب، راد با نور
میردُ الحداد . سوهان آهنگر

— التجار . سوهان چوب ساب
— اناطس . سوهان تخت
— غاهر الحية . آج وسط
— قطيفة سوهان سه پهلو
— نكاست . سوهان دم موش
— نصف دائرة . سوهان نيمگرد
مُسَرَّد . خنكي . خنك كنده
— مُنْبِش . نيز بختی، تازو كنده . خنك كنده

۵ بر دَخ : صَقَل . جلا داد . صقل داد
۵ بر دَعَة : رَدَعَة . اَكاف . زين . پالان
۵ بر دَقُوش : مرز نجوش . بان يعلري . مرز نجوش . آوشن
• بر دي (ي برد)
• بر دَعَة : ۵ بر دَعَة . پالان

بر اذيعي . پالان دور

• بر دُون : حِصَانِ چَرّ . او حَمَل . يا بوا . اسب باركن
• بر دَر : زَكَي . حق داد . تصديق كرد . تبره و حايث كرد
— عَدَدَ و حَل . مجتهد . مبرر كرد . آزاد كرد . معاف كرد
يُبرِّر : بَيِّن . تَبَيَّر . بجا . ببرد . توجيه پذير . تبره پذير
لا . ناحق . ناموجه

بر : اطاع . اطاعت كرد . فرمان برد

— في قول . بگفته خورد فاكند

بر : فَمَسَح . چُطَل . گندم

بر : مَلَّاح . ريداء . در شكاف . كوكا . خدا شناسي

— لِمَستان . نيكي . خوبه . خير ايدني

بر : مَدَنِي بَحْر . زمين خنكي

۵ — الباب (و التجارة) . كج بيه اطراف در

— بار : مَالِج . كوكار . درستكار . مهيكلار . بگناه

— : زَكَي . بيه نقصان . پاك

— : بَيِّن . بواجباتو . وظيفه شناس . حرف گوش كن

بر : على البر . ازله خنكي

— و مَحْرَأ . ازله خنكي و ديا

بر : مَحْرَأ . خالو جا . برون

۵ بلاد : — خارج البلاد . خارج از كشور
بَرَانِي : مَدَنِي . جَوَانِي . ظاهره . مرونه
— : غَرِب . مَجْهُول . بگانه . خارجي
۵ — : مَزِي . بول ساختن . سكه تقبلي
بري : جِدَامَل من المليون وحش . بياباني . صحران
— : مَدَنِي بَحْرِي . خنكي . زميني
بريه : قَسَمَر . بيابان . صحران . دشت
مَبَرَّة . بگناه . يا انجن نكوكاري

• برز : ظَهَر . ظاهر شد . نمايان شد . بظلمت

— : تَبَأ . پديدار شد . آشكار شد

برز : برز علي غيره . بر . چيني جت . برهه يافت .

از ... بهر بود

بارز : باشم بمرجنگيد

أبرز : اُظْهَر . جاه به ميهن داد . آورد . نشان داد

— الكِتَاب : تَحَرَّه . افتار داد . مخر ساخت

تَبَرَز : تَبَوَّط . برون رفت . معده و اخلاص كرد

براز الإنسان : غَاظ . مدفوعات انسان

— الحيوان : رَوْن . سرگين

— : مُبَارَاة . جنگ . زود خورد

بروز : تَوَّه . نماين . مبرجتي . جلوفنا دك . وينا دك

۵ بر روز : اَحَاطَ باطراف . چهار چوبك . قاب كرد

۵ بَرَوَاز : اِطَار (انظر اطر)

بارن : تَقِي . بچنه . نمايان

— : فَاير . بطور مبرجسته

نَدَفَش — (يَنْتَلِ كُتُبُ النِّشَان) . كتاب باهرون برجته

اِثْرَاز : تَقْدِيم . عرضه . تقديم . براي كودها

مَبَارِز . جنگجو . سلحشور

• بَرَوَاحُ : اَرْضَ بَيْنَ بَحْرَيْن . تنگه خاك

• بَرَصَام : ذَاتُ الْجَنْبِ . آماس شامه شش

• بَرَسِيم : نَقَل . شبدرد

— : حِجَازِي . رَضِيَقَة . يرضه آقا آقا

— البسمة : عارم شد ، شرع بکار کرد . نشان داد
 — الآخر : آخره . شرح داد ، روشن کرد . نمایان داد
 — ذراعاه : مدها . دستش را دراز کرد
 — بده : فتحها . دستش را باز کرد
 — الزيل : سره . او را خوش ساخت ، مشغول کرد
 — بسط : الحديده وغيره : طرئه . آهن را هین کرد . کوید
 بسط : الآخر : جمله بسطعا و سبلا . کار را ساده و آسان
 بسط : كان بسطعا . صاف و ساده بود
 البسط : عده . گشایش داد ، بسط داد . باز شد
 — سر : مشغول شد ، خوشوقت شد
 بسط : نررز . خوشی ، شادمانه ، خوشوقت
 — مزج : متی ، باده نوشی ، سرخوشی
 — سد : کشش ، ببط
 — تشير : زانشار ، رواج
 — الكثر : صورته . شمارنده ، صورت کسر
 ۵ فلم — . فلم فی
 ۵ بسطه السلام : قوس الدراج صه میان دور و دفا
 ۵ — : فطاره صغیره نان شربتی کوچک پلکان
 بساط : سجاده . طنفسه : قابله ، کلمه ، جامانازی
 (انظر سجاده في مجد)
 ۵ — الرخ : جنازه برقی ، درویش گود
 علی — البث : تحت مذاکره ، مورد گفتگو
 بساطه : سادجه . ساده ، بد تزویری ، راست و حسین
 بسط : ساذج او سهل . ساده و آسان
 — : شام البشر . آدم خوش بخت ، باکدل
 — الکف : دست و دل باز ، و لفرج ، صرف
 مفرقه (مخبة) : بسطه . مختصر شناسه
 بسطه : البسطه : الارض . روی زمین
 ۵ البسط : حیات البجاة (الدولاب) دوره باله جرخ
 البساط : سرور . خوشی ، شادمانه ، صرف ، شمع
 — : تمدد . گشایش ، وسعت ، بهادری
 — القلب والنراين : تمددها . اشیاء قب و رها
 قابلية الک أو التمدد . انبساط پذیر ، آماده بر گشودن و انبساط
 مبسوط : مفرور . خوشوقت ، خوشحال ، شادمان ، مشغول
 — : مبدد أو ممتور . کشیده شدن ، فرسوده افتادن ، دراز کش
 ۵ — : شکران ندلا . سرخوشی ، کمی دست و مضروب ، سرد مانع ،
 ۵ — : فی سته . آسوده ، خوشبخت ، کامیاب ، طلت
 ۵ بسطه : نسیفه . نیمی خوراک از گوشت خلت شده گوساله

— البسمة : عارم شد ، شرع بکار کرد . نشان داد
 — الآخر : آخره . شرح داد ، روشن کرد . نمایان داد
 — ذراعاه : مدها . دستش را دراز کرد
 — بده : فتحها . دستش را باز کرد
 — الزيل : سره . او را خوش ساخت ، مشغول کرد
 — بسط : الحديده وغيره : طرئه . آهن را هین کرد . کوید
 بسط : الآخر : جمله بسطعا و سبلا . کار را ساده و آسان
 بسط : كان بسطعا . صاف و ساده بود
 البسط : عده . گشایش داد ، بسط داد . باز شد
 — سر : مشغول شد ، خوشوقت شد
 بسط : نررز . خوشی ، شادمانه ، خوشوقت
 — مزج : متی ، باده نوشی ، سرخوشی
 — سد : کشش ، ببط
 — تشير : زانشار ، رواج
 — الكثر : صورته . شمارنده ، صورت کسر
 ۵ فلم — . فلم فی
 ۵ بسطه السلام : قوس الدراج صه میان دور و دفا
 ۵ — : فطاره صغیره نان شربتی کوچک پلکان
 بساط : سجاده . طنفسه : قابله ، کلمه ، جامانازی
 (انظر سجاده في مجد)
 ۵ — الرخ : جنازه برقی ، درویش گود
 علی — البث : تحت مذاکره ، مورد گفتگو
 بساطه : سادجه . ساده ، بد تزویری ، راست و حسین
 بسط : ساذج او سهل . ساده و آسان
 — : شام البشر . آدم خوش بخت ، باکدل
 — الکف : دست و دل باز ، و لفرج ، صرف
 مفرقه (مخبة) : بسطه . مختصر شناسه
 بسطه : البسطه : الارض . روی زمین
 ۵ البسط : حیات البجاة (الدولاب) دوره باله جرخ
 البساط : سرور . خوشی ، شادمانه ، صرف ، شمع
 — : تمدد . گشایش ، وسعت ، بهادری
 — القلب والنراين : تمددها . اشیاء قب و رها
 قابلية الک أو التمدد . انبساط پذیر ، آماده بر گشودن و انبساط
 مبسوط : مفرور . خوشوقت ، خوشحال ، شادمان ، مشغول
 — : مبدد أو ممتور . کشیده شدن ، فرسوده افتادن ، دراز کش
 ۵ — : شکران ندلا . سرخوشی ، کمی دست و مضروب ، سرد مانع ،
 ۵ — : فی سته . آسوده ، خوشبخت ، کامیاب ، طلت
 ۵ بسطه : نسیفه . نیمی خوراک از گوشت خلت شده گوساله

بزال : حقیقه بر زمین . شیطنت باب انار

بزال : انسانی : قضاة قرار
 بیج سبطری بازکن

بزال : آله البزل الطی . آلت جراحی

بیز موت : اسم ممدن . بیسموت

بیری : آغ فی الرضاة . برادر شریف ، برادر رضا

بیری : (وهی بزواء) : آفتس . کبر سینه مرغی

بازی : باز : صخر الشیر . باز فروش شکاری

بازی : لیه و زرد . یک جردانه ورق

بازی : بینه (فی بس) .

بازی : بیک صغیر . ماهی برفقات

بازی : بیک صغیر . ماهی برفقات

بازی : بیک صغیر . ماهی برفقات

بازی : بیک صغیر . ماهی برفقات

بازی : بیک صغیر . ماهی برفقات

بازی : بیک صغیر . ماهی برفقات

بازی : بیک صغیر . ماهی برفقات

بازی : بیک صغیر . ماهی برفقات

بازی : بیک صغیر . ماهی برفقات

بازی : بیک صغیر . ماهی برفقات

بازی : بیک صغیر . ماهی برفقات

بازی : بیک صغیر . ماهی برفقات

بازی : بیک صغیر . ماهی برفقات

بازی : بیک صغیر . ماهی برفقات

بازی : بیک صغیر . ماهی برفقات

بازی : بیک صغیر . ماهی برفقات

بازی : بیک صغیر . ماهی برفقات

بازی : بیک صغیر . ماهی برفقات

بازی : بیک صغیر . ماهی برفقات

بازی : بیک صغیر . ماهی برفقات

بَسَقَ : طال وادامه . دراز شد ، بلند شد ، قد کشید

بَاسِق : مُتَرَتِّع . عاله ، بالا ، بند ، ندکشید

— الاُخْلَاقِ . باساعت

نَجِب ، اصیل ، شریف ،

بَسَكِيَت : دَرَجَة . درخوشه

بَسْمَكُون : بَسْمَكُونِيَت . بَسَكُونِي . نان بیگوت

بَسَل : بَكَانَ بِلَالًا . شجاع و بی‌درد بود ، ترس و بی‌ای بود

بَسَل : عَمَس . اخم کرد ، ترش روی کرد ، روی درهم کشید

بَسَل : اِسْتَقَالَ . شریف شد ، بی‌واسطه رفت ، مبارز طلبید

بَسَالَة : جَرَاءَة . دلیری ، مرداکی ، شجاعت ، دل‌داری

بَاعِل : جَرِي . شجاع ، دلیر ، ترس

بَسَلَة : بَقْلَة تُطْبَخ . نخود ، خنجر ،

خَنَجَرَام . نخود سبز ، نخود خرد شده یا نخود نازک

— مَقْرَطَة . ارزن

— ثَائِفَة . لب

— اَلْهَدَاقِي . اَلْب الزهره او زهرها . نخود شیرین

بَسَم . اِسْتَسَم . قَدَسَم . بَعْد عَمَس . بَخِذْدَد ، خورشید کرد

بَاسِم . مُبَسِّم . خنده در ، خوشرد

اِنْبَاسَام . تَبَسَم . بَخِذ . خندان

تَكَافَ اَل : اَهْلَس . دروخی خندید ، زورگی خندید

مَبَسَم : قَم . دهان

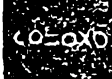
اَل : اَلسِجَارَة : قَم . خوب سیکار

بَسَمَلِي . نام خدا را بر زبان آورد

بَسَ : بَشَاقَة (بی بَش) . بَخِذ

بَسْبَسَ : مَقَّ . قَمَّ فِي المَاء . خیساند

— (كَلْبُزِي اَلرَّي) . مانند نان در آب گشت

بَسَجَنَه : لَوْحُ اَلطَبَّاشِير . سَبُورَة

نَخْدَة سیاه کلاس درس

بَسَر (كَلْبِيَن وَتَوَزُّ الهِنْد وَغَیْهَا)

رنده کرد (را باید بنیز حوز دهند و غیره)

— المود و المخر : قَتَرَه . پوست کند (از چوب یا میوه)

بَشَو بِه و له : شَرَب . از درخوشحال شد ، دوق کرد

بَشَو : بَلَغَ البَشَرِي . شره داد ، خجوش رسانید

— بَشَلَامُ اَلله . بر سله کلام خدا وعظ کرد ، تبلیغ کرد

بَاشَرُ الامر . کار را بعد گرفت ، درست کرد ، از پیش برد

— الصِنَاعَة اَو المَلَك : قَعَاه . صنعت یا کاری را پیشه

— اَلْاِشْرَاقَة . بارن هم بترشد خود قرار داد

اِسْتَبَشَرَ . بَقَالَ نِكَ كَوْت . خوشبین بود

بَشَر : سُرُور . خوشی ، خرمی ، شادی

بَشَر : اِنْسَان . انسان

اَبُو اَب : اَدَم

بَشَرَة : اَدَمَة . ظاهر الجِلْد . پوست بر تن ، غلاف بر تن

بَشَرِي : بَشَارَة . شره ، خبر سرت بخش

بَشَرِي : اِنْسَانِي . آدمی ، انسانی

— عَمَسَ بَشَرَة الجِلْد . پوستی ، جلدی

بَشَرِيَة . اِنْسَانِيَة نَوَاد اِنْسَان

بَشَارَة : خَبَر سَار . خبر خوب ، شره ، انجیل مقدس

— اِنجیل . بشارت در باره مسیح

— خَبَر : فَال مَسَن . فال نیک

عَبْدُ اَل . عَبد بَشَرِي (٦٥ مارس)

اَل بَشَوْرَة : سَدَاة حَقْوَة العیار الناري . ضامن تفنک

بَشَو : تَذِير . پیشرو ، جازن ، خبر دهنده ، مناد

— : مُبَشِّر بِالْخَيْر . شره آور

— اَلْوَجْه : بَحْبَلَة . زیبا ، خوش صورت ، خوب رو ، خوش

تَبَشِير : اِبْلَاحُ الخَبَر السَّار . شره دادن ، ابلاغ شره ،

— بَكَلَامُ اَلله . وعظ ، موعظه

تَبَاشِير : اَوَائِل . زُور ، اول هر چیز

مُبَشِّر : كَارِز . داعی ، ناصح ، مبلغ دین مسیح

— : بَشِير . شره رسان

مَبَشَرَة : عَمَكَة . رنده

مَبَشَوْر (كَلْبِيَن مَلَا) . رنده شده

اَل مُبَاشِير : قَاعِد . بیواسطه ، مستقیم

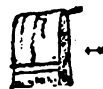
اَل رَئِيس . رَئِيس مَافوق

مُسْتَبَشِر : مُسْتَفَال . خوش بین

قَبَّرَ في الأمر. در نظر گرفت، اندیشه کرد، درست مجید
 بَصَرٌ: حَاسَةُ النَّظَرِ. حس بینا
 —: عِلْمٌ. تَخْيِيلٌ، ادراك، دریافت، احاس، مشاهده
 قبول ال. شخص طویل البصر. دور بین
 قَصِيرُ ال. نزدیک بین
 شَخْصٌ قَصِيرُ الْبَصَرِ. آدم نزدیک بین
 مَدَى ال. چشم رس
 كَلِمَ ال. بیک چشم بهم زدن
 بَصَرِي: عَنَسٌ بِالْبَصَرِ. وابسته بچشم
 عِلْمُ الْبَصَرِيَّاتِ. علم مربوط به باصرو
 بَصِيرٌ: قَلْبٌ، باهوش، بینا، کیکه نیک و بد را از یکدیگر
 بَصِيرَةٌ: فِطْنَةٌ. تَخْيِيلٌ، دیدن، بینش، فرابت
 بَاصِرَةٌ: عَيْنٌ. چشم
 قَبَّرَ: تَمَوَّزَ. دقت، اندیشه، ملاحظه، رعایت
 مُبَاصَرَةٌ: رُؤْيَا القَائِمِي: تَعْلُقَرَةٌ. دیدن شکل چیزها را
 دور، دور بین، تلویزیون
 مَبْصَارٌ: تَيَقُّازٌ. دور بین
 بَصْعُ الْكَلْبِ: مَرَّكَ ذَنْبَهُ. دمش را تکان داد
 —: مَتَّعَ عَيْنَهُ. چشمش را باز کرد
 بَعَسَ: بَرَقَ. درخشد، برق زد
 —: نَظَرَ. نگاه کرد، نگریست
 — بِمَنْةٍ: نَظَرَةٌ. یک نگاه
 — نَارَ: بَصُوعَةٌ. داغ، نشان آتش باره
 بَصِيصٌ: بَرِيقٌ. تابش، درخشش
 — من الأمل. روزنه امید، روشنایی
 — بَصَاسٌ: مُعْجَبٌ. کاراگاه
 بَصَاصَةٌ: عَيْنٌ. چشم
 — كَهْرَبِيَّةٌ: عَيْنٌ يَعْجَرِيَّةٌ. مَصْهَاطَةٌ. چشم جادوگر
 تار یکخانه عکاسی
 بَهَقَ: قَتَلَ. آب دهان انداخت
 بَصَاقٌ: شَفَالٌ. آب دهان، نف
 مَبْصَقَةٌ: نَفٌ. نف دادن

٥ مُبَاصَرَةٌ: رَأَى. متنبه، بدون واسطه
 ٥ بَشْرَفٌ مُزَيَّنٌ: اَشْتَبَلَّ. پیش رو آمد موسیقی
 ٥ بَشْرُوش: شُعَامٌ. مرغ آفتی
 (بش) بَشٌّ: اَنْتَمَ. بچندذر، خوشتر کرد
 — لَهُ. باگذا ده دره با دو رفار کرد
 بَشَاشَةٌ. بچند، خوشی، بشارت، شادمانی
 بَشُوشٌ. خرم و خندان، خنده رو، خوش رو
 — بَشِيعٌ: سَارَ بَشِيْعًا. زشت و بد نهاد شد
 اِسْتَبْشَعَ: اِسْتَبْتَجَ. زشت و بد نما شد
 بَشِيعٌ. بَشِيعٌ. زشت، بد نما، بد کل
 بَشَاعَةٌ. زشتی، بد نما، بد کل
 (بش) بَاشَقٌ. قرع، بارزک
 ٥ بَشْرُوكُز: يَشْعُرُ. سبج بجای
 — الْفَرْزَنَ. کفکریه اجاق
 ٥ بَشْكِيَّةٌ: قَطْلَةٌ. هوله
 — الْحَمَامُ. خنک کن حمام
 ٥ بَشْلُوسٌ: تَبْوَانٌ مَكْرُوكُو
 — حَيَوَانٌ ذَرَبِيٌّ، بَاسِلٌ
 ٥ بَشِيمٌ مِّنَ الطَّامِ. سیرشد، از خوراک دست کشید
 — مِّنَ الْأَمْرِ. بیزار شد، نفرت کرد
 اَبْشَمَ: تَحَسَّمَ. تخامه شد، برخورد،
 —: تَخَفَّ وَتَشَامَتَ. سیرم، برخورد
 ٥ بَشْوَاقَةٌ: بَشْشِقَةٌ (انظر بِشَقِي). کلاه روان تارک دنیا
 ٥ بَشْنِيْنٌ: عَوَائِسُ اللَّيْلِ. کل یلغز آیه
 — بَشٌّ: بَشَّاسٌ (في يَصص)
 — بَصْبُصُ الْكَلْبِ: دَبَّكَ مَرَّكَهُ. دم جنبان یا تکان داد
 — الرَّجُلُ: تَخَلَّقَ. چالوسی کرد، تلقن گفت
 — بَشْبَشٌ: هَجَلٌ. کزنده کرد، غزه کرد، عاشقانه
 — بَصَرَ: اَبْصَرَ: رَأَى. دید، نگریست
 —: —: عِلْمٌ. تَخْيِيلٌ، درک کرد، مشاهده کرد

(بصل) بَطُولٌ : تأخّر . و بَكَرٌ : تأخیر کرد
 — . . . قَبَاطًا : توانی آهسته رفت ، کند کرد

بَطْلٌ : تأخّر . ورنه ، ویری ، معطلی

— : قَوَانٍ : عقب افتادگی ، کندی

بَطْلٌ : في مَقَالٍ : آهسته ، بواش ، و فقره ، برآهنگی

بَطْلِيٌّ : لمَ تَوَانِ . ست ، شل ، آهسته ، قبل

— : الحَزَنَةُ : قبل ، ست ، کاهل ، کند ، دیرجنب

• بَطْرَاحُ (في بطرخ) : اسبل ماهی

• بَطْرَانِيَّةٌ : كَهْرَبَاءُ (او خَرَبَاءُ) : بَازِيٌّ : قَوِيٌّ

— : كَوَانِيَّةٌ : قَوِيٌّ : بَازِيٌّ : قَوِيٌّ

• بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : سَبَبٌ : سَبَبٌ

— : سَبَبٌ : سَبَبٌ : سَبَبٌ : سَبَبٌ

• بَطْرَانِيَّةٌ (في بطن) : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ (في بطن)

• بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ

• بَطْرَانِيَّةٌ : التي على الارض : بَطْرَانِيَّةٌ : طاق بازخوايد

— : على وجهه : اورا بر زمین انداخت

• الرأس : بَطْرَانِيَّةٌ : سر را زخمی کرد

• بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : طاق بازخوايد ، بر پشت خواب

• بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ

• بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ

• بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ

• بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ

• بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ

• بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ

• بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ

• بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ

• بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ

• بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ

• بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ

• بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ

• بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ

• بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ

• بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ

• بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ : بَطْرَانِيَّةٌ

• بَصَلٌ : بَاتَ مَرُوفٌ . باز

— : الفَار : بَازِعَنْصَلٌ . باز عنصل

— : طَابَانِيٌّ : بَازِطَرَبَلِيٌّ . باز طرابلی

— : بَازِجَةٌ . بازجه

• بَصَلٌ : بَازِجَةٌ (على راسه) : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : وَاحِدَةٌ : بَصَلَةٌ . دانه بصل

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• بَصَلَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ : بَازِجَةٌ

• **بَطْلٌ** : صَارَ سَلَسِي بَطْلُ شَد ، لغوشد ، به اشرشد

— **تَحْمَلُ** : سَطَطَ . از درجه اعتبار افتاد

— **اِسْتِنَالَه** . مَنُوك يَافِئُخ شَد

— **بَطْلٌ** : كَانْ بِلَا تَحْمَل . بیکار بود

بَطْلٌ : كَانْ أَوْ صَارَ بَطْلًا . قهرمان بود ، قهرمان شد

بَطْلٌ ٢ . **أَبْطَلُ** : أَلْنِي لَوَكْرِد ، باطل کرد ، به اشر ساخت

— **نَقَصَ** . فَتَحَ باطل کرد ، بوج کرد ، فتح کرد

بَطْلٌ : شَجَاع . قهرمان . چلوان ، دلیز ، دلادر

— **فَارِس** . شُصُور

— **لَا يَبِ رِياضِي** مَتَاز . قهرمان ورزش جهان چلوان

بَطْلَانَةٌ : فَارِسَةٌ . شیرزن

بُطْلَانٌ : كَذِبٌ . دروغ ، سخن دروغ

— **لَشَو** . لِيْ اعْتَابَ . بوجی ، سنبوج

— **عَدَمُ قَائِدَةٍ** . بَغَايِدَه ، بیصرفی ، بیهورگی

بَاطِلٌ : ضِدُّ حَقٍّ . دروغ ، ناراستی

— **كَاذِبٌ** . دروغ ، برخلاف حقیقت ، بیهوره ، یاده

— **عَدَمُ النِّعَةِ** . نَاجِز . به ارزش

— **عَبَثٌ** . بِيْهُورَه ، بَغَايِدَه ، به نیبجه

— **عَدَمُ التَّأْنِيهِ** . به اشر ، بیهوره ، غرغوش

تُسُوْةٌ : بَاطِلَةٌ . هَمَّتْ بِإِسَاس . هَمَّتْ دروغ ، ناروا

بَاطِلًا : عَتَبًا . بِيْهُورَه ، بدون نیبجه ، بَغَايِدَه

بَطْلَالٌ : لَا تَحْمَلْ لَدِيْ . بیکار ، بدون شغل ، بیصروف

— **رَوِي** . بَسِت . به ارزش

بَطْلَانَةٌ : بَطْلُوَةٌ . شَجَاعَةٌ . دلیر ، شجاع ، خورخه ، قهرمان

بَطْلَانَةٌ : عُدْلَةٌ . مُسَاحَقَةٌ . روزنیکار ، روزنقطیل

— **ضِدُّ شُغْلٍ** . بیکاری

إِبْطَالٌ : إِبْهَامٌ . نَخ ، برانداز

• **بَطْلَانَةٌ** : سِتَارَةُ شَاسِ مَعْرُوفَةٍ

بَطْلَانَةٌ : هَمَّتْ بِطَلْبِ مَوَسِي

بَطْلَانَةٌ : شَجَرَةُ التَّوْبَانِيْنَا

بَطْلَانَةٌ : دَرَخْتِ مَقَرِ بَسْتَرَكُو

أَبْطَرُ : جَمَلَةُ بَطْر . اخلاق کسی را بارفتار خوب فاسد کرد

بَطْرُ : الإِسْتِغْنَاءُ بِالنِّعَةِ . نَافِئُ شُورَى ، عدم رضایت

بَطْرَةٌ : تَنْبِيلُ الدَّوَابِّ بِطَلْقٍ مِنْ حَمِيدٍ . نعل بند

— **الطَّبُّ الِیَطْرِي** . دام پریشکی

بَطْرِي : تَخَفُّضٌ بِمَالِ الدَّوَابِّ . وابسته بدامنرشی

بَطْرَارٌ : طَلِيبٌ یَطْرِي . دامنرشی

— **مِیَطَرٌ** : مُطَبِّقُ الدَّوَابِّ . نعلبند

• **بَطْرِيَّةٌ** (راجع بَطَارِيَّة) . قُوَّة ، پهلای اکثریت

بَطْرُخٌ . **بَطَارُخُ التَّمَكِّدِ** . نغمه های ، اشبل

— **بَطَارِيَّةٌ** : خَیَارِیٌّ . خاردار

— **بَطَارِيَّةٌ** : نَافِیٌ . اشبل

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

• **بَطْرِيَّةٌ** : بَطْرِيَّةٌ . قَرَارٌ

بَعْدُ مَا . من بعد آن . پس از آنکه ، بعد از آنکه

بَعِيدٌ : ضد قَرِيبٌ . دور ، دور دست

— قَسِرَ : بیاد دور

أَبْتَدُ : اکثر بَشُدُ . دورتر ، فاصله دارتر

الـ : الاقصی . دورترین

إِبْعَادٌ : عَزَلٌ . جدا کردن ، دوری ، سوا کردن

— تَفْعُلُ : دورسازی

— اِسْتِيعَادٌ : حَذَفٌ . بهر طرف سازش

إِسْمَاعِيلُ : ضَيْعَةٌ . مَرَوَعةٌ ، حَانُونٌ . روسا ، کنت زار

• بَعْرُ الْحَيَوَانِ : أَخْرَاجُ بَعْرُهُ . فضله انداخت

بَعْرُ الْحَيَوَانِ : سراین ، فضله

بَعِيرٌ : جَلٌّ . شتر

• بَعَزَقَ : بَدَدَ . تباہ کرد ، بر باد داد ، تلف کرد

مُبْعَزَقٌ : بِيَمْرَاقٍ . در لُحْج ، صرف ، بول تلف کن

• بَعْضُ النبی : جُزْأَنُهُ . برخی باباره از آن

— النبی : قَابِلٌ مِنْهُ . کی از آن

بَعْضُنَا (أَوْ بَعْضُكُمْ أَوْ بَعْضُهُمْ) اِئْتِضًا . یکدیگر ، همدیگر

بِعَوْضٍ : نَامُوسٌ . بیه

— بَقِیُّ (وَاحِدَةٌ بَقَّةٌ) . ساس

بِعَوْضَةٍ : نَامُوسَةٍ . یک بیه

— المَلَايَا . بیه تَبَ مَلايَا (آفریل)

• بَعْكُوكَةُ النَّاسِ : مجتمعه . تالار پذیرایی ، باشگاه

• بَعْلٌ : زَوْجٌ . شوهر ، همسر

— : اسم متبوعه التبعیین . یکی از خدا بان فنیقها

بَعْلِي : جَزْأِي . ضد مِسْقَوِي . زراعت بدون آبیار ، دگر

• بَعْلَزَبُولُ : الإله النمر . اهریمن

• بَعِوضٌ (لِي بَعْضٍ) • بَعِیرٌ (لِي بَعِیرٌ)

• بَعْدُ : مَآءُ الْفَلْیِ اَوِ الرَّمَادِ . آب تلیائی

• بَعَثَ : بَاغَتْ : نَاجَا . غافل کرد ، به خبر حمله کرد ، سر رسید

بَعُوثٌ : مُرْسَلٌ . فرستاده شده ، برانگیخته

— : رَسُولٌ . فرستاده ، نماینده ، مأمور

— : نَائِبٌ مُفَوَّضٌ . نماینده ، وکیل

مَجْلِسُ الْمُبْعُوثِينَ : مَجْلِسُ نَائِبِ الْكَانِ ، مَجْلِسُ عَوَامِ (در انگلستان)

• بَعَثَ . مَهْرَتُ كَرْدَ ، مِهْرَاكَدَه كَرْدَ ، مَنزَهَاختَ . بخت کرد

مُبْعَثٌ . مِهْرَاكَدَه . ریخته و پاشیده ، تار و مار

• بَعَجَ الْبَلْعُ : شَقَقَ . شکر را به کرد ، شکافت ، درید ،

— : جَمَلَ بِهِ نَفْرَةً . گود کرد ، دنداندار کرد

بَسَجَةً : نَفْرَةً . گود ، تورفتگی

• بَعْدُ : ضد قَرِيبٌ . دور شد ، فاصله پیدا کرد

بَعْدُ . أَبْعَدَ : أَفْعَى . در جای دور قرار داد ، دور کرد

أَبْعَدَ : عَزَلَ . جدا کرد ، سوا کرد ، کنار گذاشت

— : طَرَدَ . روان کرد ، بیرون کرد ، مفصل کرد

— : نَفَى . از شهر بیرون کرد ، از زمین بیرون کرد

— : أَفْعَى . بیرون کرد ، خارج کرد ، راند

— : أَزَالَ . مِهْرَاتَ ، مِهْرَطَنَ . از میان برد ، محو کرد

— : اسْتَبْعَدَ : اسْتَنْتَى . مستحق کرد ، کنار گذاشت

اسْتَبْعَدَ : حَذَفَ . انداخت ، فرستاد

— : الْأَمْرَ . امر را به بعد داشت

— : النبی : ظَنَّهُ بَعِيدًا . خیط دور پنداشت

إِبْتَعَدَ . تَبَاعَدَ عَنْ : تَجَسَّبَ . دوری جت ، مهربان کرد

— : — : عَنْ : قَارَقَ . جدا شد ، سوا شد

بَعْدُ : ضد قَرِيبٌ . دوری ، جای دور ، دور دستی

— : مَسَافَةٌ . فاصله ، مسافت ، دوری

عَنْ : — : مِنْ : تَبِعَ . از جای دور ، از راه دور

عَلَى : تَبِعَهُ . از فاصله دور

مُقْتَاوِي الْإِبْعَادِ . هم مسافت ، هم فاصله ، متساوی البعد

بَعْدُ : ضد قَبْلُ . پس از ، بعد از ، در پی

— : نَمَ . دیگر ، پس از آن

— : لِلْآنِ . هنوز ، تاکنون

— : الْآنَ . فی ما . — . بعدها ، پس از این ، از این پس

— : ذَكَ : بَعَثَتْ . پس از آن ، سپس ، از آن پس

بَقِيَّةٌ : زَائِنَةٌ . فاحشه ، روسپی ، زن بد عمل
 بَقَاءٌ : اَبْنَاءٌ : رَغْبٌ . خواسته ، آرزو
 بَقِيَّةٌ : مَسْرَامٌ . هدف ، آرزو ، چیزی مطلوب ، مقصود
 بَاغٌ : ظالِمٌ . جفاکار ، به عدالت ، زورگو
 — : عَاتِرٌ . سرکش ، بیدادگر ، شتمگر
 مُبْتَنِيٌّ : مَرْغُوبٌ فِيهِ . مطلوب ، خواسته ، آرزوشده
 ۵ بَقِيَّتٌ . بَقْنَا . بَقْنَةٌ : تَبَيُّعٌ مِنَ التَّسْلُطِ . چلوار ، قلکار
 بَقْنَةُ سَمَاءٍ . بَقْنَةُ : تَبَيُّعٌ مِنَ التَّسْلُطِ . چلوار ، قلکار
 ۵ بَقِيَّتُكَ . گوشت کباب
 — : بَابِيْنِه . کلدت با نان خشک شده
 ۵ بَقِيَّةٌ (فِي بَقِيَّةٍ) : بَقِيَّةٌ (فِي بَقِيَّةٍ)
 ۵ بَقِيَّةٌ : بَقِيَّةٌ (دَاجِعٌ بَقِيَّةٌ)
 ۵ بَقِيَّةٌ : بَقِيَّةٌ . حباب برآورد ، غفلت کرد
 — : تَوَسَّرَ . بهرچه کرد ، یاره گفت
 بَقِيَّةٌ : تَوَسَّرَ . یاره سرا ، هرزه دلا ، سرگو ، بهرچه کرد
 ۵ بَقِيَّةٌ : مَكْنِيَّةٌ . جوش چهل دار ، کوردک
 ۵ بَقِيَّةٌ : مَرَّةٌ . بهر
 — : مَابُون . تالاب مابون
 — : فِي بَعَادَةِ الْأَبْوَابِ . تنگه بالا یا پایین در
 ۵ بَقْدُوْنَسٌ : بَقْلَةٌ مَقْرُونَةٌ . جعفره
 ۵ بَقَرٌ : شَقٌّ وَفَتْحٌ . شکافت ، درید

— : الْوَشَشُ . کادکوهی
 ۵ بَقَرٌ . . . مرغ ماهیخوار سفید
 تَوَسَّرَ . کادکوهی
 بَقَرَةٌ : اُنْثَى التَّوْر . ماده کادکوهی
 — : الْمَاءُ اَوْ الْبَحْرُ . زَائِلَةٌ . کمر ازماهی
 الْبَقَرَةُ الْوَشَشِيَّةُ : مَهْمَا . بزرگوهی عربستان
 بَقَرِيٌّ . کادکوهی
 بَقَرٌ . . . شیر کادکوهی
 لَحْمٌ . . . گوشت کادکوهی

اَنْبَقَّتْ : فُتِحَتْ . بیدخورد ، متغیر ماند ، پس زد
 بَقْنَةٌ : مَبَاقِيَّةٌ : مَخَافَةٌ . ناکاهانه ، خائفانه
 بَقْنَةٌ : مَبَاقِيَّةٌ . ناکاهان ، ناکاه ، بیکرتبه
 — : عَلَى غَيْرِ مَقَرٍّ . ناکاهان ، به خبر ، بیدفعه ، غفلت
 بَقِيَّةٌ . بَاغِتٌ : نَجَابِيٌّ . ناکاهانه ، غیر منتظره
 ۵ بَعْدَادٌ : عَاصِمَةُ مَمْلَكَةِ الْإِيرَانِ . پایتخت عراق
 ۵ بَعْدُؤَلِي (بِنَاءٌ) . ساخمانه ازجوب در کج
 ۵ بَعْدُؤَدَةٌ : خَمْسَرٌ . حیاء ، شهر مرد
 ۵ تَبَعْدُؤَدَةٌ : احاس شهر مرد
 ۵ بَقَشَتِ السَّمَاءُ : اَمْطَرَتْ قَابِلًا . ریزش بارید ، نم نم بارید
 بَقَشَةٌ : رِذَاذٌ . نم نم باران ، باران سبک
 ۵ بَقِضٌ : مَارٌ مُتَمَتِّعًا . مورد دشنه فرا گرفت
 اَبْقَضَ : حَكْرَةٌ . دشنه کرد ، نفرت داشت
 بَقِضٌ . بَقِضَةٌ . بَقِضَاءٌ . دشنه ، کینه ، خصومت
 بَقِضٌ . بَقِضٌ . بَقِضٌ . دشنه ، کینه ، خصومت
 مَبْقُوضٌ : مَبْقُوضٌ . بَقِضٌ . دشنه ، کینه ، خصومت
 — : مَبْقُوضٌ : مَبْقُوضٌ . بَقِضٌ . دشنه ، کینه ، خصومت
 بَقْلٌ : دَابَّةٌ بَيْنَ الْخَيْلِ وَالْإِبْرَارِ . قاطر ، استر

بَقَالٌ : مَاجِبٌ اَوْ سَائِقٌ بِنَالٍ . قاطرچی ، چاروا دار
 ۵ بَقْلَةٌ : الْقَطْرِقَةُ . پایه پل
 ۵ بَقِيَّةٌ : زَنْزِيٌّ . مرتکب زنا شد ، زنا کرد
 — : عَلَيْهِ ظَلَمٌ . در حقش به عدالت نکرد ، زور دشت ، ستم کرد
 — : اَبْتَقَى . رَغِبَ فِي . آرزو به چیز را کرد ، چیزی را خست
 بَقِيَّةٌ : بَقِيَّةٌ . باید ، بایستی ، لازم است
 — : عَلَيْهِ اَنْ . باید که ، میبایستی که
 بَقِيَّةٌ : ظَلَمٌ . جور ، ستم ، به عدالتی ، به انصاف
 — : بَقَاءٌ : زَنْزِيٌّ . زنا کار ، فاحشی ، جندک

بَقَّار: راعی البَر او صَاحِبُهَا . کادرجان یا صاحب گاو
 ۵ بَقَس: شَجَر و خَشَب سَلَب . درخت ششاد یا چوب ششاد
 — خَشَبُ الْب . چوب ششاد
 ۵ بَقَسْمَاط: بَقَسْمَاط . کماج دوآنه
 ۵ بَقَسَش: أَفْعَلْ خُلُونَا . انعام داد
 بَقَشَرِيش: هَبْنَه . بَقَشَش . انعام ، پول جای
 — حُلُون . باداش ، پول چای
 ۵ بَقَعُ التَّوْب: تَرَكْ فِیْهِ بَقْعًا . لباس را کتک دار کرد ، آغشت
 — التَّوْب: تَوَتَّ بِاعْلَانِهِ . لباس را رنگی کرد
 تَبَقَّعَ: أَصَابَهُ بِدُخَانٍ . کتک دارشد ، کتک برداشت
 بَقْعَه: لُطْفَه . کتک ، لک
 — مَكَان . نُظْمَه . جَا ، مَعْل ، مَكَان
 أَقْبَعُ الْوَدُن: اِبْرَش . نَفْطَه نَفْطَه . لک زده ، لک دار
 ۵ بَقُوَ الْبَيْتُ: كَثُرَتْ بَقْ . پشه در خانه زیاد شد
 بَقِيَ الْمَاءُ مِنْ فِیْهِ: ۵ تَحْتُ . آب از دهانش جت یا پرید
 ۵ بَقِيَ: قَمِ . دهان
 ۵ — جِرْعَه صَبْرَه . جرعه کم آب
 ۵ — مِنَ التَّيْبَر . با اندازه یک قاشق
 بَقِيَ (واحدته بَقْعَه): حَشَرَه . جوجو
 — الْفَرَّاش: فَتَسَسَ الْكَلَامَه سَاس
 — دَفِيقَه . — النَّاسُ شَبْهَ آوَد
 شَجَرَه الْ: دُرْدَار . نارون ، درخت نارون
 ۵ بَقَاق: خَبَاق . فَرَنَار . پرگو ، رُتَاج ، مِرْحَف
 بَقَلَ الْبَيْتُ: تَبَّتْ . گیاه روئید ، سبز شد
 بَقَلَ (الجمع بَقُول): خَضِرَ . سبز بجات ، تر بار
 بَقُول: قَطَانِي . جُيُوبُ الطَّيْرِ . بُشَن . جویبار مانند بخود
 و لویا
 بَقْلَه: تَبِئْتَه . سبزه ، گیاه
 — بَارِدَه: بَلَاب . باغلی مصر
 — خَفَاء: رَجِئَه . خُرْجَه
 — مُبَارَكَه: هَنِيَاءَه . بک جور کاسنی

بَقَّال: حَصَّار . خُفَرِي . سبزه فروش
 ۵ — بَدَال . بَالِغ مَأْكُولَات و مَقْرُوبَات . خواربار فروش
 بَاقِل: زَرْدَه وَ زَهَّ الْبَات . غنچه برك
 باقِلِي: باقِلَاءه . فُول . باقلا
 ۵ بَقْلَه: تَمَكَّ بِبَيْتِهِ الْقُدَّ . بک جور ماهی روغنی
 — مَقْدَدَه: ۵ بَحَلَا . ماهی خشک شده در آفتاب
 ۵ بَقْلَاوَه: عَجَبَن تَزَنُوق . باقلا
 ۵ بَقْلُولَه: قَشَاعَه . حُجَاب
 ۵ بَقَم: نَوَعَ مِنَ الْحَشِير . چوب سبزه معروف به برابری
 — أَشُود . چوب سیاه
 ۵ بَقْدُوطِي: قَدَوْتُ سَلَه . تفت میوه
 ۵ بَقِي: دَامَ . ماند ، دوام آورد ، بجا ماند
 — تَمَكَّ . تَوَقَّفَ كَرِهَ . باقی ماند
 — تَبَقِيَ: قَبِلَ . زیاد هم آمد
 أَبْقَى: حَجَرَ . نگاهداشت ، از دست نداد
 — عَلَى حَيَاتِهِ (مَثَلًا) . نَخَاش دَار ، رَهَانِد ، رَهَانْد دَار
 — اسْتَبْقَى: حَفَظَ . نگه داشت ، حفظ کرد ، از دست نداد
 بَقَّاه: دَوَام . ادامه ، تمديد ، دنباله
 — تَمَكَّنَ . تَوَقَّفَ . ماندگاری
 — خُلُود . فَنَاءًا بِذِيهِ . جادوانه
 — الْأَنْسَب . زنده گن از مَرَكَدِيكِيه ، انتخاب طبیی
 بَقِيَّة: جُزْءُ بَاقٍ . باقی مانده ، باقی مانده
 — أَتَرَبَتِ (لِغْوَر) . اِذْمَام رُسَد نَكْرَه
 بَقَّابَا: قَضَات . پس مانده ها
 باقی: رَمِيد (فِي الْمِثَاب) . قَضَايَ ، مانده در حباب
 — مُشْتَبِر . باقی مانده
 — قَاضِيَل . مَقْرُوك . زیاد می
 — دَانِم . دَانِي
 — الِ الْأَبَد: أَبَدِي . هَيْكَل ، دَانِي ، بِبَابَان ، جَارِيد
 — عَلَى أَرْزَتِهِ . غَيْر مَحْفُود . در دهنده
 — حَمِي: لَمْ يَمُتْ مَعَ غِيَرِه . از مانده ، زنده
 الْحَمِي الْ: الله . خدایوند از نی و ابدی
 إِقْبَاه . اسْتَبْقَاه: حَفِظَ . نگه داشت ، حفظ ، حریت

مُسَبَّقْ: باقِر . ماله ، باقيله
 مُسَبَّقِي: مُسَبَّقِي عليه . زيادی، پس ماله
 ۵ بَك (لَبَّ عُمَانِي يَعْرِ)
 • بَكَرَة (في بَكْر)
 • بَكَايِيْن (شَنْعَب)
 • بَكَايِيْن (نُوك دِلَز، بَا سَلَه)
 • بَكَاوَرِيَا (في بَكَاوَرِيَا) . دوره دَقم دَبرِستان
 ۵ بَكْشَانِي: مَقدم . نَاب سِرْمَنَك
 • بَكْت: لَامَ سِرْزَش كَرَد، نَكُوش كَرَد، مَلامت كَرَد
 بَكِيَت: لَوَمَ . سِرْزَش، فَرِيَج، نَكُوش، مَلامت
 — الصَّبِيْر . سِرْزَش رَجْدَان، اَنُوس، بِيْجَانِي
 • بَكْتِيْرِيَا: وَاجِيَتَان . مِيكَر هَاي كِيَاي
 • بَكُو: بَكُو: قَامَ مَبَكَّرًا . مِصْع زُوْد بَهْجَات
 — — — — — بِدَرَز . زُوْد آَمَد، سِرْجِلِم دُوشَن آَمَد
 اَبْتَكُو: اَشْتَبَطَ . اَخْتِرَاع كَرَد، اَبْتَكَا رَكَرَد
 — النِّيْء: آخَذَ بِاَكُوْرَت . اَزْطَلان ... نُوْبِر كَرَد
 بَكُو: جَلَّ صَبِيْر بَجْهَشْتَر
 بَكُو: اَوَّل مَوْلُوْد الْاِنْسَان . نَحْتِيْن فَرْزِيْد
 — اَوَّل بِتَاجِ الْوَلَدِيْنِي . نَحْت زَاْدَه جَا نُوْرَان
 — عَدْرَاو . بَاكِر، دُو شِيْرَه، شُوْهَر بَكِرَه
 — جَدِيْد . فَو، نَاَزَه، نَحْتِيْن
 بَكْرَة: الْبِيْر وَامْتَالِهَ . فَرْزَه سِرْجَاه دَرْتَه
 ۵ دَا سَتَه الْكُرْدَه: جِيْن فَرْزَه
 بَكْرَة: الْحِيْط . فَرْزَه نَح، مَامُوْرَه
 — جَنْزِيْر السَّاعَةِ: اَمُوْرَد
 ۵ دَر سَاعَت)
 عَل بَكْرَة: اَلِيْهَم هَكِي، دَسْتَجِي
 بَكْرَة: بَا كِرَا: غَدَا (رَاجِ غَدَوَه) . فَرْهَا
 — — — — — مُبَكَّرًا: غَدَوَه . مِصْع خِيْلِي زُوْد
 — عَل بَكْرَة: غَدَا صَبَاحًا . فَرْهَا صَبِيْح، بَا مَادَه فَرْهَا
 ۵ — فِي الْيَشِيْش . رَعْدَه سِرْخَرِيْن

بَكْرِي (اَو بَكْرِي): اَوَّل الْاَوَّلَاو . نَحْتِيْن فَرْزِيْد
 بَكْرِيَة: الْوَلَاْدَه: نِيْلُ اَوَّل تَرَمَه . شَكَم اَوَّل
 بَكَارَة: عُدْرَه . بَكَارَت، دُو شِيْرَك
 عَشَاهِ: اَل . مِرْدَه بَكَارَت
 بَكُوْرِيَه: حَقَّ الْبَكُوْرِيَه . نَحْت زَاْدَكِه
 بَا كُوْرَه النِّيْء: اَوَّلَه . فَوْبِر، اَوَّل هَرْجِيْر
 بَكِيْر: مُبَكَّر . قَبْلُ اَوَانُو . نَاهَكَا م، بِشَارُوْت
 ۵ بَكْرِيَج: غَلَا يَه المَاو، كَرَمَه، اَبَكْرَم كَن . فِي مَوْقِع
 • بَكْسْتَان: مَحْكُومَة اِسْلَامِيَه هِنْدِيَه مُسْتَقِيْلَه
 كُتُوْر بَا كَسْتَان
 • بَكَل: بَكَل: بَدَلَا لَزِيْم
 بَا سَكَل بَت، شِيْرَه لَاب كَرَد
 بَكْلَه: اَبَرِيْم
 قَبْلُ نَقْلِي، جِيْفَت، سَمِيْرَه، سَك
 ۵ بَكْلَا: بَكْلَا: بَكْلَا (مِنْ نَوْعِ الْفَدَا)
 مَاه رُوْعَن
 — مَقْدَد . مَاه خَلَك
 • بَكَلُوْرِيَه: بَكَاوَرِيَا . دوره دَقم دَبرِستان
 بَكَلُوْرِيُوس: حَاوِرِ الْبَكَلُوْرِيَه . دِيْلِمَه
 — غُلُوْم . شَعْبِه رِيَا ضِي
 — قُوْن . شَعْبِه دَقِي
 • بَكَم: بَكَم: بَكَم: سَكَم، كَنَك بُوْد، كَنَك شَد
 بَكَم: بَكَم: تَمَشَدُ . خَامُوش مَالِه، سَكُوْت كَرَد
 اَبَكَم: اَخْرَسَ . زَبَان بِنْد كَرَد، سَاكْت كَرَد
 بَكَم: اَخْرَسَ . سَكْنِي، لَالِي
 اَبَكَم: اَخْرَسَ . لَال، كَنَك، بِيْزَان، خَامُوش
 • بَكِي . گَرِيْب كَرَد، كَرِيْمَت، اَشْك رِيْحَت
 — اَلْبِت: فَاخ عَلِيْر . مِرْدَه سِرْگُوَارِي كَرَد، مَانَم گِرْفَت
 — بَعْرَه: زَار زَار كَرِيْمَت، بِيْزَانِي كَرَد، شُوْن دُفْعَان كَرَد
 بَكِي: اَبَكِي: جَهْلَه بِيْجِي . بَكِرِيَه دَر آوَرَد
 اَسْتَبَكِي: هَبِيْجَ لَبَاو . بَكِرِيَه اَنْدَا خَت
 بَكَاه . بَكِي: نَوَاح كَرِيْمَه، زَارِي، مِيْقَارِي، سِرْگُوَارِي

بَالَكْ: في حالة البُكَاءِ . گریه کننده ، غرادر . سوگوار

— نافع . فوهر گمر

مُبَكِّ . مُبَكِّ . گریه آور ، غم انگیز ، رفت آور

مَعْبَكِي (او علیه) . ماسوف علیه

• بَلْ: لَكِنْ . اَمَّا ، لَكِنْ ، بادیارین ، باهه ایجا ، هرچند

• بَلْ (في بل) • بَلَا (في بلو)

• بَلَا: بدون . من دون . بدون ، بی

• بَلَا: (في بلی)

• بَلَاتین: مُتَعین ایضا آمن والهل من القصب . طلایه سفید

• بَلَاة (في بلد)

• بَلَّاشْ: بَلَّاشْ . مفت ، مجانی ، ارزانی

• بَلَّاس (في باس) • بَلَّان (في بلل) • بَلَاة (في بله)

• بَلْبَلْ: اَفْتَقَ . دست پاچه کرد ، گنج کرد ، سرزد کرد

— اَفْتَقَ: شَوَّش . درهم برهم کرد ، آشفته ، فتنه و آشوب کرد

تَبْلَبِلْ: قَلِقَ . ناراحت شد ، برپا شد

— تَبْلَبِلْ: آشفته شد

بُلْبُلْ . هزارستان ایلان ، بلبل

— التَّبْر: طائر . توکا

— س: دَوَامَة • نَحْلَة . خرزهره

بُلْبُلَة: مَشْبُور • بَزْ بَزْ . دهنه سرلوله

بُلْبُلَة، بُلْبَال: قَلِقَ . اضطراب ، آشفته ، برپا نکرد

— اَخْطَلَا . سرابجی ، درهم برهم

بُلْبَلْ: قَلِقَ . ناراحت ، آشفته

— مَشْوَش . سرابجه

• بَلْبُورَة: حَبَّة . حب ، دانه

• بَلَج . اَنْبَلَج . بَلَجُ النَّبْعِ . طلوع کرد ، سرزد ، آشکار شد

بَلَجُ الحق: ظَهَرَ . حق آشکار شد ، نمایان شد

• بَلَجْ بَلَجْ . بَلَجْ بَلَجْ . کور بزرگ

بَلَجْ بَلَجْ . بلربکی

• بَلَج (واحدته بَلَجَة) : تَمَرُ التَّخْلِ . خرما

— البَجَر: حیوان تَخْلِي . یک جور صدف دوکپه

• بَلْد . بَلْدَة: کَانَ بَلْدًا . احمق و کورن بود

بَلْدَة: عَوْدَة مُنَاخِ البَلَد . برآب و هوای تازه عادت داد

تَبْلَد: حَارَ بَلْدًا . کورن شد ، احمق شد

تَبْلَد: اَظْهَرَ البَلَادَة . خور و کورن نشان داد و باران نمود کرد

بَلْد: كُلُّ مَكَانٍ مِنَ الارض . دیار ، سرزمین ، کشور

— بَلْدَة: مَدِينَة شهر

بَلْدِي: مُتَمَسِّكٌ بِالْبَلَدِ . وطنی ، بومی ، اهلی

— بَلَدِي: وَلَدَتِهِ . هم میهن

بَجِيس — . اَجْنَحْ نَهْر

بَلْدِيَة: بَلْدَة لَهَا بَجِيس بَلْدِي . شهرداری

بَلَادَة . حَاقَتْ ، کُودِي ، نادانی

بَلْد . کورن ، خرف ، بی شعور

تَبْلِيد: تَوَدَّ المَنَاخ . سازش با آب و هوای تازه

(بلر) بَلُور: جَهَّةُ كَالْبَلُور . بلوری کرد

تَبْلَر . تَبْلُور . مانند بلور شد

بَلُور . بَلُور . بلور ، بارش

بَلُورِي: مُتَبَلَّرٌ او كَالْبَلُور . بلورگ یا مانند بلور

(بزر) اِبْلِيْز: مَبْنِي . تهنیت ، رسوب

(بس) اِبْلِيْس: شَيْطَان . شیطان

— اَبْلِيْن . رانده درگاه خدا

اِبْلِيْسِي . شیطانی

• بَلَسْمُ . مَرَم . داری شفا بخش

— تَكَمَّ . مَوَاصِي مَكِّي

بَلَسْمِي: كَالْبَلَسْمِ او مَ . مانند مرم

• بَلَسَان . بِلَسَان (باز)

• بَلَسَقَة: مَبْرَة اَشْرَاقِيَا مُنْطَرَقًا . بلشویک کرد

— : إنداز . یادداشت ، اعلام
 — : اغیر اورتاشی . اتمام حجت ، اولتیماتوم
 بلاغۃ : فصاحت . سخنوری ، سخن پروری ، زبان آوری
 علم الـ . . علم معانی بیان
 بالغ : مند قیصر . کبیر ، بالغ ، مجد رشتد رسیدہ
 — : مزایف . جوان
 — : نام النور . کامل ، رسیده
 بلوغ : تمام النور . رسیدگی ، کمال
 — : إدراك الترض . رسیدن بمقصود ، میل ، کامیابی
 — : إدراك سیر الرشید . رشید
 — : مزاحمت . سال بلوغ

بلوغ : فصیح . سخن پرور ، زبان آرد
 جرح . . زخم شکاف دار ، عین
 خطاب . . سخنرانی بیارزش ، با فصاحت و بلاغت
 مبلغ : قدر . گوشت . اندازہ ، مقدار ، میزان
 — : حد النی . و بناہ . حد ، اندازہ ، بیان هرچیز
 مبلغ : مخبر . خبر رسان
 — : دواش . نشان . سخن چین ، مدہم زن ، فتنه انگیز
 مبلغ : مثال . کز اندکو ، لات زن
 مبالغۃ : مبالغۃ . کز اندکوئی ، اغراق گوئی

بلغم : نفاثۃ الصدر . بلغم ، خلط
 بلغمی . بلغمی
 — : الزاج . سست ، بدحش ، به عاطفہ ، خونسرد
 بلغ : اذم و خدج . لات زد ، فوب زد ، فریب دار
 بسانف : ایام . خداع . فریب ، گول
 — : رہنام (انظر صم)
 بلیق : کان اباقی القوم . سفید رسیاہ بود

أبلق : فی لونہ بیاض و سواد
 دارای رنگ سیاه و سفید
 الطائر الـ : طائر مغرور . چکچکی
 بلغم : از زمین خنک و حاصل
 بلیان

بلک (راجع بلوک)

بلکون : ششۃ . بالاخانہ

بلل . بل بالسان . تر کرد ، خنک کرد ، آب نم زد

ابل من مرض . بھوری یافت ، نیریزان گرفت ، بحال آمد ، شفا

ابل . تبلل بالاء . تر شد ، مرطوب شد ، نناک گردید

بل من مرض . شفا . شفا ، بھوری از ناخوشی

بلل . تبلل . تر شد ، مرطوب شد

ببائل (قواء) : تبوی بارد . نسیم خنک و مرطوب

بلایۃ : قلع مقفول و مشقوق بآبن و شکر . گذر ، برست کدہ جز

مبلل . مجتل . مقبول . تر مرطوب ، نناک

— . — . حد . خیس

بلان : خادم الحماہ . خدمتکار حرام

بلانۃ : خادمۃ الحماہ . زنی کیسه کش

— : ماشطۃ . بند انداز

بلتجۃ الشریط الحیدیدی . تفت بند ، بپند ، انصالی راد آهن

بلتک : قنایۃ مقصود

بلتۃ : کان آبل . سبک مغز بود ، احمق بود

بلۃ : بلاغۃ . خنک القفل . سبک سر شد ، سبک

بلک : دوع و اثرک . صحبتش را نکن

ابلۃ : ضعیف السفل . احمق ، سبک مغز ، خرفت

بلتیرینۃ : سفیری . ناخوشی بجز ادوار (بھاریا)

بلور (فی بلر)

بلورۃ : فالودج . ملام . پالوده

مطبۃ . اسباب رو نوشت برداری

بلورۃ : بلشک . صیدار . پرہن با جامہ گند

بلوط (انظر بلط)

بلوک : بلک : قوج . جامعۃ . گروہ ، جامع

— : امین . درجۃ مسکریۃ . افسر جزو ، کارپرداز

بلتون : مشطاد . بالون

بلوی (فی بلی)

بلکی التوب : حار رت . لباس پوشید ، کھنشد ، ژندہ شد

— : النی . ترخیز او شد . بوسید ، ناسد شد . گندید

— : النی . تنفس . گندید ، ضایع شد

• بَنُّ (فی بنی) • بُنُّ • بان (فی بنی) • بنت (فی بنی)

• یَنْتُو: ۲۰ دره ذهب . بیت خزانک طلا

• بَنْغَلِي: خُفّ . دم پای . نعلین

• بَنْج: رَجْع الی اصله . برگشتن نخستین خود بازگشت

• بَنْج: تَوَمّ بالبنج . باکلور و خورم بهوش کرد

— : خَدَرَ (افقد الحسن) . حق کرد . نهدید کرد

• بَنْج: نبات مُخَدِّوَسَام . بنک

• — : کلور و خورم . مَشُوم مَتَوَمّ . دارک بهوشی

• بَنْج: بَنْک . اصل . دودمان . خانواده

• بَنْج: وَتَمِي . تخدیر موضعی

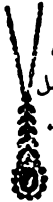
• بَنْج: بَنْج: تَبَسُّ (تقریر صری) باز به بَنک پُت

• بَنْجَة السَّبْع: ۷ قدر خِجَمَر . کفگیر . سیاه رخ

• بَنْجَر: شَسَنَدَر . چنندر

• بَنْد: عَلم کبیر . لَوّاه . بره . بهیم . درفش

— : مَادَة (من قانون او مَتَارَاطَة) . ماده . فصل

• بَنْد: تَف: مِجْذول . آویز

• بَنْدَر: مَدینة تجارَة . شهر تجارتی

— : مَدینة مَرکَزِيَّة . شهر مرکزی

• بَنْدَق: چِلْدوز . شَجَر او تَمَره . فندق

• خَنْب: — . چوب سوید یا ورنیز

• خَاوَن الـ: طائر . نام یک پرنده زیبا

• بَنْدُقَة: وَاوَة البَنْدُق . فندق

— : رَصَادَة . کلور

• بَنْدُقِي: قد قدیم او عیار ذهب . سکه زر که در قدیم رواج داشت

• دَمَم: — (عیار ۲۴ قیراط) ۲۴ قیراط طلا

• بَنْدُقِيَة: بارود . تفنگ

— : رَشِي: جَفَنَتِه . تفنگ شکاری

— : رَحاص (شُشخان) . ششلول

— : قَوّاه . تفنگ باد

— : سَرِبَة العَلَلات . ملل

• بَلِي: اِبْتِلِي يَبِيَّتْ . برهان شد . گرفتار شد . دُجَلد

• اِبْتَلَى: بَلَا: جَرَب: رنج دید . آزمود . بلا دید

• اِبْتَلَى: برساند . تحلیل برد . آزمایش کرد

• بَالِي بِهِ: اِكْتَرَتْ . باو اعتنا کرد . توجه داشت . دَفْع كَر

• اِبْتَلَى علی: اِنْتَم بِاِطْلَا: هَت زد . بدنام کرد . افترا زد

• بَلَاه: مِصْحَة . مصیبت . غمزدگی . بچارگی . آزمایش سخت

— : مَرَض البَرَص او الجَذام . بیماری خوره یا جذام

• بَأْوَى: بَلِيَّة: مُعِينَة . آفت . فاجعه . بدبختی

• بَال: رَت: کهنه . پوسیده . از هم دررفته

— : فاسد . مُتَفَتَن . تباه . گندیده . خراب . ضایع

— : فَاخِر . مَسْوَم . پوسیده . کرم خورده

• بَلَى: تَسَم: بلی . آری . البته . درست است

• تَبْلِيَّة: اِتْهَام بِاِطْل . هُت نام او در دِوَغ

• مُبَال: مُكْتَرَتْ . مواظب . متوجه . با دقت

• مُبَالَة: اِكْتِرَان . توجه . التفات . آگاهی . دقت

• بَلِيَشُو: بُلُفُول . دلفن

• بَلِيد (فی بلد)

• بَلِيَزْدُو: بِلارِد

• مَادَة الـ: مِز باز به بِلارِد

• قَصَا الـ: سَبِيكَة چوب

• بِلْغَمَال: مَن اَسْهَاء اِبْدِيس

• بِلْغَمَال: مَن اَز نَفَاهَة شَيْطَان

• بَلْبَن: بَلْبَنَة: عَظَم الحَوْت . استخوان فک

• بَلْیُور: غِشَاء الرِّقَة . پرده نازک ریز

• التَّهَاب الـ: ذَات الجَنْب . بَرِزَتَام . سینچه

• بَلْیُور: الف ملیون فی امیرکَا

• بَلْیُور: و ملیون ملیون فی اَنگَلَة

• بَلْیُور: ۵ بَلْیُور: نایب سرهنگ

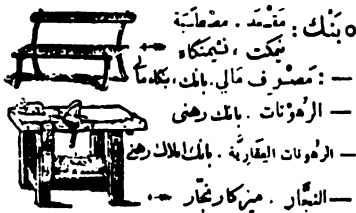
• بَلْیُور: رَقَبَة الرِّقَة: مَرَمَد کَرَات

— : حَلَب مِتَارِيَة . دالبر هلال

• بَلْیُور: قَبْلَة . بمب . نارنجک

• بَلْیُور: بَلْیُور: اَنجَر فَاوِیح . سرخ روشن

○ بَنَك : مَقْعَد . مَقْعَدَة
بَنَك ، نَبِیْكَاه
— : مَصْرُوف مَال . بَنَك ، بَنَكَمَا
— الرُّهُونَات . بَنَك رَهْن
— الرُّهُونَات الْعِقَارِیَّة . بَنَك اِمْلَاق رَهْن
— النِّجَار . مِیزْكَار بِنَجَار

○ بَنَسْكَرْیَاس : مِرْمَقَد . لوز المَعْدَه
بَنَسْكَرْیَاس : مِیْخَنَة دِی
الْمِیْخَرِ الْبَقَرِیَّابِیَّة
○ بَنَسْكَرْیَاس : لَبَنَة وَرَق
○ بَنَسْكَرْیَاس : نَمَلَة وَرَقِیَّة . اِسْكَاس ، شَهْرَا
○ بَنَسْكَرْیَاس : مِیْخَنَة . بَنَكْدَار
— : مَالِی . دُور مَالر . دَارَا

○ بَنَنُ الشَّاة : اَرْتَبَعَهَا لِیَسْتَهْمَا . كُوسْفَنْدَرَا بِه عَظْمِیَّت
بُن : حَسْبُ الْهَوَاقِر . دَانِه قَهْوَه
— شَحْنُون . قَهْوَه كُوسِیْدَه
بُنِیْسَی (الون) . قَهْوَه فِی رَنَك

○ بَنِی : تَمَك تَهْرِي
○ بَنِی : مَای رِیْزَنْدَار

○ بَنَان : اَطْرَافُ الْاَسَابِیْج . سَرَانْكَشَان
طَوَّع — . بِهْرِدَا اَلْت دَسْت . دِرَاخْتِیَارَاو
عَلِ اَطْرَاف — . مَانْدَا بَرْوَان بُوَد . خُورِیْدَا
○ بَنَدُو (رَاجِعْ بَنِی) . فَرْزَنْدَان

○ بَنَدُوَار : حَلَوَة (فِی نِیَازُو) . دَرِجَه اَوَّل مَاشَاخَانَه
○ بَنِی . اَبَقِی . شَبَدَه . سَاخْت . بَنَاكَرْ

○ بَنِی : اَشْعَدَ اَبْنَا . بِفَرْزَنْدَه قَوْل كَرْد
بَنُ نَلَان : اَبْنَه . بِرَش
بَنُ فُلَان . فَرْزَنْدَان

○ بَنُون : اَبْنَاه . اَوَّلَاد . بِرَلَان . فَرْزَنْدَان
بَنُوه : كَاهَة اَوْ حِیْثُ الْاَبْن . حَالَتِ یَا صَغِيرَه فَرْزَنْدَه ، بِرَش
بَنُوِي : مَحْضَرُ الْبَنِیْن . فَرْزَنْدَه

○ بَنَدِیَّة ال : قَبْرِیْس . شَهْر وَفِی دَرَا بَالِیَا
○ بَنَدُوَرِی : مَای طَایِم
○ بَنَدُوَرِی : كُوجَه فَرْخَنِی
○ بَنَدُول : رَقَاصُ السَّاعَةِ وَغَیْرَهَا . رَقَاصُ سَاعَت

— السَّاعَةُ الْخَصِیْرَة . فَرْزَادُول سَاعَت
○ بَنَدِیْر : دَفْ . دَفْ طَار . دَف . دَاوِیْر رَنَك

○ بَنَدِیْرَة : بِهْرَم دَم جَلِیْدَه
○ بَنَزْهَر : كَبُور صَغِير . لَمِیْوَكُوجَك
بَنَجَر — . پَارَهَر . پَادَرَهَر
○ بَنَزْمِن : سَائِلُ سَرِیْعِ الْاِسْتِمَال
بَنَزْمِن
○ بَنَسْكَ : (رَاجِعْ مَانَطُ فِی اَنَط)

○ بَنَسْكَیَه : زَهْرَة الدَّالُوْت . بَنَسْكَه فَرْخَنِی
○ بَنَصْر : الْاِصْبَعُ بَيْنَ الْخَمَصِ وَ الْوَشْطِ
اَكْثَرُ الْاَشْیَاءِ
○ بَنَط : فِی الْعَابِ الْوَرَقِ وَالْجُلَاعَةِ وَغَیْر ذِك
بُونْت . بَنْت

○ بَنَطْشُرَان : نَفْثَه سَوَادَكِن
○ بَنَطْلُون : بِرِوَالِ اَفْرَنْكِی شِلْوَار

— نَعْنَاعِی . شِلْوَار زَبَر
— قَصِیْر . نَنَكَه
— الرُّكُوبَر . شِلْوَار سَوَاك

○ بَنَطْشُر : نَفْثَه
○ بَنَطْشُرِیْم : تَنْبِیْلُ مَات . نَابِشْ كَنَك . لَال بَاك
○ بَنَطْشُرِیْم : نَبْشَه
○ بَنَطْشُرِیْم : نَبْشَه

○ بَنَطْشُرِیْم : نَبْشَه
○ بَنَطْشُرِیْم : نَبْشَه
○ بَنَطْشُرِیْم : نَبْشَه
○ بَنَطْشُرِیْم : نَبْشَه

○ بَنَطْشُرِیْم : نَبْشَه
○ بَنَطْشُرِیْم : نَبْشَه
○ بَنَطْشُرِیْم : نَبْشَه
○ بَنَطْشُرِیْم : نَبْشَه

أبناء: بنون. أولاد. فرزندان

إبنة: بنت. دختر

الأخ أو الأخت: دختر برادر یا خواهر

التم أو الحال أو التة أو الحالة: دختر عویادان

الزوج أو الزوجة: زینة. دختر شهر یازن

تبني: اتخاذ الولد کاین. فرزند خواندگی

مبنى: مُبْنَد. ساخته شده

— لا يتصرف (في النحو)

مبني (الجمع مباني): بنایه. عماره. ساختمان. محله

حروف المباني: حروف المبناء. حروف هجا

بنی: عملة انكازية (مبايات). بنس

بنشيو: حوض الإشتام

وان، حوضه حمام

بها. (في بي) * بهار (في بر) * بهان (في بني)

* بهت. بهت. دهرش. سرگشته شدن، مات و مبهوت گردیدن

— — — — — : هکت متعبراً. زبان بند شد

بهت: بهت. غافلگیر کرد، متعجب ساخت

— — — — — : اللون: ذهب. نفس. کم رنگ شد، رنگش را-

بهت. باهت: أذهنت. بر تعجب انداخت

بهت. بهتان: كذب. دروغ. همت

— — — — — : افتراه افتراه

— — — — — : باهت: ناض (لون). رنگ پریده

بهج. أبتج: فرح. خورسند کرد، خوشحال کرد

بهج. أبتج: بد. از... خوشحال شد، شاد شد

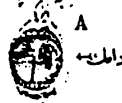
بهج: حسن. خوش شد، با شکوه شد

بهجة: رزق. شکوه، درخندگی، تابش، جلا

— — — — — : أبتج: شرود. خوشی، خوشی، لذت، مرت.

بهج. بهج. مبهج. لذت بخش، مطبوع، دلکش

مبهج: خوش دخترم

بنت: ابنة. صبيحة. دستر دوشیزا

— — — — — : عروسة. دينة. عروس

— — — — — : في ورق اللعب. بدي

— — — — — : الشفة: كلة. كلمه، سخن

— — — — — : الودق: لوزة الحلق. لوزه، بادامک

— — — — — : البن: قهوة. قهوه

بنان القمر: أمها، مبعثها، بطنها. پش آدها ناگوار

— — — — — : الوي: زنان بدکار و هرزه، فواحش

بناء. ببناء: تشيد. برپا سازي

— — — — — : بنایه. عماره. ساختمان. عمارت

— — — — — : صناعة البناء. بنائ، خانه سازي

— — — — — : نوع البناء. تركيب. ساخت. تركيب. سبك، طرز

بناء على. بناير، طبق، مرجب، موافق، مطابق

— — — — — : عليه. بناير، انرايزد، بر طبق آن

— — — — — : على طلب. بنايرهاضی، بناير درخواست...

بشيان: تركيب. تركيب. ساخت

شجرة الـ. درخت انجیر هندى

بنان: تركيب. ساخت

بناء: من صناعة البناء. بناء

— — — — — : بان: الذي بنى او بنى. سازنده

— — — — — : حُر: ماشوني. عضو حيت ذلهاسون يافر اموشغا

بنایه: مبني. عماره. ساختمان

بنية الجسم: تركيب. ساختمان بدن انسان

— — — — — : الكلمة: مبنها ومادها. ساختمان كلمه

صحیح الـ. سالم، اندرست

ابن: الولد الله كمر. پسر

— — — — — : الشريق (مثلا). شرف

— — — — — : السيل: المسافر. رهبر، رهگذر، پياده رو، آواره

— — — — — : السيل: مفرق. آواره

— — — — — : غير شرعي: ابن حرام. حرام زاده

— — — — — : بالتبني. مبني. برپا خوانده

— — — — — : الأخ أو الأخت. بربرادر یا خواهر

— — — — — : التم أو الحال أو التة أو الحالة. عمو زاده، دانه زاده

— — — — — : الزوج أو الزوجة: ربيب. ناهربي

— — — — — : ابني: بنوي. فرزندى

بهر النظر . خبره کرد ، بهوت کرد
 بهر بهر . خبر شد
 — انبهر نفسه . نفس زد ، نپید . از نفس افتاد
 بهر ز الجرح : جهاه . دهان زخم را گشاد تر کرد
 بهر : انقطاع النفس من الانبهاه . به نفسی ، نفس برداشتن
 بهار : فطن عالج . پند هلاچی شده
 بهار : تايل . افایه . ادره مانند فلفل و زردچوبه
 باهر : بهسبر النظر . خبره کنند
 نجاح . — موفقت شایان ، کامیاب بزرگ
 ابهر : التريان الاورطي . شریان در بجه قلب
 مبهور : لاهث . از نفس افتاده ، نفس گرفته
 بهرج : زرق . آراست ، آرایش داد ، زینت داد
 بهرجت المذاة : تزيئت . خورد آراست ، بهرست ، برگرد
 بهرج : باطل او زائف . خوش نما ، سر صورت دار ، بهر
 — : دزم زائف . سکه تقلبی
 بهرجان : تاسي للنيوط . بولک ، زرق و برق دار
 — : مبهرج : لول . زای . رنگ زننده
 بهرج : مزرق . خوش نما ، زرق و برق دار
 بهط : ابط : اقل على . زیاد بار کرد ، گرانبار کرد ، تحمیل کرد
 باهط : تيل الانبهاه . سنگین ، گران . بسیار زیاد ، گزاف
 — : زاهد عن الهمة . بیش از اندازه
 تسن . — . بسیار گران
 بهق : بهاق : مرض جفوي (قهر البصر) یکن جورناحوی جلد
 — : السحر : نبات كالطحلب يملو الصخر كياه كل سنك
 بهل : لن . لعنت کرد ، دشنام داد
 بهلوا : باهلوا : تلاحوا . یکدیگر دشنام دادند ، لعنت کردند
 بهشل . لا بکره . تضرع کرد . الفاس کرد

باهل : لا عمل له . بیکار

ابتهال . لابه . الفاس ، درخواست

مبتهل . الفاس کنند

على البهل : بلا حياء . گستاخی ، بی حیاء ، بی شرمی
 بهلوان : اللام على الجند .
 بند باز

عسا . — . چوب موازنه

بهلوانی . بند بازی
 عرکات بهلوانیة قوایه . کارها حرکتی
 بهلزل : بهلزل : دلالت ، لوده ، مستحرم
 بهلزل : اولاد البقر والعز والفان . گوساله ، بز و بزغال

بهلم . بهلم : اولاد البقر والعز والفان . گوساله ، بز و بزغال

بهلم السلام . مرسته و پیچیده ، خوف زد

— : اصنهم عليه السلام . از جهت معنی بهم پیچیده بود . نفه

بهیم : آشود حالك . سیاه کربا ، قمرگون ، سیاه تاریک

حائط . — : شعثمت (لا فتحة فيه) . دیوار به شکاف

بهیمه : حیوان . حیران ، چاربا

بهیمی : حیوانی

بهیمی : حیوانی

بهائم : جمیع بهیمه . حیوانات

— : المزرعة : مواش . سانه . مگه کاه و گوسفند ، رمه

بهائم : التباس او غموض . اهام ، شک ، پیچیدگی

— : البه . شست دست

— : الرجلي . شست پا

مبهم : ثانیس مشکوک ، ناروشن ، تیر

— : غامض . مشکل ، پیچیده

عند . — : (في الحساب) . عدد مظن

بهو . بهو . بهما : بكان یبشاً زیبا بود . درختان زمان بود

بهو : رتعة بیست و نهم . سالون ، تالار ، احاط بزرگ

— با بیه : رُبَّه . رتبه ، درجه ، طبقه

— اَنفَاف (انظر لف) . درب خودکار

— دَوَّار . بزرگچهاربانگ کرده دار

— جَهَم . دروازه جهنم

— ال عالمی (سابقاً) . دربار خلافت

— من — گدا . از قوی ، از راه

— من — اَوَّل . بیشتر ، تالیف انداز

— بابی (فی علم التفریح) . سیاه‌باز باورید باب

— بَوَّاب : عارض‌الباهر . دربان ، نگهبان

— المدة : فَتْحُهَا التَّوْبَةُ . باب‌المعدة

— بَوَّابَة : رَکَاج . درب‌زیر، دروازه

— القنطرة . آب‌بند ، دی‌بیل

— مَبَّاب . طبقه‌بندی شده

— بُؤْبُؤُ التَّيْنِ (لی بابا)

— بُؤْتَا سَا : قِیْل . شکارخاک‌تر

— بَکْوَة . بوطاس مرغی

— بُؤْتَا سِیوم : سَلَا . دانه کله‌ه قلیاها

— بُؤْتَا سَا : بُؤْطَة . بوتر ، دهنه کوره

— بُؤْجِیَة . بُؤْجِی الاَنْبِیْل و غیره : وارینه . شمع

— بَوَّح : اِبَاحَة . فاش‌کردن ، آشکارکردن ، اجازه دادن

— اِبَاحَة : اِجَازَة . اجازه

— الرِّق . فاش ساختن

— بَیْزَر . بره ، برات ، ردسغدی

— ظُرُوف الـ . موجبات و عوامل تیره ، اوضاع و احوال

— اِبَاحِی : اَشْغَرَاکِی مُتَطَرِّف . انقلاب افراطی ، سکره‌جین

— اِبَاحِیَة : اَشْغَرَاکِیَة مُتَطَرِّفَة . انکار هستی

— بَاح الِیْر . رازنهان آشکارشد ، فاش شد

— الیه بالیر . برایش فاش کرد ، بپرده گفت ، درودل کرد

— اَبَاح الِی : عَمَدَة یُنْکَا اَلْجَمِیع . هرچیز را ملک همی

— اَبَاح : اَبَاح . اجازه دار ، رخصت دار

— حَلَل . حلال شمر ، تجویز کرد

— باهی : فَاخَر . مالید ، نازید ، سیاهان کرد ، فغور کرد

— بَیْی : بَکَو : زَاو (لون) . مایلش در اول و در عقب تابان

— : : حَیْل . زیبا ، قشک ، درخشان

— : : مُشْرِق . شایان

— بَکَو : فَاخِر . مجلل

— بَکَاء : حُسن . زیبائی ، خوب ، مبرق ، شکوه ، جلال ، لطافت

— : : اِشْرَاق . تابش ، درخشندگی

— بَکَاء : مُبَاهَاة . لان ، خودستائی

— بَیْی (لی هم)

— بَوَّاء : اَبَاء الرِّجْل مُتَوَلَّاء . منزل داد ، جا داد

— : : المکان : مَلَّ فیر . درین مکان اقامت کرد

— بَاء : رَجَح . بازگشت ، برگشت ، رجوع کرد

— : : بَس . پس آورد

— بَوَّاء التَّزَم . وارث تخت شد ، بر تخت نشست

— بَیْئَة : مَقَام . مقام ، موقیت ، وضع ، محیط ، منزل

— : : سَیْیَط . محیط ، اطرافیان

— : : مَبَاءة : مَنَزَل . اقامتگاه

— بَوَّو التَّزَم : اِغْتِلَاو . تخت‌نشین ، ولایت‌ناج و تخت

— بَوَّاء : حَبْطَة غَیْلَة فیر سَا

— : : بَوَّاب : بَوَّابَة (لی بَوَّاب)

— : : بَوَّابِی (لی بَر)

— : : بَوَّابِی : سَوَّابِط : بَدَرگاه طاق

— : : بَوَّابِی : سَوَّابِط : سَابِط

— : : بَوَّابِی : حَقْد . قنطرة ، طاق ، تیر

— : : بَوَّابِی : اَلْکِتَاب : قَسَمَة فُضُولَة

— : : بَوَّابِی : کِتَاب رَا فِصل بندی کرد

— : : اَلْاَشْیَاء : رُتَبَا . چیزها را مرتب کرد

— : : یَاب : مَذْخَل . در جای ورود

— : : مَن : کِتَاب : فُشَل

— : : اَرْضِی : اَوْ سَفَل . در پیچ و درگفت یا

— : : مَصْلَحَة اَطَاع

اِسْتَبَاحَ الْمَلَّ: عَدَمُ مِيَامَا. جابز بنمرد، شرعی دانت

سَوْتٌ: اوردا انحقوق و حفاظت قانون بهر کمر

— مَالٌ: صادرة. دارائی اور امصادره کرد

بَاحَةٌ: سَاحَةٌ. میدان، فضاگاه

اِسْتِبَاحَةُ الدَّمِ اَوْ الْاَمْوَالِ: حلال دانستن جان و مال

مُبَاح: جائز. جابز، روا و دیگره

— مَحَلٌّ: حلال، شرعی، قانونی

— مُمَوَّصٍ: آزاد، برای همه

(بوخ) بَاحٌ: سَكَنٌ وَ قَرٌّ: فرودشت، سست شد

— الدَّهْمُ: شَيْخٌ. به مزه شد

بَاحٌ: لَا طِمْلَ لَهُ. به مزه

بوده: قَفْطٌ: مَسْخُوفُ الرِّيشَةِ. پرورزی باغ

— العُقْرَةُ: کمر بند

عُلَّةُ الْـ: قوطی بود

قُوْضَةُ الْـ: خرجه پرور

بُودَتْ: بُوْتَةُ: بُوْتَةُ: بُوْتَةُ

بُودَا: مُؤَسَّسَةُ الدِّينِ الْبَاقِيَةِ الْهِنْدِيَّةِ

بودا

بُودِي: تَابِعِ دِيْنِ بُودَا. بودائی

بُودِيَّة: دِيْنِ بُودَا الْمَظَاهِرِ (فِي الْهِنْدِ). کیش بودا

بُورٌ: اَرْضٌ مَتْرُوْكَةٌ بِلَا زَرْعٍ لِاِرَاحَتِهَا. زمین نیم خورده و کشت

بُورٌ: اَرْضٌ — قَاعَةٌ: زمین خورده نذر، خشک، لم بزرع

بُورٌ الْاَرْضِ: زمین را آتش کرد

— عَطْلٌ: تباہ کرد، فاسد کرد، ضایع کرد

بَارٌ: تَلَفٌ. خراب شد، فاسد شد

— الْعَمَلُ: لم ینجح. ناکام شد، نتیجه ننگرفت

ست الارض: به زراعت ماند

ست السوق: بازار کساد شد، راکد شد

ست السيلة: جنس روی دست ماند، بغرض نرفت

بُوار: خَرَابٌ. نباهی، خرابی، فنا

دَارُ الْـ: جَهَنَّمٌ. جهنم، دوزخ

بُورَةٌ (فِي بَارٍ): مَرْكَزُ التَّجَمُّعِ. قانون، مرکز اجتماع

بُورَةٌ (فِي بَارٍ): مَرْكَزُ التَّجَمُّعِ. مرکز اجتماع

بُورَةٌ (فِي بَارٍ): مَرْكَزُ التَّجَمُّعِ. مرکز اجتماع

بُورَةٌ (فِي بَارٍ): مَرْكَزُ التَّجَمُّعِ. مرکز اجتماع

بُورَةٌ (فِي بَارٍ): مَرْكَزُ التَّجَمُّعِ. مرکز اجتماع

بُورَةٌ (فِي بَارٍ): مَرْكَزُ التَّجَمُّعِ. مرکز اجتماع

بُورَةٌ (فِي بَارٍ): مَرْكَزُ التَّجَمُّعِ. مرکز اجتماع

بُورَةٌ (فِي بَارٍ): مَرْكَزُ التَّجَمُّعِ. مرکز اجتماع

بُورَسَةٌ: مَصْنُوعَةٌ. بورس، مرکز خرید و فروش سهام، بازارگاه

— الْاَوْزَاقُ الْمَالِيَّةُ: جابگاه معاملات سهامی

— الْبَحَاةُ: مرکز معامله کالاها و تجارتی

بُورُوقٌ: بُورُوقٌ: تَوَخُّعٌ مِنَ التَّطَرُّوْلِ. ننگار

— اَرْمَتِيْنِ: جوش شیرین

بُورِي: سَكَنٌ: شاه ماهی، ماهی سفید

— الصَّانِعُ: مَا يَنْفَعُ بِهِ عَلَى التَّارِ

— رَقِيْعَةٌ: شَبِيْهُ بُوْقٍ

بُورِي: خانه کتو

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بُورُوقٌ: تَجَمُّعٌ: نمرشده کرد

بَال: قَيْسَلَس د خَوْت. فَهَسَك. —

— مَعْمَل. خَرُو، حَافِلَه. اَلْمِشِه

مَرْوَح او هَادِي اَل. آمُورَه، رَاحَت، آدَام، بِرَاضِط
مُتَقَبِّل اَل. بِرِيشَان، نَارَاحَت، دَل وَاپِس
اِنْشَاءل اَل. نَارَاحَتِي، بِرِيشَانِي
أَعْطَى يَالَهُ اِلَى. بِهْ غِلَان... تَوَجِيه يَادَقْت كَرْم
غَالِبٌ عَنِ يَالِهِ. فَرَاوِش كَرْم، اَز يَادِش رَفْت
حَسَطَرَس يَالِهِ. بِحَاطِرِش خَطُور كَرْم. بِنَظَرِش آدَم
مَا بَال: مَاذَا؟. جِهْرًا؟. مِرْآي جِه؟

مَا بَالُكَ؟. جِه سَدَه؟. جِيَت؟. شَارَا جِه مِشُور؟
دُو بَال. «اَلْحَالَة» دَات بَال. جِدِي اَسْت، مَهْمَت.

بَالَة: قَارُوْرَة الطَّبِير. شِيْشَه كَوِجَك دَارُوِي
— اِلِيَّاهُ: حُزْمَة بَقَاج. عَدَل. لَنَكْد (كالا)

بُول: مَاهِ الثَّانِيَة. اِدْرَار

— اَلْيَهَام. شَاش جَارِيَا بَان

بَحْرِي اَل: اَلْقَاتَة اَلْبُزْجِيَة. بِهْرِيَه پِيْشَاب

بُؤَال. مَرَعَش اَل التَّكْرِجِي. نَاخُوش قَدْ، دِيَاب
بُولِي: مِنْ اَلْبُول اَلْبُزْجِي. پِيْشَاب

— مَخْصَس بِالْبُول اَلْمِثْلُ. جِهَار بُول

تَبُول. اِدْرَار، عَمَل اِدْرَار، پِيْشَاب

مُبَال: مُتَكَثِّرَت (دَاجِج بِل). بِهْرِش، بِاخْبَر، مَتَوَجِّه، طَلَقَتْ

مُبَالَاة: اَحْكَمَات. قَوَجِه، اَلْقَات. دَقْت، اَكَا هِيَا

عَدَم: — عَدَم اَلْكَثْرَات. بِي نَقَادَتِي. بِي نَكْرِه

مِيسُولَة: دَعَاءُ التَّبَوُّل اَلْقَصِيرَة. غَلْظ اِدْرَار، جَاد

—: مَكَان التَّبَوُّل. جَاي اِدْرَار، كَنَارَاب

مِيسُولَة: مُدَرِّج لِبُول. پِيْشَاب آدَم

بُولَا دَس: فُولَا دَس مُصْلَب. بُولَاد

بُولَصَة (دَاجِج بُولِيَة). اِرَارَا مَكْنِي

بُولُكَا: اَسْمَر دَقَّة دَقِيقَة مِل

بُولُو: لُبَّة اَلتَّبَا حَب بِالْكَرْم. كَرْمَلَه

لُبَّة نَمْرَة اَلْمِثْل. جِهْرَا كَان بَارَم سَوَارَه

بُوصَاة: اَلْقَمَر وَالتَّجْوَم (قَمَر يَمُتَل. اَسْتَبَازِي دَسْتِي
يَخْرُجُ مَن شَمْسٍ مَلُون)

بُؤْتَة: ۱۰۰ مَن اَلْقَدَم (اَلْاَكْبَرِي ۲۰۵۰ سَلْتِي)

بُؤُوسَلَة: اِلِزَة اَلْمَلَّاحِيْنَ. قَطَب نَمَا

بُؤُوسَلَة: اَلْبُؤُوسَلَة. بُوْتَه

بُؤُوع: عَظَمَتِي اَلْيَهَام اَلْقَدَم. اَسْمَر اَلتَّكْت

بَاكُج: قَدَر مَدَّ اَلْيَدِيْنَ. بَاغْدَادَن دُورِي اَشَان

طَوِيل اَل: مُقْتَدِر. قَوَا، شَايَة، كَارَاكَل، لَأَش، زِدَك

قَصِيْر اَل: هَاجِز. ضَعِيف، نَاوَرَان، نَالَاغِي

بَالِاح وَكَدَرَاغ. بِبَاغَم رَسَالِي، بِاَشْهَام كَرْمِش، بِهْرِيْلِي كَرْمَلَه

بُؤُغَادَه: مَاهِ الرَّمَاد. آب غِلْيَانِي

بُؤُغَار: مَيِّقِي مَانِي بِيْنَ بَحْرِيْنَ. نَنَكْد اَبِه بِيْنَ دُورِيَا

—: مِيْهَام. بِدَرَكَا ه

بُؤُوغ: بُؤُوغَة. مِيسُولَة. نَحْم مِيْكَرِب

بُؤُوغِي: مِيْكَرِب

بُؤُؤِيْب: سِيْصَف. جَا حَبِي خِرَاكَل

—: خِرَازَة اَدَوَات اَلْمَاَدَة. مِيْزِفَعْدَا ر

بُؤُوق: نَفَخَ فِي الْبُؤُوق. بُول دَن

بُؤُوق: نَفِيْر. نَغِيْر، شِيْشَو

—: حَزُون بَحْرِي كِيْم. بِلِجُود مَكْلَه بَزْرَك

—: اَلنَّشْرَاف او السَّارَة. شَمْس فُتُوكَل

بُؤُوق: اَلْبُؤُوق اَلْوَسِيْل. شِيْشَو رِي

بَاقَة: حُزْمَة. بِنْدَه، دَسْتَه

—: زَهْرُوْر. دَسْتَه مَكْل

بَاقَة: دَاجِيَه. بَلَا، اَمْت، بِدِجْنِي

بُؤُوكَر: لُبَّة وَرَق مَتَرُوْفَة. بَارَم دَرَق اَمْرِيْكَ، اَس اَمْرِيْكَ

بُول: بَال: شَخْص. اِدْرَاكَرْم، شَاشِيْد

—: اَلْحَيَوَان. آب اِنْدَاخْت

• بَيْتٌ : قَلَّ أَوْ دَبَّرَ يَلَا . کاری داد و شب انجام داد

۵- أَبَاتٌ . جای خوابیدن شب داد ، منزل داد

۵- بَاتٌ ¹ : أَقَامَ اللَّيْلَ . شب را گذراند

۵- فِي الصَّفِّ (فِي الْمَدْرَسَةِ) . در یک کلاس ماند

۵- السِّبْغُ وَأَسَالُهُ فِي قِرَاطٍ . شمشیر را در خلاف کمره

بَتَاتٌ ² : حَارَ . أَفْتَحَ . گمردید ، شد

يَنْتَ : تَشَكَّنَ . دَاد . خانه ، منزل ، اماگاه

- مَنَزِلٌ . مَوْطِنٌ . جایگاه

- أُنْشُرَ . خَاوَزَهُ ، مَزِيدَكَان

- جُزْءٌ مِنْ مَكَانٍ . حَجْرَهُ ، قَهْقَرِ اَزْخَانَهُ

- قِرَابٌ . جَمْعُهُ نِيَامٌ ، غَلَاتٌ ، بَوَشَش

- مَدَرٌ (مَيْتِي) : تَبَسَّسَ . سَاخَمَان

- شَمْسُ : تَحَقَّقَ . خِيَمَهُ ، جَاد

- شِمْسُ . شَمَرُ ، فَرَد

- الْحَلَاءُ أَوْ الرَّاحَةُ . كَنَارَاب

- الْكَلَابِ . لِأَنَّكَ سَكَنْتَهُ

- تَجَارِيحُ . بَنَاءُهُ بَانِزَكَلَه

- الْمَقْدِسُ : أَوْرَشَلِيمُ . الْقُدْسُ . اورشلیم ، قدس

- بَيْتِي : عَائِلَةٍ . أَهْلِي . خَانِكِي ، خُصُوصِي ، أَهْلِي

- دَاجِرٌ . حِرَوَانَاتُ أَهْلٍ

- مَضْرُوعٌ فِي الْبَيْتِ (مَدَّ سَوِي) . سَاخَرَشْدَه دَرْخَانَه

۵- بَيَايِتٌ : قَدِيمٌ (بَيْتُ صَاحِبٍ) . كَهَنَه ، مَانَدَه ، بِيَات

۵- فِي الصَّفِّ : مُبِيدٌ . مَجْدِيدُهُ

مَبِيَّتٌ : مَكَانُ الْبَيَاتِ . مَعْلُ خَوَابٍ

• يَتَنَوَّنُونَ : مُوسِيقِيٌّ شَبِيرٌ

• موسیقی دان مشهور

• يَدُّ أَنْ : يَخِيرُ . دَلِي ، بَادِرْجَوَانِ بَن

بَادٌ : مَهَلٌ . نَبَاهُ شَد ، خَبِتُ شَد ، نَابُودُ شَد

أَبَادٌ : أَقْبَى . نَابُودُ كَرْد ، مَهْدَمُ كَرْد ، بَرِاَزْدَاخت

- اِسْتَأْمَلَ . اَزْدِيْشَه دَاوَدَه ، اَزْبَجِ وَنِ كَنْد

يَدَّاهُ : قَلَّاهُ . يَابَان ، دَشْت ، فَلَات

• بُولِيْس : مَكْبُطٌ . شَرِخْتَه . شَهْرَبَانِي

- اِطْعَامٌ . پَاسَانِ بِشِ اَز اَزْدَاذَه عَادَه

- شُرْطَه . رِجَالُ الصَّبْطِ . اَفْرَنْ رِوَايَا شَهْرَبَانِي

- شُرْطِي . پَاسَانِ ، كَهَنَه ، مَسَس

- صَبْطَه . كَلَامَتِي

- يَرْقِي : غُبَرٌ . كَارَاكَاه ، پَلِيْس خَفِيَه

رَوَايَةُ بُولِيْسِيَه . دَاِسْتَانِ پَلِيْسِي

• بُولِيْسَه ، بُولِيْسَه . وَاصَتْ . مَك . سَنْد ، بَارَامَه

- السَّبْكَوْزَه (التَّائِبِينَ) . بِيَه نامَه

- الشَّخْنُ بِالْبَحْرِ . بَارَامَه كَشْتِي

- الشَّخْنُ بِسَكِّ الْحَيْدِي . بَارَامَه اَلَمَنْ

• بَوْمٌ . بَوْمَةٌ : طَائِرُ الطَّلَامِ جَمْدٌ

• اَلصَّبَّاحُ : اَمَّ فَوُتْدَ . بَوْن ، مَرْغُوحِي

• بَوْمَانَدَه : دِهَانِ الشَّعْرِ وَابْتِشَرَه

• رُوغْنِ مَوْدُودِيْمَتِ سِرْجُورَتِ

• بَوْمِشِيرِيْس : اَسْتَوْنُ الْمَرْكَبِ (سَفِيْنَه) بَادِيَانِ دَوَكِلِ

• بَوْنٌ : مَتَانَه . بُنْد . دَوَرِي ، فَاصلَه ، اِخْتِلَات

- قَرَقٌ . اِخْتِلَات

- شَايَح . يَكْ هَزْبِ بَرْزَك ، رَاهِ بِيَارِ دَوَر

• بَانٌ : شَجَرُ الْبَار . نَامِ دَرْخِي اِسْتِ كِه دَرْخَشْدَه

• (بَرَه) : بَاهُ : نَفْطَه اَلْمَكْر . مَعْنَى ، نَطْعَنْد

• مَقْوَرٌ لِبَاو : نَاغُوز . دَاوَرِ مَقْوَرِ بَاه

• بُوْزَه : سِيْبَاغ . رَنَك ، دَاكْس

• بُوْزِيْسِي : مَشَاخِ اَلْعَذِيَه . دَاكْسِي

• يِنَه (فِي بَرَأ)

• بِيَادَه : «عَسَاكِر» السُّنَاوَه . بِيَادَه نَظَام

• يَادِي : «جُنْدِي» رَاكِبِيْل . سَاخَر . سَرَايِ بِيَادَه

• بِيَادَه (بَلْفَه طَلْعِيْن) : بِيْشَان . بَاغِ مِرَو

• يِيَان (فِي يِن)

• بِيْشَان • بِيَانَو : مِيْغْرَابِ

• بِيَانَو

• اَلْمَازِفُ عَلَى اَلْب . بِيَانُوزِن

• مَرَازْدَه بِيَانَو

• بِيَانَو

• بِيَانُوزِن

• مَرَازْدَه بِيَانَو

• بِيَانَو

• بِيَانُوزِن

• مَرَازْدَه بِيَانَو

۵ أبو — رُمِّيْلَاة رُمِّل

سَاعَةُ الْمَسَاعِدِ وَمِلْكُهُ دَرَسَةٌ

ظَرْفُ أَكْلِ الْمَسَاعِدِ جَاءَ نَحْمُ مَرِغ

۵ مَخْفَعَةُ الْمَسَاعِدِ وَنَحْمُ مَرِغِ الْمَسَاعِدِ

يَيْضَةُ وَاحِدَةُ الْبَيْضِ بِكَنْحَمِ مَرِغ

— خُصْمِيَّةُ خَانَةِ

— خُوْدَةُ كَلَاهُ خُوْدَةُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

— الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ الْبَيْضُ

بَالِدٌ مُتَقَرِّضٌ نَيْتٌ شَدَّةٌ اَزْمَانٌ رَفْدٌ

لَمَادَةٌ اِنْفَاءٌ بَرَادَةٌ تَعْلِقُ نَيْتٌ نَبَاهٌ

— اِسْتِغْثَالٌ اَزْمِجْ كُنْ

مُيْنِدٌ مُمْلِكٌ دَوْلَانٌ كُنْدَةٌ خَرَابٌ كُنْدَةٌ مِهْرَادٌ هَنْدَةٌ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

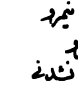
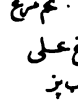
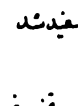
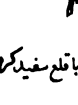
— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

— اَزْمِجْ كُنْ

۵ بَیْضَةُ وَتَان : جِلْبَه وِشماره
آرایش معرکه کل تم مرغ

تَبْيِضُ : بِنْدِ شَوید . سفید کاری

— الْجَنْزَان : کج کاری دیوار ، سفید کاری

— الْمَكْتُوب : پاك نویسی

— التَّحْاس : سفید گریه

۵ تَبْيِضَةُ : مَبْيِضَةُ : بِنْدِ مَسْوَدَه . پاك نویسی ، روشنی

— بَيْضُ الْخِطَّان : کج کار

— التَّحْاس : مَسْکَر

— الْأَفْطَه : قَمَّار . کدکری ، لباسشو

— مَبْيِضُ الْأَنْثَى (او الثبات) : تخم دان

• بَيْطَار : بَطَر • بَطَرَة (فی طر)

• بَيْع : بَيْعَة : بایع . اورا بفروش داداشت

• بَاع : بَاعَة : بایع (و بمعنی خال نهاده) . فروخت

— مَرَق : مَرَقَة . مصرف کرد

— بَشَن : أَقْلَ من غیره . اورا سرازیر کردن فروخت

— بَشَن : أَزْدَ من غیره . سگم سرازیر و بیکران فروخت

— بِالْإِطْلَاجِ : جزئه فروخت ، خورده فروشی کرد

— بِالْمَدَادَةِ : با جاردون فروخت ، دوده گری کرد

— بِالْأَزَاو : حراج کرد ، بمزایده فروخت

— وَاشْتَرَى : خرید و فروش کرد ، بازگانه یاداد و ستد کرد

— تَ عَرَضَهَا : أَوْشَتَ الْمَرَأَة : فاحشه شد ، ناموس فروخت

— بَايَع : بیعت کرد . کسی را بفتحت سلطنت نشانده

— أَبَاع : عَرَضَ لِبَيْع . برای فروش گذارد

— بَيْع : أَبَاع : تَقَى . فروش رفت

— ابْتِاع : اشتری . خریداری کرد

— مَتَقَه وَاحِدَه : در یک معامله خرید ، در بخت خرید

— بَيْع : ضد بَرَاء . فروش

— جَبْرِي : فروش اجباری

— مَحَلِّي : فروش محلی ، حراج

— بِالْمَدَادَةِ : فروش با جاردون

— بَيْعَة : مَكْلَبَة بَيْع . عمل فروش

— (او شَرَوْه) راجحه . یک معامله پر سود

۵ عَلِ اب : عِلَاوَه . بالای آن . بعلاوه

— بَرِيئَة (النَّصَارَى) : کَیْنَة . کلیسای مسیحیان

— (الیهود) : مَكْنِیس . معبد یهود

— بَيْع : بَائِع : بِنْدِ شَارِه . فروشنده

— : تَاجِر . بازرگان ، سوداگر

— : (أَحَدُ الْبَائِعَةِ فِي عَزْدِ نِجَارِي) بَیْعَة از فروشندگان

— : مَتَجَوَّل . فروشنده دوره گرد

— أَبْيَاع : بَرَاء . خرید

— بَيْع : وَشْتَرَى : بَيْعَالُ بِلَالِ . پولکی ، پول بکی

— مُبَايَعَة : عَقْدُ الْفَيْدِ . قباله ، سند مالکیت

— مَبْيِيع : مَبْأَع : بَيْع . فروخته شده

— : بَيْع . فروش

— مُبْتِاع : مُشْتَرَى . خریدار ، مشتری

۵ بَيْع : بَيْع : لَقَبُ شَرِكِ عُمَانِ بَعْرِي . یکی از انبیا

— بَيْع : بَيْع : بَيْعَة از خفایان بیهوشان میداد

— بَيْع : بَيْع : بَيْعَة از بزرگوار

— الزوایا : گویا

— بَيْع : بَيْع : بَيْعَة از بزرگوار

— بَيْع : بَيْع : بَيْعَة از بزرگوار

— بَيْع : بَيْع : بَيْعَة از بزرگوار

— بَيْع : بَيْع : بَيْعَة از بزرگوار

— بَيْع : بَيْع : بَيْعَة از بزرگوار

— بَيْع : بَيْع : بَيْعَة از بزرگوار

— بَيْع : بَيْع : بَيْعَة از بزرگوار

— بَيْع : بَيْع : بَيْعَة از بزرگوار

— بَيْع : بَيْع : بَيْعَة از بزرگوار

— بَيْع : بَيْع : بَيْعَة از بزرگوار

— بَيْع : بَيْع : بَيْعَة از بزرگوار

— بَيْع : بَيْع : بَيْعَة از بزرگوار

— بَيْع : بَيْع : بَيْعَة از بزرگوار

— بَيْع : بَيْع : بَيْعَة از بزرگوار

— بَيْع : بَيْع : بَيْعَة از بزرگوار

— بَيْع : بَيْع : بَيْعَة از بزرگوار

تَبَيَّنَ الأمرُ: معلوم کرد، تحقیق کرد، ثابت کرد

— الأثرُ: اقتضی. واضح شد، روشن شد

بائِن: تَبَيَّنَ: ظاهر، آشکار، هویدا، نمایان

—: واضح. واضح، پیدا

بائِنَة: دوتا. همبازی، جهاز

—: سفر. میمَدَق. کابین، مهر

بَيْنَ: الثَّيْبُ: میان، وسط درجین

— الأشیاء: الجماعة. در میان

— من بين (كفوك مر من بينهم). از وسط، از میان

— بَدِيه: مَمَّ. بااد، در اختیاراد

— بَدِيه: امامه. در برابراد، فراداد، در حضوراد

بَيْنَ بَيْنَ: میان، بینطرها، نخوب نزد

بَيْنَ: سَبِيحَة: آناه. هنگامیکه

بَيْنَ: فَرْقَة: جداگانه

فَات: ال: عداوة. دشمنی، کینه جوئی

تَبَيَّنَ: تَبَيَّنَ: اظهار، نمایش، ابراز

—: إِبْطَاح: شرح، روشن سازی، تعبیر

—: تَرَج: وصف، توصیف، تعریف

—: تَضَرُّع: اعلامیه، بیانیته

—: تَقْرِير: گزارش

—: لَاحِظَة: برنامه، تعریف نامه، لایحه

—: زَمِيحَة: بَلاغ، اعلام، آنگهی، بیانیته رسمی

عِلْمُ ال: شیوه مخفوری، حسن تقریر، طریقیان

حُسْنُ ال: فصاحت، سخن پروری

عُطْفَان ال: (في النحر) بَدَل، حالت بدل، عطفتان

غِيْرَ ال: بدیجی، به نیاز از اجابت

یانات: مَقْموّات. دانسته ها، اطلاعات، معلومات

یانی: إِبْطَاح: توضیحی

بَيْنَ: ظاهر. واضح. ظاهر، آشکار

بَيْنَ: بَشْرَه (او شاهد). برهان، شاهد، گواه

— ظَرْفَة: امارات، مبنی بر قرائن

تَبَيَّنَ: الاختلاف. اختلاف، فرق

—: تَنَافُض: ناجوری، مغایرت

تَبَيَّنَ: خِلَافَه: تفاضلی

مُبَيَّن: ظاهِر. ظاهر، واضح، آشکار

مُتَبَيِّن: مُخْتَلَف. مختلف، ناسازگار، تناقض دار

بَيْنَتُو (۲۰ فرقك ذهب)

بَيْنُو لَدِي: تَرَاه: الوَسَاء: اَوْ رُتْنَة التَّزْوِج: حکم ثانی

بِیوریه: بول بجی. پیشاب چرکین

(ت)

تَات (في توب) • تَابِل (في تبيل)

تَابُوت: صندوق. صندوق، تابوت

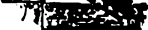

— الجُثَّة المَحْطُوعَة: تابوت شکسته تراش شده و

مِنْقُوع: کد اجساد طریقه معمر و اوراک

— العَقَر: صندوق قوراءه - میگذراشد

— المَوْت: صندوق مردگان

— رَنْع المَاء: مَطْشُور

تَلْبِه: ارشید درس

تَانِي (في آني) • تَاج (في توج)

تَاجِج (في أجب) • تَاجِر (في تجر) • تَاجِم (في نجم)

تَآذِي (في أذی)

تَآزَة: مَرَمَة: یکبار، یک دفعه

—: اَحْبَابًا: سخاهی، گاه بگاه

— وَتَارَة: هر چند وقت یکبار، گاه بگاه

تَارِيخ (في أرخ) • تَارِيح (في أرخ) • تَابِيَة: (في آسو)

تَاف (في أفت) • تَابِيَة (في تبه) • تَانِي (في تونی)

تَاسِد (في اكه ووكه) • تَابِل (في تلو) • تَالِق (في آلق)

(تَام) أَتَامَت: ولدت توأمین. در قلو زاید

تَوَّام أو تَوَّامَة: واحد التوأمین. باهم، همراه

تَوَّامان: مَوْلودان مَتَا. در بجه در قلو یا هزاراد

ال: المَوَّزَة: در بیکو، ستاره در بیکو

تَاسَر: تَامِر (في امر) • تَانِي (في آني) • تَابِي (في تبه)

تَوَّاه (في آوه) • تَبِي (في تب) • تَبَاهِي (في بهی)

تَفَهٌ : كَانَ زَهِيدًا . نَاجِيزُهُ ، نَاقَابِلُهُ ، فِي أَرْضِهِ بَدِيعٌ

— الطَّامُ وَالشَّرَابُ خَوْرًا مِيزُهُ ، فِي مَنَاسِكِهِ

تَفَهٌ : تَأَفُّهُ . بِلَا طَمَمٍ . مِيزُهُ ، فِي مَنَاسِكِهِ

— . — . بِمِيزَةٍ . كَمِ ، أَمَّا ، نَاجِيزُهُ

— . — . زَهِيدٌ . لَا يَشْتَدُّ بِرُحْزَانِهِ ، نَاقَابِلُهُ

— . — . زَكَاةٌ . يَشِيءُ بِأَقْنَامِهِ ، مَالُهُ ، كَهْنُهُ ، مِيزُهُ

تَفَهٌ : تَفَوُّهُ . خِيَرَةُ . نَاجِيزُهُ ، فِي أَرْضِهِ ، نَاقَابِلُهُ

تَفَاهَةٌ : مَسَاحَةٌ . بِمِيزَةٍ . فِي مَنَاسِكِهِ

تَفَهٌ : عَنَاقُ الْأَرْضِ . سِيَاهُ كُوشٍ ، كَمِ ، مِيزُهُ

• تَفَوُّقٌ (فِي فَوْقٍ) • تَفَوُّهُ . (فِي فَوْقٍ)

(فِي فَوْقٍ) • تَفَوُّقٌ (فِي فَوْقٍ)

• تَفَوُّقٌ : بَذَرٌ . بِذَرِ تَحْمَمٍ

• تَفَوُّقٌ (فِي فَوْقٍ) • تَفَوُّقٌ (فِي فَوْقٍ)

• تَفَوُّقٌ : أَقْنَمٌ . كَامِلٌ كَرْدٌ ، تَكْمِيلُ كَرْدٍ ، إِصْلَاحُ كَرْدٍ

— . — . الْيَلَمُ الْفُلَانِي . سَرَّامُ شِدْءٍ ، رَشْتُهُ مَعِي ، رَاكِبٌ كَرْدٌ

إِتْقَانٌ . تَقَانَةٌ . كَالٌ ، دَقَّتْ ، دَرَسَتْ

بَاتِنَانٌ . بِإِتْقَانٍ . بِطَوْرٍ كَامِلٍ ، خَوْبٌ خَوْبٌ

مُتَقَنٌ . كَامِلٌ ، دَرَسْتُ ، حَمِيمٌ

• تَقْوَى (فِي دَقٍّ) • تَقْوَمُ (فِي قَوْمٍ) • تَقَى (فِي دَقٍّ)

• تَقَبَّلَ (فِي دَقٍّ) • تَقَبَّلَ (فِي تَقَبُّلٍ) • تَقَبَّلَ (فِي دَقٍّ)

• تَقَبَّلَ : دَاسٌ . بِأَمَالٍ كَرْدٍ ، كَلْدُ كَرْدٍ ، بِأَمَالٍ كَرْدٍ

سِتْرُ السَّاعَةِ وَغَيْرُهَا : دَقَّتْ . سَاعَتُ تَيْمُوتُ كَرْدٌ ،

• الطَّبِيعُ : كَرْدٌ . خَوْرًا مِيزُهُ ، مِيزُهُ ، أَهْتَجُوه

تَحْتِ تَكْنَةٍ : دَقَّةٌ خَفِيفَةٌ . حِدَايُ أَهْتَجُوه

• الطَّبِيعُ : كَرْدٌ . جَوْشُ خَوْرًا

• تَكْنَكٌ : دَقَّتْ . لَبَهُ دَارُ كَرْدٍ ، تَوَكَّدَتْ

تَكْنَكٌ : دَاسٌ . عَلَى . كَلْدُ كَرْدٍ ، زِيرُ بَاكْدَارٍ ، لَدِكُوه

سِتْرُ الْحَرَّةِ : أَهْتَجُوه . مِتْ كَرْدٌ ، كَيْفُ دَادُ ، سِرْجُوشُ كَرْدٌ

• تَيْمُوتُ : تَيْمُوتُ . خَشَبٌ وَشَجَرُ السَّاجِ . جَوْبُ سَاجٍ ، دَرَسْتُ

تَيْمُوتُ : دَقَّتْ . تَكْنَكٌ . حَاشِيَةُ

مَتَكٌ : دَقَّتْ . مِتْ كَرْدٌ . مِتْ كَرْدٌ ، مِتْ كَرْدٌ

• تَكْنَكٌ (فِي إِيْمَارٍ) . قَيْمَارُ مِيزَتُونِ دَاكْنِ

• تَكْنَكٌ (فِي دَقٍّ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

(فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

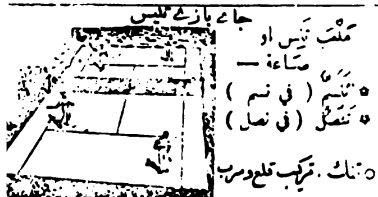
• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ) • تَكْنَكٌ (فِي تَكْنَكٍ)

• تَوَازَى (فی وزی) • تَوَاضَعَ (فی وضع) • تَوَاطَا (فی وطأ)
 • تَوَال (فی ولی) • تَوَام (فی تَام) • تَوَانَى (فی وانی)
 • تَوَبَّ: جَهْلَهُ يَتَوَبُّ. کسی را بتوبه واداشت، پشیمان کرد
 تَابَ عَنْ مَعْنِيَةٍ. توبه کرد، پشیمان شد. بازگشت
 — عن محل: تَوَى شَيْئًا. از... چشم پوشید، دست کشید.
 — تَوَى عَلَى: توبه کار بست
 تَوْبَةً: تَدَانَةً. پشیمانی

تَابَ: تَوَابَ. توبه کار، پشیمان
 • تَوْبَةُ غَرَامِي: وَشَفَ الْإِثْمَانِ.
 نقشه برداری از آماج گن
 • تَوْتُ أَيْضًا: فِرْصَاد. قوت سفید

— احرار و شامی. شاه قوت
 — الثَّقِي: تَمَكَّ.
 — شَوْكِي: تَوَسَّي. قوت کوهی

— إِنْ تَرَيْتَ: فَتَرَاوَلَهُ. قوت فرنگی
 • تَوْتُ: تَوْتُ. الاله الکتابه واللغة عند قدماء المصريين

• تَوْتِيَا: خَارِسِين • زِنْكَ. گره اداکید در زینک، توتیا
 — تَحْرَا: سُلُفَات الرَّمَاث. توتیا در ده
 — زَرْوَا: سُلَاة النُّعَاس. سکت کبود، تاج کبود
 — البَحْر: دَرِيْسَا. خار پوست دریا
 حَبْرَا: كَرِيوَان الزَّيْنَك الحَام. سَلَك تَوْتِيَا

• تَوْتُشُونِي: مَنَسُوبُ إِلَى الْجِنْسِ التَّوْتُونِي

• تَوُجَّ: الْبَسَ التَّاج. تاجگذاری کرد

—: أَلْبَسَ عَلَى الْعَرْشِ. بر تخت نشاند

تَوُجَّ: أَلْبَسَ التَّاج. مراسم تاجگذاری انجام شد

تَاج: اكْتَلِب. تاج، اضر شهریار

— السِّن: نَوَك. سر، گوشه دندان

— الدَّمُود: سَرَسْتُون

— الْأُذُن: مَوَانِ إِلَى عَادَةِ الْأَذُنِ

بیج گوش بر روی

— الْأَنْصَفُ: بُرْطُل. تَاجِ اسْتَفْ. کلاه اسقفی
 — الرَّب: عِيَانَة. دستار
 مُشْتَمِرَة: ال. مستمر که دارا و آن بلوزات کنواست

التَّاجُ الْإِمْرِي الثَّانِي: • مَرَحِيضَتُ
 تَاجِ دَوْرِكَة فَرَاغَة مَصْر

تَاجِي: الشَّكْل. تَاجِ مَانِد

تَوُجَّجَ الزُّمَرَة. حلقه کلبرک

تَوُجَّجَ: إِبَاسُ التَّاج. تاجگذاری

مَشَوَّج. تاجدار

• تَوُح: تَهْنِئَة. تهنیه، آماج

تَاج: تَبَا (راجع تَبَح)

• تَوَحَّش (فی وحش) • تَوَدَّ (فی ود) • تَوَدَّ (فی واد)

• تَوْرَاة: التَّهْدِ الْقَدِيمِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ. عهد عتیق، بیان کهن

—: أَشْفَارُ دَوْنِي الْحَنَةِ. اسفار پنجگانه حضرت موسی

ال. والانیبل. قزوه و انجیل

• تَوُورِيَّة: طُرَيْد. مَقْدُونُ نَافِيف. ارژور

• تَوُسَّلَ (فی ورسا) • تَوَسَّي (فی وسم) • تَوَسَّدَ (فی ودد)

• تَوَسَّلَ (فی وعل) • تَوَسَّلَ (فی وغل) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

• تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

• تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

• تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

• تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

• تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

• تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

• تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

• تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

• تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

• تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

• تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

• تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

• تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

• تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

• تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

• تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

• تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

• تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق) • تَوَسَّلَ (فی ولفق)

مُثَابِر

بشت کاردار، ساعی، مواظب

مُثَابَرَة

بشت کار، مداومت، استقامت

• تَبْطُ . تَبْطُ عَنْ كَذَا .

از... بازداشت، مانع شد، عقب داشت

— . — . الْقَرْم .

دلبره کرد، مست کرد، به جرات کرد

مُتَبَطِّ الْقَرْم .

دلبره کننده، یاس آمیز

• تَبَيْضَة : سَلْ حَجَرٍ .

گنجایش یک دامن

تَبَان : حَبْر .

داغ

مَبَيْضَة : رُكُوسَ زَمَنَةِ الرَّاغِ .

کیف دست خاکیها

• مَحْنٌ : غَلِظَ .

سفت شد، غلیظ شد

مَحْنٌ : مَحْنَانٌ .

مُحَوَّنَةٌ : تَرَكَمُ ، اَبْنُوهُ ، جَبِيدَتِي

• اَنْحَنَ فِي كَذَا : بِالْخ .

افراط کرد، مبالغه کرد

• اَنْحَنَتِ الْجِرَاحُ : اَوْهَنَتْ .

زخم او دراز و تیز کرد، ضعیف کرد

• مَحْنٌ : غَلِظَ .

سفت ، اَبْنُوهُ ، جَبِيدُهُ

• تَنْدِي : تَنْدَى : بَنَان .

پنان

— .

الْجَبَوَانِ : مَرْوَع . بَنَانُ حَيَوَان

• تَنْدِي : غَضَبٌ بِالْتَنْدِي .

وابسته به پنان

— : مِنْ ذَوَاتِ التَّنْدِي .

از پنانداران

التَّنْدِيَّاتُ : الْحَيَوَانَاتُ الَّتِي بَنَانُهَا

پنانداران

• تَرْبٌ ، تَرْبٌ عَلَيْهِ : لَامَ .

سرزنش کرد، نکوهش کرد

• تَرْبٌ : غَلَاثُ الْاِمَاءِ الْخَاطِلِ .

پرده نازک امعاء

• تَرْبٌ : لَوْمَ .

سرزنش ، ملامت ، نکوهش

• تَرْبٌ : اَكْثَرُ الْكَلَامِ .

پرگفت ، باره گوئی کرد ، دراجی کرد

• تَرْبَةٌ : بَارَهُ كَوْنٌ .

بیهوده گوئی ، هرزه درانی

• تَرْبَارٌ : مِرْكُو ، بِيْهْرَهُ كُو ، دَرَج .

پله ، پله ، پله

• تَرْبَةُ الْخَبَرِ : فَتَى فِي الْمَرْقِ .

ترید کرد ، نان را در آب فروخت

• تَرْبٌ : فَتَيْتٌ هُتَتْ .

نان خیس خورده

• نِيرَ مَوْبِشَر (اَنْظَرِ تَرْبَوِيَّة)

نیر موبشر (انظر تر بویه)

• تَرْوَةٌ : تَرَاءٌ : غِنْسَى .

دارائی مال ، وفور نعمت ، توانگری

تَرْبِي . مَتَرٌ : غَنِي .

دولتند ، توانگر ، مالدار دار

تَرْبِي . اَتَرَى الرِّبِي .

توانگر شد ، شریفند

تَرْبِي : تَرْبَةٌ . جَارٌ ، جَلْبَرَاغ .

ال (في التَّلَاك) . مِرْدِيْن ، شَرِيْد (در آسمان)

تَرْبِي : تَرْبٌ تَرْبِي .

زمین حاصلخیز ، خاک که دارای مواد

— : خَيْرٌ . زَخَا . خِرَادِي ، دَارِي ، نَعْت .

آل باشد

• تَعَبَ الْمَاءُ : اِجْرَاهُ .

سر از سر کرد ، روان ساخت

• تَعْبَانٌ : حَبِيَّة .

مار

— : الْمَاءُ هَرَجَانٌ .

مار آبی

• مَعْبٌ : رَمَيْسَ دَوَائِحِ الْخَارِ

سیفون

• تَعْلَبٌ : حَيَرَانٌ مَرْوَف .

رویه

• دَاءُ : الدَّلَعُ .

دیش منی سر

• تَعْلَبٌ : اَتَى التَّعْلَبُ .

رویه ماده

• تَعْرٌ : فَتَحَ ثَمَرَهُ .

شکاف دار ، رخنه کرد

• تَعْرٌ : تَمَ .

دهان

— : مَقْدَمُ الْاَشْخَانِ .

دندانه های جلو

• تَعْرٌ : مِشَاءٌ .

بندر ، شهر بندر

• تَعْرَةٌ : فَتْحَةٌ .

شکاف ، رخنه

• تَعْيُ الْحَرْوُفِ وَالْأَشَاءُ : صَوَتْ .

تعمیر کردند ، بزرگوار شدند

• تَعَاهُ : حَوَتْ الْقَمَرُ .

مددا کو سفند

• تَعْرُ السَّرِجِ : هُتَتْ هُتْلُ .

افساردم ، پاردم

• تَعْلٌ : رَاجِبٌ .

عکس ، در ، لای ، تملشت ، رسوب

• تَعْبٌ : خَدَقَ .

سوراخ کرد ، سفت

— : اَخْرَقَ .

راه یافت ، نفوذ کرد

• تَعْبٌ : اَنْتَعَبَ .

سوراخ داشت ، متکله خورد

• تَعْبٌ : خَرَقَ (عَصَدَ) .

سوراخ کرد ، متکله کرد

• تَعْبٌ : تَعْبَةٌ : خَرَقَ نَافِذَ .

سوراخ ، متکله ، سوراخ شد

الزهرة المثلثة : شعار فرنسي قديم
 على زنبق ، شعار قديم نلم
 مَثَلُوثٌ : ذو ثلاثة

مَثَلٌ : من ثلاث قُوى . ثاب سه لا

ثَلَجٌ : بَرَدٌ او جَمَدٌ بالثلج . يخبت ، منجمد شد

ثَلَجَتْ وَأُثْلِجَتْ السماءُ . برف آمد

ثَلَجَتْ النفسُ به . از... خروفت شد ، راضی شد
 دلش خنک شد

أُثْلِجَ عَذْرُوهُ . دلش خنک شد ، خوشنود شد

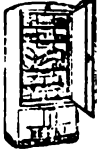
ثَلَجَ رَحْمُو : خَشَفَ . برف

جامد : جَمَدَ (خُطُومًا صِنَائِي) . یخ قابلی ،
 ندقه : خَشَفَ

ثَلَجَ : كالتلج او ثلج . ازبرف ریخ ، بر سفید برفت

المعر التلجی او المجلیدی . عصر ریخ

ثَلِجٌ . مَثَلُوجٌ . یخ زنبه ، بیار سر ، خنک

ثَلَّاجٌ : بائع الثلج . یخ فروش

ثَلَّاجَةٌ : مُتَدَوِّقُ الثلج . یخچال برف

مَثَلَجَةٌ : خِزَانَةُ التبريد . سرخانه ، یخچال

ثَلَّلٌ . ثَلَّةٌ : خَرَابٌ . ویرانه ، خرابه

ثَلَّةٌ : جَمَاعَةٌ مَثَلَّةٌ . دسته ، گروه ، جمعیت ، دوستان

أَصْعَابٌ . دسته جور ، طبعه

ثَلٌّ : هَدَمٌ . وادگون ساخت ، برانداخت

عَرَضْتِهِم . برانداخت ، سرگون کرد ، منقرض کرد

قَلَمُ الْعَيْنِ او الشُّقَّةُ . بدنام کرد ، رسوا کرد ، افزاز کرد ، تحت

ثَلَّمَ : شَقَّ . شکاف در دیوار احداث کرد

ثَلَّمَ : شَقَّ . شَقَّ . شَقَّ . شکاف ، رخنه ، نَرَكٌ

ثَلَّمَ . ثَلَّمَ . ثَلَّمَ . شکاف ، رخنه ، نَرَكٌ

ثَلَّمَ . ثَلَّمَ . ثَلَّمَ . شکاف ، رخنه ، نَرَكٌ

ثَلَّمَ . ثَلَّمَ . ثَلَّمَ . شکاف ، رخنه ، نَرَكٌ

ثَلَّمَ . ثَلَّمَ . ثَلَّمَ . شکاف ، رخنه ، نَرَكٌ

ثَلَّمَ . ثَلَّمَ . ثَلَّمَ . شکاف ، رخنه ، نَرَكٌ

ثَلَّمَ . ثَلَّمَ . ثَلَّمَ . شکاف ، رخنه ، نَرَكٌ

ثَلَّمَ . ثَلَّمَ . ثَلَّمَ . شکاف ، رخنه ، نَرَكٌ

س

ثَلَاثُونَ (۳۰)

ثَلَاثِيٌّ : مُؤَلَّفٌ مِنْ ثَلَاثَةٍ . مرکب از سه

الاحاد

الْمُدَوَّدُ (في الرِباعَةِ) . سه جلد ای (در چهار)

الْحُرُوفُ : مؤلف من ثلاثة أَحْرَفٍ . مرکب از سه حرف

الخطوط

الزوايا . مثلث ، سه گوش

السطوح او الأخلاص

السطوح المتساوية

الأزويل : سِدْبَةٌ . سه پايه

القُصُوفُ (في النبات) : سه بر

الأنوان . سه رنگ

النُورِيَّاتُ اي البتلات (في النبات) . سه بر (در گل)

الورقات (في النبات) . سه برگه

الأشئ او القات . سه زبانه

المحور . داراي سه محور

المقاطع . کلمه سه هجاء

ثالث : واقع بعد الثاني . سوم

ثالثًا . در درجه سوم ، سوم ايکه

ثَلَاثُوتٌ (في اللاهوت) . ثلث ، ثلثي

الجمال . سه دار کونده زبانه

طَبِيبَةٌ (القرعونية)

ثَلَاثُوتٌ : سه گانه يسه برابر کردن

ثَلَاثُوتٌ : سه گانه يسه برابر کردن

ثَلَاثُوتٌ : سه گانه يسه برابر کردن

ثَلَاثُوتٌ : سه گانه يسه برابر کردن

ثَلَاثُوتٌ : سه گانه يسه برابر کردن

ثَلَاثُوتٌ : سه گانه يسه برابر کردن

ثَلَاثُوتٌ : سه گانه يسه برابر کردن

ثَلَاثُوتٌ : سه گانه يسه برابر کردن

ثَلَاثُوتٌ : سه گانه يسه برابر کردن

ثَلَاثُوتٌ : سه گانه يسه برابر کردن

• نم (في نم) • نمون • ثمانية (في نم)
 • نمرة • نمرة • باردار ، میوه دار
 نمرة استنمّر المال (في غذا) . سرمایه گذار می کرد
 استنمّر النبی : اشتنک . از... جهود و راهی کرد ، سود بخش کرد
 نمرة : حل الثبات او غیره . میوه ، باروری
 — : محصول ، نتاج . محصول ، فایده ، نتیجه ، بهره ، سود
 — : نمرة : فائدة . منفعت
 — : ربع . سود
 — : نتیجة . حاصل
 نمرة القلب : المؤدّة . دوستی ، مهر ، محبت
 بلا نمرة : یخیم . به میوه ، به نتیجه ، به بهره ، نازا
 استثمار : انتاج التمر . میوه ، دادن ، باروری ، باروری
 استثمار : استثمار . بهره برداری ، انفعاع ، میوه دهی
 نمیر : نتیج . برآمدن ، باردار ، بار آورد ، تولید کننده
 — : نمیرب . سود آور ، بر منفعت
 • نمل : نکر . مت شد ، سرکف آمد
 انمّل : اشکر . مت کرد ، سرخوش کرد ، کف کرد
 نمل : شکر . متی ، به خوری ، به خبری
 نمل : نکران . مت ، سرخوش
 نمالة : راسب . ترفین ، رسوب ، دُر ، باقیانده
 — : زغوة . کف ، سرخوش
 ال ال . تاته ، تافظه آخر
 (نم) • نم : نمّة : هناك . آنجا ، آنو ، آن طرف
 من : — : لذلك . از آن روی ، از این جهت ، از آنجا
 نم : حیثیة . آن وقت ، آن موقع ، بنابرین ، در نتیجه
 — : بدین پس از آن
 • نمّ النبی : قدّرتّه . برآورده کرد ، ارزیا به کرد
 — : النبی : حدّ له نمّا . قیمت گذارد
 لا یتمنّ : تمین جدّ . بسیار گرانها
 لا یتمنّ : عدم القیمة . به بها ، ناچین
 نمّ : جزء من ثمانية أجزاء (۵) . یک هشتم
 نمّ : سیمر . میوه ، البیع . قیمت ، بها ، نسخ
 — : انمّ (بلا ریح) . بقیعت تمام شده ، قیمت خرید ، بایع
 — : استاسی . بهای اسمی

أزید من ال الاساسی . بیشتر از بها اسمی
 أقل من ال الاساسی . کمتر از بها اسمی
 ثمان . ثمانية (۸) . هشت
 ثمانی عشرة . ثمانية عشر (۱۸) . هیجده
 ثمانون (۸۰) . هشتاد
 تمین . تمین . سمرانها ، فاخر
 ثاوین : واقع بعد الساج . هشم
 تمین : تقویم . ارزیا به ، بخش
 تمّ : متقوم . ارزیا به
 تمّ : متقوم . ارزیا به شده ، برآورده شده
 — : الاککان (في الهندسة) . هشت گوش
 — : الزوايا . هشت گوشه ، هشت پهلو ، هشت ضلع
 — : السطوح . جسم هشت سطحی
 • تَدْوَةُ الرّجل (تکندی المرأة) . پتان مرد
 • تَمْنَةُ الدابة : الثمرات الخلفية فوق الحافز
 موهاه بالا به سم
 • تَمْنَى : طوی او عَطَفَ . خم شد ، دولا شد
 کج شد ، پیچید
 — : انمّی ۱ عن غذا : صرف . از... مصرف کرد
 بازداشت
 تَمْنَى : التمدّد . ضعفه . دو برابر کرد ، دوچندان کرد
 — : التمدّد . اعاده . تکرار کرد ، از سر گرفت
 — : التوب : حشکتته . نازد ، ناکرد
 — : التوب : جمدّه . بهم پیچید
 — : علی استدعاه . تقویت کرد ، پشیمان کرد
 — : ادنی ۲ علی : مدّح . ستایش کرد
 — : — : علی : شکر . تکرار کرد ، بسیار کرد
 انمّی عن ۳ : صرف . خود داده کرد ، بازداشت
 انمّی : انطقت . متقابل شد
 — : عن : انصرف . از... مضمون شد
 استنمّی : أخرج من حکم قام . مستغرق کرد ، خارج کرد
 بیرون کرد
 — : ثلاثا : أعاه من حکم غیره . اورامعاف کرد

ثَنِي: عَطَفَ . خیدگه ، تمایل ، پیچ
 — عن مَرْمٍ: مَرْفٍ . اضْطَرَّ ، تَغَيَّرَ
 ثَنِي: ثَنِيَّةٌ: طَبْعَةٌ . جین ، پیچ ، تا ، لا
 —: جَمْعُهُ: ثَنِيَّاتٌ ، جین ، جوړوګ ، خط‌الداخلین
 ثَنِيَّةٌ (عَمَّا ثَنَانًا): سِنٌّ: قَاطِعَةٌ . دندان پیش
 ثَنَاءٌ: مَدْحٌ . ستایش ، تعریف ، تعجید ، تحسین
 —: مُشْكِرٌ . شکر ، سپاس
 ثَنَائِيٌّ: مَبْجُوحٌ . ستایش آمیز
 ثَنَاءٌ: مَشْنَى . دوستانه
 ثَنَائِيٌّ: مُزْدَوِجٌ . دو برابر ، دولا
 —: اَزَاوَا . دوگوشه ، دوگوش
 —: اَلْأَزْوَاجُ بهم پیوسته ، درهم آمیخته
 —: الثَّنُونُ . دوربین دو چشمه
 —: المِثَالُ . دو برابر ظرفیت
 —: اَلزَّوْجَاتُ . دو برک
 المبدية الثنائية: عَقِيدَةُ الْاَلْهَيْنِ (الحِزْبُ وَالشُّعْرُ) اعتقاد بدو خداوند
 المراتبة الثنائية: نظارت و وفقری ثنویت
 ثَانٍ: ثَانِيَةٌ (لِلْوُثْنِ): واقع بعد الاول . دتم
 —: آخِرٌ . دیگر ، بعدی
 الـ: الْآخِرُ دیگر
 ثانی عشر: بعد الحادی عشر . دوازدهم
 ثَانِيًا: ثَانِيَةً . دتم آنکه ، در درجه دتم
 —: اَتَخَا . باز ، دوباره
 ثَانِيَةً: جُلُوسٌ مِنَ الْحَقِيقَةِ . یک شخص دقیقه ، یک ثانیه
 ثَنَوِيَّةٌ: الاعتقاد بأثنين الاله . دو خداشناسی
 ثَانَوِيٌّ: واقع در درجه دتم
 مَذْرَعَةٌ ثَانَوِيَّةٌ . دیرستان
 أَثْنَاءُ: فِي أَثْنَاءِ . هنگامی که ، مادامی که ، در وقت ، هنگام
 فِي — ذَكَ . ضمناً ، در آن بین
 اِثْنَا عَشَرَ: اِثْنَا عَشْرَةَ (۱۲) . دوازده
 —: عَثَرِي الْأَصْلَاحُ . دوازده ضلع ، دوازده گوشه
 —: عَثَرِي السُّلُوحُ . دوازده سطحی
 اَللَّـهُ مَثَرِي (أَوَّلُ الْاَوْمَاءِ) . درود اثنی عشر

دول

اِثْنَانٌ: اِثْنَانٌ (۲) دو
 —: زَوْجَانُ: زَوْجٌ: جَوْزٌ: يَكْجَفُ
 —: ثَنَائِيٌّ (فِي الثَّنَاءِ) قطعه برای در خواننده یا در
 يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ . روز دوشنبه روزنامه
 اِثْنَانًا: اِخْرَاجٌ مِنْ حُكْمٍ: حَامٍ: خَارِجٌ: سَاخِنٌ: اِثْنَانًا
 —: اِعْفَاءٌ مِنْ حُكْمِ الثَّغِيرِ . معاف داشتن
 اِثْنَانًا: اِثْنَانًا . استثناء
 حَالَةُ اِثْنَانِيَّةٍ . مورد استثناء
 اِثْنَانِيًّا: يَوْجُو اِثْنَانًا . بطور استثناء
 اِثْنَانًا: اِثْلَوَاءُ . خم پذیری ، نرمی
 ثَنِيَّةٌ: ثَنَوِيَّةٌ . جین خوردگه ، پیچیدگه
 —: اَلْاِشْتِرَاقُ (مِنَ التَّوَادُّعِ) . سفر تنبیه
 مَثْنِيٌّ: مُزْدَوِجٌ . دو برابر ، دولا
 —: مُؤَلَّفٌ مِنْ اِثْنَيْنِ (فِي الشُّعْرِ وَغَيْرِهِ)
 مَثْنِيٌّ: ثَنَاءٌ: اِثْنَانُ اِثْنَانٍ . دوستانه
 مَثْنِيٌّ: مَثْنَوِيٌّ . پیچیده ، ناخویره ، درهم نوردیده
 مُسْتَثْنَى
 * ثَوْبٌ: أَثَابٌ: جَازِي . بادش دارد ، مکهات داد
 ثَابٌ: رَجٌّ: عَادَ . بازگشت ، پس آمد
 —: اَلِهَ رُشْدُهُ . بخور آمد ، بهوش آمد ، بخانه عقل آمد
 —: الرِّضَى: مَثَلٌ: طَلَبٌ . مبارزهايات ، خوب شد
 ثَوْبٌ: رَدَاءٌ . جامه ، لباس ، پوشاک
 —: مَسْطَرٌ: خَارِجِيٌّ . ظاهر ، هبنت ، طر لباس
 فِي — اَلْحَقِيقَةِ . در لباس حقیقت
 ثِيَابٌ: مَلَابِسُ . جامه ، رخت ، لباس ، پوشاک
 ثَوَابٌ: مَثْوِيَّةٌ: جَزَاءٌ . پاداش ، عوض ، تلافی ، اجر
 مَثَابٌ: مَثَابَةٌ: مُجْتَمِعٌ . محل اجتماع ، وعده گاه
 مَثَابَةٌ: كَذَابٌ: مُبَادَلَةٌ . مثل آنکه ، در حکم آنکه
 * ثَوْرٌ: ذَكَرُ الْبَقَرِ: كَاوِزٌ
 قَوْزَةٌ: بَيْسَرَةٌ . ماهه کاویر ، ماهه کاویر
 —: هَبَاجٌ . انقلاب ، شورش ، آشوب ، سرکشی

• نُولُ : نَفْسُ الْيَكْرَمِ مِنَ الْإِنْسَانِ . بافر ، زن شهر دار

— : أَوْلَمَةُ أَوْ مُطْلَقَةٌ . زن بیوه یا رها شده

• نَيْتَل : بَرَكَةُ أَفْرَهَايَ شَمَالِ

• نَيْتَن : مُسْتَفْرَجُ الدَّرِّ مِنَ الْبَشَرِ

• صِبَادِ مَرْدَارِدِ

(ج)

• جَأْ جَأْ : تَكْفٌ وَامْتِنَاجٌ . از ... خودداری کرد ، دست کشید

• جَوَّجُوُ النِّفَةِ : سَلَوُهَا

• دَمَاعَةُ كَتْنِ

— : النِّفَةُ : مَقْدَمُهَا . سرکشی

• جَارُ التَّوَرُ : صَاحِبٌ . حاضر کنید ، مددگار

— : زَارٌ هَجَرَ . غریب

• جَارُ . جَوَار . نَمِر ، غریب ، بانگ

• جَأَشَ (راجع جیش) : اضْطَرَبَ . برآشت

• جَأَشَ : اضْطَرَبَ . آشفتگی ، احساس همچنان آیین ، برپا شد

• رَابِطُ الْـ . متین ، خوددار ، آرام ، دارای حواس جمع

• جَاهُ (نَحِيَا) • جَاهَةُ (نَحِيَا) • جَاهَةُ (نَحِيَا) • جَاهَةُ (نَحِيَا)

• جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا)

• جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا)

• جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا)

• جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا)

• جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا)

• جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا)

• جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا)

• جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا)

• جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا)

• جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا)

• جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا)

• جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا)

• جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا) • جَلَبَ (نَحِيَا)

• نَوْرَان : هَبْجَان . بهم خوردگی ، فتنه ، آشفتگی ، جوش و خروش

— : الْبُرْكَانُ وَامْتِنَانُ . انفعیاراتش فشان

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

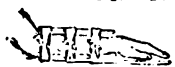
• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

• نَوْرِي : نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي • نَوْرِي

جَبَّار : متبرّد . عات . بیدارگر ، شکر ، گردن کش
 — : هائل القوّة أو الجسم أو الحجم . غول ، نمرغول
 مجهود — . سی دگوشش بیار ، بیش از توانای

جَبْرِة العظام —
 تخفّف شکسته بندی
 وضع فی — . در تخفّف کذار

إجبار : جَبْر . إلزام ، بزر

اجباري : جَبْرِي . الزامی

مُجَبَّر : مَجْبُور . مُلْزَم . مُلْزَم . ناجار ، ناگزیر

مُجَبَّرٌ : جَابِر العظام . شکسته بند

جَبَسَ الحائط : طلاه بالجبس . دیوار را سفید کرد ، اندود

— العضو المریض عضو بیمار را کج گرفت

جَبَسَ : تراب کالچس . کج
 (راجع مصب)

معدن الـ . معدن سنگ کج

جَبَسَ : یَطْبِخُ أَمْر . هندوانه

جَبَّاسَة . کوره کج بزی

جَبَلٌ : صَوْرَةٌ صَاحٍ . قالب کرد ، ریخت ، شکل بخورد گرفت

— : جَبْنٌ . خیر کرد ، سرشت ، آمیخت

جَبَلٌ : عَجْشٌ وَصَوْنٌ . قالب بزی بصورت های گوناگون

قابلیه الـ . قالب پذیری

یَجْبَلُ . قالب پذیری

جَبَلٌ : طَوْرٌ . کوه

— سِنَا (مَنَاقِبُ) . کوه سینا

— نَارٌ : بُرْکان . کوه آتش خان

— جَلِيدٌ : کِسْفَةٌ جَمَدٌ . کوه یخ

أَنْفُ الـ : شَنَاقٌ . دماغه بلند کوه ، برآمدگی ، برنگاه

جَبَلِيٌّ : عَتَسٌ بِالْجِبَالِ أَوْ مِنْهَا . کوهستان

— : کَثِيرُ الْجِبَالِ . پر کوه ، کوهستان

— : يَلْبُثُ فِي الْجِبَالِ . پناهگاه کوهی

— جَبَلَاوِيٌّ : مَنْ سُكِنَ الْجِبَالُ . کوهستان ، از مردم کوه

جَبَلَاةٌ : مَقَارَةُ فِي جَبَلٍ مَقْشُوعٍ . مناره ، غار یا

جَاوِش : قائم عشره . گرد بهان
 جَاوِش (في جود) . جَبَّار (في جود)

(جَب) : جَبٌّ : قَطْعٌ . برید ، جید

جُبٌّ : بَرْهَمَةٌ . چاه کور

— : يَسْجُنُ تَحْتَ الْأَرْضِ . سیاه چال ، زندان زیر زمینی ، غا

جُبَّةٌ : رِدَاءٌ مَقْرُوفٌ . روپوش معروف درخاوندین

جَبَّانٌ : جَبَّانَةٌ : ذَفِيزَةٌ . مهمات ، لوازمات ارش

جَبَدٌ . جَبَدٌ : جَبَبٌ . جذب کرد ، کشید

جَبَرُ الْمَكْشُورِ : أَشْلَعُهُ . اصلاح کرد ، درست کرد ،
 شکسته بند کرد

— . جَبَرُ الْعَظْمِ : أَشْلَعُهُ . استخوان را شکسته بند کرد

— الحائط : أَرْضَى . آرام کرد ، راضی کرد ، تسکین داد

— الْقَلْبَ : هَوَى . دلداری داد ، دلبری کرد ، دلجوئی داد

— الْقَفِيضَ : سَاعَهُ . کلان کرد ، یار کرد ، دستگیر کرد

— عَلَى : أَجَبَرُ . اِثْمٌ . مجبور ساخت ، واداشت ، ناگزیر کرد

جَابُوٌّ : لَافٌ . ممنون کرد ، مهربان کرد

تَجَبَّرَ : تَجَبَّرَ . مغرور شد ، باد در سر داشت ، جاه فرمود

— : طَنَى . هتا . سرکش کرد ، شورید

جَبَرُ : إَجْبَارٌ : قَهْرٌ . اکراه ، اضطراب ، ناچارى

— . جَبَارَةٌ . تَجْبِيرُ الْعِظَامِ . شکسته بندی

— : عِلْمُ الْجَبْرِ (في الرياضة) . علم جبر و مقابله

— : قَضَاءُ اللَّهِ وَحُكْمُهُ . سرزشت ، نقدیر

الـ والمقابله . جبر و مقابله

جَبْرًا . بِالْجَبْرِ : قَهْرًا . بزرور ، با فشار

جَبْرِيٌّ : مَخْتَصٌّ بِعِلْمِ الْجَبْرِ وَابْتِنَاءٌ بِهِ عِلْمُ جَبَرِ

— : إِجْبَارِيٌّ . اجباری

بَتِينٌ — او اجباري . فردش زور

جَبْرُوتٌ : قُدْرَةٌ . قُوَّةٌ . قُوَّةٌ ، قدرت

جَبْرِيةٌ : الإِعْتِدَادُ بِالْجَبْرِ الإِلَهِيِّ . نظریه تأثیر جبر الهی بر کار

جَبْرِیَّةٌ . جَبْرَائِلُ : لِسْمِ تِلْكَ أَوْ دَجَلِ . نام یک از فرشتگان

جَبَلٌ : بَلَدٌ بِالْأَرْضِ. از سر دولا شد. خم شد
 — : انْطَرَحَ جَبَدُهُ عَلَى الْأَرْضِ. رو بر زمین خوابید، و سر را
 جَنَامٌ. جَانُومٌ. کابُوسٌ. کابوس، بختک
 جَنَانٌ : چشم . جبد
 — : الْمَتُّ رُفَاتُهُ. نفس
 مَجْنَمُ الطَّارِ : عَمَلُهُ. لانه پرنده، جاش برهن، خواب
 جُنُودٌ : رُكُوعٌ. خید که. زانوزن
 جُنُودٌ : كُتُوبُهُ تَرَابٌ فَوْقَ قَبْرِ. برآمد که روی قبر
 جَنَّا : وَكَعَ. زانوزد، خم شد

جَاثٌ : رَاكِعٌ. در حال رکوع
 مَجْنُى : وَتَادَةٌ أَوْ تَوْحِيهِ الرُّكُوعِ
 بِاللَّسِّ بِأَعْلَى حِمَتِ رُكُوعٍ
 جَعَدَ : انْكَرَ. انکار کرد، رو کرد، نشاخت

— : كَذَبَ وَذَخَنَ. بکذب کرد، قبول نکرد، مکر شد
 — : كَفَرَ. باور نکرد، دروغ پنداشت، عقیده نداشت
 — : خَفَى. انْكَرَهُ. حق را نپذیرفت، زیر سر
 جَعَدَ : جُعُودٌ. انْكَارُ الْكَارِ. رد، عدم قبول
 — : كُفْرٌ. به اعتقاد، به ایمان
 — : الْمَرْؤُوفُ. ناسپاسی، حق شناسی

جَاوِدٌ : نَاكِرٌ

— : كَاذِبٌ. خدا شناس

— : الْمَرْؤُوفُ. نیک شناس

جَحَرَ الْحَيَوَانَ : دَخَلَ مَبْعَرَهُ. در لانه پنهان شد

جَحَرَ الْحَيَوَانَ : وَتَارَ سِرَاحَهُ. لانه را پوز دهنده و گزند

جَحَشٌ : وَلَدٌ الْخَمَارِ كَرَهُ خمر.

— : أَوْ مَخَارَ حَقَبٍ. حَرَكٌ بَابِهِ.

جَعْفَةُ : أَنْثَى الْغُضْضِ. سره الاغ مامه

جَعْفَاتٌ عَيْنُهُ : جَمَشَ بَادِرَهُ. آماس کرد، درم کرد

جُعُوطُ الْبَنِي. بهرستی تخم جنم

جَاظُ الْبَنِي. دارای چمنان درشت و مرغجه

جَبَلَةٌ. جَبَلَةٌ : خِلْفَةٌ. مزاج، طبیعت، خلق، خوا، نهاد
 جَبُنٌ : مَتَفٌ قَلْبُهُ. بزدل بود، ترسید، از میدان دور رفت

— : حَارَ عَزْمُهُ. سست شد. خود را باخت

جَبْنٌ : نَسَبٌ إِلَى الْعَيْنِ. ترسو و بزدل حوادث

— : الْخَلِيبُ : صَهْرٌ لَيْثًا. پسر درست کرد

— : تَجَبَّنَ الْمَلِيبُ. پنهان شد

جَبْنٌ. جَبْنَةٌ. پسر

— : يَتَامَاؤُا حُلُومٌ. پسر سفید

دُودَةُ الْـ. کرم پسر

ماه الـ : شَرِش. آب پسر

جَبْنٌ : جَبَانَةٌ : مَدَّ شَجَاعَةً. بزدل، ترسو، نامرد

جَبَانٌ. جَبِينٌ : مَدَّ شَجَاعَةً. ترسو، بزدل، نامرد

جَبِينٌ : جَبِيَّةٌ. بیثبات، سبنا

جَبِينِي : مُنْعَمٌ بِالْعَيْنِ. نما، سرور

جَبَانٌ : صَانِعٌ أَوْ بَالِغٌ الْجَبْنِ. پسر فرزند

— : جَبَانَةٌ : مَقْبَرَةٌ. گورستان، آرامگاه، قبرستان

جَبِيَّةٌ (فِي جَب) : رَدَاؤُا مَرْغُوفٌ. رو پوش باند

جَبِيَّةٌ : جَبَانَةٌ : اسْتَقْبَلَ وَاجِبَةً. رو برد شد، مقابل کرد

جَبِيَّةٌ : جَبِينٌ. بیثباتی

جَبَى الْفَرَائِبِ أَوْ الْأَمْوَالِ : مَالِبَاتٌ رَاجِعَةٌ. یا ورسول کرد

جَبَايَةُ الْأَمْوَالِ : تَحْمِيلُهَا جَمْعُ آدَرِي، ورسول، تحصیل

جَابٌ : تَحْمِيلُ الْفَرَائِبِ. تحصیل دار مالیات

جَبِينٌ (فِي جَبْنِ) • جَبْتٌ (فِي جَبْتِ) • جَبَا (فِي جَبُو)

(جَبْتٌ) • جَبْتٌ. اجتناب از رفتن، از رفتن کد، روش کردن

جَبْتٌ : جَمَشَ. تن، بدن، کالبد

— : الْمَتُّ (خُصُوصًا الْإِنْسَانُ). جبد، نفس

— : الْمَتُّ (خُصُوصًا الْإِنْسَانُ). لاشه، مردار، لاش

جَبَلِيْقٌ. جَالِيْقٌ : مُتَقَدِّمُ الْأَسَافَةِ. آسفت بزرگ، خلیفه، مطران

• جَحَفَ : ۵ قَعَفَ . جَرَفَ . خَرَّاشِدَ . سَايِدَ . تَرَّاشِدَ
 — مَهْ : مَالٌ مَعَهُ . اَزْوَاطِنداری کرد . جَانِبِ داری کرد
 أَجْعَفَ : بِهْ . جَلَوْ عَلَيَّ . با و زور گفتم . سَمَكَمَ . بیدار کرد
 تَجَاحَفُوا بِالْكُورَةِ . جوگان بازی کردند
 جَحَفَةً : لُبَّةُ الْحِكْمِ . جوگان بازی
 إِجْحَافٌ : تَجَوُّزٌ . بیدار ماندن ، جوهر ، ستم ، به انصاف
 — : مَيْلٌ . تَمَزُّؤٌ . تَمَازُلٌ . به جهت ، طرنداری ، تعصب
 مُجْحَفٌ : جَائِرٌ . به عدالت ، ستمکار ، به انصاف
 تَجَحُّفٌ : تَيْشٌ عَظِيمٌ . سپاه ، آفرین ، لشکر بزرگ
 وَجَلٌ — : عَظِيمٌ الْقَدْرُ . مرد بزرگ و بلند مرتبه
 • جَحَمَ النَّارَ : أَوْقَعَهَا . آتش را روشن کرد ، برافروخت
 جَعَمَ : أَحَدُ النَّظَرِ إِلَى خَيْرِهِمْ . نگاه تند و تیز کرد
 بادرید که تکریمت
 جَعِيمٌ : نَارُ جَعَمٍ . آتش دوزخ
 جَعِينِي : جَعِينِي . دوزخی
 ۵ جَحْ : جَحَفَ . لَانَ زِدْ . گزافه گفت ، بالید ، خورساکه
 جَحَاغٌ : جَحَفَلٌ . لَانَ زِن ، پرمدها
 • جَدَ • جَدَا • (لی جد) • جَدَا • جداری (لی جد)
 • جَدَالٌ (لی جدل)
 • جَدَبٌ . أَجْدَبَ لِلْمَكَانِ حَنَكٌ شَدٌ ، بِيحَاصل ماند
 أَجْدَبَ الْقَوْمَ : أَصَابَهُمُ الْفَقْرُ . بیوا شدند ، فقری دست شدند
 جَدَبٌ : مَعْلٌ . نَازَانٌ ، بِيحَاصلی ، به تیره
 — : قَطْعٌ . کسایه . خشکالی ، کزانی
 — : جَدَّ بِهِ مُجْدَبٌ . شوره زار ، بایر ، لم بزرع
 • جَدَثٌ : ثَرِيَّةٌ . قَبْرٌ . گور ، آرامگاه
 • جَدُّ جَدُّ : صَرَّاءُ الْبَلِي . جیرجیران ، زنجیر
 • جَدُّ دَا : أَجَدَّ جَهْلَهُ جَدِيداً . تجدید کرد
 — : اَمَلًا مِنْ جَدِيدٍ . از سر نو گرفت
 — : الْقَبَابُ . جوان را از سر گرفت ، جوان شد

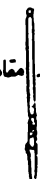

جَادَةُ الطَّرِيقِ . شاهراه
 تَجَدَّدٌ : تَجَدَّدٌ . تازه ساز ، نوسازی
 — : الْقَبَابُ . تجدید جوانی
 — : الْقَلْبُ . زنده دل
 — : الْقَوَى . تجدید نیروی جماعی

مَجْدُود: دُو حَطَّ. خَرِشْت. خوش اقبال
 جَدْر. جَدْر. جَدْر. آبله دانت یا باین مرض مبتلا شد
 ۵ جَدْر ۲: جَدْر. ریش گرفت
 جَدْر یکنوا: کَانَ اَهْلًا لَه. شایستگی داشت، درخوب بود
 جَدْر. جَدْر: حَاط. دیوار
 ۵ جَدْر: شَرُوف (نات رَمَل). سیب زینی نشی
 ۵ جَدْر ۲: (راجع جَدْر)
 جَدْر: تَوْرَم الرَقَبَة. تضخم الغدة الدرقية. غده زائده،
 ۵ جَدْر: اُخْطاس. بنیاد، شالوده، زمینه.
 جَدْر: (لی الاشرع)
 جَدْر: مَرَض نَفَاطِي آدَمِي. بیماری آبله
 ۵ البقر. آبله گاوی
 جَدْر: جَدْرِي: جَدْرِي المَاء او الفُتَاح. آبله مرغان
 جَدْرَة: اَهْلِيَة. شایستگی، لیاقت، صلاحیت، کفایت
 جَدْوَار: زَدَوَار (نات). زودوار، زودباد، دکیا،
 جَدْو یکنوا. درخورانت، شایسته آنت
 ۵ بالذکر. شایسته یادآوری است
 أَجْدَر: اُخْرَى. شایسته تر، سزاوارتر، مناسب تر
 مَجْدَاد: فَرَاغَة ۵ اَبُو رِیَاح. منزهت سرخیز
 مَجْدُور: مُصَاب بِالْجَدْرِي. آبله گرفت
 ۵ مَجْدَر: عَقَر یثرو الجَدْرِي. دارای مهر آبله، آبله گون
 جَدَع: قَطَع. برید، کوتاه کرد، قطع کرد
 ۵ جَدَع: مَن جَسَم لِتَقْصُر. فلج کرد، شل کرد، انداختن را
 ۵ جَدَع: جَدَع. شَاب. جوان، مرده جوان، نرغان، نر
 ۵: شَخْص. آدم، انسان
 ۵: مَایَر. زبرک، هوشیار، لایق
 ۵: شُجَاع. دلیر، بیاب
 اَجْدَع: مَجْدُوع. مَقْطُوع الِأَفْئِدَة. یعنی بریده یا رست
 اید او الاصابه الخ و آنکست بریده
 جَدَف الطَّائِر: حَرَّكَ جَنَاحَهُ وَلَمْ یَطِر. مرده، بالهای را
 بهم زد و پرواز نکرد

جَدَف (علی الله). کهرگفت. بمقدسات به حرمی کرد
 ۵ جَدَف: سَیَر. پارو زدن، پارو راه انداخت
 جَدَف: مَجْدِف. پارو زدن
 ۵ جَدَف: کَهْر نَاسِرًا لَیْسَ لَیْسَ. علی الله، کهر ناسر الله
 مَزَكِب: کَرَجِي پارو زدن
 مَجْدِفِي: کُفَرِي. کهر آمیز
 مَجْدَف: مَجْدَف. پارو
 یَدُ ال: ۵ شُكْرَمُو. پاروگر، جابارو
 جَدَل: الْعَبَل. ناب راجع دار، ناب داد، نابید
 ۵ جَدَل: الشَّرُّ وَالْحَقُّ وَغَیْرَهَا. مودالیان را نابید
 جَدَل: حَاج. بحث کرد، دلیل آورد، استدلال کرد
 ۵ حَلَم. داوریداد کرد، نزاع کرد، ستیزه کرد
 جَدَل: جَدَل. اُخَذَ وَدَّة. دلیل، حجت، مباحثه
 ۵: خِصَام. دشمنی، ناسر الله
 یَقْبِل ال: قَابِل بحث، قَابِل اعتراض، روگرد، مود بحث
 لا یَقْبِل ال: غَیْر قَابِل بحث، به چون و چرا، محقق
 فَرَضَ جَدَل. احتمال گفتگو دار
 جَدَل: اسند لای. منطقی
 جَدُول: تَهْ صَغِير. جری، جویبار، نهر
 ۵ یَان. قَائِم. فهرست، کارنامه، صورت، سیاهه
 ۵ عَمُود ۵ خَافَة. ستون روزنامه
 ۵ حَافَة. صورت حاب
 ۵ الضَرْب. جدول ضرب
 ۵ تَحْوِيل (القود واللوازم). صورت قیمت ارزو مقادیر
 ۵ القضا یا ای الدعای (الْمَرْوَة عَلَى الْهَکْمَة)
 دفتر اوقات دادگاه
 ۵ قَلَم. قلم رسم (ترلینک)
 جَدِيلَة: صَفِیْرَة. گیس بافته
 جَدَال: مِیْجَال. قَدید الحِجَال. ستیزه جو، عادی مجدل مناظره
 ۵ مِیْجَال ۲: حَجَر گِیَر. سنگ جدول در پیاده رو

مَجْدُول : مَحْبُوك . بَاسْت . تَابِد . نَزَابَة . مَكَلَبَتَن

مُجَادَلَة : جِدَال . مَنَاطِر . مَبَاحَث . اسْتِدْلَال . مَنَاقِش

• جَنْوَار (لی جنر)

• جَدْوَن التَّوَجُّع : مَوْجَة

دسته در چرخه افزان

• جَدْوَى : قَائِمَة . بَهْر . فَايِدَة . سَوْر . نَتِيجَة

— : قَطِيعَة . بِيَشْ كَش . مَحْض . هَدِيَة . مَحْش

بلا : — بلا فائده . بَهْرَة . بِه نَتِيجَة . بِيَايِدَة

جَدَا عَلَيْهِ : أَعْطَاه قَطِيعَة . بَاوَجِجِد . اِرْزَانَة دَاشْت

— : اَجْتَدَى . اسْتَجْدَى : اسْتَمْتَلَى . كَدَائِي كَرْد

أَجْدَى : أَفَادَ . سَوْر مَدَا فَا دَر . بَدْر خَوْر . فَايِدَة بِجَنِيْد

— : اَكْثَر قَائِمَة . سَوْر مَدْتَر . نَتِيجَة بِجَشْ نَر

لَا يَجِيْدِي . بَهْرَة . بِيَايِدَة

هَذَا لَا يَجِيْدُكَ . بَدْر وَت نَمِيْخَوْر

• جَدْي : وَلَد الْمَرْء . نَبْر غَالَة

مَدَارُ الْب . مَدَارُ رَأْسِ الْجَدْي

• جَدِيد (لی جدد) • جَدِير (لی جدر)

• جَدَّ • جَدَاة (لی جذد) • جَذَام (لی جذم)

• جَذَب . اَجْذَبَ : مَدَّ دَقَعَ . جَذَب كَرْد . كَشِيْد

— : — : اِسْتَمَالَ . فَرَفِغَتْ . بَطَحَ اِلْدَاخَتْ

— : — : اَلْقَبَ . مَشِيْعَتْ كَرْد . دَل رِبُوْد

جَذَب . اَجْذَاب . كَشَش . دَل رِبَاة

— : جَاذِبِيَّة . الْقُوَّةُ الْجَاذِبِيَّة . نِيْرَمِي جَاذِبَة

جَاذِبِيَّة ۲ : اِمْتِجَاب اَوْ اِمْتِجَاذُ الْمَادَّةِ كَمَا نَحْنُ قُوَّة جَاذِبَة

— : اَلْيَقْبَل : الْجَاذِبَةُ الْأَرْضِيَّة . كَشَش زَمِيْن

— : شَعْرِيَّة (رَاجِع شَعْرِيَّة) . جَاذِبَة شَعْرِيَّة

— : اَلْاِتِّصَاق : يَوْسُكِي اَيُّوَه جَاذِبَة ذَرَاة

— : مُتَبَلِّغِيَّة . خَاصِيَّة اَهْن رِبَاة

— : جَنِيْبِيَّة : مِيْل جَلْسِي . كَشَش دَل رِبَاة . مِيْل جَلْسِي

جَاذِب . جَذَاب : يَجْذِب . جَالِب . كَشَش دَار

— : — : خَلَاب رِبَايِدَة

شَخْصِيَّة جَذَاة . شَخْصِيَّة بِهْجِيَّة دَوْر مَدْتَر دَاشْتِي

مَجْدُوْب . مُنْجَذِب . فَرِيْقَة . شَيْفَة . دَل دَا دَة

۵ — : مَجْنُون . دَوَانَة . بِيْخَوْر

۵ مُسْتَفْقُ الْمَازِيْب (الْجَانِيْن) . تَبَارِسْتَان

نَحِيَة الشَّيْ مُنْجَذِب اِلَيْهِ . جَاذِب هَر جَنْس رَا هَجْسَر اِدَوْن

(جَذَذ) جَذَذَ : قَطَعَ . مَرِيْد . بَارِيْد كَرْد

جُذَاة : قِيِيْعَة . نَشَاة . رَا هِنَا

جُذَاذَات . تَرَا شَة . تَكْهَاي مَرِيْدَة شَدَة

• جَذَر . جَذَرَ : اَقْلَعَ . كَنْد . اَز رِيْشَة دَر آوْر د

— : الصَّدَة بَتَوَان دَوْر مَرْد . مَجْدُوْر كَرْد

— : مَدَّ جَذَرَ . رِيْشَة دَوَا سِيْد . كَوْنَة كَرْد

جَذَر : اَصْل (اَوْ جَنْوَالِ الْمَدَّ) . رِيْشَة

— : اَمَم . سَمَك

— : تَرَنِيْمِي . رِيْشَة . جَذَر

عَلَامَة الْب (✓)

كِيْتَة جَذَرِيَّة

تَجْوِيْر : اِسْتِخْرَاجُ الْمَجْدُوْر . اِسْتِخْرَاجُ جَذَر

• جَذَع : ۵ جَذَعَ . شَابَ . جَوَا مَرْد

جَذَعُ الشَّجَرَةِ وَالْحَيَوَانِ وَالْإِنْسَانِ

جَذَعُ دَرِيْعَتِ رِأْسَانِ وَحَيَوَانِ

— : اَلْقَائِلِ الْاَدَبِيَّة . بِدَن مَحْمَد هَاي

جَذَعِي : مَخْشُ بِالْبَعْضِ . تَنْتَبَهْ

• جَذَف : (اَنْظُر جَذَف)

يَجْذِفُ : جَذَفَ . پَارُو

• جَذَل : قَرَح . خَوْرِي كَرْد . شَادِي كَرْد . خَوْشَا كَرْد

أَجْذَل : قَرَحَ . شَادِمَان كَرْد . رَوِج بِجَنِيْد . صَفَا دَار

جَذَل : قَرَح . خَوْرِي . شَادِمَانَة . فَنَاط

جَذَل : قَرَحَان . خَوْشَمَال . شَادِمَان . سَرْخَوْش . بَانَا ط

جَذَلُ الشَّجَرَةِ : الظَّاهِرُ مِنْهَا اِلَى الْاَرْضِ بَعْدَ قَطْعِهَا . كَنْدَة دَر

• جَذَمَ : قَطَعَ . اِنْذَاي رَا بَرِيْد . قَطَعَ كَرْد

جُذَمَ : اَصَابَهُ دَاةُ الْجَذَامِ . بَا خَوْشِي جَذَام مَبْتَلَا شَد

جَذَمَة الشَّجَرَةِ وَامْتَالِهَا : جَمْعُوْر . كَنْدَة دَرِخْت وَ مَانْدَا ن

جَرَّاب : غِلَاف . روبه ، پوشش

— الشَّيْف : غِشده . قَراب . نِام . غِلان شمشیر

— وعاء من جلد . کبک بزک . کيسجری

— القَرَف : قاب تنابچه

— صَفَن : کيس الغُشْبَة . کيسه خايه

— خُرُج : خورجين

— جَرَنَب : وعاء صَنِير . کيسه ، پيله

— جَوَرَب قَصِير : شراب . جوراب کوتاه

— طویل : کَلَناب . جوراب بلند

— تَجَرِبَة : تَجَرِيب . اِختِيار . آزمائش . امتحان

— — : مِغْنَة . آزمائش سخت

— — : اِغْواء . فريب . دوسه

— مَعْلَبَة اِختِيارِيَة : امتحان . آزمائش

— خِيزَة : خجربه

— سَنِي : کوشش

— في (تحت) الـ : مورد آزمائش

— مَجَرَّب : مُعْتَبَر . آزموده ، به تجربه رسیده ، ورزیده

— مَجَرَّب : خَيْر . ورزیده ، کارگشته

— مَجَرَّب : فاحِص . آزمائش کننده

— مُفْتَر : فريب دهنده

— جَرَبَنْدِيَة : جَراب الِغْنِي . کولبندی

— جَرَبَنْدِيَة : موش دِيا . موش دِيا

— جَرَبَنْدِيَة : بَرْد . ماده ، تغم ، جرم

— أَشَل رِبْه . بَج . عامل اسلحه

— جَرَج الِاتِمِل : وَضَعُ في الجاراش . درکار آرد گذارد

— جَرَج . جَاراش : بَيْت الِانْشِيطَات . کاراژ

— جَرَجَر : رَدَد صَوْتُهُ (راجع غرغر) . صدا که ، تلقین کرد

— الرِّعْد . آسمان غرش کرد ، غرید

— الماء في حَلَقِهِ : غَرَسَ غَرَسَ

— آب را غرید کرد

— ذِيْلَه (مَثَلًا) : جَرَر . دامن کشاند

— نَفْسَهُ او رِجْلَهُ : پازنه کشید ، بختی راه رفت

جُذَام : دَاءُ الْأَسَد . جذام ، بهس ، خوره

جُذَامَةُ النَّبَات : المَرْوُكُ مِنْهُ عِنْدَ الْعَصَادِ . کاهن

أَجْذَمُ : مَقْطُوعُ الْيَدِ او الْأَصَابِعِ الخ دست یا انگشت بریده

— مَجْذُوم : مَقَابِيلُ الجَذَام . جذای

جُذْمُورُ الشَّجَرَةِ وَغَيْرِهَا : الباقي بعد قطعها . کنده درخت

جُذْوَة : تَجَرَّة . آتش باره ، نيسوز

جَرَّ (في جرر)

جَرَّ : جَرَّج . جارت داد ، سیر کرد

جَرَّو . اجترأ : جَسَر . جرأت کرد ، باهورکاری را انجام داد

جُرَّة . جَرَّة : جَرَّاة . گسائی ، خور ، بیابکی

— — : وقاعة . به شری ، دریدگی

جَرِي : جَسُور . بر دل ، به بردا گستاخ ، دلبر نرس

قَلْب . پر دل

جَراب (في جرر) • جَرَاد (في جرد) • جَرَّاد (في جرر)

جرام : وَعْظَةُ الْوَزْنِ النَّظْمِيِّ . سینه دوزن (گرام)

جَرَانُفُون : الحَاكِي . گرامافون

جَرَانِيت : حَجَرٌ أَعْلَى عَجَب

سنگ خارا

جَرَابَة (في جرى)

جَرَب : أَمِيبٌ بِالْجَرَبِ . بناخوش جَرَب مبتلاشد

— دَهَبٌ او تَغَيَّرَ لَوْنُهُ . رنگش مرید یا تغییر کرد

جَرَب : اِخْتَبَر . آزمود ، آزمائش کرد ، امتحان کرد

— أَغْرَمِي . فريب داد ، گول زد

— اِثْرًا : تَاحَلُهُ . قصد کرد ، به ... دست زد

— نَفْسَهُ في كَذَا . دست آموز کرد

جَرَب : مَرَضٌ جَلْدِي . بیماری پوست ، خارش

— الْعَلَقَاتِيْن . خارش ، زرد زخم

— المِیَوَانَات (الحَبْلُ وَالْکِلَابُ خَاصَّةً) . سگری

— الفَنَم (خاصة) . پوست زخم

جَرَب . جَرَبَان . أَجْرَب . سگر ، جَرَب دار

— جَرَبَان : ذَائِبُ الْهَوْن . رنگ بریده ، پژمرده

جرجار . جرجیر . مونک ، فغنه

— ۰ — اُرنی . نره نرنک ، شاهی

— ۰ — برمی کلن کوچ (گناه)

— ۰ — الما شاهی آیه ، نره نرنک آیه

• جرجَح : سَكَلَم . زخم زد ، جرجحه دار کرد

— الاَسْتَاَسَات . متاثر ساخت

— بِلَسَايِه : حاب . قوه بن کپه ، به اخرای کپه ، مدح کپه

— التَهَادَّةُ او الوَصَّةُ : باطل کرد . شحات باوصیت نامدا

اجتَرَحَ الِغَنَمَ : گناه اجنابین را مرکب شد . به انکره

جَرَحَ : کَلَم . زخم . مریدگی

جَرَّاح : طَیْب جَرَّاح . جراح

جِرَاحَة : صِنَاعَةُ الْجِرَاحِ او عَمَلُهُ : جِرَاحِی

— : قَبْلَةُ جِرَاحِيَّة . عمل جراح

جِرَاحِي : مُحَقِّق بِالْجِرَاحَةِ . وابسته بکار جراحی

عُرْفَةُ الْعُقَلَاءِ الْجِرَاحِيَّة . اطاق عمل

جَرْنَج . مَجْرُوح . زخمی

جَارِح . يَجْرَحُ : قاطع . برنده

— : مُؤَلِّم . سزنده ، دردناک

— : (حَيَوَان) مُفْتَرَس . حیوان درنده ، شکارجو

انتقاد . . . سخن بنیادار ، گناه دار

جَارِحَة : عُضْوُهُ : طرف عضو ، اندام

• جَرَدَ . جَرَدَ : قَوَّعَ الْقَفَر . برهنه کرد ، لخت کرد ، پوست

— . . . من گندا : اخذه منه . به بهره کرد ، از . . . محروم کرد

— . . . من گندا . لخت کرد

— ۵ — الْبَسَاتِغُ او الْوُجُودَات . ساهرکد ، صورت

به داشت ، در دفتر موجود ثبت کرد

جَرَدَ السِّفْ : سَلَهُ . شمشیر کشید

— الْمِيْلُوش . بیج کرد ، فراهم کرد . جمع آوردی کرد

— من الرِّتَب . درجه گرفت ، تنزل داد

— : الْمَشْكُوبَةُ . خلع درجه نکرد

— من السلاح : نَزَعَهُ . خلع سلاح کرد

— من المعدات الحربية . به ساز و برگ کرد

— من الملك . خلع تصرف کرد ، ان تصرف محروم کرد

جَرَدَ من گندا . فُهِى شَد ، عاری شد

جَرَدَ . جَرَدَ : لَا تَبَتْ فِيهِ . به آب رعلف ، شوره زد

۵ — (الْأَشْيَاءُ او الْبَسَاتِغُ) . سیاه بردار از موجود

۵ قائم الجرد . سیاه ، صورت موجود

جَرَاد (الْوَاخِةُ جَرَادَة) . طلع

— الْبَعْرُ : سَرَطَانُ الْمَاءِ

خروجتک دریا ، طلع دریا

جَرِيدَة : صَحْفَة . روزنامه

— يَوْمِيَّة . روزانه

— : تَيَان . صورت ، سیاه ، فهرست

— : سَجَلُ الْأَرْشَفِ لِتَرْيَابِ الْقَهْرِ بِتَعْلِيْقَاتِ

تَقَاتِ بِصُورَتِ مِرْثَاقِيَّةٍ وَتَقَاتِ بِتَحْقِيقِ كَرَامَاتِ

بَالِغِ الْجَرَائِدِ : روزنامه خردش

جَرْدَةُ النَّخْلِ . شاخه درخت خرما

۵ لَعِبُ الْجَرِيدِ : بَرَّجَاس

بیزه بازی سواره

أَجْرَدَ . أَجْرُودٌ : بَلَاغُهُ . بوم ، کوسج

أَرْضُ جَرْدَاءَ : لَا تَبَتْ فِيهَا . زمین به آب علف ، بایر ، بیابان

تَجَرِيدٌ : قَوَّعَ الْجِلْدَ وَغَيْرَهُ . پوست کند ، برهنه کرد ، لخت کرد

۵ — او تَوَلَّى الْقَفْدَ (خَلِجَهُ)

فوس برده طاق

— : تَشْطِيلٌ : برهنه سازد

— من الْيَكَاةِ : لَحْتَ كَرْدَن

— من الرِّتَبِ : خَلَعَ دَرَجَهُ وَمَقَامَهُ

— من السلاح والمعدات الحربية . خلع سلاح

تَجَرِيدٌ : حَلَّةٌ حَرِيَّةٌ . حله جنگی ، اعزام نزد

يَجْرُدُ الْآسْتَانَ : ۵ قَوَّضَهُ . سواک دندان

مُجَرَّدٌ : شَدَّ مَزِيدَ (لِي الصَّرْفِ) . ساده ، جزو آنها

— من گندا . فاند ، به بهره

— : شَدَّ مُرَكَّبٌ . ساده

— : مِيرَف . مجل . مطلق ، خلاصه

— : مُعْطَلٌ (من الالان او الالان) . به آماشید ویران

— : قُرْبان . برهنه ، لخت

بِالْبَيْنِ الْجَرْدَةِ . به دور بین

يَجْرُدُ مَا هَدَيْكَ . به محض اینکه

مَعْرُودٌ : جَرُوفُ (الْعَرَبِي) .

۵ جَرْدَلٌ : سَطْلٌ . دلو ،

جَرَذ (واحد الجرذان) : فأركبه
موش زرك

جَرَزَر : جَرَزَجَر كَشِيد ، كَشَانِد

جَرَّ : سَحَب . كَشِيد

الْمَرْكَب : فَطْرَه . دِنَال خُور كَشِيد

عَلَى : جَلَب . مَرِه ، كَشَانِد

سَبَب : بَاعَث شَد ، مَوْجِب شَد ، اِنْكَبِث

جَرَجَه : أَفْرَاه . اودافرب راد ، كُول زِه

شَخَصَلَاغ : بِه لَهَانِه كَشَت

أَجَر . اجْتَر : اِسْتَر . نَخْوَارَكِر ، دَوَابِه جَوِيد

إِنْجَر : اِنْصَب . كَشِيد مَنَد ، مَنَهِي شَد

مع التَّيَّار (مَتَلَا) . رَانْدِه شَد ، بَاسِيل مَرِه شَد

جَرَّ : سَحَب . كَشَش ، كَشِيدَك

جَرَّ : قَطَر . كَشَش كَبَرِي

جَرَّ : شَكَل . مَهَانِه كَبَرِي

مَقَم . مَهَر مَرَادِه

حَرَف — (في النحو)

جَرَّة : اِنَا ، فَخْلَرِي . كُوزِه كَبَلِي

قَلَم . بِك حَوَكْت قَلَم

جَرَّة : اُتْرُ الرُّود . رِيَا ، جَاي پَا

جَرَّة : مَابِلُوكُ الْحَيَوَانِ الْجَرَّة . نَخْوَار

وَهَلَمْ جَرَا . رَمَانْدَان ، وَغِيرِ وَغِيرِ

جَرَار : جَبَش جَرَار . سِيَاه مَزَك

جَرَّارَة : عَقْرَب صَفَرَاه . عَقْرَب نَفَد

العَرَبَة : تَعْمِيزَكِر بوسيلمان اِسب دريگمنا

الْمَارَكَب . كَشَتِي يَدَك كَش

الْمَرْكَب : اِسْلَاح (جَبَل بِجَرَّ بِي) . تَاب يَدَك

جَرَّ : آله جَرَّ . لُوكُومُوتِر

جَار : سَاحِب . كَشَانْدِه ، كَشَنْدِه

(في النحو) . رِبَط دِهَنْدِه دَر صُورَت مَعْنَى كَلِمَ رِبَط

جَارُوزِي : دُوزَج . كُزْمِيَا مَر

جَرِيرَة : اِثْم . كَنَاه . اَلْعَرِش جَرَم

اِنْجَر اَرِيَه : قَطَرُ الْمَارَكَب اَوْ اَجَرَة ذَلِك . يَدَك كَشِي

مَجَرَّة (۱ ، الفلك) . كَهْشَان

مُجَسَّر : اِسْتَقَر . حَيَوَان نَخْوَارَكِنْدِه

مَجْرُور : سَحُوب . كَشِيد مَنَد . حَالَت مَعْوَلِه

— (في النحو)

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

اِسْمُ الْمَرْكَب (اَلْمَجْعُوع جَارِي) : مَعْرُوف . مَجْلَمَ فَاخِلْ آف

— المُنُوْدِيَّةُ حَوْضٌ بِرَأْسِهِ دَرَمِ آبِ تَمِيدِ

— : هَاوَن هَاوَن

— : جَرِيْن بَيِّنْدَر . زَمِيْن حَرِيْمِي

○ جُرْ نَال : جَرِيْدَة . رُوْز نَامِد

○ جُرَّة (فِي جَر)

○ جَرُوْ الْكَبِّ او السَّحْبِ . قُوْلُكْ يَا مَجِيْزِيْ بِمَلِكِ دِحَانُوْرَانِ

— : التَّلْبِ او الذَّلْبِ او مَا شَاكَ كَلَهَا . دُرِنْدِه دِيْكَرِ

○ جَرِيْ : رَكْنِ . دَوِيْدِ

— : سَالِ . رَوَانِ سُنْدِ . سِرَازِ سِرِدِ

— : حَدَثِ . رِيْخِ دَارِ اَقْطَاعِ اَقْدَادِ . وَاقِعِ شَدِ

جَرِيْ . اُجْرِيْ . دَوَانِدِ . مَجْرِيَانِ اِنْدَاخْتِ

— : رِبْقَةِ . دِهَانِشِ رَا آبِ اِنْدَاخْتِ

اُجْرِيْ ۲ : عَلِيْ الرِّزْقِ . جَرِيْعِ دَارِ . فَوْقِ الْعَادَةِ مِرْهَاحْتِ

— : اَلْاَمْرِ : نَفَذَةِ . كَارِيْ رَا اَلْمَحَامِ دَارِ . اَجْرَاكَرِ

— : عَلِيْهِ نَفَاصًا . مَجَازِلَاتِ كَرِ . كِيْطَرِ دَارِ . سَابِتِ كَرِ

جَاوِيْ : سَابِقِ . مَافِقَةِ كَدَاخْتِ . پَا پَارِ فِتِ

— : سَاوَرِ . مِلَاحِيْ كَرِ . كَنَارِ اَمَدِ

— : فِي الْاَمْرِ . مَوَافَقَتِ كَرِ

جَرِيْ . جَرِيَانِ . رَوَانِ . جَرِيَانِ

جَرَاءِ : رَحَاضِ . بِيَارِ دُونْدِه

— : الرَّمْلِ : قَشِيْرِ الْمَاءِ ۵ جَرِيْسِجِ

پَرِنْدِه ۲ شَبِيْهِ مَرِيْجِ رَا اَلْمَاءِ

مِنْ جَرَاكَ او جَرَاكَ : بَيِّنِكِ . مَخَاطَرِ . سَبَبِ نَوِ

۵ جَرَايَةُ السَّيْرِ : تَمِيْنِ . رَايِ . جَرِيْعِ سِرَازَانِ

كَغِيْشِ — : غَيْرِ اَلْجَرِيْ اَلْحَامَةِ . نَانَ سَخْتِ كِه مَبْهَتِ مَبْتَوَا

عِيْشِ — : اَلْجُنُوْدِ . نَانَ رُوْزَانِه سِرَازَانِ خَوْرِه

حَارِ . رَاكِضِ . دُونْدِه

— : دَارِجِ . دَارِيْجِ . مَدَاوِلِ . اَمْرُوْزِيْ

اَلْقَهْرِ اَلْجَارِيْ . اَيْنِ مَاهِ . مَاهِيْ كِه هُوْزِ قَامِ نَشْدِه

اَلتَّهْ اَلْجَارِيَةِ . اِمَاسِ

جَاوِيَةِ : اَمَّةِ . زَرْخَرِيْدِ . كِيْزِ سِيَاهِ

— : صَيِّبَةِ او خَالِدِيَةِ . دُوْشِيْزِ . خَدْمَتَكَارِ

۵ — : اِمْرَأَةُ زَيْجِيَةِ . دُرِه سِيَاهِ

○ جَرَضَ . اُجْرَضَ : خَتَقَ . خَفَعَكَرِ . اَكْرَفَ . سَدَدِه

جَرَضَ : اَخْتَقَ . خَفَعَشْدِ . كَلُوْكَرِ شَدِ

○ جَرِيْعَ . اَجْتَرَعَ . قَرَبِ . فُوْشِيْدِ . اَشَامِيْدِ

تَجَرَّعَ : اَبْتَلَعَ . خَرْدِرِدِ . بَلْعِيْدِ

جُرْعَةُ : قُرْبَةِ . حُوْرِيْتِ . جِرْمِه

— : دَوَانِيَةِ . بَلِ خَوْرَاكَ دَوَايِ اَبَكِيْ

○ جَرَفَ . اَجْتَرَفَ . كَشِيْدِ دُرِمِدِ . نَزْدِرِمِدِ

— : اَللّٰهُ اَلْقِيْ . سِيْلِ خَرَابِ وَفِيْ رِيْطِه بَادِ اَدُوْدِ . اَبِ بَا

جُرْفَ : عَرْضِ اَلْجَبَلِ . مَرِيْجَاهِ . سَرَاشِيْ خَوْرِيْمِدِ

— : اَلتَّهْرُ وَالْمُفْرَةِ وَغِيْرَهَا . كَنَارِه جَوِيْ وَكُوْرَالِ

○ جَرَاةُ اَلنَّالَاحِ : سَلَفَةِ . شَانِه نَفِيْسِيْ مَاتِ

جُرُوْفَ . مِيْجِرِفَةِ : تَجَرُّوْدِ . مَبِيْلِ . بِلِيْجِ

— : سَكْرَ او طَبِيْعِ . جِجِه

○ جَرَمَ . اُجْرَمَ . اَجْتَرَمَ . مَرَكِبِ جَرْمِ شَدِ

جَرْمِه . تَجَرَّمِ عَلِيْهِ . بَكْنَاهِ مَتَهَمِ كَرِ

جُرْمِ . جَرِيْمَةِ : ذَنْبِ . كَنَاهِ . بَزِهْ . جَرْمِ

لا — : حَقًّا . بِلَاسَتِيْ . بَطُوْرِيْقِيْنِ . اَلْبَتَّةِ

جُرْمِ : زَوْرَقِ . مَاعُوْنِ . زَوْرَقِ . قَافِيْ

۵ — : تَجَمُّعِ . اِنْدَاوَزِ . ضَمَامَتِ

جُرْمِ : جِيْسَمِ . تَنَهْ . بَدَنِه

— : قَلْبِكِيْ او سَمَاسِيْ . رُوْشَانِه فَلَكيْ . اَجْرَامِ سَمَاسِيْ

۵ جَرِيْمِ . جَرِيْمِ : كَبِيْرِ اَلْمَجْمِ . كَلَانِ

جَرِيْمَةُ : جَنَآيَةِ . جَنَآيَتِ . خَطَا

— : كَبِيْرِيْ . جَنَآيَتِ مَبْرَكِ

اَنْبِيَا اَللّٰهِ عَلٰى . مَحْكُوْمِ كَرِ . مَبْهَكَارِ شَنَاخْتِ

مُجْرِمِ . جَانُوْ . جَانِه . جَنَآيَتَكَارِ . مَبْهَكَارِ

○ جَرْمُوْقِ : كُوشِ

پُوْنَشِ رُوْزِ كَفَشِ . دِيْكَارِ . كَالَشِ

○ جَرْنِ اَلْمَعِيَةِ : مَكُوْمَةِ . مَحْصُوْلِ رَا تَوْدِه كَرِ . كُوْمَكَرِ

جُرْنِ : كُوْشِ . حَوْضِ

— : اَلْمَاءِ اَنْفَدَسَ (فِي كَنِيْسَةِ كَالُوْلِيْكَةِ) . ظَرْفِ مَسْكَلِيْ اَبِ

تَبَرَكِ شَدِه . دَرِ كُتُبِ اَحَايِ كَا تَوَلِيَتْ

۵ جَزْدَانٌ : رَکِیسِ نَقود (انظر جزلان). کيف باکيدول

• جَزَرٌ : دَنَجٌ . سرهميد ، کنت

— البَحْرُ : مَدَّةٌ فَرَدِکُنْ کَرْدَ بَرَاکَتِ

جَزَرٌ : دَنَجٌ . کشتار

— البَحْرُ : مَدَّةٌ . جَزَرِ دِيَا

— البَحْرُ : مَدَّةٌ . جَزَرِ مَد

— کَلِيلٌ . بِالْأَثَرِ جَزَرِ مَد

جَزَرٌ : بَنَاتٌ جَزَرٌ يُوکَلِ رَزْدُکِ هُوِيْجِ حَمَد

— اَفْرَیجِي اَوُرُوِي . هُوِيْجِ فَرَنَکَ

۵ جَزَرَةٌ : مَحْبَسُ جَزَرَةٍ : مَحْبَسٌ بِرِیْکِلِ شِير

جَزَارٌ : دَبَّاحٌ اَوْ لَعَامٌ (بائع لَحْمٍ) . قَصَابٌ کُوشِغُوشِ

جَزَارَةٌ : مِیْنَاعَةُ الْجَزَارِ . قَصَابِي

جَزِيرَةٌ : أَرْضٌ يَكْتَنِهَا اللّٰهُ . جَزِيرَه

شِبَهٌ . شِبَهُ جَزِيرَه

الجزيرة : مَیْنُ التَّحْرِيقِ (المرات ودحة) کُوشِغُوشِ ، مِیْنُ دَرِیْدِ

الجزائر (في شمال افريقية) . کُوشِغُوشِ (دور شمال افريقا)

جزائري : نِسْبَةٌ اِلَى بِلَادِ الْجَزَائِرِ . دَاسْتَه بِهَ الْجَزَائِرِ

— : مَنِ أَهْلُ الْعُزْرِ . اَزْمَرَمُ الْجَزَائِرِ

جَزِيرَةٌ : جَزِيرَةٌ صَغِيرَةٌ . جَزِيرَه کُوشِکِ

مَجْزُورٌ : مَذْبَحٌ کُنْاَرَاکَا

مَجْزُورَةٌ : مَذْبَحَةٌ . کُنْاَرَاکَا ، خُونِ دَرِیْدِ بِيَار

(جز) جَزْ الصَّوْفِ اَوْ غَيْرِهِ . پِشِمِ جَنِی کَرْدَ ، فِیجِي کَرْدَ

جزء التَّمِّ : صَوْفُهَا الْجَزُورُ . پِشِمِ جِدِه شَدِه اَز کُوشِغُوشِ

جز از : قَصَاصُ الصَّوْفِ . پِشِمِ جَنِی

جَزَارَةٌ : قَطْعَةُ مَجْزُورَةٍ . نَکَدِه هَامِ جِدِه شَدِه پِشِمِ

وَجَسَرٌ : مَقْصَرُ الْجَزَائِرِ . فِیجِي پِشِمِ جَنِی

مَجْزُورٌ : مَقْصُوفٌ . جِدِه شَدِه

• جَزَعٌ : مَدَّةٌ صَبَرٌ . بِيَتَايَ کَرْدَ ، آرَامِ نَغَرَنَتِ

— جَزَنٌ : نَکَدِکُنْ شَدِ . نُوْمِیْدِ شَدِ

— قَطِطٌ : نُوْمِیْدِ شَدِ

— عَلِيٌّ : نَکَرَانِ رَوْدِکِ وَاپَسِ شَدِ

إِجْرَاءٌ : اِنْدَازَ . اِجْرَاءٌ ، اِنْجَامٌ

— قَانُونِيٌّ : مَقْرُوفٌ . نَصْرَفٌ ، طَرِزْهَلِ

إِجْرَاءَاتٌ : نَصْرَفَاتٌ

— قَانُونِيَّةٌ اَوْ قَضَائِيَّةٌ : اِنْدَامَاتٌ قَانُونِيَّةٌ

— شَدِيدَةٌ اَوْ عَنِيَّةٌ : اِنْدَامَاتٌ شَدِيدَةٌ وَوُثُرٌ

إِجْرَائِيٌّ : مَتَلَقٌ بِالنَّصْرَفَاتِ . رُوشِ ، طَرِزْهَلِ

مَجْزُورٌ (في جَر) : مَقْرُوفٌ . کُنْدَابِ رُو

مَجْزُورِيٌّ : خَطِيسِيٌّ ، جِهَتِ رَاهِ ، جَرِيَانِ

— الْبَوْلُ : اِخْلِيلٌ . مَجْرَاءِ بِيَشَابِ

— الْحَيَاءُ : سَيِّهَةٌ . رُوشِ زَنْدَکَاغَه

— الْمَاءُ : آبٌ رُو ، مَجْرَاءِ آبِ

— الْهَوَاءُ : رُوشِ ، جَرِيَانِ هَوَا

— الْأَحْوَالُ : بِيَشِ اَمْدَاهَامِ زَنْدَکَاغَه

۵ مَجْرِيَاتٌ (مَجْرِيٌّ) : رُوْدِيَادَاهَا . بِيَشِ اَمْدَاهَا هَوَاتِ

• جَرِيٌّ (في جَر) : جَرِيْدَةٌ . جَرِيْدَةٌ (في جَرْدِ)

• جَرِيْدَةٌ (في جَر) : جَرِيْدَةٌ (في جَرْمِ) • جَزْ (في جَزْ)

• جَزْ : اِجْتِرَاءٌ يَكْدَا : قَنَعٌ . بِي... قَانِعٌ بُوْدَ ، سَاخَتْ رَاکِي شَدِ

جَزْ : قَسَمٌ . نَمِشْتِ کَرْدَ ، نَمِشْتِ کَرْدَ ، جَدَاکَرِ

بَجَزْ : يَقْسِمُ . قَابِلُ نَمِشْتِ ، نَمِشْتِ پَذِيرِ

— لا . خَبِيرُ قَابِلُ نَمِشْتِ

جَزْ : قَسَمٌ . نَمِشْتِ ، نَمِشْتِ ، قَطْعَةٌ ، نَمِشْتِ

— قَطْعَةٌ . نَمِشْتِ ، نَمِشْتِ ، نَمِشْتِ

— مَنِ عَدَدِ صَبِيحِ . کُوشِغُوشِ

— فَضْلٌ

— لَا يَنْفَعِلُ (أَوْ لَا يَجْزِي) . جَزْ لَازِمٌ ، لَا يَنْفَعِلُ ، يَنْفَعِلُ

جَزِيٌّ : مَدَّةٌ نَمِشْتِ . مَخْصَرٌ ، نَامِقَامٌ

— طَبَقٌ . نَامِقَامٌ ، نَامِقَابِلٌ

جَزِيْمَةٌ : مَدَّةٌ نَمِشْتِ . نَامِقَامٌ ، نَامِقَابِلٌ

جَزِيْمَاتٌ : نَامِقَابِلُ جَزِيْمَةٍ . خُصُوصِيَّاتِ

جَزَاءٌ (في جَزِي)

أَجْزَأِيٌّ : اَجْزَأِيٌّ . مَبْدَلٌ ، مَبْدَلِيٌّ

أَجْزَأِيَّةٌ : اَجْزَأِيَّةٌ . مَبْدَلِيَّةٌ ، دَاوُوسَانَةٌ ، دَاوُوسَانَةٌ

تَجْزُوَةٌ : تَقِيْمٌ

قَابِلِيَّةٌ . قَابِلِيَّةٌ اِفْرَازِ

خَاصِيَّةٌ عَقْمِ . عَدَمُ قَابِلِيَّةِ تَقِيْمِ

جَزَمَ: قَطَعَ. مَرَدَ

— الامر. تصمیم گرفت، برآن شد

— علی الامر: عَزَمَ: قصد کرد، تصمیم گرفت

— علی الامر: اَوْجَبَهُ: واجب کرد، وظیفه قرار داد

جَزَمَ: بَتَّ: تصمیم، عزم، قصد، نیت

علامة الـ. جَزَمَة: شكون (فی النحو)

۵ جَزَمَة ۲: حذاء (طویل). حکم، پوتین

۵ — برابط. کفش بندی

۵ — بازدار. کفش رنجه

۵ — صفراء. کفش قهوه

۵ — لَمَاعَة: کفش برقه

۵ — مَكشُوفَة (قصيرة):

کفش کوتاه معمولی

۵ — رابط الـ: شراك. زمام. بند کفش

۵ — جَزَمَانِي: اشکاف. کفاس، اسی دندان

۵ — مُرَقَّعَة: پینه دوز

جَزَمَ: بَتَّ: قطعی، قاطع، معتم

به چون رجاء

مَجْزُوم فیه: مسلم، قطع شده، فیصله یافته

۵ — جَزُون: حبش، المذاق المصوبة. سه. ریش. چن، غلفار

۵ — جَزُونِي: یسوعی. زرزوبت. کارمند، اجن میسی.

۵ — جَزَى النبی: گنک. بس بود، کاغذ بود، راضی بود، راضی کرد

— جَزَى: کافا. پاداش داد، جیل کرد، غلامت داد

— — — — — عاقب. سزا داد، جزا داد، تنبیه کرد، بکمر بست

— — — — — و اجزى عن: اغنى. جانتین کرد، عرض کرد

جزاه: مجازاة: مکافاة. پاداش، مکافات، تلافی

— — — — — قصاص. کیفر، مجازات، جریمه، تنبیه

— — — — — تَقْدِيْدِي: غرامة. مجازات نقدی

جزائی: قصاصی. عتوبی. کیفری، سزاوار کیفر

جزیه: اِسَاوَة: ارضه، یزدها، التابیع، التبعوع، باج، خراج

— — — — — خراج الارض: مالیات زمین

جزیره (فی جزیر): جزیل (فی جزل) جس (فی جس)

۵ — جزیره (فی جزیر): جزیل (فی جزل) جس (فی جس)

جَزَعُ: حَيْدَ صَبْرًا شَكِيًّا، بِيْطَافِي، بِه صَبْرًا

— خَوْفٌ. فَلَقَ بِهِمُ، نَارَافِي، خَوْفًا، بِه صَبْرًا

جَزَعُ: جَزَاعُ، جَزُوعُ: حَيْدَ صَبْرًا، نَاشِكِيًّا

— — — — — قَلْبِي. آسْتَنِي، دَلِ وَاسِي

جَزَعُ: نَوْعٌ مِنَ الْعَقِي. عَقِي رَكَارَكٌ

مُجَزَّعٌ: مُعَرَّقٌ. عَقِي بِلَعَانَةٍ

ورق — کاغذ، مریضی، مخطوط

جَزَفُ: جَزَافٌ: تَقَرَّبَ بِلَا تَبَشُّرٍ. بطور الله بخش کار کرد

— — — — — خَاوَرُ: باهم خطر اندام کرد، پیچید، رابین

جَزَافٌ: اَتَقَّأُ، بِه هَدَفٌ، بِه قَاعِدَةٌ، نَاشِكِيًّا، تَقَادُفٌ

جَزَافًا: کور کردن، هر چه با داباد

تَنَكَّمُ — به داشتن مقصود سخن گفت

مُجَازِفٌ: به مِرْطَا، بِيَاك، به ملاحظه، متهور

مُجَازِفَةٌ: به مِرْطَا، به باک، تند، جارت، تهور

جَزَلٌ: وَفَرٌ. فَرَادَانُ بُوَد، بِيَا بُوَد

— النطق. سخنور بود، زبان آود بود

أَجْزَلُ لَهُ الْعَطَاءُ: با نظر بلند به بخشد، سخاوتمند کرد

جَزَلٌ: جَزِيلٌ: وافر. بيار، زياد، فَرَادَانُ

— — — — — قَصِيحٌ. سخنور، شیرین زبان، زبان آود

جَزِيلٌ ۲: الاحترام. بيار محترم

خَيْرُ جَزِيلٍ: خيره زياد، پاداش فَرَادَانُ

شُكْرُ جَزِيلٍ: سپاس بيار

جَزَالَةٌ: قطعه. شُرْطَةٌ. تکه، پاره، قطعه

جَزَالَةٌ: وَفَرَةٌ. فَرَادَانُ، بِيَا بُوَد

— — — — — النطق. زبان آود

جَوَزُلُ الْهَامِ: دَغُولٌ. جوجه کوش

جَوَزُلَانُ: حَكِيْسُ التَّقْوَد. کيف بول

جَسَأَ: جَسَأَ: تَغَلَّبَ . سَفَت وَخَسَفَتْ

— : غَلَطَ وَخَسُنَ . خَسُنَ شَدَّ

جَابِي: خَفِيَ . سَفَت ، خَسُنَ

— : مَلَبَ . قَاسَ نَرَمَ نَشَدَنِي

جَسَدٌ: جِسْمٌ . تَنَ . بَدَنٌ ، كَالْبَدَنِ ، بَكِرَ

الـ : خِلَافَ الرُّوحِ . تَنَ . عَضَمَ مَادِي

عَدَّ الـ . (عَدَّ مَسِيحِي) . عَدَّ بَدَنَ عَيْسَى

جَسَدِي . جَسَدَانِي : بَدَنِي . جَسَمَانِي : وَاقِنَ بَدَنَ

— . — : خِلَافَ رُوحِي . جَسَمِي

جَسَدٌ : صَارَ ذَا جَسَدٍ . جَسَمَ شَدَّ . بَصُرْتُ آدَى بِأَحْوَادِ

جَسَدِي (لِي اللَّاهُوتِ) . بَكِرَ كَرِيحَ . نَجِمَ خِلَافَ بَصُورَتِ

انسان

مَجَسَّدَ : مِثْبَاحٌ

جهان نما آلت

برجسته بنی

رشم مجادئی . نَافِثُ

اجسام حاد بر سطح متوی

مَجَسَّدَ : ذُو جَسَدٍ . دَارَا لَ جَسَدٍ . نَافِثَهُ جَسَمِي

جَسَرٌ : شَبَّحَ . جَسُورَكَ . شَهَرَكَ . نَجْمِيعَكَ

۵ — . جَسَرٌ : أَقَامَ جَسْرًا . پُلِ ساخت

جَسَرٌ ۲ . أَجَسَمَرُ : عَبَّرَ . جَسُورَكَ

عَدَّ شَدَّ

— : عَلَى . نَجَاسَرُ . حَارَتَكَ

جَسَرٌ : ۵ كُتِبِي . حَارَتَكَ

— : مَتَعَرَّكَ . پُلِ نَهَلِ

— : قَامَ (مَوْلًى مِنْ تَرَكَبِ)

— : فَتَحَ پُلِ . پُلِ بَوَقِي . پُلِ شَنَادِ

— : مَطْلَقٌ . پُلِ آوِزَانِ

— : اَلنَّهْرُ أَوْ سِكَّةُ اَلْهَدْيِ

— : خَاكِرُ بَزْدِرَاهِ اَهْنِ

۵ — : اَلنَّهَارُ . پُلِ اَنَزِيهِ اَهْنِ اَهْلِهِمْ

— : اَلنَّهَارُ ۵ كَسْرَةً . مَقَبَ . تَبَرُّتَالِ

— : اَلنَّهَارُ . فَضِيحَةً حَارِدَةً

جَسَارَةٌ : جَرَاءَةٌ . دَلَّ . قَوْتَ مَلَبَ . دَلَبَ

— : جُرْأَةٌ . وَفَاتَهُ نَكْسَاخِي . بَشِيرٌ . بِيَاكَ

جَسُورٌ : جَرِيءٌ . دَلَبَ . شَبَّاعٌ . بَرُولٌ . بَاجِرَاتٌ . بِيَاكَ

— : وَقَعَ . مِيزَمَ نَكْسَاخِ . پُلِ جَسَمِ رَدَّ

(جَسَمٌ) جَسَمٌ : أَجَسَمْتُ : مَسَّ . دَسْتُ . مَآكِرَ . لَمَسَكَرَ

— : تَبَرَّ . اسْتَفْزَاجَكَرَ . نَقَعَ كَرَدَ

— : نَسَبُهُ (أَحَقِيْقًا وَتَجَاوِزًا) . نَبَضِي اَوْرَاكَرَفْتُ

— : نَجَسْتُ : اسْتَكْنَفْتُ . جَسْمُوكَرَدَ . كَادَشَكَرَ

— : نَجَسْتُ . كَفَّكَرَايَ . جَسُوسِي

— : و — : اَلْأَحْوَالُ أَوْ اَلْمَكَانُ . بَدَاكَرَدَ . يَافَتَ

— : نَجَسْتُ ۲ عَلَى . جَسُوسِيكَرَدَ . پَانْدُ . نَلَخَ سِيَاهَ

جَسُوسٌ : مُتَطَلِّعُ اَلْأَحْوَالِ . جَسُوسٌ

جَسُوسِيَّةٌ . فَنَ جَسُوسِي

نَجَسْتُ . كَفَّكَرَايَ . جَسُوسِي

مَجَسَّ : مِثْبَرٌ . مِثْلُ جِرَاحِي

جَسَمٌ : عَظْمٌ . بَزْرَكَرَدَ . اَكْرَانَ اَمَدَ

جَسَمٌ : عَظْمٌ . بَزْرَكَرَدَ . اَفْزَدَ . زِيَادَكَرَ

— : بَالَغٌ . كَرَانَكَرَفْتُ . مَبَالَغَةًكَرَ

نَجَسْتُ . بَصُورَتِي دَرَا اَمَدَ . مَجَسَمَ شَدَّ

— : اَلْمُطَرُّ . خَطَرُكَرَدَ شَدَّ . نَمَلَانِ شَدَّ

جَسَمٌ : بَدَنٌ . اَوَّلُكَرَدَ مَالِدٌ . عَرَضَ وَعَشِيَّتِي . تَنَ . بَدَنَ

— : مَادَةٌ . مَادَةٌ

— : مَكْنَةُ . فُزْدَةٌ

— : شَكْلٌ . شَكْلٌ

جَسَمَانٌ : جَسَمَانٌ . جَسَمٌ

جَسَمِي : جَسَمَانِي : بَدَنِي

— : مَادِي

جَسِيمٌ : عَظِيمٌ . بَزْرَكَرَدَ . وَسِيعٌ . تَوَمَدَ . هَبِكَلِ دَارِافَرِ

— : ضَعْفٌ . كَبِيدُ اَلْمَجْمَعِ . كَنَدَهُ . قَنَدَ دَارَ

— : بَدَنٌ . تَحْمِينٌ . فَرِيحَةٌ . حَانِ

جَسَامَةٌ : عَظْمٌ . بَزْرَكَرَدَ . عَظَمْتُ

— : ضَعَامَةٌ . كَنَدَكَرَدَ . بَزْرَكَرَدَ

جَسَأٌ : نَجَسْتُ ۲ نَكَرَخَ . آرَوَخَ زَدَ

جَسَأَةٌ : جَسَأَةٌ . آرَوَخَ

جَسَأَةٌ : جَسَأَةٌ . آرَوَخَ

جَسَأَةٌ : جَسَأَةٌ . آرَوَخَ

جَسَأَةٌ : جَسَأَةٌ . آرَوَخَ

جَسَأَةٌ : جَسَأَةٌ . آرَوَخَ

جَسَأَةٌ : جَسَأَةٌ . آرَوَخَ

جَسَأَةٌ : جَسَأَةٌ . آرَوَخَ

— عليه: مَسْبَبٌ. باعث شد. سبب شد
 — العَجْرُ: رَبْشِي ثَجْبِيَّةٌ. شغافان، هوسوفان،
 الشام بدو رفت
 — التَّنَزُّلُ: جَبْدُهُ. فوجیه و نظردیکر و احلب کرد
 — أَجْلَبَ لَأَهْلَهُ: تَنَكَّسَبَ. بدست آورد، دخل کرد
 — . . . — الْقَوْمُ: تَجَبَّوْا. سرمد کردند، شلوغ کردند
 غوغا کردند، داد و بداد کردند
 — . . . — اَلْمُ: تَجَبَّوْا. تَخَفَرُوا. خون دله شد. بست
 — اَجْتَلَبَ. اِصْتَجَلَبَ: اِشْتَوَرَدَ. وارد کرد
 — . . . — حَصَلَ عَلَى. بدست آورد، تحصیل کرد
 جَلَبَ: اِخْطَر. اِحْضَر. اَكْتَابَ، عَلَّمَ. اَرَدَ. تَحْصِيلُ
 —: تَجَبُّبٌ. اَنْكَبَر. و سید ساز، فراهم سازی
 —. اِجْتِلَابُ: اِكْتِسَابُ. سَوَّجُوهُ. بدست آورده
 —. اِشْتِجَالَابُ: اِشْتِزَادُ. و رور، کالای و رور،
 جَلَبَ. جَلَابُ. مَجْلُوبُ. وارده شده، آورده شده
 —. جَلَابَةُ: مَضَوَاءُ. غوغا، داد و فریاد، بلوا، جِغَالُ
 جَلْبَةُ: فِشْرَةُ الْجَرَحِ عِنْدَ الْبَرِّ. جامه زخم،
 اَنْزُرْ زخم
 —. جَلْبَةُ: وَرْدَةُ مَرْقَةِ مَحَلَّةِ لَاسْتِیْ. —
 —. وَصْلَةُ بَيْنَ مَسْئُورَتَيْنِ. مهم، ماسوره
 —. جَلْبَةُ التَّصَلُّلِ (ما بَيْنَ الْمُدَّةِ وَالْمَبِیْضِ)
 جَلْبَابًا: نَبَاتٌ یَطْبِي مُسَوِّلٌ. داروی کارکن
 جُلْبَانُ: نَبَاتٌ وَجَبَتْهُ. کُرسنه
 جُلَابُ. جُلَابُ: شَرَابٌ خُلُو. شربت عَرَك و مَقَوَّ
 جُلَابُ: نَاجِرٌ. باز دکان، وارد کننده
 —. الْعِیدُ: تَحْشَسُ. برده فروش
 —. جَلَابِيَّةٌ: جِلْبَابٌ. جامه یا پیراهن گشاد بلند و پریش
 جَالِبٌ: مُخْضَرٌ. آورنده، وارد کننده
 مَجْلَبَةٌ: مُسَبَّبٌ. محرک، داعی، انگیزنده
 —. جِلْبَابُ: تَرَوُّبٌ وَاسِعٌ. جامه گشاد

جَفَفَ: يَبَسُ. خشک کرد
 —: اِزَالَ الْمَغْصَرُ الْمَائِيَّ مِنْ آبِش وَ اَكْرَهَتْ، بِه آب کرد
 —. التَّاقِي او تجاری المَاءِ. قَات و اَبْكَد و راز و کشتی کرد
 جَفَفَ: يَبَسُ. خشک شد، خشکید
 —. المَاءُ وَالْبَرْدُ. چاه و کار بر خشک شد، به آب شد
 جَفَافٌ. خشکی، به آبه
 جَفَافِي: يَبَسُ فِي الْجَفَافِ يَبْلُغُ. مناسب آب و هوای
 گرم و خشک
 جَافٌ: يَابَسُ. خشک
 تَجَفُّفٌ. خشک کردن، زه کشی کردن
 مُجَفَّفٌ. خشک شده، آب گرفته شده
 جَفَلٌ. أَجْفَلٌ: نَفَرٌ وَ شَرْدٌ. از جا برید، رسید، تَنَافُزُ
 —. —. الْحَصَانُ. اسب رم کرد، خیز برداشت
 جَفَلٌ. أَجْفَلٌ: نَفَرٌ وَ هَرَبٌ. رم داد، فرساید
 جَفَلٌ. جَفُولٌ. رسیدگی، نکان
 —. جَفَلِيكٌ: دَائِرَةُ الْأَمْلاكِ. ملك ارباب، ملك تبوله
 جَفَنٌ: غَطَاءُ الْمِیْنِ. —. ملك، ملك چشم
 جَفَنِي: مَخْنَسٌ بِالْأَجْفَانِ. —. ملكی
 جَفَوٌ. جَفَوَةٌ. جَفَاءٌ. اِعْرَاضٌ. بِلَازِمٌ، دوری، بیگانگی
 جَفَاءٌ: جَفَاءَةٌ: غِلَاطَةٌ. تند، درشتی، خشونت
 جَفَاءٌ. جَافِي: تَجَافَى. مَنَعٌ وَ اَصْلٌ. پرهیز کرد، دوری کرد
 غفلت کرد، فرود گذارد
 —. خَشَنٌ. تند کرد، خشن بود، خشک بود
 جَفَاءُ: جَلَهٌ يَجْمُو. در درستی سرد کرد
 جَافٌ: خَشِنٌ. تند، درشت، جفاکار
 الْأُمُّ الْعَافِيَةُ (فِي التَّفْرِیْحِ). ام القلیظ
 جَفِيَّةٌ: دَفَرِيَّةٌ. مانعة الإِسْطِدامِ. فخر، ضرب خور
 —. جَل (فِي جَلَلٍ). جَلَا. جَلَا (فِي جَلَوٍ). جَلَايَةٌ (فِي جَلَبِ)
 —. جَلَّاد (فِي جَلَدٍ). جَلَّال (فِي جَلَلِ)
 —. جَلَبٌ: اِخْتَصَرٌ. حاضر کرد، آورد
 —. جَاهٌ بَكْنَا. تازه آورد، ابداع کرد

جَلَجَلَ : خَشَعَش . نَغ نَغ كَرِه . جَعَجَعَكَ جَلَجَلَ

— الصَّوْتُ : دَوَى . صَدَا بَعَثَ . مَنَكَسَ شَد

جَلَجَلَ . جَلَجَلَةُ : جَرَسَ صَوْبَر

— شَعَاذَ النَّبِيَّ . كَلَّمَ شَرَّ (جَم)

جَلَجَلَةُ : تَرَدُّدُ الصَّوْتِ . جِيحِشَ صَدَا تَمَوَّجَ ، طَبَنَ

جَلَجَلَانَ : نَمِسَ أَوْ كُزِرَ . دَانَهُ كَعْبِدَ يَا كَسَنَ

مُجَلَجَلٍ : حَاذَ النَّفْثَةِ . جَعِبَ ، فَرَا دَزَنَدَه ، طَنِينَ

— مُطَرَّب . فِيهِ رَوَاكَا . طَنِينَ اَلْدَانِ ، مَرَمَشَ

جَلَجَحَ : ذَرَعَ . سَقَطَ نَقَرُهُ . طَاسَ شَد ،

مَوَى سَرَشَ رِيحَتَ

أَجَلَجَحَ : اذْنَعُ : طَاسَ ، كُل

جَلَجَحَ : جَلَجَحَ الْوَسَى عَلَى الْمُجَسَّرِ . تَبَعَ رَا بَا سَكَ تَبَزَكَرَ

— . — الْوَسَى عَلَى الْجِلْدِ : قَبِيضَ . تَبَعَ رَا بَا جَرَمَ تَبَزَكَرَ

جَلَجَحَ : مَتَنَ الْوَتَنَ . سَنَكَ تَبَعَ تَبَزَكَرَ

— الْفَرْنَ أَوِ الْكُورِ . نَفَتَ ، نَقَالَهُ شَيْئُهُ

جَلَدُ : كَلَنَ جِلْدًا . دَلَبَرِ مِرْطَافَ بَرَدِ ، بَادِرَامَ بَرَدِ ، سَكِيَا بَرَدِ

جِلْدُ : بِالْقَوَطِ . تَارِيزَانَهُ زَدَ ، شَلَا قَ زَدَ

جِلْدًا : أَجِلْدَ : تَجَمَّعَ بِالْبُرُودَةِ . نَجَحَ بَتَ . جَعِدَ شَد ،

جَلَدُ : أَجَلَدَ : جَعَدَ بِالْبُرُودَةِ . مَجْدَكَرَ . سَهَارَزَه كَرَدَ

— الْكِتَابَةِ . كِتَابَ رَا بَشَرَزَه بَنَدَ مَكَرَدَ ، جِلْدَكَرَدَ

جَالِدُ : صَارَعَ . جَنَكِيدَ ، دَسْتَ وَبَجَرَمَزَمَ كَرَدَ ، كَتَنِي كَرَمَتَ

تَجَلَّدَ : صَدَرَ عَلَى الشَّدَقِ . بَعَثَى سَاخَتَ ، مَبْرُودَ هَوَارَكَرَ

جِلْدُ : اِئْتِمَالَ وَصَبَر . مَبْرُودِي ، سَكِيَا ، دَوَامَ ، طَافَتَ عَمَلُ

الْمَجْدَةِ : الْعُقْبَةُ الْوَرُزَاهُ . آسَمَانَ ، كَعْبِدَ آسَمَانَ ، طَلَكَ نِيَكُونُ

جِلْدُ : فُتِنَا . يَسَمُ كُلُّ حَيَوَانٍ أَوْ بَاتٍ . بَوَسْتَ بَدَنَ هَرَجِيَوَانَ

— الْاِنْسَانِ . بَوَسْتَ اِنْسَانَ

— الْخَيْرَانَانَ (خُصُوصًا الْكَبِيرَةَ) قَبْلَمَا يُدْبِعُ . بَوَسْتَ خَا

— مَدَبُوعَ . جَرَمَ ، بَوَسْتَ دَبَاغِي شَدَه

— أَيْضًا . بَوَسْتَ سَفِيدَ

— الْبَقَرِ . بَوَسْتَ سَمَاوِ

— جَانُوسَ . بَوَسْتَ كَاوَمَشَ

— نَزَالَ . بَوَسْتَ أَهْوَ . بَوَسْتَ كُوزَنَ

— سِيخِنَانَ . نِيَجَ

— شَعَرَانَ . سَاغَرَمَ ، نِيَجَ فَرَنَكِ ، جَرَمَ دَانِ دَانِ

— لَسَاعَ (أَوْ قَزَازَ) . جَرَمَ مَرَقَ

— الْحَيَّةُ الْاِنْسَلِيقَ تَلِيصِيًا : سِلَاخَ . بَوَسْتَ طَبِيعِي مَارَ

— جِلْدَةُ : قَطْعَةُ جِلْدٍ . يَكُ تَكُ جَرَمَ

— رَأْسَ الْاِنْسَانِ : فِرْوَةَ الرَأْسِ شَوَاةَ . بَوَسْتَ فَرَقَ سَرَا

ابن جلدتك هم بهن تو، خویشاوند نزدیک تو .

— جِلْدُ : اَلضَّرْبُ بِالْأَسَاطِرِ . شَلَا قَ زَدَ

— عُصْبَةُ . جَلَقَ . اسْتَعْمَدَ

— جَاوُدُ : ذُو جِلْدٍ . مَبْرُودَارَ ، سَكِيَا ، مِرْطَافَ

عُرْسَةِ الْاَلِ : آتَهَ اِسْتَعْمَلَهَا الْجِلْدُ . جَرَبَ طَلَكَ

— جِلْدَةُ : مِجْلَدَةٌ . سَوَطَ . تَارِيزَانَهُ . شَلَا قَ

— مَضْرُوبَةٌ سَوَطَ . يَكُ ضَرْبُهُ شَلَا قَ

— جِلْدَادُ : تَاجِرُ جِلْدٍ . بَوَسْتَ فَرَمَشَ

— مَتْنَدُ تَحْتَمُ الْاِدْعَامَ . دَرُخِيمَ ، مِرْغَضَبَ ، مَامُورَ اَعْدَامَ

— جِلْدِي : مَاءٌ مَتَجَمِّعٌ بِالْبُرُودَةِ (رَاجِعَ لَطَلَجَ) . نَجَحَ

جِلْدُ : طَابَةُ تَجَمُّدِهِ

— كَوْنُ نَجَحَ ، قُوْرُهُ نَجَحَ شَادَرُ

— مَرَكَبَةُ الْاَلِ : مَرَكَبَةٌ

— سَوْرَتُهُ دَرُخِيمُهُ

— جِلْدِي : مُتَجَمِّعٌ بِالْمَلْدِ اَوْ مَتْنَه

— اَلْقَصْرِ الْاَلِ . عَصَا نَجَحَ فَعَمَتَ زَادَهُ اَزْمَكَمَ شَمَالَهُ رَا بَوَسْتَ

— تَجَلَّدُ : اِنْمَا أَوْ السَّوَالِ . نَجَحَ بَدَنَانِ

— الصُّبْحُ . صَحَا ، شَبَرَزَه بَنَدِي

— اَلْمِطْبَانُ : تَكْتُمِيَّةٌ خَفِيَّةٌ . رَوَكُوبُ جَوْدَ ، تَحْمَدُ كَرِيَهَ دَه

— مُجَلَّدُ : مُجَمَّدُ بِالْبُرُودَةِ . نَجَحَ بَسَه ، مَجْمَدُ شَدَه

— مُجَبَّبُوكَ (كِتَابُ) . شَبَرَزَه بَنَدُ شَدَه ، جِلْدُ شَدَه

— كِتَابُ اَوْ جُزْءُ مَتْنَه . كِتَابُ يَا قَتَمَقِي اَزَانَ

— مُجَلَّدُ الْكُتُبِ . صَحَافَ

— مُجَلَّدَةٌ : سَوَطَ . تَارِيزَانَهُ

— مُجَالِدُ : مُصَارِعُ . لَهْلَوَانَ ، قَهْرِيَانَ

— مُجَالِدَةٌ : مُصَارَعَةٌ . جَلَكَ ، نَبَزَ ، رَزَمَ ، كَفَكَشَ ، بِيكَارَ

— جَلَكَ تَنَ بَرَسَ

• جَلَزَ: عَصَبَ وَمَمَّ. شلاق زد. باناب یا نمه حکم

جلاز. جِلَاوَة: السَّيْرُ الْمَشْدُودُ فِي طَرَفِ السُّوْطِ

زبانہ قمچی، تازیانه

جِلْوَز: بُنْدَقُ. فندق

جِلْوَزَة: شَجَرَةُ الْبُنْدُقِ. درخت فندق

خَاوَزُ الْجِلْوُوز: اسم طائر. برنده کوچکی بادم کوتاه و

جَلَسَ: قَعَدَ. نشست

جَالَسَ: قَدِمَ. هم نشین شد، نشست برخاست کرد

أَجْلَسَ: أَقْعَدَ. نشاند

— عَلَى الرَّشِّ. بر تخت نشاند

جَلَسَ. جُلُوس. مَجْلِسٌ^(۱). نشست، جابر نشستن

— الشَّكَّاءُ عَنِّيهِ الشُّغْلُ. آستانه، کف درگاه

— رَيْبِيَّةٌ أَوْ قَضَائِيَّةٌ. جلسه رسمی

— مَجْلَسٌ^۲: اجتماع، اجتماع، مجمع، مجمع، مجمع

جُلُوسٌ: مُقَوِّدٌ. غیر مهاجر، مقیم در یک مکان

جَلِيسٌ: رَافِقٌ. هدم، هم نشین، یار

مَجْلِسٌ^۳: مَوْضِعُ الْجُلُوسِ. جای نشستن

— مَحْكَمَةٌ. دادگاه

— الْإِدَارَةُ. هیئت مدیره

— الْوُزَرَاءُ. هیئت وزیران

— الْأَمِيَانُ (فِي الْاِكْتِرَاءِ). مجلس لروها در انگلستان

— الْعُصْمُ. «مجلس نمایندگان در انگلستان»

— الشُّبُوحُ (فِي امِيرِكَة وَفَرَسَة وَغَيْرِهَا). مجلس سنا

— السُّوَابُ^۵: بَرْلَن. مجلس شورای ملی

— السُّوَابُ الْأَمِيرِكِي. کنگره

— بَلَدِي. انجمن شهر

— تَأْدِيب. دادگاه، اداره، محکمه انضامی

— أَقْلِي. شرکاء شهرستان

— عَقْدَكْرِي. داد رسمی آرشن

— مِلِّي. شورای قضائیه و انضامی

— حَسَنِي. دادگاه امور حبیبه

— الْفَرْغَةُ. کسیون قرعه کشی

— الْمَرْبُوتَةُ. شورای ایالتی

— الْمَرْبُوتَةُ مِنْ خُرُوجِ (الْاِسْتِظْلَاقِ) الْبَطْنِ. یکبار سفر

— جَلَطَ الْجِلْدَ: سَخَجَ. سائید، خراشید

— الرَّاسَ: حَقَّقَ. سر را تراشید

جَلَطَ: سَخَجَ. خراشید، سائید، خراش

جِلْطَةُ دَمَوِيَّةٌ: تَغَطُّ جُزْءٌ مِنَ الدَّمِ فِي وَرِيدٍ. خون بستگی

مَجْلُوطٌ: سَخَجَ. خراشیده، سائیده

• جَلِيعٌ: أَجْلَعٌ: كَانَ لِلْبَلَدِ الْقَدِيمِ تَدَلُّعٌ. به ادب بود

جَالِعٌ: مُدَلِّعٌ. قلیل الحیاة. ناز برورده، بدبار آمده

• جَانَفٌ: قَطَّ. به ادب، زینت، درشت، زین

• جَلَفٌ: جَعَفَةٌ. بازگشت

• جَلَفَةُ الْفَيْئَةِ: قَلَنْطَرَا. رخنه کشتی را

جَلَفَتُهُ جِلَّةٌ. رخنه گیر کشتی

• جَلَلٌ: عَطَى. پوشاند

— أَجَلٌ: عَظِيمٌ. بزرگ داشت

— بَعْرَةٌ: بَعْدٌ. نکرم کرد، محترم داشت

— عَنِ شَيْءٍ: تَزَرُّ. مغز داشت، برتر داشت

جَلَّ قَدْرُهُ. مورد احترام قرار گرفت

— الثَّمِي: أَخَذَ مَظْلَمَةً. بخش زیادتر را گرفت

— وَتَجَالَ عَنْ كَذَا. برتر و بالاتر از آن بود

جُلٌّ: وَدَدٌ. کل سنج

— أَوْ جُلَّةُ الثَّمِي: مَظْلَمَةٌ. قیمت

جَلَّالٌ: شَنَاءٌ. بزرگ، سر بلند

— كِبَالَةٌ: عَظَمَةٌ. عظمت، بزرگی، بلند

صَاحِبُ الْجَلَالَةِ. اعلی حضرت

• أَخَذَتْهُ الْجَلَالَةُ: تَطَوَّرَ زَوْجًا. از خود بخود شد،

جَلَلٌ: جُلِّيٌّ: عَظِيمٌ. قائم، بزرگ، پراهمیت

جَلَّةٌ^۲: رَحْلَةُ الْخَيْوَانِ. سرگین حیوان

• الْجَلُّ: يَنْشِيقَةُ. کف سفید که از گلوشهر

جَلِيلٌ: عَظِيمٌ. بزرگ، مهم

— مُحْتَرَمٌ. محترم، معزز

— سَنِيٌّ. باشکوه، شایان، بسیار خوب

صَاحِبُ الْمَقَامِ: مقام محترم (عنوان نمائنده عالی سابق انگلستان در مصر)

نَجْمَةٌ: اخضرار . اكرام . احرام
مَجْلَةٌ: صحيفة دَوْرِيَّة . مجله هفتگی یا ماهیانه
جَلَمٌ: جَزْءُ الصَّوْفِ . فیجی کرد ، پشم چینی کرد
جَلَمٌ: مَقْعُ الْجَزَازِ . فیجی بزرگ پشم چینی
جَلَمَدٌ . جَلْمُودٌ: صَخْرٌ . تخمت سنگ ، سنگ خارا
جُلْنَارٌ: زَهْرُ الرِّمَانِ . گلنار ، گل انار
جِلَّةٌ (فی جال)
جَلُو: مَقْلٌ . جلا ، برق ، صیقل کاری
جَلَا: مَقْلٌ . روغن جلارز ، پرداخت کرد ، صیقل زد
— عنه: کذا: دَقَعَ . دست بر کرد ، در کرد ، راند
— جَلَى الْأَمْرَ: أَوْصَحَهُ . روشن ساخت ، واضح کرد
— أَحْلَى^(۱) عَنْ رَحَلٍ . رهبار شد ، کوچ کرد ، نزل کرد
— انجلی^(۲) تجلی: انْفَضَّ . آشکار شد ، روشن شد
تخلیه کرد
أَحْلَى^۲: أُنْبَغَدَ . طَرَقَ . بیرون انداخت ، بیرون کرد ، خارج کرد
انجلی^۲ عن کذا: اِنْتَهَى بَعْدَهُ . منتهی شد ، منتهی شد
— انقَلَّ: پراخت شد ، جلا یافت ، صیقلی شد
تجلی^۲: ظَهَرَ وَانْكَشَفَ . آشکار شد ، فاش شد
استنجلی: اِسْتَنْكَفَ . جنجور کرد ، جنت ، دروید
جَلَا: وَضُوحٌ . روشنی ، صراحت ، صاف ، ب پرده
— رَجُلٌ . غَرِيبٌ . حرکت ، دوری ، کوچ ، دست کشی
جَلِی: وَاضِعٌ . صاف ، روشن ، آشکار ، نمایان
جَلِیًا: بَوْضُوحٍ . آشکارا ، بطور روشن
جَالِیَّةٌ: جَمَاعَةُ الْغُرَبَاءِ الْمُتَوَطِّنِ . گروه کوچ نشینان ، کُلَّه
تَجَلَّى: ظَهَرَ . مکاشفه ، رسی ، الهام
تَجَلَّى الْبَدُّ السَّبْعُ . عبد مجلی حضرت مسیح
عِزُّهُ . جشن مجلی
جَلَوُودٌ: غُلُوكُوز . سَكَّرَ الْتَوَاكِرَ . ماده مقلدیه
جَلُونَسٌ: جَمْعُ جِنْدٍ . تِلْكَاف . کلم بیچ

جَلَى: مَقْلٌ (راجع جلو)

جَلَى: جَلُو . مَقْلٌ . پرداخت ، جلا ، صیقل
جَلَى: مَنُورُ الشَّقْوَةِ . قَمَرِيَّةٌ . روزنه سقف
جَلِدَ (فی جلد) . جَلِيلٌ (فی جلال) . جَمٌّ (فی جم)
جَمَّ (فی جم) . جَمَّالٌ (فی جل)
جُمَانٌ: لُؤْلُؤٌ (راجع جن) . مروارید
جَمْبَرِي: مَرْحُوتُ الْبَحْرِ . اربابان
جَمْبَرِي: مَاهِيَكُو . روپان
جَمْبُونٌ: لَحْذَةُ الْخَنَازِيرِ . مُنْتَلَعٌ وَجَعٌ . ران خوک
جَمْبُجَمٌ . تَجَمُّجَمُ السَّكَّامِ . نامربوط حروف زد ،
دوری دری گفت
جَمْجَمَةٌ: يَنْقُفُ . کاسد سر
علم الـ . جعبه شناسی
جَمْجَمِي: يَنْقُفُ . جعبه فی
جَمَّحُ الْيَمَانِ: تَقَبُّعٌ عَلَى رَأْسِهِ وَرَدَعٌ . اسب سر کشی کرد
— الرَّجُلُ: رَكِبَ هَوَاهُ . از هوی و هوس پرورید کرد

— الْمَرْأَةُ وَوَجَبًا: تَجَرَّتْ . از شوهرش دست کشید ، ترک
جَمَّاحٌ: هَوَى . گداز . دمدی مزاجی ، بلهوسی ، هوسا
کجج . جُلُوكُ . جُلُوكُ . منع کرد ، فرود نداشت
جَمَّاحٌ: مُنْزَعُونَ مُنْزَعُونَ
جَمَّاحٌ: مِيَاهٌ تَكُنُّ خُورِدَةً ، سَرَسِيمَةً
— : سَطْلُوكُ . گوی بردار

جَامِيعٌ . جَهْوَحٌ . افشار گنجینه ، گزینش ، سر سخت
جَمَدٌ: يَبَسٌ . سخت کرد ، سخت کرد
— : خَشَرٌ . دلمه بست
— بِالرَّوْدَةِ . مَجَّ بَسَتْ . مجبده شد
جَمَدٌ: يَبَسٌ . خشک و سخت شد
سَتْ يَدُهُ: يَغْلُ . خَسِسَ وَتَجَلَّى بُوْدُ . نم نپس نمیداد
— تَجَمَّدٌ: تَبَيَّسَ بِالرَّوْدَةِ . از سها خشک شد
— : الدَّمُ: تَخَشَّرَ . قَرَن . مجبده شد
— : الزَّيْجُ السَّائِلُ: قَفَدَ . آیکی سخت شد ، بست
جَمَدٌ: جَلِدَ . تَلَجَّ (راجع جلد و تلج) . مَخْ
— رَخُو: تَلَجَّ السَّمَاءُ . خَشَفَ . برف

جَمَاد : قَبْر المَيِّتِوان النبات من المخلوقات
جسم ممدد ، غیرالی

— لا حَیَآةَ له . به جان ، به روح

جَاوِد : صِدْقٌ یَبْقَى أو سَائِلٌ . سخت

— صلب . جایی . خشک . سخت

— لا یَنْقَرِفُ (فی النخو) . ثابت ، تغییر ناپذیر

— عَدِیمُ الحَرِکَةِ أو الحَیَآةِ . به روح

جُسُودٌ : عَدَمُ حَرِکَةٍ . به حرکتی ، به جنبشی ، بیجا ، به رج

— مُصَوِّرٌ ذاتی . مِرَّة . مانند که ، بجای

— جُسُودٌ . سفتی ، اتحاد

تَجَمُّدٌ بِالْبُرُودَةِ . یخ بستگی

— تَخَشُّرٌ . قَسْرٌ . بسته شدن ، بستگی

مُتَجَمِّدٌ بِالْبُرُودَةِ . یخ زده

— خَازِرٌ أو مُعْتَدِّلٌ . قَارِتٌ . بسته

المنطقة المتجمدة الشمالية

المنطقة المتجمدة الجنوبية

جَمْرٌ : نَارٌ مُشْتَقَّةٌ . آتش روشن ، اخگر

جَمْرَةٌ : بَصُورَةٌ نَارٌ . اخگر ، آتش باره

— خَبِیْثَةٌ . قَسْرٌ . جَرٌ . کفکلیک ، سیاه زخم ، گنده ناول

على آخره من الجزر در سکنجه . در عذاب ، در فشار و

جَمَارُ النَّخْلِ . یَقْتَقُ . خوشه های درخت خرما

مُجَمَّرٌ : مُقَسَّرٌ . سرخ کرده ، برشته

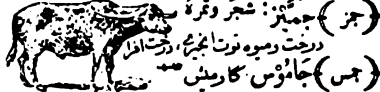
مِجْمَرَةُ النَّارِ : مَوْقِدٌ . منقل ، آتشزنه

— البَعُورُ : مِشْحَرَةٌ . بخوردان

جَمْرُکٌ : دَاوُ الْمَكُوسِ . آواره کرد

وَسُومٌ جَمْرُکِیَّةٌ . حقون کرد

جَمْرُکٌ : جَمْرٌ وَ قَرْمٌ . درخت و میوه نوت انجیر ، درخت افرا

جَمْرُکٌ : جَمْرٌ وَ قَرْمٌ . درخت افرا

أَبُو جَمْرُوسٍ : طَائِرٌ مِیْخَ نَاهِیْجَرِ

بَرْدِکْ . جَمَشْتٌ . جَمَشْتٌ . عَفِیْنٌ جَمْرٌ

جَمَشٌ : دَغْنَعٌ . زَغَرَجٌ غُلْغُلَاکِ دَاد

جَمَشُ الرَّأْسِ : اِزَالَةُ شَعْرِهِ . سرش را به مو کرد ، تراشید

جَمِيشٌ : مُزِيلُ الشَّعْرِ شُورَةٌ . راجبی

تَجْمِيشٌ : دَغْنَعَةٌ . غُلْغُلَاکِ

جَمْعٌ : لَمٌّ . قَمٌّ . جمع کرد ، گرد آورد ، فراهم آورد

— حَصَدٌ . درو کرد ، چید ، محصول را برداشت

— وَصَلَ . وَحَدَ . یکی کرد ، پیوست

— عَمَسَ . عَمِيتَ دَاد . تحت قانون کلی در آورد ،

— الْأَوْقَامُ . جمع زد ، جمع کرد . عوی کرد

— كِتَابًا : صَنَفَ . تَصَنَّفَ کرد . تألیف کرد

— جَمِيتَ . مردم را جمع کرد ، جمعیت تشکیل داد

— الْخُرُوفُ (فی الیطباع) . حروف جینی کرد

— بِنِهم . دور هم جمع کرد

— الْأَشْمُ : جَمَلَةٌ سَبْنَةُ الْبَحْرِ . جمع بیت ، بصیغه جمع آورد

— جَمْعٌ : حَتَدٌ . توده کرد ، انباشت . افزود

— النَّاسُ وَالْأَشْیَاءُ . گرد آورد ، جمع کرد

جَمَاعَةُ الرِّأْءَةِ . بَارِزٌ حَوَایِدٌ . هم پیوسته ، جاع کرد

أَجْمَعَ عَلَى الْأَمْرِ : عَزَمَ . معمم شد ، تصمیم گرفت

— وَاعْلَى : اتفقوا . یکی شدند ، موافقت کردند ، همدانشه

أَجْتَمَعَ . تَجَمَّعَ . انْقَمَ . جمع شدند ، گرد آمدند

— . احْتَمَعُوا . اجتماع کردند

— بِه : قَالَهُ . اورا ملاقات کرد ، برخورد کرد

— الْقَوْمُ . دور هم جمع شدند

— الْجَمِیَّةُ . انجمن شد ، جلسه تشکیل شد

— سَوَا : تَجَمَّعُوا . اجتماع کردند

— جَمْعٌ : لَمٌّ . قَمٌّ . انجمن ، اجتماع

— الْأَرْقَامُ (فی الحساب) . جمع

— الْمَالُ . بَرَلْ کرد آورد . بَرَلْ جمع کرد . دارای هم زدن

— الثَّمَلُ . اجتماع ، بهم پیوستگی

— مِیقَةُ الْ (فی النخو) .

— (فی البدیع)

— سَالِمٌ أو صَبِیحٌ (فی النخو)

— التَّخْصِيزُ

— الكثرة . جمع كثره

— التفرقة . جمع فله

— جمعية : قَوْمٌ مجتمعون . انجمن ، اجتماع

— جمعة ٢ : اتحاد جماعة . اتحاديه ، حزب

— خيرة . انجمن خيريه

— نموية . مجمع عمومي

— جمعة : اشبوع . هفته

— يوم الـ . روز جمعه

— المزموم المورث (اصطلاح على جديد)

— الآلام (عند النصارى) . هفته مصيبت خستريم

— الحزينة (عند النصارى) . يادگار مصيبتان حضرت

— جماع : وطء . جفت گيريه ، هم خوابي

— جماعة : زُمرَة . دسته ، جمعيت ، گروه

— الزجل : اشياع . پيروان ، هراخواهان

— ٥ — الزجل : زوجه . همسر مرد ، اجتماعي

— اجتماعي : مشترك . دسته جمعي ، اشتراك ، اجتماعي

— جماعة الكهوبا . فخرنبر خور برق

— جميع : كل (راجع كل كل) . تمام ، همه

— الألباء : كل شيء . هر چيز ، همه چيز

— الاماكن : كل مكان . همه جا

— الناس : كل انسان . همه مردم

— أجمع : بأجمع . تمامي ، بكلي ، سراسر

— جيمًا : الكل . هي ، همه

— جامع : متشيد . مسجد

— : الذي يجمع . جمع کننده ، گرد آورنده

— : حائيد . فراهم آورنده

— : شاميل . فراگيرنده ، محيط

— : الكتابير . نويسنده كتاب

— : حروف الطباعة : حروف چاپ

— : جامعة : رابطة . انجمن ، مجمع ، اتحاديه

— : مدرسة عالية . دانشگاه

— : اوغمة الأئم . جامعه ملل

— : يسر الـ . (من التوراة) . كتاب وعظ (انزواء)

— أجمع : جميع . بكلي ، تمامي ، جمعا

— إجماع : اتفاق الآراء . اتفاق آراء

— بالـ : باتحاد الآراء . باتفاق آراء ، يك دل و يك زبان

— اجماعي : بإجماع الآراء . متفق ، هم راء ، يک زبان

— اجتماع : جمعية . جمعيت ، انجمن ، مجمع ، ديدار

— : مقابلة . ملاقات ، برخورد

— : الطرق : نفقة تقاضاها . دوراهي

— : الأئمة . تلافه دورود

— علم الـ . علم مدنيت

— اجتماعي : مختص بالمهنة الاجتماعية . وابسته بجامعه

— الشؤون الاجتماعية . مصالح جامعه ، فوائد عامه

— المساواة الاجتماعية . عدالت اجتماعي

— النظام الاجتماعي . نظام اجتماعي

— المهنة الاجتماعية . جامعه بشر

— مجتمع : جمعية . اجتماع . سازمان ، اجتماع

— علمي . فرهنگستان ، بنگاه علمي ياديه

— اليهود : يريشنگاه يهود . كنيسه

— عجمي . وابسته بفرهنگستان

— مجتمع : جامع . حائيد . جمع کننده ، ذخيره كننده

— مجموع : جملة (الى الحساب) . جله ، جمع شده

— : ما يجمع . جمع شده

— : مضموم : مخضود . چيده شده

— : مجموعة (من أي شيء) . گرد آورده ، كلكيون

— مجتمع : اجتماع . اجتماع ، مجمع ، انجمن

— : مكان الاجتماع . محل اجتماع

— : حكمة : راي . حقوق ، مزه ، اجرت

— : جمال : كمال . زيابود ، قشك بود

— : جمال : زين . زينت كرد ، آرايش داد ، آراست

— : جمال : اجتماع . جمع كرد ، افزود

— : جمال : ذكر لاجلآ . سرشته گفت ، بطو خلاصه

— : جمال : خالصه كرد ، باجال گفت

— : جمال : صنع جيلآ مع . باادب رفتار كرد ، فرقتي ك

جَمَلٌ : بَیْر . شَر

— رُكُوب (بینام واحد) . شَرَجَانَه

— المَاء : یَجْع . مَرِغ مَقَا

— : جَمَلُونَ (انظر جملون)

جُمْلَةٌ : مِیَارَةٌ . عِبَارَةٌ ، فِیْلَز

— اِسْمِیَّة

— مُخَرَّجَةٌ

— مُقَرَّرَةٌ

— : یَحْشُوع . رُوْهَم . جَع

— : كَبِیَّة . مَقْدَار ، اِنْدَاذ

— : عِیْدَةٌ . جِیْدِیْن . بِیَار

جُمْلَةٌ : الكُلُّ . رُوْهْمِیْنَه ، نَمَی ، كَلَّا

— : بِالْجُلَّة . هَبِیْن طَوْرِی ، بِیْ ظَرْف

بِالْجُلَّة ؟ (فی التَّجَارَةِ) . عِدَه فَرْشِی ، جِلْد فَرْشِی

— : مَرَّةً وَاحِدَةً . كَبِیَار ، یَكْد فَمَه

نَاجِرُ الْجُلَّة . عِدَه فَرْشِی

جَمَّالٌ : حُسْن . زِیَاةٌ ، فُتْنِی ، خُوشْکَلِی چَن

الْاَعْمَ اَوْ رُبَّة الـ (انظر اله) . زَهْر ، نَاهِد ، اَلْهَزْبِیَا

جَمَّالٌ : قَانَه الْجَمَل . سَارِبَان ، شَرِبَان

جَوَیِلٌ : حَسَن . زِیَا ، فُتْنَك ، خَوِیْصُورَت ، خُوشْکَلِی

— : فُتْنَل . لُطْف ، النِّقَات ، مَرِجَت ، یَاك ، یَكِی .

مَعْرِفَةُ الـ . نَمَك شَنَاسِی ، حَق شَنَاسِی ، حَق كَرَارِی

نَتَكْرَاذ الـ . نَمَك شَنَاسِی ، نَمَك مَحْرَی ، نَاسِبَاسِی

نَاكِرُ الـ . نَمَات شَنَاسِی ، نَمَك مَحْرَام

— : نَمَات شَنَاسِی ، نَمَك مَحْرَام

— : نَمَات شَنَاسِی ، نَمَك مَحْرَام

— : نَمَات شَنَاسِی ، نَمَك مَحْرَام

— : نَمَات شَنَاسِی ، نَمَك مَحْرَام

— : نَمَات شَنَاسِی ، نَمَك مَحْرَام

— : نَمَات شَنَاسِی ، نَمَك مَحْرَام

— : نَمَات شَنَاسِی ، نَمَك مَحْرَام

— : نَمَات شَنَاسِی ، نَمَك مَحْرَام

— : نَمَات شَنَاسِی ، نَمَك مَحْرَام

— : نَمَات شَنَاسِی ، نَمَك مَحْرَام

— : نَمَات شَنَاسِی ، نَمَك مَحْرَام

— : نَمَات شَنَاسِی ، نَمَك مَحْرَام

— : نَمَات شَنَاسِی ، نَمَك مَحْرَام

— : نَمَات شَنَاسِی ، نَمَك مَحْرَام

— : نَمَات شَنَاسِی ، نَمَك مَحْرَام

— : نَمَات شَنَاسِی ، نَمَك مَحْرَام

— : نَمَات شَنَاسِی ، نَمَك مَحْرَام

جَمَلُونَ : جَمَل . بِنَام

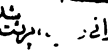
— مَه كُوشِی كَمَار شِیْرَوَانَه

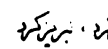
اِسْتِرَیَاة الـ . تَرِیْحَال (كَلَان) سَفَف

سَفَف . — . سَفَف كِتَابَه (بَانْد سَفَفِیْ)

عَاقِبِی الـ . مِیْنَع بِیْ بَرِج

لَوْح شُرْفَةِ الـ . خُوشِیْنَه شِیْرَوَانَه

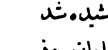
نُجْبَاك . — . رُوزِیْه سَفَف

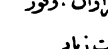
اَلطَّاق خَوَاب

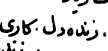
جَمَمُ النِّكَايَا : تَمَلَا . چَاوَنَدِیَا

طَرَفِیْ رَاكِرِكِرِیْ . لِهَرِیْ رَكِرِیْ

— . تَجَمُّعُ النَّبْتِ : كَثَر . كِیَاَه بَفَرَوَانَه . مِهْرِیْ شَد

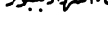
جَمُّ الِاَنَاء : مَلَاةٌ . لُحَافَتِیْ . لِبَالِبِیْ رَكِرِیْ . نِهَرِیْ رَكِرِیْ

جَمَّةٌ : شَرُّ مُشْتَرَاكِرِیْ . كِیْنِیْ صُنُوعِیْ

اِسْتَجَمَّ اللّٰه . آبِ فَرَادَانِ شَد

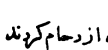
— عَاقِبَتِیْ . لِهَرِیْ رَكِرِیْ . نِهَرِیْ رَكِرِیْ

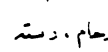
— تِیْ اَلْاَرْضِ : زَمِیْنِیْ اَزِیْزَه وَ كِیَاَه پُوشِیْدَه . شَد

جَمُّ : الكَثِیْرُ مِنْ كُلِّ شَیْءٍ . بِیَار ، خَرَادَان . دُفُور

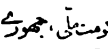
— غَنَیَّةٌ . مَكْرَهه بِیَار . بَیْشَار . جَمِیْعَتِیْ زِیَاد

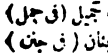
— النِّقَاطُ : كَتِیْبَةٌ . بَارِج ، چَالَاك . زِنْدَه دَل كَارِی .

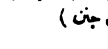
أَجَمٌ : لَا قَرْنَ لَهُ . جَاوَزِیْ شَاخ

تَوْر . — . كَاوَزِیْ شَاخ

اِسْتِیْجَامُ الْعَاقِبَةِ . رَاحَتِیْ طَلَبِیْ . اَسْوَدِیْ . اِسْتِرَاذِیْ

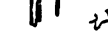
جَمَانُ (جَمَانُ) : لُؤْلُؤُ . مِرَوَارِیْد

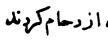
— : قَتِیْه ۵ شِیْه بَطَاسَتَه . كَلَمِیْج

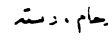
جَمَهَرٌ : جَمْع . جَمْعُ كَرِیْ . جَمْعُ اَوْرِیْ كَرِیْ

— : تَجَمُّعُ الْقَوْمِ . مَرْدَمِیْ جَمْعُ شَدَنَد . اَزْدَحَامُ كَرِیْ شَد

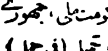
جَمْهُورٌ : حَشَد . مَكْرَهه . جَمِیْعَتِیْ . اَزْدَحَام . رُستَه

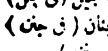
الـ : اَفْرَادُ الشَّعْبِ . اِخْرَادِیْ مَلَت

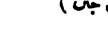
جَمْهُورِیْ

حُكُومَةُ جَمْهُورِیَّة : حُكُومَةُ الشَّعْبِ . حُكُومَتِیْیْ جَمْهُورِیْ

جَمِیْعِیْ (فِیْ جَمْعِ) ۵ جَمِیْعِیْ (فِیْ جَمْعِ) ۵ جَمِیْعِیْ (فِیْ جَمْعِ)

جَمِیْعِیْ (فِیْ جَمْعِ) ۵ جَمِیْعِیْ (فِیْ جَمْعِ) ۵ جَمِیْعِیْ (فِیْ جَمْعِ)

جَمِیْعِیْ (فِیْ جَمْعِ) ۵ جَمِیْعِیْ (فِیْ جَمْعِ) ۵ جَمِیْعِیْ (فِیْ جَمْعِ)

جَمِیْعِیْ (فِیْ جَمْعِ) ۵ جَمِیْعِیْ (فِیْ جَمْعِ) ۵ جَمِیْعِیْ (فِیْ جَمْعِ)

جَبَّ جَبَّ: وَضَعَ عَلَى يَدِهِ كَارِكَدَانَتِ، اخْتِصَاصَ دَارِ، جَدَا كَرْدَ

اجْتَنَبَ. تَجَنَّبَ. تَجَانَبَ. دَوَرِ كَرْدَ، پَرِهَزِ كَرْدَ

جَنَبَ. جَانِبَ. هَلُو، دَرِ طَرَفِ

— أَوْ جَانَحَ مِنْ سَائَةِ أَيْ فَمِهَا، فَعْتَمَى إِذَا خَفَا

— أَوْ — الْمَرْكَبُ الْأَيْمَنُ سَمَتِ رَاسَتِ كَثَى

— أَوْ — الْمَرْكَبُ الْأَيْسَرُ سَمَتِ چپِ كَثَى

جَنَبًا لِنَجْبٍ. هَلُو بِهَلُو، كَارِ هَمِ

يَجِبُ. يَجَانِبُ بِالْقَرَبِ مِنْ كَارِ نَزْدِيكَ، هَلُو

ذَاتِ الْجَنَبِ: بَرَسَامَ، ذَا الصَّنَادِيدِ، سِينَه هَلُو

عَلَى جَنَبِ: عَلَى يَدِهِ، جَدَا كَنَارَ، يَكِ سَوِ، دَرِي كَنَارَ

جَانِبَ عَظِيمٍ: بِمَقْدَارِ عَظِيمٍ مَقْدَارِ زِيَادِ

وَفِيقِ الْمَجَانِبِ. دَوَسْتُ دَا شَتَى، مَهْرِي، آرَمِ، نَجِبِ

مَتَدِّدِ الْخَوَانِبِ (جَمْعُ مَتَنَسِي) جَمْعُ جَنْدِ سَطَوِي،

» » (شَكْلُ مَتَنَسِي) كَثِيرُ الْوُجُوهِ

جَنَبِي. جَانِبِي: مِنْ جَنَبِ هَلُو، جَانِبِ، ضَلَعِ، يَدِ بَرِي

مَدْرَبِ جَنَبِ خَوِيَا وَدَمِ سَبِي

جُنَابَ: ذَاتِ الْجَنَبِ. ذَاتِ الْجَنَبِ، سِينَه هَلُو

جَنَابَ: لَقَبُ تَجَلِي، لَقَبُ اسْتِ بَرَكِ احْتِرَامِ، جَنَابِ

جَنَابِكُمْ. جَنَابَالِه

جَنَابِيَّةَ: خَتَقَ جَانِبَ لَطَرِيقِ مَجْلَمِ آبِ، رَاهِ آبِ

جَنُوبَ: مِثْلُ الشَّمَالِ عَقِيلَ، جَنُوبِ

— قَرَقِي. جَنُوبِ شَرِقِ

— قَرَقِي. جَنُوبِ غَرَبِ

جَنُوبًا: نَحْوُ أَوْ إِلَى جِهَةِ الْجَنُوبِ، سَمَتِ جَنُوبِ

جَنُوبِي: مِثْلُ شَمَالِي عَقِيلَ، رَوِي بِجَنُوبِ

أَجَنَبِي: غَرَبِ، غَرِيبِ، بِيگَانَه، خَارِجِي، غَيْرِي

اجْتَنَابَ. تَجَنَّبَ. مُجَانِبَةً. دَوَرِ، پَرِهَزِ، كَنَارَه كَرْدِ

يُجَنَّبُ: يَمَكُنُ اجْتِنَابَهُ. اجْتِنَابَ بِذِيرِ، پَرِهَزِ كَرْدِ

مُجَانِبَ: مُخَافَ، هَلُو بِهَلُو، مَوَارِي بِأَ

جَنَّةِ الْمَشْرِ: أَحَدُ جَنَاتِهِ (الْأَيْمَنُ أَوْ الْأَيْسَرُ)

مُجَنَّبًا الْمَشْرِ: دَوَالِ لَشَكْرِ

جُنُبَانِ: رِيَاظَةُ بَدَنِيهِ، دَرِشِشِ، عَمَلِيَاتِ فَعْمَا

جَنَحَ الطَّائِرُ: بِرَهْزِهَ، بِالِ زَدِ، بِرَهْزِهَ بِالِ كَوَرِ

— أَجَنَحَ إِلَيْهِ: مَالًا، مَابِلِشْدَ، مَبِلِ كَرْدِ، تَمَابِلِ بِدَا

— سَمَتِ: سَمَتِ السَّفِينَةِ: لَقَبُ بِالْأَرْضِ، كَثَى بِرِهَلِ يَابِه

جَنَحَ السَّيِّ: جَلَّ لَهُ جَنَاحًا. بِرَاشِ بِالِ قَرَارِدَا

— الرَّجُلُ: نَسَبَ إِلَيْهِ إِثْمًا، أَوْرَا بِگَانَهَ مَتَمِ كَرْدِ، گَنَاهَا

جَنَحَ. جَنَاحَ: نَاجِيَةً، طَرَفِ، هَلُو، قَلَمِ دَا

جَنَاحُ الطَّائِرِ: جَنَحَ، بِالِ بِرَهْزِهَ

— جَنَحَ: حَرَاةَ، كَشَتَفَ، نَكْهَدَارِي، دَفَاعِ

— الْمَشْرِ وَغَيْرِهِ: بِالِ

جَنَحَ: جَانِبِ، طَرَفِ، سَوِ

— مِنَ الْبَيْلِ: بِاسِي اَرْشَبِ

تَحْتَ: الْغُلَامِ، دَوَرِ بِرَهْزِهَ، تَارِيكِي

— مَقَصَّةُ الْجَنَاحِ: لَوْلَا، بِنْدِ

جُنَاحَ: زَأَمِ، گَنَاهِ، خَطَا، جَرَمِ

جُنْحَةُ: جَرَمِ بَيْنِ الْجَنَابَةِ وَالْمَخَافَةِ، لَقَبُصِرِ، خِلَافِ

جَانِحَ: جَنَبِ، هَلُو، طَرَفِ، كَنَارِ

— جَانِحَةً: جَمْعُ جَوَانِحِ، ضَلَعِ، دَنَدَه، يَادَنَدَه، آزَادِ

مُجَنِّحَ: ذَوِ اجْنَعَةِ، بِالدَّارِ

— الْقُرْسِ: السَّيْرِ

سُكْرَهَ أَهْنَهَ دَارَا، دَوَالِ

جُنْدُ الصَّاحِكِ: سَرَا بِزِيَكِي كَرْدِ، بِرَاهِ خَدَمَتِ سَرَا بِزِيَكِي

تَجَنَّدَ الرَّجُلُ: بِخَدَمَتِ سَرَا بِزِيَكِي وَارُو شَدِ

جُنْدُ: عَشَكِرِ، سَرَا بِزَانِ، لَشَكْرِ، آرَشِ، نِيَهْزِهَ، دَفَاعِي

جُنْدِي: وَاحِدُ الْجُنُودِ، سَرَا بِزِ

تَجَنُّدَ: جَمْعُ الْجُنُودِ، جَمْعُ آوَرِي سَرَا بِزَانِ

— اجْبَارِي، اجْبَارِه

— اخْتِيَارِي، خَدَمَتِ نِظَامِ وَطَنِيَه

— الْفَسَالِ أَوْ الصُّنَاعِ: سَرَا بِزِيَكِيهِ اَزْكَارِ رُكَّانِ

جُنْدُبُ: جُنْدُبُ: دَا بِوِ

جُنْدُبُ: جُنْدُبُ: دَا بِوِ

جُنْدُورُ: جُنْدُورُ: دَا بِوِ

جُنْدُورُ: جُنْدُورُ: دَا بِوِ

۵ جَانِسْ : عود الحدید : عَقْفَه . مبلہ آھن رائج کرہ
۵ جَنْفَاص : جَنْفَیْص : خَشِی . کہراں ، پارچہ کتابا
۵ جَنْن : اَجَن : صیْرہ مجنوناً . اورادوبوانہ کرہ
— ۰ — : اَنَارَ الحَطَّ . بچم آورد ، عصبانہ کرہ
جَن . ۱ : اَجَن . ۲ : سَتَر . پناہ دار . پنهان کرد
— الیل : اَظْلَم . شب تاریک ہو یا تاریک شد
جَن . ۱ : تَجَنَّن : ذَهَبَ ظِلُّہ . دیوانہ شد ، عقل از سرش پرید
اَسْتَجَنَّن : اَسْتَر . پنهان شد ، پُت پرہ رفت
۵ الریل : مَدَّہ مجنوناً . اورادوبوانہ دانت
جِن . ۱ : جَان (الواحد جَنِي) . جن ، پریہ ، روح پلید
جَنَّان . جَنَانہ : ثَرَس . سپر
جَنَّان : قلب . قلب ، روح
ثَابِت الـ . بیدار ، نرس ، استوار ، ثابت قدم
جَنَانِي . جَنَانِي : بُتَانِي . باغبان
جَنَّة : سَتَر . پردہ ، پناہگاہ
— : مَجَنَّن : دَرَم . ثَرَس . سپر
جَنَّة : فَرْدوس . بھشت ، مینو
— : عَدِیْقہ . گمرسگاہ ، باغ دیوانہ
— : الحَد . سرزمین راستگویان و مومنات
— : عَذَن . باغ عدن ، بھشت
عُشُور الـ : خَطَاف . پرستو چلچلہ
جَنَّة : جَنُون . ۱ : قَدَّ اللہ . دیوانگی ، نادعقل
پہ — ۵ : علیہ عِزْرَت . جہنی یا جن زده است
جُنُون : ۲ : حَاقَہ . نادانہ ، کودنہ
— : مَہَاج . آشفتنکی ، ختم ، شوریدگی ، شبدانہ
— : فی اَمْر وَاِجْد . دیوانگی خاص
— : الرِقَہ . جنونِ دردمند ، درد در اخبار
— : المراقبۃ : فِصَام او خَلَل عقلی . جنون جوانہ
— : مُطَبِّق . خونِ حله ناستان ، حد اعلای خون

جَزَءٌ دَفْلِي : عَار . صَدَف

جَزْدَل : مَرَج . زَمِين زَد ، اَزْدَاو آوَرْد

جَنَادِل النِيل : شَلَالَان . آبَارَاهَا بَرَك دَوْد خانِه نِيل

جَنَرُ الْيَت : مَلَى عَلَيْهِ . مَرِهَتِ مَارَز خَوَانَد

جَنَاز : مَلَاة اَوْ حَقْلَةُ الدَّفْنِ مَارَزِيَتِ بِالْأَيْنِ دَفْنِ جَنَاز

— عَلَى رُوحِ الْمَوْتِ . مَارَزِيَه اَرَامَش رِيحِ مَرْدِ كَان

— جَنَازَة : حَقْلَةُ الدَفْنِ . مَرَامِش دَفْنِ جَنَاز ، بِجَالِيسِ

جَنَازَة ٢ : مَا يُعْمَلُ عَلَيْهِ . نَفْسُ كُنْ

جَنَزِيل : زَنْجَبِيل

زَنْجَبِيل

زَبَابُ الْـ . آَبِ جَرَزَنْجَبِيلِي

زَعْفَكُ الْـ . نَانِ زَنْجَبِيلِي

— جَنَزَرُ النَّعَاسِ : زَنْجَبِيل . اَمْدَا . مَسْ زَنْكُ زَرْد

جَنَزَارَه جَنَزَارَة : زَنْجَبِيلُ النَّعَاسِ . زَنْكَارُ زَنْكُ

جَنَزِير : زَنْجَبِير . سِلْسِلَة . رَشْتَه . زَنْجَبِير

طَارَة الْـ : زَنْسُ الْـ . حَوِيجِ زَنْجَبِير خَوَر

جَنْسٌ : ادخل في الجنسية . حَقِ تَابِيَتِ دَاو ، بَوِي

— (في الحساب) : حَوَلْ . نَسَمْ كَرْد ، كَاسَتِ

جَانَسٌ : مَاتَلْ . هَمِ جَنْسِ يَاهُم خُوسَرُو

— جَالِسَ وَأَنْسَ . هَدَمَ وَهْمَ ثَنِينِ شَد ، يَارِغَارُ

جَنْسٌ : نَوْع . نَوْع . قِسْم . جُور

— قَصِيَّة . نَزَاد ، دُوسْتَه ، طَبِيقَه

— صِفَةُ التَّذَكُّرِ اَوْ التَّانِيَتِ . شَيْقُ . صِفَتِ مَذَكِرِ يَانَمُو

— (في النحْو) : جَنْسُ

— جَنْسِيَّةٌ : قَوْمِيَّةٌ . مِلِيَت

اسم الجنس (في النحْو) . اسم جنس

الجنس البشري . جنس بشر

الجنس الطليفي . جنس زيبا ، خويان ، بافوان

جنسي : نوعي . نَسْرَارِي ، نَوْعِي . جَامِع

جَنَاسٌ : تَنَاسُ فِي الْفِظِ دُونِ الْمَعْنَى . تَنَاسُ بِدَرْ لَفْظِ نَه دُور

تَجَانَسٌ : مُتَحَاسَنَةٌ . مِثَالَةٌ . شَاهَت ، هَانَدِي

— : الْاِتِّحَادُ فِي الْعِنْسِ . هَمِ جَنْسِي ، حَوِيجُ ، لَكِ حَوِيجِي

جُودُ جُنُوبَةٍ. کوشش دیوانه وار، خود را بآب آتش زدن
 رَجَوُ ۲: مَنُوبٌ اِلَى الْعِنِّ. جن زده، جنی
 جَنِّین: الولدُ ما دام اِلَى الرَّحْمِ. نطفه رشد کرده، جنین
 جُنْبَنَةُ حَدِیقَةٍ. باغ، بستان
 رَجِیصَةٌ سِیِّئَةٌ. روح پلید، شیطان
 مَجَنٌّ دَرَع. سپر
 مَجْنُونٌ ذَاهِبُ الْعَقْلِ. دیوانه، شوریده، احمق
 —: اُحْمَقُ. احمق
 شَخْصٌ —. آدم دیوانه
 • جَنِّی: حَسَد. دروگر، جع کرده، جید
 — جنایة: اِفْتَرَقَهَا. جنایتی را مرتکب شد
 تَجَنَّبَ عَلَى: اَتَمَّه. بگناه متهم کرد
 جَنَایة: اِفْتَراف. ارتکاب جرم
 —: ما فُوقَ الْجَنَّةِ مِنَ الْجَرَائِمِ تَهْكَارٌ، شرارت
 —: تَهْكَارٌ. جنایت بزرگ
 جَنَایِ: عَصَمٌ بِالْجَنَایَاتِ. جنایتی، تبهکاری
 القانون الـ. قانون کیفری، جنایه
 جَانٌ مُتَقَرِّفٌ. تبهکار، جنایتکار
 —: مَذِیْبٌ، اَنِیم. گناهکار
 —: حَایِد. دروگر
 مَجْنُوٌّ: مَتَوَد. منبع درآمد
 مَجْنُوٌّ عَلَيْهِ. فریاد، برهی، دستموش جنایت
 • جَنِّی ه جنین ه جُنْبَنَةُ (فی جنن)
 • جُنْبَنَةُ انکیزی = ۲۱ یلنا انجلیزیا. جنیه
 — انجلیزی (ذهب). لیره انگلیس طلا
 — انکیزی (ورق). لیره انگلیس کاغذی
 —: مِضَرِی = ۱۰۰ لوش. لیره مصری
 • جَهَنَّمُ (جمع جهنم): کتفه سینه، دوش، اسفاد کننده
 جَهَنَّمُ لَیْلَةُ عَارِف. ککر که در خورده کرده از آنا را در به دهنده
 • جَهْدٌ، اُجْهَد. کوشش زیاد کرد، نفع اندر
 —: اِجْتَهَدُ: جَدُّ. کوشید، جد و جهد کرد

—: جَاهَدُ: ناضِلٌ. کشتن کرده، ستیزه کرده، درو خود
 اِجْتَهَدَ ۲: بَقَلَ وَشَم. در حد در توانا کوشید
 جَاهَدَ ۲: حَارَبَ. جنگید، نبرد کرد
 جَهْدٌ: مَشَقَّة. تلاش، نفع، زور، فشار
 —: جَدُّ. کوشش
 جَهْدٌ: مَجْهُودٌ: طَاقَةٌ. توانا، قدرت، نیرو، زور
 —: طَاقَتُهُ. منتهای کوشش، هر اندازه که بتواند
 —: جَهْدٌ او جَاهِد. کوشش بزرگ، با حرارت
 اَقْصَى الـ. آخرین درجه سعی و کوشش
 جِهَادٌ: قِتَال. جنگ، پیکار، جنگجویی، نبرد
 —: فی سَبِيلِ الدِّین. جنگ مقدس در راه دین
 —: مُجَاهَدَةٌ: نِضَال. ستیز، منازعه، جهاد با
 جِهَادِی: حَرْبِی، عَسْکَرِی. نظامی، جنگی
 • جِهَادِیَّة: الْحِیْمَةُ السَّکَرِیَّة. خدمت نظام وظیفه
 اِجْتِهَادٌ. زیاد خسته کردن، زورورزی
 اِجْتِهَادٌ. کوشش پیوسته، پُشتار
 مُجَاهِدٌ: عَارِب. جنگجو، رزمجو
 مُجْتَهِدٌ: کَدُّ وُد. کوشا، پشت کار دار، سعی
 • جَهْرٌ: الامرُ وید: اَعْلَنَهُ. آگاهی داد، اعلام کرد
 —: صَوْتُهُ وید: رَفَعَهُ. صدایش را بلند کرد، دادند
 جَهْرٌ: الصَّوْتُ: اِرْتَفَعَ. صدای بلند شد، صدای بلند
 جَاهَرٌ. تَبَاهَرٌ بَکْذَا اِشْكَارٌ وید، اغتراف کرد
 جَهْرٌ: هَيِّئَةٌ. سبها، قیانه، وضع، صورت ظاهر
 جَهْرٌ: جَهْرَةٌ. جَهَارٌ. آشکاره، به پرده، انتشار
 جَهْرًا: جَهْرَةٌ. جَهَارًا: عَلَانِيَةً. آشکارا، علناً، به پرده
 جَهْرِيٌّ: عَلَنِيٌّ. آشکار، هویدا، روباز
 جَهْوَرِيٌّ: عَلِيٌّ (صوت). صدای بلند، طنین انداز

جَوَهَرُ: مادّة. مَادَر. منصر، ذات، کوهر

الفرس: داسّة. ذره بيطد مایه هرمتات
فی الأمتل والجوهر. در اصل داساس
جوهره: جهر کریم. جواهر، سنگ گرانها
جوهری: ضد عرفی. ذات، جسمی، واقعی

— ضروری. اصلی، مادی

— جواهر جمی. جواهر فروش

جَوَاهِرُ: مجوهرات. کوهرآلات. زیورآلات
أَجْهَرُ: لا یرى فی الشمس. کسی که در روزی بنید، روز

— قریب الشوف. نزدیک بین

— دزد اجوهری. کل کلاب

تَجَوُّهُ (فی الحکیما والطیبة)
عمل نیکو کردن، تبدیل مادی نیکو کرد
میجهر. میجار: عالی الصوت. صدای بلند

میجار: ۲. تکتبیر الصوت
بلندلو

— گوی: میگرفون
مُجَهَّر: جهر، صدا دار، پرهش، بلند

مُجَهَّر: ۳. میکر فون. میکروسکوپ، ریختن
منجهری: مکرسکوپ
ذره بینی. خرد
التفحیح الـ. حکم یافته های آتی

• جَهَّزَ: أَجْهَزَ علی المربع. کارش را ساخت، ضربت اخیر زد

جَهَّزَ: اَعَدَّ. آماده کرد، فراهم کرد، حاضر کرد

— العروس والمساقر و غیرهما. اسباب و اثاثی داد

تَجَهَّزَ: استعدَّ. تَیَّأَر. آماده شد، حاضر شد

رَجْهَازُ التاثیر. اسباب، لوازم، بار و بند

— العروس. جهاز عروس

— عُدَّة. دستگاه، اسباب، آلات

— نظام. ترکیب. روش، اسلوب، دستگاه، ساز

— رسمی (مثلاً). لوازم بهداشتی، دستگاه بهداشتی

— المضمّن. دستگاه هاضمه

— (کالایس الجاهزة). لباس دوخته

ملابس جاهز ترشّته. لباسهای دوخته ارزان قیمت

تَجَهَّزَ: اَعْدَدَ. آماده کرد

تَجَهَّزَ: اَعْدَدَ. آماده کرد، تقدادی، تهیه کرد

نَدَرَسَةُ تَجَهَّزَةُ اَو اَعْدَادِيَّة. آموزشگاه قصه

(جیش) أَجْهَشَ بِالْبَكَاءِ. تَیَّأَر. گریان گرفت

ناگهان گریست

جَهَضَ: جَهَضَ، مُجْهَضَ. مودل و فقه

مجر سقط شده، ناقص، نارس

جَهَضَ: اِجْهَاضَ. إسقاط الحمل. بچهاختن

أَجْهَضَتِ الرَّأْيَ: أَشْقَطَ. إسقاط جنین

— الدائنة: طرحت. بچه انداختن

مُجْهَضَ: يُبْغِبُ الإِجْهَاضَ. داری سقط جنین

جَهَّلَ: يَنْدَعِلِمَ. نادان بود، به خبر بود

تَجَاهَلَ الأمر. خود را با دانای زر، نادان و اعمو کرد

— اَدْعَى الجَهْلَ. ادعای نادان کرد

اِسْتَجْهَلَ: قَدَّهَ جَاهِلًا. دیکم را نادان شمرد

جَهَّلَ. جَهَّالَةً: يَنْدَعِلِمَ. نادان

— حَافَةَ. حافت، کودنه

جَهْوَلٌ. جَاهِلٌ: أَحَقُّ. کورن، احق، خوف، به مغز

جاهل: ۲. يَنْدَعِلِمَ اَوْ دَارَ اَوْ مَتَعَمَّ. نادان

— يَنْدَعِلِمَ. بیواد، درس نخونده

جَاهِلِيَّةُ التَّوْبِ. دوران بت پستی عرب پیش از اسلام

— حَالَةُ التَّخَلُّلِ. نادانی

مَجْهُولٌ (المع مجاهل). سرزمینهای ناشناخته

مَجْهُولٌ: يَنْدَعِلِمَ. گمنام

مَجْهُولُ الـ. (فی النحو). صیغه مجهول

فعل مَجْهُولٌ. فعل مجهول

سَبَّهَمَ. تَجَهَّيْمَ. عَسَ. تَرَشَّحَ رَدَّهَ: اَخْمَ کرد

رود در هم کشید

جُودَة: طَبْطَبَة. خُود، بَرْتَر، نَرِیت

— صَلَاحَة: کَارآمد، شایستگی، لیاقت
جَوَاد: حِصَانِ کَرِیم. قُوسَن
اسب نَجِیب، اسب سوار

— جَوَاد: جَبَد: سَخِی، مَخْشَد، دَهْدَه،
جَوَانَمَر، کَرِیم

جَبَد: طَبْطَب. خُوب، عَالَم
— فِی حَالَة حَیْده. خُوب، سَالَم، بِه عَیْب
جَبَد: حَسَنًا، خُوب، بِطُورِ دِلْخَوَاه، رِضَايَتِ بَیْش

تَجَوُّود: تَحْسِن. بَهْتَر، هَبُود، اَصْلَاح
— فِی الْبَرَاءَة. تَلْحِین، تَعْدِیلِ مَدَا

جَوَز: ظَلَم. اِشْتِیَاد. مَتَکَاکِی، زُورِگُوه،
— حَیْف. بِه عَدَالَتِ، بِه اِنصَاف، بیدادگر

— وَرْدِ جُورِی: کَلِی کَلَاب
جَاَر: عَن: حَالَة. اَز... بَر کُشت، مَنوَحَن شَد

— عَلِی: ظَلَم. سَتَم کَرْد، بِه اِنصَاف کَرْد
— عَلِی: اَضْلَعَه. بِه عَدَالَتِ کَرْد، بِدَرْفَاق کَرْد کَرْد

— عَلِی حَق: اَعْتَدی. دَسْت اِندَاز کَرْد، دَسْت دَرَاَز کَرْد
جَاوَز: کَانَ جَاوَز: هَایِبه بود، دیوَار دیوَارِ دُورِ نَیَمِکَرْد

— نَاقَم. نَزْدِیک بود، دَر مَجَارِیْت اَو بود
— رَیْب. بِمَجَارِیْتِ پُورِست، دَر آرمَاگَهِ هَیْئَتِی آرمِید

— اُجَار: اَغْک وَا نَنَد. پَنَاه دَاد، حَایِث کَرْد
اِسْتَجَارَ بِه: اِسْتَاث. بَادِ پَنَاه دَهْدَن شَد، پَنَاه بَرْد

— مَنه: اِسْتَاث عَلَیْه. اَز دَسْت اَو بِدِگَرِ پَنَاه بَرْد،
جَاَر: الْاَقْرَبُ اِلَى مَتَکَنِکِ هَایِبه

جَوَار: رَجِیزَة. هَایِکی، نَزْدِیکی
— نَعُوْن. پَنَاه، حَایِث، حِفَاظَت، یَارِی

— مِیَاة حُسْنِ اَل. رَوَا بَطَحَن هَایِی
جَاوَز: ظَلَم. سَتَم کَر، بِه اِنصَاف

— اِشْتِیَادِی، دَل بَخَوَاه، ارَادِی
— بَاغ. مُتَنَمَّر. مُسْتَبَد، ظَالِم

جَابِیر: قَالِبُ مُنْخِ الْأَعْذِیَة. قَالِبُ کَفَاشِی

مُجَاوِر: تَلِیدِ فِی مَدْرَسَة جَانِة
دَانِجِیْمُ کِه هَنَزِ بَابَانِ نَامِ تَحْصِیلاتِ خُود رَا

— فِی جَوَار. دَر هَایِکی، دَر نَزْدِیکی. تَکْرَرِ اِسْت
— لَکْذَا: مَلاصِیْق لَه. نَزْدِیک بِاجِیدَه، بَار

مُجَاوَزَة: قُرب. نَزْدِیکی، هَم جَوَارِی
مُجَبِّر: مُبِیْث. حَامِی، مَدَافِع

جَوَزَب طَوِیل. جَوْرَابِ بَلَد

— قَصِیر. جَوْرَابِ کُوتَاَه

— حَسَالَة اَل. بَد جَوْرَاب

جَوَز. اُجَار: سَمَح. اِجَازَة دَاد، جَابِز شَمَر
— — — — — اَبَاح. تَجَوُّز کَرْد، رَوَا دَانْت

— دَوَج. عَرَه سی کَرْد، زَن کَرْتِ بِاِشْرَه رَاد
اِجَازَة عَنه. اَز... خُود دَارِی کَرْد، دَر یَغ دَاشْت

جَاوَز: کَانَ غَیْر مَنوَح. رَوَا بُد، جَابِز بُد، مَجَاز بُد
— اِجَازَة: قَطْع. گَزْدَشْت، پَیْمُود، عَیْبُور کَرْد

— — — — — اَل اِیْمَان. اِمْتِحَان رَا کُندَرَا نَد، قَبُول شَد
اِجَازَة: الشَّیْطَة. کَارِیْخَت وِشْکَلِی رَا بِبَابَانِ رِیَا نِید

جَاوَز. مُجَاوَز: تَخَطُّی. مُجَاوَز کَرْد، زَبَادَه رَوِی کَرْد
— — — — — عَن: مَتَّح. اَز... چَشم پُوشِید، مَرَفِ نَظَر کَرْد

— — — — — عَن: تَوَک. گَزْدَشْت، بَیْث سَر گَزْدَاشْت
— — — — — السَّیْفِین مَن عُمُرُه (نَکَل). سَنَش اَز سَنَشْت سَال

جَوَز: شَجَر اَوْ خَشَبَة اَوْ عَمْرُه. دَر خَت کَرْد، اَل رَا
— اَمِیرِکِی کَرْد دِی سَیَاه. جَوْب دِی سَیَاه

— اَل کَلِیْط وَا مَآئِلُه. بَلُوط
— هِنْدِی. نَارِ گِیْل

— اَل طَیْب. جَوَز بُوْیَا
— مُقَبِّی. فِی آوَر (نَوِی گِیَاه هِنْد)

— اَل قَر: قَبْلَة. پَیْلَه اَبَرِ شَم
— اَل سَیْء: دِی سَطَه وِ سَطَه. خَیْمَتِ مَهِم رِیَا نِ هَر جِیز

— اَحْذِیَة مَثَلًا: دَوَّجَان (اَرَا جِ زُوج)
— یَک حَفَّت کَشَش

— اَوْ فَرَد. طَافَ یَا حَفَّت
— اَجْوَا زَ اَل فُضَاء. قَبْر فَلَک، گَزْد آسَمَان، گَزْدِ مِیَا

— المدة . زیادہ روا ، افراط کار

• جَوَزَل (في جزل) . جوجه کبوتر

• جَوَس . اجتناس . استیقام . جستجو ، کارش ، اکت

جاس . اجتناس . جستجو کرد ، پگری کرد ، کاوید

• جَوَسَق . قَصْر . کاخ ، قلعہ

• جَوَع . اُجَاع . گرسنگی داد تنگی داد

جَاع . گرسنه بود ، گرسنه شد

جَوَع . سِد شبع . گرسنگی

— فائیل . سَب . راج گرسنگی شدید

— کاذب . سار . ناخوش گرسنگی ، حرص در برنج

— مَجَاعَة . قَعَط . کباب ، خنکاله ، قحطی

جَوَعَان . جَالِيع . سِد تَبَان . گرسنه

• جَوَف . تَجَوَف . کَن اُجُوف . پوک بود ، میان فحی

جَوَف الی . کور کرد

جَوَف : داخِل الی . بَطَن . میان ، درون

— : بَطْن . مَانَة . شکم

— الأرض . معادن

مياه جوفیه . آبهای زیر زمینی ، کاریزها

أُجُوف . مُجَوَف . پوک ، خال ، میان فحی

تَجَوِيف : جَمَل الی ، جَوَفًا . میان فحی کردن ، خال کردن

— : وَقَب . حُفْرَة . گودال ، سوراخ

الـ الصدري . قفص سینہ ، صندوقہ سینہ

• جَوَق . جَوَاق : جَمَاعَة . دسته ، گرده

• جَوَل . جَوَلَان . تَطَوَّف . گردش ، گشت ، سیر

جَوَالَة : سُرَة . یلکدور سفر ، یکبار سیاحت

— : حَوَاط . دور ، گشت

جَال : طَاف . گردید ، گشت زد ، پهر زد

— : دَار . سَری . دور زد ، گردش کرد

جَوَل • تَجَوَل . جِهَانگردی ، سیاحت کرد ، گردید

• جَوَزَة التدخين . کوزه قلیان ، نارگیله

• — الرقبة : حَرَقَة . برآمد که کلو ، سبب حَصَر آمد

جَوَزِي : يَلُون الموز . فندق ، قهوه ، روشن

الجَوَزَاة : التوامن . درپیکر

جَوَاز : سَباح . اجازه ، روادید

— شَرعي . اباحه ، مطابق شرع

— التفسير . گدزنامه

— . إجازة : اِذْن . اذن ، رخصت

— . : تَصْرِيح . پرهانه ، جواز

إجازة ۲ . إجاب . اجازه غیبت ، مرخصی

— مَرِيئَة : مرخصی بواسطه ناخوشی ، معذرت

— عِلية . دانشنامه

قَاب بال . در مرخصی

• جَاز : غاز . بخار النعم ، جاز ، بخار

• — : نِفْط . نفت

• لَمْبِيَة . — . چراغ نفق

جَارِي : تَسْوِيع . روا ، مجاز

— : عَابِر . قاطع . زود گذر ، فانی ، ناپایدار

— : مُتَعَسِّل . امکان پذیر ، احتمال

جَارِيَة : مَكافأة . پاداش ، جایزه

اجتنياز : عُبُور . مُرُور . گذر ، عبور

تَجَاوُز : مُجَاوِزة . تَخَطُّ . زیادہ رو ، دست انداز

— و — : عَن . تَرَكَ . واگذار ، چشم پوش ، صرف نظر

— و — : المأثود : تَمَنَّى . حدس گشتی ، تقدیر

سَجَاز : مَسَرَّ . گذرگاه ، راهزد

— : يَانِيَة . منابع بدی ، استعاره

— : تَبِير مجازي . داراء منابع بدی

— : عَقْلِي . مجاز عقلی

— : مُرْسَل . مرسل

— : مُرَكَّب . مجاز مرکب

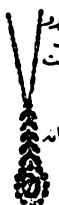
على سبيل الـ . بطور مجاز ، از راه تمثیل

مجازي : سِد حَقِيقِي . ضد حقیقی ، بطور استعاره

مُتَجَاوِز عَن كَذَا . واگذار ، چشم پوشی از ...

جَوَّال: مُجَوِّل: كُنْه التَّنْقِل. در بدر، مهاگرد
 — ۵ — مُجَوِّل^(۱): مُتَّقِل. در دره، آواره
 — ۶ — : (کالتاجر أو الواعظ). واعظ یا بازکن
 دِشَاح مُجَوِّل^۲: فرشته، دوره گرد، سیار
 جَوَّالَة: مَوْتَوِيَّة کُل موتوریکت
 قَبُول: جَوَّالان. تَنْقِل. کَرَش، دوره گرد
 حَظَر التَّجَوُّال لِيْلَة: حُکْمَت نَظَامی. مَنع عبور
 مَجَال: مَدی. رَسَائِل. بَرَد. حَوْرَة. قَهْش
 حَبْرِي: فَنَاء زَنْدگه
 — الحَرَكَة أو الصَّل. اطاف، مَزْعَمه کارخانه
 مِجَوِّل الفِلَادَة: آدِر، زَبُور اَیْخَة
 (جَو) جَام: کَاس. کاسه پیاله
 صَبَّ: نَفَثَة أو غَضَبه عَلی. دَق دَلش را در آرد
 جُون: خَلِيج مَنَسِيع المَذْخَل. خَلِيج، خور
 جَوْنَلَة مَحْنايَة: نَقْبَة. زَبُر دامن، زَبُر اَیْچَن
 — فَوْنايَة: نِطَاق. دامن
 (جوه) جَاه: مَتَكَانَة. مَقَام. مَرْتَبَة، شَرَف
 قَرَض الس: وَجْه. شَمْس زَبُر دِیا فَوْز
 جَوهر: جَوهرَة. جَوهرِي (في جهر)
 (جود) جَو: لَوْح. ماحول الارض. کَره هوا
 — جَابِد. آسمان، سَهر، کَره دَر
 — النَبْطَة الزَّرقاء: نَظْم. کُنْد آسمان، جَنج زَبُر
 ۵ — مَنَاح. آب و هوا، اَقْلیم
 جَوَّال جَوَّال: مَنَد خَارِجاً أو بَرّاً. داخل، اندر تو
 جَوِي: قَوَائِي. هَوَاء، مَرْبُوط بِمَحَادِث جَوِي
 — سَهاي. آسمان
 — مَخْص بِالظَوَاهِر المَوجِبَة. وابسته بمحادثه جوی
 حَبْر. سَنک آسمان
 ظاهِرَة جَوِيَة. شهاب، اَشْرَجوی
 عِلْم الظَوَاهِر الجَوِيَة أو الجَوْنِيَّات. عِلْم آثار هوا
 مَحْطَة الْأَرْصَاد الجَوِيَة. اِیْنگاه هوا شناسی

• کادی عشر (فی احد) • کاذق (فی حلق) • کاذی (فی حلق)
 • کاز (فی حیر) • کاز (فی حرور) • کازة (فی حور)
 • کاز (فی حوز) • کاش (فی حوش) • کاشا (فی حشی)
 • کاشیة (فی حشی) • کاس (فی حوس و فی حبس)
 • کاسن (فی حصص) • کاسنت (فی حبس) • کاسف (فی خوف)
 • کاسف (فی حنف) • کاسف (فی حق) • کاسر (فی حشر)
 • کاسفة (فی خوف) • کاسفة (فی حنف) • کاسن (فی حبق)
 • کاسک (فی حوک) • کاسکی (فی حکم) • کاسن • کاسا • کاسلا و
 • کاسلة (فی حول) • کاسم (فی حوم) • کاسم (فی حمر)
 • کاسر (فی حمر) • کاسی (فی حمر) • کاسن • کاسنة (فی حین)
 • کاسوت (فی حنت) • کاسور (فی حور) • کاسول (فی حول)
 • کاسف (فی حب) • کاسا (فی حب) • کاسری (فی حیر)
 • کاسب الی: کاسه محبوس. دل بسته کرد. محبوب ساخت
 — صار کالکاسب. دانه دانه شد. ریزش داشت
 — احب الزرع: صار ذاحب. گیاه نم دارد. بدانه
 احب^۲. حب: هموی. درست داشت. عاشق شد
 — استحسن. پسندید. میل پیدا کرد. خوشش داشت
 احب الی من کذا. برایم خوش آیند تر از فلان است
 تحبب الی: تودد. اظهار دوستی کرد
 — الیها: تودد. اظهار عشق کرد
 — الیها: فاز لها. راودها. عشق بازی کرد
 تحابوا: احب بعضهم بعضا. یکدیگر را دوست داشت
 استحب: استحسن. خوشش داشت. پسندید
 — گذا علی کذا: ففعله. برهنه داد. بهره داشت
 حب: معبیه. هموی. عشق. محبت. عاطفه. دلا
 — او — الذات. خورد خواه. خود ستا. خورد پسند
 — او — الوطن. میهن پرستی. وطن دوستی
 — المال او الانتقام الخ. شهورت کرد آورده مال یا گرفتن امان
 مریض الی. بیمار عشق. شیدا به عشق
 واقع فی — کذا او فلانة. عاشق. دلداره. دل باخته

جیاره: قبن العیر. کوره آهن پزیر
 جیزی: کسبی. آهکی. کلسی
 • جیره: جوار (فی جود). هاسکی
 • جیرو و شکوپ: دوام گردش بین گردش
 • جیرو و شکوپ: دوای گردش
 • جیش: جمع جیشا. بسج کرد. تجهیز کرد
 جاش: اضطرَب. آشفته شد. نگران شد
 — غلی و فار. جوش آمد. سر داشت
 — تفتنه. حال تموج برایش دست دارد. ناخوشی
 جیش. سیاه. لنگر. آرایش. احساس کرد
 — الحلاس. سگریه بخت
 جیشان. جوش. غلیان. فوران
 — زخور. راوتناع. خیز. بالا آمدگی
 — النفس. تهوع. دل آشوب. بیماری
 جانش: مضطرب. جوشده. در حال غلیان
 — النفس. حالت تهوع

• جیمه: جیمه مینته. سردار. لاشه گوشت گزیده
 الغراب العینی. کلاغ لاشخور
 جاف. جیف. نجیف: تفتن. گندید. فاسد شد
 • جیل: صنف من الناس. نژاد. قبیل. عشیره. طایفه
 — اهل الزمان الواحد. نسل یک عصر. زاد و ولد همدست
 — عصر. روزگار. دوره تاریخی. قرن. عهد
 • جیلانی: لاین مشلول. بوز. بستنی
 • جیلانین: ملام. لزلانک. زلاتین
 • جیولوجیا: علم الیة (مابین الارض). علم زمین شناسی
 جیولوجی: هلیکی. وابسته به زمین شناسی یا طبقات الارض

(ح)

• کاسط (فی حوط) • کاسن (فی حب) • کاسج (فی حجج)
 • کاسجه (فی حوج) • کاسام (فی حخم) • کاسه (فی حید)
 • کاسه (فی حید) • کاسوت (فی حنت) • کاذق (فی حلق)

حُبِّي: هَرَامِي. محبت آمیز، عاشقانه

— وَدِّي. از روی دوستی

حُبِّيًّا: وَدِّيًّا. دوستانه

حَبٌّ: بِيْزُر. دانه، تخم

— الْاَكْس. مورد دانه

— الصَّبَا: دُفْنِيَّة (مرض چلدي). جوش صورت، غرور و جَوَانِ

۵ — الْغَرِيْز: دَلَم. دارم زمینی

— الْفَهْم: بَسْرَد. بنگرک

— الْهَال: دَحْبَهَان. دانه هل

حَبٌّ: حَبِيْب: حُبُوْب. عشیق، معشوق یا معشوقه

— دَلَم، دَلَام

— — —. هَرِيْز. محبوب، موکل

حَبَّة: بَنُوْر. دانه، تخم

— كُرَّة (دَوَانِيَّة) صَفَرَة. حب

— بَنُوْرَة. جوش، کورک

— كُوْرَة. مقدار خیلی کم

— قَم او دُوْر. بکدانه گندم یا برنج

— الْبَرَكَة: ال-السوداء. سیاه دانه، زیر سیاه

— خُلُوْر: اَنْبِيُوْن ۵ اَنْبِيُوْن. تخم بادیان، انیسون

— الْبَيْن: اِنْشَلْه. نه نه، مردک چشم

— الْفَلَب: سِرْدای دل

۵ — نَقِيْل. کم، اندک

حُبُوْب: غِلَال. گیاهان دانه نه، حبوبات

حَبِيْب: محبوب. معشوق

۵ ابو —: كُرْسُ الشَّيْطَان. مرغ یا بلند افراشته

حُبِيْبِيَّة: حَبَّة صَفَرَة. دانه کوچک

— حَبِيْبِيَّة

حَبِيْبِي: نَفْلِي، دان دان

الرَّمْدَال. ترلخم، گوشت زیاد در پهلوی چشم

مُحَبَّب: عَانِي. دلداد، خالهر خواه

— لَكَنَّا: مَقْرَم ب. شفته، فریفته

— لَذَانَة: اَنَانِي (واجم انا). خودخواه، خودپند

— لَوْنِيَّة. وطن پرست، میهن پرست

مَحَبَّة: حُب. هَوِي، عشق، دلدادگی، دلبستگی

— خدا محبت است

مَحْبُوْب: حَبِيْب. عشیق، یار، دلدار

— مَمَشُوْق. دَلَم، یار

— يَحْبِي. دوست داشتنی، دلپذیر

— يَشْتَحِب. خواستی، سازگار، مرغوب

غَيْر —: لَا يَشْتَحِب. نامطلوب، نامرغوب

مُتَحَابِبُوْن: عَلِي و دَاد. دوستاند یکدیگر، دارای مناسب

• حَبَبُ اللهِ: جَرِي قَلِيْلًا. آب کم کم سر از بر شد

حُبَّاحِب: فَطْرَب. دُوْبَة مُتَبَرَة. کرم شب تاب، دلدانه

• حَبْدُ السَّمَل: اسْتَقْوَبَة. پندیده، نوبی کرد، تقدیر کرد

— الرَّجُل. آفرین گفت، تحمین کرد، گفت زد

حَبْدًا: يَنْسَم. حَسًا. آفرین! بیه! احسن!

• حَبَر. أَحْبَر: سَر و اَبَسَج. خورسند کرد، خوشحال کرد

— حَبَر: دُزَيْن. آراست، زینت داد

حَبَر حُبُوْرًا: سُر. خوشحال شد، سرخام شد

حَبَر: دَمِيس كَحْمَنَة. اُسْفَغ. کشش بزرگ

حَبَر: مِدَاد. مرکب جاب یا نوشتنی

— يَرْي. مرکبی که اثر آن پس از گرم کردن کاغذ نمایان شود

— الشَّيْن. مرکب جینی

۵ — قَلَام او تَمْرِيك. رنگ رنگینه ها، بخارنه

قَلَم —: مَدَاد. قلم خود نویسی

حَبَرَة: مِلَامَة سَوَاد. در پوش یا جادر

حَبَرِي ۵ حَبَرِي. وابسته بکشی یا

کاهن بزرگ

حَبَرِيَّة ۵ حَبَرِيَّة. حَبَرَة

حَبَرِيَّة: حَبَرَة. حَبَرَة

حَبَرِيَّة: حَبَرَة. حَبَرَة

حَبَرِيَّة: حَبَرَة. حَبَرَة

حَبَرِيَّة: حَبَرَة. حَبَرَة

حَبَرِيَّة: حَبَرَة. حَبَرَة

حَبَرِيَّة: حَبَرَة. حَبَرَة

حَبَرِيَّة: حَبَرَة. حَبَرَة

حَبَرِيَّة: حَبَرَة. حَبَرَة

حَبَرِيَّة: حَبَرَة. حَبَرَة

حَبَرِيَّة: حَبَرَة. حَبَرَة

حَبَرِيَّة: حَبَرَة. حَبَرَة

حَبَرِيَّة: حَبَرَة. حَبَرَة

حَبَرِيَّة: حَبَرَة. حَبَرَة

حَبَرِيَّة: حَبَرَة. حَبَرَة

حَبَرِيَّة: حَبَرَة. حَبَرَة

حَبِيقُ: مَشْرُطٌ. تیزدار، بار دول کرد

حَبِيقُ: دَفْلِيَّةٌ. پورده، پونه

— اليَقْسَرُ: الزانوج. بابونه

حَبِيقُ النوب: اخْتَبَكُهُ: أَجَلُهُ نَجَعٌ. بخوبی یافت

— الحَبْلُ أَوْ الشَّعْرُ: يَدَكُهُ: تَابَ بِأَمْرٍ نَابٍ دَارٍ، پیچ داد

— الْكِتَابُ: جِلْدُهُ. صحافه کرد

— الْجَوَارِبُ وَأَمْسَالُهَا. جوراب و مانند آنرا یافت

— حَبِيقُ: شَدُّ وَاحِكٌ. محکم کرد، سخت کرد، تنگ کرد

حَبِكَةُ الرَوَايَةِ. موضوع اصلی داستان

مَحْبُوكٌ: مَعَكُمْ الْحَيَاكَةُ. بخوبی بافته شده، فشرده

حَبْلٌ: شَدُّ بِحَبْلِ تَابَ پیچ کرد. باناب بست

— اخْتَبَلَ: صَادَ بِأَحْوَالِهِ. بدام انداخت

حَبْلٌ مِنَ الْقِيَمَةِ: امْتَلَأَ. از... پرشد

سِتْرُ الْمَرْأَةِ: حَلَّتْ. زن باردار شد، بچه دار شد

سِتْرُ الدَّائِمَةِ. چاربا آبتن شد

حَبْلٌ: أَحْبَلَ: نَقَعَ. بارور کرد، آبستن کرد

حَبْلٌ: كُلُّ مَا يُؤْبَطُ بِهِ. تَابَ، رِبْعَانِ، رَسَنَ

— الْقَبِيلُ. تَابَ بِرَأْسِهِ خَلَعَ كَرْدَن لباس

— غَلِيظٌ: قَلَسَ. تَابَ فَوَلَدَ بِنْتِ سَمِيحَةٍ

— مَرَقٌ. سَاهَرَكَ

— الْوَرِيدُ. رَكَ جَانٌ، شَاهَرَكَ

— الْمَتَاكِينُ: دَلَالِبُ. بَابَتَالِ

ال سُرِّي. بَدَنَانِ

ال تَوَكِّي. مَغْزَتَرَمِ، نَحَاغِ، مَغْزِرَامِ

ال النَوِي. عَصَبُ خَابَدِ، نَطْعُهُ

الْقَى عَلَى الْغَارِبِ. اخْتَارَ دَارَ، زَامَ امْرَأَتَهُ

لَقِيَتْ شَدَّ ال. مَابَعَتْ تَابَ كَشَى بَدَنَهُ سَبْرًا

لَقِيَتْ شَدَّ ال. بَدَنَ بَارِئِهِ، مَرِئَهِ زَرَّهِ تَابَ

حَبَالٌ: صَانِعُ الْجِبَالِ. تَابَ بَانَ

يَغْبُورُ: دَعْبُوح. خوشدل، اهل حال، سرمانع

حَبْسٌ: سَجَنٌ. زندان، بازداشت کرد

— مَتَّحٌ. بازداشت، جلوس کرد

— اخْتَبَسَ: مَاتَ. بست، جلوس کرد و گرفت

حَبْسٌ: سَجَنٌ. توقیف، بازداشت

—: سَجَنٌ. زندان، بازداشتگاه

— اخْتِطَايُ. توقیف موقت

دَحْبَسَةٌ: رَدِيَّةٌ. فَنَكَاكَ. کفار، آزاد ساختن بنده

حَبْسٌ: حَاجِزُ الْمَاءِ. آب بندان، سد

—: رِيَالَةُ السَّرَرِ

بُشْبِنْدٌ، مِلَاذٌ، طَعْفَرٌ

اخْتِطَاكَسَ: تَوَقَّفَ. جلوس کرد، یافت

— الْبَوْلُ. شاش بند

دَحْبَسَ الْمَاءَ (فِي الْأَنْبَابِ). شَرِبَ (مَعْنَى بِالْوَلَدِ هَاطَبُ)

— جَزَرَةٌ: قَوِيٌّ، سَوِيحٌ كَبِيرٌ

مَحْبُوسٌ، حَبْسٌ: سَجِنٌ. زندان، گرفتار

حَبْسٌ: رِيَالَةُ الْحَبَشَةِ. کُتُور حَبَشَه، ایتوپا

دِجَالُ ال.

بُوقَلُونِ

حَبَشِيٌّ. از مردم حبشه

دَحْبَسَ الْبُؤَّةَ: وَضَعَ فِيهَا الْقَشَّ وَغَيْرَهُ. لَأَنَّهُ كَذَّاشَتٌ

—: نَمَقٌ. زَوَّى. آرایش داد، زینت کرد

دَحْبَشِيَّةٌ: حَشَوٌ. لَأَنَّهُ كَذَّاشَتٌ

—: زَرَكَشٌ. زینت، آرایش، توری

حَبِطٌ: اخْتَفَقَ. بجای نهید، واماند، نوبد شد

أَحْبَطُ: حَبِيبٌ. شکست داد، محروم کرد، به نتیجه نگذاشت

حَبَطُ السَّيَاطِ: أَثَرُ مَرَبِّهَا. جای شلاق بر روی بدن

حَبُوطٌ: حَبِيَّةٌ. اخْتَفَقَ. شکست، ناکامی، نامراده

حَبْلٌ: حَبْلٌ. آبتنی، بارداره
 — کَذِبٌ. آبتنی خیالی، برآمد که موقت شک
 — بِلَادَتٌ. آبتنی شری، از روی پاکدامنی
 حَبْلَان: مُشْتَلًی. پسر، آبتن، باردار
 حَبْلُی. حَبْلَانَه: حَابِل. آبتن، در انتظار نوزاد
 حَابِل: صَاحِبُ الحَبَالَه. دام گستر
 — التَّيْبِیج: سدی. نَار (در باغدک)
 اخْتَلَطَ الحَابِلُ بِالنَّابِلِ. درهم و برهم شد، شک صاحبش را
 اخْبُولَه. حَبَالَه: شَرَك. دام، تله، شبکه
 حَبْنٌ: اسْتِنْفَاؤُ زَقْسِ (مرض). ناخوشی استسقاء
 حَبْنَان: حَبّ الحَال. دامِ هَل
 حَبْو: زَحَفٌ عَلَى الْبَدَنِ وَالبَطْن. خسزیدن
 حَبْوَه. حَبَاء: عَطِیَّة. بیش کنی، قناری، ره آورد
 حَبَا: زَحَفَ عَلَى بَدَنِهِ وَبَعَثَهُ. بادست و شکم رفت،
 — علی بدنه و رکنه. چهار دست و پا رفت
 — بَنَدَا: أَعْدَاهُ. بیش کش داد، قناریه دار، هدیه کرد
 حَبَا: مَالًا. طرفداره کرد، پشتیب کرد
 — الْوُجُوه. بد دیگران احترام گذاشت
 حَبَاب: تَمَلُّه. طرفدار، مغرض، غرض آورد
 مُحَابَاة: مُمَالَاة. طرفداره، حمایت به جهت
 حَبُور (لی حَب). حَبَار (فی حَق)
 حَحْتٌ: مَرَضٌ يُعِيبُ الْأَشْجَارَ. یک نوع آفت درختان است
 حَحْتٌ: حَكٌّ وَأَزَالَ. خوراشید، سترد، تراشید
 —: أَكَلَ. ساید، فاسد کرد، زنگ زد
 تَحَاتٌ: نَأْكُلُ الْجُورَ بِغُلِّ الْمَاءِ. سایدیم، آب بریزیم
 حَحْتَه: حُتْرَه. تکه، قطعه کوچک، خسره
 حَحِي: إِلَى الْإِن. تا، تا اینکه، تا آنکه
 —: لِيَايَه. تا آنجا که، تا
 —: أَيْضًا (كَقَوْلِ حَقِّ أَنْتَ). هم، همچنان، حتی تو
 —: كَلِّ. لِكَلِّ. برای یک، بطوریکه

حَحْدٌ: كَلٌّ خَالِصُ الْأَصْلِ. پاك نهاد بود. صحيح النّب بود
 مَحْنِد: أَضَل. دودمان، تبار، نژاد، بنیاد
 گريم ال. اصل، نجیب زاده، نیک سرشت
 حُتْرَه: قِطْعَه صَغِيرَه. تکه کوچک، پاره، ریزه
 حَتَار: إِطَار. تاب، چهارچوب
 حَخَف: مَوْت. مرگ
 لَقِيَ هُ. مرد، درگذشت
 مَاتَ — انْتَه. بمرگ طبیعی مرد
 حَتَمٌ حَتَمٌ عَلَى: أَوْجَبَ. امر کرد، دستور داد، تحیل کرد
 — بِالْأَمْرِ: جَزَمَ. تصمیم گرفت، برآن شد، عزم کرد
 تَحْتَم: وَجِب. واجب شد، فرضیه شد
 حَتَم: جَزَمَ. تصمیم نهائی و قطعی
 — تَحْتَم. تحیل کردن، دستور دادن
 حَتَمًا: عَلَى كُلِّ بَدَنَةٍ. بطور قطع، ناگزیر
 حَتَمِي: بَات. قطعی، مسلم، محقق، به هر چه برگردد
 مُحْتَمٌ: مَحْتَمٌ: لَا يَدْرِي. اجتناب ناپذیر، جاریه
 ناپذیر
 —: —: مُقْتَضًى بِهِ. مقتدر، محکوم
 —: عَلِيٌّ. عهده دار، وظیفه دار
 حَحْتَه: حَقٌّ (فی حَقْت) حَحْتٌ (فی حَقْت) مُثَالَه (لی حَقْل)
 حَحْتٌ (حَقْت) حَحْتٌ: اسْتَحْتَفَ: حَقَق. اصرار کرد، برزور برد
 —: —: اسْتَقَرَّ. انبجعت، تحریک کرد، وادار کرد
 —: —: تَبَيَّنَتْ. مهین زد، رکاب کش رفت
 حَحْتٌ: اسْتَحْتَفَاتٌ. انگیزش، تحریک، وادار سازه
 مَحْتَمُوثٌ: مُسْتَحْتَفٌ: مَقْدُوعٌ. برانگیخته، تحریک شده
 حَحْلٌ (حَقْل) حَحَالَه: ثَفَل. دُرْد. لِرْد. سلف، تَرْتَبِن
 حَجَّ حَجَّ (فی حَجَّ)
 حَجَبٌ: سَتَر. پوشاند، پنهان کرد، پناه برد، مخفی نمود
 —: حَالٌ بَيْنَ. میان... حایل شد، مانع شد
 —: مِنَ الْإِثْرِ. از ارث محروم کرد، عاق کرد

اِحْتَجَبَ : اختفی . ناپدید شد . از دیدگان نهان شد
 است العریة أو المآلة . روزنامه یا مبله تعطیل شد
 تَحَجَّبَ : تَنَتَر . خود را با چادر پوشاند ، نقاب بر چهره افکند
 حِجَاب : رِیْت . نقاب . روپوش
 — : حِفْلَا . حَاجِر . پرده
 — : حِرْز . نظرقربانه ، دعا ، طلسم
 — آلة التصوير . دیافراگم دوربین عکاسی
 — حَاجِر (لِ التفریح) حاجن
 — المیکل . پرده که در محراب کلیسا نصب میکنند
 ۵ — : حِلْیة یشارة . آویز نج میوه
 حَاجِب : سائیر . روپند ، نقاب ، تور و روی صورت
 — (جمع حِجَاب) : خادم یَسْتَقْبِلُ الضَّوِیِّینَ . راهنما در
 — : بَوَاق . دربان ، سرلدار . مجالس پذیرایی
 — المَحْكَنَة . دربان دادگاه
 — (جمع حَوَاجِب) القیس . ابره ، پیشانی
 حَوَاجِب کثیفه . ابروان پر پشت
 مُحَجَّب . مَحْجُوب : تَشْتَوِر . در پرده ، پرده نشین
 ۵ — : بَسْمَة اُرْوَاح . زندگانی لذت بخش دارد
 حَجَجٌ : اُرسَلَه لِیُبعِث . دیگر در زبارت خانه خلافتنا
 حَجَجٌ : زَادَ الامامُ المَدِیْنَة . خانه خدا را زیارت کرد
 — : قَلَبَ بِالْحَجَّةِ . متقاعد کرد ، ملزم کرد
 حَاجٌ : جَادَل . دلیل آورد ، استدلال کرد ، چون و چرا کرد
 اِحْتَجَّ عَلَى الامر . اظهار جد کرد ، اعتراض کرد
 — بَكَدَا . دلیل اقامه کرد
 حِجْجٌ : حِجَّةٌ : زِمارة الامامین المَدِیْنَة . حج زیارت اماکن مقدسه
 حِجَّةٌ ۲ : سَنَة . یک سال
 حُجَّةٌ : بُرْهَان . دلیل ، برهان ، اثبات
 — : عُذْر . بهانه ، دستاویز ، عذر ساختگی
 — : وَثِیْقَةُ المَحْكَمَةِ . قبالة ، سند مالکیت
 بِحُجَّةٍ کَذَا . به بهانه ... بعنوان اینکه ...
 حِجَاجُ البَیْنِ . خطوط برجسته بالا چشم

حِجَاجٌ : مُحَاجَّةٌ : جِدَال . گفتگو ، استدلال
 حَاجٌ : زَادَ الامامین المَدِیْنَة . زائر ، رهبر ، حاجی
 اِحْتِجَاجٌ : اِثَامَةُ المَحْبَةِ . ذکر دلیل و برهان ، اقامت
 — : اِعْتِرَاض . اظهار جد ، اعتراض سخت
 ۵ — : تَحَجُّجٌ : تَطَلُّ . طهر ، دست بدست کردن
 مَحَجَّةُ الطریق . میان راه
 — الصَّوَاب . راه راست
 — : عَلَامَةُ النِّشَان . آماج ، نشانه
 مُحْتَجٌّ : مُبْیَنُ المَحْبَةِ أو مُقَرَّرٌ . معترض ، اعتراض کننده
 حَجَرٌ : مَنَع . بازداشت ، مانع شد ، جلوگیری کرد
 — : عَلِیهِ عَهْدٌ کرد ، عجز کرد ، دیوانه خواند
 حَجَرٌ الشَّيْءِ . تبدیل به سنگ کرد ، سخت و سخت کرد
 تَحَجَّرَ . اسْتَحَجَرَ : صَارَ كَالْحَجَرِ . بصورت سنگ آمد
 — : بَیْن طَبَقِ الْأَرْضِ كَالْحِیَوَانِ وَ النِّبَاتِ . به سنگواره تبدیل شد
 حَجَرٌ . سَنَك
 — : الْبِلَاط . سَنَكِ سَنَكِ خَرَش
 — : جَهَنَّم . مَلِك تِرْیَاب ، سَنَكِ جَهَنَّم
 — : حَوَی : رَجَم . سَنَكِ شَهَاب ، سَنَكِ آسْمَانِ
 — : الْمُحْفَانِ أو الرِّخْفَةِ . سَنَكِ پَاء ، اسفنج معدنی
 — : الدَّمَر . یَسِمِ خَطَائِهِ
 — : الزَّوَايَة . سَنَكِ زَاوِیَةِ ، سَنَكِ گوشه ، نبش ، بنیاد
 — : السَّكَاكِينِ (لِتَنْظِیفِهَا) . سَنَكِ چاقو تیز کن
 ۵ — : عَطَرٌ یَجْیِی . پیاده
 — : الطَّاحُون . سَنَكِ آسیاب
 ۵ — : مَآوِلَة : قَطَاط . تَخَمَتِ شَطْرِیْیِی بَرای باری
 — : عَنَرَة : عَنَار . مانع ، رداع
 — : الْقَلَاسِیْفَةُ . کیمیاء ، کوکمه دسیخ
 — : حَكْرٌ . سَنَكِ نَفِیْی ، جواهر گران بها
 — : كَلِیْمٌ (اِیْ جَبْرٌ) . سَنَكِ آهک
 — : مُنْطَطِیس . آهن ربا
 — : اَلْهَدْمُ : ۵ دَبْش . قَلْوهِ سَنَكِ ، سَفَط
 طَبَاغَةُ السَّ . چاپ سنگ
 نَقُود . پول مسکوک ، سکه

حَاجِرٌ: مُؤَيَّعُ الْحَجَرِ. توقیف کننده، ضبط کننده

— : عائق، مانع، اشکال، گیر، سد

— : حِطَّارٌ: دُرُودَ، برده دیوارچوب، پارادان

— : قاصیل، راه بند، حد فاصل، تفریق دوار

مَحْجُوزٌ عَلَيْهِ: توقیف شده، بازداشت شده

— : مَحْنُوطٌ: کنار گذاشته

— : مُعَانٍ: بسته، ممنوع

حَجَلٌ: رَدَى. متنی علی رجل واحد. ردی یک پاره وفت

— : العَصَانُ وَغیره: حَجَلٌ: اسب جنگل زر، جت و خیرک

حَجَلٌ: حَجَلَةٌ: کبک

حَجَلٌ: خَلْعَالُ الْقَدَمِ: پابرهن

رَبَاتُ الْعِجَالِ: النِّسَاءُ، زان، بانوان، برده نشینان

تَحْجِيلٌ: بِيَاضُ فِي قَوَائِمِ الْفَرَسِ: سفید پاه اسب

مُحَجَّلُ الْقَوَائِمِ: اسب پامسند

حَجَمٌ: أَخْرَجَ دَمًا بِالْحَجَمِ: رگ زر، خون گرفت، حجامت

أَحْجَمَ عَنْ كَذَا: كَفَّ: از... دست کشید، خودداری کرد

— : يَدُ أَفْدَمَ: عقب نشست، کنار گیر کرد

حَجْمٌ: جَرْمٌ: اندازه، مقدار، حجم، بزرگی

گیرال: مَنَحَمٌ: بزرگ، گنده، تند دار

حِجَامَةٌ: سَحَبٌ الدَّمِ بِالْكَاسِ: خون گرفتن با شاخ

أَحْجَامٌ: يَدُ إِقْدَامِ: عقب نشینی، کنار گیر، خودداری

— : امتناع، گفت، خودداری

مِخْجَمٌ: مِخْجَمَةٌ: تَمَسُّ الْمِجَامَةُ: شاخ حجامت

حَجَنٌ: عَقَفَ: خیم کرد، دولاکرد، کج کرد

أَحْجَنٌ: مَنُوفٌ: دولای، خیده، شکسته

مِخْجَنٌ: عَصَا مُقَوَّاةُ الرَّأْسِ: عصای سرکج

حَجَوَ حَجًا بِهِ خَيْرٌ: خوب برایش خواست

حَجَرٌ: مَنَعٌ: جَرَمٌ، نَهَى، ممنوعیت

— : صِغْتِي: قرنطینه

حَجَرٌ: مَحْرَمٌ: ممنوع، محرم از حقوق

— : فَرَسٌ: اثنی الخیل، مادبان

— : حَصَنٌ (ما بین الركبتین و اعلى الفخذین): زانو

— : نَبَاتٌ (و بمعنی کف): دامن

— : مِلٌ: مَنَبَتٌ: دامن پر

حُجْرَةٌ: مَدْعٌ عُرْفَةٌ: اطاق

حَجَرِيٌّ: كَالْحَجَرِ أَوْ مِثْلِهِ: مثل سنگ یا ساخته شده از سنگ

حَجَّارٌ: نَحَاتُ الْحَجَرِ: سنگ تراش

— : بَانِعٌ أَوْ مُؤَرَّدُ الْحَجَرِ: سنگ فروش

حَاجِرٌ: مَنَزَلٌ لِلحَجَّاجِ: اقامگاه، حایان، مدینه حجاج

— : الْعَيْنُ: حَجَرٌ: کاسه چشم

تَحَجَّرٌ: مَحْوَلٌ أَوْ مَحْوِلٌ إِلَى الْحَجَرِ: بصورت سنگ در آمدن

مَحْجَرٌ: مَكَانٌ مَدَّ لِلْحَجَرِ الصَّحِي: محل قرنطینه

مَحْجَرُ الْعَيْنِ: حَاجِرٌ: کاسه چشم

— : مَقْلَعُ الْحِجَارَةِ: معدن سنگ

مُحْجَرٌ: مُسْتَحْجَرٌ: تبدیل شده به سنگ

مِوَانٌ أَوْ بَنَاتٌ مَتَعَجِرٌ: اُخْشُورٌ: سنگواره

حَجَزٌ: مَنَعٌ: عَاقٍ: مانع شد، بازداشت

— : رَدَعٌ: مَنَبَتٌ: جلوی گیر کرد، نگهداشت

— : الطَّرِيقُ وَغیره: سَدَّةٌ: راه رابت

— : بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ: فَضْلٌ: جدا کرد، سوا کرد، مجزا کرد

— : عَلَيْهِ الْمَالُ: توقیف کرد، بحکم دادگاه ضبط کرد

— : عَلَى رَأْسِهِ (مَلَأَ): حقوق او را توقیف کرد

— : الشَّيْءُ أَوْ الْمَكَانُ: حَفِظَهُ: نگهداشت، حفظ کرد

— : عَنْهُ الشَّيْءُ: بازداشت، جلوی گیر کرد

حَجَزٌ: مَنَعٌ: منع، جلوی گیر

— : حَبَسَ: بازداشت، توقیف

— : الْأَمْوَالُ: توقیف اموال، ضبط

— : عَلَى الْمَرْزُوقَاتِ: توقیف محصول

• حَدَجٌ بِصَوْرَةٍ: حَدَقَ. خیره نگاه کرد. زل زل نگاه کرد

أَبُو حَدَجٍ: أَنْفَلَقَ. لَکَ لَکَ، حاجی تو را

• حَدَدٌ: عَيْنٌ. محدود کرد، قین کرد

— غَرَفَ: قَرَفَ کرد، شاساند

— حَصَصَ: تَصَرَّعَ کرد، مخصص کرد

— النَّاجِرُ الْأَفَانُ: سَرَجَ قَطْعی گذارد

— تِ الْعُكُومَةُ الْأَشْمَارُ: دَوْلَت کَالَا هَارِ اَنْجِ بَنْد کرد

— حَدٌ: قَبْدٌ. حَقَر. محدود کرد، محصور کرد

— — — — — الْمَكَانُ: أَقَامَ لَهُ عَدًا. تعیین حدود کرد

— — — — — أَحَدُ السَّكِينِ: کَارِد و جَا قَوْر اَنْجِ کرد

عَدٌ ۲ وَأَعَدَ ۲ عَلَيْهِ: نَبَسَ الْحِدَادَ. برادر سوگوار کرد، لباس سیاه پوشید

أَحَدٌ ۲ إِلَيْهِ النَّظَرُ. بار خیره شد، چشم دوخت، زل شد

أَحَدٌ. روشن کرد، گریزد، از جا در رفت

— عَلَيْهِ فِي السَّلامِ بَانْدَمَ وَ خَتَمَ مَحَبَّتِ کرد

حَدٌ: مُنْتَعَى. آخِر. پایان، خاتمه، انتها

— — — — — تَحْمٌ. حدود، مرز

— الْمَلِكَةُ أَوِ الْبِلَادُ. مرز، سرحد گذر

— التَّكِينُ أَوِ السِّيفُ. لبه کار و یا شمشیر، دم

— الْقِي: حَرَفُهُ. کنار، حاشیه

— تَعْرِيفٌ. تعریف، تشریح

— (فِي الرِّيَاضَةِ وَ غَيْرِهَا). دور

ال — مَنُظُومٌ. تاحد، تا اندازه ای

لا — لَهُ: غَيْرُ مُتَنَامٍ. تا محدود، به پایان

لا — لَهُ: يَفُوقُ الْعَصْرَ. بی شمار، به قیاس، به پایان

علی — تَوَى. خَرَفَ می کند، یکسان است، هر دو یکی است

ال — الْأَذَى. دست کم، حداقل

ال — الْأَفْصَى. حد اکثر، دست بالا

لَعَدٌ كَذَا: لَفَاةٌ كَذَا. تا، تا آنجا که

لَعَدٌ الْآنَ. تاکنون، تا این ساعت

ذُو حَدَّيْنِ. کار و یا شمشیر دو دم

خُدُودُ اللَّهِ. فرمان خداوند، احکام الهی

تَحَطَّى حُدُودَ الْبَيَاقَةِ. از جا در رفت، درنده خو کرد

حِدَّةٌ: غَضَبٌ. خشم، از جا در رفتی، درنده خوئی

— مَمَّاءٌ. تَمَدَّ، تَبَرَّجَ، زَبَرَک

— شَيْئَةٌ: سَوْرَةٌ. سَمَتی، زور، خف

— الْفَلَجُ: تَنَزَّعَ زَوْرَ بَنِي، کج خلقی، تَدَطَّبَى

بِحِدَّةٍ. از روی خشم

حِدَادٌ: حَزَنٌ. سوگوار، غمخوار

— کَلِيلٌ. غمخوار، سنگین

تَوْبُ الْ: يَلَابُ. لباس غم، جامه غم

تَوْبُ — الرُّوْجَةُ. جامه سیوگ

نَارَةٌ أَوْ شَرِيطَةُ الْ. نور سیاه نشانه غم

حِدَادٌ: مُعَالِجُ الْحَدِيدِ. آهنگر

حِدَادَةٌ: مُعَالِجَةُ الْحَدِيدِ. شغل آهنگر

حَدِيدٌ: حَدَا. ماضی. تَبَرَّجَ، تَبَرَّجَ

— الْمَدِينَةُ الْغُرُوفُ. آهن

۵ — صَبَّ أَمَّ ظَهْرٍ. حدن

۵ — فُرْشَةُ أَوْ دُخْرَةُ. آهن قراضه، آهن باره

۵ — مَسْبُوكٌ. آهن نخته

مَصْنَعُ الْ. کارخانه آهن ساز، ذوب آهن

حَدَائِدُ: اَذْوَاتُ حَدِيدَةٍ. آهن آلات

نَاجِرُ الْ. اَوِ الْمَصْنُوعَاتِ الْعَدِيدَةِ. آهن فروش

حَدِيدَةٌ: قِطْعَةُ حَدِيدٍ. یک تکه آهن

— الْحَزَنُ. کار و گدا آهن

۵ علی الْ: مُعِيرٌ. دست نلک

حَدَا: حَدِيدٌ. ماضی (حقیقاً و مجازیاً). تند، تیز

— او — الْبَقَرُ. تَبَرَّجَ، تَبَرَّجَ

— او — الدَّهْرُ أَوِ الْغَوَادُ. تَبَرَّجَ، تَبَرَّجَ

— او — الطَّبْعُ. تند خو، آتش مزاج

— علی: حَزَنٌ. غمخوار، غم

رَاوِيَةُ حَدَاةٍ: زَاوِيَةٌ حَادَةٌ

آلَةُ حَدَاةٍ. آلت برنده

تَحْدِيدٌ: تَعْرِيفٌ. تعریف

— تَقْيِيدٌ. حَصْرٌ. محدود ساز

— إِقَامَةُ الْحُدُودِ. نشان گذاری مرز

اِخْتَذَىٰ ۚ الْهَذَا: لبه. کفش پوشید
تَحَاذِيًا. در بر روی یکدیگر بود. در دو خط موازی امتدا
داشت

حَذَّاءُ : هـ جِزْمَانِي . كُنْدَرِجِي . كَفَاش . اَرِیغَز
مُحَاذَلَه : بِمُحَاذَنَه . دَرْمَاس . بَه اَزَا .

• حَرّ (في حرر) • حَرَج (في حرج) • حَرَاة (في حرر)
• حَرَام • حَرَامِي (في حرم) • حَرَّان (في حرر)

• حَرْبٌ : اشدّ عَظَمُهُ خُمَلین شد ، آنی شد
حَارِبَ العدو. بادشمن جنگید ، نبرد کرد. دست یحک
تَعَارِبَ القوم. وارد جنگ شدند ، بکارزار پر شدند

حَرْب: قِتَال. کُتَار، جَنک، مَرَد، حَوَضر مَرَد

— أهلية أو داخلية . جنك داخلي
أعلن الـ على . به ... اعلان جنك داد

لی حالت - . در حال جنگ
 عربی: عسکری (راجع فنگر) . نظامی لشکر
 مدرستہ حریت . آموزشگاه نظامی

مُعْتَصَمٌ بِالْحَرَكَاتِ الْحَرِيَّةِ، مَرْبُوطٌ بِتَدَابِيرِ حِجَّتِهِ

سوماری که فوه تغییر رنگ دارد

(يَتَلَوْنَ) كالعرباء . آدم دمدى ، بوفلمون صفت
حَرْبَةً : رَأْسُ الرُّمَحِ . سرنيزه

—البندُفِيَّةُ: Δ سِنَجَةٌ Δ سُونِكِي . سرمنه

— : رُئِيعَ نَبْرَہ
— : قَسَادُ الدِّینِ . بِہ دینی ، خدا قُتاسی
حُرَّاب : حَامِلُ الْعَرَبَةِ مِنَ الْجَنُودِ . سِر باز حَامِلِ نَبْرَہ
نَبْرَہ دَار

حَذَّارُ مِنْ كَذَا: اخذوه. مهذرباش. مواطب باش

حَذَرٌ، حَذَرٌ، نَوْحٌ، احْطَاطٌ، هوشیارى، مواظبت

حَذِرْ. حَافِرْ. بِالْأَحْيَاءِ، هَوْشِيَا، بِرَحْذَرِ

تَخَذِرُ: تَنْتَه. آگاہی، انداز، اخطار

[illegible]

• حَذَفَ مِنْ: طَرَحَ . حذف کرد، انداخت

— : طَرَحَ . رَمَى . إِلَى . بِرْتِ كَرِ

—: اسقط. طرح. کم کرد. کرد کرد. کشید

— بالشمه : الی وہ . انداخت ، رست کرد

۱- نکذا : رماؤه . بظرف او انداخت

حَذَفَ اسقاط

۱- الب او الاضافة . کم کردن از یا زیاد کردن به ...

حَذَفُ: طَارُ كَالْبَطِّ صَنِير. مرغاً كوجع الزَّيْجَرِ

● حَذْفُ فَارٍ. حَذْفُ قُورٍ: جَانِبٌ. حَانِبٌ. حَذْفُ فَارٍ. حَذْفُ قُورٍ: جَانِبٌ. حَانِبٌ. حَذْفُ فَارٍ. حَذْفُ قُورٍ: جَانِبٌ. حَانِبٌ.

، حَدِيقَ: كَانَ مَاهِرًا . مَاهِرٌ بِوَدِّهِ ، اسْتَادِ بِوَدِّهِ

حَدِّقْ الْإِيمَانُ وَغَيْرُهُ: اشدَّتْ حَمَوتُهُ. شَرُّهُرْشِيدِ بَانَسْرُشِي أَنْ

زاد شد

مَحْدِي. مَحْدَاة. مَهَارَة. رَمْبَرَة. السَّادَة. اَرْدَمِي.

حَاقِق : ماہر، زرنگ، ہوشیار، اسناد، ربر دست

—: شَدِيدُ الْحُمَةِ . خَبِيلُ تَرَمِشٍ

تَاحِذُ لِقَآءِ أَحَدٍ أَوْ لِقَآءِ بَعْضِهِمْ بِمَنْعِهِمْ تَظَاهَرُوا فِي تَنْكِهَرِ

حَذَلَقَ. تَحَذَلَقُ : ادّعا العلم . علم فروشی

مُتَحَذِّقٌ : مُدَّعِي الْعِلْمِ . مدعى علم ، عالم نما

حَذُّوْهُ حَذَاءً : اِزَاءً . رُوْمُوْهُ مَقَامًا ، دَرْمَايِ

حَذِّاْ حَنِيمٍ اِخْتِمْ بِهِ : اقدی . از او سروس کرد

دنبال اورفت، تقلید کرد

مِحْرَابُ الْمَدِينَةِ: مَدِينَةُ الْمَدِينَةِ.

— الْمَسْجِدُ: قِبْلَةُ الْمَدِينَةِ.

— السُّكْنِيَّةُ: مَذْجٌ قَرِيبٌ لَهَا.

مُحَارِبٌ: مُقَاتِلٌ. حَبْجُو، سَلْحُو، رَزْمُو.

مُتَحَارِبُونَ: مُشْتَبِكُونَ فِي حَرْبٍ. دَاخِلُ حَنْكٍ.

• حَرَثَ الْأَرْضَ: نَقَّهَا بِالْفَرَاشِ. زَمِنَ رِائِثُهُمْ زَمْرًا، شَارَكَهُ

— الْأَرْضَ: فَلَحَّهَا. كَاثَتْ، بَذَرَاثَانِدَ، زِدَاعَتْ كَرْدَ

حَرَثَ. حِرَاةُ الْأَرْضِ: شِبَارٌ، شُغْمٌ.

— أَرْضٌ شُفْلَعٌ، أَيْ زَرَايِعُهُ. زَمِنَ نَابِلُ كَنْتَ

حَرَاثَ، حَارَاثَ. وَرَزَكَارَ، رَوَسَا، شُغْمَ زَنْ كَلَاوَلِ

أَبُو الْعَارِثِ: أَمَدٌ. تَمِشَلَرُ (انظر حدر). شِيرَ حِرَاثَ

مِحْرَاثُ: آلَةُ الْعَرَثِ. خَيْشٌ، كَاوَاهَنَ

— مُجَارِيَّةٌ. تَرَاكُورُ

۵ — تَابِرٌ. مَا شَيْنَ شَارَ

۵ بَشَنَةُ السِّبَا. آهَنَ خَيْشَ

سِيكَةُ السِّبَا: حِدِيدَتُهُ. كَارِدْ كَاوَاهَنَ

سِلَاحُ السِّبَا: لَوْحَتُهُ. كَاوَاهَنَ

قَبْضَةُ السِّبَا: يَقُومُ ۵ بَلَنَجَةٍ. آهَنَ خَيْشَ

قَوْسُ السِّبَا. بَشَتَ دَسْتَهُ خَيْشَ

• حَرَجَ: صَاقَ. دَسْوَارَشَدَ، تَنَكَّ شَدَ

— أُنْدَنَبَ: أُمِمْ. گناه کرد

— مَسْدَرُهُ: بَهَنَكَ آتَدَ، بَسُو آتَدَ، آزَرْدَه شَدَ

— عَلِيهِ الشَّيْءِ: حَرَمَ. اَزَر. مَحْرَمُ شَدَ، مَمْنُوعُ شَدَ

مَحْرَجٌ: مَشِيقٌ. مَحْكَمُ كَرْدَ، نَنَكُ كَرْدَ

— فِي الْأَمْرِ: أَمَرَ عَلَيْهِ. اَصْلَهُ وَرَزِيدَ، بَاثَارَ عَمَرُ

— وَأَخْرَجَ عَلَيْهِ الْأَمْرَ: مَرَّمَهُ. اَوْرَا مَمْنَعُ كَرْدَ، قَدَحَنُ كَرْدَ

أَخْرَجَ ۲: اَمْطَرَ. مَجْبُورُ كَرْدَ، نَاكِرُ بَرُ كَرْدَ

— بَرُ كَرْدَ. اَوْرَادَرِشْتَنَا اَلْدَاخْتَ، بَهْ عَاظِلُ اَلْدَاخْتَ

حَرَجَ ۳: مَرَّ بِى نَنَكُ، بَارِيكُ، نَنَكَا

مَوْكِرُ حَرَجَ. نَنَكَا، رَضَعَ هَرَايَ

حَرَجَ: تَحْرِيْمٌ. قَدَحَنَ، مَمْنَعُ، نَفَى، تَحْرِيْمٌ

— مَمْنَعٌ: نَنَكَى، بَارِيكِي

— الْمَرْكُزُ أَوْ الْعَالَةُ

— اِهْمِيَتْ مَوْقِعَ، وَخَامَتْ

— نَقَاةُ الْمَرْكُزِ

— دَرَسَلَدَ نَقْلَهُ بَهَارَانِ

— حَرَجَةُ: ۵ حِرْشٌ. حَنْكَلُ، بِيَشَ، زَمِنَهَا حَنْكَلُ

— حِرْجَ: أُمِمْ. گناه. نَفْصِيرُ، حَنْبَاتِ

— لَا: لَا تَقْضِ. مَحْنَى نَبِتَ، حَرَّةَ نَبِتَ، اِبْرَاهِيْمِيَّتَ

— لَا: حَلَبَكُ: لَا جُنَاحَ. نَفْصِيرُ مَكْرُونِ نَوْنِيَّتَ، بَاكِيَّةَ نَبِتَ

— حَرَدَنَ وَلَا: هَرَجَ دَلَتَ مَجْزَاهُ بَنُو

۵ حَرَجَ: ۵ تَزَادَ، دَلَالَةُ. مَزَايِدُهُ، حَوْرَاجُ

• حَرَجَلٌ: مَقَى يُقْنَعُ وَيُشْرَقُ. اِبْنُ سَوَادَانَ سَرَفَتَ، لَوَزَلُو

— الدُّوَلَابُ (العَبَقَةُ): ۵ حَتَلَدَ ۵ رَفَ. حَوْرَجُ نَقْنَقُ كَرْدَ

• حَرَجَمُ الْاِبْلِ: جَسَمُهَا. شَتَرَهَا رَاجِعَ آوَرْدَ كَرْدَ

۵ — تَسَى طَالِبًا قَرِيْنَةً. دَرَبَ نَكَاوَرْدِيدَ

• حَرَدَ: تَحَبَّبَ. كَمَجَ خَلَقَ شَدَ، تَنَدَشَدَ

— حَلُودَ، حَرَدَانِ. بَدَخُو، كَمَجَ خَلَقَ، تَنَدَ، عَمَصَى

• حَرْدَوْنٌ: دَوْنِيَّةٌ كَالْقَبْ

— مَزْمَجُهُ

• حَرَرٌ: مَيِّدَةٌ حَرًّا. آزَادَ كَرْدَ

— الْبَيْدَ. بَنَدَه رَا دَرْدَرَاهُ خَدَا آزَادَ كَرْدَ

— الْفَقْلَ: رَدَشَنَ فَكَمَشَدَ. اَزَبَدَ خَوَارِفَاتِ رَهَايَاتِ

— الْكِتَابَ: اَشْكَلَهُ وَحَسَّنَهُ. دَرَكِتَابِ اَصْلَاحِ وَتَحْدِيدِ

۵ — الْكِتَابَ: كَتَبَهُ. نَوْنَتْ، نَكَاثَتْ، قَلَمُ فَرْسَايَ كَرْدَ

— الْكِتَابَ وَالْعَصْفَةَ: مَدَنِيَّتُهَا وَأَمْنُهَا مَعْنَى مَرَّاجِبَ كَادَ، سَاخَ

— الْوَزْنَ: ضَبَطَهُ. دَرَسَتْ كَرْدَ، مِزَانُ كَرْدَ

— ۵: كَرَسَ. وَقَفَتْ لِحْمَةُ اَقَةِ. خُورْدَا دَقَفَ كَرْدَ، بِيَاذَ

حَرُّ: مَيِّدَ بَرَدَ. گرم شد، دَاغَ شَدَ خُدَا اَخْطَاصَ دَاغَ

تَحَرَّرَ: صَارَ حَرًّا. آزَادَ شَدَ، رَهَايَاتِ

حُرٌّ: طَلَبِي. تَحْمِرَ مَقِيْدَ. آزَادَ، بِلَهْ وَرَهَا

— مَيِّدَ بَقِيْدَ. آزَادَ دَر مَقَابِلِ بَنَدَ

— مَقْشَقِلَ. آزَادَ، مَمْتَقِلَ، مَمْنَعِي مَجُودَ

— تَحْمِرَ مَوْشَقِطَ يَوْشَمَدَ. رَهَا، آزَادَ، فَاَرَجَ

محرور: مطلق الحرثة. آزادکننده

۵- کاتب: نوید، بربر

الحرثة: مدبر و ناشر روزنامه

محرور: نشاط، شتاب، اوقات تلخ

حرر: حفظ، نگه داشت، حفظ کرد

حرر المكان والى: کان حرر؟ درست رس بود، محفوظ بود

أحرر: باز داشت آورد، یافت، کسب کرد

حررته: شهرت یافت، نامی شد، بلند آوازه شد

تحاراً: کامیاب شد، رستگار شد، موفق شد

فهم السبق: برده شد، گوی اخبار را برود

أحرر حرره: توفاه، مواظب خطر بود، برده بود

حرر: حصن، قلم، سنگر

حرر: غوذة، حجاب، طلم، نظر قربانی، دعا

الحرية (المانية): مدرك دعوات جنائي

حرر: حصن، حصن سنگر نصرت نند، شکست ناپذیر

حرر: منیع، نارسید، غیر قابل دسترسی

أحرار: قتل، کتاب، حصول

حرر الشيء: قام بحراسته، نگه داشت، باید، نگاه کرد

حرر: وق، حایت کرد، حفظ کرد

أحرر: تحرر من مواظب بود، متوجه خطر بود

أحرر من كذا: حذای (فل امر)، برده باش، مواظب باش

حرر: حراس، حراس، حامية، نگهبان، دست نگهبانان

شخصي: کار شخصی

الملك: کار سلطنتی

حراسة: حیا، دعا، نگهبانی، پاس، محافظت

حرر: قتل العارس، کشتن، پاس، فوت

قضاية: توقف

حارس: خنبر، گزرمه، عس، پاسان، نگهبان

حرر: دبدبان، ناظر، دیده بان، دیده ور، قراول

واق: حای، نگهبان

حافظ: سرپرست

قضاية: کسی که اموال توقیف شده را بدست می سار

أشلاك الأعداء (وقت الحرب): نگهبان دارائی دشمنان

جنگ

حرفتي: اصلی، واقعی، صحیح

خالس: تنقیه، پاک، سر، یکدست، بی غش

من حزب الأخوار: عضو حزب آزاد مجاهدان

العقبة: بیدن

الفيكر: آزاد فکر، رنگر

بغار: غیر صالح او علیم، دارلله بزده تازه

حررته: ضد نقیض، آزاده

الاستقلال: آزاد بخواب

الاختیار: آزاده در انتخاب، دل مجازی

الفكر: روشن فکر، رنگر، آزادی

أحرر حررتك: آزاد هستی، بخارید، بدوید

قتال الحرثة (في ميته نيوروك)

مجسمه آزاده (در نیورک)

حرر حرارة: ضد برده و برده

حرر حرارة: سحر، گرمی

حرارة: غيرة، خجسته، سوز، تاب دلب

حجبة: تند، با حرارت، با غیبت

۵- قطع جلدي: جوش، دانه

ألب الحرثة او البنية: درجه گرمی هوا یا حرارت

مقياس ال: معتر، گرمی سنج

حراري: گرمی

وحدة حرارية او وحدة الحرارة: واحد سنج گرمی، کالری

حرران: ضد العطش، بیارتنه

۵- ضد برزدان، گرم کننده

حرر: هوارة، شوب، باد گرم

حرر: التيسج المزوف (أو من حرر)، ابریشم، برن

حرري: کالری، مانند ابریشم

من الحرير: ابریشمی

حار: ضد یار، گرم

حرر: غیور، با غیبت

حرر حرارة: ضد یار، تند، نیز، جگر یوز

منطقة حارة (في الجزائر): گرم سیر (مثل نعل)

قوة حارة: ضد یار، قهر قهر، جگر آب گرم

يتبوع حارة: حصة، آب معدنی گرم

تحرير: إطلاق الحرثة، آزاد کردن، رها ساختن

الأرقاء: آزاده بندگان، اعناق

الصحف (الجند): والکتاب، چاپ و نشر روزنامه

— : فُتُوذ . كَثْرَةُ . مِلْ بِهَلَاتِ طَبِيعِ
اِخْتِرَافُ حِرْقَةٍ . اِخْتِبَارِشْخَلْ

تَحْرِيفُ الْكَلَامِ (أَيْ مَنَاهُ) سَوَاءٌ غَيْرُ ، سَوَاءٌ تَقْدِيرُ
— السَّكَّةُ (فِي الْأَجْرُومِيَّةِ) . بِسَ وَبِشْ سَازِمَ
مُعْتَرَفٌ : يَنْدَ هَاوَمَ . حَرْفُهُ ، رَسْمِي

مُنْخَرَفٌ : مَائِلٌ . كَجَ ، مَائِلٌ

— الزَّجَاجُ . بِيَمَارٍ ، نَاحِشُ

• حَرَقٌ . أَخْرَقَ بِالْأَنْفِ . سَوَازَنْدَ

— . — : سَائِلُ حَازَ : سَمَطَ . بِأَبْ كَرَمَ سَوَازَنْدَ

— . — : بِالْحَرَارَةِ : قَبِطَ . سَوَازَنْدَ ، سَمَجَ كَرَمَ ، بِشْ كَرَمَ

— : السَّانُ : لَدَعَ . كَمَزِيدَ ، نَبِشْ زَدَ

— : وَحَرَقَ أَشْأَنَهُ . دَدَنَ بَهْمَ نَشْرَ كَرَمَ

اِخْتَرَقَ . تَحَرَّقَ : دَبَّتْ فِيهِ النَّارُ . سَوَخَتْ ، أَفْشَ

— . — : حَرَقَهُ النَّارُ . سَوَخَتْ ، سَوَخَتْ

تَحَرَّقَ : تَلَبَّتْ شَهْوَتُهُ . شَهْوَتُهُ زِيَادَتْ ، فِي الْمَوَازِنِ

حَرَقٌ : مَكَانُ الْإِخْرَاقِ فِي الْجِسْمِ وَغَيْرِهِ . جَاءَ سَوَخَتْ

حَرَقَةٌ : حَرَارَةٌ . سَوَازَنْدَ ، سَوَازَنْدَ ، تَابَ رَدَبَ

بَسَكِي . بَ . زَارَ زَارَ كَرَمِيَّتَ

حَرَقٌ ، حَرِيقٌ ^(۱) . اِخْرَاقٌ . آتَشِ سَوَازَنْدَ

— . — : قَبِطِي . آتَشِ سَوَازَنْدَ عَدَمَ

جَرِيَّةُ الْبَلَاءِ . آتَشِ زَنْدَ

حَرَقٌ أَجَادَ الْوَقْتُ : تَزَمِيدَ . مَرَدَ سَوَازَنْدَ

حَرِيقٌ ، حَرِيقَةٌ . آتَشِ سَوَازَنْدَ بَزَرْكَ

حَرَقَانِي . حَرَقَانَةٌ ، حَرَوَقٌ : صَوْفَانُ . آتَشِ زَنْدَ

• حَرَقَانِي : حَازَ . لَدَعَ . تَدَ ، كَمَزِيدَ ، سَوَازَنْدَ

• حَرَقَانَةٌ : سَمَطَتْ . مَشَمَعَ رَدَمَ سَوَخَتْ

حَرَقَانَةٌ : سَمِينَةٌ حَرِيقَةٌ . اِزْدَرَاكَنَ

حَارِقٌ مَتَمِيدٌ . آتَشِ أَكْبَنَ ، خَانَدُ سَوَازَنْدَ

اِخْتِرَاقٌ : اِشْتِغَالٌ . سَوَخَتْ ، سَوَازَنْدَ

— : دَاخِلِي . سَوَازَنْدَ رَدَمَ

سَرِيعٌ أَوْ قَابِلٌ . سَوَخَتْ ، سَوَخَتْ ، قَابِلٌ اِخْتِرَاقِي

تَعَارِيقُ اللَّيْلِ . مَوْسَمُ كَمِ آبِ رُودِ خَانَدَنِيَلِ

— : جَنَافٌ . خُتْكَالَةٌ

مُخَرَّقٌ : يَمْرُقُ . سَوَازَنْدَ

مُخَرَّقٌ اِشْتِبَادَ الْوَقْتُ : تَزَمِيدَ . كَوْرُهُ كَدَ اِجْبَادَ مَرَدَ كَارَدَرِ

مُخَرَّقَةٌ : صَبِيحَةٌ . قَرَبًا كَدَرِ آتَشِ سَوَازَنْدَ

• حَرَقْدَةُ الرَّبَةِ : تَفْشَاةُ آدَمَ . بِرَامَدَكُ كَلَوَ ، سَبِجْ حَضَرَتْ

• حَرَقْدَةٌ . اسْتِخْرَانٌ بِرَامَدَكُ

• حَرَكٌ : جَلَهُ يَتَحَرَّكُ . نَكَانَ رَادَ ، جَنْبَانَدَ ، حَرَكْتُ رَادَ

— : قَلَقَلْ أَوْ خَرَجْ أَوْ مَرُ . بِهَ جَنْبِشْ آوَرْدَ

— : الطَّيْعُ مَثَلًا : دَقَلْتَهُ . خَوْرَاكَ رَاهِمَ زَرْبَا بَهْمَ زَرْدَ

— : عَلَى كَدَا " رَادَاكَ كَرَمَ ، بِرَامَنَ دَاخَتْ

— : عَلَى الْأَمْرِ : عَنَتُهُ . بَكَارَ اِذْخَاتَ ، رَادَاخَتْ ، فَحَلَكُ

— : اِثَارَهُ : مَبِجَ . رَاهَ اِذْخَاتَ ، بِرَامَنَتِ

— : الْوَوَاطِفَ . اِحْصَايَاتُ رَاهِ اِذْخَاتَ ، تَابِعُ رُودَ

— : الْقَبِيحَةُ . بِأَشْأَنَهَا آوَرْدَ ، سَرَمِيلَ آوَرْدَ

— : الْعَرَفُ أَوْ السَّكِيَّةُ . بِأَصْدَاكَ

حَرَكٌ . تَحَرَّكَ : يَنْدَ سَكَنَ . حَرَكْتُ كَرَمَ ، آرَامَ تَكْرَمْتُ

تَحَرَّكَ : تَقَلَّلَ . بِمَحَرَكَتِ اِثَارَ ، جَنْبِيَدَ

حَرَكَةٌ . حَرَاكَ : يَنْدَ سَكُونُ . جَنْبِشْ ، حَرَكْتُ ، كَرَمُ

— : تَحَكُّلَةٌ . كَلِمَةُ صِدَا

ثَقِيلٌ . كَنَدَ . آهَتُهُ ، دِيرَ حَبَبَ

خَفِيفٌ . جَابَكَ ، جَلَدَ ، فَرَزَ ، جَالَاكَ ، تَدَ

وَلَمْ يَلِ الْمَجْرَدَةَ . سَبِينَا تَوَكْرَانِي ، سَبِينَا لَمَ

الْعِلَاجُ بِالْـ . جَنْبِشْ دَرْمَانِي

حَرَكٌ : يَجِبُ الْعَرَكَةُ . جَلَدَ ، جَابَكَ ، بَارُودَ

حَارَاكَ الْإِصْبَانِ : اِعْلَى كَلِمَةٍ . جَدَوَكَ ، (أَسْبَ)

تَحَرُّكَ . تَحَرَّكَ . جَنْبِشْ ، اِثْكَزَشْ

مُحَرَّكَ : يَسَبِّبُ الْعَرَكَةَ . مُوجِبٌ ، بَاعَثَ

— : سَبَبُ الْعَرَكَةِ . عِلْتُ حَرَكْتُ

— : بَاعَثَ . اِثْكَزَشْ

— : مَحَرَّضٌ . مَفْضَدٌ

حُرْمَة : حالة التَّحَرُّم . حالت تحریم

— : قَدَاسَة . مصونیت ، تقدس

— : الرَّجُلُ : زَوْجَتُهُ . همسر مرد ، عیال

۵ — : اِشْرَافُ . زن ، بانو

حَرَامٌ : مُحَرَّمٌ ، مَمْنُوعٌ . تحریم شده

— : حِدْحَلَالٌ . مِخْلَافٌ شَرِيعٌ ، غیر قانونی

اِثْنُ — : تَغْلُفٌ . حرازماده

شَقَّةٌ — (بَيْنَ بِلَادَيْنِ) . منقطع مېلېن مېان مرزودک

بَالٌ : بِكَيْفِيَّةٍ مُحَرَّمَةٍ . بطور غیر مشروع ، مېخلاف قانون

عَاشٌ — بَالٌ . (بِالْخَطِيئَةِ) . درگاهاکار و بناهاکار مېربره

۵ حَرَامٌ ، حَرِيمٌ ^(۱) : اِبْطَانِيَّةٌ . پتو

حَرَامِيٌّ : فَاعِلُ الْحَرَامِ . تېهکار ، بدکار

۵ — : لَعْنٌ . دزد

حَرَمَانٌ : مَمْنُوعٌ ، مُحَرَّمٌ . بې نصیبی ، ناکامی

حَرِيمٌ ^۲ : حَرَمٌ . نفی شده ، ممنوع

— : نَيْاءُ الدَّارِ . حرم سرا ، زنان خانه

يَتُّ أَلْه — اِذْرُونِي . قصت زانانه

اِحْتِرَامٌ : اِعْتِبَارٌ . توجه ، رعایت

تَحَرُّمٌ : مَمْنُوعٌ . نفی ، جلوگیري

مُحَرَّمٌ : مَمْنُوعٌ . نفی شده ، قدغن شده

الْمُحَرَّمَاتُ : نَوَاحِي الْعَرَابَةِ الْمَحْرُومَةِ التَّزَاجِ بَيْنَا

در بېجا خوږ و ډنډ که زنا سره ميان آنان حرام است

۵ مُحَضَّرَةٌ : يَنْهَى . دستمال

مُحْزُومٌ مِنْ كَذَا . بې نصیب ، بې بهره

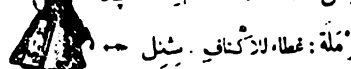
مُحْتَرَمٌ : مُوقَّرٌ . باشراف ، دروږ و احترام ، آبرو مند

ال — : الْمُؤَثَّرُ (لِجَالِ الدِّينِ) . واجب الاحرام

ال — : الْمَكْرُمُ (لِلْأَشْرَافِ) . ارجمند ، شرافتمند

۵ حَرْمَلٌ : نَبَاتٌ وَجَبَ كَالشَّعْرِ . اسپند

۵ حَرْمَلَةٌ : غُطَاءٌ لِلْكَتَافِ . شیل

— : مُؤَيِّجٌ . مېجان انگېز

— : النَّبْتُ أَوِ الْقَلِيلُ . آدم ، ننه اکېن ، آتش بار

— : الشَّيْئَةُ . اشها آور

— : مِيكَائِيكِي . موږور ، محرک ماشين

— : كَمَفَرِيٌّ . موږور مولد مېرې

مِعْرَاكُ النَّارِ : مِسْقَرٌ . سينج بخارو

مُحَرَّرٌ : يَنْدَ سَاكِنٌ . سيار ، روان ، بې ثبات

— : يَنْقَلُ (مِنْ مَكَانٍ) . يَكُنْ خَوْدُ ، حرک داد

— : ضِدُّ السَّاكِنِ مِنَ الْعُرُوفِ . حرف صدائ

• حَرَكَتٌ ۵ حَرْكَشٌ . انگېفت ، وادار کړه

تَحَرُّكَتٌ بِيْ : تَحَرُّمٌ . فضول کړه ، دخالت کړه

— : بِيْ الْخِصَامِ . سرغوا داشت ، هانه جوته کړه

۵ حَرْكَزُوكُ . عَلَى الْعُرْزُوكُ . بقدر چټکمو ، فاصله بيار کړه

• حَرَمٌ فَلَانَا النَّبِيَّ . مېرېم کړه ، بې بهره کړه

— : الْاِثْنُ الْوَرَاثَةِ . خړنډرا ازاو ث مېرېم کړه

— : مَمْنُوعٌ مِنْ شَرِكَةِ الْجَمَاعَةِ . طرد کړه ، تکفیر کړه . اخراج کړه

— : السَّكَاكِينُ (رَاجِعٌ شَلْعٌ) . کښلېل ازمغام خود اخراج کړه

حَرْمٌ عَلَيْهِ الْأَمْرُ : اِمْتَنَعَ . ممنوع شد ، قدغن شد

حَرْمٌ النَّبِيِّ : جَلَّهٖ حَرَامًا . تحریم کړه ، منع کړه ، نفی کړه

— : عَلَيْهِ كَذَا : أَمْرُهُ بِالْاِبْتِدَاءِ عَنْهُ . بهېدراو داشت ، نفی کړه

۵ — : اَنْابَ عَنْ . اِنْ اِنْجَامَ ... خود داره کړه ، توډي کړه

اِحْتِرَامٌ : رَعَى حُرْمَتَهُ . احترام کړه ، محترم داشت

اِضْغَرَمَ : عَدَّهٗ حَرَامًا . حرام دانست ، حرام شمرد

حَرْمٌ بِيْ : مُحَرَّمٌ . ممنوع ، حرام ، ممنوع

— : لَا يَنْتَهِكُ مُقَدَّسٌ . مقدس ، مصون ، واجب الاحرام

— : مَزَارٌ . زيارتگاه ، مکان مقدس

— : الْمَبْدَأُ وَالْمَبْغَلُ . جایگاه مقدس ، محراب

۵ حِرْمٌ كُنَانِيٌّ : قَطْعٌ . طرد ، لعن

۵ — كُنَانِيٌّ : لَنْتَنَةٌ . اِبْتَسَالٌ . تکفیر

۵ — بَابُؤِيٌّ : حَكْمٌ فِي اِنْجَامِ وِظَايِفٍ كَلْبِيَا

حَرْوَنَ الصَّانُ . اسب که کپر شد

حَرْوُنَ : قَبْد . سخت ، خیره سر ، کله شنی ، لوج

مروء : حَرْقَة فی العَلَقِ اَوْ السَّخَرِ . سوزش فم معده ^{بسته}
— : راحته صَغِيرَةً . بوی بدوزنده

حَرْيَجٌ بِهِ : جَدِير . مناسب است ، درخور است

أُخْرَى بِرَأْنٍ . بَهِرَانِ بَوَكِ . بِلَاشِ بَهْرٍ بِمَنْسَبِ بَوَكِ .

بِالْأُخْرَى . بَشَرِ . بِطَرِيقِ اَوَّلِ . اَلْبَهْرِ

تَحَرَّى الْاَثَرُ اَوْ حَقِيقَتُهُ : تَقَصَّاهُ . جَبَّجُو كَرِهَ . دَنَبَالِ كَرِهَ

— : الْاَمَرُ : لَهْفُهُ . بَهْرَسِي كَرِهَ ، مَوْشَكَاهُ كَرِهَ

تَحَرَّ : تَقَصَّ . كَلِمَكَاهُ ، تَحَقَّقَ ، تَقَنَّنَ

تَحَرَّرَ (فی حُرِّ) : تَحَرَّرَ (فی حُرِّ) : حَرَّ (فی حُرِّ) (فی حُرِّ)

تَحَرَّرَ (فی حُرِّ) : حَرَّ (فی حُرِّ) : حَرَّ (فی حُرِّ) (فی حُرِّ)

حَرْبٌ : تَجَمُّعُ حَرْبًا . حَرْبٌ وَجَعِيْقٌ تَنْكِيْلٌ دَادَ

حَارَبُهُ : صُلَحَ مِنْ جِزِيهِ . اَوْ طَرَفًا اِنْ اَوْشَدَ

— : تَحَرَّبَ لَهُ : نَقَرَهُ . اِذَا وَطَرَفًا كَرِهَ

تَحَرَّبَ الْقَوْمُ : صَارُوا حَرْبًا . حَرْبٌ تَنْكِيْلٌ دَارِدٌ

جِزْبٌ : تَجَاعَةٌ . جَمِيعٌ ، كَرِهٌ ، دَسْتَةٌ

تَحَرَّبَ : تَجَاعَةٌ . طَرَفًا دَارِدٌ ، جَانِبٌ دَارِدٌ ، هَوَاوُا

مُتَحَرَّبٌ : مَتَاجِجٌ . هَوَاوُا ، طَرَفًا

حَبْرَبُونٌ : عَجُوزٌ شَقَطَا . بَهْرَنَ زَشْتِ دَفَرَبُونِ

حَرْزٌ : قَدَرٌ وَتَمَنٌّ . بَرَّادُ كَرِهَ ، اَرْدِيَا كَرِهَ ، دِيدَنَدُ

حَزْرٌ : مَحْزُورَةٌ : تَحْمِيْنٌ . بَرَّادُ ، دِيدَنَدُ ، اَحْدَسٌ كَمَا

حَزْرُوَّةٌ : اُحْجِيَةٌ . مَعَا ، لَعْنٌ

حَزْبُ بَرَّانٍ : بُوْنِيُو . الشَّهْرُ الْمِلَادِي السَّادِسُ . زُوْنُ

حَزْرٌ . حَزْرٌ . اَحْزَرٌ : قَرَسٌ . تَشَكُّفٌ ، دَنَدَانَدَنَدُ كَرِهَ

— : رَقَبَتُهُ : نَقَطَلَا . كَرِهَنَشِ زَارِدٌ ، مَبْرَدٌ

حَزْرٌ : مَحْزُورٌ : قَرَسٌ . جَوْبٌ خَطٌ

— : وَقْتُ . بِمَوْقِعِ . سَبَرَنَنَگَا

أَصَابَ الْحَزْرَ . اَصَابَتْ كَرِهَ ، بَهْرَنَنَنَدُ

حَزْرَةٌ . مَوْقِعٌ بِجَرَانِ ، بِجَرَانِ

— : وَقْتُ الْعَاجَةِ . بَهْرَنَنَگَا

— : حَرْقَةُ فِی قَلَمِ اللَّسَةِ . سَوْشِ فَمِ مَعْدَةٍ

حَزَّازٌ : فِیْثَرَةُ الرَّأْسِ . شَوْرَه ، شَوْرَه سَرِ

— : قُوْبَا . زَرْدَه زَخْمٌ

— : الصَّخْرُ : حَبِیْثَةُ الْبَحْرِ . اَشْتَهَ . خَزَه

حَزَّازَةٌ فِی الْقَلْبِ (مِنْ قِطْعَةٍ) . دِلْوَزِمِ ، رِشَكْ هَا

حَزَقٌ : مَقْطَعٌ . فَارِدَادٌ ، فَارَادُورِدُ ، دَفَرَادُ

حَزْرُوَّةٌ : قُوَانِ . هَرْمُخَنَةٌ . سَكَكَه

حَزْمٌ : صَرٌّ . دَزَمَ . بَسَتْ ، بَسَتْ بَسَتْ كَرِهَ

— : رَزَبْتُ . بِبَعِیدِ ، بِاَنْخَبَتْ

— : اَمِیْنَتُهُ (لِاَمِلِ الرَّجُلِ) . بَارِیْغَرَبِتِ ، بَارِیْغَرَبِتِ

— : حَزْمٌ : مَقْطَعٌ . كَرِهَتْ ، مَیَانِ بَسَتْ جَمْعُ كَرِهَ

حَزْمٌ : كَلَامٌ حَزْمًا . بِاَبْجَا بَوَدَ ، اَسْتَوَار بَوَدَ ، رَاغَب بَوَدَ

تَحَزَّمُ . اَحْزَمَ . لَبَسَ الْخِزَامَ . كَرِهَ اَمْعَمَ بَسَتْ

حَزْمٌ : دَزَمَ . بَسَتْ

— : تَحَزَّمُ . تَابَ اسْتَوَارِ ، تَعَمِیْمٌ

— : حَصَافَةٌ . اَحْطَابٌ ، دَوْرَانْدَنَشِ ، بِنَا ، مَصْلَاحٌ

حُرْمَةٌ : دِرْزَمَةٌ . بَسَتْ كَوَجَلِ ، پَاكَتْ

— : رَنْطَةُ صُرَّةٍ . بَسَتْ ، كِهَ

— : حَطَبٌ اَوْ عِیدَانٌ قَعٌ وَامْتَالِهًا بَلَّ بَسَتْ

حَزَامٌ : زَنْلَرُ . كَرِهِنْدَ هَمِیْنِ بَاخُوشِ كَنْدَمِ

— : الشَّرْجُ : زَوَسَمٌ . تَنَكَّ اسَبَ

— : الْقَشَقُ : حَقَاطٌ . قَلْبٌ بَسَتْ

— : النَّجَاةُ مِنَ التَّرَقُّقِ . كَرِهِنْدَ نَجَاتِ رُكُشَتِ

مَشِكٌ . . . قَلَابٌ ، كِهَرِ كَرِهِنْدَ

حَازِمٌ : حَبِیدُ الرَّأْيِ . آدَمَ بَحْثَ ، بِاَحْطَابِ ،

دَوْرَانْدَنَشِ

حَیْرُومُ السَّیْفَةِ . دَمَاغَه كَشَتِ

— : الْقَدْرُ : غَشَاءٌ حَاجِزٌ بَيْنَ الرَّثْبِیْنِ . مَهْرَه مَیَانِ دَوْرِیَه ،

مَیَانِ مَهْرَه

أَحْسَبُ : أبيض الشعر والبشرة ۵ ابرص . زال . آدم سفید
حَسَدٌ : اشتغای مال غیره . رشک بره . آرزو کرد . غبطه خورد

۵ :- اصاب بالعين . چشم زد

حَسَدٌ : اشتها . مال غیر . طبع ورزید . رشک غبطه
حَسُودٌ : یشتغای مال غیره . آرزمند . طمع کار

حَسَرٌ : كَذَبَ . بمزوار کرد . آشکار کرد

— بَرَهُ : ضُفَّ وَكَلَّ . چشمش کم سو شد ، نمرنگ شد

— التَّيَّ : انكَفَفَ . آشکار شد ، نمایان شد ، بدید شد
حَسَرٌ : جَلَّ يَتَحَسَّرُ . به حیرت افتاد ، غمگین کرد

— الطَّيْرُ : يَدُلُّ رَيْثَهُ . تو لک رفت ، به ریخت

حَسِرَ . تَحَسَّرَ عَلَى . اظهار تأسف کرد ، رخت آورد

حَسِرَةٌ : لَفَّ . غم . اندوه . غصه . افسوس

حَسِيرٌ . حَسِرَ : تَعَيَّبَ . خسته . خسته . مانده

— حَامِرُ الْبَقَرِ . داراء چشم ضعیف و کم سو

حَامِرُ الرَّاسِ : مَرِي الرَّاسِ . سر برهنه

وَاحْتَرَنَاهُ . اَفْسُ . اِذْ رِيحٌ ! درینا !

حَسَسَ . وَحَسَّ لَهُ : رَفَّ . االودزد کرد ، در حقش
۵ حَسَسَ : تَلَسَّسَ . رساله کرد . دلوز کرد

حَسَّ . أَحَسَّ : شَرَّ (حَقِيقاً وَبِجَازاً) . احساس کرد
الحِصَانُ : ۵ طمسه . اسب تیار کرد

تَحَسَّسَ الْخَبْرَ . کتب خبر کرد . دنبال خبر رفت

حَسٌّ : صَوْتٌ (عَمُومًا) . صدا . آواز

— الْإِنْسَانُ أَوْ الْعَيَّوَانُ : صَوْتٌ . صدای انسان یا حیوان

— حَسٌّ . إِحْسَاسٌ : شُعُورٌ . احساس . درک ، فهم

حَاسَةٌ . إِحْسَاسٌ ؟ : قَابِلِيَّةُ النَّاسِ . درک ، حاسیت

— : إِحْسَى الْعَوَاسَ الْحَسَّ . یکی از حواس پنجگانه

قدیم او قایل الی احساس . به حس ، به عاقله

حَسِّيٌّ : مَخْتَصٌّ بِالْحَسِّ . وابسته به حواس یا احساسات

حَسَّاسٌ : ذُو شُعُورٍ . داراء عقل ، احساسات

حَسَاسَةٌ : مَشْتَرَكٌ . اذام و بره یکی از حواس پنجگانه

— : فُتُو الْحَقِّ فِي الْمَقَرِّاتِ وَالْإِسْلَامِ وَالنَّبَاتِ . شاخک حاس

نُقْطَةُ . — . فقطه حاس

مَعْتَةُ الْحَيْلِ . قُشْرٌ

مَحْسُوسٌ . مَحْسَنٌ . لمس شد ، دریا رفتی

غیر . — . نامحسوس

حَسَكٌ (الْوَاحِدَةُ حَسَكَةٌ) : قَوَكٌ . خار

— السَّكِرِ . تیغ ماهی

— السَّكِرِ . داسه . خارمر و نه جو و گداز

— الْقَسَاجُ : شَوْكَةُ الطَّرَائِشِ . گیاه خاردار

حَسَكِيٌّ : قَاتِلٌ . خاردار

حَسَمٌ : قَطَعَ . برید ، کجفت

— : بَتَّ . نصیم گرفت ، بران شد

— : طَرَحَ ۵ حَقَمَ . کم کرد ، کسر کرد

حَسَمٌ : بَتَّ . دارینیه ، برداخت ، نصیم

— : ۵ حَقَمَ . اسقاط . تخفیف

حُسَامٌ : تَبَيْفٌ . شمشیر

حَاسِمٌ : بَاتَ . معتم . نطق ، قاطع ، محقق

حُسْنٌ : كَانَ حَسَنًا . زیبا بود ، دلپذیر بود

حَسَنٌ : صَيَّرَهُ أَحْسَنَ مِمَّا كَانَ . بهتر کرد ، اصلاح کرد

— صَيَّرَهُ حَسَنًا . زیبا کرد ، آرایش داد

— الْكَاسِدُ أَوْ الْقَيْحُ : جَزِيءًا كَوَارِثًا وَاصْبِرَتْ خُوبٌ دَاوَرْدَ

حَاسَنٌ : طَمَلٌ بِالْعُنَى . بجزیه رفتار کرد

أَحْسَنُ : قَتَلَ الْعَسَنَ . خیره کرد ، نیکی کرد

— إِلَيْهِ : أَطْعَمَهُ الْعَسَنَةَ . صدقه داد ، دستگیر کرد

— الْيَدُوبَةُ : مَعْمَلٌ مَعْمَنًا . از او گذشت کرد ، اغماض کرد

تَحَسَّنَ . بِيْشَرَفٍ كَرِهَ . بهتر شد ، بهبود یافت

أَحْتَسَنَ . بِنَدِيدٍ . قدر دان کرد ، ارزنی کرد

حُسْن: جمال. زیبا، دلربا

— الابتداء (فی البدیع). دیباچه، سرآغاز

— الانتهاء (فی البدیع). پایان و نتیجه

— التخیل (فی الیاء). حسن قیاس

— القصد أو البیضة. پاکدل، راستا حسینی

بمَحْسَن قصد او بیضة از دره خبرخواه

حَسَن: تمیل. زیبا، خوشگل، دلربا، رعنا

— حَسَنه: خوب، مطبوع، دلپذیر

حَسَنًا: جَیدًا. خوب، جبر خوب، خیلی خوب

حَسَنًا: امرأة جمیلة. زن خوبصورت، زیبا و دلربا

مَحَامِل: صفات حسنة. صفات نیکو و پندیده

حَسَنَة: إِحْسَان: مَدَقَة. خیرات و مبرات

— قَمَل حَسَن. کاریکو

— صِفَة حَسَنَة. صفت نیکو

— وَحْشَة. خال طبیعی در بدن انسان

العُشَى: العاقبة العسنة. پایان خوب، عاقبت بخیر

باله. دوستانه

الأخلاء. صفات خداوند متعال

حُسُون: سَهْم. سهم

أَفْضَل. أَكْثَر. بهتر، بیشتر

أَحْسَن: حُسْنًا. نیکو، خیراندیش، دستگیر

إِحْسَان: فِعْلُ الْخَيْر. نیکو، خیراندیشی، دستگیری

إِسْتِحْسَان. پند، صوابدید، تقدیر

تَحَسُّن. اصلاح، بهبودی

تَحْصِين: اصلاح. بهتر، اصلاح

مُحَسِّن: خَيْر. نیکوکار، خیرخواه

مُحَسِّن: مَزِيْن. آرایش دهنده، آراینده

— مُصْلِح. اصلاح کننده

مَحَامِلُ الْعَمَل. خوبها، صفات برجسته هر چیز

مُسْتَحْسَن. پندیده، مطبوع، دلپذیر، مورد قبول

حَسَو. حَسَاء: ه مُبْتَدَأ مُبْتَدَأ. شویبا، آبگرفت

حَسَوَة: مَقْعَة. جُرمه

حَسًا. تَحَقَّق. اِحْتَمَى. مَقَر. سرکنید، آشامید

حَسَوْن (فی حَسَن). حَش (فی حَشَن). حَسَا (فی حَشَو)

حَشَدُ الْجَيْشِ أَوْ الْجُنْد. بیج کرد، زیربرف خواند

— جَمَعَ. جمع آورده کرد، گرد آورد

— حَشَدٌ: جَمَعَ وَكَدَسَ. انباشت، توده کرد

احْتَشَدَ. تَحَشَّدَ: تَجَمَّع. اجتماع کردند، جمع شدند

حَشَدٌ: تَجَمَّع. اجتماع، گرده

— المُنَوَّر: مَدَّ تَسْرِيحًا. بیج عوی

— مِنَ النَّاسِ. جمعیت

حَشَرٌ: تَجَمَّع. ازدحام کردند، بهم فشار دادند

— دَسَّ. جَادَاد، گنجاند، جپاند

— أَنَّهُ لِي كَذَا. فضوله کرد، دخالت بجای کرد

حَشَرٌ: زَحَم. ازدحام، اجتماع

— دَسَّ. جَادَاد، گنجاند، جپاند

يَوْمَ الْيَوْمِ. روز رستاخیز، روز جزا

حَشَرَة. جافور

حَشِيرِي: نَفَوَلِي. آدم فضول

حَشَرَجَ عِنْدَ الْوَلَد. دم مریخ خور کرد

حَشَرَجَة الْوَلَد. خور و خر مردن

حَشَشَ: تَطَاوَى الْحَشِيش. بنک خور و بایکند

حَشَّ الْمُسَبَّ. علف را چید یا و چید کرد

حَشَّ: قَطَعَ الشَّجَر أَوْ الْبَرَسِم (مثلاً). علف یا بوته چید

أَحَشَشْتُ الْبَدَنَ: بَسَّط. دست خنک شد، پهن شد

حَشِيش: عُشْبٌ مَرَارَ. علف هرزه

— عُشْبٌ. گیاه، علف

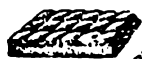
— عُشْبٌ بَاس. گیاه خنک

— حَشَّ: مَوْلَدٌ مَبْنِيٌّ. مرده بد بنا آمد

— حَشِيشَةُ التَّغْدِير. بنک

حَشِيشَةُ الْعُشْبَةِ. گیاه

حَشَا، أَحْشَاءُ . روده ها ، امعاء

حَشِيَّةٌ من الطَّن أو الصوف
دوشن ، نك از بنديانم

— من قش . نك كاه

مَحْشُوٌّ عَمِي . پر ، دله

— : مَسْمَرٌ (كالساح الناري) . پر (مانند نك و غيره)

حَشِيٌّ الشيء والثوب : جعله حاشية . حاشيه گذاشت
لبه گذاشت

— اليكتاب . بر كتاب حاشيه نوشت

— في النص الأثلي . در متن نوشت

— بين الأقطر . ميان سطرها نوشت

حَاشَى . تَحَاشَى : اشتغى . استنأ ، كرد ، از قاعده كاخ

تَحَشَّى من أو تخشى ؟ عن كذا . دور كرد ، بر هر كرد

فاصله گرفت

حَشَى . أَشْأ . روده ها

حَاشَا : يَوَى . جز ، غيران ، باستثناء ، سواء ، بجز

— فك أن تفعل . مبادا چنين بكني

— لله : لا سمح الله . خدا اكند ، هرگز

حَاشِيَةٌ : عَرَف . كناره ، لبه

— : تطبق على الملبس . باورده

— : حَشَم . هراهان

— الثوب : هَذَب . حاشيه لباس

— القماش : مَبْرُصٌ . سحافت

— التبدل وامثاله . حاشيه دستمال

— اليكتاب او الصفحة : هاش . حاشيه كتاب

— في خطاب . دنباله ، ذيل

حَشِيش (في حشش) : حَصَص (في حصص)

حَصَّالُ الْبَيَان : اكْثِلُ الْمَجْلِل (نات) . اكليل كوه

حَصَان (في حصن) : حَصَالَةٌ (في حصن) : حَصَاة (في حصو)

حَصَب . حَصَبُ الْأَرْض . زمين راسك فزین كرد

حَصِبٌ : حَصَبٌ ؟ : اميب بمرض الحبة

ناخوش حصبه گرفت

حَصَب . حَصَبَاءُ : دَرَلَط . قلوه سنگ

— اليعر : ليشكن . خزوه

— الدنار : بَنَات . رازك

— الزُؤَى . ذرفا

— الخنوقة . كماء ، سقونيا

— القيطه (ربع همر) . سبل كوه

— الحجر . سبل الطيب

حَشَّاش . حَشَّاشَةٌ . چرس ، بكني ، ترهاكي

حَشَّاش . حَشَّاشَةٌ . دم واپين ، نفس آخر

حَشِينِي : أَخْصَرَفَاج . رنگ سبز دشن

مَحْشٌ : مَنَجَلٌ كَبِيرٌ . داس بزرگ

حَشَشَةٌ : مَكَانٌ تَدَخَّنُ فِيهِ الْخَيْطُ

شیر کش خانه

حَشْفَةُ الْقَتِيبِ . سر دگر

حَشَفَ فِي لِبَاسِهِ . در پوشیدن لباس به بند با كرد

مُحَشَّفٌ : لَا يَسْتِي جَدَامُو . آدم شلخته ، به بندوبار

مَحْشَفَةٌ . زن شلخته

حَشَم . حَشَمٌ . أَحْشَمٌ : أَخْجَلٌ . خجالت دار ، رسوا كرد

حَشَم . أَحْشَمٌ . اشغيا . كرد كرد ، با حيا بود

حَشَم : حَاشِيَةٌ . هراهان ، ملازمان ، اطرافيان

حِشْمَةٌ . أَحْشَامٌ . حَيَاه . شرم ، آزره ، كرد

— : نَادِبٌ . كَطَرَات ، ادب ، كمال

حَشِيمٌ . مُحَشَّيْمٌ : حَشِي . خجالتی ، كرد ، با شرم

حَشْوٌ : حَشْوَةٌ : مَا يُحْنِي بِو (موماً) . لَأَى ، بر كنی

— : من لَعَمَ مَقْرُومٌ . با كوت فبه

— : الْيَنُّ أَوِ الْفَرَس . بر كهرن دندان

— : تَحْشِيَةُ الْكَلَام . درج عبارات تازه

— : دَس . الحان ، اضافه

— : كَلَمَةٌ أَوْ عِبَارَةٌ مَدْسُوسَةٌ وَزَائِدَةٌ . عبارت زيادي

حَشَاً : مَلَأَ بِحَشْوَةٍ (عموماً) . پر كرد

— : دَس . اضافه كرد

— : السَّاحِ النَّارِي : دَعَمَرَهُ . نك ياهفت تير با كوله

— : الدَّجَاجَةُ أَوْ غَيْرَهَا لَطَبَتْهَا . شك سبغ را بر لبه بچن پر كرد

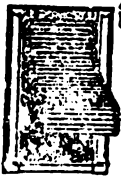
— : السِّنُّ : مَلَأَهَا . دندان را پر كرد

— : دَس . اضافه كرد

— : السَّاحِ النَّارِي : دَعَمَرَهُ . نك ياهفت تير با كوله

— : الدَّجَاجَةُ أَوْ غَيْرَهَا لَطَبَتْهَا . شك سبغ را بر لبه بچن پر كرد

— : السِّنُّ : مَلَأَهَا . دندان را پر كرد

حَصِيرٌ: یجن. زدن، بازداشتن

— حَصِیرَة: بویا

حَصِیرَة الشَّكَّال: پرده حصیری

— خَنْصِیرَة: پرده چوبی

مَكْتَبٌ بـ: پرده چوبی تاشو

حِصَارٌ: معاصر

وَقَعَ الـ: معاصر را برداشت

مَحْصُورٌ: مُحَاصِرٌ: در معاصر، فراگرفته

— مُقْبِدٌ: محدود

— مَبْقِیٌ: ننگ، ننگنا

• حَصْرُ اللَّبِّ: حَصْرُ غُورِ

• حَصَصَ العَقْرُ: حَصَصَ: حق آشکارند

حَصَّةٌ: کذا: کات چته منه کذا. محشی آنقدر بود

حَاصٌ: قاسم. شرکت کرد، قیمت کرد

أَحْصَ: قَسَمَ حَصَماً: قیمت کرد، فال فال کرد

— عَیْنُ حِصَّةٍ: سهم او را معین کرد

حِصَّةٌ: نَصِیبٌ: بهره، قیمت، بخش

— مالِیَّةٌ: وَزْنَةٌ: سهم، سهم

— وَزَانِیَّةٌ: بخشی از یکال تحویل

— نِسیَّةٌ: سهمیه

مُحَاصَ: تَقْصِیمُ الحَصَصِ (الْأَنْبِیَّةِ): تعیین حصه، تعیین

— مَقَامَةٌ: شرکت، سهم گذار

شَرَكَةٌ: شرکت سهامی

• حَصَفٌ: كَأَنَّ جِبَدَ الرَّأْيِ: فکرهای داشت، دوراندیش

حَصِيفٌ: حَصِيفٌ: عُنْكَمُ القَلْبِ: خردمند، دوراند

مصلحت بین

حَصَفٌ: حَصَوُ التِّلْی: گری دانند، آفاس سوزش د

حَصَافَةٌ: جُودَةُ الرَّأْيِ: روشن بینی، خردمند، اصابت

حَصْبَةٌ: مَرَسٌ مَرُوفٌ: ناخوشی حصه

— المائِةُ: حُصْبَةٌ: سرخچه کاذب

• حَصَصَ الحقُّ: ظَهَرَ: حق آشکارند، هویداشد

• حَصَدَ الزَّرْعَ وَفَیْرَهُ: قَطَعَهُ: محصول را جید، درو کرد، برداشت

— حَصَّی: جمع آورده کرد

حَصَدٌ: حَصَادٌ: بخشی برداشت محصول

— الزَّرْعَ وَغَیْرَهُ: قَطَعَهُ: درو

حَصَادٌ: أَوَانُ الحَصْدِ: هنگام درو

حَصِیدٌ: حَصِیدَةُ: الزَّرْعَ المحْصُودِ، محصول، خرد

حَاصِدٌ: جَانٍ: جمع کننده، محصول

— حَصَادٌ: الذی یحصد الزَّرْعَ: دروگر

حَصَادَةٌ: مَحْصَدَةٌ: آلة الحَصْدِ: ماشین جمع آورنده محصول

مُحْصَدٌ: مَحْصُودٌ: خرمین

مُحْصَدٌ: مَبْنَعٌ: داس

• حَصَرَ: احاطَ بِهِ: او را فراگرفت، درو گرفت، در میان گرفت

— حَصَرَ: حَصَرَ: حَصَرَ: نگاه داشت، توقیف کرد

— حَصَدَ: حَصَدَ: محدود کرد، محصور کرد

— مَبْقِیٌ: حَصَرَ: ننگ کرد، بست، سخت گرفت

— حَصَلَ: حَصَلَ: حَصَلَ: میان درهلال قرار داد

— حَاصِرُ السَّكَنِ: محاصر کرد، درو گرفت

حَصْرٌ: إِمْتَاكُ البَطْنِ: سیورت، شکم گرفتن

حَصْرٌ: إِحْدَاقٌ بِاللَّيْ: معاصر، احاطه

— مُحَاصِرَةٌ: محاصره: محدودیت، جلوگیری

— مَقْبِدٌ: حبس، بند

— حَبَسَ: حَبَسَ: حَبَسَ: زندان

— (أَوْ) إِنْخِیَاسُ البَوَلِ: نگاه داشتن ادرار

بال: بالتدقیق: اگر حبابش را بجزا هم

قَلَامَةُ الـ: إِبْلَانُ () : درهلال

• الـ هَذِهِ: مَصَادُفٌ [] : دو بند

یَلُوقُ الـ: بیشمار، از شمار بیرون

• **حَصَلَ** : جَرَى . حَدَّثَ . رَجَدَ . رَوَى . دَادَ . وَاقَعَ . شَدَّ

— لَهُ كَذَا . بِرَأْسِ انْقِافَا فَاذ

— عَلَى . حَصَلَ^{۱۵} : أَذْرَكَ . بَرَسَ . رَسَدَ . دَسَسَ . يَأْتِ

— عَلَى . — . قَالَ : بَدَسْتُ أَوْرِدَ . يَأْتِ

— عَلَى أَوْ — الدَّيْنِ : انْتَرَدَا . قَرَضَ . دَاوَلَ . كَرِهَ

— عَلَى أَوْ — الْمَالِ : تَجَمَّعَ . دَارَأَ . بَدَسْتُ أَوْرِدَ

حَصَلَ^{۱۶} : الْكَلَامُ : اسْتَنْجَعُ . اَزْلَقْنَا رَاغِبًا لَمْ كَرِهَ .

— الْكَلَامُ : رَدَّهِ إِلَى مَقَادِرِهِ . مَحْضَرٌ وَفِيدٌ كَرِهَ . خَلَاصُهُ

— : أَذْرَكَ . لَعَنَ . بَرَسَتْ . رَسَدَ

وَالَّذِي يَحْصُلُ مِنْ حَصَلٍ شَدَّ مَيُودَ وَأَمَدًا مَيُودَ هَرَجَ

• حَصَالَةُ النُّقُودِ : كَثْرَتُهَا . خَلَّكَ . صَدُوقٌ لَيْسَ أَلَدَارُ

حُصُولُ : حُدُوثُ . انْقِافَا : مَوْدِدَا . بَرَسَ أَمَدَ

حَصِيلَةُ : مَجْمُوعُ . رَوِبْهَمُ

— الْمَالِ : دَخَلَ . اِزْدَادَ . دَرِيَا فَنِي . دَوَلِ

حَاصِلُ : نَتِيجَةُ . نَتِيجَةُ . اِنْجَامُ

— اَلْجَمْعُ (فِي الرِّيَاضَةِ) . مَجْمُوعُ

— الْفَرْزُ . حَاصِلُ ضَرْبِ

— : شَوْنَةُ . اِنْبَارِغَلَاتُ بِأَخْوَارِ

• — : يَجِبُنْ . زَيْدَانُ . بَارِزَا شَكَاةُ

— : مَحْصُولُ . غَلَّةُ . غَلَّةُ . مَرْدَاةُ

— وَ — الْكَلَامُ . مَقَادِرُ . مَعْنَى . مَقْصُودُ

مَحْصُولَاتُ : مُنْتَجَاتُ . خَرَّأَوْرِدَ . مَحْصُولُ كَارِخَانَةِ

حَوْصَلُ : حَوْصَلَةُ . حَوْصَلَةُ (فِي حَوْصَلِ)

تَحْصِيلُ : نَيْلُ . اَلْكِتَابُ . بَدَسْتُ أَوْرِدَ

— : جَمَعَ . رَصُولُ

— : حَاصِلُ . كَارِ بِجُورِهِ

• تَحْصِيلُ جَبِي . مُعْصَلُ . تَحْصِيلُ دَارُ . مَامُورِجُ

• حَصْنُ الْكَانِ : كَانَ حَصِينًا . دَارَاءُ اسْتِحْكَامَاتُ بَوْرُ

حَصْنَاتُ الْمَرَأَةِ : كَانَتْ خَفِيفَةً . زَيْنُ بَاكْدَامِنْ بَوْرُ . نَجِيبُ بَوْرُ

حَصْنُ . أَحْصَنَ : نَتَجَ . سَنَكْرَ بَدَّ كَرِهَ . مُحْكَمُ كَرِهَ

— : زَيْنُ الرِّضِّ أَوْ الْيَقَابِ اَلْجَمْعُ . مَصُونٌ سَاخَتْ . مَعَارِكُهُ

تَحْمَنُ : تَقَوَّى وَتَقَسَّ . سَنَكْرَ بَدَّ كَرِهَ . مُحْكَمٌ وَتَقَوَّتْ

حِصْنُ : مَقْلُ . دَرَزَ . قَلَعَهُ . بَاهُكَاةُ . سَنَكْرَ

حَصَانُ . حَاصِنُ : امْرَأَةٌ خَفِيفَةٌ . زَيْنُ بَرَهْنِكَا دَوِيَاكْدَامِنْ

حِصَانُ : دَسَسَ . اَلْجَمْلُ . اَسْبُ

— اَلْجَمْلُ : كَبِدُنِي . اَسْبُ بَرِ كَرَاهِيَةِ

— اَلْجَمْلُ : بَرْدُونُ . يَابُو

— اَلْزَكُوبُ : جَوَادُ . اَسْبُ سَوَارِي

— اَلْبِتَاقُ . اَسْبُ مَابِقَةٍ

— اَلْقِرَّةُ . اَسْبُ دَرَسَكَةٍ

— اَسْبِلُ . اَسْبُ نَجِيبُ

قُوَّةُ (كَذَا) : حَصَانُ . نَزَا اَسْبُ

حَصَانَةُ : شَمَاعَةُ . دَارَاءُ اسْتِحْكَامَاتُ . مَبْرَجُ وَبَارِدُ

— : خَدِ الرِّضِّ أَوْ الْيَقَابِ اَلْجَمْعُ . مَصُونَتُ

حَصِينُ : قَوِيٌّ . نَتَجَ . مُحْكَمُ . بَرْدُونُ اَزْدَرَسَ . نَتَكَةٍ

— : خَدِ الرِّضِّ أَوْ الْيَقَابِ دَارَاءُ مَصُونَتُ

أَبُو اَلْحَصِينِ : تَلَبَّ . رَوِيَاةُ

تَحْمِينُ : تَقْوَى . سَنَكْرَ بَدَّ . مَعْمَاكَ (كَذَا)

خَطَّ اَلْأَوَّلُ اَلدِّفَاعِ . خَطَّ دَفَاعِي

مُحَصَّنُ . مُحْكَمُ . دَارَاءُ مَصُونَتُ

إِمْرَأَةٌ مُحَصَّنَةٌ : فِي عِصَةِ رَجُلٍ . زَيْنُ نَوَهَرِ دَارِ

• حِصَّةُ (فِي حِصَصِ) . سَهْمُ . قِسْمُ

• حَصَى : رَمَى بِالْحَصَاةِ . بَاسَنَكَ زَيْدُ

أَخَصَى : قَدَّ . شَمَرُ . حَابِ كَرِهَ

— : عَدَدَ . يَكَايَنُ شَمَرُ

لَا يَخْفَى : لَا يُعَدُّ . بِنِشَارُ

حَصَاةُ : حَصَوَةٌ . سَنَكْرَ . سَنَكْرَ دَرَبِ

— : يَوَيْتُهُ . سَنَكْرَ مَثَانُ

— : صَفْرَاوِيَّةُ . سَنَكْرَ زَهْرُ دَانُ

إِحْصَاءُ : عَدَدُ . شُمَارُ

— : اَلنُّفُوسُ . تَخْدَادُ . سِرْ شُمَارِي

— : اِلْخَصَائِيَّةُ . آثَارُ . آمَارُ كَرِهَ

إِحْتِمَائِي : تَخْدَادِي . رَايَسَةُ بِأَمَارُ

• حَصِيرُ (فِي حَصَرِ) • خَفِيفُ (فِي حَصَفِ)

• حَضَى (فِي حَضَضِ) • حَضَرَةُ (فِي حَضَرِ)

حَضَرَ: جَاءَ . آمد ، وارد شد

—: حَضَرَ غَائِبٌ حاضر شد

—: الْجُلُوسُ مَتَلَأَ . در مجلس حضور یافت

—: أَمَامَ الْحُكْمَةِ در دادگاه حضور بهر رسانید

—: فِي الْمَوْتِ . دم مرگش سر رسید

—: مُخَضَّرٌ (۷) . اخْضَرَّ: أَلَامَ بِالْمَقَرِّ . در سر زمین متمدن زندگی کرد

حَضَرَ: أَعَدَّ . آماده کرد ، فراهم کرد

—: مَدَنِيٌّ . متمدن کرد . از وحشیگری بیرون آورد

—: اخْضَرَّ: جَاءَ بِهٖ . آورد

حَاضِرٌ: غَائِبٌ . رقابت کرد ، هجشی کرد

—: انْتَقَى مُحَاضِرَةً . سخنرانی کرد

اخْضَرَّ: حَضَرَ الْمَوْتَ . در حال احضار افتاد

مرگش نزدیک شد

اِسْتَحْضَرَ: اسْتَدْعَى . فراخواند ، بحضور طلبید

۵-: اخْضَرَّ . آورد ، حاضر کرد

۵-: اسْتَدْعَى . آماده شد ، مهیا بود

مُخَضَّرٌ: مَدَنِيٌّ . متمدن و متمدن دشت

—: تَهَيَّأَ . آماده شد ، حاضر شد

حَضَرَ: حَضَارَةً: يَدَّ الْبَدَاوَةَ: مَدَنِيٌّ ، تَهَذَّبَ ، تَرَبَّعَ

حَضَرِيٌّ: مَدَنِيٌّ . شهرنشین ، متمدن ، آداب دان

حَضَرَةُ: حُضُورٌ: وَجُودٌ . بیکگاه ، پیش ، نزد

فی . —: بِحُضُورِ: آمَامَ . در حضور ، در پیش

حَضَرْتُمْ (لَقَبٌ تَعْظِيمٌ) . حضور تعالی

حُضُورٌ: قُدُومٌ . ورود

—: الْإِيجَاعُ (مَتَلَأَ) . شرکت در اجتماع

—: الذَّهْنُ . حاضر ذهنی ، حاضر حواس

حَاضِرٌ: يَدَّ غَائِبٌ . حاضر ، موجود

—: مَدَنِيٌّ (او مَدَنِيٌّ) . آماده ، مهیا

۵-: جاهز . مَشْغُوعٌ مِنْ قَبْلِ . ساخته شده ، حاضر

—: حَالِيٌّ: وَاهِنٌ . غیر الماضی و المستقبل . زمان حال

—: حَاضِرٌ: أَوِ الذَّهْنُ . تیزهوش ، با ذکاوت

۵-: حَاضِرٌ: نَمَسَمَ . بلی ، آری

فی الْوَقْتِ الْـ . اکون ، فعلاً

حَاضِرَةٌ: عَاصِمَةٌ . پای نخت

اِسْتَحْضَارٌ . احْضَارٌ . خواندن ، فراخواندن

—: الْأَرْوَاحُ (وَسَائِلُهَا) . عقیده بهیج و اسالت ارواح

مُخَضَّرٌ . آمادگی

مُخَضَّرٌ: اِعْدَادِيٌّ . مقدمائی ، قبی

مُخَضَّرٌ: الْحُكْمَةُ . مأمور اجرا دادگاه صلح ، ضابط دادگاه

۵-: حَضَرَ: تَقَرَّرَ بَيْنَیْهِ مِنَ الْوَعْدَةِ . پرورنده ، صورت جلوه

۵-: وقایع المجلت . صورت جلوه ، گزارش

مُخَضَّرٌ: حَضَرَةٌ . وجود . پیش ، نزد

مُخَضَّرٌ: حَضَرٌ . مَحْضُورٌ . مُخَضَّرٌ: تَخَصُّصٌ بِشَيْطَانٍ: جَنِّيٌّ ، دیوانه

—: مَكَانٌ مَشْكُونٌ بِالْجَنِّ . جاه دیوان و پریان

مُحَاضِرٌ: مُنْتَقَى الْمَحَاضِرَةِ . سخنران

مُحَاضِرَةٌ . سخنرانی ، خطابه

مُخَضَّرٌ: عَلَى وَثْقِ الْمَوْتِ . در حال جان کندن ، دم زدن

حَضَضَ: حَضَّ عَلَى كَذَا: حَتَّ . وادار کرد ، برانگیخت

حَضَضَ: حَتَّ . تَرْغِبَ ، اِصْلَحَ ، وادار کرد

حَضَضَ: حَضَّ: حَتَّ . تَرْغِبَ ، اِصْلَحَ ، وادار کرد

حَضَضَ: حَضَّ: حَتَّ . تَرْغِبَ ، اِصْلَحَ ، وادار کرد

حَضَضَ: حَضَّ: حَتَّ . تَرْغِبَ ، اِصْلَحَ ، وادار کرد

حَضَضَ: حَضَّ: حَتَّ . تَرْغِبَ ، اِصْلَحَ ، وادار کرد

حَضَضَ: حَضَّ: حَتَّ . تَرْغِبَ ، اِصْلَحَ ، وادار کرد

حَضَضَ: حَضَّ: حَتَّ . تَرْغِبَ ، اِصْلَحَ ، وادار کرد

حَضَضَ: حَضَّ: حَتَّ . تَرْغِبَ ، اِصْلَحَ ، وادار کرد

حَضَضَ: حَضَّ: حَتَّ . تَرْغِبَ ، اِصْلَحَ ، وادار کرد

حَضَضَ: حَضَّ: حَتَّ . تَرْغِبَ ، اِصْلَحَ ، وادار کرد

حَضَضَ: حَضَّ: حَتَّ . تَرْغِبَ ، اِصْلَحَ ، وادار کرد

حَضَضَ: حَضَّ: حَتَّ . تَرْغِبَ ، اِصْلَحَ ، وادار کرد

حَضَضَ: حَضَّ: حَتَّ . تَرْغِبَ ، اِصْلَحَ ، وادار کرد

حَضَضَ: حَضَّ: حَتَّ . تَرْغِبَ ، اِصْلَحَ ، وادار کرد

حَضَضَ: حَضَّ: حَتَّ . تَرْغِبَ ، اِصْلَحَ ، وادار کرد

حَضَضَ: حَضَّ: حَتَّ . تَرْغِبَ ، اِصْلَحَ ، وادار کرد

حَضَضَ: حَضَّ: حَتَّ . تَرْغِبَ ، اِصْلَحَ ، وادار کرد

• حَضِيض (لی حَضِض) • حَطَّ (لی حطط)
 • حَطَبٌ: اخْتَطَبَ: جَمَعَ الْعَطَبَ: هَبِمْ جَمْعَ كَرِهٍ، نَكَتَ
 حَطَبٌ: حَتَّابُ الْعَرِيقِ: هَبِمْ، هَبِمْ
 حَطَّابٌ: الَّذِي يَجْمَعُ الْعَطَبَ: هَبِمْ سَكَنَ
 • حَطَطُ الْبَطْنِ: بَارِدًا خَالِي كَرِهٍ
 حَطَّ: اخْتَطَطَ: وَتَعَ: كَذَّارٌ، هَادٍ، فَرَّادٍ
 — الطَّائِرُ: مَبْرَدٌ، فَرْدٌ آتٍ، نَهْمٌ نَشْتِ
 — الرِّجَالُ: مَنَزَلُ كَرِهٍ، تَوَقُّفُ كَرِهٍ رَادٍ
 — مِنْ قَدَمِهِ أَوْ شَرَفِهِ: أَوْدَابَتُ كَرِهٍ، تَنْزِلُ دَادِخَشْتِ
 — مِنْ قَيْتِهِ: نَاجِيَةُ كَرِهٍ: إِذَا رَزَّشَ إِذَا خَشْتِ
 — انْحَطَّ: تَزَلَّ: بَابِيْنِ آتٍ، فَرْدٌ آتٍ
 — السَّعَرُ: نَقْصَانُ بَافَتِ، بَابِيْنِ آتٍ، ارْزَانُ شَدِ
 — شَتِ الطَّائِرَةُ: تَزَلَّتْ عَلَى الْأَرْضِ: هَوَا بِبَابِيْنِ نَشْتِ
 انْحَطَّتْ؟ يَمْنَةً: سَلَامَتِهِ خُودِ ارْزَدَسْتِ رَادِ
 ۵ حَطَّطَ عَلَيْهِ: مَبْرَادِ حَلَمِ كَرِهٍ، مَحْتِ كَرِهْتِ
 حَطَّ: وَضَعَ: كَذَّارُونَ، وَضَعُ، هَادُونَ
 حِطَّةٌ: إِهَانَةٌ: تَوَهِيْنٌ، أَهَانَةٌ، خَوَارِءُ
 — فِي الْقَامِ: تَنْزِلُ رَتَبَةٍ
 حَطَّيْنَتُهُ: خَصْمٌ (اصْطِلَاحٌ مَالٍ): تَخْفِيفُ
 أَحَطَّ: أَوْطَأَ: أَفْلَدَ دَجَّةً: بَابِيْنِ تَرِ، زَبِيرِ دَسْتِ
 انْحَطَّطًا: تَأَخَّرَ: تَنْزَلَ، نَادٍ، بَيْتِي
 —: تَزُولُ: سَقُوطٌ، أَفْسَادُ كَرِهٍ
 —: تَكُونُهُ أَهْطًا مِنْ هَبِيرَةٍ: بَيْتِي، زَبِيرِ سَتِي
 مَحَطَّ: مَكَانُ الْغَزْوِ: ائِيْنَكَاهُ
 — الْأَنْظَارُ: مَوْرِدُ تَوَجُّهِ مَرْدَمِ
 — النَّقْمِ: بَحْثُ آخِرِ، آخِرِينَ أَهْلِكَ
 — مَحَطَّةٌ: مَوْقِفٌ: ائِيْنَكَاهُ
 مَحَطَّةٌ: اخْتِلَافِيَّةٌ: ائِيْنَكَاهُ دَلِ بَحْوَاهُ
 — سِيْكَةُ الْعَبِيدِ: ائِيْنَكَاهُ رَاهُ آهَنِ
 — طَبِيرَانُ: فَرْدِ دِگَاهُ
 مَحَطَّةٌ: وَاطِيَةٌ: نَاجِيَةُ، رَاذِلَةُ
 —: تَافَلٌ: بَيْتِ
 — مِنْ كَفَا: بَيْتِ تَرِ

• حَطَمَ: حَطَمَ: كَسَرَ: شَكَّتَ: خَرَدَ كَرِهٍ، رِيْزِ زَبِيرِ كَرِهٍ
 نَحَطَمَ: انْحَطَمَ: تَكْسَرُ: شَكَّتَ: خَرَدَتِ
 — شَتِ السَّفِينَةِ: كَسَتْ شَكَّتَ، بِدَكَلِ نَشْتِ
 حَطَامٌ: حِطْمَةٌ: مَا تَكْسَرُ: تَكْدَاهُ شَكَّتَ، قَطْعًا خَرَدَ
 — الدُّنْيَا: جِيْهًا بِوَجْهِ دَسِيرِهِ دُنْيَا، مَرْخُوفَاتِ دُنْيَا
 — السَّفِينَةِ: تَغْنَمَةُ بَارِهِ هَامِ كَتَبِ شَكَّتَ
 • حَطِطَةُ (لِي حطط) • حَطَّ (لِي حطط) • حِطَارٌ (لِي حطر)
 • حَطَرَ عَلَيْهِ الَّذِي: مَنَعَهُ: مَنَعُ كَرِهٍ، نَحَى كَرِهٍ، جَلَوَكِي كَرِهٍ
 — التَّمَامِلُ: تَوَقُّفُهُ: كَثِيْرُ رَادِ بِنْدَرِ تَوَقُّفِ كَرِهٍ
 — الْوَالِي: حَبَسَهَا فِي حَطِيرَةٍ: كَلَمَةُ رَادِ رَآعِلِ كَگَاهُ شَتِ
 حَطَرَ: مَنَعُ: جَلَوَكِي كَرِهٍ، نَحَى، تَدَغْنِ
 — دُخُولُ السَّفِينِ الْأَجْنِبِيَّةِ إِلَى تَمَوَانِ الْبِلَادِ الْخَارِجِيَّةِ مِنْهَا
 مَنَعُ دُرُودِ خُرُوجِ كَتَبِهَا بِيْنَاكَةً بِدَنْدَرَاهُ كَرِهٍ
 حِطَارٌ: حَاجِرٌ: دِرْزَوَةُ: پَرِدَةُ، دَوَابَرُهُ
 —: حَوَاطِيْرَةُ: سُورُ: حَصَارُ، مَبْرَجِيْنِ، دَوَابَرُ
 حَطِيرَةٌ: حَوَاطِيْ: مَحْوَلُهُ
 — الْبَهَائِمُ: قَرَوِيَّةٌ: حَامِ آرمِيْدِنِ كَلَمَةُ
 — النَّعْمِ: آغَلِ كُوسْفَنْدِ
 — الْقُدْسِ: الْعَبَّةُ: بَهْشَتِ، فَرْدِ دَسِ مَبْرَجِيْنِ
 مَحْظُورٌ: مَنْعُوعٌ: نَحَى شَدَةُ، تَدَغْنِ شَدَةُ
 الْفَرُودَاتِ تَبِيْعُ الْمَحْظُورَاتِ: نِيَا زَمَنْدَ هَمَلِ رَاهِ جَابِيْمِيْدِ
 خَالِدٌ مِنَ الْمَوَانِعِ وَالْمَحْظُورَاتِ: بِدُونِ مَاغِ وَرِدَاعِ
 (حَطَطَ): حَطَّ: أَحَطَّ: كَانَ ذَا حَطَرٍ: خُوشَبُجَتِ بُودِ
 — سَعَادَتِ بِنْدَرِ بُودِ
 حَطَّ: مَنَعَهُ: بَحْثَتِ: أَقَالَ، طَالَعَ، نَصِيْبُ
 —: بَحْثَتِ جَدَّةً: خُوشَبُجَتِي
 —: بَسْرُ: كَامَرُ، كَامِيَاكُ، خُوشِي، دَوْلَتِ، نَهْمَتِ
 —: غَيْرِ مُتَنَكِّلِ: دَوْلَتِ غَيْرِ مُنْظَرِ: مَحْظُورِ: بَابِ رَاوَرْدِ
 ۵ —: سُرُورُ: خُوشُوقُ، نَادِيَاكُ، خُوشَبُجَتِي
 الْأَكْمَةُ: الْبَيْتَةُ: دَبَرِ النَّوْعِ خُوشَبُجَتِي
 لَعْنَةُ: الْخُوشَبُجَتَانَةُ: مَحْظُورِ
 لِسْوَةُ: الْبَدِ بَحْثَانَةُ
 كَسِيَّةُ: الْبَدِ: بَدِ بَحْثَتِ: تَبَرِ بَحْثَتِ: بِنِيْزَا
 حَطِطَ: مَحْظُوطٌ: مَبْعُوثٌ: خُوشَبُجَتِ، سَعَادَتِ
 ۵ مَحْظُوطٌ: تَسْتُرُورُ: خُوشُوقُ، شَادِمَانُ

• حَفِیَّ بِالْفِیءِ: ناله. بر آرزوی خود رسید، بدست آورد
 — بِالْمَحْضُورِ أَوْ بِالْمُتَوَلَّى (مثلاً). باریافت، شرفیاب شد
 حُطْوَةٌ: مَنَزَلُهُ وَحُطٌّ. توجه، عنایت
 — مَكَانَةً. مقام ارجمند
 نَالَ — وَهَنَهُ. مشغول عنایت قرار گرفت
 حَظِیَّةٌ: مَحْظِیَّةٌ: مَرْثِیَّةٌ. صیغه، ممتعه، سوگلی
 • حَظِیَّةٌ (فی حَظَرٍ): حَظِیظٌ (فی حَفْظٍ): حَفٌّ (فی حَفْظٍ)
 • حَفْدٌ: أَسْرَعُ. شتاب کرد، عجله کرد
 حَفِیدٌ: وَلَدٌ أَوْ وَلَدٌ. نوه، نواده
 حَفِیدَةُ: بِنْتُ الْإِبْنِ أَوْ الْبِنْتِ. دختر پسر یا دختر
 • حَفَرٌ: اخْتَفَرَ فِي الْأَرْضِ. زمین را کند، گود کرد
 — الْبِكْنَانَةُ وَامْتَالُهُ: تَفَشَّشَ. قلم زد، کند، کاغذ کرد
 — عَلَى الْمَدَنِيِّ (بِمَاءِ النَّارِ أَوْ الْإِهْمَاضِ). بوسه بزد
 — بِشَرٍّ. جاء كُنْدٌ. سیاه قلم کرد
 — نَقَّأَ (فِي مَادَّةٍ صَلْبَةٍ). سوراخ کرد
 — حَفَرَةً: دَفَّرَ مَكِیَّةً. نقشه کشید، دسیه کرد
 حَفَرٌ: دَفَعْتُ. كُنْدَهُ. کاره
 — تَفَشَّشَ. کتیبه
 — التَّقَوُّبُ. سوراخ کردن
 د — وَرَدَمَ. خاکریز به رضاک برداشته
 — حَفَرُ الْأَخْطَانِ. بوسه دگر و فساد و ندان
 حُمْرَةٌ: نَفْرَةٌ. سوراخ، گودال
 حَفَّارٌ: الَّذِي يَحْفَرُ الْأَرْضَ. کسی که زمین را می‌کند
 — الْقُبُورَ. گورکن
 — تَفَشَّشَ (عَلَى الْمَالِ أَوْ الْأَعْيَانِ). حَتَّكَ، كَنَدَهُ
 د — مَلَّوْشٌ: حَرَّائَةُ (حَفَرَةٌ). آب در زد
 حَفِیرٌ: أَخْفَرُ. زیر پا که، چیزها که بر اثر کاوش پدید
 أَحْفَرُ؟ (حِیَوَانِی أَوْ نَبَاتِی). گیاه یا جانور سنگ
 حَافِرُ الدَّابَّةِ: سَمٌ
 حِفْدُ الْعَافِیَةِ. نقد آ، نه المجلس
 حَافِرِي السَّكَلِ. سَمٌ مَانِدٌ

• حَفَرَ: طَمَنَ. حد کرد، فرو کرد، سوراخ کرد
 حَفَرٌ: اخْتَفَرَ لِمَعْلُومٍ. آماده شد، بکارچید
 • حَفْظٌ: صَانَ. نگاه داشت، حفظ کرد
 — وَاقٍ. نگهدارنده کرد، پشتیبان کرد
 — اسْتَظْلَمَ. حفظ کرد، بخاطر سپرد، از بر کرد
 — فِي الْيَالِ. یاد داشت
 — الْأَكْوَالُ وَفَقِيرَهَا. خوراک را در قوی گذاشت
 — الْأَكْوَالُ وَفَقِيرَهَا فِي عِلْبٍ. کنسرو کرد
 — الدَّقْوَى. پرورده را با یگانه کرد
 — حَافِظٌ عَلَى: وَاقٍ. مراعات کرد، مواظبت کرد
 — — عَلَى: اعْتَنَى بِهِ. با توجه کرد، سرکشی کرد
 — احْتَفَظَ بِهِ: صَانَ. نگاه داشت، حفظ کرد
 احْتَفَظَ؟ النَّفْسُ وَبِهِ لِنَفْسِهِ. برای خود نگاه داشت
 أَحْفَظُ: اغْتَصَبَ. بخشم آورد، ریختند
 تَحْفَظُ: احْتَذَرُ. احتاط، برهیز کرد، احتیاط کرد، هشیار
 — بِالْفِیءِ: عَنَى بِهِ. با توجه کرد، رعایت کرد
 حِفْظٌ: وَقَاةٌ. نگهداری، محافظت، پدیده
 — حِجَاةٌ. پشتیبان، یاور
 — اسْتَظْلَمَ. بخاطر سپارد
 — حِرَاةٌ. نگهداری، پاسبانی، نگهبانی
 — مُرَاطَاةٌ. رعایت، ملاحظه
 حِفَاطٌ: دَحَاطٌ. حِرَامُ الْفَتَنِ (الْمَرْحَمُ). قوی بند
 — الْعِشْ. دستمال بهداشتی قاعدگی زنان
 حَفِیظَةٌ: حَفْدٌ. کینه، دشمنی
 حَافِظٌ: وَاقٍ. نگهبان، حامی، پاسبان
 حَافِظَةٌ: ذَاسِیْرَةٌ. ذهن، هوش، یاد
 د — یَانٌ وَحِیْزٌ بِالْمُسْتَنْدَاتِ الْقَدَمَةِ. خلاصه نویسی
 حَفِظُ: احْتِیَاطٌ. هوشیاری، مصلحت بینی
 — فِي الْقَوْلِ. احتیاط در سخن گوئی
 حَفِظَ. از روی احتیاط
 بَكَلٌ حَفِظٌ. با قید احتیاط

بلا تَحْفَظْ

بدون احتیاط

تَحْفَظِي: احتیاطی . احتیاطی

مُحَافِظُ: مُراعٍ . رعایت کننده ، با رعایت

— علی الواعید . وقت شناس ، خوش قول در وعده

— علی التقالید القدیة . محافظه کار

— المدینة: حاکمها . فرماندار شهر

مُحَافَظَةٌ: حَفِظَ . نگهداری

— دیوان الحفایط ودائرة اختصاص . فرمانداری

مَحْفَظَةٌ: غِلَاف . ظرف ، نظم دان

— الجِبْرِ . کیف بقی

— اُذْوَاق . کیف دستی

مُحْفُوظُ فی الذِّکر . بخاطر سپریه ، از حفظ

— مَصْمُون . درامان

مَحْوَظَات: مَشْتَدَات مَحْفُوظَةٌ . بریده ها با یک آرایش

مُسْتَحْفَظُ المِش . نیزه ذخیره یا احتیاط

حَتَفَ . حَفَّ . اخْتَفَ . بر و خوله . احاطه کرد ، دور

حَفَّ: قَسَرَ بالفَرْک . مالش داد ، مالید

— قَسَّ: طَرَفَ السَّيَّ . چید ، ماشین کرد (موسی)

— الجِلَّة: أزالَ الشَّعْرَ عَنْهُ . نوره کشید ، مو را برید

— الجَنْد: امثالهُ: رَفَقَ بالكُفْط . چرم و سندان را تراش داد

— الشَّجَرُ والنَّوْب: استَحَّ حَفِيفُهُ . جامه یا رنگارنگ درخت

حَفِيف: صَوْتٌ احتیاط و زق الشجر و غیره . صدای برگ درخت

حاف . خُبِرَ . نان خنک در خالی

حانة (فی خوف) . کنار ، لبه ، کناره

مَحْفُوفُ بالمَصَابِ . پراز مشکلات ، بسیار دشوار

مَحْفَ: حَرْشٌ دَنَقَالَة

چهارچوب که بیارایان را

در سدان می برند

حَفَلَ القَوْمُ: احْتَدَوْا . در هم جمع شدند ، اجتماع کردند

— بِوَه: اقْتَمَ . بار وجه کرد ، اعتبار کرد

اَحْفَلَ القَوْمُ: اجْتَمَعُوا . مردم جمع شدند

— یَیْثِر . عید گرفتند ، جشن گرفتند

— بالامر: اقْتَمَ . بر . توجه مخصوص کرد

— بالرجل: اِشْتَقَّ . خوش آمدگفت ، پذیرا کرد

حَفَلَ: جَمَعَ . اجتماع ، ازدحام

بِحَنَلِهِمْ وَحَفَلْتُمْ: جَمِعُوا . همداهم ، بیک زبان

حَفَّة: اجتماع . مجلس میهمانی

— الدفن . مراسم دفن میت

— الثَّای . مجلس چای

— الفرس . جشن عروسی

— احتفال . میهمانی ، پذیرایی ، جشن

اختفال: مَوَكَّبٌ ذَرْقَةٌ . مَوَكَّب . حرکت دست چپ

حَافِل: مَلَان . بر ، فراوان ، بسیار

مَحْفَل . مَحْفَلٌ: اجتماع . مجمع ، انجمن

— ماسُونی . فراموشخانه

حَفَنَةٌ: یل الکفین . درشت بر

حَفِي . اخْتَمَى بِهِ . پذیرا کرد ، خوش آمدگفت

— مَشَى خَائِفًا . پاهنه رفت

— رَقَّتْ قَدَمُهُ مِنْ كَثَرَةِ السَّيِّ . از پیاده روی پاهایش آماش کرد

— قَلَسَ . انکشاف از زیاد نویی فرسوده شد

حَاوَاة . اخْتَفَا: تَرَجَّبَ . پذیرا ، حنا استقبال ،

به خورد خوش

حاف: عَارِي القَمَمین . پاهنه

• حَفِيد (فی حَفَد) • حَفِيف (فی حَفَف)

• حَقَّ • حَقَّانِي (فی حَقَق) . دار ، دار گستره

• حَقَب: قَاتُون سَنَة . مدت هشتاد سال

— دَهْر . زمانه ، روزگار ، روزگار داران دراز

اَخْتَابَ خَالِیة . ماقبل تاریخ ، عهد قیاموس

حَقَب: حَقَاب: حِزَام . کمر بند

حَقَبَةٌ: مُدَّة . عصر ، دوران ، مدت ، زمان

— الامرَ والجبرَ يَحَقِّقُهُ . مطمئن شد . یقین حاصل کرد

اَسْتَحَقَّ : استَوْجِبَ . سزاوار بود ، شایسته بود

— له سَکْفًا فلان مبالغه با ناکار شد

— الدِّينُ : حَالُ أَجَلِهِ . موعد پرداخت بدو رسید

— است الکَسْبَالَةُ . موعد پرداخت سفته رسید

يَسْتَحِقُّ الدَّقِيعَ . پرداختنی ، قابل پرداخت

— الذِّكْرُ . درخور توجه ، قابل یاد آوری

— الإِتِّمَامُ . سرزختن می ارزد

حَقٌّ حَقَّةٌ وَعَالٌ . ظرف ، کوزه کوچک

— نُفُورَةٌ (في النسخ) . گودال ، کاسه ، حفره (در نام)

— حَرَقِي . کاسه مفصل

— الأَثَرَةُ أو المَلَأَيْنِ . قطب نما

حَقٌّ : صواب . راست در دست

— صَحِيحٌ . يَدٌ كاذِبٌ . راست ، اصلی

— امتیاز . واقعی ، درست

— تَبَيَّنَ . ملك ، مستغلات

— ال عَليكَ . اشتباه میکند

— ال مَعَكَ . حق با شماست ، راست میگوید

— ال مَعَ القُوَّةِ . زور حق را با مال میکند

وال يَنْتَهِلُ . راستن را نخواهید ، حقیقت اینست که

— حَقِيقَةُ : صِدْقٌ . راستی ، واقعی

حَقِيقَةُ : صَعْنَةٌ . درستی ، اعتبار

— ضدَّ تَجَازٍ بمعنای حقیقی

— الأمرُ أو الشيءُ . حقیقت مطلب

يَحَقِّقُهُ : يَفْعَلُ . برآستی ، راستی ، درحقیقت

— عَقْدًا : صِدْقًا از روی راستی

— . . . بَقِينًا . بطور قطع ، بدون شک

عَقْدًا . بالعَقْدِ . در واقع ، هر آینه

— حَقَقَانِي : غَايِلٌ . عادل ، درستکار

حَقِيقٌ : جَدِيرٌ . شایسته ، سزاوار ، درخور

الأحقُّ : الأكثرُ استغناءً . شایسته تر ، سزاوارتر

حَقِيقَةُ : حَقِيقَةُ . كيف سفر ، جامه ن

— يَدِي . كيف دستي

حَقْدٌ : تَحَقُّدٌ عَلَى . کینه ورزید ، لجاج کرد

أَحَقَّدَ : أَزْعَرَ المَدْرَ . متوکل کرد ، زهر آلود کرد

حَقْدٌ : حَقِيدَةٌ . کینه ، بدخواه ، دشمنی

حَاقِدٌ : حَقُودٌ . کینه توز ، بدخواه

— حَقَرٌ . اخْتَقَرٌ . استحققر . تحقیر کرد ، بت شمر

حَقَرٌ : أَقَلَّ . خوار کرد ، ذلیل کرد ، بجاک سیاه نشان

— : دَمٌ . بدگوئی کرد ، به اعتنائی کرد

حَقَّارَةٌ . بَغْ . ناجیزه ، فرومایگی ، خوارگی

حَقِيرٌ : زَمِيدٌ . بت ، فرومایه ، به ارزش

— : لَا يُعْتَدُ بِهِ . ناجیزه ، ناقابل

— : وَشِيعٌ . ناکس

— : ذَلِيٌّ . سَاوِلٌ . خوار ، به بته

اخْتِقَارٌ . تَحْقِيرٌ . اهانت ، خوار شماری

تَحْقِيرٌ . خوار سازی ، ناجیزه شماری

مُحَقَّرٌ : مُزْدَرِيٌّ . مورد تمسخر

— : يَسْتَحِقُّ الإِدْرَاةَ . سزاوار خوارگی

حَقٌّ : أَثْبَتٌ . اثبات کرد ، تأکید کرد

— الأمرُ والدَّعْوَى . رسیدگی کرد ، تحقیق کرد

— الدَّائِيَةُ . اصل چیزی را شناخت

— الأَمَلُ . آرزوی خود را عملی کرد ، صورت خارجی

— القولُ بالذَّيْلِ . گفتار را با کبردار ثابت کرد

حَقٌّ : الحَبْرُ والأمرُ : وَاقِعٌ عَلَى حَقِيقَتِهِ . بحقیقت پدید

— الامرُ : نَبَتٌ . ثابت شد

— الامرُ : كَانَ عَلَى يَقِينٍ مِنْهُ . خاطر جمع بود ، یقین داشت

— عليه : وَجِبَ . واجب شد

تَحَقُّقُ الحَبْرِ : ثَبَتَ . راست از آب درآمد ، بحقیقت پدید

تحقیق: صحیح. ضد باطل. اصلی.

— : واقع. واقعی.

— : یقین بالواقع القوی. کسکه بوجود حقیقت

امر — : امر واقع. امر حقیقی. متقدمات

استحقاق: افکة. شایسته. سازواره

— : مایستحه الانسان. ارزش. لیاقت

— دفع الثمن. موقع پرداخت

بلا و بدون — : بدون شایسته

تاریخ ال. تاریخ سررسید

هن — : از روی شایسته و لیاقت

وقت ال. موعد پرداخت

تحقق. تحقیق: تأکد. تائید. تصدیق

تحقیق: ۲. اذدک. بدست آورد. درک

— : لحس. بازجوی. داری. آزمایش

— قضای. بازجوی. قضائ

— الدائیه. تشخیص هوب

محقق: مؤکد. قطعی. یقینی

ملاک. — : خطر ملام

محقق: فایس. بازجو

— : قاضی التحقیق. بازپرس

محقق: خلق جدر. مناسب. درخور. شایسته

۵ — : علیه العن. نقصیکار

محقق: علی یقین. مطمئن

مستحق: متناهل. شایسته. لایق. سزاوار

— : متشیع (محق). بهره بردار

— : الدفع ای الوفاء. پرداختنی

حفل. غنط. مزرعه. کشتزار

— : من صحفه. همود. یک سون روزنامه

الاکه الحول (عند الرمان) خدا گریست اما از روی

حاقول: اشتری الزرع فی حقله. معامل من

حقیق: حلیس. نگهداشت

— : بالحققة. تزیین کرد

— : دمه. آبی. از یقین خوش درگذشت

اخفقن: حقیق. تزیین شد

— : الدم وغيره: تجتمع. خون در یکجا جمع شد

حقن السائل بالعنق. تزیین

حقنة: سائل العنق. داروی تزیین کردنی

۵ — : محقنة: آلة العنق. سیرنگ

— : حلیة. تزیین زهر پوست

— : حلیة. تزیین در عضله

— : وریدة. تزیین در رگ

— : قریة (للقننیم). امال

اخقان: تجتمع وازدحام جمع شدگی

محقق: متجمع و مزجم جمع شده. دله

حقو: أثقل الحضر. کثالران

حنية (في حطب) حنيفة (في حق) حكة (في حكة)

حکرو. احتکر الشيء. بخود انحصار داد. بقصد گران فروشی

— : السعة: اشترى كل الموجود منها. تمام کالاها را بازار

— : السوق. احتکار کرد. پیش خرید کرد

حکرو. حکو: حنکر. کالای جمع آورده شده

— : حنكرة. احتکار. انحصار

۵ حکو: أجرة أرض البناء. کرایه زمین

۵ — : مقام على أرض الغير. ساکنان در زمین دیگر

۵ ملک بال. اجاره دار

۵ حکک: طباخة. کج

حک. قرآ. مالید. ساید

— : بکسط. فقر. سترد پوست کند

— : المدن وغيره لنقصه. سنجید. عیار گرفت

— : حلة: دهرش. خاراند. خراش داد

— : واخلك العول و مدته. حرف در او اشر کرد

احتک^۲ بالعاط مثلاً . . خورش را بدینار مالید
— بالقوم . بآنها ناس گرفت ، ارتباط داشت

أَحَلَّكَ . اِسْتَحَلَّكَ الْجِلْدُ : اكل در می . خارش داد
تَحَكَّكَ بِی : تَمَرَّش لَفَر . به لاله گشت ، سر زدن داشت
حَكَّ : حَقَّ الْآبَرَةُ (اثر حق) . قُطِبَ نَمًا
حَكَّ : فَرَّكَ . مالش

— : اَسْرَش . خارش

— : اِخْتِكَكَ . مشت و مال

جَكَّةٌ : تَمَرَّش كَلْبَرِیْب . خارش سخت

حَكَّكَ الْأَحْجَارَ الْكَرْمَةَ . جواهر تراش

اِخْتِكَكَ : حَكَّ : فَرَّكَ . خارش و مالش

وَحَلَّكَ : حَجَّرَ نَحْسَ الْمَادَنِ . سنک معک ، معیار

— : اِنتِجَان . نَحْس . آزمایش

اَسْحَكَةُ الْحَيْلِ : عَسَّةٌ . قُتُوب ^{کرده}

حَكَمَ الْبِلَادَ وَالنَّاسَ : تَوَقَّى اَمْرَهُمْ . حکومت کرد ، فرمانبرداری

— : مَسَّ قَادَ . رهبر کرد ، تسلط یافت

— : اَمَرَ . اَسْرَدَ . فرمان داد

— : مَبْطَ . جلوگیری کرد ، باز داشت

— : قَرَّرَ . تصمیم گرفت ، مقدر داشت

— : قَضَى وَفَصَلَ . قضاوت کرد ، حکم داد

— : بَيْنَهَا . میان آنها داد و رد کرد

— : عَلَى . به علیه کسی حکم داد

— : عَلِيهِ بِالْاَعْدَاءِ مَثَلًا . حکم اعدام صادر کرد

— : بَادَانَتْهُ . او را معضرت داشت ، محکوم کرد

— : لَهُ (لِلْمُتَلَعَةِ) . بِنَفْعِ او حکم داد

— : يَبْرَأَتْهُ . او را تبرئه کرد ، بیگناه داشت

حَكِيمٌ عَلَيْهِ . معکوم شد

— : عَلَيْهِ يَكْدَا . به ... معکوم شد

— : عَلَيْهِ التَّوَضُّعُ . به برداخت خارت معکوم شد

حَكَمَ عَلَى الْأَمْرِ : اِقَامَهُ مُتَكَمِّمًا . او را بدو در می برگزید

— : اَقَامَهُ حَاكِمًا . فرماندار معین کرد

حَاكَمَ : قَاضَى . دادری کرد ، قضاوت کرد

— : اَمَامَ مَجْلِسِ عَشْكَرِي . در دادری آرایش محالہ کرد

أَحْكَمَ : قَوَّى . قوت داد ، نیرد بخشد

— : الصَّلَ : اِسْتَنْهَ . کامل کرد ، محکم کار کرد

فَحْكَمَ . اَحْكَمَ (۱) اَمْرًا : تَعَرَّى وَفَقَّ مَشَيْتَهُ

بِمِيلِ خُودِ رِفَاتَارِ كَرْدَ

— : فِيمَ : اِسْتَنْهَ . محکم کرد ، بدینخواه خود بآنها عمل کرد

— : فِي السُّوقِ . بازار را در اختیار خود در آورد

اَسْحَكَمَ^۲ عَلَى كَذَا : اِسْتَكَّ . مالک شد ، صاحب شد

حُكْمُ الْبِلَادِ : اِدَارَتَاهَا . کُور داری

— : مَدَّةُ الْحُكْمِ او السُّلْطَةِ وَتَوَظُّعِهِ . دوران و طرز حکومت

— : الْاِيقَابُ (مثلاً) . حکومت خداید و ریخت

— : تَبْطِرَةُ . قدرت ، سلطه

— : قَرَار . اِدْعَانَامَه

— : قَضَاءُ . دادری ، قضاوت

— : ثُنَائِي او مُشْتَرَك (بین دولتین او آستد)

حُكُومَتِ مُشْتَرَك

— : حِثَانِي . حکم دارد گاه حثان

— : الْحَكْمُ او لُغَةُ الْحَكَمِيِّنَ . حکم حکمت هیئت داوران

— : الْحُلْفَةُ او لُغَةُ الْهَلْفِيِّنَ . رای هیئت منصفه

— : عَزَائِي اَي عَشْكَرِي . حکومت نظامی

— : بِالْاِفْلَاسِ . حکم ورشکستگی

— : حُضُورِي (وَجَاهِي) . حکم حضوری

— : غِيَابِي . غیابی

— : يَتَمَيَّلُ التَّنْفِذِ . حکم قابل اجرا

— : مَوْقُوفُ التَّنْفِذِ . موقوف الاجرا

الـ بِالْاَعْدَاءِ . حکم اعدام

بـ وَطِيقَتُهُ او تَرْكَزُهُ مَثَلًا . از نظر مقام و موقعیت خود

بـ الْعَادَةُ او الطَّرُوفِ . بنا بجا رفت و ادعای احوال

حَكَمَ : قَبِلَ . داور

اَسْحَكَمَدَار : حَاكِمَ مَدِينَةٍ . فرماندار شهر

اَسْحَكَمَدَار : حَاكِمَ مَدِينَةٍ . فرماندار شهر

۵ حکم داریه: دیوان الحکمتاد

ارک دولتی، اداره فرماندار
حکمة العالم: حکمت . دهناسب

— الآلة: منظم . مرکز گریز
حکمة: عقل . خرد ، دانائی

— فلسفة: فلسفه ، حقیقت اشیا
— مجودة الرأي: تضاروت درست ، رأی صاحب
— قول حکیم: بند ، ضرب المثل ، کلمه حکمت آمیز

۵ — طیب: علم پزشکی
— عقل: عاقلانه ، از روی تفحص درست
حکومة: اداره . دستگاه دولتی ، حکمفرمای

— دولة: دولت
— جمهورية: حکومت جمهوره
— دستورية: حکومت مشروطه
— الشمال: حکومت کارگران

— التزود: حکومت مطلقه ، استبداد
— ملحقية: پادشاهی ، حکومت موروثی
— نيائية: حکومت پارلمانی

حکومي: اداری . اداري ، دولتی
— ايميزي: دولتی ، اموال دولت ، خالصه
حکيم: عاقل . دانا ، خردمند

— فیلوف: فیلسوف
۵ — طیب: پزشکی
أشوب الـ: (فی البدیع) . تجاهل

وأي — فکر عاقلانه ، بند حکیمانه
حاکم: زالی . فرماندار ، استاندار
— قاضي: داور

— بأمره (مطلق التسلط) . فرمانروا مطلق ، خودکار
صیام: ۵ باب التفسیر . در بجهت مدکنده
إحکام: اتقان . محکم کاره . دقت

ب: ضبط . از روی دقت ، بدقت
إستحکام: محکم . سنگر بند ، محکم ساز ، پناهگاه

تحکم: استبداد . استبداد ، خودکارگی

تحکمی: استبدادی . دل بخوای

تحکم الحکیمین: رأی داوران ، داوره

مُحَكَّم: حکم . حکم ، داور

مُحَكَّم: مضبوط . متقن . درست ، دقیق

— صاحب: مناسب . بجا

— الشئ: ساخته شده از روی استاد ، با مهارت

محكمة: دارة القضاء . دادگاه

— ابتدائية: دادگاه شهرستان

— جزئية: دادگاه بخش

— المواد الجزئية: محکم خلاف

— الجنایات: دادگاه جنائت

— الجنایات العلیا: دادگاه عالی جنائت

— الجنتح: دادگاه جنمه

— ولية: دادگاه ملی

— مختلطة: محکم مختلط

— مدنية: دادگاه کنوری

— متکبرية: دادرسی آرشی

— التالیس: دادگاه تصفی و مرور ریستی

— الاستئناف: دادگاه استان

— استئنافية: استیناف

— (مخالفات الزور): دادگاه تخلفات راهبره

— النقض والایرام: دیوان عالی کور

أعضاء الـ: دادرسان

محكمة: نظر الدقوی . رسیدگی بدعاوه

حکمی الحجة: نقل . گفت ، نقل کرد

— طبع: تم . خبر چینی کرد ، بدگوئی کرد

۵ — تکلم: حرف زد ، صحبت کرد

— حاکمی: شایه . مانند بود ، شباهت داشت

— قلند: تقلید کرد ، پیروی کرد

حکایة الأخبار: نقلها . نقل ، روایت ، بازگوئی

— قصة: داستان ، افسانه

حَالِك: ناقل الخبر. گوینده اخبار، رادیه

— هُفْتَراف: گرامافون، فونوگراف

مُحَاكَاة: مشابه. شباهت

• حل: هلال (لی حل). خلاوة (فی حل)

• حَلَب: استخْلَب: اختاب البقرة. ماده گاو را دوشید

استخْلَب: استنصره. شیر جیره را کشید

— اللوز والزیت و غیرهما. شیر بادام یا دانه روغن را کشید

مَحْلَب: رَشَح. تراوش کرد

— العاَبُ فی فمی. دهان آب افتاد

حَلَب: استنار الابن. درشدن

حَلَب: بلد فی سوریا. شهره است در سوریه

حَلَبَة: نبات وحبّه. سنبلله و تخم آن

حَلَبَة: المرأة من الحب. یکبار درشدن

— بحال الخیل السابق. بفار. اسب دوام

— الباق: میدان الرهان (علی الخیل). میدان اسببازی

حَلَاب: الذي يحلب. دوشنده شیر

حَلَابَة: خالة الابن. زن دوشنده شیر

• حَلَاوِب: حَلَوْبَة. گاو شیرده

حَلَابَة: صناعة الالبان ومنتجراتها. لبنه. شیر فرودشده

حَلِيب: حَلَب: لبن. شیر

حَلِيب: شیر فروش

حَلِيب: لبن، عسقه، بجم، باپتال

حَالِب: قنای البول بین السکوة و اللانة

محبراء بول بین کلید و لمانه

مَحْلَب: نبات وحبّه. آلبالو تلخ، پیته

— مَلَابَسَة: دار صنایع الالبان. کارخانه شیر

مُتَحَلِب: شیر فرآورده هاشم مبارزند

— اللوز، الخ. روغن بادام

• حَلَنْت: هُأَبُوکَیَر. انقوزه

• حَلَجُ القطن: پنبه را پاک کرد. از پنبه دانسوا کرد

حَلَج: حَلَاجَة. حَلِيج القطن. پنبه پاک کن

حَلَجُ القطن: پنبه زن، لحاف دوز

مَحْلَجُ القطن: قَارُ الحَلَاجَة. کارخانه پنبه پاک کن

مَحْلَج: مَحْلَجَة: آلة العَلَج. پنبه پاک کن

• حَلَجَل: رَزَعَج. بر داشت، جابجا کرد، از جا برداشت

• حَلَزُون: قَوْقه. بَزَافَة. حَلَزُون

حَلَزُونَة: لَوْب. مار پیچ، کج

حَلَزُون: لَوْب. مار پیچ، شکل مار پیچ

• حَلَزُون: لَوْب. مار پیچ، شکل مار پیچ

حَلَزُون: لَوْب. مار پیچ، شکل مار پیچ

• حَلَسَ بالککان: افام. دریک جاماند، حبید، منزل کرد

حَلَس: ما یُوضَع تحت الشرج. عرق گیر، غد زین

• حَلَس: قَضَلَة. مَفْطَلَة. لَحْت. برهنه

أَحْلَس: لوه بن سواد و عمره. کهر، رنگ خرمائی

• حَلَف: سَرِبَم. طاس

• حَلَف: بَکْدا: اَقَم. (راجع قسم)

قسم خورد، سوگند یاد کرد

— کَذَبًا. قسم دروغ خورد

حَلَف: اَسْتَحْلَف: جله یحلف. قسم دار، سوگند داد

— نَاشَة. درخواست کرد، التماس کرد

حَالَف: عَاهَة و ناصِرَة. متعهد شد، پیوست، هم بیان

حَلَف: حَلْفَان: یَین. قسم، سوگند

— کَاوِب. قسم دروغ

حَلَف: حَلِيف: مُعَا لِف. متحد، هم بیان، منفوق

— اِتِّحَاد. هم بیان، اتفاق

حَلَفَاء: حَلَفَة. یک نوع حکن که در صنعت کاغذ

• حَاوُف: هَلِیَوف. خنجر بَرَزِي

• حَاوُف: هَلِیَوف. خنجر بَرَزِي

— خَوک و خنی، گراز

— خَنزِر و شَناس. خوک اهلی

— دَکَر الخنزیر، گراز زن

— خَوک و خنی، گراز

حَالِقٌ : مُنِيفٌ . مُرْتَقِعٌ . بَلَدٌ ، بِالْأَ

مُحَلِّقَةٌ : مُنَكَّنَةٌ حِلَاقَةٌ . تَبِيعَ خُودَنَرَشَ .

مُحَلِّقٌ : مُرْتَقِعٌ فِي طَرَانِهِ . بَلَدِ بَرْدَرِازَ

مُحَلِّقَةٌ : قَلَّةٌ طَائِرَةٌ . دَرِیْزَهْدَه (هَوَاجِیَا)

وَحَلَقٌ : النَّبَاتُ : قَنْمٌ . يَلِكُ تَشْتَقُ بِهِ

بَیْجِکَ ، رِیْزَه بَیْجِکِیَا . حَلَقُومٌ : حَلَقٌ . کَلَوَکَا .

رَاخَةُ أَل : مَلَبَنٌ . مَقَطِی (شِیْزِی)

حَلَكٌ وَحَلَوَلُکُ الْبَیْلِ . هُوَا نَارِیْکُ شَد ، بَرِه سَیَاهِ شَبِ

حَلَكٌ . حُلُکَةٌ . سَیَاهِی . نَارِیْکِی

حَلَكٌ . حَالَكُ السَّوَادِ . مِثْلُ کَهْرَبَا سَیَاهِ

— . الظَّلَامُ . سَیَاهِ . قَیْرَکُونُ

حَالُ الْأَمْرِ : أَجَاذَهُ . أَجَاذَهُ دَاد ، تَجْوِیْزِکَرِ

— الْكَلَامُ وَالشَّيْءُ : رَدَّهُ إِلَى عَیْنِهِ . مَوَشَّکَا کَرِ

— الْبَوْلُ : قَسَرَهُ . اودرارو تَجْوِیْزِکَرِ

— مِنْ ذَنْبٍ . بَخْشِیدَ . کَدَشْتِکَرِ

— الْبَیْنُ : کَدَرَهَا . کَهَارَهُ دَاد

— الْفَرَسُ : فَکَلْ أَجْرَاهَا . اَشْمَ رَا شَکَا فِ

— اَوْصَرَفَ الْوَرَمَ . وَرَمَ رَا اَزْمِیَانِ بَرِ

حَلُ الْفَقْدَةِ . کَرِهَ کَا لَکَرِ . کَرِهَ رَا بَا زَکَرِ

— الْمَقْدَةُ : سَلَكَهُ . اَزْمَ بَا زَکَرِ ، اَزْگِیْرَ دَرِآوَرِدَ

— تَرَكَ : تَتَبَّ . آزَادَکَرِ ، رَهَاکَرِ

— تَوَلَّى : فَرِهْدَ آمَدَ ، وَاوَرَشْدَ

— بَیْنَهُ الْتَفَ وَرَكَبَ . اَزْمَ بَا زَکَرِ ، لَهِم رِیْغَتَ

— اَطْلَقَ . اَرَخِی . شَلَّکَرِ ، سَسْتِکَرِ

— اَذَابَ . آبَ کَرِ

— الْمُسَلَّةُ اَوْ الْفَرَاخُ . مِثْلُهُ بِاَمْعَارِ اَحَلْ کَرِ

— الرِّمَزُ اَوْ الْبَجَرُ . کَلَفَ کَرِ (رَضَ)

— الْمَكْتُوبُ بِالْبَجَرِ (الْمُطْلَعُ) . اَزْهَالَتْ رَضَرِ دَاوَرِدَ

— اَنْشَرَكَا اَوْ الْجَلَسَ . شَرِکَتْ بِاَهْمِیْ رَا مَعْلُکَرِ

— بِالْمَسْکَنِ : تَوَلَّى اَوْ اَقَامَ . اَقَامَتْ کَرِ ، مَنَزَلْ کَرِ

— بِرَ الْأَمْرِ : اَصَابَهُ . بَرِیْشَ رِیْخَ دَاد ، دَاغِ شَد ، بَیْشَ اَمَدَ

مُحَلِّقٌ : اَمَدَ اَعْمَاءَ لَجَةِ التَّغْلِیْدِ . عَضُوهُیْتُ مُنْصَفَ

مِیْنَةُ الْهَلَسِیْنِ . لَجَةُ التَّحْلِیْلِیْفِ . هِیْتُ مُنْصَفَ

مِیْنَةُ الْهَلَسِیْنِ الْاِهْمَیَّةَ هِیْتُکَا اِنْعَامَ اَمْرَ اَخِلَ دَاوَرِیْسَه کَرِ

مِیْنَةُ الْهَلَسِیْنِ الْاَتَاغِیَّةَ . هِیْتُکَا کَلَمَ رِیْزَه کَرِ اَحْوَا اَمِدَه

اَعْمَاءَ لَجَةِ التَّغْلِیْدِ . اَعْمَاءَ هِیْتُ مُنْصَفَ

مُحَالَفَةٌ . مُحَالَفٌ : مُعَاوَدَةٌ . هَمَّ عَهْدَهُ ، هَمَّ بَیْأَنَهُ

حَلَقَ الشَّعْرَ : اَزَالَهُ بِالْمَوْسِیْ . بَاتِیْعَ نَرَا شَیْدَ

حَلَقَ الطَّائِرَ . بَرِهْدَه ، بَرِزَا کَرِ ، اَوِجْ کَرِ

— السَّيِّءُ : تَجَلَّهَ كَالْحَلْفَةِ . حَلَفَکَرِ ، بَیْجَ دَاد

— عَلَيْهِ : حَوَقَ . حَلَفَ زَرَدَ ، دَوَرِکَرِ

حَلَقَ الشَّعْرَ . مَوَرِشَی ، دَلَاکِی

— : بُلُومُ . مَرَزَرَدَ . کَلَوُ

— الشُّبَّالُ (فِي الْبَجَارَةِ) . جَارِیْجُ بِاَقَالِبِ بَیْجَرِ

سَقَفُ الْـ : سَقَفُکَا . کَامُ ، سَقَفَ دِهَانَ

حَلَقِي : عَمَسَ بِسَقْفِ الْمَلَقِ . مَخْصُوصَ سَقْفِ دِهَانَ

— : بُلُومِ . رَا بَیْزَه بَرِکَلَوَاکَا

حَرْفٌ . حَرْفٌ حَلَقِي

حَلَقَ (الْجَمْعُ حِلَقَاتٌ) : قَطَرُ . کَوِشَوَارَه

حَلَقَةٌ (جَمْعُهَا حَلَقٌ وَحَلَقَاتٌ) . دَاثَرُ ، اَنْگِیْرِی

— دَاثَرَةٌ .

— مِنْ النَّاسِ : جَمَاعَةٌ . دَسَه ، جَاعَتِ

— مِنْ بَیْلَةٍ : دَرَزَدَةٌ . حَلَفَةُ تَجْوِیْزِیْ .

— سَاعَةُ الْبَیْزِ . حَلَفَةُ سَاعَتِ جَیْیِ

— شَرِبَ . حَالَتِ مَتِی ، مِی کَارِی

— الشُّطْرُنُ : شُيُوهُ . بَا زَارِیْیَه

— اَلْـ : آلهَ فَلَکِیَّةٌ قَدِیْمَةٌ . جَوْبَ فَلَکِ

ذَاتِ الْمَلَقِ : آلهَ فَلَکِیَّةٌ . کَرِهَ مِثْلُ

— اَلْـ الْمَقْوَدَةُ . حَلَفَةُ کَمَشَدَه

حَلَقِي : مُتَدَبِّرٌ . کَرِهَ ، دَا مِیْرَ مَانَدَ

حَلَقٌ : مَرَزَنَ . سَلَمَا ، اَرَا بَکَرِ

— صَبَغِي . دَلَاکَ تَبِیْعَ زَنْ

— الدِّينُ: حَالُ قَوْلٍ وَفَعْلٍ. مَوْعِدٌ بِإِخْتِامٍ وَامٍ يَسِيدُ
 — النِّيَّةُ: كَلَامٌ خَلَا. حَلَالٌ وَشَرْعِيٌّ يُوَدُّ
 — النِّيَّةُ: مَعْلُومَةٌ. دَرَجَاتُهَا مُنَاسِبَةٌ لِقَرَارِ كَرْتِ
 — مَحَلُّ كَذَا: جَانِبُهُ شَدُّ جَاءَ دِيكُهُ رَاكِرْتِ
 — الْوَلَدُ: ذَقَبٌ. رَنَكٌ يَهْرِدُ، يَهْرُدُهُ شَدُّ
 — الشَّيْءُ أَوْ الصِّفَةُ: مَوْسِمٌ زَمَانٌ يَأْتِي بِنَتَانٍ يَسِيدُ
 — مِنْ كَذَا: أَطْلَقَ. رَهَاكَرْ، آلَاكَرْ، وَلِكَرْ
 — مِنْ ذَنْبٍ: عَفْوَكَرْ، مَجْنِدُ
 أَحَلَّ: أَنْزَلَ. جَادَادُ، فَرَارِدَادُ
 أَحَلَّ الْمَكَانَ: قَوْلٌ فِيهِ وَفَعْلُهُ. نَصَرَكَرْ، اِسْتَالَكَرْ
 اِفْهَلَ: تَنَكَّكَ. اَزْهَمَ بَارَزْدُ، سَلَّ شَدُّ
 — اِنْتَفَى: بَهْمُ حَوْرٍ، مَحَلَّ شَدُّ
 — مَحَلُّ: تَنَكَّكَتْ اَجْزَاوَهُ. مَنَاسِي شَدُّ، بِاشِيدُهُ
 —: ذَابَ. آبُ شَدُّ
 تَعَلَّلَ: مِنْ يَنْتَرِ. اَزْهَدَ قَسَمَ اَزَادُ شَدُّ
 — بِهَ التَّسَرُّ: اَزْدَرَجَ سَفَرُ فَرْسُودُهُ شَدُّ
 اِسْتَعْلَ: هَدَّ خَلَا. حَلَالٌ دَانَتْ، رَوَا شَدُّ
 حَلَّ: قَلَّ. رَهَا اَزْدِيدَ، اَزَادُ
 —: تَدْيِيرٌ. جَارَهُ، رَاهُ حَلُ
 — مَوْفَقٌ: تَوْبَهُ
 — اِطْلَاقٌ: اَزْدَادِي، رَهَائِي
 — اِزْرَا: تَبَرُّهُ
 — اِلْخَطَائِي (فِي اِلْجَابِ)
 — مِنْ خَطِيئَةٍ: خُفْرَانُ. اَمْرُزَشُ، مَجْنَشُ
 — اَلْفَرَكَةُ: اِنْخِلَالُ شَرِكَتِ
 حَلَّ: حَلَّةٌ وَنَبِيَّةٌ. مَجْنُودُكَ دِعَايَتِ مَذْهَبِي
 حَلَّةٌ: مَحَلَّةٌ. كَوْدُ، مَجْنَشُ
 حَلَّةٌ: تَوْبٌ. جَامِدُ، لِبَاسُ، رَغِي
 حَلَّةٌ: فَيَنْزِلُ الطَّبَنُ. كَمَا جَادَانُ
 قَالِبُهُ خَوْرَاكَ يَهْرُدُهُ

حَلَالٌ: حِدَّةٌ حَرَامٌ. شَرْعِيٌّ، جَائِزٌ، رَوَا
 اِنْ: اِنْ شَرْعِيٍّ. حَلَالٌ زَادَهُ
 اِنْ: طَبِيبُ الْاَخْلَاقِ. اَدَامُ خُوبٌ دَخُوشِ اَخْلَا
 حُلُولُ: تَزُولُ. وُرُودُ، فَرْدُ
 — شَعْنُ عَمَلٍ آخِرُ (كَمَا شَأْنُ). جَانِبِي، نِيَابَتِ
 حَلِيلُ: زَوْجٌ. شَوْهَرُ
 حَلِيلَةُ: زَوْجَةُ، زَنُ، هَسَرُ
 اِخْلِيلُ: مَجْبَرِي الْبَوْلِ فِي التَّضْيَبِ. مَجْرَأُ بَوْلٍ دَرْفَضِيهِ
 اِخْتِلَالٌ: اِسْتِغَالٌ. تَنْصَرَنُ
 اِنْخِلَالٌ: تَحَلُّلٌ. تَنَكَّكَ. تَلَا شَدُّ، بِاشِيدُ، فَنَغِي شَرِّ
 —: اَلْوَرُ. مِرَاكِنُكَ دَجْهَرُ نَوْرِ
 —: ضَعْفٌ. نَاوَاغُ، سَتِي، فَرْسُودُكَ
 —: الطَّاهِرُ: مَنَّةٌ. نَاوَاغُ جَنَنِ
 مَحَلَّةٌ: مَحَلُّ شَدُّ. مَا تَعَلَّ بِهَ قُدَّةُ اَلْبَيْتِ
 حَلَالٌ بَوْرَدُ
 تَحَايَلُ: حَلَّ. حَلَّ كَرْدَنُ، اِنْخِلَالٌ، تَلَا شَدُّ
 —: الْوَرْدُ. خَوَا بَدَنُ دَرَمِ
 —: اَلْكَلَامُ اَوِ التَّحْقِيقُ. تَحْزِيرُ دَجْهَرُ اِنْخِلَالِ
 —: طَبِيبِي. تَحْزِيرُ رَنَكُهَا طَبِيبِي
 —: كَهْرَبِي. تَحْزِيرُ رُوشَانِي بَرَقِ
 مَحَلَّ: مَكَانٌ. مَوْضِعٌ. جَا
 مَحَلِّي: مَوْضِعِي. مَوْضِعِي
 فِي مَحَلِّ: بَدَلًا مِنْهُ. بِجَايِ اَوْ
 فِي: مُنَاسِبٌ. دَرَجَاتُهَا مُنَاسِبٌ. شَائِنَةٌ
 فِي مَعْرِ: نَا بَجَا، نَا مُنَاسِبٌ
 مَحَلَّةٌ: مَكَانُ اَلْحُلُولِ (اَوْ مَسْكَرِ). اِرْدُوكَا
 مَحَلَّلُ: مَنَكَّكَ. مَذْيَبٌ. آبُ كَنَدَنُ
 —: الْاَذْرَامُ. زَايِلُ كَنَدَنُ اَمَاسُ
 —: مُبَرِّزٌ. مَجْنُودُ
 مَحْلُولُ: سَابُّ. اَزَادُ، رَهَا
 —: مَنَكَّكَ. بَارَزْدُهُ
 —: مُذَابٌ. آبُ شَدُّ
 —: اَلنِّيَّةُ اَوِ الْمَذَابُ. مَحْلُولٌ بِاِسْمِ اَذَابِ نَمَلِ
 —: الطَّاهِرُ: هَتِيبِي. سَتِ كَرِ، نَاوَاغُ، ضَعِيفُ

حَلَمَ بِكُنَا : رَأَاهُ فِي النَّوْمِ اورا در خواب دید
 - احْتَلَمَ : اَذْرَكَ . بِنِ بُلُوغِ رَسِيدِ ، بِالْعِ شَد
 احْتَلَمَ : تَعَلَّمَ : تَوَمَّ . شَبَّاهُ شَد
 حَلَمَ : كَفَّ حَلِيَا . مَلَامَ بورد ، بره بار بورد
 حَلَمَ : مَنَام . خَوَاب ، رُؤْيَا
 - اَذْرَكَ « بَيْنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ » . بُلُوغِ ، تَحْلِيْفِ
 حَلَمَ الْاَحْلَامَ . حَالَمِ خَوَابِ ، كَوْنِ مَرِيَانِ
 حَلَمِي : مَحْضٌ بِالْاَحْلَامِ . رَابِئَةٌ بِخَوَابِهَا
 حِلْمٌ : صَبْرٌ وَانَاةٌ . خُود دَارِي ، بره باره ، تَحَلُّ
 حَلَمَةُ الشَّعْبِي وَغَيْرِهِ . نَزْكُ بَنَاتٍ وَبِرَامِدْ كَ آن
 - الصَّرْع . بَنَاتٍ جَانِبِ
 - الْأَذْنُ : شَعْنَتَا . مَرْهَمُ كَوْشِ
 - قُرَادَةُ . كَنَّةٌ . انْكَلِ
 - صَبِيْزَةُ . خَلِيْمَةُ . بَرَامِدْ كَ كَوْشِ
 حَلِيْمِي : كَلِمَةُ . مَانْدُ نَزْكُ بَنَاتِ
 - لَهُ حَلَمَةٌ . دَارَاءُ بَنَاتِ
 - حَلِيْمِي . انْكَلِي
 مَيَّوَانِ او بَنَاتِ . . جَانُورِيَا كِيَا هَانِ انْكَلِي
 وَرَمَ . . زَكِيْلُ رُوِي بَدَنِ اِنْسَانِ
 حَلُومٌ . حَالُومٌ (جِنَّةٌ) . بَنِيْرُ جَبْرِ دَارِ
 حَلِيْمٌ : طَوِيْلُ الْاَنَاءَةِ . بَرِهْ بَارِ ، مَلَامِ ، شَكِيْبَا
 مُحْتَلِمٌ : بِالْعِ . بِالْعِ ، مَكْلَفِ
 حَلَمَ . حَلَا . حَلِي : كَانْ حَلُوًا . شَبِيْرُ مَرْبُورِ
 - لَدَّ . خُوْشَمَرْ وَ لَدِيْ بورد
 - فِي مِيْنِهِ . مِيْلُ كَرْدِ ، خُوْشِ كَرْدِ
 حَلِي : مَبِيْرُ حَلُوًا (رَاجِعِ حَلِي) . شَبِيْرُ كَرْدِ ، خُوْشَمَرْ كَرْدِ
 - صَبِيْرُ جَمِيْلًا . نِيَا كَرْدِ ، پَرَايْتِ ، زَيْنْتِ دَارِ
 اسْتَحْلَى : وَجَدَهُ حَلُوًا . بِمَذَاقِ شَبِيْرِ اَبَدِ
 اسْتَحْلَاهُ فِي نَظَرِهِ . بَارِ مِيْلُ كَرْدِ ، خُوْشَمَرْ اَمَدِ
 حَلُوٌ : مِيْنُ مَرِّ او مَالِجِ او حَالِيْضِ . شَبِيْرِ
 - جَمِيْلِ . زِيَا ، فَنَشْكَ ، خُوْشَمَرْ
 - لَدِيْ . خُوْشَمَرْ

مَلَهْ - اوْعَنْبَ . آبِ نَارِهِ
 حَلُوًا . حَلُوِيٌ حَلَاوَةٌ . شَبِيْرِ
 حَلَاوَةٌ : كَوْنُ الشَّيْءِ حَلُوًا . شَبِيْرِ
 حَلَاوِي (جَمْعُ حَلُوِي) حَلَاوِيَاتُ . اِنْسَامِ شَبِيْرِ
 - : فَيْبَتُهُ . لِيَكُنْ . كِفَارُهُ ، تَادَانِ
 يُبَيِّعُ كَالْحَلَاوِي . مَانْدِ بَاخَلُوَا بِمُخْرَنْدِ
 حَلَاوَاتُ : الْفِدَةُ الْمَلُوءَةُ . لَوْزِ الْمَعْدَةِ
 حَلَاوِي (وَالْجَمْعُ حَلَاوِيُون) . قَنَادِ
 حَلَاوَانِدُ . جَنْشُ ، بِيْشِ كَشِ
 حَلَاوَانِي . حَلَاوَانِي : صَالِحِ الْمَقْدُوِي وَبَالِيَا . شَبِيْرُ سَارِ
 قَنَادِ
 حَلَوَفٌ (فِي حَلَفِ) حَلُومٌ (فِي حَلَمِ)
 حَلِي : زَبِيْنٌ (رَاجِعِ حَلُو) . زَبِيْنُ كَرْمِ ، آرَايْتِ ، زَبِيْنُ
 حَلِي . حَلِي : مَصْنُوعٌ حَلَاوِيَا . جَوَاهِرِ ، سَنَكِهَاهُ كَرَامِيَا
 حَلِيَّةٌ : شَيْءٌ لَزِيْنٌ . كَوْشِي ، زَبِيْبُ ، زَبُورِ
 حَلِيْبٌ (فِي حَلَبِ) حَلِيْبٌ (فِي حَلَفِ) حَلِيْلٌ (فِي حَلَلِ)
 حَلِيْمٌ (فِي حَلَمِ) حَمٌ (فِي حَمِ) حَمٌ (فِي حَمِ)
 حَمًا الْبَيْزُ وَالتَّرْتَرُ وَغَيْرُهُمَا : طَعْمُهُمَا .
 حَمِي عَلَيْهِ : حَضَبٌ . خَشَمُ كَرْدِ ، اَزْجَادِ رُوْفِ
 حَمَانَةُ : طَيِّبٌ سَجَلِ ، نَطَرْتُ ، خَبِرْتُ ، سَرَشْتُ
 حَمَا (فِي حَمِ) حَمَارُ (فِي حَمِ) حَمَامٌ (فِي حَمِ)
 حَمَاهُ (فِي حَمِ) . مَادِرْزَنْ
 حَمَمُ الْبَحْمَانِ : مَقَالٌ . اَسْبَ شَيْءٍ كَنِيْدِ
 حَضَمَةُ . شَيْءٌ
 حَمِيْدٌ : اَتَى عَلَى . تَصَرَّفِ كَرْدِ ، تَجَمِيْدُ كَرْدِ ، سَتُوْدِ
 - : تَشْكُرُ . سِيَاْسَ كَذَارِدِ ، تَشْكُرُ كَرْدِ
 حَمْدٌ : تَنَاءٌ . سَتَابُشِ ، تَجْمِيْدِ
 - : شُكْرُ . سِيَاْسِ
 الْحَمْدُ قَر . سِيَاْسِ رَسَائِيْ مَرْخَدُ اَرَا ، خَدَا اَرَا شَكْرُ

حَمِيدٌ مَعْمُودٌ : يَسْتَحِقُّ الْمَدْحَ سَوْدَةٌ ، دُرُخُونِشَاي
 — السُّنْمَةُ : نَيْكَنَام ، خُوشَنَام
 — : سَلِيمُ الْعَاقِبَةِ (مَرَكْس) : عَاقِبَتِ بَحْرِ
 حَامِدٌ ، حَمُودٌ : شَاكِرٌ ، سَبَاسْ كَذَار
 حَمَرٌ : صَبِغٌ بِلَوْنِ أَحْمَرَ رَنَكِ قَرْنَزِدِ ، قَرْنَزِدِ كَرْدِ
 ۵ — اَلْجَمُّ وَغَيْرُهُ : قَلَّاهُ . كُوشْتِ دَاسِرِخِ كَرْدِ
 اِحْمَرٌ : صَارَ أَحْمَرَ . قَرْنَزِدِ ، سِرْخِ شَدِ
 — خَبَلًا : اَزْخَالَاتِ سِرْخِ شَدِ ، شَهْنَدِ شَدِ
 حُمُرٌ : نَوْعٌ مِنَ الدَّارِ الْاَسْوَدِ . قَبْرِ
 ۵ حُمُرَانِ . خُمُرَايِ بَلْجُورِ اَرْدِ
 حُمُرَةٌ ۵ حَمَارٌ ، اِحْمِرَارٌ . سِرْخِ ، قَرْنَزِ
 ۵ حُمُرَةٌ : مَرَضٌ . بَادِ سِرْخِ
 ۵ — : وَبَامَ قُوجِهْ اَوْ اَلشَّفَتَيْنِ . سِرْخَابِ ، غَاذِ
 ۵ — : مَسْحُوقُ الطُّوبِ الْاَحْمَرِ . سِرْخِ اَجَرِ قَرْنَزِ
 حِمَاكُ . دَرَا زَكُوشِ ، الْاَغْ ، خَرَمِ
 — اَلزُّرْدِ : قَشَنُ (اَنْظُرْفَن) . كُورَا سَبَدِ
 — الْوَحْشِ : قَبْرِ (اَنْظُر عَيْر) . كُورِ خَرِ
 حِمَارَةٌ : اَنَانِ . مَاجِهْ الْاَغْ
 حَمَارٌ : صَاحِبِ اَوْ سَاقِ الْحَمَارِ . خَرَكِ بِاَصَاحِبِ الْاَغْ
 حَمَارَةُ الْقَبْطِ اَوْ الْعَرَّةُ . شَدَتْ كَرَمَا
 اَحْمَرٌ (الْمَوْتُ حَمْرًا) . قَرْنَزِ ، كَلَكُونِ ، سِرْخِ كُونِ
 — كَلَدَمَ (لَبُون) . مَثَلِ خُونِ ، خُونِ كَرَفَتِ
 — قَالِ . مَانَدِ خُونِ سِيَاهِ
 — وَزْدِي . لَعْلِ فَاغِ ، كَلَكُونِ
 — قَرْنَزِي : ۵ بَمَهْمُوهُ . بَرَنَكِ مِخْلِ غَنِ
 ۵ مَحْمَرٌ : مَقْلُوبٌ بِالسِّنِّ اَوْ بِالزُّبُرِ . سِرْخِ كَرْدِ ، بَارْدِ
 ۵ حَمَرُ كِي الْقَبْرِ اَوْ الْاِتْفَاقِ وَغَيْرِهِ . جَرَزِدِ ، خَرْدِ كَرْدِ
 حَمَرُ الْاَسَانِ : لَذْمُهُ . زَبَانِ اَنْزِ كَرْتِ ، دِهَانِ رَاسُوزَانِ
 حَامِزٌ : يَلْقَى الْاَسَانَ . تَنَدِ ، زَنْدِ ، زَبَانِ سَوِزِ

حَمَسٌ : هِنَجٌ . بَهْجَانِ آوَرْدِ ، تَهْرِكِ كَرْدِ ، بَهْجُوشِ آوَرْدِ
 — الْعَبُّ : حَمَمَةٌ . سِرْخِ كَرْدِ ، بُودَادِ
 حَمَسٌ ، حَمَمَسٌ : غَالَرٌ . سِرْغِيَّتِ اَمَدِ ،
 — : تَوَجُّجٌ . غِيَرَتِ بَخْرُجِ دَادِ
 حَمَسٌ ، اَحْمَسٌ : قَبِيوَرٌ . بَاحِرَارَتِ ، دِيَوَانَدِ
 — : نَيْبِطٌ . زَنْدِ ، دَلِ ، بَادِرُجِ ، بَانَاطِ
 حَمَاسٌ . حَمَاسَةٌ : هَمِيرَةٌ . تَابِ رَنْبِ ، شُوقِ ، بَهْلُوْا
 حَمَاسِيٌّ : مُحَمَّسٌ . يُوَجِّعُ الْعَوَاسَ . نَكَانِ دِهْنَدِ احْسَاسًا
 مُتَحَمَّسٌ : هَافِجُ الْحَوَاسِ . شُورِيدِ ، بَرَا شَعْنَةِ
 حَمَشٌ : اِنْخَبَ . بَخْمِشِ آوَرْدِ ، اَنْتَبَخْتِ ، مِرَا فَرَدِخْتِ
 ۵ — الطَّنِخِ وَغَيْرِهِ : شَوَطٌ . بَرِشْتِ كَرْدِ ، مِرَا يَنْ كَرْدِ
 حَمَصٌ : شَوِي . بَجْتِ ، بُودَادِ ، بَرِشْتِ كَرْدِ
 — اَلْمَبْرُ وَغَيْرِهِ . بَرِشْتِ كَرْدِ
 حَمَصٌ . حِمَصٌ ۵ حُمَصٌ . نَخُودِ ، نَخُودِچِ
 حُمَصَةٌ (فِي الطَّبِّ) . مِلَادِ ، فَرَمِ سِرِ
 مُحَمَصٌ : مَشْوِيٌّ . سِرْخِ شَدِ ، بَجْنَتِ
 مِعْمَصَةٌ الْبُسْنِ . اَسْبَابِ بُودَادِ قَهْوِ
 حَمَضٌ : كَانِ اَوْ صَارَ حَامِضًا . قَرَشِ بُودِ بَا مَرِشِ شَدِ
 حَمَضٌ . اَحْمَضٌ : صَبَرَهُ حَامِضًا . قَرَشِ كَرْدِ ، قَرَشِ زِ
 — فِيلِمُ الصُّورَةِ الشَّيْئَةِ . اَشْكَا كَرْدِ ، فِيلِمِ عَكَاسِ رَاظَا
 ۵ — الْاَبْنُ وَغَيْرُهُ . شِيرِ مَرِشِ شَدِ ، مَامَتِ شَدِ
 ۵ حَمِضٌ . حُلُوضٌ . قَرَشِ ،
 حَامِضٌ : مَاضِيٌّ . سِرْخِ مَانَدِ
 — : كَيْتُونٌ . لَبِو قَرَشِ
 — : مُخَمَّضٌ . قَرَشِيدِ
 حَمُوضَةٌ . قَرَشِي
 حُمَاضٌ . حَمِضٌ : نَبَاتٌ . كَبِيَاهِ قَرَشِ
 حَمِيزٌ : حَامِيزٌ قَلِيلًا . مَرٌ . كَمِي قَرَشِ مَرِ

۵- الـ العرف . پرده نمند که هر سال از مصر برای بوشان
خاند کعبه میبرد
حله الـ العرف . مراسم حل پرده مقدس
مُحَمِّل : منقل . بارشده ، زیاده بارشده
- مَوْسُوق : زیر بار
مَحْمُول : مَرْفُوع . حل شده ، برداشته شده
- المَرْکَب : حَوْلَه . ظرفیت بارگیری کنفی
- (لی النطق) . مسد ، خبر
- علیه (لی النطق) . موضوع
- مُحْتَمَل : مُطَاق . تحمل پذیر ، درخور و نایز
مُحْتَمَل ۲ : مُرْتَجَح . احتمال ، باور کرده
امر - رویداد احتمال
من الـ : علی الأرجح . احتمال زیاد میبرد که
حَمَلَقَ بِهِ : ۵- بَمَلَقَ . خیره شد ، زلزل
جَمَلَقَ البَیْن : بایان جنبها . پرده منتهی چشم
حَمَمٌ : مُتَسَلِّ ۵- حَمَمِ . آب تنی کرد ، شست و شو کرد
- حَم . أَحَم : أَحَمَس . گرم کرد ، داغ کرد
حَم ۲ : القی : آشود . سیاه بود ، سیاه شد
حَم الرُّیْل : أصابته الحُمى . تب کرد ، درجه حرارتش
بالا رفت
- الأمر : فُجِی . کار تمام شد ، پایان رسید
إِسْتَحَمَّ . تَحَمَّمَ : اغْتَسَلَ . حمام گرفت ، آب تنی کرد
حُمَم : فَعَس . دغال ، نیم سوز
- مَقْدُونَات البَرَّان . توده ها که داخله که از کوه آتشفشان
حَمَام (والواحدة حَمَامَة) . کبوتر
بَرَمِ او بَجَلِ . کبوتر چاهی
- الزايل او الراسالي
کبوتر نامه بر ، کبوتر نامه د
- مَوَّج . کبوتر نامه بالغ
- مُطَوَّق . قَرَع . کبوتر جنگی ، کبوتر کلدی برنجی
- هَزَاز . کبوتر حشره
رجل الـ : شجرة الدم . شکار ، شکار
ساق الـ : (نبات طیبتی) . کاهوشک ، ساق الحما

حَمَام : إِسْتِحْمَام . اغتسال . آب تنی ، شست و شو
- مَكَان الإِسْتِحْمَام . گرمخانه
- حَوْضُ الإِسْتِحْمَام . حمام فرنگی
- بَحْر . حمام دریا
- بَحَار . حمام بخار
- حَمَام (حَمَم) . حمام آفتاب
- سَبَاحَة . استخر شنا ، جالدری
- نِجْنِی . وان
حَمَام . حَمَة . مَوْت . مرگ
حَمَة : شَوْكَة (فی حَمی) . نیش ، زخم نیش ، خلس
حَمَة : عَیْنُ مَاءِ حَمَلَة . آب گرم معدنی
- حَمَایَة . قَوَارَة مَاءِ حَمَلَة . چشمه آب گرم
حَمَة : نَبِیْة . مرگ
حَمَة : سَوَاد . سیاهی

- حَمَى : ۵- سَحْوَة . تب ، درجه حرارت
حَمَى ۲ : الدَّق . تب لازم ، تب استخوان ، تب سل
- رَاجِمَة . تب راجع
- الرِّیْح . تب چهار روز یکبار
- حَمَة . تب عفونی
- النبی . تب یک روز در میان . نوبه
- مُرَدَّدَة (متفرقة) . تب فاصله دار
- مُتَقَطَّعة . تب متناوب ، نوبت دار
- مُرْمَزِیَّة . تب مخلت
- قَلَاعِیَة (لبعیوانات) . زخم با درهان چارپایان
- مَرْدَم (مطبقة او مستدیه) . تب هبشی
- مَعْقُوبَة . حصه
- اللابا . تب مالاریا
- النفا . تب زایمان
- الورد . تب هر روز
- تب الحصى . تب بزرگ
- حَمَمِی . تخمن بالحمى . گرمخانه تب . سوزش تب
حَمِیم : قَرِیب . نزدیک ، خورمانه ، بسته
أَحَم : آشود . سیاه

إِسْتِحْمَام . شستن ، آب تنی
- حَمَم . ۵- قَرَّان . دیک بخار دیک
- مَحْمُوم . آب گرم کن
تب دار

• حَمُو. حَمَّ. حَمًا: آبِ الزَّوْجِ او الزَّوْجَةُ پدرشهریادین
 - حُمُو: رِيَّةُ الْعَرَّةِ شدت گرمی، گرمایسوزان
 ۵- الثَّيْلُ: حَصْفٌ گرمی دانه، آماس سوزش دار
 حَمَاة: ام الزَّوْجِ او الزَّوْجَةُ مادرشهری یا زن
 • حَمَسَى (لی حم) . تب ، گرمی
 • حَمَى: وَقَى . حایت کرد ، نگهبانی کرد
 - سَتَرٌ . پناه داد ، سپرد
 - المَرِيضُ (ما بعدَهُ من العَطَامِ) . بیمار را برهنه زار
 حَمَى: صَارَ حَلَاوًا . هوا گرم شد
 - تَبَّيْنُهُ . از کرده دررفت ، آتش شد
 حَمَى. أَحَمَى: سَخَّنَ گرم کرد
 - تَبَّيَّجَ . برافروخت ، شعله و ساخت ، فشرید کرد
 ۵- حَمَمٌ . غُفْلٌ . حَامِ كَرَفٌ . شَتٌّ شُكْرٌ
 حَامَى مِنْ: دَافَعَ . دافع کرد
 - مِنْ: عَصَنَهُ . پشیمان کرد ، باری کرد
 احْمَى مِنْهُ: انْتَقَاهُ . از دست او پناه برد ،
 ... پناهنده شد
 - نَعَسَى الْمَرِيضُ (فِي طَعَامِهِ) . بیادین دست و پایش
 پرهیز کرد
 تَحَامَى الشَّيْءَ وَالْأَمْرَ: اجْتَنَبَهُ . از ... دور کرد ، پرهیز کرد
 حَمَةُ الْأَنْعَلَةِ وَغَيْرِهَا: إِبْرَتَا او عَوَّكُمَا . بیش زینور
 سایر حیوانات گزیده
 حَمَى: وَقَاةٌ . حایت ، نگهداری ، جلوگیری
 حُمِيًّا: مَوْزَةً . تَنَدٌ ، شدت ، هیجان
 - حَمِيَّةٌ: حِدَّةٌ . به مردها، تند ، حرارت
 - - - - - : مِجَاجٌ . خشم ، برافروختن ، دیوانگی
 حَمِيَّةٌ: حَمَاسٌ . عَجَبٌ
 -: أَنْفَقَ . تَكَبَّرَ ، ناز
 حَمِيَّةٌ: طَعَامُ الرَّمِيَّةِ: تَدْيِيرُ غَدَائِهِ . پرهیز ، ترتیب خوردن
 حَمَاةٌ: وَقَاةٌ . دافع ، نگهبان
 - دَوْلَةُ: مَحْتِ الْمَحَابِي

حَامٌ: حُلُوسٌ سر بهشت ، حامی ، نگهبان
 -: سَخَّنَ . گرم
 -: حَلَاوٌ: لَافِغٌ . سوزنده ، گزنده
 -: قَوِيٌّ (كَتَوَكَ نَبْعُ حَامٍ) . تند (تورق نند)
 حامی الطبع: حَسَنٌ . با حادرت ، خون گرم
 - الوطيس (كَتَوَكَ مَعْرَكَةً حَامِيَةً) . تند ، سخت ، شدید
 حَمِيَّةٌ: وَاقِيَةٌ . نگهبان
 -: عَرَسَ الْمَيْمَنَ وَغَيْرَهُ . بادگان ، ساخله
 مَحَامٌ: مَدَافِعٌ . وکیل دادگستری
 -: قَرْصِيٌّ . وکیل قانونی
 - (امام الحاکم الانکلیتریته) . وکیل شاور در درگاهها
 حَمَاهِي: دَفَاعٌ . وکیل مدافع
 مَحَامَاةٌ: دِفَاعٌ . مدافعه
 -: شَرِيعَةٌ . قانون یا اصول فقه
 حَمَنٌ (فِي حَنٍّ) . دلش پریاز کرد ، آرزو کرد
 • حَمْنًا ۵ حَمَى: تَضَبُّبٌ بِالْعِشَاءِ . با حارنک کرد
 حَمَاءٌ: بَنَاتٌ يَتَّخِذْنَ وَرَثَةً لِلْغَضَابِ . حنا

أَبْوَابٌ: طَائِرٌ سَمِيحٌ . پرنده کوچک
 معروف بپسین مرغ
 تَمَرٌ حَمَاءٌ: دُفْرَالٌ . کل حنا

قَمَرٌ - اَفْرَنْكِيَّةٌ: خَزَائِيٌّ . بَلَّيْغَةٌ . بلجور کل بخت
 ۵ حَسْبَطٌ: جَسَنًا . ضَلَبٌ . سفت و سخت شد
 حَسْبَطٌ: جَلَسَ . سخت
 • حَسْبَلِيٌّ: مَدَّ قَسَقَ فِي أُمُورِ الدِّينِ وَغَيْرِهِ . رفیق ، نیکو گس

(حَنَ) حَانُوتٌ: دُكَّانٌ . دکان

-: دُكَّانُ الْحَمَارِ . میکه ، خاراخانه
 حَانُوتِي: صَارِبٌ دُكَّانٌ . دکاندار ، کاسب
 ۵-: حَمَاءٌ . متباعد لوازم العفن . خروشنه لوازم کفر
 ۵-: يَتَّقِلُ الْأَمْوَالُ . مرده شود
 • حَنَيْثٌ فِي مِثْنَةٍ . سوگند خوردن است ، بیان شکنی کرد
 حَنَثٌ . عهد شکنی ، سوگند شکنی
 • حَنْجَرَةٌ: حُنْجُورٌ . کلکوا

۵ حَنْجَلُ الْحِمَامِ: حَنْجَلٌ . اسب بخت
 - (الجمع حَنَاجِلٌ) : سَلَطُونٌ . خرنجک ، سرطان

حَنْدَقُوق بُنْثَانِيَّةٌ : بُنْثَانِيَّةٌ عَطْرِيَّةٌ . سُبْدَرخُوشَبَر

— بَرِي . شِدَرِيَايَا

حَنْدَقُوق : نَاخَلَك (گياه)

۵ حَنْس : كَابِدَة . آزاركرد ، آزرده . سِرْبَرگِذاشْت

حَنْش : اَنْشِي . اَنْشِي ، مَارِجَمُفَر

أَبُو — : أَبُو حَنْشَا . لَكَ كَبِيرِي

حَنْطُ الجَنْطَة : حَنْطَلَا مِنْ التَّفْسِ كَرِي

— (عَلَى طَرِيقَةِ قَمْعَاءِ الْمَصْرِيْنَ) . بَطْنُ مَصْرَاءَ قَدَمِ حَنْطُ

— الْحَيَوَانَاتِ أَوْ الطُّيُورِ وَغَيْرِهَا . تَكْمُ حَيَوَانَاتٍ وَبِهَيْكَلَانِ

حِنْطَة : قَمْعُج . كَدَم

حِنْطِيَّةُ الْوَلَدِ . كَدَمُ كَرْنِ ، سَبْرَه

حَنْطِط : مَوْبِيَاةٌ كَرْدَن

— الْحَيَوَانَاتِ وَالطُّيُورِ : تَعْبِيرٌ بِكِرْلَا تَكْمُ حَيَوَانَاتٍ وَبِهَيْكَلَانِ

حَنْطُ الْحَيَوَانَاتِ وَالطُّيُورِ . كَمِي كَهْ عَمَلِ بَكِرْدَن رَا بِهَيْكَلَانِ

حَنْطُور : عَرَبِيَّةٌ لِرَاكِبِيْنَ وَسَاقِي

دَرِيكْدَه دَرَنْفَرِج ، وَكَبْتَرِيَا

حَنْطَلُ : بُنْثَانِيَّةٌ مَرَّةٌ . هَنْدَوَانْدَه اَبُو جَهْل

حَنْفَ : مَالٌ . مَابِلِشْد ، نَمَابِلِشْدَا كَرْد

حَنْفَ : مُتَعَتِمُ الرَّأْيِ . دَرِسْتِ اعْتِقَادِ . بَكِدْ هَذَه جَمِيع

حَنْفِيَّةٌ : مَتَبُور . شَبْرَابِ اَبَار

— حَرِيْقِي . شَبْرَانْشَانَا

أَحَنْفَ : مُتَوَجِّعُ الْأَرْجُلِ . كَبْجِ بَا شَل

حَنْقَ حَنْهَ وَعَلِيَه . اَزَادْ خَمَكِيْنِ شَد ، بِخَشْمِ آد

— مِنْ الْأَمْرِ : تَغْضِيبٌ . رَنْجِيد ، مَتَغِيرِشْد

أَحَنْقَ : اَنْغَضِبَ . اَغَاطَ . بِخَشْمِ آوَرْدَ . اَزَادْ دَرَبَرْدَ

حَنْقُ : غَرِيْظٌ وَغَضَبٌ . خَشْمِ

حَنْقُ : حَانِقٌ : مُتَغَضِبٌ . خَشْمَاك ، غَضَبَاك

حَنْكَ . حَنْكُ . اَخْتَكَه اَدَمَرْدَ . مَخْنَقِ كَلِيدِ . سَرْدُوكَرْدَ

دَوَرْكَارَ رَا جَشِيدَه

حَنْكُ : اَعْلَى بَاطِنِ الْقَمَرِ . سَقَتْ بِالَاءِ دِهَان

۵ — : قَسَم . دِهَان

حَنْكُ . حَنْكَة : خَبْرَه . خَبْرَه

آزْمُوْدَكْ كَارَشْتِي

حَنْكَ : قَسَاةُ الْقَسَاصِ

چَارِجَوِيَه كِه بَكِرْدَن كَنَاهَكَارَاقِي

مُحَنْكُ : مَخْتَبِر . دَرَزِيدَه ، آوَرْمُورَه

۵ حَنْكَلِيْس : حَبِيْرِي

نَمَانِ الْمَاءِ

حَنْنُ الشَّجَرِ : أَزْهَر . دَرْخَتِ كَمَلِ دَارِ ، شَكُوْدَكَرْدَ

بَكَلِ نَسْت

۵ — الْقَلْبَ . بِرْجَمِ آوَرْدَ ، بِرْجَتِ آوَرْدَ

حَنْ اِلَى : اِشْتَاَقُ . آوَرْدُوكَرْدَ ، اِشْتِيَاَقِ دَاشْت

— . تَعَهْنُ عَلَى . دِلُورِ كَرْدَ ، رَحْمِ كَرْدَ ، هَدَرْدِ كَرْدَ

حَنْ اَبُو الْعِيَا . (اَنْظُرْ حَنَا) . بِرْمُورَه سِينَه سَرِخ

حَنَان . حَنْةٌ ۵ حَنْيَّةٌ . رَحْمَ ، شَفَقَتِ ، مَهْرَبَا ، دِلُورِ

حَنْوَن . حَنَانُ : تَبَقِي . دِلُورِ ، نَخْوَارِ ، مَهْرَبَا

— : شَجِيَّةٌ . غَمِ الْكَبِيْرِ ، رَفْتِ الْكَبِيْرِ ، نَاشِرِ خَبَرِ

الْأُمِّ الْعَتُوْنِ (لِي التَّغْرِيجِ) . اِمِ الْوَرَقِ

حَنْبِيْن : تَبَقِي . مَسْبُو . مَتَوَقُ ، آوَرْدُوكَرْدَ قَلْبِي

— اِلَى الْوَطَنِ . دَلَسَلْتِ بِلَايِ دَهْنِ

حَنْوُ : عَطْفٌ . رَحْمَ ، دِلُورِ ، عَاطِفَه ، هَدَرْدَ

حَنَّا (عَتَوَّا) . حَنِي (حَنِيَا) : عَطْفِ دَوِي . كَبْجِ شَد ، خَمِ

حَنِي ۲ رَاسَه خَبَلَا . اَزْجَهَالَتِ سَرَاكَنْدَه شَد ، سَرَبَرِزَانْدَا

— . اُحَنِي عَلِيَه : عَطْفِ وَمَالِ . مَبْرُورَمِ كَرْدَ ، جَالَشِ رَفْتِ

اَنْعَقِي : مَالِ . خَمِ شَد ، خِيدِ ، سَرَفَرْدِ آوَرْدَ

— اَخْوَامًا . نَعْظِمِ كَرْدَ ، كَرَنَشِ كَرْدَ

— خُصُوْمًا . مَاسَنْدَ فَرِزَا نَشَد ، دَوَلَا نَشَد

حَقِي . حَنْوُ : عَطْفٌ . خِيدَكِه ، كَبْجِي

حَنْيَّةٌ . حَنْيَّةٌ : قَنُوسُ . كَمَان

— حَارَ التَّهَانِ: يَشْفَهُ. بارچه را میبرد. شست
حَارَ^۲: تَحْبَرُ (واجب حید). سرگشته شد، حیران و گیج شد

حَاوَر: جَدَلٌ. مناقشه کرد. دلیل آورد

۵— حَاوَطَ وَلَا حَبَّ. باز می غایب شدند در آورد

۵ حَاوَرِ بَنِي يَارِكِيكَةَ: جَنَابِي. بازی نام (غالب) میوشک
باز می کودکان

أَحَارَ جَوَابًا. جواب داد، پاسخ داد

حَوْرٌ حَوْرٌ: جِلْدُ النَّفْسِ الْمُتَوَفَّرِ. میشت

۵— حَوْرٌ: شَجَرٌ. درخت تپه

حَوْرِيَّةٌ: امْرَأَةٌ خَيَالِيَّةٌ جَمِيلَةٌ. بره، حور

— الجَرَادُ: دَبَابَةٌ نَحْمٌ مَلَحٌ

— الماءُ. دَخْرَانٌ دریا

حَوَارٍ: رَدٌّ. جواب، پاسخ

— : عَادَةٌ. اخذ ورد. گفتگو. گفت و شنود، برپا شد

— : مُحَاوَرَةٌ. مناقشه، استدلال

حَوَارِيٌّ: مُطَاعِيَةٌ. حَكْمٌ

حَوَارِيٌّ: نَاصِرٌ. رُسُولُ الْمَسِيحِ. فرستاده مسیح

المَوَارِيثُ: رُسُلُ الْمَسِيحِ. فرستادگان مسیح

حَاوَرَةُ: قِسْمٌ مِنْ بَلَدَةٍ. حَمِيٌّ. کوه، محله

— : زُقَاقٌ. کوجه

— : مَشْكَنٌ. بَيْتٌ. خانه، منزل

۵— الْبَطْلُ: مَقَرُّ النَّفْسِ الْخَرَاكِ

در پیچه بریدن آمدن بخار

مِحْوَرُ الْخَنَازَرِ: شَوْبَتُكَ. خوردن ناخواسته

— : قُطْبٌ. قطب

— : مَكَارٌ. محور

— : مَرَكَزٌ. وَسَطٌ. مرکز

— : الْحَبْلَةُ: دَقِيقٌ. محور چرخ میله

صَادِقُ الْ—: نَوْرٌ رَاسِتٌ نورد

كَاذِبُ الْ—: نَوْرٌ جَبٌّ گورد

مَحَارٌ: أَشْدَافٌ جَاوَرٌ صَدِيقٌ

— : مَحَارَةٌ: مَدَقَةٌ صَدَن

حَاوَرَةُ: حَاوَرَةٌ. میکده، میخانه

إِنْجَانًا: تَقْوُسٌ. خیدک، کجی

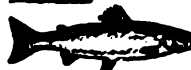
مُنَحْنٌ: مَقْوَسٌ. خیدک، کمانی

— : مَائِلٌ. کج

حَوْرًا: اسْمُ امِّ الْبَقَرِ. سَرَاة

حَوْرٌ: بَالٌ. تَمَكُّ مَكْبَرٌ. فَنَكٌ

— : مَلِكَانٌ. آزاد ماهی

فَرَلْ آلا

حَوْرَجٌ: حَاجَةٌ. اَحْتِيَاجٌ^۱: نَزْوَمٌ. ضرورت، نیازمند

— : — : قَسْرٌ. تَنَكُّدَتِي. نَدَارُ. به چیز

حَاجَةٌ^۲: مَا يَحْتَاجُ إِلَيْهِ. چیز ضرورت، مورد احتیاج

— : اَحْتِيَاجٌ^۳: اِقْتِضَاءٌ. لزوم، نیاز

— : قَرَضٌ. مَقْصُودٌ. آرزو

— : تَحْمَلٌ. جَبْرٌ. کاریش را درست کرد، امیض را برآورد

فَقَى الْحَاجَةِ: تَقَوَّطٌ. بریدن رفت، کنار رفت

حَاجَاتٌ: لَوَازِمٌ. لوازم زندگی

أَحْوَجٌ: اَحْتِيَاجٌ إِلَى كَلِّهِ. نیازمند شد، احتیاج پیدا کرد

— : اَلِ: اَعْوَزَ. اَلِمْ. نیازمند ساخت، ناچار کرد

— : بَجَلَةٌ مُعْجَنًا. اِدْرَافِیْکِرْد. تهدست کرد

مُحْتَاجٌ: مَوْزٌ. قَبِيرٌ. تَنَكُّدَت، تهدست، بیزار

— : اَلِ: كَذَا: مَيُوزَةٌ كَذَا. نیازمند به...

حَوْدَةُ حَوْدَةٍ (لی جید) پیچ

حَوْدٌ: سَوْقٌ. سَيَاقَةٌ. رانندگی

حَوْدِيٌّ: سَاقِيٌّ الْعَرَبِيَّةَ. راننده، درشکدهچی

حَاوَدَ: اَحْوَدٌ: سَاقِيٌّ سَرِعًا. به تند راند

اِسْتَحْوَذَ عَلَى: اِسْتَوَلَى. صاحب شد، تصرف کرد

— : عَلَى: تَطَلَّبَ. برپرزید، جیره شد، از یاد آورد

حَوْرٌ: عَدَلٌ. تبدیل کرد، اصلاح کرد

— : الْقَدَمُ: اَدَارَةُ بِالْخَوَرِ. گرداند

مَحَارَۃُ الْبَنَاءِ : ملج ماله
مُحَادَرَة : مجادله . استدلال . ستیزه
— : محادثة . گفتگو . گفت و شنود
• حَوْزٌ : حِیَازَةٌ : اشتیاق . نصرت ، مالکیت

— : تخیل . حصول ، تحصیل ، بدست آوردن

— : (فی الشریعة) . اجاره دار
— : حَوْزِ الْأَقْبَنَةِ وَالْأَنْهَرِ :
نهر یا کانال در مجرای دار
— : حَوْزَةٌ : حِیَازَةٌ . نصرت

فی حَوْزَةٍ : بدو . در نصرت ...

حَلَوُزٌ : حِیَازٌ . خزانِ مِیَاهِ . آبگیر ، آب انبار
حِیَازٌ : المکان الذی یُسْقِیهِ الْجَنَمَ . جاءه گریه

فی — : الاِشْکَان . در حدود امکان ، نا آید که ممکن است

حَازَ . اِخْتَارَ : اِشْتَوَى عَلَى مَالِهِ شَدَّ ، در نصرت آوردن

— : نَالَ . بدست آورد

— : وَصَّی . در برداشت

اِخْتَارَ عَنْهُ : اِجْتَبَا . در گنجت ، گزیندگی کرد

— : تَحَيَّرَ إِلَيْهِ وَلَهُ : مال . با و مقابل شد ، جانب دار کرد

— : — : إِلَيْهِ : انْقَضَ . با و پوست ، ملحق شد

تَحَوَّزَ كَالْأَرْضِ : تَحَوَّى . مثل مار بخود پیچید

حَازِرٌ : مُسْتَوَلٌ . دارنده ، برنده ، مالک

حِیَازَةٌ : اِشْیَاكٌ . نصرت

اِسْتِرْدَادُ الـ . (فی النِّقَاحِ) . معامله با حق استرداد

تَحَيَّرَ : تَمَسَّبَ . جانب داره ، طرفداره ، تمایل

مُتَحَيِّرٌ : مُفْرِضٌ . زیر نفوذ

• حَوْشٌ : جَمْعٌ . جمع کرد ، گمر آورد

— : اِذْخَرَ . انبار کرد ، پس انداز کرد

حَاشَ الْقَرِیْبَةُ : أَحَاطَ بِهَا . فراگرفت ، احاطه کرد

— : مَنَعَ . بازداشت ، جلوگیری کرد

حَوْشٌ : حَظِیْقَةٌ . محوطه . آغل

— : اَلْأُتَارُ . حیاط

• حَوْشٌ : اَلْأُتَارُ . توده ، جمعیت ، ازدحام

حَوَاشَةُ . قَرَابَةُ الْخَوَاصِ . بستگی غیر مستقیم

حَوْشِيٌّ : قَرِيبٌ . کلد غریب ، بیگانه

• حَوْشٌ : حِیَازَةٌ : اِشْیَاكٌ . پس انداز

• حَوْشٌ : حِیَازَةٌ : اِشْیَاكٌ . پس انداز

حَاصٌ : اَسْرَجَ . حَاطَ حِیَاطَةً مُتَبَاعِدَةً . کول زد

— : حَوَّلَ : حَاطَ اِرَاجِی جِیسَ . گریزد ، دور زد

حَاوَصَ : تَنَقَّلَ بِمَوْضِعٍ یَتَنَبَّهُ اَزْ كَوْنِهِ جِیْمَ مَكَاهِ كَرِهَ

حِیَازَةٌ : حِزَامُ الدَّائِرَةِ . تنگ چار باریان

• حَوْصَلٌ : یَجْمَعُ . مرغ سقا

— : حَوْصَلَةُ الطَّائِرِ . چند دان

حَوْصَلَةٌ : مِثْلَانَةٌ . مثانه

حَوْصَلَةٌ (فی التفریح) . کبیه کوچک ، آبدانک

— : صَفْرَاوِیَّةٌ . کبیه صفراء ، زهره دان

• حَوْضٌ : الْأَرْضُ : قَسَمَهَا اِخْوَانًا . آب بندان درست کرد

حَوْضٌ : مَكَانٌ اِجْتِمَاعِ الْمَاءِ مُعَمَّوْمًا . آبگیر ، حوض

— : مَهْرَجٌ . حوض

— : التَّشْطِيفُ (اَلْاِفْتِسَالُ) .

طشت

— : لِقَرَبِ الدَّوَابِّ . سطل آبخیز چار باریان

— : الشَّنْجُ . غیر کا کشتی ، بار انداز

• — : لِحُلِّیْلِ الْبِنَاءِ : تَبَقُّرٌ . کبد

— : زَرْعٌ (فی حَقِیقَةِ) . تپه گل

— : (فی التفریح) . لکن خاصه

حَوْضِيٌّ (فی التفریح) . وابسته به لکن خاصه

• حَوْطٌ : سَوَّرَ . سوار کشید ، دیوار کشید

حَاطَ : حَوَّطَ الْقَتْلَ : حَقِیقَةً وَهَمَّتَهُ . رسیدگی کرد ، نگاه

— : أَحَاطَ بِهِ : اِخْتَقَى . احاطه کرد ، حلقه زد ، دور کرد

أَحَاطَ بِهِ : اِخْتَقَى . کاملاً آگاه شد ، باطلاعش رسید

— : بِالْمَوْضُوعِ . رسیدگی کرد

إِحْطَاطٌ لِلْأَمْرِ: اتَّخَذَ الْإِحْطَاطَ: احتیاط کرد، پیش بینی کرد

— عَلَى الشَّيْءِ: حَافِظٌ. مواظبت کرد، پاسداری

— بِه: حَافِظٌ. دورگرفت، حفظ کرد

حَاوِطُهُ: حَاوِطُهُ. دَاوَرُهُ. گریز کرد، طغیان کرد

حَاظٌ (الجمع حِطَانٌ): حِدَارٌ. دیوار

— مُشْتَرِكٌ (بَيْنَ جَارَيْنِ): دِوَارِ مَشْرُوكٌ

مِصْبَاحٌ — جَوَاحِرُ دِوَارِهِ: حِطَانِ آذَانِ دِوَارِ گُوشِ دَارِ

حَوِطٌ: دَمَى. زَرَنُكٌ، حِلْدُكُ، زَمْرُكُ
إِحْطَاطٌ: حِطَاةٌ. مَحْوُوطٌ: مَحْفُوظٌ. مَالٌ اِذْ بَدِيءُ بَيْنِ

— — — خَنْدُ. مِهْمَنِي، دُورِی

عَلَى سَبِيلِ ال — اِزْ دُورِی احتیاط

اِحْتِاطِي. مَصْلَحَتِ آمِنِ

حَجَزٌ — تَوْقِیْتُ مَوْتِ

مَالِ — ذَخِيرِ

مَحْوُوطٌ: مُسَوَّرٌ. حِیْنِ دَارِ، دِرْجَارِ دِوَارِی

مُحِيطُ الدَّائِرَةِ: حُدُودُهَا. مُحِيطُ دَائِرِی

— یَتَه: دُورِی، اِجْتِمَاعِ

— الْجَمْعُ: سَطْعُهُ. مِرَامُونِ، دُورِی

ال — النُّعْرَالِ: اَوَاقِیْتُوْسِ. اَقِیَانُوسِ

— بِمِصْرَبِ ال — بَانْدِ مَاهِ آبِ مِیْنُوشِدِ

مُجْتَمِعِی. بِهَرِامُونِ

مَحْوُوطٌ: حَفِزُ. بِاِحتِاطِ، هُوشِیَارِ

• حَوْفٌ: حَافٌ: حَمْلٌ عَلَى الدَّائِرَةِ. دِرْجَارِی بِلِجَرِی فَرَارِی

حَافُهُ: حَرْفٌ. لَبٌ، كَنَارُهُ

— الرُّوَابِ: لَبِی

— الشَّيْءِ: الشَّدِيدُ: حِثَارٌ. كَنَافٌ. زَهْوَارٌ. حَاشِی

— حَرْفٌ: شَقَا. كَنَارٌ

• حَوْقٌ عَلَيْهِ: أَحَاطَ بِهِ. اِوَرِ اِحَاطَ كَرْدِ، فَرَاگَرِفِ

حَاقَ بِهِ: حَوْقَ فِيهِ (فِي حَقِّی)

• حَوْكٌ: حِیَاكَةُ الْعِبَارِیِّ وَتَحْمِیْمَا. بَانْدِ كِی، جَوَارِی بَانْدِ

إِزْرَةِ الْعِیَاكَةِ. مِیْلِ بَانْدِ كِی

حَاكٌ: حَیْثُكَ: تَسْجَعٌ. بَانْدِ

حَاكٌ: تَسْجَعٌ. بَانْدِ، جَوَالِ

الطَّائِرِ ال — تَسْجُوطٌ. مَرْغِی كِلَا نَاشِ اِزْ كِیَاهِ مِیْبَانْدِ

• حَوْلٌ: كُنْ بَيْنَهُ حَوْلٌ. لَوْحٌ بُوْدِ، جِبِ بُوْدِ

حَوْلٌ: لَقَدْ مَن مَّنُوعٌ اِلِیْ اَخْرِ. اِزْجَا بِلِجَا دِیْگَرِ گَزَا شَتِ

تَغْیِیْرُ مَكَانِ دَادِ

— وَجْهٌ وَادَانٌ. بِهَرِگَرْدَانِ

— قَبِیْرٌ. قَبِیْرِی دَادِ

— قَبِیْرٌ مِّنْ حَالِی اِلِیْ حَالِی. دِگَرِگُونِ سَاخْتِ

— مَن: مَنَی. كِنَارِ گَزَا دَرْدِ، مَنُغَرِی كَرْدِ

— خَطُّ السَّجَرِ. قَبِیْرِی حَمَتِ دَادِ

— الْعَقْدَةُ: طَلْعُهُ. بَشْتُ نَوِیْسِ كَرْدِ، حَوَالِ دَادِ

— تَوَدُّدٌ: اَوَسَلَهَا. حَوَالِ كَرْدِ، بِهَرَاتِ كَشِیْدِ

حَالٌ يَنْتَهِي: حَجَزٌ. مَدَاخِلُ كَرْدِ. بِاِدرِیَاغِ كَرْدِ

— مَقَى. مَرَّ. سَبِیْ شَدِ، گَزْدَشْتِ

— حَوْلٌ: تَغْیِیْرٌ. قَبِیْرِی دَادِ، تَغْیِیْرِی بَانْدِ

حَاوِلٌ اَثَرًا: مَالِیْهُ، جَرَبِیْهِ. مَبَادِرَتِ كَرْدِ، دَسْتِ بَکَارِ شَدِ

— رَوَاقٌ: بَهْلُوقِی كَرْدِ، شَانِ خَالِ كَرْدِ

أَحَالٌ عَلَى. بِه... اِرْجَاعِ كَرْدِ

— الْأَمْرُ اَوِ السُّقَاةُ عَلَى. وَاكْذَارِ كَرْدِ، مَحْوَلِ كَرْدِ

— الدِّیْنُ عَلَى. اِنْقَالِ دَادِ، وَاكْذَارِ كَرْدِ

— عَلَى الْمَاشِی. بَارِشْنَسِی كَرْدِ، مَطَاعِدِ كَرْدِ

حَوَلٌ: تَغْیِیْرٌ. تَغْیِیْرِی دَادِ، تَغْیِیْرِی بَانْدِ، عَوْضِ شَدِ

إِحْتَالٌ: تَحَايَلٌ: اَتَى بِالْحِیْلَةِ. حِلْمِی بِلَا رِیْبِ، زَرِیْگَرِی كَرْدِ

— عَلَيْهِ: خَدَقَهُ. اِوَرِ اِفْرِیْبِ دَادِ، گُولِ زَدِ

إِسْتِحَالٌ: تَغْیِیْرٌ. تَغْیِیْرِی بَانْدِ، عَوْضِ شَدِ

— الْأَمْرُ: صَارَ مُعَالَاً. مَعَالِ شَدِ، غَرِیْبِ شَدِ

حَالٌ: حَالَةٌ. نَبْتَةٌ. بَقَّةٌ وَتَبْقِیَّةٌ. رَضَعٌ، جَوَگَرِی كَرْدِ، حَالَتِ

— دَرَاجَةُ الْأَطْفَالِ. دِرْجُونِی

— قِشَطَرُ السَّافِرِ. جَنْدِ، كَوَلِی شَدِ

— حَالٌ: حَالَةٌ. نَبْتَةٌ. بَقَّةٌ وَتَبْقِیَّةٌ. رَضَعٌ، جَوَگَرِی كَرْدِ، حَالَتِ

— دَرَاجَةُ الْأَطْفَالِ. دِرْجُونِی

— قِشَطَرُ السَّافِرِ. جَنْدِ، كَوَلِی شَدِ

— حَالٌ: حَالَةٌ. نَبْتَةٌ. بَقَّةٌ وَتَبْقِیَّةٌ. رَضَعٌ، جَوَگَرِی كَرْدِ، حَالَتِ

— دَرَاجَةُ الْأَطْفَالِ. دِرْجُونِی

— قِشَطَرُ السَّافِرِ. جَنْدِ، كَوَلِی شَدِ

— حَالٌ: حَالَةٌ. نَبْتَةٌ. بَقَّةٌ وَتَبْقِیَّةٌ. رَضَعٌ، جَوَگَرِی كَرْدِ، حَالَتِ

— دَرَاجَةُ الْأَطْفَالِ. دِرْجُونِی

— قِشَطَرُ السَّافِرِ. جَنْدِ، كَوَلِی شَدِ

— حَالٌ: حَالَةٌ. نَبْتَةٌ. بَقَّةٌ وَتَبْقِیَّةٌ. رَضَعٌ، جَوَگَرِی كَرْدِ، حَالَتِ

— دَرَاجَةُ الْأَطْفَالِ. دِرْجُونِی

— قِشَطَرُ السَّافِرِ. جَنْدِ، كَوَلِی شَدِ

— حَالٌ: حَالَةٌ. نَبْتَةٌ. بَقَّةٌ وَتَبْقِیَّةٌ. رَضَعٌ، جَوَگَرِی كَرْدِ، حَالَتِ

تَحَوَّى : تَقَبَّضَ وَاسْتَلَا وَبَحِید : بَحِجْ خَوْز ، حَلَزَز

حَوَّیْ جَال : لَفَ مارِجی ، چَبَرِه

— الرأس حَوَّیْ : چَبَرِه بَکَ طَ کُتَارِو

حَاو : مَحَوَّ : فَايَل متَضَعَن ، دَوَر دَارَنَد

— حَاوِي الحِیَات مار گِیر

— اَفَرَنَكِي : مَشْخُوذ شَبَد باز خَطَر باز

چِرَابُ العَادِي کِیسه مار گِیر

مُخْتَوَات : مُشْتَلَات مَضُون ، مَدْرَبَا

— حَوْنَصَة (نی حوصل) — حَمِي — حَيَا — حَيَا (نی حَمِي)

— حَيَاَصَة (نی حوص) — حَيَاَكَة (نی حوك) — حَيَاَة (نی حَمِي)

— حَيْثُ : اَيْنَ کِیَا — اَزَا نِجَا کِه — جَانِ کِه — هَر گَاه

بَحِثُ : بَرَاي اَيْنَكِه ، چَنَاکِه

— جَزِيرَة : شَبَه جَزِيرَة شَبَه جَزِرِه

بَحِثُ اِنْ بَطُورِکِه

مِنْ تَحِثُ : بَا اِنْ دَر صَوْرَتِکِه ، اَزَا نِجَا کِه ، نَظَر بَا نِکِه

مِنْ تَحِثُ : مِنْ اَيْنَ اَزِيَه ، اَز کِدَام ، اَز کِیَا

— حَتَّ كَان : كَيْفَا كَان بَه رَحَال ، دَر هَر صَوْرَت ، بَه رَوْر کِه بَا شَد

حَيْثُمَا : اَيْنَا هَر جَا کِه ، هَر جَا شِکِه

— اَتَفَقَ هَر طَوْر شُد ، هَر جِه پَش بَد ، اَلله بَغْتِي

حَبِيْبَه : اَغْتِيَار اَبُو

— مَثَرَة اِجْتِمَاعِيَة مَوْقِعَت اِجْتِمَاعِي

مِنْ هَنَه — اَز اَيْنُو ، اَز اَيْنَ نَظَر

خَبِيْثَاتِ العِکَم مَقْدَمَا ت وَجْهَات رَأْي دَار گَاه

— حَيْدُ الشَّيْ : جَبَه — عَلِي حَيْدَه — کَار گَزَا شَت — جَلَا کَرَد

حَاذَ مِنْ کَذَا : مَال کُچ شَد ، دَوْر گَزَا شَد

حَايَدَ : جَانَسَب — دَوْرِي کَرَد ، پَر هَز کَرَد

حَيْدَ : حَيْدَ کَان — مَحِيْدَ بَر گَشَت ، اَغْرَان

حَيْدَ ۲ : اِجْتِنَاب پَر هَز — دَوْرِي

— لا — عَن اِجْتِنَاب نَا بَذِر ، چَا رَه نَا بَذِر

عَلَى جَنْبَةٍ : عَلَى جَنْبِ جَلَا — کَار

مُحَالٌ ۱) : قَبِر نَحِيْکَنْ اِمْکَان نَا بَذِر

— : لَا يَتَزَكُ بَدَسْت نِيَا مَدَن

مَلَبَّ — بِی کَار بِحَال دَر فَن

مُحَالَة : مَفْطَه غُلْک بَا جِیَه

— لا — مَه : لَا بُدَ نَا چَار ، نَا گَزِر

— لا — مَه : لَا رَیْبُ فِیْ بَدُون شَت بَطُورِ طَع

مُحَاوَلَة : مُرَاوَقَة طَفَر ، گِرِز ، بَهَانَه

— : مَتَالِجَة — مُجَرَّبَة کُوش ، اَرْمَا ش

مُخْتَالٌ : حَيْثِي حَبَلَه گِر ، کَلَا هِر دَار

— : خَدَاع کُوش — شَتَاد

— : تَمَدَّاب فَا چَا ق ، اَدَم مَطْلَب

— مُحْوَلٌ ۳) : مُعْجِلُ الصَّكِّ : مُطَوِّر ظَهْر نَوِيس

— ۵ — : سَا حَبَّ العَوَالَة المَالِيَة بَرَا کَش ، حَوَالَه

مُحَوَّلَة : مَتَا حُ تَحْوِيلُ خَطِّ السَّبْرِ سَوْن دَوْرَاهِي

— مُحَوَّلٌ ۴) : مُحَوَّلٌ ۲ سَوْن بَان — رَاه اَهَم

— مُحَوَّلٌ عَلَيْهِ : مُحَالٌ ۱) عَلَيْهِ : مَشْخُوب عَلَيْهِ کِسِيکِ بَرَا

— ۵ — لَهُ : مُحَالٌ ۳) : المَظْهَر لاشِيء کِسِيکِ بَرَا شَتَام اَوْ حَوَّل

مُسْتَحِيلٌ : قَبِر نَحِيْکَنْ اِمْکَان نَا بَذِر

— : بَا طِل بِی مَعْنِي ، بِي هَوْدَه

— حَوْمٌ : حَوْمَان پَلْکِدَن ، دَر زَدِکِي جَانِي رَاه دَر فَن

حَامٌ عَلَى الشَّيْءِ وَخَوَلَه دَر هَمَان زَدِکِي هَا پَلْکِيد

— الطَّائِرُ : خَلَقَ فِي العَوْرِ بَرَنَد دَر هَوَا بَال دِر گِشُور

حَوْمَة اَوْ قِي : مَوْضِعُ الْقِتَالِ مِيْدَانِ جَنَک مَحْصَن کَا زَار

— الْقِتَالُ وَغِيْرَه : يَدْمُهُ شَدَتْ حَمْلَه گِیر دَارِ جَنَک

— اَي شَيْءٍ اَوْ اَثَرٍ : مَفْطَه قِمَمَت عَدَم هَر جِيز

حَوَامَة (نَظَر مَلِيکُو کُورَه) : هَوَا پِي هَاي بَا دَر فَن

— حَوَى الشَّيْءِ : جَمَعُ آوَرِي کَرَد

— اخْتَوَى الشَّيْءُ : اِفْتَدَى عَلَيْهِ شَامِل اَن بُوَد

— : عَلِي تَحَمَّنَ دَر دَر دَا شَت

— : الشَّيْءُ عَلَيْهِ : اَخْرَجَهُ دَارَا شَد ، بَدَسْت اَوْرَد

حِیَادٌ .. حَایَدَةٌ بَطْرَفِ

شِقَّةٌ — (بَيْنَ بَلَدَيْنِ) قَطْعُهُ زَمِنِ وَصَاحِبِ مِیَانِ
علی الـ .. مُعَايَدِ بَطْرَنِ، بی نظر ..

حَوْدٌ : مَالٌ .. اِنْطَلَفَ گِرْدِیدِ، بَرگِرْدِیدِ، گشت ..

حَوْدَةٌ : عَطْفَةٌ .. بَیجِ، دوراهی ..

حَیْرٌ : اَوْفَعُ فِی الْعِیْرَةِ گِیجِ کرد .. سِرْدِر کرد ..

— رَزَبَكٌ حِیرَانِ کرد .. گِیجِ کرد ..

— بِالْأَشْئَةِ بَسْوَهُ آوَرْدِ، عاجز کرد

حَارٌ .. اَحْشَارٌ .. تَحْیِرٌ حِیرَانِ شد، سِرْدِر گشت، آشفند شد ..

حِیرَةٌ : تَحْیِرٌ : اَرْبَابُكَ سِرْگَشْگِی، پَرِشَانِ، گِیجِ، آشفتنکی

— شَكٌّ اَوْ عَدَمُ وَثُوقٍ زُرْدِیدِ، شک ..

فی — .. مُتَحْیِرٌ سِرْگِرْدَانِ، گِیجِ ..

مُحْیِرٌ : مُرْبِکٌ گِیجِ کنند .. موجبِ دَسْپَاچِی ..

حَیْزٌ (رَاجِعُ حَوْزِ)

حَازٌ : سَاقٌ رَاوَدِ، رَهْیِجِ کرد ..

تَحْیِزٌ اَوْ اَنْحَوَزٌ (فی حَوْزِ)

حَیْزٌ بُسُونِ (فی حِزْبِ) .. حَیْزُومِ (فی حِزْمِ)

حِیْضٌ .. حِیْضَةٌ : هُرُوبٌ، فَرَارِ، گِرْزِ ..

فی حِیْضِ یَمِیْسِ گِیجِ رِوَارِ، لَنگی، شُگْگَا ..
وَقَعُ فِی حِیْضِ بَشِیْصِ دِجَارِ وَفَقَهُ بَا کَارِ بَشْگِی شُدِ ..

حَاصٌ .. اَشْخَاصٌ : مَرَدٌ (رَاجِعُ حَوْصِ)، فَرَارِ کرد، گِرْجَشِ ..

مَحْیِضٌ : مَوْرَبٌ چَارِ، شَقِّ دِیگِرِ، گِرْزِ ..

حِیْضٌ : طَلْتُ نَوِیْتُ، گِردش ..

— : نَزُولُ دَمِ الْحِیْضِ فَاَعْدُ زَنَانِ ..

حَاضَةٌ : تَحْیِضَتْ الْاُنْثَى فَاَعْدُ شُدِ، بی غِلَاز شُدِ ..

حَاضِضٌ : حَاضِضَةٌ فَاَعْدُ، نَابَاک ..

حَیْضِیٌّ : فَاَعْدُ فِی مَآهَیْهَانِ ..

حِیْطُهُ حِیْطَةٌ (فی حَوْطِ) دِیوَارِ ..

حَیْفٌ : جَوْدٌ وَظُلْمٌ سَمٌ، بِعَدَالَتِی، زُور گُوئی، نَابَاک ..

حَافٌ عَلَیْهِ : حَافٌ وَظَلَّ سَمٌ کَرْدِ، بِعَدَالَتِی کَرْدِ ..
ناحَفٌ ..

حَقِیقٌ : عَاقِبَةُ بَابَانِ، نَسِیجِه ..

حَقِیقُ الطَّعَامِ : اَتْلَعَهُ وَتَبَشَلَهُ بَخُورَاکِ چَاشْنِی بَافَلِکِ زُ

حَاقٌ وَحَقُوقٌ فِیْهِ : اَنْشَرُ اَثَرِ کُذَّارِ، اَثَرِ کَرْدِ ..

— اَحَاقَ بِهِ : اَحْلَطَ دُورِ گِرَفْتِ، احاطه کرد ..

— بِهِمُ الْعَذَابِ عَذَابُ دُرُوحِ اَنَّهُمَا رَا فَرَا گِرَفْتِ ..

حَیْکٌ (فی حَوْکِ) .. حِیْلٌ .. حِیْلَةٌ (فی حَوْلِ)

حَیْنُ الْاَثَرِ : بَعْدَ لَهْ یَشْنَا بَرَایِ .. وَفْتِ مَعْبَنِ کَرْدِ ..

حَانَ الْوَقْتُ : قَرَبُ وَفْتِ زُرْدِیدِ شُدِ، سِرْ سِیدِ ..

— الْوَقْتُ : حُلٌ کِی اَز مَوْعِ کُذَّاشِ ..

سِتِ الْفَرَسَةِ فَرِشْتِ مَنَاسِبِ دَسْتِ رَا دِ ..

تَحْیِیْنٌ وَاسْتَحْیِیْنُ الْفَرَسَةَ رَا اِنْتَظَارِ فَرِشْتِ نَشْتِ کِیْنِ کَرْدِ

تَحْیِیْنُ الْفَرَسِ مَصْلُحَتِ بَعْنِی، مَوْعِ شَنَاسِ ..

حِیْنٌ : وَفْتِ .. زَمَنِ زَمَانِ، فَرِشْتِ، مِجَالِ ..

— : فُرْمَةٌ مِجَالِ ..

الی — : لَمَذَةُ قَصِیرَةِ مَوْقِی، بِطُورِ مَوْقِی ..

فی حِیْنِهِ بَهْ گِیجِامِ، بَیجَا، بِمَوْعِ

یَشْنَا بَعْدِ حِیْنِ هَر چِندِ وَفْتِ بَکَارِ ..

أَحْبَانًا .. مَن حِیْنِ لَحِیْنِ کَآهْ بَکَآهْ ..

— : بَشْشِ الْأَحْبَانِ کَآهْیِ، زَمَانِ ..

حِیْنَمَا : لَمَتَا وَتَنَکَبَا ..

— : یَنَیْنَا دِر مَوْعِی کَر ..

حِیْنَئِذِ : إِذْ ذَٰلِكَ آنکَآهْ، دَرَانِ مَوْعِ ..

حَانٌ .. حَانَةٌ دِکَانِی فِرُوشِی، مِیگِذِ ..

حَیْطٌ .. حِیْطَانٌ : مُنَبِّسٌ آسُودِ، رَا حِ ..

حَیَّةٌ .. حِیْوَانٌ حِیْوِی (فی حِیْیِ) .. حِیْوِلِ (فی حِزْلِ)

حَیْبِیٌّ : عَاشِرٌ، یَنْدِ مَاتِ زَنْدِ بُورِ، زَبِیثِ ..

— مَنهُ : اَشْتَعَى شَرْمِ کَرْدِ، نَجَاحِ کَشِیدِ ..

حَبَا: تَلَمَّ عَلَى درود گفت، تَحْتِ گفت، سلام کرد.
— النَّعِيقُ مَنْ مَرَّ (مثلاً) دَنَا مِنَّا نَزْدِيكَ بِهِ بِنَاءِ
سَالِكِي رَسِيدِ.

أَحْبَا: أَفْطَى الْحَيَاةَ زَنْدَگِی زَنْدَگِی بِنَشُورِ.

— أَنشَرَ رُوح دَار، صَفَادَار.

— الْبَيْلُ: نَهْرَهُ شَب زَنْدَگِی دَارِی کرد، بیدار ماند.

— حَفَلَةُ: مَجْلِس مَعَاهِرِ بَرَاکَرِ.

— الرَّسْخَرُ: مَجْلِسِ یَا دُرُودَنیکِل دَار.

— اسْتَحْبَا: اسْتَحَى خَجَل بَخِل شد، شَرَم کرد.

— ۰: اسْتَحْتَمَ کَرْدِی کرد.

حَيَّ: عَلَى قَبْدِ الْحَيَاةِ زَنْدَگِی.

— : هَاتَش سر زنده، باروچ.

— : ذُو حَيَاةٍ: زَنْدَگِی جَانْدَار.

— الْعَبِيرُ: بَارُوجِلَان.

— : بَاقِ زَنْدَگِی جَاوِد، فَنَانَا بَزِیر.

— : خُطَّ: رَقِیم مَن بِلَدَةِ کُوی، هَلَه، بِنَش.

— الْعَالَمُ ۵: السَّلَم (بَنَات) تَرَه فرنگی.

ایمانت — . بَا اَیْمَان، مَوْسَن.

الْأَحْيَاءُ وَالْأَمْوَاتُ زَنْدَگَان و مَرْدَگَان.

حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ: هَلَسَمَ بِنَا بَیْدِ بَرای نماز.

حَيَّاكَ اللهُ: دُرُود رُتُوبَاد.

حَيَاه: خَجَل شَرَم، آزَرَم.

— : خَفَر حَجَب، کَرُوفِ.

حَيَاة (الجمع حیوات): زَنْدَگِی مَوْت زَنْدَگِی، هَسْتِ، رُجُوءِ.

— : زَنْدَگِی جُود سر زَنْدَگِی، نَهْرُوی حَیَاة.

عِلْمُ الْاَوِ الْأَحْيَاءِ: جَان شِنَاسِی.

عِلْمُ الْحَيَاةِ الْاجْتِمَاعِيَةِ: زَیْت شِنَاسِی جَمَاعِی.

عِلْمُ الْحَيَاةِ الْمَالِيَةِ: عِلْمُ جَانْدَارَانِ آبِ.

اجابِی: بِنَشَمَ بِلْمِ الْاَحْيَاءِ و ابْنَه بِلْمِ زَنْدَگِی شِنَاسِی.

حَيَّة: أَنَسَى مَار.

— الْبَعْرُ: مَارِ آبِ.

— الصَّخْرُ: أَمَلَة اَفِی.

حَيَوَان: كُلُّ مَا فِيهِ حَيَاة جَانْدَار، جَانُور.

— : بَهِيم چَارِیَا.

عِلْمُ الْا: زُوُوجِیَا جَانُور شِنَاسِی.

حَدِيقَةُ الْمَیْوَانَاتِ: حَیْثُ بَاغ و حَش.

حَيَوَانِي: مَحْتَصً بِالْمَیْوَالِ و ابْنَه بَر جَانُورَان.

— : مَتَلَقِ بِلْمِ الْمَیْوَالِ، مَرْبُوط بَر جَانُور شِنَاسِی.

حَيَوَانِيَّة: طَبِيعَتِ حَيَوَانِ، بَهیمی.

حَيَوَانِيْن: حَيَوَان صَغِير جَدَا جَانُور بَسَار کُوجُک.

حَيَوِي: لَا زِمَ لِحَايَةِ ضَرُورِی، و ابْنَه بَر زَنْدَگِی.

حَيَوِيَّة: الْقُوَّةُ الْحَيَوِيَّةُ نَهْرُوی زَنْدَگِی.

الأعضاء الحَيَوِيَّةُ: اَعْضَاءِ اَسَاسِی.

حَيِي: خَجُولُ کَرْد، تَرَسُو.

حَيِي: مَکْرُوب مَوْجُود ذَرَّة بَهِنِ.

تَعْبِيَّة: سَلَام سَلَام، دُرُود، شَاد بَاش.

تَحِيَّات: دُرُود فَرَاوان، اَحْزَامَات.

مُحَيَّا: وَجْه رُخَار، مَوْز، سَهْمَا.

مُسْتَح: خَجَلَان شَرَمَنْد، خَجَل.

المُسْتَحِيَّة: بَنَات مَحَل نَاز.

(خ)

• خَابَ (فِي خَيْب) • خَابَر • خَاوَر (فِي خَبَر)

• خَايَسَة (فِي خَيَا) • خَاتَر (فِي خَفَر) • خَاتَم (فِي خَتَم)

• خَاتُون (فِي خَتَن) • خَاوَن (فِي خَدَل) • خَلَو (فِي خُود)

• خَارِطَة (فِي خِرْط) • خَلَزُون (فِي خَرْق)

• خَلَسَ (فِي خَمْس) • خَلَسَر • خَالِصَة (فِي خَصَر)

• خَلَسَم (فِي خَم) • خَالِصَة (فِي خَمْس)

• خَاوَن (فِي خَوْض) • خَاوُ (فِي خِيْط)

• خَاوَبَ (فِي خُطْب) • خَاوَر (فِي خُطَر) • خَالَفَ (فِي خُوف)

• خَاوَيْتَ (فِي خَفَت) • خَاوَقِي (فِي خَفَق)

• خَتَان: مَلِك شَهْر بَار، اَمِير اُطُور.

• خَال: بِنِي أَخُو الْأُم (فِي خُول) • خَال، بِنِي شَاوَة و

• خَالَة، بِنِي طَلَن (فِي خِيل) • خَالُو (فِي خَلُو) • خَالَفَ

(فِي خَلْف) • خَامُ (فِي خِيم) • خَامُ (فِي خَم)

• خَاوَر (فِي خَر) • خَانَة (فِي خُون) • خَاوِي (فِي خُوی)

• خَاوِي (فِي أَخُو) • خَبَّ (فِي خَيْب) • خِيَاه (فِي خِيُو)

• خَتَمُ الْعِي، وعلیه مهر کرد، مهر زد، باصمه زد.

— بالشع أو الزصاص مهر موم کرد.

— الاناء: سِدُّ درز کردن، بطاش کردن.

— السِّل: أَنْتُ تمار کرد، پاهان رساند.

۵ — الجرح: اِنْتَمَلَ زخم جوش خورد، التیام یافت.

اخْتَمَمْتُ: حَتَدِ افتنج خاتمه دار، تمار کرد.

خَتَمَ: وَضَعَ الختم مهر زد.

— بِمِثْلَةِ الختم اثر مهر.

— البرید مهر پستخانه.

— تاریخ (انظر ادخ) سلامت مهر تاریخ دارد.

— خاتم: ما یختم به مهر یا اسباب مهر، باصمه، سنگه.

خاتم: عَلَمُ الاستیع انکشاف.

— الزواج: انکشاف نامزدی.

— سُلیمان (نات) نگین سلیمان، گاهی شبیه به سوس.

خِتَام: خَاتِمَة: نهایه، آخر، پاهان، انجام، سرانجام.

— کتاب: حَتَدِ فاتحه بخش آخر کتاب، پاهان.

— الخطاب (أي الخطبة) پاهان سخنرانی.

— مَوْسِفَة آمَنك آخرین، مقام آخر.

۵ — شَمْع آخر لاک.

فی الختام: اِخْرَأ در پاهان، دست آخر.

خِتَامی: نهای، آخر، آخری.

۵ خِتَامَة: حَبَارَة الختم جوهر اسباب.

مَحْشُوم: علیه علامه الختم مهر شد، مهر خورده.

— مَقْفَل الختم او بیره مهر موم شد.

الغنوم بختمی مهر شد با مهرین.

۵ خَسَن: طاهر خنده کرد.

خَسَن: خِثَان، خِتَانَة خنده، سنت.

خَسَن: زَوْج الابنة داماد.

خَتِيشَن، مَحْشُون، مَقْطُوع الصَّلَافَة خنده شد.

خَاوَن: سَيِّمَة خاف، بانو.

• حَبَر: مَحْشَر الدَّم وجمیره: قَرَت خون دله شد، تلخه شد.

— السائل: عَقَد مایع غلظت داشت بایست.

— البین: رَاب شهرت شد، ماسک شد.

خَسِرَ، أَخْسَرَ: عَقَدَة بست.

— البین: رَوَّيَه دله کرد، بصوت ماسک دزدود.

خُشَارَة العی: خُثَالَة نه نشین، رسوب.

خَاوَر، مُخَسَّر: مُجْعَد دله، بسته.

— : مَرْوَب مانند دله.

خَاوَر: جُلُطَة دَم دله خون.

• خَجَل منه: استعی شرم کرد، خجالت کشید.

— : اخْتَر خَجَلًا از خجالت سرخ شد.

خَجَل، أَخَجَل: جمه بشغل خجالت دار، شرمند کرد.

— : خَوَى سرانگند کرد، شرمسار کرد.

خَجَل: خِجَا، شرم، حیا، خجالت، کرد و.

— : خِزْي سرانگندگی، رسوائی.

خَجَل، خَجَلَان، مَخْجُول شرمند، شرمسار.

خَجُول: خِیسی کرور، خجالتی، کارگر.

— : هَبَاب ترسو، بزدل.

مُخَجَل: مُخَسَّر، نگین، شرم آور، بهاربد.

الأعضاء، المُعْجَلَة شرمگاه، اسافل اعضاء.

• حَدَّ الْأَرَمْس: حَطَطَهَا بِالْمِحْرَاق وغيره شیار کشید، شیار کرد.

— : مَحَدَّد الجِلْد وغيره: تَكَرَّش پوسنجهن چورود.

حَدَّ: وَجَنَة گونه، رخسار.

— : حُدَّة، أَخْدُوْد شیار، خط گود، جدول.

مُحَدَّة: وَتَادَة پشلی، بالشی.

— السریر (للزَّوْم) ناز و بالش، زینت.

یَسِرُ ابیت المدة رویه بالش.

• حَدَرَ: حَدَلَ بِحَقْنِ بُوْد یا بِحَقْنِ شد.

حَدَرَ العَصَو: افقَدَ العَصَا اندام بی حس کرد.

— : أَخْدَر: افقَدَ الوَعْمی بهوش کرد.

— : حَدَرَ البنت: الزَّوْمَا الجَدَر (برده نشین کرد، و زود و دوستی منزل).

خَدِر گوشه خلوت، گوشه عریک (برای زنان).

خَدَرُ، خُدْرَةُ: خَدَلُ بى حَتَّى، كَرَحْنَى.

—: فَقْدَانُ الْعَصَى بِهَوْنَى.

—: تَمَلُّلٌ تَشْتِمِلُ احْساسِ مَوْجُودِ.

خَدِيرٌ، مُخَدَّرٌ: خَدَلَانٌ بِحَسَنَةٍ، سَرِ.

—: نَأْمٌ (كَلَامٌ جَلُّ النَّافَةِ) بِخَوْبِ فَعْدٍ (مَثَلِ بَابِ نَأْمِ).

مُخَدِّرٌ: إِعْدَامُ الْعَصَى بِحَسَنَةٍ.

—: تَنْوِيمٌ، إِعْدَامُ الْوَعْدِ بِهَوْنِ كُرْدِ.

مُخَدَّرٌ: يُعْلِمُ الْعَصَى بِهَوْنِ كُنْدِ، بِحَسَنَتِ.

—: مُنِيبٌ مِنَ الصَّوَابِ دَارِ بِهَوْنِ كُنْدِ، خَوَابِ دَرِ.

مُخَدَّرٌ: سَكْرَانٌ قَلِيلًا كَمِثِّ سَرخُوشِ.

مُخَدَّرَةٌ: مَمْنُونَةٌ، پَرْدَنِيْنِ، كُوشِ نَنِيْنِ.

خَدَشَ، خَدَشَ، خَدَشَ: خَشَّ خَرَشَبَدِ.

—: مَرَقٌ بِاَوْرِ كَرِ، دَرَبِدِ.

—: السُّمْنَةُ تَهْمَزُ، بِدَنَامِ كَرِ.

خَدَشَ: خَشَّ خَرَشَ.

خَدَعَ، خَادَعَ، خَدَعَ: خَشَّ فَرِيبِ دَرِ، كُولِ زَرِ.

—: لَيْبٌ عَلَى اِغْفَالِ كَرِ، بَازِ كَرِ، نِيْرَنَكِ زَرِ.

اِخْدَاعٌ: فَرِيبِ خُورِدِ، گِرَاهِ شَدِ، كُولِ خُورِدِ.

خُدْعَةٌ: خِيْلَةٌ، خِيْلَهُ، نِيْرَنَكِ، فَرِيبِ.

خُدْرِيْمَةٌ: خَدَاعٌ، فِشٌّ فَرِيبِ، دَعَا، خِيَالِ بَاطِلِ.

—: نِيْقَاقٌ دُورِ دُورِ، دُورِنِ كِ.

خِدَاعٌ^۲ الْعَوَاسِ: خِيَالِ بِهَوْنِ، خَوَابِ وَخَالِ.

—: الْبَقَرُ خَطَاىِ بَاصِ، چَتْمِ بَنْدِ.

خَدَاعٌ، مُخَادِعٌ: دَعَا، بَازِ، جِهْلِ كَرِ، حَقْدِ بَازِ، نِيْرَنَكِ سَازِ.

—: خِدَاعِيٌّ فَرِيبِنْدِ، بِاَسَاسِ، مَوْهُومِ، خِيَالِ.

خَبْدَعٌ: سَرَابِ سَرَبِ.

مَخْدَعٌ: حُبْرَةٌ، طَاقِ، خُلُوتِ خَانِهِ.

مَخْدُوعٌ: فَرِيبِ خُورِدِ، اِغْفَالِ شَدِ.

خَدِيلٌ (رَاجِعُ خَدَرِ) اَز سَرَابِ حَسَنَتِ.

خَدَمُهُ: قَمِيْلٌ لَهُ، بَرَايِشِ كَارِ كَرِ، بَاوَخَدَتِ كَرِ.

—: قَامَ عَلَى خِيَمَتِهِ نُوْكِرِهِ كَرِ.

—: الْأَرْضُ كَاشَتْ، زَرَاْعَتِ كَرِ.

خَدَمٌ، اسْتَعْدَمَ: خَدَمَهُ خَانِمَا، بَكَارِ بَكَاشَتْ (نُوكِرِ).

—: كَارِ دَارِ، اسْتَعْدَمَ كَرِ.

خَدَمٌ، الْمُخْتَبَ: سَوَاحِ جَوْبِ رَاثِرِ زَرِ، صَافِ كَرِ.

اسْتَعْدَمَ^۲: اسْتَمَلَّ بَكَارِ بَرِ.

خَدَمٌ، الْيَقِيْنُ بِخِيَمَتِهِ: بِمَدَّتِ وَدَارِدِ شَدِ، بَكَاشَتْ شَدِ.

خَدَمٌ، خَدَمٌ: جُمْلَةُ الْخِيَمِ نُوْكِرِهَا، خَدَمَتَكَارَانِ.

خِدْمَةٌ: شُغْلٌ، تَحْمِلُ كَارِ، نُوْكِرِهِ، وَطْفَه.

—: مَسَاعِدَةُ كَلْتِ، دَسْتَبَارِ.

—: الْقِيَامُ عَلَى خِيَمَتِهِ رَسِيْدِكِ، مَوَالِجَتِ.

—: الْأَرْضُ فَلَاحَتَا كَشْتِكَارِ، زَرَاْعَتِ، شُغْمِ.

فِي خِيَمَتِكَ: تَحْتَ اَمْرِكَ دَر خِدْمَتِ شَمَا حَاضِرِ.

خَدَامٌ، خَادِمٌ (لَدُنْ اَلَاَمِي) نُوْكِرِ، كَلْمَتِ، خَدِشَكَارِ.

—: صَانِعِ نُوْكِرِ، پَنِيْخِدَتِ، آشِيْزِ.

نَدْوَانَةُ خَلَاْمَتِ: صَانِعَةُ كَلْمَتِ، آشِيْزِ زَرِ.

خَادِمٌ، اسْتَعْدَمَ: مَوْطَفٌ، طَوِيْلُ كَارِ، وَطْفَه خَوِ.

خَادِيْمِيَّةٌ: حَالَةُ الْخَادِمِ نُوْكِرِ، خِدْمَتِ.

اسْتَعْدَمَ: اسْتِمَالُ كَارِ گَزِيْنِ.

—: (فِي عِلْمِ الْبَدِيْعِ) ضَمِيْرِ، كَايِ.

خَدَمَةُ شُغْلِ كَارِ، خِدْمَتِ، وَطْفَه.

مُخَدَّمٌ: مَسْوِيٌّ (فِي التِّجَارَةِ) هِمِ، طَرَاِزِ.

مُخَدَّمٌ: رَسِيْطِ بَيْنِ الْخَادِمِ وَالدَّوْمِ بِنَاكَهِيْ وَاسِطِهِ.

مَخْدُومٌ: آجِيْرِ كَارِ دَرِ، اَرَبَابِ.

مَخْدُومِيَّةٌ: حَالَةُ الْمَخْدُومِ آفَاقِ، اَرَبَابِ.

خَدَنَ، خَدَرَنَ: صَدِيْقِي دُوسْتِ زَرِيْكَ، بَارِدِ سَازِ.

خَادَنَ: صَادَقَ دُوسْتِ كَرِ.

خَدِيوِي، خَدِيوِي: وَالِدِ خَدِيوِي، فَرَا نَفَرِهَا.

خَدِيوِي^۲: مَنَسُوبُ اِلَى الْوَالِيِ خَدِيوِي.

• خُذْرُوف: ۵ نَسْلُوه. خَرَادَه فرزند باصل.

— : دَوَامَه ۵ نَحْلَه (اندر دوم) فرزند باصل.
خُذْرُوفُ الشَّكْل مانند خُرُوط وارونه.

• خُذَل: خَاذَل: تَخَلَّى مِنْ دَسْتُ كَشِيد. ترك كرد.

— : لَهَبْ شَكْتُ دَار.

• اِنْخَذَل: خُذِلَ كَامَاب نَشْد. شكست خورد.

• مَخْذُول: مُخْذَل وَاكْذَارُو. شكست خورده.

• خَرَّ (بی خرد) آب شهرش كرد.

• خِرَاه. خَرَّ: نَاطِقٌ يَجْلِس. نطاف. مدفوع.

• خَرِي: تَقَوَّطاً سِرْقَدَم رَن. بیرون رفت.

• خَرَب. خَرَبَ: يَنْدَقُشَر خَرَاب كرد. ویران كرد.

• خَرَب: يَنْدَقُشَر خَرَاب شْد. بهال خرابه افتاد.

• خَرَب: يَنْدَقُشَر خَرَاب شْد. بهال خرابه افتاد.

— : تَخَرَّبَ: تَهَدَّم ویران شد. فرو ریخت.

• خُرَب: خُرَبَة: نَفْرَة رَأْس الْوَرَك كَاسِر مَفْصَل.

— : الْاَبْرَة: نَقَبَا سَوَاخ سَوَزَن.

• خَرَب. مُعَرَّب: مَتَعَدَّ: خَرَابَه. درحال فرو ریختن.

— : خَرَبَان: يَتَنَاجَى اِلَى اِصْلَاح خَرَاب. بمخل.

• خَرَب. خَرَاب: يَنْدَقُشَر خَرَاب. ویرانی.

• خَرَاب: يَنْدَقُشَر خَرَاب. ویرانی.

• خَرَاب: يَنْدَقُشَر خَرَاب. ویرانی.

• خَرَابَة: خَرَبَة ۵ خَرَابَة: مَوْضِع الْغَرَاب (خرابه ویرانه).

• خَرُوب: خَرُوب. اِسْم شَجَرٍ دَرِخْت خَرُوب.

— : تَمَرُ الْغُرُوب مِوَه اِيْن دَرِخْت.

• خَرُوبَة: خَرُوبَة ۵ خَرَابَة: مَوْضِع الْغَرَاب (خرابه ویرانه).

• خَرَاب. مُعَرَّب: يَنْدَقُشَر خَرَاب. ویرانی.

• خَرَاب. مُعَرَّب: يَنْدَقُشَر خَرَاب. ویرانی.

• خَرَاب. مُعَرَّب: يَنْدَقُشَر خَرَاب. ویرانی.

— : اِلْتِجَاعِي اَوْ مَدَوَانِي خَرَابْكَارِي اِنْطِرَاف كَارْكَرَان.

— : الْاِتْلَاقِيَّة: وَشَمْلَه دَرْمِشِن بَا اِتْلَاقِيَّة.

• مُعَرَّب: مُعَرَّب: مُشْلِف نَبَاه.

• خُرَب: مُنْقَبَسُوْسِي مِلَه كَافِي.

• خَرَبَش: اَفْسَدَه فَاسِد كَرْد. ضَايَع كَرْد.

— : كَتَبَ بِلَا اِعْتِنَا بِاَشْبَاب نَوُشْت.

• — : خَرَبَش: خَرَبَش. خَرَبَش. خَرَبَش. خَرَبَش. خَرَبَش. خَرَبَش.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

• خَرَبَق: اَفْسَدَه نَبَاه كَرْد. فَاسِد كَرْد.

خُرَجَ الْبَيْتُ: کانت یکتراً باکر بود، دوشیز بود.
 خُرَیْدَةُ: خُرَیْدُ: غدا، دوشیزه، بکر.
 — لَوْلَوْ: لم یُشَقِّبْ: مراد غلمان.
 خُرْدَةُ: خُرْدَةُ قَرَأَتْ: آمن باره.
 خُرْدَوَات: ماضِر من الیلع کالای خُرْدُ، خُرْدُوش.
 — الیلع اللایمة للیاء: لوازم آرایش زنان.
 خُرْدُجَمی: بالغ الیلع الصغیر خُرْدُوش، خُرْدُوش.
 خُرْدُوشی: خُرْدُوش الصغیر: ساجه.
 خُرْدُل: خردل.
 — بَدِی: خُبَر (نَبات حَرَبیة) زنبازک.
 حُیَّ: حُیَّ: ظَن خردل.
 لَزَقَةُ: —: صِنَب شمع خردل.
 خُر (خرد): خُر: صَدای آب بلند شدن، شورش کرد.
 — سَقَطَ: انقاد، فرود آمد.
 — النَّائِمُ: قَطُ: قَطَر: خُر: سر کشید.
 — سَاجِدٌ: بَخاک افتاد، رو زمین مالید.
 — بَسَالَ: چکید، تراوش کرد.
 خُریر: خُریر: زرمه آب، شر شر آب.
 خُرُر: قَقَب: سوراخ کرد.
 خُرُر: ما یُنْقَم (یُنْقَم) لی غَطِط دانه، خرمه.
 خُرَزَةُ الْبُر: حَاجِر طوله چاه.
 — الظُّر: قَرَّة: سُنُون فُزْزُت.
 مِخْرَز: مِخْرَز: یَشَقِب (درفش)، (سویچ).
 خُرَس: بَیْکَم: مَحَمَت کَلک باله زبان شدن.
 — مَحَمَت: خاموش ماند، ساک نشست.
 — اِنْقَدَ لَکَانُهُ: عَنِ الْکَلَامِ زبانش بند آمد.
 اُخْرَس: اَسْکَنَت: ساک کرد، خاموش کرد.
 — اَبْکَم: زبان بند کرد.
 خُرَس: مَسَتْ: گنگی، لالی.
 خُرَسَان: خُرَسَانَة: شفته، ساروج.

خُرَجَ: کيف بزرگ، هیان، توشه دان.
 خُرَج: مِند دَخَلَ: نَفَقَة: هزینه.
 — لَلايس: الساء: کَشْکَشْ آرایش، چین چین، نور.
 — هُدَاب: کَلَاوَشَة، حاشیه.
 — الْجَنْدِي: جَرَانَة: جَرَانَة.
 — کَذَا: يَسْتَجِبَة: شایسته، سزاوار.
 — خُرَاج: مَال: ضَرْبَة: باج، مالیات.
 خُرَاج: مَال: الْأَرْض: مالیات زمین.
 — رَأْسِي: مالیات سرشماری.
 خُرَجَة: بُرُوز: تَصَوُّر، غاش.
 — لی بناء: جَرَسُون: پهن آمدگی ساختمان.
 — حَقَّة: الدُّقْن: مراسم دفن میت.
 خُرَاج: دُمْل: طُلُوع: رَمَل، غَدَا، مادَة.
 خُرُوج: مِند دَخُول: خروج.
 سَفَر (ال: الثاني من التوراة): سفر خروج بنی اسرائیل زمر.
 خَارِج: مِند دَاخِل: خارج.
 — الْجَمْعَة: الْغَارِجِيَّة: بروی.
 — اِنْقِسَاء: (فی الْعِصَاب): خارج تمت.
 فی ال: (ای خارج البلاد): خارج از کشور.
 خَارِجاً: فی الْخَارِج: بَیْرَة: بیرون.
 خَارِجِي: مِند دَاخِل: بیرونی، ظاهر.
 — غَرَب: اَجْنَبِي: بَیْکَانه، اجنبی.
 — هَرطُوق: بدعت گذار.
 وَزَارَة: الْغَارِجِيَّة: وزارت خارجه.
 تَغَابُج: تَنَازُل: عَنِ حَقِّه: چشم پوشی، اسقاط حق.
 مَخْرَج: مِند مَخْل: مَخْل: خروج، دررو، راه خروج.
 — مِند سوراخ، راه دررو.
 — مَخْلَس: مَهْرَب: راه فرار، گریزگاه.
 — الْکَسْر: مَقَامه: مَخْرَج.
 — مِجَانِي: مَقَطع: هَجَائِي.
 مَخْرَج: مِجَانِي: کارکردن سینا.
 خُرُ النائم: قَطُ: شَخَر: در خواب خُر کرد.

مِخْرَطَةٌ: آلة خَرَطَ الخُثْبَ أو المعدن
دستگاه تراش، خراطی.

مَخْرُوط (في المنسقة) مخروط فیضانده
— مقطوع الرأس (في المنسقة)
هر ناقص.

مَخْرُوطِي الشكل مخروطی شکل
مَخْرُطُوش (الواحدة مَخْرُوشَة) فشنگ.
۵ — مسودة (دَقَر تجاري) دمنر باطله.
۵ — مکتابة هيروغليفة خط هيروغليفی مصری قديم.

مَخْرُطُومُ البَئِل وغيره خرطوم بیل
۵ — اَبُوبُ يَمُرُّ لوله لاسیکی برای آب پاشی.
مَخْرُوعٌ اشتقاقی بجا آمدن، است شد.

مَخْرَعٌ، مَخْرَعٌ، مَخْرَعٌ لاغر شد، نالوان شد.
مَخْرَعٌ: اشتقاقی اخراج کرد، استنباط کرد.

مَخْرَعٌ، مَخْرَعٌ، مَخْرَعٌ
۵ کیمج، ۵ سست، ضعف، نالوان.

مَخْرَاعَةٌ: قَرَأَةٌ مَرَّسَةٌ
مَخْرُوعٌ: ثَبَاتُ المَرْوَعِ بَلا کرجک.
زَيْتُ الـ، روغن کرجک.
مَخْرَعٌ: اشتقاقی اکتشاف.
مُخْتَرَعٌ: مُشْتَبِهٌ مَخْرَعٌ.

مَخْرَفٌ ۵ مَخْرَفٌ الشَّيْعُ: اَخْتَرَفَ خرف شد، باور گشت
— المَرِيضُ ۵: مَخْرُوفٌ، قَدَى هذیان گفت، باور گشت.
مَخْرَفٌ: مَشَرَّ يَدُهُ كَوْنُهُ، حال بختی، حاتم.

مَخْرَفٌ ۵ مَخْرَفَانُ باور گشت، باور، احمق.
مَخْرَافَةٌ: اعتقاد سَحِيفٌ باطل موهوم برستی، موهوماً
— اَسْطُوْرَةٌ، خُرْجِيَّةٌ افسانه، داستان.
مَخْرَافِي: مَنسوبٌ الى مُخْتَفِدٍ باطل موهوم پرست.
— اَساطيرِي، خُرْجِيَّةٌ افسانهای، داستان.

مَخْرَسَانَةٌ مُسَلَّحَةٌ بِنُونِ آرمه.

مَخْرَسٌ: لَصَوْتٌ لَهُ لَالٌ، بَزْبَانٌ، خاموش.

— اَبْجَمٌ مَخْرَسٌ، لال، ساک.
مَخْرَسَةٌ: مَخْلُوقَاتُ البَغْرِ
پرستور بایه.

مَخْرُوفٌ کَنُفَرَنکِ، انکار.

مَخْرَصٌ: مَخَدَّبٌ دروغ گفت.

— مَخْرَصٌ حدس زد، پنداشت، گمان برد.

مَخْرَصٌ مَلِيعٌ اَعْدَى، بهتان زد، بدنام کرد.

مَخْرَاصٌ: کَدَابٌ او مَفْعَرٌ دروغگو یا افلازن.

مَخْرَصِيْنٌ: ثَوْبَانِ ثَوْبَانِيَه روى.

مَخْرَطُ العُشْبِ والمعدن المَخْرَطَةُ خراطی کرد، تراشید.

۵ — مَخْرَطٌ: قَرَطٌ، قَطَعَ رِيزِرِيز کرد، خرد کرد.

۵ — مَخْرَطٌ: قَرَطٌ، قَطَعَ رِيزِرِيز کرد، خرد کرد.

۵ — مَخْرَطٌ: قَرَطٌ، قَطَعَ رِيزِرِيز کرد، خرد کرد.

۵ — مَخْرَطٌ: قَرَطٌ، قَطَعَ رِيزِرِيز کرد، خرد کرد.

۵ — مَخْرَطٌ: قَرَطٌ، قَطَعَ رِيزِرِيز کرد، خرد کرد.

۵ — مَخْرَطٌ: قَرَطٌ، قَطَعَ رِيزِرِيز کرد، خرد کرد.

۵ — مَخْرَطٌ: قَرَطٌ، قَطَعَ رِيزِرِيز کرد، خرد کرد.

۵ — مَخْرَطٌ: قَرَطٌ، قَطَعَ رِيزِرِيز کرد، خرد کرد.

۵ — مَخْرَطٌ: قَرَطٌ، قَطَعَ رِيزِرِيز کرد، خرد کرد.

۵ — مَخْرَطٌ: قَرَطٌ، قَطَعَ رِيزِرِيز کرد، خرد کرد.

۵ — مَخْرَطٌ: قَرَطٌ، قَطَعَ رِيزِرِيز کرد، خرد کرد.

۵ — مَخْرَطٌ: قَرَطٌ، قَطَعَ رِيزِرِيز کرد، خرد کرد.

۵ — مَخْرَطٌ: قَرَطٌ، قَطَعَ رِيزِرِيز کرد، خرد کرد.

۵ — مَخْرَطٌ: قَرَطٌ، قَطَعَ رِيزِرِيز کرد، خرد کرد.

۵ — مَخْرَطٌ: قَرَطٌ، قَطَعَ رِيزِرِيز کرد، خرد کرد.

۵ — مَخْرَطٌ: قَرَطٌ، قَطَعَ رِيزِرِيز کرد، خرد کرد.

۵ — مَخْرَطٌ: قَرَطٌ، قَطَعَ رِيزِرِيز کرد، خرد کرد.

خَرُوف: حَمَل بره .

— ذَكَرُ النَّمِ الْكَبِيرِ قَوْج

— الْبَعْر: أَمُّ زَيْدَبَنَة مَاورِیَانَه .

خَرِیْف: بَیْن الصَّیْفِ وَالشَّوْءِ مَوْسَمٌ بِأَنْزِلِ .

خَرِیْل: مَحْتَضٌ بِفَضْلِ الْحَرِیْفِ بِأَنْزِلِ .

• خَرَفَشُ الشَّيْءِ: خَلَطُهُ . مِمَّ اِجْمَعْتُ . دَرَمٌ وَبَرَمٌ كَرَدَ .

• خَرَفُوشَة (لِی وَرَقِ الْعَب) بَرَكْزَادِی دِرَازِی .

• خَرَقُ: حَقِی سَادَ وَاحِقٌ بُوَد، نَادِی كَرَدَ .

خَرَقَ: خَرَقَ التَّوْبَ: مَرَقَهُ بِارِه كَرَدَ، نَكَدَ تَكْرَمَ كَرَدَ .

—: فَتَحَ نَافِذَهُ رُوزَنَه كَشُودَ .

• —: خَرَمَ: نَقَبَ سَوْرَاخَ كَرَدَ .

— الْعَادَةُ: تَجَاوَزَهَا اِزْعَادَاتُ بَجَاوَزْ كَرَدَ، بِافْزَازَ نَهَادَ .

• —: اخْتَرَقَ الشَّيْءَ: رَخَنَه كَرَدَ، رَاهَ بَافَتَ .

خَرَقَ: حَمَاقَةُ كُودِی، نَادِی، كَنَدَ ذَهَنِی .

خَرَقَ: نَقَبَ سَوْرَاخَ، رُوزَنَه .

وَسَّخَ الْبَ: كَشَادَ كَرَدَ .

خِرَقَة: خَلَقَة كَهَنَه، رُزْدَه، لِبَاسٌ مَنْدَرَسَ .

خِرَقَ: قَطَعَ الْاِقْشَةَ الْبَالِيَةَ نَكَدَ بِارِجَه پُوسِیدَ .

جَابِعُ الْبِ: أَوْ بَاشِعَا كَهَنَه خِرَابَ كَهَنَه فَرُوشَ .

خَارِقَ: نَافِذَ، نَاقِبَ نَافِذَ، سَوْرَاخَ كَنَدَ .

— الْعَلِيَّةُ مِصْرُ آسَا .

— الْعَادَةُ: فَوْقَ الْعَادَةِ .

أَخْرَقَ: اِخْتَقَ نَادَانِ، كُودِنَ، نَاشِ .

اِخْتِرَاقَ: نُمُودَ رَخَنَه، سَرِیثَ .

خَاصِيَّةُ الْاِخْتِرَاقِ اِي النُّفُودِ: تَدَاخُلُ فَايَلَتِ نُمُودَ .

• خَرَمَ: خَرَمَ: نَقَبَ سَوْرَاخَ كَرَدَ، مَنَكَنَه زَدَ .

• خَرَمَ^۲: اِخْتَرَنَ الطَّرِيقَ رَاهَ رَا مِیَانِ بَرَكْرَدَ .

• —: حِسَابُهُ: اَخْطَا اِشْتَبَاهَ كَرَدَ، بِدَحَاسَبَ كَرَدَ .

اِخْتَرَمَ: اَهْلَكَ نَابُودَ كَرَدَ، بَرَزَادَا خَتَ .

خَرَمَ: تَخَرَّيْمَ: نَقَبَ عَلَی سَوْرَاخَ كَرَدَ .

خَرَمَ: نَقَبَ سَوْرَاخَ .

— الْاَبْرَةُ: سَوْرَاخَ سَوْزَنَ .

خَرَمَان: أَبُو مَنَافَرِ نِزَهَ مَاهِی .

• خَرَمَتْنِجِی: مُؤَلِّفُ التَّجْنِجِ مَخْلُوطَ كَنَدَ تَوْتُونِ .

• خَرَمَتَه نَمَلُ الْحَذَاذِ: تَحْتَ كَفَشِ .

خَرَامَة: يَنْقَبُ مَنَكَنَه بِاَمَاشِیْنِ حَفَارِی .

• تَخَرَّيْمَة: طَرِيقُ مُسْتَعْجَلَه رَاهَ مِیَانِ بَرِ .

مَخَرَمَ: مُنْقَبَ سَوْرَاخَ سَوْرَاخَ، مَنَكَنَه سَتَدَ .

• خَرْنِیْقَ: اَزَبَ صَنِیْعَ خَرَكُوشَ كُوجَكِ .

• خَرُتُوبَ: خَرُوبَ (رَاجِعَ خَرَبَ) دَانَه خَرُوبَ .

• خَرُوبَ (لِی خَرَبَ) • خَرُوعَ (لِی خَرَجَ)

• خَرُوفَ (لِی خَرَفَ) • خَرِیْمَة (لِی خَرَدَ)

• خَرِیْمَة (لِی خَرَطَ) • خَرِیْفَ (لِی خَرَفَ)

• خَرَزَ (لِی خَرَزَ) بِارِجَه اَزِیْشَمَ وَابَرِیْشَمَ .

• خَرَزَرَ: نَظَرُ بِمُؤَخَّرِیْنَه اَزْكَوْشَه چَنَمَ نَکَاهَ كَرَدَ .

بَحْرُ الْخَرَزَرِ: بَحْرُ قَرَوِیْنِ دِرَایِ خَرَزَرِ .

خَيْرُ زُرَّانَ: قَصَبٌ هِنْدِی بَامِو، فِی هِنْدَ .

خَيْرَازَانَه: عَصَا مِنْ الْخِيزَرَانِ عَصَا خِيزَرَانِ .

• خَزَ (خَزَزَ) خَزَزَ: اِخْتَرَزَ: عَزَزَ، عَزَزَ { خَلِیْدَ، نِشَازَ، سَوْزَنَ زَدَ } .

خَزَ: نَبِیْجَ مِنْ صُوفٍ وَخَرِیْرَ بِارِجَه پَشِیْمِ وَابَرِیْشِی .

• خَزَعِيلَ: خَزَعِيلَة، خَزَعِيلَ اِفْسَانَه، دَاشَا، فَصَه پَرِیَانِ .

خَزَعِيلِی اِفْسَانَه اِی .

• خَرَفَ: قَعَارَ مِیْنِی طَرُوفَ لَعَالِی، چِی .

—: دَفَرُ قُورِی چِیْنِ طَرِیْفِ .

خَرَفِی: مِنْ الْخَرَفِ سَفَالِی .

آيَة خَرَفِيَّة طَرَفَ سَفَالِی .

خَرَا ف: دَفَرُ مَرْغَبِی: بَالِغُ الْاَوَاثِی الْمَرْغَبَةِ چِیْنِ مَرُوشَ .

—: خَرَفِی^۲: حَاصِلُ الْاَوَاثِی الْمَرْغَبَةِ چِیْنِ سَازَ، سَفَالِ كَرَدَ .

• خَزَقَ الشيءَ في الشيءِ: چیزی را در چیزی دیگر فرو برد.

۵- خَزَقَ ص: مَزَقَ: پاره کرد.
خَوْزَقَ: قتل علی الحادق، به موجب کشید، به موجب و بخت.

۵- وَرَطَ: در شگاف انداخت.

۵ خَزَقَ ص: مَزَقَ: پاره کرد، زندگی.

خَاَزَقَ: سَنَانُ الرُّمَحِ وَأَمَثَلُهُ نَوَلُكَ نَهْرٍ وَنَهْرُهُ وَأَمَثَالُهَا.

خَاَزَوْقَ: آله اعدام قدیمی { چهارمین، چوبه که کاهکاران را در زندان بلائی آن اعدام میکردند

— عمود بعدد الراس سنونو که نیز.

۵ مَخَزَقَ: مَسَزَقَ: پاره، زنده، درید.

• خَزَنَ: قَطَعَ: برید، کوناه کرد.

إِخْتَزَلَ الكلامُ: اخْتَصَرَهُ كُنْهًا وَرَخَّلَهُ صَرْدًا، کوناه کرد.

— الْكُتْرَ: عَطَلَهُ: برگرداند، کاست.

— بِرَأْيِهِ: انْقَرَضَ حَرْفُهُ رَأْيُ كُفٍّ فَشَاءَ اسْتِغْرَارًا وَتَجَمُّعًا.

إِخْتِزَالَ: إِيخْصَارُ: اختصار، کوناه سازی.

— كِتَابَةُ الإِخْتِزَالِ: تَدْنُوْبِي، مختصر نویسی.

کاتب — تَدْنُوْبِي، مختصر نویس.

إِخْتِزَالِي (فِي الْكِتَابَةِ): بِطَوْنِ تَدْنُوْبِي.

• خَزَمَ الْاَنْفَ حُلْفَةً دَرَبِيْنًا كَذَاكَ.

— الْاَنْفَ: فَيْلَهُ زِيْرُ بُوْسْتِ بَدَنِ بَهَارِ كَذَاكَ.

— نَطَمَ ۵ لَقَمَ: بَدَنَ كَشَيْدَ، خُورَد.

خَزَامُ الْاَنْفِ: حُلْفَةُ كِرْبَرٍ رَیْثَ بَرَبِيْنٍ بَیَاوِزَنَد.

— خَلَالَ (فِي الْعَبِّ اللَّدِيمِ): فَيْلَهُ.

خَزَامُ: سَبْلُ بَرِيٍّ: سَبْلُ وَحْشِي.

— بَلِيْعَةُ بِلَكٍ جَوْرَمَلٍ مِخْلَك.

خُرَامِي: ۵ لَوْنُهُ اسْطُخْوَ دُوس.

— تَمَرُ حَبَا اِفْرَبِيْكَ مَحْلٍ سَهْرَك.

• خَزَنَ، خَزَنَ: اخْتَزَنَ: اَوْخَرَبَ بَلَدًا رَكَوْدًا، اَنْدَخَنَ.

— وَصَعَ فِي خَزَنِ الْاَبَارِكِ.

— اخْتَزَنَ الطَّرِيقَ: اخْتَصَرَهُ رَاهِ رَامِيَانِ بَرَكُور.

— السَّرَّ: كَتَمَهُ: رَاثَا هَدَاكَ، پنهان کرد.

خَزَقَ ۲ الْقِطَارَ الْعَقِيْدِي قَطَارًا بِحُظٍّ دِيْكَرًا اَنْدَخَنَ، مَخَزَقَ كَرَدَ.

خَزَنَ، مَخَزَنَ: جَفَظَ فِي مَخَزَنٍ جَمْعَ اَدْوِيْ دَر اَبَار.

— اَخْفَا، وَاذْخَلَ ذَخِيْرًا، كَوْدًا وَكِرًا، اَحْتَكَارَ.

اَجْرَةُ اَلْاَوْثَقَيْنِ الْاَبَارِدَارِي.

خَزَنَةُ: خِزَانَةُ: مَخْبِئَةٌ.

— الْاَبَابُ: فَتْحُهُ جَالِبُاسِي، كَمَدَ.

— الْعَصَبُ: فَتْحُهُ كِتَابَ.

— عَدِمَ صَدْرًا وَهَمِيْنًا.

خَزِيْنَةُ: كَسْبُ كَمِج.

— بَيْتُ الْمَالِ: خَزَانَةُ دَارِي.

خَزَّ اَنْ الْمَاءُ: جَفَسَ سَدًّا، اَبْهَمَ.

— صَهْرَجَ: حَوْضَ: حَوْضَ، اَبَ اَبَار.

خَاَزَنَ ۵ خَزَنَ دَارَ: اَمِيْنُ بَيْتِ اَللّٰهِ خَزَانَةُ دَارَ.

— الْبَيْتِيُّ: اِسْمُ طَائِرٍ يَرْتَدُّ كَوْجِكِي بَادِمًا كُونَاهُ وَبَالِهَا بِلَنْدَ.

— مَخَزَنُ نَجِيْ: اَمِيْنُ الْاَمْرِ اَبَارِدَارَ: مَخِجَ فَاَصَدَ.

مَخَزَنَ: مَوْضِعُ الْخَزَنِ اَبَارَ.

— مَشْتَوِعٌ بَضَائِعَ: دَكْلَانُ دَكْلَانِ، مَغَاوَرُ.

۵ مَخَزَنِيَّةٌ: اَجْرَةُ الْخَزَنِ اَبَارِدَارِي.

خَاَزَنُ الطَّرِيقِ: طَرِيقُ قَصْبَةٍ ۵ مَخَزَنِيَّةٌ مِيَانِ بَر.

• خَزِيْ: ذَلَّ وَهَانَ هَيْتُ شَدَّ، خَوَارَشَدَ، اَزْطَرَفَانَدَ.

— اسْتَعْيَا شَرْمَنَدَ شَدَّ، خَجَالَكَ كَشَيْدَ.

خَزِيْ، اَخَزِيْ: اَخْتَلَعَ خَجَالَكَ رَاو، شَرْمَنَدُ كَرَدَ.

— قَطَعَ رَسَوَاكَ، بَدَنَامَ كَرَدَ.

خَزِيْ: طَارَ نَكَ، رَسَوَاكَ، بَدَنَامِي.

— خَجَلَ شَرْمَ، اَزْرَمَ.

خَزِيَانُ: مَخَزِيْ شَرْمَنَدَ، خَجَالَكَ زَرَدَ.

الْمَخَزِيْ: الشَّيْطَانُ شَيْطَانٌ، بَدَكَارَ.

مَخَزَ: مَخْجَلُ شَرْمَ اَوْرَ، خَجَلَ اَوْرَ، نَتَكِيْنِ.

• خَسَّ (فِي خَسِّ) كَاثَ، كَرَكُور.

• خَسَنَّاكَ ۵ اِخْسَ عَلَيْكَ قَبَاكَ دَارَ، اَنْ بَرُو.

۵ خَسَنَكَةَ: تَوَعَّكَ الْمَرْجَاعُ نَاخُوشِي، بِهَمِ خَوْرَدِي مَرْجَاعَ.

مَخَسَنَكَ: مَوْغُوْكَ كَمِي نَاخُوشَ.

خَشَبٌ : مَا تُقَعُّهُ مِنَ الشَّجَرِ (عموماً) چوب الوار.

— ایض چوب کاج .

— البناء (او الحام) چوب نیر .

— (في علم النبات) چوب درخت زبر .

خَشِيٌّ : مِنَ الْخَشَبِ چوبی .

— كَلْخَشَبٍ مانند چوب .

خَشِيَّةٌ : هَزْلُفُوت سُرُور چوبی .

خَشَبَةٌ : قِطْعَةُ خَشَبٍ نَکِد چوب بالوار .

— نَقْلُ الْمَوْتِ : نَمَشِ نابوت .

خَشْبِين : الْمَادَّةُ الْخَشَبِيَّةُ فِي الْبَنَانِ مَذْمُومَةٌ .

خَشَابٌ : بَالِغُ الْخَشَبِ چوب فروش ، نه فروش .

خَشِيبٌ : غَيْرُ مَصْفُولِ چوب که هنوز پرداخت نشده ، به جلا .

خَشَبٌ : تَبْيِيسٌ سَفِیٌّ ، سَفِیٌّ .

— رُمِي (الموتى) : سُزُورِ خَشَن شدن مانند مرده .

خَشَبِيَّةٌ : تَعْبِيرٌ ، مَقْلَّةٌ خَشَبِيَّةٌ چتر چوبی .

— : يَجْنُ مَوْتٌ بازداشتگاه ، زندان موقت .

مُخَشَبٌ : مَتَبَسٌّ ، جَلِیٌّ سَفِیٌّ ، سَفِیٌّ .

خُشْتٌ : عَصَا مَذْمُومَةُ الرَّأْسِ ، عِزْقٌ عَصَاهُ نَهْزُ دار .

خُشْتَانَقَةٌ : وَصْفَةٌ نَدِيمٌ ، مَدَمٌ ، هَمَّ صَبْرٌ زن .

خَشْخَشٌ : مَثَلٌ ، مَفْعَلٌ جَلَنَكَ جَلَنَكَ كرد .

— : قَفَقَ ، جَلَجَلَ زَنَكَ را بصل در آورد .

— التَّوْبُ الْجَدِيدُ : خَفٌّ لِبَاسٍ نَوَخْشِ خَشْخَشِ كرد .

خَشْخَشَةٌ : شَخْخَشَةٌ جِلْدَانِيَّةٌ (مستطرد) .

— : حَبِيفٌ خَشْخَشِ .

خَشْخَاشٌ : أَبُو التَّوْبِ كَوَکَبَر .

خَشْخَاشَةٌ : لَعْنَةُ طَائِيٍّ ، کَبَد .

خَشْخِشَةٌ : شَخْبِيَّةٌ ، أَلْوَبَةُ بَازْبِجِه . چتر کرهها .

خَشْخَشَنُ الْفَاسِ وَغَيْرِهِ الْفَاسُ رَاغِشُ زَار .

— السَّلَاحُ الْبَارِيءُ لَوْلَا فُتُكُ رَايِرُ كَرْد .

— الْعَمُودُ (في البناء) رُوسِ بِلُونِ رَاگُودَانْدَا خَش .

خَسَمَرٌ : مَثَلٌ كَرَاهِشْد . بَهرامه رفت .

— : خَسَرِيحٌ (وَمَعْنَى قَعْدَ وَأَضَاعَ) خَسَارِ كَشِيد .

— : ثَلَاثَةٌ ثَبَاهُشْد ، نَاسِدُشْد . ضرر کرد .

— : مَلَاكٌ نَابُورُشْد ، هَلَاكُشْد .

— : حَقٌّ أَوْ مَلَأٌ : أَضَاعَهُ دَارَانَهُ يَاحَقُّ رَا زَرَسْتُ دَار .

خَسَمَرٌ : أَخَسَرَ : جَلَهَ يَخْسِرُ ضرر زد ، زبان رساند .

— : اِنْثَلَفَ ثَبَاهُشْد ، خَرَابُ كَرْد .

اِخْتَسَرَ فِيهِ الْكَيُّ ، غِبْطَه خُورِد ، حَسِرَتُ كَشِيد .

خُسِرَ : خَسَارَةٌ ، خُسْرَانٌ : خَسَرَ يَخْسِرُ ضرر ، زبان .

— . — . — : ثَلَاثٌ أَوْ مَرَّةً آسِيب .

— . — . — : مَلَاكٌ ثَبَاهِي ، فَنَا .

خُسْرَوَانٌ : مَرْجُ خُسْرَوَانِ زَيْنِ يَكُ بَرِي شَاهَانِه .

خَايِرٌ : خُسْرَانٌ : خَسَرَ يَخْسِرُ بَارَزَنَد ، مَرَكَنَد .

مُخَسَّرٌ : بَعَثَ بِالْمُخْتَصِرِ زَبَانَ آوَر ، ضرر رسان .

خَسَسَ : خَسٌّ ، نَقَسٌ كَاسَتْ ، كَرَكَنَد كَرْد .

خَسٌّ : نَقَسٌ كَرُور بَارَشْد .

— : زَذَلٌ بَقِيَّ كَرْد ، فَرَمَايِرُ بُور .

خَسٌّ : بَقِيَّةٌ مَعْرُوفَةٌ كَا هُو .

خَسْمَةٌ : خَسَامَةٌ : ذَنَاقَةٌ بَقِيٌّ ، فَرَمَايِكِي ، نَاكِي .

خَبِيسٌ : سَايِلٌ ، ذَنِيٌّ ، بَشْتٌ ، فَرَمَايِه ، كُوبِه بِن .

خَسَفٌ : اِنْخَسَفَ : غَارَ ، هَبَطَ فَرُودَشْد ، نَهْ رَفْت .

— . — . — : اِنْفَرَّ مَاهُ كَرَفْت .

— : الْأَرَضُ زَمِينِ رَا فَرُودِرد .

خَسَفٌ : ذَلٌّ بَقِيٌّ ، زَبُوفَةٌ ، تَنَهِي خَوَاه .

خُسُوفُ الْقَمَرِ : اِخْتِجَابُهُ مَاهُ كَرَفَتِكِي .

— . — . — : اَلْكُوكَبُ بُوْشِدِي سَارَاگَان .

خَشٌّ (في خَشَن) دَاخِلُشْد .

خَشَبٌ : خَشَبٌ ، اِخْتِجَابٌ چوبی کرد ، بَیْزَانْدِلُ كَرْد .

— : حَوَالٌ إِلَى خَشَبٍ بِصُورَتِ چوب دَاوَرْد .

خَشَبٌ : تَبْيِيسٌ مَثَلِ چوب خَشَن شْد .

— : حَوَالٌ إِلَى خَشَبٍ بِصُورَتِ چوب دَاوَرْد .

خَشَبٌ : تَبْيِيسٌ مَثَلِ چوب خَشَن شْد .

— : حَوَالٌ إِلَى خَشَبٍ بِصُورَتِ چوب دَاوَرْد .

خَشَبٌ : تَبْيِيسٌ مَثَلِ چوب خَشَن شْد .

— : حَوَالٌ إِلَى خَشَبٍ بِصُورَتِ چوب دَاوَرْد .

خَشَبٌ : تَبْيِيسٌ مَثَلِ چوب خَشَن شْد .

— : حَوَالٌ إِلَى خَشَبٍ بِصُورَتِ چوب دَاوَرْد .

خَشَبٌ : تَبْيِيسٌ مَثَلِ چوب خَشَن شْد .

— : حَوَالٌ إِلَى خَشَبٍ بِصُورَتِ چوب دَاوَرْد .

خُشْكَان: ۵ تقویر (فی الممار) بر بگ طولی در سون.
 — السلاح الناري بر کردن سلاح گرم.
 — الأخمار الکرمیة تراش سنگهای قیمتی.
 — مُخْتَفَن تراش شده، بزر (سلاح گرم).
 — خُش (خشن): ۶ دخل داخل شد، درآمد.

خُشَّاش: هَوَامُ الأرض جانوران مودنی، حشرات.
 — خُشَع: خُشَع فروتنی کرد، ن در درار.
 — یَغْرِه: غَمَّه سر بریزانداخت.
 — خُشَع: أَطهر الخُشوع تعظیم کرد، کرنش کرد.
 — أَطهر الخُشوع فروتنی کرد.
 — خُشوع: احترام فروتنی، افتادگی.
 — خُشوع حله، بردباری.
 — خُشَف الماء: جَدَّ آب جیست.

خُشَف: دل علی الطریق را همانا کرد.
 خُشَف: خُشِف: تَلَج خُشَن، جَسَد رَخو، برون.
 خُشِف: وَلَدُ الفلمی بیه آهو.

خُشَاف: ۷ خُطَاف جَبَلی (انظر خطاف) پر شوکها
 — الیل: ۸ خُفَاف (انظر وطواط) شب کور.
 خُشُوف: مُتَعَرِّض ۵ حَشَرَة آدم فضول.
 ۵ خُشَكَر یَشَة: عَیْنَةُ الفُرْجَة خُشَكَر یَشَة، پوست انداختن زخم.
 — خُشَم: انْصَرَّ سر کپ آورد، مسک کرد.

خُشِش و ۵ خُشَم: آتَف بپینی.
 — الشك: ۵ خُشُوش گوش مای.
 — خُشَن: ضد نَعِیم زب بود.
 — ضد مَلَس سخت بود.

خُشَن: مِیَر خُشَا خُشَن کرد، زبرد کرد.
 — خُشُوشَن، خُشَن زنده گانه و با حق گذراند.

خُشِن: ضد نَایم اود قیق زبر.

— ضد مَلَس سفت و سخت.
 — بَیاف خُشَك.
 — الأخلاق: بے تربیت، بداخلاق، نند خو.
 — خُشُونَة: خُشَا نندی، سختی.

— خُشِی: خُشَف نرسید، بیم داشت.
 — طیه نگران شد.

۵ اخْتَشَى: خُجِل خجالت کشید، شرم کرد.
 خُشِی: ۵ مُخْتَشِر شرمناک، گمرو.
 ۵ خُشُو ۵ اخْتِشَاء: صرود، شرمناکی.
 خُشِیَة: خُشِی: خُوف بیم، ترس، هراس.
 خُشِیَة: ۵ لَلا مبار، از ترس آنکه.

خُش: خُشِیان: خُشَف ترسانک، بیناک، هراساد.
 — خُش: ۶ خُشَص (فی خُشَص) ۷ خُشَام (فی خُشَم)
 — خُشِیب: ۸ خُشِیب: کَلَّ خُشِیب حاصل خیز بود، بارور.
 ۵ خُشِیب: ۹ خُشِیب: صِیْرَة خُشِیب حاصل خیز کرد.
 خُشِیب: کثرة الإنتاج بارور، حاصل خیزی.
 — رَخاء، کثرة العَیْر فراوانی.

قَرْن الـ شاخ پر گل و میوه.
 خُشِیب: خُشِیب: {حاصل خیز، بارور} برومند.
 الهلال الخُشِیب (العراق وسورة ولبنان و غیرها)
 کنورهای عراق، سوریه، لبنان.
 — خُصَر: وَسط کمر.

— القَدَر (فی الممار) سنک نه طاق.

خاصرة: جَنب کَار، پهلوی.

خاصرة المراء فی الرمس دست در درگیر
 زن انداخت.

— اخْتَصَرَ: أَوْجَز خلاصه کرد.

— اخْتِصَار: إيجاز خلاصه، مختصر.

— بالاختصار: قَصاری السَّلام خلاصه اینکه، سخن کوتاه.
 — بلا تطویل خلاصه، کوتاه سخن اینکه.

مُخَصَّرَةٌ : عَصَا قَصِيرَةٌ كَمَا الشَّيْرُ عَصَايَ كُونَاهُ .
 مُخَصَّرَةٌ : دَقِيقَةُ الْخَصْرِ كَرِبَارِيكَ .
 مَخْصَرٌ : مُؤَبَّرٌ خَلَاصُهُ .
 — : وَجِيزٌ كُونَاهُ .
 — : خَلَاصَةٌ خَلَاصُهُ مَطَالِبُ .
 — : يُبَيِّنُ مَخْصَرٌ وَمُنِيدُ .
 خَصَصَ : يَنْدِمْ مَخْصَرٌ مَخْصَرٌ كَرَدَ ، نَصَرَ كَرَدَ .
 — : هَيْثُ لَمْ يَخْرُجْ خَاصٌ اخْتِصَاصُ دَادُ ، مَعْدُودُ كَرَدَ .
 — : أَفْرَدَ كَارِكَدَارُ ، نَامُ بَرَدُ .
 خَصَّ : اخْتَصَّ فَلَانًا يَكْذِبُ اخْتِصَاصُ دَارُ ، مَخْصُوصٌ قَرَارُ دَارُ
 — : بَدَ تَلَقَّى مُتَلَقٌّ بِأَوْبُودُ ، مَالُ دَوْبُودُ .
 — : بَدَ : نَكَانُ مِنْ اخْتِصَاصِهِ وَابْنُهُ بِأَوْبُودُ
 — : كَذَا : حَصَتْ سَهْمًا لِيْنُ بَرَدُ .
 مَخْصَصٌ : اخْتَصَّ^۲ بَكَذَا : انْفَرَدَ بِمَخْصُوصٍ بَرَدُ .
 — : يَفْرَعُ مِنَ الْعِلْمِ (مَثَلًا) دَرْدَكُ رَشْدًا زَعْلُومٌ تَقْصِيرًا لِيْنُ
 خَصَّ : اخْتَصَّ^۲ أَلُونُكَ ، كَبَرُ ، سَابِيَانُ .
 خَصَّاصٌ : شَقٌّ شَكَانُ ، دَرَزُ .
 خُصُوصٌ : مَدَدٌ بَارَهُ .
 مِنْ — (وَبِمَخْصُوصٍ) كَذَا دَرَبَارَهُ ، رَاجِعُ ، نَسَبٌ بِهِ .
 مِنْ هَذَا الْخُصُوصِ دَرَايْنِ خُصُوصُ ، دَرَايْنِ بَابُ
 خُصُوصًا : عَلَى الْخُصُوصِ مَخْصُوصًا .
 خُصُوصِيٌّ : خَاصٌّ : يَنْدِمْ هُمُومِي خُصُوصِيٌّ .
 — : شَخْصِيٌّ : شَخْصِيٌّ .
 خَاسٌ^۲ : تَوَعَّمِيٌّ نَشَانُ دِرْزُهُ
 عَيْشٌ — : يَنْدِمْ جِرَابَةً نَانُ سَمِيدُ كَدَمُ .
 خَاصَّةٌ : مَنَّةٌ خُصُوصِيَّةٌ صَفَتْ دِرْزُهُ .
 — : مَنَّةٌ مَيَّزَةٌ صَفَتْ اخْتِصَاصِيٌّ .
 خَوَاصٌ : خَلَاصَةٌ جَوْصُ ، عَصَارُهُ .
 خَصَائِسُ (فَوَائِدُ) بَلِيَّةٌ خَاصِيَّةٌ دَارُودُهُ .
 خَاصَّةٌ : خُصُوصًا : بَنُوعٌ أَخَصُّ بَلُورُ دِرْزُهُ

الْعَاصَةُ : يَنْدِمْ الْعَاصَةُ مِنَ النَّاسِ اَعْيَانُ ، اَشْرَافُ ، بَرْزُكَ .
 اخْتِصَاصٌ : دَارَةُ النُّوْزِ وَالسُّلْطَةِ حَدُّ رَاخِبَارَاتُ .
 — : الْحَكْمَةُ اَوْ النَّاسِيَةُ لَمْ يَدَارُكَاهُ يَاهَيْتُ قَضَاهُ .
 هَمَّ — : الْحَكْمَةُ عَدَمُ صِلَا حَيْثُ دَارُكَاهُ .
 الدَّفْعُ يَنْتَمِي اِلَى . دَفَاعُ اَزْ عَدَمُ صِلَا حَيْثُ .
 اخْتِصَاصِيٌّ : اِخْتِصَاصِيٌّ : دَارَايُ صِلَا حَيْثُ .
 مَخْصَصِيٌّ : يَنْدِمْ تَقْصِيمُ نَسَبِيْنُ ، تَصَرُّعُ .
 — : تَقْصِيمُ لِفَرْغِهِ مَخْصُوصُ اخْتِصَاصُ ، هُدِيدُ .
 مَخْصُوصٌ : خُصُوصِيٌّ : دِرْزُهُ .
 — : هَمْدًا دَانِسُهُ .
 قِطَارٌ — : نَقَارُ مَخْصُوصُ .
 مُتَخَصِّصٌ لِي كَذَا : مُتَخَصِّصٌ دَرْدَشْتُهُ دِرْزُهُ .
 خُصْلَةٌ : حُرْمَةٌ صَغِيرَةٌ كَاكُلُ بَلَسُهُ .
 — : لُئَةُ ، عُقُودُ خُوشُهُ .
 — : شَقَرٌ طَرْدُهُ مَوْ .
 خُصْلَةٌ : خُلَّةٌ عَادَتْ ، خَوْ .
 خَصَمٌ : تَمَلَّبَ عَلَى غَلْبِهِ كَرَدُ ، جِهْرُوشُدُ .
 — : اَسْقَطَ طَرَحَ كَرُ كَرَدُ ، تَقَرَّبُ كَرَدُ .
 — : مِنَ الثَّنِ : حَسَطٌ دَرَقِيْمَتُ تَقْصِيفُ دَادُ .
 — : كَيْتَالَةٌ (سُنْجَةٌ) سَفَنُهُ رَاكِرُ كَرَدُ وَفَرُوشُ .
 خَاصَمٌ : اخْتَصَمَ : خَاصَمَ كَنَمَكْشُ كَرَدُ ، دَشْمَنِي دَرَزِيدُ .
 خَصَمٌ : خَصِيمٌ ، خَالِيْمٌ : غَرَمٌ بَدَخَوَاهُ ، دَشْمَنُ .
 — : أَحَدُ الْفَرِيقَيْنِ الْمُتَنَافِسَيْنِ بَلَى اَزْ دَرُفُ دَعُو .
 — : مُزَاجِمٌ ، قَرِيْبٌ مُزَاجِمُ ، رَقِيبُ .
 — : اِسْقَاطُ ، حَطُّ كَسَرُ ، كَاهَشُ .
 — : مِنَ الثَّنِ : نَبَاحُ تَقْصِيفُ .
 — : الْكَيْتَالَاتُ : قَطْعُ تَنْزِيلُ پِيْشِ زَسْرَسِيدُ .
 خِصَامٌ : خُصُوءَةٌ : نِزَاعُ دَشْمَنِي ، سَلِيْبُهُ ، مَرَاغَةُ .
 — : مُنَاحَنَةٌ مَجَادَلُهُ .
 — : مُقَاَاةٌ مَرَاغَةُ ، دَاوْخَاوِيٌّ .

• خَصَصَ: زَرَكَش بِالزَّيْتِ وَغَيْرِهِ بُولَك دوزی کرد.

• خَصْنُ: خَصَصَ رَجَّ نَكَان داد.

• ۵-: أَفْرَحَ رُسَادُ، بوحث انداخت.

• ۵-: الْهَيْئَةُ شِير داهمزد، گره گرفت.

• ۵-: الرَّجَاحَةُ رَجَّ مَا فِيهَا شَلِيشَةَ نَكَان داد.

• خَصْنُ: خَصَصَتْ نَكَان سَحَت.

• دَلَبَنَ الْخَصْنُ: مَخِيضَ آبدوغ.

• خَصَصَتْ: فُرْقَةَ نَكَان. هول، هراس.

• خَصَصَاةٌ: يُلْعَقُ التَّشَادِرُ وَحَلَّ عَطَرِي نَمَك نَشَادِر،

• خَصَصَ: اذْعَنَ وَانْقَادَ تَسْلِيمَ شَد، سر فرود آورد.

• خَصَعٌ: أَخْضَعَ مَطِيعَ كَرْد، مفهوساخت.

• خُضُوعٌ: اِذْعَانُ تَسْلِيمِ اطَاعَتِ، فروتنی.

• نَفْطَةُ الْب: نَهَايَةُ حَسَةِ الْمَرْوَةِ كَالِ نَزْمِ.

• خَاضِعٌ: خُضُوعٌ: مُتَعِينٌ فَرَوْنِ، مطیع، فرمانبردار.

• لَكِنَّا: نَحْتُ حُكْمَ كَذَا مَشْهُول.

• لِقَانُونٍ مَطِيعَ قَانُونِ.

• إِخْضَاعُ اطَاعَتِ، مفهوسازی.

• خَصَلَّ: أَخْضَلَ: بَلَّلَ تَرَكَرْد، نم زد.

• خَضَمَ: بَحَرَ عَظِيمِ اِيَانُوسِ.

• خَطَّ (في خطلو) • خَطَا (في خطلو)

• خَطَا: غَلَطَ غَلَطَ پيدا کرد، باشباهه دیگر پی برد.

• خَطِيءٌ: أَخْطَأَ: ضَدَّ أَصَابَ غَلَطَ کرد، اشتباه کرد.

• ۰۰-: غَلِطَ اشباهه کرد، بد فهمید.

• ۰۰-: أَذْنَبَ گناه کرد، خطا کرد.

• أَخْطَأَ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ مِثْلَ دُوْجِنِ اشباهه کرد.

• التَّحْدِيرُ اِلَى الْعِتَابِ بِدَحَابِ كَرْد.

• الْقَرْنُ بِجَاهِ زُرَيْدِ، هِدَاثِ اصَابِتِ نَكَرْد.

• التَّهْمُ بِدَحْمِيدِ، كَجِ فَمِيدِ.

• فِي الرَّيْشِنَاكِ رَشِيْعَةُ غَلَطِ كَرْتِ.

• فِي النَّقْلِ (اَيِ التَّرْجَمَةِ) غَلَطُ رَجْعِ كَرْد.

• فِي التَّهْيِئَةِ بِاِمْلَایِ غَلَطِ نَوْشِ.

• فِي التَّنْقِصِ دَرَسْتُ تَلْفِظِ نَكَرْد.

• فِي التَّشْيِيعِ بِاَنَامِ غَلَطِ صَدِ كَرْد.

• خَمِي: طَوَّشَ اَخْلَه كَرْد، خواجه کرد.

• الْعَبْوَانُ جَانُورًا اَخْلَه كَرْد.

• خِصَالًا: تَطَوُّشِ اَخْلَه سَازِ.

• خَمِي: طَوَّشِ اَنَا خواجه.

• ۰۰-: لَحْصِي (لَحْيَانُ عُمُومًا) اَخْلَه.

• خُصْبَةُ الْفُكْرِ: يَمِينَةُ بَهْنَه، خَاطِه.

• الثَّيَابُ الْخُصْبَةُ اَمَاسَ خَايَه.

• خَضَى (في خَضَى) • خَضَارَ (في خَضَرَ)

• خَضَبَ: خَضَبَ: صَبَغَ رَنَكَ كَرْد، رَنَك زَرْد.

• خَضَابُ: مَا يُخَضَّبُ بِهِ رَنَك، غَاذِه، دَاوُورَنَكِي.

• خَصَصَ: مَرَّ وَحَرَكَ نَكَانَ داد، نَكَان نَدَاد.

• خَصَصَتْ: مَرَّ: اِفْتِرَازَ نَكَانِ سَحَتِ، حَرَكِ.

• خَصَدَ: كَثَرَ شَكَّتِ.

• خَضِرَ: إِخْضَرَ سَبْزَ بُوْدَ بَاسِرَنَشَد.

• خَضَرُهُ: سَبَرَهُ أَخْضَرَ الْوَلِيَّ بَرَنَكِ سَبْزِ دَاوُورِ.

• ۵-: الْأَرْضُ: زَرَعًا كَاثَ، تَحْمِ اِفْئَاةَ كَرْد.

• خَضِرَ: أَخْضَرَ الْقَوْنَ سَبْزِ، سَبْزِ رَنَكِ.

• خَضَرَةُ: خَضَارُ: لَوْنُ الْأَخْضَرِ سَبْرِي، سَبْرَه.

• خَضَارُ: خَضَارُ (خَضَرُ أَوَاتِ) سَبْرِي جَاثِ.

• الطَّنْجُ (كَلْبُغَدُوسِ وَالتَّبَرِ) سَبْرِي جَاثِي (مَشْهُولِ مَانَدِ).

• خَضَارُ: خَضَرِي: سَبْرِي فَرُوشِ.

• خَضَارِي: بَطَّ بَرِي اِرْدَلِ وَحَشِي.

• خُصْبَرِي: أَخْضَرَ: اَنَمَ طَاوُورِ سَبْرِي.

• بَطَّ - اِرْدَلِ وَحَشِي زَرْد.

• أَخْضَرَ: بَرَنَ الزَّرْعِ بِوَكَاالِ اَرَسِ (وَحَشِي غَوِ اَبْنَعِ).

• زَرْدِي سَبْزِ دَرُوشِ.

• خُصْبَرِي سَبْرِي.

• مَخْضَرَةُ: مَكَانُ خَضِرِ جِنِ، جَرَاغِه.

• خَضَرِي: بَطَّ بَرِي اِرْدَلِ وَحَشِي.

• خُصْبَرِي: أَخْضَرَ: اَنَمَ طَاوُورِ سَبْرِي.

• بَطَّ - اِرْدَلِ وَحَشِي زَرْد.

• أَخْضَرَ: بَرَنَ الزَّرْعِ بِوَكَاالِ اَرَسِ (وَحَشِي غَوِ اَبْنَعِ).

• زَرْدِي سَبْزِ دَرُوشِ.

• خُصْبَرِي سَبْرِي.

• مَخْضَرَةُ: مَكَانُ خَضِرِ جِنِ، جَرَاغِه.

• خَضَرِي: بَطَّ بَرِي اِرْدَلِ وَحَشِي.

• خُصْبَرِي: أَخْضَرَ: اَنَمَ طَاوُورِ سَبْرِي.

• بَطَّ - اِرْدَلِ وَحَشِي زَرْد.

• أَخْضَرَ: بَرَنَ الزَّرْعِ بِوَكَاالِ اَرَسِ (وَحَشِي غَوِ اَبْنَعِ).

• زَرْدِي سَبْزِ دَرُوشِ.

• خُصْبَرِي سَبْرِي.

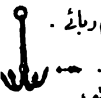
• مَخْضَرَةُ: مَكَانُ خَضِرِ جِنِ، جَرَاغِه.

- خَطْبٌ: مُلَيَّ الغُلْبَةِ ناطق. سخنران .
 — مُتَعَرِّفٌ واعظ .
- ۵- . مخاطب: طَالِبُ الزَّوْاجِ خواستگار .
- ۵- . —: المَرْبُوطُ لِقَرْوُجٍ نازم (مرد) .
 خَطْبِيَّةٌ ۵ خَطْبِيَّةٌ: مَحْظُوتَةٌ نازم (زن) .
- خاطبٌ او خَلْبَةٌ: وَسِيطُ الزَّوْاجِ واسطه زنانشو .
 مخاطب: (و النخو) الشَّخْصُ الثَّانِي دَرَمِ شَخْصِ .
 —: المَوْجُوهُ إِلَيهِ الكَلَامُ طرفِ صحبت .
- خَطَرٌ: تَذَبُّبٌ تَرَجُّعٌ در دل بود . مرد دشت .
 — بَيْنَهُ (مثلاً): مَرَّةٌ وَلَوْحٌ بِمُحِبِّينَا (بچینش در آورد) .
- ۵- تَحْطَرُ: تَبَخَّرَ بِاَكْبَرِ رَأْفَتِ بَادِ غَيْبِ نَدَاخْتِ .
 — الاثَرُ لَهُ: سَمِعَ بِرَأْفَتِ رَحِ داد . دست داد .
- الامرُ عَلَى وَفِيهِ بِالْهَ بِخاطر آورد . بخاطرش گذاشت .
 لَمْ يَحْطَرْ بِالْبَالِ بِمِجِ بِخاطر نیکداشت . بفرمان نیامد .
 حَطَرٌ: كَانَ حَظَرًا جَدًّا بود . وحیم و خطرناک بود .
- خاطرٌ: رَأْفَتٌ شَرِيفٌ بَدَنَدُ کرد .
- ۵- : جَازِفٌ در خطر انداخت . دل بدر بازو .
 — بَكْدَا: مَرَّةً لَخَطَرٍ در معرض خطر قرار داد .
 أخطَرُ: أَعْلَمُ وَبَيِّنَةُ آگام ساخت . خبره ار کرد .
- مَخَاطَرُ وَاَعْلَى كُنْدَا: تَرَاهُنَا بَرَس... شَرِيفٌ بَدَنَدُ کردند .
- خَطَرٌ: مَا بَرَأْنِ عَلَيْهِ شَرَطٌ . گرو .
 —: إِشْرَافٌ عَلَى تَمَكُّكِ خَطَرٍ . بسم .
- ۵- : مَجَازَةٌ بِخاطرِ بَاتَوَكَّلُ عَمْدَا .
 — مُعَدِّقٌ خَطَرٌ بَدَنَدُ کُنْدَا . نزدیک .
 — عَلَى السَّعَةِ خَطَرٌ بَرای سلامتی .
 اَوْقَعُ لِي —: بِخَطَرِ نَدَاخْتِ .
- خَطِرٌ: مُخْطَرٌ خَطَرُنَاكَ . زبَانِ آوَر . آسبِ رَسَانِ .
- خَطَرَانِ ۵ مَخْطَرٌ: تَذَبُّبٌ نَوَسَانِ . در دلی .
 تَرَدِيدِ .
- خَبَرُ السَّاعَةِ: بِشَمُولِ لُكْرَاعَتِ .
 خَطُورَةٌ: أَهْمِيَّةٌ أَهْمِيَّةٌ شَدِثٌ .

- خَطَأً. خُطَاةً: قَلَطَ اشتباه .
 —: قَبْرٌ يَجِيعُ نَادِرٌ رَسَتْ .
 — لَقَطِيَّ اشْتَبَاهُ لَقْلُقَ .
 — مَطْلَبِيَّ اشْتَبَاهُ جَاءَ .
 خَطَأً: بِالْخَطَا اشْتَبَاهَ غَلِيَّ سَهْوِي .
 حَلُّ الْخَطَائِنِ (عِلْمُ الْحِسَابِ)
 خَطْبِيَّةٌ خَطْبٌ: اِمٌّ كَاهُ . جَنَابٌ . خَطَا .
- عَرَبِيَّةٌ كَاهُ بِخُشُودِ كَاهُ صَغِيرٌ .
 — رُبِّيَّةٌ كَاهُ بَرَكٌ كَبِيرٌ .
 خَاطِي: مُدْبِرٌ كَاهُ كَارِ . خَطَاكَارِ .
- مُخْطِي: غَالِطٌ دَرِ اشْتَبَاهِ . بِرِغْلُطِ .
- خَطَبٌ: الَّتِي خُطِبَ: سَخْنَرَانِ کرد . نَطْلَنِ کرد .
- النَّتَاءُ: هَقْدٌ خُطْبَةٍ عَلَيَا دُخْرُ اَنَامَزِ دُكِرِ .
 — النَّتَاءُ: طَلَبُ الْاِقْتِرَانِ بِهَا خَوَاسْكَارِي کرد .
- وَدَّةٌ بَا... دُوسْتِي کرد . کَسْبِ مَحَبَّتِ کرد .
- خَاطَبٌ: مَخَاطَبٌ مَعَ خَطَابِ کرد . دُرُكِرِ . صَحْبِ کرد .
- : كَتَبَ إِلَيْهِ بِ... نَوَشْتُ .
- مَخَاطِبَا: مَخَادِنَا بِأَمِّ كُنْدُكُورِ كُنْدُ .
- : نَكَايَا بَابِكِ دِگَرِ مَكَايِهِ كُورِ كُنْدُ .
- خَطْبٌ: أَمْرٌ مَكْرُوهٌ بِدَهْنِ . بِپِشِ آمَدِ دِوَنَاگُورِ .
- مَخْطَبُكَ؟ چَهْ شَدَنُ . چَهْ كُفَاوَرِ بَرَايِ رَحِ داد .
- خُطْبَةٌ: خُطَابَةٌ: كَلَامُ الْخُطْبِيِّ كَفَارِ . نَطْلَقِ . سَخْنَرَانِ .
- : دِهْنِيَّةٌ: مَوْفَقَةٌ وَعَطَا . اَنْدَرِزِ . نَصِيحَتِ .
- : عِلْيَتِ سَخْنَرَانِ عَلِي .
- فَنُ الْخُطَابَةِ فَنُ سَخْنُورِي .
- خُطَابِيَّ نَطْلَقِ . خُطَابَايِ .
- خُطْبَةٌ ۵ خُطُوبَةٌ نَامَزِدِي .
- خُطَابٌ: رَسَالَةٌ نَامِه . بِبَامِ . رَسَالِه .
- اِئْتِمَادٌ اِعْتِبَارِ نَامِه . اِسْوَارِ نَامِه .
- تَوَمِينِ سَفَارِشِ نَامِه .
- اَلْزَمِشِ . نَطْلَقِ پَادِشَاهِ دِرُورِزِ اِنتِلَاحِ مَجْلِسِ .
- فَسَلِ الْخُطَابِ تَصْمِيمِ تَقْلِي بِأَهْلَاهُ .

— خَطُّود: نَسَمَ خَطُّود، جِین وِپِرودک .
 — (لِ الزَّرَاعَةِ) شِیَار .
 — الِاسْتِیْوَاءُ (لِ الْجُغْرَافِیَا) خَطَّاسُوا .
 — الطَّوْلُ () درجه طول .
 — المَرَضُ () پنهان جغرافیائی .
 — الِاجْتِدَالُ (لِ الْفَنِّ) رَایِرَة اَعْدَال .
 — التَّنْظِیمُ (لِ الْحَرِیْثَةِ وَالْمَنْفَعَةِ) صَف بِنْدَه .
 — الْعَوْمُ خط مخصوص برای تعیین میزان بار در کشتی .
 — سِکَة الْعَدِیدِ رَاه آمَن .
 — مُسْتَقِیم خط راست .
 — فِی — مُسْتَقِیم: دُفْعِی سر راست .
 — عَلِی — مُسْتَقِیم درست، راست، یک سر .
 — یَنْدُهُ عَلِی — مُسْتَقِیم درست برعکس .
 — رَایَة الْعُطُوط وَالشُّجُوم بِرِجَم رَاه بَاسَلَارُ

 خُطَّ: حَمِی . قِسم من بلدَة محَلَّة، بِمَنْشِ کَوِی .
 خَطَّة: شَرَفَة . فَاصِلَة . وِعَلامَتِها هَذِهِ [-] نَام این خَا
 خُطَّة: طَرِیْقَة رُوش . خَطْمَنی . نَفْثَه .
 خَطَّاط: کَتِیب نَوِیْنْدَه . مَسْوَغ .
 مَخْطُوطَة (ج مَخْطُوطَات) نِسخَه خَطِی .
 مَخْطِیْطُ الْأَرَاضِی: مِیَاحِطَا بِمِیَاشِ زَمِین .
 — الْبِلَدَانُ: جُغْرَافِیَا جِغرافیائی .
 مَخْطُوط: مَزِیَّح هَمَقِیْم دَرایِ رَاه رَاه (پارچه)
 فِی تَرْمِج رَاه رَاه اَرَبِی .
 • خُطِفَ: اِخْطَفَ دِیُود . بَرَد .
 — . . . اِشْتَلَبَ عَوَّةَ بَزُودِگِرِ بَرَزَانْد .
 — . . . الْبَعْرَ: بَهْرَ خِزِرُود، مِیْهَوْتِ سَاخْت .
 — . . . وَلَدَا أَوْ اِئْتَنَانَا بِجِیْهَةِ بَادِیِ رَاوَزِیْد .
 — . . . امْرَأَة: هَرَبَ بِهَا زَنَی رَاوَزِیْد .
 خُطِفَ: اِخْطَفَ بِجِیْهَةِ دَزْدِی، آدَمِ رِیَابَ .
 مِخْطَاف: کَلَّابْ فَلَابْ، چِنکَل .

 — خُطِفَ: هَمَقِیْمُ الْاِیْتِنَانَا بِجِیْهَةِ رَاوَزِیْد .
 — جِیْبَتِی: عَوَارِ پَسُودِ کُوهِی .
 — الْبَعْرُ: غَرَشَنَة (انظَر غَرَشَنَة) پَسُودِ رِیَابَ .

خَطِّیر: مَامَ جَدِّه . بَا اِهْمَبَت . مِیْهَم .
 خَاطِر: فِیخْکَر . نَکَر . نَصُور . خِیَال .
 ۵ — هَوِی: مِیْثَلِ خَوَاشِی . خُوشِی . لَذِث .
 ۵ — کُورْمَة: کُورْمَانِ بَرایِ خَاطِر، اَزْوَایِ . بَا اِخْزَام .
 سَرِیعَ الْب . نِزَمُوش .
 لِأَجْلِ خَاطِرِی: بِخَاطِرِی . جَانِ مِنْ .
 رَاغِی خَاطِرُهُ: دَر حَقِّشِ الْفَنَاتِ کُود، مَرَحَتِ کُود .
 ۵ کَسْرَ خَاطِرُهُ: اَفْکَهُ دَلِشِ رَا شِکْسَتْ . رِیْهَانْد .
 یَنَازِلُ الْعَوَاطِرِ اِرْشَادِ دِلِ بَدَل .
 تَوَارِدُ الْعَوَاطِرِ یَکْ فِکَرِ دَرَانِ وَاحِدِ بَرَادِو نَفَرِ بَسْتِ دَاوَن .
 عَن طِبِّ خَاطِرِ اَزْوَیِ دِل . بَا خُوشِوَتِی .
 ۵ اَخَذَ عَلِی خَاطِرُهُ: تَنگْدَرُ رَجِید . دِرْدَلِ کُودَتِ .
 ۵ اَخَذَ بِخَاطِرِهِ: هَرَا هَ دِلَازِ دَاد، دِلْجُویِ کُود .
 خَاطِرِ کَم: فِی حِفْظِ اَللهِ خَلِیْکَ دِلْگِیْدَار، دَرَامَانِ خَلَا .
 اِخْطَار: اِئْذَانِ اَکَا هِی . لَذِکَر .
 مُخْطِر: خَیْطَر . خَظَرَاک . بِیَمِ آوَر .
 مُخَاطِر: مَرَا هِنِ شَرِطِیْبَنْد .
 ۵ — مُجَاوِفِ دِلِ بَدِ رِیَازِن .
 ۵ خَطَرَفَاتِ الرِّیْضِ: هَدِیْ بِهَارِ هَدِیَانِ کُفْت . پَاوَه کُفْت .
 خَطَرَقَة: هَدِیَانِ هَدِیَان . پَاوَه . سَخْنَانِ پُوج .
 • خَطَطَ: سَطَرَ خَطِکَشِی کُود .
 — الْأَرْضُ: مَسْجَحَا . فَا سَهَا زَمِینِ رَا مَکَر . نَفْثِ بَرَادِ کُود .
 — الْأَرْضُ بِالْحَرَاتِ: خَدَّهَا شِیَارِ کُود . شُجَرُود .
 — الْقَاضِی وَتَقِیرَه: دَقْلَمَتَه پَارِچَه رَا رَاه کُود .
 — الْمَوَاجِبُ: زَوَاجِیْهَا اِبْرُوَانِ رَا قَلِی کُود .
 خَطَّ: کَتَبَ . نُوْشْت . نِکَا شَت .
 سَمَعِی: رَسَمَ عَلِی خَطَّ رُوْجِیْچِ خَطَّ کَشِید .
 — تَحْتَ الْجَمَّةِ خَطَّ (اِیْتِنَانَا اِیْمِنَا) خَطَّ زِیْعَابَرَاتِ کَشِید .
 — اِخْطَطَ خَطَّةً: رَسَمَهَا طَرِجِ دِیْشْت . نَفْثَه کَاوَرَا کَشِید .
 — . . . النَّارِبُ: طَلَعَ سِبْیَلِ سِیْزَنْد . پَرِیْشْتِ شَد .
 خَطَّ: سَطَرَ سَطَا .
 — (بَلُوْنِ مَخْتَلَفِ): مِیْیَحَ دَقْلَمَ رَاه رَاه .
 — مِیْکَاتِبَة: رَسَمِیْطَ .
 — عِلْمُ الْخَطِّ: خُوشِوَتِی .

• خَطَلٌ : أَخْطَلَ فِي تَلَابِهِ : خَلَطَ يَافُوهُ كَتَّ . چرند کت .

— : تَخَطَّلَ : تَبَحَّثَ خَرَامِيدَ ، جِيدَ .

خَطَلٌ : كَلَامٌ فَارِغٌ يَافُوهُ ، جَفَنُ ، چرند و پرند .

• خَطَمٌ : كَسَمْتُ بِوَرْدِ بِنْدَرْدَ .

— : بِالْكَلامِ : أَشْكَتْ سَاكْتُ كَرْدَ ، اَزْكَشَن بَارْدَ اشْتِ .

خَطَمٌ ، مَخْطُمٌ : مَقْدَمُ الْقَمَرِ وَالْأَنْفِ ، پوز ، پوزه .

خَطْمِيٌّ : خَطْمِيَّةٌ : نَبَاتٌ كَلَّ خَطْمِيٍّ .

خِطَامٌ : عِثَانُ اِفْئَارِ ، تَمَمَ .

✽ خَطَّةٌ (في خطط)

✽ خَطْوَةٌ : نَفْلَةٌ الرَّجُلِ كَامٌ ، نَدَمٌ .

— : قِيَاسٌ طَوِيلٌ (۷۵ سَنْتِيْمِرًا) مَقْيَاسُ طَوِيلِ (۷۵ سَنْتِيْمِرًا)

خَطْوَةٌ : مَشْيَةٌ سَمَائِيَّةٌ الْقَمَرَيْنِ فَاصِلَهُ مِائَتُ دَوْدَلَمِ .

خَطْلًا : اَخْطَلَى : نَفَثَ لَ رِجْلَهُ قَدَمِ بَرْدَاشْتِ زَاهِ رَفْتِ .

— : نَحْوُ الْأَمَامِ : تَقَدَّمَ بِشِ رَفْتِ ، كَامٌ مَوْجُلُوْر دَاشْتِ .

— : خَطَوَاتٌ قَصِيْرَةٌ (مَثَلًا) كَلَامَهِای كُوجَكِ بَرْدَاشْتِ .

تَخَطَّى : جَاوَزَ كَامَ فَرَاشَرَهَادِ ، بِشِ جِشْتِ .

خَطِيَّةٌ : خَطِيَّةٌ كَلَامٌ ، خَطَا .

• خَفَ (في خف) • خَفَا (في خفي) • خَفَّاش (في خفش)

• خَفَّتِ السَّوْتُ : سَكَنَ سَاكْتُ شَدَ ، آرَمَ شَدَ .

خَافِتٌ : خَافِتٌ (سَوْتٌ) صِلَا ضَعِيفٌ ، نَارِسَا ، شَشِيْرَةٌ نَفْثَةٌ

• خَفِرَ ، خَفَرٌ : خَرَسَ نَكْهَبَانِ كَرْدَ ، پَاسْدَارِ كَرْدَ ، كَشِيْكُ .

خَفِيرٌ : تَخَفَّرَ : اسْتَعَى شَرَمِ كَرْدَ ، خِجَالِ كَشِيْدَ .

خَفَرٌ : خَبَا ، شَرَمَ ، آرَمَ ، خِجَالُ .

خَفِيرٌ : خَبِيْرٌ كَرْدَ ، خِجَالِيٌّ ، بَا حِبَا .

خِفَارَةٌ : خَرَابَةٌ نَكْهَبَانِ ، پَاسْبَانِ .

خَفِيرٌ : حَارِسٌ ، مَطْوَرٌ ، نَكْهَبَانِ ، عَسَ ، كَرْمَه .

• خَفَرَجٌ : مَقَرٌّ مَشْرِیْ مِنْ الْعَالَةِ الْوَاخَةِ بِاَرْدَاشْتِ قَدِيْمِ مَعَرِ

وَلَدِ اَمْرَأَةٍ اَخِيْرَةٍ كَرْمَهَمِ دَوْمِ رَاسَاكُ .

• خَفَسٌ : هَدَمَ خَرَابَ كَرْدَ ، زِيْرُوْر كَرْدَ .

— : هَرَأَبُ : رِفْشَنْدَ كَرْدَ ، دَسْتِ اِنْدَاحَتْ .

• ۵ — : خَفَسَ خَرَابَ كَرْدَ ، وِیرَانِ كَرْدَ .

• خَفَسٌ : هَمِيْ نَایِیْ رُوْر كُوْرُ .

خَفَّاشٌ : وَطَوَاطُ شَبْكُوْرُ .

أَخْفَسٌ : لَا يَرَى فِي التَّهَادِيْ رُوْر كُوْرُ .

• خَفَضَ : بِنْدَ رَفَعَ فَرُوْر آوَرْدَ ، پَایِنِ آوَرْدَ .

— : خَفَضَ : نَقَصَ كَاكْتُ ، كَر كَرْدَ .

خَفُضَ قَبِيْضُهُ : سَهْلٌ رَاكْتُ شَدَ ، زَنْدَ كَانَشِ خُوشِ .

إِنْخَفَضَ ، تَخَفَّضَ : كَرَشْدَ ، نَقَصَانَ يَافَتْ ، فَرُوْر آَمْدَ .

خَفَضَ : تَخَفَّضَ : بِنْدَ رَفَعَ پَایِنِ ، اِفْئَادَگِ .

— : الْبَيْشُ : سَهْلَةٌ آسَاشِ ، رَا حَقِ .

في — : مِنَ الْبَيْشِ آسُورَه (دَر زَنْدَگِ) .

مُنْخَفَضٌ : بِنْدَ مُزْنِغِ ، وَابِلِيٌّ ، پِشْتِ ، پَایِنِ .

— : مَخْفُوضٌ : بِنْدَ مُزْنُوعِ ، پَایِنِ .

اِفْئَالُ خَفَسَةٍ : بَیَاهُ كَاكْتُ ، نَازِلِ ، اِرْزَانِ .

• خَفَفَ : بِنْدَ نَقَلِ اَزْوَزَنْ كَاكْتُ ، سَبْجَارِ كَرْدَ .

— : سَكَنَ آرَامَ كَرْدَ ، نَسَكْنِ دَادَ .

— : عَدَلَ مَلَایِمَ كَرْدَ ، مَعْدَلِ كَرْدَ .

— : لَطَفَ سَبَكِ كَرْدَ ، فَرُوْر شَانْدَ .

— : عَنْ اَرَا حِ آسُورَه كَرْدَ ، رَا حَقِ كَرْدَ .

— : الْقَوِيَّةُ : اِبْطَالًا بِأَخْفَاضِهَا اَزْوَزَانِ شَبْكُنِ كَرْدَ ، خَفِيفَ دَادَ .

— : كَثَافَةُ الْمَرْجِ : اَزْمَرَجَه رَفِیقِ كَرْدَ ، اَكْبَی كَرْدَ .

• ۵ — : الرِّعَ : اَخْلَعَهُ كَلَامَ هَارَا شَكُ كَرْدَ .

خَفَّ : بِنْدَ تَدَلِ سَبَكِ بُوْدَ یَا سَبَكُ شَدَ .

— : اَزْ : اَشْرَعَ شَافَتْ ، عَجَلَه كَرْدَ .

إِسْتَحَفَّ : اَلَا یَرُ : اِسْتَبَانَ نَاجِیْرَ شَرْدَ ، اَهْمِیْتُ نَدَادَ .

— : اَلْبَیْ : بِنْدَ اِسْتَنْفَلِ سَبَكِ كَرْتُ .

• ۶ — : اَلْفَرَحُ : اَطْرَبَةُ اَزْخُوشِ دَر پُوسْتِ خُورِ نَكْجِنِیدَ .

۱. - أَخْفَقَ الطَّائِرُ وَاللَّسْمُ بِالْوَطْئِ تَكَانُ خَوْفٍ.

۲. - بَرَأِيهِ: تَنَوَّهَ دَقَّسَرُ {سرنگان داد، با

۳. - التَّعْمُ: غَابَ سَارِعُهُ بَرَأِيهِ تَكَانُ، اَفْوَلُ كَرَدُ

أَخْفَقَ ۲: سَبَطَ نَاكَامُ شَد، كَامِيَابْ نَشْد.

۴. - أَخْفَقَ الْخَائِفُ: مَلَأَهُ بِالْخَافَةِ دِيوَارِ رَاسَنِدِ كَرَد.

۵. - أَخْفَقَ وَخَمَفَانُ الْقَلْبِ ضَرْبَانِ وَبَشْ لُطْبُ كَمِ بَرِي كَرَد.

۶. - خَفَقَ: دَعَّاسُ شَيَارِ حَقَّه بَاز، حِيلَه كَر.

۷. - خَافِقِي: خَارِبِ زَنْدَه.

۸. - الْخَائِفَانُ خَاوَرُ وَبَاخْشَر.

۹. - الْخَوَافِقُ: جِهَارِ جِهَتِ صِلَى، جِهَارِ طَرَفِ آسْمَان.

۱۰. - الْخَائِفَاتُ: الْأَعْلَامُ بِرَجْمِهَا، بَهْرَتَهَا.

۱۱. - خَائِفِي: مَلَأَ الْخَيْطَانُ سَفِيدَ كَارِ وَبَوَارِ، كَمِجَرِ.

۱۲. - أَخْفَاقُ: نَبُوطُ نَاكَامِي، نَامِرْدِي.

۱۳. - مَخْفَقَةُ الْيَنْبُوتِ: دِيخُوَسُ {اسپایک باجمه

۱۴. - خَفَنَ {خَفَنَ} خَفَانُ: رَحَقَهُ سَنَكُ بَا.

۱۵. - خَفِيَّ: أَخْفَى: ضَمَّ طَهْرَ نَاپِدِيدِ شَد، غَافِ شَد.

۱۶. - : أَخْفَى: اخْتَصَا بَهَانُ شَد.

۱۷. - : أَخْفَى: كَانَ مَخْفِيًا بَهَانُ بُوَد.

۱۸. - خَفَى: أَخْفَى: خَفَى بَهَانُ كَرَد.

۱۹. - أَخْفَى: أَخْفَى: تَسَرَّطَ عَلَيْهِ كَامَكَارِي رَاپَنَاهُ دَار.

۲۰. - الْمَشْرُوقَاتُ مَالُ دُرْدِي رَاپَنَاهُ كَرَد.

۲۱. - مَخْفَى: تَسَرَّطَ بَهَانُ شَد، خُودِ رَاپَنَاهُ كَرَد.

۲۲. - تَنَسَّكَرَ: تَغْيِيرِ سِهَابِ وَفِيَا فِه دَار، جَامِرِ مَبْدَلِ شُود.

۲۳. - خَفِيَّ: خَافَ: غَيْرِ ظَاهِرِ پُوشِيدِ، بَهَان.

۲۴. - : خَافَ: غَائِبُ نَامَعْلُومِ، اسرار آمین.

۲۵. - : خَافَ: غَيْرِ مَسْطُورِ نَاپِدِيدِ.

۲۶. - : خَافَ: مَرِي: خَلِيسِي: نَهَان.

۲۷. - خَائِفِيَّة: بَرِ رَا، رَمَز.

۲۸. - الْخَوَافُ: مَادُونُ فَوَادِمِ الْجَنَاحِ پَرِشَا كُونَاهُ بَالِ پَرِشَا كَان.

خُفَّ: جَذَاءُ قَصِيرِ كَشْ كُونَاهُ، دَرَمِ بَا.

۱. - الْجَلُّ وَالْتِمَامَةُ (انظر حافر) بَابُ دَارِشَر، كَبَرِ دَار.

۲. - الْجَلُّ: اِسْمُ شَجَرَةٍ مُزْرَعَةٍ مَعْلُومَةٍ دَارِ.

۳. - رَجَّحَ يَخْفِي خُفَيْنِ دَسْتُ اَزْ بَارِ دَارِ زَبَرِ كَشْت، نُوْمِيدِ شَد.

۴. - خِفَّةٌ: يَنْدُ يَنْقُلُ سَبَكِي.

۵. - : مَلَكَشْ سَبَكِ شَر، نَادَانِ، مَرَزَكِي.

۶. - الْمَرْكَةُ جَالَاكِي، جَلَدِي، چَابَكِي.

۷. - الرُّوحُ زَنْدُولِي، نَشَاطُ، شُور.

۸. - الطَّرَبُ خُوشِي، شَادَمَانِ.

۹. - الْعَقْلُ سَبَكِ مَغْزِي، كَرَعَطِي.

۱۰. - الْيَدُ چِشْمِ بَدِي، تَرُوسْتِي.

۱۱. - الْعَابُ: الْيَدُ شَعْبَدُ، حَقَّه بَازِي.

۱۲. - خَفِيفٌ: يَنْدُ تَنْقِيلُ سَبَكِ، كَرُوزَن.

۱۳. - : قَلِيلُ الْكَثَافَةِ رَقِي، كَرَامِي.

۱۴. - الْمَرْكَةُ: چَابَكِي، فَرُوزِي.

۱۵. - الرِّجْلُ جَالَكِ، سَبَكِي.

۱۶. - الرُّوحُ سَرِ زَنْدِ، بَارُوح.

۱۷. - الْعَقْلُ سَبَكِ سَر، كَمِج.

۱۸. - الْيَدُ (وَالْيَدُ) فَرُوزِ، چَابَكِ دَسْتُ.

۱۹. - الْيَدُ (فِي الشَّرْقِ) كَشْ رُو، تَرُوسْتُ.

۲۰. - دَخَانٌ — (مَثَلًا) تَوُونُ مَلَايِمِ.

۲۱. - قَائِي — (مَثَلًا) چَايِ كَرَنَكِ.

۲۲. - تَخْفِيفٌ: يَنْدُ تَنْقِيلُ سَبَكِ كَرَدَن.

۲۳. - : تَخْفِيفٌ: تَخْفِيفُ آرَامَشْ، تَسْكِينِ.

۲۴. - الْفَرَاغُ تَخْفِيفُ مَالِيَاثِ.

۲۵. - الْمُتَوَبُّ كَامَشْ تَهْتِ جَرَمِ.

۲۶. - الْمَرْجُ وَالْمَعِينِ وَالزَّرْعِ اَلْحِ اَبَكِي كَرَدَن.

۲۷. - اِسْتِخْفَافٌ: اِسْتِهَانَةُ تَقَهْرِ، اِهَانَتِ، خَوَارِشَا.

۲۸. - مُخَفَّفٌ: يَنْدُ تَنْقِيلُ مُوجِبِ تَخْفِيفِ.

۲۹. - ظَرْفٌ — لَجَرِيَّةُ جِهَاتِ هَامُوجِبَاتِ مَخْفَقَةِ جَرَمِ.

۳۰. - مُسْتَخَفٌ: مُتَعَبٌّ، مَسْكُونٌ، اِهَانَتِ آمِينِ.

۳۱. - خَفَقَ الْقَلْبُ لَبِيدِ، بَشْ كَرَد.

۳۲. - الْبَرْقُ بَرَقَ زَد.

۳۳. - الْيَنْبُوتُ وَغَيْرُهُ: دَاغَهُ بَهْمُ زَد.

۳۴. - وَرَقَرَفَ بَالُ وَطْئِ كَانِ دَارِ، پَرِ پَرِ زَد.

خَفِيَّةٌ . فِي الْخَفَاءِ هِرْمَانَهُ . بطور خصوصی . مخفیانہ

— خَفِيَّةٌ دزدکی . زیر چلی .

بَرَجَ الْغَنَاءِ : وَضَعَ الْأَمْرَ أَشْكَارًا . آفتاب شد .

إِخْتَاءٌ : حَيْدٌ إِبْطَارٌ پوشیدگی . پنهانی

إِخْتَاءٌ : حَيْدٌ ظُهُورٌ ناپدید می .

تَخَفَّ . إِمْتَحَنَهُ : تَتَكَّرَ قَبْلَهُ مَبْدَلٌ . لباس

مَخْفٍ . مُخْتَفٍ : حَيْدٌ ظَاهِرٌ پنهانی . پنهانی . پنهانی .

مُتَخَفٍ : مُتَتَكَّرٌ ناشناس . گمنام .

• خَفِيرٌ (فِي خَفَرٍ) • خَفِيفٌ (فِي خَفَفٍ) • خَلٌّ (فِي خَلَلٍ)

• خَلَا • خَلَاةٌ (فِي خَلْفٍ) • خَلَّاسِي (فِي خَلَسَ)

• خِلَالَةٌ (فِي خَلْفٍ) • خِلَالٌ (فِي خَلَلٍ)

• خَلَبٌ : مَسَكٌ بِمُخَلَّبٍ چنگ زد . با چنگال گرفتن .

— الْقَتْلُ شِفَهَهُ کرد . فریفت . دل برد .

— خَالِبٌ . اخْتَابَ : خَدَعَ فَرِيبٌ دار . گول زد .

خَالِبٌ نِسَاءً : جَوَانُهُ كَزَهْرَارَمِي فریبید . دون روان .

خَلَبٌ : خَدَعَ فَرِيبَهُ . ربایند .

خَالِبٌ . خَالِبٌ دَلِيبًا . دلکش . دل فریب .

مُخَلَّبُ الْمَيَّوَانِ : ظَفَرٌ بِجَمْعِ جَوَانِ

— الطَّائِرُ : بُرْسٌ چنگال برنده .

عَلَبَ أَمُوتَ چنگال مَرَكْ . دقان مَرَكْ .

• خَالِجٌ . خَالِجٌ . اخْتَالَجَ الْبَيْتُكَ } سر در کردند . آشفته کرد .

خَالِجُهُ ؟ نَكَدٌ دِجَارَشَكْ و زردیدند .

اخْتَجَّ ؟ انْتَفَشَ لَرُزِيدِ . تکان خورد .

— انْتَفَشَ الْبَغْرُ خُورِي کرد .

— تَالِيعٌ : رَفَعَتْ نَاكِمَانُ كَشَشَ بَانَتْ . برید .

مُخَالِجٌ : اضْطَرَبَ وَتَحَرَّكَ تَكَانُ خُورِدِ . تشنج دست دار

خَالِجٌ . خَالِجٌ . خَالِجَةٌ : هَوَاجِسُ بِيَمِ . شبهه .

خَوَالِجٌ : هَوَاجِسُ افكار و خيالات .

خَالِجٌ : شَرَمٌ مِنَ الْبَغْرِ خَلِجِ .

• خَلَجَلٌ : حَرَكٌ وَقَلَقٌ . نرم کرد . پیشت .

خَلَجَلٌ . خَلَجَلٌ : يَدَاؤُ الْقَدَمِ پابرجم .

۵ — الرِّجْلُ : مُعَدَّمٌ . الْمُقَدَّمُ بَيْنَ الْقَدَمِ وَالسَّاقِ هِجْ بِهَا قَوْلُكَ

• خَلَدٌ : دَامَ . برای همیشه ماند . باید بود .

— . خَلَدٌ . أَخْلَدَ إِلَى وَبِالْمَكَانِ دَر بِجَا ماند . مثل کرد .

خَلَدٌ ؟ . أَخْلَدَ ؟ : آدَمَ جَاودَانَهُ کرد . اند کرد .

— التَّرَكُّرُ شَهْرَتُ جَاودَانَهُ داد . هُتَلَدُ کرد .

— فِي كَرُهُ جَاودَانِ ماند . نَامَنِيكَ ارْخُودِ گذارد .

۵ — : مَاتَ مُرَأً طَوِيلًا عَمْرًا زَاكَرَدِ . کهنسال شد .

أَخْلَدَ إِلَى تَمَائِلِ بَدَا . مایل شد .

خُلْدٌ (جَمْعُ مَتَائِدِ) : اَسْمُ حَيَوَانٍ مَوْشٍ كُورِ زَرِزَمِينِ .

— اوروِي بِلَ نَوْعِ كُورِ مَوْشِ . — خُلُودٌ : دَوَامٌ اَبَدِيَّتٌ .

— . — : عَمَمَ الْمَوْتُ فَنَانَا بَذَرِي .

جَنَّةُ الْخُلْدِ بهشت . سرزمینِ راستگوایان و مؤمنان .

خَلَدٌ : الْبَالُ وَالْقَلْبُ فَكَرٌ . اندیشه . خاطر .

— . خَالِدٌ : دَامَ هَمِيَشْگِي . دائمی .

خَالِدٌ ؟ : بَاقِي . لَا يَمُوتُ زَنْدٌ . جَاوِيدِ . فَنَانَا بَذَرِ . جَاوِدِ

الْحَوَالِدِ : الْجِبَالُ کوهها .

الْجَزَائِرُ الْخَالِدَاتُ جَزَائِرُ كَانَارِي .

• خَلَسَ . اخْتَلَسَ : تَلَبَّ رُبُودِ . کش رفت . دزدید .

— . — : شَبَا زَعِيدًا دله دزدی کرد .

خُلْسَةٌ : فَرْقَةٌ بِجَالِ . موقع مناسب .

خُلْسَةٌ : خَفِيَّةٌ دزدکی . پنهانی .

— : بَرًّا هِرْمَانَهُ .

خَلِيسِي زِيرِ چلی .

إِخْتِلَاسٌ دَسْبُورِدِ . برداشت .

— مَالُ الْمَلِكُومَةِ دزدی اموال دولت .

خَلَايِسِي : ابْنُ أَبَوَيْنِ اَشُوْدِ وَأَيْضًا دُورَكِ . فرزند پدر و

سیاه و سفید .

مُخْتَلِسٌ : سَالِبٌ رِبَانْدِ . دزد .

• خَلَصَ: مَقًا روشن بود. پاک و خالص شد.

۵-: انتهي بپایان رسید، تمام شد.

• تَخَلَّصَ: نَجَا فرار کرد، رها شد، هان شد.

• من: انتحَقَّ آزاد شد، نجات پیدا کرد.

خَلَصَ: انقَذَ و نَجَى رها شد، آزاد کرد، نجات داد.

• حرَّرَ: در راه خدا آزاد کرد.

• صَفَّى و نَقَّى صاف کرد، پاک کرد، تصفیه کرد.

۵-: انهي تمام کرد، بپایان رسانید.

• حَفَّأَ: جَارَى تلافی کرد، جبران کرد.

• حَقَّ يَمُو حق خود را گرفت.

۵- على البائع: استخلصها كالارازك برون آورد.

استخلص^۲: استنجج نتیجه گرفت، استنباط کرد.

• اختار: انتخاب کرد، برگزید.

• انهي: اخذ خلاصه شيراز را کشید، بیرون آورد.

• الرجل: عده خلصاً او را دوست وفادار شمرد.

خالص: صافي درست، مثالب کرد.

۵- تَخَالَصَ مع: تماسبا تصفیه حاکم کرد، واضح شد.

خَلَصَ: انقاذ رها شد.

• نجاه نجات.

• انتداء: فديه و فلك.

۵- الجنين: عذب جفت بچه.

۵-: انتهى الامر تمام شد، بپایان رسید.

خُلَاصَة: زبده جوهر، چکیده.

• ملخص: مختصر مفید، عصاره.

خُلُوص: صفاء، پاکي.

• صراحة: ترك گوشت، راست بازی.

• فرجة: جفت جفت متراکبان و اریزی، مفاسد.

خالص: مذهب، نیمی پاک، به غل و غش.

• حرر: آزاد.

• الاجرة: پیش پرداخت، پیمان.

• اجرة البريد: اجرت پست که پیشتر پرداخت شده باشد.

• الطوبى: در پا، راست باز، خوش قلب.

• إخلاص: صراحة صدق و صفا، راستی.

• بإخلاص: بر راستی، بدون ربا.

مخلص: گریز، رها، خلاصی.

مخلص: صادق صمیمی، وفادار.

مخلص: منتج نجات دهنده، آزادی بخش.

۵ معالمة: مك التخالص مفاسد حساب.

مستخلص البائع من الجرك (كسب كالارازك)

• بیرون میاورد.

• خلط: خلط: مزج درهم کرد، بهم آمیخت.

• في الكلام: ازا بجا و ازا بجا صحبت کرد.

• ورق العب و قهره ورق بازی را برزد.

خلط الرين: اكل ما يضره بهار نار بهر کرد.

خالط: عاشق آمیزش کرد، آمد و شد کرد.

خوطي او اختلط عليه: دیوانه شد، اختلال حواس پیدا کرد.

اختلط^۲: امتزج درهم کرد، مخلوط شد.

خلط: مزج آمیختگی، پوستگی.

خلط: خلط: مزج آمیخته، ترکیب.

• يخلط: خلط بخلط بطور درهم و برهم.

خلط^۲ (من أشياء متنافرة) اسبابهای گوناگون.

• أخلاط الجسد چهار طبع (مانند خرد و روشنی).

• الناس: توده، طبقات پست مردم.

إخلاط: امتزاج درهم برمی.

• تنویش به نظمی.

• القتل دیوانگی.

• مخالطة: تماسبا آمیزش، آمد و شد.

مخلط: مخلوط، امتزج فاسی، درهم.

• مخلط: مختلش گنج، آشفتنه، بریشان.

خَلَعَ الرِّدَاءَ وَالْجَدَاءَ : تَزَعَهُ كَنَزَهُ لِبَاسُ كَفَشِ الْبُيُوتِ آوَرُ .

— بِيَانَهُ : تَعَرَّى لَمَحَتْ شَدَّ ، بَرِهَنه شَدَّ .

۵ — بِيَانَهُ : اِفْتَقَلَهُ دَنَدَانِ كَشِيد .

— : عَزَلَ عَزَلَ كَرْد ، خَلَعَ كَرْد .

— عَنِ الْقَرَشِ وَادَارِهِ بِنَاكَرِهِ اِزْطِلْطَن كَرْد .

— اِلْفَصْلُ : مَلَعَ رَدَبَرَشَدَّ ، جَابِجاشَدَّ .

— عَلَيْهِ تَوْبًا خَلَعَتْ دَاد .

— اَلْبَدَاؤُ بِهٖ پَرَوَاشَدَّ ، هِرْزِگِی وَعَبَاشِی كَرْد .

— اَلْقَلْبُ : تَرَسَانِدَ ، بُوَحْشَتِ اِنْدَاخَت .

— اِبْنَهُ : تَبَرَّأَ مِنْهُ عَاق كَرْد .

۵ — خَلَعَ : تَفَكَّكَ اَزْهَم بَارْزَدَ ، نَكَمَه تَكَدَرْد .

خَلَعَ : اِنْدَاؤُ هَوَا هِرْزِگِی كَرْد ، دَبَالِ هَوَا وِهْوَسَنَت .

تَخَلَعَ : تَفَكَّكَ اَزْهَم بَارْزَدَ .

— فِي الْفَرَابِی بِلَمَسْتِ كَرْد ، شَرَابِ زِبَادِ نَوَشِید .

خَلَعَ اَلْبِیَابِ : تَزَمَّ كَدَن لِبَاس .

— : عَزَلَ خَلَعَ .

— اَلْفَصْلُ : مَلَعَ رَدَبَرَشَدَّ گِی .

خِلْعَةُ خَلَعَتْ .

خِلَاعَةُ هِرْزِگِی ، عِبَاشِی ، بَیْجَارِی .

خَلِيعُ : مَتَشَكَّ هِرْزَه ، فَاَسَدُ ، خُوشْ گِزْدَان .

— : مَخْلُوعُ : مَعْزُولُ مَعْزُول .

مَخْلُوعُ ؟ : مَخْلَعُ جَابِجاشَدَّ .

• خَلَفَ : اَن بَعْدَ جَانِشِن شَدَّ ، اَزْپِی اَمَد .

— : بَقِی اَوْعَاشِ بَعْدِ پِیْنِ زَمْرَكُ ... زَنَدَ مَانَد .

— : حَلَّ عَمَلِ جَاى ... وَاكْرَفَ . جَانِشِن شَدَّ .

— لَهُ وَعَلَيْهِ : عَوَّضَ عَوَّضُ دَاد ، نَلَاغِی كَرْد .

— عَنْ اَشْخَابِ : تَاخَّرَ پِیْنِ مَانَد ، عَقَبَ اِفْتَاد .

خَلَفَ اَللّٰهِي : تَرَكَهُ وَرَاءَهُ پِشْتِ سَرْگِذَاشَت .

— : تَرَكَ اِرْثًا اَرِثَ بَیْجَا گِزْدَارْد .

— : وَلَدَ : اَنْكَلُ تَوَلِید كَرْد ، بُوْجُودِ آوَرْد .

۵ — وَلَدًا : وَلَدَهُ فِرْزَنْدَ اَزْخُودَ گِزْدَارْد .

خَالَفَ : بِنْدَ وَاثَقَ مَخَالَفَت كَرْد .

— : بَايَنَ نَا جُورِ بُوْد ، نَاسَا زِ مَكَا كَرْد .

— : نَقَضَ شَكْسَتْ ، نَقَضَ كَرْد .

— : عَصَى نَا زَبَاغَ كَرْد ، سَرَكَشِی كَرْد .

— : نَمَدِی عَلِی بَیْجَاوَز كَرْد . رَسَتْ اِنْدَا زِی كَرْد .

— : اِخْتَلَفَ مِنْ مَخْتَلَفِ بُوْد ، بَا ... اِخْلَافِ دَشْت .

اِخْتَلَفَ اِلَى الْمَكَانِ : تَرَوْدَ اَمَد وَشَد كَرْد .

اِخْتَلَفَا : تَخَالَفَا : بِنْدَ تَوَاقُفَا وَ اِتْفَاقَا (اِخْلَافِ پِیْدَا

اُخْلَفَ وَعَنْهُ وَبِهِ مَهْلَشْكِن كَرْد ، اَزْگِزْدَ خُودِ بَارْگِشَت .

— : اَلظَّنُّ : نُوْمِید كَرْد .

— : عَلَيْهِ : هَوَّضَ جَبَلَن كَرْد ، غَزَمَتِ دَاد .

تَخَلَّفَ : بَقِی مَتَاخَّرًا عَقَبَ مَانَد ، پِیْنِ مَانَد .

— : مَاشِ بَعْدَ تَوْتِ فِیْرَه پِیْنِ زَمْرَكُ ... زَنَدَ مَانَد .

خَلَفَ : بِنْدَ سَلَفَ جَانِشِن .

— : ذُرُوءَةُ فِرْزَنْدَانِ ، نَوَادِگَانِ ، اَعْقَابِ .

— : بَدَلُ وَجَلُ ، جَانِشِن .

خَلَفَ : ظَمَرُ پِشْتِ ، عَقَبِ .

— : بِنْدَ اَمَامِ . وَرَاءَ پِشْتِ سَرِ .

اِلَى — : بَرِیْشَتِ ، وَاوَرَنَدَ ، بَرِ قَهْمَرِ .

خَلَفِي : بِنْدَ اَمَامِی عَقَبِ ، پِشْتِ سَرِ .

مِصْبَاحُ اَوْثُور — (فِرْمَكَةُ) چَرَاغِ عَقَبِ تَوْمِیْلِ .

خَلْفَةُ السَّوْرَةِ : اَرْزَنْبِیْتَا زَمِیْنَه عَكْسِ .

خَلَفَ : حَلَسَةُ الْفَرْعِ نُوَكِ پِشْتَانِ .

خِلْعَةُ رَقْمَةٍ وَصَلَه پِیْنَه ، نَكَمَه .

۵ — اَلنَّبَاتُ (كَالْعَقَبِ وَالْبَرْهَمِ) { چِیْنِ دَوْمَرِ بَرِوَرِشَتِ

خِلَافِ : اِخْتِلَافِ : فَرَقُ نَا جُورِی .

— : — : بِنْدَ وَاثَقِ نَاسَا زِ مَكَا رِی ، عَدَمِ مَوَافَقَتِ .

— : — : تَبَايُنُ خِلَافِ كُوفَةِ ، نَاقِضِ ، مَقَابِرَتِ .

بِخِلَافِ : عَدَا طَمَعِ نَظَرِ اَزْ ، صَرَفِ نَظَرِ اَزْ ، گِزْدَشْتِ اَزْ پِیْنِ .

بِخِلَافِ ذَلِكْ : خِلَافًا لَذَلِكْ بُوَخْلَافِ اَن .

عَلَيْهِ خِلَافِ مَوْرِدِ اِخْلَافِ اسْتِ .

وَخِلَافَهُ : وَغِیْرَ ذَلِكْ وَغِیْرَ وَغِیْرَ . وَامْتِدَانِ .

خِلَافَةُ : عُقُوبُ . اَلِاتِّبَاعُ بَعْدَ جَانِشِنِ ، وَرَاشَتِ .

— : اِمْلَمَةُ پِشْتَوَانِ ، رَهْبَرِی .

خَلِيفَ . خَلِيفَةُ : من یخلف غیره . جانشین .
 مُخَلَّفٌ : باقو . متروک باقی مانده ، جاگذاشته .
 مُخَالَفٌ : مناقض ناسازگار .
 — : مامو سرکش ، نافرمان .
 — : مُخْتَلِفٌ : مُتَنَبِّرٌ بر خلاف .
 مُخْتَلِفٌ : مُتَنَوِّعٌ گوناگون .
 — : من متفاوت با .
 مُخَالَفَةُ : ضد موافقة ناسازگاری .
 — : مناقضة ضدگوئی .
 — : مضیات سرکشی .
 — : تنقید دست اندازی .
 — : جُزْءٌ اخْتُفَ من «الجنَّة» مُخْتَفٍ .
 مَخْلُوفَةٌ : رَحْلُ البعیر چهارشتر .
 • خَلَقَ : بَرَأَ آفرید ، بوجود آورد .
 — : اِخْتَلَقَ : اِسْتَنْبَطَ اِخْلَعُ کرد ، اندیشید .
 اِخْتَلَقَ : کَذَبَ دروغی ساخت ، جعل کرد .
 خَلَقَ : التَّوْبُ : بَلَمَ کهنه بود با کهنه شدن ، پوشید .
 — : بَكَدَا : کَانَ جَدِيزًا به شاپش بود ، درخور آن بود .
 اَخْلَقَ : التَّوْبُ : اَبْلَاهُ لباس را کهنه کرد ، پوشاند .
 تَخَلَّقَ : بَغِرَ خَلْفَهُ رفتار و اخلاق دیگره را کب کرد .
 ۵ — : تَغَيَّبَ : اَزْجَادَ در رفت ، بچشم آمد .
 خَلَقَ : سَجَّيَةً و طَبَعَ مزاج ، خو ، طبیعت .
 ۵ — : تَغَيَّبَ : خَشِمَ ، شندی .
 ۵ طَلَعَ — : اَزْجَادَ در رفت .
 ۵ طَالَعَ — : سِرْخَلُ نَهَسَ ، عَصَبَانِ است .
 ۵ طَلَعَ — : فِیْهَا دَقَ دِلُّ رَاسِرَانِ زن در آورد .
 سَبَّيَ : اَلْخَلْقُ بدخو ، بدخلق ، کج طبع .
 اخلاق : آداب ، روش ، شیوه ، سلوک .
 الفِلسَفَةُ الاخلاقِیَّةُ آئین اخلاق ، علم اخلاق .
 ۵ خَلَقَتِ : تَشَكَّسَ کج خلق ، زودریغ ، شند .
 خَلَقَ : خَلَقَةً : مِطْرَةً سرشت ، طبیعت ، نهاد .

— : — : اِیْمَاد . بَرَأَ آفرینش .
 — : نَاسٌ مردم ، آفریدگان .
 خَلَقَ : هَيَّئَةً سِیَما ، قِیَافه ، منظر .
 خَلَقَتِ : تَلَمَّیْطَ طبیعی ، فطره .
 — : فِطْرَتِ مادد زاد ، خدا دای .
 غِیْبٌ — : نَفْسٌ فطره ، ذاتی .
 مَرَضٌ — : بَیْارِی ماد زادی ، وراثتی .
 خَلَقَ : بَالِی پوسید ، کهنه ، مندرس .
 خَلَقَ : غَزَقَ بِاللَّیَةِ جامه زنده ، کهنه .
 خَلَقَتِ : بَانِعُ المَایِسِ اَلتَّدِیَةِ کهنه فروش ، خریدار لایه .
 خَلِیقٌ : جَدِیر شاپش ، سزاروار .
 — : به مناسب ...
 خَلِیقَةُ : مَا خَلَقَهُ اللهُ عَالَمٌ مَخْلُوفَاتٌ . جهان آفرینش .
 — : طَبِئَةُ طبیعت .
 قَبْلَ الـ : قَبْلَ خَلْقِ الْعَالَمِ پِیْئَلِ آفرینش جهان .
 خَلَقَ : مَخْلُوفَاتٌ موجودات ، آفریدگان .
 خَالِقٌ : بَارِئُ آفریننده .
 • مُخْتَلَقٌ : غَیْرِ حَقِیقِی ساختگی ، نقلی ، بدلی .
 مُخْتَلَقٌ : مُخْتَصَرٌ مختصر .
 ۵ خَلِیقَتِ : سِرْجَلِ دیک .
 • خَلَّلَ : صَارَ خَلًّا اَوْ کَاخَلَّ بَسْرَکَ بَدَلِ شَدِ بَامَانْدِ سَرَاکَ .
 — : کَبَسَ بِالْخَلِّ اَوَالِیَحَ . مَقَرَّ نَرَشِ کَذَاشْتِ بَا .
 — : اَلنَّصِیرُ : صَبْرُهُ خَلًّا بَسْرَکَ بَدَلِ کُرد . سودگر .
 — : اَلْاَسْنَانُ دَنْدَانِهَا را خَلَّلَ کُرد .
 ۵ خَلَّ : اَلزَّرْعُ : خَفَقَهُ کِیَاحَ هَارَا شَتَّ کُرد .
 خَالٌ : صَادِقٌ بَا ... دوستی کُرد .
 خَالِلٌ اَسْرَاةٌ مَعْشُوفُهُ کُرد .
 اَخْلَلَ بِالْاَمْرِ : فَصَّرَ فِیهِ کَوْنَاهِی کُرد . سستی کُرد .
 — : بِالْاَمْرِ اَمْنَتِ عُمُوی رَا بَرَمَ زَد .
 — : بِاللَّوْغِیَةِ : عَمِدَ شَتَّ کُرد .
 تَخَلَّلَ : تَعَمَّدَ رَخْنَه کُرد ، نفوذ کُرد .
 — : وَقَعَ بَیْنَ شَیْئَیْنِ اَوْ زَمَیْنِ مِیَابَنَ رَا کُرد ، ملا خله کُرد .

إِخْتَلَّ: وَقَدْ نَاقَصَ شَيْءٌ، مَعْيُوبٌ شَدَّ .

— النِّظَامُ: قَدْ هُجِرَ وَمُجِرَ شَدَّ، بِهَمْ خُورِدَ .

— عَقْلُهُ: سَبَكَ عَقْلُ شَدَّ .

خَلَّ: مَا حُسِّنَ مِنَ الصَّبْرِ سَرَكَه .

۵ — (فِي الزَّرَاعَةِ): تَخْفِيفٌ وَجِبْنٌ، تَنْكَاسٌ ۲۱۹
إِنَّا الْـ وَالزَّيْتُ: يَفْتَرِّجُ شَيْئًا سَرَكَه وَرَوْنًا ۲۲۰

۵ خَلَاةٌ: خَلَاتٌ: مِلْحٌ الْحَامِضُ الْعَلَّامِي مَلَكَ جَوْهَرِ سَرَكَه .
— الرَّصَاصُ: شَكْرُ سَرَبِ .

خُلَّ: صَدِيقٌ دُوسْتِ مَهْمِي، بِكَرَنَكِ دُونَادَارِ .

حِلَالٌ: سَفَوْدٌ ۵ سَبِيحٌ سَجَّ جَابِ .

— خِزَامٌ (فِي الْعِلْبِ الْقَدِيمِ): قَبْلُهُ .

— خِلَالَةُ الْأَشْيَانِ: خِلَالُ دَنْدَانِ .

— مُدَّةٌ مَتَوَسِّطَةٌ فَاصِلَةٌ .

فِي — ذَكَ: ضَمْنًا، دِرَاهِنِ مِیَانِ .

خَلَّ: عَقِبَ نَفْصَانِ، رَخْنَه، نَفْصَه .

— فَرْجَةُ شَكَافِ، جَاكِ .

— تَشْوِيشٌ بِرَبْنَاهُ، دَرَمِ بِرَمِي .

— عَقْلِي: دِهْوَانِكِي، جُونِ .

خُلَّةٌ: صَدَاقَةٌ دُوسْتِي، صَمِیثٌ، خُصُوصَتِ .

خُلَّةٌ (وَالْمَجْمُوعُ خِلَالٌ): خَاصِيَّةٌ صِفَتِ مَهْرَه، چَكُونِكِي .

— خُفَّةٌ خُوی، عَادَتِ، رُوشِ .

۵ خِلَّةٌ: بِشَامِ كَیَاهِ خُصُوصِ خِلَالِ دَنْدَانِ .

بِذَرِ الْـ، تَقْصِمُ بِنِ كَیَاهِ .

أَمَّ الْعُلُولُ: بَدَوَانٌ تَحْمِي سَدَقِ صَدَفِ دُوكِه .

خَلِيلٌ: صَدِيقٌ دُوسْتِ، بَارِ، دِهْفِ مَهْمِي .

خَلِيلَتُهُ مَعْشُوقَةٌ، دِهْفِيَه، دَلِیَرِ .

إِخْلَالٌ بِالْأَمْنِ: بِرَمِ زِدْنِ آرَامَشِ عُمُو، إِخْلَالٌ ۱۱۲

— بِالْمَهْمَدِ: بِدَقُولِ، بِدَعْمَدِي، عَهْدِ شَكْنِ .

مُخْتَلٌّ: بِهَ تَخَلَّ نَا تَامِ . نَاقِصِ .

— مُتَوَشِّشٌ بِهَمْ دِهْفَنَه، دَرَمِ بِرَمِ .

— الْعَقْلُ مَحْلُولٌ دِهْوَانَه، أَحَقُّ، خَلَّ .

مُخْتَلٌّ: مَكْبُوسٌ بِالْعَلِّ أَوْ بِاللَّحِّ خَوَابِنْدُ دَرِ سَرَكِه ۱۱۳

— ۵ طَرَفِي رُوشِي .

۵ خَلْنَجِ: خَلْنَجِيَّةٌ: نَبَاتٌ خَارِبِنِ، خَلْنَكِ .

خَلْنَجَانِ: خَوَلْنَجَانِ: نَبَاتٌ عِطْرِي {خَوَلْنَجَانِ مَصْرِي، رِيشَه جُوزِ .

۵ خُلُو: قَرَاغِ (رَاجِعِ خُوي وَفَرِغِ) فَضًّا خَالِ، جَاهِي .

۵ — رِجْلٌ سَرَقَطِي خَانِدَه دَاكَنِ .

خَاوًا مِنْ: مُجَرَّدٌ مِنْ عَارِي، نَهْمِي اَز ...

خَلَا: قَرَعَ (رَاجِعِ خُوي) خَالِي بُودِ، خَالِي شَدَّ .

— عَنْ وَمِنْ كَذَا: تَجَرَّدَ اَز ... نَهْمِي بُودِ، آزَادِ بُودِ .

۵ — بِوِ: خَلَّهَ نُوْمِدِ كَرْدِ، مَا بُوسِ كَرْدِ .

۵ — بِوِ: هَمْرَهَ فِي شَيْئِهِ كَرَنَارِ كُذَّاشْتِ .

— التَّغَيَّرُ: تَغَيَّرَ كُذَّاشْتِ، سَبِیْرَه شَدَّ .

— إِخْتَلَّى بِهْ وَابِهْ وَصَه بِا ... خَلُوتِ كَرْدِ .

خَلَّى: تَرَكَّ تَرَكِ كَرْدِ، دَلِ كَرْدِ .

— سَتِيلَه رَهَا كَرْدِ، آزَادِ كَرْدِ .

أَخْلَى الْمَكَانَ خَالِيًا كَرْدِ، خَلَعَ بِدِ كَرْدِ .

— الْمَكَانُ وَالْإِنَاءُ: قَرَعَهُ خَالِي كَرْدِ .

— مَكَانًا: وَشَعَ جَاوَادِ .

— سَتِيلَه: خَلَاةٌ آزَادِ كَرْدِ، رَهَا كَرْدِ .

۵ — كَرَفَه: عَزَلَه بِرَكَا كَرْدِ، مَنفَصَلَ كَرْدِ .

تَخَلَّى عَنْ: تَرَكَّ اَز ... دَسْتُ كَشِيدَه، چَتِمِ بُوَشِيدَه .

— عَنْ: قَبْرَ فَرَارِ كَرْدِ، كَرِفَتِ .

خَلَا: مَاتَلَ: بِيَوِي جَزِ، جَزِنِ، غِرَارِ، سَوَا، بَاسْتَنَاقِ .

خَلَاةٌ: قَضَاءُ فُضَا .

— رِيفَتِ بِلَاقِ .

فِي الْـ: تَحْتَ السَّمَاءِ دَرِ زَرِ سَمَانِ، هَوَايِ آزَادِ .

بَيْتُ الْـ: مِزْخَانُ كَا رَا بَ .

خَاوَةٌ: مَكَانُ الْإِخْتِلَا، جَايِ خَلُوتِ، كُوشَه نِهَاهِ .

— الْحِمَامُ رَخْنُ كُنِ، بِنَه حَمَامِ .

— التَّصَدُّ صُومَعَه، دُفَرِ .

— الْمَلْعَى (التَّيَارُو) ۵: لُوجِ لُزْدِ رَسَبِنَا وَنَمَاشَاخَا .

- انقاسه اورا خنه کرد، کشت .
 — الشَّوْت دهر اورا عاقب صدا قرار داد .
 — الهَمَّة دلزد کرد، سست کرد .
 — خُمُود : سکوت آرامش، خاموشی .
 — :مَجْزُوع سکون، به حرکتی .
 — خَامِد : ساکت، آرام .
 — خَمَر، خَمَر : سَرَّ . حَجَب پوشاند، پنهان کرد .
 — — : جَهْلَه بختبر تمهیر کرد .
 — — : البَعِيْن خبر کرد .
 — : الحَزَنَة آه بوساخت .
 — خَمَر المَعِين آهسته سر کرد .
 — خَامَر : اَرَاب شبهه دار کرد، بشک انداخت .
 — هُ تَك بدکان شد، تردید پیدا کرد .
 — اخمر : خَمَر : اَلَه : حَقَه کینش را در دل گرفت .
 — اخمر : خَمَر المَعِين و غیره خبر و آمد .
 — — : لَيْسَ الحَزَنَة نواب بر چه افکند، رو گرفت .
 — خَمَامَرُوا : تَوَاطَاوا سازش کردند، کنگاش کردند .
 — خَمَر خَمَرَة شراب، می، باده .
 — لَوْن خَمَرِي رنگ خمار، خرمای .
 — خَمَار : مَدَاع الخمر سرمستی، سر درد پیل زمستی .
 — خَمَار : قِنَاع نصاب، رو بند .
 — خَمَار : خَوْدَجِي تمی فروش، صاحب میخانه .
 — خَمَارَة : مَلَّيْع الخمر میخانه، میکده .
 — خَمِير : سِکَن مَس، عرق خور .
 — خَمِير : خَد قطعه خیر و آمده .
 — خَمِيرَة خیر مایه، خیر ترش .
 — الشَّكْر او الکحول مایه نوشابه ها الکلی .
 — العَبِيْن (الغُر) خمر ترش .
 — — : رَأْس مَالِ سِرْمایه، مایه .
 — — : اَبْرَا مایه آهوی .
 — — : القَطَار : سُرْنَجَان سورنجان .
 — مَرَض الحَمِيَة (فی النبات) آفت زنگ (در گدَم) .
 — وَهْبَه : بَطْلَع اُخْبِرَة من البيت عبوس و کج خلق است .

- : اِخْتِيْلَه : اِنْفِرَاد کج خلوت، نهائ .
 — علی : علی انفراد به نهائ .
 — خَلَوِي : رَفِي روستا، بیلاقی .
 — يَتَّ خَلَوِي خانه بیلاقی .
 — خَال : فارغ (راج خوی) خالی، نمی .
 — : فَرِ مَشغول خالی، اشغال نشده .
 — : خُر : فَرِ مَرْتَبط آزاد .
 — : من (عَجَب اَوْ دَسْن الخ) سالر و بی عیب .
 — : من گندا : مَجْرَد منه عاری از ...
 — : من السَّكَنه خالی .
 — : من السَّكَنه بیکار .
 — : من القَرَض بفرش، بی طبع .
 — : من العَرَاقِيل بدون اشکال و گرفتاری .
 — : من المَوَانِع و المَحْظُورَات بدون مانع .
 — : مَرَكَز خَال کاری مستدی .
 — : صُور او اَعْقَاب خَالِيَة عصرهای پیش از تاریخ بشر .
 — خَلِي : خَال خالی، نمی .
 — : و خَالِي البَال آسوده، آرام .
 — : البَال (من الحَبَر) آزاد از غم عشق .
 — : خَلِيَة النَحْل : قَبِيْر کند و زنبور عسل .
 — : اِهدى خَلَابا الجِسم عضوده بینی موجودات زنده .
 — : اِخْلَا : اِخْرَاج اِخْرَاج، طرد .
 — حُكْم بَال (اِخْرَاج التَّاسِيْن) قرار تحلیله .
 — (خَلِي) مِخْلَاَة الدَابَّة قوبه چار بابان .
 — خَلَسِي (فی خلو) خَلِيج (فی خَلِج)
 — خَلِيبَش : وَرْزُور سار .
 — خَلِيل (فی خَلَل) خَلِيبَة (فی خَلو)
 — خَمَحَم : خَمَحَن نوید و حرف زد .
 — — : خَم : کَلَت زد، بوی ناگرفت .
 — : خَمَر : خَمَارَة (فی خَمَر) خَم (فی خَم)
 — : خَمَد : سَكَن . مَدَا کاست، فرو نشست .
 — : سَت النَّار : سَكَن لَهَا آتَش خاموش شد .
 — : اُخْمَد : اَشْكَت آرام کرد، ساکت کرد .
 — : اُطْلَعَا خاموش کرد .
 — : قَمَع فرو نشاند، خوابانید .

• خَنْفَسُ: الواحدة خَنْفَسًا، وَخَنْفَتُ سَوْسَك .

خَنْفَسَا، الْبَيْنَ اِجْمَاعِيًّا .

• خَنْقٌ: نَدَى عَلَى خَلْفِهِ حَتَّى يَمُوتَ خَفَهُ كَرْدَ .

— : حَبَسَ التَّنَفُّسَ خَفَرْتُ، نَفْسِي بَدَلًا، خَامُوسٌ

— الرَّأْيَ: نَكَسَهَا بِرُجْمٍ رَانِيَةً فَرَأَتْ، بِلَامٍ عَرَابِيَّةٍ

خَنْقَتُهُ الْبَرَاتِ اِزْگَرْمَهْ گلوگیر شد .

• خَنْقٌ: خَنْقَاتُكَ مَعَ : تَشَابَهٌ { سَتِيزَهْ كَرْدَ، دَعَاكَرْدَ

اِخْتَنَقَ، اِخْتَنَقَ خَفَهُ شَدَ .

— هَوَاوَايِدَ: اَلَيْسَ بَرَاثَرِ گَزَخَفَه شَدَ .

• خَنْقٌ: حَبَسَ التَّنَفُّسَ خَنْكِي، اِخْتَنَاقٌ .

• خَنْقٌ: خَنْقٌ: وَفَتِيرَا دِفْتِرْمَهْ، گلو دورد .

— او — الطيور (وَبَا، بِعَبَبِ الدَّجَاجِ) { نَاخُوشِي گلو دوردُ

خَنْقَانٌ : مَا يَخْنُقُ بِهِ ثَنَابُ دَارَ .

• — : مَلَقُوا التَّوْبَرَ بِطَهْ لِمَاسَ

ضَيْقُ الْـ عَلَى بَكَاوُشَارْدَارَ .

تَغْيِيقُ الْـ سَمَ، جُورَ، مَبَادَ .

• خَنْقَاقَةُ: عِرَاكُ دَعَاوَا، اَسْتَوَ، زِدُوخُورُ

• خَنْقَةُ اَلَيْدَ: رُشْعٌ مِجَ دَسْتُ .

• خَانِيقٌ: الَّذِي يَخْنُقُ خَفَهُ كَنْدَ .

— الذُّبُّ: يَبِيضُ ثَاجُ الْمُلُوكِ (گَاهَ)

— الْكَابُ: ثَبَاتٌ بِبَارَسَكُ، كَنْشَلَسَكُ

اِخْتِنَاقٌ خَنْكِي .

— دَمَوِيَّ: اَسْنُ خَنْقُ .

— (فِي الْعَلَبِ): اِنْفِصَادُ اَنْبِيَادِ فَتَرْدِي وَاَنْبَادَ .

• مَخْنَقٌ: مَخْنَقٌ خَفَهُ شَدَ، خَفَهُ .

• فَتَنَقٌ: مَخْنَقٌ بَارَخَايِرِ خَفَهُ كَنْدَ .

• خَنْقُ (خَنْقُ): خَنْقُ: خَفَتَ تَوْدَمَاعِي حَرْفَ زَدَ .

• خَنْقُ الدَّجَاجِ: دُنْ قَفَسَ، مَرِغْدَانُ .

• — الْوَرْدُ: اَرِيَّةُ كَنْثَالَهْ رَانُ .

• خَنْخَنْ: تَكَلَّمَ مِنْ اَنْتَوِ تَوْدَمَاعِي حَرْفَ زَدَ .

— : خَنْخَمَرَ خَرْخَرَكْرَدَ، خَرَنَاسَ كَشِيدَ .

• خَنْدَقُ الْمَنْتَقِ: خَفَرَهُ خَنْدَقَ كَنْدَ .

• خَنْدَقُ: خَفَرَهُ مُشْتَطِلَةً سَنَكَمَ، گُوْدَالِ دِرَازَ .

• خَنْزِيرُ: حَيَوَانٌ مَعْرُوفٌ خَوَكُ

گَرَاَزَ .

— : ذَكَرُ الْخَنْزِيرِ خَوَكُ نَرِ

— بَرَتِي: هِلَوُفَ (اَنْظَرْ هِلَفَ) گَرَاَزُو حَتِي .

— الْاَرْضُ: خَوَكُ مِمَّ دَارَ .

أَبُو اَطْلَافَ —

— الْبَعَرُ: تَمَكُّ بُونَسَ

• خَنْزِيرَةُ: اَنْتِي الْخَنْزِيرُ خَوَكُ مَادَهْ .

— الْبَعَرُ دَسَكَاةَ حَمَزَاةَ .

• خَنْزِيرِي: دَاةَ الْخَنْزِيرِ بِيَاةَ خَنْزِيرِ .

• خَنْزِيرَةُ: دَكَاوُورُ سَنَكُ ثَكَنَ .

• خَنْشَارُ: سَرَسُ كَرَفَ (گَاهَ)

• خَنْصَ (خَنْصَ): وَلَدُ الْخَنْزِيرِ بِيَهْ خَوَكُ .

• خَنْصَمَرُ: الْاَسَمُ السَّمَرُ اَنْكَشَتْ كُوچَكُ دَسْتُ

• خَنْعَ: خَنْعَ وَدَلَهْ فَرُوْنِي كَرْدَ، چَاپَلُوسِ كَرْدَ

• خَنْوُغَ: خَنْوُغَ وَدَلَهْ پَسْتِي . فَرُوْمَا هِگِي .

• خَنْفَ: خَنْفَنَ، خَنْ تَوْدَمَاعِي حَرْفَ زَدَ .

• خَنْفَ: خَنْفَ لَفْظُ تَوْدَمَاعِي .

• اَخَنْفَ: اَخَنْ تَوْدَمَاعِي حَرْفَ زَنَ .

• خَنْهَمَرَا: نَغَرَا خَرْخَرَكْرَدَ، بَا صَدَا نَفَسَ كَشِيدَ .

— : خَنْصَنَ بَخْنِي نَفَسَ كَشِيدَ .

۵ خَوْزُس: خَوْفَةُ الْمَرْتَلِينَ دَسْه

خوشتکان هم آمدند

۵ خَوْزِي: کهن کنش.

۵ خَوْزِي (في خرق) بهر کشتید.

۵ خَوْشُ النَّفْبِ: جَمْعِي رُوزِ نِزَارِ گِشَادِ کَرْدَر.

۵ خَوْشَق: وَرَقِ اَیْمَرِ اللّٰوْنِ کَاغِذِ تَهْمَوِیِ رَنک.

۵ خَوْص: لَبَسٌ بِقِشْرَةِ مَدَنِيَّةٍ (فلز پوش کرد، روکش انداخت)

خَاوَصٌ بِنِیْنِ: اَنْعَمَهَا قَلِيلاً وَهَدَقَ بَارِيکْ
شد، بادقت نگاه کرد.

خَوْص: وَرَقِ النَّخْلِ بِرُکْ دِرِخْتِ خِیَا.

۵ خَوْصَةُ: جَلْبَةُ مِیْمَارِيَةِ کِجِ بَرِیِ بَارِيکْ.

اَخْوَصُ: صَبَقَ الْبَیْنِیْنِ چَشْمِ تَنکْ

۵ خَوْصُ: خَاَصُ الْمَاءِ بَابِ زَرِ، غُوطِه وَرَشْد.

خَاَصُ^۲ الْمَاءِ: اَفْتَحَهَا خُودِرَا بِحِطْرِ اَنْدَاخْت، بِا

مَشْکَلَاتِ رُوبُرُوشْد.

— فی اَخْبَرِشِ اَوِ الْمَوْضُوعِ غَرَبِ دِرُکَنْتِ کُوشْد.

مَخَاَصَةُ الشَّهْرِ: کَلَارِ دِرُودِ خَانِه.

مِخْوَصُ: ۵ مِخْمَقَةُ الْبَیْنِیْنِ (اَضْرَاقِ خَقِ) {اِسْبَابِیِ کَرِیَا}

۵ خَوْفَ: اَخَافَ تَرَسَّدَ، بُوخَشْتِ اَنْدَاخْت.

خَافَ: تَخَوَّفَ الرَّجُلُ وَالْأَمْرُ مِنْهُ اَزَاوِ سَبَدِ،

هَرَسَانِ شَد.

— علی بَرِایشِ نِگَرَانِ شَد، سَرِ سِیَرِ شَد.

خَوْف: خِندِ اَمْنِ بَیْمِ رُوسِ، هَرَسَانِ.

خَوْفًا مَن کَزَا اَزِ رُوسِ یَنکَد، مَبَادَا.

خَوَاف: خَوِيف: خِندِ شُجَاعِ رُوسِ، بَزُولِ.

خَائِف: خِندِ آئِینِ (مَن) بَیْمَانِکْ، هَرَسَانِکْ.

— علی نِگِیَرَانِ بَرای ...

يَخَافُ اللهَ: يَتَّقِي خَدَايُسَ، بِرَهْمِزِ کَارِ.

اِخَافَهُ: تَخَوَّفَ: اِزْهَابِ تَرَسَّدَنْ، بُوخَشْتِ اَنْدَاخْتِ.

مَخَوْفٌ: تَخَوَّفَ اَوْ يَخَافُ مِنْهُ وَخَشَتْ خُزْ، بِیْمِ آوَرِ.

مُخِيفٌ: مُرِيعٌ وَخَشْتِ اَلْکَلْبِ، نِیْسِ آوَرِ، سَهْمِکِیْنِ.

۵ خَوْفُو: مَنَکْ، مَصْرُفٍ مِنَ الْعَلَقَةِ الرَّاحَةِ بِشَارِهَ مَصْرَقَتِیْنِ،

۵ خَوْفُو: (بَنَیْ بَزَرِ مِصْرِ) بَايَ هَرَمِزِ رَنکْ.

خَنْةٌ. خَبْنِیْنِ: ۵ خَنْفِ صَدَايِ نُوْدَاغِی.

اَخْنُ: ۵ اَخْنَفِ نُوْدَاغِی مِصْبِ کَرْدَر.

۵ خَنْیَ: خَنْسَا. اَخْنُ: اَفْصَحَ فِي الْكَلَامِ دِشْنَامِ دَاوَرِ.

نَاغِزَا کُفْت.

اَخْنُ^۲ عَلَيْهِ الدَّهْرُ: مِصْبَ کُذِشْتِ، رُوزِ کَارِ بِاَوِیَوَافَهَ کَرْدَر.

خَنْیَ: کَلَامِ قَبِيحِ فُحْشِ نَاسِرَا، مِخْمَانِ زِشْتِ.

۵ خَوَا: (في خوی) پوچی، پِیوَدِکِ.

۵ خَوَاجَا: خَوَاجَه: سَبَدِ آفَا.

۵ خَوَانِ (في خول): سَفَرِ.

۵ خَوْجَه: مَلِیْمِ آموَزْ کَارِ.

— السَّيْفَةُ: اَلْبَیْنِیْنِ حِیَا بَاتَا
کَنْزِ حِیَا دَارِ

۵ خَوْخ: دُرَاقِیْنِ مِ هَلَوِ.

— ۵ بَرَفُوقِ اَلْوِ.

— دِشْتَمِی: بَرَفُوقِ کُوجِه.

۵ خَوْخُ الْغَنَبِ وَالْخَرْبُ: پُوسِیدِ، فَا سَدِ شَد.

— النَّبَاتُ وَالْخَرْبُ: شَاخُ حِیَا وَ مِیوَهَ بَدَانَهَ نَشْتِ.

خَوْخَةُ السَّقْفِ: ۵ مِیْثُورِ پِیْرِ، دِرِیْجِهَ سَفْتِ.

— بابِ صَغِيرِ فِي بَابِ کَبِيرِ: خَادِمَةُ دِرِیْصَه، دِرِیْجِهَ

— الْفُطْرَةُ: فَتْحَةُ خَبْنِ دِرِیْیَسِدِ، بِیْمِزِ

۵ خَوْذَه: غُطَاةُ رَأْسِ الْحَارِبِ کَلَاخُودِ

—

۵ خَوْرُ: خَلِیجِ صَبَرِ خَلِیجِ کُوجِکْ.

خَاَرِ الْبَقَرِ: صَاحَ کَا وَغَرِ کَشْتِید.

— عَزَمَهُ: فَتَلَّ سَکْ شَد.

سَکْ قَوَاهُ: سَفْتِ نَاوُتَانِ شَد، بِرِهْمِیْلِ رَفْتِ.

خَوَارُ: صَبَاحُ الْبَقَرِ نَغْمِ کَاوِ.

خَوَارُ الْعَزِيمِ: کَمِ رَلِ، بِجَرَاةِ.

— الْبَوِی فِرِ سَوَدِکِ، تَحْلِیْلِ رَفْتِکِ.

خَوَارُ: خَاَرُ الْعَزِيمِ بِیْرُوجِ، اَفْزَهَ، پَرْمَزَه.

• خَوْلَ حَقًّا حق داد. واکذا کرد.

خَالٌ: أخوالهم رانی.

— شامة (في خيل) خال اسب.

خالة: أخت الام خواهر مادر.

— الأب والامّ خاله پدر با مادر.

خَوْلٌ: حميد ومواشي بردگان وکله کار باگوسفند.

خَوَلِيّ: قهرمان، او ناظر المُرَدَّة پیشکار، مباشر ناظر.

• خَوْنٌ: نسابة الحياة نسب حیات و نادرستی داد.

— استغوثون: شك في امانته اطمینان نداشت، در

حقش بدگان شد.

خان: كل خائنا خائن بود، نادرست بود.

— الرجل: غدر با و خیانت کرد.

— العهد: نقض عهد شکنی کرد.

— همة: همة ترك گفت، از اودست کشید.

خان: فُتدنی مهمانخانه، سر، کاروانسرای.

• خانة: حمود. قتل سنون.

• — مُرتع چهار گوش.

— (في لعبة الترد والداما): بيت خانه (دربازی هفله).

• ملشوا: چاره موقتی.

خِوَانٌ: مائمة سفر، مهن خوراك خوری.

— مُتدبر مهن گرد.

— مداد مهن گردن دوطرفه نوشت.

• خيانة: خيانة نادرستی.

— غدر بد عهد، وفاء.

— اشتهار پهان شکنی.

— عطلى: خيانة الدولة خیانت به کشور.

— الامانة: خيانة درامان.

— المود عهد شکنی.

• خان: ضد أمين نادرست، خیانتکار.

• خَوْنٌ: خَوَانٌ: غدار ناباکا.

• خَوْءٌ: (في أخو) برادری.

• خَوِيّ: خَوِيّ: خلا خاله بود، نهی شد.

• — الرجل: خلا خوفه گرسنه شد.

خَوِيّ: خَوَانٌ: جوع گرسنگی.

• —: فراغ جای نهی و خالی.

خاو: خالو: فراغ خالی، نهی.

• خَيْبٌ: ردة خائبا دلش را شکست، نومید کرد.

— الاكمل نومید کرد، برخلاف انتظار رفتار کرد.

— طلبة: رَفَنَه درخواستش را رد کرد، نپذیرفت.

— مشاء: اَجَبَه زحمتش را بر باد داد، باطل کرد.

خاب: فُتِلَ ناکام شد، نامرشد.

—: ضد اصاب بهظارفت، غلط درآمد.

— اَقَلُّ نومید شد.

• خيبة: فُتِلَ نومید. شکست، ناکامی.

— الاكمل تلخ کاهی، دل شکنی، نامرادی.

• خَيْرٌ: خَيْرٌ: جله بختار اختیار داد، حق انتخاب داد.

—: علی: فُتِلَ برتری داد، بر... ترجیح داد.

خار: اِختارَ: تَحَيَّرَ: انتخب اختیار کرد، انتخاب کرد.

• —: فُتِلَ برتری داد.

اختبر: لَنَفِكَ ما يملكو هر چه میبوی اختیار کن.

خبر: ضد شر (أو بمعنى فائنة ونفس) خوی، نیکی.

—: فائنة بهره، سود.

—: مال داران، توانگر، ناز و نعمت.

—: من: اِختبر: اَفْضَل بهلراز...

—: جَزِيل نیکی بسیار، پاداش خوب.

• فِعل ال. نیکوکاری، خیر اندیشی.

• ال والقرّ در اقبال و ادبار، در عروسی و عزّ.

• كَتَبَ اللهُ تَبَرَكَ: شُكْرًا لك سپاسگزارم، تشکر میکنم.

• خَيْرًا: حَسَنًا خوب، بسیار خوب.

• خَيْرٌ: مُعِين نیکوکار، آزاده، بخشند.

• خَيْرِي: لاجل العبر أو تنفع الغير نوع پرستی، انساند.

• خَيْرَةٌ: خِيَار: اَفْضَل الذي برگزیدن هر چه، سرچل.

دَاوَا (ی دوا) • دَاوَرَة (ی دور) • دَاوِر (ی دبر)
 دَاوِیَة (ی دب) • حیوان چهارپا •
 دَاوُرَة: دَنَسُوْرَة ناوُرِه •

داجن (ی دجن) • داجس (ی دس) • دَاغ (ی دوغ)
 دَاوَه، حاضنه (ی حضن) • دَاوَر دَاوَر (ی دور) • دَاوِر
 دَاوِر (ی دری) • دَاوَس (ی دوس) • دَاوَع (ی دعو)
 دَاوَب (ی دعب) • دَاوِر (ی دعر) • دَاوَع (ی دعو)
 دَاوَع (ی دوغ) • دَاوَت (ی دوف) • دَاوِلَة (ی دلو) • دَاوَم

دَاوَا (ی دوم) • دَاوَانَة (ی دین)
 دَاوِنِی: شاعر الطلیان الأشهر
 وانشه شاعر نامی ایتالیان •
 دَاوِیَة (ی دمی) • دَاوَم (ی دوم)
 دَاوِیَة (ی دوی)

دَاوِل: مَزُول التلنون صفحه
 دَاوِم: عُشَر الریال الامیرکَن (امریکا)
 دَاوِیَة: قَابِلَة (ی قبل) • قَابِلَه، ماما •
 دَوَب: زَحَف خزید •

—: حَبَا چهار دست و پا رفت •

—: فی السَّی: سَرِی راه یافت، نفوذ پیدا کرد •
 —: الشَّنَاقُ بَیْنَهُم مَاقَاتِن اِخْتِلَافَات فَنَاد، فَنَازَعَاكَر
 —: فِی السَّاد مَکْدِد، فَاَسَدَشَد •
 دَبَّت عَقْلُهُ بِدُكُوْعُهُ كَرَد، نَفَسَ زَبَان زَد •
 دَبَب: أَثَل نَوَك پُر كَرَد •

دُب: حَیَوَان مَعْرُوف خَرَس
 الِ الْأَصْفَر (ی الفک) • دَبِ اصغر

الِ الْأَكْبَر (ی الفک) • دَبِ اکبر •

دَبَسِي: مَحَسَّ بِالْأَدْبَابِ وَابْسَلَهُ خَرَسَهَا •
 دَبَابَة: قَطَعَ آلَة حَرْب قَدِيمَة (کاربردی)
 —: آلَة حَرْب حَدِیثَة لَانَك •

—: حَیَوَان رَاحِف حَیَوَان خَرَزَنَد •

أَخْبَل: غُرَاب زَبُونِی کَلَاغ زَبُونِی رَنک •
 مَحْبَل: تَصَوَّر تَصَوَّر، پَنَدَار، وَهَم •
 مَحْبَلِی: تَصَوَّرِی، وَهَمِی، وَجُود خِیَال •
 مَحْبَل: مَحْبَر، مُشْکِل جِهَت اَنگِیز •
 مَحْبَلَة: خَبَرَاتِیَة: قُوَّة التَّعْبَل قُوَّة تَحْبَل •

مُخْتَال: مُنْجِب بِذَانِه خُود خَوَاه، خُود پَسَنَد، خُوبِن •
 خَمِیر، خَمِیر: نَقَب خَبَرَة خَمِه افراشت، چادر زرد •

—: عَلِی (الْفَلَامُ وَالْمَجْلُ الْخ) پَرُو نَارِکِی وَاوَاغِ اَوَرَا فَرَاکِی

خِیم: سَحِیْبَة خُو، عَادَت، قَامِل فطره •

—: أَخَذَ خِیمَة: تَمَرَّقَه اسْتَمْرَاج کَرَد •

خِیمَة: بَنَت مِنَ الْعَبَس وَغیره (چادر، پوش)
 —: الْإِجْتِمَاع (ی التَّوَارَة) عِید سَابِک بَنَد یَهُود •

—: الْجَمِیْع (ی التَّشْرِیع) غَنَاء نَارِکِی وَخِیم •
 —: دَنَسُوْرَة جَنَاح یَا قَمِیْل زَجَار •
 خِیَام، خِیمِی: صَانِع الْخِیَام • چادر زرد •

عَمَّ: الِ: قِلَسُو فَا رَسِی شَهَر
 قِلَسُو شَاعِر مَعْرُوف دَاوَر •
 خَام: دَنَسُوْرَة چَلَوَار •
 —: دَغْنِیم، سَاوِج سَاوِلُوح، نَاشِ

—: غَیْر مَصْنُوع نَاشِ نَدِید •
 —: غَیْر مَصْنُوع، فَنِیْل خَام، خَشَن •
 خَامَت: مَوَادَّ اَوَّلِیَة مَوَادَّ خَام، مَوَادَّ اَوَّلِیَة •
 مَحْمِیم: مَقْشُوب خِیَام اَرَدُو گاه، لَشَر گاه •

(۵)

دَاوَل: قِیَمَتَا پَا بَدِی کَرَد، پِشْت کَارِجَنج دَاد •

—: فِی السَّرِّ بِرِیْث عَادَت کَرَد، مَعْنَا دَشَد •

دَاوَب، دَاوَب: دَوُوب اسْتَامَت، ثَبَات، پَا بَدِی •

—: عِلَاة مَشْکِکَة خُو، عَادَت •

دَاب: زاج خزنده .

دَاثِه: ماشیه چاربا، جوان .

دَوَاب: مَواشِ گاودوگوسفند .

دَوِيَسَة: حَکَرَة حشر .

دَبَج: دَبَج: زَنَن آراست. زبَن داد .

دِيَابَج: دَبَج سَدَه ولت حرر پارچه ابریشی خالص

دِيَابَجُه: مَقْدَمَة مقدمه، پیشگفتار .

—: وَجَه رخسار، صورت .

مُدَبَج: مُزَيَّن آراسته، پیراسته .

دَبْدَب المَافِرُ باز مین زد .

—: بِرِجْلُو پاکوبه کرد .

—: أَثَل دَبَب نوك نيز کرد .

دَبْدَبَة: وَفَع الأقدام صدأ پا، پاپ .

دَبْدَبِيَة: طَرَف نوك نيز هرچیزه .

دَبَاب: لُغَة النَطَة بَارِجْطَنك چارک شمشیر

دَبَر: زَبَن مرتب کرد .

—: اَعَدَّ: مَيَّأ آماده کرد .

—: أَوْجَد وَفَعَم نَدَارَك دید، پهنه کرد .

—: سَاس گرواند، اداره کرد .

—: اِقتصد میانه روی کرد .

—: تَبَقَّ: لَتَقَهَا ساخت، جعل کرد، تهمت زد .

—: خَطَفَة نفقه کشید .

—: مَكَيَدَة دسیه کرد، اسباب چینی کرد .

دَبَر: أَذْبَر: وَلَّى گذشت، دوگردان شد .

أَذْبَر: وَلَّى الادبار فرار کرد، پشت کرد .

تَدَبَّر: اَلْأَمْرَ سنجید، غور کرد، اندیشید .

—: فِي مَالِهِ صرفه جوئی کرد .

دَبَر: مَتَعَدَة سرین، کفیل .

—: مُؤَخَّر آخروقت آخر .

دَائِي دَبَرِي: چاره اندیشی برای کاری که انجام یافته .

دَبْرَة: دَبُور: زُبُور، نَعْرَة زنبور .

دَبُور: رِنج غمخیزه بادمغرب .

دَبُورَة: نَجْمَة قَمِيَز الرَّتَب الصَّكْرِيَة (ساز سرود)

—: يَلطاس الحَبَابَر بَشَنك تراشی .

دَا بَر: آخِر كُل شَي بِأَيَّان هرچیز، نه، آخر .

—: أَثَل بِن، رِبْشَه .

—: ماضِي گزشته، سپهر شده .

قَطَع دَابِرَة ريشه کن کرد، از ريشه کند .

دَابِرَة اخْبَاب: رِيشَة چنگال عقبي، بجه عقب حیوان درند

دَوَابَة: خَطَط القَنَب غ فغ فند .

تَدْيِير: تَرْتِيب

—: رِيسَانَة اِذَارَة

—: اِيجاد وَتَقْدِيم نَدَارَك دیدن .

—: اِقتصاد صرفه جوئی .

—: المَزُول تَدْبِير منزل .

—: مَكَيَدَة دسیه، دوز و کلاه .

المَرُوءِي تَفْكِير واثقه في تدبیر آنچه دلخواست نه آن شد،

مُدَبَّر: مُرْتَب مرتب .

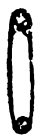
—: مَهَيَّأ: مَعْدَة آماده، مهیا .

مُدَبَّر: مُرْتَب باند بهر، باسباحت .

—: مَتَعَد صرفه جوئی .

—: مَكَيَدَة دسیه کار .

—: الكَنِيْزَة اسفند کلیسا .

دَبِيس: عَمَل العَب والتمز شَبَر انگور و خرما

دَبِيس: مِشْمَسَة سِجَاق .

—: اَنَكِيْزِي سِجَاق تَقْلِي .

—: زَنَم بِيْزِي .

—: رَافِعَة رَافِيَة سِجَاق کَرَاوَات .

—: خَمَر: دَفُور فَنِيَة سِجَاق زَلَف .

—: جِرَادَة چاق، چوب پاسبان .

—: عَطَار دارو فروش .

—: اَوْمَشَك صَدْر .

—: سِجَاق سَنَد، کُل سِنَة .

دَبِيسَة: وَرَق الدَّعَايَة الطَّبِيْعَة ران چوه آب پز .

دَبِيسَة: شَمْعَة التَّبَايِش جاسفاج .

• دَبَشُ: سَقَطُ النَّاعِ أَشْغَالٍ، كَالَاهِ وَازِدَةٍ .

— دَبَشُ: سَقَطُ الْمَجْلُوَّةِ قَلْوَهُ سَنَك .

• دَبْعُ الْمَلَّةِ دَبَاغِي كَرْد .

۵ —: صَبَغَ رَنگِزِي كَرْد .

دَبَاغُ الْمَلُودِ دَبَاغ .

دَبَاغَةُ الْمَلُودِ دَبَاغِي .

مَدْبَغَةُ الْمَلُودِ دَبَاغْخَانِه .

• دَبَقُ الطَّيْرِ: مَادَّةُ الدَّبَقِ پَرندارَا بِجَب شَكَارَكَر .

دَبَقُ بَر: لَعَقَ چَسَبِد .

دَبَقُ: تَلَوَّجَ چَسَنَك شَد، لَرَج بُود .

تَدَبَّقَ بِالرَّقْدِ تَرَوِ چَسَنَك كَرْدِيد .

دَبَقُ: ۵: تَحْبِطُ لِمَبْدِ الصَّافِرِ چَسَب، كَشْمَشَك .

دَبَقُ: لَرَج چَسَنَك .

• دَبَلُ: تَشَدُّ كُود دَاد، بَرْمَن رَشَو دَار .

دَبَلُ: دُمَل بِلَطِي خِيَارَك .

طَاعُونُ دَبَلِي: طَاعُونُ بَقَرِي طَاعُونُ بَشَرِه .

دُبْلَةُ: كُحْلَةُ تَوْدِه، بَرَامَدَكِي .

۵ دَبْلَةُ: فَتْحَةُ خَاتَمِ بِلَانَسْ كَأَنَّهُ حَلْقَةُ ^{انگشتری} (حَلْقَةُ مَانَسْ) .

۵ — سَاعَةُ الْجَيْبِ دَسَرِه، حَلْفَةُ سَاجِي .

دُبَالُ: سِيَاد كُود، رَشَو .

• دَبُور (فِي دَبَر) ۵ دَبُورَس (فِي دَبَسْ) .

• دَبِي: خُودِيَاتُ الْجَزَائِدِ (الوَاحِدَةُ دَبَاةٌ) تَحْتَمُ مَلَح .

• دَبَرُ: اِنْدَرُ: اِمْتَحَى بِالْأَشْغَالِ اَز بِن رَفْت .

دَبَرُ: عَمِي ' كَرْد - نِيَسْت كُود .

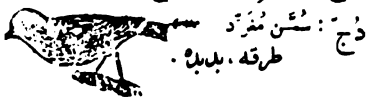
— غَطَّيْ بَارُو پُوش پُوشَانِيد .

دَبَارُ: غَطَّاهُ رُو پُوش، پُتُو .

دَبُورُ: اِنْدَرُ: اِتْعَاهُ سَلَر دَكِي، اِمْعَاهُ نَابُودِي .

الدَّبُورُ وَالتَّجَدُّدُ (فِي عِلْمِ الْحَيَاةِ) ! مِلَّاتِل، تَحْوَل، دَكِر كَلِمَ .

• دَجَّجَ بِالْيَلَّاحِ غَرَقَ دِر سِلَّاحْ شَد .

دُجَّجَ: سُنَّ مَفْرَد .

طَرَقَه، بَدِيد .

دُجَّة: ظِلَّة شَدِيدَةُ نَهْرَكِي، نَارَكِي شَدِيد .

دُجَّاج: طَبُورُ دَاجِنَةِ مَرْغَانِ خَانَكِي، مَاكِيَان .

— مَرْغُونُ سَوِ الْوَادِي أَوِ السُّودَانِ: غَيْرُ غَيْرِ (اسْمُ غَرَا)

مَرْغِ شَاخْدَار .

— الْهِنْدُ أَوِ الْمَبَشُ سَوِ طُولُون .

دَجَّاجَةُ: ۵: فَرَّخَةُ جَوْجِه .

— وَاحِدَةُ الدَّجَاجِ يَك جَوْجِه .

دَجَّاجِي: مَحْتَمَرٌ بِالذَّجَاجِ دَانِه خَوَار .

— بَاقُ الطَّبُورِ الدَّاجِنَةِ ۵: فَرَّازِجِي مَرْغِ فَرُوش

مُدَّجَّجَ بِالْيَلَّاحِ سَلَرَا سَلَم .

—: قَنَنْدَ جَوْجِه نَبِي .

• دَجَرَجَ: حَازَ كَبْجِ شَد، سَرْمُودَان بُود .

دَجْمُورُ: ظَلَامُ نَهْرَكِي، نَارَكِي .

• دَجَلُ: كَذَبَ دُرُوعَ كُفْت .

دَجَلُ: طَلِي: مَوَّةُ بَارَنَكِ رُوكَش كَرْد .

—: طَلِي عِبَادُ الدَّبَقِ آبِ طَلَا دَاد .

—: الْأَرْضُ: تَسَمَّيْهَا كُود دَاد .

۵ —: عَلَيْهِ: خَدَعَهُ كُولُودُ، فَرِيب دَاد .

۵ —: اِدْعَى السَّيَّحَ أَوِ النَّبُوغَ بَاجَاؤُ وَجَبَلُ پَرَشَكِي كَرْد .

دَجَّالُ: كَذَّابُ دُرُوعُكُو، حَقَّة بَاز .

—: مُدْعُ زَبَانِ بَاز .

—: غَرَّافُ فَالَكِي، رَمَالُ، طَالِعِ بِن .

طَبِيبُ —: پَرَشَك حَقَّة بَاز .

الْبَيْعُ الـ: مَبِيعُ دُرُوعِي .

دَجَّالُ: مَاءُ الدَّبَقِ آبِ طَلَا .

—: سَرَجِينِ سَرَكِينِ بِن .

دَجَّالَةُ: قَطْرَانُ قَهَر .

دَجَلَةُ: نَهْرُ فِي الْعِرَاقِ رُودِ خَانِه دُرُوكُتُورِ عِرَاق .

• دُخَسَ : دَفِيلٌ • دُلَيْنٌ گراز در باغی

• دَخَلَ : مِنْهُ خَرَجَ داخل شد، وارد شد، از آمدن

— : حَلَّ . ابتدا دست بکار شد، شروع کرد .

— : فِي : اخْرَجَ در ... راه یافت، رخنه کرد .

— : عَلَيْهِ سرگی آمد، برگی وارد شد .

— : مِنْ كَذَا بِحَسَابِ آمد، بشمار آمد .

— : بِلَا اسْتِذْنَاءٍ سرزده آمد، بے اجازه وارد شد .

— : الْجَمْعَةُ . پیوست، عضو فلان اجمن شد .

— : عَلَى زَوْجَتِهِ داماد شد .

• دَخَلَ الشَّكُّ شَكَّ كَرْدَ ، بدگمان شد .

• دُخِلَ فِي عَقْلِهِ دِهَوَانِد شد، عقل خود را از دست داد .

• دَخَلَ . اُدْخَلَ : مِنْهُ اخْرَجَ داخل کرد، وارد کرد .

— : — : دَسَّ گنجاند .

— : — : سَمِعَ بِالْخَوْلِ اجازه ورود داد .

— : حَبَّ وَقَادَ إِلَى الدَّخْلِ رَا هُنَا بَدْخَالِ كَرْدَ .

• دَخَلَهُ . تَدَاخَلَهُ الشَّكُّ خِيَالَ بَدْخَوْدَاه دَارَ ، بدگمان

تَدَاخَلَ ۲ : دَخَسَ فِي بَصَرِ بَهَمَ آمِخَشَدَ ، درهم شدند .

— : يَتَنَهَمُ . تَدَخَّلَ : تَوَسَّلَ مَدَاخَلَهُ كَرْدَ ، مباحثه کردی کرد

• دَخَلَ : رَيْبَةً . شَكَّ شَكَّ . تَرَدِيدَ ، شبهه .

— : دَخَلَ : فَسَادَ الْعَقْلِ دِهَوَانِی ، جنون .

— : حَمِيَّةُ الْمَالِ اِدْرَا دَ در آمد .

• دَخَلَهُ . هَارِجَةً نَامِ بَكِ نَوْمِ بَرْدِ خُوشِ

• دُخُولٌ : مِنْهُ اخْرُوجَ ورود .

— : اخْتِرَاقٌ . تَفْوُذٌ . تَفْوُذٌ . رخنه .

• دُخُولِيَّةٌ : تَكْسِ عَوَارِضِ مَالِبَاتِ دَمِ دِرَوَازِهِ .

• دَخِيلٌ : قَرِيبٌ بِيْكَانِهِ .

— : مِنْدِ اَمِيْلٍ خَارِجِي .

• دَاهُ : — : مَرَضٌ بِالطَّبِيْعِ بِيَارِي دَاخِلِي .

• سَكَّ : — : مِنْ شَدِيدِ بَرْزَجَتِ . لَطْفًا .

• دَجَنَ : اَلْفَ وَاسْتَأْنَسَ رَامَ شَدَ . اَهْلِي شَدَ .

— : اُدْجَنَ اَلْبِلُ : اَشْوَدَ نَارِيَكِي شَبَّ مَرَارَازِ كَرْدَ

• دَاجِنَ . دَاغَنَ وَخَاغَلَ گول زد، ریشخند کرد .

• دُجْنَةُ : ظُلْمَةُ نَارِيَكِي . سِيَاهِي .

• دَاجِنَ : يَتَنَهَمُ . اَلْبِلُ خَانِكِي رَامَ . آموخنه .

• حَيَوَانَاتٌ دَاجِنَةٌ حَيَوَانَاتٌ اَهْلِي .

• طَيُورٌ دَاجِنَةٌ مَاكِانَ .

• اُدْجَنَ : مُظْلِمٌ نَارِيَكِي . قَهْرُكُونِ .

• دُجِّي . دُجِيَّةٌ : غَلَامٌ نَارِيَكِي . سِيَاهِي .

• دُجِّي . دَاجٍ : مُظْلِمٌ ثِيَرَةٍ . سِيَاهِ .

• دِيَاغِي : ظُلُمَاتُ نَارِيَكِيهَا .

• دَجَا : اُظْلَمَ نَارِيَكِي شَدَ . سِيَاهِ شَدَ .

• دَاجِي : دَارِي وَسَاوَرَةُ الْمَدَاوَةِ اَلظَّاهِرُ دُوسْتِي كَرْدُوشَنِي

— : لَامَتَ وَسَاوَرَةَ مَهْرَايِ كَرْدَ ، دِلِ بَدَسْتِ آوَرَدَ .

• مُدَاجَاةٌ پَسِي . فِرَوَمَايِ كِي . كَاسِ لِيَسِي .

• دَخْدَحُ : قَمِيَرِ وَسِيَمِي خِلَه دِجَانِ .

• تَدَخْدَحُ : دَلَفَتَ مَثَلِ كُودَكِ نَازِ رَاهِ اَنفَاوَنَانِي كَرْدَ .

• دَخْدَحُوْرَه : اُخْدُوْرَه (فِي حُدُر) سِرَازِ پَرِي . نَشَبِ .

• دَخْرَ : هَزَمَ شَكَّتَ دَارَ . پَرَاكَنَ سَاخَتَ .

• مَذْخُوْرٌ : مَغْلُوْبٌ شَكَّتَ خُوْرَدَ . نَارُومَارِ .

• دَخْرَجَ اَلْبِيْءُ اَوْ تَدَخْرَجَ اَلْبِيْءُ غَلَنَانَدَ ، غَلَبَدَ .

• دَخْرِيْجٌ : عُدَّةٌ لِيَحْدَ لِيَحْدَ ، مَرَكَاَسِ .

• دَخْسَ : اَلْاَصْبَحُ : اَسَابَهُ اَلدَّخُوْسُ عَفْرِيَكِي پِيْدَا كَرْدَ . رِيْشَه نَاخِنِ

• دَاجِسَ . دَاخُوْسَ دَخْسَ عَفْرِيَكِي . رِيْشَه نَاخِنِ .

• دَخَسَ : حَسَرَ جَاوَادَ . دَاخِلِ كَرْدَ .

• دَخَضَ . دَخَضَ . اُدْخَضَ اَلْحَبَّةَ رَزَكَرَ . بَاظِلِ كَرْدَ

• دَخَضَ : تَقَيَّدَ وَاطْعَالَ دِلِي رَزَكَرَ ، تَكْنَبَ ، مَجَابِ كَرْدَنِ

• لَا يَدْخَضُ : لَا يَنْقُضُ غَيْرَ قَابِلِ اِنْكَارِ . رَزَكَرَدَنِي .

دُخْنَةُ اللّٰزِ: باطنه و بطنه قصد. نیت. فکر.

— الامر: سره. حقیقت امر. اصل مطلب.

دُخَانُ الْأُمُور: بواطنها سروده کارها.

دَاخِلٌ: مِنْدَخَارَجٌ وارد.

— الصی: مِنْدَخَارِجٌ درون.

من الداخل: از داخل.

داخِلًا: نحو الداخل سوی درون.

داخِلِي: مِنْدَخَارِجِي درون.

— مُصَوِّمِي مُصَوِّمِي.

قِرْضٌ: — قرضه داخل.

دَاخِلَةُ الْبِلَادِ: داخل کشور.

مُتَعَبَاتٌ: — ناراحتی داخل.

وَزَارَةُ الْاَل: وزارت کشور.

دَاخِلِيًا: فِي الدَّخْلِ از درون.

تَدَاخَلَ: تَدَاخَلَ مِنْدَخَلَةً وساطت.

خاصیة ال: (في الطیقة) امکان نفوذ.

خاصیة عَم: عدم امکان نفوذ.

مَتَدَاخَلَ فِي مَا لَا يَنْبَغِي: آدم فضول.

مَدَخَلَ: مِنْدَخَرَجٌ ورود. در ورودی.

مَدَخُولٌ: دَخَلَ. دَنَعٌ درآمد. عایدات.

دُخْمَسٌ: خَنَعٌ فَرِبٌ داد. گول زد.

دُخْمَسَةٌ: مِنْدَاعٌ فَرِبٌ. نهنگ. حبله.

دُخْنٌ. دُخْنٌ: عُلُقٌ بِالدَّخَانِ أَوْ رَاحَتِهِ بَوْدُ دُخْنٌ

ست و ست و اَدَخَنَتِ النَّارُ دود از آتش برخاست.

دُخْنٌ ۲: صَيَّرَ السَّخَانَ يَطْلُوهُ بخار داد. دود داد.

— التَّبَعِ تَوْتُونِ اسعمال کرد (سیگار و فلپان و غیره).

دُخْنٌ: نَبَاتٌ وَبَشَةٌ يُلْعَنُ ارزن. گادرس.

دُخْنٌ. دُخَانٌ: دُخَانٌ دود.

—: بَخَارُهُ بخار.

دُخَانٌ ۲: تَبَعِ. طَبَاقٌ تَوْتُونِ شباکو.

دَاخِنَةٌ: مَدَخَنَةٌ دودکش.

دُخَانٌ ۳: الْقَائِلَةُ أَوْ الْبَائِرَةُ دودکش قطار پاکشی.

دُخْنَةٌ: كَوْنُ السَّخَانِ دودی رنگ.

دُخَانِي: بَالِغُ التَّبَعِ وَقَوَاعِ تَوْتُونِ و سبگار فروش.

دَاخِنٌ: مُدَخِّنٌ دودی. دود کنند.

تَدَخِّنِ اسعمال دخانیات.

مُدَخِّنُ التَّبَعِ معنای دخانیات.

دَدَنٌ: لَهْوٌ وَلَبٌ خَوْشٍ، شَادِي، سرگرمی.

دَيْدَنٌ: دَابٌ خَوِي، عَادَتٌ. سگال.

دَرَّ (في درر)

دَرَأٌ: دَفَعٌ. مَدَّ دَوْرَكَرْد، رَدَّكَرْد، دفع کرد.

دَرِيئَةٌ: مَدَفٌ ثَنَانٌ، مَدَفٌ آماج.

—: دَوْرَوَةٌ. حِطَّارٌ دِهَوَارِجِي، پرده.

دَرَا بَرُون. دَرَا بَرِين طامی، زرده.

—: السَّلَمُ دَسْتُ الْاَنْزِ زرده.

—: السَّلَمُ وَالشَّرْفَةُ سُنُون زرده.

دَرَّاجٌ: دَرَّاجَةٌ (في درج) * دَرَّابَةٌ (في دري)

دَرَبٌ: قَبْلُ الْاِمْرِ وَعَلَيْهِ مَشَى كَرْد. ورزش کرد. بطور عمل آموخت.

دَرَبٌ بِهِ: تَدَرَّبٌ عَلَيْهِ ورزش داشت. آموخته شد.

دَرَبٌ: طَرِيقٌ فِي الْجَبَلِ راه بارهنگ کوهستان. کوه راه.

—: طَرِيقٌ راه. جاده.

—: رَدَبٌ. طَرِيقٌ لَا يَنْفِذُ كَوچه بن بست.

دُرْبَةٌ: قَرْنٌ وَخَبْرَةٌ تَمْرِيْنِ آزمایش.

تَدَرَّبٌ: تَمَرَّنٌ مَشَى تمرین.

مُدَرَّبٌ: مُتَدَرَّبٌ مَتَمَرَّنٌ تعلیم یافته. ورزشی.

مُدَرَّبٌ: تَوَجَّهْتُ كُنْتُ، مَرَجَةٌ.

دُرْبَاسٌ: كَتَبَ عَقُورُ سَكِ نَگهبان. سگی که گوشه آویخته را.

—: دُرْبَاسٌ. يَتَرَسُ (انظر تَرَس) كُتُوْدِر

دُرْبَكَةٌ: صَوَّافٌ سِرٌّ و صَدٌّ، مهمه.

دُرْبَكَةٌ: دَرَبَةٌ دهل. نظاره.

دَرَجٌ: قَسِيٌّ بَرَاهِ افشاد.

—: الْقَوْمُ: مَاؤُهُ دَغَرْتُوْا نَبَسْتُ نَابُوْدُنْ، از میان رفتن.

—: الْأَمْرُ: انْفَتَرَ بَحْشُ شَد، انشاد یافت.

—: الْوَيْ مَهْومُ شَد، باب روز شد.

۱- دَرَج: طوی پچید، مخلوله شد.

دَرَج^۲ الی گذا: بلند بر گزشت، آهسته آهسته رفت.

۵- قَمَّ الی دَرَجَتین: درجه بند کرد.

— الی: اَدَّاهُ: بخش کرد، بپایان انداخت، رایج کرد.

أَدْرَجَ الی الی: اَدَّخَلَ: بین گجاند، داخل قرار داد.

دَرَج: دَرَجَ: پله پله پیش رفت، آهسته جلو رفت.

إِنْدَرَجَ لی گذا: دَخَلَ: داخل شد، مشمول بود.

إِسْتَدْرَجَ الی زیر پاکشید، کرکر موافق ساخت.

— رَفَعَهُ: بالتدریج: پله پله رَفَعَهُ کرد.

— الی الاقرار بالمعقبة: مطلبی را از کسی درآورد.

دَرَج: طومار طومار. زیر پاکشی کرد.

فی — الکتاب: درمندرجات کتاب.

دَرَج: پلکان، پله.

ذَهَبَ أَدْرَاجَ الرِّیاح: دوشد بهوارفت، برباد رفت، بهیج شد.

رَجَّعَ أَدْرَاجَهُ: برآه خود برگشت، عقب کشید.

دَرَج: جَارِدُ: کشومین.

دَرَجَة: سُلْطَة (راجع به) پله.

— (فی القیاس و الجغرافیا و الفلاک الخ) (درجه در بیان)

— رُتَبَة: منزلت، مقام، رتبه.

— طَوْر: دَوْر: مرحله.

— عَلَامَة: رَقْم: علامه، نشانه.

— السَّيْرُ أَوْ التَّقْدِم: پیشرفت.

— مَكَان: صَف: دسته، طبقه.

— أَوَّل: کلاس اول.

أَوَّل: —: بالاترین درجه.

دُرَاج: دَأْبُ سَبَّة: درج.

دَرَجَة: آشنای دورو، جاروب، فلک دار و کوهکان.

— ۸: عَجَبَة: دوچرخه.

دَارَج: مُتَدَاوِل: رایج، امروزی.

— مَأْلُوف: خود ماله.

— علی الی المأْلُوف: مطابق سبک روز.

— مَلُوبِي: معول.

— طفیل: کودکی تازه راه افتاده.

تَدْرُج: تَدْرُج: قدم قدم.

تَدْرُج: تَدْرُج: پیشرفت، تدریج.

تَدْرِجًا: بالتدریج: کرکر، رتله رتله.

مُدْرَج: مُتَدْرِجًا: نمایگاه، بعضی شکل.

— دارای علامات موسیقی.

— موسیقی خطی: بِتَدْرِجِ الطَّائِرَاتِ: جاده مخصوص حرکت هواپیما.

دَرَد: ذَهَبَ: آشنای به دندان شدن، دندانهایش ریخت.

أَدْرَد: أَهْنَمَ: به دندان.

دُرْدِي: عَسَكَر: سلف، نه نشین، رسوب.

دُرْدِيَس: جَسُود: پیرزن فروغ، سالخورده.

دُرْدُر: دَرَادِر: مَقَارِز: آشنای لته دندانها.

دُرْدَار: تَبَر: درخت نارون.

دُرْدُور: دَوَامَة: شیشیه گرداب.

دَرْدَنَة: هَذَر: چرند و پرند، سخن بی معنی.

— تَنْزِیْرَة: هرزه دریغ، باوه سرانگ، پرگوئی.

دَر (در) دَر: الحَلِیْبُ و العَرَقُ و البَوْل: شهراب و قویون شدن.

— سرازیر شد.

إِسْتَدْرَ: اِتَّال: دوشید، روان ساخت.

دَر (واحد دُرَة): جَوْهَرَة: کوهی، زیور، سنگ گرانبها.

دُرَة: لَوْلُزَة: مروارید.

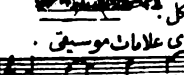
— ۵: یَمَان: صَبَر: طوی کوچک.

— یَمَانَة: مروارید غلطان، به منا.

کَوکَب دُرِّي: ستاره درخشان.

دُرَة: صَرَع: پستان.

لَه دُرَة: اَحْسَن: آفرین، مرعبا.

حُمَی الـ. ناخوشی به دوشانیان هنگام خنک کردن
 ۵ اشطی دَوْنَة مباشر کارگران، سر عمله .
 ۵ عایل در یستاق (سه المهد) مصلحتی تعمیر خط آهن .
 ۵ ذَرِیس : اخنوخ . اسم علم . اسم علم .
 مُدَرِّس : مُتَلِّم معلم . استاد .
 مَدْرَسَة : مکان التعلیم آموزشگاه .
 — جاییه دانشگاه .
 — عالیه اونیته دانشگاه .
 اَیام الـ. دوران تحصیل .
 رَیق الـ. همشاکردی، هم مدرسه .
 ناظر (رئیس) الـ. رئیس مدرسه .
 مَدْرَسِی آموزشگاهی .
 کِتَاب — میز دس کتاب درس .

۵ دِرِشوار : مَشْهُور نفسه آشپزخانه
 ۵ دَرْع : البس الدرع زره پوش کرد .

دِرْع : قیاس من زره المهدی زره، جوشن
 دَارِع . مُدَرِّع : علیه دِرْع زره پوش، زره دار .
 دَارِیَة : مَدْرَعَة نبرد ناو، زرم ناو .
 شِیَارَة مَدْرَعَة اتومبیل زره پوش .

۵ دَرَف : جَلِب جانب، پهلوی، طرف .
 ۵ دَرَقَة الباب او الشباك : دَفَة لنگه دریا پنجره
 دَرَزِییل : دُخَس (انظر دس) ماهی هونی .

۵ — اسطوانه لدرجَة التقلات عليها عابث، چرخ
 ۵ دَرَقَة : تَرَس من چله زره چرمی .

دَرَقِی الشکل سپر مانند .
 الدَّاءَة الدَرِیثَة غده درقی .

الفصوف الدَرِی (فی المنجریة) نرماسخوان حلق
 دَرَّاق . دَرَّاقِن : اخنوخ هلو .

دَوَرَقِ : انا، یثرب منه تنک .

مُدِر البُول دارو پیشاب آور .

— اللَّغْبِر شیر آور .

— لَعَلَّت داروبرای فاعدی زنان .

— لَمَرَق معرق .

مِدْرَار : غَزیر البِلان سهل آسا، روان .

دَمَع — اشک فراوان .

مَطَر — بارندگی زیاد، باران سنگین .

۵ دَرَز : خاط یتیمه منتزعه رفو کرد، درز گرفت .

— الجِرَّاح الجرح بجهه زرد رزم) .

دَرَز : ارتفاع عند طرقي شئ، غیظ برآمدگی و طرفه چشم

دَرَزَة : غَرَزَة بجهه، دوخت، شلال .
 دَرَزِی : واحد دَرَز لَبان و سوریا (یکی از فرقه ها اسلا)
 تَدْرِیز الجروح : خیاطها بجهه زدن زخمها .

تَدَارِیز العظام (خصوصاً فحف الرأس) درز، بجهه

۵ دَرَس : مَتی پاک کرد، سفره .

— الحفظه گندم و از پوست درآورده، کوبیده .

— العلم او الکتاب أو الموضوع بررسی کرد، آموخت .

— العلم علی شاگردی کرد، زیر نظر... درس خواند .

دَرَس ، اَدَرَس : عَلَّمَ آموخت، درس داد، یاد داد

إِنْدَرَس : اِمْتَحَن نیست شد، هموشد .

دَرَس ، دُرُوس : مَحْوَ سترگی، زدودگی .

— (الجمع دروس) : ما تَلَّمَهُ ، اُتَمَّنُوهُ درس، مطالع

— دَرَاَسَة : مطالعه أو عَمَل بررسی .

— دَرَأَس الحفظه گندم کوبیده .

آلة دِرَاس خرم کوب .

دُرُوسَة : دَمْنُونَة نوک سرخ، سهره و مانند آن

دَرَاَسَة : تَوَرَج ماشین خرم کوب .

دِرَوَاس : کَلَب کبیر الرأس کاسک

دَرِیس : بِرِیسیم هفت علف خنک، بوجه خنک شده .

• دَرَكُ الْمَطَرُ: تَبَاعُ قَطْرُهُ پوښته بارېد، په درې باره
 دَاوَرَكَ: تَبِعَ. لَاحِقَ دښال كړو، ازېرغرت .
 أَذْرَكَ الثَّرَى: نَفَجَ مېوه رسيد .
 — بَلَغَ رسيد . واورشد .
 — عَلِمَ دانست . آگاه شد .
 — قِيمَ دريافت . پېرود .
 — لَحِقَ رسيد، گېرآورد .
 — نَالَ برآورد . بدست آورد .
 — الْوَدَّ: نَافَرَ الْبُلُوغَ بِنَ بُلُوغِ رسيد، تكليف شد
 — الشَّابَ: بَلَغَ بِنَ الرُّشْدِ بِنَ رُشْدِ رسيد .
 — الْقِطَارَ بِقِطَارِ راه آهن رسيد، سوار شد .
 — الْمَتَى در پافت، بخوږه پېرود .
 لَا بُدَّ لَكَ: بَيَدَ النَّالِ درك نشدنه، دور از دستې .
 اسْتَدْرَكَ عَلَيْهِ مَعْدُود كړو، مثل گرت
 — تَدَارَكَ الْاَسْرَ: اَمْلَحَهُ اصلاح كړو، درست كړو
 تَدَارَكَ ۲ مافاتو ۳ لافه گذشته را كړو .
 — تَلَاحَقَ دښال يكد يگره رفتند .
 — اَلْخَطَا بِالسَّوَابِ اَشْبَاهَ رَا تَصِيح كړو .
 دَرَكُ: لِحَاقِ پيوستگي، اتصال .
 — قَمَرُ النِّجْمِ تَه . باين، آخر .
 — اَلْمُخَيَّرُ أَوِ الْبَوَالِيسُ: مَنطَقَةُ عَمَلِ مَنطَقَةِ كَشْتِ كَهَبَانِ
 دَارِكُ: مَنطَقَةُ اَكْهَاءِ پاپه
 إِذْرَكَ: بُلُوغَ رُسْتِي، حصول، رسيدن به ...
 — تَبَيَّنَ بدست آوري .
 — عَقَلَ هوش .
 — قِيمَ دريافت .
 — نَفَجَ جافاڅوځي .
 — بِنَ اَلْأَوِ الْبُلُوغَ رُشْدَ پابلوغ .
 — بُلُوغَ الرُّشْدِ بَعْدَ رُشْدِ رسيدن .

اسْتَدْرَكَ (في اللغة) تهديد، قيد .
 — ذَهَى (واسية) دريافت، درك .
 اصلاح مافات تصحيح، ثلاثه، جبران .
 حَرَفَ — (في اللغة) حرف استدراك .
 مُدْرِك: مُبَيَّن. عَائِلَ عَائِلَ، بالغ .
 —: بالغ بِنَ الرُّشْدِ بِنَ رُشْدِ رسيد، رشيد .
 • دَرَمَ: ذَهَبَ أَشْنَانُهُ بَدَنْدَانُ شد .
 دَرَمَ أَطَافِيرَهُ ناخهياش را آراست .
 تَدْرِيمُ الْأَطَافِيرِ آرايش ناخها .
 • دَرِنَ: أَدْرَنَ: اَنْتَحَجَ چرگېن شد، ناپاك شر .
 دَرَنَ دَرَنَ: تَدَرَنَ: تَجَبَّرَ مَسْلُولُ شد .
 دَرَنَ: وَسَخَ چرك، خثافت، ناپاكې .
 ۵ — (واحدته) دَرَنَ: دَرَنَ: مُجَرَّةٌ بَرَامْدُگي، گره .
 دَرَنِي دَرَنِي مَسْلُولُ
 دَرَنَ: دَرَنَ: سَلَ (راجع سَل) سَل، ناخوشي سينه .
 دَرَنَ: دَرَنَ: مُتَجَبَّرُ گره خورځ .
 • دَرَنَ (في درر) مر واريډ .
 دَرَهَمَ: نَقْدَ قَدِيمَ پوښ رايج قديم .
 —: بِلَهْمَنِ الْاَوْقِيَّةِ (۱۲، ۳ جرام) برابر با ۱۲ گرم
 دَرَاهِمَ: نَقُودَ قِضَاوَه .
 • دَرَوَسَ (في درس) دَرَوَنَ (في درَا)
 ۵ دَرَوَنَ: صَاحِبُ نَظَرٍ اَنْشُرَ وَالْاَرْنَقَا .
 دَرَوَنَ: دَرَوَنَ: قِلَافَتِ كَلِمَتِي .
 • دَرَوَنَ: مَتَبَدَّرَ زَوَاجِدَ پارساو خد شانس .
 ۵ —: مَتَحَدَّثَ بِي بِنْدِ وبار .
 • دَرَى بِالْاَسْرِ دَامَتْ، آگاه شد .
 ۵ دَرَى: أَدْرَى بِنَكَا آگاه كړو، خبردار .
 ۵ —: دَرَى بِالْمَرْءِ بَادِرَادَ افشاند .
 دَرَى: لَافَتَ مَهْرًا بِي كړو، راضي نگاهداشت .
 ۵ —: سَرَّ پوښاند، پنهان كړو .

دَسَّاس: مُدَبِّرُ الْمَكَائِدِ دَسِيه كَار، نَفْسَه كَش.
— دَسَامَة: جَبَّة رَمَلِيَّة قَصِيرَة بِك نَوْع مَارِدَم كَوْنُ
الْبِرْقِ — شِير رَاجِه هِي مَانْد بَدَو. خَطَر نَاك
دَسِيئَة: مَكِيدَة فَتْنَة، تَوَطُّلَه، اَسْبَاب جِيئِي
• دَسْكِرَة: قَرْيَة مَغِيرَة دِهَكْد.

• دَسِيم: اَذْسَمَ كَثِير الدَّسَمَ حَرْب، رَوغَن دَار.
دَسَم: دُصُومَة حَرْب، رَوغَن.

دَسِم: دَسَخ (نَبَات) عَلَّ نَاج خُرُوس.
دَش: القَتْع وَالتَّوَلْ كَنَدَم وَبَافِلَا رَا لَه كَرْد، كَوَسِد.
دَشِيش: طَعَام مِنَ الْبَرِّ الْجَشُوشِ حِلْم، خُورَاكِي اَز
بُوسْت كَنَد
• دُش: مَنضَح. رَشَن دَرش حَمَام.

• دَشْت: ثَقَابَة قَرَاضَه، بَارَه، رِيزَه.
— حُرُوف الطَّيَاعَة: ثَقَابَتَا حُرُوف رَحْمَتَه وَ
وَرَق — وَرَق بَارُو، يَكْرَه كَاغَن. بَاشِيك

• دَشَن: كَرَس وَخَصَمَن اَهْلَا كَرْد، اَخْطَاص رَا
— الْمَكَان: اِفْتَتَحَ رَحْمِيًّا بِطُور رَسْمِي قَتْلَاح كَرْد.
تَدَشِيَن اِفْتِلَاح، اَخْطَاص، كُتَابَش.

• دَع (فِي وَدَع) • دَعَا • دَعَا (فِي دَعُو
• دَعْلَرَة (فِي دَعَر) • دَعَامَة (فِي دَعَم)

• دَعَب: دَاعَبَ: لَا مَبَ وَمَا زَع سُوخِي كَرْد، مَزَاح كَرْد
دَاعَبَ الْمَرْأَة لَا سَرُود، اِظْهَار عَشَق كَرْد.

دَعَب: دَعَاب. دَاعَبَ: حُبَّ لَهو دَل زَنَد، شُو
دُعَابَة. مُدَاعَبَة سُوخِي، غَيْر جَدِي.

• دُعِيل: يَشْفِي الضَّمْعُ نَقَم قُور بَاغَه.
• مُدْعَبِل: مُتَعَرِّف الصِّعْثَة نَاخُوش حَوَال.

• دَعِير: كَان فَايِقًا هَرْ كِي كَرْد، هَرْ هَز بُوْد، نَاسِق بُوْد
دَعَر: دَعَارَة فَسَق، هَرْ كِي، عِيَايَة، خُوش كُنْد رَا
بَيْتُ الدَّعَارَة فَاحِشَة خَانَه، جَنْد خَانَه.

دِرَابَة: عِلْم رَانَش، مَعْرِف، رَانَا.

دَار بِالْأَسْرِ آگَاه، بَا جَهِي.

مُدَرَّ (فِي دَرْد) پَشَاب آوَر.

مِدْرَاة: مِدْرِي: مُنْطَ شَانَه.
• مِدْرَاة: مِدْرِي (فِي ذَرِي) دُوشَاخَر، جُجَلَه.
• المَرَاكِي: مِرْدِي حُوب بِلَنْد فَايِق رَانَان
• دُر زَيْنَة: دَشْتَه. اِتْنَا عَشَر دَوَاژ دَوَانَه، يَكْدَس.
• دَس (فِي دَس) چَانِيْد، جَاوَاد.

• دَر مِپَنِيَا: نَعْنَة نَحَامَه، سُوْد هَا ضَمَه.

• دَسْتُ الْوَزَارَة: شُورَاي وَزِيرَان.

• —: مِرْ حَل دِلَك.

• —: مِرْ جَل كَبِير بَاتِيل.

• دَسْتَان: وَتَرِ الْعُودِ وَأَمَثَلَه سِيم بَا زَه نَار.

• دَسْتَة: اِتْنَا عَشَر يَكْدَس يَاد وَارْزِدَه دَوَانَه.

— وَرَق اَتْلَب: دَشْتَه يَكْدَس وَرَق بَا زِي.

• دُ مَشُور: قَاوُن اَوْ نِظَام اَسَاسِي قَاوُن وَنِظَام اَسَاسِي.

—: قَاوُن دَشُورِي قَاوُن اَسَاسِي.

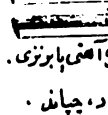
—: نِظَام الْحُكْم دَسْتَاك دُول.

• —: اِذْن اَجَازَه، رَخِش.

• دَشُورَك: مَن اَذْنَك بَا اَجَازَه شَمَا.

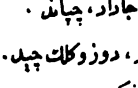
• مَحَبَّر دَشُور (مَنْعُوت) سَنَك رَانَش سَاخْتَا.

• دَشُورِي: نِظَاي قَاوُنَه، بِمُوجِب قَاوُن.

• دَسَر: دَفْع وَتَسِير رَانَد، جُلُوبَرْد.

دَا مِير: دَر قَاس مَلَح هَوَا پِیَا.

• دَسَاو دَشُورَة: دَكُونَلَة

بِیَج بَرَج.

• —: مَن حَمِيد اَو بَر نَوَازِیْط حِجَارَه كِهَو آهَنی بَا بَر زِي.

• دَسَس: دَس: اَذْخَلْ وَافَقِي جَاوَاد، چَانِيْد.

دَس: عَلِيَه: كَاذَلَه دَسِبَه كَرْد، دُوز وَكَلَك چِيد.

— الدَسَانِي: نَفْسَه كَشِيْد، كُنْكَاش كَرْد.

— اَوْ حَقَر اَنَه اِلَا اَمَر كُنْكَاش كَرْد، اَز كَا دَر مِگَرَان مَشُور
اِنْدَس: كُنْكَاش دَاخِل شَد، خُود رَا اَجَازِد.

— بَيْنَه مِيَان اَنَهَا رَاه پَافْت، خُود رَا بَر زِد.

دَعْوَةُ دَاعِي: هـ هُزْه نَاسِدْ شَهْوَتِ رَان
 • دَعَسَ: هـ دَعَسَ دَاسَ لَهُ كَرْدَ لَكْدُ كَرْدَ بِاِمَالِ كَرْدَ
 • دُعُوقَةُ: اَبُو الْبَيْدِ {كَفَشِ دُورَكَ} هـ {بَيَنَهُ دُورَ حَشَرَةٍ}
 • دَعَكَ: مَتَّعَ وَرَدَ نَفَقَ مَالِيَدِ مَثَلِ دَمَالِ دَارِ
 — دَلَكْ وَسَمَكْ مَالِش دَارِ
 هـ — دَهَكَ هَرَسَ نَزَمَ كَرْدَ خَبِيرِ كَرْدَ
 • دَعَكَمَةُ: رَقْعَةُ الْهَلَقَةِ رَقَصَ جَرَحِي
 • دَعَمَ: سَنَدَ پِشْنِي كَرْدَ نِگَا هِلَاثِ
 — عَزَزَ قَوَى مَهْكَرُ كَرْدَ سَفَكِ كَرْدَ
 • إِدْعَمَ عَلَى: اسْتَنْدَ تَكِيهَ كَرْدَ اسْتَادَجِشَ
 • دِرْعَامَةُ: سَنَدَ پِشْنِي تَكِيهَ گاهِ حَمَايِشَ
 — الْحَسْبُ الْمُنُصَّبُ لِلتَّرْشِ وَغَيْرِهِ جَفْلَه مَوْ
 — الْقَوْمَ سَيِّدَمَ رَهْشَ پِشْوَا رَهْبِي
 • دَعَا (فِي دَعَا) رَمَى مَلَايِمَتِ
 • دَعْوَةُ: دَعْوَى قَبِيضَةُ مَرَاغِهِ دَارِ خَوَاهِي
 — هـ عَزَزَمَةُ دَعْوَتِ مِهْمَانِ
 نَفْسُ الدَّعْوَةِ تَبْلِيغَاتِ
 • دَعْوَى: اِدْعَاءُ زَعَمَ حُجَّةَ اِظْهَارِ مَحْضِ
 • دُعَاءُ: نِدَاءُ بَابِكَ صَدَاءُ نِيَازِ
 — طَلَبُ الْخَالِصِ خَوَاهِشِ نِيَازِ
 • دَعْوَةُ: طَلَبَةُ اسْتِدْعَاءِ طَلَبِ بَارِي نَمَازِ
 — بِاللَّعْنَةِ لَعْنَتِ نَفَرِيْنِ دَعَايِ بَدِ
 • دَعَا: نَادَى نَدَا كَرْدَ صَدَا زَرِ خَوَانَدِ
 — اَسْمِي اَسْمِي نَامِيْدِ نَامِ بَرِ نَامِ نَهَادِ
 — اِلَى سَبَبِ سَبَبِ شُدِ بَوَقُوعِ رَسَانِيْدِ
 — اِلَى وَلِيْمَةٍ (مَثَلًا) دَعْوَتِ كَرْدَ بِمِهْمَانِ خَوَانَدِ
 — عَلَيْهِ: طَلَبُ الشَّرِّ دَرِ حَقِّ نَفَرِيْنِ كَرْدَ
 — لَهُ: طَلَبُ لَهُ الْخَيْرِ بَرَاهِشِ دَعَا خَيْرِ كَرْدَ طَلَبُ حَتِّ كَرْدَ
 هـ: طَلَبُ مَنَ اَزَاو خَوَاسْتِ دَرِ خَوَاسْتِ بِالْفَاضَا كَرْدَ
 دَاعِي: قَاضِي دَارِ خَوَاهِي كَرْدَ عَارِضُ شُدِ عَرَضِيَالِ دَارِ
 — حَاجِجَ بَادِلِيلِ ثَابِتِ كَرْدَ دَلِيلِ آوَرِ

إِدْعَى الْأَمْرَ ادْعَا كَرْدَ بِجُودِيْتِ
 — بَكَّدَا: تَظَاهَرَ بِهَ تَظَاهَرِ كَرْدَ وَاغْوَدِ كَرْدَ
 — عَلَيْهِ بَكَّدَا: تَهْتِ تَهْتِ بَسَتْ نَسَبَ دَارِ
 — عَلَيْهِ كَذْبًا جَعَلَ كَرْدَ دَرَسَكِ كَرْدَ
 اسْتَدْعَى: اَرْسَلَ فِي طَلَبِهِ دَنْبَالِ فَرَسَادِ فَرْخَوَانِ
 — اسْتَنْزَمَ لَازِمِ دَرِ اسْتِ حَاجِجِ دَاشْتِ
 — الْإِعْجَابَ بَاعَثَ تَعْجَبَ شُدِ مَوْجِبَ شَكْمَقِي كَرْدِيْدِ
 — اِلَى الْحَفَكَةِ بِلَا دَگَاةِ خَوَانَدِ احْضَارِ كَرْدِ
 تَدَاعَى: آَلَ اِلَى السَّقُوطِ تَهْلِيْدِيْدِ بُوْرِيَانِ شَدَنِ كَرْدِ فَرُو
 دَعِي: مُدْعَى لَافِ زَنِ
 • دَاعٍ: دَاعِيَةُ سَبَبِ مَوْجِبِ اِنْكِيَرِ
 • إِدْعَاءُ: زَعَمَ خُودِ مَنَالِ لَافِ تَظَاهَرِ
 — حُجَّةَ دَلِيلِ وَكُوَاهِ بَرَايِ اثْبَاتِ دَعْوِي
 — اِظْهَارَ تَظَاهَرِ فَرِيضِ اِدْعَايِ مَحْضِ
 — تَشْكُوى نَهْمَةُ تَهْتِ اِتْقَامِ
 — الْعِلْمَ عِلْمِ بَرِ وَشَمِ
 — الرِّعْضَ تَخْلَعًا مِنْ وَاِجِبِ خُودِ رَابِنَا خُوشِي زَدَنِ
 • دَعَاةُ: دَعَاوَةُ نَقَرِ الدَّعْوَى لِبَلِيْغَاتِ بِرُوْبَا گَانَدَا
 مُدْعَى: دَعِي زَاهِمِ مَدْعَى بِهَ حَقِّ
 — رَافِعُ الدَّعْوَى شَاكِي خَوَاهَانِ
 — مَطَالِبِ مَدْعَى
 — بِالْحَقِّ الْمَدْنِي مَدْعَى حَقِّ مَدْنِ
 • مُدْعَى عَلَيْهِ (مَدْنِيًا) خَوَانَدِ مَدَافِعِ
 — عَلَيْهِ (فِي قَبِيضَةِ طَلَاقِ) جَوَابِ دَهْنَدَنِ دَرِ دَعْوَا وَاِشْرَ
 — عَلَيْهِ (جَنَابِيًا): مُسْتَهْمِ مَتَهْمِ بَطْلَانِ
 الْمَدْعَى الْمَوْسُومِي دَادِ سَنَانِ
 مُدْعِي الْعِلْمِ عِلْمِ بَرِ وَشِ
 • دَعْدَغَ: زَغَزَغَ غُلْظَلِكِ دَارِ
 هـ — قَدَغَ كَسَرَ شَكْسَ خُرَدِ كَرْدَ
 هـ — الْقَتْلَةَ مَنَفَعَنَ بِاصْدَا جَوِيْدِ
 • دَغَرِ: دَغَرَمَى هُجُومِ نَاصِتِ حَمْلَه بُوْرشِ
 هـ دَغَرَمَى: مُسْتَقِيمِ سِرَ رَاسْتِ
 هـ — قَايِدَا رَأْسًا يَكِ رَاسْتِ
 • دَغَشَ: دَغِيْشَةُ هَوَايِ كَرَكِ وَمِيْشِ شَغَقِ

• دَغِصَ: امتلاً پرشد، انباشته شد.

دَاغِصَة: صَابُونَةُ الرَّسْبَةِ کاسه زانوا.

• دَغَلُ: فَسَادِ نَبَاهِ.

—: شَجَرٌ کَثِيرٌ مُتَنَفِّدٌ درختهای انبوه جنگل.

دَغَلُ، دَاغِلُ: فَايِدِ بُهْكَارِ، دَغْلَبَازِ.

—: مُدَغِلُ: کَثِيرُ الشَّجَرِ انبوه، پر درخت.

• دَغَمٌ، اُدْغَمٌ، اُدْغَمَ: اُدْغَمَ فِي الشَّيْءِ بِهِمْ يَبْهَتُ بَعْضُ بَعْضٍ کرد.

—: —: —: الحَرْفُ حَرْفٌ رَا دِرْ حَوْثِ دِ بَکَرِ اِدْغَامِ کرد.

—: قَسَمٌ، وَحَدَّ اَيَمْنُ، تَرَكِبُ کرد.

اِدْغَامُ: اِدْجَا جِ پُوسْتِکِ، الحَقَّ، اَضْمَامِ.

• دَغِ (فِي دَغَفٍ) دَابِرُهُ زَنْجِي.

• دَغَاً، اُدْغَاً: کُرْمَرُ کرد.

دَغِي، دَغُو: کُرْمَرُ شد، احساس کُرْمَا کرد.

اِدْغَاً، تَدْغَاً، اِسْتَدْغَاً: خُودِ رَا کُرْمَرُ کرد.

دِغَ، دَغَاةُ: کُرْمَا، حرارت.

دَغِي، دَغَانُ: دَغَا فِي، مُسْتَدَلِ کُرْمِ.

دَغَاةُ، دَغَاةُ: مِدْغَاةُ، بَخَارِي.

مِدْغَا، مُسْطَلِي (انظر ص ۱) اجاق، کانون.

• دَغْفَرُ: کُورَاةُ دَغْرِ، کَلْبِجِه.

—: کَبِيرُ لَقِيْدِ الحِسَابَاتِ: يَبْجَلُ دَغْرِ ثَبَتِ

—: اَلْمَوَدَّةُ دَغْرِ جَرَكِ نَوْبِي، دَغْرِ بَا طَلِه

—: اَلْيَوْمِيَّةُ رُوزْ نَامِه.

—: اَلْاِسْتَاذُ دَغْرِ کَلِ.

—: اَلصُّنْدُوقُ دَغْرِ نَعْدِي.

—: اَلْخَطَايَا (اَي صُورُهَا) دَغْرِ رُوْنُوشِ نَامِه هَا.

سَلَمَ اَوْ قَدَمَ دَغَاتِه (اِلَى اَلْمَحْكَمَةِ) دَغْرِ هَابِشِ اِبْدَارِ گَاهِ قَبْلِمُ کرد.

دَغْفَرِ خَانَه: دَارُ الْوُثَايِقِ اِدَارَةُ بَا بَکَا نِه.

دَغْفَرِيَا: خَانُوقِ، خُشَاقِ کَلُودِرِ، خُشَاقِ.

• دَغْدَغُ: مَرَعْلِي وَجِهِ الْاَرْضِ اَوِ اَلْمَا، سُرْخُورِ، سُرْهَبِ.

—: عَلَيْهِ زِعَا نَوَازِشِ کرد، پرورد.

• دَغَرُ: دَغَعُ دَغَرُ عَقَبُ زُو، پَسِ زُو.

دَغِرُ: خَبِيْثُ رَاغَتِهِ گَنْدِيْدِ، بُو گِرَفِ.

دَغِرْمَ: دَغِرْمِ، خَبِيْثُ الرَاغَتِ گَنْدِيْدِ، بَدِ بُو.

دَغَرُ: رَاغَتُهُ خَبِيْثَةُ دَغَرِ بُوِي بَدِ.

دَغِرْمَةُ: مَالِجٌ يَبْلُجُهُ بَاغْبَاةً، مَالِه.

• دَغِرَانُ: عَرْمَرُ (اِسْمُ شَجَرٍ) درخت عَرْمَرِ سِرْکُوِي

• دَغَسَ: دَغَنَ وَ اَخْلَقَ بِهَا کَسِيْرٌ، پَهْنَانِ کرد.

• دَغَعُ: رَدَّ وَ اَبَسَ پَسِ زُو، عَقَبُ زُو، دُورُ کرد.

—: دَغَرُ: پَشِ پَرْدِ، جُلُوبِرِ.

—: اِلَى کَذَا: حَلَّ عَلَيِ بَرَانِ دَا شَتِ، وَا دَا رُ کرد.

—: اِلَى: بَشَتَهُ عَلَيِ مُوجِبُ شَدِ، بَرَانِ کِغَتِ.

—: اِلَى: اَضْطَرَّ نَا کَزِ پَرُ کرد، نَا چَا رُ کرد.

—: اَلْقَوْلُ: اِبْغَلَّهُ بِالْمُجَبَّةِ بَا دَلِيْلِ بَا طَلِ کرد.

—: اَلْمَالُ اِلَيْهِ وَلَهُ: اُدْغَى پَرِ دَا شَتِ اِدَا کرد.

—: عَنْهُ الْاَنَدَى: حَاثُ کرد، دَغِ شَرُ کرد.

• دَاغَعُ: قَاوَمٌ بَا بَدَلِي کرد، اَيِسَادِ گِي کرد.

دَاغَعُ عَنهُ: حَايِ دَفَاعِ کرد، پَشِنْبَاةُ کرد.

—: عَنْ: تَرَاغَعُ دِرْ دَا دَا گَاهِ دَفَاعِ کرد.

اِنْدَغَعُ فِي الْاَمْرِ: بَا بِهَرِ رُوْنِ دَسْتِ بَکَا رَشَدِ، دَلِ بَدِ بَا زَا.

تَدَغَعُ الْقَوْمُ فَتَاوُ وُورِدُنْدِ، اَزِ سِرْکُولِ هِمِ بَا لَارِ شَدِ.

دَغَعُ: صَدَّ، رَدَّ رَا نَدِ گِي، اَخْرَاجِ.

—: صَدَّ جَذْبُ دَغَعِ.

—: اِدَاةُ پَرِ دَا شَتِ.

—: اَلْمُدْعِي (فِي الْقَضَا) پَايَحِ خُوَاهَا نِ بَدَفَاعِ خُوَانْدِ.

—: اَلْمُدْعَى عَلَيْهِ رَدَّ جَوَابِ.

—: دَغْرِي نَقَاشًا دَرَنَکِ دِرْ دَا دَانِ حَکَرِ.

—: جَدِمِ الْاِخْتِصَاصِ اَعْرَاضِ بَصَلَا حَيْثِ دَا دَا گَاهِ.

—: نَسُوْبِي (لِاجْلِ الْمَا طَلَةِ) تَاخِيْرِ دَا دِرْ سِي نَقَاشِي

دَغَعَةُ: صَدَّةُ دَغَرُ زَعَةُ هَلُ، فُشَا رِ.

—: دَغَفَتَةُ: قَطْعُ پَرِ دَا شَتِ.

—: دَغَفَةُ: دَغَفَةُ، مَرْمَةُ، يَکَا رِ.

—: وَاحِدَةُ دَغَفَةِ نَا کَهَا نِ، پَکَرِ مَبِه.

دَغَفَانُ: دَغَفَتَانِ، مَرْمَتَانِ دُو بَا رِ، دُو مَرْمَبِه.

• دَقَقَ: سَبَّ. سَكَبَ رَجُلٌ، بِهَرُونَ اِنْدَاحَتْ.

— تَدَقَّقَ. اِنْدَقَقَ رَوَانُ شَدَّ سِرَازِ بِرَشَدَ.

دَقَّقَ. اِنْدَقَقَا. تَدَقَّقَ رِبْزُ جِرَبَانِ، رَوَلَا.

صُدُقَ اَلْ— عَمَزَنَ كَارَابَ.

دُقُقَةُ: دُقُقَةُ (رَاجِعَ دَفْعِ) بِكِبَارَ.

مُدَقَّقَ: مُتَمَرِّجٌ جَارِي، رَوَانُ سِرَازِ بِرَ.

• دِفْل. دِفْلِي: نَبَاتُ خَرْزَهَرِ.

• دَفَنَ: قَبَرَ. طَمَسَرَ دَفَنَ كَرْدَ، بَهَاكِ سِهَرِ.

—: خَبَأَ. اخْفَى بِهَمَانِ كَرْدَ. پُوشَانَدَ.

دَفَنَ: طَمَسَرَ خَاكِ سِبَاكِ، پُوشِيدَ كِ.

—: اِخْفَا. پُوشِيدَكِ، نَهَكَدَارِي مَالِ دِزَرِي.

دَفِينِ: مَدْفُونٌ بَهَاكِ سِهَرِ، پُوشِيدَ.

—: خَفَى نَاطِدَا.

دَفِينَةُ: كَعَزَ مَدْفُونِ كُجِ زَبَرِزَمِينِ.

• — اَلْجَلَّ (فِي النِّجَارَةِ) بِاِبَرِ مَانَدِ سِنْدَانِ چَكَنِ دِرَنجَارِ.

مَدَقِّنَ: جَيَّسَانَةَ كُورِ سَنَانِ، قَبْرِ سَنَانِ.

— اَلْاَهْلَاءَ اَرَاكِهَاءَ بَرْزَاكِ.

مَدْفُونٌ خَفَنَهُ دِرْكَوَرِ.

• دَمَل — اَوْدَقِنَ كُورَكِ.

• دَوَقَةُ (فِي دَقِ) • دَقِ • دَقَاقِ (فِي دَقِ)

• دَقَشُومَ: كِسَارَةُ الطُّوبِ وَالْحَجَرِ بِاَوَاخِرِ سَقَطِ، بِاَوَسْنَكِ.

• دَرَقَعَ. اَدَقَعَ بَهَاكِ اِنْدَادِ، دَوْلَاشَدَ.

مُدَرَقَعَ: مُدَلَّ بِسَتْ. فِرَوَمَاهِ، نَاكِسِ، مَكَا مَنَشِ.

فَرَقَ—. بِرَهَ بَغْتِي نِيَا زَمِنْدَ، مَسْتَمِنْدِي.

• دَقَّقَ. اَدَقَقَ: دَقَقَ، اَعْمَا سَانِدَ، كُودَ كَرْدَ، نَزَمَ كَرْدَ.

— اَلنَّظَرَ فِی الْاَسْرِ زَبَرِزَمِينِ كَارَادِيدِ، خُوبَ بَرِ سِرِ كَرْدَ.

— فِی عَمَلِهِ دِرْكَارِ خُودِ دَقَقَ كَرْدَ.

— دَقَاقَ: كَتَبَ اَلشَّعْرَ الزَّهِيدَ زِيَادَ دَقِيقَ شَدَّ وَ سَوَاسِي بُوَ.

دَقَقَ: خُذَ غَلْطَ نَازَكِ وَ بَارِيدَ شَدَّ.

—: مَكَّنَ صَغِيرًا كُوجَكِ بُوَدَ.

—: سَخَقَ نَزَمَ كَرْدَ، كُوبِيدَ سَايِدَ.

دِرْفَاعَ: خُذَ هُجُومَ مَدَافَعَهُ.

— (فِي الْقِتَاءِ): مُرَافَقَةُ دِفَاعِ دِرْكَاهِ.

— مَدَافَعُهُ: مَحَالَةُ اسْلِفَاءِ حَقُوقِ.

خَطُّ الدِّفَاعِ: خَطُّ دِفَاعِ.

عَجَابِ الدِّفَاعِ: وَكَلِ مَدَافِعِ، وَكَلِ خَوَانِدِ.

دِفَاعِي: خُذَ هُجُومِي تَدَافَعِي.

دَافِعَ: صَادَ. رَادَ رُذْكَنْدَه.

—: بَاعَثَ دَاعَى، اَنكِيزَ.

—: خُذَ جَازِبَ دَافِعِ.

— اَلْمَالِ: مُؤَدِّيَ پَرْدَاخَتِ كُنْدَ.

— اَلضَّرَابِ: مُؤَدِّيَ مَالِيَاَتِ.

خُذَةُ دَافِعَةٍ: يَتَرُودَ دَافِعَهُ.

اَلْقُوَّةُ الْمَرْكَزِيَّةُ الدَّافِعَةُ: نَهَرِ كُورِ بَرَنْدَ اَزْمَرْكَزِ.

اِنْدِفَاعَ: تَطَوُّحَ تَلَهُّجِي پَرَوَانِ، شَنَابَزِ كِ.

مِدْفَعَ: آتَةُ الْحَرْبِ الْمَعْرُوفَةُ قُوتِ.

• —: وَ سَادَةُ مُشْتَغِلَةٍ بِاَلشَّ زَبَرِزَمِينِ دِرَازِ.

مِدْقَعِيَّةُ: • طَوِيجِيَّةُ تَوِجَانَه.

مَدْفُوعَ: مُؤَدِّيَ (كَالَالِ) پَرْدَاخَتِ شَدَّ.

— اَلْبَرِّ: گِرِنْدَه وَجِهَ.

— عَلَي اَسْرَ اَوْ عَمَلِ وَ اَدَارِبِهِ

مُدَافِعَ: خُذَ مُجَاهِمِ دِفَاعِ كُنْدَ.

• دَقَفَ الرَّجُلُ: اَنشَرَعَ عَجَلَه كَرْدَ، شَنَابَ كَرْدَ.

دُفَ: تَنَبُّدِ بِرَهَرِ زَنَكِي.

دَفَ: دَقَّةُ جَنِبِ پَهْلُو، طَرَفِ، سَوِ.

— اَلرِّمِيلِ: ضَلَعُ قَهْمَرِ دِنَرِ.

دَقَّةُ الْمَرْكَبِ: سَكَّانِ تَكَاكِتِي.

— اَلْكِتَابِ بِسَتْ جِلْدَ، جِلْدِ كِتَابِ.

— اَلْبَابِ اَوَالِ الشَّيَاكِ: • دَوَقَةُ لَنَكِ دِرْكَاهِ بِعِزِّ.

اَدَارَ اَلْ—: سَكَّانِ كَشْتِي اَرْدَرِ سَتِ كَرْدَ، رَا هَمَا كَرْدَ.

مُدْرَ اَلْ—: دَوَمَانِي رَانْدَ، سَكَّانِ كِيرِ.

دَوَلِ اَوْبَدِ اَلْ—: اَهْمَ سَكَّانِ.

• هَمَنِ الدَّقَّةُ لَشَا بُوَرَةُ هَمَرِ بَاهَمِ، بِاَهْكَ بَاهَمِ.

- الباب: طرفه در را کوبید .
 — الجرس: قرعۀ زنگ را بمصل در آورد .
 — جرس المنارة: صدای ناقوس کلیسا برای شرک در ارم
 — الضیق: گردن را شکست .
 — المسار: خوب میخ کوب کرد .
 — على آلة موسيقية: بآلک موسیقی نواخت .
 — النبات: مدّ جذراً گیاه ریشه درآید . ریشه کرد .
 — طمّ: بصل الجدي: تلقیح کرد . آبله کوبید .
 — على جلده: وشمّ . خال کوبید .
 — اشتدّق: کان دقیقاً نازک و باریک بود .
 — دقّ: سحق . سحنّ . گرد کوبید .
 — طرق: صدای در .
 — قرع: صدای زنگ .
 — وشمّ: خال کوبید .
 — تطعيم بصل الجدي: ماه کوبه آبله .
 — دقّة: خیطه . قرعۀ صدای در . تقّ: نخ .
 — بدقّة: واحدة بواحدة این بان در . تلاخ .
 — قديمة: کهنه پرست . قدیمی مسلک .
 — من الالقديمة: از مکتب قدیم .
 — دقّ: دقیق . باریک . نازک .
 — الشجر زیرگاه . بونه و گیاهی که زبرد رخ می دهد
 — حَبّی الـ: (راجع حَبّی فی حم) تب لازم .
 — دقّة: ضد غلط ظرافت . باریکی .
 — صیغَر خردی . ناچیزه .
 — تدقیق: احکام محکم کاره . از رد و دقت و موثقت
 — بدقّة: بدقیق بدقت . دقیقانه .
 — دقّة: دقّاق: مسحوق . تراب گرد . کوبید .
 — دقّاق: دقیق الترس آرد بخود .
 — دقّاق: الذي يدق البرود کوبند . ساینند .
 — دقّاقه الباب: دستک در خانم
 — ساعة دقّاقه: ساعت زنگی .
 — دقّیق: رقیق . ضد سمیک . نازک .
 — ضدّ غلطّ أو غشّ لطیف و باریک .
 — صَغِير جداً خرد . ریز .

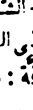
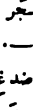
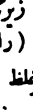
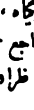
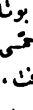
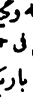
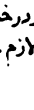
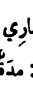
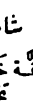
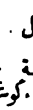
— (من الوقت): بِلَه من الساعة بک شصتم ساع
 دقیق: کالطعن مانند آرد .

مدقّ: مدقّة خَشَبَة: دقّاق چکش چوبی .
 — طریق القدم جای پا . ردّ پا .
 — مدقّة: يد الجزن او الماوان دسره اوان .
 — المِنْطَة: کندم کوب . خرمن کوب .
 — متأبّر: عثر النابت النبات الـ وکل الـ
 — رأس الـ: بتمسّ کلاه .
 — مدقّوق: مسحون کوبید . نرم شد .
 — دقّ: صاري شاه دکل .
 — دقّاق: مدقّة خَشَبَة: تخناق . گوشت کوب
 — دك (في دك) : دكان (في دك وفي دكن)
 — دكناور: حاکم بآمره . طلققة خودکار . مسند
 — دكتور: حائز على درجّة علمية عالية دارا درجه علمی دکت
 — في الحقوق: دکتور در حقوق .
 — في الطبّ: پزشکی .
 — في اللاموت: دکتور در آلهیات .
 — دكتور: دکتور الحيوان جنس نر .
 — نجران: مدار . قفب مهله . محو
 — و تشابه: ذکر و انشأ (انظر دس)
 — کام و زبان قفل
 — دكك: خلطّ آميخت . مخلوط کرد .
 — اشتك اليكّة: رفو کرد .

النه

مِدْلَجَة: دَلُو دلو .
 — الين: دَقِيط بَشِير شيران —
 دَلْدَلُ الشَّيْءِ: دَلَاةُ اَوْزَانِ كَرْد، اَوْجَنْ
 — رَأَيْتُهُ خَرَّ كَهَا فِي الْمَيِّ دِر حَالِ حَرَكِ
 سَرَا لَمَكَانِ داد .

دَلْدُل: دَلْدُول: قَنْدَكْبِير
 جَوْبَتِي بَرْدَك —
 دَلْدُولَة: عَنِي مُتَلَقِي
 اَوْزَانِ —
 مُدَلْدَل: مُتَدَل: مُتَلَقِي اَوْجَنْه، اَوْزَانِ
 دَلْس: غَشَّ: فَرِب داد، گول زرد .

دَالْس: خَذَع: سَوْد اسفَاذ كَرْد، فَرِب داد .
 تَدَلِيس: غَشَّ: مَكْر، فَرِب، نَهْرَنَك .
 بَال: تَدَلِيسِي: غَشْتِي كَلَامِ بَرْدِ اَز رَاه نَامَشْرُوع .
 دَلَع لِسَانَه: اَخْرَجَهُ زَبَانِش رَا بِيرون آوَرْد .
 اِنْدَلَعِ اللِّسَانُ: خَرَجَ زَبَانِ بِيرون افْتَاد .
 — لِسَانُ اَتَّاهَبَ وَغَيْرِه اَلَشَّيْءِ زَبَانِ كَشِيد .
 دَلَّاع: دَلَّلَ: نَوَازِش كَرْد، نَاز بَر وَرْد .
 — لَاعِبَ وَلا طَلَفَ دَرَاغُوش كَرْت، مَهْر بَاغِ كَرْد .
 دَلَّاعِ النَّفْسِ تَهَوَّجَ آوَرْد، نَفَرْت اَنگِيزَ .
 دَلَّاع: مَدَّال: نَاز بَر وَرْد .
 — فَايِدِ التَّرِيَةِ: جَالِجِ بِي تَرِبْت، بَد بَارَامْد .

دَلَّاعَان: غَرِين: غَرِيْبِيْن رِجْلِ دُوس .
 دَلَّفَ: مَتَى بِمَخْطَوَاتِ قَصِيْرَةِ نَاز كَرْد، پَا يَارْفَ .
 — سَاذَه: عَرَّ جَكِيد، قَطَرِ قَطَرِ اَمَد .
 دَلَّيْن: دُخَس (اَسْدَخَر) مَاهِي هُونِس .
 دَلَّقَ الشَّيْءَ مِنْ عِنْدِهِ شَمَشَر كَشِيد .
 — دَعَقَ: اَزَاقَ رَجَبَت .

دَلَّقَ: شَمَشَار سَمُور .
 دَلَّكَ: دَعَكَ: مَالِيد .

دَلَّكَ: مَدَمَّ وَغَرَبَ خَرَاب كَرْد، وِيران كَرْد .
 — كَتَبَسَ: سَفَن كَرْد، كُوبِيد .
 — الْأَرْضُ بِالْمَدَالَةِ: زَمِينِ رَا كُوبِيد .
 — الْأَرْضُ: مَمَّ: مَظَا هَوَار كَرْد .
 — الطَّرِيقُ بِالْمَقَى: سَنَك فَرِش كَرْد .
 — الْبَنْدِقِيَّةُ وَالْمَدْفَعُ: لُفْكَ وَتَوْبِ رَا سَنِبِه زَد .
 دَلَّكَ: هَدَمَ خَرَابَه، وِيرانَه .
 — الْأَرْضُ زَمِينِ كُوبِيد .

دَلَّكَ الطَّرِيقَ وَالْأَسَاسَ: شَن رِپَرِي، پِي رِپَرِي .

دَلَّكَ السَّرَاوِلَ وَغَيْرَهَا: نَزَكَه
 ۵. دَلَّكَان: مُقَدِّمُ مُتَطَبِّل
 بَنَك دَرَاز —
 دَلَّكَان: حَانُوت دُكَان .

دَلَّكَكَ: مِتَكَ سَبَاقُ كُوسِ اَنبَرَكِ
 مِدَّكَ الْبَنْدِقِيَّةُ وَالْمَدْفَعُ سَنِبِه، مَهْلُ فَنَك وَ
 — الْأَرْضُ: مِتْدَالَةُ زَمِينِ كُوبِيد —

دَلَّكَلْتِه: وَايِجِ الطُّلُوقِ (تَوْب) بَقْتِه بَاز .

دَلَّكَن: دَلَّكَن: نَعْدَه وَرَتَبَه سَتَفَ بِلُومِ چِنَرِي
 دَلَّكَن: اُذْكَن: لَوْنِه مَانِلِ اِلِ الْأَسْوَدِ سِيَهَام، مَاهِلِ بِيَهَام .

دَلَّكَان: حَانُوت (دَك) دُكَان .

دَلَّكَتَر: رَوَايِ اَنكَازِي شَهَر —
 نَوِيْسَنَه مَشْهُورَا اَنگِلِيسِي —

دَلَّ: دَلَال: دَلَالَة (فِي دَلَال) .

دَلَالَة (فِي دَلُو) اَوْزَانِ، اَوْجَنْه .

دَلَّاب: مِيَنَار دِر خُت چَنَار .

دُولَاب: آلَة مَاشِيْن، دَسْتَكَا .

— دَعَعَة جِج .

— دَلَالَة قَضِيَه .

— كَتَبَ جَا كَلَا بِه .

— هُدُوم: بِيَزَانَة مَلَايِس جَار خُي اَشْكَا .

دَلَّابَا مَضَر: اَوَّلِ زَمِينِ سَرَكُوشِ مِيَادِ مَوْبَت .

دَلَّاب: اَمَّا: نَقْلَ اَبْرَاخَا كَرْد، كَشِيد .

دَمَجٌ. اِنْ دَمَجَ فَيَكْذِبُ بِهِمْ اَسْمَعْتُ، تَرْكِبُ شَدَّ، يَكْبُ شَدَّ.
اَدْ مَجَّ الْمَجْلُ: اَبْدَأَ قَتْلَهُ خَوْفَ تَابِ دَادَ .

— التَّيُّ فِي التَّيِّ تَرْكِبُ كَرَدَ، مَحْلُوطُ كَرَدَ .

اِنْ دَمَجَ: اِنْفِهَامُ وَاتِّحَادُ اِتِّحَادَ، يَوْسُكِي .

مُدَمَجٌ فَشْرُهُ، مَتْرَاكٌ .

مُنْدَمَجٌ يَوْسُكِي، مَقْدُودٌ، ضَمِيمَةٌ شَدَّ .

دَمَجَانَةٌ: وَغَالَا زَيْجَاهُ كَبِيرٌ قَرَابَةً .

دَمَزٌ: تَمَنُّمٌ يَنْصَبُ غُرُورُ كَرَدَ، لَنْدَلْدُ كَرَدَ .

دَمَرٌ: خَرَبَ خَرَابَ كَرَدَ، وَبَرَانُ كَرَدَ .

دَمَارٌ: خَرَابٌ وَهَرَابٌ، خَرَابٌ .

حَلَّ بِهَ الْب. رَوْبُورَانِي نَهَادَ، خَرَابُ شَدَّ .

دَمِيرَةٌ: زَمَنٌ فَيَضَانُ النَّيْلُ مَكَامُ طُغْيَانِ رَوْدِيَلِ .

دَمِيرِي: نَوْعٌ مِنَ الشَّامِ شَهْرُهُ، طَالِبِي .

تَدْمُرُ: مَدِينَةُ اَكْرَمَةٍ فِي سُوْرِيَا شَهْرُ رَايَحِي دَرُورُهُ، بَلَمَرُ .

مُدْمَرَةٌ: سَفِينَةٌ حَرِيَّةٌ نَاوَشَكُن .

دَمَسٌ، دَمَسٌ: غَطَطِي وَدَقَنُ بَقَالَتِ سَبَرَدَ، دَفَنُ كَرَدَ .

— الطَّلُجُ بِأَاتِي مَلَامُ هِنَتْ .

— النَّارُ خَامُوسٌ كَرَدَ، فَرُوشَانَدَ .

دِمَسٌ: تَرْابُ النَّوْزِ مَلَّةٌ خَالِكُ تَرْكَرُورِ رَا جَا قَ .

دَامِسٌ: حَمِيدَةُ الطَّلَامِ نَارِيكُ، فِهْرُ كُونُ .

نَارِيكُ: نَارِيكِي وَحِشْتُ اَنْكَبِي .

دَمِيسٌ: دَمِيسَةُ (نَبَاتٌ) .

دَمِيسٌ: مَكَانٌ يُظَلُّ نَحْتَ الْاَرْضِ .

دَمِيسٌ: مَكَانٌ يَدْخُلُهُ رَاغِبٌ .

دَمِيسٌ: اَلْاَمُوَاتُ سَرَادِيرُ اَمُوَاتِ .

دَمِيسٌ: اَشْرُ خَطْبَاةِ الْاَعْرَاقِ .

دَمِيسٌ: مَدِينَةُ الشَّامِ پَاهَنَتُ سُوْرَتِهِ .

دَمَجٌ: مَا الْعَيْنُ اَشْكُ، سَرَشْتُ .

دَمِيسَةُ الْعَيْنِ: كَرِييْتُ، اَشْكُ رَهْنْتُ .

دَمِيسَةُ: عَيْنُهُ اَشْكُ، قَطَرُهُ اَشْكُ .

دَمُوعُ الرِّبَا، اَشْكُ تَسَاحَ، مَكْرَهُ زَوْرُكِي .

دَمِيسَةُ: مَرَقِي النِّعَمِ اَحْمَرُ اَبْكَوْشْتُ .

دَمَدَمٌ: تَمَنُّمٌ يَنْصَبُ غُرُورُ كَرَدَ، لَنْدَلْدُ كَرَدَ .

دَمَرٌ: خَرَبَ خَرَابَ كَرَدَ، وَبَرَانُ كَرَدَ .

دَمَارٌ: خَرَابٌ وَهَرَابٌ، خَرَابٌ .

حَلَّ بِهَ الْب. رَوْبُورَانِي نَهَادَ، خَرَابُ شَدَّ .

دَمِيرَةٌ: زَمَنٌ فَيَضَانُ النَّيْلُ مَكَامُ طُغْيَانِ رَوْدِيَلِ .

دَمِيرِي: نَوْعٌ مِنَ الشَّامِ شَهْرُهُ، طَالِبِي .

تَدْمُرُ: مَدِينَةُ اَكْرَمَةٍ فِي سُوْرِيَا شَهْرُ رَايَحِي دَرُورُهُ، بَلَمَرُ .

مُدْمَرَةٌ: سَفِينَةٌ حَرِيَّةٌ نَاوَشَكُن .

دَمَسٌ، دَمَسٌ: غَطَطِي وَدَقَنُ بَقَالَتِ سَبَرَدَ، دَفَنُ كَرَدَ .

— الطَّلُجُ بِأَاتِي مَلَامُ هِنَتْ .

— النَّارُ خَامُوسٌ كَرَدَ، فَرُوشَانَدَ .

دِمَسٌ: تَرْابُ النَّوْزِ مَلَّةٌ خَالِكُ تَرْكَرُورِ رَا جَا قَ .

دَامِسٌ: حَمِيدَةُ الطَّلَامِ نَارِيكُ، فِهْرُ كُونُ .

نَارِيكُ: نَارِيكِي وَحِشْتُ اَنْكَبِي .

دَمِيسٌ: دَمِيسَةُ (نَبَاتٌ) .

دَمِيسٌ: مَكَانٌ يُظَلُّ نَحْتَ الْاَرْضِ .

دَمِيسٌ: مَكَانٌ يَدْخُلُهُ رَاغِبٌ .

دَمِيسٌ: اَلْاَمُوَاتُ سَرَادِيرُ اَمُوَاتِ .

دَمِيسٌ: اَشْرُ خَطْبَاةِ الْاَعْرَاقِ .

دَمِيسٌ: مَدِينَةُ الشَّامِ پَاهَنَتُ سُوْرَتِهِ .

دَمَجٌ: مَا الْعَيْنُ اَشْكُ، سَرَشْتُ .

دَمِيسَةُ الْعَيْنِ: كَرِييْتُ، اَشْكُ رَهْنْتُ .

دَمِيسَةُ: عَيْنُهُ اَشْكُ، قَطَرُهُ اَشْكُ .

دَمُوعُ الرِّبَا، اَشْكُ تَسَاحَ، مَكْرَهُ زَوْرُكِي .

دَمِيسَةُ: مَرَقِي النِّعَمِ اَحْمَرُ اَبْكَوْشْتُ .

• دَنْفَ: اُدْنَفَ الرِّبْضُ سَخَتْ بِمَارَشِدْ .

• دَنْفَى الْوَجْهَ: صَغَفَ مِنْ قَمٍّ اَوْ مَرَضَ لَاغَرَشْدْ، رَنَكْ
از رخسارش پرید .

— : كَانَ شَجِيعاً لَنْكَ قَشْمُ بُوْدْ . خیس بود .

دَنْفَى سَبْرَدَا: هَنَّاكَ اِز سِهَامِرْدْ .

دَانِیْقَ: سُنَسْ دِزْمْ یَلْ شَمْ دَرْمْ .
• دَنْوْ: مُوَلَّدَ كُزْبِی (مَشِیْ كُزْبِی) مَشِیْ كُزْبِی
دَنْوْ: دَنْ: كَلَنْ وَزُوْر كُزْدْ، زَمَرْ كُزْدْ .

دَنْ: دَنْبِیْن: طَبِیْن وَزُوْر، زَمَرْ مَهْ .

— : وَعَلَا كَلْبِیْلَ كَبِیْرَ خَمَرْ .

• دَنْوْ: دَنَاوَهْ: قَرْبَ نَزْدِیْكَی . جوار .

دَنَا: اُدْنَى: اِدْنَى لَهُ وَنَهْ وَاِلَهْ نَزْدِیْكَ شَدْ، نَزْدِیْكَ
بود یا نَزْدِیْكَش رَفْتْ .

دَنْبِی: صَارَ دَنْبِیَا پَسْتْ شَدْ، فَرْوَمَا یِیْ كُزْدْ .

دَنْبِی: دَانِی: اُدْنَى: قَرْبَ نَزْدِیْكَ كُزْدْ، نَزْدِیْكَ اَوْرْدْ .

• دَنْبِی: نَفْتَهْ خُودْ رَا حَقِیْرَ كُزْدْ، پَاشِنْ اَوْرْدْ، پَسْتْ كُزْدْ .
دَنْبِی: نَدَانِی: دَنَا نَلِیْلَا قَلِیْلَا كُزْدْ نَزْدِیْكَ شَدْ، رَنْدِیْكَ
نَزْدِیْكَ اَمْدْ .

• لا یَبْدَأُ نَسِیْ بِنَظِیْرَ یَكَا، بَهْ مَانْدْ .

• دَنَاوَهْ: دَنَابَهْ: دَنَابَهْ: پَسْتِ، فَرْوَمَا یِیْ .

دَنْبِی: دَنْبِی: سَاوِلْ پَسْتْ، نَاچَهْرَ، بَهَا پَهْ .

— : دَانَ: قَرْبَ نَزْدِیْكَ .

دُنْیَا: حَالَتَمْ جِهَانْ، كَمِیْ، سَلَمِی نَا پَا پِلْدَرْ .

— : یَنْدَهْ قَسْوِی كُزْبِیْن، دَسْتْ كُزْدْ .

• اَلْ: اَلْ اَرْضِ: اَلْ كَزَهْ اَلْ اَرْضِیْهِ كُزَهْ خَاكِ، زَمِیْنِ .

• اَمْ اَلْ: مِیْضَرُ الْقَاهِرَةِ: قَاهِرَهْ .

• اَقَامَ اَلْ: وَاقَعْدَمَا دَبَلَا بَهْمْ زِدْ، زَبُرْ وُرْدْ كُزْدْ، اَلْ رَشْكُورَاَهْ .

• دَخَلَ اَلْ: تَزَوَّجَ زَنْ كُزْدْ .

• دَخَلَ اَلْ: مَرْدِ زَنْدِیْ، دُنْیَاوَارْ .

• دَخَلَ اَلْ: شَهْرُ فَرْنَكْ .

• دُنْیَاوِی: دُنْیَاوِی: شَاكِی اِبْنِ جِهَانْ .

— : زَمَنْیِ غَیْرِ رُوحَا نَهْ .

دَانَ: قَرْبَ نَزْدِیْكَ .

• اُدْنَى: صَغَفَ اَقْصَى نَزْدِیْكَ لَرْ .

— : مِنْ: اَعْطَا پَسْتْ لَرْ، پَاشِنْ تَرَا ز ...

• اَلْ: اَلْ اِلَادِی: صَغَفَ اَلْ اَقْصَى دَسْتْ كُزْدْ .

• اَدَنَاهْ: فِی مَائِلِیْ دُرْزِرْ، دُرْزِیْلْ .

• دَنْبِیَا: دَنْبِیْبَهْ اِرْزَنْ .

• دَهْمَا (فِی دَمِی): زَبُرْ، هُوسْتِیَارِی .

• دَهَبَ اَلْ اِلَاسْ: اِبْنَا هَا كَهَنَدَ كُزْدْ، پُوسَانْدْ .

• دَهْرَ: زَمَانْ ضَوِیْلْ رُوزْ كَارَانْ دُورَا، زَمَانَهْ .

— : اَلْ اِنْسَانُ: مُدَّةَ حَیْثَهْ عَمِرْ، دُورَانْ زَنْدِیْكَ اِنْسَانْ .

• اَلْ: اَلْ دَاهِرِیْنِ: قَائِدْ، بَرَا یِیْ هَمِیْشَهْ .

• بَنَاتِ اَلْ: اَلْ قَدَانْدَهْ: بَدِیْ بَحْثِیْهَا وَبَحْثِیْهَا یِیْ رُوزْ كَارْ .

• تَصَارِیْفِ اَلْ: تَقْلِبَاتَهْ، اَغْلَا بَاتْ زَمَانْ، پِشِیْ اَمْدْ قَاهِرْ وُزْ كَارْ .

• دَهْرِی: طَاعِنِ فِی السَّ سَا حُورَهْ، جِهَانْدِیْدْ .

• دَهْرِی: اَلْ مَذْهَبُ: طَبِیْیِیْ مَنَكْرُ خُدا .

— : زَمَنْیِ غَیْرِ رُوحَا نَهْ .

• دَهَسْ: دَاسْ: دَعَسَ: اَلْ كُزْدْ كُزْدْ، زَبُرْ پَا كُزْدْ .

• دَهَسْ: (اَلْ قَطَارُ اَوْ اَلْ عَرَبِیَّةُ) فَلَانَا زَبُرْ كُزْدْ، زَبُرْ قَطَارِ دُورْ .

• دَهَشْ مِنْ: مَاتْ شَدْ، بَشْكُفْ اَمْدْ .

• دَهَشْ: اُدْهَشْ: مَاتْ كُزْدْ، مَتَعَبْ شَاخْتْ، مَبْهُوتْ .

• دَهْشَهْ: جَهْرَتْ، سَرْمَشْكُیْ، شَكْمُفِیْ .

• مُدْهَشْ: جَهْرَتْ اِنْكَبَنْ، تَعَجُّبْ اَوْرْدْ .

• مُدْهَوْشْ: مُدْهَشْ مَاتْ، مَبْهُوتْ، غُوطِرْ وُورْدْ .

• دَهَقْ: دَهَقْ: صَبَّ رَهْمَتْ، سَرَا زَبُرْ كُزْدْ .

— : اُدْهَقْ: مَلَأَ اَلْ لِحَافَهْ لِبَرِیْزْ كُزْدْ .

• دَهَقْ: آتَهْ تَنْبِیْزْ یُخْرُكُ دَهَقْ .

• دَهَكْ: دَهَكْ: خُرْدْ كُزْدْ، خَمِیْرْ كُزْدْ .

• دَهَلِیْزْ: مَمْنَى مُتَعَلِلْ دَالَانْ .

• اِبْنُ اَلْ (اَلْ تَهْمَالِیْزْ): لَقِیْطَ یِیْ هَمَهْ سَرَا مِیْ .

• دَهَجْ: فَاجَا نَا كِهَانْ كُزْدْ، بَهْ خَبَرْ اَمْدْ، سَرَزْ دُرْسِیْدْ .

دُهْمَة: سواد ناریکی سیاهی .

دُهْمَاء: السَّوْقَة توده مردم عوام .

أَدْهَمَ: اَسْوَدَ هَلِك سیاه کهر بام، تیرگون .

• دَهْن: طَلِي يَكُون رنک آمیزه کرد .

— دَهْن: طلی بدمن اوغیره رنک و روغن زد .

دَاهَنْ: مَلَقَ چابلوسی کرد، تملق گفت .

دُهْنُ النَّبِي: زَيْتُهُ روغن چریه .

— انْتَحَمَ شَعْنُهُ پیه .

دُهْنِي: به دُهْن اَوَّكَلْهَنْ با چریه، با پیه .

— زَيْتِي روغن .

— شَعْنِي چریه دار .

عُدَّة دُهْنِي غَدَه شمع .

دِهَان: مَا يَدُهْنُ بِهِ مرهم .

— يَلَا مَلُون رنک .

— مَرُوخ روغن مالیدن .

دِهَان: دَنْشَاقش تَفَاقش ساختمان .

مُدْهِن: به مَادَّة زَيْتِيه چریه دار، روغن دار .

— تَمِين (کالغم) چاق ، پروار .

مُدَاهِن: يَتَمَلَّق متلق، چابلوس، سبزی پاک کن .

مُدَاهَنَة: تَمَلَّق متلق گوشت، چابلوسی .

• دَهْوَر: اَوْقَعَ انداخت، پرت کرد، افکند .

تَدَهْوَر: وَقَعَ فِي مَوَادِّ نَاقِهَان افتاد، فرو آمد .

• دَهْي: اَسَاب بَدَاهِيَه زحمت و درد سردار، گرفتار کرد .

دِهْي: تَصَرَّف بَدَهَاء باز برکی و حيله باز عمل کرد .

دِهَاء: حِيْلَة الرَّاي زهری، دانائی، بصیرت .

— اِحْتِيَال حيله گری، ننگه سنجی .

دُو — دَاهِيَة: وَايح الحيلة زهری، دانا، نا فلا

دودها: — — مَكْكَار موشبار، موشکاف .

دَاهِيَة: مُعِينَة آفت، بد بختی، بلا .

(دوا) دَالَا: عِلَّة بیماری، ناخوشی .

• دَوَا (في دوي) دَوَار (في دور) دَوَاة (في دوى)

• دَوْب: دَوْب: اَذَاب آب کرد .

— الثوب و اَمْنَاله: اَبْلَى بالاستعمال از پوشیدنی زباده کرد

يَا دَوْب: بِالكَادَة تَقْرِيباً تَقْرِيباً، بزحمت .

دَاب: ذَاب آب شد، گداخت .

قَمَسَ يَلَع و دَاب: ذَهَبَ و اخفتی کرد که نابود شد .

• دَوْبَانَة: خَبَطَ المَصْبِيح فُخ قند .

• دَوْبَا: اَلْحَسَابُ التِّجَارِي المَرْتَوَج و مُتَرَادِر مَثْرَاف .

• دَوْنَا: بَانْتَه جَهَنَّمِيَه، جهاز .

• دَوْحَة: شَجَرَة عَظِيمَة درخت کهنسال و بلند، باغ و

• دَوْنَخ: دَاخِ الْبَلَادَة فُخ کرد، پیروزشد .

— الرَّجُلُ: اَخْتَمَه مطیع کرد، زبردست کرد .

— الرَّأْسُ: اَدَارَه کج کرد .

دَاخ: خَصَّع تسلیم شد، از باد آمد .

• — مَادَّة دَارْتَرُش سرش گچ خورد، سر گچیه افسار کرد

• — اَلْأَعْمِي عَلَيْهِ غَش کرد، پیوش شد .

• — اَصَابَهُ دَوَارُ الْبَحْرِ به ناخوشی در باد چار شد

• دَوْحَة: دَوَار الراس سر گچه .

• — الْبَحْر: دَوَار ناخوشی در دریا .

• — الْهَوَاء: مُدَام ناخوشی در هوا .

• دَاخِج: مَانَد سر گچه .

• — مَقَرَبه الدَّوَار دوجا سر گچه در دریا باد رهوا .

• دَوْدَ: صَارَ فِيهِ الدَّوْد كِرْم گذاشت، کرموشد .

• دَوْدَة: وَاحِدَة الدَّوْد حشره کرم .

— الْجَبْن كِرْم پنبه .

— الْحَزْبِر او الْفَرْز كِرْم ابریشم .

— الْفَرْط: الدَّوْدَة الْوَحِيدَة كِرْم کدو .

— الدَّقِيق: غَلَقَة زالو .

— الْقَبِير: حَشَر قَرَمَن دانه .

— الْقَطْن كِرْم چادرار .

— الْوَز (لَوْز الْقَطْن) آفت پنبه .

• دَوْدِي: كَاله وَفَر مانند کرم، کرم دار .

- الزائدة الدودية : دوده کور (آباندن) .
 — التهاب الزائدة الدودية : درم ضمیمه اعور .
 — دُرْدُ أَنْ ، دُودُ : جمع دُودَة کرهما .
 — : مَوَامٌ ، حَقَرَاتٌ حشرات .
 — دَوَاءٌ طَارِدٌ : دارو کرم .
 — قَائِلٌ لَلْ : کرم کش .
 — مَدُودٌ ، مَدُودٌ : به دُود پرار کرم ، کرمو .
 — : نَحْرَةُ الدود کرم خورده .
 — مِدُودٌ : مِدُودٌ آخِرٌ ، آخِثُور .
 — دَوْرٌ : جِلٌّ مَقُورٌ او مُشْتَدِرٌ گرد کرد ، دَورِه ماندن .
 — : أَدَارٌ : جِلَّهُ بَدُورٌ گرداند ، بدوران انداخت .
 — : قَلَبٌ ، عَكْسٌ : برگرداند ، وارونه کرد .
 — : النِّيءُ عَلَى الْقَوْمِ : دَاوٌ بِهِ عَلَيْهِم دوره گردانید .
 — : إِمْجَاعٌ أَوْ مَرَكَزٌ النِّيءِ : جِهَتٌ يَامُرُ كَرَجِيزٌ رَانِجِيءٌ دَورِ
 — : الرَأْسُ : مَجْمُوعٌ كَرْدٌ ، هوش از سر بدبرد .
 — : عَنِ : اِبْتَدَ دَوْرُ كَرْدٌ ، فاصله داد .
 — : السَّلُّ أَوْ حَرَكَه كَارُ كَرْدٌ ، حَرَكَتُ كَرْدٌ ، اِدَاوُ كَرْد
 — : السَّاعَةُ : مَلَأَهَا كَوَلُ كَرْدٌ .
 — : الآلة : جِلْمًا تَشْتَغِلُ بِكَارِ اِنْدَاخْت .
 — : عَلَى الشَّيْءِ : فَنَشَّ عَنْهُ جَسَجُو كَرْدٌ ، بِچَچَرُ گشت
 — : مَقْلَهُ : اَفَنَهُ فَاغُ كَرْدٌ ، پلوش آورد .
 — : دَارٌ : تَحَرَّكَ عَلَى مَحْوَرٍ جَرَحِيدٌ ، گود بد ، دور زد .
 — : مَحْوَلٌ : نَظِيرٌ جِهَتِ دَارٍ ، گردید .
 — : مَحْوَلٌ : تَنَقَّلَ اَزْجَاءَ بِجَاهِ رَدَفٍ .
 — : سَرَى : گودش کرد ، دور زد .
 — : تَكَرَّرَ : تَكَرَّرَ اَشْدُ ، باز گشت .
 — : عَلَيْهِ : اِنْشَلَبَ بِاَوْبَدَشْدِ ، از او برگشت .
 — : الرَأْسُ : مَجْمُوعٌ خُورِدٌ .
 — : مَعَ الرِّمَنِ : سَايَرُ الظُّرُوفِ اِبْزَاعُ وَاَحْوَالُ عَلَى كَرْدِ .
- بِالشَّيْءِ عَلَى الْقَوْمِ : قَدَّمَ لَهُ اَلِيَهُم بِرَمِيهِ اَنان تَعْدِيمٌ شَدَا
 — عَلَى الْفَقَاوِي لِبَيْعِ دَوْرِهِ كَرْدِي كَرْدِ وَجِشْ فَرَدَحَتْ .
 — : بِالْأَمَلِ مِنْ : اَلنَّفْسِ تَوَجُّهٌ كَرْدٌ ، بِدَقَّتْ كُوشِ دَارِ
 — : الْوَابُورُ وَالْآلَةُ : اِشْتَرَلَ مَاشِينَ بِكَارِ اِنْدَاو .
 — : دَاوَرٌ : دَارِ مِعْ گشت زد ، دور زد .
 — : عَلَى : سَابِلَهُ كَمُولُ زِد ، بِاجِلِهِ دَوْرَشِ دَاوَرُ كَرْدِ .
 — : اِسْتَدَارَ : تَدَوَّرَ : حَاوِلَ مَدُورًا گودشد .
 — : : كَانُ مُشْتَدِرًا دَاوِرِه ماندن بود .
 — : دَارُ خَانِه : كَاشَانِه .
 — : الْاِنَارُ : مَتَعَفٌ هُوزِه .
 — : الْبَقَاءُ : سَلَى جَاوِرَانِ ، آخَرْت .
 — : التَّحِيلُ : تِمَاشَا خَانِه ، اَوْبِرَا .
 — : السَّلَامُ : شَهْرُ بَغْدَادِ .
 — : مِثْنِي : فَرَقَةٌ دَارِ جِهِن ، دَارِ جِهِنِي .
 — : الْفَرْجُ : دَارُ الْمَكُونِ كَتَانِ خَرَبَخَانَةِ خَرَابَخَانِه .
 — : عُمَاءُ : اَوَاكُلِيَتِ ، مَعْنَى اَجْمَعُ فَرِ هُنْكَانِ .
 — : النِّقَاشُ : رِنَايِ نَآبَا بِلَدِ .
 — : الْقَفَا : عَنَكَتَةُ دَاوِ كَاهِ .
 — : الْكُتُبُ : كَلَامُ خَانِه .
 — : دَارَةُ الْقَمَرِ : هَالَتُهُ هَالِه ، حَلْفُهُ رُوشَانَةُ .
 — : الشَّمْسُ : طَفَاوَةُ حَلْفُهُ گودا گود خورشید .
 — : دَلْخَرٌ : لَمَعَتْ لَكَ دَاوِرَةُ گودند .
 — : : مُشْتَدِرٌ دَاوِرِه ماندن .
 — : سَاوَرُ اَوْتَدَاوَلُ سِتَارِ .
 — : مَتَكَرَّرٌ : دَوْرُ زَنْدِه .
 — : (كَالْآلَةِ) : چرخنده .
 — : عَلَى مَحْوَرِهِ أَوْ مَرَكَزِهِ : مَحْوَرُ كَرْدِ .
 — : سَرِيَرُ أَوْ دِيوَانٌ : حَاشِيَةُ دَاوِرِ دَارِ .
 — : دَاوِرَةُ هَنْدَسِيَّتِهِ : دَاوِرِه .
 — : حَلْفَةُ : حَلْفُهُ .
 — : مِثْنَطَفَةٌ : مِيطُ ، دَوْرِه .
 — : مِثْنَطَفَةٌ (فِي اَلْجَوَارِيَا اَلْفَقْدِ وَغِيَرِهَامَا) : كَرَبِنْدِ ، مِثْنَطَفُهُ .
 — : مَصْلِفٌ : دَاوِرَةُ الْمَعَارِفِ .
 — : دَاوِرِيَّةٌ : مُشْتَكِرٌ حَلْفُهُ ماندن .
 — : رُبُجٌ (مَثَلًا) : بِكِيَهَا رِمِ دَاوِرِه .

— دُور: مَرَّة. نوبت، دفعه، بار .
 — فُرْخَة: فرصت، دوره .
 — وَفْت: گاه .
 — (في الزراعة والري): نَوْبَة: نوبت آبیاری .
 — نَوْبَة مُرَض: ناخوشی و نوبه .
 — طَوْر: دَرَجَة: مرحله .
 — موسیقی: يک قطعه موسیقی .
 — تَشْتَعِبِي (حَقِيقًا وَبَاجَازِيًا): نقش درغماش .
 — من مَنزُول: مطابق طبقه، اشکوب .
 — ۵ — مَسْرُوق طبقه هم کف .
 — ۵ — شَراب: دور شراب .
 — بالود: منابۀ نوبت .
 — دَوْرَة: دَلَّة: گشت، گردش .

— جَوَلَة (في صراع أو سباق): دَوْر (در کشتی، سبکدستی)
 — ۵ — جِلَّة: دور زدن، گریز .
 — ۵ — المِياه: مَطْمَرَة: دستشویی .
 — دَوْرِي: عُصْفُور کِبَشَنک .
 — دَوْرِي: يقع في أوقات مُبَيَّنَة
 ۵ دَوْرِيَّة: عَسْر نوبتی
 ریح — أو موسمیة: باد های موسمی .
 نِسْرَة: او مطبوعه — روز نامه با جمله نوبتی .
 دَوْر الراس: سر گیجه .

— البَعْر: بُعْجَر: سر گیجه بر اثر سفر در دریا .
 — الهوا: (الطيران): هَدام: سر گیجه در سفر هوا .
 دَوْر: کثیر الدوران: گردیدن، چرخیدن .
 ۵ — حوش: المزرعة: خانه دهقان، آبادی ده .
 — أو عِبَاد النَّمَس (انظر نس): کل آفتاب گردان .
 — مُتَشَقِّق: جهان گرد، در بدر .
 باع — فرو شدند: دوره گرد .

دَوْرَة المَاء: دَوَانَة: گرداب .
 — الریح: دَلِيل: انجمه باد نما .

دَبْر الرُهْبَان: او الزَّاهِبَات: صومعه، خانقاه، دیر

— رُهْبَان: دیر .
 — زَاهِبَات: خانقاه، زنان تارک دنیا .
 رئیس —: آيِل: راهب کل .
 رئيسية —: آيَة: راهبه بزرگ .
 دَبْر: دَبْر آيَة: ساکن دیر، راهب صومعه نشین .
 دَبْرِي: مُحْتَمِل بِالْأَدْبَرَة وَمُمْتَحِل بِالْأَدْبَرَة (هَادِيَة) (مُكَوِّشَة نَشِيْن، زَنْدِگَا)
 حَيَاة: او عِيْشَة الْأَدْبَرَة (هَادِيَة) (مُكَوِّشَة نَشِيْن، زَنْدِگَا)
 إِدَارَة: تَدْوِير (بِكُلِّ مَنَاقِبِهَا) بکار انداختن .
 — — — — — آلاآت: گرداندن .
 — السَّل: اداره کردن .
 رئیس —: مَدِير: عامل .
 مجلس —: هَيْكَة: مدیره .
 مَوْكِر —: اِدَارَة: مرکزی .
 اداری —: اداری .

— اِسْتِدَارَة: گردی، مسئولداری .
 مَدَار: يَحْتَوِر: قُطْب: محور .
 — مُسْتَقْدَار: قَلَم: مسیر .
 — (في علم الفلك والجغرافيا): مَدَار .
 — المَدْيَر: مَدَار: رأس المجدی .
 — السَّرَطَان: مَدَار: رأس السَّرَطَان .
 — المَدْيَر: أو البَعْت: موضوع گفتگو، عنوان .
 علی —: السَّنَة: سال .

مَدَاوَر: يَدَوْر: مع الظروف: کسکه نان را بنویس
 مَدَوْر: مَزْوَد: مَحْوَرِي: حلقه گردان .
 مَدِير: عَمَل: رئیس .

— مَدِيرِيَّة: فرماندار .
 ۵ مَدِيرِيَّة: اَنْتَبَه: بَنَكَة: شير شهرستان .
 مُسْتَدَار: قَلَم: مدار .
 مُسْتَدِير: مَدَوْر: مانند گلوله .
 المَسْتَدِيرَة (في الموسيقى): (مَدِيرِيَّة) مَدِيرِيَّة: قسم

۵ دَوْرِي: اِنَاء: للشراب: شکر شراب .
 • دَوْرَان: آلَة: الطَّرَب: الوترية: نواخت .
 دَوْرَان: دَوْرَة: بَعَض: کليد کوك پايانو

یوم ال او الدینوتۃ روز جزا، روز شناختن.

دینیتی: غنیمت بالیقین مذہبی.

دینوتۃ: الحساب الاخیر آخرین داورى.

دین: ممتنک بدینو خدا شناس، پابند بن.

دان: اَدَان: اقراض وام داد، قرض داد.

—: حکم علی محکوم کرد.

—: اطاع. ذلۃ تسلیم شد، سرفرو داد.

—: تدین بکنذا از دین و آئین خاصی پیروی کرد.

—: استدان: استغرض قرض کرد، وام گرفت.

استدان: ۲: اشترى بالیقین بر بنسب خرید، باعتبار
إدانة اثبات نفصیر، محکومیت.

دان بشارکار، طلبکار.

تدین دینداری، دپان، خدا پرستی.
شدة التدین أو الظهور (الظاهر) بذك. دیندار بحد
مدان: مذنب گناهکار، خطاکار، مقصر.

مدین: مدیون بدکار.

—: بفعل او حق او مالی مت دار، مرهون
انا — او — لك بشما بدکارم.

مدینة (فی مدن) شهر.

مدیونۃ بدکارى.

مُتَدین دیندار، خدا شناس.

• دینار: دیناری (فی دینر)

• دینامیت: ماده ناسف دینامیت.

• دینسمو: مؤلفه کبری دینام.

• دینۃ (فی ودی) • دیوان (فی دون).

• دینوت (فی دین) جان انداز.

• دیوچین: دیوچینس الکلی:

فیلسوف افریغی شهر دیوژن فیلسوف

• دینوت: قواد جاکش، جان انداز.

الب: دُخْلَة طائر (انقر دخل) نام پرندۀ مانند

• دیندبان: دیندب: حارس نگهبان، قزول، دیدبان

— الماریک: دلیل راهنامه کشی.

• دیندن (فی ددن) • دینر (فی دور)

• دینم (فی دسم) • دینۃ (فی دوس)

• دینسمبر: دینسمبر: کانون الاول، الشهر المیلادی
الثانی عشر دسامبر (ماه)

• دینسمبر: عفر الجرام یک دهم گرام. دوازدهم میلادی.

• دینسمبر: عفر التریک دهم متر.

• دینک: ذکر الدجاج خصوصاً والطيور عمومًا.

—: أبویقظان خروس.

—: رومی: ذکر الدیندی بوفلون نر.

• دینکرتو: امر مالی فرمان، دستخط.

• دینمقرایی: شعی حکومت ملی.

• دینمقرایی: اصول حکومت ملی.

• دینمقرایی: أشهر خطباء الاغریق

• دینمقرایی: سفورنای یونان

• دینمقرایی: شعی عامیانه.

الکتابۃ الدیموطیقۃ: الخط الشعی المصری القديم خط
مصریان قدیم

• دین: قرض مؤجل وام.

—: حق. عهد. ذمۃ الزام، تعهد، وظیفه.

—: ممتاز قرضه ممتاز.

—: مالک اومیت: نیاز وام سوخت شد.

—: بال: علی الحساب بحساب، بطور نفه.

• قفی دینۃ: مات قرض طبعث وپرداخت، مر.

• دین: مُتَدین ایمان، اعتقاد قلبی.

—: شغوی. وزع خدا شناسی، پرهنکاری.

(ذ)

مَذْبَعَة : جَزَرَة كُثَار ، خُونِرِزِی .

مَذْبُوح : سر برید .

مَذْبَذَب : تَذْبَذَب : تَحْتَكَ اِز اِز اِز سَوَابَن سَوَابَن .

مَذْبَذَب : تَرَدَد : دَوَل ، سَد ، مَرَد دَوَد .

مَذْبَذَب : تَذْبَذَب : حَطَرَكَن نَوَسَن .

— . — : تَرَدَد دَوَلِی .

مَذْبَذَب : مَقَرَدَد بے ثَبَات ، نَا پَا بِلَار .

مُتَذَبَذَب : مُتَحَطَّر نَوَسَن ، جَبَنَد .

مَذْبَل : ذَوِی پَر مُر شَد ، خَشَك شَد .

ذَبَل : فِطْرَة السَّلْعَان کَا سِه لَا کِشَت .

— سِنَامِی : بَلَقَة حَلِیوَد مَانَد سَلَوَل .

ذُبَالَة الصَّبَاح : قَتِیة فَنَلِه چَرَاغ .

ذَابِل : ذَاوِی پَر مُر ، خَشَك .

حَسَن ذَابِلَة : فَائِزَة المُنُون چِشْمَان بَهَار ، بے حَال .

ذَحَل : اِنْتَا . اِنْتِغَام ثَلَاث . خُونِهَوَامِی .

ذَخَر . اِدْخَر : حَسْبَ اَوَقْتِ المَاجِرَة بَرای روز مِیَا دَا کَا .

— . — : خَزَن وَجِبَةً اِنْدَوِخْت .

ذَخِرَة . ذَخَر : مَا ذَخِرَ بِلِ اِنْدَا ز . اِنْدَوِخْتِه .

— رَأْسُ مَالِی سِرَاپِه .

— المَرْب : اِجْمَاعَة سَا زَوِی رِک . مَهْمَات ، اِنْدَا رِکَا .

— مُقَدَّمَة یَا دَا مَقْدَس .

— اِلْ مَقْدَسَة : قُرْبَان مُدْخَر نَان عَشَاد رِبَانِی .

— اِدْخَل . اِدْخَل پَس اِنْدَا زِی .

— ذَر (فِی ذَر) : ذِرَاع (فِی ذِرَاع)

— ذَرَبُ البَلَن : اِشَالُ شُكْر دَوِش .

— ذَرَب : حَادَة شَد وِثِر .

— رَجُل : بَدِی السَان بَد دِهَن . بَد زَبَان .

— ذَرَّاح (وَا لَمَع ذَرَّاح) : ذَابِی هِنْدِی مِکس هِنْدِی .

(ذَر) : ذَر : دَس . تَشَر . پَاشِید .

— الرَّمَاذِی : اِلْ اَخِیْنِی فَرِیْب دَا دِ گُولِ زَر .

• ذَا : اِشْم بِمَعْنِی صَاحِب (رَا جِع ذُو) مَالِک ، دَا رَا ی ...

• ذَا : هَذَا (جَمْع اَوْلَاد) اِبْن (اِبْنِهَا) .

• ذَاک : ذَک (جَمْع اَوْلَاد) اَن رَا نِهَام .

— اِذْ — : حِیْنَتِ اِنْکَا . سِیَس ، اِز اَن پَس .

• مَا ذَا ؟ جِه .

— وَ اِلَا وَ کَرَن . وَا لَا . وِرَن .

• لَنَا ذَا ؟ جِه ؟

• ذَاب : خَوْفَ تَرَسَانَد .

ذَنْبُ کَرِک .

فُتْبَة : اُنْتِی الذَنْب مَادِه کَرِک

ذِیْبُ البَحْرِ : قَرَنُخ مَاهِی خَا رِدَار .

ذَوَابَة : قَصَّة شَر طَرَه . زَلَف . مَو .

• ذَاب (فِی ذُوب) • ذَات (فِی ذُو) • ذَاد (فِی ذُود)

• ذَاع (فِی ذِیْع) • ذَاق (فِی ذُوق) • ذَاک (فِی ذَا)

• ذَب عَنْ : دَا فَعَّ اِز ... دَفَاع کَرَد .

ذُبَابَة . وَاجِدَة الذُّبَابِ وَ الذُّبَانِ مِکس

— اِلْ حِلِیْل : ثَمَرَة مِکس سَب .

— المَوَاشِی : نِیْشَر خَر مِکس .

ذُبَاب هِنْدِی : ذَرَّاح مِکس کَا رِیْشَن پُوسْت بِلَا دَوَل پَر

هَذِیْبَانَة البَدِیْقَة : مَوَجِه . تَشَان کَا . اَلْ تَشَان رِکَا .

مِذْبَة الذُّبَانِ : هِمِشَة مِکس پَرَان .

• ذَبَح : جَزَر سر برید .

— : قَتَلَ کَشَت .

— : قَدَّم ذَبِیْعَة قَرَبَان کَرَد ، فَلَ کَرَد .

• ذُبُوعَة : مَرَض بِسَبِی اِلْ حَلَقِی خَر وِشَك ، خَنَاف .

— صَدِیْقَة سِیْنِه دَر دَو . وِرَم کَلَو .

• ذُبَاح : جِزَار قَصَاب . سَلَاخ .

• ذَبِیْح : ذَبِیْعَة : اِلْ حِیَوَانُ الذُّبُوح کُثَار .

• ذَبِیْعَة : جَبِیْعَة قَرَبَانِی .

• مَذْبِیح : جَزَر کُثَار کَا ه .

— اِلْ مِیْکَل : خِرَاب قَرَبَان کَا ه کَلِیَا .

• ذَرَمَى . ذَرَا الحَفْطَةُ كَلْدَم رَابَاك كَرَد . غَرِبَال كَرَد .

— . — . الرِّيحُ التُّرابُ پَرَاكَنَد كَرَد ، مَنَشَرَاخَت .

— فَلَائِي : مَدَمَه تَعَرِيف كَرَد ، سَنَاشِي كَرَد .

• أَذَرَى : اَلْقَى اِنْدَاخَت .

— اَلْعَيْنُ اَلذَّمْعُ اَشَت رَهْنَت .

• تَذَرَى الْجَبَلُ اَرْكَوَه بِالْاَرَفَت .

— بِر : اَسْتَوَّ پَنَاهُ بَرَد .

• اِسْتَذَرَى بِه : اَلتَّجَا پَنَاهَنَد شَد ، اَوَشَد شَد .

• ذُرَّةٌ شَامِبَةٌ اَوْ صَفَرَاءُ ذَرَّت .

— رَقِيقَةٌ ذَرَّتْ جَارُوهُ .

— غَوِيْجَه اَوْ سَبِيْئَه اَرَزَن .

• ذُرْوَةٌ : نَيْسَمَةُ نَوَك . اَوْج ، بَلَنْد ترين نظره

— : اَوْج نَوَك ، سَر .

• ذَرَى : جَسَى حَايَت ، پَنَاه .

• مِذْرَى : مِذْرَاءٌ مِثْرَةٌ { دوشاخه ، شانه ، چنگال } .

• ذَرْبَةٌ (فِى ذَرْع) • ذُرْبَةٌ (فِى ذَرَر)

• ذُعَرَ . اَذْعَرَ : اَفْرَحَ تَرَسَانَد ، بُوَحْشَت اِنْدَاخَت

• ذُعِرَ . اِنْدَعَرَ تَرَسِيد ، بُوَحْشَت اِنْتَاد .

• ذُعِرَ : ذُعِرَ تَرَسِيد و حَشَت ، بِيَم .

• ذُعْرَةٌ : اَبُو قَصَادَه .

• ذُعْرَتَانِ : سَكَنَمَك .

• زَيْطَنَه . اُم سُبَيْدَه .

• (ذَعَف) مَوْتُ ذُعَاف مَرَك نَاكِهَانَه .

• ذَعِنَ . اَذْعَنَ لَهُ : اِنْ دَرَاد ، فَرَا نَبَرَد ، اَطَاعَت كَرَد .

• اِذْعَان : اِنْتِيَاد اَعْرَاف ، قَسِيم ، قَبُول .

• مَذْعِن : مَشْنَد ، مَطْبَع ، مَعْرِف ، سَر سِرْجَه .

• مِذْعَان : سَهْلُ الْاِنْتِيَاد سَر بَرَاه ، وَاَم .

• ذَرَّ : رَشَّ . نَشَرَّ آب پَاشِي .

— : صَبَّارُ النَّارِ (وَاحِدَتَه ذُرَّة) مَوْرَجَه كُوجَك .

• ذُرَّةٌ : اَمْتَرُ جُزْءٍ مِنَ الْمَادَّةِ اَشَم .

— : هَيْبَتَه رِبْزَه .

— : جُزْئِي . ذُرَّة .

• كُجَرِيَّةٌ : اَدَالِف . طَلَبِي كُوجَك تَرِن جُزْءِ مَادَّة ، ذُرَّة

• مَحْمَلَةٌ اَلْ . اَلَك شَكَاكَت ذُرَّة . اَلَكَلَه كِي شَد .

• يَشْتَال . — . بَقْدَر دِهَك سَر هَوَزَن ، حَس .

• يَقْدَار . — . يَلِك ذُرَّة .

• ذَرِي اَتَمِي .

• اَلنَّظَرِيَّةُ اَلذُرِّيَّةُ اَصُوْلُ نَظَرِيَه مَرْبُوط بِجُوهَر مَرْفُود .

• قُبْلَةُ ذُرِيَّةٍ بِمَبْأَتِي .

• ذُرُوْر : مَشْعُوق ، تَرَاب كُورَد ، كُوبِيْد .

• ذَرَزَرِي : نَايِم نَرَم ، كُورَد ، صِلَا ه .

• ذُرِيَّةٌ : نَسْلُ دُوْدَمَان ، فَرَزَنْدَان ، زَاد گَان .

• ذَرْعُ اَلْبَرِّ وَعِنْدَه : تَفَشَّعَ وَسَاطَحَت كُورَد ، مِهَانَه كُورَد

• تَذَرَعُ بِذَرِيَّتِه مَنُوسَت شَد . مِهَانِي پَاوَسَهْلَه قَرَار دَا

• مَنَاقِ ذُرْعًا بِالْاِمَامِ اَرْحَدُوْ نَوَانَه اَوْ خَارِج شَد .

• ذِرَاعٌ : سَائِدَه بَارُو .

— : سَاقُ اَوْ ذِرَاعُ اَوْ جَانِبُ { اِنْدَاخَت } (رَسْت پَا)

— : مِقْيَاسُ طَوْلِ ذِرَاعِ اَرَج .

— : هِنْدَاوَه ۱۱۵ سَاسِيْمَتَر .

— : عَظْمُ اِلَئْدِ السُّفْلَى (اَو خَشِي) زَنْدَا سَفَل

• ذَرِيْعٌ : سَرِيْع لَنْد ، چَا بَك .

— : تَفْصِيْعُ وَاَسْطِه ، مِيَاهِي .

• قَتْلُ . — . كَشَا ر ، قَتْل عَام .

• ذُرِيْعَةٌ : وَسِيْلَةٌ وَاَسْطِه .

• ذَرَقَ اَلذَّمْعُ مِنَ الْعَيْنِ اَشَت اَز دِيْد گَان سَر اَز بَرَشَد .

• ذَرَفَ الْعَيْنُ دُشَمَا كَرِهَت ، اَشَت رَهْنَت .

• ذَرَقَ . اَذَرَقَ اَلْعَاظُ چَلْفُو زَا اِنْدَاخَت .

• ذَرَقُ اَلْعُيُوْر : سَلَحْمَا فَضْلَه پَرَنْد گَان .

• ذُرَّةٌ (فِى ذَرِي) • ذُرَّةٌ • ذُرُوْر (فِى ذَرَر)

• ذَلَك : ذَاكَ (راجع ذَا) آن .

بَذَ - پس اَرَاَنَ .

غیر - : اَيْضًا غَيْرِ اَرَاَنَ ، دیگر .

مع - . باوجود این ، با اینهمه ، باهمه اینها .

• ذَلَّلَ : تَخَلَّصَ عَلَى ... غالب شد ، از میان برداشت .

- رَاَضَ وَطَوَّعَ رام کرد ، آموخته کرد .

أَذَلَّ . اسْتَذَلَّ : اخْتَصَّ مطیع کرد ، زبردست کرد .

- . حَقَّرَ پست کرد ، خوار کرد .

ذَلَّ : خِدَعًا خوار شد ، ذلیل شد .

تَذَلَّلَ : تَضَعَّى فَرْشَنی کرد ، پستی کرد ، دم لا بر کرد

ذُلَّ : خِدَعًا پستی ، خواری ، افتادگی .

ذَلِيلٌ : حَبِيْثٌ پست ، فرومایه ، چابلوس .

- : مُتَكَبِّرُ الْخَطِيْئِ دل شکسته .

• ذَمٌّ (فی ذَم) سرزنش کرد ، نکوهش کرد .

• ذَمَّ الرَّأْسُ : ذَاكَ شَهْرٌ عَرَبِيٌّ غَرَسَ کرد .

تَذَمَّرَ : تَضَجَّرَ شكايت کرد ، قمر کرد .

ذِمَارٌ : شَرَفٌ شرافت ، آبرو .

• ذَمٌّ : بِالْبَيْعِ فِي ذَمِّهِ بَدَلُ كَوْنِهِ کرد . بسیار مذمت کرد .

ذَمٌّ : خِدَعًا مَدَحٌ سرزنش کرد ، بدگوئی کرد .

- : اِسْتَفْعَلَ عَجِبُوْهُ کرد .

ذَمٌّ : بِالنَّجَسِ بَدَلُ كَوْنِهِ .

- : اِسْتَدَّ حَزَنَهُ گریه . ننگه چینی .

ذِمَّةٌ : ضَمَانٌ اطمینان ، تأمین .

- : اِمَانٌ نگهداری ، حفظ .

- : ذَمِّنَ (اِجْعَلَ ذِمَامَاتٍ) تعهد

- : ضَمِنَ (اِجْعَلَ ذَمَّ) وجدان .

اِتِّحَادُ الْ... (فِي التَّجَارَةِ) مخلوط کردن کالاها .

اهل الـ : اهل ذم (در سر زمین اسلام) .

قلیل او خرب الـ : به همه چیز ، ناقداصول خلافت .

• ذَمِّي ذَمٌّ : نَبَا . مدین ، بدکار است .

• ذَمِّي ذَمِّي : اِسْمٌ بِشَرَفٍ بشرفتم سوگند .

• ذَمِّيٌّ : ذُو ذِمَّةٍ وظیفه شناس ، باوجدان .

ذَمِّيٌّ : مِنْ اَهْلِ الذِّمَّةِ زهر حایت مسلمانان .

ذَمِيمٌ ، ذَمُوْمٌ : خِدَعًا مدوح زشت ، مورد سرزنش .

- . : تَضَعَّى الذَّمَّ درخور نکوهش .

• ذَنْبٌ : اِسْمٌ جَنَائِتٍ ، خِلَافٌ .

- : خَطِيْئَةٌ كَنَاهٌ ، بَرَهٌ ، خَطَا .

ذَنْبٌ : ذَنْبٌ (راجع ذَبَل) دم ، دنباله .

- : اِسْتَلَبَ نَبَاتٌ كَاجًا دم رو باه .

- : اِنْقَارٌ : عِلْفٌ خَوْرُكٌ خرگوش .

- : اَلْقَطُّ : بُوْرِيَا ، پُزُر .

أَذْنَابُ اِسَاسٍ : اِتِّبَاعُ اَتْلِفَاءِ اِجْتِمَاعٍ ، پیروان .

ذَنْبِيٌّ : ذَنْبِيٌّ دمی ، ممدار

ذَنْبٌ (فِي النَّبَاتِ) سَامِعُ بَرَكٍ ، برگدَم .

ذُنْبِيَّةٌ : ذُنْبِيَّةٌ ارزن .

ذَنْبٌ : جَعَلَ لَهُ ذَنْبًا دنباله دار کرد .

• ذَنْبٌ : عَاقِبُ مِجَازَاتٍ کرد . نپیله کرد .

أَذْنَبَ : اِزْنَكَبَ ذَنْبًا کاهکار شد .

- : اِخْطَأَ خطا و اشتباه کرد .

اِسْتَذْنَبَ : عَدَّهُ مَذْنِبًا مقصود دانست ، محکوم کرد .

مُذْنِبٌ : اَنْبِيٌّ جَنَابَكَار .

- : خِدَعًا بَرِيْءٌ غَفْلَتُكَار ، مَقْصَرٌ .

- : خَاطِيٌّ ، كَا مَكَار ، خَطَاكَار .

مُذْنَبٌ : ذَنْبٌ ذَبَل دم دار .

- : نَجْمَةٌ ذَبَلِ سَنَاهُ دنباله دار .

رَأْسُ الْ... : رَأْسُ (فِي الْفُلِكِ) مَسْرُكْرَه .

• ذَهَبٌ : خِدَعًا آتَى دَفَنٌ ، راهی شد .

- : بِرٌ : اَخَذَهُ وَمَقَى بِاُخُوْدٍ بَرٍ .

- : اِلَى كَذَا : رَأَى فِيْهِ كَذَا چنان تصور کرد ، چنان بداشت

- : اِدْرَاجُ الرِّيحِ بر باد هوا رفت ، پیوسته شد .

• ذَهَبٌ : مَوْتُهُ بِالذَّهْبِ آبِ بِلَاوَادِ ، بَرَنَكِ طَلَاغِ دَرَاوَرِد .

أَذْهَبَ: جَهَلَ يَذْهَبُ روانه کرد. فرستاد.
 تَمَذَّهَبَ بِالْمَذْهَبِ الْفُلَانِي برآین جد پدری آمد. از آن پدر
 كَرْدَ ذَهَبٌ: المعدن الثمين المُرْوَف طلا، زر.
 — أَبْيَضَ: ۵ بلبین طلای سفید. بلبین
 ماء، ال. آب طلا.
 ذَهَبِي: كالذَّهَبِ أَوْ مِنْهُ طَلَاءٌ مانند طلا.
 ۵ ذَهَبِيَّةٌ: مَرْسِكُن كَشْتِي كَوِجَكْ كَر بَرِ سَكُونَتِ كَرُوخَانَه لَكْر
 مَماند زر
 ذَهَابٌ: مَفِيَّ حَرَك. عَزِيْث. رَهسپاری.
 مَذْهَبٌ: مُتَشَدَّدٌ عَفِيْدٌ. اِيْمَانُ.
 —: عَفِيْدَةٌ. تَعْلِيْمٌ كَبِيْشٌ. آيِيْنُ.
 مُذْهَبٌ: مَمُوَّةٌ بِالْمَذْهَبِ طَلَاوُش، زران دور.
 • ذَهَلَ عَنِ الْأَمْرِ مَلْفَتٌ نَشَد، فراموش کرد.
 ذَهَلَ، اِنْذَهَلَ: كَبِجَ شَد، سراسیمه شد.
 أَذْهَلَ: پَرِشَان کرد. دَسپاچه کرد.
 ذُهِلَ، كَبِجِي، پَرِشَانِه حَواش. دَسپاچگی.
 ذَاهِلٌ، مُنْذَهِلٌ كَبِج، سرگشته، دَسپاچه.
 • ذَهِنٌ: عَقْلٌ، هَوَش، بَصِيْرَةٌ.
 ذَهْنِيٌّ: فِكْرُهُ عَقْلَانِيٌّ.
 حِبَابٌ: —: هَوَائِيٌّ حِسَابِ هَوَائِيٍّ.
 • ذُو: اِسْمٌ يَمْنَعُ صَاحِبُ اسْمٍ بَعْضِيٌّ دَارِنْدُ وَمَالِكٌ.
 —: يَمْنَعُهُ لَنْدَرَسْتُ، سَالِرٌ.
 —: عَقْلِيٌّ: عَاقِلٌ هَوَشْمَنْد، خَرْمَنْد.
 —: مَالِيٌّ: عَمِيٌّ تَوَانَكِرِي، دَارَا.
 ذَوُو (جمع كلمه ذوه) دَارِنْدَگَان...
 —: الرِّجْلُ: اِقَارِبُهُ كَسَان، نَزْدِيْكَانُ.
 ذَاتٌ: مَوْزَنٌ ذُو دَارَا، مَالِكٌ.
 ذَاتٌ: نَفْسٌ. عَيْنٌ خَوْر، هِمَانُ.
 —: الْمُنْجَبُ: بِرَسَامِ اِمَامِش شَامَشش
 —: الرِّقَّةُ: التَّهَابُ الرِّقَّةُ سِيْنَه پهلوی.
 —: الشَّيْءُ: هِمَانُ، بَعْبَنَه.

— مَرَّةً: مَرَّةً مَا وَقْتِي، بَكَارُ.
 — يَوْمٌ: يَوْمًا مَا رَوْزِي، يَكْ رَوْزُ.
 ذَانِكُ، بِذَانِيكَ: بِيْنَكْ خَوْرَشْمَا.
 فِي ذَاتِهِ، فِي حَدِّ ذَاتِهِ بِجَوْدِي خَوْر، فُ نَفْسَه.
 اِحْتِرَامُ الذَّاتِ شَرَفٌ نَفْسٍ، مَنَاعَتٌ.
 الْاِعْتِدَادُ عَلَى الْاِ، اِعْتِمَادُ نَفْسٍ.
 الْاِجْبَابُ بِالْاِ، خَوْرِ خَوَاهِي، خَوْرِ پَسَنْد، خَوْرَسْتَانُ.
 الْاِغْتِرَارُ بِالْاِ، خَوْرِ بِيْنِي، غَرُورُ.
 النِّقَّةُ بِالْاِ، اِتِّكَاءُ نَفْسٍ.
 اِنْكَارُ الْاِ، تَرْكُ خَوْشِيْهَائِي نَفْسٍ، رِبَاضَتٌ.
 حُبٌّ أَوْ مَحَبَّةٌ الْاِ، خَوْرِ رِسْتِي، خَوْرِ پَسَنْدُ.
 مَدْحُ الْاِ، اِنَانَةُ خَوْرِ بِيْنِي، خَوْرَسْتَانُ.
 مُجِبُّ ذَاتِهِ خَوْرِ خَوَاهُ.
 مَنَاقِصُ ذَاتِهِ بِاِخَوْرِ رَجْنَكْ.
 صَرِيحٌ أَوْ وَاضِعٌ بِذَاتِي بَدِيْهِي، اَشْكَارُ.
 ذَاتِي: شَخْصِيٌّ شَخْصِيٌّ.
 —: مِنْ تَقْلَافِ الذَّاتِ: اِنْشَاءِيٌّ خَوْرِ بِيْنُو، بِاِخْتِلَافٍ.
 ذَاتِيَّةٌ: شَخْصِيَّةٌ شَخْصِيَّةٌ، شَخْصٌ رَجْسَنَه.
 —: الْكِي: حَقِيْقَتُهُ حَقِيْقَةٌ وَهَوِيَّتُهُ هَرَجِيْنِي.
 ذَاتِيًّا: مِنْ ذَاتِهِ خَوْرِ بِيْنُو، بِاِخْتِلَافٍ.
 —: شَخْصِيًّا خَوْر، اِزْطَرَفُ خَوْرِ.
 ذَوَاتُ الْبَلَدِ: الْاِعْيَانُ بَزْدَگَان، سَرَشَنَسَان، اَشْرَافُ.
 —: الْاَرْبَعُ: سَافَةُ، هَبَامٌ، چَهَار بَابَان، چَهَار بَابَان.
 ۵ اَوْلَادُ الْاِ: فَرَزَنْدَانِ تَوَانَكِرَان، بَزْدَگَان، زَادَگَان.
 • ذَوَابَةٌ (فِي ذَابٍ) طَرَه، كَبِيُو.
 • ذَوْبٌ، أَذَابَ: حَلَّ آبٌ كَرْدَ.
 ذَابَ: اِنْحَلَّ آبٌ شَد.
 —: اَسِيٌّ أَوْ هَمًّا اِزْغَمَ وَغَصَه آبٌ شَد، تَكْيِيْدُ.
 ذَائِبٌ: مُنْعَلٌ آبٌ شَد، مَهْلُولُ.
 تَذْوِيْبٌ: إِذَابَةٌ حَلُّ كَرْدَن، آبِ كَرْدَنُ.
 مُذَرِّبٌ: مُعَلِّلٌ كَلِّدَانْدُ، حَلِّ كَنْدَنه.
 —: وَمُذَّابٌ آبِ كَنْدَن وَاَبْ شَد.
 • ذَوْدٌ: دِفَاعٌ حَايَتٌ، پَشْتَبَايَ.
 ذَادَ عَنْهُ: دَافَعَ بَشْتِي كَرْدَ، هَامَشْ كَرْدَ.
 مِذْوَدٌ: مِنْتَلَفُ الدَّوَابِ آخَوْرِ چَهَار بَابَانُ.

• رَاذِیُّوم : قَتاع فلز که بر تو بمجبول از خود بر و میدهد.
 الما جلة بال. رادپوم تراپ.
 • رَأْس : تَرَأْس . اِرْ تَأْسُ القَوْم رهبر کرد. رهاست کرد
 — . القل سر پرستی کرد .
 — . الجلیة أو الإجماع : برانجن باجمعی رهاست کرد .
 رَأْس : دَرِیس . جَله زینسا رهبر و رهبر قرار داد .
 رُوْس : کَانَ دَرِیساً رهاست با او بود .
 دَرُوْس : القلم : خد طوطه قلم را تراشید .
 ۵ — المقالة أو الکتاب : برای مقاله یا کتاب عنوان گذاشت
 رَأْس : مافوق الرقبة بالای گردن ، سر .
 — : قیئة قله . اوج . فراز .
 — : قفل اندیشه . خرد . مغز .
 — : اَوَّل آغاز . شروع . ابداء .
 — : (فی الجغرافیا) دماغه .
 — : الرءاء الصالح دماغه امید نیک .
 — : الزاوية رأس زاویه .
 — : الشيء سرگی . قمت تمام هر چیز .
 — : الجسر : حصنه سرپل .
 — : الشجرة روزاقل سال . نوروز .
 — : الشهر القمري : اَوَّل ماه قمری .
 — : منكر كلمة قند .
 — : بزیم چمن اَوَّل شیدر .
 — : مال درشال سرمایه .
 — : مالی سرمایه دار .
 — : مالقة سرمایه داری .
 ۵ — الباب (الباب أو شعی و الشف) چارچوب در
 — : غلیا قمت بالا .
 — : وشطی قمت میان .
 — : شفی قمت پایین .
 — : الدود سرنون
 — : القوم : زعیهم پشوا . رهبر .
 — : برأس : مُتَدِلان دوش بدوش . پکسان
 — : برأس : علی السواء برابر . یک اندازه . یک درجه .
 — : علی — عند کذا من الرجال بمرکردگی ...
 — : جلة ال : شواة . شوی پوست فرس .
 — : عثرون رأساً من کذا بپشت ناز ...

رَأْساً : مُبَاشرة راست ، بکسر ، دست اَوَّل .
 — : علی عقب وارونه ، واژگون .
 رَأْسِي : عودِي عودی . شاغول .
 رئیس : دَرِیس سر کرده . رهبر . کارفرما .
 — : مقدم مدیر . مباشر .
 — : ضد مَرُوس بالادست . ارباب .
 — : اِدَارَة أو مَكْتَب کارفرما . اداره کنند .
 — : جَلَة أو لَجَة رئیس جلسه یا کپهون .
 — : دَر وراثله ارشد . بالا ریشه .
 — : محکمه أو جُهودیة رئیس دادگاه یا رئیس جمهور .
 — : مَدْرَسَة مدیر .
 — : مَقْعَة علمی أو دینی بزرگتر . مدیر داخلی .
 — : الوزراء نخست وزیر .
 — : الاساقفة اسقف بزرگ .
 — : السَّیاسة سرشما .
 — : السَّیاطین شیطان
 — : الملائكة ملك مقرب . فرشته بزرگ .
 — : عصابة : زعیما سرهسته دزدان و راهزنان .
 — : نَفْس آقا و ارباب خود .
 — : رئيسة : مَدْرَة مدیره .
 — : رئيسي : اَوَّلی اَوَّلی .
 — : الميوانات الرئيسية : الرئيسات پشانداران .
 — : الاعضاء الرئيسية أي الميوبة : اعضاى حیات .
 — : رئاسة : ریاست رهاست .
 ۵ تَرَوِیة الکتاب أو المقالة عنوانگذاری مقاله یا کتاب
 ۵ — الجزماتی : طرف المخطئ القوی بالثقة والتمسح
 تابید گفتن دوزان .
 مَرُوس : مَدْر رئیس پائین دست زیر دست .
 • وایشن (فی روشن) • راضی (فی رضی) • راض (فی روض)
 • راع (فی روع) • راعی (فی رعی) • راع (فی روع)
 • رَأْف . رَوْف . تَرَأْف به شفقت داشت . مهربان کرد
 رَأْفَة شفقت . کرم . رقت .
 رَوُوف مهربان . دل رحم
 • رائق (فی رقی) • راقی (فی روق) • راقی (فی رقی)
 • راقب (فی رقب) • رآل (فی رول) • رآم (فی روم)
 • راهب (فی رهب) • راهن (فی رهن) • ران (فی رین)
 • راود (فی)

• رَاوَنَد. رَوَنَد رِهوند. ریواس.

• رَآی: اَبْصَرَ دید. مشاهده کرد.

—: اَدْرَكَ در یافت. درك كرد.

—: حَسْب سَجِد. بَنداشت. بَجان كرد.

• رَاہی. تَرَاهی: نَظَاهر وَاغْوَد کرد.

• أَرَى: جَمَلُ یَرَى نشان داد. نمایاند.

• اِرْتَاى اَلْأَمْرَ: نَظَر فیه در نظر گرفت. طَرَح چَهره داشت.

— رَايَا اَلْهَارَ عَقِبَهُ کرد. پِشَنهاد کرد.

• تَرَاهی له: ظَهَرَ در نظرش ظاهر شد. بَظَرش سید.

• یُرَى: مَظْهُور نمایان. بَدیدار. عَوْدَار. اَشْكَار.

• یَا نَسْرَى. هَل شَرَى کَلِمَةً تَعْبَثُ بِأَنْفَا، خَدَا کَد چَپَن بَاشَد.

• رَايَ: یَحْکُر فِکْر. عَقِیدَه. نَظَرِیَه.

—: اِقْتِرَاح پِشَنهاد.

—: نَصِیحَة. مَشْوَرَة. مَشُورَة. شُور. نَدِیر.

• اَلْاَلَامُ اَفْکَارِ عَمُومِ.

• حَلَبُ اَلْب. بِک دَنَد. سَرخَنَد. خَیَر سَر.

• بَرَايِن. دُورَايِن دودل. مَنزِلَزَل.

• مَن رَايَهُ اَنْ عَقِیدَهُ اِشْ اِیْنَت ک...

• رَاه: نَاظِرُ تَمَاشَا کَر. بَیْتَنَد.

• رُویَا: مَا تَرَاهُ فِی اَلْاَنَامِ خَوَاب. خِیَال.

—: اِلَاوِیَة وَحی. اَلْهَام. مَکاشَفَه.

• سَفَرُ اَلْب. (مَن اَلْاِنْجِیل) کُتَاب مَکاشَفَه چُتَا (از انجیل).

• رُویَة: نَظَرُ الْعِیْنِ اَوِ الْقَلْبِ بِنِیَاء. خِیَال. دِید.

—: اِمْکَانِیَة اَلْمَشَاهِدَة نَیَايَة. هَوِیْدَانَة.

—: اَلْقَاوِی: مَبَاصِرَة تَلَقُّزَه لَوِیْزِیُون. دُورِیْنِی.

• رِئَاء. رِیَاه: تَحْصَنُ رِیَا کَارِی.

—: بَنَاقِ دُورِوْنَه. دُورِنگِی.

—: دِیْنِی مَقْدَس نَیَا.

• رَه. رِیْهَة: مِیْنَاخُ الصَّدْرِ شَش. جَکَر سَیْنِد.

• ذَاتُ اَلْب: اَنَم مَرَضِ سِیْنَه پَهلُو.

• رُیَوِی: مَحْصَنُ بِالرَّه رِیَوِی. شَشِی.

• رُیَوِی: طَاعُون رِیَوِی.

• مُرَاه: مُتَفَانِی دُورِو. رِیَا کَار.

• مُرَآة. رِیَاة دُورِوْنَه.

• مُرَاة (اَلْجَمْع مُرَايَا) ۵ رَايَة آيِنَه.

—: مَعْدِنِیَة: مَظْهَار (فِی اَلْجِرَاحَة) آيِنَه فَلْزَمِی.

• مَرَاى: مَسْطَر دِید. چَشم اَنْدَاژ.

• مَرَفِی: مَظْهُور نَیَايَان.

• ۵ رَايَ: تَمَك مَا هِی رَا دِیْن.

• رَايَة (فِی دِیْنِی) بِیْرَق. پَرچَم. عَلَم.

• رَايَا عَلِی: اَشْرَفَ مَشْهُر بُوْد. مَسْطُوب بُوْد. نَاظِر بُوْد.

• رَايَاتُ بَنَفْسِی عَن عَمَل کَذَا بِالْاَنْزَارَانِ بُوْد کَ چَپَن کَم.

• عَالِم اَمَد کَر اِیْن مَادِرَا بَکَم.

—: بَلْ عَن کَذَا مُرَا بِالْاَنْزَارَانِ دَانَسَم.

• ۵ رَبَّ. رَبَّ. رَبَّ اَلْوَلَد. رِیَاه پُورِوشَن اَد.

• بَزَرَك کُرد.

• رَبَّ: سَيِّدَ آفَا. اَرَبَاب.

—: اَلْعَالَمَةُ اَوِ الْبَيْتَ بَزَرَك خَاوَاژ.

—: عَالَمَة سَر پُوشَ یَا نَان اَوِ رَا خَاوَاژ.

• رَبَّة: سَيِّدَة. بَانُو. کَد بَانُوی خَا نَه.

• ۵ رَبَّة: تَخْلُف جَلْدِی جَوْن. دَانَه.

• ۵ —: اَلْبَرَسِیْم وَغَیْرَه: رُبَل چَپَن دُورِو شَبَد وَغَیْرَه.

• ۵ —: اَلْقَصِیر جَوَانَه نَاوَه نَه شُکَر وَغَیْرَه.

• رُبَّ: قَصِیرُ اَلْاَمَارِ اَلْخَفِیرِ بِالطَّبِیْعِ رَبَّ.

—: شُوسُ شَرِبَ شَبِیرِیْن بَیَان.

—: اَلْوَرَق: نَیْجَتَه خَیْر.

—: مُرَفِی (رَا جَع دِیُو) مَر تَا.

• رُبَّ. رُبَمَا: لَدَلْ چَه بَا. شَايِد.

—: —: مَن اَلْمَکْن مَکْن اِیْسَ.

• رَبَاب. رَبَابَة: آله طَرَب وَرِیْهَة کَا چَپَه سَه سَه.

• رِبَابَة. رُوبَة. رُوبِیْهَة: بَزَرَك خَدَا بَکَا نَه.

• رِبَانُ النِّفْتَةِ الْکَثِیْرَة نَا خَدَا ی کَشِی بَزَرَك.

—: مَرَكَب صَغِیر نَا خَدَا ی کَشِی کُوجَک.

• رَابَّ: زَوْجُ اَزْهَم شُوه مَادِر. نَا پَدِش.

رَابِطُ الْعَيْشِ اردوزدند. اثاث کردند.

إِرْتَبَطَ : رُيِّطَ بستگی داشت. مربوط بود.

رَبَطَ : مَدَّ حَلَّ بَنَى. پیچیدن.

رَبَّاطٌ : مَا يُرَبِّطُ بِهِ بِنْد. گره.

— عَصَاةٌ نَوَارِزِمٌ زخم بند.

— قَبْضَةُ رَشْتِه. پیوند.

— الْأَوِيَّةُ الدَّمَوِيَّةُ شربان بندی.

— الْحِذَاءُ : شِرَاكٌ بِنْد كَفَش.

— الْعَوَارِبُ (لِلرِّجَالِ) بِنْد جَوَابِ زَنَاج.

— الرِّقْبَةُ كِرَاوَات. دستمال گردن.

— رِبْطَةُ حُرْمَةٍ : بَشَه. بقیه.

— السَّاقُ (لِلْعَوَارِبِ النِّسَاءِ) بِنْد جَوَابِ زَنَاج.

وَسَامٌ — السَّاقُ ثِقَاتُ كِشِ جَوَابِ اَزَبَرِ گِشِ بِنْدِ خُصْفِ لَحْظِ

رَابِطٌ : يَرْبِطُ گِره زَنَدَن.

— مُؤَبِّلٌ مَتَّصِلٌ كَتَنَد.

— الْعَيْشُ : مَتْنِ. آرام. خونس.

رَابِطَةٌ : إِرْتِبَاطٌ : مِلَّةٌ پیوستگی. اتصال.

ارتباط : تَمَهَّدُ الزَّام.

— اتِّصَالٌ پیوستگی ازدوسو. مراعات نظیر.

— رِلاَقَةٌ : رِبْطٌ. بست.

بِالْإِتِّبَاطِ : مَمَّا بَاهِمٌ. مشترکاً.

مَرَبُطٌ الدَّوَابُّ طَوِيلُهُ. سُرُگاه.

مَرَبُوطٌ : مَرَبُوطٌ دارای بستگی.

مَرَبُوطٌ : مَرَبُوطٌ دارای بستگی.

مَرَبُوطٌ : مَرَبُوطٌ دارای بستگی.

مَرَبُوطٌ : مَرَبُوطٌ دارای بستگی.

رَبَّعٌ : رَبَّعٌ : رَبَّعٌ دارای بستگی.

رَبَّعٌ : رَبَّعٌ : رَبَّعٌ دارای بستگی.

رَبَّعٌ : رَبَّعٌ : رَبَّعٌ دارای بستگی.

رَبَّعٌ : رَبَّعٌ : رَبَّعٌ دارای بستگی.

رَبَّعٌ : رَبَّعٌ : رَبَّعٌ دارای بستگی.

رَبَّعٌ : رَبَّعٌ : رَبَّعٌ دارای بستگی.

رَبَّعٌ : رَبَّعٌ : رَبَّعٌ دارای بستگی.

رَبَّعٌ : رَبَّعٌ : رَبَّعٌ دارای بستگی.

رَبَّعٌ : رَبَّعٌ : رَبَّعٌ دارای بستگی.

رَبَّعٌ : رَبَّعٌ : رَبَّعٌ دارای بستگی.

رَبَّعٌ : رَبَّعٌ : رَبَّعٌ دارای بستگی.

رَبَّعٌ : رَبَّعٌ : رَبَّعٌ دارای بستگی.

رَابِئَةٌ : زَوْجَةُ الْآبِ زن پدر.

رَبِيبٌ : ابْنُ الزَّوْجِ أَوْ الزَّوْجَةُ بِنْتُ بَاشُوهر. ناپس.

— زَوْجُ الْمَرْأَةِ لَهَا وَلَدٌ پدرخوانده.

رَبِيبَةٌ : بِنْتُ الزَّوْجِ أَوْ الزَّوْجَةُ دَخْرُزَن بَاشُوهر. دخترخوانده.

— زَوْجَةُ الرَّجُلِ لَهُ وَلَدٌ مادرخوانده.

رَبَاةٌ : رَبَاةٌ (فِي رِبَاةٍ) رَبَابٌ (فِي رِبَاةٍ)

رَبَالَةٌ (فِي رِبَالٍ) : رَبَّانٌ (فِي رِبَاةٍ)

رَبَّتُ الْعَصِيَّ : طَبَقْتُ لَهُ دَسْتُ كَشِيد. نوازش کرد.

رَبَّيْحٌ : مَدَّ خَيْرٌ سود برد. بهر مندشد.

رَبَّيْحٌ : أَرْبَحُ : جَمَلُهُ رِبْحٌ بَدِگِره فایده رساند.

— : أَعْطَاهُ رِبْحًا رِبْحٌ داد. سود داد.

رَبَّيْحٌ : مَدَّ خَسَارَةً مَنَعْتُ. سود.

— : فَائِدَةٌ فَايِدَه.

— : الْمَالُ : فَائِدَةٌ (الْقَانُونِيَّةُ) بَهْرُ قَانُونِ.

— : بَسِيطٌ سود ساده.

— : مُرْتَكَبٌ سود مرکب.

رَابِحٌ : مُرَبِّحٌ مُتَكَبِّبٌ پُرسور. سودآور.

— : مُبْتَدِئٌ مَدَّ عَسَرَ سود مند. نافع.

رَبَّاحٌ : مُدْرِجٌ مَبْتُونٌ بوزینه.

— : مُسْتَرْبَاةٌ تَقْلِيْبِيَّةٌ خَطَنَه.

— : رِبْدٌ بِالْمَكْنِ : لَبَدَةٌ دِرَبَك جَاجِسِد.

— : أَرَبْدٌ بِالْمَكْنِ : اَغْبَرِ بِلِهْرَنَك. خاکی.

— : رِبْصٌ : رِبْصٌ : رِبْصٌ دارای بستگی.

— : رِبْصٌ : رِبْصٌ : رِبْصٌ دارای بستگی.

— : رِبْصٌ : رِبْصٌ : رِبْصٌ دارای بستگی.

— : رِبْصٌ : رِبْصٌ : رِبْصٌ دارای بستگی.

— : رِبْصٌ : رِبْصٌ : رِبْصٌ دارای بستگی.

— : رِبْصٌ : رِبْصٌ : رِبْصٌ دارای بستگی.

— : رِبْصٌ : رِبْصٌ : رِبْصٌ دارای بستگی.

— : رِبْصٌ : رِبْصٌ : رِبْصٌ دارای بستگی.

— : رِبْصٌ : رِبْصٌ : رِبْصٌ دارای بستگی.

— : رِبْصٌ : رِبْصٌ : رِبْصٌ دارای بستگی.

— : رِبْصٌ : رِبْصٌ : رِبْصٌ دارای بستگی.

— : رِبْصٌ : رِبْصٌ : رِبْصٌ دارای بستگی.

— : رِبْصٌ : رِبْصٌ : رِبْصٌ دارای بستگی.

— : رِبْصٌ : رِبْصٌ : رِبْصٌ دارای بستگی.

— : رِبْصٌ : رِبْصٌ : رِبْصٌ دارای بستگی.

— : رِبْصٌ : رِبْصٌ : رِبْصٌ دارای بستگی.

— : رِبْصٌ : رِبْصٌ : رِبْصٌ دارای بستگی.

— : رِبْصٌ : رِبْصٌ : رِبْصٌ دارای بستگی.

رَبِّي الْوَلَدَ: نَذَاه و زحاه پرورد، بزرگ کرد.

— هَذَّبَ تَرْبَتُ كَرْد، آموخت.

— الْمَاشِيَةَ پرورش داد، زیاد کرد.

— الشَّرَّ بِالْكَفْرِ عَقَدَه مرتبادرست کرد، فوأم آورد.

۵ — ذَلَّه: اظْلَعَهَا جلوریش را دل کرد.

۵ — شَارِبَه سبیل گذارد

رَأَيْتُ: اَعْطَى مَالَه بِالرَّيَا پول منفعت داد.

أَرْبَى: جَهْلُهُ يَزِيد زباد کرد، افزود.

— عَلَيْهِ: زَادَ برتری یافت، سبقت جست.

تَرْبَى: نَفَسًا پرورش یافت، بزرگ شد.

— تَهَذَّبَ تَرْبَتُ شَد.

أَرْبِيَه: ۵ حُنُّ الْوَرْدِ كِشَالِه ران.

أَرْبَى: مَخْنَصُ بَاصِلِ الْفَخْدِ دَابِسَه به كِشَالِه ران.

تَرْبِيَه الْاَوْلَادِ پرورش فرزندان.

— تَهَذَّبَ تَرْبَتُ كُودَكَانِ.

— الْحَيَوَانَاتِ رَغْمِهَا پرورش حیوانات.

— النَّسَامِ پرورش شش مرغ

قَلِيلُ التَّرْبِيَةِ كِشَالُح به تربیت.

تَرْبِيَتِي: مَخْنَصُ بِالْقَوِيَةِ وابسته برآموش پرورش، فرسنگ

مُرَبٍّ: مُهَذَّبَ آموزگار، معلم.

رَبِيَه: قَهْرَمَانَه پسر سار.

— اطفال: دَاوَدَه دختر پسر سار، دایه.

مُرَبِّي. مُتَرْبٍ پرورده.

— هَذَّبَ بَارْبِتُ.

— كُلُّ تَمْرٍ مَعْبُوعٌ بِالْكَفْرِ مرتبا.

۵ — الْبَرْتَالُ وَأَمْسَلَه مرتبای برتال و مانند آن.

مُرَابٍ: ۵ فَاظْفِجِي ربا خوار، حرام خور.

* رِبِي (في رب) * رِيَع (في ريع) * رِيل (في ريل)

* رَتَّبَ: نَظَّم دُرست کرد، منظم کرد.

— رَحَّبَ آدَاثَ، جور کرد.

— دَبَّرَ: اَعَدَّ آماده کرد.

تَرْتَبَ: حَارَ مُرْتَبًا مرتب شد.

— عَلِي كَذَا نَبِيَه داد، ناشی شد.

رُبْنَه، مَرْتَبَه: صَفَ دَانشپاه، کلاس.

— دَرَجَه مقام.

— مَرْتَبَه مَوْقِعَت پاه.

— شَرَفِ مقام انخاری.

رَأَتَب ۵ مَرْتَب: ۵ مَابِيَه ماهانه، حقوق.

— دَائِم نَائِت همیشه.

— رَتَّبَ: عَلَنَسَ وَاحِد پك نواخت، عادی.

تَبَنَش رَتَّب زنگاه پك نواخت.

حَرَكَةُ رَتْبِيَه جريان عادی.

تَرْتَب: تَنْظِيم نظم، قرار.

— نِظَام مطابقت باقواعد.

— تَدْبِير، اِعْدَاد نَدَارَك، آمادگی.

يَتَرْتَب: بِاتِّظَام موافق حساب.

مُرْتَب: مُنْتَظَم باناعده.

— مُعَدَّ آماده، مهتا.

۵ مَرْتَبَه ۲: حَشِيَه تَتَك، دوشك، لَانَه.

رَتَج: اَغْلَقَ بَت.

رَتَج: اُرْتَجَ عَلَيْهِ الْكَلَامُ دِست پاچهرشد، زبانش بنا

— — — عَلَيْهِ الْاَسْرَجُ وَتَجَرَّدَ

رَنَاج: بَابُ عَظِيم دَر بَرَكِ اَمْعَ

رَأَيْتُ نَج: مَخْنَصُ الصُّنُورِ مَعِ دَرَسَ كَاج، رَايَانَه.

۵ دَر نَسَا: تَوْبَا الْبَحْرَ تَوْبَاي دَر بَا.

* رَتَعَ: حَاشَ فِي خُصْبِ دَر نَارِ وَنَعَتْ زَنْدَه كَرْد.

سِت الْمَاشِيَه: رَعَتْ چَرِيد.

مَرْتَع: مَرْمَى خِمْبِ چراكاه، علفزار.

— الرِّزْقَةُ اَو الشَّرَاحُ سِرْخَمَه نَاد و نهنگاری.

* رَتَّقِ التَّوْبَ: اَمْلَكُه وصله کرد، پینه کرد.

— رِيَدَ فَتَقَ دَوخت، رفو کرد.

هَرَّتَكَ: جَرَى خَبَا پورغمه رفت.

مَرَّتَكَ: اَحْكَبَ الرِّصَاصَ التَّجْلُودِ مرده سنك.

هـ رَتَّلَ الكلامَ: أحسن تأليفه سرود روحانی خواند.
 - تَرَتَّمْ آواز خواند.
 رَتَّلُ: صَفْ طابور، روپی، قطار، سون.
 رَتِيلًا: عَنكَبُوتٌ مُؤَدِّ رَتِيلٍ.
 تَرَتِيلٌ: تَرْنَم سرود خوانی.
 - الزَّامِيَةُ: زبور خوانی.
 تَرْتِيلَةٌ: تَرْنَم سرود، آواز.
 مَرْتَلٌ: مَرْتَم خوانند، سرود خوان کلیسا.
 - الفَدَّاسُ: پسر بچه که با جاش میخواند.
 رَمَّ بِكَلِمَةٍ: فَاةً کلمه بزرگان آورد.
 رَمَّ: نَبَت کُل پهلادی.
 رَمَّةٌ: رَتِیمَةُ تکه پنبه که دور انگشت می بندند
 هـ رَتِینَةُ صَباح الفلَّ (النفس) توبه چرایغ
 هـ رَثَّ الثَّوبُ لباس کهنه شد، پوسید.
 رَثَّ: رَثِث کهنه، ژنده، پوسید، فغ نما.
 - الهیة ژنده پوش.
 وَثَاةٌ پوسیدگی، کهنگی.
 هـ رَثَى رَثَا المیتَ سوگاری کرد، افسوس خورد.
 - له: حَزَنَ علیه بهالش دلسوز کرد. اندوه زیاد خورد.
 - له: رَثَى له و رَحَهُ بهال او ترحم کرد، رقت کرد.
 رَثَاءٌ بر تلای برایش نوحه سرای کرد، زبان گرفت.
 یُرَثَى له رَقْدًا بکَیْنٍ، اسفناک، قابل ترحم.
 رَثَى: رَثَاءٌ: نَدَب سوگاری، عزاداری.
 رَثِیَّةٌ: الثَّیَابُ المَفاصِلُ نفیس، درم مفاصل.
 مَرَثَاةٌ: مَرَثِیَّةٌ ماتم، نوحه، سرود عززا.
 مَرَاثِی أرمیا (جزء من التوراة) عزاداری ارمیا (تفسیر انور)
 هـ رَجَّ (فی رَجح) هـ رَجَا هـ رَجَا (فی رجو)
 هـ رَجَا: أَرْجَا الأمرُ: اِخْتَرَهُ باخیز انداخت.

- تنفيذ العقوبة اجرای مجازات راعب انداخت.
 إِرْجَاءٌ: تَأخِير تعویق.
 هـ رَجَّ (رجح) رَجَّ: هَزَّ وَخَضَّصَ تَكَان دَاد، بِحَكِّ دَاوُرْ
 رُجَّ: إِرْجَجْ تَكَان خورد، لوزید.
 - - - الصوتُ صَدْلُ الرِّزْشِ داشت، ارشاش داشت
 رَجَّ: هَزَّ (راجع هَزَّ) لِرِزْش، تَكَان.
 رَجَّاجٌ: مُنْتَهَرَجٌ رِزْش دَاد، مَرَشَش.
 - رَجَّجَ: نَوَعَ مِنَ المَوَدِّ دِرْخْت سِیدار.
 إِرْجِجَاجٌ: اِعْتَرَّاز لِرِزْش.
 - المَعَّ: تَكَان بِرِمْز، ضَرْبُ بَرْمِخ.
 مُرْجَجٌ: تَكَان خورده.
 سَوَن - آواز بالِرِزْش.
 هـ رَجَّجَ: تَرَجَّجَ^(۱) المِيزَانُ والرَّايُ والقُوَّةُ الخ: قَلَبَ
 چرید، پیش نهاد، قزوه داشت.
 - التي، يده: وَزَنَهُ بَادِثَ دِزَن کرد.
 - تَكْفَةُ المِيزَانِ لَنَا تَرَاوِیْعُ مَاجَرِید.
 رَجَّجَ: أَرْجَجَ: جَلَّهْ رَاجِعًا كِبَرَةً تَرَاوِیْعُ رَاسِیْگِنِ
 قمراد.
 - الرَّايُ وَالظَّنُّ مَرْتَبٌ دَاد، بِرْثِی دَاد.
 - عَلَى: فَضَّلَ تَرَجَّجَ دَاد، بِرْگَزِید.
 إِرْجِجَ: تَرَجَّجَ^(۲) مَرَجَجَ بَیْنِ سَوَاوَن سَوَابِ خورده،
 دوززد.
 هـ مَرَجَجَ: هَزَّ الْأَرْجُوخَةَ نَوْرًا تَكَان دَاد، جِنَانِید.
 رُجَّحَانٌ: أَرْجَحِیَّةٌ بِرْثِی.
 - - - أَضْفِیَّةٌ مَرْتَبُ.
 رُجَّحَاةٌ: مَرَجُوحَةٌ مَرَجِیَّةٌ نَاب
 رُجَّحَاةٌ: مَرَجُوحَةٌ مَطْلُوعَةٌ نَاب.
 رَاجِحٌ: فَالِبٌ بِرْثِی، بِالْأَثَرِ.
 - مَخْضَلٌ اِخْطَالُ.
 - أَرْجَحَ: مَفْضَلٌ بِمَرَازِ.
 هـ رُجُوحَةٌ: رُحْلُوفَةٌ بَازِی اِله کَلَنَکَ

• رَحَبُ الْمَكَانِ: كَانُ مَشْأَ جَادُ بُوَد، گنجایش داشت.
 رَحَبٌ. رَحَبٌ بُوَ: خُوش آمد گشت، بخوشی پذیرفت.
 رَحَبٌ. رَحِيبٌ: وَاسِعٌ جَادُ، وَسِيعٌ، فَرَاخٌ.
 — و — الْبَالُغُ: شَجِيحٌ دَسْتُ بَارِ، بَلَنْدِ نَظَرُ، گَنَادُشْت
 — و — الصُّدُورُ: كَرِيمٌ رَادٌ، آزَادَه، رَاسَبُازِ.
 رَحَبٌ. رُحْبٌ. رَحَابَةٌ: وَسْعٌ فُضَا، فَرَاخِ، جَادُشْتِ
 رَحْبَةٌ: سَاحَةُ مِيدَانِ، فُضَاكَاهِ.
 رَحَابٌ: حُسْنُ الْمَلَاةِ خُوشِ آمَدِ، بِرُخُورِ خُوبِ.
 بِرَحَابِ: بَاخُوشِ، بَاغُوشِ بَارِ.
 مَرَحَبًا بَكَ: خُوشِ آمَدِيدِ، صَفَا كَرَدِيدِ.
 • رَحَضٌ: قَتَلَ هَ غَطَفَ آرَكَشِيدِ شَتِ
 مِرَحَاضٌ: مُشْرَاحٌ كَارِ آبِ.
 (رَحَى) رَحِيقٌ: رُحَاقٌ نُوْشَابِهَشْتِ، كُوشِ.
 رَحِيقٌ: رُحَابٌ مَانَدِ شَهْدِ، آبِ حَيَاةِ.
 • رَحَلٌ: اِرْتَحَلَ: اِنْتَقَلَ وَذَمَبَ رَوَانَدِ شَدِ، رُكُودِ كَرْدِ
 — — — مِّنَ الْوَطَنِ: مُهَاجِرٌ كُوجِ كَرْدِ، مُهَاجِرَتِ كَرْدِ.
 تَرَحَّلَ: تَنَقَّلَ سَفَرِ كَرْدِ.
 رَحَلٌ: صَبْرُهُ يَرَحُلُ اَوْرَارَهِي كَرْدِ، بِسَفَرِ اَوْرَادِشْتِ
 ه — تَنَقَّلَ: بَرَدِ، حَمَلِ كَرْدِ.
 ه — شَرَّ: فَرَسَادِ.
 ه — الْاَقْلَامُ الْحَيَاةِيَّةُ: صُورَتِ حَسَابِ بَابِشْتِ فَرْسَادِ.
 رَحَلٌ: سَرَجُ الْبَعِيرِ جِهَازِ شَتَرِ.
 — هَ قَفْشٌ: اَمْتَةُ السَّافِرِ بَارُوْبَنَه مَاسَفَرِ، جَامِدِ
 رُحْلَةٌ: شَرَّةٌ سَفَرِ قَهْرِيهِ،
 — قَصِيرَةٌ لَزِمَةٌ: كُودِشِ.
 رَحَالٌ: رَحَالَةٌ: كَثِيرُ التَّنَقُّلِ جِهَانِ كَرْدِ.
 — — — سَاغٌ: كَثِيرُ التَّرَحُّلِ دُنْيَا دِيدِ، سَفَرِ كَرْدِه.
 رَاحِلٌ: ذَاوِبِ عَازِمِ، مَاسَفَرِ.

— نَارِجٌ: مُهَاجِرٌ كُوجِ كَنْدُ.
 رَحِيلٌ: اِرْتَحَالٌ: ذُهَابٌ رَهْپَاژِ، غَزِيْمَتِ.
 — — — مُهَاجِرَةٌ: كُوجِ نَشِيْنِ، مُهَاجِرَتِ.
 هَ تَرَحُّلٌ: تَنَقُّلٌ حَمَلِ وَفَلِ، اِنْتِقَالِ.
 ه — الْمِثَابَاتُ: اِرْسَالِ صُورَتِ حَسَابِ بَابِشْتِ.
 مَرَحَلَةٌ: مَا يَقْطَعُهُ السَّافِرُ فِي يَوْمِهِ مَافَتْحِ كِه مَاسَفَرِ
 — مَسَافَةٌ: بِكَزَلِ رَاهِ. دُرُكِ رُوزِيَه پِيَايِدِ
 احْسَنُ مِنْهُ بِرَاحِلِ بِمَرَاتِ يَابِيسَارِ اَزَادِ بَهْرِ اَسْتِ.
 • رَحِمٌ: دِلْوَزِي كَرْدِ، رَحْمِ كَرْدِ.
 رَحْمٌ وَرَحْمٌ عَلَى: اِرْخِذِ بَرَايِ... رَحْمِ طَلْبِيدِ.
 اِسْتَرْحَمَ: بَخَشِشِ خَوَاشْتِ.
 لَا يَرْحَمُ: عَدِيمُ الرَّحْمَةِ بِهَرَمِ، سَنَكْدَلِ، سَتَمَكِرِ.
 رَحِمٌ. رَحِمٌ: اَيَّتُ الْوَلَدِ زَهْدَانِ، بِجَهْدِ دَانِ.
 قَرَابَةٌ —: مِّنَ الْاُمِّ خُوشِي اَرْطَرَفِ مَادَرِ.
 رَحْمَةٌ: مَرَحْمَةٌ رَحْمٌ، شَفَقَتْ، دِلْوَزِ.
 — و — اَللهُ رَحْمٌ وَبَخَشِشِ پُرُورِ دُكَارِ.
 تَحْتِ — كَذَا: دَسْتَقُوشِ، دِرَاخْشِيَارِ.
 بِسَاطِ الْ —: يَنْبَغِي عَلَى النَّفْسِ اَوْ يُمْكِنُ فِي الْمَنَازِلِ جَاوِزِ
 عَدَمِ — بِهَرَجِي، سَنَكْدَلِ، سَتَمَكِرِ. رُوبُوشِ كُوزِ.
 عَدِيمُ الْ —: سَتَمَكِرِ، سَنَكْدَلِ.
 عَرِشُ الْ —: سِرِّرِ رَحْمِ پُرُورِ دُكَارِ.
 رَحُومٌ. رَحِيمٌ: مَهْرَبَانِ، دِلْوَزِ، نَجْمُوارِ.
 الرَّحْمَنُ اَوْ الرَّحْمَانُ الرَّحِيمُ: بِمَشْنَدِ كُلِّ خَدَا بِمَشْنَدِ وَ مَهْرَبِ
 مَرَحُومٌ: مُتَوَفَّى دِرْگَزِشْتِه.
 اَلْ — فُلَانٌ: مَرَحُومٌ فُلَانِ
 • رَحَى هَ رَحَابَةٌ: جَاوِزَتِه دَسْنَسِ، اَسِيَابِ سَنَكِي دَشْتِ.
 حَجَرُ الْ —: سَنَكِ اَسِيَابِ.
 • رَخٌ (فِي رَخِغٍ) هَ رَخَاهُ (فِي رَخُو) هَ رَخَاهُ (فِي رَخْمِ)
 (رَخِغٌ) رَخٌ الشَّرَابِ: مَرَجَةٌ بِلَااهِ اَيَكِي كَرْدِ، اَيَكِ شَرَابِ
 ه — اَلْ — اَلْ — رَشَتْ: مُدْ بَارِيدِ.

ه رُخَه مُطَر: نَخَنه رُكَّار .

رُخ: طارِخَرانی کبیر (مغ ببار) (بزرگ آفسانه)

— مَعْرِي: بِجَمَته بکجور لا شَمُور .

— (في لبة الطلح) درباری شلخ (روح)

رَخَّاح: هَنِي: آسوده، راحت، درآسایش .

ه رُخَرُخ: رُخِي: اَرُخِي (راجع رُخو) سَدَکَر، شل کرد .

مُرخَرُخ: حید مقدود او مُنَوَّر سَت، شل .

• رُخَص: حید غَلَا ارزان بود با ارزان شد .

— لان و طري نرم و لطیف بود .

رُخَص: اَرُخَص: جملهُ رُخَصاً ارزان کرد .

— له بَنَكَا: اُجَاَزَ اجازهُ داد، اختیار داد .

ه — له: ه اعطاه رُخَصَه مَرُخَصِي داد .

اِسْتَرُخَصَ النبی: کالای ارزان بدست آورد .

— طَلَبَ الرُخَصَه اجازهُ خواست .

رُخَص: رُخِنَص: لَبَن نرم، لطیف .

— ه سَخِي: لَدُن ناعم رام، نرم .

رُخِنَص: حید غَالِي ارزان، گَرَبها، ناچیز .

رُخَصَه: اِذْن اجازهُ

— ه تَصَرَّج: بَرَاة پروانه، جواز .

• رُخَم الصَوْتُ آوازِش خوش و مطبوع بود .

رُخَمَت الدجاجة علی البینس مرغ کُرج شد، روی تخم

رُخَم الصَوْتُ صدای خوش آهنگ کرد .

— (في النحو) حذف کرد، ترخیم کرد .

ه — الارض: فَرَّعها بالزَّمام باسَنک مهر فرس کرد .

رُخَم: رُخَمَه: کُوکس، لا شَمُور .

رُخَم: اِرْخَام البینس: جوجه کبیر، جوجه کُرج

رُخَام: حَبَر مَرُوف سَنک مرمر .

رُخِنِم: رُخَم شیرین، خوش صد، خوش آهنگ .

تَرْخِیم الصوت خوش آهنگی، سهولت ادا .

— (في النحو) تَرْخِیم .

• رُخُو: رُخِي: ه ترخُخ سَت شد، بیجا شد .

— رَخَّ البینس توانگر شد، دولتمند شد، دربارز .

— رُخِي: اَرُخِي: سَدَل پائین آورد، پائین کشید .

— — — — — للعصان: اَطْلَق البینان دهانه اسب را هر کرد .

ه — — — — — حلَّ ه رُخُخ سَت کرد، شل کرد .

ه — — — — — اَطْلَق: فُك رها کرد .

تَرَاخِي: تَوَان سهل نگاری، سستی، بیجالی .

— الایمان لَكثَره البیع بواسطه فروش زیاد بازار

اِرْتَخِي: اِسْتَرَخِي: سَاَرُخُو سَت شد، بیجا شد .

— — — — — كَلَّ ناتوان شد، تحلیل رفت .

رَخَّاء: يُخِر فراوانی، ناز و نفیث، فراخی .

رَخُو: لَبَن سَت، نرم .

— السُّوط قِطْمه شَلَّو .

اِرْتَخَاء: اِسْتَرَخَاء سَت، شلی .

— — — — — سَجُو سبکسازي، نرمی .

— السَّيَّام: سَرَسَ الکساح مهن نرمی استخوان .

مُتَرَاخ: مُتَوَان سَت، کاهل، ثنبل .

— ه سَرَخِي: سَاج: ضد متوتّر نا اسوار سَت

• رُخَم (في رخم) ه ردّ (في ردّ) • رداء (في ردی)

• رَدَا: دَعَم نگهداشت، پشتیبانی کرد .

رَدُو (رداء): کان ردینا بدبود، پست بود .

اَرَدَا: مَیْرَه ردینا پست زُکُرد .

رَدِي: حید حَبَد پست، بد، نامرغوب .

— شِرَر بیهکاري .

— خَبِث پلید، ناکس .

— التَّزِيَة بے تربیت .

— الطبع بد خو، کج خلق .

اَزْدَا من پست تر، بد تراز .

رَدَاة: ضد جَوْدَة بدی، پستی .

— شَر بیهکاري .

• **رَدَّ بَ :** طریق رَدَب ای سَدَه کوچه یازده بن بست
 • **رَدَّ حَ :** مُدَّة طویله زمانه دراز .
 رَدَّ حَ : وَجَع خفیف ناراحتی، درد کمر .
 ۵- : اِمَان فی السَّبِّ ناسزاگوئی، بدگوئی، دشنام .
 ۵ رَدَّ حَ لَهُ : لعنه سر زدن کرد، ناسزا گفت .
 • **رَدَّ دَ :** مَكْرَر تکرار کرد .
 رَدَّ : اَرْتَجِعْ . اَعْلَ بَرگرداند، پس فرستاد، رَدَّ کرد .
 - : دَفَع پس زد، عقب زد، دفع کرد .
 - علی : اِجَابَ جواب داد، پاسخ داد .
 - الدَّيْنُ بدهی را برداشت، ادا کرد .
 - الشَّيْءُ اِلَى مَكَانٍ سرچامی خود گذارد .
 - الشَّيْءُ اِلَى صَاحِبِهِ اَرْجَعَه پس داد .
 - الزَّيَارَةُ باز دید کرد .
 - النُّورُ او الحَرَارَةُ هَمْسِ روشنی یا حرارت را منعکس کرد
 - الصَّوْتُ : جَلَّه بَرِنْد دوباره برگرداند
 - عَنِ عَزْمٍ : اِنْتِی مضمرین کرد، باز داشت .
 - التَّهْبَةُ : دَفَعَهَا بَادِلِل رَدَّ کرد، تکذیب کرد .
 - عَلَى الْقَوْلِ : نَفَسَه نَفَسَ باطل کرد، تکذیب کرد .
 - قَاوَمَ : سَدَّ ایستادگی کرد، جلوگیر کرد .
 - دَرَأَ دور کرد، دفع کرد .
 - الْبَابَ : اَطْلَقَه در رابست .
 - اِلَى مَرْكَزِهِ دوباره برقرار کرد، دوباره کجاش
 - اِخْبَارُ الْمُحْكُومِ جَنَائِماً اعاده حیثیت کرد .
 - اِلَى الْفَرِيقِ حَيَاتَه غریبی را دوباره زنده کرد .
 مَا يَرُدُّ هَذَا عَلَيْكَ شَيْئاً : لَا يَنْفَعُكَ فَاذْهَبْ اِلَى مَكَانٍ تَرْضَاهُ
 لَا يَرُدُّ : لَا يَنْفَعُ غَيْرَ اَبِلْ تَكْذِيبَ، انکار یا پذیر .
 تَرَدَّدَ فِي الْجَوَابِ : تَوَقَّفَ قَلِيلاً دُرنگ کرد، دودلی بود
 - فِي الْأَمْرِ : اِرْتَابٌ فِيهِ ظَلَمَ بِشَكِّ شَكَّ دَا، نزدیکی کرد
 - فِي الْكَلَامِ : تَلَجَّجَ لَكْتُ داشت، بالکت سخن گفت .
 - اِلَى الْمَكَانِ رَفَعَ وَآمَدَ کرد، سر زد .
 اِرْتَدَّ : رَجَعَ تَقَعَّرَ پس نشست، عقب نشست .
 - عَنْ تَرَكَ تَرَكَ کرد، دست کشید .
 - عَنْ هَجَرَ دَسْتُ برداشت، دست کشید .
 - رَاجِعاً اِلَى عَقَبِ نَشِئِنِ کرد .

اِسْتَرَدَّ : اِسْتَرْجَعَ پس گرفت، دوباره بدست آورد
 - خَسَارَةُ : اِسْتَاخَضَا بِاِزْبَانَتْ، درخواست جبران کرد
 - الشَّيْءُ : سَأَلَهُ اَنْ يَرُدَّهُ بازخواست، مطالبه کرد .
 رَدَّ : اِزْجَاعَ برگشت، واگذاری .
 - اِجَابَهُ : جَوَابَ پاسخ، جواب .
 - اِنْكَاسَ بازگشت، واکنش .
 - دَفَعَ : سَدَّ دفع، رَدَّ .
 - تَفَنَّدَ : دَخَلَ تَكْذِيبَ .
 - اِلِاعْتِبَارُ اَوِ الْتَرَفِ اعاده حیثیت .
 - اِلْحَقَّ اعاده، پس دهی .
 - اِلِجَاؤُهُ اِصْلَاحَ تکمیل .
 - اِلِغْفُلِ اَوْ تَأْنِيهِ : اَوْ اِنْكَاسَ واکنش، عکس العمل .
 - فِعْلُ الْآلَةِ پس زدن در ماشین .
 رَدَّ اَعْلَى در پاسخ ...
 طَلَبَ رَدَّ الْقَاضِي قَاضِي رَابِعُونَ دَاوِدَ بَقُولِ نَكَّرَ .
 ۵ رَدَّهَ : مُخَالَفَةً سَبَّوْس
 ۵- نَاعِمَةً سَبَّوْس آوردار .
 رَدَّهَ : سَدَّ الصَّوْتِ اِنْعَكَاسَ صِدَا .
 - : اَلْاَزْدَادُ اِلَى الْاَسَلِ اِلْجَلِيَّ بازگشت بخواراناکا .
 اِرْتَدَّ : تَرَجَّعَ عَقَبَ نَشِئِنِ، کاره گیر .
 - رَجُوعَ برگشت، رُفَعُ معکوس .
 - عَنْ الدَّيْنِ اَوْ الْقَعْدَةِ : مُرَوِّقَ تَرَكَ عَقِيدَ وَاَهْنِ مَلَّ .
 اِسْتَرَدَّ : اِسْتَرْجَعَ اَوْصُولَ، باز یافت .
 - سَعَبَ کاره گیر .
 - (فِي الْحَقِّ) تَفَاضَعَا اِسْتَرَدَّ .
 - طَلَبَ الرَّدَّ پس گیر .
 تَرَدَّدَ : تَوَقَّفَ رُبِيَّةَ دودلی، شک .
 - اِمْتِنَاعَ بِيْهِمِلِي، اِکراه .
 تَرَدَّدَ : تَخَفَّرَ اَمَدُ وَشَدَّ بَسِيَار .
 - تَكَرَّرَ الزَّيَارَةُ تَكَرَّرَ اِدِيلَر .
 مُرَدَّدَ : مَكْرَر تکرار کننده .
 مُرَدَّدُونَ : مُسَاعِدُوا الْفَتَى دَسْتَه نَعْدَه سِلَامًا، پیش خوانا
 مُرَدَّدُ : مَنْقُوضَ . يَنْقُضُ رَدَّ کرد، قَابِلِ نَقْضِ .
 مُرَدَّدَ : مُنْقَهَرِ کاره گیر، عقب نشین .
 - عَنْ الدَّيْنِ بَرگشته از دین .

مُرْدَد. مُرْدَدٌ ۲: حائز بازر سرگردان

— النحر در دل، به تصمیم.

رَدَسَ الارضَ: ذَكَّهَا بِالرَّدَسِ زَمِينِ را كوبيد، سفت کرد.

مِرْدَسَ: مِرْدَاةٌ (انظر ندل) زمین کوب، نجات.

مِرْدَاسَ: مِرْدَاسٌ الرُّسْلُ جَارِصَانِ كُنْ غَلْكَ.

رَدَعَ: حَتَّ جُلُوبَهُ كَرَد، مانع شد.

إِرْدَعَ عَنْ: كَفَّ وَارْتَدَّ جُلُوبُهُ شَد، خودداری شد.

رَادِعَ مانع، بازدارند.

رَدَّغَةً: رِدَاغٌ وَخَلَّ شَدِيدُ الرُّوْجَةِ كِلَ، لَیْنِ.

رَدَفَ: تَبَعَ پیروی کرد، پشت سر نهاد.

—: رَكِبَ وَرَاءَهُ پشت سوار شد.

رَادَفَ: رَكِبَ وَرَاءَهُ دَوْرَكَه سوار شد.

تَرَادَفَتِ الْكَلَامَاتُ: تَشَابَهَتْ فِي الْمَعْنَى هم معنی بودند.

تَرَادَفُوا: تَنَاجَوْا بِعِ دَرَجَةِ آمَدَنْد.

—: سَارُوا خَلْفَ بَعْضٍ بَرَدِیْتِ رَفَنْد.

رَدَفَ: خَلْفَ. وَرَاءَ پِشِنِ بَعْقِی.

—: عَجَزَ كَهْنٌ، سُرِن.

رَدِيفَ ۱: رَاكِبٌ
خلف راكِب
دو تركه سوار

رَدَافُ النَّبَاةِ: كَهْنٌ كَهْلُ حِوَانٍ

آرداف مشتمله: مجازة { فیه که زنه از برادران خود میگذاردند. }
الرودفان: الليل والنهار شب و روز.

رَدِيفَ ۲ (في الجيش) يَزُوذُ خِيَمَ، احْيَا لَدُنْكَ
جَنَدِي — يَطْلُبُ عِنْدَ الْحَاجَةِ سِرَابَازِ دَخِيمِ.

تَرَادَفَ السَّلَامُ: تَشَابَهَ الْمَعْنَى هم معنای، تَرَادَفَ كَوْنُ.

مُرَادِفَ: مُتَشَابِهَ الْمَعْنَى لَفْظَ مُرَادِفِ، هم معنی.

مُسَرَادِفَةٌ: كَلِمَةٌ تَشَابَهَتْ فِي الْمَعْنَى لَفْظَ مُرَادِفِ.

رَدَمَ الحُمْرَةَ: كَوْدَالَ رَا بَا خَالِكِ بَرَكِرَد.

—: أَزْدَمَتِ الْمُنَى هَمِيشَه تَبِ دَارَا سَت.

رَدَمَ: حَتَّ خَرَّ خَالِكِ رِزِي.

—: انْقَضَى الْمُهْمُ آثَارِ خَرَابِ.

رَدَنَ: غَزَلَ عَلَى الرَّدَنِ بِشَمِ هَا پِنِه دَارِشَت.

۵ — عَلَى: بِرَطَمَ وَدَمَدَ غَزَرَ كَرَد، لَنَدَلَنَدِ كَرَد.

رُدْنِ: كَسَمَ آسَلِیْنِ.

نَهْرُ الْأَرْدُنِّ رُو دَخَانَه اُردُن.

شَرْقِ الْأَرْدُنِّ كُثُرَادِرْدَن.

مِرْدَنَ: مِغَزَلَ دَوَكِ پِنِه رِی.

—: وَبِرَنَاسِ دَوَكِ وَجَرَحَكَ.

۵ رَدَّةٌ (فِي رَدَدٍ): نَحَالَةٌ

رَدَّةُ الدَّارِ: أَوْسَعُ مَحَلٍّ فِيهَا تَأَلَّاهُ النَّظَرُ جَالِمِلَت.

رَدَّيْ: رَدَّيْ: سَقَطَ أَوْ هَمَكَ مَرَدٌ، هَلَاكَ شَد.

رَدَّيْ: أَرَدَّيْ: صَرَعَ زَمِينِ زَد، اَزْبَادَا وَرَد.

—: قَتَلَ كَثَّ، هَلَاكَ كَرَد.

تَرَدَّيْ: اِرْتَدَّيْ: نَبَسَ پُوشِید، جَامِه دَبَرِ كَرَد.

—: فِي كَذَا: سَقَطَ افْتَادَ، لَغَزِيد.

رَدَاءَ: عِبَاءَ عِبَا، رُو پُوش.

—: ثَوْبَ جَامِ، لِبَاس.

رَدِیْ (فِي رَدَا) پِشَت.

رَدَّيْتُو رَادَايُتُو.

رَدِيفَ (فِي رَدَفٍ) دَخِيمِ.

رَدَّتْ: أَرَدَّتْ السَّمَاءُ رَهْزَرِ بَارِيدِ.

رَدَّادُ: مَطَرٌ خَفِيفٌ نَمِ نَمِ بَارَانِ.

رَدَّوْلَ: كَانَتْ رَدِیَّةً پِشَتِ كَرَد، نَاكِسِ وَفَرِ مَاهِ بُود.

رَدَّلَ: أَرَدَّلَ: رَفَضَ رَدَّ كَرَد، دَوْرَانِ دَاخَت.

—: اِسْتَرْذَلَ: اِسْتَفْرَضَ خَوَارِشْمِ، نَاجِیْرَ شَمَرِ.

۵ — رَدَّلَ: اِهَانَ اِهَانَتِ كَرَد.

رَدَّلَ: رَدَّ ذِلَّ: سَافِلِ خَوَارِ، زَبُونِ، فَرِ مَاهِ.

—: رَفَضَ عَدَمَ قَبُولِ، رَدَّ.

رَذَالَة: سَفَالَة پستی. فرومایگی، زبونگی.

رَذِيْلَة: سِدْقِيَّة فساد، تباهی، هرزگی.

رَذَز (فی رَزَز) برنج.

رُزْزَة: رُزِيَّة. رُزِيَّة: مصیبه، بلا، آفت، بدبختی.

رُزْبُ الْمَكَان: لزوم در یک جا ماندن.

مِرْزَبَة: عَصَى مِنْ حَدِيدٍ عَصَا آهنی.

مِرْزَاب: رِثْرَاب ناودان.

رُزِيَّة: احتیاطی اسباب یدکی.

رُزْخ تحت حمل از پا درآمد، واماند.

رُزْز: مَقْلَ پر داختن کرد، جلا داد.

رُز: غَرَز بر پا کرد، اسوار کرد، فرو برد.

رُز: اُرْز: حَبْ يُطْبَخ بِمِرْوَف برنج.

— بَلْبَن شیره برنج.

— دُفین پلو.

عُصْفُورُ الْـ: کبکشتک جاوه.

رُزْزَة: مِسَار بِمِجْلَة زینت میخ میخ.

مِسَار — حَبْرَت زینت میخ میخ.

رُزَق: اَوَّلُ الرِّزْقِ الی روزگار آمدن، روزی رساندن.

رُزِقَ: نَالَ الرِّزْقَ بروزی رسید، کامیاب شد.

— بِالْبَنینِ بچه دار شد.

اِرْتَقَ: زنده گم کرد، روزی بدست آورد.

اِسْتَرْزَقَ: طَلَبَ الرِّزْقَ در پی روزی رفت، در تلاش بود.

رِزْق: كُلْ مَا تَنْفَعُ بِهِ وسائل زندگی، معاش، گذران.

— حَطَّ او خَبِرَ اِقْبَالَ، طالع، خوشبختی.

— (فی سوریه): مَلِكُ دَارِء، اموال، املاک.

— مِ: دِ مایه حق، دستمزد.

— مَوْرُوث دَارِء موروثة، مرده دیک.

دِ بَخْشَش رِزْقَك الله بخشنی، هر چه نصیب است مرا بدهد.

الرِّزَاقُ روزی دهند، خداوند.

مِرْزُوق: حَسَنُ الْمَطْ خوشبخت، کامیاب.

مُسْتَرْزَقَة: جنود مأجورون سربازان مزدور، مزدوران.

رَزَمَ: حَزَمَ پیچید، بسته بستن کرد.

رِزْمَة: حُرْمَة بسته، گره بندی.

— کبیره: دِهَالَة. اِبْنَاهُ عدل، لشکر.

— دِهَالَة: دِهَالَة (نحو ۵۰۰ فرخ ای طلحه) بند باند.

رَزَن، رَزَن: کَانَ رِزْنًا مَئین بود، سنگین، با وقار بود.

رَزَن الشیء: قَدَرُ وَزْنِ بَاوَزُو کَشید، بازر آورد کرد.

— بِالْمَكَانِ: اِنَامَ اِفَامَت کرد، ماند گار شد.

رَزَان: اِمْرَاة رَزِيْنَة زن جدی و با وقار.

رَزَانَة: رِصَانَة آرایش، مناسبت، سنگینی.

رَزِيْن: رِصِيْن آرام، با وقار.

—: نَقِيل گران، سنگین، پر زشت.

اُرْزَن: خُتَب صُب چوب سخت.

رُزْنَامَة اداره باز نشستی، سالنامه.

رُزْزَة (فی رَزَز): رُزِيَّة (فی رَزَا) رسا (فی رسو).

رُزْز: سَقَطَ الی اَسْفَل مُرْفَش شد، فرو رفت.

— فی اَلْمِتْحَانِ: اَخْفَقَ ناکام شد، در امتحان رو شد.

رَسَبَ: پائین آورد، نمانداخت.

رَاسِب، رُسُوب: سَقَطَ مُرْفَشین، لای، رسوب.

— (فی اَلْکِیْبَا) جَمْعی که از محلول جدا میشود.

تَرْسِيْب انفصال جَمْع از محلول، ترفشینی.

رَسْتَق: كَسَلُ النّافِثِ دوباره بر کرد، تکمیل کرد.

مَرَسَق: مُبَسَّر آسوده حال (در زندگ).

رَسَحَ مَرَسَحَ: مَشْرَح، دَارُ التَّحْيَلِ تماشاخانه.

—: مَكَان او مَسْمَة التَّحْيَلِ صحنه نمایش.

رَسَخَ: نَبِت پابرجا شد، اسوار شد، برقرار شد.

—: تَأَسَّل ریشه دار شد.

اُرْسَخَ: رَسَخَ برقرار کرد، محکم کرد، اسوار کرد.

— فی الدِّیْنِ: جَا بَکَرِ سَاخْت، جایگزین کرد.

رُسُوخ: تَبَات اسناری، پایداری.

رَاسِخ: ثَابِت اسنار، پایدار، محکم.

—: مُنَاقِل ریشه دار، پارچا.

—: فِ كَذَا: مُتَكَبِّر پابه دار، بااساس.

رُشْعُ الْبَدَنِ: حُج دست.

—: الرِّجْل قوزک پا.

سَاعَة —: اَوَیْد ساعتچی.

رُسْف: مَقَى مُقْبِلًا بَادِسِنْد دَرَفَت.

رُیْل: اِسْتَرْسَل الشَّعْرُ وَاَمْنَالِه وَلِشْد، بلندشد.

رَاسَل: تَرَاوَل مع: کَاتِب مکاتبه کرد، نامر نویسی کرد.

اَرَسَل الشَّعْرَ: وِیْر، بَعَث فرستاد، روانه کرد.

—: تَقْوَدَا پُل رساند، حواله کرد.

—: فِ طَلَبِ دِبَالِش فرستاد.

تَرَسَل: تَهْمَل و تَرَفَق سِرَفَت بجا داد، بهر تروطلا عمل کرد.

اِسْتَرْسَل فِ الْکَلَامِ: بَرَاغ مَعْنِ گفَت، دِبَاله داد.

رَاضِل: سَهْل روان، آسان، آرام.

—: مُتَرَسِل: سَبَط (شَعْر) مَوْبِلِد، دراز و باز.

رَسَالَة: خِطَاب پیام، نامه.

—: غَرَامِيَة نامه عاشقانه.

—: كُتْرَانَة: كُتْخَبِيب كُتَاب كوچك، جزوه.

—: مَقَالَة: بُنْد رساله، مقاله.

—: مُهْمَة مَأْمُورِيَة، خد مت.

—: الدُّكُوْرَا (لَيْلِ دَرَجَة الدُّكُوْرَا الْبَلِيَّة) رساله لاجنها.

—: اِسْرَسَالِيَة: شَيْء مَرْسَل كَالَاه فرستاده، مجموعه.

—: بَسْمَعَة هَبْت غَايِد مَكَان، فرستادگان.

رَسُوْل: اِسْرَسَال پِلت، فاصد.

—: بَرِي اَوْخَس اِلَهِي، فرستاده.

—: اَفْرَاز التَّمَدِّد الصَّمْ مَا دَه شَهْمَا كَرِهْل خُود دَر كَرَسَل.

—: نَذِر خِر هِنْد، منادی.

—: خُوَارِي: پُرو.

—: مَرْسَل: مَبْنُوت فرستاد، نمابند، سفر.

رُسُوْلِي: وَاسِطَه بَر بَاب.

مَرْسَل: (اَلتَّخْبِير بِالذِّنِّ) مَبْلَغ، دَعُوْت كُنْد بَدَل.

—: اِلَه: التَّسْلِم گيرنده، در بابت كُنْد.

مَرْسِل: اِسْرَاسِل: اَلذِي يَرْسِل فَرَسِنْدَه.

مُرَاسِل: مَكَاتِب خَبَر نَكَا، نامه نگار.

مُرَاسَلَة: مَكَاتِبَة نامه نگاری.

—: خَاوِم جُنْدِي: حَاشِيَه دَر اَرَدُو.

رَسَم: صَوْرَة طَرَح دِرْزِي كَرْد.

—: بِالْاَلْوَان: نَقَش نقاشی کرد.

—: الشَّيْء: صَنَع صُوْرَه صورت سازی کرد، با كَشِيْد.

—: وَصَف: نَمَائِش دَاد، شَرَح دَاد، تَصْوِير كَرْد.

—: لَه كَذَا: اَمْرَه بِر بَاو دَسُوْر دَاد، مَقَرَّر دَاشْت.

—: كَرَسَن: بَوَظِيفَه رُوْحَا اِخْتِصَاص دَاد.

رَسَم: تَصْوِير اَوْ صُوْرَه نَفْشَه كُنْد، نَكَا، شَكْل.

—: صُوْرَة طَرَح، اَنكَارَه، عَكْس.

—: وَصَف: تَوْصِيف، تَعْرِيف.

—: اَرَضْ: نَشَانَه، نَفْش.

—: خِيْمَة: طَقْس آهِن، آدَاب، رِسُوْم مَذْهَبِي.

—: عَادَة رَسْمِيَة آدَاب و مِرَاسِم، تَشْرِيفَات.

—: مَحْضَل: كَرُوْكِي نَفْشَه سَادَه، اَنكَارَه.

—: نَظَرِي: طَرَح سَادَه بَاهِدَاد.

—: بِالْاَلْوَان: نَقَاشِي بَارَنَك و رُوغ.

—: خَرِيْبَة: مَالِيَاَت، عَوَارِض.

قَلَم —: قَلَم رَسَم.

وَرَق —: اَوْرَشَم (شَفَاف) كَاغَذ شَفَاف.

وَرَق —: (سَبَك خَشَن) كَاغَذ ضَعِيف.

رَسْمِي: ذَوِجَة رَسْمِيَة اَوْ حُكُومِيَة رَسْمِي.

—: اَسُوْلِي: قَانُونِي، قَانُون.

—: مَحْتَمَس بِالرَّسْمِيَّات تَشْرِيفَات.

—: مُتَكَلِّف خَشَك و مَقَرَّرَاتَه.

تَوْب —: لِبَاس تَمَام رَسْمِي.

شَيْئَه —: بِيَم رَسْمِي.

غِيَر —: غِيَر رَسْمِي.

اِجْرَاء —: (اِي دِيَوَانِي سَيِّف) اِنْجَام تَشْرِيفَات خَشَك.

رَسْمِيَّات: سَخِيْفَة رَعَايَات تَشْرِيفَات رَسْمِي بِيَتَر اَز اَمْرَه.

۵- الماء: قَطَرُهُ آب را صاف کرد، تصفیه کرد.
 ۵- زَكَمَ: سُرَا خورد، زکام شد.
 تَرَشَّحَ لِنَصَبٍ: نامزد شد، در نظر گرفته شد.
 - لاسًا: نَاقِلُهُ شایستگی داشت، لایق بود.
 رَشَّحَ تَرَشَّيْحًا: وَكَّفَ: نَصَحَ } تراوش، رشد
 - ۵-: تَحَلَّبَ بِالْأَبْنِ: تصفیه.

-: هَرَقَ

۵-: زَكَمَ سُرَا خوردگی.

تَرَشَّحَ لِنَصَبٍ: نامزدی.

مُرَشَّحَ لِنَصَبٍ: نامزد کار با شایستگی.

-: لَجْلِسُ التَّوَابِ (مثلاً) نامزد نمایندگی مجلس.

۵- مُرَشَّحُ الْمَاءِ: رَاشِحٌ: راویق صاف کن.

رَشَّدَ: أَفَاقَ: پهبوش آمد، جهود آمد.

-: اَعْدَى: براه راست افتاد.

۵-: بَلَغَ رُشْدَهُ: او سِنَ الرُّشْدِ: بِن رشتد رسید.

أَرَشَدَ: عَلَّمَ: آموخت، یاد داد.

-: رَشَّدَ: دَلَّ: هَدَى راه را به خود کرد، هدایت کرد.

-: أَشَارَ عَلَى: نَصَحْتُ: داد، پند داد.

اسْتَرْشَدَ: طَلَبَ: الْإِرشَادَ: مشورت کرد، رأی عقیقه خوا.

رُشْدَ: عَقْلَ: مَوَاقِفَ: خرد، شعور.

-: رَشَّدَ: رَشَّدَ: يَنْظُرُ حَقًّا: آگاهی، هوشیار.

بَلَغَ رُشْدَهُ: بِن رشتد رسید.

فَقَدَرَهُ: عَقْلَ: خُودِ: او را درست داد، دیوانه نشد.

سِنَ الرُّشْدِ: بُلُوغَ: حَدِّ: رشد.

ابْنُ رُشْدٍ: فِيلَسُوفُ الْعَرَبِ: فِيلُوسُف معروف عرب.

ابْنُ رُشْدَةٍ: ابْنُ شَرْعِي: فِرْزَنْدِ شَرْعِي.

وَقَادَ: بَاتَ: شَاهِي.

-: بَرِّي: حَرْفَ: تَرَه: تیزک آید.

رَاشِدٌ: رَشِيدٌ: يَفِظُ: صَاحٌ: بیدار، هوشیار.

-: عَاقِلٌ: دَارِی: عَقْلُ: سلیم.

-: مُتَهَبِّدٌ: کِسِیکِه: براه راست افتاد.

۵-: بَالِغٌ: رُشْدَ: قَیْرَ: بَالِغٌ: واکامل.

مَتَشَكَّ بِالرَّسْمِیَّاتِ: پابنده تشریفات.

مَلَابِسٌ رَسْمِیَّةٌ: لباس دربار.

رَسْمِیًّا: اَصُولِیًّا: رَسْمًا.

رَسَامٌ: وَاضِعُ الرُّسُومِ: المُنْدِیَّةِ: نقشه کش، طراح.

-: مَقْصُورٌ: نَظَاشٌ: نقشه کش.

مَرَسَمٌ: عَرَفَ: الرَّسَامَ: نگارستان، کارگاه.

-: السِّینَا: مَسْتُودِیو: جای فیلم برداری.

مَرَسُومٌ: مَقْصُورٌ: دَارِی: نقش و نگار.

-: مُدَبِّرٌ: طَرَحَ: شد.

-: مُعَيَّنٌ: مَقَرَّرٌ: معین.

-: مَأْمُورٌ: مَأْمُورِیَّتٌ.

-: بِقَانُونٍ: اِسْرَاعًا: بِمُوجِبِ نَصُوبِ: نام با آئین نام.

مَرَايِمُ الْجَنَازَةِ (مثلاً) آئین جنازه، مراسم دفن.

۵- رِشَالٌ: رَأْسُ: مَالٍ: سَرَاپِیَه.

رَسَنُ الدَّابَّةِ: قَبَاد: اِفْسَار.

رَسُو: رَسُو: الْمَرْكَبُ: لُكْمًا: نَدَازِی: کشتی.

رَسَا: الْمَرْكَبُ: کشتی لُكْمًا: نَدَازِی.

-: الْمَرْكَبُ: اَوْدَاقُهُ (او الطَّائِرَةُ) عَلَى الْبَرِّ: مَجْشُكِي رِبَد.

-: ثَبِثَ: مَحْكَمًا: وَاِسْتَوَارَشَدَ.

۵- الْمُرَادُ: اَو: اِعْطَا: مَقَرَّرَ: رُكْرِدَ (بِاِحْكَامِ قَضَائِهِ).

أَرَمَى: السِّفِيْنَةَ: کشتی را در لنگرگاه قرار داد، لُكْمًا: نَدَازِی.

-: حَبَرَ: اَلْاَسَاسَ: سَنَكَ: بِنَادَ: رَاكَا: كَلَذَاثَ.

رَأْسٌ: وَاقِفٌ: فِي: الْمَرْسِی: اِهْبَثَ: دِرْلَنگَرگاه.

-: ثَابِتٌ: پَابرجا.

-: (الْمَجْمُوعُ: رَأْسٌ): جَبَلٌ: كُوه.

وَرَسَاةُ الْمَرْكَبِ: لُكْمًا: کشتی.

مَرَسَى السُّنَنِ: مَرَفًا: جَايِ: پَابُزْدَن: بندرگاه.

رَسُولٌ (فِي: رِسَالٍ): رَشَّ (فِي: رَشَّشٍ): رَشَا (فِي: رَشُو).

رَشَّحَ: اِرَ: تَرَشَّحَ: اَلْمَاءَ: تَحَلَّبَ: تَرَاوَشَ: كَرَمَ: نَفُوزَ: كَرَمَ.

-: ۵-: اَلْاَبَاءَ: وَكَّفَ: نَفَّحَ: نَفَّحَ: كَرَمَ: چکه کرد.

-: اَلْجَسَدُ: عَرَقَ: عَرَقَ: كَرَمَ.

رَشَّحَ: اَهْلًا: لَامَرَمًا: نَاخِرَ: كَرَمَ: مَعَرَفَ: كَرَمَ: اَمَادَ: كَرَمَ.

-: اَلرَّجُلُ: لِنَصَبٍ: ذَكَرَ: اِسْمَهُ: نَاخِرَ: كَرَمَ.

رَشْدِيَّة: بلوغ الرشد رسیدن بن رشد .
 ارشاد: دلالة راهنماي هدایت .
 — تعلیم آموزش .
 — مشورة صوابدید، پند .
 مُرْشِد: ذلیل راهنما، سرشته .
 — مُعلِّم آموزگار .
 (رشد) رَشَّ الماء و غیره آب پاشی کرد .
 — الأرض بالما، زمین را آب پاشی کرد .
 — الحائط بالجیر (جس) دیوار را پنبه آب زد سفید کرد .
 — الشجر بالما و غیره (انظر بفتح) درخت را آب داد .
 — ذقیقاً او سکر علی: نذغ آرد با شکر درو... پاشید .
 ست . ارشئت السماء در زیر بارید .
 رَشَّ: الاسم من رشَّ پنبه آب، سم پاشی، آب پاشی .
 ۵ — العید: خُرْدُق، و صاس صغیر ساچه، تبر .
 قربة الرش (رش الطرقي) ماشین آب پاش .
 رَشَّة مَطَر رگبار .
 ۵ — خُرْدَقه سمیخه تر صاس کلوله .
 رَشَّاشَة: أداة مُقَنَّبة لرش الماء، منشفة سرب پاش .
 — الحدائق: بیرقَة آب پاش .
 — (الراسی): بندقیة آلیة مسلسل قفل خودکار .
 — الرواق العطرية: ۵ بقیعَة گلاب پاش .
 — السکر والدقیق و غیره: نذاعه (شکر پاشی یا آرد پاشی) .
 ۵ رَشَّفَ الا: شرب ما فی ثلثة سر کشید .
 — ارشفت الشراب: مَمَّه خرد خرد آشامید .
 ۵ رَشَّق: بِحَجَر سگسار کرد، سنگ انداخت .
 — بلیانه بدگوئی کرد، زبان درازی کرد .
 رَشَّق: کان حسن القد بلند بالا بود، خوش اندام بود .
 — کان سراً خفیفاً چایک و وزنک بود، زبردست بود .
 رَشَّاقَة: انعام رعناغ مغوش اندامی، خوش بالا .
 — سرعنة و حیفه چایکی، چالاک، نودستی .

رَشِيقُ القوام زیبا، خوش اندام، سرفامت .
 — الحركة: دشمناش، خف چایک دست، چالاک، وزنک .
 رَشَمَ: ختم مهر کرد، مهر زد .
 ۵ — الصلیب: صلیب (پشتا و دوطرین نشان صلیب درین) .
 ۵ رَشَقَة المصان و الحمار افسار دینکین اسب املاغ .
 (رشد) رَشَّ الراش ۵ بفتیش بخشش، انعام، پول جای .
 رَوَّشَن: كَوْنَةُ السَّقْفِ روزنه سقف طاقچه .
 —: ینسكة طاقچه، جاعته و چراغ رشوه پور .
 رَشَّو: ارشاه، برطوط رشوه خور، فاسد .
 رَشْوَة: برطیل رشوه .
 راش: مَقْدَم الرَشْوَة رشوه دهنده .
 رَشَّاء: برطل رشوه داد، مصرف کرد .
 ارشائی: قبل الرَشْوَة رشوه گرفت .
 مُرَشَّس: ذیل الرَشْوَة رشوه ستان .
 ۵ رش: و صاس (فی رصص) و روانه (فی رصن) .
 ۵ رَصَدَ: رَقَب مواظب بود، گوش زنک بود .
 —: رَصَدَه تَرِیس در انتظار بود، چشم براه بود .
 ۵ رَصَدَ الحساب: وَزَنه و قله موازن کرد، حساب را بست .
 ارَصَدَه ثبُتاً: اَعَدَه فراهم کرد، آماده کرد .
 رَصَدَ: مُرَاقِبَة مراقب، گوش زنکی .
 رَصَدَ: ما یُرَصَد به انکثر طلسم و جادو .
 —: مَرَصَد: کین دام .
 ۵ رَصِید الحساب: باقیه با مانده حساب، ثمنه .
 ۵ — البضائع: ان موجود منها کالای موجود .
 تَرَصِید اتمتر موازنه دفترهای تجارتی .
 مَرَصَد: مَرَصَد فُلکی: مَرَب رصدخانه .
 مَرَصَدَة: مَرَقَب دوربین کوچک، لنگوب .
 یدک مرصد ملک اضلانی ناپدید .

- ۵- رَصَصَ العِيءَ : غَطَاهُ بِالرَّصَاصِ مِنْ بَوَاشِيرٍ كَرْدَ . بَاسِمْ رُكْنِ كَرْدَ .
 ۵- رَصَمَ أَوْ عَوَّادَ الرِّصِفِ : حَقَّقَ بَارَانْدَازِی .
 رَصِيفٌ ۲ : مُعْظَمُكُمْ ثَابِتٌ ، قَرَصٌ ، اسْتَوَارَ .
 : رَصِیلَ هَمَكَارَ .
 رَصَافَةٌ : اِخْتِکَامُ اسْتَوَارِی ، سَمْنَتِی ، یَکْجَارْجَکِی .
 ۵- رَصَنَ : کَانَ ثَابِتًا وَرَبِنًا مَثْبُوتًا ، سَلْکِنَ بُوَد ، بَاوَقًا بُوَد .
 رَصَانَةٌ : مَثَلٌ ، وَفَارٌ ، سَنَکِیْنِ .
 رَصِینٌ : ثَابِتٌ حَازِمٌ ، آوَامٌ ، مَیْنِیْنِ ، سَنَکِیْنِ .
 • رَصِیف (لِي رَصِف) • رَصِین (لِي رَصِن)
 • رَصَ (لِي رَضِی) • رَضَاءُ (لِي رَضِی)
 • رُضَابٌ : لُعَابٌ ، رِیْقٌ ، لُعَابٌ ، آبِ دِهَانِ .
 • رَضَخٌ : کَثَرَتْ سَنَکَتُ ، خَرْدَکُ .
 : اِذْعَنَ وَاکْذَارَ ، تَسْلِیمَ شَدَنَ ، تَنَ دَرْدَا .
 : لَانْ زَمَرَشَدَ .
 : لَهُ مِنْ مَلَأَ : اَعْطَاهُ قَلِيلًا مِنْ کَثِیرِ اِندَکِ زَبِیَارِدا
 خُودِرَا بَدَوْدَا .
 رَضَخٌ ، رَضِیْعَةٌ : الْعَطَاءُ الْقَلِیلُ بِمَشْشِ کَرِ .

- رُضُوخٌ : اِذْعَانٌ وَاکْذَارِی ، تَسْلِیمِ .
 مِرَضِخٌ : کَثَارَةُ (الْجُوزِ وَاللُّوزِ)
 قَنْدَقِ شَکْنِ .
 • رَضْرَضَ : جَرَشَ کَوْبِیدَ ، خَرْدَکُ .
 رَضْرَاضٌ : اِذْعَانٌ لَطِیْفٌ ، رِیْکٌ ، سَنَکَ رِیزِ .
 (رَضَضَ) رَضَضَ : جَرَشَ کَوْبِیدَ ، سَاشِیدَ .
 ۵- الرِّضْوُ : کَدَمٌ ضَرْبُ زَرْدِ ، کُوفَتِ کَرْدِ .
 رَضِیضٌ : مَرَضُوضٌ ضَرْبُ دِیدِ ، کُوفَتِ .
 قَصَبَةٌ مَرَضُوضَةٌ : خَرْدَشْدَه .
 • رَضِيعٌ : اِمْتِنَانُ التَّدْبِیِّ پِشَانِ رَا مَکِیدِ ، مَلْکُ شَهِرِ .
 اَرْضَعُ ۵- رَضَعَ شِیرَادَ ، دَرِیْغَلْ کُوفَتِ .
 رَضَعُ ، رَضَاعٌ ، رَضَاعَةٌ : دُورَانِ شَهِرِ خَوَارِگی .
 رَضَاعَةٌ ۲ : اِستِغْنَاءُ التَّدْبِیِّ مَکِیدِ پِشَانِ .
 اَرْضَاعُ ۵- تَرْضِیعُ شَهِرِ دِهَمِی .
 ۵- رَضَاعَةٌ : زَرْجَاغَةُ الْاَرْضَاعِ السَّامِیِ بِطَرِیْقِ پِشَانِ
 دَاوِیْ بَرای شَهِرِ دَاوَنِ بَیْطَهَ هَا .

- رَصَصَ العِيءَ : غَطَاهُ بِالرَّصَاصِ مِنْ بَوَاشِيرٍ كَرْدَ . بَاسِمْ رُكْنِ كَرْدَ .
 : رَصَمَ : کَبَشَ وَدَلَّ : بَزُورْ جَارَادَ ، چِیَانْدَ ، بَا قَتَارْ جَارَادَ .
 : : دَلَّ : سَنَکَ کَرْدَ ، سَنَبَهَ زَرْدَ .
 رَصَصَ ۲ : رَصَصَ ۵- سَنَکَ : سَنَکَ هَمِ چِیدَ .
 ۵- : رَتَبَ : مَرْتَبَ کَرْدَ ، مَرْتَبَ چِیدَ .
 رَصَاصٌ : مُعْظَمُ ثَقِیلِ سَرَبِ .
 : اَسْتَوَدَ : اَسْرُبَ مَغْزِ مَدَارَ ، سَرَبِ سِیَاهِ .
 قَلَمٌ : : مَدَادُ .
 مِيزَانُ أَوْ خِيطُ السَّ - کُلُوهَ سَرَبِ ، رِیْطَا کَارَ ، شَا قَوْلِ .
 رَصَاصَةُ الْبَشْفَةِ : کُلُوهُ .
 رَصَاصِی : مِنْ الرَّصَاصِ أَوْ ثَقِیلِ کَلَرَصَاصِ (سَرَبِ بَاسِمْ رُکْنِ کَرْدَ)
 : الْوَنُ خَا کَثَرَتْ رَنَکِ .
 : : یَحْتَوِیْ رَصَاصًا أَوْ یُشَبِّهُهُ سَرَبِ دَارَ .
 التَّسْمُ السَّ - مَحْمُوسٌ اَزْ سَرَبِ .
 رَحِیصِینِ ، مَرَضُوضٌ : تَکَبُّوسٌ بِهَمِ فَرْشَ ، سَنَکَ هَمِ .
 اَرْضُوضَةٌ : تَلَسُّوَةُ الْبَلَدِیَّةِ کَلَامَ
 تَابِیْنَاهُ مُسْتَعْرَافًا .

- رَضَعُ : نَقَطَ مَرْتَبَ چِیدَ ، پَهْلَوِیْ هَمِ کَذَارَ .
 : بِالْجَوَاهِرِ جَوَاهِرِ نَظَّانِ کَرْدَ ، بَا جَوَاهِرِ اَرَاکِ .
 رَضِیْعَةٌ : حَلِیَّةٌ وَطَائِفَةٌ مَدَالِ بَزُورْ .
 مِرَضَاعٌ ۵- تَحْلَةُ : بِلْبُلْ سَ ، دَوَامَهَ فَرْخِ .
 مِرَضَعٌ بَکْدَا : جَوَاهِرِ نَظَّانِ بَا ...
 : (اَلْمَجْمُوعُ رَا صِعَ) : مِدَالِیُونِ نَقَرَةُ ، حَلَاةٌ ، قَابِ کُوجِکِ طَلَاةٌ ،
 ۵- رَضَعَتْ الطَّرِیقَ : سَنَکَ فَرْشِ کَرْدَ .
 رَضِیْعَتِ اَشْنَانَهَ : اِنْتِظَمَتْ دَنْدَانَهَا بِشِ دَرِیْغَلْ هَمِ بُوَد .
 رَضَعُ الطَّرِیقَ : سَنَکَ فَرْشِ کُودَنِ رَا هَمَا .
 رَضَعُ ۲ : رَضِیْفُ : الطَّرِیقُ الْمَرْصُوفَةُ رَاةً بَا خِیَابِ سَنَکَ
 فَرْشِ .
 ۵- : الشَّارِعُ : مَشْشِ . اَفْرِزَ پَا دِهَ دَوِ .
 ۵- : الْحَلَّةُ وَغَیْرَهَا : سَکُویْ رَاةً آهِنِ .
 ۵- : الْبِنَاءُ : اِسْکَلَهَ ، بَارَانْدَازَ بِنْدَرِ .

رَضِيع: مازَال رَضِع بِه شَهْوَار.

—: طفل كودك بِه.

—: بَرِيءٌ. أَخ بِالرَّضَاعَةِ برادرشیه.

مُرَضِيع: الامُّ ولها ولد تَرْضِعه زَن شیرده.

—: مُرَضِعة المرأة تَرْضِيع بِأَجَر دابه.

—: اُمٌّ فی الرِّضَاعَةِ مادررضاعی.

رَضْفَةُ الرُّسْبَةِ كاسه زانو.

رَضِي. إِذْ أَنْهَى الشَّيْءَ وَبَرَوِيهِ: قَبْلَهُ قبول کرد. ن درداد. زیربار رفت.

—: —: الشَّيْءَ: قَنَعَ بِهِ راضی شد. ساخت.

—: عَنْهُ وَعَلَيْهِ: ضِدَّ سَطَطِ خَوْشَوْثُ شَد.

—: عَنْهُ وَعَلَيْهِ: اسْتَحْنَه پسندید.

—: اَللَّهُ عَنْهُ خَدَّاهُ وَخَوْشَوْثُ بَاشَد.

رَاضٍ. رَاضٍ. إِذْ تَرْضَى جَلْبَ ضَائِكَ كَرْد. استمأ

أَرْضَى خَوْشَوْثُ كَرْد. راضی کرد.

رَضَى. رِضْوَان. مَرَضَاة: قبول پذیرش. رضایت.

—: —: —: رُور خوشی. خوشنودی.

—: —: —: قَنَاعَة قَنَاعَت. رضایت.

رَاضٍ: قَابِلٌ وَقَانِعٌ رَاضٍ. فَانِع. خَوْشَوْثُ.

—: مُرِيدٌ دلبذیر. سازگار.

عِشَّة رَاضِيَّة زَن كَاغَه دَلخَوَاه.

رَضِيَّة: تَمَوِّسُ جَبَلَن. عوض.

تَرَضٍ: تَبَادُلُ الْمَرَاةَةِ رَضَائَتِ دَو طَرَف.

مُرَضٍ: مُنْتَفِعٌ رَضَائَتِ بِجَش.

—: سَارٌ دلبذیر.

رَطَبٌ: نَدِيٌّ. أَتْلٌ مَرُطِبٌ بِاَكْرَد. نم برداشت. نرشد.

رَطَبٌ. أَرَطَبٌ: نَدَى. بَلَلٌ عَمْدَا كَرْد. نرکرد.

—: تَبَّحَ بِالرُّطُوبَةِ مَرُطِبٌ سَاخَتْ.

—: الْبَلْعُ: سَارٌ رَطْباً خَرَمَا سِيد.

—: سَكَنَ آرَامُ كَرْد. فرونشاند.

—: أَنْشَى نِيْرُوى نَا زَه وَاو.

رَطَبٌ. رَطِيبٌ: نَدِيَانٌ مَرُطِبٌ. عَمْدَا.

—: —: بَلِيلٌ. بَلُوْد خَنَك.

—: —: خَدِ يَابِسٌ آدَمْدَا. نَرُو نَا زَه.

رُطَبٌ: بَلَحٌ نَاضِجٌ خَرَمَا يَ سِيدَه.

رُطُوبَةٌ: خَدَجَنَافٌ عَمْنَا كِي. نَرِي.

مَرَطَبٌ: مُنْتَفِشٌ نِيْرُوى بِجَش.

—: الْاِتْيَابُ نَرَمُ كُنْدَه. دَا رُو يَ طَبَن.

مُرَطَبَاتٌ: مَقْرُوبَاتٌ مُنْتَفِشَةٌ نَوْشَابَه هَا يَ غَمْرَا كَلِي.

هَرَطَلٌ مَعْرِي مُعَادَل ۴۵۳ گرام.

هَرَطَمَ الرُّكْبَ كَشَى بِه سَنَاه رَسَا نَد.

إِرْطَعَمَ: وَجَلٌ بِكُلِّ جَسِيْدٍ. دَر كَل فِرُو دَفَنَد.

—: الرُّكْبُ بِه كَل نَشَتْ.

مَرَطَمٌ: رَسَبَ الْأَمْوَاجُ مَوْجُ شَكَن.

رَطَنَ: تَكَلَّمَ بِلُغَةِ غَرَبِيَّةٍ بِزَبَانِ نَا مَفْهُومُ سَمْنِ كَفَتْ.

رَطَانَةٌ: لُغَةُ غَرَبِيَّةٍ زَبَانِ نَا مَفْهُوم.

رَطِيقَتِي: كَلَامٌ غَيْرُ مَفْهُومٍ سَمْنًا نَا مَفْهُوم.

رَعُ: إِلَّا الشَّيْءَ الْيَزْعَمُونِي بِه.

رَعَا (فِي دَعَم) • رَعَا (فِي رَعَف) • رَعَا (فِي رَعِي)

رَعَبٌ. رَعَبٌ: أَرْعَبَ تُرْسَانَد. بُو حَشْتَا نَدَا خَشْت.

إِرْعَبَ: فَزَعٌ تُرْسِيد. وَحَشْتُ كَرْد.

رُعْبٌ: فَزَعٌ تُرْسُ. بِهَم. هَمْلِس.

أَلَى فِي الْقَلْبِ مُنَوَّحٌ سَاخَتْ. سَرَا سِيمُ كَرْد.

مُرْعِبٌ: خَفِيفٌ وَحَشْتَا نَكِيْن. بِهَم آوَر.

رَعَدَ السَّحَابُ رَعْدُ وَبَرَقَ زَد.

—: لَهُ: تَهَدَّدَ. نَهْدِيدُ كَرْد. تُرْسَا نَد.

أَرَعَدَ بَلَرْزَه دَاوَرُو د.

إِرْعَدَ لَرْزِيد.

—: خَوْفًا وَغَضَبًا أَلَى اَزَرْسُ بِاَخْتَمِ بِرُخُو د لَرْزِيد.

—: تَ فَرَاغَهُ دَكِهَا يَ كَرْدَش لَرْزِيد. سَرَا بِاَش بَلَرْزَه اَفْتَا د.

رَعْنٌ: کان رَعْنٌ بے فکر بود، بے بند و بار بود.

رَعْنَةُ الشَّيْءِ: ضَرْبَةُ آفتاب زده شد.

رَعْنٌ: ضَرْبَةُ شَمْسٍ آفتاب زدگی.

رُعُونَةٌ: طَائِفٌ وَتَرْقُ سَبْكٌ، بے فکر، بے متفکر.

أُرْعِنُ: طائِفٌ تَرْقُ شُد، بے پروا، نسخید.

رَعَوُ (رَعَوُ) رَعَا، أَرَعَوَى عَنْ جَمَلٍ، بِشْهَانِ شَد، راه درویش خود را عوض کرد.

أَرَعَوَى؟: كَفَّ وَرَجَعَ عَنِ التَّيْبِ احْزَارِ زشت کشید.

رَعَوَى: الرَّجُوعُ عَنِ الْجَمَلِ بِشْهَانِ، بازگشت از نادانی.

رَعُونَةُ (الرَّعْنِ) بے فکر.

رَعَى: أَرَعَى، كَلَّا جَرَانْد، چرا کرد.

—: سَاسَ وَدَبَّرَ شَأْنَهُ تَوَجَّهَ كَرْد، مواظب خود بود.

—: الْيَدُ الرَّاسُ: أَكَل، اِسْتَحْكَ خَارِيد، خار داشت.

—: رَاعَى: رَاقِبٌ بُو، در نظر داشت.

—: الْأَمْرَ: حَافِظٌ عَلَيْهِ رَعِيَتْ كَرْد، در نظر گرفت.

—: الْأَمْرَ: عَمَلٌ حَسَابِ مَوْدِدِ سِيدِ كَرْد، فرار داد.

رَاعَى؟ الرِّجَالُ: النَّتَ إِلِه مَهْمُ شَمَرْد، مُدْ نِهَاد.

—: الْخَوَاطِرُ: بِشْهَانِ حُرَامِ كُذَّاشَت.

رَاعِيْنُهُ وَأَرَعِيْنُهُ تَمْنِي كُوشِ دَام، تَوَجَّهَ كَرْدَم.

إِسْتَرَعَى الْإِلَهَاتُ تَوَجَّهَ سَاخْت، جلب تَوَجَّهَ كَرْد.

رَعَايَةُ مُرَاعَاةٍ: الْيَقَاتُ دَقْتُ، تَوَجَّهَ.

—: حَفِظَ اعْتِنَا، نَگِهْدَارِي.

—: تَعْنِيْدُ بِشْهَانِ، حَايَتْ.

تَحْتَ (فِي) رَعَايَةٍ... زَبَرِ پُرسْتی، تَحْتَ تَوَجَّهَات.

رَاعَوِي؟ رَعَوِي جَوَايَ، شَبَانِ.

رَعُونَةُ: تَمْنِيَّةٌ جَلِيَّةٌ مَلِيَّةٌ.

رَعِيَّةٌ: قَطْلِعٌ عَلَيْهِ رَاعٍ كَلَّهَ، رَمَه.

—: الْقَوْمُ عَلَيْهِمْ سَارَكُمُ الْبَاعِ، رَعَايَا، اِفْرَادِ لِكُشُو.

—: الْحُكُومَةُ الْخَلِیَّةُ: تَابِعٌ لَهَا تَابِعٌ حُكُومَتِ مَحَلِّ.

—: الْحُكُومَةُ الْاِنْكِلِیْزِيَّةُ (مَثَلًا) الْبَاعِ اِنْكِلِسْتَان.

رَعْدٌ: صَوْتُ السَّحَابِ (حَقِیْقَةُ وَجَازًا) شُدَر.

رَعْدَةٌ: لُرُزْش، تَكَان، جَنْبِش.

رَعْدِيْدٌ: جَبَانِ آدَمِ بَزْدَل، رُسُو، نَامَرْد.

رَعْدًا بِسَمَكِ مَا مِی بَرَقَ.

رَعْرَعُ، رَعْرَاعُ: نَامٌ وَبَابُ سَرِیْنِ وَخَرَمِ، در حال رشد و ترقی.

تَرَعْرَعُ: تَنَاقُوشَبَّ، بَزْدَكِ شُد، رَشْدِ كَرْد.

رَعْرَاعُ الْيُثُوبِ: نَبَاتٌ زَنْجَبِلِ شَامِ.

رَعَشٌ، اِرْعَاشٌ: اِرْتَجَفَ بِرُخُوْدِ لُرُزْدِ، بِرُخُوْدِ اِفْئَا.

—: بَرْدَا أَوْ خَوْفًا اِزْهَابًا اِزْهَابِ لُرُزْدِ.

اِرْعَاشُ رَعَشٍ: جَمْلَةٌ يَرْتَجِفُ لِرُزْدِ، بِلُرُزْدِ دَوَّارِ.

رَعَشٌ، رَعَشٌ، اِرْعَاشٌ: اِرْتَجَفَ لُرُزْدِ، تَكَان.

اِرْتَعَاشٌ شِخُوخِي لُرُزْشِ پیری.

رَعْنَةُ الْجَمَاعِ: شُورُ شَهَوْتِ، طَغْنَانِ شَهَوْتِ.

—: الْحَشِيَّةُ بِلُرُزْدِ.

رَعَصٌ، أَرَعَصَ: حَرَكَةٌ جَبَانْدِ، تَكَانِ دَاد.

تَرَعَصَ، اِرْتَعَصَ: تَلَوَّى وَانْتَفِشَ بِبِیْعِ وَابِ خُورِدِ.

رَعِی رَعِی رَعِی: سَفَةُ النَّاسِ طَغْنَانِ بَیْتِ مَرْدِ، تَوَدِ.

رَعِی رَعِی رَعِی: لَوْلِدِ، اِرَاذِلِ.

رَعِیْفٌ أَنْتَهُ خُونِ دِمَاغِ شُد.

رُعَافٌ: مَسَامُ الْاَنْفِ خُونِ دِمَاغِ.

رَاعِفٌ: اِلْمَرْفُ اِلْمَرْفَةُ الْاَنْفِ تَوَلَّكِ بَیْنِ.

رَاعُوفَةٌ: خَرَزَةُ الْبَیْزِ طَوْنُهُ جَاهِ، دِمَاغِ جَاهِ.

مَرَعُوفٌ: مَسْمُودٌ أَنْتَهُ مَبْلَاغُ مَرْدِ.

رُعَةُ زَمَرٍ: حَلْمَةُ كَلِّ، نَاجِ كَلِّ.

رَعِی مِنَ الْمَجَلِ: رَمَدٌ وَكَلَّهَ اِسْبَ.

رَعَمَ (رَعَمَ) رَعَامٌ: مَرَضٌ بِمَسَبِّ الْمَجَلِ نَاخُوشِ مَشْمَنَةِ دَر.

رَعَمٌ: عَامِلًا مَادَّةُ مَخَاطِی.

اِسْبَ، كُشُو.

• رَغَتْ الولدُ أمه: رَضَعَ مَکِید. مک زرد.

• رَغُوث: رَضِيع شیرخوار.

• رَغَدَ البَیْشُ: بَکَن رَعداً زندگانه آسودار شدن، برآوردن.

• رَغَدَ: رَغِید ناز و نعت، وفور، آسایش، راحتی.

• رَغَدُ: رَغَادَةُ البَیْشِ آسایش در زندگانه، آسودگی.

• رَغَرَخَ: انْتَشَرَ فی الحَیْثِ در ناز و نعت فرو رفت.

• ۵-: قَرَقَرَ (انظر جرجر) غرغر کرد.

• رَغَفَ الصَّبِغُ: قَرَصَهُ خُبر را چانه کرد.

• رَغِيفُ خَبَرٍ: مَرْدَه نان.

• رَغَمَ: أَرْغَمَ نَاکِرَ بَرِکَرِد، ناچار کرد، بزور و ارادت.

• رَغَمَ: إِرْغَامَ اجبار، اکراه.

• علی الرَغَمِ من: رَغماً عن باوجود، علی رَغَم.

• رَغماً ۲: عَنْ أَنْتَه بکوری چشم.

• رَغَامٌ: مَخَاط مَادَه مَخَالِی لَعَاب.

• رَغَامٌ: تَرَاب خَاکِ مَیَاه، خَاکِ مَیَاه دار.

• رَغَامِي: قَصَبَةُ الرِّثَةِ نای، قَصَبَةُ الزَّهَبِ.

• (رَغُو) رَغَا: رَغَى: أَرَغَى: أَذْبَدَ کَت کرد، خروشد.

• رَغَى ۲: أَرَغَى ۲: صَجَّ وَهَدَ نَهْدَید کرد.

• ۵-۵-: الصَّابُونُ صَابُون کَت کرد.

• أَرَغَى وَأَذْبَدَ غَضَباً: بَهْشَم آمد، اذکوره در رفت.

• ۵ رَغَى: هَضَرَمَ یَاوَه گوت کرد، بچکانه سخن گفت.

• رَغَوَةٌ: رَغَاوَةٌ: ذَبَدَ کَت.

• —: الطَّبْخُ: ۵ رِبَسَةً کَت خوراک.

• —: المَالِدَةُ الذَّابَةُ کَت فَلَازَات.

• —: الصَّابُونُ کَت صَابُون.

• ۵ رَغَا: تَرَنَّا بیهوده گو، یاده گو.

• ۵ رَغَى: کَلَامٌ مَرُغِي: هَضَرَمَ سَخَنان بیهوده یاده و بیهوده.

• مِرْغَاةٌ: ۵ مَقْصُومَةُ الطَّبْخِ کَت کَبِیر.

• رَاعٍ: الَّذِي يَرْعَى النَّمْلَ (أو الشَّعْبَ) شَبَان، کَلَه بان.

• —: النَّمْلُ: نَحَامِ چوبان کوسفندان.

• رَاعِي النَّمْلِ: رَمَه دار، کاه دار.

• —: المَرْنُ: چوبان کَلَه بَر.

• —: المَوَاسِي: چوبدار، کَلَه فروش.

• —: الِکْبَيْتَةُ: کَشِش.

• إِيْرَةُ الـ: نَبَات شَعْبَانَه عَطِرَه.

• شُرَابَةُ الـ: نَبَات درخت راج.

• مَرَعَى: مَرْمَعٌ چراگاه، چرا.

• مَرْعِي: مَلْتَفَتٌ اِلَيْهِ أَوْ مَقْصُولٌ بِهِ رَعَايَتُهُ، مَوْذُونٌ حَادَةُ مَرْعِيَّةٍ مَرَسُوم.

• مَرَاعٍ: مَلْتَفَتٌ مَوَاطِب، مَوْجِبَه.

• مَرَاعِي المَوَاعِدِ: حَافِظٌ عَلَيْهَا خُوش قول، دَقِيقٌ دَائِمًا وَعَدٌ.

• مَرَاعَةُ الخَوَاطِرِ طَرَف داری، حَایث زبَاد.

• —: النَّظِيرُ (في البَدِيع) مَرَاعَاتٌ نَظِير.

• —: المَوَاجِبَاتُ وَطِيعَةُ شَنَاسِي.

• مَرَاعَةُ لَكِنَا اِزْطَر رَعَايَت.

• رَغَا (في رَغُو) آدَمَ پَرُگُو، بیهوده گو، و رَاج.

• رَغَبَ خَوَاسِ: آرزو داشت.

• —: هَنَه پرهیز کرد، دوری کرد، رو برگرداند.

• —: بَه مِنْ غَيْرِهِ: فَضَّلَهُ بَرْتَرِي دَاد، تَرْجِيع دَاد.

• —: اِلَيْهِ: اِبْتَهَلَ التَّوْبَةَ کرد، بَزَارِي خَوَاسِ.

• رَغَبَ: أَرَغَبَ: جَلَّه يَرْغَبُ قُتُوبِ کرد، بیهوده آرد.

• —: شَمْسِي: أَخْرَجَی بَطْعَ اِندَاخْت، فَرِیْت.

• رَغْبَةً: شَوْقٌ مِیل، خَوَاشِ، آرزو.

• رَغِيبَةً: الشَّيْءُ المَرْغُوبُ فِيهِ آرزو، چِزِ مَطْلُوب.

• رَغَابٌ: (جمع رَغِيبَة) اُمَانِي آرزوها.

• رَأْغِبٌ: مَاهِل، خَوَاهان، آرزومند.

• مَرَّغَبٌ: يَحْمِلُ عَلَى الرِّغْبَةِ فَرِیَاه، دَارای کَشِش، جَاذِبَه.

• مَرَّغُوبٌ فِيهِ: مَطْلُوب خَوَاسِله، دَارای طَالِب زبَاد.

• —: فِيهِ: رَاغٌ مَطْلُوب.

ه رَفَأَ الْحَزْنَ: رَفَعَهُ قَلَمٌ يَطْعُرُ بِأَرْجِي رَارِفُو كَرْد .

— الْمَجَازِبُ وَأَمثالها جوراب رارِفُو كَرْد .

— السَّيْفَةُ: أَذْنَاهَا مِنْ السَّطْرِ كُنْزُهُ رَايَجَشَكِي زَرْدِيَكِي كَرْد
رَفَأَ: جَعَلَ بِالْأَوَّاجِ قَائِلًا بِالرَّفَاءِ وَالْبَيْنِ بِيَسُوسِ دَامَاد
لُيَرِيَكِي كَشَف .

رَفَعَاءُ: اتِّفَاقٌ وَوِفَاقٌ مُطَابَقٌ سَازِش، هَم آهنگی .

رَفَعَاءُ: هَرَفَعِي رَفُو كَرْد .

يَتَشَفُّة رَفَعِي الْمَجَازِبُ زَرِيرَفُونُ .

مَرَفَأً: مَرَسَى الزَّارِكِبِ لَنَكْرَاه، بِنْدَر .

ه رَفَعَتْ: دَقَّ وَكَسَّرَ كَوْبِد، خَرْد كَرْد .

ه — رَفَع: مَزَلْ بِهَرُون كَرْد، مَنفَصَل كَرْد .

ه رَفَعَتْ: رَفَع: مَزَلْ انْفَصَال، اخراج، بَرَكاری .

ه رَفَعِيَّة: شَهَادَةُ خُلُوِّ الطَّرَفِ مَفَاصَا، سَنَدِ بَاكِي

ه — الْجَزْأُ مَفَاصَا اَزْكَرَك .

رُفَاتٌ: جُثَّةُ الْبَيْتِ نَعَشٌ، جَسَد .

ه رَفَدَ: أَرْفَدَ: دَعَمَ حَايَتِ كَرْد، پِشْنِي كَرْد .

رَفْدَ: رَافِدَةٌ: وَعَاءَةٌ حَك، پِشْنِي، نَكْهَداری .

رَفَادَةٌ: مَصَابِيَةُ الْجُرُوحِ زَخْمِ بِنْد، نَوَارِزِم .

ه رَفَرَفَ الطَّائِرُ: حَرَكَةُ جَنَاحِهِ بَالٍ وَبِرْزِد، بَالِهَا خُودِرَا

ه — الْبَيْنَ: عَصَبُهَا چَشْمِ رَايَسْت .

ه رَفَرَفَ الْبَيْنَ بِأَرْجِيهِ رَوَاجِمُ

ه — الْعَجَلَةُ: عَجَلَاؤُهَا

ه — الْبِنَاءُ: طِنَفٌ پِشْنِ مَدَكُ لِيَهَر

ه رَفَسَ: حَرَبٌ فِي الصُّرِّ بَسِينَه رَد .

ه — لَبَطَ: دَفَعَ بِالْجُلِّ لَكْدَزِد .

ه رَفَسَةُ: لَبَطَةٌ: دَفْعَةُ بِالْجُلِّ لَكْد .

— اَسْلَاحُ النَّارِي: هِس زَدَن (دَوَرَقَنَك) .

ه رَفَاسٌ: دَوَرَقِي بَخَارِي

ه — رَفَاسٌ: دَوَرَقِي بَخَارِي

ه — قَطَرُ الْمَرَاكِبِ كَشْنِي يَدَكِ كَش .

ه — دَائِر (انظر دسر) مَلِجْ هَوَايَهَا .

ه رَفَسَ: كَرَبَك، مَحْزُوفِ بِل، بِلْجَه

— الْمَجَازِبُ بِأَرْوَحِ نَانَوَانِي .

ه رَفَسَ: حِنْدَ قِلْدَ رَوْدَرْد، بِنْدَرِشْت .

— حَوَالَةُ مَالِيَّةٍ بَرَاثِ رَا نَكُول كَرْد .

— الدَّعْوَى الْقَضَائِيَّةُ عَرَضِيَّةَال رَاطِحِ نَكْر، رَوْدَرْد .

ه رَفَسَ النَّاسُ: ذَهَبُوا بِرَاكُنْ شَدْنِد، نَاوَرُاشْت .

— زَالٌ: مَكْنَشْت، نَاوُودَشْت .

— الْحَيْكِلُ: انْصَرَفَ جِلْه بِيَهْم خُود، بِبَابَانِ بَاث

ه رَفَسَ: تَصَبَّبَ تَعَصَّبَ بِمَزَجِ دَاد، سَرِشْت بُوَد .

رَفَسَ: حِنْدَ قَبُولِ رَد .

ه رَفَسِي: تَصَعَّبَ

ه — رَا فَعِي: مَرَد (عن البين وقيله) بَرَكَشْتِ دَارِين .

رَفَسَ: تَصَعَّبَ سَرِشْتِي دَر عَفِيد .

رَفِضَ: مَرَفُوضٌ: حِنْدَ مَقْبُولِ مَرُوءِ، وَارَزِد، رَانْدَه شَدْنِد

ه رَفَعَ: حِنْدَ وَصَعَ بِلَنْد كَرْد، بِبَايَرِد، بِرَا فَرَاشْت .

— أَقَامَ: شَدْنِد اَفَرَاشْت، بِرَا كَرْد .

— أزالَ: بَرَدَاشْت، اَزْمَانِ بَرْد، بِوِطَرَفِ كَرْد .

— السَّيْرُ: نَزَحَ رَا بِبَايَرِد، مَرَانِ كَرْد .

— الْعَلَمُ: نَقَرَهُ بِهَرَقِ رَا اَفَرَاشْت، بِبَا كَشْتِيَد .

— اِلَى: عَرَضَ عَلَى تَقَدُّبِهِم كَرْد، بِعَرَضِ رَسَانِيَد .

— عَنْهُ: تَخَفَّتْ فَرَوَشْتَانِد، تَكْبِيَن رَاد .

— الدَّعْوَى: عَلَى عَارِضِ شَدْنِد، دَا رَخَوَاهِي كَرْد، عَرَضِيَّةَال

— الْبِنَاءُ: كَشَفَتْ أَشْكَارَهُم، بِرُو بَرَدَاشْت .

ه رَفَعَ الرِّفَاعَ: عِيدِ كَلُوحِ اَنْدَا زَانِ كُرَف .

ه رَفَعَ عَنْ كَذَا: تَنَالَ خُودِرَا بِبَا لَزَارِزَانِ دَاشْت، بِرُشْتِي

— عَنِيَمَ: تَكْبَرَتْ بَرْزَكِي فَرَوَشْت .

ه رَفَعَ الْحَقْمَانِ إِلَى الْحَاكِمِ طَرَحَ دَعْوَى كَرْدَنِد، دَا رَخَوَاهِي

ه — (الهامي امام المحكمة) : دَا فَعَجَ وَكَلِ دَر دَا دَا كَرْد

ه رَفَعَهُ: طَلَعَ، صَدَدَ بِبَا لَارِشْت، اَوِجِ كُرَف .

— زَادَ: زَبَارَشْت، بِبَا لَارِشْت .

— زَالٌ: اَزْمَانِ رَفْت، نَاوُودَشْت .

رَفَع: رَفَعُ وَضَعُ بِلَدِّكَرَن، بِالْأَبْرَدَن.

— المَال (ای الضَّرَاب) مَعَاذ، بِمَشْجُودِ مَالِيَّات.

— تَرْفِيعُ (فی الرِّبَاةِ) قُوَّةً بِأَيْ (دُرُوبَا ضَيَّات).

حَالَةُ الـ (فی النُّعُو) حَالَتُ فَاعِلٍ: قَلَامَةُ الـ (فی المَوْسِقِ) (زَمَائِرُ دَرْمَوْسِقِ).

رَفِيعَةُ القَامَرِ بَرْزُخٌ، شَأْنٌ وَمَعَامَرٌ عَلَی.

رَفِيعُ فَرَاغٍ: مَرْفَعُ: عِيدُ الصَّیَامِ عِنْدَ النَّصَارَى (مَنْ يَرْفَعُ يَرْفَعُ) عَلَی وَزَنَرِطَل.

رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی بِلَدِّ، جَابِلْدُ، بِلَا.

— القَدَرُ بِلَدِّ بَابِی، عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

— رَفِيعٌ: مُرْتَفِعٌ: عَلَی رِبْه، اِرْجَنْد.

(رَفَع) رَفَعُ القَلْبُ شَدَّزِد، لِرَزْدِ، تَبِيد.

— الجَنْبُنُ فی البَطْنِ بِيْتُهُ دَرْمِ مَارِجَنْبُنِ كَرُ.

— تَالِینُ: اِخْتَلَجْتُ چِشْمَ پَرِشِ كَرُ.

أَرْفُ الطَّائِرُ وَالرَّايَةُ بَالُ دِرْدُزِ، بَرَاهِرُ رَامِد.

رَفُ: اِخْتِلَاجُ كَشْشِ نَاكِهَان، نَكَان، پَرِش.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

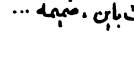
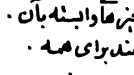
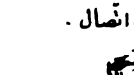
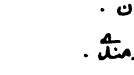
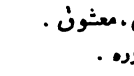
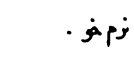
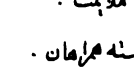
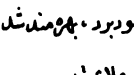
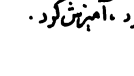
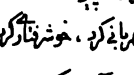
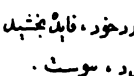
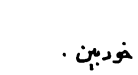
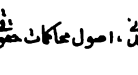
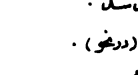
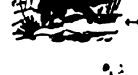
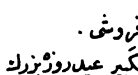
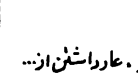
— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

— رَفِيفٌ: اِغْتِزَازُ (فی الطِّبِّ) بَشِش، لِرْزِ.

ابوال: زرقی مرغ ماهی خوانی

عراق: فن تربیت رقص

معلمه: آموزشند رقص

قاعة: نالار رقص

رقصة: يك دور رقص

البغشة رقص هولاهولا

رقاص: الذي يرقص پای کوب

الساعة الكبيرة: لنگر ساعت، قدول

اساعة الصغيرة: رقص ساعت کوچک

عود راس الساعة الصغيرة: میل ساعت

رقاصة: دختر رقصه

مراقص: بالو نالار بزرگ جای رقص

مكان الرقص: جای رقص

رقط: رقص خال دار کرد

أرقط: منقط خال دار، خال خال

نمیر پلنک

رقع: رفع الثوب وصله کرم، پینه کرم

ضرب زد، نواخت

الباب: صفه دروازه، بهکر زد

الزوع دوباره کاشت

رفع الرجل: گشاخ شد، پروو به چاشند

رفع: قبل الحباء گشاخ، به چا، به شرم

أحق نادان، سبک مغز

رقعة: ما یبقع به وصله، تکه

الداما: شطرنج بازی

النوان: بطاآة کارت اسم

خط: خط روان و پوسته، شکسته

رقاعة: قلة حياء گشاخ، به شرمی

ترقیع الثياب: واملها وصله، پینه

الزوع: گشت دوباره

الجد: چوند زنی

النبات (في الرامة) شاخه را خواباند، کج کرد

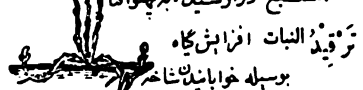
رقاد: رقاد: نوم خواب

اضطجاع: دراز کشیدن

وقتال: وقت خواب

راقيد: نائم خوابیده، خفته

مضطجع: دراز کشیدن، به پهلوان

البيش: رفته خواباندن، جوجه کشی

ترقيد: عكس (في النبات) شاخه خواباند نهال

مرقد: مضجع خوابگاه

مرقد: دواء منوم داروی خواب آور

رفرق الحمر: مزجها به آب مخلوط کرد، آبکی کرد

ترقوت العين بالدموع: چشم پر از اشک شد، اشک لود

تلا: درخشید، برق زد

النجم والسراب: باروشنا ضعیف نابید

رقارق: غیر همیق کرمی، کراب

رقش: رقص: نقش رنگارنگ کرد، نقش و نگار کشید

زبن آراست، زینت دار

أرقش: ارقط، منقط خالدار، نقطه نقطه

رقص: رقصید، پای کوب و دست افشاند کرد

فرحا أو طرباً: از خوشحالی دست از پا افتاخت

رقص: ارقص برقص درآورد

راقص: رقص مع با دیگره رقصید

ترقص: تذبذب، خطر دور شد

رقص پای کوب، رقص

سنجیم (شادی) نام رقص مخصوصی

رقص پای کوب، رقص

سنجیم (شادی) نام رقص مخصوصی

سنجیم (شادی) نام رقص مخصوصی

سنجیم (شادی) نام رقص مخصوصی

- جَدِّ نَجْمِیْنِ اَوْ كَثِیفِ نَازِكِ . لطیف .
 — الجَانِبِ بِرِدْبَارِ . فروتن .
 — الْجِسْمِ لِاَعْرُوبِ اَبْرِكِ .
 — الْحَالِ : قَلِيلِ الْمَالِ یَازَمَنْدِ . بیهی دست ، ننگدست .
 — التَّعْوَرِ حَتَّاسِ .
 — الطَّبْعِ عَجِیبِ . باثر بیست .
 — الْقَلْبِ مَهْرَبَانِ . دل نازک .
 — تَاجِرِ اَللَّهِ : نَخَّاسِ بِنْدَه فِرَوَشِ .
 — تِجَارَةِ اَللَّهِ : نَخَّاسَه بَرْدَه فِرَوَشِ ، غلام فِرَوَشِ .
 — رَقِیْقَه : صَنِیْعَه لَایَه ، وَرْقَه .

— قَشْرَه پوسنه .

۵- (فِ طِبَاعَةِ الْاَحْرَفِ) سَطْر جَدَاكُنْ . اشبون .

مِرْقَاقُ الْعَجِینِ : ۵ شَوْبَكِ وَرْدَنَه . چوبک .

۵ مَرْمُوقُ : ۵ بَقْلَاوَه كَلُوجَه . بافلوا .

۵ رَقَمَ : كَتَبَ نَوَشْتَ ، نَجَاشْتَ .

— رَقَمَ الْكِتَابَ نَفْطَه كَذَارِی كَرِهَ .

— . . . اَلْهِمَّانُ : كَوَاهُ وَوَسْمُهُ اَسْبَابُ رَاغِ زَرْدِ .

— . . . ۵ نَمَرَه : شَمَارَه كَذَارِی كَرْدِ .

رَقَمَ : عَدَدَ عَدَدِ ، شَمَارَه .

— : اَحَدُ الْاَرْقَامِ اَلْهِنْدِیَةِ عَدَدِی . هِنْدِی .

رَقِیْمَ : كِتَابَ نَامَه . پیام .

مِرْقَمَ : اَلله رَقَمَ الْاَعْدَادَ مَاشِیْنِ حَسَابِ .

۵ رَقْعَه (فِ رَقَقِ) : ۵ رَقُوبَه (لِی رَنْبِ)

۵ رَقِی . اِرْتَقِی : صَعَدَ بِالْاَدْنِیِّ ، اَوَّجَ كَرَفَتْ .

— . . . رَقِی : تَقَدَّمَ بِپِشْرَفْتِ كَرْدِ ، بِمَقَامِ بِالْاَزْسِیْدِ

رَقِی : اِسْتَمَلَ الرِّقِیْعَه فِرَهْتِ ، اِفْضَوْنِ كَرْدِ .

— : طَرَدَ الْاَرْوَاحَ الصِّرِیْرَه بِالرِّقِیْعَةِ اَرْوَاحِ پِلْدَاوَرْدِ كَرْدِ

رَقِی : قَدَّمَ وَرَقِعَ رُقْعَه دَادَ . بلند كَرْدِ .

— : حَسَّنَ وَاشْلَحَ بَهْتَر كَرْدِ .

— : هَذَبَ بِالْاَبْرَدِ ، كَرَامِی دَاشْتَ .

رُقِی : بِپِشْرَفْتِ ، رَفِیْعَ ، رُقْعَه .

جِرَاحَه تَرْقِیْبَه جِرَاحِی نَرْهَمِی ، پِلَاسْتِیْ .

مُرَقَّعٌ وَصَلَه دَارَ ، وَصَلَه خُورُ . بِنْدَه دَارُ
 مُرَقَّعَه : صَنِیْعَه السَّلَامِ اَلْاَكُوْی كَرْدَه بِرِدْبَارِ

۵ رَقَقِ . اَرَقَ : جَلَّه رُقِیْقًا رَفَقَ كَرْدِ ، كَرَمَ اَبَر كَرْدِ . آبکی كَرْدِ .

— . . . قُیَومِ النِّهَمِ . سَبَكِ كَرْدِ . رَفَقَی زَكَّرْدِ .

— و — اَلْفِطْرَ بَرْزَانَ سَادَه وَرَوَانِ حَسَنَ كَنْتِ .

— ۵ رَقَّ : الْعَجِینَ وَامْتَالَه خَیْرَ دَاشْتَلِ كَرْدِ .

۵ — (فِ الطِّبَاعَةِ) سَطْر هَارَا فَاصِلَه دَادَ (دِرْجَابِ) .

رَقِی ؟ : جَدِّ غَلِظَ وَنَحْنُ رَقِیْنِ دَا بَكِی شَدَ . لاغَرِ بَارِیْ كِ

— لَهُ : رَحْمَه بِهَالِیْنِ رَقَقَ كَرْدِ ، رَسُوْزَ كَرْدِ .

— وَتَرَقَّقَ لَهُ : عَطَفَ عَلَیْهِ هَمْدَ كَرْدِ ، رَلِیْ بِهَالِ اَوَّشَ

اِسْتَرْقَ الْعَبْدَ : مَلِكَه غِلَامِ كَرْدِ . مَالِكَ شَدَ .

رَقِی : سَلْعَتَا الْبَحْرِ لَازِیْدَ

دَرْدَابَ

رَقِی : اِسْتَرْقَاقِ عُبُودِیَةِ

بِنْدَه كَرْدِ ، بَرْدَكِ ، زَرْخِیْدِی

— : جِلْدَیْ كَتَبَ عَلَیْهِ یُوسُفَ نَوَشْتَنِی

۵ — : دَفَّ : طَارَ دَارِبَه ، دَارِبَه رَنَی

— : اَلتَّصَوُّرُ الشَّیْخِ فِرَیْعِیْ

— : عَبْدُ بِنْدَ ، غَلَا ، زَرْخِیْدِ

— : اَلْاَلِ : تَحْرِیرُ الْعَبْدِ اَزَادِی غِلَامَانِ .

رِقَه : جَدِّ غَلِظَ اَوْ كَثَفَه اَوْ ثَخَانَه بَارِیْ كِ ، نَازَكَه ، آبَكِی

— الْجِسْمِ : نَحُولَ لَآغَرَه .

— الْجَانِبِ : دَعَا نَهَمِ ، فِرَوَشِی . شَكْسَه نَهَمِ .

— الطَّبْعِ : دَمَانَه الْخُلُقِ لَطَافِ طَبْعِ ، ذُوقِ سَهَارِ .

— اَلْبُیُورُ اَوْ اِلْحَاسُ حَتَّاسِیْتِ . نَازَكَه نَادِیْجِی .

— اَلْقَلْبِ : خُشُو دَل نَازَكِ ، مَهْرَبَاغِ .

رَقَاقِ مَزْدِیْقِی نَانِ لَوَاشِ .

— : نَجَمِ مَرْفُوقِ نَانِ شَهْرَه پِی پَت كَرْدَه .

فِرَقِی : قُ . عَبَدَ بِنْدَه ، بَرْدَه ، غِلَامِ .

اَیْسِ بِنْدَه سَفِیْدِ پُوسْتِ .

رُقِیَّةٌ افسون، طلسم، جادو، جحر.

رَاقِی، رُقَاءُ: الذي یرقی جادوگر، ساحر، افسونگر.

— طال: سَامَ بلند پایه، محرم، عالِمقام، والا.

— مُرْتَقِی: مُهْتَدٍ، باریبیت، مؤدب، تربیت شد.

إِرْتَقَاءٌ: صعود، فراز، بلندی.

— تَرَقَّى: تقدّم، پیشرفت.

تَرْقِیَّةٌ: پیشروی.

— الکِبَیَّةُ (في الرياضة): تُلُوں پای.

تَحْتَ الـ در لیت ترفیعات.

مِرْقَاةٌ: میسج. سلم نقال بر کبینه

زوبان و شعله.

— دَرَجَةُ: پله، درجه.

• رَقِيع (في رفع) • رقیق (في رفق)

• رَکَّ • رَکَاکَ (في رکک) ضعف، سستی.

• رَکَبَ: امتطی، علا سوار شد.

— الفرس سواراسب شد.

— السفینة سوارکشتی شد.

— السفینة والقطار سوارکشتی یا قطار شد.

— الترام والعمیة والقطار سوارقطار شد.

— القطار باقرن سفرکرد.

— الاحوال ازحوادث ناگوار اسرار جست.

— البحر: سافر فیہ ازراه در با سفر کرد.

— الهواء: طار با هوا بیما سفر کرد.

— هوا: انفادله، هوسریه کرد، دنبال پندار پیلود.

— وار تَکَبَّ: الذنب: افتقره، مرتکب گناه شد.

— و — الفحشاء زنا کرد، بی عفتی کرد.

رَکَبَ: اَزْکَبَ سوار کرد.

— ضد فکک ساخت، سوار کرد، (ماشین مانند آن).

— الاشیاء: جمعا جمع کرد، پهلوی هم گذارد.

— الشيء: وضع بعضه علی بعض ساخت، ترکیب کرد.

— النفس في الخاتم (مثلاً) نگیں دارد انگشتره سوار کرد.

— الکلام والدواء درست کرد، ترکیب کرد.

— وترأ للعود به عود سیم انداخت.

تَرَكَبَ من کذا مرکب بود عبارت بود از...

رَکَبَ: رُکبان: قافله کاروان.

رَکَبَ: العانة: موی شرمگاه، زهار.

رُکْبَة: مابین الفخذ والساق زانو.

ابو: — تَرَكَبَ لَفْظِي: کلمه قمره.

• ابو الرُکَب: حُمسُ الدنْج: ب کوفنگی استخوان.

رِکَابُ السَّرَج: رکاب.

— الأمير هراهان، ملکزمن رکاب.

الْعَظْمُ الرِکَابِي: استخوان رکاب.

رَکَابُ الخَيْلِ: فَسْخَرِي اسب سوار، سوارکار.

رُکُوبٌ: امتطاء سوری.

— البَحْرُ دیر باخوردی، کشتیرانی.

— الهَوَاءُ: طیران هواپیمائی، پرواز.

رَکُوبَةٌ: مَطِیَّةٌ وسیله سوری، مرکب.

رَاکِبٌ: سَیْدَ ماشِ سوار.

— ضد راجل سواره.

— متافر: واحد الرُکَبَ ماسفر.

تَرَكِبَ: بناه ساخت، ساختن.

رَکِبَ: اجزاء، الکة: فی جملتها اجزای ماشین بطور کلی.

إِرْتِکَابٌ

تَرَاکِبٌ: قرار دادن چیزی در چیزی دیگر، انطباق.

مَرَكَبٌ: سَیْنَةُ کشتی.

— شراعی: کشتی بار.

— بخاری: کشتی بخار.

مَرَكَبٌ: عَرَبَةٌ درشکه.

کالسکه، آرایه.

— ترام (انظر ترام) اطاق تراموی.

— الجلید سورقمه.

مَرَكَبٌ: ضدّ بسیط ترکیبی.

— جند جزئی.

— من کذا عبارت از...

— علی کذا گویم نشان، طلاکوب.

— النفس: شُورُ بِالْحِطَّةِ احساس خطا، عذر دوانی.

جَهْل - نادان کامل .

وَبَّح - تنزیل بر تنزیل .

عَدَد - (صیغ و کثر) عدد غیر ازل .

کَسَر - (فی الریاضة) کسر مرکب .

مَرَكُوب - ممتطی سواری .

۵- : حِذاء، کفش .

أَبُو - طائر لک لک . حاجی لیلی .

مُرْتَكِب - مُتَعَرِّف مرتب .

رَكْدَة - سکن او وقت حرکتش ایستاد . به حرکت شد .

رُكُود - شكون الحركة ایستادگی . به حرکتی آرامش .

را کد : ناحیه حرکت . به حرکت .

ما - آب را کد .

رُكُز . رُكُز - مُرُز فی الارض در زمین فرو برد .

۱- اِرْتَكُز : وقت قلیلاً ایست کرد . درنگ کرد .

۲- علی : اِشْتَدَّ تَکَبُّه کرد . تکبر داد .

۵- ۱- : اِشْتَرَق ساکن شد . مقیم شد .

وَكُزَّ الْمُنْ خالک طلا یافت در برداشت .

۵- ۵- اِرْتَكُز : نَبَذَ اسوار کرد . جایگزین ساخت .

۵- : حَصَرَ فی نِقْطَةٍ وَاحِدَةٍ تمرکز داد .

رُكُزَة : وَقْفَة قَصِیرَة درنگ . مکث . ایست .

رُكُز خالک معدله دارای طلا و نقره . گنج نهفته .

رُكُزَة : مُرْتَكِز پایه . نگهدار . تکیه .

۵- : قائمه غیر . میل .

۵- تَمَرُّكِب : تَرَسِب او توحید المَرز جمع شدگی . تمرکز .

مُرَاكِز : اتِّحَاد المُرَكِز هم مرکزی .

مُرَكِز : مَحَوْر . وَسَط الدَّائِرَة محور . وسط دایره .

۱- التَّغْيَل (فی الطبیعة) مرکز شغل .

۱- الجُذْب (فی الطبیعة) مرکز کشش .

۱- : مَكَان أو حَالَة جا و موقعیت .

۱- : مُثَلَة . مقام اعیان .

۱- : مُتَب کار . شغل .

۵- : قِسْم من مَدیرَة بخشی از شهرستان .

۵- البَوَیْس : ضَبْطَة کلانتری .

۱- الادارة اداره مرکزیه .

مُرَكِزَة : مُتَوَسَّط مِلک . مرکزیه .

لا - بیرون از مرکز .

دائره لا مرکزیه خارج از شکل دایره .

القوة المركزية الجاذبة قوة مرکز جاذبه .

۱- الطاردة (الدافعة) قوة کوز از مرکز .

مُرَكِزَة مرکزیه (فی الحلیة) سفید باخته یا جرم زرد

مُرَكِز متمرکز . جمع شده . در یکجا .

مُرَاكِز مُتَّحِد المُرَكِز هم مرکز .

۱- رُكُض : عَدَا دوید .

۱- الفَرَس بِرُجُلِه : اِسْتَعَا رکاب کشید .

رَاكُض : باری فی الرُكُض در مسابقه دویدن .

اِرْتَكُض : تَحَرُّك واضطرب آشفتن شد . تکان .

۱- المَیْن فی البطن بَیْطه در زهدان مادر جنینید .

رُكُض : عَدَو دو . دویدن .

رُكُاض : رُكُوض : جَرَّاه } دویدن . کسب کرد .

اِرْتَكُاض المَیْن (فی البطن) جنبش جنین در زهدان مادر .

۱- رُكِع : انحنی احتراماً خم شد . دولاشد .

۵- : جَسَا زانو بر زمین زد .

۵- رُكُوع : جَنُو برا نوح شدن .

۱- (رُك) رُك : تَكان و کِبَا لا غرور . ناثوان شد .

۱- فی عقد : اُزْمَة اِیْتاه گردن او انداختن .

۱- طِب الرُّكَة (راجع طب) (درنگ و طب عوام) .

۱- رُكَاك : رُكِك سست . نادرس . به اعتبار .

۱- رُكَاكَة : سستی . نادرس .

۱- رُكَل : لَبَط درس لک زد .

۱- رُكَم : جَمْع و کُوم کومه کرد . نوذ کرد . روهم داشت .

۱- تَرَاكَم : اِرْتَكَم جمع شد . انباشته شد .

رَمَكَمْ رَمَكَمْ : كَوْنُهُ مُؤَدِّهِ، كَبِهْ خور
مِرْ كَمْ كَمَرِي : جَمَاعَةُ غَزَن بَرَف، فَرَنِيَا

• رَمَكَيْنَ وَأَزْكَنَ إِلَيْهِ اعْتَدَادُ، بِشَيْءٍ خُودِ فَرْدَادُ.

— • اِلَيْهِ : عَوَّلَ أَوْ اعْتَدَ عَلَى بَاشْتِ كَرَمِي بِرَؤْيِ كَرِي

اَزْكَنَ^۲ اِلَى الْفَرَادِ كَرِهَتْ، فَرَادُ كَرْد، بِاَبْرِ اَرْكَدَارُ.

— • وَ اَزْكَنَ عَلَى : مَالًا وَاسْتَدَّ نَكَبَهُ كَرْد، نَكَبَهُ دَارُ.

— • وَ اَزْكَنَ عَلَى : لَمَّا اِلَى مَنَكَشْد، پناه برد. استاد جفت

يُرْكَنُ اِلَيْهِ طَرَفِ اعْتَادُ، فَا بِلِ اَطْبَنَانِ .

رَمَكْنِ : زَاوِيَةِ طَنْدَرِ مَكُوشَةِ كَلْجِ .

— • سَنَدَ : عِمَادُ نَكَبَهُ كَاه، چشبان، پاپه، سُون .

— • جُرْءُ اَسْلِي قَمَتْ اَصْلِي .

رَمَكُونِ : اِرْكَانِ وَثُوقِ اعْتَادُ، نَكَبَهُ، بِشْتِ كَرَمِي .

• اِرْكَانِ حَرْبِ (فِي الْحَرْبَةِ) سَلَادِ اَرَقَشِ .

• رَئِيسِ اِرْكَانِ حَرْبِ رَئِيسِ سَلَادِ .

• يَرْكَنِ : طَمَشَ النَّبِيلَ طَمَشَ لِبَاسِ شَوْءُ .

• رَمَكِ (فِي رَمَكِ) • رَمَ (فِي رَمِ) • رَمَادَ (فِي رَمَدِ)

• رَمَانِ (فِي رَمَنِ) اَنَارُ .

• رَمَمْتُ : اَزْ رُؤْمَسِ . طَوْفَ جِسْمِ شَنَادَرُ، كَلَكِ .

• رَمَجَ : طَمَشَ بِالرُّمُجِ نِهْزَهُ زَدَ، بَا نِهْزَهُ سَوَادِ كَرْدُ .

• — • عَدَا : رَمَكْنِ دَوِيدَ، بَا خَرَفَتْ .

• رُمُجَ : عَوْدَ طَوِيلِ فِي رَاسِهِ حَزْبَةُ نِهْزَهُ .

— • مِرْزَا قِي نِهْزَهُ پَرْتِ كَرْدَنَ، دَوْبِنِ .

• رُمَاحَ : حَاوِلَ الرُّمُجِ نِهْزَهُ دَارُ .

• رَمِدَ : اُرْمِدَ الرَّجُلُ چَشْمِشَ نَادِرًا كَرِشَوَشْدَ .

• سَتَ الْعَيْنُ چَشْمِ اَمَاسِ كَرْدُ .

• رَمَدَ الْعَيْنُ : وَشَتْهُ فِي الرَّمَادِ دِرْخَا كَرِشَوَشْدَ .

— النَّارَ : قَطَطَا بِالرَّمَادِ آتَشِ رَا بَا خَا كَرِشَوَشْدَ .

— الْجَنَّةَ : اَخْرَجَهَا جِسْدَ اِنْسَانِ رَا سَوَزَانْدَ، خَا كَرِشَوَشْدَ

رَمَدَ الْعَيْنُ اَمَاسِ چَشْمِ، چَشْمِ دَرْدُ .

— جَبَبِي نِزَامِ، كُوشْتِ زَبَادِي دِرْپِلَه چَشْمِ .

رَمَدِي : طَبِيبُ الْعِيُونِ چَشْمِ پَزَنَكِ .

• رَمَدُ : رَمَدَانُ . اُرَمَدُ دَوِجَارِ چَشْمِ دَرْدُ .

• رَمَادُ : تَرَابُ النَّارِ خَا كَرِشَوَشْدَ .

— الْجَنَّةُ الْحَرُوقَةُ خَا كَرِشَوَشْدَ اِنْسَانِ .

• مَا اَلْ : اَبُو غَادَه طَبِيبُ صَابُونِ پَزِي .

• رَمَادِي : بَلَوْنِ الرَّمَادِ رَنَكِ خَا كَرِشَوَشْدَ .

• تَرَمِيشَةُ الْمَوْتِ مَرْدَه سَوَزَانِ .

• رَمَزُ اِلَى : اَشَارَ وَأَوْضَحَ نَثَانِ دَادَ، اَشَارَه كَرْدُ .

— • كَفَنِي : بَاعِلَامَتِ نَثَانِ دَادَ .

• رَمَزُ : اَشَارَةُ، دَلِيلُ دَلَالَتِ، نَثَانِ .

— • كِبَايَةِ نَثَانِ : اَشْعَارُ، عِلَامَتُ .

• رَمَزِي نَثَانِ دَارُ، عِلَامَتِ دَارُ .

• رَامُوزُ : خُودَجِ نَمُونَه .

• رَمَسَ : دَفَنَ دَفْنِ كَرْدُ، بِخَا كَرِشَوَشْدَ .

• اِرْمَسَ فِي الْمَاءِ دَوَابَ فَرْدَرَفَتْ .

• رَمَسَ : رَامُوسَ : قَبْرَ گُورِ، آدَامْ كَاهِ اَبَدِي .

• رَمُوسَ : طَوْفَ شَنَادَرِ، دَوِي آبِ .

• رَمَشَ : تَنَاوَلَ بِالطَّرَفِ الْاَصَابِعِ بَا سَرَانْگَشْتَانِ كَرَفَتْ .

• — • بَيْنَهُ : طَرَفَ چَشْمِ كَرْدُ .

• رَمَشَ : الْبَابُ الْجَنَنِ اَمَاسِ مَلْجَمِهِ چَشْمِ .

• دَرَمَشَ : هَذَبَ الْعَيْنَ مَرْمَاجَانِ، مَرْمَ .

• رَمِصَتْ الْعَيْنُ : اَصْمَعَتْ چَشْمِ چَرَكِشِ دَادَ .

• رَمَصَ : اَصْمَاسَ چَرَكِشِ چَشْمِ .

• رَمَضَاءُ : شَدَّةُ الْحَرِّ كَرَامِي سَوَزَانِ .

• رَمَقَ : لَعَطَ بِالْعَيْنِ نَگَاهَ مُخْتَصِرَ كَرْدُ، نَگَاهَ اَجْمَالِي كَرْدُ .

— • لَاحِظَ دِيدَ، نَگَاهَ كَرْدُ، مَلَا حَظَه كَرْدُ .

• رَمَقَ اِلَيْهِ : اَطَالَ النَّظَرَ بَا وَخِيرَ شَدَ، نَكَرِ بَشْتِ

رَمَقَ الْعَيْنُ : لَمْ يَنْقُصْ اَصْمَاسَ چَشْمِ بِنْدِي كَرْدُ، بَا
رَمَقَ الْعَيْنُ : لَمْ يَنْقُصْ اَصْمَاسَ چَشْمِ بِنْدِي كَرْدُ، بَا

رَمَقٌ: بَيْتَةُ الْحَيَاةِ تَوْشٍ وَتَوَانٍ .

الْأَخِيرُ دَمٌ وَابِيعِنَ . نَفْسُ آخِرِينَ .

هَلَى آخِرُ . - دَرِ آخِرِينَ حَدًّا بَدْرَجِه .

هَلَى آخِرُ - (مِنَ الْحَيَاةِ) دَمْرَمَك .

سَدَّهْ تَوَانِ يَافَتْ .

تَرْمِيقِي: هَمْزٌ مُطْلَقَةٌ كَارِسْمِ بَيْتِ سَمِيل .

رَمَلٌ: رَمَضٌ عَلَيْهِ رَمَلًا شَنِ مَالِ كَرْدِ، بَامَا سِهَ بَاشَن پوشتان

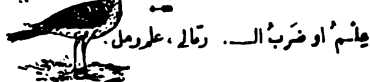
أَرَمَلٌ: تَرَمَلُ الرِّجُلِ هَمْرَشِ مَرْدٍ، بِزَن شَد .

سَت وَتِ الْمَرَأَةِ بِيُو شَد، شَوهرش رازوست داد .

رَمَلٌ: شَنِ، مَاسِه .

- (سَمْعُوْقُ عَظَمُ أُمِّ الْحَبْرِ لَتَجْفِيفِ الْحَبْرِ) } گرو استخوانی

وَتَمَارُ ال: طَبْطُولُ بِلُو (بِرَن) } گودن مرکب بکار میبرند

وَتَمَلُّ أَوْ ضَرْبُ ال: رَمَالُ، عِلْرَمَل .

وَتَمَلُّ مَرْمِلُ شَنِ زَارِ، رَهَن زَارِ .

أَرَمَلٌ: أَتِمْ مَرْدِزَن مَرْدِه .

- أَرَمَلَةٌ: أَتِمْ زَن شَوهر مَرْدِه، بِيُو .

أَرَمَلَةُ الْمَلِكِ: مَلِكَةٌ كَر شَوهرش دَر كَزَن شَنَه .

تَرَمَلُ الرُّوْحَةِ: اِبْوَمَةُ بِيُو كَ .

مِرْمَلَةٌ: رَمَلٌ، رَمَلُ الْكِتَابَةِ (سَابِقًا) } ظرف شن، شن دان برای خشک کردن خط

رَمَمٌ: رَمٌ: أَصْلَحَ اِصْلَاحَ كَرْدِ، دَر سَت كَرْدِ .

لَا يَرَمُّ اِصْلَاحَ نَاطِقِ بَرِ، غَيْرَ نَاطِلِ نَرَمِمِ .

رَمٌ: أَرَمُ الْعَظْمُ: بَلَيَ اسْتَحْوَانَ بَوَسِيدَ، بُأَشَدَ خَاكِ شَد

رَمٌ: تَرَمِمٌ، مَرَمَةٌ اِصْلَاحَ، تَعْمِيرُ .

رُمَةٌ: قِطْعَةٌ بِالِيَةِ مِنَ الْعِظَامِ اسْتَحْوَانَ بَوَسِيدُ .

هـ - جِيْفَةُ (الْإِنْسَانِ أَوِ الْحَيَوَانِ) مَرْدَارِ .

هـ - جِيْفَةُ (الْحَيَوَانِ) لَاشَتِه، اسْتَحْوَانَ بِنْدَه .

بَرْمَتِي: بِجَمَلَتِي رَوِي هَم، بِكَلِي، هَمَكِي .

رَمِيمِد: رُمَامٌ، بَالِي بَوَسِيدُ، فَاَسَدُ .

(رَمَن) رُمَانُ (وَاحِدَتُهُ رُمَانَةٌ) اَنَارُ .

وَهَرَال: جَلَنَارُ عَلَى اَنَارِ، مَخْنَارُ .

رُمَانَةٌ: شَجَرَةُ الرَّمَانِ .

دَر خَتِ اَنَارِ .

- مِيزَانُ التَّيَّانِ سَنَكُ فَيَا، وَزَنُ .

هـ - شَجَرَةُ فَاجِ زَيْنِ، قَبِه .

أَرُمَنِي اِرْمَنِي .

اَرُمِنِيَّةُ: بِلَادُ الْاَرْمَنِ اِرْمَنَسْتَانِ .

هـ رَمَّةُ (فِي رَمَمٍ) جِيْفِه .

هـ رَمِي: طَرَحَ اِنْدَاخَ، پَرِث كَرْدِ .

- اَلْقَى بِأَيْدِيهِ اِنْدَاخَ

- نَبَذَ دَوْرَانْدَاخَ .

- بَقَذَفَهُ تِيرَانْدَاخَ، تِيرِزْدِ .

- بَكَلَامِهِ اِلَى كَذَا قَصْدُشِ اِنْ بُوَد، مَفْصُوشِ اِنْ بُوَد .

- بَيْنَهُمُ: اِلَى الشَّقَاقِ مِثَالُهَا اِخْتِلَافُ شَيْءٍ، دَوْبَهُمُ .

- عَنْهُ: نَقَضَ كَرْمُ كَرْتِ، پَاك كَرْدِ .

رَمَاهُ بَكَذَا: اَتَمَّهُ بِهِ قَتْلَهُ سَاخَ، تَهْمَت زَدِ .

- بَكَذَا: عَابَهُ بِوِ بَرِخَشِ كَشِيدِ، عَيْبِ جَو كَرْدِ .

اِرْتَمَى: مُطَاوَعِ دَمِي پَرِث شَد، اِفْخَادِ .

- عَلَى الْاَرْضِ بَزْمَنِ اِفْخَادِ .

- عَلَى قَدَمِي فَلَانِ رَوِي پَاهَايِ فَلَانِ اِفْخَادِ .

رَمِيَّةُ: عَمَلُ پَرِث كَرْدَنِ .

- مَنِ غَيْرِ رَامِ تِيرِي دَر نَارِ بَكِي .

- حَجَرِ مَنِ هُنَا مَسَافِ يَكْ سَنَكِ اِنْدَا زَا اِنْعِيَا .

رَامٌ: سَدِيدُ الرِّايَةِ لَبْرَانْدَا زَا مَاهِرُ .

- مَلُوقِي پَرِثَابِ كَسْتَدِه .

الرَّايِ (فِي الْفَلَكَ) رَجُ قَوْسِ، كَانِ فَلَكَ .

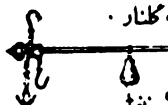
مَرَمِي: مَدَى الرَّمِي تِيرِرسِ .

- اَلنَّظَرُ چَشْمِ رَسِ .

- اَلْمَذَقُ تَوِپِ رَسِ .

- قَصَدَ: قَرَضَ نَيْتَ، مَقْصُودُ، هَدَفُ .

هـ رَمِيمِ (فِي رَمَمٍ) رَنُ (فِي رَنَ) .

(رنب) آرَنَبِ بیتی: خرنیق خرگوش خانگی.

— بری: خَرَز خرگوش صحرائی.

— هندی اوروی: قَبَع خوک هندیه.

— صغیر: خرنیق بچہ خرگوش.

آذان ال: نبات کل پیچہ مرہم.

آرنَبَہ: اُنْی الارَب خرگوش مادہ.

— الانف نول پیچہ.

○ رَنَجَة: ○ رَنَجَة شامی.

○ رَنَج: اَمالَ مقابلہ کرد. کج کرد.

تَرَنَج: قایل کج خورد.

— السکران: نلولو خورد.

مَرْنَجَة السنبط: مقدمہ (سرکشی).

مَرْنَج: متایل کج.

— نشوان آدم مسکد رو پای خود بند نمیشود.

درَنَج بالمكان: رَنَق. قام طویلاً در جائے میگویند.

○ رَنَق النظر الیه: اُطالہ خیر شد، چشم دوخت.

— بالمکان: درَنَج چسبید، تکان بخورد.

روَنَق شکوه، درخندگی، برجستگی.

○ رَنَكَة: سَمک (انظر رنجہ) شاه ماهی.

○ رَنَم. تَرَنَم: غَنَی آواز خواند، سرود خواند.

تَرَنِمَة: اغنیہ. تَرَنِمَة آواز، سرود، سرود خواند.

(رَن) رَن: طَن صدا پیچ شد.

— دوی طنین انداز شد.

— الوتر او القوس: مَرَم صدام سف سابلند.

رَنَة. رَنین: طنین انعکاس، برکت، پیچش صدا.

○ — الایبل المستأنس موزن.

رَنان: طنین. دای طنین انداز، صلیج.

— دوی طنین انداز شد.

— الوتر او القوس: مَرَم صدام سف سابلند.

رَنَة. رَنین: طنین انعکاس، برکت، پیچش صدا.

○ — الایبل المستأنس موزن.

رَنان: طنین. دای طنین انداز، صلیج.

— دوی طنین انداز شد.

— الوتر او القوس: مَرَم صدام سف سابلند.

رَنَة. رَنین: طنین انعکاس، برکت، پیچش صدا.

○ — الایبل المستأنس موزن.

رَنان: طنین. دای طنین انداز، صلیج.

(رنو) رَنَا الیه نوحه کرد. نگاه خیر کرد.

○ رما (فی رمو) ○ رَمان (فی رمن)

○ رَهَب: خاف نرسید، بهیچانک شد.

رَهَب. اُرَهَب نرساید، تهدید کرد.

تَرَهَب الرَجُل: تَوَعَّه تهدید کرد، ترسانید.

— الرجل تَرَهَبَنَ پارسا شد، نلک دنیا کرد.

— المرأة: صارت رَهِیة راهبہ شد.

رَهَبَة. رُهِی: خُوف نرس، بهم.

رَهیب: خُف و خشناک، بهیچانک، هراس نگیر.

رَهَبَة. رَهَبَانِیة: تَرَهَب نلک (کوشه نشین، پارتا، ترک دنیا).

مَیْشَة ال: زندگانی در صومعه.

رُها بة: طَرَف القصص موی اصلاح شد، مروت.

رَاهِب: نایک. ناذِر الیفَة (صومع نشین).

راهب: ناذِر الیفَة زن پارسا و کوشه گیر.

إرْهاب تهدید، چشم نرس.

إرْهابی: تَهْدِی تهدید کنده.

○ رَهَج: رَهَج غبار گرد و غبار.

— فِشَة و شَفَب شورش، بلوا، آشوب.

أَرْهَج: أثار الفباک گرد و خاک کرد.

— یَنَم: قَبَح بضم علی بنی بجام انداز.

(رَفش) اَرَفَش اَرَجَل الجبل بقی زدند.

رایش: عرق فی باطن الفراع رکی در باران.

○ رَهَط: اَکَل اَکَل شَدِیداً پر خور کرد، اندر از بلعد.

رَهَط. رَهَط: جَماعَة دشله، گروه، جماعت.

○ — — — — — وَزَرَة العَقَوین لَنک.

○ — — — — — نِطاق البَکارة منطقه بکارت.

○ رَهَف. اُرَهَف: رَفَق لاغر کرد، بار بک کرد.

○ — — — — — البَیْء والذَیْن نیز کرد.

رایش: عرق فی باطن الفراع رکی در باران.

○ رَهَط: اَکَل اَکَل شَدِیداً پر خور کرد، اندر از بلعد.

رَهَط. رَهَط: جَماعَة دشله، گروه، جماعت.

○ — — — — — وَزَرَة العَقَوین لَنک.

○ — — — — — نِطاق البَکارة منطقه بکارت.

○ رَهَف. اُرَهَف: رَفَق لاغر کرد، بار بک کرد.

○ — — — — — البَیْء والذَیْن نیز کرد.

رایش: عرق فی باطن الفراع رکی در باران.

○ رَهَط: اَکَل اَکَل شَدِیداً پر خور کرد، اندر از بلعد.

رَهَط. رَهَط: جَماعَة دشله، گروه، جماعت.

○ — — — — — وَزَرَة العَقَوین لَنک.

أَرْهَفَ^۱ أَذْنَیْهِ كَوْشَاهَا نَهْرًا رَاسًا كَرْدَ .

رَهْفَ رَقَّ لا غرشد ، نازك شد .

رَهْفَ رَهْفَ : رَهْفَ : رَقِيق نازك .

رَهْفَ^۲ نَجَل لا غر ، باريك .

— رُهْفَ : لَحْدَدُ نِيز ، بَرَا .

رَهَقَ^۱ : أَزْهَقَ : ظَلَمَ ستم كرد ، جور كرد .

رَاهَقَ النَّلامُ : قَارِبَ الْعُلَمِ بِمَدِّ بُلُوغٍ رَسِيدٍ ، تَكَلُّفًا

مُراهِقُ : بِالْعِ حَدَّ الرِّجَالِ رَشَدٌ ، بُلُوغٌ .

مُراهِمَةٌ : بُلُوغُ سِنِّ الرِّجَالِ بُلُوغٌ ، آغَا زجوانی .

رَهْلَ . تَرَهَّلَ : اسْتَعْتَمَى آوِزَانِ شَدَ ، سَسْتِ شَدَ ،

رَهْلَ . مَتَرَهَّلَ : رَخَوُ زِم ، شَلَّ ، آوِیْنَدِه .

رَهْمَةٌ : مَطَرٌ خَفِيفٌ نَمِّ نَمِّ بَارَانِ .

مَرَهَمٌ : دَهَانٌ رَوغِن ، مَرَهَمٌ .

رَهْنٌ . أَرْهَنَ النِّقُولَ : أَوْدَعَهَا كَرَهْنٍ كَرِهْنًا ، رَهْنًا

— عَقَارًا (مَلِكًا تَابِتًا) مَلِكِي دَاكِرُو كُنْ اَشْتِ .

أَرْهَنَ^۲ النَّقْيَ : جَعَلَهُ رَهْنًا بَعْنَوَانِ كِرُو دَادَ .

رَاهَنَ عَلَى كَذَا : خَاطَرَ شَرْطَ بَسْت ، كِرُو بَسْت .

أَرْهَنَ النَّعْيَ : أَخَذَهُ رَهْنًا بَرَهْنِ كِرِهْنٌ ، بَكِرُو كِرِهْنٌ .

— بِالْأَمْرِ : تَقَيَّدَ مَوَكُولٌ بُوَدَ ، بَسَلَهْ بَه ... بُوَدَ

رَهْنٌ . رَهْنَةٌ : مَا يَوْضَعُ تَأْمِينًا لَدَيْنِ كِرُو .

— : شَخْصٌ يَحْبُوسُ كَرَهْنِ كِرُو كَانِ .

— مَقَارِيْ أَوْ رَهْمِيْ : رَهْمِيْ رَهْنٌ .

— حِجَازَةٌ حَقِّ نَصْرَتِ تَاوَفَتِكِرْ بَدِيْ بِرَدَا خَشْدُ .

— النِّقُولَ كِرُو كُنْ اَرِيْ .

— اِثَارَتَه كَمَوْشِ بَرَهْنِ مَانِ ، مَطِيعٌ .

— مَحَاكَنَ دَرَجَرِيَانِ مَحَاكِرْ .

رَهَانٌ : غَاطَرَةٌ شَرْطَ بَدِيْ .

خَيْلُ الْـ . اسْبَ سَوَاغَهْ ، اسْبَ سَابَهْ

كَفَرَسِيْ — . دَوْشِ بَدَوْشِ ، دَرَسَتْ مَسَاوُ وَبَرَابَرِ .

رَهْنٌ بِأَعْمَالِهِ : مَأْخُذٌ بِهَا جَوَابُ دَهْ ، مَسْئُولُ اَزْ ...

— مَرُهُونٌ . مُرَهَنٌ دَرَكِرُو ، دَرَرَهْنٌ .

رَاهِنٌ : نَابِتٌ . ذَاتِمٌ بِأَرْجَا ، هَيْشِكِي ، دَائِمٌ بِرَقْلُ

— : حَاضِرٌ . وَاقِعٌ كَوْنُهُ ، فَعْلِيٌّ ، وَاقِعِيٌّ .

— : مَوْدِعُ الرَّهْنِ كِرُو كُنْ اَرِ .

الْعَالَةُ الرَّاهِنَةُ : وَضْعُ فِعْلِ ، وَضْعُ كَوْنُهُ ، حَالُ حَاضِرِ .

بِحَالَتِهِ الرَّاهِنَةُ : دَرَمَانِ حَالًا كِهْ سَتِ ، وَضْعٌ مَوْجُودِ .

مَرَهْنٌ : بَنَكُ الرَّهْنِيَّاتِ بَانَكِ رَهْنِيْ .

مَرَهْنٌ : آخِذُ الرَّهْنِ كِرُو كِهَرِ .

— . مُسْتَرْهَنُ النِّقُولِ : صَاحِبُ بَنَكَاهِ رَهْنِيْ ، وَامِدُّ

رَهْنًا مَجْ : سِجَلُ النَّفِيسَةِ (دَفْتَرِ بَارُوَزْ نَامَهْ)

رَهْوٌ : كَرَكِيْ . طَاثِرُ دُرْنَا ، كَلَنَكِ —

رَهْوَانٌ : اسْبِيْ كِهْ بُوَرِ غَرَبِرُوَدِ .

رَهَا الْحِمَاطُ : شَرَهْمُونُ بُوَرِ غَرَفَتْ .

رَوْبٌ . أَرَابُ الْبَنِّ : خَشَرَهْ شَهْرًا مَاسَتْ كِرْدَ .

رَابُ الْبَنِّ : مَاسَتْ شَدَ .

— الرَّجُلُ (فِي رِبِّ) شَكَّ كِرْدَ . بَدِ كَانِ شَدَ .

رَوْبٌ : رِدَا ، رَهْمِيْ جَامِرِ بَلَنْدِ ، لِبَاسِ بَلَنْدِ وَكَشَادِ

رَوْبٌ : تَبِنِ رَائِبِ أَوْ حَامِيشِ مَاسَتْ .

رَوْبَةُ الْبَنِّ : پَنِرِ مَایَهْ .

رَائِبٌ . مَرَوْبٌ : مَخْشَرُ دَلَهْ شَدَ ، بَسَلَهْ .

دَرُوْ بُوَطُ : اِنْسَانِ (حَبْدَ) آلِيْ اِنْسَانِ خُوْدَكَارِ (غَلَامِ)

رَوْبِيْ : نَقْدِ وَنَدِيْ بِسَاوِيْ ۶۰ مِلْيَا تَقْرِیًّا وَاحِدِ بُو

رَوْتُ الْعَبْوَانِ فَضْلَهْ ، سَرَكِهْنِ .

رَاثُ الْعَبْوَانِ فَضْلَهْ كِرْدَ .

رَوَّجَ الْأَمْرَ وَالْمَجْرَهَ رَوَّاجُ دَادَ ، اِفْتِشَارْدَادَ .

— الشَّلَّةُ : بُولِ دَا دَرَجَرِيَانِ اِنْدَا خَشْ .

— السَّلْمَةُ : جَبَلًا تَرَوُّجِ كَالَا دَا دَرِ مَعْرِضِ فَرُوشِ كُنْ اَدَا

— النَّقْيَ : وَبِهْ نَجَلَهْ پَشِ بُوَدَ ، جِلْوَانْدَا خَشْ .

—

رائحة . وريحَة (ذِكَّة او خبيثة) بُود با خوب .
 — — — ذِكَّة بوى خوش ، عطر .
 — — — خبيثة بوى بد ، بوى زننده .
 ذِكَّة ال . خوشبو .
 خبيث ال . بد بو .
 زدي ال . زننده .
 هيم ال . بے بو ، بے خاصيت .
 رُوح : نفس جان ، روان .

۵ — خلاصَة اصل گوهر .
 — : كائن غير منظور (ريدنه) ، نا
 — تير روح پليد .
 ۵ — كَمَرَة الحديد : ما بين شفتيا تَكَرَّر آه
 به — شرر : محذور ديوانه .
 ال القدس روح القدس
 خفيف ال . خوشرو ، باروح .
 طويل ال . بردبار ، شكيلا .
 ۵ بنديقه بروحين تفنگ دولول .
 ۵ فرد بسمه ارواح هفت تير .
 استحضار او مخاطبة الارواح عقيد بيهتي روح ، اصلا
 رُوحِي . رُوحاني : غير مادي معنوي ، روحاني .
 — — — ديني شرعي ، مذهبي .
 مشروبات روحية نوشابه هاي الكلي .

ريح : هوا ، متحرك باد .
 — : رائحة بو .
 — البطين بادشكر .

— الشوكة : داجس الاصبع عقربك (دست) .
 اُخْرَجَ رِيحاً بادول کرد .

تحت ال : سُلتها سب پناه داركشتي
 فوق ال : غلاوتها بادخور ، روبار .
 طاحون ال . آسیاب بادی .
 طارد ال . (دواء) بادشكن .
 دَوَّارَة ال : دليل اتجاه الريح بادنامه .

۵ ابو رياح : نظارس .
 متريك سريمن ، اولو .
 رِيح : غديد الريح برباد ، طوفان .
 رِيحَان : كل نبات طيب الرائحة هرگاه خوشبو .
 — : صَتر هِندي رِيان ، ضميران

رَوَّاج الامرُ والمُسلَة : دال درگوش افشار ، رواج باف
 — الجبر او الإشاعة انتشار پيدا کرد .
 — السلعة كالاجوب بفروشن رفت .
 — السوق بازار درونی باف .
 رَافِع : مطلوب مورد تقاضا ، فروشن خوب .
 — : متداول درگوش ، درجه بان .
 رَوَّاج : تداول جريان ، اغشار .

— : كفة الطلب فروش رسانی ، دارا خواستار زیاد
 ترويح : تدويل گردش ، دوران .
 مَرُوج : وسط بين التاجر والزبون واسطه ميان بزرگان
 — : منبر ، محرك تشويق كنند .
 رَوَّاح : اُراج ، دَرِيح آسوده كرد ، راحت كرد .

— القلب : اُمتعه بفروى تازه دار ، بهر جنبش آورد .
 — عن نفسه سر خود را بچيزي گرم كرد .
 ۵ — ترويح بالمرحور خود را با باد زن خنك كرد .
 ۵ — : ذهب الى بيته بماندن رفت .
 ۵ دَرِيح البناء جايگيرشد .
 رَاوَحَ بين يك درميان فرار داد .

أَرَوَّحَ . تَرَوَّحَ ۱ الله : انشئ گنديد ، بد بو شد .
 رَاحَ : ذَهَبَ . مَقَى رفت ، رهسپار شد .
 — للمروحة دركارينك شتاب كرد .
 اِزْأَحَ لِلْأَمْرِ وَالْيَدِ راضى شد ، خوشنود شد .
 ۵ — استراح راحت كرد ، آرام گرفت .

رَاحَ : خَمَر شراب ، باده .
 راحة . رَوَّاح آرامش ، آسایش ، راحه
 — اليد : باطن كفت دست .
 ۵ — العلقوم : دَمْدَم مَسْقَط .

۵ هَيْت ال : مُستراح كذا رآب .
 بال : سَهْوَة بَرَسَاة .
 بال : على هوني سرفروست .
 الرِّي بال . آببارى برا بكان .

أَرَادَ : قَاءَ : خواست ، آرزو کرد .

— : اختارَ : برگزید ، اختیار کرد .

— : قصدَ : برآن شد ، قصد کرد .

— : أَوْ لَمْ يَدْرُ : خواه ناخواه .

رَوَيْدًا : مَهَلًا : عَلَى مَهَلٍ : (باوش پواشت)

رَأَيْدَ : كَشَفَ : پشاهك دید و ر...

— : سَاعَ : رُبِنَ : عَسَكِرِي : سرکرد .

— : جَاوَسَ :

— : دَلِيلَ : رَاهِنَا : پشوا .

— : الَّذِي يَتَّبِعُ أَوْ يَتَوَلَّى الْبِلَادَ : جَسْمُوكُنْدَ : بَرَكُور :

— : مَكْتَشِفَ : الْمَجَامِلِ : الْكَثَائِفَ : كُنْهَ : مَكَائِمَ : نَاشِئَاتِ :

إِرَادَةً : تَشَبَّهَ : إِنْخِيارَ : خَوَاسِثَ : مِثْلَ :

— : رَغْبَةً : مَرَامَ : آرزو .

بِحَسَبِ الْ— : كَمَا يَرِيدُ : بطور دلخواه ، موافق میل .

بَارَادَةُ اللَّهِ : بِشَيْئَةِ اللَّهِ : بِخَوَاسِثِ خُدا .

إِرَادِيَّ : اخْتِيَارِيَّ : رَاوْطِلْبَانَه :

مُرَادَ : قَصْدَهُ : نِيَّةَ : خَوَاسِثَهُ : كَامُ دَل ، آرزو .

مِرْوَدُ الْبَيْنِ : مِثْلَهُ : كَوَاجِكُ : بَرَاهِنُ : دَارُودِ حَشَمِ :

— : عَشَوَرُ : بَشَنَ : حَلْفَهُ : كِرْدَانِ ، قَلَابِ :

— : مَحْوَرِيَّ : رَوِي : مَهور .

• رَوَزُ : قَدَرُ : بَرَاوَرِ دَرِ كَرْدَ ، دِیدِ زَرْدَ .

رَأَزَ : رَئِيسَ : الْبَنَائِينَ : مَعَارَ :

وِ يَازَةُ : هِنْدَسَةُ : الْمَعَارِ : طَرَحَ : سَاخَنَانَ :

• رُوْزْنَامَةُ : إِدَارَةُ : الْمَاعِشَاتِ : إِدَارَةُ : بَارَزْشَتِكِي :

— : تَقْوِيمَ : السَّنَةِ : سَالْنَامَه :

• رُوْسَ : وَرُوْسِيَّةَ : (فِي رَأْسِ) :

• رُوْسُو : كَاتِبَ : فَرَنَسِي : شَهْرِ — : تَوْصِيَّةَ : اَتَلَاَهَ : بَرَدُ : فَرَنَسِي :

• رُوْسِيَا : بِلَادَ : الْمَشْكُوبِ : كُوشُورُو :

• رُوْسِي : اَزْ مَرْدَمِ : رُوْسِيَه :

• رَوَضَ : رَاضِيَ : السُّعْرَ : ذَلَّهَ : وَعَلَّهَ : الشَّعْرَ :

— : الْحَيَوَانَ : الْبَرِّيَّ : طَبْعَهُ : أَمْوَخَهُ : كَرِهَ : اِهْلَكَ :

• رَاوَضَ : خَاتَلَ : فَرِهَ : دَادَ : دِهَشْتَنْدَ : كَرْدَ :

— شامی : آسُ : مورد .

• رِبَاسَ : جَدُولَ : مِیَاهَ : رود فرعی .

• اِرَاحَةً : تَرْتِيبَ : حِدَ : اِتْمَابَ : راحَت کردن .

• اِرْتِجَاحَ : رَضَى : خُوشنُورِيَّ : خُوشنُوقِيَّ :

• اَرْتِجَیَ : رَاسِعَ : الْحَقِّ : بَرَكُورَ : آفَامَنْشَ : نَظَرِ بِلَنْدَ :

• اَرْتِجِیَّةَ : حُبَ : الْاِفْعَالِ : الْحَمِيدَةِ : وَبَلَّ : الْعَطَا : (بَرَكُورِ) :

• تَرْوِیْنَحَ : تَهْوِيَةَ : بَادِمَادَنَ : هَوَادِمَادَنَ :

— : الْقَلْبَ : أَوِ : النَّفْسَ : سَرَكُمِيَّ : تَهْرِجَ :

• تَرْوِیْحَ : الْبَنَاءَ : نَشْتِ : سَاخَنَانَ : فَرُوشْتِیْنَ :

• اِیْتِزَاحَةً : مَنَازِلَ : الْمَسَافِرِ : مَسَافِرْخَانَه :

• — : غُرَّةَ : اِنْتِظَارَ : اِطْلَاقَ : اِنْتِظَارَ :

• مَرْبِیْحَ : حِدَ : مُتَعَبَ : رَاحَتِ : بَجَشَ :

• مَرْبِیْحَ : يَنْفُخَ : الْبَطْنَ : بَادِمَادَ : بَادِآوَر :

• مَرْتَاحَ : مُسْتَرْحِیْحَ : حِدَ : تَنْجِیَانَ : آسُو : سَهْلُ طَغَ : رَاحَت :

— : اِلْبَالَ : اَرَامَ : آسُوَهَ : خَاطِرِ جَمِ :

• مَرْوَحَةً : يَمْنَوَانَهَ : بَادِزَنَ :

— : الطَّائِرَةَ : وَالبَاخِرَةَ : دَابِرَ : پَرَوَانَهَ : هَوَايَا : وَكُنْهَ : بَرَه :

— : كَهْرَبَرِيَّةَ : بَادِزَنَ : بَرَفَ :

— : الْحَمِيشَ : (الْمَدَاءُ : مِنْ : السَّقْفِ) : بِنَكَه :

— : السَّقْفَ : (السَّكْرِيَّةَ) : بَادِزَنَ : سَقْفِيَّ :

— : مِنْفَسَ : كُوَّةَ : التَّهْوِيَةِ : بَادِگِیَر :

• سُلُومَ : — : سُلُومَ : مَآذِي : يَلْكَانَ : مَارِجِي :

• مَرْوَحَنَ : مَرْتَدَدَ : دَوْدَلَ : مَنَزَلِزَل :

• تَرْبُوحَ : بِهَرُوحَ : ثَرِيرَ : دِیَوَانَهَ : كَسِكِدُوحَ : بِلْدَ : بَرَاوَرِ كُنْهَ :

• مُسْتَرَّاحَ : كَتِيبَتِ : كَارِآبَ :

• رَوْدَ : جَوْبَ : كَاوَشَ : جَسْمُو : اَكْشَانَ :

• رَادَ : الْبِلَادَ : طَافَهَا : لَاسْتَكْشَفَ : (اَكْشَانَ : كَرْدِیدَ) :

— : الشَّيْءَ : طَلَبَهُ : جَوَاشَدَ : جَسْمُوكُور :

• رَاوَدَ : خَادَعَ : فَرِهَ : دَادَ : اَغْفَالَ : كَرْدَ :

• الرِّأْيَةَ : زَنَ : رَاكِرَاهَ : كَرْدَ : اَزْرَاهَ : دَرِ بَرَدَ :

تَرَاوَضُوا : فَاَحْكُوا فِي الْبَرِّ اَوْ الْبَيْعِ (در آن خردند یا فروختند، چنانچه)
 تَرَيَّضَ : تَرَضَّهَ : گردش رفت، هوا خورد رفت.
 رَاَضٍ : مَرُوضُ الحیل دام کند اسب، چایک سوار.
 رَوْضَةٌ : ارض مخضره، مرغزار، چمن، سبز زاد.
 — : حَديقَةُ بَلْعَ، بوسنان.
 رِيَاضَةٌ : تَمَرُّش و درش.
 — رَوْضَةٌ : گوشه نشینی برای عبادت و اندیشه هماره و
 — : الرِّيَاضَاتُ : العلوم الرِّیاضیة علوم ریاضی.
 — : العَلاب رِیاضیة : لب بازیها و ورزشی و تفریحی.
 رِیَاضِيٌّ : مختص بالعلوم الرِّیاضیة وابسته بر ریاضیات.
 — : عالمٌ فی الرِّیاضیات ریاضی دان.
 — : یحبُّ الالاب الرِّیاضیة و درشکار.
 الالاب الرِّیاضیة : ۵ جنایز دوز بازو، ورزش.
 رَوْعٌ، رَاعٌ : اَفْرَعٌ : نرساند، بوخت انداخت.
 — — — : هَرَّ الشَّاعِرُ نکان داد، بلرزد و راود.
 — — — : اُجِبَّ لِلنَّادِ داد، خوش ساخت.
 رَاعٌ : اِرْتَاعٌ منه از او نرسید، هراسان شد.
 رَوْعٌ، رَوْعَةٌ : هول و هراس.
 مَكْنَنٌ رَوْعٌ : قوت قلب داد، تسکین داد.
 خَطَرٌ رَوْعٌ : بخطرش رسید، بخطرش آمد.
 التي فی رَوْعٍ : الغاء کرد، بتکثیرش انداخت.
 رَوْعَةٌ : هَرَّةٌ عَاطِفِيَّةٌ هيجان، برانگیختگی.
 رَوْعٌ : جَمال جلال، شکوه، زینبندی.
 رَانِعٌ : مُنْجِبٌ دلپسند، شگفت انگیز.
 رَانِعَةٌ : النَّهَارُ روز روشن.
 فی — النَّهَارِ در روز روشن.
 مُرْبِعٌ سَهْمِکین، وحشت انگیز.
 مَرُوعٌ، مَرَاتَعٌ : وحشت زده، خود باخته.
 مَرُوعَانٌ، مَرَاوَعَةٌ : تَلَمَّس طفر، بهانه، گریز.
 — (فی الکلام) زبان بازی، نیرنگ در گفتار، دوچلو.
 رَوَاعٌ : رَوِيفَةٌ دسیسه، حيله، نیرنگ، زبرک.
 رَوَاعٌ : مَرَاوِعٌ حيله گر، آب زیرکاه، نافلا.

رَاغٌ : حَادِثٌ كَرَأَوْحِدَةٍ طَفَرَتْ، اندوخته گریزد.
 رَاوَعٌ : خَادَعٌ : فریب داد، درستی کرد، حيله بکار.
 — (فی الکلام) زبان بازی کرد.
 مَرَاوِعٌ : حيله یاز، زبان باز.
 رَوَاقٌ : صَفَتِي صاف کرد، روشن کرد.
 — : دَرَّشَعٌ تصفیه کرد.
 — : البَقَاعَةُ : صَفَّاهَا بِالْبَيْعِ کالاهاماندر آب کرد.
 رَاقٌ : صَفَّا صاف شد، روشن شد.
 — : الامرُ : اَعْجِبُهُ وَرَّهٌ پسندید، خوش آمد.
 — : الامرُ : صَادَفَ هَوًی فی تَفَهٍ جلب نظر کرد، بینش.
 اَرَاقٌ : تَكَبَّرَ رَیج، روان کرد، جاساخت.
 تَرَوَّقٌ : اَكَلُ اَكْمَةِ الصَّباح ناشنا خورد، صبحا خورد.
 ۵ رَاقٌ : طَبَقَةٌ چینه، لایه.
 رَوَقٌ، رَوَاقٌ : سَقَفٌ فی مَقْدَمِ الْبیت سر پوشید خانه.
 رَوَاقٌ : دَرَبُونِی رواقی.
 رَوَانِيَّةٌ : نَفِثَةٌ اِلَى مَذْهَبِ زَيْنُونِ الْاَغْرِبِيّی فلسفه روافیون، پرهیزکاری.
 رَانِقٌ : صَافٍ ذلال.
 رَاوُوقٌ، مَرَوُوقٌ : مُصَفِّ صاف کن.
 — : دَرَّشَعٌ (اندر رشح) صاف.
 تَرَوُّقَةٌ : تَطَوُّرٌ : اَكْمَةُ الصَّباح ناشنا، صبحانه.
 دَرَّشَعَةٌ : تَهَكُّمٌ گوشه، تکیاه، سخن نیش داد.
 رَوَّكَا : تَجَلَّعَةُ الصَّوْتِ انعکاس صدا، توجع صدا.
 فیه — : مُجْجِلٌ : قَاوِرٌ طنین انداز.
 ۵ رَوَّكٌ : عُمُومِي، مَتَاعٌ عمومی.
 رَوَّلٌ، رَالٌ (راجع ریل) چکاند.
 رُوَالٌ : لُعَابٌ آب دهن، لعاب.
 ۵ رَوَّلٌ : جَدَوْلٌ قِيَدُ الْقَضَايا صورت مرافعات.
 ۵ رَوُّمٌ، مَرَامٌ : بُسْفِيَّةٌ میل آردو، مراد.
 — — : قَمَشٌ نَفَث، خواسته.

رَؤْم. رَاوِيَّة: حاشی گویند خبر، ناظر خبر داستانگو
 رایة (فی ریی) بیرون، پرچم، علم.
 رَیّ لِرَؤَاء: سنی، آبیاری.
 — بالراحة آبیاری رایگان.
 — بالآلات آبیاری با نلبنه.
 رِیَّان: مَرُوتو: ضد عطشان، سهراب.
 — غش، آبدار، شاداب، خرم.
 رِیَّة: رتة شش، جگر سفید.

رَؤْو: رَوِيَّة: تَفَكَّر اندیشه، تدبیر.
 بَرَوَ: بَتَفَكَّر از روی فکر، با ملاحظه.
 رَوِیَا (فی رَی) رَوِیدَا (فی رود) رِیَا (فی رَی)
 رِیَاذَة (فی روز) رِیَاذَة (فی رَاس) رِیَاذَة (فی رُوض)
 رِیَال و رِیَالَة (فی ریل) رِیَان (فی روی)
 رَیْب: رِیْبَة: اَرْتِیَاب شک، تردید، عدم اطمینان.
 بلا — بدون شک، مسلماً، بطور یقین.

لا — فیهِ دَرَان شک نیست.
 رَاب: اَرَاب: بَدَشَت و شبه انداخت، تولید شک
 اَرْتِیَاب: بَدَشَت شک کرد، بدگمان شد، بوبرد
 تَرِیْب: اَصْتَرَاب و دچار شک شد، شک برداشت
 مَرْتَاب: شَاك شک دار، بدگمان.
 — و عقیده: مُلْحِد کافر، بد دین.
 مُرْتَب: چینه که موجب شک و بدگمانی گردد.

رِشْمَا: وقتاً، طالماً ناوقت، که، مادامی که، هنگامی که
 رَاث: تَرِیث: تَمَهَّل سرفه، شامام داد، شتاب نکرد
 رَجح و رِیحَان (فی روح) رِجس (فی رَاس)
 رَکِش: رَاش الطَّائِر: تَبَت رِشْمُ بردارد
 — السهم: لَزَق علی الریش، با پر آراست، پر
 رَاش: تَرِیش: جَمع مالا با خود رابست، مال انداخت
 رِش: رِکْسَا: الطَّائِر پر پرندگان.

— رِیَاش: تَفَرُّش اسباب خانه، اثاثیه، فرش.
 رِشَّة: واحده الریش، یک پر.

رُؤْم. اَرُؤَام رومی ها یا یونانیها.

۵ — مَقْرُوب مُشْكَر نام یک نوشابه الکلی.

بَحْر الـ درهای روم، دریای میانه.

رُؤْمِي: رُؤْمَانِي رومی.

— رُؤْمَانِي یونانی.

مَیَّان — او حسنی.

بوقلون.

رَام: ابنتی خواست، طلب کرد.

۵ رُؤْمَازِم: رَشِيَّة، دا، الفاصل، بار مفاصل.

رومازمی، بیاد روماتیسم.

۵ رُؤْمِيس: رَشَت، طووف، روی آب، جسم شناور.

• رَوْنَد: رَاوَنَد ریواس.

• رَوْنَق (فی رَنق) • رُؤُوف (فی رَأف)

• رَوِي: نَصَّ: حک، روایت کرد، حکایت کرد.

— عَنْهُ: نَقَلَ و ذکر از او نقل کرد، ذکر کرد.

— اَرُؤِي: سنی آب داد، آبیاری کرد.

۵ — کسر العطش تشنگی را فرو نشاند، سهراب کرد.

رَوِي: اَرُؤِي الحفل، مُرَد سهراب شد.

— الانسان و الحيوان انسان و حیوان سهراب شدند.

رَؤِي: تَفَكَّر اندیشه، سنجید، غور و غری کرد.

رُؤَا: حَسَن النَظَر خوب روی، زیاده.

رُؤَاء: مَخْذُوب آب ناز، آب گوارا.

رُؤَايَة: خَبَر او اِشَاعَة شایعه، معومات.

— نَفْسَة او حَکَايَة داستان، حکایت، تاریخ.

— بَيَان اظهار، نقل، گزارش.

— بُولِيَة داستانهای جنای، پلیس.

— خَبَايَة داستانهای اغراق آمیز، رومان.

— تَخَالُف غمناک، شبه سازی، داستان غمناک.

— هَرِيَّة: مَهْرَكَة غمناک خند دار.

— مَحْزَنَة: مَاسَة فاجعه، ناز و غم، غمزه.

رُؤِيَّة: تَفَكَّر اندیشه، تفکر، سنجش.

• زَبَطَ الْبَطَّ : سَاحَ اوردك فاث فاث كرد، صلا كرد.
 • زَبَطَ : وَحَلَ جَلَّ دلا می .

• زَبَابَةُ بَلَح : قَرْطُطِ عِدَّتْ خوشه خرما، می بردار.
 • (زَبِج) زَبَابَةُ : هَبْجَان الْأَرْبَابِ وَتَصَاعَدُهَا (انفلاصوا).

— بَحْرِيَّةٌ أَوْ بَسْرِيَّةٌ : عَاصِفَةٌ كَوَلَاكٌ طَوْنًا.
 • زَبَقِي : تَنَفَّتْ مورا کند .

۵- • اِنْزَبَقِي : دَخَلَ خَلْمَةً جَازِدٌ بُرُوزِ .

زَبَقِي (في زَابِق) سِيَاب .

• زَبِيل : زَبَلَةٌ : سَرْجِيْن سَرَكِيْن .

— الْحَمَارُ فَضْلُهُ كَبُورُ .

• زَبَّال : كُنْتَأَسَ رَفَنَكِرْ، خَاكِرُوْبِه كَش .

• زَبَّالَتَةٌ : كُنْتَأَسَ . فُتْمَاةٌ خَاكِرُوْبِه ، أَشْغَالُ .

• صُنْدُوقُ الزَّبَالَةِ : صُنْدُوقُ كَلَفَاتِ .

• عَرَبَةُ الزَّبَالَةِ : زَبَالُهُ كَش .

• بِحْرَةُ الزَّبَالَةِ : مَيْحَنَةٌ خَالِكٌ اِنْدَا أَشْغَالِ .

زَبَيْتِل : قَفَّةٌ سَبَد .

• مَزْبَلَةٌ : ثَوْدَةٌ أَشْغَالُ . جَامِي زَبَالِ .

• (زَبَن) زَبَانِي : زَبَانٌ : شَوْكَنَةٌ . حَمَمَةٌ نَبَش .

• زَبَانِيَا الْقُرْب : قَرَنَاهَا دَوِشَاخَ عَفْرِبِ .

• زَبَانِيَّةٌ جَهَنَّمُ عَذَابُ سَحْتِ دَوِزَخِ .

• زَبُون : نَجْمِي كُودُن . اِحْقَى ، بِشَعُورِ .

• حَرْبٌ — : شَدِيدَةٌ جَنَكُ سَهْمَكِيْن ، نَبْرُ سَحْتِ .

• زَبُونٌ : نَعْمِلُ خَرِيدَارِ ، مَشْرِه .

• زَبَّانَتَةٌ : جُمْلَةُ الْفُلَاةِ . مَشْرَبَانِ ، اَرْبَابِ رَجُوعِ .

• زَبُودُ (في زَبَر) : زَبُودَاوُدِ .

• (زَبِي) بَلَحُ الْفَيْلِ الزَّبِيْ اَبْلُ زَسْرُ كُنْشِ ، كَارِيْجًا .

• زَبِيْب (في زَبَب) : كَشْمَشِ .

• زَجَجَ الْحَامِيْبُ : زَهْرًا وَبُرْدَاثِ . بَارَكُ كَرْدِ .

۵- • حَوَّلَ اِلَى زَجَاجِ بِرَشْبَتِه بَدَلُ كَرْدِ .

• زَجَّ : رَمَى اِنْدَا حَتِّ ، اَفْكَندِ .

موت — : كَرِهِي مَرَكُ شَنْجِي .

• (زَال) زُوَان : زُوَانُ نَلْمَتِه كَنْدَمِ .

• زَاجٌ (في زَوْج) • زَاحٌ (في زَوْج) • زَادَ (في زَيْدِ)

• زَادَ (في زَوْد) • زَارَ (في زَوْر) • زَاغَ (في زَيْغِ)

• زَافَ (في زَيْفِ) • زَالَ (في زَوَلِ) • زَامَ (في زَوْمِ)

• زَانَ (في زَيْنِ) • زَامَ (في زَهْوِ) • زَاوَلَ (في زَوَلِ)

• زَاوَاةٌ (في زَوَى) • زَايَلَ (في زَيْلِ) • زَبَّيَالَ (في زَيْلِ)

• زَبَانَ • زَبَانِي (في زَبَنِ)

• زَبَبَ النَّبَّ : جَفَنَهُ اِنْگُورِ دَاخَشَكُ كَرْدِ .

• زَيْنِبُ : مَا جُنَفَ مِنَ النَّبِ مَوْزِ .

— بَنَاتِي : كِيَشْمِيَشِ

• اَزَبٌ : كَثِيْرُ الشَّرِّ پُرْمُو .

• زَبَدَ اللَّيْنِ أَوْ اللَّيْشَةِ : تَحَنَّنَ كَرِهَ سَاخِ ، كَرِهَ كَرَفِ .

• زَبَدَ اللَّيْنِ : عَلَاةُ الزَّبَدِ كَفَ كَرْدِ ، سَرْهَبَرِيْشِ .

• اَزَبَدَ : اَخْرَجَ الزَّبَدَ كَفَ رَاگَرَفِ .

— : فَارَ غَضْبُهُ جَوْشِ زَدِ ، خَرُوْبِيْدِ ، اَذْكُورِه دَرَفِ .

• زُبْدَةُ : زُبْدُ الْحَلِيْبِ كَرِهِي .

— اَشْيِي : اَفْضَلُهُ سَرَكَلِ ، بَرَكَزِيْدِ ، غَضْبِي .

— اَشْيِي : خَلَاصَتُهُ خَلَاصُهُ ، مَا حَصَلَ .

— الْمَوْضُوعُ : اُسْتَابَهُ مَغْزَلِبَابِ ، جَوْهَرِ .

• زَبَدٌ : رُغْوَةٌ كَفَ ، سَرْجَوْشِ .

— : خَبِيْثٌ نَفَالُهُ . پَسِ مَانَدِهِ .

• زَيْدِيَّةٌ : سُلْطَانِيَّةٌ جَامِي كَرَمِ ، ظَرْفُ كَرَمِ .

• زَبَادٌ : تَوَّعُ مِنَ الْعَطِيْبِ مَشَكِ ، غَالِبِهِ .

• قِطْطَالُ . كَرْمِه زَبَادِ .

• اَلْكَبِيْ زَبَادِي : اَلْكَبِيْنُ حَلِيْضٌ مَاسَتِ .

• زَبَرُ : الزَّبُورُ : مَزَامِيْرُ دَاوُدِ

• زَبَرَا : حَمَارُ الزَّبَرِ (اَنْظُرْ زَرْدِ) كُورُ خَرِ .

• زَبَرَجَ : حَالِيَّةٌ زَبَرُ نَبُورِ ، آرَايَشِ .

• زَبَرَجَدَ : حَبِيْرُ كَرَمِ بِاَفُوْثِ كُودِ ، زَبَرَجِدِ .

ذَرَحَفَ الْأَرْضَ : سَلَفًا ، تَلَفًا زَهِنًا صَافٍ كَرْد ،
هَوَارِ كَرْد .

زَحَافَةٌ : دَبَابَةٌ (حَيَوَان) جَوَان خَرْنَد ، حَشْرَه .

۵- الْأَرْضُ : مَلَاةٌ زَهِنًا صَافٍ كُن ، شَانَه

زَاحِفٌ . زَحَافٌ : دَابٌ خَرْنَدَه .

زَحَلٌ : تَزَحَّلَ عَنْ مَكَانٍ : قَامَ وَتَنَحَّى (تَغَيَّرَ مَكَانَ دَاد) جَايِشَد ، كَارْد .
زَحَلٌ : أَرْحَلَ : نَقَلَ وَأَبَدَ (تَغَال دَاد) دَوَرِ كَرْد ، بَرَدَاش .

زُحَلٌ : اِسْمٌ كَوْنٌ كِيَوَان ، زَحَلٌ .

زَخَلَقَ : ذَخَرَ جَ غَلِيْد ، غَلَنَانْد .

— : جَعَلَ زَلَقَ سَرْدَاد ، لَغَزَانْد .

— : الْمَوْضِعَ : زَلَقَهُ دَشَوَارِ كَرْد .

تَزَخَلَقَ : تَزَلَّجَ (انْظُرْ زَلَج) سُرِيْد ، سِرْخَوْرْد .

— : زَلِقَ وَزَلَّ (رَاجِعْ زَلَق) لَغَزِيْد ، اِسْتَبْلَكِرْد .

زَخَلَقَهُ : تَزَخَّلَ سُرْمٌ ، بَخِ بَازِي .

فَتَبَّابٌ إِلَى كَفَشِ بَرَفٍ .

مَرْكُوبٌ عَلَى التَّلِجِ حَتَّى يَكُنْ .

وَزَخَلُوْهُ : مَزَلَقَهُ سُرْمٌ .

زَحَمَ : زَاخَمَ : نَشَارَ دَوْرَد ، هَلَاكِ دَاد .

زَاخَمَ : نَافَسَ : نَظَرَ هَمَّ جَنِي كَرْد ، دَقَابَتِ كَرْد .

إِذْ زَحَمَ بَكَدَا شَلُوْغٌ شَد ، پَرَشَد .

تَزَاخَمُوا زَوْرَدَادَنْد ، نَشَارَدَادَنْد .

زَحْمَةٌ : زِحَامٌ : إِذْ حَامَ شَلُوْغِي ، جَعَتْ اِبْنُوهُ .

مُزَاخِمٌ : مُنَافِسٌ : خَفَمَ رَقَبَ هَمَّ جَنِي ، مَوْدَاغ .

مُزَاخِمَةٌ : مُنَافَسَةٌ هَمَّ جَنِي ، رِفَاثَت .

مُزْدَحِمٌ : مُسْتَلِيٌّ بِرَجْعَتِ شَلُوْغٍ .

زَخَّ الْجُرُ : بَرَقَ شَدِيْدًا ثَابِيْد ، دَرَخْشِيْد ، فَرَزَانِ شَد .

وَجَمِيعٌ كَوْنِيَّةٌ : بَرَقِي دَرَخْش ، نَابِش .

زَخَرٌ : تَزَخَّرَ الْبَعْرُ : طَمَى بِالْأَمْدِ ، آبِ طَغْيَانِ كَرْد ،
مَوْجِ زَد .

زُجُ الْعَصَا : كَعَبٌ مُعَدُّنِي حَلْفُهُ يَابِثٌ فَلْتُهُ نُرْعَصَا .

— الْفَرْطُ : طَرَفُ الْمَدِيْنَةِ نَوْتُكَ فَلْتُهُ بَدَلْ كَفَش .

زُجَاجٌ : ۵- فِرَازَ شَبْشَه ، اِبْكَنَه .

زُجَاجَةٌ : قَبِيْحَةٌ بَطَرِه .

— : كِبْرَةٌ زُجَاجٌ خَوْرْدَه شَبْشَه ، نَكْدَشَبْشَه .

زُجَاجِيٌّ : كَازِجٌ أَوْ مَنَهْ مَثَلِ شَبْشَه بَا سَاخَنَه شَا زَشَبْشَه .

— : زُجَاجٌ : ۵- قِصَرَاتِي شَبْشَه بَر .

اَوَاوِي زُجَاجِيَّةٌ ظُرُوفِ شَبْشَه ۲ .

زُجْرٌ : مَنَعٌ وَنَهَى بَارِزَاشْت ، جَلُوْگِرِه كَرْد .

— : طَرَدَ دَانْد ، طَرْدِ كَرْد .

— : اِنْتَهَرَ سِرْزَنِي كَرْد ، قَشْرَزْد .

إِزْدَجَرَ : اِنْزَجَرَ مَوْرِدِ سِرْزَنِي شَد .

زَجْرٌ : مَنَعٌ وَنَهَى جَلُوْگِرِه .

— : اِنْتَهَارَ سِرْزَنِي ، نَكُوْشِي .

زَاجِرٌ : مَانِعٌ رَايِع .

— : صَبِيْرٌ وَجِدَان .

زَجَلٌ : دَمَى اِنْدَاخْت ، پَرْتِ كَرْد .

۵- جَمَلِ زَجَلٌ : زَجَرَ شَعْرَ دَارِي وَنَدِ جَمُوع .

خَامُ الزَّاجِلِ كِبُوْرُ نَمَاهِرِ ، پَكَنَه .

زَجَمِيٌّ : زَجَا أَرْجَمِيٌّ : سَاقٌ دَانْدِ بَزُوْرِد .

أَرْجَمِيٌّ ۲ التَّجَبُّ أَوِ التَّكْدُرُ (دُرُوْدِ مَرَامِ سَبَاسْ كَنْدَرِ رَا قَدْ كَرْدِمُ دَاشْت .

زَحَرَ : أَخْرَجَ الصَّوْتَ بَأْنِيْنِ آه كَشِيْد ، نَالِيْد .

زُخَارٌ : زَجِيْرٌ : اِبْنِيْن نَالَه ، آه .

— : ۵- نَسَمَتِي (اِسْهَالِ نُوْمِ) اِسْهَالِ خَوْفِ .

زَحْرَحَ : بَرَدَاشْت ، جَايِا كَرْد ، بَلَنْدِ كَرْد .

تَزَحْرَحَ عَنْ مَكَانٍ تَكَانَ خَوْرْد ، بَلَنْدِ شَد ، كَارْدَش .

زَحَفٌ : دَبٌ خَرِيْد .

— : حَبِيْبًا چِهَارِدَسْتِ دِپَارْت .

— : الْمِيْشُ : سَارِ سَرَا زَانِ پِيْشِ رَفْتَنْد ، هُوْدِشِ بَرَنْد .

زَاخِر: مَلَان و طایف پر و لبریز .

• زَخْرَف: زَوَق. زَوَقَن زینت داد، آرایش داد .

زُخْرُف: زینت، پیرایش، زیب، زبور .

— باطل، بیوه، نمایش غلط، بظاهر آراسته .
و زَخْرَف الدنیا را بخوشهاله زندگی، تعلقات فریبند دنیا .

زُخْرَفی: زینتی، زینت بخش، آراشی، قبتلی .

• زَخَم: دَقَعَ بشدق سوق داد، برور جلو برد .

زَخِمَ اللحم: دَفُوح گوشت کندید .

زَخِمَ أَزْخَمَ (الحم) که بابش فاسد شد .

زَخِمَ: قُوَّة الدَّقِ باعث، نیروی حرکت آید .

زَخَمَهُ: رَاغَةً گریه بوی بد، وزند .

— العَبْلَةُ: مَلَكُوتِيَّة جوب طبل .

— التُّود و أمثاله: مَضْرَب زخه، مضرب نار و عو .

— سَوَاطِ شَلَق، نازبانه .

• زَرَّ (لِ زِر) و زَرَاة (لِ زِرَف) و زَرَق (لِ زِرَق)

• زَرَبَ الوانِي مَلَه را جای داد، برطوطله برد .

زَرَبَ الماه: سَالَ روان شد، جاری شد .

• زَرَبَتُهُ: شُرْبَتُهُ گروه، انبوه، دسته .

زَرَبَتُهُ: أَغْل، اصطبل .

— الحَازِيز طوطله خوکها .

• زَارُوب: زَقَب، دَرَب کوجه، گذرگاه .

• مَزْرَب: مَوْضُوع لِ زَرَبِيَّة محصور، درطوطله .

مِرْزَاب: مِيزَاب السَّلْع ناودان .

• مَزْرَب: مَتَجِّم شرو، کج خلقی، تند مزاج .

— حَاقِ خَمَمِین، عصبانیه .

• زَرَبُول: حِذَاء طویل الکَب کفش پاشنه بلند .

• زَرَد: خَنَق خفه کرد .

• زَرَد: اِزْدَرَد درحلق فرو برد، بلعید .

زَرَد: اِزْدَرَد درحلق فرو برد، بلعید .

• جَار السَّ مَکُور خ .

زَرَدَة: حَلَقَة حلقه زنجیر .

• هَزَرَدِيَّة: کَسَابَتِه مَکَارِزِیر .

• مَزَرَد: الحلق والبلموم کلو، حلق .

• زَرَزَر: زَرَّ القَبِيسَ دگر پیراهن را انداخت

زَرَّ عین: مَنَبَحًا چشان خود را کی بست، شک کرد

زَرَّ: مَا يَدْخُلُ فِي الرُّوَّة دگره .

— كَمَّ القَبِيس دگره سر دست

— جَمَان مَلَمِج .

— الزَّمَرَةُ: زُغَم شکوفه .

— وَرَد غِغِه کَل .

— الطَّرْبُوش و غیره: مَدَبَة، شُرَابِيَّة

• — العَيْنُ: تَوَلَّاهُ مَرَضِي فِيهَا بَابَا قُورِي .

• — الجرس الکبري شقی، دگره .

• — حِزْمَة (حِذَاء) بِأَزْرَار کفش بند .

• زَرَزَر الصُّفُور: صَوَّتَ جَلَجَل کرد، خواند .

• — كَدَّرَ وَاعْظَبَ (مُخَمَّزٌ) رَهَانْدُ

زُرُزُر، زُرُزُور سار .

— الجراد يَكُ فُوع سار .

• زَرَعَ: طَرَحَ البَنَاءُ لِ الأرض نَحْم افشاند .

— الأرض کشت کرد، ذراع کرد .

— الثَّبَات نَخال نشاند، پرورش داد .

• زَرَعَ: زَرَاة الثَّبَات و الأرض بِذرافشان و درختکاری

— الثَّبَات المَزْرُوع مَکَاد، رَرخت .

• قَابِلٌ لـ: يَزْرَع قَابِلُ ذِرَاعَت، کاشنی .

• هَوَقَ — بَسَل: طَلَقَ قَبْلَهُ رَأْسَهُ بِسَر و آمد، ناکا

زَرَاة: فِلَاخَة کشا و دزی .

— البَنَاتین باغبان، بستان کاری .

۵- زَرْبَعَةُ: العی، المزدوع کاشته، محمول.
 زراعی: مختص بالزراعة وابسته به کشاورزی.
 خیر: کارشناس کشاورزی.
 أرض زراعیة: زمین قابل کشت، زراعی.
 زَرَّاعٌ: من یزرع الارض وراثتاً، دهقان.
 —: منشی الزرع کشاورز.
 مَزْرَعَةٌ: موضع الزرع، مزرعة کشت زار.
 مَزْدُوعٌ: کاشته، غرس شد.
 مَزَارِعٌ: کشاورز، دهقان.
 (زرف) زَرَّافَةٌ: زرافه.
 زَرَّافَاتٌ: جماعات من زرافه.
 زَرَقُ الطَّارِ: رمی بسلحه پرنده چغوزانده.
 زَرَقٌ: اُذِرَقٌ: صادر از ق کبود شد، آب شد.
 زَرَقٌ: زَرْقَةٌ: زرق رقیق رنگ کبود، آب، بنی.
 زُرْبِقٌ: ابو زریق: طائر زایع کبود.
 زُرْبِقَا: یک جو گوهر بوسطن کرانهات.
 زَرْبَقَةٌ: منقوشه. سکه (طائر منبر) سک.
 زورق:
 — بخاری.
 — موطی: زورق موطور.
 اُزْرَقٌ: کبود، آب.
 — برقی آبی نیر.
 — سبای: آبی رنگ آسمان، نیلگون.
 القبة الزرقاء: السماء، آسمان.
 مِزْرَاقٌ: رُمع منبر، نيزه کوچک.
 زَرْقُونٌ: حجر کرم بر تنالی اللون زرگون، باغوث.
 زَرْكَشٌ: زَحَشَفٌ: زبک کرد، آرایش داد.
 زَرْكَشٌ: تسبیح الحریر وخیوط القصة پرده نقش دار.
 زَرْكَشٌ: ابریشمی با نوارهای نقره.
 زَرْزَنْجٌ: عَنَقَارَسَامٌ: زرنج، مرکب موش.

۵- زَرْيٌ: تَزْرِي: عات نکوش کرد، عیب جو کرد، سرزنش کرد.
 اُزْرِي به: خَضره کوچک شمر، از نذرش کاست.
 — بالأمر: استغفرت ناچیز گرفت، سبک گرفت.
 اُزْدَرِي: اِسْتَزَرِي به عار داشت، نا قابل دایت.
 —: بالخطر به اعتناء کرد، ناچیز گرفت، کوچک گرفت.
 زَرِي: يَسْتَحِقُّ الإِذْرَاءَ پست، فرومایه، زبون.
 —: زهد ناچیز، نا قابل اذعان.
 اِزْدِرَاءٌ: تمقهر، خواری، به اعتناء.
 مَزْدَرٌ: خودین، مغرور، اهانت کنند.
 مَزَرٌ: خفت آور، زبان رسان، رسوا کنند.
 زَعْبَرِي: عَمُوَةٌ چشم بند کرد، شعبه باز کرد، خدایزی کرد.
 مَزْعَبَرِي: مَسْمُودٌ (انظر شد) خطه باز، شعبه باز.
 ۵- زَعْبُوبَةٌ: زَوْيَمَةٌ: گرد باد، طوفان.
 زَعَجٌ: اُزْعَجٌ: زحمت داد، دود سرداد، ناراحت کرد.
 اِزْعَجٌ: ناراحت شد، بدرد سرخاد.
 زَعَجٌ: اِزْعَاجٌ: ناراحتی، مزاحمت، دود سر، تشویش.
 مَزْعِجٌ: مزاحم، باعث دود سر، موی دماغ.
 زَعْرٌ: اُزْعَرٌ: خَفِيفُ الشَّرِّ دارای مؤنث، کرپش.
 ۵- اُزْعَرٌ: بلا ذیل به دنباله، دم برید.
 —: زَعْرَانٌ: مَازِ آرم به شرف، فرومایه، لوطی.
 زَعْرُورٌ: تَرَمِجُ النَّصَبِ بدو، کج خلقی، آتش مزاج.
 —: شجاع بری، یک نوع از کج، آلوده جنگلی.
 —: برقوق بری، الوجه.
 —: الادبیه عوج.
 زَعْرَعٌ: مَرٌّ: قَلَقٌ: تکان داد، جنباند.
 زَعْرَعٌ: زَعْرَعَانٌ: ریح قبیله شد باد، گرد باد.
 ۵- زَعْرُوعٌ: طویل الادجل ودا زبا، لند وک، دبلانی.
 مَزْعَرَعٌ: مَزْعَرَعٌ: مقلقل لقی، لوزان، سست بنیاد.
 زَعْطٌ: خَشَقٌ: خفه کرد.
 ۵- زَعْطٌ: سبک و تباطؤ المبط: زید و عمر و، قتل و نفی.
 مَزْعَطٌ: دلبسته و دلبسته.

زَغَفَ: قتل حالاً فی المجلس کشت .

زَغَفَ الْبَيْتَ: خانه تکان کرد، تمیز کرد .

زَغَفَ: سَقَفَ: شاخه درخت خرما .

سُمَ زَغَافٍ او مُزَغِيفَ سَمَ کشتند .

هَنْزَ عَفَ الْبُوتَ: تنبذ حامل خانه تکان .

زَغَفَرَانِ: نبات اصغر الزهر زعفران .

— المروج سورغان، پاز حضرت .

زَغَقَ: صَرَخَ: داد زد، فریاد کشید، جیغ کشید .

— رَفَعَ صَوْتَهُ صدایش را بلند کرد .

زَغَقَ: زَغِيقَ: صیاح . صراخ داد، فریاد، نعره، آواز بلند

ماله زَغَاقٍ: مال و مَر لا یُشْرَبُ (آب بسیار شور و تلخ که قابل آشامیدن نیست)

زَغَلَ: ضَعِیرَ واضطرب رنجید، آذرد شد، اوقات تلخ شد

هـ — تَصَدَّرَ باد بر خورد، بدل گرفت

هـ زَغَلَ: تَصَدَّرَ رفباند، آذرد .

أَزْغَلَ: أَدْجَعِ وضایق درد سرداد، ناراحت کرد .

زَغَلَ: زَغَلَانِ رنجید خاطر، اوقات تلخ .

هـ — هـ — من او علی خشمگین آذرد، پانیت بر...

زَغَلَ: ضَعِیرَ ناراحتی، اوقات تلخی .

هـ — تَصَدَّرَ او غصب رنجش، خشم .

زَغَمَ: اَذَقَى و انمود کرد، بهنج داد، اذعا کرد .

زَغَمَ: اَدَمَ اذعا .

— قَرَضَ فَرَسَ کمان .

زَغَامَةُ: رِثَاةُ پشوا، رهبره .

زَغِيمَ: رَفِيسَ پشوا، رهبر .

— امیرلوا، سرپشپ

هـ — هَاصِبَةُ سَرَسْهَ نَهْكَارًا، رَنبُورَانِ راهزنان

زَغِنْفَةُ (جهاز زانف): مَوَامِ بِالْمِجْجِ

— الموت أو عمل البحر عضوشنا .

زَغَنَيفُ الْقَوْمِ: الرماح طغیان پست، اوباش .

زَغَبَ: صَارَ الریش أو الشعر پرهای کوچک برآمدن، کرک

زَغَبَ: أَرْغَبَ: لَهُ زَغَبٌ کرک دار .

زُغَبَةُ: الفارة النَوَّامَةُ موش که در زمستان خواب میبرد .

• زَغَبَرُ هـ زُغَبَارُ زَغَبَ هـ و تَرُ کرک . موی پرز .

هـ زُغَدَ: ضرب ضربة صامتة آهسته مشد زد، نوشد زد .

هـ زُغَرُ اِله: شَزَرَ اِله نگاه خیره کرد، نگاه شد کرد .

• زُغَرَعُ: خَبَأَ و اَحَى پنهان کرد، پوشید داشت .

— زَكَرَكَ س. زَغَدَعَ غَلَخَكَ داد .

هـ زُغَطَ: اِذْزَرَ شد خورد، غودت داد .

هـ زُغَطُ: فُتَوَا سَكَمَ، فَوَا س .

• زَغَلَ: أَرْغَلَ: مَبَ رنجش .

هـ — غَضَ: زَغَفَ سَكَمَ تَغَلَبَ ساخت، بارزد .

مَزْغَلَ: كَوَّهَ لا طلاق الاسلحة منها روزنه، سوراخ

هـ زَغَلَلَ: النَظَرَ: خَظَفَ الْبَصَرَ خِيزَ کرد، جلب توجه کرد .

• زَغُولُ: طِفْلٌ بَحْه، کودك .

هـ — الحمام: جَوَزَلَ حَوجَه كَبُورُ .

هـ زَغَوَرَةُ: المصارين: آيِيْشُ قَرَقَشَكِر .

• زَغَفَ: زَغَفَ (في زَغَف)

• زَغَفَ: طَلَى بِالزَفِّ قَبِلَ و د کرد، بازفت اندود .

زَغَفَتِ قَبِرَ .

• زَغَرَ: ضَدَّ شَتَقَ دَمَ برآورد، بیرون داد .

هـ زَغَرُ: وَشَخَ بِمَادَةِ دَهْنِيَةٍ چرب کرد، کثیف کرد .

هـ زَغَرُ: دَفِيرُ الرَّاحَةِ بدبو، شند، زشت .

هـ — وَشَخَ چرکین، ناپاک، آلوده .

هـ شَبَّةُ زَغَرَةٍ رَا جَ سفید .

هـ الْيَوْمَةُ الزَّفَرَةُ: الحمرطوش زَفَرًا

باطله .

زَغَرَةُ: ضَدَّ شَتَقَ آه بلند .

• زَغِيرُ: ضَدَّ شَتَقَ دَمَ برآوردن .

• زَغَسَ: رَبَّ الْارِبَابِ ضَدَّ خَلَّ خَدَّ

زَغَسَ: قَدَمَا الْاَغْرِيْقَ يُونَانِ فُلْدِيمَ

۵ مکتبه ترقیم الکتب و غیرها ماشین صفائی .
 زَقُوم : اسم نبات (کشتنداشت)
 طائر صغیر مرغ کلان

زَقِیقَه : مرغ بزرگ خوار
 • زکاه : زکاة (لی زکی)
 • زکام (لی زکم) سرما خوردگی
 • زَنکَب : ملاط پرکرد .

۵ زَکِیْبَة : غراره (انظر غرد) کبسه ، جوال .
 • زَکَم : سبب له الزکام باعث سرما خوردگی شد .

زُکِم : اسبابه الزکام سرما خورد ، سرسپینه اش گرفت .
 زُکَام : زَنکَة : ۵ دشح سرما خوردگی ، دپزش .

زَکَن الامر : ضمه پیرد ، درباخت ، درلک کرد .
 زکاتنه : زکاتیه : ۵ اساله الراي رأى صاحب ، فکر سالم .

زَکِي . زَکَا به : مصلح له برايش شاهانه بود ، مستأبؤ .
 زَکَا : زَکِي : ۵ عا و زاد رشد کرد ، بزرگ شد .

زَکْس : ۲ : بَرَد بُرئد کرد ، روسفید کرد ، بحق نبش .
 — : طهرت پاک کرد .

— : الشهادة تصدیق کرد ، تأیید کرد .
 — : لال له دهک مال داد ، زکات داد .

زَکَاة : طهارة پاکي ، تقدس ، حرمت .
 — : صدقة نیکي ، خیرات و مبرات .
 — : المال : غشور ده یک .

زَکِي : بَرَد نکوکار ، به نگاه .
 • زکیه (لی زکب) • زکة • زلال (لی زل)

• زَلَايَة : عین مغلول زلوبا .
 • زَلَج الباب : اغلقه بالمزلاج باکشوب ، کلون کرد .

زَلِج : زَلَج : زلق سُخورد ، لهزوز ، سُربید .
 — : علی التلیم ، او ما پیشه بخ بازی کنی .
 زَلِج : زَلِج : زلق لغزان ، لیز .

(زَفَن) زَفَّ العاژ : بَطَّ جَنَاحَه (بال و پر گشتود ، بال و پر آراست .

— العروس الی زوجها عروسی را بختنار داد و بردن .
 — البشرى مرده داد ، خبر خوش داد .

زَفَّة : متوکب حرکت دهنه جمعی .
 — السُرس مهرمان عروس .

زَفَاف : عُرْس (عروسی)
 • زَفَّه : عَرَبَة العُرْس او التشریفات
 کالسکه که عروس را بآن میراند .

زَفَن : زَفَن : دَقَص دقتید ، دست افشاند کرد .
 زَرَفُون : اسم شجر زرفون .

• زَق : زَقاق (لی زَق)
 • زَفَرَق العاژ : قَرَحَه : اطسه بنقاروه بافک داندود ، دانه دردها من کلان

— العاژ : صَوی جک جک کرد ، زق زق کرد .
 — الطفل : زَقَمَه بچه را بالا انداخت و در بغل گرفت .

زَفَرَق : طائر مرغ باران .
 — بَدَدِي (وِهری) درازبال .

— شامي سبزبال .
 • زَفَف الشيء : اختطه بِسَرَعَة دود ، فایید .

زَفَوْنَة : ۵ سَقَا عَوْس دودوش ، پریشان .
 (زَفَن) زَق العاژ : رمی بسلحه فضا لاند .

— العاژ فرخه ۵ زَقَمَه (خود گذارد ، خود گذارد)
 ۵ — : دَوَّر . دَوَّر : دَفَع فشارید و داد ، پهن کرد .

زَق الماء : فِزَبَة مشک آب .
 زَقاق : طَرِيق ضَرِيق کوجه تنک و بار یک .

زُقَة : زُقَق : اسم طائر مرغ ماهی خوار .
 ۵ زُقْلِيَة : هِرَاوَة الشرطي کوبال ، چاق ، بانوم پاسبان .

• زَقَم : اِزْدَقَم : ابتلع فرورد ، غودت داد .
 ۵ زَقَم : اَزَم : بَلَم خوردند ، بخورد داد .
 ۵ — الکتاب : موشه صفحات کتاب را برید .

زَلَقٌ: زَلَجَ لَغْزَان، لَهْز .

زَلَقَةٌ: زَلَّتْ لَغْزَش، خَطَا .

زَلَاةٌ: مَزَلَقَةٌ لَهْزَى، بِنَايَا .

إِزْلَاقٌ: تَزَلَجَ سُرْخُورَى، اسْكَى بَارِزَى .

مَزَلَقٌ: مَزَلَقَةٌ: مَزَلَقَتْ زَمِينَ لَهْزَى .

مَزَلَقَةٌ: مَزَلَجَ مَرَكَبَةَ الْجَلِيدِ

أَرَابَهُ وَتَزَلَجَ سُرْخُورَى، سَوَّجَهُ

فِي سَكَةِ الْحَدِيدِ: مَعَبَرٌ

مَزَلَقَانِ دُورَاهِی، لَذْكَامٌ

چند خط راه آهن

زَلَلٌ: خَطَا أَشْبَاهَ، سَهَوَ لَغْزَش، أَهْلَرَتْ، كَارِغَلَطَ .

زَلَّ: زَلَقَ وَسَقَطَ (سَقَطَ وَتَقَطَّعَ) لَغْزَشَ وَفَتَاذَ (حَقَبَتِ وَهَجَارَتْ)

— أَخْطَا أَشْبَاهَ كَرْدَ، خَطَا كَرْدَ .

أَزَلَّ: جَهَلَهُ يَزُلُّ لَغْزَانْدَ .

زَلَّةٌ: زَلَقَتْهُ أَوْ هَفَوَتْهُ لَغْزَش، سَقَطَ، لَغْزَشَ زَبَانَ بَاغِلَ

زَلَالٌ: مَا دَزَلَّ آبُ سَرِّ وَنَاوَهَ .

— الْبَيْضُ يَبَاقُ سَفِيلًا تَحْمُ مَرِغَ .

مَرَضُ الْبُؤُولِ الزَّلَالِي نَاخُوشِ تَرَشِجَ بُولِ .

زَلَمَةٌ: هَمَّتْ وَهَمَّتْ أَنْدَمَ، ثَامَتْ .

— رَجُلٌ إِنْشَانَ مَرَدَ، مَرَدَ

دَزَلُومَةُ: مَلَكَلِيَّةٌ خَرْطُومُ فِيلِ .

— سِ الْإِزْدِقِ: بَلْبُلُ مَرْلُولَه، دَهْمَرُ

زَمَ: زَمَامَ (فِي زَمَمَ) زَمَانِ (فِي زَمَنَ)

زَمَّتْ، تَزَمَّتْ: كَانَ جَلِيلًا وَقَوْرًا سَنَكِيْنٌ بَاوْفَارِ بُوْدَ .

زَمَتْ: نَشَدَتْ فِي الدِّينِ وَالسُّلُوكِ سَنَكِيْنٌ دَرْدَهِنْ وَأَدَابًا

زَمِيَتْ، زَمِيَتْ: دَقِيقَةً بَاوْفَارِ، سَنَكِيْنِ، مَلِيْنِ، رَهَ

زَمَجَ الْمَاءُ: دَسُورَسَ

بَدَنًا خُورِزِي .

زَمَجَرُ: زَارَ غَرِبَ، نَغَزَزَ

زَمَرَ، زَمَرَ نَامِي زَرَدَ .

زَمَرُ: زَمِيرُ، تَزْوِيرُ فِي زَمِي .

وَلَاجٌ: مَسْقَاةُ الْبَابِ جَفَتْ فَرَشَ، فَطَارَتْ، دَرَهَ .

مَزَلَجٌ: قَبَضَ الْزَلْجَ كَشَشَ غَلَّتْكَ دَارَ .

مَزَلَجُ الْبَابِ: دَسُورَسَ بَلُونِ كَثُرَ

مَزَلَجَةُ: مَكَانُ الزَّلْجِ جَا اسْكَى بَارِزِي .

وَزَلَجَ: ذَاقَ جَشِيدَ .

هَسَتْ رَأْسُهُ: جَلِعَتْ مَوْشَرَشَ دَهْمَرِ، طَاسَ شَدَّ

هَزَلَجَ: اجْتَمَعَ كُلُّ طَاسَ .

وُزَلَجَ: أَلَمَ عَصِيَّ، تَجَاوَعُو كَرْدُورَ .

وَزَلَزَلٌ: هَزَّ نَكَانَ خُورَ، نَكَانَ دَارَ، بَلَرَزَهَ اِنْدَاخَتْ .

وَزَلَزَلَةٌ: زَاوَزَالُ الْأَرْضِ زَمِينَ لَرَزَهَ .

يُقَاسُ الزَّلَازِلُ زَلَزَلَهَ سَجَ .

هَزَلَزَلِي: يَنْشَأُ قَاشَانِي .

هَزَلَزَلِي: يَنْشَأُ قَاشَانِي .

هَزَلَزَلِي: يَنْشَأُ قَاشَانِي .

هَزَلَزَلِي: يَنْشَأُ قَاشَانِي .

هَزَلَزَلِي: يَنْشَأُ قَاشَانِي .

هَزَلَزَلِي: يَنْشَأُ قَاشَانِي .

هَزَلَزَلِي: يَنْشَأُ قَاشَانِي .

هَزَلَزَلِي: يَنْشَأُ قَاشَانِي .

هَزَلَزَلِي: يَنْشَأُ قَاشَانِي .

هَزَلَزَلِي: يَنْشَأُ قَاشَانِي .

هَزَلَزَلِي: يَنْشَأُ قَاشَانِي .

هَزَلَزَلِي: يَنْشَأُ قَاشَانِي .

هَزَلَزَلِي: يَنْشَأُ قَاشَانِي .

هَزَلَزَلِي: يَنْشَأُ قَاشَانِي .

هَزَلَزَلِي: يَنْشَأُ قَاشَانِي .

هَزَلَزَلِي: يَنْشَأُ قَاشَانِي .

هَزَلَزَلِي: يَنْشَأُ قَاشَانِي .

هَزَلَزَلِي: يَنْشَأُ قَاشَانِي .

هَزَلَزَلِي: يَنْشَأُ قَاشَانِي .

هَزَلَزَلِي: يَنْشَأُ قَاشَانِي .

زُمَرَة: جماعه جماعت، دسته، گروه.

زَمَار: زامیر، زن.

— الزمل: طائر (انظر زمل) بلوه (پرنده).

زَمَارَة: میزمار، فلوت، زُمرَة.

— الزمارة: چوپانان.

۵ — الزور: حنجره، خنجر، خرخره.

یزمل: موصول، زَمَر قزنی.

— القربة: انبان.

لِسَانُ الْـ: لُحْمَة زبان کوچک.

زَمِير: زَمَزَمَة، سبک ماهی آبوس.

۵ زَمِير: هرطلان جو دوسر.

مَزْمُور: واحد مزامیر داود (روحاً و خضراً و داور).

زَمْرُد: جگریم زمررد.

زَمَزَم: سبکبیر فراوان، بسیار.

زَمَزَمَة: صبیح الرعد صدای رعد، آسمان غرغره.

زَمَزَمِيَّة: انا، لعل ماء العرب قلعه آب.

— آتیه تحفظ درجه حرارت مایها.

۵ زَمَطَة: افک و هرب فرار کرد، گریخت.

وَمَع، اَزَمَع، علی: مزیم نیت کرد، مصمم شد.

مُزَمِع: طالع مزیم.

— قریب الحدوث منظره، چینه که بزود رخ دهد.

زَمَك: زَمَكِي: اصل ذیل الطائر دمگاه پرند، دمیله.

زَمَل ۵ زَمَل: رافق همراه شد، رفاقت کرد.

زَمَلَة: رفقه، هارمی، همراهی.

زَمِيل: رفیق، دوست، مصاحب، یار.

— في صناعة أو منصب أو مهنة (همکار در کارهای صنعتی).

— المدرسة همدرس، رفیق مدرسه.

— الکس هم پاله.

زَمَالَة: رفقه، مصاحب، همکار.

إِزْمِيل: مِشَقَت اسکنه.

— المادن: مِشَقاش فلر حکاکی.

زَم (زَم) زَم: زَبَط و شد، بست، بهم فشار.

زِمَام: میغود، مهار.

— رِبَاط قید، نخ.

— التَّغْل و غیره بند کفش.

۵ — حَسَة مرز، سرحد، حاشیه.

۵ اَرْض غَارِج الـ: زمین مرزی.

لا — له: غیر قابل اعطاف.

زَمَن: اَمَانَة طاعة مُستَدِیة از کار افتاد، همیشه بیار.

أَزَمَن: طال علیه الزمان روزگار درازی، پست، زندگانی.

— المرض: تأمل و استعصا ناخوشی کهنه شد.

زَمَن، زَمَان: وقت، زمانه.

— — — قصر دوران، روزگار.

— النسل (في النحوي): زمان فعل، حال، گذشته و آید.

تصارف الزمان پیش آمد و هار و زگار، فراز و نشیب زندگی.

زَوْن: مُصَاب بعاقة مُستَدِیة عاجز، ناتوان، زمینگیر.

زَمَنِي، دُنْيَوِي، طَلَمِي: دنیائی، غیر روحانی.

الْحَيَاة الدُّنْيَا: خیرات دنیوی.

السَّطَلَة الزَّمَنِيَة: قدرت زمانه، پادشاهی مذهب کابلیک.

زَمَانَة: مرض مزمن ناخوشی کهنه و مزمن.

مُزَمِن؟: طال علیه الزمن دیربای، کهنه.

— راجع بطول الاستمرار دیرینه، کهنه.

— متأصل (مرض) دیرینه دار.

زَمَهَر، إِزَمَهَر: اَحْمَر سرخ شد.

زَمَهَرِيْر؟: برد شدید سرمای سخت.

• زمیل (في زميل) • زن (في وزن)

زَنَّا بَوَلِّهِ: حَصْرُ اِدار خود را نگاه داشت.

زَنَّا عَلَيْهِ: ضَبَقِ سخت گرفت. شک کرد.

زَنَاهُ الْبَوْلُ: حَصْر نگهداری اِدار.

زَنَبَرٌ عَلَيْهِ: تَكْبُر بزرگی فروخت، افاده کرد.

زَنْبُور: دَبُور زنبور درشت

زَنْبَرَك: زَنْبَلَك فَرْزَنُوك

زَنْبَق: نَبَات وَزَهْرُهُ مَلِكُ زَنْبَقِ سفید

زَنْبَة: حَرَامَة مَنَكِه، سوراخ کن
زَنْبِيل (فی زیل) سبد

زَنْج: زَنْجُ وَاوَادِ رَهْمَتِ زَنْجی، سیاه پوست

زَنْجِي: مَتَّوَبٌ إِلَى الزَّوْجِ وابسته زنجان

زَنْجِيمِل: حَبَشِيَّة زَنْجِيل

كَمَكُ الْ- نَان زَنْجِيلی

زَنْجَرُ الْمَكُوكَاتِ مَسْكُوكَاتِ رَاكِبِكُمْ دار کرد.

زَنْجَارُ النُّحَاسِ: حِدَاد. حِنْزَارُ زَنْكُوس، زنگار.

زَنْجِير: سِلْسِلَة حَبَشِيَّة رَشَنه، زنجیر.

حِسَابُ الْ-: دُوبُتِیَا دَفَر داری دویل.

زَنْجَمُر: كَبَرِيَّتُورِ الزُّبُقِ شَجَرِ، معدن سیاه

زَنْخ: زَنْخُ الْجُزْءِ الْوَلَّتْ كَمَهَنه شد، بونا گرفت.

زَنْخ: زَم. خَم فاسد، بو گرفته، گندید.

زَنْخ: زَهْمَة بو گرفتگی

زَنْد: مَوْجِلُ الذَّرَاعِ فِي الْكَفِّ ج.

۵- سَاعِدُ ارش، بازو.

۵- حَلَّة كَهْوِيَّة بازو بند کشتیان.

۵- زَنَاد فَنَك فَنِلَه

۵- الْبَنْدِيَّة چنق

۵- خَشَب كَنده چوب

هَلَمُ الْ- السُّفْلَى: فَرَاغِ زَنْدِ زیرین.

۵- تَزَنِدَة: قَائِمُ الْبَابِ الْحَشِي تَزَعْمُورِي

۵- زَنْدَقَة: الظَّاهِرُ بِالْإِيَانِ ظَاهِرُ تَزَاهِيَانِ

۵- حَكْمَرُ انكَارِ هستی پروردگار.

۵- تَزَنِيْقُ: كَاغَرُ خَلَا نَشَاس، منکر صانع کائنات

۵- مَظَاهِرُ بِالتَّقْوَى زَاهِد رِبَاكُ، مقدس نما.

۵- تَزَنَدَقُ: دَهْر هُشْد، منکر خدا شد.

۵- زَنْزَرِ بَسِيْنَه: حَقَقِ خُشْد، شد نگاه کرد.

۵- زَنَار: حِرَامِ زَبِي كَرِبِنْد كَشِيْشَان.

۵- زَنْزَرَانَة: غُرْفَةُ السَّجْنِ اِطَاقِ زَنْدَان.

۵- زَنْزَر كَفْت: اَزْدَوَخت زَهْوَن لُح، آناد درخت.

۵- زَنْق: زَنْقُ: قَضَر خَشْت کرد، شک چینی کرد.

۵-: ضَبَقِ شک کرد، سفت کرد، فشر.

۵- زَنَاق: طَوَقِ گردن بند.

۵- زَنْك: تَوْتِيَا. خَارِصِيْنِ رُوی.

۵- زَنْم: اَزَمَ: مَشْقُوقُ الْاِذْنِ كُوشَرَاكُ خُورُ، شکاف

۵- زَنْمَة: اَذْبَنَة. وَرَقَة قَاعِيَّة، گوشواره شاخه

۵- زَنْيَم: مُرَمَّمٌ لَيْمِ فَرَوَا بَه، ناکس، به شرف.

۵-: دَخِل بگانه، خارجی.

۵- (زَنِي) اَزَن: طَن وَزَوَز کرد، زرمه کرد.

۵- اَزَن: طَبْنِ زَرْمَه، وزوز.

۵- زَنْوِيَا: سِيْعَارَة سَوَاد، گبیره سگار بروک

۵- زَنْقِي: فَسَقَ زَنَاكُ، به ناموسی کرد.

۵- زَنْقِي: زَنَاه: فِسَقِ زَنَا، جَنْدِ بازو، به عقی

۵-: يَنْعُ الرِّضَى بَقَا، ناموس فروشی.

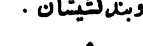
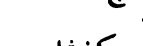
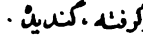
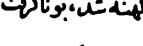
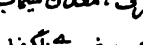
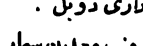
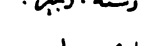
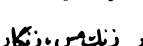
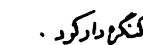
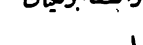
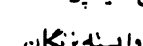
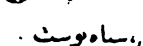
۵- (فِي الْغِيَاءِ) زَنَابَرْنِ شُوهَر دَار، زَنَاهِ مَحْصَنه

۵- اَيْنُ: تَقَل حرام زاده.

۵- زَانِي: قَالِي حرام زنا کار.

۵- زَانِيَة مَحْصَنَة: قَالِيَة زَن شُوهَر دَار زَنَاكَار.

۵- قَبْر مَحْصَنَة: عَاهِرَة فَاخْشَة، روسپی، جَنْد، خود

زَهْرِيَّةٌ : وَهَاءُ الزُّهُودِ مَلْدَان .

زَهْرَاوِي : حَبِيبُ الْفَيْحُكِ وَالْبَابِ خَنْدَرُو .
زَنْدَل ، بَارُوخ و شَوْخ .

زَاهِر : زَاهٍ بِسَارِزِيَا ، خُوشَرَنَك .

— مُزْهَرٍ شَكُوفَةُ دَار ، مَلِكِ دَار .

أَزْهَر : نَبْتٌ لَابَان ، دَرْخْشَان ، رُوشَن .

الْأَزْرَان : الشَّعْشَعُ وَالْقَرَّ خُوشِيدِ وَهَاء .

تَرْهَبِر : تَنْوِيزُ مَوْسِمِ شَكُفَتِي ، هَكَامِ مَلِك .

مِرْزَهَر : غُود (آتَة طَرْب) عود .

مَرْزَهَرِيَّة : زَهْرِيَّةٌ مَلْدَان .

زَهَقَتْ نَفْسُهُ : خَرَجَتْ جَانِ از غَالِبِ نَبِي كُور ، نَفْسِ رَاكُشِد .

زَهَقٌ مِنْهُ : نَفَاقِي بِرُشَكِ آمِد ، بِسُوءِ آمِد ، بِزَارُشِد .

— الشَّيْءُ : اسْتَحَلَّ نَابُودُشِد ، نَبَسْتُشِد ، بِرَادَرُش .

أَزْهَقٌ : لَانِي نَابُودُكُور ، بِرَادُود .

— رُوحُهُ : قَتَلَهُ جَانِشِ رَاكُشِد .

زَاهِقٌ : زَهْوَقٌ مُضْمَلٌ وَهَاءُ نَابُودُشِد ، فَايَدُشِد ، هَلَاكَتُونِشِد .

زَهَقَان : مَتَابِقِ حُضْنِهِ . مَلُول ، بِزَار .

— مِنْهُ : سَهَرُشِد ، بِزَارُوشِد ...

بِرُوحِ النَّفْسِ نَفَرْتُ اَكْبَرُ .

رُحْمٌ . زُهْمَةٌ . زُهْمَةٌ بُوِي بَدُوزَنْد .

زَهْمٌ : زَنْيَخ ، سَنِيخ دَارِي بُوِي سَارِشِد وَزَنْد .

زَهْوٌ : رِيَّةٌ وَكَبِيرُ نَظَاهِر ، خُودَغَال ، خُودَسَال .

— : بَابِلُ بِيهَوْدُكِي ، بُوِي .

— : رُوحَتِي شَكُوه ، جَلَال ، آرَا سَتَكِي .

زَهَاء : أَشْرَقَ وَازْدَهَرُ نَابِيد ، دَرْخَشِيد .

— : أَزْهَى : نَسَا نُو كُور ، بِرِشْتِشِد .

— : نَعَسَجَرُ خُودَغَالِ كُور ، كُورْدَنِ اِفْرَشْت .

زُهَاء : مَقْدَار . نَحْوُ دَرْخَدُو ، نَفَرِيَا ، كَرِ بَابِش .

• زَهَاءُ زُهَاءُ (فِي زَهْو)

زَهْدٌ فِيهِ وَهْنٌ : رَجِبَ عَنْهُ وَتَرَكَ زُكْرَكَ ، جَنَمِ بُوِي دَرْخَشِيد .

— فِيهِ : لَمْ يُبَالِ بِهِ فِي نَعَاوُثِ بُوِي ، اعْشَانُكَرُ .

— فِي الدُّنْيَا : تَزَهَّدَ بِأَرَا سَتِد ، كُوشَةُ نَشْتِي كُور ، مَوْشِ نَشْتِي شِد .

زُهْدٌ : نَشَكِ بِأَرَا سَتِ ، بِرَهْزَنَكَار ، خَلَا شَنَاسِي .

— : عَدَمُ اِفْتِمَامِ دَرْوِشِي ، بِعِلَاقَتِي بَامُورْدَنِيَا .

زَهِيدٌ : طَلِيفٌ كُوجَك ، نَاجِي .

— : لَا يُمْنُهُ بِهِ اِرْذَان ، نَافِيل .

زَاهِدٌ : نَابِكِ بِأَرَا ، بِرَهْزَنَكَار ، كُوشَةُ نَشْتِي .

— فِي الشَّيْءِ : بِعِلَاقَتِي ، خُونِ سَرِد .

• زَهَرٌ . اِرْزَدَهَرٌ : أَشْرَقَ نَابِيد ، دَرْخَشِيد ، بِرُوكُشِد .

أَزْهَرُ دَرْهَرٌ : تَنْوِيزُ رَشْدُكُور ، غَمِجُهُ دَاد ، بِبُكَلِشْت .

زَهْرَةٌ : سُوَاةٌ غَمِجُهُ . شَكُوفَةُ ، مَلِكِ .

— : التَّالُوتُ بِنَشْتِ فَرَنَكِي .

— : الدُّنْيَا : بَهْجَتَا رُوشَنِ شَكُوفَةُ زَهْدِ طَلِيفِ دُنْيَا .

— : الرِّبْعُ : مَلِكِ فُغَالِ .

— : الرِّبْعُ : مَلِكِ شَقَابِ نَعَان .

— : السَّلَ : غَلْدَا بِيچ ، بِيچَك .

— : النَّبِيلُ : كُرَّةُ النَّبِلِ نَبُوفَرَاي .

— : الْوُلُؤُ : مَلِكِ اَقْنَابِ كُورْدَان .

— : الْكَبِيرُ : مَلِكِ كُوكُور .

زَهَرٌ . زَهَرٌ : تَوَرُّ النَّبَاتِ مَلِكِ ، غَمِجُهُ .

— : الْبُرْتَالُ : مَلِكِ هَارِ نَارِغ .

— : التَّرْدُ : طَاسِ تَخْنَهُ زَرْد .

— : مَلَا الزَّهْرَ عَرَقَ نَاجِي ، مَلَاب .

— : الزَّهْرَةُ : كُوكَبُ الْمَنَاءِ نَاهِيد ، سَنَارُ زَهْو .

— : كُوكَبُ الشُّبُعِ سَنَارُهُ بَامُدَار .

— : رَبَّةُ الْعُشْنِ وَالْحَبِ (رَبَّةُ الْوُجَعِ) عَشَقُ وَزَهْبَاء .

زَهْرِيٌّ : خَلَقَ • يَغْنِيسُ مَرْحُ سُوَا لَوِي .

— : كُوكَبُ الشُّبُعِ سَنَارُهُ بَامُدَار .

— : رَبَّةُ الْعُشْنِ وَالْحَبِ (رَبَّةُ الْوُجَعِ) عَشَقُ وَزَهْبَاء .

زَهْرِيٌّ : خَلَقَ • يَغْنِيسُ مَرْحُ سُوَا لَوِي .

— : كُوكَبُ الشُّبُعِ سَنَارُهُ بَامُدَار .

— : رَبَّةُ الْعُشْنِ وَالْحَبِ (رَبَّةُ الْوُجَعِ) عَشَقُ وَزَهْبَاء .

زَهْرِيٌّ : خَلَقَ • يَغْنِيسُ مَرْحُ سُوَا لَوِي .

زَاوِ: بیهی باشکوه، درخشان، تابان.

لَوْن: زهیی: حیده قام رنگ روشن.

• زهید (بی زهد) • زوان (بی زان) • زویسه (بی زب)

• زَوَاجَ: فَلَانًا امْرَأَةً وَاِمْرَأَةً بِهَمْسٍ دَارَ: بمباله نکاح آورد

زَاوَجَ: اَزْوَاجَ یَنَیْنِهَا واصلت از عروس داماد است

تَزَوَّجَ امْرَأَةً زَن گرفت، عروسی کرد.

تَزَاوَجُوا: اِغْتَابُوا بِالْاَزْوَاجِ: باهم پیوند کردند، دختر

زَوَجَ: قَرِینَ شوهر، همسر.

— زَوْجَةٌ: قَرِینَةُ زَن، همسر.

—: اَلْبَیْطُ دَوَکِیْفَ لَنَدَ، جَفَتَ، یَار.

۵ — زَوَاجَانِ: اِثْنَانِ بِجَفَتَ، دَوَاتَا، زَن و شوهر.

۵ — اَعْدَیْتُ بِکَ جَفَتَ کَفَشَ: —
— الاینة داماد.

— الاخت شوهر خواهر.

— اِمْرَأَةٌ اَوْ اَمْرَأَةٌ شوهر خاله یا عته.

— اَلْأُمُّ: زَابٌ ناپدری.

— زَوْجَةٌ: قَرِینَةُ زَن، همسر.

— اَلْأَبُ: زَابَةُ زَن پدر.

— الابن عروس.

— الاخ زَن برادر.

— اِخَالٌ اَوْ اَلْمَ زَن دایه یا عمو.

— زَوْجِی: عَدَدُ زَوْجِی جَفَتَ، دَوَجَ.

— زَوَاجَ: زَوْجَةً: قَرَانَ عَرُوسِی، زَناشوئ.

— غَیْرَ تَرَعِی زَناشوئ مانند.

— بَیْنَ اَهْلِ زَناشوئ مَیْهَانَ زَن دیکان و بستان.

— اِخْتِیَارِی اَوْ تَجَرِبِی زَناشوئ آزمایشی.

— عُرْفِی اَوْ مَدَنِی زَناشوئ عرفه.

— خَفَّةُ اَل: جَشَن عَرُوسِی.

— خَاطَمُ اَل: اِنْکَشَیْهَ کَمَر دَر دَسْت عَرُوسِی می کنند.

— شَهَادَةُ اَوْ کِتَابُ اَل: قِبَالَه.

— مَالِحٌ اَوْ مَالِمَةٌ اَل: بَالِغٌ، دَر خُور عَرُوسِی.

— کُفْرَاقَةُ اَل: بَیْزَارِی اَز عَرُوسِی.

— وَخْدَةُ اَل: دَاشْتَن بِکِ هَمْسِ.

نَمَدُ الزَوَاجَاتِ اَوْ اَلْاَزْوَاجِ چَند زَن گِیْهَ پا چَند شوهر داره

نَمَدُ اَلْاَزْوَاجِ: مِیْیَاد چَند شوهر گیری.

نَمَدُ الزَوَاجَاتِ: مِیْرَ چَند زَن داری.

جَرِیمَةُ التَّزَوُّجِ بِمِیْرَانِیْنِ (اَوْرَجَلِیْنِ) فِی کَانَ وَاحِدَه زَن دَر مِیْکُونَد

زَاجٌ: مِلْعَ اَخْفَرُ یُفْشَعُ بِه زَاجِ سَبَر.

— اَبْیَضُ: سَلَفَاتُ الزَّنْکِ قَوْبَای رُوی.

— اَزْوَاقُ: سَلَفَاتُ النُّعَاسِ کَاثَ کَبُود.

زَبَتُ اَل: جُوهَرِ گُورِگَر.

— زِیْجِی: عَنَسَ بِالْاَزْوَاجِ دَابِستَه بَر نَاشوئ.

— مُزَوَّجٌ: مُتَزَوَّجٌ: مَتَاَهَلُ زَن دَارِ باشوهر دار.

— مُزْدَوِّجٌ: مُؤَلَّفٌ مِّنْ اِثْنِیْنِ دَوَلَا، دَوْنَا.

• زَوَّجَ: اِزْوَاحَةً: نَقَلَ (رَاجِعُ زِیج) نَقَلَ، جَابِهَائَ.

زَاحَ: اِزْوَاحَ: تَبَاعَدَ وَذَهَبَ دُور شد، رَفَت، نَزَلَ کَر.

— اَزْوَاحَ: نَقَلَ وَنَحَسَ جَابِهَا کَرَدَ، کَاَرِ گَزَا رَد.

• زَوَّدَ بَکَذَا: اَعْطَاهُ لَهُ دَادَ، نَهَیْتَه کَرَدَ، اَمَادَه کَرَدَ.

—: اَزَادَ: اَعْطَاهُ الزَّادَ: مَوْنٌ خَوَارِبَارِ نَهَیْتَه کَرَدَ.

سُورَسَاتِ دَادَ

۵ — زَادَ (بی زید) زَبَاد کَرَدَ.

زَادَ زَوَادَةً: مِیْوَنَةُ خَوَارِبَارِ، خُورَاکِی، نُوشَه.

مِزْوَدٌ: جِرَابُ طَیْمَانِ السَّافِرِ

کُولَه بَار، کُولَه پِشَن.

• زَوَّرَ: زَوَّرَ: جَعَلَ کَرَدَ، تَغَلَّبَ کَرَدَ، شَیْءَ سَاخَتَ.

—: نَفَقَ: اَز پِشَن خُود سَاخَتَ.

• زَوَّرَ بِالطَّعَامِ: غُصَّ خَفَه شد، کَلُو گِیْشَد.

• زَارَ: عَادَ دِیدَن کَرَدَ، بَا زَید کَرَدَ، سَر زَد.

تَزَاوَرُوا: تَبَادَلُوا اَلْیَارَاتِ اَز هَم دِیدَن بَا زَید کَرَدَن

زَوَّرَ: اَعْلَى وَسَطَ الصَّنَدِ قَمِیْتُ بِالْاَی سِینَه.

۵ —: مَزَرَدَ: حَقَّقَ کَلُو، قَمِیْتُ جُلُو کَلُو.

زَال: تلاشی و اضمحلال ناپودشد، نیست شد.

— ذهب و انقضى سپهر و نابود شد. کرد
ست الشمس: مالت لغروب آفتاب غروب کرد، افول کرد.
ما زال: ولم یزل (فوزیل) هنوز، تاکنون.

زَاوَل: حاول، طالع، خواست، کوشید، دست زد.

— مارس: تعاطی عمل کرد، ممارست کرد.

أَزَالَ: أبعد دور کرد، کار گذاشت.

— الاثر: طمس، محو، سترد، از میان برد، محو کرد.

۵- الضروقة: بئال شاشید.

زَوَال: انقضاء، سپهر شدن، گذشتن.

— تلاش، از میان رفتن.

— الشمس: غروب آفتاب.

خط ال: خط نصف النهار خط نصف النهار.

زائل: سریع الزوال زود گذر.

— طایر: لا یدوم ناپایدار، بی ثبات.

إزالة: إبعاد، برکاری، دورسانه.

مِرْزُول: دایبل التلفون صفحه نمایندگی

الاستیک خودکار تلفون

مِرْزُولَة: ساعة شمسية آفتاب.

— آلة الربع ظلال مدرج.

— المقياس الخاص نشانگر براندانه، زوال.

مِرْزُولَة: جملته تمرین.

تجربه، مشق، کار.

زُولا: روانی فرنی شیر ایلولا

داستان وین معنی فرانسه.

زُولُوشن: علم الحيوان. حیوان شناسی.

زولوجی: مختص بعلم الحيوان

وابسته به حیوان شناسی.

زَوْم: نَشغ. عصاره النبات شهره گاه.

زَام الكلب: هرة، هرة خرخر کرد.

زُور: كاذب ناراست، دروغ، غلط، باطل.

— مِرْزُف جعل، ساختگی، فلاب، فغلی.

— كذب، بُهتان دروغ، ناراست، انرا.

۵-بال: غصباً، قسراً، بزور، باجبار.

زُورَة: المرأة من زار، يك دیدار، يك باز دید.

زاتر: الذي يزور دیدار کنند، وارد.

— صُيف میهمان.

زور (في زور) زن باز، عشق باز.

زیارة: الاسم من «زار» دیدار، ملاقات، آستان بو

بزویر: تزئین و تقلید، نعلب، جعل.

— تدلیس، حيله، کلام برداری، گوش بری.

مِرْزَر: ما یُزار من الأمکن زیارتگاه، آثار تاریخی.

مِرْزُور: زُف و مقلد، طب، فلاب، ساختگی.

زورق (في زرق)

۵-زُوم: زُفس (انظر زفس) کشتی کوچک.

(زوغ) زَاغ: مال (راجع زغ) انحراف و زید، کج

۵- هَرَب: هَرَب، قَلَم کج، دررفت.

۵-زُولاغ: مِرْزولغ حيله ساز، نیرنگ باز.

زُوف الطائفة: گشودن بال و پرندگان.

زافت الحمامة و الطائفة: فُتحت جناحها و تحركت بالها و حركت على الأرض. دروزمین حرکت کرد.

زُوفاء، زُوفی: نَخام، ثبات عطري زوفا.

زُوفی: زُخرف و زُین زینت دار، آرایش دار.

زُواق: بَشَمَرَج ۵ بَشَمَرَجان پولک، زرق و برق.

۵-زُویفة: ورقة لب مصورة. کارت بازی صورت دار.

زَاوُوق: زُبنی سیاب.

مِرْزُوق: مِرْزُوف آراسته، پیراسته، زینت شد.

— جبل الطاهر فقط زرق و برق دار، خوش نما، جلف.

زُول: شَغص انسان، آدم.

۵- شبع خیال، لطیف.

— الشُّكِرُ. — سكه الموت روغن ماهی .
 — الشَّعْرُ او الاستصباح : نَفْطُ نَفْتِ .
 — مَقْدَنِي وازلهن .
 — مِسْنُ الْـ . روغن سنك چا فو نيزكن .
 — زَيْفَتِي : كلزيت او منه روغن . داراي نفت .
 — : يخرج زَيْتُنَا روغن دار .
 — أَخْضَرُ : بِلَوْنِ الرِّيتِ روغن سبز رنگ .
 — زَيْتَات : بايع الزُّيُوتِ روغن فروش . نفت فروش
 — مَرْيَئَةُ : وطاء زَيْتِ الآلات روغن دان
 — زَيْتُون : تَمْرُ شَجَرِ معروف زیتون .
 — جَبَلُ زَيْتُون (در فلسطین) .
 — غَمْنُ الْـ : رَمَزُ السَّلَامِ شاخه زیتون ، نشان صلح .
 — زَيْتُونَةُ : شَجَرَةُ الزُّيُوتِ درخت زیتون .
 — زَيْتُونِي : كلزيتون زیتون ، دارای .
 — : بِلَوْنِ الرِّيتُونِ برنگ زیتون .
 — زَيْنَجٌ : تَقْوِيمٌ فَلَكِيٌّ تقویم نجومی .
 — الْبَيْتُ : نُسْرٌ : يَخْطُ بِسُوءِ لِقْشَوَةِ الْمَاهِيكِ تَرَابِقًا
 • زَيْبَةُ • زَيْجِي (في زوج)
 (زَيْج) زَيْجٌ : ذَهَبٌ وَتَبَاعِدُ (دایع زوج) رفت ، دورشد
 — . أَرْحَاحٌ : تَقْشَلُ وَتَحْمَى برداشت ، جابه‌آ
 — . — . الْإِنَامُ عَنْ نَفَالِ رُوِيْرِدَاثِ ، غَمَانِ كُرْدِ
 ۵ زَيْجٌ : تَبَسُّجٌ . شَفَقَةٌ بَارَهُ ، تَكْرَرُ .
 ۵ — : خَطُّ عَرِيضِ خَطِّ دَكْرِ .
 زِيَّاحٌ • زِيَّاحٌ : زَفَقَةٌ دَيْنِيَّةٌ رَسْمٌ مَذْهَبِي .
 (زَيْد) زَادٌ : إِزْدَادٌ : ضِدُّ نَقْصٍ زِيَادَتِ . افزود ،
 زیاد کرد .
 — . زَيْدٌ ۵ زَوْدٌ زِيَادَتِ . اضافه کرد .
 — . مِنْ كَذَا : جَاوَزَ بَشَرُ شَدِّ ، مَجَاوَزَ كَرْدَ .
 زَايَدٌ : قَدَمٌ مِمَّا أَزِيدُ قَبْلَ رَادٍ مَزِيدٌ بِالْأَبْرَدِ .
 — . فَلَانًا : قَدَمٌ مِمَّا أَزِيدُ مَا عَرَضَ {بیشتر پیشه‌آورد ،
 روی دست رفت} .
 تَزِيدُ الْبَيْعُ : غَلَا كِرَانُ شَدِّ ، نَزَحَ كَالَا بِلَا دَفْتِ .
 تَزَايَدُوا فِي الْبَيْعِ : رُفُوسَتْ مِمْ دَفْتِ ، بَشْتَهَادِ بَشَرُ دَانَدِ

(زود) زَوَانٌ : زَوَانٌ لِلْمَدِّ مَحْدَمِ
 رَوَى • رَوَى . إِنْزَوَى : اِئْتَبَا : كُوشَتِ كُوشَتِ

— مَايْنِ عَيْبَرِ ابرو مارا درهم کشید .

— وَجْهٌ : عَجْمَةٌ شَكْلُكَ سَاخَتْ .

— رَاوِيَةٌ : رُكْنٌ كُوشَةٍ كَنْجِ .

— (في الهندسة)

— خَارِجَةٌ

— دَاخِلَةٌ

— عَوَا : كُوسِ

— النَّجَارُ وَالنَّحَاتُ وَغَيْرُهُمَا

— قَائِمَةٌ

— حَادَّةٌ

— مَنْرِجَةٌ

— مُمْتَنِشَةٌ

— مَسْكَاةٌ

— الْأَفْهَاسُ

— زَوَيْجَةٌ

— الْوُقُوعُ

— : مَكَانٌ صَغِيرٌ لِلصَّلَاةِ

— حَجَرُ الْـ

— حَاذُ الْـ

— قَائِمُ الْـ

— مَنْفَرَجُ الْـ

— مَسَاوِي الزَّوَايَا

— مَتَدِدُ الزَّوَايَا

— مِزْوَاةٌ : مِقْيَاسُ الْأَبْعَادِ {زاویه سنج -
 در دو بین هندسه}

• زَيْجٌ (في زِي) • زِيَادَةٌ (في زَيْد) • زِيَارَةٌ (في زَوْر)

• زَيْبَقٌ : زَيْبَقٌ (دایع زَابَق) سِيَابِ .

• زَيْتٌ : زَاتُ الْآلَةِ مَوْقُودِ رَاوِغِ كَارِي كَرْدِ .

• زَيْتٌ : حَصِيرُ الزُّيُوتِ (و غیره) روغن زیتون .

• حِلَّةٌ : زَيْتٌ بَرْدِ الْكِتَانِ روغن بزرگان .

• خَرُوعٌ : روغن چراغ .

• الزُّيُوتُ . ۵ — طَبِيبٌ روغن زیتون خوشبو .

• السِّنِيمُ : يَبْرِجُ روغن کهنجد .

زَبَاطُ: تَجْبَرُ الصَّبَاحِ وَالصَّبْرُ {برصد، داد و فریاد کن، قاه قاه خنده .

زَبَطَةٌ: دُخْرَةٌ ۵ أَبُو مُصَادَةٍ ۵ {آشوب، سرو دم جنبانك .

۵-: ضَوْضَاءُ ۵ حِدَا ۵ جَاهِدُ ۵ {آشوب، سرو دم جنبانك .

زَبِيعٌ: زَبِيعَانُ: انْجِرَافٌ ۵ {انحراف .

۵-: النُّورُ انْكَسَارُهُ ۵ {نور، تابان، خمیدگی .

زَاغٌ: انْخَرَفَ وَمَالَ مَخْرَفَ شَدَّ، بَرَكَشَتْ، كَجَ رَفَتْ .

۵-: التَّوَرُّ (راجع زَوْغ) نور مایل به ... شد .

۵-: مَنَلٌ گمراه شد .

۵-: اَزَاغُ النُّورِ: اَمَلَةٌ كَجَ كُورِدِ مُمَاهِلِ كُورِدِ ۵ {ازغ نور: آمله کج کرد، مایل کرد .

زَاغٌ: غُرَابُ الزُّرْعِ زَاغِي، زَاغِيَةٌ ۵ {غراب زرع، زانچ .

۵-: يَتَنَقَّى لِاسْتَحْوَرِ ۵ {پیشی .

زَائِغٌ: مُنْعَرَفٌ مَخْرَفٌ، كَجَ .

۵-: زَيْفٌ: زَاغٌ الدَّرَامِ سَكَمَ قَلْبِي سَاخَتْ .

زَيْفٌ: زَائِفٌ: مُنْقَشُوشٌ سَكَمَ قَلْبِي ۵ {زایف، زائف: منقوش سکه قلبی .

۵-: مُزَيَّفٌ: غَبْرَ حَنَقِي سَاخَنِي ۵ {مزایف: غبر حنقی ساختگی .

۵-: مُزَيَّفٌ: غَبْرَ حَنَقِي سَاخَنِي ۵ {مزایف: غبر حنقی ساختگی .

زَيْقُ التَّوْبِ: مَا حَاطَ مِنْهُ بِالْعَقْرِ بَقِيَّةً بِرَاهِنٍ بِأَجَامِهِ ۵ {زایق التوب: ما احاطه منه بالعنق بقیه پیراهن با جامه .

۵-: البَنَاءُ: تُرْسٌ ۵ زَيْجٌ ۵ تَوَازِيَاءُ ۵ {بناء: ترس، زیج، توازیاء .

۵-: سَبِیحٌ: حَطَّ قَرِیضٌ خَطَّ بَهِنٍ ۵ {سبیح: خط قریض خط بهن .

۵-: زَيْجٌ: شَقَقَ نُسْكَه ۵ {زیج: شقه نسکه .

۵-: زَيْقُ الْبَابِ وَفِیْهِ: صَرَفٌ لَوْلَا یِ دَرَصْدَا كُورِدِ ۵ {زایق الباب و فیهِ: صرف لولای در صد کرد .

۵-: صَدْرُهُ: اِزَّ خَسْ خَسْ كُورِدِ ۵ {صدره: از خس خس کرد .

۵-: زَيْلٌ: فَرَّقَ جِلْدًا كُورِدِ، پَرَاكَدِه كُورِدِ ۵ {زایل: فرق جلد کرد، پراکده کرد .

۵-: زَايَلٌ: فَارَقَ جِلْدًا كُورِدِ، رَهَا كُورِدِ ۵ {زایل: فرقت جلد کرد، رها کرد .

۵-: زَالَ: بَرَحَ دَسْتِ كُنْدِ، اَزَابَنُ ۵ بَابَانُ ۵ {زال: برح دست کند، ازابن، بابان .

۵-: لَمْ يَزَلْ هُنْزٌ، هُنْزُومٌ، بَازِمٌ ۵ {زال: هنوز، هنوزم، بازم .

۵-: زَيْلُفُونُ: الْحَشِيَّةُ يَكُ بُوَسْتُورِ جَوِبِ ۵ {زایلفون: الحشیه یک بوستور جواب .

زِيَادَةٌ: ضِدَّةٌ تَقْصُ زِيَادَةً ۵ {زیادته: ضده تقص زیادته . پیشی .

۵-: عِلَاوَةٌ ۵ افزونه، اضافه .

۵-: قَضَلَةٌ ۵ زَائِدٌ ۵ مَازَادٌ ۵ {قضله: زائد، مازاد .

۵-: عَلَى ذَلِكَ كُذِّبَتْهُ اِذَا بِنَ ۵ بَعْلَاوَه ۵ {علی ذلك گذشتنه اذابن، بعلاوه .

۵-: عَنْ: اُزِيدَ ۵ بَشَرٌ، زَبَادُ ۵ {عن: ازید، پیش، زبادی .

۵-: زَائِدٌ: اِضَافِي زَبَادِي ۵ {زائد: اضافی زبادی .

۵-: زَائِدٌ: مَقْرُطٌ زَبَادٌ جِدَّةٌ افراط ۵ {زائد: مقروط زباد جده افراط .

۵-: فَاضٌ ۵ بَشَرٌ اِزْجَلُزُومٌ، غَيْرُضُورِي ۵ {فاض: بیش از حد لازم، غیر ضروری .

۵-: غَيْرُ لَازِمٍ ۵ غَيْرُضُورِي ۵ {غیر لازم، غیر ضروری .

۵-: عَنْ الْحَاجَةِ ۵ يَدِكُ ۵ {عن الحاجة: یدک .

۵-: عَنْ الْقَدِّ الْمَقْرُوبِ ۵ بَشَرٌ اِزْجَلُزُومٌ ۵ عَادِي ۵ {عن القدد المقروب: بشر از اندازه عادی .

۵-: اَلْأَخُو النَّاقِصِ ۵ افراط و تعريط ۵ {ال أخو الناقص: افراط و تعريط .

۵-: زَائِدَةٌ ۵ جِلْدِيَّةٌ ۵ زَجَلٌ ۵ {زائده جلدیه: زجل .

۵-: دُوْدِيَّةٌ ۵ آيَانْدِسٌ، رُودِه كُورِدِ ۵ {دودیته: آیان دس، روده کور .

۵-: التَّهَابُ اِلَى الْعُودِيَّةِ ۵ ورم ضمیمه اعور .

۵-: مَرَادٌ ۵ حَرَّاجٌ ۵ حَرَّاجٌ ۵ مَرَاهِدَةٌ ۵ {مراد: حراج، مزایده .

۵-: بَاعٌ ۵ بَالٌ ۵ حَرَّاجٌ كُورِدِ، بازدن چکش در گنجه فروخت .

۵-: طَرَحٌ ۵ بَالٌ ۵ دُورِ مَرَضِ حَرَّاجٌ كُورِدِ ۵ {طرح: دمر مرض حراج گذارد .

۵-: مَزِيدٌ ۵ بَشَرٌ، زَبَادَةٌ ۵ {مزید: بیش، زباد .

۵-: مَزِيدٌ (فِي الْبَيْعِ بِالْمَزَادِ) ۵ پَشَنَهَادِ دَهْنَدُ ۵ {مزید: فی البیع بالمزاد: پشهاد دهند .

۵-: مَزِيدَةٌ: ضِدَّةٌ مُنَاقَصَةٌ ۵ بَشَرٌ اِزْجَلُزُومٌ ۵ رُودِ دَسْتِ دِیْگَرِ ۵ {مزیدته: ضده مناقصه: بشر بیش از حد لازم، رود دست دیگر .

۵-: مَزِيدٌ: ضِدَّةٌ مُنَاقِصٌ ۵ رُودِ دَسْتِ دِیْگَرِ ۵ {مزید: ضده مناقص: رود دست دیگر .

۵-: زَبِيرٌ ۵ اَللَّهُ: دَنٌ ۵ حُبٌ ۵ خَمْرٌ آبٌ ۵ {زبیر الله: دن، حب، خمر آب .

۵-: بِحَبِّ جَالَسَةِ النِّسَاءِ ۵ عَشْفَبَازٌ، زَنٌ ۵ بَازٌ ۵ {بحب جالسه النساء: عشفباز، زن، باز .

۵-: زَبَارٌ: اَلْوَاتِئَةُ اَلْبَيْطَارُ ۵ لَوَاشِكٌ، لَوَاشِه ۵ {زبار: الواتئه البطار، لواشک، لواشه .

۵-: زَبَادَةٌ (فِي زُور) ۵ {زبادته: زور .

۵-: زَبِيرٌ ۵ اَلْحَصَادُ (الْجَمْعُ دِرْزَانٌ) ۵ جَهْرَجَرَكٌ، زَبِجَرٌ ۵ {زبیر: الحصاد (الجمع دیزان) جهرجرک، زبجر .

۵-: زَبَرَفُونٌ ۵ تَبْلِيوٌ ۵ زَبَرَفُونٌ، تَبُولٌ ۵ {زبرفون: تبلیو، زبرفون، تبول .

۵-: زَبَطٌ: رَاطٌ ۵ اَجَلَبٌ ۵ دَادُو فَرَاكُورِدِ، سَرَصَدَارَه اَنْدَا ۵ {زبط: راط، اجلب: داد و فریاد کرد، سرصداره اندا .

(س)

۵ سَأَلَا: سَخَّ خَبِرُكَ، آخَنَتْ .
— : نَفَحَ (كَلَشُوا بِالْفُحْنِ) گوشت بگزار چرب کرد

۵ سِئَاسٌ، سِیَاسَةٌ، سَوَاسَةٌ: خُشْبَةُ بِنِ
مِیلَه، چوب پشت
• سَأَلَ: طَلَبَ خَوَاسْتَ، درخواست کرد .

— عن: اِسْتَعْبَرَ پرسید، جویا شد .
— سَوَّالًا پرسش کرد، سَوَّالِ رَاطِحِ کرد .
— سَأَلَ: اِسْتَعْلَى گدای کرد، سوال کرد .
أَسْأَلُهُ سُؤْلَهُ: قَضَى حَاجَتَهُ حَاجِشِ رَاطِحِ آورد .
سَلَّ: فَعَلَ أَمْرٍ مِنْ «سَأَلَ» بِنِوَاه، بپرس رفع
سُؤَالَ: طَلَبَ خَوَاسْتَ، درخواست .

— : اِسْتِنْهَام پرسش .
— سَأَلَ: اِسْتِنْهَام گدای کرد، درپوزگی .

سَأَلَ: سَوَّلَ: كَثِيرَ السُّؤَالِ فَضُول، كَيْجَاو
سَائِلٌ: طَالِبٌ طَالَبٌ، خواهان .

— : سَأَلَ جَلِيدَ (فِي سِيلِ) سَيَال .
— سَأَلَ: مُتَقَطِّطٌ گدا .

مَسْأَلَةٌ: حَاجَةٌ حَاجَتْ، درخواست .
— : مَطْلَبٌ مَطْلَبٌ .

— : أَمْرٌ مَوْضُوعٌ .

— يَطْلُبُ حَلَّهَا مَسْأَلَةً كَرَحَلِ آتَمِخواهد .

— : فِيهَا نَظَرٌ فَابِلٌ بِحِثِّ .

— : عِلْيَةُ مَسْأَلَةٍ عَلَى .

— : قَرَامِيَّةٌ مَوْضُوعِ عَشْقٍ وَعِلَافِ قَلْبِي .

— : مَالٌ ؟ مَوْضُوعٌ چِیْثِ ؟ .

— : مَسْئُولٌ فَابِلٌ جَوَابِ .

— : عَنْ فِعْلِهِ مَسْئُولٌ كَرَوَاخِوَسَتْ .

— : لَهُ عَهْدٌ دَارِ، ذَمَّتْ دَارِ .

— : مَسْئُولِيَّةٌ: تَنْبِيْهُةٌ قَابِلٌ بَازِخَوَاسْتَ .

علی — صَاحِبِ (مَنْدَارِ) بِمَسْئُولَتِ صَاحِبِش، بعهذ

• زَيْنَ: زَانٌ: زَخْرَفَ زَيْنَتِ داد .

— : مَبِیَّرٌ مَجِیلاً آراپش داد .

— : زَيْنَةُ زَانِ زِبَانِ داد .

— : بِالْأَنْوَارِ اَوِ الْاَلْوَانِ اَوِ الرُّسُومِ چراغانی کرد .

تَزْيِينٌ: خَلَقَ صُورَتِ رَازِشِید .

— : قَصَّ شَعْرَ زَانِهِ سِرَازِاصْلَاحِ کرد .

— : اِلِزْدَانِ: تَحَلَّى زَيْنَتِ هَافَتْ، آراسته شد .

زَانٌ، خُتَبَ زَانِ: چوب جنگلی .

زَيْنٌ، زِيَانٌ: جَمِیل زَبَا، خوب، خوش اندام .

— : خَدَشَيْنِ خُوبِ، نَكُوْهُ، پَسَنَدِیدگی .

زَيْنَةُ: زِيَانٌ: زَخْرَفَ زَبِ، زَبُور، پیرایه .

— : بِالْأَنْوَارِ اَوِ الْاَلْوَانِ چراغانی، آذین بندی .

— : هِنْدَامِ آراپش ظاهر، سَرُوضِ، اِنْدَامِ .

۵ — : اِسْمُ زَهْرَةِ كَلِّ آهَارِ .

خِوَانِ اَلِ: تَشْرِیْعَةُ مَهْرِ آراپش .

مُزَفَّةُ اَلِ: اِطَاقِ آراپش، جَای پوشیدن لباس .

لَاخِلِ اَلِ: زَيْنَتِ آراپش .

تَزْيِينٌ: زَخْرَفَةُ عَمَلِ آراپش .

مُزَيْنٌ، مُزْدَانٌ: مُتَحَلَّى آراسته
زینت یافته .

مُزَيْنٌ: خَلَقَ سَلَامًا، آراپشگر،
کَرَامِی .

• (زین) زَيْنِي طَرَاذِ مُؤَدَّةِ بَابِ رُوزِ، مَسْأُولِ .

— : لِبَاسٌ طَرِزِ لِبَاسِ .

— : قِيَمَةُ رَسْمِ، سَبَكِ .

علی اَلِ اَلْجَدِيدِ مَدَامِ رُوزِ، بَابِ رُوزِ، پَسَنَدِ رُوزِ .

۵ زَيْنِي: مِثْلُ مَا مَنَدَ، نَظِيرِ، هَا نَگُونِه .

— : مَنَعَهُ، عَمَلِ عَدَتِ سَوِي فَرِهَ نِگِیَکَنْدِ، یِکَسَا نِسْتِ

زِيَاً: اَلْبَسَ پوشاند، آراست .

تَزْيَاً: لَبَسَ لباس پوشید، دَرَبَرِ کرد .

• صَبْتَبَر: آملول، الشهر الميلادي التاسع (ماه نهم میلادی).
 • صَبْتَبَح: عام (راجع عوم) شنا کرد، آب بازی کرد.
 • صَبَح: بخته سناش کرد، بزرگ خواند.
 • صَبُج: تَسْبِيح حد، سناش، ثنا خوانی.
 • الله سناش پروردگار، حد خدای راست.
 • صَبْحَة، مَسْبَحَة: خَرَزَن مَنگولمه فی خط تسبیح.
 — — — الصلاة تسبیح نماز.
 • صَبَاخَة، صَبَح: عَوم سنا، آب بازی.
 • صَبَّاح: عَوام شناگر، آب باز.
 • صَبَاخَة: جِلْه مقایره کج بری دنداندار.
 • صَابِج: عاتم شناور.
 • صَابِجَة: طائرَة شرابیه هواپیما که روی آب می نشیند.
 • تَسْبِيحَة، تَسْبِيحَة: تَرَنَمه سرور روحانی.
 • صَبْحَلَة: حَمْدَة سناش، تسبیح خوانی.
 • صَبَّح، صَبَّح: نام تَوما عَمیقاً (خواب عمیقی رفت).
 • — — — الأرض: تَمَدها زمین را کورداد، رشوه داد.
 • صَبَّح: مُسْتَفِيع زمین شوره زار باللاقه.
 • صَبْحَة: أرض ذات تَر و یلج زمین شوره زار.
 • صَبَّح، صَبَّاح: سَباد رشوه، کود.
 • — — — بَلَدی کود و سنا.
 • — — — کَیْهوی کود سنبهانی.
 • — — — أرض لم تَسْر زمین خشک، بی حاصل، بیابان.
 • تَسْبِيح: تَوم عَمیق خواب سنگین.
 • — — — الأرض: تَشید کود دادن بر زمین.
 • صَبْد: صَفَر الیل مرغ پشه خوار.
 • — — — طَبْطَة دوشاخه، طَلْد اتصال برن.
 • صَبَر: جَس آزماین کرد، استمراج کرد.
 • — — — غُورَه غورسی کرد، زبرد و کار را خوب سنجید.

صَبَر: جَس آزماین، غور، کجکاوی.

(O=OX)

صَبُورَة: باشتختنه تَهیه.

وَسَبَر: وَسَبَار: مَحَس میل جراحی.

• صَبْرَة: جِلْه تَمب الهذال الی الی الارض پاشنه کفش.

• صَبْرَة: مَحْغُول (انظر سیرتو) الكل.

• صَبْط الشَّر: استرسل موها دراز و آویزان شدن.

أَصْبَط: تَكْت خَوْفاً از ترس زبان بند شدن.

صَبْط: حَبْد فوه، پسر دختر.

— — — عَصْبَة: قَبْلَة، قَبْلَة، ثیره، طائفه، ایل.

صَبْط: صَد جَمَد موی صاف و دراز.

— — — الیدن: کَکَریم جوانمرد، بختند، دستدل باز.

صَبَاطَة: مَکَان تَطْرَح فیهِ الْأَسَاخ زباله، آشغال.

• — — — البلع: عَذَق خوشه خرما.

صَابَاط، صَوَابِط: بَواکي

طاق مسلسل

• صَبَّع: کَانَ ساجهم هفتین بو.

— — — صَبَّع: جملَة سَبْعَة أَضْاف هفت برابر کرد.

صَبَّع: کُل حیوان مُفْتَرَس حیوان

دلف

• — — — أَسَد (الفراس) شیر.

• — — — البَعْر شهر دریا.

• — — — الجَبَل: بُوْمَة یوز.

• — — — الیل: کَلب سگ.

• — — — سَبْعَة (۷) هفت.

• — — — عَشرَة: سَبْعَة عَشر (۱۷) هفده.

• صَبَّع: جَزء من سَبْعَة (۷) یک هفتم.

• سَبْعَة أَضْاف هفت برابر.

• صَبْعُون (۷۰) هفتاد.

• ال. هفتاد مین.

— ماضی قبیلی، جلوی —
 — ارانہ، ماسکامہ، پیش از موقع، به موقع.
 اعداد سابقہ من جریدہ او مجلہ شمارہ های گذشته.
 ۵۷ شہادۃ (گشت) السوابق کواھی اداره شہر بائے راجع بہ پیشہ
 سابقاً: قبلاً، پیشتر.
 سابقہ: پیشینہ.
 له — من نوعه سابقہ داراست.
 بضمیر ک. سابقہ شو.
 مسبوق عقب ماندہ.
 غیر مسبوق. پس له سابقہ بدون سابقہ، به سابقہ.
 مسابِق: مزاحم، همکار، رقب، حریف.
 مسابقۃ: مسافۃ، هم چینی، رقابت.
 سَبَّكَ، سَبَّكَ، ذات و سب فی قالب { فلنرا آب کردودر قالب رہنت.
 سَبَّكَ^۲ العشیخ حوزا ک راہنت.
 سَبَّكَ الماؤن رہنہ گری.
 سَبَّكَ الماؤن رہنہ گری.
 ۵ — سَنَکَرِی، و ساس لولکش سرب کار،
 (مشغل بتربیب الانایب والادوات الصغیہ) چنگر.
 سَبَّکَ (من البسۃ او الدب او غیرهما) شمشیر نظر باطلا.
 سَبَّكَ: مَکَان السَبَّكَ کارخانہ ذوب فلتر.
 — حُرُوفُ الطباغۃ کارخانہ حروف ریزی.
 سَبَّكَ المال دارانہ را برای کارهای خبر وقف کرد.
 سَبَّكَ البیارات پرده را انداخت، پانین کشید.
 — السَّو علی پرده پوشی کرد.
 — الدُّمُع اشک رہنت، گریست.
 — الزُّرْع: سَبَّكَ گندم خوشه بست.
 شَعَر آسَبَل: سَبَّكَ موی بلند.
 سَبَّكَ: مَطَر باران.
 — الدَّرَّة: سَبَّكَ شواشی کامل ذرت.
 سَبَّكَ: سَبَّكَ (انفرنیل) خوشه.
 — مقدمۃ النحیہ { رہن بزی، رہنیکہ
 { ذریب میگذاردند.
 ۵ سَبَّكَ: سَبَّكَ الاضطرابات کودر جویله، پانین

سَبَّوَنی: ابن سبعین سنہ کسکد هفتاد سال دارد.
 الرُّجَّة السَّبَّیْنَةُ للثوراة { هفتاد تن از دانشمندان
 سَابِع: ما بین السادس والثامن هفتمین.
 الب عشر هفتدہین.
 سَبَّاعی: من سبعة اصناف هفت برابر.
 — الآخری: هفت حرف.
 شَکَل — او مَسْبُح: له سبعة ارکان هفت گوشہ، هفت
 اُسْبُوع: سبعة ایام هفتہ با هفت روز.
 — الآلام (عند النَّصَّارِ) هفتہ مصیبت حضرت مسیح.
 اُسْبُوعان: ۱۴ يوماً چهارمہ روز.
 اُسْبُوعی و اُسْبُوعیًا: هفتگی.
 سَبَّحَ النبی: تمَّ کامل شد، تکمیل شد.
 اُصْبَحَ علیہ: اتمَّ کامل کرد، تمام کرد.
 سَبَّحَ ال: تقدَّم علی پیشہ جت، سفت گرفت، جلو برد.
 — فات عقب گذاشت.
 — علی: غَلَبَ برتری جت، غالب شد.
 ۵ سَبَّحَ: فَعَلَ الامر فَعَلَ غیرہ پیشدستی کرد.
 سابق: غالب و السابق هم چینی کرد، در سابقہ جلو افتاد.
 — باری: زاحم رقابت کرد.
 — الریح از باد پیشی جت.
 تَسَابَقُوا: اشْتَبَهُوا در اب دوانہ شرکت کردند، مسابقہ
 سَبَّحَ، اُسْبَحَ: تقدَّم پیشی، سبقت.
 سَبَّحَ، سَبَّحَ: ما یترام علیہ التسابعون جابزه بول، شیل
 ۵ — بیاق: مُبَارَاة اسب دوانہ.
 بیاق: مسابقہ، مزاحمہ رقابت، هم چینی.
 — المراكب مسابقہ کرمی رانہ.
 — الخیل مسابقہ اسب دوانہ.
 حَصَان البیاق مسابقہ اسب دوانہ.
 خَلِیة او میدان البیاق میدان اسب دوانہ، اسپرس.
 یَتُوس ال: آغاز گاه (در مسابقہ).
 سابق: مُتَقَدِّم پیشی، جلوی، قبیلی.
 — یند لاجق گذشته، پیشین.

السَّيِّئَةُ الْمُصْحَفَةُ عَلَى نَازٍ .

سِتْنَةُ ٢٠ أَمْخاف شش برابر .

سِتُون (٦٠) شصت .

ال : الواقع بعد التاسع والحقين شصتم .

سِتُونِي : ابن سِتْنِ سَنَةِ آدَم شصت ساله .

سَات : تائیس (راجع سدس) ششپن، ششم .

سَتَر . سَتَر : قَطَعِي وَتَعْنًا پوشاند، پنهان کرد .

— : أَخْفَى پنهان کرد . تغییر قیافه داد .

— : حَجَب ناپاکی داشت ، روی خود را پوشانید

— : حَجَى حیا کرد ، حفظ کرد ، سهرشد .

— : تَسَتَّرَ عَلَى پناه برد ، پناه جست .

تَسَتَّرَ ٢ : اسْتَر : تَحَجَّب وَتَحَفَّى خُورِ پنهان کرد ، مخفی شد

— : عَلَى حِجْرٍ مَكَامٍ هَكَادَى رَا پناه داد .

سِتَر . سِتَار : غِطَاء پوش ، پوشش .

— : حِجَاب نِظَاب پرده .

— : مَا تَسْتَرُ بِهِ الْعَامَةَ پناهگاه .

سِتَار ٢ سِتَارَة : بِنْدِ آيَةِ پرده ،

پرده دیوار .

— : السُّبَّكُ پرده بجزیر .

— : المِشْرَحُ المَارِجِي : سَدِيلِ پَرْدِ جلوسه نمازش .

— : المِشْرَحُ الدَّاخِلِي صحنه ، پرده جزء .

— : مِنْ دُخَانٍ أَوْ غَيْرِهِ (لِحَجَبٍ مَا خَلْفَهُ) پرده ٢ از دُونِ غَلِيَّة

ماوراء ال . در پشت پرده

سِتْرَة ٢ سِتْرَة : سَتَرِي تَبْنِيَة ، زَاك .

سَتْرِي : مَتَرَج لَوْد ،

دَلْعُك ، بَذْلُك .

تَسَتَّرَ پناه شدگی .

مُسْتَتَر : مُسْتَوَر : خَفِي

پنهان ، پوشیده ، مخفی .

— : كَلِيمٌ مِنْ ظَاهِرِ نَابِدا .

— : مُضَمَّرٌ مَقْدَرٌ ، مَعْنُومٌ ، بَطُورِ مَعْنَى .

سَدِيل : طَرِيقُ رَاه ، جاده ، گذرگاه .

— : مَكَانٌ عُمُومِيٌّ لِقُرْبِ الْمَاءِ سَفَاخانه ، چشمه .

ابْنُ ال : مُتَقَرِّدٌ آواره ، کودك بے خانمان ، ولگرد .

ابْنُ الـ او طابیر سَدِيل رها کرد ، مسافر .

اغْلَى ال لَنَبِهٍ رَاه برای دیگره باز کرد .

اغْلَى سَبِيلَهُ : اَطْلَقَ سِرَّاحَهُ آزاد کرد ، رها کرد .

فِي سَبِيلِ الله در راه خدا ، برای رضای خدا .

على — كَذَا از راه ، بر سبیل ، من باب .

فِي حَالِهِ نَهَا ، بَرْنَهَا .

سپنسر : فیلسوف انگریزی

فیلسوف بزرگ انگلیس

سینسما القطار : تَوَاقُفُ نِزْمِ قطار .

سَبِيلُکَل : لَا يَجُتُّ أَسْرَ بے نفاوت ، سهل انگار ، پشت گوش

سَبِي (سَبَو) ذَهَبُوا ایدی سَبَا برآوردند ، هر یک از باره جمع بیا

رفتند .

سَبُودَة (فِی سَبَر) خُتْمَه سیاه .

سَبِي . اسْتَجَبَ الْعَدُوُّ : اسْتَرَهُ دِشْمَنُ اسیر کرد ، اسیر گرفت .

— : السَّقْلُ شیشه کرد ، فریفت ، مجذوب کرد .

— : الرَّجُلُ : نَفَاهُ غَرَبَتْهُ نَعِيدُ کرد ، نفی بلد کرد

سَبِي : اسیر ، گونزار .

سَبِي : اسْر (أَوْ غَرَبَتْهُ) اسارت پذیرد ، اسیر شد .

سَابِي : مُسْتَسْبِر اسیر کننده .

سَبِيْدَاج . اسْبِيْدَاج سفیداب فلج .

سَبِيْرَتُو : كُحُولُ الكَل .

— : دَوَابُر . جَرَاغُ الكَلِ .

سَبِيل (فِی سَبَل) رَاه .

سَبِيُونَةُ : السَّبَاكُ اَبْوَابُ الشَّرَفَةِ اَرْسِي كُنْشِ درو بجزیر .

سَتَال : مَقْدَلِي مَلَمِي جَانِگَاهِي در قماش خاندن (ز)

(سَت) سِت ٢ سِتْنَة (٦) شش .

— : عَشْرَة . سِتَة عَشْر (١٦) شانزده .

— : سِتْنَة . خَاوَن بَانُو ، خَاوَن .

— : العُشْن : نَبَات بِلَادَن .

سَفَّ: رَصَّ. دَسَكَنَ نَكَ مَجِد.

تَسْتَيْبُفُ الْبُضَاعِ: تَدَسْكِبُ خُوبِ جَدِيدِ كَالَا.
مَسْتَعْمِي السَّفْنِ التَّجَارِيَّةِ: دَسَكَانَ ناظر بار بار و بار اندازی گفته های

سَسْكُوزَا: اَسْكُوزَا خِرَجَنَك.

سَسَنَه (بِسَنَت) شَش.

سَسَنَه: اِسْتَمَقَعَد.

سَسَيْنِيَه: سَانِيَه: نَسِيحَ مِنَ الْقَطَنِ بِارِجِه سَانِ،

— حَرَرِ اَطْلَسَ.

سَسَجِدَ: اَلْمَحْنَى خُضُوعًا خَمَشَد، هَكَامَ غَاوَرِ رُزْمَنِ نَهَاد.

— قَه: تَعَيَّدَ حُدُودَ اَعْبَادَتِ كُود. بِنَافِشِ كُود.

سَسَ: جَنَّا بِرَافَتِ اَفَنَاد.

سُجُودَ سِرْبِزْمَنِ نَهَاد.

— عِبَادَةُ: پَرَشْتِشِ خُدَایِ بِهَمَا.

اَتَنِينِ اَلِ اَوِ السَّجْدَةِ: دُوشَنِدَه بَعْدَ اَزْ عِبْدِ قِيَامَتِ مَسِج.

سَسَجَادَةُ: طُنْفَةُ فَايِجِه.

— الصَّلَاةُ: مَسْجِدَةُ (رُوی آن نمازی خوانند).

مُزَابَةُ سَجَاجِدِ كُود كُورِ فَايِ.

مَسْجِدَ: مَكَانَ الْعِبَادَةِ جَايِ عِبَادَتِ.

سَسَجَعِ: سَجَعُ الْهَامِ كُورِ بَغِيغُ كُود.

— الْكَلَامُ: فَافِيَه پَرْدَازی كُود.

سَسَجَعُ الْهَامِ: بَغِيغُ.

— تَسَجِيعُ الْكَلَامِ: فَافِيَه پَرْدَازی، مَسِج.

— كَلَامُ مُفْتَسَى: مَعْنَى فَافِيَه دَار.

سَسَجَفَ: سَجَافَ: يَشَارَ پَرْدَه.

سَسُجِقَ: سَجَأَ: مَفَاقِ مِ رُودَه پَر كُود.

سَسَجَلَ: دُونْ. قِيَتَه بَشَكُود، دَرْدَنُ فَرِ نُوسَت.

— الْقَدَمُ وَالْحَجَّةُ وَغَيْرُهُمَا اَعْتِبَارَ فَاوَنَه دَار. رَسْمِي شَنَا

— الْاِخْتِرَاعُ: دَرْدَنُ فَرِ ثَبَاتِ اِخْتِرَاعَاتِ بَرِ ثَبَاتِ رَسَائِدِ.

— خُطَابًا بِالْبَرِيدِ: نَامَه سَفَارَتِشِ فَرَسَاد.

— شُكْرُهُ سَبَاسْكَزَارِي خُود رَا قَدَمِ دَاشَت.

سَاجَلْ: بَارِي هَم چَشْمِي كُود، رَفَابَتِ كُود.

سَسَجَلْ: دَقْتَرُ التَّسْجِيلِ وَفَرِ ثَبَاتِ.

— الْقَرَفُ: مَدْرَكُ كُتُبِ اِفْتِهَارَاتِ.

سَسَجَلَاتِ: دَقْتُرُودَاتِ دَفْتَرِ بَايْكَانَه، آرَشَبُو.

سَسَجَالْ: الْحَرَرُ بَيْنَهُم سَعَالُ جَنَكِ وَكُورِزِ، شَكُوتِ وَبِهَوَرِ.

تَسْجِيلُ: تَدْوِينُ ثَبَاتِ، وَرُودِ دَرْدَنُ.

— الْعُقُودُ أَوِ الْمُطَابَقَاتِ وَغَيْرُهَا ثَبَاتِ اسْمَاءِ بَا نَامَه هَا.

مَكْتَبِ — الْعُقُودِ اِدَارَه ثَبَاتِ اسْمَاءِ.

مُسَجِّلُ الْعُقُودِ الرِّسْمِيَّةِ: سِرْفَرِ ثَبَاتِ كُنْتَدُ اسْمَاءِ رِزْمِي.

— مَدُونْ: مَقْبَلَه ثَبَاتِ كَارْمَنْدَا دَارَه ثَبَاتِ.

مُسَجِّلُ: مَدُونْ فِي السَّجَلِ: سَنَدِ ثَبَاتِ شُد.

خُطَابِ — نَامَه سَفَارَتِشِ.

مُسَاجَلَةُ: مِبَارَاةُ رَفَابَتِ، هَم چَشْمِي، هَم كَارِي.

— كَلَامِيَه: مَنَافِشَه، كُفَنَكُويِ بَا رِيلِ.

سَسَجَمَ: اَسْجَمَ: سَكَبَ رَحْمَتِ.

— اِنْسَجَمَ: سَالَه رَوَانِ شُد، جَارَشُد، سَرِزَشُد.

— الْكَلَامُ: رَوَانِ بُوَد، سَلِيسِ بُوَد.

— تَلَامُ: تَوَافَقَ هَم اَهَنَكِ بُوَد، سَا زَكَا رُود.

اِنْسَجَامُ الْكَلَامِ: رَوَانَه، سَلَا سَتِ.

— الْاَصْوَاتِ وَالْاَشْيَاءِ: تَوَافَقُ هَم اَهَنَكِي، سَا زَكَا رِي،

مُسَجِّمُ هَم اَهَنَكِ، سَا زَكَا رِي.

سَسَجَنَ: حَبَسَ فِي سِجْنِ حَبَسِ شُد، بَزَنْدَانِ رَفَتِ.

سَسَجَنَ: مَكَانَ الْحَبْسِ زَنْدَانِ، بَا زَا شَنَكَا ه.

سَسَجَنَ: تَبَسُّ (رَاجِعِ حَبَسِ) نُوفِتِ، حَبَسِ.

— مُؤَبَّدَ حَبَسِ اَبَدِ.

— مَعَ الْاِغْتَالِ الشَّاقَّةِ: حَبَسِ بَا اَعْمَالِ شَا قَه.

سَسَجَانِ: حُلُوسِ السَّجْنِ زَنْدَانِ بَانِ.

سَسَجِينِ: مَسْجُونِ زَنْدَانَه.

— سِيَاسِي زَنْدَانَه سِيَاسِي.

• سَحْبِيَّةٌ: طَبِيعٌ. خَلْقٌ سرشت. نهاد.

— طَبِيعَةُ خَوْ، مَزَاجٌ، اخْلَاقٌ.

• سَحٌّ (يَسْحَعُ) سَحَابٌ (فِي سَحَبٍ) سَحَابًا (فِي سَحِيٍّ)

سَحَبٌ: جَزْءٌ كَشِيدٌ، سَحَنٌ كَشِيدٌ.

Δ — اسْتَرْجِعْ، اسْتَرْدُ بِنِ گِرَت، فَرَاخَوَانْد.

Δ — اسْتَقَطِرْ كَشِيدٌ، دَرَاوَرْد، آبِ گِرَت.

Δ — شَيْكًا (مُحَوَّلًا مَالِيًا) چَك كَشِيدٌ.

Δ — وَرَقَةُ الْيَانَسِبِ بِلِيطَ هَایِ بِنْتِ آذَنَاءِ وَافَرِ مَكْشِي كَرْد.

Δ — اَنْغَرِي فَرِیْبِ دَاد، گُولِ زَد.

Δ — الْمَدَنُ سَلَكًا فَلَزِي رَابِصُو دَسَمِ دَرَاوَرْد.

Δ — نَمَسُهُ، اَنْدَسَبٌ كَار كَشِيدٌ، كَارِهَ گِرِهَ كَرْد.

اَنْسَبٌ ۲: اَنْجَبَرٌ كَشِيدٌ شَد.

— نَقْفُهُ، اَرْدَةُ عَقَبِ نَشْتِ، عَقَبِ نَشْتِی كَرْد.

سَحَبٌ: جَبَرٌ كَشَشٌ.

— اسْتِرْدَادٌ بِنِ گِرِهَ، بَارِ گِرِهَ.

Δ — سَحْبَةٌ وَاحِدَةٌ: بِلَا اِنْقِطَاعٍ بِوَقْفِهِ، بِلَكْشِ، پَشْتِ سِرْمِ.

سَحَابٌ: غَبَرٌ اَبَرٌ.

— حَبِيبِي اَبَرْمَانْدِ بِنَار.

— رَفِيقُ الْكَلْدِيِّ: رَوَقِعٌ اَبَرْمَانْدِ نَازَك.

— مَرْتَفِعٌ: طَخَارِيرُ اَبَر هَایِ طَبِیْطِ بَالَا یِ آسَمَان.

— الصَّيْفُ: قَلْعٌ اَبَر هَایِ زُو دَكْذَر.

— تَسْوِيرٌ نَكِهَ هَایِ اَبَر.

سَحَابَةٌ: غَبِیَّةٌ نَكْدَةُ اَبَر.

— بَيْضَاءٌ رَفِیْقَةٌ: بِطَلْوَلَةٍ نَكْدَةُ اَبَر بَعِیدِهِ پَنِبِه.

— الْيَوْمُ: طُولُهُ دَر تَمَامِ رُوز.

Δ — سَحَابَةٌ: غَشَاوَةٌ عَلَی الْعَيْنِ بِرَدِّهِ بِنَارِ نَازَكِ جُلُوحِ مِ.

سَاحِبٌ: جَارٌ (او سَاحِبُ التَّحْوِيلِ الْمَالِي) كَشِيدٌ، كَشِيدٌ (كَشِيدٌ)

اَنْدَسَحَابٌ: اِزْتِدَادٌ كَارِهَ گِرِهَ.

— نَقْفُهُ قَرُّ عَقَبِ نَشْتِی.

قَابِلٌ اَل (كَالْمَدَنِ بِنْتِ اَنْسَلَاكًا) قَابِلٌ رَهْبَنَهَ گِرِی.

قَابِلِيَّةٌ اَل: نَرْمِی.

مَسْحَبٌ هَوَاءٌ: نِیَّارٌ جَرِیَانِ هَوَاء.

مَسْحُوبٌ: جَزَرُور كَشِيدٌ شَد.

— عَلِيهِ: مَطْلُوبٌ مِنْهُ دَفْعُ التَّحْوِيلِ الْمَالِي (اَوْ هَوَالِ الْمَشْهُورِ).

• سَحَّتْ: مُتَقَنٌّ بِالْحَرَامِ، نَاسْتَرْوَعٌ، مَالِ حَرَام.

• سَحَجٌ: سَحَجٌ: قَفَرٌ سَابِدٌ، پُوشْتِ كَنْد.

— الْجَدُّ: جَلَطُهُ خَرَاشِيد.

• سَحَاجٌ: يَسْحَلُ كَبِيرٌ دَفَارَةٌ مَالِهَ بِنْدِ كَشِي.

مَسْحُوجٌ: مَجْلُوطٌ زَحْمٌ، پُوشْتِ رَفَنگی.

• سَحَّ (سَحَحَ) سَحَّ الْمَالُ: سَالٌ جَارِی شَد، رَهْبَنٌ، سَرَاپَرِ شَد.

— وَكَفَّ دُشَرٌ رَخْنَهَ كَرْد، آبِ بِنِ رَاد.

— سَتِ عَيْنُهُ: بَنَكِي اَشْتِ رَهْبَن.

عَيْنُ سَحَاخَةٍ: چَشَمِ گِرَبَان.

• سَحِيٌّ الدَّمْعُ: بَحْثَاءٌ اَشْكَارٌ، پَرِ گِرِهَ، اَشْكِ دِز.

• سَحَرٌ سَحَرٌ كَرْد، اَفْضُونِ كَرْد، جَادُو كَرْد.

— سَابٌ ذَلِيلٌ دِلِ رُودِ، فَرِیْبَنَهَ كَرْد، شَفِیْطَهَ كَرْد.

— اَلْقَسَّةُ: طَلَا مَالِ اَذْهَبِ نَفَرٌ رَا بِطَلَارُ وُكْشِ كَرْد.

سِحْرٌ جَادُو، اَفْضُونِ، جَادُو گِرِی.

— نَسَابُ الْقَلْبِ دِلِ رَا بَاءُ، فَرِیْبَنَدِگی.

يَعْنِي السَّحَرِيَّةَ: مَحْضَنٌ بَعْلُ السَّحَرِ وَابْنُهُ بَرِ جَادُو گِرِهَ، اَمِينُ

الْعَيْنِ السَّحَرِيَّةِ: مَقْصَاةٌ چَشَمِ سَحَرِ آمِزِ، گِرِی.

سَحَرٌ: قَجَرٌ سَبِیدِ دَم، صَبِیْطِ بَارِ زُو د.

سَحَارٌ: سَاحِرٌ جَادُو گِرِی، اَفْضُونِ گِرِی.

— اَفْزَنْكِي شَعْبَهُ بَارِ، حَقَهَ بَارِ.

سَحَاوَةٌ: سَاحِرَةٌ زَن جَادُو گِرِی.

Δ — ضُنُوقٌ جَعِبُهُ، مَجْرَه.

Δ — اَرْدَبِيَّةٌ (فِي الرِّيِّ) فَنَاتٌ، نَهْرِ سِرِ پُوشِيد.

سُحُورٌ: طَلَامُ السَّحَرِ سَحَرِ.

• سَحَقٌ: دَقٌّ كَوْبِيدٌ، گِرِ دَكْ كَرْد، نَرَمِ كَرْد.

— سَحَنٌ: نَرَمِ كَوْبِيدٌ، صَلَابَهَ كَرْد.

— التَّوْبُ: اَبْلَاهُ لِبَاسِ رَا پُوسَانْد.

• سَحَقٌ: كَانِ بَعِيداً دُورِ رُودِ، فَاصِلَهَ زَبَادِ دَاشْت.

اِنْسَحَقٌ: اَنْدَقٌ خَرُوشْد، لَهَ شَد.

صَحَق: دَقْ خَرْد، له .

—: تَوْبُ بِالِ جامه پوشید وژند .

صُحَق: بُنْد دوری .

صِحاق: لِبَاطَةُ الْاِثْنِ الْاِثْنِ عشق زن بزَن، طَبَقْ زَن

صَحِق: بید دور، دور دست .

انصحاق القلب (نمّا) پشمانه، دلشکستی .

صَاق: يَصْحَقُ کوبد، خردکنده .

اَكْثَرَةُ صَاقَةُ الْكَرْثِ تَزْدِيكُ بِالْفَاقِ .

مُصْحَق: مُنْصَحِق: مُنْهَقُ کوبد، ساپد .

—: مَصْحُونُ گرد، ملامه .

—: تَرَابُ كُلِّ شَيْءٍ صَحَقُ هَر گونه گرد .

مُنْصَحِقُ الْقَلْبِ دلشکسته، پشمان .

سَحَلٌ بِالْمِثْلِ رنده گرد .

سَحْلِيَّةٌ: عِظَابَةٌ مَارُولِيَّةٌ بِرِجْلَيْهَا

سَحْلٌ (من ادوات الطاليع) چف (در چاهانه) .

سَاحِلُ الْبَعْرِ: شَايِلِي. کار در با .

سَاحِلِي. سَوَاحِلِي: مَحْمَلٌ بِسَاحِلِ الْبَعْرِ کرانه ای .

مِسْحَلُ النِّجَارِ: مِزْدَاقَةٌ رَنَدُ درودگر

—: الْمَدَادُ: مِزْدَ سَوَاحِنِ آمَنَكِرَه .

سَحْلَب: غَضِي الثَّلَبِ ثَلَب .

تَسَحْلَب: ذَمُّ غِلْه دزدکی رفت .

سَحَم. سَحْمَةٌ. سَحَام: سَوَادِ سَبَاحِي .

سَحَن: دَقْ کوبد، نرم کرد، ساپد .

سَحْن: دَقْ کوبیدن .

سَحْنَةٌ: سِمْاءُ فِیافَه، صورت ظاهر .

مِسْحَنَةٌ: مِدْقَةُ دَسْنَه هَاوَن، رَنَك .

سَحِنَتْ: سَجَّ الْمَرْيُ الثَّنَائِي (تَرَكْرُكُ فِرْعَوْنِ مِمَّا كَانَتْ تَحْتَ رِجْلَيْهِ)

(سحر) سَحَا. اسْتَحَى: عَلَقَ صَوْتٌ وَاسْتَدْرَجَ

استحيا. استحي (في حي) شرم کرد، خجالت کشید .

سِحْيَانَةٌ (والجمع) سَحَايَا: ام الراس غشاء دماغی .

سِحْيَانِي: مَحْمَلٌ بِالْفَسَاءِ السَّحَائِي وَابْنُهُ بَرِغْشَاءُ دَمَغْ

الانتهاب الـ: سِرْسَامُ سِرْسَام .

مِسْحَاةٌ: مِجْرَةٌ بِلِجَه .

سَحَا (في سخي) سَحَاة (في سخط)

سَحَاتِيَّان: نوع من الملائكة يبيعون نِهَاج .

سَحَد: جَفْتُ جَنِين .

سَحَر: سَحَرُ: كَلَّمَهُ عَمَلًا بِالْأَجْرِ (همز برداری کرد)

سَحَرُ بِرِ وَمَنْ: سَحَرُ عَلَيْهِ (انداخت، سر برکذاشت)

سُخْرَةٌ: سُخْرِيَّةٌ: اُسْمُوكَةُ آلِ مُسْتَنَدَرٍ، موضوع خند .

—: عَمَلُ بِلَا أَجْرٍ كَارِيهٌ مُزِد .

—: سُخْرِي: عَوْنَةُ بِنَاكِر، سَخَر .

سَاخِر: مُتَسَخِّرٌ كَايِدُ كُو، گوشه زن، طعنه زن .

سُخْرِي: مَسْخَرَةٌ: مَضْحَكٌ مَسْخَرٌ، لُودِه .

—: تَمَكَّمِي طَعْنَةُ آمِين، کاه دار .

سُخْرِيَّةٌ: هُرْمَةٌ رَشْتَنْدُ مَابَرِ مَسْخَر .

سُخْرِيَّةٌ: الدَّاعِ رَقْصِ مَسْخَرِ آمِين (جاسوس، بی کدو)

سُخْرِيَّةٌ: (التمويه) (جاسوس، بی کدو)

سُخْرِيَّةٌ: اَلْغَمِي عَلَيْهِ (جاسوس، بی کدو)

سُخْرِيَّةٌ: اَلْغَمِي عَلَيْهِ (جاسوس، بی کدو)

سُخْرِيَّةٌ: اَلْغَمِي عَلَيْهِ (جاسوس، بی کدو)

سُخْرِيَّةٌ: اَلْغَمِي عَلَيْهِ (جاسوس، بی کدو)

سُخْرِيَّةٌ: اَلْغَمِي عَلَيْهِ (جاسوس، بی کدو)

سُخْرِيَّةٌ: اَلْغَمِي عَلَيْهِ (جاسوس، بی کدو)

سُخْرِيَّةٌ: اَلْغَمِي عَلَيْهِ (جاسوس، بی کدو)

سُخْرِيَّةٌ: اَلْغَمِي عَلَيْهِ (جاسوس، بی کدو)

سُخْرِيَّةٌ: اَلْغَمِي عَلَيْهِ (جاسوس، بی کدو)

سُخْرِيَّةٌ: اَلْغَمِي عَلَيْهِ (جاسوس، بی کدو)

سُخْرِيَّةٌ: اَلْغَمِي عَلَيْهِ (جاسوس، بی کدو)

• سَخَفٌ: کان سَخِفاً ناچیز بود، بهوده بود .
 — هَظْلُ سَبَكِ مغزشند، کر عقل شد .
 سَخَفٌ: سَخَافَةٌ: وِصَالَةٌ ضَعْف، سستی .
 — — — الفِعلُ سَبَكَ شَرَّ، هرزه درآید .
 — — — هَدَمَ الْمُتَوَلِّیَّةَ امر محال، نامربوط .
 — — — رِقَّةٌ پرده ای، ثاری .
 سَخِیفٌ: ضعیف ناچیز، سبک .
 — رَکِیضٌ: رَکِیکَ بی اساس، پوچ .
 — غَیر مَعْقُولٌ نامعقول، ناچیز .
 — الفِعلُ سَبَكَ سر، نادان .
 سَخَلَةٌ: وَلَدٌ الشاةِ بره .
 • سَخَمٌ: سَوَدٌ بِالسَّخَامِ بادوده سیاه کرد .
 تَسَخَّمَ عَلَی: خَفَدَ بدخواه شد، کینه ورشد، کینه جو کرد .
 سَخَمٌ: سَخْمَةٌ: سَوَادٌ سپاهی .
 — سَخِیمَةٌ: خُذْ کینه، بدخواهی، بداندیشی .
 سَخَامٌ: سَوَادُ الْقِنَرِ: دیاب دوده روی دیک .
 • سَخْنٌ: کَلَّا کَلًّا گرم بود، داغ بود .
 — — — مرض بِالْحُمَى خُمٌ بَکَرْد، ازب مپوشد .
 سَخْنٌ: أَصْحَنٌ: حَسَنٌ گور کرد، داغ کرد .
 سَخْنٌ: سَاخِنٌ: حَارٌّ، حارم، گرم، داغ .
 — — — — — مَحْمُومٌ تب دار .
 سَخَانٌ: مِسْخَنٌ: جَلَّا تَسَخَّنَ المَاءَ
 سَخُونَةٌ: سَخَانَةٌ: حَرَّاءٌ، حَرَّاءٌ، حَرَّاءٌ
 — — — — — حُمَى تب .
 • سَخِیٌ: سَخَاً: کَلَّا سَخِیاً رِشْتِ دِل باز بود .
 تَسَاخَى: تَسَخَى: تَكَلَّفَ السَّخَا خود را بهیشتند
 و نمود کرد، با سخاوت نشان داد .
 سَخَا: سَخَاوَةٌ: جُودَةٌ بهیشتند، گنازدستی، جوانمردی .
 — — — — — سَخَاوَةٌ: رِخَاوَةٌ: لیونة نرمی، ملاطفت .
 سَخِیٌ: تَکَرَّمَ بهیشتند، راد، بلند نظر .

— رَخِصٌ زور راضی شو .
 • سَخِیفٌ (لی سَخَف) • سَخِیمَةٌ (لی سَخَم)
 • سَدَّ (لی سَدَد) • سَدَادٌ (لی سَدِی)
 • سَدَبٌ: شَذَابٌ اسپند، سداب کوهی .
 سَدَابَةٌ شَبْرٌ: شُفَّةٌ فُخْلَه، نُوْفال .
 — — — سَدَادَةٌ سر بطری .
 • سَدَدٌ: اَرْشَدٌ اِلَى الصَّوَابِ راه راست نشان داد، راهنما کرد .
 — نَحْوُ: صَوَّبَ نشان زد، گره کرد، هدف گرفت .
 — — — جَسَاباً: وَفَاهُ پر داخت، تصفیه حساب کرد .
 سَدَّ: حَنْدَ قَطَعَ بَست .
 — — — قَطَعَ مانع شد، جلوگیری کرد .
 — — — بَدَادَ: با جَوْبِ پَنَبِه بَست .
 — — — قَرَاهَا: مَلَأَ جَاى خَالِی را پر کرد .
 — — — مَنَدَ: جَانِشِن شد، جَاى اَوْرَا گرفت .
 — — — النِّقَاتِ: وَفَاهَا هَزَنَه را پر داخت .
 — — — اَسَدَ: کَلَن سَدِیداً راسِث و در سِث بود .
 سَدَّ: حَنْدَ قَطَعَ بَست، جلوگیری کرد .
 — — — حَاجِزٌ مانع .
 — — — فِی تَهْمٍ: جَبَسَ بِنْدَ اَبْرَز .
 طریق — — — رَوَّی: لَا مَنَفْعَ لَهُ کُوجَه بِن بَست .
 مُعْکَمٌ اِلَ: مَبِیْنٌ سَفْ، تَنَک .
 سَدَادُ الْاَنْفِ: لَمْ یَدِیْقِ التَّنْفَسَ غَدَ رَشَبِلَا: در سِین
 سَدَادٌ اِحْکَامٌ مناسب، مجابودن .
 — — — اِحْکَامٌ مجا .
 • سَدَادٌ اَلْکَلَا: وَفَاهَا اَلْکَلَا دِیْر داخت بدی، وارِث
 مِدَادَةٌ: مَادِیْدُهُ به، سَبَد نُوْپ، سر بطریه .
 — — — المَوْضُ: اَطْبَقَ تَوْبَه حَوْض .
 — — — اَلْجَبَّةُ جَوْبِ پَنَبِه سر بطری .
 سَدِیدٌ: مُعْکَمٌ بَکَر، مناسب .
 — — — الرِّمَایَةُ نِیرَانْدَا ز بَر دِشْت .
 جَوَاب — — — پاسخ مناسب، مجا .

مُدَّة: باب در، دروازه.

— منبر او عرش منبر، تخت پادشاهی.

— بابوئیه او رُئولیه دربار پاپ، مقر پاپ.

تَسْبِیْه: تَسْبِیْه فَنَّا نَكْبِیْه. هَدَف كِبْرَیْه.

۵: — اِنْشَاء، تصفیه حساب، پرداخت.

۵ تحت ال او السداد: مَلَقَ حَاسِبَ تَصْفِیْهِ تَنْدَ، مَعْنَى

مَكْرُور: تَحْبِیْرَ سرگردان شد، گنج داشتند بود.

— بَصْرَة: زَغَلَّ خِیْرَ شد.

مِیْدَر: مِیْدَرَة: شجرة التبق درخت سدر.

— بَرْتِ: ضَال درخت کار.

مَدَرُ النَظَر: زَفَلَة خِیْرَ گِ چشم.

مَدَسَ الْقَوْمَ (راجع ست) ششمین شد.

مَدَسَ الْعَدُوَّ شش برابر کرد.

— الشَّكْلَ شش پهلو داشتن برگرد.

مُدَسْ (۱) بِك ششم.

آلة ال: جهاز تحمیل المولع بالنسبة لخطوط الطول والعرض
بِك جورزادیه یا کدقوس: درجه دار
مُدَسِی المرفوف شش حرفه.

— او مُدَسَّسٌ^(۱) الْأَوَّلَانِ شش گوشه، شش.

— السطوح جسم شش سطحی.

مُدَسَّسٌ^۲: ۵ قَرْد بِسَاقِیْهِ شش لوله.

۵ — البُیُوتَةُ سَمِ پاش ورنک پاش خود کار.

سَاوِس: بعد الخامس ششم، ششمین.

— هَر: بعد الخامس هَر شازدهم.

ساداً ششم اینکه.

مَدَف: مَدَفَة: نود الفسق والتحرر (هوای گوناگون و شش).

مَدَل. مَدَل: ۱. مَدَل التَّحَرُّرُ وَغَیْرَه: آرخه جلوموی سروریش زارها کرد.

— اُنْدَل^۲ السَّارَ: اِیْلَه پُرور یا پهن کشید، انداخت.

مَدَل: مِیْنَر پُرور، پشت دوش.

مِیْدَل: عِقد کردن بند.

مَدَم: نَم و مَزَن پِشمان و مَناسبت شد.

مَدِیم: ضَبَاب مه، غبار، نیرگی هوا.

— (فِي الْفَلَکِ وَالْجَمْعُ مَدَمٌ) سنارگان ابری.

مَدِیْسَی (فِي الْفَلَکِ) لُکَر دَار، تیره.

مَادُوم و مَطُومَة نام دو قوم باستانی.

(مَدَن) مَادِن: خَلِیم الْکِتَبَة مَوَلَى، خادم کلیسا.

مَدَعِی: اَمَدَعِی اِلَیْه فَایْدَه رساند، بهر مند کرد.

— اِلَیْه النُّصْحَ پند داد، نصیحت کرد.

مَدَعِی: بِاطْلَاً بهوده، به جهت، به فایده.

مَدَاةُ السَّبَّیْج: خِلَافِ لُحْته نَار (در باغندگی).

— مَعْنُو التَّكْذِیْبِ فِي التَّيَاتِ عَقُوبَة مَذْكَر كَاه.

مَدِیْ (فِي مَدَم) مَدِیم (فِي مَسَم)

مَدَّاب: ۵ مَدَّاب (نَبَات) اِسْبَنْد، سداب کوهی.

مَدَّاجَة: بِسَاطَة سادگی، ساده لوحی.

مَادَّج: بِسِط. ۵ سَاة ساده، زود باور.

— تَلِیم التَّیْبَة: بِسِط به ساخته، به جمله، خوش قلب.

لُون: ۵ لُون سَادَة رَنک ساده.

مَرَب: مَرَبَة (فِي مَرَب) مَرَاب (فِي مَرَب)

مِیْرَا یَس: مَعْبُود بَطْلَمِی {بَنَی زَخْدَیْان قَدِیْمِی مِیْرَابَان}

مِیْرَاج (فِي مِیْرَاج) مِیْرَاج (فِي مِیْرَاج)

مِیْرَادِق (فِي مِیْرَادِق) مِیْرَادِق (فِي مِیْرَادِق)

مِیْرَا (فِي مِیْرَا) کَاخ، قَصْر، سَرَا.

مَرَب: مَرَبَة: سَالَة مِیْرَاوَش کُود، رخنه کرد.

— خَرَج خَلْفَه پِشمانی رَن، دزدکی رفت.

تَرَب^۲ فِی الْعَمِی دزدکی راه یافت.

— الْمَجْرُور فَاوَن شد، دزد کرد.

— الْمَاءُ فِی الْأَرْضِ جَذِب شد، دوزمین فرو رفت.

مَرَب: اُرْسَل قَلِیلاً قَلِیلاً وَخِیْفَة کَر کُود دزدکی فرستاد.

مَرَب: تَسْفِی {زَبَن، تَوَلَّی} رَا هَر دُور

مَرَب: قَلْبِی دَسْتِ گُور، کَلَه.

مِیْرَب: مِیْرَبَة: اِبْنَه.

— : قَدِّد عَظِيم كَرُوهُ بَهْشَار .

— طَبُور دَسَنَه پَرْدَكَاَن .

— طَاوَرَات يَك دَسَنَه اَز هَوَايِيَا هَا .

قَاَنَد . — فَرَمَانْدَه هَوَايِيَا هَا .

— مَرَّاب : خَبْدَع سَرَاب .

— : اَفْذَارُ الْمَرَايِضِ فَاضِلْ آب .

— سَرِّيَاي : كَاخِجُ الْمَرَايِضِ تَخَاَفُ بَرْدِ اَو شَبَانِه .

— اُسْرُب : دَر صَاصِ اَشُوْد سَرَبِ سِيَاه .

— مَسْرَب : مَعْصَرَف . مَجْرَى الْمَاءِ اَبْكَنْدَر ، دَرْدُ .

• مَرَبَلْ : لَبِسِ پُوشَانْد ، جَامِه بَرْنِ دِيگِه كَرْد .

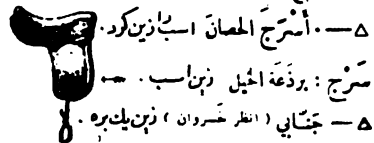
— تَمَرَبَلْ : لَبِسِ پُوشِيد ، دَبْر كَرْد .

سِرْبَال : كُلُّ مَا يَلْبَسُ جَامِه ، لِبَاس ، رَحْت

• مَرَج . مَرَج : مَصْرَج : مَصْرَجُ كَلَابُونِ دَوْدُ كَرْدَه ، قِطَابًا بَاقِي كَرْد .

— : خَرَج . خَطَا خِيَاطَةِ مَبَاعِدَةِ كَوَلَزْد ، شَلَال كَرْد .

— : اَمْرَجُ الْمَعَانِ اسْبَازِين كَرْد .

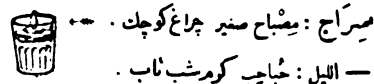

— مَرَج : بَرْدَعَةُ اَخِيلِ زَهْنِ اسَب .

— : جَنَابِي (اَنْظَر خَسْرَان) زَهْنِ يَك بَرِه .

— مَرَّاج : مَرُوجِي : صَانِعُ السُّرُوجِ زَهْنِ سَاز .

— مِرَّاج : مِضْبَاحِ صَنِيرِ چَرَاغِ كُوچَك .

— : اللَّيْلِ حُبَابِيبِ كُورْمَشَبِ نَاب .

— : اَنْبُوبَةُ النَّفْعِ عَلَى النَّارِ . نِيْلَامِ دَمِ زَرْدُگِي .

— مِرَّاجَةٌ : مَرُوجِيَّةٌ : صِنَاعَةُ السُّرُوجِ زَهْنِ دَوْرَسَاز .

— : شِرَاجَةٌ : خِيَاطَةُ مَبَاعِدَةِ شَلَالِ دَوْدِي .

— : مَرَضُ الْب . رُعَامِ نَاخُوشِي مَشْمَشِه .

— : مِرْج : زَيْتِ (دَهْنِ) السَّمِمْ رُوغَنْ كَنْجِد .

— : مِيرْجَةٌ : مَفْصَلَةُ السَّرِجِ وَغَيْرِه كَارْخَانِدِ رُوغَنْ كَشِي .

— : مِسْرَجَةٌ : يَرِاج . مِضْبَاحِ چَرَاغ .

— : مَسْرَجَةٌ : مَا يَوْضَعُ عَلَيْهِ السَّرَاجُ جَاچَرَاغِي ، جَاچَرَاغ .

• مَرَح : ذَهَبَ رِيحِي بِجَلِ رِفْت .

— : ۵ — الْعَقْلُ : نَرْدُ سَرگَرْدَانِ شَد ، مَكْرَه شَد .

— : مَرَحُ الرَّجُلِ : خَرَجُ فِي اَمُودِه دَبَالِ كَارِخُودِرْف .

— : مَرَحُ الْمَوَاشِي : مَكْرَه رَا بَجَلِ فَرَسَاد .

— : الْقَوْمُ : صَرَفَهَمِ دَوَانْدُ كَرْد ، فَرَسَاد .

— : الْجَبِيشُ : صَرَفَه اَزْهَالِكِ بَسِجِ مَهَالِكِ صَلَحِ دَرَاوُر .

— : الْاَمَرُ : سَهْلَه كَارْدَا اَسَان كَرْد .

— : زَوْجَتِه : طَلَعَهَا زَهْنِ رَا طَلَاق دَاد .

— : التَّمَرُّ : مَشْغَلَه مَوْهَارِ شَانْدَه زَد .

— : عَنْهُ : فَرَجَ مَهَالِ خُودِ كَدَارْد .

— : ۵ — سَرَحَانُ الْعِيْكَرِ : شُرُودَه حَوَاسِ پَرْتِه ، پَرْتِه خَال .

— : سَرَّاح : صَرَفَ اَوْ اِطْلَاقِ رَخْصَتِ ، رَدَّ ، طَرْد .

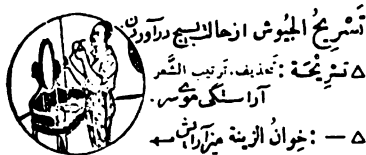
— : اَخْلَقَ : صَرَفَه اَزَاد كَرْد ، رَهَا كَرْد .

— : مُطْلَقُ الْاَلِ : اَزَاد ، سِرْخُود .

— : ۵ — سَرِيح : بَايَعِ مَتَجَوَّلِ فَرُوشَنْدَه دُورَه كَرْد .

— : مَارِحُ الْعِيْكَرِ : شَارِدِ الْعَقْلِ پَرِشَانِ فِكْرِ ، حَوَاسِ پَر .

— : تَسْرِيحُ الْجَبُوشِ : اَزْهَالِكِ بَسِجِ دَرَاوُر .

— : تَسْرِيحَةُ : تَخْذِيفِ ، تَرْتِيبِ الشَّعْرِ

— : اَرَا سَكِي مَوْسَر .

— : ۵ — : خِيَوَانُ الزَّيْنَةِ مِيزَارِ اَرَا سَكِي

— : مَسْرَح : تِيَا تَرُو غَمَ اَهْتِغَانِه ، ثَمَاشَا خَانِه .

— : خَشْبَةُ الْاَلِ . صَحْنَه نَابَش .

• (سَرَح) : ۵ — سَارُوح : مِهْمَنَارِي فَشْمَه ، مَوْشَك .

— : ۵ — سَارُوح : (اَنْظَر مَرَح)

— : ۵ — مَرَحْس : خِنْشَار . ثَبَاتِ كَرْتِ ، جَاوَز (كَلَام) .

— : ۵ — مَرْدَ . مَرْدُ : نَقَبَ سَوَاجِ كَرْد ، مَنَكَنْدَر .

— : ۵ — : الْحَدِيثُ : سَاقَهُ بَكْشَارِ اَدَامِدَاد .

— : التَّوَاهِدُ : ذِكْرُهَا نَشَانِ دَاد ، دِلْهَلِ اَوُود .

— : تَفَاصِيلُ الْمَوْضُوعِ : مَفْصَلُ صَحْبِ كَرْد ، اَزْهَالِ پِيَاوَزَاكَنْد .

— : مَرْدُ : ذِكْرُ . اِرَادَ ذِكْرُ ، اِبْرَاد .

— : — : مُتَبَاعِ بِاَنْتِظَامِ زَهْنِ دَاد ، پَشْتِ سَرْم .

۵ سِرْدَاب: سَرَب. نَفَق زوِزَمِن .

— اَرْضِي: دِيَس. نَفَقَة. اَرْض. پناهگاه دُزَمِن.
۵ سِرْدَار: قائد الجيش فرمانده سپاه .

• سِرْدَقِ الْمَكَان: نصب السراقِ عليه سايان زد، سرپو ^{کند}

سُرَادِق: خيمة جادر، پوش، سايان .

— من الدخان او النبار فبه اى از دور يا غيار .

۵ سِرْدِين: صَدْحَة ماهى ساردين .

• سِرَر. سَر. اَمَر خوشونت ساخت .

۵ — سَار. اَمَر. اِلِه السر مجوى كرد، پوچ كوشى كرد

اَمَرُ السِر: كَتَبَت راز نگه داشت. پنهان داشت.
سِر بَكْدَا: فَرَح خوشوقت شد، خوشحال شد .

اَمَرَر. اِسْمَر: اِتَّخَذَ سِرِيَةً رِفْعَه اخيار كرد، عَشْفَر
مَر: ما يَكْتُم. خافِيَة. دَخِيلَة راز، سِر .

— خَفَا: پنهان، پوشيد .

— غَايِض او خَفِي: بَغِيض با محرمانه .

— اَلْقَمَة فَوْت كاسه كَرَم .

— اَلهِنَة راز خرداى .

— اَللَّيْل: كَلَمَة السِر اسم شب باذن شب .

— تَجَار: رَبِيس التَّجَار تاجر باغى، دهنس اطاق باز دگاه .

۵ — تَخَب (يَشْرَب لَمِصَة الْأُجَا) ^{آنجگر كرم بلامتى}
(دوستا سر مَكشند)

۵ — عَشِير: اَشْشِير مار شال .

اَلْمَقْدَس شعا د ريبى .

اَتَّخَذَ سِرَهُ بَسُوَه آورد، سر و كَلَه .

سِرَتَه بِلَامتى او نوشيد .

۵ دِي يَرَكَم: دِي مَحْتَمَك بِلَامتى شام .

كَلِمَة او كَلَب اَل: ۵ سَكْرَتِير دِير، سَكْرَتِير .

يَكْتُم اَل: كَشْتُم سِر نگه دار .

لَا يَكْتُم اَل: خَيْرِ سَان، دِهَان لِق .

يَمَرًا: صَدَّ عِلَانِيَة در نهان، پنهان .

— فِي اَلْخَفَاء: دُرُجَلْگى .

— بَلِطًا. قَلِيًا دودل، باطنا .

سِرِّي: خِيَدَعَلِيّ پنهانى .

— خَفِي: غَايِض پوشيده، پنهان .

— اَلْخُصْمِيّ: مَحْرَمَانِه .

بُولِيس — كَارَا كَاه .

بَنِيَتْ — بَنِيَتْ دَعَا رَة سِرِيَة (جَاى ديدا ر .
خِيَر — جَوهر نام رتى .

مَرَض — مَرَض تَنَابُلِي نَاخوشى ناسل .

عُكَا كَة سِرِيَة (مَثَلًا) حكاكه ستره .

مَضَارِف سِرِيَة (حُكُومَة) هَزَنِه هاى سَتَرى .

سِر. اَلْجِلُّ السَّرِيّ بِنْد نَاف .

سِرَة اَلْبَطْن نَاف .

— اَلْأَرْض: نَبَات مُدَح مَرَم (كَاه) .

— اَلْبَلَد نَاف با مَر كَر شَمَر .

— اَلطَارَة او اَلْعَلَة: قُبْ نُوِي چَرخ .

— جَلِيَة و سَطَا بِيَة اَرَا بِن مِيَا يَز دوى ميز .

۵ — حُرْمَة بِلَنه، بَغِيه .

بُيُرْتَقَال اَبُو — نَادَنگى .

سُرِّي: مَحْتَمَك بَسْرَة اَلْبَطْن و اِسْنِه بَر نَاف .

سَرَأ: خِيَدَعَرَاه خوشبختى، آسايش، رَا حَتِي .

فِي اَل- وَالْفَرَاه: دَر خوشبختى و دِي بَغِيَتِي .

سَرَر: اَلْجِلُّ السَّرِيّ بِنْد نَاف .

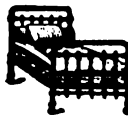
۵ دِي دِي: خَطُوط الكَفّ او اَلْجِيْمَة (رَسْت پِشَنَة) .

سَرَر: يَزَار .

اَسَارِير ۲ اَوْنَجَه خَطَهاى چهر، چين و چِرُوك .

اَرَقَت اَسِرَتَه چهر اش درخشيد .

سُرُور: سَرَة. فَرَح خوشى، مَسَرَت، شادى .

سَرِير: مَضَع. تَبَخْت خوابگاه .

— اَلْمَلِك: عَرَش تَقْت پادشاهى، اَوْرَتِك .

— اَليَر: بَارِى خَاوَن بِيَز .

سَرِيرَة: رِيْشَة قَلْب، تَقْت، اَنْدَلَم .

مُطِيبُ اَل: سَلِيْم اَلْبِيَر خوش قَلْب، مَهْرَبَان .

سَرِيَة: حَبِيْطَة مَعشُوْله، رِفْعَه .

سَارَ: مُفْرِح لَذِثٌ بَشٌّ، مَرَّتْ أَنْكَزَ .
 تَسَرَّ: اِسْتَمْرَارُ: اتِّخَاذُ الْحَقَائِبِا كَرْنِ رَفِيفِهِ .
 مَسَرَّةٌ: مَرُورٌ خَوْشٍ، شَادِمَانِ .
 مِسَرَّةٌ: اُنْبُوءَةُ التَّعَالُفِ بَيْنَ غُرَفَتَيْنِ
 وَبَسِيلَةٍ مَعَالِ الْغُلُوفِ مَيَادِ اَوْطَانِ
 —: تَلْفُونٌ (رَاجِعْ تَلْفُونِ)
 رَسَكَاهُ تَلْفُونِ .
 مَسَرُّورٌ: فَرَحَانٌ خَوْشَوْتٌ، خَوْشَالِ .

(مَرِيبَ) مِرْ سَابَ: مِرْ سَامَ مَا خُولِيا .
 مُسَرَّسَبٌ: مُسَرَّسَمٌ دَوَّجَارِ جُونِ .
 • مِرْ سَامَ: خَوْفُ الرِّضِ بِهَمِ اَزْ بَهَارِی مَا خُولِيا .
 —: اَلْتَّهَابُ یَحَاثِی اِمَامِ مَغْزِ .
 • سَرَطٌ: اِسْتَرْطُ الْأَكْلِ خَوْدِ، غَوْرَتْ دَادِ .

مِرَاطٌ: تَبَقُّلٌ ، ، .
 مَرَطَانٌ: حَبَّوَانٌ بَحْرِی خَرِجَتِ .
 —: اِسْمُ مَرَّضٍ (اَلزَّجُّ الْفَلْکِی الرَّابِعُ) { نَاخَوْشِی سِرَطَانِ }
 —: وَرَمٌ سَرَطَانِی (خَبِثٌ) وَرَمٌ سِرَطَانِ .
 —: طَهَارِیْ اِمَامِ سِرَطَانِ رَوِی غَشَاءُ حَمَاطِ .
 —: غَدِیْ غَدَاۃِ .

سَرَطَانِ: مَنُوبٌ اِلَى مَرَّضِ السَّرَطَانِ سِرَطَانِ .
 • سَرَعٌ: یَنْدُ بَطْمُوهُ بِاَشْنَابِ رَفَتْ، مَجْلَهَ دَاشَتْ .
 سَارَعٌ: تَسَارَعٌ، تَسَرَّعٌ اِلَیْهِ { شَافَتْ، شَنَابُ کُودِ }
 اُسْرَعٌ: فِی الْعَمَلِ وَالْمَقِی: یَنْدَبُطُا مَجْلَهَ کُودِ، نَدِ کُودِ .

• تَسَرَّعٌ؟ فِی مَجْلَهَ: اَنْدَفَعَتْ بِاَشْنَابِ زَدِیْ شَکَا اَشْدِیْ
 سُرْعُ الْعَامِ: زَمَانُ اَشَارِ، لَکَامِ .
 سُرْعَانٌ: اَشْرَعُ (هَدَامَرِ) اَشْنَابِ، مَرْجَهَ زُودِ تَرَجِ
 —: مَا اُسْرَعُ بَاجِهَ سُرْعَتِ، بَاجِهَ مَجْلَهَ .
 سُرْعَةٌ: مَجْلَهَ، شَنَابِ، تَنْدِی .

—: السَّیْرُ: دَرَجَةُ سُرْعَتِهِ اَنْدَا زِهَ سُرْعَتِ .
 —: اَلْاِنْجَارُ تَنْدِی، چَابْکِ .
 یَسْرَعُهُ: یَسْبِقُهُ خَیْلُ زُودِ، بَسْرَعِ، بِمَجْلَهَ .

سَرِیعٌ: یَنْدُ بَطْمِی . نَدِ، شَنَابَانِ .
 —: مُتَعَجِّلٌ زُودِ رُو، تَنْدَرُو .
 —: اَلتَّأَسُّرُ زُودِ رِیغِ .
 —: اَلجُرْیُ سَبْکِ یَا، بَادِ یَا .
 —: اَلْحَاطِلُ بَا فَرَسَتْ، بَا هَوْشِ .
 —: اَلزَّوَالُ زُودِ کَدَرِ .
 —: اَلْعَطَبُ شَکْسَتِی، بِدَوَامِ .

سَرِیاً: حَلَاۃٌ قَوِی، بَزُودِی، بِبَدَرَنْکِ .
 اُسْرُوعٌ: یُسْرُوعُ کَرْمِ دَرِخْتِ .
 تَسَرَّعٌ: مَجْلَهَ، مَجْلَهَ، شَنَابِ .
 —: طَبِیْشِ بِمَلا حَظْکِ
 مُتَسَرَّعٌ: مَجْجُولُ شَنَابِ زَدِ، دَسَنَاجِهَ .
 • مَرَّهَوٌ: یَنْبِشُرُو دَرْتِ خَوْشِ اِی .
 (سَرَفِ) سُرْفَةٌ: بَرَقَاتَةُ کَرْمِ حَشَرِ، شَفِیْهِ .
 —: دُودَةُ الْفَرَسِ کَرْمِ اِبْرِشَمِ .
 اُسْرَفُ الْمَالِ: تَلَفٌ کُودِ، بَرِبَادِ دَادِ .

—: فِی کَدَا زَبَادِهِ رَوِی کُودِ .

اِسْرَافٌ: تَبْذِیرٌ وَلِجْرَجِی، بِهَ اَعْتِدَالِی، زَبَادِ رَوِی
 مُسْرِفٌ: مُبْذَرٌ وَلِجْرَجِی، مَالِ تَلَفِ کُودِ .

• سَرَقٌ: اَخَذَ مَا لَمْ یَحِقَّ لَهُ دَزْدِیدِ، کَشِ رَفَتْ .
 —: تَهَبَّ غَارَتْ کُودِ، دَاهِزَهَ کُودِ، نَارَاجِ کُودِ .
 —: شَخْصاً: خَطَفَهُ اَدَمَ دَزْدِی کُودِ .
 —: شَيْئاً قَلِیلاً: قَصَّوْلُ نَاخَتْ زَرِ، کَشِ رَفَتْ .
 —: (کَالْحَاطِلِ مِنَ الْقَهَاشِ) اَسْتَادَ عِلْمِ کُودِ .
 —: مَوْلُکاً: اَنْتَحَلَ لَنْفِیهِ دَزْدِی اَدَبِ کُودِ .
 سَرَقَةٌ: نَسَبٌ اِلَى السَّرَقَةِ نَسَبٌ دَزْدِی دَادِ .
 سَارَقَةُ الدَّنْطَرِ: دَزْدِیْدِ نَکَاهِ کُودِ، اَزْ رَوِی جِلَهَ نَکَاهِ کُودِ
 اِسْتَرْقَ السَّنْبُ: اِسْتَنْتَفَحَ دَزْدِی کُودِ گوشِ دَادِ، اِیْشَا
 سَرَقَةٌ: اَخَذَ مَا لَمْ یَحِقَّ لَهُ دَزْدِی، مَالِ دَزْدِی .

—: جَرِیةُ السَّرَقَةِ کَاهِ دَزْدِی .
 —: بَا کَرَاهِ: تَهَبُّ چَاوَلِ .
 —: اَلْبَحَارُ: قَسْرُ صَفَةِ دَزْدِی دَرِبَاۃِ .

سَرِيَّة: قطعه من جيش فوج، عده.
سَرِيَّة (في سرد) رفته.

سَرَاي: سرايا. سَرَايَة: صرح کاخ.

ساربه المركب (المج - واري) (راج صاري) دکل کتنه.

سَرَيَانِي: سربانه.

سَرَو: سربره (في سرد) * سطا (في سطا)

(سطب) مَسْطَبَة: مصطبة بنمک، سکورانی نشین.

سَاطِبَة: ثلثة الکثبان آشغال شاهانه.

سَطَح: سَطَح: سَوِي صاف کرد، هوار کرد.

—: اَسْجَع خواباند.

—: بَسَط پهن کرد، گستر.

—: مَدَد دراز کرد.

نَسَطَح: اَنَسَطَح: اَنبَسَط صاف شد، هوار شد.

—: ا-تلق علی ظهره به پشت خوابید.

سَطَح: اعلی السطح. وجه روی، روبه، بیرون.

—: مَسْطُور (في الهندسة) سطح تراز.

—: مائل (في الهندسة) سطح مایل.

—: البَيْت (ج. مَطُوح) پشت بام، صفا.

حديقة الـ: باغچه روی بام.

سطحي: خارجي: ظاهره: بیرون.

—: غَيْرُ مُبْقِ كَرْمَن.

معرفة سطحية: آشنائی اجمالی.

سطحياً: ازرو، بطور سطحی.

سطح: ما اقترش وانبسط من النبات (گاهی که در زمین با درویدوار کشید خود).

سطح: مُسَطَّح: درود، در زمین خوابید.

مُسَطَّح: مساحه سطحية: رو، سطح.

نَسَطَح: اَنبَسَط: هوار، پکانه.

—: تَمَدَد دراز کش.

سَطَط: سَطَط: بَحْدَب نوشت، نگاشت.

—: —: بِالْطَرَةِ خط کشید.

سَطَط: تَسَطَط علی تَلَط یافت حکم فرماید.

—: التَّأْلِيفُ أَوْ الْكُتُب: انتحال دزدی ادبی.

—: الاِشْخاص (کالاولاد و غیره) آدم دزدی.

—: المَساكين اسباب دزدی.

جُنُونُ الـ: جنون دزدی.

سارق: سَرَّاق: لَص: دزد، حرامی.

—: المَوَلَّات دزدانارادیه دیگران.

سَرَّاق: ۲: مِثْمار فِجْاح ازه.

سَرَقِين: زینل سرگین.

سَرَّك (جمعا سَرَّك): مَلَب الحیل والمیوانات سَهْرَك.

سَرَكومه: درم: حبت درم خطرناك.

سَرَكِي: اِذْنُ صَرْف حواله.

—: تَلَم: كِتَابُ الوُصُولات دفتر دریافت ها.

سُرْم: طَرَف المَی المشتَق سر روده رشت.

سَرْمَدِي: لَا أَوَّلَ لَهُ وَلَا آخِرَ لَهُ (الله، اَبَد، جاودا).

سَرَو: شَجَر الحیاة درخت سرو.

—: جَبَلِي: عَرْمَر درخت عرس.

سَرِي: وَاَسَرِي عنه ازنگارنه دل واپسی بیرون آمدن.

سَرِي: صاحب السرف والمودة: بزرگوار، بلند نظر، آقا.

سَرِي: اَنشَدَ سَرِيَةً رَفِيَهُ كَرَف، معشوقه اخبار کرد.

سُرود (في سرد)

سَرُوفِيَم: سَرُوفِيُون: رؤسا، اللامكة پيشوايان فرشتگان.

سَرُوفِي: واجد السَرُوفِيَم اسرافيل.

سِرُوَال: سِرُوبِل: دلباس جامه.

—: —: دَبَطْلُون (خارجي) شُرُوال.

—: قَضَائِي: شُرُوال شُرُوال گشاد و شُرُوال.

—: المَرَاة نيم شلواری زنان بجای دامن.

سَرِي: دَاَر كَشَت: دورزد.

—: جَرِي روان شد.

—: الأَمْر: فَعِيل به اجرا شد.

—: مَفْعُوله: اِشْر از کرد، مؤثّر واقع شد.

—: عليه الامر شامل شد، قابل اجرا شد.

—: على الماضي عطف بما سبق شد، شامل گذشته شد.

سَرِي: تَنَزَّاهُ: تَنَزَّاهُ: غم خورنده و ابر طرف کرد.

سَرِي (في سرد)

سَرِي (في سرد)

سِطَام: سِدَادَة توبی، سِرْبَطِه.

—: سِعْرَاك النَّارِ اَبَر.

۵. اسطامة الباب: قائم آلت عمو در در چار چوب در.

۵. — التَّغْلُ كَثَوَى قُفْل.

قُفْل دَاخِل الـ زبانه در کام.

• سَطُو: هُجُوم يورش، حمله.

— لاجل الشَّرَّة حمله بقصد زدنی.

سَطَوَة: تَنَوُذ. ثَلَاثَة نَوَانَة، نَدَرْت، اخنبا.

سَطَا عَلَى الْمَكَانِ: دَخَلَ هُوَ قُوَّةً بَزُور دَاخِل مَكَلَتَا.

— عَلِي وَبِهِ هُجُوم بَرَد، غَاثَلَكُم كَرَد.

• سَعَتَر: صَعَتَر مَرَزَه، آوِيش.

• سَعِدَ: خُذْتُ شَيْ خُوشِيَت شَد، كَامِيَا وَكَامَر اَكْرَدِي.

سَاعَدَ: هَاوَنَ كَمَك كَرَد، هَارِي كَرَد، هَمَلِي كَرَد.

—: مَدَّ يَدَ السَّاعِدَة دَسْت كَمَك دَاوَز كَرَد.

— عَلِي: اَنْقَى اِلَى جَلُوبَرَد، هَمَلِي كَرَد، بِر... كَنَا.

أَسْعَدَ: جَعَلَ سَعِيدًا خُوشِيَت كَرَد، سَاعَدَتَمَد كَرَد.

— اللهُ خَلَا بَا وَبَحَثَ وَاقْبَالَ بَدَهْد.

سَعَدَ: خُذْتُ نَحْسَ طَالِع، اِقْبَالَ، بَحَث.

سَعَادَة: خُذْتُ شَقَا، خُوشِيَتِي، خُوب، خُوشِي، بَهْرُز.

صَاحِب الـ جَنَاب.

— مَادَنَكُم جَنَابَعَالِي، حَضَر نَعَالِي.

سَعَادَى: سَعَدَى (بَنَات) خُولِيَان مَصْر، رِبْش.

سَعِيد: ۵. مُسَعَّد. مَسْعُود خُوشِيَت، خُوشَاة.

—: حَسَنُ الطَّالِعِ خُوش طَالِع.

سَعْدَان: ۵. فَرْد كَبِير (انظر قَرْد) بُوَزِين بَرَك.

سَعْدَانَة: حَامَة كَبُور، كَبُور جَاهِي، مِيُون.

— التَّنِي: خَلَتَهُ نَوَك بَنَان.

— الباب: ۵. اُكْرَة رَسَكِيَت در، دَسْه.

سَاعِد: مَا بَيْنَ الْمَرْق وَالْكَفِّ بَارُو.

سَعَطَر: خَطَّ (اَوْصَفَ) خَطَّ، دَرَبَت.

سَاطُور: يَكْتَبُ كَبِير جَاوِي بَرَك.

سَبْطَرَة: تَنَلَط حَكَمَرَا، فَرَا زَوَانَة.

—: سَبْطَة فَرُو، حَكُوم، تَقُوز، نَطَارْت.

أَسْطُورَة: حَكَايَة اَفْسَانَة، دَاسَان، قَصَة.

أَسَاطِيرِ الْاَقْدَمِينَ: عِلْمُ الْاَسَاطِيرِ { تَارِيخِ اَرْبَابِ اَنْوَاغِ.

مُسَطَّر: عَلَيْهِ اَشْطَر خَط كَشِي شَد.

وَسْطَرَة: مِخْطَاط خَط كَش.

—: مَوْجِدِ بَحْتَة، نَمُونَة، الْكُور.

مُسَطَّر: ۵. مَسْطَرِينَ بِلَه بِاَغْبَانَة، مَالَة.

مُسَبْطَر: مَرَايِبَ وَمُسْتَلْطَ مَبَاشَر، نَاطِر.

—: حَاكِمَ فَرَا مَزُو، فَرَا مَندَار.

• سَطَعَ النُّورُ: اُضَاءَ، دَر خَشِيد، رُوشَن شَد.

— النَّبَارُ: اَنْتَقَرَّ گُرد و خَاكِ بَر خَاث.

— الـ الرَّاحَة: اَنْتَقَرَتْ بُولُند شَد.

— الْاَمْرُ: ظَهَرَ وَوَضَعَ اَشْكَار شَد، نَمَایَان شَد.

سَطَعَ: سَطُوعُ النُّورِ دَر خَشَن دَكِ، نَابِش، تَشْتَع.

—: الرَّاحَة اَو النَّبَارِ اَنْشَار، پَرَا كَنْدَكِي.

سَطَعَ: صَوْتُ الرِّيْثَة صَدَا اِفْتَادِنْ جِزْه رُو زَمِين.

سَاطِع: نَفِي، بِشْتَة دَر خَشَان نَابَان، پَر نَوَا فَن.

—: ظَاهِر، وَاضِع اَشْكَار، نَمَایَان، هَوْدَا.

• سَطَلَّ: اَشْكَرَ سَر كَفِ اَمَد، مَسْ كَرَد.

اِنْسَطَلَ مَسْ شَد، مَخْمُور شَد.

سَطَلَّ: ۵. جَرَزَل سَطَل.

۵. سَطَلَّ: مَا يَكْتَبُ نَوَاشِير، مَسْكَر، مَسْ آوَر.

اَسْطُول: هِمَارَة بِحَرِيَّة نَاوَكَان.

مَسْطُول: سَكْرَان مَسْ، اَزْخُوبِيَت خُوشِيَت.

• سَطَمَ: سَدَّ بَسْت، دَر جِزْه رَا كَرْت.

— النَّجَّارُ النَّبَّ: ۵. خَدَمَه تَوَارَز كَرَد.

— عظم الزند الانسي زند بالا .
 ساعِدَة : نهر سبق اسير منه رؤفري نهر
 مُسَاعِد : معاون كُن ، دسپار ، وردست
 مُسَاعِدَة : معاونت كُن ، همراهی ، باری
 — تنفيد پشپان ، هابت .
 بلا مساعد أو مساعِدَة : بيار و مددكار .
 مد يد المساعدة دست كك دواز كرد .
 سَعَر . سَعَر . سَعَر النار آتش را روشن كرد ، افروخت .
 سَعَر السلة نرغ گذاري كرد ، نرغ كالا قيت گذارد .
 سَعَر . ان سَعَر الكلب سك هارشد .
 — جُن ديوانه شد .
 ساعَر : سَاوَمَ معامله كرد . چانه زرد .
 سَعَر . اسْتَعَر : اسْتَعَلَ شعله ورشد ، زيانر كشد .
 سَعَر : تَمَن (راجع غن) قُيْتُ نرغ ، بها .
 — التبادل (اصطلاح مالي) ميزان تبديل ارز .
 — اخَصَم (الكيالات) نرغ نزول سفنه
 — القَطع : الكسب نرغ تبديل پول .
 — السوق نرغ بازار .
 بيسر « كذا » : با ثمن الغلاني بقيمت فلان .
 بيسر التبادل (اصطلاح مالي) برابر ، بے صرف
 سَعَر اذ اير : نَرَضَ وَاوَيْدَ ناخوشي و اگير ار ، و باغ
 سَعَر : جنون دېوانگي .
 — كَتَبُ ناخوشي هاري سك و گر به .
 سَعَر : ضور ناخوشي گرسنگي ، حرص زياد .
 سَعَر النار : تنهاها شعله بازبان آتش .
 سَعَر : تَمَيَّن ارز با بے ، برآورد ، ديد .
 وسَعَر . وسَعَار : محراك النار انبر .
 مَسْعُور : كليب ديوانه ، سك هارگزيد .
 سَعَط . سَعَط . اسَعَط الدواء دارو را ز راه بينه بكار
 اسْتَعَط السوط و غيره انقبه كشيده .

سَعُوط : تَشَوَّق انقبه .
 مَسْعَط : مُلَبَة التَشَوَّق انقبه دان .
 سَعَف . اسَعَف : انْبَعَد كك كرد ، باري كرد .
 — . — . بجات : قضااله خواهش را انجام داد .
 سَعَف : جَرِيد النخل شاخه درخت خرما
 باد بود و دروناهان
 سَعَف (عید مسیحی)
 سَعَف : سَلَمَه دمل ، غنّه ، زخم معده .
 سَعَف . اسَعَف : نَجْدَة مددكار ، كك
 سَعَل : اَحْ كَسَج سرفه كرد
 سَعَلَة : سَعَال : كَعَب سرفه .
 — منقطه سرفه خشك و كوثاه .
 السعال الديكي خروسك ، سياه سرفه .
 سَعَلَة : سَعَلَى : اثنى القول مازعول
 سَعْن . ابوسَعْن : طائر لك افر باغ .
 سَعَة (في وسع) . سَعَط (في سَط)
 سَعَى : سَارَ او سَعَى كَشَت ، دورزد ، از جا بركشيد
 — للامر كوشش كرد ، جدت كرد ، كوشيد .
 — الى المكان بركشيد رفت ، رهسپار به شد .
 — بفلان : و سعى بدنام كرد ، سخن چيني كرد ، بهتان زد .
 سَعَى . مَسَعَى كوشش ، جدت .
 سَعَايَة : وشايه بدگوي ، افراء . تمث .
 ساع : و اثنى . تَمَام تمث زنتد ، بدگو ، سخن چين .
 — : زَسُول فرساده . پيك .
 ساعي البريد فراش پست ، پيچي .
 سَعِد (في سَعَد) خوشبخت ، كامكار .
 سَعَب : جاع گرهنه شد .
 سَعَب . سَعَايَة : جُوع گرسنگي .
 سَعَسَع : سَأَسَأ خيسانده .
 سَف (في سَف) . سَفَارَة (في سَفَر) . سَفَاهَة (في سَفَه)

○ سَفْتَجَه: حَوالَه مالِيَه سَفَلَه .

○ سَفْعُ الدَّمِ او الدَّمْعُ: اِرَاقِ خُونِ بِاَشَكِ رَهْمَتِ .

○ سَافَحًا: نَسَافَحًا: زَيْنًا زَنَا كَرْدَنَد .

○ سَفْحُ الْجَبَلِ: رَافِئَه كَوَه، كَوَهپَايَه .

○ سَفَّاح: زَنَى زَنَا، بِعَقْفِ .

○ سَفَّاح: مُرُوْنِي الرِّيَافِ، خَوَزِيْزِ، خَوْفَوَارِ .

○ سَمَدٌ: سَافَدُ الدَّسَكْرِ اِنْشَاءُ جَماع كَرْد، جَن كَرْد .

○ سَمَدُ النِّعَمِ: شَكُّهُ فِي الشَّقْوَةِ گوشتِ كَبَّارِ بَيْعِ كَشِيْدِ .

○ سَمُودٌ: سِيْبَنُجِ سِيْخِ كَبابِ .

○ سَفَرٌ: سَفَرٌ: جِلَه يَسَافِرِ بِسَفَرِ فَرَسَنادِ، رَوَانِ كَرْد .

○ ————— البِضَائِعِ وَالْبَرْدَةِ كَالْاَقْبَارَةِ يَأْتِي اَهْلُ كَرْد، فَرَسَنادِ .

○ ————— اَمَسَرٌ: كَسَفَ مِنْ وَجْهِهِ نَفَّارِ چَرِبَرِ پَرْدِ، رَوِ خَوَرِ اَشَادِ .

○ ————— الصَّبْحِ وَالْوَجْهِ: اَخَاءَهُ دَر خَشِيْدِ، نَابِيْدِ .

○ اَسْفَرٌ: عَنْ كَذَا: اَتَسَّجَ نَسْجِه دَاد، مَتَسَّجِ شَد .

○ سَافَرَ عَزِيْمَتِ كَرْد، سَفَرِ كَرْد .

○ زَنَا: اَزْزَاهِ خَشَكِي رَفْتِ .

○ ————— جَرًّا: اَزْزَاهِ دَر بَارِشِ .

○ ————— جَوًّا: بَا هَوِا يَسَافِرِ كَرْد .

○ سَفَرٌ: رَوِيْلُ كَوِجِ، عَزِيْمَتِ .

○ ————— الْبَحْرِ: سَفَرِ دَرِيا .

○ ————— الْبَرِّ: سَفَرِ اَزْزَاهِ خَشَكِي .

○ سَفَرٌ: كِتَابِ كِتَابِ .

○ ————— الْاَشْخَارِ الْمُنْزَلَةِ: كَلْجَاهِي اَسْمَانِي .

○ اَشْخَارِ مُوسَى الْجَنَّةِ: اَسْفَارِ بِيْجَكَا نَه مَوْسَى .

○ سَفَرَةٌ: الْمَرَّةُ مِنَ التَّسَرُّ بِكَارِ سَفَرِ .

○ ————— الْمَجْدِي: جَرَّابَتَه جِيو سَرَبازِ .

○ سَفَرَجِي: تَبْدِيْلُ (الْجَمْعُ نَدْلُ) اَبْدَارِ .

○ سِفَارَةٌ: وَسَاطَةُ وَسَاطِكِ، مِيَا بِيْجَكَا .

○ ————— مَرْكَزُ السِّبْرِ السِّيَاسِي: سَفَارَتْخَانَه .

○ سَفُورٌ: كَشْفُ الْوَجْهِ: كَشَفَ حِجَابِ، بِه حِجَابِه .

○ سَفِيْرٌ: رَسُوْلُ مُصْلِحِ بَيْنِ الْقَوْمِ مِيَا بِيْجِي صِلَحِ .

○ ————— دَوْلَتِي: سَفِيْرِ، نَمَائِنْدِ سِيَاسِي .

○ ————— بَابُوِي: نَمَائِنْدَه بَابِ .

○ ————— فَوْقِ الْعَادَةِ: سَفِيْرُ فَوْقِ الْعَادَةِ .

○ مَسَافِرٌ: كَاشِفُ الْوَجْهِ: بِه حِجَابِ، رَوَبازِ .

○ مَسَافِرٌ: مَسَافِرِ .

○ مَسَافِرُ الْوَجْهِ: مَا يَطْلُو مِنْهُ اَنْ قَمِشَتِ زَجَرِ كَر نَمَائِنْدِ .

○ مَسْمُورٌ: مَرَاتِقُ الْمَيِّتَاتِ اَوْ الْبِضَائِعِ الْمَسْمُورَةِ .

○ مَسْفَرٌ: جَلٌ: شَجَرٌ وَغَرَه كَلَايَه دَر رِخْتِ اَنْ .

○ مَسْفُطَةٌ: مَقَالَةُ مَنْطِقِيَه مَقَالَه دَر مَنْطِقِ .

○ مَسْفُطِي: مَسْفُطِيَّاتِي سَوْفَطِيَّاتِي .

○ مَسْفُطُ السَّكِّ: مَقَرَسْفُطُهُ پُوسْتِ مَا هِي اَكْنَدِ .

○ ————— الْوَرَمُ: مَبْطَ وَرَمِ خَوَابِيْدِ، كَرَشَدِ .

○ مَسْفُطٌ: فِطْرُ السَّكِّ: فِلَسِ مَا هِي، پُوسْتِ مَا هِي .

○ مَسْفُطٌ: مَسْفُطَتِ: سَلَّةٌ سَبَدِ، زَنْبِيْلِ .

○ مَسْمَعُ الْحُرُوجِ: لَنْسَحُهُ لَوْحَتِهِ {صَوْرَتِي دَر اَزْزَاهِ} .

○ مَسْمَعُ الْوَلَوْنِ: مَسْمُوعُ سَبَزِ، كَنْدَمِ كَوْنِ .

○ مَسْفٌ: مَسْفٌ: اِسْتَفْ اَلْزَبَابِ كُودِ اَدِر دَر هَافِشِ فَرِ .

○ مَسْفٌ: اِسْفُ الْخَوْصِ: جِلَه بَافِ .

○ ————— الطَّائِرُ: مَرَّ عَلَى وَجْهِ الْاَرْضِ بِرَنْدِ تَزْوِيْكِ .

○ اَسْفٌ: اَلنَّظَرُ اِلَيْهِ بِاَعْمَدِ بَا وَنَگاهِ كَرْد .

○ مَسْفُوفٌ: مَا تَعَطَّاهُ سَفَاً: تَبِيْجَتَه كَرْد، كَوَسْفِ .

○ مَسْفَقُ الْبَابِ: رَدَّتْهُ بِصَدْمَةٍ دَر اَبْشَدَتِ .

○ مَسْمُوقِلِيْسُ: رَوَانِي الْاِيْمَرِيْقِ الْاَشْخَرِ .

○ مَسْمَكٌ: اِرَاقِ رَهْمَتِ .

○ ————— صَبٌّ: سَرِازِ كَرْد .

سَفَك: اِرَاة رَهْن .

— الدماء خونریزی .

• سَفَل: بِنْدَ عَلَا پست شد .

— کَلَن تَدَلَا فرومایه و ناچیز گشت .

• سَفَل: تَدَانِ خُورِا پست کرد، بکارها پست برد .

سَفَل: بِنْدَ عَلُو پستی، کودی، ورطه .

— سَفَالَةُ النبی: اِسْقَالُهُ عَمٰی، پا، فَمَلِیْنِ هَرَجَ .

— سَفَلُ المَاطِرُ نرسون، ازاره .

سَفَلِي: بِنْدَ عَلَوِي پائینی، زیرین .

سَفَالَةُ دَنَآة پستی، فرومایگی .

سَاقِل وَاطِل پائین .

— ذَنی پست، ناچیز .

أَسْفَل قَاع نهر، قعر، آخرین قسمت .

— من اَوْطَأ تحت پست تر، پائین تر از ...

— السَّاقِلین پست ترین طبقه های جهنم .

• سِفْلِیس: مَرَضُ الرُّمَّی ناهوشی خطرناک معرف .

• سَفْلَقَة: تَغَطُّل مفت خوری، انگلی .

تَسْفَلَقَ عَلٰی تَغَطَّل انگلی شد، کل شد .

• سَفَن: صَفَرَة سَنَك سنباده .

— لَبِثَا وَزَنَك سَفَر مامی .

• سِفْنَة: قِشْرَة کَثِیْرَة القَوَل و المَحَمَل (برو، غلات)

سَفِین . اِسْفِن : وَشِیْظ
جَوِب شکاف .

سَفِینَة: مَرکَب کشتی .

— تِجَارَة کِیْنَة بَا زَرگانه .

— حَرِیْة کِشْتی جَنگی ، نَاو جَنگی .

• الدجاجة: صَدْرهَا سِینَة مَرخ .

• ال (فی الفَلَک) حَوْرَت آسَمَاء ، حَوْرَت فَلَکِ .

مُؤَدَّم ال: مَرُوْحَة بَرُوْة دِمَاغ کِشْتی .

مُؤَخَّر ال: کَوْنَل دِ قِش عَطِب کِشْتی .

سَفَان: صَانِع السُّنَنِ کِشْتی سَار .

سِفَانَة: صِنَاعَة بِنَاء السُّنَنِ صَنَعَت کِشْتی سَارِی .

اِسْفِین . سَفِین : وَشِیْظ جَوِب شکاف .

الْحَطَّ الاِسْفِینِ اَو السُّبَارِی خَط مِی .

• سَفْنَج . اسْفَنَج ابر ، پالکن ، اسْفَنَج .

اِسْفَنَجِ اِبرِی .

• سَفَه : کَانَ سَفِیْهًا کَر عَطِل بود ، گِشَاخ بود .

سَفَه : کَانَ جَاهِلًا و دِی . الحَقُّ دِهَوَانه بود ، نَادَان بود .

سَفَه الرَّجُل اَو الرَّأْي اِحْق دَانِش ، نَآچِز شَمَر .

— نَفَه خُورَش رَا اِحْق دَانِش .

سَفَه . سَفَاهَة : حَمَانَة دِهَوَانگی ، بَعِطِل ، نِی مَغْزِه .

— : اِشْرَاف وَتَذِیْر و لُحْزِی زِبَادِه رَوِی .

— : وَاقَعَة گِشَاخِی بَعِ شَرِی ، دَر پَدِگِی .

سَفِیْهَة : اُتَمَق اِحْق ، کُودَن ، نَادَان .

— : بَذِی السَّان بَد زَبَان ، هَر زِه ، گِشَاخ .

— : نُسْرَف ، مُبْدَر و لُحْزِج .

• سَفُود (فی سَفَد)

• سَفَى . اَسْفَى الرِّيح التَّرَابِ بَوَاسِطَه بَادِر کُودَاک رَحَا .

سَافِیَاء : سَافِی : تَرَاب نَاعِم خَاک نَرَم ، کُود و غِبَار .

سَافِر (فی سَفَر) • سَفِین • سَفِینَة (فی سَفَن)

• سَفِیْه (فی سَفَه) • سَقَالَة (فی سَقَل)

• سَقَر : اَنَّم لِجَمِّم جَهَنَّم ، دُورَخ .

• سَقَرَاطُ الحَکِیْم : اَبُو الفَلَسَفَة .

سَقَرَاطُ بَد رَفَلَفَه .

• سَقَسَق : سَفَسَحَ خِیَاسَانَد .

• سَقَط : وَتَعَ افْتَاد .

— : اَخْطَأ . زَلَّ اِسْتَبَاه کُود ، لَغْزِید .

— : فی الْاِیْتِحَان دِرَا مِیْتَان جَوَل نَشَد ، دَر شَد .

— : مَن عِجَی : لَمْ اُعَد اَعْتَبِرُهُ اَز جِئَم افْتَاد ، دَر نَظَر مِی .

اعْتَبَار شَد .

سُقَطَ وَاَسْقَطَ فی یَدِی بَکَلِی گِج شَد ، عَطْلَش تِجَا نَزِید .

سُقَطَ وَاَسْقَطَ فی یَدِی بَکَلِی گِج شَد ، عَطْلَش تِجَا نَزِید .

سُقَطَ وَاَسْقَطَ فی یَدِی بَکَلِی گِج شَد ، عَطْلَش تِجَا نَزِید .

اَسْقَطَ: اَوْقَعَ اِنْدَاخْتُ، بَزْمَنِ زِدْ .

— من الجسَابِ: طَرَحَ كَمَرُكَرْدِ .

— (او اضاع) مَقَطًا: حَقَّقَ رَا اَزْمِيَانِ بَرْدِ، بِاِمَالِ كَرْدِ .

— الدعوى: اَدْوَفَ السَّيْرِ فِيهَا دَعْوَاوُ مَوْتُو كَرْدِ، رَا مَنُخِ

— اِرَاةَ خَبَلِي: مَقَطَهَا اِسْفَاطَ جَنِينِ كَرْدِ .

اَسْقَطَتِ الْمَرَاةُ: اَجْهَضَتْ سَقَطَ كَرْدِ .

— الدَّائِيَّةُ: طَرَحَتْ بِجَنَّةِ اِنْدَاخْتُ .

تَسْمَطُ الْخَبِرَ: جَمَعَهُ اَزْكَوْشَه وَكَارْ خَرَجِ كَرْدِ .

تَسَاقَطَ: تَنَاجَى سُقُوْطَه پِشْتِ سِرْهَمِ فَرُو رِيحْتِ .

سَقَطَ: سَقِيضُ: بَرْدُ تَكْرِكَ .

سَقَطَ: مَقَطَلُ اَشْرَاكَ نَادِرِسْتِ، نَاسَالِرِ .

— سَلَبَ: اَخْشَا، وَانْكَرَعَ الدِّيْعَةُ دُوْشْ كَبِيْرُ بِاِجَلِ

— النَّاعِرِ: اَشْغَالَ، كَالَايِ بِجَلِ .

سِقَطَ: وَلَدٌ لِّلْعِرْقِ قَامَ مَدَّةَ الْحَمْلِ نُوْزَادِنَارِسِ .

— غَبِضَ: نَاقِصُ الْخَطِّ نَاقِصُ سَقَطَ شَدَه .

سَقَطَةُ: وَتَمَنَةٌ يَكْبَارُ سُقُوْطِ .

— زَاكَّةَ الْغَرَضِ: اَشْتَبَاهُ .

اَسْقَطَ: مَنُخَ بَضْبُ تَوَسَّأَ كَبِيْرُ جَرَحِ دَنْدِ

سَقَطَ: كَرَفَاتِي سِرَابِ فَرُوْشِ

سَقَاطَةُ الْبَابِ: مِرْآةُ كَلَوْنِ چِفْتِ

سَقَطَ: خَبَلُ الْبَابِ چِفْتِ فَرِهِ

سَقَطَ: تَابِرُ الْبَابِ الْقَدِيْمَةِ خَرِيْدَارِ لِبَاسِ كَهَنَه وَ

سَقَطَ: تَابِرُ الْبَابِ الْقَدِيْمَةِ خَرِيْدَارِ لِبَاسِ كَهَنَه وَ

سَقَطَ: تَابِرُ الْبَابِ الْقَدِيْمَةِ خَرِيْدَارِ لِبَاسِ كَهَنَه وَ

سَقَطَ: تَابِرُ الْبَابِ الْقَدِيْمَةِ خَرِيْدَارِ لِبَاسِ كَهَنَه وَ

سَقَطَ: تَابِرُ الْبَابِ الْقَدِيْمَةِ خَرِيْدَارِ لِبَاسِ كَهَنَه وَ

سَقَطَ: تَابِرُ الْبَابِ الْقَدِيْمَةِ خَرِيْدَارِ لِبَاسِ كَهَنَه وَ

سَقَطَ: تَابِرُ الْبَابِ الْقَدِيْمَةِ خَرِيْدَارِ لِبَاسِ كَهَنَه وَ

سَقَطَ: تَابِرُ الْبَابِ الْقَدِيْمَةِ خَرِيْدَارِ لِبَاسِ كَهَنَه وَ

سَقَطَ: تَابِرُ الْبَابِ الْقَدِيْمَةِ خَرِيْدَارِ لِبَاسِ كَهَنَه وَ

سَقَطَ: تَابِرُ الْبَابِ الْقَدِيْمَةِ خَرِيْدَارِ لِبَاسِ كَهَنَه وَ

اَسْقَطَ: اِنْقَاعُ اِنْدَاخْتُ .

— خَذَفَ: طَرَحَ حَذَفَ كَرْدَنِ، كَمَرُ كَرْدَنِ .

— الْجَبِيْنُ: اِنْدَاخْتُ بِجَنَّةِ .

اَسْقَطَ: تَسْقِيضُ الْحَبْلِ: مَرَضُ يَجِبُ اَزْجَلِهَا نَاشِطًا بِاِجَلِ

مَسَقَطَ: مَحَلُّ السَّقُوْطِ جَايِ اِفْتَادَنِ .

— هَنْدِيْ: تَصْوِيْرُ، نَمَايَشِ .

— الشَّكْلُ الْأَصْلِيُّ: نَمَايَشِ صُوْرَتِ اَصْلِي .

— الرَّاسُ: مَكَانُ الْمَوْلِدِ زَادْكَاهِ

— مِيَاهِ: آيَاثِرِ .

— جَانِي: بَرَا مَدْكَ اَزْ بَكِ سَوِ

— رَاسِي (وَالْهَدَسُ): مَقَطْعُ عَمُوِي .

اصف - راسي مشور من اهل نيم مقطع از بالا

اصف - راسي مشور من اهل نيم مقطع از پايين

فَلْيَسْقُطْ فَلَانِ مَرْدَه بَادِ مَرَكَبِ... بَادِ .

• سَقَعَ: خَرَبَ يَبَاطِلُ الْكَفِّ سَهْلِي زِدْ .

سُقِعَ: صُقِعَ: نَاجِيَةٌ جَاءَ بِمَحَلِّ طَرَفِ .

• سَقَفَ: سَقَفَ الْبَيْتَ: سَقَفَ زِدْ، بِاسْقَفِ پُوشَانِيْدِ

اَسْقَفَ: اَسْقَفَ: سَقَفَ زِدْ، كَفَ زِدْ

سَقَفَ: سَقَفَ: سَقَفَ زِدْ، كَفَ زِدْ

سَقَفَ: سَقَفَ: سَقَفَ زِدْ، كَفَ زِدْ

سَقَفَ: سَقَفَ: سَقَفَ زِدْ، كَفَ زِدْ

سَقَفَ: سَقَفَ: سَقَفَ زِدْ، كَفَ زِدْ

سَقَفَ: سَقَفَ: سَقَفَ زِدْ، كَفَ زِدْ

سَقَفَ: سَقَفَ: سَقَفَ زِدْ، كَفَ زِدْ

سَقَفَ: سَقَفَ: سَقَفَ زِدْ، كَفَ زِدْ

سَقَفَ: سَقَفَ: سَقَفَ زِدْ، كَفَ زِدْ

سَقَفَ: سَقَفَ: سَقَفَ زِدْ، كَفَ زِدْ

سَقَفَ: سَقَفَ: سَقَفَ زِدْ، كَفَ زِدْ

سَقَفَ: سَقَفَ: سَقَفَ زِدْ، كَفَ زِدْ

سَقَفَ: سَقَفَ: سَقَفَ زِدْ، كَفَ زِدْ

سَقَفَ: سَقَفَ: سَقَفَ زِدْ، كَفَ زِدْ

سَقَفَ: سَقَفَ: سَقَفَ زِدْ، كَفَ زِدْ

سَقَفَ: سَقَفَ: سَقَفَ زِدْ، كَفَ زِدْ

• صَمِّمٌ: مَرَضٌ نَاخُوشٌ شَدِيدٌ، بِيَّارِشْد.

۵- ۵- اِنْصَمَّ: هَزَلٌ لَاغَرَشْد.

صَمِّمٌ، اِنْصَمَّ: اَقْلٌ بِيَّارِشْد، رَجُورِ سَاخْت.

—: ضَائِقٌ بِهِنَّكَ اَوْرَد، مَوِي دَمَاحْ شَد.

—: ۵- ۵- صَمِّمٌ: هَزَلٌ لَاغَرَشْد، نَهْجَتْ كَرْد.

صَمِّمٌ، صَمِّمٌ، صَمَّامٌ: مَرَضٌ بِيَّارِشْد، نَاخُوشِ عِلَّتْ.

۵- ۵- اِنْصَمَّ: اِنْصَمَّ اِلَيْهِ لَاجَرِشْد، نَاوَلَه.

صَمِّمٌ: مَرَضٌ، عَمِلٌ بِيَّارِشْد، نَاخُوش.

۵-: هَزَلٌ لَاغَر، فَرَسُودَه.

—: الدَّمُ بِيَّارِشْد.

اِنْصَمَّ: صَمِّمٌ رِبَاةٌ كَمَا اِنْظَرَّ بَعِيْرَاتٌ فَعَبَرَتْ.

• صَمِّمِي ۵ صَمِّمِي مَاهِي خَالِ خَالَه

• صَمِّمِي: نَسَاحٌ بَرِي وَبِلَاهِي

• صَمِّمِي: اُسْتَقَى الرَّجُلُ: اَعْطَاهُ لِيَشْرَبَ اَبَ دَارَه، نَوَاشَد.

—: الدَّائِيَةُ وَالْاَرْزُوعُ بِمَجْوَئَاتِ وَزَاعِ اَبَ دَار.

—: الْاَرْضُ اَبْيَارِي كَرْد.

—: الدَّاءُ الدُّمْنُ فَلَزَّاتِ رَا اَبَ دَار.

صَاقِي: شَرِبَ مَعَهُ هِيَ اِلَاشْد، بَاهَمِ مِهْكَارِي كَرْدَنَد.

اِسْتَقَى: طَلَبَ مَا يَشْرَبُ، نَوَاشَد خَوَاش.

—: الْخَبَرُ خَبَرِ بَدَسْتِ اَوْرَد.

مِهْكَاهُ: فِزْبَةُ مِهْكَاهِ اَب.

صَمَّاهُ: صَمَّاهُ نَاقِلُ اَلِه، اَبَ بَر.

۵- صَمَّاهُ: مَرَضٌ زَنْفُونَه بَرْدُوش، بِيَّارِشْد.

صَمِّمِي: رَبِي، اِزْوَاهِ اَبْيَارِي.

—: اِسْتَقَاهُ: مَرَضٌ نَاخُوشِ اِسْتَقَاهُ.

—: ۵- ۵- كَلَوِي اِسْتَقَاهُ كَلِيَه.

—: سَائِلُ الْاِسْتَقَاهُ، مَابِعِ اِسْتَقَاهُ.

اِسْتَقَاهُ: النُّشْبَةُ اِلَى مَرَضِ الْاِسْتَقَاهُ، صَمِّمِي.

صَاقِي: مُقَدِّمُ الصَّرَابِ سَاة.

صَاقِيَه: خَادِمَةُ الْاِمَانَةِ خَادِمَه مِهْكَانَه.

۵-: نَاغُورَه ۵: دَالِيَه بَدِيرَه اَلِه.

دَوَلَب، جَمْعُ اَبَ كَرْد.

۵-: دَالِيَه بَدِيرَه اَلِه دَوَلَب.

—: نَوَاشِدِ جَوِي اَب.

۵-: مِسْقِي: مَرُوزِي كَانَال.

صَمِّمِي: مَرُوزِي سِهْرَبِشْد، اَبْيَارِي شَد.

—: (لِلْمَدَنِ) اَبَ دِيدَه، (فَلَزَّاتِ).

صَمِّمِي ۵ مِسْقَاوِي: مَوِي، صَمِّمِي رَا اَبِي.

• صَمِّمِي (فِي سَمِّ) • سَك (فِي سَك).

• سَكَب: صَبَّ رَهْنَت.

—: قَلْبُهُ دَرْدَل كَرْد، عَقْدُ دَلَش رَا خَالِي كَرْد.

اِنْصَمَّ: اِنْصَمَّ رَهْنَت شَد.

اِنْصَمَّ: اِنْصَمَّ دِرْش، جَرَبَان.

صَمِّمِي: خَمْرُ اَوْرَدِش بِشِشْ شَرَابِ بَارُوشِ مَقْدَسِ، كُوزِ.

صَمِّمِي: صَمِّمِي رَهْنَت، پاشيدَه، شَرَاب.

• صَمِّمِي: صَمِّمِي سَكُوت كَرْد، خَاوُوش مَانَد.

صَمِّمِي: صَمِّمِي السَكَّةُ مَبْزُوس كَرْد، دَارِشْد سَكُوت كَرْد.

صَمِّمِي: اِنْصَمَّ: جَدَه مَهْكَاهِ سَاك كَرْد، خَاوُوش كَرْد.

—: عَقْدُ لِسَانِه زَبَانِ بِنْد كَرْد.

صَمِّمِي: صَمِّمِي، صَمِّمِي، صَمِّمِي خَاوُوشِ، سَكُوت.

صَمِّمِي: نُظْفَه سَكَه، سَكَه نَاقِص.

۵- صَمِّمِي: عَمِلُ السَكِّ اَهْمَلَه، بَسْمُود.

صَمِّمِي: جَوَابِ مَسْكِيَتِ جَوَابِ نَاقِص كُنْدَه.

صَمِّمِي: صَمِّمِي: صَمِّمِي السَكِّ (حَرَفِ مَبْزُوس).

صَمِّمِي: جَوَابِ مَسْكِيَتِ جَوَابِ نَاقِص كُنْدَه.

صَمِّمِي: صَمِّمِي، صَمِّمِي، صَمِّمِي خَاوُوش.

—: صَمِّمِي اَرَام.

صَمِّمِي: صَمِّمِي سَاك كُنْدَه، نَاقِص كُنْدَه.

سَکِرَ: مَنَاعِ صَوَابِهِ از خود بپنودشد .

سَکَرُ: مَکَرُ الْبَابِ: سَدَّ در را قفل کرد یا بست .

۵- اَسْکَرُ: جَهْلُهُ یَفْکَرُ او را مست کرد .

۵ سَکَرُ: عَلَمُ بِالْفِکْرِ یا شکر شریفین کرد، مخلوط با شکر

۵- الْقَرَابُ: جَدُّ فِکْرُهُ تبدیل به نبات شد .

۵- الْفَاکِکَةُ: طَبْعُهَا بِالْفِکْرِ مرتابا چفت .

سَکَرُ: مُضَرَّهُ سَکِرَ: مَسْنُی .

سُکَّرُ: مَادَّةُ التَّغْلِیَةِ الْمَرْوُفَةُ شُکَرُ .

— خَام (غیر مُکَرَّر) شُکَرُ سِرْخ .

— زَوْس (رُؤُوس) کَلَّه قَنْد .

۵- مَکَّةُ قَنْدِ فَاَلَبی .

۵- سَنَشْرُ فِشِ نَفْل .

— نَاعِم شُکَرُ نَزَم .

— نَیَاتِ نَیَاتِ شِیرِی .

— الْقَبْرُ: مَادَّةُ قَنْدِی، مَسْمُون .

— الْقَبْرُ وَالْبُخْرُ قَنْدِی شُکَرُ، شُکَرُی .

— الْیَنْبُ وَالْقَاءُ وَالْقُلُّ مَادَّةُ قَنْدِی وَفَاسِلُهُ .

— السَّنُّ رُغْبِیْن، کَرَا نَجْبِیْن .

— قَبْیَ الْبِ: شُکَرُ .

— مَلْقَطَةُ الْبِ: قَنْدِ کِیْم .

سَکِرَی: نَبْطَةُ الِی الشُّکْرِ شُکَرِی .

مَرَضُ الْبَبُولِ الْبِ: بِلَیاری قَنْد، دِهَابِث .

سَکَرُ: مُسْکِرُ: شَرَابُ مُسْکِرِ نَوَاشِیهِ الْکَلِی، مَسْنُی .

سَکَرَةُ: الْمَرْقَمُ «سَکِرَ» بِکَارِ مِیْکَارَ، بَاوِیْجَان .

— الْمَوْنِ: نَزَعُ حَالِکِ جَانِ کَنْدَن، دَمِ مَرَلِ .

سَکَرَانُ: تَسِیلُ مَسْ، مَهْمُور .

— بَلْبَنَةُ: از خود بپنود، سِه مَسْ .

— قَلْبَلَا: ۵ مَسْتَقَمُ سِرْخُوش .

سَکَرِیْن: مَادَّةُ سَکَرِیَّةِ کَبِیَّةِ {سَاخَرِیْن .

۵ سَکَرِیَّةُ: وَهْمُ الشُّکْرِ قَنْدِ دَان .

سَکِرُ دَاثِمُ الْخَمْرِ، مَشْرُوبُ خُور .

مَتَجَّعٌ عَنْ شُرْبِ الْمَشْرِکَاتِ {کَسِیْمَةُ اَزْخُورْدَنِ نَوَاشِیْهِ هَای .

سَکَرَانُ: سُبُکْرَانُ: نَبَاتٌ بِذَرَبِنِک .

۵ سَکَرَنَاهُ (فِی-وِکَر) بَیْمَه .

۵ سَکِرَتِیر: کَاتِیْبُ السِّرِّ دِیْبِر، مَسْنُی مَحْضُوص .

سَکَرَنَارِیَّةُ: وَطِیْقَةُ کَاتِبِ السِّرِّ دِیْبِرِی .

— دِیْوَانُ السَّکَرِ تِیر دِیْبِرِ خَانَه .

۵ سَکَرُ جَهْ: مَحْفَةُ {بَشَلَا، دَوْرُ .

۵ سَکَسُکَةُ: بِرِشْنِیَّةُ سَدَّ .

۵ سَکَسُکَةُ: غُشُونُ، لَیْمَةُ صَغِيرَةٍ دِیْبِرِی .

۵ سَکُ: سُوْنِی الْجِنْسِ اَزْخُورْدَا سَاکُون .

۵ سَکَعُ: تَسْکَعُ: مَسْعُ عَلِیْ غَیْرِ عِدَايَةِ {بُور، سِرْگُورْدِ اَبُود .

۵- سَقَعُ: لَطَمٌ بِالْكَفِّ - بِلَی زِد، نُوْدِهِنِی زِد .

تَسْکَعُ الْفَلَّةُ اَوْ اِلِیْ اَسْرِیْ دِرْ نَارِیْ سَلَامَلَا کَرْد، کُومَالِی کَرْد .

۵ سَکَسْکَعُ: ذُقْمَرَةُ ۵ اَبُو قَصَادَةُ دَمِ جِنْبَانِک (بِرِنَا) .

(سَکَفُ) اَسْکَفَةُ الْبَابِ: عَتَبَةُ الْبَابِ اَسْثَان، دِرْکَاه .

— الْبُتَّالِکُ: ۵ جَهْنَةُ الْبُتَّالِکِ دِرْکَاهِی .

— الْبَابُ اَوْ الْبُتَّالِکُ: سَاکَفُ سَنَکُ سَرْدَر .

سَکَافُ، اِسْکَافُ: ۵ جِزْمَاتِی کَشَن دِیْبِرِی .

—: سِرْمَاتِی پِنَه دَوْر .

سَکَافَةُ: رِزْقَةُ السَّکَاةِ کَهَاشِی، اَرَسِی دَوْرُ .

(سَکَ) سَکُ الْبَابِ: اِخْلَعُهُ دِرْ رَا قَفْلِ کَرْد .

— الرَّجُلُ: مَسْمُ کَرِشْد .

— النُّقُودُ: ضَرْبُهَا سَکَرْدَر .

سَکُ النُّقُودِ: ضَرْبُهَا سَکَرْدَن .

سَکَّةُ: عُقْلَةُ مَسْکُوکَةٍ بُولِ مَسْکُوکِ .

— الْمَسْکُوکَاتُ سِرْهَک .

— طَرِیْقُ رَاهِ مَحْیَا بَان .

— شَارِعُ حَادِه .

— الْخِرَانُ کَارْدِ کَاوَا هِن .

— الْحَبِیدُ رَاهِ اَمِنْ .

بَابُ دُو- (مُتَرَتِّلِی) دِرْ کَشُودَار .

سَکَاکُ: طَبَقَةُ الْجَوِّ الْعَالِیَا طَبَقَاتُ بِلَاوِی جَوِّ .

سَاكِنٌ : يَدُ مُتَعَرِّكٍ ، قَلْبُهُ آرَامٌ ، بَدَنُهُ حَرَكٌ .

— كَذَا : مُعِيْمٌ فِيهِ . مَانِدٌ كَارِدٌ ... ، اَهْلٌ .

— قاطن از مردم ...

حَرَى . — حرف ساکن .

مُسْكِنٌ : بَيْتٌ خَانَهُ ، جَاىِ زَنْدِگِىِ .

— نَرْمِىِ او رَشْمِىِ مَحَلِّ اقامت شرعى پارسى .

مُسْكَنٌ : مُرْتَبٌ . مُهْمَتِىِ آرَامِ كُنْدِىِ .

مُسْكُونٌ : بِدَسْكَنانِ داراىِ جمعيتِ .

— عاير او آيل بالسكان آباد .

— بالجن (مكان) خانه اجته .

— بالجن (إنسان) آدم جن زده .

المُسْكُونَةُ : العالمُ ، دُنْيَا ، جِهَانٌ ، گِیْئِىِ .

مَسْكَنَةٌ : قَهْرٌ نِيَا زَمَنْدىِ ، نِهْدِستِىِ .

— ذُلٌّ وَ تَمَاسَةٌ بِنِوَالِىِ ، پَرِشَاخِ ، بِدَجَنْجِىِ .

مُسْكِنٌ : مُقَيَّرٌ نِيَا زَمَنْدىِ ، نِهْدِستِىِ .

— ذليل مغمور بنوا ، بَرِهَ بَحْثِ .

مُسَاكِنَةٌ : رَیْجَةُ قَهْرِ شَرِیْفَةٍ زَنْدِگِىِ زَنَاشُ (غیر شرع)

○ مَسْكَنَجِینٌ : شَرَابٌ مَرَعَدٌ مَسْكَنَجِینِ .

○ مَسْكَةٌ (لی سکن)

○ مَسْكُوتٌ : دَوَاجَةٌ رَوْدِوَكِیْجِیْهَلَمْ

○ مَسْكَبِنٌ (لی سکن) ، مَسَلٌ (لی سأل)

○ مَسَلٌ (لی سأل) ، كَشِیدٌ .

○ مَسَلُ الشَّيْءِ : مَسَاءُهُ كَوْنُهُ رَاكِبٌ كَرْدِ

— المُنْعُ : نَزْعُ شَوْكَةٍ خَارِشٍ رَاكِفٌ .

سِيلَا : مَسْنِیْنٌ . مَسْنَنَةٌ كَوْنِ اشْپَرِیِ .

○ مَسْلَاطَةٌ (لی ساطع) . ○ مَسْلَافَةٌ (لی سلف)

○ مَسْلَافُونَ . مَسْلَافِیٌّ (لی سلق) . ○ مَسْلَافَةٌ (لی سأل)

○ مَسْلَبٌ . اِسْتَنْبَاطٌ دَرْمِیدِ ، غَارِثُ كَرْدِ ، بِنَارِاجِ بَرْدِ .

مَسَلٌ : لَبْسُ الْبِلَابِ لِبَاسِ عَزِیْزِشِیدِ ، سَبَاحِشِیدِ .

أَسْكُ : أَسْمٌ كَر . كَلْكٌ .

عِلْمُ الْمُتَكَوِّلَانِ : عِلْمُ التَّجَرُّبَاتِ سَكَّةَ شَنَاسِیِ .

سَكَنٌ : انْقَطَعُ عَنِ الْحَرَكَةِ آرَامُ شَدِ ، بِمَسْرَعَةٍ شَدِ بَابِ

— هَذَا فَرْوَشْتُ ، تَسْكِنِ يَافَتْ .

— الدَّارُ مَتَرِلٌ كَرْدِ ، اِقَامَتْ كَرْدِ ، زَنْدِگِىِ كَرْدِ .

— اِلِیْ : اِرْتِاحٌ اعْتِمَادُ كَرْدِ ، بَشْتِ كَرْمِ پِیدَا كَرْدِ .

— هَذَا الْوَجِیْهُ دُرُوشِ سَاكِنِ شَدِ .

— الْاَلَمُ : حُوبُ شَدِ ، آرَامُ كَرَفَتْ .

— الْحَرْفُ : بِمَسَدِ اَبُودِ .

— الْقَضْبُ : آرَامُ شَدِ ، فَرْوَكُشِ كَرْدِ .

سَكَنٌ : هَذَا آرَامُ كَرْدِ .

— الْاَلَمُ : تَسْكِنِ دَادِ .

— الْجُوعُ وَالشَّوْطَةُ وَالْقَضْبُ : فَرْوَشَانْدِ .

— الْحَدَّةُ وَالْقَضْبُ وَالْاَلَمُ : سَبَكُ كَرْدِ ، فَرْوَشَانْدِ .

— الْحَرْفُ : سَاكِنِ كَرْدِ .

— الرَّوْحُ : قُوَّةُ قَلْبِ دَادِ ، دِلْدَارِىِ دَادِ .

— اُسْكُنِ الدَّارَ : جَارَادِ ، مَتَرِلِ دَادِ .

سَاكِنٌ : سَكَنَ مَعَ هِمِّ مَتَرِلِ شَدِ .

— عَاشَ مَعَ (بِلَا زَوَاجِ) بَا ... زَنْدِگِىِ كَرْدِ (بَدَنِ عَقْدِ زَنَاشُ)

تَمَسْكَنٌ : اَدَامِیِ الْفَقْرِ خُودِ رَا هِمَكِ شَنَاسِیِ اَدِ ، فَرِیْقِ اَمُو كَرْدِ

۵ — : تَذَلُّلٌ تَمَلُّكُ كَفَتْ ، چَا پُلُوسِ كَرْدِ ، لَابِرِ كَرْدِ .

سَكَنٌ : سَكَنَى مَسْكَنَ ، مَتَرِلِ ، جَا .

— مَسْكِنِ خَانَهُ مَسْكُوتِ ، مَحَلِّ اِقَامَتِ .

يُسْكَنُ : قَابِلُ السَّكَنِ قَابِلُ زَنْدِگِیِ

سَكَانُ الْمَرْكَبِ : دَفَّةٌ سَاكِنَةٌ رَاكِبِ

— : يَجْعَلُ سَاكِنِ اَهْلِ ، سَاكِنِ .

— اَهْلُ الْبَلَدِ : مَرْدَمِ شَهْرِ .

— الْمَزَلُ أَوْ الْعِبَارَةُ السَّكْنَةُ : سَاكِنِ خَانَهُ هَا و عَارَاتِ

كَبِیرِ اَلِ : عَاوِرِ بِرِجَعِثِ ، آبَادِ .

سَكَانٌ : سَكَا كَيْفِیٌّ : صَانِعِ الْمَسَاكِينِ چَاوُوسِ

سَكُونٌ : مُدَوُّ آرَامِشِ .

— : سَكُونٌ سَكُوتٌ .

— : خِزْمُ الْحَرْفِ : عَلَامَتِ جَزْمِ .

سَكَنٌ : سَكَنَ كَرْدِ ، سَكَنَ چَا قَوِ .

— السَّكَاوَاتِ : كَارِ دَشْكَارِ چِیَانِ .

سَكَنٌ : آرَامِشِ ، اَرَامِشِ ، مَنَاسِتِ .

د تحت الب : فی الجملة النکریة در خدمت سرای
سَلَمَ یَلَاخه سلاح رازمین گذارد ، تسلیم دشمن شد
أَسْلَحَة ناریة سلاح گرم .

سِلَاحِیّ : مُسَلِّح : ناجیرُ الأسلحة الحماة ، سِلَاح
سِلَاح خُذَار : أَمیر السِّلَاح الحماة دارباشی .

تَسَلِّح : تَجَهَّز بِالسِّلَاح .

مُسَلِّح : مجهز بالسلاح آماده بالسلاح ، زیرسلاح .

خَرَسَانَة مُسَلَّحَة : اندوده با شعله ، ساروج .

سُلْحَمَة البَرَّة : لُجَاء لَاقِثَتِ ، .

— البخر : رَقَّ (انظر رفق) لَاقِثَتِ دریاچه

سَلَّخَ الذَّیْبَة : نَزَعَ جِلْدَهَا پوست کشتار را کند .

— البصرة : سَحَّجَ ، جَلَّطَ سَابِلُشْد ، خَرَّاش رُشِش .

— الثَّقْبَانُ : اِنْسَلَخَ مِنْ فِقْرِهِ مار پوست انداخت .

— اِنْسَلَخَ الشَّهْرُ : مَقَى مَاہ بِاَیَّامِیْد ، بَاخَر سَیْد .

سَلَخ : نَزَعَ الْجِلْدَ پوست کنی .

— الحیة : فَقَرَهَا پوست انداختن مار .

سَلَخَة : صَغِيرُ الْقَمَرِ بَرَه

— شَقَّة : قِطْعَة مُشْتَطِلَة باریکه ، تکره باریکه .

سَلَاخَة : سَلَاخَة بِمَرْکَمِ .

سَلِیْخ : بِلَا طَمَمَ ، مَسِیْخ بِمَرْه .

— مَسَاوِخ : مُدَسَلِخِخ پوست کند شد .

سَلِیْخَة : قِیرَاقه داریچین .

سَلَاخَانَة : مَسَاوِیْخ : مُدَسَلِیْج کشتارگاه .

تَسَلِّخ : سَحَّجَ ، جَلَّطَ خَرَّاش ، سَابِلِدِگِی .

مَسَلَاخ الحیة : فَقَرَهَا پوست مار .

سَلَس : کَانَ لَیْسًا مُنْقَادًا رام بود ، سربراه بود .

سَلَسٌ : عَمَّ اِشْتِشَاکُ الْبُولِ بِه اخیار درادرار .

سَلَسٌ : وَفُلُوح رام ، سست چهار .

کَلَام — مَکْثَارِدَوَان ، مِخْنَانِ حَرْبِ وَزَم .

سَلَاَسَة : لَیْوَة زَمی ، رامش .

— کَلَام زَبَان آوردی ، روانی گفتار .

سَلَب : مَا یُسَلَب غَارَتْ ، غَنِیَتْ .

— نَهَب : نَارَاج ، چپاول .

— نَقَى : نَدَّ اِیْجَاب انکار ، رد .

علامه الثَّابِ او السَّابِ هَذِهِ (—) فَنَاشَهُ نَقَى —

سَلَبِی : سَالِبٌ : نَدَّ مُوجِبِ مَنَعِ ، وَاوَرَنَهُ .

— نَقَى : اِنْكَارَیْ اِنْكَارِی .

سَالِبٌ : نَقَطَ الذَّیْبَة روده و شکبه کشتار .

سَلَبَة : قِیْلَس مَرَس ثَابِ بُولَادِیْن .

سِلَاب : ثِیَابُ الْجِدَادِ جَامِه عَزَا ، لِبَاسِ سِیَاه .

سَلَاب : سَالِبٌ : مُنْعِیْبُ مَا لِقَبْرِ دُزْد ، رَاهِز ، غَارِکَرِ

أَسْلُوب : کَثِیفَة رَسْم ، رُوش رَاه

— نَقَطَ سَبَک ، شَبُوه ، طَرَز .

سَلَبَنْد : اِسَارِیْلُ اللِّجَامِ بِالْجَزَامِ (تَمَرِکَر دِهَانْدَ اِسَارِیْلُ)

سَلَّاتٌ : سَلَّ . سَحَبَ کَشِید ، بِهَرُون کَشِید .

— مَلَا یَه : قَلَعَهَا بِسُرْعَة (لِبَاسِ خُود رَا کُنْد ،

اِنْسَلَّاتٌ : اِنْسَحَبَ خَلَّتْ (جَمِ شَد ، دُزْدِکِ دُورْدِکِ)

— مَه : مَرَبَ فَرَارِکَرْد ، کَرِیْجَت .

— السَّیْفُ مِنْ مَضِیْفَرِ مِیْهَمَانِ بِه خُدا حَاقِلِی رَفَتْ .

سَلَجَم : لَیْنَتْ سَلْجَم ، کَلَر دُغْغِ .

سَلَخَ الطَّائِرُ : رَمَى بَلْعَمَهُ پَرْدَه فَضْلَه اِنْدَاخْت .

سَلَخَ : جَهَّزَ بِالسِّلَاحِ سلاح پوشاند ، مسلح کرد .

سَلَخَ الطَّیْرُ : نَجَّوَهَا فَضْلَه پَرْدَمَکَان .

سِلَاح : آله قِتَالِ سَاوِیْرِکِ جَنَکِ ، مِیْهَمَانِ .

— الدِّفَاع : دُزْع رُزَه ، وَسِیْلَه دِفَاع .

— اَلْخَرَاکَ : حَدِیْثَه کَاوَا مَن .

— اَلْمَطْوِیْ اَوِ السَّکِیْن : شَفَرَة ، نَقْلِ نِیْغَه ، لِبِیْزِیْن .

— اَلْمُجَبِّشِر : رَقْمُ مِنْ سَتُونِ ، لَشْکَرِ .

مُسَلَّط حَكْمَهَا ، حَكْمُوا ، حَاكَر .

(سَلَطَج) اِسْتَنْطَحَ الْوَادِي : كَانَ وَاِسْمًا عَرَضًا دُرُوبًا
بود ، جایی پهن و درو بود .

سَلَّاطِحٌ : مُسَلَّطٌ : حَيْثُ قَوِيَطَ كَرَعَتِي ، كَرَّاب .

سَلَطَمُون : سَلَطَانٌ بَحْرِي . حَنْجَل كَنْبُورًا مَارِجَنًا دَرِيَا .

سَلَّتْ . اِنْسَلَّتْ الْقَدَمُ : تَنَقَّلَتْ بِاَرْكَائِهِ ، شَكَرَ بَرَاثَتِ

— . الْاَرْضُ زَمِينَ شَكَافَ خَوْرٍ ، نَزَلَ خَوْرٍ .

سَلَعٌ : شَقٌّ شَكَافٌ ، تَرَكَ .

سِلْعَةٌ : بَضَاعَةٌ كَالَا .

— كَسَدَتْ كَالَايَ غَيْرَ مُقَابِلِ فِرَوشِ ، بَنَجُلْ .

— : كَيْسٌ شَعْمِيٌّ تَحْتَ الْجِلْدِ مِثْلُهُ ، تَحْمَدَان .

سَلَفٌ . اَسْلَفَ الْاَرْضُ : سَوَّاهَا زَمِينَ رَاهُورَ كَرَدِ .

— : تَقَدَّمَ وَتَبَقَى جَلُورُ رُفِّ ، پِشِ جِشْتِ .

— : مَقَى گَزِشْتِ ، سِپِهَشْدِ .

سَلَفٌ . اَسْلَفَ : اَفْرَضَ قَرْضِ دَادَ ، مَسَاعِدَ دَادَ .

تَسَلَفٌ . اِسْتَأْفَ : اَقْرَضَ وَاَمَ كَرَنَ ، قَرْضِ كَرَنَ

— : قَدَّ سَلْفَةً قَرْضَهُ بِيَهْمَ رَسَانَدَ .

سَلَفٌ : مَنْ تَقَدَّمَ مِنْ اَبَائِكَ نِيَاكَانَ .

— : حَيْثُ اَخْتَلَفَ پِشْبَنِيَان .

— : قِرضِ بِلَا قَائِمَةٍ مَسَاعِدَ ، قَرْضِ اِحْسَنَةٍ .

سِلَفٌ . زَوْجُ اَخْتِ الزَّوْجَةِ بَاِجْنَاغٍ ، هَذَا مِنْ .

۵ — : اَخُو الزَّوْجِ بَرَادَرِ شَوْهَرِ .

سِلْفَةٌ : زَوْجَةُ اَخِي الزَّوْجِ اَوْ زَوْجَةُ اَخِي (زَوْجِ اَخِي) بَارَنَ بَرَادَرِ .

سَلْفَةٌ : قِرضِ بِنَائِدَةٍ وَاَمَ ، قَرْضِ بَاِصْفَعَتِ .

— : مُسْتَدِيَةٌ پِشِ بَرَادَرِ . مَسَاعِدَ .

— اِلْهَادَ : ۵ قَرْضِ كَفِ قَوِي كَشْتِ .

سَلَفًا : مُتَدَمِّيًا پِشِ ، جَلُو ، قَبْلًا .

— (كَفَّوْكَ وَالتَّكْرُكُ سَلَا) بَاِتَدَائِهِ تَشْكُرُكَ فِطْرَ .

سُلَافٌ . سَلَاةٌ : اَجُودُ الْحَرِّ بِهَرَمِينَ نَوْشًا ، آبَ زَنْدَكِ .

سَالَفٌ : مُتَقَدِّمٌ پِشِ ، سَابِقُ .

— : سَابِقُ . مَاضٍ جَلَوِي ، پِشِ ، قَبْلِي .

— : اَلَّذِي شَكَّرَ نَا مِهْرِدَه .

— : الْقُرُوسُ : عَمَلَرُ . دِيْمَانُ زَلْفَعَرُوسًا ، مَلِكُ بَاغِ غَرْبِ

فِي — : الزَّمَانِ دُرُورَ كَارَانَ گَزِشْتِه .

سَالِفًا : سَابِقًا پِشِ اَزَايِنَهَا .

مِسْلَفَةٌ : اَدَاةٌ لِقَمْعِدِ الْاَرْضِ بَعْدَ عَرَفَتِهَا شَانَدِ زَمِينَ حَافِ

۵ مِسْلَفَاتٌ : مِسْلَفَةٌ : ۵ كِبَرِيَاتٌ نَمَكُ جَوْهَرِ كُوْكَرَدِ .

— : اَلْحَبِيدُ زَا جِ سَبَرِ .

— : الرِّحَاسُ سُولِفَاتُ سَرَبِ .

— : اَلزَّنَكُ تَوْنِيَايَ رُومِي .

— : اَلصُّوْدَا نَمَكُ فَرَنَكِي مَصْنُوعِي .

— : اَلْمَانِيَا نَمَكُ فَرَنَكِي اَصْلِ .

— : اَلنَّحَاسُ زَا جِ كَبُودِ .

— : اَلنَّشَادُ نَمَكُ اَمُونِيَاكَ .

تَسْلَفِيْدٌ : ۵ كِبَرِيَاتُورُ رُكْبِ كُوْكَرَدِ بَا جِسْمِ سَبِيْطِ .

سَلَقُ الْغَنَمِ وَهِيْرُهُ : اَعْلَاهُ وَطَبْعُهُ كَوِشَتُ رَا بَا رُكْبِ پِشْتِ

— : سَمَطٌ . اَخْرَقَ بِاِيْخَارَ بَا اَبْ كَرْمِ سَوَازَنْدِ .

— : بَالِصَانِ اَوَلَاتِ تَلِيْ كُرْدِ ، بَدْرُ حَفِ كُرْدِ ، سَبِيْرُ كُرْدِ .

— : بَالِصَوْتُ زَحْمِي كُرْدِ ، دِهْنِ كُرْدِ .

— : اَلْحَرُّ اَلْبَيَانُ خَشَكُ كُرْدِ ، پُزْمِرْدَه كُرْدِ .

تَسْلَقُ الشَّجَرَةَ وَالْمَخَاطِطَ اِذْ رَخَّ وَدِهْوَارِ بِلَا رَفْتِ

— : اَلتَّلَمُ اِزْدَرْبَانِ بَا لَارَفْتِ .

— : اَلنَّبَاتُ : عَرَشٌ كَيَا . بَالَا اَمَلِ وَبِدِهْوَارِ پِشِيدِ .

سَلَقٌ : مَقْدَرٌ « سَلَقِي » جَوْشِ ، سَوْخَتِكِي .

۵ — : سَلَقُ : نَبَاتٌ بُلْبُلُخِ چَنْدَرِ ، بَرَكِ چَنْدَرِ .

سَلَاةُ السَّارِ : بَذَاةٌ بَدْرَهْمِي ، بَدْرَبَا ، نَاسِرَ كُوْكَرَدِ .

۵ سَلَاةُ قَرْنِ : ۵ تَرَابُ اَحْمَرُ خَاكِ سَرِخِ .

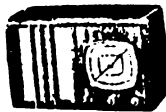

سِلَاقِي : سَلَوَقِي : نَوْعٌ مِنَ الْكِلَابِ

سَلَوَقِي : مَقْدَرُ الْاِنْسَانِ فِشْكِنَاكَ

ناخداي كمشقي

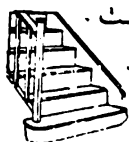
سَلْبَقَة. ۱. سَلْبَقَة آبگوشت، سوپ، شوربا.
 — طعام مثلوق خوراك آب پن.
 — طيعة غريزه، نهاد، سرشت.
 تَسَلُّق بالاردی.
 حَبْل الـ: جيتار نناجكروسيه آن بالا مېرند.
 مَسَاوِق جوشيډ وېنځه.
 مَسَلَق بالاردوند.
 نَبات — مَرَش ځايه خزند.
 سَلَك الطریق راه راپېمور.
 — المكان والى: زير پاكداشت، عبور كړد.
 — ساز: تصرف سلوك كړد، رفتار كړد.
 — بموجب كذا بنابر، بطريق، مطابق... عمل كړد.
 ۵ — التذير: تنجح كامياب شډ، رستگار شډ.
 — اَسْلَک: نظم، ۱. تقسم به څخه كشيډ.
 سَلَك الحَبْط: حل عَصَمه، گره كوونځ رازهم بار كړد.
 — الاثر الفعّلة: اړكړه درآورډ، بار كړد.
 — الاثنان: خاتما دنداها را خلال كړد.
 سَلَك: حَبْط ځي، رسته.
 — مَقْدِي سيم.
 — نَاقِي: اظهور پېچك.
 آله الحزم بالسلك منگنه.
 لاسلكي: بلا اشلاك به سيم.
 اشاره لاسلكية علامت به سيم.
 رسالة لاسلكية راديو تلگرام.
 محارة لاسلكية محارة به سيم.
 جهاز التقاط لاسلكي.
 دستگاه گيرنده به سيم.
 قابل الاصلكي: (خاړه كنده) (باب به سيم).
 سَلَك: المصدر من «سلك» پړوى، متابعت.
 — البعير: بلاعة درباخوردی.
 — الهواء: طيران هواپيانه.
 ۵ سَلَاكَة الاثنان: خياله خلال دندان.

سَلُوك: تصرف، مېر رفتار، اخلاق.
 — البعير والهواء: درباخوردی و هواپيانه.
 آداب او علم الـ: آئين معاشرت، مړم ډاډ، علم آداب.
 حُسْنُ الـ: خوش رفتاری، خوش اخلاقي.
 سَوَا الـ: بد رفتاری، بد اخلاقي.
 سَلُوكي: مثلكي خوش رفتار، باادب.
 المذهب السلوكي آيين مردم داری.
 سَلَك: قهرستود او مَرَقَل صاف، باز، غېرستود.
 — مَطْرُوق: قابل عبور.
 مَسَلَك: طريق راه، روش، رسم.
 (صل) سَل: اسفل: اتساع برفق، آهسته كشيډ.
 برون آورد.
 اسفل: اسفل او سكتا شمشير با چاغو كشيډ.
 سَل ۱. اسفل: مرض بالسفل (شډ، مسلول شډ).
 اسفل ۲. اسفل: انسحب خفي (ناپيديد شډ، نا پيديد شډ).
 — الـ: إلى المكان: دزدکی دفت، خزید.
 سَل: مُرَال (مرض) سب لازم، سل.
 — تَمَرُوق: سل سينه.
 — رُسُوق: سل ربوی.
 — مُسْتَعْمَل: سل سواره.
 ۵ سَل: سَلَة: سَبَت: سَط سبد، تَوِيل.
 سَلَة: المَهْلَن سبد کاغذ پاره.
 لعبة كرة الـ: بازی باسک بال.
 سَلَال: صانع السلال سبد ساز.
 سَلَالَة: قتل دوده، زاده.
 — اصل: جنس نژاد، نهنه.
 — أصل النسب: شجر نامه، دودمان، تبار.
 — طائفة: خاواده.
 — ملحقية: خاندان سلطنتی.
 علم السلالات البقرية و مميزاتها: نژاد شناسی.
 سَلَالِي: مختص بسلالة النسب: شجره، دوده، نهنه.

تَسَلَّمَ: استَلَمَ: تَنَازَلَ: دربان کرد، نوبل گرفت
تَسَلَّطَ: غَطَاكَ (مَتَلَا) نامرات داد یافت کردم.

اِسْتَسَلَّمَ: تسلیم شد، عیب نشست.
- لَنْفَبَه (مَتَلَا) از جا در رفت.
سَلَّمَ: سَلَّطَ: دَرَجَة: یَلَه

- سَلَامُ الْبَيْتِ: پُلْكَانِ خانَه.
- یَكْبَانِکی: او دَاثِرْ پُلْكَانِ مَقْرُك.
- مُتَسَقِلْ: مِعْرَاجْ زردبان.
- الْعَرَبَةْ أَوِ التَّرَامْ: اَكْمَالْهَا رَكَابْ زَرَبَانِ (دُرُك).
- الْحَدْمْ (سَرَى) پُلْكَانِ عَقَبْ خَانَه.
-: وَسِيَة. آلَهْ آتْ. اِرْزَار.
-: صَدَقَة: ال: بَطْطَة: پَاگُور.
اِتَّخَذَه: سَلْحَا: وَسِيْلَه قَرَارَدَار، زردبان نَرْتَه خُو فرادار
سَلَامْ: سَلَامْ: تَكْبِيْهَة: صِلَحْ. آسُودُكِي.

-: حِدَه: حَرْبْ: صِلَحْ، حَالَكْ: صِلَحْ، آسُشِي.
-: سَلَامَة: اِشْنِ: اَمْنِيَّتْ، آرَامِش.
سَلَمِي: صِلَحْ: طَلَبْ: صِلَحْ: جَو.
سَلَامَة: الْ: الْخُلُوفْ: مَنُوبْ: دَرَسْ، بِعَبَب.
- اَنْبِيَة: اِخْلَاصْ: سَادُكِي، خُلُوصْ.

Δ -: تَوَعْ: مَنُ الْفَانَقِ
رُودُ پَرَكُورْ (سُوسَهون)
بِتِلَامَة: نِيْشَه از رُودِي حَسَن نِيْت.
(مَشْهُوْبَا) بِالسَّلَامَة: خُذَا نَكْمَلَار، خُذَا حَافِظ.
سَلَام: نَجْمَة: دُرُود، سَلَام، شَاد بَاش.
- قَضَايِي: سَلَامْ: نَظَامِي.
Δ -: نَبِيْهَة: وَطَنِي: سِرُودْ: مَلِي.
دَارُ الْ: اَلْجَنَّة: بَهْشْت، فَرْدُوس.
دَارُ اَوْ مَدِيْنَة: الْ: بَنَدَاد، بَعْدَاد.
دَارُ الْ: بِنِيَاد، فَرْدُوس، اَمْرَه، بَنَدَرگَاهِي دَرَامِشْ بَاشِي.
نَهْرُ الْ: دِيْبَلَه: دَجَلَه.
اَلْسَلَامُ عَلَيْكُمْ! دُرُود وَتَهْنِيْتْ بَر شَا بَاد.
Δ بِاَسَلَام! (لَا تَعْجَبْ) عَجَب، اِي شَكُفْت، اَفُوس.

-: مَخْمَصْ: بِاَلْجَلَالَةِ الْبَشَرِيَة: دَابِلَه: مَرْتَدَارِي شَنَاعَه.

سَلِيلْ: مَن نَشَلْ زَارَه، زَادَكَان.
-: مَسْأُولْ: مُصَابْ: بِالشَّلْ: مَبْلَا: بَاخُوشِي.
-: مَسْنَلْ (كَالْبَسْمُ): شَمْبَرَكِي: بَرَهَنَه.

مِصْلَة: اِبْرَة: كَبِيْرَه: جَوَالِدُوز.

-: بِنَا: بُرُجْ: مُشْتَقْ: الطَّرْفْ: بُرْجْ: عِزْ: اَوْ عَلِي بَارِيك.

-: قَرَمُون، قَمُود: ال: سُنُونْ: مَرْمِي: شَكْلِي: سَنَك.

• سَلَامْ مَن خَطَرِ: نَجْمَا: اَزْخَطَرِ: نَجَاتْ: پَانَت، جَاسَمُ بَر.

-: مَن عَيْبْ: سَالِرُود، بِعَبَب: بُوَد.

سَلَامْ: عَلِي: حَيَا: سَلَامْ: كُور، دُرُود: كُفْت.

-: اَلِي: نَاوَلْ: سِهَرْد، تَسْلِيْمْ: كُور، دَار.

-: اِعْلَانَا: قَضَايَا: اِبْلَاغْ: فَا بُوَنُغْ: كُور.

-: الْاَقْرَالْ: وَكُذَار: كُور، سِهَرْد.

-: اَمْرَه: اَلِي: اَلله: كَارْخُود: رَا بَجْدَا: بَارُ: كُذَارُود.

-: بِالْاَكْثَرِ: قِيْلَه: قَبُولْ: كُور، بِذِيْرَفْ، نُونْ: دُرُود.

-: جَدَلَا: بَدِيْهِي: پَنْدَا سَت، مَسْلُومَانَسْت.

-: اِنْفَادْ: وَذَعْنْ: تَسْلِيْمْ: شَد، سَرَفَرْد: اَوُور.

-: اَوْ قَدَمْ: دَفَاتِيْرَه: دَفَا: رُخُود: رَا سِهَرْد.

-: اَلِي: الْعُدُو: بِدَشْمَنْ: تَسْلِيْمْ: شَد، بِجَانِ: تَسْلِيْمْ: بِيْت.

-: مَن خَطَرِ: نَجَاتْ: دَار، رَهْمَا: دَار.

-: سَيَقَه: اَوْ سِيْلَا حَه: شَمْبَر: بِاَسْلَاحْ: خُود: رَا بَر مَن: كُذَارُود.

سَلَمْ: يِلَاخَتْ: ا: دَسْنَهَا: بَا: لَا.

-: (اَلِي) عَلِي: سَلَامْ: مَر: بَا: و: بَر: سَان.

هَذَا لَمْ: صَالِحْ: صِلَحْ: كُور، آسُشِي: كُور.

أَسَلَّمَ: اَلِي: اِنْفَادْ: تَسْلِيْمْ: شَد، نُونْ: دُرُود، تَسْلِيْمْ: كُور.

-: خَذَلْ: خَانْ: خِيَانَتْ: كُور، بِيَاد: دَار.

-: اَمْرَه: اَلِي: اَلله: كَارْخُود: رَا بَجْدَا: سِهَرْد.

-: الرُّوْحْ: نَفْسْ: اَخْرِيْن: رَا كَشِيْد، جَان: سِهَرْد.

-: تَعْدِيْن: بِالْاَسْلَامِ: بِدِيْنِ: اَسْلَامْ: مَشْرُوف: شَد.

سَمْعَةٌ: شُهره. جِئت شهرت، آوازه .

— حَبْدَة خوشنای . نیکامی .

— رَدْبَة رسوائی ، بدنامی .

حَسَن اَوْ حَسْبُ اَلْـ خوشنام ، نیکام .

رَدِي اَلـ بدنام ، رسوا ، بے آبرو .

سَمَاع : خِلاف القِیاس مورد قبول برائت افعال .

مَقْصُور عَلِ اَلـ محدود بآنجکه که شنید شد

سَمَاعِی : مأخُذ بِالْأُصْنُ اُجْه که از راه گوش شنید بشود .

— نَقَلْ مَسْنِ بِحَدِیْث وِروایث .

سَمَاعَة الْبَابِ چکش در، زنگ درخانه .

— نَلْبُون گوش نلفون .

— فُسْتَرَف فونوگراف .

سَمَاعِ سَمِیْع . مُسْتَمِیْع شَونَد .

سَامِعُون . مَسْمُوع شَونَدگان ، حضار .

أَسْمَع . اِسْتِمَاع گوش کردن .

فَقَرُ الْقَلْبِ اَوْ الرِّئَیْنِ اَلتَّسَمُّ گوش کردن بهضریان قلب .

مَسْمَع : مَدَى السَّمْعِ گوش ترس ، صداس .

عَلِ — مِنْ دَرِزِر گوش ...

وَسَمِعَ . وِسْمَاع العُذْر گوش سپنه .

مَسْمُوع : یُسْمَع رسا ، شنید شد .

غیر — خَافَ صَدَا اَهْمَنَه .

سَمَق : غَلَا طَالَ بلند شد و فدا کشید .

سَمَاق : طَوِيل مُزْنَع بلند بالا .

سَمَان : نَبَات عَطِر اَوْ رَسْمِیَس سمان .

حَبَر سَمَاقِی سَنَك سمانی رنگ .

سَمَك : رَفَعَ بلند کرد . بالا برد .

سَمَك : کَانَ بِجَمَاعِ کَلَمَتِ بود ، خفیم بود ، سبُر بود .

سَمَك : ضَدَّ رَفَقَ غَلِیظ کرد ، قوا آورد .

سَمَرَمَر : زرزور الجراد سار (پرند) .

سَمَسَرَ : تَوَسَّطَ بَيْنَ الْبَايِعِ وَالشَّارِي [معامله شد .
دَلَالی کرد ، واسطه

سَمَسَرَة : حَمْلُ الْيَسْلَرِ اَوْ اُخْرَتُهُ [دَلَالی یا حَمْلُ دَلَال (رکیبون) .

سَمَسَار : دَلَال . وَسِیْط دَلَال ، واسطه ، میانجی .

— یُورَسَة (مِصْقِق الْأَوْرَاقِ الْمَالِیَّةِ) دَلَال سهام .

سَمَسِم : جُلُجُلَان . حَبَرَتِ الْبَرَج دانه کجند .

سَمَسَمَسَم : سَمَسَم (راجع فم)

سَمَط : صَبَتْ سَكُونُ کرد ، خاموش نشست .

— سَلَخَ (اَوْ نَظَفَ) بِالْمَاءِ الْحَارِّ [بِأَبْكَرِمْ شُكْ
سَلَخَ (اَوْ نَظَفَ) بِالْمَاءِ الْحَارِّ [بِأَبْكَرِمْ شُكْ

ط : حَرَقَ بِسَالِ اَوْ بِحَارٍ بِأَمَامِی سوزاند

سَمَاط : دَوَّرُ طَعامِ نَوْبِ خُوراک .

— : مَائِدَة الْأَكْلِ مِيز خوراکخوری .

— : مَا یَبْسُطُ لِیُوضَعَ عَلَیْهِ الطَّعامُ سَفَر .

سَمِیْع : اَدْرَكَ بِالْأَذْنِ شنید .

— بَكْدَا : بَلَّغَهُ خَبْرَهُ بِگوشش رسید .

— مِنْهُ وَلَهُ : اطَاعَهُ گوش دار ، اطاعت کرد .

— عَرَضًا (اَيْ اِنْفَاقًا) تَصَادَفَ اَسْمَاعُ اسْمَاعِ سَمِعَ کرد

لَمْ یُسْمَعْ بِیْ بے سابقه .

سَمِعَ . اَسْمَع : جَلَّه یَسْمَع شَونَد ، بِگوشش خوا

— یُو . نَدَوَ رسوا کرد ، بدنام کرد .

سَمِعَ — الدرس : تَلَاَه اِزْ بِرْخَوَانَد درس را پس دار

اِسْمَع . اَسْمَع اِلَیْهِ : اُصْنِ گوش دار ، گوش کرد .

— خَلَّه سَمِعَ : نَصَنَتْ گوش پَسَا ، اِسْمَاعِ سَمِعَ کرد

سَمِعَ . سَمِعَ اِسْمَاعِ شَونَد .

— : مَسْمُوع حَالَة السَّمْعِ حَسْ شَونَد .

شَاهِدُ سَمْعِ : غَیْر شَاهِدِ الْبَیَانِ گواهی که بِگوش شنید .

شِهَادَة سَمَاعِ گواهی از راه نقل قول .

نَقَلَ سَمْعَهُ گوشش سنگین شد .

سَمَاعًا واطَاعَة بِحِشْم ، اِذْ وَهْ جَانِ دَلِ اطاعت میکنم

سَمْعِی : مَخْتَصٌّ بِالسَّمْعِ وابسته به شنوائی ، صوت .

عَمْرُ السَّمْعِیَّاتِ صَدَا شَنَاسِی .

سَمَك. سَمَاكَة: حَيْدَرَةٌ {ضَخَامَت، غَلَطَن} سَمَكِي. كَلْفَن. سَمَك. سَمَف. سَمَف. طاق.

سَمَك. كُلُّ حَيَوَانٍ مَائِيٍّ مَاهِيٍّ، جَاوِزِ آبٍ.

— بَجَرِيٍّ مَاهِيٍّ آبِهای شور.

— نَبَوِيٍّ مَاهِيٍّ دُرُوحِ خَانِه.

۵. — فِي مَاءٍ: ۵. حَتَّكَ رِزْقَكَ {اللهُ يَغْنِي، بِسَبْطَالِ تَرْبِيَةِ اللهِ بِرُورِشِ مَاهِيٍّ.

حَيْدَرِ اللهِ. مَاهِيٍّ كَبِيرٍ.

عَنْصِ بَسْبَدِ اللهِ وَابْتِهَاجِ كَبِيرٍ.

بَجَرَةُ حَيْدَرِ اللهِ. تَوْرِ مَاهِيٍّ كَبِيرٍ.

سَمَكِيٍّ: عَنَصٌ بِالْأَشْيَاءِ وَابْتِهَاجِ مَاهِيٍّ مَا.

سَمَكَة: وَاحِدَةُ السَّمَكِ يَكُ مَاهِيٍّ.

۵. — فِي تَوْبَةٍ: بَشِيقَةُ {فَطْلَةُ مَتَلَّةِ تَوْبِيهِ (تَكْسِرُ كُو) (دَرْجِيَّ).

سَمَاك: مَارُفَعٌ بِهَالِئِيٍّ. دَبْلَر، اِهْرَم.

الْأَفْعُولُ: السَّنْبُلَةُ سَنْبَلُهُ.

الْارَاحِ: حَارِسُ السَّمَاءِ سَمَاكُ رَاغِ (دَرْعِلَمْ جُوم).

سَمَاك: بَانِجُ سَمَكِ مَاهِيٍّ فَرُوشِ.

—: صَانِدُ سَمَكِ مَاهِيٍّ كَبِيرٍ.

سَمِيكَ: حَيْدَرٌ رَفِيقٌ كَلْفَن، غَلِيط.

سَمَكَة: حَوْضُ تَرْبِيَةِ الْأَحْيَاءِ الْمَائِيَةِ حَوْضِ بَرُورِشِ مَاهِيٍّ.

۵. سَمَكْرِي: ۵. سَمَكْرِي ۵. سَمَكَارِي {أَهْنُ كُوبِ، حَلْبِي سَارِ.

يَكُونُ أَلِ. هَاوِيَّة.

سَمَل. اسْتَمَلَّ قَبْتَهُ جَيْشَمَنْ اَزْكَاسِه دَرَاوُزِ.

—: اَسْمَلُ التَّوْبِ كَهْنِه شُد، پُوسِيد.

سَمَل (أَسْمَال): قُوبُ خَلَقَ بِالِ لِبَاسِ كَهْنِه، پَارِه، زَنْدِه.

سَمَم. سَمَّ الرِّجْلُ أَوْ طَمَانُهُ مَسْمُوكَرْد، سَم دَرُغُورِ الْكَلْفَنِ.

— الْجِرْحُ: اَنْخَلَهُ زَحْمُ رَاچِرِ كَبَرِ كَرْد.

—: لَوْتُ وَافَسَدَ آلُودِه كَرْد، فَاسَدَ كَرْد.

سَمَمَ الرِّجْلُ مَسْمُومُ شُد.

— الْجِرْحُ فَاسَدَ شُد، شَفَا قُولُوسِ شُد.

سَمَم: تَغْتَبُ سَوَارِخَ، رُوزْنَه.

—: قَتَبَ زَهْرَ، تَرْكَبَ زَهْرَه.

— الْفَارِ: شَكَّ مَرَكِ مَوْشِ.

— قَتَلَ زَهْرَ كَشَنَدَه.

— تَوْبِي: قَبْرُوسُ مَازِ زَهْرِ كَبَرِ نَاخُوشِي.

سَمَامَة: سَبُوتُهُ پَرُوسُو، چَلِچَلِه.

سَمُوم: رِيحُ خَارَةِ مَادِبِيَارِ كَرْمِ وَسُوانِ.

سَمَامَة مَسَم: سَمِيَّ كَشَنَدَه.

— اَبْرِي: اَبُورِ بَرِيسِ بَرِجِه.

سَمَم: زَهْرُ لُودِگِ، سَمَتِ.

— بُولُ: دَاخِلُ شَدَنِ اِدْرَارِ دَرُخُونِ.

— دَمُويِ مَسْمُومِثِ خُونِ.

— ذَاتِي مَسْمُومِثِ فَطْرِه.

أَعْرَاضِ —: فَنَازِمَةُ مَسْمُومِثِ.

حَالَةُ —: حَالَتُ مَسْمُومِثِ.

مَسَامُ الدِّجَلِ: تَقْوِبُهُ سَوَارِخِهای پَرِزِيدَن.

مَسَامِي (ذَو مَسَامِ): دَارِی خَلَلِ وَفَرَجِ.

مَسَامِيَّةُ پَرُوسَاوَحِي.

مَسْمُومُ مَسْمُومِ.

سَمَن: كَثُرَتْ شَعْبُهُ بِهَآوَرْدِ، جَانِ شُد، فَرِهَرِشِ.

—: رَادَّ وَزَنُهُ دَرُفَنِ زِيَادَتِ شُد.

سَمَن: صَبَرَه تَمِينًا جَانِ كَرْد، فَرِهَرِ كَرْد.

— الْبِجَلُ: عَلَانَةُ كُوسَالِرِ دَارِ عِلْفِ بَسْتِ.

سَمَن: سَبَلَا ۵. مَسْمُومِ كَرِهَ آسْتِزَه.

سَمَن سَمْعُهُ: كَثَرَةُ الشَّعْمِ عَلَى الْبَدَنِ وَاشْتِنِ بِه.

—: رَوَالَةُ فَرِهَرِي، چَاغِ.

— مَقْرُطُ ثَوْمَتِ دِجَلِ زِيَادِ.

سَمَن: سَمَانِي ۵. سَمَانُ بِلَدِ رَحْمَتِ.

سَمَان: بَانِجُ الشَّعْمِ دُوعْنِ فَرُوشِ.

۵. سَمَانَةُ الرِّجْلِ: رِبْشَةُ السَّاقِ كَلْفَنِ مَاهِيٍّ سَادِ.

اُتَمی : اَرْفَع ، فَوْقِ بَرِّ ، بِالْاِثَرِ .
 سَامٌ : اسمُ زَیْلِ (ابنِ نُوح) پِرِ نوحِ پِا مِہرِ .
 سَامِی : از زَادِ سامِ .
 اِسْم : لَفْظُ مَوْضُوعِ لَتْنِینِ عُمِ ، نامِ .
 — یِفْت : شُہْرَہ ، مَعْرُوفَت ، نامِ آدِرِی .
 — اَلکِتَاب وَتَحْمِہ : عُوَانِ نامِ کِتَابِ .
 — الشُّہْرَہ : لَقَبِ لَعِبِ .
 — العائِلَہ : نامِ خاوندِ گِی .
 — شَخْصِی : اِسمِ المَوْلَدِ نامِ اَصْلِی .
 — مُتَعَدِّل : نامِ دِیگرِ ، نامِ عَارِضِی .
 — کَلَابِہ اَوْ مَقْطُوعِہ : نامِ ساخِنگِی ، بَدَلِی .
 — مُتَعَدِّل (لِالتَّالِیفِ) : نامِ عَارِضِی (دِرِ نِگارِش) .
 — عِلْمِہ : اسمِ خَاصِ .
 — (فی النِّعِو) مَوْصُوفِ .
 — اَلْاِشَارَہ : اسمِ اِشارَہ .
 — اَلْبَدَلِ عَطْفِ بَيَانِ .
 — التَّضْمِینِ تَقْصِیرِ .
 — اَلجَمْعِ : اسمِ جَمْعِ .
 — اَلجِنْسِ : اسمِ عَامَہ ، اسمِ عِینِ .
 — تَحْکِیْمِی : سَبَرِ لَعِبِ اِسْہِزْ اِہِ .
 — اَلْمَدَدِ : اسمِ عَدَدِ .
 — اَلْبَیْنِ : اسمِ جِنْسِ .
 — اَلْفَاعِلِ (فی النِّعِو) : اسمِ فاعِلِ .
 — اَلْمَفْعُولِ : اسمِ مَفْعُولِ .
 — اَلصَّخْرَہ : اسمِ جَمْعِ .
 — مَتْنِی : اسمِ مَعْنِی .
 — مَفْرُوعَہ : اسمِ خَاصِ ، اسمِ عِلْمِ .
 — مَوْضُوفِ : مَوْصُوفِ .
 — نَصِیرَہ : اسمِ نِکَرِہ .
 — بِاسْمِ فُلَانِ : بِاسْمِ فُلَانِ .
 — اِہْمِی : بِالْاِشْمِ قَطْعِ اِسْمِی .
 — عَنَسَی : بِالْاِشْمِ ، (فی النِّعِو) وَاِشْمِہ ، بِاسْمِی .
 — حَمْلَہ اِہْتِیَہ : حَمْلَہ اِسْمِیَہ .
 — نَبِیَہ طَبِیہ : فِہْرَتِ ، مَوْضُوعِ اِسْمِی اَزْہِہ اَصْطِلَاحِ عَلِی .
 — لَعَبِ لَعِبِ .
 — مَتْنِی : مَدْعُوعَہ ، نَامِیدِشْدِ ، خَوادِشْدِ .
 — سَتُورِ (فی سِرِ) : مَحْجُورِ .
 — مَوْرِکِنِ : سَبَرِہ ، اَلتَّنِینِ لِبَاسِ سَمِی شَبَرِہ .

سَمِين . شَعِيم (او مَدِين كاللعم) جان ، نومند .
 — : بَيْنُ قَرَبه ، گوشالو .
 مَسْمَن پرورداری .
 ۰۰ مَسْمَنشُو : ۰۰ مَسْمَنشُو : نَرَابَه سِیمان .
 ۰۰ مَسْمَجُونِي : بِلُون السَّاء رَنك سَمَاء نيلگون .
 ۰۰ مَسْمَدَر . مَسْمَدَل : عَرُوس السَّاء سَمَك .
 — المار سوساراي .
 سَمَة (لي وسم) نشان ، علامت .
 ۰۰ مَسْمَهَرِي : مَسْمَدَل القَامَر ميانه بالا .
 ۰۰ مَسْمُو : عَلُو اوج ، بلند ، ارتفاع .
 — : رَفَعَه . مَسْمَدَه . والاَضْرُث .
 — الأَيْمَر . والاَضْرُث شاهزاده .
 مَسْمِي . اَسْمِي . مَسْمَا ناميد . اسم گذار ، نام گذار کرد .
 — ۰۰ — : الِکتاب عنوان گذار .
 — الرجل : ذَكَر اسم الله نام خدا را بر زبان آورد .
 مَسْمَا : عَلَا وارتفع بالارفت اوج گرفت .
 — بر . اَسْمَاء : رَفَعَه وَاَعْلَاهُ بلند کرد ، بالا برد .
 مَسْمَت نَفْسُهُ الی آرزو کرد ، هوس کرد ، بلند پرواز کرد .
 مَسَامِي : فَاغَر وجز خواند ، غر بر زبان کرد .
 مَسْمِي ناميد شد ، خوانده شد .
 مَسْمِي رَفَات کرد ، هم چینی کرد .
 مَسْمَا : مَسْمَت حَسَن نام نيك ، خوشنامی .
 مَسْمَاء : مَا يَحِيط بِالْأَرْضِ مِنَ الْقَضَاءِ اَسْمَاء گنبد آسمان .
 — : جَلَد فَلَك .
 — : جَنَّة بَهشت .
 — السَّهَوَات فَلَكُ الْفَلَاح عَرِش آسمان هفتم .
 طَبُور السَّهَاء پرندگان هوا .
 مَسْمَانِي : سَهَاوي : علوي آسمانی .
 ۰۰ — : رُؤُوحِي خدائي .
 ۰۰ — : بِلُون السَّاء اَلْمَرَنك .
 سَمَاوَة : كَسَفَ بِجَمْعِهِ نِمْشَه سينه .
 مَسْمِي فَلَان هم اسم فلان .
 — : سَم : عَلَ ، بالا ، بلند مرتبه .

— القلم أو المسطر أو الأثر الخ نوك، نيزى .
— القيسن: أول ما يظهر من الأسنان وندان شهره .
— القولب: حَزْزٌ وندانه بیج .
— الحرات آهن خیش، تخته خیش .
— المنجل: قرفظ، طوبیتر جرخ ریک .
— طایع: خیرس وندان آسیاب .
— قاطع: ثبیته وندان برندا، وندان جل .

۵ — جَریش الطعین سبوس آرد، آشغال .
۵ — الکلب: جلّیه بمباریه کج بری وندان نما .
۵ — سینّه: جلّیه بمباریه کج بمباریک

۵ — سینّه عدله: خوصه (و ایستار) کنکه چهار گوش
صبر ال. خردسال، بجه .
صکیر ال. سالخورده، پیر .
صکبر سیاه من بزرگراز ...

الیم او وجع الین درد وندان .
طیب آشتان دندا پوزشک .
طهم آشتان دندان عادی، بکدشت دندا .
فورشه آستان: مسواک (انظرش) مسواک .
مغنيس بالاسنان وابسته بدن انسانى .
صنون: متعوق الانسان گود وندان .
میان المص. نصله سر نیزه .

صنّه: قرض واجب، حکم، فرمان .
—: شریعه قانون، دستور .
— الطیعه ناموس طبیعت .
— (و الدین الاسلامی) احادیث نبوی .

أهل السنّة سنی .
سنّه (في سنو) سینّه (في وسن) .
صنّان السکاکین چاقو تیرکن .
آسنین: طلوع الانسان داند وندانها .

وسن: میشد. دولاپ سن السکاکین چرخ چاقو تیرکن .
—: حجر السن سنک فسان، سنک چاقو تیرکن .

— الاشکاف سنک دمیر (در کشت و زنی) .
— الزيت سنک چاقو .
— الموسی (المجلد): آفایش چرم پنج تیرکن .

مسن: متقدم في السن سالخورد، پیر، فریوشت .
مسنن: متفرق وندان دار، وندان وندان .
—: ذواتشان وندان دار .
—: مؤنل نوك نیز .

شریط حدیدی — زنجیر وندان دار .
مسننون: متحد نیز .

• سنّه (في سنو) • سینّه (في وسن)

• سنه دزیم: تجلس اليهود الاعلی شورا عالی یهود .

(سنو) سنّا البرق: آخه درخشید، ناگهان روشن شد .
صنّا: صنایع ستامکی (مسهل) .

صنّه: عام. قول سال .
—: ثبیته سالشمی .
—: قریبه سال قره .
—: صکین سال کپه .
—: مایه سال مالی .
—: میلادیته سال میلادی .

—: خریته سال هجه .
یوم رأس ال. روز اول سال نو، نوروز .
سینّه (في وسن) خواب، پینکی، چرت .
سنهوی: غایبی، حولی سالانه .
سنویا: في السنه من السنه سالی، در سال .

—: کل سنّه مهال، همساله .
• سنودیس: یجم رؤسا، مذهب دینی | شورا رؤسا کلید .
• سنور (في سنر) گربه .
• سنو نو، سنو نو: سنامه (انظرهم) پرسو .

• سنی، سنی: بسر، سهل آسان کرد، فراهم کرد .
• نسوی: تیسر فراهم شد، ممکن شد، امکان داشت .

سَهْلٌ عَلَيْهِ: هَوْنٌ. آسان کرد: آسان ساخت
 — لَهُ الْأَمْرُ: رِيسَالٌ كَارِراً فَرَاهِمٌ كَرْد
 — مُتَهَدِّدٌ: جَوْرُ كَرْد، زَمِنَه وَ مَقْدَمَاتِ كَارِراً
 — سَوَى الْعَالِي بِالْوَالِي: بَارَزَنده صَاف كَرْد، هَوَار كَرْد
 سَاهَلَهُ: تَسَاهَلَ مَعَهُ. آسان گرفت: كَار آمد
 تَسَهَّلَ الْأَمْرُ: تَسَاهَلَ. آسان شد
 أَسْهَلَ الْبَطْنَ: الْأَنْفَا. لَبَنَت داد
 أَسْهَلَ: انْطَلَقَ بَخْلَةٍ. شَكش كَار كَرْد
 سَهْلٌ: تَبَر. مَقْشَن. آسان، راحت، غَيْر مَشْكَل
 — يَنْفَط: صَاف، سَادَه
 — مُتَهَدِّدٌ: تَرَاژ، هَوَار
 — اَرْضٌ مُتَبَيِّطَةٌ: دَشْت، جَنَكَه
 — الْاِسْتِمَالُ: عَلِي، آسان
 — الْحَقْمُ: زَوْد هَقْم
 سَهْنَةٌ (اداة مَقْبِيئَةٍ): نَخْتَه حُرُوفِ كَوْب
 عَمَلَةٌ سَهْلَةٌ (التَدَاوُلُ): پُول رَايَج
 سَهْوَلٌ: دَوَاءٌ مُسَهِّلٌ. دَارُو مَسْهَل
 سَهْوَلَةٌ: هَوْنٌ. آسان، رَاحَتِي
 يَسْهُولَةٌ: بَلَاغَةٌ. بَاسَاغَه
 سَهِيلٌ: رَاسِمٌ نَجْم. ستاره سَهِيل
 إِسْهَالُ الْبَطْنِ: شَكْمِ رُوش
 تَسَاهُلٌ: مُلَابَقَةٌ. مِلَامِيَّت، اِرْفَاق، آسَاكِيَر
 — تَسْلُحٌ: كُذْشْت، اَعْمَاض، چَتْمِ پُوشِي
 مُسَهِّلٌ: مُسَهْوَلُ الْبَطْنِ. شَكْمِ رَوَان
 مُسَهِّلٌ: مَشْوَه شَرِبَتَه. مَسْهَل
 — يَطْلُقُ الْبَطْنَ: كَار كَرْن
 — خَفِيفٌ: مُلْتَقِنٌ. مَلِين
 مُتَسَاهِلٌ: مَلَانِي. آسان كِير، مِلَامِي
 — مُتَسَاجِعٌ: بَاكُذْشْت
 سَهْمٌ: نَسَبَةٌ. تَبَر
 — يَتَوَى: حَقْلَوَةٌ. تَبَرِيسَتِي

سَهَاءٌ: رَفْعَةٌ. بَلَنْدَه، بَرَزَنه، مَرِيَّت
 —: جِهَاه. پَرَق، دَر خَشْتَنگِي
 سَهِيٌّ: تَبْوِيجٌ. جِهِي. بَاشْكُوه، دَر خَشَان
 —: رَفِيعٌ. بَسَارِ عَالِي
 سَهَا (فِي سَوَا) سَهَادٌ (فِي سَهْد) سَهَافٌ (فِي سَهْف) سَهَادٌ
 — سَهَبٌ: سَهَبٌ فِي الْكَلَامِ مَعْنَى زَيَادَه كَوْنَه كَرْد. بَطْرَا
 إِسْهَابٌ: زَيَادَه كَوْنَه، رُودَه دَرَاغَه
 مُسَهَّبٌ: مُطَوَّلٌ. مَشْرَح، مَفْصَل
 سَهْدٌ: تَسَهَّدٌ: اَرْقٌ. خَوَابِ بِحُشْمِش نَفْت، بِيْدَار مَآ
 سَهْدٌ: اَرْقٌ. خَوَابِ رَا حَرَامِ كَرْد
 سَهْدٌ: سَهَادٌ: اَرْقٌ. بَه خَوَابِي
 سَهِيرٌ: لَمْ يَخَمْ لَيْلًا. شَب زَنده دَارُو كَرْد
 —: بَقِي سَاهِرًا. بِيْدَار مَانَد
 —: بَقِي مُتَقَلِّطًا. مَوَاطِبِ بُوَد
 —: عَلِي: رَاقِبٌ. پَانِيْد، مَرَا قَبْتِ كَرْد
 —: اَلْبَالِي (فِي الْمَدَةِ): دُود چِرَاغِ خُورَد، رِيَاضَتِ كَشِيْد
 سَهَرٌ: اَسْهَرٌ: جَلَه يَسِر. بِيْدَار نَگَه دَاشْت
 سَهَرٌ: عَمَلُ النَّوْمِ لَيْلًا. بِيْدَار مَه، بِمَجْوَاجَه
 —: يَنْقِطُ. مَوَاطِبَت، تَوَجِه، مَرَا قَبْت
 سَهَرَةٌ: مَجْلِسِ شَبِ ثَنِيْنِي
 يَسَايُ الْاَل. لِبَاسِ شَب
 سَهَرٌ: مَجْلِسِ كَتِيْبِ السَّهَرِ. شَب زَنده دَار
 يَصْبَاحُ سَهَرِيٌّ: چِرَاغِ قُوَه
 سَاهِرٌ: سَهَرَانٌ: صَاح. بِيْدَار، هَشِيَار
 —: يَنْقِطُ. مَرَا قَبْت، مَوَاطِب
 سَهْفٌ: عَطَشٌ شَدِيْدٌ. زَيَادَتَشْدَه شَد
 سَهَافٌ: عَطَشٌ شَدِيْدٌ. تَشْتَنِي شَدِيْد
 سَهْلٌ الْأَمْرُ: مُدْعَرٌ. آسان شَد
 —: الطَّرِيقُ: مُدْعَرٌ. رَاه صَاف وَ هَوَار شَد

— تَصَبُّحٌ : خطِّ . بَرِّعَ ، قَمَتَ
— : حَصَّةٌ . حَصَمَ
— الرامي : اسم كوكب . برج قوس
— نَارِيٌّ : صَارُوخٌ —
— موشك ، فُغْشَه

تَفَقَّدَ السُّمُّ : قُضِيَ الْأَمْرُ
کار از کار گذشت .

أَسْهُمٌ نَارِيَّةٌ . آتش باز

— مَالِيَّةٌ . سهام ملك

— مَالِيَّةٌ (في نظام الشركات) . سهام معمولی

— اَوْ حِصَصُ التَّأْمِينِ . سهام مؤسسين

— مَالِيَّةٌ مَضْمُونَةٌ . سهام ممتاز

— حَقَّةُ الْأَسْهُمِ . سهام داران

— حَقِيقَةُ السَّاهِمِ . گمياه نداشتنه

— سَهْمِيٌّ : كالشَّهِيدِ . مانند تير

— سَاهِمٌ : فَارِخٌ . شريك شد ، بارگيران سهام شد

— أَسْهُمٌ لَهُ فِي كَذَا : جَلَّ لَهُ شَهْمٌ فِيهِ . اورا شريك كرد

— مُسَاهِمٌ : حَاطِلُ الشَّهِمِ الْمَالِيِّ . صاحب سهم ، سهم دار

— شَرِكَةُ سَامِعَةٍ أَوْ سَاهِمَةٍ . شَرِكَةُ سَهْمٍ ، شَرِكَةُ بِاسْتِثْمَاعٍ

• سَهْوٌ : نِسْيَانٌ . فراموشی ، غفلت

— : هَمٌّ إِنْبَاهٌ . نداشتگی

— : سَرَحَانُ الْفِكْرِ . پريشانه فكر ، حواس پرتی

— سَهْوٌ . از روی به توجهی

— سَهْوًا : غَفْلًا . غفلت كرد ، فراموش كرد

— سَهْوَانٌ : غَيْرُ مُنْفِيَةٍ . غفلت كار ، به توجه

— سَهْوِيَّانٌ : غَاوِدُ الْفِكْرِ . پريشان فكر ، آشفته

• سَوٌّ : شَرٌّ . بدی

— : اَذَى . آزار ، آسیب

— : الاذارة . به ترشبی

— : الاستعانة . سوء استفاده

— : التصرف . به ادب ، بدرقاری

— : التَّقْذِيَةُ . سوء تغذيه

— : الحظ . بد بختی ، تير بختی ، بد بيارى

— : الخلق . بد اخلاق ، كج خلقی

— : السلوك . بدرقاری ، بد سلوكی

— : الظن . بد گمانه ، نداشتن اطمینان

— : قَنَمٌ . كج فهمی

— : تناف . قبیور غلط

— : نِيَّةٌ . بد خواهی

— : بُنُو نِيَّةٍ . از روی بد خواهی

— : لِسُوهُ الْخَطِّ . بد بختانه ، متاسفانه

— : تَقْدِيرُ السُّوءِ : تَشَاوُمٌ . بد بینی

— : مُتَقَدِّرُ السُّوءِ : مُتَشَاوِمٌ . بد بین

— : سَوَاءٌ : سَاءَةٌ : عَمَلٌ رَجِيحٌ . کار زشت ، شرم آور

— : عَوَظَةٌ . لغاتگاه بدن

— : سَوَّاهٌ عَلَيْهِ عَمَلٌ . سر زشت كرد ، نكوهش كرد

— : سَوَاهٍ (في سوي) . يكسانه ، همانند

— : سَاءٌ : قَبِيحٌ . بد شد ، بدكار شد

— : طَالَعُهُ . تير بخت شد ، بد طالع شد

— : الْخَيْرُ فَلَانًا : أَخْرَجَهُ . بختگين ساخت ، بد رو آورد

— : الْاَمْرُ فَلَانًا : كَذَرَهُ . دكتر كرد ، دلتنگ ساخت

— : بِه ظَنًّا : اِنَاءٌ بِه الظن . بد گمان شد ، اطمینان نداشت

— : اِنَاءٌ : اَلْيَ : اَفْتَدَهُ . زبان رساند ، خواب كرد

— : اَلِيه : يَنْدَ اَحْسَنَ . بد می كرد ، بدرقارش كرد

— : اَلِيه : كَذَرَهُ . رنجيده خاطر ساخت

— : اِسْتِئْمالُ اَلْيَ . بد جور می بكار برد

— : التَّصَرُّفُ . درست رفتار كرد

— : اَلْقَنَمُ . بد فهميد ، بد تعبیر كرد

— : اِسْتِئْمالُهُ . رنجيد ، بد دل گرفت

— : مِنَ الصَّدْرِ اَوِ الْاَمْرِ : اِسْتَكْرَهُ . اظهار نظر كرد ، بختگين آمد

— : صَبِيٌّ : رَوِيٌّ . بد ، پليد ، زبان آور

— : التَّزْيِيَةُ . به تربيت

— : الْخَطُّ . تير بخت ، بينوا ، متعبد

— : الْخَلْقُ . بد اخلاق ، تندخو

— : السُّعْتَةُ . بد نام ، رسوا ، به ابرو

— : الطَّالِعُ . بد طالع ، بد اختر

— : صَدِيقَةُ : اِحْاءَةُ ذَنْبٍ . توهين گناه ، به حرقی

— : اِحْاءَةُ : تَحْذِيرٌ ، رَجَحٌ ، نَاكُورٌ ، بد آيند

— الاشتمال . غلط کاری

— الماعلة . بدرنماری

إِحتِیَاكٌ : مَكْتَر . رنجش، دلشکی، آزرده که خاطر

مُسیقٍ : مَكْتَر . برخورنده، رنجش آورد

— : مُؤَذِر . صدمه زننده، آسیب رسان

مُسْتَأْ : مَكْتَر . آزرده

— : مُشْتَرٌ . دلشک، اوقات تلخ

— من أسراو فیل . رنجیده

— من شخص . عصبانی

(سوج) سَاجٌ : فِجَر او خَبَّة
۵ سَاجات : ضُجج . سنج . ساج

(سوج) سَاحَةٌ : قِیَاح . حیاط

— : رَحْبَةٌ . میدان . فضا، میدان

— القتال . محله کارزار

— الأملاب : مَلَب . میدان بازی

— : الإلاب الربابية أو المصارعة (قدیمه) . عرصه، گود

بَرَأْسُهُ : تَبَرُّعُهُ كَرْد ، روسفید کرد

(سوج) سَاحٌ : فاس و غاب . غرق شد، ناپدید شد

۵ — ت رُوحُهُ : اُغْمِی علیه غش کرد، از خود بیخود شد

• سَوَدٌ . سَوَادٌ : سَازِ اسود . سیاه شد

سَوَدٌ القی : سَیَرُهُ اَسْوَد . برنگ سیاه درآمد

— الرجلُ : جَهْلُهُ یَسُدُّ . رئیس و آقا قهر داد

۵ — المكتوب : كَتَبَ سَوَدَهُ . پیش نویس کرد

سَادَ قَوْمُهُ : ضَارَ سَیْدُهُ . رئیس پیشوا قوم خود گشت

— : تَسَلَّطَ عَلَى . بر... چیره شد، مسلط شد

— : قَمٌ . شیوع یافت، همه جا رافرا گرفت

— : السكون . سكوت حکمفرما گشت گرفت

— : الاضطراب والنونی . فتنه و آشوب همه جا رافرا

سَادَهُ : جَمَعَ سَیْدُهُ . آقا یان، بزرگان، پیشوایان

۸ — : بَسِطَ (ساج) . ساده، به غل و غش

۵ قَهْوَةٌ : بِلَا شَكْر . قهوه تلخ

۵ لَوْنٌ : مُضْمَتٌ . پارچه ساده، دارای یک رنگ

سَاكِدٌ : مُتَقَلِّبٌ . زبردست، چیره، حکمفرما

— : مُتَقَلِّطٌ . فرما نرزا

— : تَوَيْدٌ . رئیس . آقا، پیشوا، رهبر

سَوَدَاءٌ : سَوِيدَاءٌ . داه، المالیغولیا . جازای مالیغولیا

— : — . غلط من أخلط المتد . ناخوش سودا

المحببة السوداء . زبره سیاه

سَوْدَاءٌ : القلب : جَبَّةٌ . سیداه دل

سَوْدَاوِي : مُعَابٌ بِاللایغولیا . سودای

— : الزاج . سودا لح مزاج

سَوْدَانٌ : الجنس الأسود من البکر . نژاد سیاه

بلاد الـ . کشور سودان در افریقا

سَوْدَانِي : نَسَبٌ إِلَى بلاد السودان . اهل سودان

فول . — . بادام زمینی

سَوْدَدٌ : سَبَلَةٌ . قدرت، توانا، برتری

سَوَادٌ : سَیْدٌ یَاخُ . سیاهی

— : اکثریة . اکثریت

— : العین : حدتها . سیاهی چشم

— : المدينة : ما حولها من الرف والقری

اطراف شهر، حومه، حول و حوش

— : الناس : طَنَمٌ . توده مردم، عوام

الـ الاعظم . بیشتر، اکثریت

سَیْدٌ : رئیس . سرور، آقا

— : مَوَلٍ . مولا

— : (والج سادة) . آقا یان

۵ — : قِیْلُهُ : بَرِیْقٌ . بیهوش

اسب آبی

سَیْدَةُ (والج سیدات)

خانم، یافو، خاتون

السيدة : قِیْلُهُ (حفرة)

کفش دوز، بند دوز

سَیْدِي . یَا سَیْدِي . آقا

سَیْدَتِي . یَا سَیْدَتِي . خانم ها و آقا یان

مِيَادَة: نَلَط . چرگ . حَكْمَرَاء

—: نَقَلَب . برتری ، غلبه

—: نَقَبِ احْتِرام . بزرگ ، ارباب

أَسْوَدَ: مَدَة اَيْتَس . سیاه

—: فاجم (ه ق ط یس) . سیاه کهرمان

مُسَوَّدَة الكتوب: مَدَة مِيَتَفَة . چرک نویس

—: الطبع: مَرَوَفَة . نمونه چاپخانه

مَسْوُود: مُصَاب بِالسَّوَاد . سودا ، مالغیرلیک

• سَوْرُ الحَدِيقَةِ وَغیرها . دورباغ حصار کشید، زده کشید

سَارَ: سَوَّرَ الحَائِطَ: نَلَقَهُ . ازدیوار بالا رفت

—: ذَهَبَ (فی سیر) . رفت ، براه افتاد

سَاوَرُ: هَاجَمَ . فراگرفت ، احاطه کرد ، حمله کرد

ساوره العرب والافکار: تَحْتِ نَافِثِ نَوَاشِبِهِ وَافْکَارِ بَرِئِئَا

سُور: حَائِط . چدار . دیوار

—: سِیَاح . زده ، حصار

—: سِیَاح حَیدِی . زده آهنی

—: من اسلاك شائكة . حصار باسیم خاردار

—: حاجز تحصين (سوار المدفعية) ، بار

سُورَة: فَصْل من كِتَاب . يك فصل از کتاب

—: من القرآن . يك سورة از قرآن کریم

سُورَة: حِدَة . شدت ، تند ، سخت

—: البرق: حِدَة . شدت سرما

سُورِيَا: سُورِيَة: بِلَاد الشام . بلاد شامات

سُورِي: قَائِم . از مردم سوریه

سُورَا: أَسْوَار (الجمع اسودر) . دست بند، لنگر

—: الذِّوَال . بازوبند

—: القيس: كَم . سربست

ه سَوَارِي: جُنْدِي رَايِب . سرباز سواره

ه —: نَحَالَة . سواره نظام

مُسَوَّر: مُحَاط بِسُور . احاطه شده بازده یا دیوار

• سَوْرُ نَحْجَان: ه لَاح . پاز حضرتی

• سَوَسَ، سَوَسَ: أَسْوَسَ . بیدزد ، بد خورد ، کرم خورد

—: —: —: السن او العظم . دندان کرم خورد ، پو

سَاسَ الدَّوَاب: رَاضَاها . مهتری کرد ، تیار کرد

—: القَوْم: دَبَّرَم . ملت را اداره کرد ، حکمران کرد

—: القَلَّ: أَدَارَهُ . کار را از پیش برد ، سرپرست

ه تَابَسَ القَوْم: لَاطَقَهُم . خوش خوئی کرد

سَوَسَ (واحدته سَوَسَة): هُتَ . موریانه، کرم

—: الحبوب اي اللال . شنبه

رَبَ: —: رب شیرین بیان

رَبِي: —: عرق شیرین بیان

مَنُوعُ العِرْقُوس: شَرَابُهُ . شربت شیرین بیان

مِيَاسَة: زَادَة . حسن تدبیر، کار دان

—: خَطَة: تَدْبِير . روش ، مصلحت

—: حُسن الجوار . مناسبات خوب هایگی

ال دَوِّيَّة: سِياسَتَدَارِي، دِیپلِاسی

بِیَلِی: مَخْطَفُ بِالْأُمُورِ السِیَاسِیَّة . راسته با موریاسی

—: مَخْطَفُ السِیَاسَةِ الدَّوْلِیَّة . مربوط به معاملات دوله

—: مَشْغَلُ بِالْأُمُورِ السِیَاسِیَّة . سیاستدار

—: حَکِیم . خردمند

—: مَحْنَك . بخته دورزیده

سَعِینَ: —: زندانِ سیاسی

الدَّوَاثِرِ السِیَاسِیَّة . دوائر سیاسی

المائل الـ: مائل سیاسی

علم الاقتصاد السیاسی . علم اقتصاد سیاسی

صَانِس: مُدَبِّر . کار دان ، مصلحت اندیش

—: الدَّوَاب: مهتر

مَسُوس . شنبه خورده

سِنَ: —: دندان کرم خورده

• سَوَسَن: نَبَات وَزَهْرُهُ: کَلَسُوسَن

—: الوادی . سوسن وادی

—: مُصَنَّم . شکل لاله

• سَوَط: مِجَلَّة ه کَرَنَاج

—: تازیانه ، شلاق

• سَوَّلَ لَهُ: أهوى ووشن، ذفقت، بوسوسه انداخت

• سُولُون: بلسود وشفق، یک از حکما هفتگانه
سیاسی الهی یونان

• سَوْمَهُ: سَامَهُ الامر: كلفه اياه

نخيل كرد، بگردن او انداخت

• سَوِّمَ الي: فتنه، از ريبا بي كرد، قيمت كرد

• سَامَ البضائع: عرضها بيع، برای فروش گذارد

• سَخَسَا: اذله، ذليل كرد، خوار كرد، پست كرد

• سَاوَمَ: سَاوَمَ بالبضائع: برسر قيمت کالا چانه زد

• سائنه: مواشي، چارپايان اهلي

• سَيِّمَ، سَيَّاه: سَيِّمَهُ: علامته، علامت، نشان

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: هَيَّجَ: وضع، قيامه

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: وضع، قيامه

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: وضع، قيامه

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: وضع، قيامه

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: وضع، قيامه

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: وضع، قيامه

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: وضع، قيامه

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: وضع، قيامه

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: وضع، قيامه

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: وضع، قيامه

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: وضع، قيامه

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: وضع، قيامه

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: وضع، قيامه

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: وضع، قيامه

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: وضع، قيامه

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: وضع، قيامه

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: وضع، قيامه

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: وضع، قيامه

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: وضع، قيامه

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: وضع، قيامه

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: وضع، قيامه

• سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: سَيَّاهَ: وضع، قيامه

— مستطارة (اي نسيطة)، بازار دايج، بازار كرم

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

• سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: سَوَّعَ: نزع بازار

استوی: اعتدل. راست بر، راست شد
 - هذا بذلك صار مثله. برابر شد، مثل هم شدند
 - على جلوس. روی... نشست
 - على الدابة. خوب سوار شد
 ۵- التمر وغيره: نضج. میوه رسید
 ۵- الطبع: نضج. خوراک مغز پخت شد
 سواد: سوي: قدال. داد، انشاء،
 - - - وشل. یکانه، یک نواختی
 - - - مستو: بمهد. هوار، برابر، هم طراز
 - السيل: ما استقام منه. راه راست
 - گذا او کذا. چه این چه آن، خرجه نمیکند
 - غلى اهي جانت أم هو. برای من یکان است
 على السواء: بالسوية. یکان، برابر
 سیوی: قهر. سواى، غیران، باستانی
 على حدة سواء: بالثلث. بدون فرق، بیک اندازه
 على حدة سواء: سبیل. بے تفاوت، مانند هم
 سوي: بمهد. تراز، هوار
 ۵ سوي: متا. با هم
 سبان: مشلان. سار، یکان، ملهم
 - ویني. برای یکان است، هیچ خرجه نمیکند
 ها - وندی: لا تفاوت بینها. هر دو آنها یکی است
 ولا سيمًا: خصوصاً. خصوصاً
 استواء: اعتدال. راستی
 - سهوله. هوارى، صافى
 - تناب. هاندی
 خط الاستوا. (في الجغرافيا). خط استوا
 استوائی: مختص بخط الاستواء. گرمیری
 - مختص بالمنطقة الاستوائية. نواحی میان دو مدار
 المدار. (في الفلك). مدار استوائی
 المنطقة الاستوائية. منطقه استوائی

نسوية: نمید. هوارى
 - تبدیل وترتیب. تصم
 - توفيق وتتمو. تصفيه
 - خل توفيق. مصالحه
 ۵ تحت ال. تصفید نشده، پس افتاده
 تساو: مساواة. مقادله. برابری
 - سمانه. هاندی
 بالتساوي: بالثلث. بطوریک نواخت
 مساوي: مائل. مثل. مانند، شبیه
 - مکاول. هقدر، برابر
 مساواة: تناوي. برابری، یکانه
 - تجارئة. قرار داد مصالحه با بستانکاران
 متساوي: متاثل او متاويل. هم پایه، مانند، یکان
 متساوي الاتجار. بیک اندازه دور، هم فاصله
 - او متساوي الاجزاء: نظير. هم ترکیب، دارا همان اجزاء
 - الاختلاص. مناصرة الاضلاع
 - المزاوة. خلی که گرهاء متوسط سالانه را نشان
 - الزوايا. هده گوشه یکی میدهد
 منك - الساقين. دوساق یکی
 مستو: متبیل. راست
 - مسته. هوار
 ۵- نایج. میوه رسیده
 ۵- مطبوخ. خوراک پخته
 مستوی. رویه هوار
 • سینی. سینه (في سوا) • سیاه (في سوس)
 • سیاق (في سوق) • سیدان (في سوي)
 • سیب سباب: ترك. ول کرد
 ۵- هجر. کوچ کرد، ترك گفت
 ۵- تركه. اخل. غفلت کرد، ماسمه کرد
 ۵- ازغی. سست کرد
 ۵- أطلق. آزاد کرد
 ۵- الفی، من بدو. چیزی را از دست رها کرد

۵- ذاب: قابل آب شدن
 - سَبَّاح: سوار سوار. ماهر، جهانگرد
 ۵- تَسْبِيح: اذانت. گذاشتن
 مُسَبِّح: ۵- مُرَبِّع، مُخَطَّط (راجع خط). راه راه
 ۵- مَذاب: بالمرأه گذاشتن. بالخط دار
 (سبح) سَاخ: قاص. فرود رفت
 ۵- سَبَّاح: سَفُود الشَّيْء. سبح لذاب
 ۵- حديد او صلب. مبله آهن
 • سَبَّاح: سَبَّاح (في سود)
 • سَبَّاح: أَسَار: جله بيم. راند، راه انداخت.
 - اَزَل: فرستاد
 - خَطَّط: ۵- دَرَج: راه راه کرد
 - عَمَله أَوْ اُمُورَه: کار خود را پیش برد. بمریاندا
 سَار: تَحَرَّك: براه افتاد، حرکت کرد.
 - اَشْتَل: سرگرم شد
 - دَوَّج: بمریان افتاد
 - دَهَب: رهبار شد
 - تَقَدَّمَ: پیش افتاد
 - مَقَى: قدم زد
 - تَك: تَصَرَّف: عمل کرد
 - تَقَضَّى: گذا. بپزد کرد
 - بَر: قَاذَه: رهبر کرد، کشاند
 - بَر: أَخَذَه: وَدَعَه: با خود برد
 - المَبِيش: علی لشکر پیشروی کرد
 - ورا: تَبِع: دنبال رفت، از عقب رفت
 صَابِر: جَارَى: لاف هوس زد، همدوشی کرد
 - الفَرُوق: نان را بنیخ روز خورد
 - لالط و داری: خوش خلقی کرد، دل بدست
 - تَارَ عَلَى قَوَاه: بمیل او عمل کرد
 سَبَّاح: المقصد من «ساز». رفتن، پیاده رفت
 - تَشْي: قدم زدن
 - قَبْدَه: من جلد مُتَطَلَّة: بند چری
 - آلاَت (لادارها): نمه گردش ماشین

صَاب: ۲- اَنْصَابَ الله: جری. جار شد، روان شد
 - الرجل: سار سوار. دوید، گریخت
 - الثَّجَان: جَرَى: سینه مال رفت
 صَدَب: جریان او جرمی. جریان. دَر
 ۵- سَبَّاح: مَبَان: تَبِيْعُ الْقَتْلِ: تَحْمِشُ شِدْر
 ۵- سَبَّاح: زَكَاةُ ثَلَاثِ قَوَائِم: سه بار
 ۵- اَعْرَفُ الطَّبَقَةِ: کار سه حرف
 صَاب: مَقْرُوك: ول، سرخورد
 - فَاك: فراری، سرگردان
 - حُر: آزاد
 - مَحْمُول: رها
 - مَلْع: دنده آزاد
 دُولَاب (مَجَلَه): - چرخ آزاد
 اِنْصِبَاكِي: مَبْنِي: جهت طبیعی جریان آب یا هوا
 • سَبَّاح: مَبْنِي: جیشو. ماده زنده سلول
 • سَبَّاح: الكرم: احاطه بیاج. پرچین کشید، حصار کرد
 سَبَّاح: مَوَز (انظر سور): حصار، پرچین
 مُسَبِّح: محاط بیاج. حصار دار
 • سَبَّاح: زَوِيَا: دُخْنَه: لَمَاعَة تَبَع عَمِيْرَه: سیکار بر
 سَبَّاح: دُخْنَه: لَمَاعَة مَتَبَرَه: سیکار
 • سَبَّاح: اَسَاحَ الماء: اَجْرَاهُ: آب را روان کرد
 ۵- اَذَاب: آب کرد
 ۵- صَهَر: با حرارت گذاشت
 سَاحَ الماء: جَرَى: جاری شد، روان شد
 - تَجَوَّلَ فِي الْبِلَاد: سفر کرد، گردش کرد
 ۵- التَّلَجُّ وَالْمَدَن: ذَاب: یخ یا فلز آب شد
 سَبَّاح: كَثِيْرَة السَّاحِر: جهانگرد
 سَبَّاح: رَحْلَه: سفر، جهانگردی
 صَابَح: جَار: روان

سَيَّاف . جلاد ، شمشیرزن

— النحر . سيف ، أبو سيف

اره ماه ، شمشیر ماه

سَيِّف ۲ : ساحل البحر . کنار دریا

سَافَ الرجل . باشمشیر زد

• سَيِّفُون : محس . آلت مکیدن

— صندوق سيفون . سيفون

— الحارير : مُتَعَب . زانوی

زجاجة . — شیشه سيفون

• سيكار ۳ : دُخَنَة . سيكار برگی

• سيكلارة : دُخَنَة . سيكار

• سيكران (في سكر) • سيكودناه (في سوكر)

• سَيَّل . أسال : أجرى . روان کرد ، سرازیر کرد

— : اذاب . آب کرد ، کداخت

— الشَّع . بکریه انداخت

— القاب . دهان را آب انداخت

سَال : جَرَى . جاری شد ، روان شد

— ذاب . آب شد

— رَفَعَ . نفوذ کرد

— اَنَقَه . آب از بینی سرازیر شد

سَيَّل : ماه کثیر . سیلاب

— جارف . سیل شدید . خاغان برانداز

سَيَّلَان : جَرِيَان . روان

— تَرَفَّع . تراوش

— مَرَض . ناخوشی سوزاک

سَيَّلَان : حَبْرٌ كَثِير . لعل

جزیره . — جزیره سبلان

سَيَّلَة : مَيَّل . ماه ، نهر ، گذرگاه . سیل

سَيَّال : جَلَر . روان

— مَالِب . جریان منفی

— مَكْزَبِي . جریان برف

• سَيَّالَة : مَيَّل . ماه . سیل رو

• — : خَيْب . جیب

— جِزَام . کمر بند

۵ . — مَيَّزَة : مُلُوك . رفتار ، احلاص

مَيَّزَة ۲ : ذِكْر . سُمَة . شهرت ، معروفیت

— فِصَّة . سرگذشت

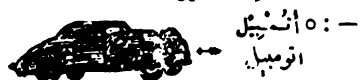
— تَارِيخ . تاریخ

— انسان او شخص : تَارِيخِ حَيَاة . تاریخچه زندگانی

سَيَّار : كَتَبَ السَّيْر . کسی که پرسته و در حرکت باشد

— سَيَّارَة : كوكب يسير حول الشمس . ستاره گردن

سَيَّارَة ۲ : قَاعِلَة . کاروان دورخویشد

صَاوَر : مُتَحَرِّك . در حال حرکت

— مُتَقَدِّم . روان ، در حال پیشروی

— على الأقدام . پیاده

— متداول . جار . متداول

— جمع . كُل . همه

— الذي : باقیه . مانده چیزی ، باقی

مُسَيَّر : مَخْطَط . راه راه ، خط دار

— قَبِرٌ مُعَيَّر . آلت ، آدم به اراده

مَسِيرَة : مَسَافَة . مسافت ، فاصله

• مَسِيرَة : زَيْت (دهن) السهم . روغن کعبه

• سَيَّسَبَان : اسم شجر . نام درختی است

• مَسِيرِي : مُتَلَك . چنان تغییر میسر . یابوی تا تو

• سَيَّار و سَيَّار (في سطر)

• سيف : حُسام . شمشیر

— المبارزة : مَشْغُول . شمشیر بازی

— المصَاد : يَنْقَاب . داس

أَعْمَل . مِهْم . سيف . از دم شمشیر گذرد

— بقی البقی . الفزل . کار از کار گذشت ، فرصت از دست رفت

— بقی البقی . الفزل . کار از کار گذشت ، فرصت از دست رفت

— بقی البقی . الفزل . کار از کار گذشت ، فرصت از دست رفت

شَامَةُ: علامه شوم. ۲. فال بد

شَامَةُ (في شيم) . خال

شِيمَةُ: شِيمَةُ: الخَلْق والطبيعة . طبعه ، سرته

— : عَادة . خوي ، عادت ، اخلاق

مَشُومٌ ۸ مَشُومٌ مَشُومٌ : شوم ، ناخسته

هـ شَان : حَاجَة . اَمَر . شغل

— : دَخَلَ . کاروبار

— : حال . حالت ، وضع

— : عِلَاقَة . مِیلَة . بَنَکِي

— : مَترَلَة . مَقَام

— : اَهِيَة . اَهِيَة

— : القَانَة الدَمِيعة . مَحْتَرَاي اَشك

ذو: هَامٌ . با اَهِيَة ، خيلي مهم

على — : عَاقِلَان . مِشَان : لَاجِل . بَرَاء ، بَخَاطِر

بَشَان . در خصوص ، راجع به ...

اَنْتَ وَشَانَك : بته بميل خودت است ، خود دانه

من شَانِه اِنْ يَفْعَلْ كَذَا . از عَهْدِه اَوْ سَاخْتِه است

اَيْسَ مِنْ شَانَك اِنْ . اِنْ كَارْتَوَفْت ، بتومر بو طيفت

مَا شَانَك : مَاذَا تَرِيد . چه میخواهی ؟ چه کار داری

عَنْ شَانِه . بَست لَرْد ، به اعتبار کرد ، به قدر کرد

هـ شَاوُ : غَايَة . مَقْصُود ، هَدَف ، خَواستِه

بَیْدِه . بِلَند پرواز ، بلند همت

جَرِي شَاوُ (شَوَطَا)

هـ شَاوُ (في شَاو) هـ شَانِيَة (في شَوَب) هـ شَانِي (في شَوَف)

هـ شَانَك (في شَوَك) هـ شَانِي (في شَب) هـ شَابِي (في شَب)

و في شَوَب) هـ شَابِي (في شَب) هـ شَابِيَة (في شَب)

هـ شَابِيُوْزَة (في شَب) هـ شَاخَر (في شَجَر) هـ شَاخِب (في شَعْب)

هـ شَاخ (في شَيْخ) هـ شَاد (في شَب) هـ شَادِر (في شَدَر)

هـ شَادُوْف (في شَدَف) هـ شَاذ (في شَذَف) هـ شَاذَر (في شَرَر)

هـ شَار (في شَوَر) هـ شَار (في شَرِي) هـ شَارَك (في شَرَك)

هـ شَارَة (في شَوَر) هـ شَايِع (في شَع)

هـ شَاسِي الاَشْتِيَل : القَاعِيَة بَا فِيرا الآلَات

هـ شَاش (في شَوَش) هـ شَاط (في شَبَط)

هـ شَايِلِر (في شَعْلَر) هـ شَايِلِي (في شَعْلَا)

هـ شَاغ (في شَيْع) هـ شَاف (في شَوَف)

هـ شَانِي (في شَعْق) هـ شَاكُوْش (في شَكَش)

هـ شَال وَشَالِيَة (في شَوَل) هـ شَامَة (في شِيم)

هـ شَالَة : حَمد حَمُودَة . سَيَلَان ، رَوَانَة

سَائِل : حَمد جَامِد . رَوَان ، مَايَع

— : مَاي . آجِي

هـ سَيَل : مِيقَاس النِّيل النُّومِي هـ سَيَل

هـ سَايَج : بَاغْلَت سِيَج

هـ سَيَل . كَدَا زَنَد

— : الدَّمُوع . اَشك آدَر ، كَمَرِيه آدَر

فَاز — : الدَّمُوع . سَاز اَشك آدَر

هـ سِيم (في سَوَم) هـ سِيَمَا (في سَوِي) هـ سِيَاه (في سَوَم)

هـ سِيَا فَوْر : مَلُوح . رَاهِنَا

— : الْقِيَام الْآمَاقِي . تَرِي كَدِيْمِه هَا مَحْمُود

هـ سِيَمُونُ الشَّاهِر . سِيَمُونُ سَاخِر

هـ سِيَمُونِيَّة : النَّاخِرَة بِالْبَدْنِي . خَرِيد دَفَرِش مَرَايَارَا

هـ سِيَمَا . سِيَمَا . اِسْم حَبَل . كَوَه سِيَمَا

هـ سِيَمُونُ : فَيَسُوْف اَطْبَاء الْعَرَب

هـ سِيَمُونُ رِيَزَنَك مَعْرِوف عَالَمِ اِسْلَام

هـ سِيَمَانِيَّة تَعَرُف : الصُّوْر الشَّعْرِيَّة . سِيَمَا

هـ سِيَمُونِيَّة : مَذْهَب دِيْنِي . شَرَارِيْز كَا دِيْن

هـ سِيَمِي : بِيْتِه حَرَف S الْاِفْرَنْكِي . شَبِيه مَحْمُود سِيَم

هـ التَّوَجُّع . پيچيد

هـ اَرُوْپَايَان

(ش)

هـ شَاوَة : أَصْل . رِيْشَة . بِيْج . بَن

هـ اَشْتَاَصَل شَانَة . اَز بِيْج دَر آوَرِد ، رِيْشَة كَن كَرْد

هـ شَامُ الرِّجُل : جَرَّ عَلَيْهِ الشُّوم . بَرَايِش بِدَقْدَم بُو

هـ شَاوَم . اِسْمَتَاَم : حَمد تَقَال . بَقَال بِدَكْرَفَت

هـ شَام . شَام : سُورِيَة . كُثُور سُورِيَة

هـ شَايِي . شَايِي : سُورِي . اَهْل سُورِيَة

هـ شَايِمُ اَشَام : بَاتِي بِالنُّوم . نَحْس ، شُوم ، نَاخِستِه

هـ شُوم . شُوم : حَمد بِيْشَن . بِدِيْجَتِي

هـ شُوم . شُوم : حَمد بِيْشَن . بِدِيْجَتِي

هـ شُوم . شُوم : حَمد بِيْشَن . بِدِيْجَتِي

هـ شُوم . شُوم : حَمد بِيْشَن . بِدِيْجَتِي

هـ شُوم . شُوم : حَمد بِيْشَن . بِدِيْجَتِي

هـ شُوم . شُوم : حَمد بِيْشَن . بِدِيْجَتِي

هـ شُوم . شُوم : حَمد بِيْشَن . بِدِيْجَتِي

شَبِشَب: خُف. کفش دم پائے

شَبَطَ فیه: شَبِثَ به. پیوست، چسبید

شَبَاط: فَرَبَر. الشهر الميلادي الثاني. فوریه
(ماه دوم میلادی)

شَبُوط: ماه کبوتر
شَبِیع: اَصْخَص. باندازه کفایت خورد

— من الاکل. سیرشد
— منه: امتلا و تَمَاق. از دستش تنگ آمد، زرد

شَبِیع، اَشْبِیع: جَعَلَ یَشْبِیع. بقدر کفایت داد

۵- — الشَّوْطَةُ او الحواس. سیرکرد، به نیاز کرد

۵- — شَرَبَ سِرَاب کرد

۵- — اَتَكَر او القدر. اسباب خیال شد

۵- — الکلام: اَشْتَوَاه. حق کلام را داد کرد

شَبِیع: نَفَرَب. اشباع شد، سیراب شد

— یَرَى او فِکْرَة. فکر و خیالش مشغول شد

شَبِیع: سیری، پری

شَبِیع: مَابِشِیع. مقدار کاغذ از خوراک، چندانکه

شَبِیعَة. اَمْلَأَ شَبِیع. خوراک سیر کاغذ

شَبِیعَان: مِنْدَ جَانِج. سیر

۵- رَجُل: — فِیْمَ. آدم توانگر، چشم و دل سیر

اَشْبَاع. سیری، پری، به نیاز

مُشْبِیع: کَفَد. رضایت بخش

— مُشْبِیع. مغذی

مُشْبِیع بِلَاء: مُنْقَرَب. سیراب

— بِلْهَوَاء. هوادار

شَبِیق: غَلِیم. سر شهوت آمد

شَبِیق: غَلِیمَة. شهوت، هرزگی، هوادوس

— اَلْأَنْفَی. میل زن به جماع

شَبِیق: شَبَوَانِی. هرزه، شهوت ران

شَبِک. شَبِک: عَقَدَ شَبِک. پیچ داد، دشار کرد

— الشَّیءَ بَیْرَهُ: وَصَلَهُ به. بست، پیوست، متصل

۵- اَلْفَنَاء: خَطَبَا. نامزد کرد

اَشْبِیک. شَبِک. پیچ خورد، گره خورد، گرافه

ست الطیاره فی الشَّجَرَة. باد بادل بد رخت گیر کرد

اَشْبِکُوا فی قتال. داخل جنگ شدند، در افتادند

شَبِک: غَلَبُوا التَّخْذِینَ. پیچید

— قَعَبَ التَّخْذِین. چپق دسته دار

۵- شَبِکَة: هَدِیَة الخِطْبَة. هدیه نامزدی، رونما

شَبِکَة: شَرَاک. تور ماهی گیری، شبکه

— حِیَالَة. احواله. دام، تله، بند

— اَلْمَتَاک. شَبَاک (۱). تور ماهی گیری

— الشَّعْر: شَبِکَة. تور روسری

— شَبَاک. تور سیاهی

شَبَاک: نَافِذَة. پنجره

— فی سَف مائل. شبکه سقف

— بَیْت نَار الفَرَن. در چاه نور

شَبِکَة العَیْن. شبکه چشم

۵- شَوْبَک: مِطْلَعَة. تیرک، وردنه

مِشْبَک: اَزِیم. سگک

— صَدْر. سنجاق سینه

— (دبوس). عَیْل. گیره زخا شسته

— اَلوَرَق. گیره کاغذ

مِشْبَک: مِشْبَاک. درهم باقیه، پیچیده

— (فی المهار). نَقَشَ نِکَاشَک. اَلْأَجْمَرَة. هَافِیک گوتیک

شَبِیل: وَلَدَ اَلْأَسَد. بچه شیر

— هَذَا اَلْمن ذَاکَ اَلْأَسَد. شیر را بچه می ماند بدو، فرزند

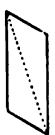
که نشانه پدر در اوست

• شَبَنُ النَّارِ : شَبَنُ فِي بَقْعَةٍ . دُرِّ نَارِ وَفَتْ بِرُورِ شَبَانِ
 ۵ شَبِينِ ۵ اِشْبِينُ الْعَرَبِ . سَاقِدُوش دَامَاد
 ۵ - الْمُتَّيِدُ : عَرَابِيسُ . بِدَرْتَعِيدُ ، نَامُ كَذَّارِ
 ۵ شَبْنَةُ ۵ اِشْبَةُ الْعَرُوسِ . سَاقِدُوش عَرَبِ
 ۵ - الْمُضْبَعُ : قَرَابَتُهُ . مَادَرْتَعِيدُ ، نَامُ كَذَّارِ
 ۵ شَبَانِي : بِتَمَامِ . مِیَوْنِ شَبِیدَه اَدَمِ
 • شَبْنُورُ : فِلَسُوفُ الْمَانِي شَبَرِ
 فِلِیوْنِ مَعْرُوفُ الْمَانِي
 شَبَهٌ بِكَذَا : شَبَهٌ بِهِ . تَشْبِیهٌ كَرْدِ
 مَانَدِ كَرْدِ
 - بِ: قَلَوْنِ بَیْتِهَا . مَقَابِیْهَ كَرْدِ
 چَلَوِیْ هَم كَذَّارِ
 شَبَهٌ عَلَيْهِ الْأَمْرُ : اَلْهَمُ . مَبْهَمُ بُوْدِ ، مَكْشُوكُ بِظَرِّ اَبَدِ
 شَابَهٌ ۵ اَشْبَهٌ ۵ وَاللَّهِ (مَثَلًا) . شَبَاهَتُ دَاشْتُ
 - . - : مَاتَلُ . مَانَدُ بُوْدِ
 تَشْبِیهٌ بِ . تَطْلِیدِ كَرْدِ ، پِیْرِدِی كَرْدِ
 اِشْبَهَةٌ فِي الْأَمْرِ : اِرْتَابَةٌ . تَرْدِیدِ بَدِ اَكْرَدِ ، یَقِیْنُ نَدَا
 - فِي أَمْرِ اَوْفِیهِ : تَكُ . بِدِ كَمَّانِ شَدِ
 یُتَبَّهُ فِي أَمْرِ . مَكْشُوكُ ، مَوْرِدِ بَدِ كَمَّانِ
 شَبَهٌ ۵ شَبَهٌ ۵ بَمَثَلَةٍ . شَبَاهَتُ ، قِیَاسُ
 - . - : مِثْلُهُ . عَكْسُ ، صَوْرَتُ
 - . - : شَبَبَانُ . نَحَاسُ أَضْفَرُ . بَرِیْجُ (فَلزِ)
 - . شَبِیْهٌ : یَبِیْلُ . مَانَدِ
 - جَرِیْمَةُ . جَرِیْمَةُ مَانَدِ
 - جَرِزَةُ ۵ بَحِیْثُ جَرِزَةٍ . شَبَهُ جَرِزَةٍ
 - مَبِیْنُ (فِي الْهَنْدَسَةِ) لَوْرِي مَانَدِ
 - رَشْمِي . نِیمِ رَسْمِي
 - مُتَعَرِّفُ (فِي الْهَنْدَسَةِ) شَبِیْهَةُ بِهَمْ رَیْجِ
 وَمَا فِیْ ذَلِكَ . وَمَانَدِ اَنْ
 شَبِیْهَةٌ ۵ اِشْبَاهَةٌ . شَكْلُ ، بَدِ كَمَّانِ
 تَحْتَ اَل- . مَشْبُوهٌ بِهِ . مَطْلُوعُ

أَوْفَعُ فِي (تَحْتَ) الشَّبَةِ . مَوْرِدِ بَدِ كَمَّانِ قَرَارِ دَادِ
 تَشَابَهُ . مُشَابَهَةٌ . هَمَانَدِ
 تَشْبِیهٌ : تَخْبِیلُ . مَقَابِیْهَ
 - (فِي عِلْمِ الْبِلَاقِ) . تَشْبِیهُ
 مُتَشَابِهُونَ . مَانَدِیْ ، یَكَمَّانِ ، یَكُورِ
 • شَبُورَةُ (فِي شَبَرِ) • شَبُوطُ (فِي شَبَطِ) • شَبِیْهَةٌ (فِي شَبِیْ)
 • شَبِیْهَةٌ : تَشَابُهُ . كِتَابُ الصَّلَاةِ
 كِتَابُ دَعَاوَعَانِ
 • شَتَّ (فِي شَتَّ) • شَتَاءُ (فِي شَتَوِ)
 • شَتَّانُ (فِي شَتَّ)
 • شَتَّاتُ . أَشَّتُ : قَرَقُ . پَرَانْدَه كَرْدِ ، جَدَاسَاخْتُ
 شَتَّ . أَشَّتَتْ . پَرَا كَنْدَه شَدِ ، جَدَاسَدِ
 شَتَّ . شَتَّاتُ . شَتِیتُ . پَرَانْدَه ، نَارِ دَارِ ، مَطْفِ
 شَتَّانُ بَیْتِهَا . فَرْقِ بَزْرِكِ مِیَانِ آهَاسَتِ
 شَتَّى . كُورَا كُونِ ، یَحْتَلِفُ ، مَتَعَرِّقُ
 أَشْيَاءُ . - . مَوَادِ كُورَا كُونِ
 مَعَارِفُ . - . هَزِیْنَةُ هَاءِ مَتَعَرِّقَةٍ
 تَشْتِیتُ : تَفْرِیقُ . جَدَاءُ ، پَرَا كَنْدِ كَرْدِ
 مُشْتَّتُ : مُتَعَرِّقُ . پَرَا كَنْدِ
 • شِیرَاتُ ۵ شِیرَاتُ : یَلِغُ اَوْ زُوحُ الْبَیْنُونِ . جَوهرِ لَیوِ
 ۵ شَتَلُ الزَّوْعِ : نَقْلُهُ . نَاسِرُ كَرْدِ ، هَالِ نَاسِدِ
 شَتْلَةٌ : قَرْمَزَةُ . هَالِ
 مَشْتَلُ الْبَنَاتِ . بِرُورِ شَكَاةِ كِیَا هَانِ ، قَلَسْتَانِ
 • شَتَمَ : سَبَ . نَاسِرُ كَلَفْتِ ، دِشْنَامِ دَادِ ، بِدَهْرِ كَرْدِ
 شَتَامُ : كَتَبَیْهِ الْقَتْمُ . كَسَاخُ ، بِدَرْبَانِ
 شَتِیمُ . مَشْتُومُ . فُحْشُ خَوْرِدِ ، مَوْرِدِ بِهْ اَحْزَامِ
 شَتِیمَةٌ : سَبَ . دِشْنَامُ ، نَاسِرُ ، حَرْفِ زَمْتِ
 (شَتَوِ) شَتَاءُ . شَتَّى . كَتَبَیْهِ الْمَسْكَانُ : أَقَامَ بِهْ شَتَاءُ
 زَمْتَانِ رَادِ رِجَائِیْ بِسَرِ بَرْدِ
 - . - : الْحَبِیْوَانُ : قَعَصَى الشِّتَاءُ نَاقِمًا . زَمْتَانِ رَادِ رِیْجِ
 بِسَرِ بَرْدِ

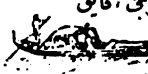

شَجَرِیح: تخیل. حریص، آزمند، تنگ نظر
 ۵- قَبِيل: خبیلی کم، ناجیز، غیر کافی
 ۵- أَبَامُ الشَّخَاخِ (الشَّخَاخِ): خشکی، خشک سالی
 لَا شَأْنَ لَهُ فِي كَعْبَا، بِه چُون وِچْرا، جَاءَ بَعْدَ نَيْت
 ۵- شَحَذَ: سَنَ (رابع سن). تیز کرد
 -- المَوْسَى (عَلَى الْقَائِسِ). تیغ را تیز کرد
 شَحَذَ: سَنَ. عمل تیز کردن
 شَحَذَ: مَتَوَلَّ بِمَلَح. گدای سبج
 وَشَحَذَ: مِشْحَذَةً: مَسَنَ الْحَبْرَ. سنک چاقوتیز
 ۵- شَجَرٌ ۵- شُجُورٌ: سَخَمٌ. بادورده سیاه کرد
 شُجُورٌ: سَخَمَ الْقَدْرَ وَالْمَدَائِنَ. دوده دیک دود
 -- الْبَصَاعُ. درده چراغ
 شُجُورٌ ۵- شُجُورٌ: طَائِرٌ مَفْرَدٌ، تَرَقَّ، تَوَكَّأ
 ۵- شَحَطَ الْمَكَانَ: بَدَدَ. دور بود، فاصله داشت
 ۵- الْكِبَرِيَّةُ: حَكْمًا. کبریت کشید، کبریت زد
 ۵- شَحَطَ الرِّكْبَ. کشتی به کل با به شن نشست
 أَشْحَطَ: طَرَدَ وَابَدَ. راند، دور کرد
 شَاحِطٌ: بَدَدَ. دور
 ۵- مِشْحَطٌ (كَلْرَكَب). به کل نشسته
 شَحِيطَةٌ: ۵- كِبَرِيَّةٌ. کبریت، چوب کبریت
 شَوْحَطٌ: بَدَدَ كَبَرِيَّةً
 وَرَفَعَ سِدْرَ كَهْشَانِ
 ۵- شَحَمٌ ۵- شَحْمٌ: مَتَوَلَّ بِمَلَح. گدای سبج
 چاق شد، فربه شد
 ۵- شَحَمٌ ۵- السَّجَلُ
 چرخ راروغن زد
 شَحَمٌ: دُفِنَ. چرب، پیه
 -- مُذَابٌ (كَلْمَتُهُ فِي الصَّنَاءِ). پیه آب شده
 -- الْحَبْرُ: چرب، خولک
 -- الثَّمَرَةُ: لَبَنٌ. مغز میوه

شَحْمَةٌ: فُطْمَةُ الشَّعْمِ. مَلَكٌ تَكُهُ دَنَسُهُ
 -- الْأَذْنُ: حَلَمَتَا. نرمه گوش
 -- الْأَرَضُ: نَكَاةٌ. دسلان کوهی
 -- الْبَيْنُ: فُطْمَتَا. مرد ملک چشم، نخم چشم
 شَحِمٌ. مُشْحَمٌ: كَتَبَ الْكُتُبَ. مغزدار، گوشه
 شَجِيرَةٌ. مُشْحَمٌ: سَمِينٌ. چاق، فربه
 شَحْبِي: دُفِنِي. چرب، دار
 ۵- نَشْعِمُ الْآلَاتِ. روغن کاره
 ۵- شَحَنَ السِّنِيَّةَ: وَصَفَا. کشتی را بار گیر کرد
 -- الْبَصَاعُ: ارسل به بحرًا. کالار از راه دریاست
 -- الْبَطَارِيَةُ الْكَبْرِيَّةُ. بانریه الکتریکی را پر کرد
 -- أَشْحَنَ: مَلَأَ. پر کرد، بار کرد
 -- طَرَدَ وَابَدَ. راند، دور کرد
 شَحِنَ عَلَيْهِ: حَقَدَ. حد برد، کینه ورزید
 شَاحَنَ: بَاغَضَ. کینه توز کرد
 -- خَاصَمَ. دشمنی کرد
 تَنَاحُوا. بَسْتِيزَه کردند، بجان هم افتادند
 شَحَنَ: شَبَحَنَ: وَصَفَى. بار
 شَحْنَةُ ۵- الْبَيْنَةُ. بارش
 -- كَبَرِيَّةٌ. نَخُونِ بَرَقِ رَا از برق پر کردن
 -- الشَّرْطَةُ ۵- الْبُولِيْسُ. پاسبان، گزنها، عسکر
 بُولِيْسَةُ الشَّعْنِ. بارنامه
 شَحْنَاءُ. مُشَاحَنَةٌ: عَدَاوَةٌ وَغَدَ. دشمنی، کینه جو
 ۵- مُشَاحَنَةٌ: عَنَافَةٌ. ستیزه، نزاع
 شَاحِنٌ. مُشْعُونٌ: مَتَوَلَّ بِمَلَح. گدای سبج
 شُجُورٌ (فِي شَعْرٍ) ۵- شَجِيعٌ (فِي شَعْرٍ) ۵- شَخٌّ (فِي شَعْرٍ)
 ۵- شَعَبٌ: سَالٌ وَتَدَفَّقَ. جاری شد، بیرون جفت
 ۵- شَحَبَطَ فِي الْكِتَابَةِ: تَبَيَّجَ. بد نوشت
 (شَخٌّ) شَخٌّ: بَالٌ. سناشید
 شَخٌّ ۵- شَخَاخٌ: بَتَوَلَّ. پشاپ، شاش
 ۵- شَخَرٌ: غَطَّ. در خواب خورخورد
 ۵- زَنْعَرٌ ۵- خَشْفَتِي. خونا س کشید

شَخِیر: غَطَط. خرناس، خروپف
 • شَخِش: السلاح و غیره. چکاچاک اسلحه بلند شد
 شَخِشِیخ: شَخِشَة (راجع شغل) چکاچاک
 ۵-: أَلْمُنَة. اسباب بازی، بازیچه
 ۵-: مَنَوْر السَّعْب. فانوس، دریچه سقف
 • شَخْص: مَعْد. طلع. بالا رفت
 - النَّم: طلع. ستاره درآمد، نمایان شد
 - بَصْرَة و بَصَرَة: رَفَه. چشمه‌ها را آسمان کرد
 - بَصَرَة ال: خیره شد، چشم دوخت
 - مَن البَلَد: دَمَب. غریب کرد، رهسپار شد
 شَخْص: عَیْن. معین کرد، نامید
 - مَنَل: نمایندگی کرد
 - رَوَاة تَنْبِیة: تَمَیْش داد، روی صحنه بازی کرد
 - الطَّیْب المَرَض: پَزَنک بیماری را تشخیص داد
 شَخْص لَه: تَرَاى. منظرش آمد، نمودار شد
 شَخْص: إِنْسَان. انسان، آدم
 - أوَّل التَّكَلُّم: متکلم
 - مَعْوِي: شخص ساختگی
 شَخْصِي: ذَاتِي. ذاتی
 -: خُصُوصِي. خصوصی
 شَخْصِيَا: بِالذَّان. خود، شخصاً
 شَخْصِيَة: ذَاتِيَة. حالت ویژه شخصی
 -: حَقِيقَة الشَّخْص. هویت، اصلیت
 - باروَة. شخص برجسته
 قَانُون الْأَحْوَال الشَّخْصِيَة. قانون احوال شخصی
 مَحْكَمَة الْأَحْوَال الشَّخْصِيَة. دادگاه رسیدگی بحوالات شخصی
 تَحْقِيق الشَّخْصِيَة. تعیین هویت
 تَذَكُّر تَحْقِيق الـ. شناسنامه
 شَاخِص: عَمَل. خیره، برجسته
 ۵- المُنْبَس. واحد درازا برابر با ۵ ۱/۲ یارد
 شَخِیص: تَنْبِین. تعیین
 - المَرَض. تشخیص ناهوشی
 - تَنْبِیل. مجسم سازی، تجسم
 - رَوَاة تَنْبِیل. نمایش

شَخْصِي: تَنْبِیل. درخور نمایش، داستان مانند
 - تَنْبِیس. وُضْع. تشخیص دهند
 مَشْخَص: مَنَدَل. بازیگر، هنرپیشه
 مَشْخَصَة: مَنَدَلَة. بازیگر زن
 ۵ شَخْط فِی: صَرَح. فریاد زد، داد کشید
 ۵ شَخْطُورَة: غَنَدُولَة. کرجی، قایق
 ۵ شَخْلَل: وِیَنُوس.
 بَصَد او را آورد، جلنک جلنک کرد
 شَخْلَلَة الدَف: (الطَّر) زَنك دایره
 ۵ شَد (و شد) ۵ شَدَا (و شد)
 • شَدَح: شَدَح. شَرَح. شکان خورد، ترک خورد
 • شَدَدَ عَلَی: مَنَب. فشار آورد، تنگ گرفت
 - قَوَى. قوت داد، نیرو بخشید
 - عَلَی: أَكْثَر. تأکید کرد
 - الْأَكْثَر: جَهْل لازِمًا. لازم دانست، اهمیت داد
 - وَ كَمَا: أَمَرَ. لَج. با فشاری کرد
 - الصَّوْن. بَانَكِيَة تلفظ کرد
 - المَرْف. بَانَشِد دید خواند
 شَدَّ: رَیْبَط. بست، محکم کرد
 - جَرَّ. کشید
 - مَنَدَارَعَى. سفت کرد
 - أَزْرَه. کج کرد، یارم کرد
 - عَصَدَه. نیرو داد، تقویت کرد
 - الرِّخَال: نَافَر. کوچ کرد، باربند کرد
 - عَلَی: مَنَبَق. زَنَّا. تنگ کرد
 - عَلَی: مَنَط. فشار داد
 اِشْتَدَّ شَدًّا: تَقَوَّى. قَوِيَ. نیرومند شد، زور آید
 - اَزْدَادَ عِدَة. تند تر شد، قوی تر شد، سخت تر شد
 شَدَّ: رَیْبَط. گره
 - جَرَّ. کشش
 ۵ لَمْبَة - المَل. بازی تناب کشتی
 شَدَّة: نَبْرَة. تکیه صدا
 - جَرَّة. زور، کشش
 ۵- وَزَن العَب. دسته کارت بازی، کجغه

۵- آشنان . دندان عاریه

شِدَّة: قُوَّة . زور، نیرو، توانا

— مُنْف: تندى

— مَصْلَابَة: سختی

— بَلِيَّة: محنت، مصیبت، گرفتاری

— ضَبْط: تنگدستی، سختی، دشواری

اجتاز الـ . از خطر گذشت، دوره بحران

رأب روبرو

وقت الـ . زمان درماندگی و سختی

من — كَذَا . از زور

شَدَّ أَذُنُ الشَّيْءِ أَوِ الْجُلُودُ . شاه تیرسفت

شَدَّ يَدُ قَوِيٍّ . نیرومند، قوی

— حَاد: تند، تیز

— قَبِيْظ: بیرحم، خشم آلود

— الْبَاسُ: دلیر، زورمند

— الشَّجِيحَة: سرسخت، کله شق، خیره سر

— الْوَطَاءُ: بیرحم، ستمگر، درنده خور

اجتناب طاعت قَدِيْمَة . پیش بینی ها، لازم

أَشَدُّ: اقوی . نیرومندتر، پرزورتر

بَلَغَ أَهْدَهُ اسْتَكْدَرُجُولَهُ . بحد تکلیف رسید

تَشْدِيد: مَضَط . فشار

بن بلوغ رسید

تَشْدِيد: مَضَط . فشار

بن بلوغ رسید

— إِسْرَار: لجاجه، با فشاری

— تَقْوَة: تقویت

— تَبْرُكَة: تکیه، تکیه

مَشَدَّ: مَشَدَّ . شکم بند

مُشَدَّد: مُشَدَّد . تاکید شده

حَرَف: —: حریف، حریف

مَشْدُود: مُتَوَتِّر . سفت شده (تاب)

مُشَادَّة تَلَامِيْثَة . ستیزه، مباحثه، یک و دو

مُشَادَّة تَلَامِيْثَة . ستیزه، مباحثه، یک و دو

مُشَادَّة تَلَامِيْثَة . ستیزه، مباحثه، یک و دو

مُشَادَّة تَلَامِيْثَة . ستیزه، مباحثه، یک و دو

مُشَادَّة تَلَامِيْثَة . ستیزه، مباحثه، یک و دو

مُشَادَّة تَلَامِيْثَة . ستیزه، مباحثه، یک و دو

مُشَادَّة تَلَامِيْثَة . ستیزه، مباحثه، یک و دو

مُشَادَّة تَلَامِيْثَة . ستیزه، مباحثه، یک و دو

مُشَادَّة تَلَامِيْثَة . ستیزه، مباحثه، یک و دو

مُشَادَّة تَلَامِيْثَة . ستیزه، مباحثه، یک و دو

مُشَادَّة تَلَامِيْثَة . ستیزه، مباحثه، یک و دو

۵- شَادُوْف: مُنْزَقَة: جَرَح آتش
در روستانها

شِدْق: بَاطِنُ الْحَقِّ: داخل گوشت

۵- عَظْمُ الْفَكِّ السُّفْلِيِّ

اسنخوان فك باطن

تَشْدَق بِكَلَامِهِ . طول داد

شَدَّ: أَهْمَشَ وَجَيْزَ . سر در گم کرد، گنج کرد

شَدَّو: هَمَّاهُ او تَفَرَّدَ . آواز، همچه

شَدَّ: تَحَسَّى . خواند، سرود، نغمه سر کرد

— الطَّائِرُ: قَرَقَرَدَ . جهجه زد، خواند

شَدَّ (لِي شَذَّ) . شَذَا (لِي شَذَّ) .

شَذَّبَ: شَذَّبَ: قَطَعَ . برید، زد، تراشید

— الشَّجَرَة: شَذَّبَهَا . شاخه زد، پیراست

شَذَّبَ: تَشْدِيْبُ الشَّجَرِ . هرس

شَذَّذَ: جَعَلَ يَنْدَ . به قاعده ساخت، به خلا قاعده

شَذَّذَ: خَالَفَ الْقِيَاسَ . نادر بود، برخلاف قیاس بود

— انْفَرَدَ عَمَّا يَأْبُو . بکتاب بود

— من: انْفَرَدَ وَتَبَاعَدَ . انحراف ورزید .

شَذَّذَ: شَذَّوْذَ: عَالَمَةُ الْقَاعَةِ . خلاف قاعده

— انحراف . انحراف، کژی

شَذَّذَ: غَيْرَ قِيَاسٍ . بی قاعده

— عَالِفُ الْقَاعَةِ . به خلاف عادت

— غَيْرَ مَادِيٍّ . کبیاب

— اسْتِثْنَائِي . استثنائی

— قَرِيب . غریب

— نَادِر . نادر

— مُتَشَتِّبِن . رکیک

— مُتَشَرِّف . کُز

— الطَّبْعِ أَوِ الْأَطْوَارِ: قُوَّتٌ . عجیب، خل

أَمْرًا وَشَيْءًا . — . خلاف قاعده

لِكُلِّ قَاعَةٍ شَوَادٍ . هر قاعده و قانون استثناء، پذیرا

لِكُلِّ قَاعَةٍ شَوَادٍ . هر قاعده و قانون استثناء، پذیرا

لِكُلِّ قَاعَةٍ شَوَادٍ . هر قاعده و قانون استثناء، پذیرا

لِكُلِّ قَاعَةٍ شَوَادٍ . هر قاعده و قانون استثناء، پذیرا

لِكُلِّ قَاعَةٍ شَوَادٍ . هر قاعده و قانون استثناء، پذیرا

لِكُلِّ قَاعَةٍ شَوَادٍ . هر قاعده و قانون استثناء، پذیرا

لِكُلِّ قَاعَةٍ شَوَادٍ . هر قاعده و قانون استثناء، پذیرا

لِكُلِّ قَاعَةٍ شَوَادٍ . هر قاعده و قانون استثناء، پذیرا

لِكُلِّ قَاعَةٍ شَوَادٍ . هر قاعده و قانون استثناء، پذیرا

لِكُلِّ قَاعَةٍ شَوَادٍ . هر قاعده و قانون استثناء، پذیرا

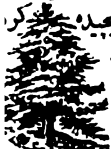
لِكُلِّ قَاعَةٍ شَوَادٍ . هر قاعده و قانون استثناء، پذیرا

لِكُلِّ قَاعَةٍ شَوَادٍ . هر قاعده و قانون استثناء، پذیرا

لِكُلِّ قَاعَةٍ شَوَادٍ . هر قاعده و قانون استثناء، پذیرا

• شَدَرُ النبی: اَدْخَلَ مِنْ اَجْزَاءِ . جاداد ، داخل کرد
 شَدَرٌ مَدَرٌ: فی كُلِّ وَجْهٍ . درهم برهم ، بهر محله
 تَشَدَّرُوا: تَفَتَّرُوا . پراکنده شدند، جدا شدند
 (شَدُو) شَدَا: فَطَرَ . معطر کرد ، خوشبو ساخت
 شَدَا: قُوَّةُ ذَاكَ الرَّائِحَةِ . عطر ، بوی خوش
 • شَرٌّ (ی شر) • شَرَاءٌ (فی شری) • شَرَارٌ (فی شرر)
 • شَرَّابِیْنِ (فی شرف) . فوق المَعْدَةِ
 • شَرِبَ نَخْبَ فُلَانٍ . بلامتی فلان نوشید
 —: جَرَعَ . نوشید ، سرکشید
 ۵ — الشَّخَنُ: دَخَنُ النَّبْعِ . قلیان یا سیگار کشید
 شُرْبٌ . أَشْرَبَ: سَقَى . نوشاند
 —: نَقَنَ . دمید ، الهام کرد ، جا بگریختن
 —: بِتَائِلٍ وَفَیْهِ: فَبِئْسَ . اشباع کرد ، آغشت
 ۵ — المَشْتَبُ: مَتَعَهُ بِالْفَلَاةِ . قیراند و در کرد
 شَارَبَ: شَرِبَ مَعَ . هم پیاله شد
 أَشْرَبَ حَبَّةً . به عشق دیگر آلوده شد ، گرفتار شد
 اِشْرَابٌ: فُتِی: نَدَمُهُ یَنْفِرُ إِلَیْهِ . گردن کشید ،
 پاشید
 تَشْرَبُ: اِئْتَمَرُ . مکید
 شُرْبٌ: یَتِمُّ . نوش ، آشامیدن
 —: تَشْرَبُ: اِئْتِمَاعٌ . جذب ، مکیدن
 شُرْبَاتٌ: شَرَابٌ حُلُوٌّ . شربت
 شُرْبَةٌ: جِرْقَةٌ . جرعه
 —: دَوَاءٌ . دارو آبکی
 ۵ — شُرُوبًا: مَبِیَّةٌ . حَسَا . شربا ، بخود آب
 ۵ شُرْبَةٌ: تَشْوُ . مهمل
 شَرَابٌ: مَشْرُوبٌ . نوشیده ، آشامیده
 —: مَشْرُوبٌ حُلُوٌّ شَرِبَاتٌ . شربت
 —: عَزْرٌ . باده

۵ شَرَّابٌ: جَوْرَبٌ (قَصِر) . جراب ساقه
 ۵ —: جَوْرَبٌ (طویل) . ساقه بلند
 شُرَابَةٌ: رَسَامَةٌ . قَدَبَةٌ . منگوله
 —: الرَّایِمِ: آسِ بَرْتَمِ . درخت راج
 شَرَّابٌ: شَرِيبٌ: کتبه الشرب
 می کار ، شربخوار
 شَرِيبٌ: یُشْرَبُ: صَالِحٌ لِلشَّرْبِ
 . نوشیده ، آشامیده
 شَارِبٌ: الذی یَقْرَبُ . آشام
 — (وَجْهًا شَوَارِبُ): ۵ قَنْبٌ . سبیل ، بروز
 —: القِطُّ (اَوْ مَا یُشْبِهُ) . موی لب گربه
 مَشْرَبٌ: مَشْرَبَةٌ: مَوْضِعُ الشَّرْبِ . چشمه آب
 —: مِشَلٌ . ذَوْقٌ . تمایل ، ذوق
 مُشْرَبٌ بِجَبْرِ کَذَا... . سهرار از عشق
 مَشْرُوبٌ: غَرَابٌ . نوشابه
 —: یُشْرَبُ . آشامیده
 —: زَوْجِی: عَزْرٌ . شراب ، باده
 مَفْرُوبَاتٌ رُوحَةٌ . نوشابه های الکلی
 —: نَزِیْلَتُهُ (بَلَاکُوهُ) . نوشابه های غیر الکلی
 —: وَمَا کُلُّوْا . آشامیده ها و خوردنیها
 ۵ شَرَبْتُكَ: فَبِئْسَ . گیرانداخت ، پیچید
 • شَرِیْنٌ: اَزْوَاجُ لَبَنٍ . درخت سدر
 —: اَمِیرُکَا . سدر مانند لبنان
 • شَرْتُ: ۵ تَقَشَفَ . ترکید ،
 شکاف خورد
 شَرْتُ: ۵ قَشَفَ . ترک دست
 • شَرَجٌ: شَرَجٌ: ۵ سَرَجٌ . میخ زد ، بامیخ بند
 شَرَجٌ: اَنْشُؤْمَةٌ . حلقه تناب
 —: ۵ بَابُ الْبَنْدِ . مقعد ، کون
 شِیرَجٌ: دُهْنُ (زَنْت) السَّمِ ۵ یَسِیرُ . روغن کبک
 • شَرَحٌ: یَسِّنُ . قَسَّرَ . شرح داد ، بیان کرد
 —: وَصَفَ . روشن کرد ، وصف نمود
 —: المَاطِلُ: سَرٌ . خوش داشت ، خوشوقت کرد
 —: شَرَحَ القِی: فَطَنَهُ شَرَاغًا . تکه تکه کرد

شَرَحَ^۲ (لَرَضَ عَلَيَّ اَوْ عَلِيَّ) . تشریح کرد
— الْجَنَّةُ لِمَعْرِفَةِ سَبَبِ (الْمَوْتِ) الْوَفَاةِ .

اِنْشَرَخَ : اِنْتَسَحَ . توسعه یافت ، باز شد
— مَنَزَلُهُ . لذت برد ، خوشرفت شد

شَرَحَ : تَفَصَّرَ . تفصیر

— وَصَفَ . تعریف ، توصیف

شَرْيحي : تَفْصِيحي . درخور تفصیر

شَرْيَحَ : طَلَّقَ الْمُنْظَرَ وَالْمَوَّاءَ . خنده رو ، خوشحال
شَرْيَحَةً . شَرْيَحَةً : قِطْعَةً مُتَّصِلَةً . برش ، تکه دراز
— لَمْ يَمْتَنِعْهُ : مَنَعَهُ . قاج نازک از گشت خور
— بَطْنِخْ اَوْ شَمَام . قاج هندوانه یا خربزه

شَرْيَحَةً^۲ : قِدَّةٌ خَشَبٍ اَوْ مَسَدٍ اَوْ رَقَّةٍ . تخته نازک
۵ — الْمَكْرَتُ كُوبٌ : شَيْئَةٌ . شیشه که میگیرند یا افشان
شَرَحَ : مَدَّ .

۵ — الشَّكَّاءُ الْحَشِيَّةُ . بَشْتِ بَحْرِهِ جَوْدَه .
۵ — الشَّكَّاءُ الرَّجَايَةُ . بَحْرُهُ شَيْئُهُ .

شَرْحُهُ : مِثْلُهُ . كَمَا نَقَدْتُمْ . اَيْضًا ، هَا نَ .
هَـا نَظُور

شَارِحٌ : مُتَفَسِّرٌ . مفسر

— الْحِكْمَانِ . شرح نویس

تَشْرِيحٌ (لَرَضَ عَلَيَّ اَوْ عَلِيَّ) . تشریح از نظر علی

— الْجَنَّةُ لِمَعْرِفَةِ سَبَبِ (الْمَوْتِ) . کالبد شکافی

— الْمَقَالَةُ . تشریح جانوریان

عِلْمُ الْاَلِ . علم تشریح ، استخوان بندی
تَشْرِيحِي : عَمَّتْ بِلِمِ التَّشْرِيحِ . وابسته به علم تشریح
الصَّنَةُ التَّشْرِيحِيَّةُ (الْوَفَاةُ) . کالبد گشائی
مَشْرَحَةٌ : مَرْقَةُ التَّشْرِيحِ . اطلاق تشریح

• شَرَحَ الصَّيْتُ : كَبَّرَهُ . بزرگ شد ، رشد کرد

۵ — شَدَخَ : شَدَخَ . شکاف خورد ، ترکید

شَرَخَ الصَّبَا اَوْ الْقَبَابَ . بهار زندگانی ، سرگی

۵ — شَدَخَ : شَدَخَ . شکاف ، ترک

• شَرَدَ : نَفَرَ وَهَرَبَ . فرار کرد ، گریخت

— خَلَّ . در بدر شد ، آواره شد

— اَلْفَتْ . دل شد ، در رفت

— النِّعْمُ . سر درگم شد

شَرَدَ . اَشْرَدَ : هَرَبَ . فرار داد ، گریزاند

— قَرَّقَ وَبَدَّ . بخش کرد ، پراکنده کرد

نَشَرَدَ : غَاوَرَ . سرگردان شد ، دل گشت

— الْقَوْمُ : تَبَدَّلُوا . پراکنده شدند ، هریک به جایی رفتند

۵ شَرَدَ : خَزَزُوا . رَجَّعَ حُلَّةً . بادسام یا سهم

شُرُودَ : هُرُوبَ . فرار ، گریز

— خَلَّ . آوارگی ، سرگردانی

— النِّعْمُ . آشفتنی ، پریشان خیالی

شَرِبْدَ : مُشَرَّدٌ^۲ : نَاهٍ . آواره ، در بدر ، خانه بد

شَارِدَ : هَارِبَ . فراری ، گریز

— خَلَّ . نَاهٍ . سرگردان

— النِّعْمُ . پریشان خیال

خَوَارِدُ الْاَلَةِ . کلمات برخلاف قاعده یک زبان

نَشَرَدَ : قَبَّرَ . آوارگی ، به سرو سامانی ، به خانمانا

مُشَرَّدٌ^۲ : لَا مَسْكَنَ لَهُ . خانه بدوش ، و لگد

— خَبَّرَ . و لگد ، آدم بیکاره ، در بدر

۵ شَرَدَقَ : تَشَرَّقَ : شَرَّقَ . گداز گریشت

• شَرْدَقَةٌ : جَمَاعَةٌ قَلِيلَةٌ . دسته ، گروه کوچک

• شَرَرَةٌ . شَرَارَةٌ (الجمع شَرَرٌ) . جهره ، اخگر

شَرٌّ : كَانَ شَرًّا . تبهکار بود ، بدخوب بود ، بدکار بود

۵ — نَرٌّ : قَطَرٌ . چکاند

شَارَةٌ : طَائِلَةٌ مَطْلَعَةٌ . بدر فراق کرد ، بدسلوکی کرد

شَرٌّ : ضِدُّ قَبْرٍ . بدی ، پلیدی

— اِنَّمِ . تبهکاری

— شَوَّ . زبان ، گزند ، آسیب

— شَوَّ : اَلْخَلْقَ . بد اخلاق ، زشت خوئی

— اَشْرَفَ : اَشْرَفَ شَرًّا . بدتر ، بدترین

۵ شَرَّائِي : شُنْقَةٌ . سَبْعُ الْقَبْرِ . کج خلقی ، آفتی مزاج

• شَرْطَفٌ : مَلَاةُ التَّيْرِ .
 • جَادِرْشَبْ ، مِلَاةُ
 • كِمَرَطُ ، اِشْطَرَطُ
 شرط کرد ، فید کرد

— شَرْطُ الْمَلِكِ (لِتَنْعِيهِ الدَّم) ، نِفْثَرُ زَوْءِ اِزْ رَوِي
 • شَرْطُ ۲ مَرْقُ : بَارِهْ كُود ، نَكِهْ نَكِهْ كُود بَوِست نَكَا فِت
 شَارَطُ . قَرَار دَاد بَست

۵ — سَاوَمُ . چَانِه زو
 — رَاغَنُ : شَرْطِ بِنْدِه كُود ، شَرْطِ بَست رَا
 اَشْطَرَطِي عَلَيَّ : نَأْتَقُ . كَارِهْ رَاشْتِه وَرْفَه اِنْجَام
 ۵ — عَلَيَّ : اَنْتَقَلَ شَرْطُوه . شَرْطَا سَنَكِينِ دَر مَعَاظِرُ
 شَرْطُ . اِشْطَرَطُ : تَعْيِينِ الشَّرُوطِ . تَعْيِينِ مَوَادِ قَرَار دَا

— وَاجِدُ الشَّرُوطِ . مَادِه ، قَرَار
 ۵ — مَرْقُ مُشْتَطِلُ . جَاك ، شَكَا فِ
 — جَزَائِي . قَرَار كِيفَرِي
 مَن دُونُ — . بَ شَرْطِ

بَلَا — اَوْقِدَ . بَ چُون وَجَرَا
 — اَن . بَشَرْطِ اِيْنَكِه ، مَشَرْطِ بَرَايْنَكِه
 شَرْطُ الْاِتِّفَاقِ . مَوَادِ قَرَار دَاد

شَرْطِي اِشْطَرَطِي . شَرْطِي ، مَشَرْطِ
 شَرْطِي : بَوِيس . بَايَسَان ، بَ شَرْطِ
 شَرْطَةُ : خَاطِبَةُ . شَيْخَةُ
 سَايَمَانِ شَهْرِيَانِ
 — النَجْدَةُ . پَلِيسِ اَمْدَادِ
 ۵ شَرْطَةُ خَطَةِ (—) . نَامِ اِيْنِ خَطِ : —

۵ — قَيْصِرَةُ : وَسَلَةُ مَلِكَةٍ . خَطِ بِيُونَد
 ۵ شَرْطِيَّةُ . شَرْطُوطُ : اِتِّفَاقُ . تَعَاوُدُ . قَرَار دَاد ،
 مَوَافَقَتُ نَامِه .

۵ — عَقْدُ الْبَيْعِ . قِبَالِه ، سِنْدِ فَرْوَشِ
 جُذْلَةُ اَوْ عِبَارَةُ — . مَادِهْ يَاعْبَارَتِ شَرْطِي
 الْعَيْتَةُ اَلـ (لِ النُّعُو) . وَجْهِ شَرْطِي

كِمَرَطُ : جَبَلُ مُنْبِطِطُ . فَوَارِ
 — (كَالْمُتَقَبِّلِ لِلْأَرْطَةِ) : يَرَاكِه . بِنْدِ

۵ شُرْ : اِسْمُ طَائِرٍ . آيَاهُ بَسْتُ قَرْمَزِ (پَرِنْدِه)
 مُرَرَّارُ : يَفْصَحُ مُتَرَدِّداً . جَرَقَه دَارِ
 شُرْبُرُ : رَوِي . آدَمِ بَدِيخُ ، تَبَهَكَارُ ، كَهَكَارُ

— آتِمُ . خَاطِبِي . كَهَكَارُ
 — مُؤَذِّي . بَدِجَنُ ، آسِيبُ رِسَابِ
 اَلـ : اِبْلِيسُ . شَيْطَانُ
 ۵ كِمَرَسُ : سَا ، خُلْفَةُ . بَدِ اخْلَاقِ شُدْ

كِمَرَسُ : كِمَرَسُ : سَيْبِي ، الْعُلُقَى . بَدِ اخْلَاقِ شُدْ
 — خَادِرُ . دَرِنْدِه خَوِي ، وَحْشِي
 شَرَسُ : شَرَّاسَةُ . بَدِخَوِي ، بَدِ اخْلَاقِ ،
 وَحْشِكِيه

شِرَّاسُ : ۵ شِرَّاسُ . سَرَبِشِ
 ۵ شُرُوفُ : طَرَفُ الْبَيْتِ . مَحْضُوفُ ، نَوْمِه اسْتَحْوَ
 شَرَّاسِي . فَوْقِ الْمَدَدِ

الْقَتْمُ الشَّرَّاسِي . رَوْمَعْدِه
 ۵ قَرَشُ : مَدَّ يَنْقُرُ . رِيْثِه دَوَانِدِ
 يَرَشُ : چِنْدُ . رِيْثِه ، بَنِ ، بِيخِ

— الْقَبِي : مَصْنَعُ . آبِ بَنِيَرِ
 — النَّجِيلُ . چِنِ ، عِلْفُ مَرِغِ
 نَشْرِيشُ الْجَنُودِ . رِيْثِه دَوَانِ
 مُتَقَرِّشُ : مُمْتَدَّ الْجَنُودِ . رِيْثِه دَارِ
 ۵ شُرْشَرُ : سَنَنُ . دَنْدَانِه دَارِ كُودِ

— ۵ : شُرْ . شُرْ . چَكَانِدِ
 شِرْشِرُ : نَجِيلُ (بَنَاتِ) . عِلْفُ مَرِغِ

شُرْشُرَةُ : سَنَنُ . دَنْدَانِه دَنْدَانِه
 ۵ — مَنَجِلُ . دَاسِ

شُرْشُورُ : اَبُو رَايشِ . سَمَرِه
 ۵ شُرْشِيرُ : خَدَقُ (طَائِرُ) . مَرْغَا
 مُشْرِشَرُ : مُسْنَنُ . دَنْدَانِه دَارِ

— الحذاء : بئراك . رباط . بندكفش

— زینتی . كلايتون ، مغزیه

— الضاح . فنیله چراغ

— الآلة الكاتبة . نواری ماشین تحریر

— تمیز رتبه الجندي . یراق آستین چپ

— القیاس . قهقهه و باریک که برای اندازه گیری بکار میرود

— السیما تُغراف . فیلم سینما

— النار . قتل المرقعات . قتل مواد قابل اشتعال

— خط مريض . نواری راه انفجار

— سكة الحديد . خط راه آهن

— دودة الـ . کرم کدو

— راية الاشرطة والنجوم . پرچم دارا

— خط راه راه و ستارگان

— تشریط الحلد . عمل بیشتر زدن ، شکافتن

— مشرط الجراح . چاقوی جراحی

— شرع . اشترع (راجع فن) . قانون وضع کرد

— بنا . دست بکار شد ، آغاز کرد

— مشروعاً : اختطه . طرح ریزی کرد . طرح چیدمان

— شرع . اشترع علیه : صوب . سلاح بروی

— سینه . شمشیر کشید

— المجلد : حده . بست ، سفت کرد

— شرع . تشریفة : قانون . دستور ، حکم

— خاضع الـ . پیرو قانون

— شرعی : قانونی . قانون

— حلال . مشروع ، حلال

— مختص بالقضاء . دیوانه ، محکمه

— ابن . حلال زاده

— ابن غیر . حرام زاده

— وارث . وارث شرعی

— یلب . پزشکی قانونی

— المالك الفرعي . مالک حقیقی

— شرعياً : قانونیاً . شرعی ، قانونی

— شرعیة : قانونیة . مطابقت با قانون

— تشرعة : تشر (قده) . من جلد . قهقهه ، بندچری

— شرع الزکب : قتل . بادیان کشتی

— سبنة تیراينة . کشتی بادیه

— طیارة تیراينة : سبنة هواپیما

— شراعة الباب وانشاء بجره کجک

— شروع تیرة . بالاعمال درو پیچیده

— شروع آغاز . ابتداء

— في سرقة أو قتل أو أي عدل . مبادرت بدزدن یا د

— تشریفة : قانون . قانون . دستور

— البلاد . قانون کشور

— القیمة . قانون فطریه ، درونی

— الـ القرآن (السنحة) . قانون مقدس اسلام

— الـ الموسوعة . شریعت موسی

— مازينة (مادی) وقایس . قوانین اقوام مدواریان

— صاحب الـ . واضع قانون ، آیین گذار

— علم الـ . فلسفه قانون ، تفسیر قوانین

— نهر الـ . تهر الازدن . رودخانه اردن

— شارع . شأن التریمة . قانون گذار

— طریق موبیة . شاهراه ، راه عوی

— تشریع : سن القوانين . قانون گذار

— سلطة الـ . قوه مقننه . مجلس شورای

— تفریج : تخفیف بالتفریع . رایسته به قانون گذار

— جنبة تفریجة . هیئت مقننه

— سلطة تفریجة . قوه مقننه

— مشروع : خطه . طرح ، نقشه

— عمل . اختیارات . کار مقاطعه

— شرعی . شرعی

— قانون . طرح قانونی

— کثیرة قرآن آشوان (مثلاً) . طرح مدبند اسوان

— بايت . انگیزه درست

— غیر . خلاف شرع ، ناروا

— منشرع : لحام . وکیل دادگستری

شُرْفٌ: رَفَعَ مَقَامَهُ. رَتَبَهُ دَارَ، تَرْفِيعَ دَارٍ،
مُفْتَخِرُكَرْد

—: سَكْرَمٌ. بَزْرَكَ دَاشْتَ، اَوْجَنْدَ دَاشْتَ

شَارَفٌ: فَاقَرَ فِي الشَّرَفِ. وَجَزَّ خَوَانَهُ لَرَدِ

—: أَشْرَفَ عَلَى الْقَتْلِ: نَظَرَ. فَطَارَتْ كَرْد، سَرَكَشِي

—: عَلَى الْمَكَانِ: أَطْلَى. شَرَفٌ بُوْد، سَرَكَشِيد

اَشْرَفٌ^۲ عَلَى الْمَوْتِ (مَثَلًا). نَزْدِيكَ بِمَرْكَ شَد

— عَلَى الْمَلَاكِ اَوْ الْاَفْلَاسِ. دَرِ بَرَنگَا، هَلَاکَتِ يَا

دَشْرَفٌ: نَالَ شَرْفًا. سَرْفَوَز شَد، اِفْتَخَارِ بَافَتِ

شَرَفٌ: فُخْرٌ. اِحْتِرَامٌ، سَرْبَلَنْدِ

—: فُلُوْهُ الْحَسْبِ. اَصَالَتِ خَانَوَادِکَ

—: سَكْرَامَةُ. جَاءَ، بَزْرَكَ، مَقَامِ

حُضُوْءِ. —. عَضُوْا فِتْحَارِي

کَلِمَةُ —: مَعْدَشْرَفِ. قَوْلِ شَرَفِ

شَرَفِي: مَخْرِي. اِسْکَرَامِي. اِفْتَخَارِي

قَسَمًا بِقَرَنِي: فِي ذِمَّتِي. بِشَرِاقِمِ سَوَکَنْدِ

شَرَفَةُ الْقَمْعَرِ. بَارُو، کَنْکَرَةُ

— اِلْهَامِ. بِالْاَلَايِ دَرِیْمِجِه

شُرْفَةُ مُشْرِفٍ: دَنَسْکُونِ. بِالْاَخَانِه

—، مَشْنُورَةُ: مَشْرَبِيْنَةُ. مَهْتَابِ

شَرِيفٌ: نَبِيلٌ. نَجِيبٌ، آفَامَنْشِ

—: عَرِيقِ الْحَسَبِ. اَصِيلٌ، پَاکِ نَزَادِ

—: مُعْکَرَمٌ. مَحْتَرَمٌ

اَلْکِتَابُ اَلْ—: کِتَابِ مَقْدَسِ

صِنَاعَةُ اَوْ جِرْفَةُ شَرِيفَةٍ. کَارِ بَايْدِشِه آبرُوْمَنْدِ

اَلْاَشْرَافُ: اَلْاَعْيَانُ. بَزْرَکَانِ، کُورِدِ نَجَا

اِشْرَافٌ: مَنَاطَرَةُ. مَرَاقِبَةُ. نَظَارَتِ، سَرْپَرِسْتِ

تَقْرِیْبَةُ: حَلَّةٌ رَحْمِيَّةٌ. مِیْهَمَا بَارِغَايَتِ آدَابِ دُورُومِ

اَشْرَافِی: رَئِیسُ الْخَفَلَاتِ الرَّسْمِیَّةِ. رَئِیسُ نَشْرِیْهَاتِ

مُشْرِفٌ: دَرَنْدِه. اِیْرَانِ، مَهْتَابِ

مُشْرِفٌ عَلَى السَّلِ. نَاطِرٌ، مَبَاشِرْکَارِ

— عَلَى الْمَكَانِ. مُشْرِفٌ، مَسْلُطٌ

— عَلَى الْمَوْتِ. مَرْدِی، مَحْتَضِرٌ

مُتَآوِفُ الدِّیْنَةِ. اطْرَافِ شَهْرِ، حَوْلِ وَحُوشِ

• شَرْقٌ. اَشَرْقٌ: طَلَعَ. طُلُوعُ کُورْدِ، بَرَاکِ، سَرْزِدِ

—: اَخَا. دَرِخْشِدِ، تَابِیْدِ

اَشَرْقٌ^۲ وَجْهَهُ بَیْشَرًا. اَزْخُوشِ شُکْمَه شَد

شَرْقٌ: اَشْرَفَ کُورْدِ. کَلُوکِیَرِ شَد

شَرْقٌ: سَارَ نَحْوَ الشَّرْقِ. بِطَرَفِ شَرْقِ رَفَتِ

شَرْقٌ. مَشْرِقٌ: جِهَةُ شُرُوقِ الشَّمْسِ. خَاوَرِ

—: اَلْبِلَادُ الشَّرْقِيَّةُ. خَاوَرِ زَمِیْنِ

— اَلْبَحْرُ الْاَبْيَضُ الْمَوْسُطُ. کُورَانِه خَاوَرِ دَرِیَا

— اَلْاَزْدُنْ. شَرْقِ اِرْدُنْ مَدِیْتَرَانِدِ

اَلْ— اَلْاَدْنِ. خَاوَرِ نَزْدِیْکِ

اَلْ— اَلْاَقْصَى. خَاوَرِ دُورِ

شَرْقًا: نَحْوَ الشَّرْقِ. رُوحْجَاوَرِ

شَرْقِي: لِجَةِ الشَّرْقِ. خَاوَرِي

—: مِنْ جِهَةِ اَوْ مِنْ بِلَادِ الشَّرْقِ. مَشْرِقِ

—: نِشْبَةُ اِلَى شَرْقِ الْبَحْرِ الْاَبْيَضِ الْمَوْسُطِ. مَسَاکِنِ خَاوَرِ

—: مَشْرِقِي: نِشْبَةُ اِلَى بِلَادِ الشَّرْقِ. مَنُوبِ نَجَاوَرِ

اَشْرَاقٌ: خَشَبٌ سَرِیْعُ الْاِتْنَابِ

شُرُوقٌ: جُوبِ خُوشِ سُوْزِ، کَاجِ قَیْرِی

شُرُوقٌ: بَزُوْغِ. طُلُوعِ. بَرَايْدَنْ، سَرْزِدَنْ

— الشَّمْسِ. طُلُوعِ آفَاقِ، سَیْدِه دَمِ

اِشْرَاقٌ: ضِیَاةٌ. دَرِخْشَنْدِکِ، پَرُوْا نَکَلِی

مُشْرِقٌ: مُغِیْ. دَرِخْشَانِ، تَابَانِ

مُشْتَشْرِقٌ. خَاوَرِ شَنْسَاسِ

• مَشْرِکِ. شَارَکِ فُلَانًا: کَانَ شَرِیکًا لَهُ. شَرِیکِ شَد

شَارَکِ^۲. اِشْتَرَاکِ. تَشَارَاکِ مَعَ: صَادَ شَرِیکَه

خُودِ رَا شَرِیکِ قَرَارِ دَادِ

—: مَعَهُ کَانَ لَهُ حِصَّةٌ. سَحْمِی دَاشْتِ

—: مَعَهُ فِي السَّلِ. شَرِیکِ وَدَخَالَتِ کُورْدِ

—: مَعَهُ فِي التَّوَاتُفِ. هَدَرِ کُورْدِ، نَکَمَا شَرِیکِ کُورْدِ

مُشْرَكَ (لی جرمه مثلاً) . مشرك روزنامه

• شَرَمَ : شَقُ . شكاف ، چاك داد

شَرَمَ : شَقُ . شكاف ، چاك

— : خَلِيج . خليج كوچك

أَشْرَمَ : شَقُوق . شكافته . چاك خورده

— : مُشْفُوقُ الشَّئِ الْمَلَأَ . لب شكري

۵- : مُتَشَفِّف . درهم برهم

• شَرَفَةُ الْوُدَّةِ : قَيْلَعَةُ . پيله كرم

— : الدَّمَلُ : أَمُ الْقَيْحِ . زخم چركين

قَرَائِيقُ الْحَبَةِ : مِثْلَخ . پوست مار

۵- : حَبُّ الْمَيْبُوشِ . بنك ، شاهدانه

• شَرِيَّةٌ : تَوَسُّمٌ . از روی حرص خورد ، پرخورد

— : اِسْتَدْرَجَ . حريص ترشد ، آزمند شد

شَرِيَّةٌ : شَرَاهَةٌ : تَهَمٌ . حرص زياد

— : جَمْعٌ . پرخوری

شَرِيَّةٌ : تَهَمٌ . شكم پرستی

— : جَمْعٌ . آز ، حرص

• شَرُّوا : قَتَلَ التَّعْلَلَ . عمل

• شَرَوَةٌ (لي شري) . سودا ، دادوستد ، معامله

• شَرَى . اشترى : ابتاع . خريد

— : شَرَى : قَرَضَ : قَبِيعٌ . در معرض فروش گذارد

شَرَى . شَرَا : ابتاع . خريد

— : بِطُورِ مَيْتَةٍ . كهير

۵ شَرَوَةٌ : مَتَقَنَةٌ . معامله

۵- : مَتَقَنَةٌ : رَابِحَةٌ . يك معامله سود بخش

شَرِيَان : عِرْقُ نَابِضٍ . رگ جهنده

بِرَهْقَةٍ : اَوْخَالِيَّةُ الْعَرَابِ . شريان بند

شَرِيَانِيَّةٌ : مَخْتَصٌ بِالْعَرَابِ . شرياني

اشترَكَ لي جرمه او كتاب الخ . مشرك شد

— : فِي اِسْتِثْبَابِ اَوْ قَتْلِ . اعانده داد ، سهم داد

أَشْرَكَ : جَعَلَ شَرِيكَاً . شريك قرار داد ، شريك گرفت

— : جَعَلَ لَهُ حِصَّةً . يك سهم داد

— : بَاثِقٌ : مَعْدُومٌ . مشرك شد . شريك برا خدا

شَرِكَ : شَرَكَةً . قور ، شبدك

— : اَحْبُولَةٌ . دام ، تله

اَوْقَعَ فِي — . بدام انداخت

واضع لي — اعماله . بيزاي خود رسيد

دَشُرَكَ : غَيْرَ عَلِيمٍ . معيوب ، ناقص

شَرِكَ : تَدَدُ الْآلَةِ . پرستش خدايان متعدد

شَرِكَةٌ : شَرِكَةٌ . شركت

— : جَمِيعَةٌ . جميت

— : تَجَارِيَةٌ . تجارتخانه ، نگاه دارا شخصيت حق

— : مِثْلَةٌ . شركت سهامی

— : تَخْلُصَةٌ . شركت سهامی با مسئوليت محدود

— : الشَّرَكَانُ : مُوَافَقَةٌ . اتحاديه چند شركت

شَرَكَ : شَرِطَ التَّمَلُّ . وباط الحفاء . بند كفش

شَرِيكَ . مُشَارِكٌ (لي أي امر) . شريك

— : صَاحِبُ حِصَّةٍ . صاحب سهم

— : مُوَسِّعٌ (غير ملل) . شريك سرمايه رسان

— : لي جرمه . هدايت ، شريك جرم

إِشْتِرَاكٌ : مُشَارَكَةٌ . مشاركت

— : حَقٌّ . مقامه ، مقامه ، انبازه

— : اِسْتِثْبَابٌ . شركت در دادن اعانده

— : فِي الْعَمَلِ الرَّيَافِيِّ . شركت در عشاء رباني

بال : بالاتحاد . باهم

إِشْتِرَاكِي : نَائِبُ الْمَنْعِبِ الْاِسْتِثْبَابِ . اشتراك سوتيا

— : مُتَطَرِّفٌ : شُبُوهِي . كونيست

إِسْتِثْبَابِيَّةٌ : مَذْهَبُ الْاِسْتِثْبَابِيِّينَ . اصالت اجتماع

— : مَطَرَفَةٌ : شُبُوهِيَّةٌ . كونيست

مُشْرَكَ : مُتَبَادِلٌ . متقابل ، از دوسر

— : نَائِبٌ . شايع

— : مُتَّوِّجٌ . بيوسته ، متحد

حاط — (ين جوف مثلاً) . ديوار مشرك

۵- : شَطْرٌ . مُشْتَرَى : مُبْتَاع . خریدار
 ۵- : اِنْشَى . تمام شد ، پایان رسید
 ۵- : الْحَسَابُ : رَحْمَةٌ . بدقتی انفعال داد
 شَطْبٌ : قَطْعٌ مُتَشَبِّهٌ . تکه تکه تارک و دراز
 — : طَوِيلٌ تَمْتَوِقُ الْقَوَامُ . قد کشیده ، بالا بلند
 ۵- : خَدَشٌ . خراش ، تراش
 ۵- : مَعُو . پال کردن
 تَنْطَبُجُ الْمَاءُ . نیشتر زدن
 — : تَفَرَّجَ تَفْجِيزٌ . تکه تکه کردن
 ۵- : الْحَسَابَاتُ . افعال بدقتی
 ۵- : تَمَو . پایان دادن
 ۵ شَطْحٌ : شَطَسٌ . مضمون شد ، براهه رفت
 • شَطْرٌ : قَسَمٌ . قحمت نذر ، سوگند
 — : الْمَيْشُ . از میان سپاه دشمن گذشت
 — : عَثِمٌ : انْقَضَ . - داشت ، سوا شد
 — : شَطَرٌ : نَصَفٌ . از میان برید ، نصف کرد
 — : شَطْرٌ : انْصَفَ بِالْمَاءِ وَالْحَبَاةِ . زیرک بود
 ۵ تَشَطَّرَ : أَطْعَمَ الْمَاهِرَ . زرنگی نشان داد
 شَاطَرٌ : قَامَ مَنَاصِفَ . نصف کرد ، دو نیم کرد
 — : الْعَزْزُ أَوْ الْمَصَابَ . در غم یا سوگوار و او شَرَّكَ
 شَطْرٌ : قَطْعٌ . تقسیم ، قطع
 — : يَنْصَفُ . نیم ، نیمه
 — : قَيْمٌ . بخش ، پاره
 شَطَارَةٌ : دَعَا وَخُبْتُ . حيله گری ، بدذات
 ۵- : مَهَارَةٌ . زرنگی ، زیرکی
 قَطِيعَةٌ : تَشْوِيشٌ . سازد و بچ
 شَاطِرٌ : مَنْصَفٌ . قحمت کننده
 — : خَبِيتٌ . حيله گر
 ۵- : مَابِرٌ . زرنگ
 مَشَطْرٌ : مَقْشُومٌ . قحمت شده

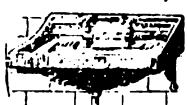
شَارٌ . مُشْتَرَى : مُبْتَاع . خریدار
 شَارِي الصَّوَابِقِ . میل برق گیر
 الْمُشْتَرِي : اسمُ أَكْثَرِ التَّيَارَاتِ . رئیس خدا یا رومیها
 • شَرَّو (لی شر) • شَرَطُ (لی شرط)
 • شَرَزَ : نَظَرَ إِلَيْهِ فَرَّو . چپ چپ نگاه کرد
 شَرَزَا : بِجَانِبِ الْعَيْنِ . چپ چپ ، از گوشه چشم
 عَيْنُ شَرَزَا : عَمْرٌ غَبَا . چشمان خون گرفته
 • شَمَعٌ : بَعْدَ . فاصله داشت ، دور بود
 شُسُوعٌ : بَعْدُ . دوری
 شَامِعٌ : بَعْدَ الْمَدَى . دور ، فاصله دار
 بُعْدٌ — . مسافت زیاد
 فَرَقٌ — . فزنی زیاد ، اختلاف نمایان
 • شَيْئِي الْأَحْمِيلِ (انظر شاسی) . شاسی اتومبیل
 ۵ شَغَاغٌ (راجع شغغ) . خان دار
 ۵ شِشَمٌ : كَحْلٌ أَيْشٌ . سرمه سفید
 ۵ شِشْمَةٌ : بَيْتُ الْأَدَبِ . کنار آب ، مترج
 ۵ شِشْنِي : يَقَالُ : غَوْجٌ . نمونه
 شِشْنَجِي : هَاجِسُ الْمَادِنِ النَّبِيَةِ . امتحان کننده
 • شِصٌ : مَنَازِلَةٌ . قلاب ماه گیر
 • شَطْ (لی شطط) . ساحل ، کناره ، کرانه
 • شَطَطٌ : شَاطِئُ الْبَحْرِ . کنار دریا
 — : — . — . کنار رودخانه
 على الشاطئ . کناره ، کنار دریا
 • شَطْبٌ : شَقٌّ (بالطول) . از دراز اشتکاف ، چال داد
 ۵- : مَحَا . پاک کرد ، محو کرد
 ۵- : الْكَلْبَةُ : لَقَطَهَا حَرَبٌ فَلْيَا . رو کله خط کشید
 ۵- : اَتَمَهُ مِنْ كَلَا . اتمش را قلم زد
 ۵- : الدَّقْوَى . ترک دعوا کرد
 شَطْبُ الْقَى : شَرَفَهُ . همه قراغ ، تکه تکه کرد
 — : الْمَلْدُ : شَرَطُهُ . نیشتر زد
 — : الْمَلْدُ : خَدَشَهُ . خراشید ، خاراند

شطرنج: لقب معروفه بازه شطرنج
 یادوق ال. مهرهاه شطرنج
 لوتة ال: رفته صفحه شطرنج
 شطط: مجازة الحد. زیاده روم، افراط

شط: بعد. خیلی در رفت، از حد گذشت
 — عن: تبعاً و انحراف. منحرف شد، بپراشت
 — عن الموضوع: از موضوع پرت افتاد
 شط: غاطی. (راجع هند). کناره
 — البحر: کنار دریا
 شطلة: عطیة: القدر حار. طفل هند، طفل قرمز

شطف: ذم و تباعد. رهپار شد، کوچ کرد
 — قفل: شست، آب کشید
 ه — الحاقه: چلما، تله. کوچ کرد، ارب را
 ه شطف: موان. سنگ چساق
 شطفة: شطفة. خرده چوب، خاشاک، تراشه
 شطف: قفل
 شمشو
 خوض: — شطف
 طرف بزرگ را شمشو
 ه شطوف: شطوف الحاقه. مقابل. کوچ
 ه شطفة: شطوف. ارب. مایل
 شطن: ه شطط. ربط بجهل. تاب پیچ کرد، حکمت
 شطن: ه شطط. شطط. گرد

شيطان: ابلیس. رانده درگاه خدا
 — عفریت. عفریت
 ه — ه علیه عفریت (انسان). جن زده، جنی
 ه — ه مستکون بالین (مکان)
 جای بریان
 لقبه ال. بازه چرخاندن قهره باغچه
 قهر ال: ابو حبیب. مرغ بالنده
 شیطانی: ابلیس. ابلیس
 — جنبی: جهنمی

ه — بری (بات). گیاه دری
 شطفة: شرارت، بپروان
 شطف: طوف. خواجه کرد، اختا کرد
 شطف: نیده. ضر. سختی، تنگدستی
 عیش: — زندگانه سخت، سخت بار
 شطی: شطی: شفق. شکست، خرد شد، شکافت
 شطیة: طنة شطنة. خرده، پاره، تکه، ریزه
 — مفری غطی: التاق. سان کوچک
 شمع: شمع (فی شمع) شمعین (فی شمع)
 شمع: فرع. شاخه شاخه کرد، منقب کرد
 شمع: شمع. شاخه شاخه شد، منقب شد
 — الازار (مثلاً). اختلاف نظر پیدا شد
 شمع: قوم. مردم، ملت
 — الحکمة: جاعت، امت
 ال: الجمهور. ملت
 ه ال: الطبقة العامة. رنجبران، زحمتکاران، کارگران
 شعی: قوی. ملی
 آغای شعی. تعزیم، سردهای عامیانه
 حکایات: — ه حوادیت. افسانه هاستان
 شعی: طریق لی جیل. گردند، کدول
 ه — البعر. جزیره نما، تپه دریای
 شعبان: الشهر القمري الثانی. ماه هشتم قمری
 شعبیة: فرع. فرج، بخش
 — المنطوقه الاسرار: اسرار. من. شانه، چکال و
 — فطن. شاخه
 شعب ال: شمع. شاخه ها، نایچه
 شعی: شعی: شعی ال: وابسته به نایچه
 النعاب الشعب الثوبیة: نزه شعیة. نزله نایچه
 شعب: انساب رودها، راهها، بازرگاه
 شعبه: شعور. حقه بازه کرد، چشم بند و دوستی کرد
 شعبه: شعور. چشم بند، حقه بازه

شَاغُورٌ: شَلَالٌ (طردند) . آبشار

• شَغَفَ الشَّغْفَ بِهِ . دلباخت ، اسیر عشق شد

شَغَفَ . شیفته کرد . در آتش عشق سوزاند

شَغَفَ . عشق سوزان ، دلباختگی

• شَغَافُ الْقَلْبِ: غِلَافُهُ الْحَارِجِي . غِلَافٌ بِيْرُزِي

مَشْغُوفٌ بِهِ . دلباخته ، دلداره ، اسیر عشق قلب

• شَغْلٌ: شَغْلٌ: اَعْمَالٌ ، بکارگذاشت

• — : جَهْلُهُ يَشْغُلُ . بکار واداشت

• — : اشْغَلَ الْمَكَانَ أَوِ الْوَقْتَ . اشغال کرد ، وقت گرفت

• — : البَالَةُ . ناراحت کرد ، مشوش ساخت

• — : شَاغَلَ: أَمَلَى . سرگرم ساخت

• — : خَالَبَ . بازداشت ، منصرف کرد

شَغْلٌ: اشْغَلَ . بکاربرد

• — : أَدَارَ (كَلَامَةً مَثَلًا) . بکار انداخت

• — : الْمَالُ . سرمایه گذار می کرد

• اشْغَلَ وَتَشَاغَلَ بِهِ . مشغول شد ، خود را سرگرم کرد

• قَلْبُهُ: غُلِقَ . ناراحت شد ، پریشان خیال شد

• — : عَمَلَ عَمَلًا . کار را انجام داد

• — : دَارَ (كَلَامَةً مَثَلًا) . بکار افتاد (ماشین)

شَغْلٌ: مَنَعَهُ . پیشه ، حرفه

• — : هَمَلٌ . کار

• — : شَأْنٌ . اشتغال

• — : خِصْمَةٌ . استخدام

• — : شَأْنٌ . کار سخت

• — : بِدْ: مَعْنُوعٌ بِالْبِدْ . کار دست

• — : اِزْمٌ: شَغْلٌ . در فکر کار خود باش

• — : اَشْغَالٌ شَائِفَةٌ . کارهای طاقت فرسا

شَغَالٌ: طَائِلٌ . کارگر ، زحمت کش ، عمله

• — : لَدَيْهِ شُغْلٌ كَثِيرٌ . پرکار ، بسیار مشغول

• — : مُشْغَلٌ: ضِدُّ بَقَالٍ . سرکار

• — : مَجْتَهِدٌ . کوشا ، کارکن

• شَغْلِيٌّ (فِي الْمَوْسِقَى) . مزدور برآمد دست زدن در

• شَغْلِيَّةٌ: عَمَلُو النَّسَبِ . دسته مزدوران کدبانو

• شَاغُولٌ: حَبْلُ الْقَلْعِ . شاغول دست میزند

• عَقْدَةُ الْبَلَدِ . سَرِکَرِی بَنَانِ

• اَشْغُولَةٌ: مَشْغُولَةٌ . سرگرمی ، کدبانگی

• مَشْغُلٌ: دَارٌ تُشْغِلُ الْفَرَسَ . اردوی کار

• مَشْغُولٌ: لَدَيْهِ شُغْلٌ كَثِيرٌ . گزنفار ، سرگرم بکار

• — : ضِدُّ عَامٍ . ساخته

• — : الْبَالُ . نگران ، دل راپس

• مشغولۃ البال . اندیشه ، دل راپس

• شَغْيٌ (يَشْغِي): تَشْفِشٌ . اَكْطَاطٌ پرزدن

• شَغَفَ (فِي شَغَفٍ) • شَغَا (فِي شَغْوٍ) • شَغَا (فِي شَوٍّ)

• شَغَفَافٌ (فِي شَغَفٍ) . روشن ، پشت نما

• شَغِيْمَةٌ: مِشْتَاشٌ . موجین ، انبرک

• — : مَلَقَطٌ: كَلَابٌ . انبرقابی

• شَغْفَرٌ: نَجْمٌ . لب آویخت ، ترش روی کرد

• شَغْوَةٌ: شَغْفَةٌ تَحْتَانِيَّةٌ . لب پائینی

• شَغْفِيَّةٌ: مَضُوعَاتٌ مَحْرَمَةٌ . ملیده دوزخ

• شَغْفَرٌ: شَغْفَرُ الْجَفْنِ . کنار پلک چشم

• — : حَدٌّ: حَرَفٌ . کنار ، لبه

• — : الْمَكَانُ الْمَرْتَعُ: شَغَا . لب ، دم

• عَلَى شَغِيرِ الْاَفْلَاسِ (مَثَلًا) . در شرف و رشک تنگی

شَغْرَةٌ: تَغْلٌ . تیغ

• — : سَبْكِيْنٌ حَكِيْمَةٌ . کارد

• شَغْرَةٌ: كِتَابَةٌ بِرَبْطَةٍ • جَنْرَةٌ . نوشن باحروف

• شَغْفَفَ الصَّرْعَ . از سر بخاله کرد ، دوشید

• — : جَغَفَ . خشک کرد

• شَغْمَافٌ: مَطَرٌ فِيهِ بَرَدٌ (رَاجِعٌ دَمَقٌ) . برف و باران

• شَفَقَ: أَشْفَقَ عَلَيْهِ: تَعَفَّفَ. تَرَحَّمْ كَرَدَ: دِلْوزِمِ كَرَدَ

— عليه: حَرِصَ. مواظبت کرد، پانید

• شَفَقَ: ضَوْءُ الْفَجْرِ بَعْدَ الْغُرُوبِ. رُشْنَا كَمِ بَعْدَ اِزْغَرِبِ،

— شَفَقَ: ضَوْءُ الْفَجْرِ. سَبِيحَهُ دَمِ

الـ الجنوبي . نور یا فجر جزیره

الـ الیمالی . نور یا فجر شمالی

• شَفَقَ: مَهْرَبَانَهُ. دِلْوزِمِ تَرَحَّمْ

عَدِمِ الشَّفَقَةَ. بِمِرْجَمِ، سَكُودَلِ سَهْلَرِ

• شَفَقُ: شَفِيقُ. دِلْوزِمِ، مِهْرَبَانِ، دِلِ نَارِلِ

• شَفَقَ: نَظَرَ إِلَيْهِ تَرَدُّاً. اَزْكَوْشَهُ جَنَمِ بَکَاهِ كَرَدَ

• شَفَقَ: نَظَرَ إِلَيْهِ تَرَدُّاً. مَاهِ جِهَارِ كُوشِ

• شَفَقَ: نَظَرَ إِلَيْهِ تَرَدُّاً. مَاهِ جِهَارِ كُوشِ

— آيَتِي: حَرَفُهُ. لِبَهُ هَرَجَبِ

• كَرَدَ: اَلْجَدِيدُ وَغَيْرُهُ. لِبَهُ بِرُونِ اَمَدِ، جَرَحِ

• التَّوَرُّ: نَبَاتٌ. يَلُكُ جَوْرُ تَوَكُّسِ

• بَنَتْ: كَلَمَةً. كَلِمَةً، سَمْعِنِ

• شَفَقِي: شَفَوِي: بِالْقَلَمِ. شَفَاهُ، زَبَانَهُ

—: عَمِصَتْ بِالْقَلَمِ. وَابْتَهَ بِهِ لِبَهَا

• شَفَقِي: شَفَاهَا مُتَافِقَةً. بِزَبَانِ، زَبَانَهُ

• شَفَاهُ: خَاطَبَ قَوْمًا إِلَى فِئَةٍ. زَبَانَهُ حَصَبَتِ كَرَدَ

• شَفَوِي: شَفَا: حَرَفُ. شَفِيرِ. لِبَهُ، كَنَارِ

• شَفَوِي: (فِي شَفَةِ). شَفَاهُ

• شَفَى مِنْ عَرَضٍ: أَرَأَى. خُوبِ شَدَ. شَفَايَاتِ

— الجرح: دَمَلَهُ. اَلْيَامِ دَادَ: خُوبِ كَرَدَ

• شَفَى: بَرِي. تَوَانَا نِي يَافَتِ خُوبِ شَدَ

— الجرح: اَتَمَّلَ. اَلْيَامِ بِذِرْفَتِ، سِرْمَامِ آوَرَدَ

• أَشْفَى عَلَى كَذَا: اِشْتَرَفَ. بَرَأَنَ بُوَدَ، دَرْمَقَامِ بُوَدَ

• اِشْتَفَى: نَالَ مَرَادَهُ. بِهِ آوَرَدَ خُودِ رَسِيدِ

• شَفَى: اِسْتَشْفَى بَكْدَا. شَفَايَاتِ، دَرْمَانِ شَدَ

— مِنْ خَصْمِهِ: اِتَّقَمَ. اَزْ دَشْمَنِ اِنْقَامِ كَشَدَ

• اِسْتَشَى: طَلَبَ الشِّفَاءَ. شَفَا خَوَاسْتِ، مَعَالِجِهِ كَرَدَ

• شَفَقَ: حَكْرَازَ. تَنَكَّ

• شَفَقَ: اِمْتَصَّ. مَكِيدَ، بِرُونِ كَشِيدَ

—: رَشَفَ. مَصَّ. خُودِ خُودِ آشَامِيدَ

• شَفَقَ: اَلْمَخْطَةُ. بَادِكِرِ دُورِ كُوشِ

• شَفَقَ: اَلْأَوْفَى إِلَى فُلَانٍ. دَرِخِ دِكِرِهِ شَفَاعَتِ

—: اِشْتَرَى بِالْقَفَّةِ. بِأَخِي شَفْعِهِ خَرِيدَ

• شَفَعُ: اِزْدَوَاجُ الْبَصَرِ (مَرَضٌ). دُوبِنِي، لُوحِي

• شَفَعُ: زَوْجٌ. دُورِ بَرَابَرِ. جَفَتِ

• شَفَعِي: خِلَافُ وَتَرِي (فِي الرِّيَاضَةِ). عَادِ كُنْدَه

• قَدَدَ: خِلَافُ وَتَرِي. عَدَدُ زَوْجِ

• شَفَعَةُ: حَقُّ الْاِبْنَانِ قَبْلَ الْاَبِ. حَقِّ خَرِيدِ بِيشِ اَزْ دِكِرِ

• شَفَاعَةُ: وَطَاةٌ. مِيَا بِجِي كَرَدَ، پَادَرْمِيَانَهُ

— الْاَنْبِيَاءِ. شَفَاعَتِ بِمِهْرَبَانِ

• شَفِيعٌ: شَارِعٌ. حَاجِبُ حَقِّ الشَّفَةِ. صَاحِبُ حَقِّ شَفْعِهِ

—: وَبَسِطَ. مِيَا بِجِي

• قَدَدَ: پِيرِ يَافَرِ شَدَ بِشْتِيَانِ

• شَفَاعِي: شَفَاعَتِ آمِيزِ

• شَفَفَ: شَفَّ: رَفِيقُ كَرَدَ، نَازِلِ كَرَدَ

• شَفَفَ: كَانِ شَفَا فَا. شَفَافِ بُوَدَ، پَشْتِ نَمَابُودَ

• اِشْتَفَ الْاَنَاءَ: شَرَبَ كُلَّ مَا فِيهِ. ظَرْفِ آبِ رَاسِ كَشِيدِ

• اِشْتَفَ النَّمِي: نَظَرَ خِلَالَهِ. اَزْ دَرُونِ جِيَرِ بَكَاهِ كَرَدَ

• شَفَفَ: نَبِيحَ رَفِيقِ شَفَاشِ. تَوَرِي، كَارَسِ

• شَفَافٌ: لَا يَمِجُّ مَآخِلَهُ. نَمَايَانِ، پِيدَا

—: رَفِيقُ (كَالنَّبِيحِ). پَشْتِ نَمَا، نَازِلِ

• شَفَفَ: شَفَا. نِيمِ شَفَافِ

• وَزَقَ: كَاغْذِ كَرْدَه بَرَدَارِي، كَبِي

• شَفَافِيَّةٌ: شَفُوفٌ. شَفَفَ. عَكْسِ رُودِ شَشِيَه

• شَفَفَ: شَفِيفٌ: حَاجِبُ الْاِبْخَاجِ لَا اَلْوَرِّ. نِيمِ شَفَافِ،

• شَفَفَ: شَفِيفٌ: حَاجِبُ الْاِبْخَاجِ لَا اَلْوَرِّ. نِيمِ شَفَافِ،

• شَفَفَ: شَفِيفٌ: حَاجِبُ الْاِبْخَاجِ لَا اَلْوَرِّ. نِيمِ شَفَافِ،

• شَفَفَ: شَفِيفٌ: حَاجِبُ الْاِبْخَاجِ لَا اَلْوَرِّ. نِيمِ شَفَافِ،

• شَفَفَ: شَفِيفٌ: حَاجِبُ الْاِبْخَاجِ لَا اَلْوَرِّ. نِيمِ شَفَافِ،

• شَفَفَ: شَفِيفٌ: حَاجِبُ الْاِبْخَاجِ لَا اَلْوَرِّ. نِيمِ شَفَافِ،

• شَفَفَ: شَفِيفٌ: حَاجِبُ الْاِبْخَاجِ لَا اَلْوَرِّ. نِيمِ شَفَافِ،

• شَفَفَ: شَفِيفٌ: حَاجِبُ الْاِبْخَاجِ لَا اَلْوَرِّ. نِيمِ شَفَافِ،

• شَفَفَ: شَفِيفٌ: حَاجِبُ الْاِبْخَاجِ لَا اَلْوَرِّ. نِيمِ شَفَافِ،

• شَفَفَ: شَفِيفٌ: حَاجِبُ الْاِبْخَاجِ لَا اَلْوَرِّ. نِيمِ شَفَافِ،

• شَفَفَ: شَفِيفٌ: حَاجِبُ الْاِبْخَاجِ لَا اَلْوَرِّ. نِيمِ شَفَافِ،

شُغَّة: مَشَقَّة: مَصُوبَة. سختی، دشواری، رنج
 —: عَنَاء. دردسر، زحمت
 شُغَّة: مَسَر شاق. سفر خسته کننده
 —: هَلال. هلال
 —: جَادِر. منطقه بیطرف میان دو کشور
 شُغَّة: جُزء من بیت. قسمتی از ساختمان، طبقه
 شِغَاق: ضِدّ اِتِّحَاد. نفاق، جدائی
 —: خِلَاف. نزاع، دعوا، ناسازگاری، خت
 الی الـ بِیْنَهُمْ. تخم نفاق کاشت، اختلاط
 شُعِیق: أَخ. برادر
 —: الشَّو: یُغْنُو. نصف، نیمه
 أَخ. —: برادر تنی
 شُعِیقَة: أَخْت. خواهر
 —: مَدَاعِ شِقِّ الرَّأْس. درد نیمه سر
 شُعَاقِیُ النَّمَان: نَبَات وزهره. کل شقایق همان
 شَاق: مُتِيب. خسته کننده
 —: صَبْر. سخت
 —: عَنِيف. مُتِيب. دشوار، پر زحمت
 أَشْغَال شاقَّة. کارهای سخت
 اِشْغَاق: اِتِّصَال. جدائی
 اِشْغَاق. اِقْتِبَاس، اِسْتِنَاج، اِسْتِخْرَاج
 علم الـ. حرف، علم اشتقاق لغت
 مَشَقَّة: مَصُوبَة. سختی، دشواری
 —: عَنَاء. زحمت، دردسر
 • شَغَل وَزَن. کشید. وزن کرد
 شَاقِل: حِیار او وَزَن او تَغْدِ عِزِّي. واحد وزن
 شَانُول: مِيزَان المَاء. تراز آب
 شَهَاب: مَقْلَب. قَلْب. واروگون کرد، چه کرد
 تَغْلَب: تَغْلِب. معلق زد، پشت زد
 شَغْلَبَة: شَغْلَبَة. مَقْلَب. معلق، پشت

• شَغِي: ضِدّ سَعَد. تیره بخت شد، ناشاد شد
 شَغِي: ضِدّ سَعِد. بد بخت، بنوا، مستمند
 —: مُجْرِم. جنایتکار
 ۵-۵: شَقَوَة: عِرْیِد. بدجنس، موزی
 شَقَا. أَشَقِي: جَمَد نَقِی. بد بخت کرد، روزیاء انداخت
 شَقَاوَة: شَقَاء. نَمَاء. تیره روزی، بیزائی
 ۵-: تَوْبَدَة. شیطنیت، موزی کرمی
 • شَك (في شك) (في شك) (في شك)
 • شَكَّرَ الرَّجُلَ. تَشَكَّرَ لَهُ: حَمْد. سپاسگزاری کرد
 —: أَتَى عَلَى مَدَح. ستاین کرد، تریف کرد
 شُكْر: حَمْد. سپاس
 —: مَدَح. ثَنَاء. ثنا خوانی
 —: اِفْزَار بِالْجَلِيل. حق شناسی
 تَشْكُرُكَ. تَشْكُرُكَ: تَشْكُرُكَ. سپاسگزارم
 قُرْبَان التَّكْرِ. شُكْرَانِه
 يَوْمَ الْيَوْمِ: يَوْمَ الْيَوْمِ. روز سپاسگزاری (عیدام پیکایه)
 شُكُور. شُكْر: حَمْد. سپاسگزار
 شُكْرَان. شُكْرَان: نَبَات سَام. شوکران
 (گیاه زهردار)
 ۵: شُكْرَانَة: شُكْرَانَة. اِسْكَارَة
 —: اِحْجَاب كِبَاب بَرْد. کلاه بار
 ۵: شُكْرُون: قَرِط عَازِل. مفرق سیم برن
 • شَكْس: كَان شَرَسَا. بد اخلاق بود، تندخو بود
 شَاكْس: خَاصَم. برادر عواجهانه جوئه کرد، ستیزه کرد
 شَكْس: بَتِيَّة الخُلُق. بد اخلاق، تندخو
 —: بَرِي. زود رنج
 شَكَاة: شَوْ الخُلُق. تندخویی
 بد اخلاق
 —: شُرْعَة النَّصْب. کج خلقی، زود رنجی
 • شَكْسپر: شَايِر الانْكِبَارِ الأعْلَم
 بزرگترین شاعر و درامانویس
 اکلایس

(شکس) شکوش، شاگوش، مطرزة

چکش

— بَشَقِيَّةٌ . چکش در شاخ

— السَّاعَةِ . چرخ دنگ ساعت

ابو — اسم سکه . نام یک جور مایه کسر

شُكَّكَ : جَعَلَهُ يَشُكُّ مَانَدَ چکش است

به شک انداخت، ایجاد بدگمانی کرد
 ۵ — اَمَطُ الرَّاغِبِ بِالْهَيْبَةِ كَالْارَاضِيَةِ خَرِيدٍ بِاَفْرِوخت
 شُكَّ : وَخَزَر . سوزن زد، بالفت نواز تیر سوراخ کرد

— بِالْمُهَاز . مهیز زد، رکاب کش رفت

— فِي الْأَمْرِ . شک کرد، دودل شد

— فِي الرَّجُلِ . بدگمان شد، الهیجان نداشت

۵ — الْاِسْتِشْرَ : جَمَد . سفت شد

شُكَّ : يَهْدِي بَيْنَ . تردید

— رِيَّةٌ . دودلی، بدگمانی

بلا — يَفِيئًا . ملما، بدون شک

من دَوَّنَ — بِالْوَرَبِ . بطور قطع، به شک و شبهه

لَا يَنْطَرُقُ إِلَيْهِ . به شبهه، تردید نا پذیر

۵ — سَرِيعَ . آدم دودل و بدگمان

شُكَّةٌ : وَخْزَةٌ . نیش، خلش

شَاكٌ : مُزْنَابٌ . شک دار

— الْيِلَاحُ : لَا يَسِلُّ سِلَاحًا تَامًا . سراپا مسلح

— السِّلَاحُ : عَلَى أَهْبَةِ الْيَتَالِ . آماده کارزار

۵ شُكَّكَ : بِالْأَمْنِ . قِيَمَةُ . معامله منیه، رجوعاً

مَشْكُوكٌ فِيهِ : غَيْرُ مُحَقَّقٍ . نامعلوم

— فِي أَمْرِهِ . مورد بدگمانی

شُكْلٌ . شُكْلٌ . أَشْكَلٌ . اِشْكَالٌ . اشکال

مبهم شد، پیچیده شد

۵ — قِيَمَةُ . بخور کرد، زنجیر کرد

۵ — الْكِتَابُ . اعراب گذارد، صدا دار کرد

۵ — الْأَمْرَ : مَرَقَلَهُ . بفرج کرد، مشکل کرد

شُكْلٌ ۲ : صَوْرَةٌ . طرح ریز کرد، سر صورت داد

— نَوْعٌ . تنوع داد، جور جور کرد

— وَزَارَةٌ : أَلْفَا . هیئت وزیران را تشکیل داد

شَاكَلٌ : مَائَلٌ . مانند دود . شبهه شد

۵ — شَاكَسَ . سبزه کرد، شاخ و شاه کشید

شُكْلٌ : مُؤَرَّةٌ . عكس، صورت

— رَسْمٌ . شبهه، پرده نقاشی

— رَسْمٌ مَطْبُوعٌ أَوْ مَخْذُورٌ بِالطَّبْعِ . عكس یا کلبه برآید

— هَيْبَةٌ . قواره، ترکیب

— بَكِيْفَةٌ . روش، جگرنگی

— الْكَلَامُ : مَرَكَاةٌ . حرکات کلام

— شَاكَلَةٌ : نَوْعٌ . نوع، جور، قسم

شُكْلِيٌّ . صورتی، ظاهری

شُكْلًا : مُؤَرَّةٌ . بشکل، بصورت

شَاكَلَةٌ ۲ : خَاصِرَةٌ . پهلوی، طرف

عَلَى شَاكَلَتِهِ : مِنْ طِبْتِهِ . از جبهه و سرشت از

شُكْلٌ : دَلَالٌ . نازاگر شده، غزه

شُكْلَةٌ : ذَاتُ دَلَالٍ . عشوه گر، ادانی

۵ شُكْلِيٌّ : يَتَكَيَسُ . سبزه جو

شُكْلَالٌ : قِيَمَةٌ . کدو زنجیر، باید

تَشْكِيْلٌ : تَنْوِيْعٌ . گوناگون سازی

۵ تَشْكِيْلَةٌ : أَشْيَاءٌ مُتَنَوِّعَةٌ . مجموعه اشیاء گوناگون

مُشْكِلٌ : مُتَلَبِّسٌ . مبهم، نامشخص

— مُتَعَيِّلٌ . بفرج

— مُشْكِلَةٌ : مُتَعَيِّلَةٌ . معا

۵ — وَزْعَةٌ . رضع بد، ناگوار

مُشْكِلٌ : مُتَنَوِّعٌ . گوناگون، جنک

— عَرَكَةٌ . داراء حرکات، بااعراب

مُشَاكَلَةٌ : هَمَاتَةٌ . شباهت، همانندی

شُكْمٌ : سَوَاطِلُهُ لَيْسَتْكَ . باج سبیل داد، حق سگوت

— أَشْكَنَ . ساکت کرد

۵ — الدَّابَّةُ : وَقَمَ . افسار کرد، دهنه زد

۵ — زَجَرَ : دَهَمَ . منع کرد، جلوكوب کرد

شُكِيْمَةُ الْبَاجِ . دهنه

— اِتَّقَنَ . ناز، تکلر

شَيْدٌ . خیره سر، لجوج، سرخست

شُكْلٌ ۱ : صَوْرَةٌ . طرح ریز کرد، سر صورت داد

— نَوْعٌ . تنوع داد، جور جور کرد

— وَزَارَةٌ : أَلْفَا . هیئت وزیران را تشکیل داد

۵ شکجیه: غلبه الحلی والنصف الصبغة. قرطی حواهر

• شکوة: شکوی. شکایه. شکبة. شکاب. کله

— ۵: قزیه (زق) ماء صغیر. مشک آب کوجن

شکا. اشتکی. تشکی الیه من کذا

شکایت کرد، دادخواه کرد

— ۵: الامر: قرته. طرح دعوا کرد

شاک. مشتک. شاکي، دادخواه

شاک او شاکي السلاح. غرق در سلاح

مشکاة: کوة غیر نافذة. طافجه

مشکوة: کیکه از دست او

مشنگی علیه. متهم

• مشکوزیا: ۵: یریس. کاسنی

• مشکوش: میطرقة (راجع شکر). چکش

• مشکولاته: شکولات

• مشکوبیت: نوع من الثیث. پارچه رنگارنگ، جیت

• شکبة (فی شکر) • شل • شلال (فی شلال)

• شلبه: نوع من السمک

ماهی سیم

• شلری: متأنق. غریب. آدم جلف، خود ساز

• شلت: رفس. جیت زد، خیز برداشت

• شلنة: حیة رقیقة

دوشک یا شک نازک

• شلجم: نبات کلفت. شلغم روغنی

• شلج: عری. لخت کرد، برهنه کرد

— ۵: شلب: دزود، ربود

• شلج: ثیاب. خلعا. لخت شد، لباسش را درآورد

• ۵: الکاهن أو الراهب. از حوزہ کلیسا

اخراج شد

• شلج: ثیاب. لباس خانه

• شلج: غزوة الثیث. اطاق جابه لباس

• شلشل: قعر. چکید، قطره قطره

• شلق: فلق. شکاف

• شولقی: مؤلف بالخولی. شیرینی دوست

• شلل: فالج (مرض). فلج

— جزئی او رجبی. سکنه ناص

— وجبی: لفة. لغو یا کجی دهان

— إعتزازی. رعشه یا لرزه

— یمنی. فلج نیم تن

— الاطفال فلج کودکان

• شلل. شل: خاطیة واسعة. شلال زد، کول زد

• شل. أشل: قتل. فلج کرد

لا شلت يدک. آفرین، احسن، بخت در کند

شلّة: قصه. هدن، مقصود، خواسته

— ۵: خط: سینه. کلان نخ

— ۵: زفره. رسته، گره، جاعت

• شلال: موضع میوط الماء

آبشار

— ۵: متعذر التز. جاسر شیب در

شلاله: خیاطه متباعدة. کول، شلال

• شل. شلول: معطل الحركة. بحرکت زمین گیر

— ۵: مصاب بالشلل. فالج، نافران

• شلم (شلم): شلم. شولم: زوان. تلخه گندم

• شلر: بترآکه (بنان). چاردار

• ۵: (فی الطباعة): خط السناق خطا برد

(اصطلاحی در چاپخانه)

• شلین: عملة إنكليزية. واحد پول انگلیسی (یک پنی)

• شلوا (جمعاً): قفو. اندام

• شلا: شال بالی. رفته، بلند کرد، از زمین برداشت

• شلایک: ۵: قواکله. قوت فرنگی

• شلم (فی شلم): شمال (فی شلم)

• شلم (فی شلم): شمال (فی شلم)

• شلم (فی شلم): شمال (فی شلم)

• شلم (فی شلم): شمال (فی شلم)

• شلم (فی شلم): شمال (فی شلم)

• شلم (فی شلم): شمال (فی شلم)

• شلم (فی شلم): شمال (فی شلم)

• شلم (فی شلم): شمال (فی شلم)

• شلم (فی شلم): شمال (فی شلم)

شمپانزی: قُول. بعام. بوزینه بلند بالا

شمپانیا: شتر و عاج. شامپانی

شمپران القدس: جلایه سهاریه

نقش و نگار روی طاق قوسی

شمیت به: سرکوفت زد

شمّت: خبیب. فرمید کرد

۵- اشمّت: از بدبختی دیگران شادی کرد

شماتة: بدخواهی، شادکامی از بیچارگی دشمن

شامت: بدخواه

شمخ: قلا. بلند پایه شد

— بانته: تمعیر کرد، دیگر را ناقابل پنداشت

نشامخ: تکبر. بالید، نازید، مجود افتخار کرد

شامیخ: قالم. بالا، بلند، بلند پایه

— منشامیخ: تکبر. گردن کش، از خود راضی

نشامخ: تکبر. غرور، افاده باد

شمخ: شخب. عقب کشید، پس رفت

— نطلم: دور شد

— شمر کته: آسین بالا زد

— — لامر: اهمّ به. آماده کار شد

— — من ساعیه: آسین بالا زد، همت کرد

شممر: شمرة. شمار: تبات و شب

۵ شیمار: حمال (انظر حل). بند شلوار

۵ — صغرة: شمال (انظر شمال). سینه بند

۵ شمردوخ: هود. چوب، ساقه

شممر: اشعار منه: ندر نرمانه. بیزار شد، شمرانند

اشمار: افتمر: کرامه. در اثر نفرت مجود لرزید

سنت نه: بدش آمد. دلش بهم خورد

— — اشتا: ناراضی شد، بدش آمد

شممر و جنبه: عیس. روتش کرد، ابرودرم کشید

اشمیراز: بپرازی، نفرت، کراحت

مشمیر: ککاره. بپراز

— منه: متنا و نافر. ناراضی از

شمس: خرن. سر سخت شد، گردن کش شد

— شمس: اشمس الیوم. آفتاب شد

شمس: عرض لنور الشمس. در آفتاب گذارد

شمس: تدفانی الشمس. خود را با حرارت آفتاب گرم کرد

شمس: النیر الاغظم. کره خورشید

— شمیس: لا یم فی. بابر، آفتاب

شروق الشمس: طلوع آفتاب

ضربة: — دغن. آفتاب زدگی

شوال: نور خورشید، آفتاب

عبد الشمس: زهرة: سحر آفتاب گردان، آذربون

پایه الشمس: آفتاب پرست

غروب الشمس: غروب آفتاب

شمسی: خورشیدی

خرق: — حرق شمس

شهر: — ماه خورشیدی

التصور الشمسی: عکاسی

صورة شمسیة: عکس

ساعة شمسیة: ساعت آفتاب

سنة شمسیة: سال خورشیدی

شمسیة: مظلة: سایبان

— الطر: قالة: چتر

۵ — الثبات: پشت بخبره، لحوچ

شماس: جلاذی: خادم الکلیه

متولی کلیسا

شموس: شمس: خروتن

شمس: سرکش، چوش

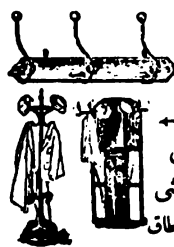
— شمیس: آفتاب رو

شمسة: مکان الاشتیاع بنو الشمس. هام آفتاب

۵ شَمَشَم: شَمَشَم. استنعام کرد، خوراک را بو کرد
 ۵ شَمِطَ شَمَرُهُ: مویش خاکستره شد
 ۵ شَمَطُ (النَّوْنُ شَطَا): گیس سفید
 ۵ شَمَطَ: شَطَنَ ربط بچل. تناب بچ کرد
 ۵ - البائعُ المُتَرَيُّ: کران فروشی کرد
 ۵ شَمَعَ: طلی بالشَمع. منمع کرد، موم اندود کرد
 ۵ - الفَنَّةُ: جَرَى عَارِبًا، کَرِجَت، پاشنه ها پاراد
 شَمِع (اسکندرانی): موم السَل. موم عمل
 - العَتمَ: - آخر: ختام. لالک
 شَمَعَه: عَوْدُ شَمْع. شمع کچی
 شَمَمِي: کَلَشَع اومنه. نرم، موی
 شَمْعَدَان: مَنَاقه. شمعدان
 شَمَاع: صانع الشمع اوبانه. شمع ساز یا شمع فروش
 ۵ شَمَاعَةُ المَلايس: شِجَاب
 ۵ جَوْب جَابِاس کلاه
 ۵ - تَدَخَلَ جَابِاس: در درود
 ۵ شَمَمَ: عَلِيهِ نَمَع. موی
 ۵ - القَرَش: شَمِع فَرَشی
 ۵ - الأَرْض: شَمِع کَل اطاق
 ۵ - طَبَعِي: منمع طبق
 ۵ شَمِلَ: مَم. شَبوع یافت، هرجا را فرا گرفت
 ۵ - اِشْتَمَلَ عَلی: حَوَى. حاوی بود، در برداشت
 ۵ اِشْتَمَلَ عَلی: تَأَلَّفَ مِنْ. مرکب بود، عبارت بود از
 ۵ - تَشَمَّلَ بِالشَّمْع. خود را در ردای مجید
 شَمَل: اتحاد. یگانگی
 قَمْع الـ. اجتماع
 شَمَلَمَة: یَحْتَا. وایع. ردا، عبا، جبه
 شِمَال: مَقَابِلِ المَیْمَن. مقابل جنوب
 - شَرَق: شمال شرق

۵ - قَرَبی: شمال غربی
 ۵ - دَوَّج الـ: باد شمالی
 ۵ کَوَکَب الـ: نَجْم القُطْب. ستاره قطبی
 ۵ شِمَال: ۲: یَسَار. سمت چپ
 ۵ - شِخَار: بازو بند
 ۵ الید الـ: الیَمَیْنی. دست چپ
 ۵ شِمَالًا: نَحْوَ الشِمَال. طرف شمال
 ۵ شِمَالی: مِنَ الشِمَال اَوْ عَمَّا بَیْنَهُ. شمالی
 ۵ شَاوِل: مَلم. عوی
 ۵ - (کَلَوُف الیَمَنِ): جامع، فراگیرنده
 ۵ - مَشْتَمِل عَلی: حَاطِر. متضمن، دربرگیرنده
 ۵ مَشْتَمِلَات: مَغْتَوِيَات. محتویات
 ۵ مَشْهُول: مَغْتَوَى. داخل
 ۵ - رِطَابَت: تحت ریاست عالیله
 ۵ مَشْمَلَة: شجر و قمره. ازگیل و درخت آن
 ۵ شَمَلَل: اَشْرَعَ. شتاب کرد، بجایگی رفت
 ۵ شَمْلُول: حَبَبَة قَلِیة. مقدار کم، ناچیز
 ۵ - خَفِیف المَکْرَمَة: تَذ. فوز، چالک
 ۵ شَمَم. اَشَمَّ: جَلَّه یَمَم. دیگر را به بوئیدن واداشت
 ۵ شَم. اَشَمَّ. بوئید، بو کرد
 ۵ - تَحْکَبَر: مَغْضُور شد. باد و در سر انداخت
 ۵ - مَن: اِنْفَی. ناخوشی و آگیر دار گرفت
 ۵ شَمَم: ۵ شَمَم. به بینی کشید، استنعام کرد
 ۵ - الأَخْبَار: جَمْع کَرَر. بو کشی کرد
 ۵ شَم: اِسْتِشْاق الرَاحَة. بوئیدن
 ۵ - شَامَة: حَاسَة الـ. بویای، شامه
 ۵ شَمَم: عَمَّتْ بِالشَم. وابسته بچس بویای
 ۵ شَمَم: اِنْفَة. غرید، تکبر، خود خواه
 ۵ شَمَام: یَطْبِخُ اَشْمَر. خبر بزه
 ۵ شَمَامَة: مِضَابِ البَغْزُول. سبزه چرگاه

۵- مصباح الفار. مخزن چراغ نور.
 أَشْمَ (واجمع شَمَ): أَوْفَ بزرگ فروش

مَشْمُوم: اسم المفعول من شَمَ. بویید شده
 - مِسْك. مثل

۵- شَمَنْدَر. شَمَنْدُور: ۵- شَنْجَر. چمندر

۵- شَمَشَه وَرَه: عَوَامَة التَّحْدِير. قایق نجات

۵- شَمَوَاه: حیوان كالقُرْال. شوکا

جله - ۵- جیر، پوست بزکوه

۵- شَن (لی شَن) • شَنار (لی شَن)

۵- شَناعَه (لی شَنع). زشتی، قباح

۵- شَتَاوِي: طوبه بطولها فی اجماع الحائط. آجری که از درازا

۵- شَبَب: بَرَد. سره شد

۵- شَنْب: شَاب. سبیل، بروت

۵- القَطْ وَأَمَّالَه. موه لب گریه ماندن آن

۵- شَنْبَر: إِمْلار. قاپ

۵- رَجَاجَة السَّافَة. گردی زهوار که شیشه سادران میا

۵- حَديد: قُرط حديدی لَعَزَم. فنر

۵- شَيْنَبَان: سَرَاوِل. شلوار، نیم شلوار که گساده

۵- شَنْج: تَنْجَج: تَقَبُّش و تَقْلُش جمع شد، چروک شد

۵- شَنْج: تَنْجَج: تَقَبُّش و تَقْلُش جمع شد، چروک شد

۵- شَنْج: تَنْجَج: تَقَبُّش و تَقْلُش جمع شد، چروک شد

۵- شَنْج: تَنْجَج: تَقَبُّش و تَقْلُش جمع شد، چروک شد

۵- شَنْج: تَنْجَج: تَقَبُّش و تَقْلُش جمع شد، چروک شد

۵- شَنْج: تَنْجَج: تَقَبُّش و تَقْلُش جمع شد، چروک شد

۵- شَنْج: تَنْجَج: تَقَبُّش و تَقْلُش جمع شد، چروک شد

۵- شَنْج: تَنْجَج: تَقَبُّش و تَقْلُش جمع شد، چروک شد

۵- شَنْج: تَنْجَج: تَقَبُّش و تَقْلُش جمع شد، چروک شد

۵- شَنْج: تَنْجَج: تَقَبُّش و تَقْلُش جمع شد، چروک شد

۵- شَنْط: نَسَط. قَتَد. گره زد

شَنْطَه: حَبِيَّة. كَيْف. كيف سفره

۵- الشُّبُّ: قِمْطَر. كيف جاء كتاب

۵- بَد. كيف رستی

شَنْطَه: أَنْطَلَه. حَفَنَه. خفت

۵- شَنْع: كان شليماً. زشت بود

شَنْع عليه: ذكروه بالقيح. بدگوئی کرد، رسوا

شَنْع: شَنْع: قَبِيح النظر. زشت، بدعنا، بدگ

۵- شَنْع: شَنْع: قَبِيح النظر. زشتی، بدگلی

۵- شَنْع: شَنْع: قَبِيح النظر. زشتی، بدگلی

۵- شَنْع: شَنْع: قَبِيح النظر. زشتی، بدگلی

۵- شَنْع: شَنْع: قَبِيح النظر. زشتی، بدگلی

۵- شَنْع: شَنْع: قَبِيح النظر. زشتی، بدگلی

۵- شَنْع: شَنْع: قَبِيح النظر. زشتی، بدگلی

۵- شَنْع: شَنْع: قَبِيح النظر. زشتی، بدگلی

۵- شَنْع: شَنْع: قَبِيح النظر. زشتی، بدگلی

۵- شَنْع: شَنْع: قَبِيح النظر. زشتی، بدگلی

۵- شَنْع: شَنْع: قَبِيح النظر. زشتی، بدگلی

۵- شَنْع: شَنْع: قَبِيح النظر. زشتی، بدگلی

۵- شَنْع: شَنْع: قَبِيح النظر. زشتی، بدگلی

۵- شَنْع: شَنْع: قَبِيح النظر. زشتی، بدگلی

۵- شَنْع: شَنْع: قَبِيح النظر. زشتی، بدگلی

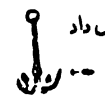
۵- شَنْع: شَنْع: قَبِيح النظر. زشتی، بدگلی

۵- شَنْع: شَنْع: قَبِيح النظر. زشتی، بدگلی

۵- شَنْع: شَنْع: قَبِيح النظر. زشتی، بدگلی

۵- شَنْع: شَنْع: قَبِيح النظر. زشتی، بدگلی

۵- شَنْع: شَنْع: قَبِيح النظر. زشتی، بدگلی

— ورژه . جنك —

(شمن) شَنَ . أَشَنَ الْغَزَاةَ . دست بجنك زد

هَشَنَتِ : سَلَّمَ مِنْ بَعْدِ الْقَابِ . سید نی

هَشَنَتِ الْبَارِكِي : أَهْنَفَ . نالید ، ناله کرد

هَشَنَتِ الْجِمارُ : نَهَقَ . عرعر کرد

هَشَنَتِ الْمَدَنَةُ أَوِ الْمَدَنُ : تَغَيَّرَ فِي الْحَالِ . دودرد

• شَهَبٌ . شُهْبَةٌ : يَأْتِي بِخَالِطَةِ سَوَادٍ . سید مایل

شَهَابٌ : تَنَزَّلَ . نَزَلَ . حادثه هرا بخاکستر

— : حَوَّكِبَ . ستاره ، اختر

— : سَهْمٌ نَارِيٌّ . صاروخ موشک

أَشْهَبُ : لَوْنُهُ بَيْنَ الْأَيْضِيِّ وَالْأَسْوَدِ . رنگ فلعلنکی

• شَهِدَ الْجَلِيسَ : خَضَعَهُ . حاضر شد ، حضور بفرمایند

— : كَانَ شَهِيدًا . گواه بود ، گواه داد

— : بَكَّدَا : قَرَّاهُ (كِتَابَةً) . تصدیق کرد

— : لَهُ بَكَّدَا : أَقَرَّ . اعتراف کرد

— : لِلْفُلَانِ . نَبَعَ فُلَانٌ شَهَادَتَ دَاد

— : عَلَى فُلَانٍ . بَرَّيَانُ فُلَانٍ شَهَادَتَ دَاد

— : عَلَى الْفَدَا أَوِ الْمَكِّ . سَنَدَ يَانُوشْتَهُ رَا گواه داد

— : شَهِادَةً : أَطْلَعَ عَلَى . مشاهده کرد ، گواه بود

أَشْهَدَهُ . اسْتَشْهَدَهُ : سَأَلَهُ أَنْ يَشْهَدَ . بهادرتطلبید

اسْتَشْهَدَهُ : بَقُولِهِ : ذَكَرَهُ . از گفته ... استشهاد کرد

أَشْهَدَ . اسْتَشْهَدَ : مَاتَ تَعْبِيدٌ . شهید شد

شَهِدَ : عَمِلَ النِّعْلَ . عمل

شَهَادَةٌ : اقْرَارٌ . اقرار

— : يَشْتَرُ . مَا يَقْرَأُهُ الشَّاهِدُ . گواهی

— (مَكْتُوبَةٌ) . شَهَادَتُ كَتَبِي

— : حُضْنُ النَّبِيِّ وَالْمَلِكِ . رِضَايَتُ نَامِهِ

— : خَلْوُ الطَّرَفِ . گواهی نداشتن پیشینه بد

— : طَالِبَةٌ : إِبْجَازَةٌ وَبُيُومًا . دانشنامه

— : إِيَّانَ . مَدْرَكَ وَمَلَاكُ خَوَاهِنَ

— : نَقِيٌّ . دِفَاعُ خَوَانَدَه

— : بِلَصِيحَةِ اسْمِهِ أَوْ مَسْنَدَاتِ مَالِيَةٍ . گواهی نامه موقی

— : اسْتَشْهَادُ : الْمَوْتُ لِأَخْلِ الْبَدَا . شهادت در راه

— : عَقِيدَةٌ

اسْتَشْهَدَ : اقْتَبَسَ . نقل قول

شَهِيدٌ . مَدَانَةٌ ، كَشَنَةُ عَقِيدَةٍ

شَهِيدٌ : مُؤَدِّي الشَّهَادَةِ ، رَاهٍ . گواه

— : إِيَّانَ . گواهی براه خواهان

— : نَقِيٌّ . گواهی براه خوانده

— : الشَّيْكَةُ . شَرِيكَ خُورِ الْوُودَانِ

— : قَبَسٌ . — : مَيَّانِي (أَوْ تَقَرَّرَ) . گواه خوردیده

— : الْمَبَاوِزُ . گواه درجه دوم

— : اقْتَبَسَ . نقل قول

— : لِسَانٌ . زبان

شَاهِدَةٌ : بِلَاغَةُ الْفَرَمُوحِ . سنک روی قبر

— : صُورَةُ الْمَكْتُوبِ . رونوشت

ال : الْأَرْضُ . زمین

ال : دَقَّرَ الْكُؤْيَا (مُؤَدِّي الْجَطَابَانِ) . دَقَّرَكَ رُونُوشْتِ نَامَهُ

(الصادرة) : دَرَّانَ نَگاه میدارند

وَرَقَ الْـ : هَ وَرَقَ كَحْرَبُونِ . ورق کاربن

مَشْهَدٌ : مَجْتَمَعُ النَّاسِ . محل اجتماع ، الجمن ، مجمع

— : مَوْكِبٌ . حَرَكَتُ دَسْتِ جَعِي

— : خُفَّةُ الدَّفْنِ . مَرَامِيسُ تَشْيِيعِ حَنَازِهِ

— : مَنَظَرٌ هَ فَرْجَةٌ . مَنَظَرُهُ ، نَمَاشِ ، دِلِگَاه

مُشَاهِدٌ : رَاهٌ . تماشاگر

مُشَاهَدٌ : مَنَظُورٌ . نمایان ، دیدنی ، پیدا

مَشْهُودٌ : بِتَحْقِيقِ الدِّعْوَى . بِخَاطِرِ سِرِّهِ . دِخُورِ ذِکَرِ

یوم — . رُوزِ فَرَا مِشِ فِشْدَنِ . روز یادگار می

اليوم ال : يَوْمُ الْقِيَامَةِ . روز رستاخیز ، روز جزا

شَهْرٌ . شَهْرٌ . أَشْهُرٌ : جَنَهُ شَعِيرٌ . شهر ساخت

— . — . — . اذَاعَ . شهرت داد ، انتشار داد

— : الْحَرْبُ : اَعْلَنَّا . اعلان جنگ داد

— : السَّيْفُ : سَلَّمَ . شمشیر کشید

— : الْبَنِيَّةُ : نَشَانُ كَرْدِ ، هَدَفُ كَبِيرِهِ كَرْدِ

شَهْرٌ : بَهْ : نَدَّاهُ . بدنام کرد ، رسوا کرد

شَاهَرٌ : اسْتَأْجَرَ بِالْشَهْرِ . ماهانه کرایه کرد

اشهر : مَصَارَ شَعِيرٌ . مشهور شد ، نام آورد

— : ذَاعَ . شهرت یافت

شهر من السفر . يك ماه ارسال
 — . اِشْهَار : اعلان . اعلان ، بيان
 — التَّصَل : اوائل ايام الزواج . ماه عمل آغاز زندگي
 رأس . — . ماه فر ، هلال
 ال الجاري أي الحالي . هين ماه ، ماه جاری
 ال المقبل أي القادم . ماه آینده ، ماه دیگر
 ال الماضي أي المنصرم . ماه گذشته
 شبري : کل شهر . ماهانه ، ماه بجا ، هه ماهه
 شهرًا : مُتَافِرَةً . ماهانه
 شهره . اِشْهَار : مُتَعَفَفَةً . شهرت ، آبرو ، نام
 — . لَدَى الْجُمْهُور . محبوبیت عامه ، وجهه عمو
 شهر . مشهور : ذبح الصب . بلند آوازه ، معروف
 — . مَرُوفٌ لَدَى الْجُمْهُور . عوام پسند
 — . مُشْهُرٌ : رَدِيئَةُ السُّمْعَةِ . بدنام ، رسوا ، بجا بر
 شخص : — . يَبْدُو الْعَيْنِ . شخص نامدار
 على المشهور : كالتعارف . بطوریکه شهرت دارد
 اِشْهَار : اعلان . اعلام ، آگهی
 — الاِثْلَاس . اعلان ورشکستگی
 مُتَافِرَةً : بِالْمُتَر . ماهانه
 شهر الحذر : نَمَقٌ . خرد عر کرد
 — : مَدَّ زَفَرَ (في التنفس) . فرو برد ، نفس کرد
 — : صَاحَ . مَنَفَ . فریاد کشید
 شهرته : صَيِّحَةٌ . صدا ، فریاد
 — : السَّالِ الدَّبِيكِي . سیاه سرفه ، خروش
 شقیق : مَدَّ زَفَرَ . دم ، نفس کشی
 — الحار : تَبَيَّ . عر عر خسر
 شاقق : خَالِدٌ . بالا ، بلند
 مَلَوَ . — . بسیار بلند ، گنج کننده
 شهرته : زَوْزَةُ الْعَيْنِ . کبودی ، رنگ آبی چشم ها
 شهرت : عَجَلٌ . تسبیح کرد ، پیش انداخت

شهرل : شَوَّل . سریع فی السَّيْلِ . چالاک ، چالاک
 أَشْهَلُ : اذوق البین . دارای چشمان آبی
 شهرم : شَكَمَ . زَجَرَ . منع کرد ، جلوگیری کرد
 شهرم : ذِكِّي الْفَوَادِ . دانا ، زیرک ، باهوش
 — : تَبِيل . نجیب ، شریف ، رادمرد
 شهرامة : تَخَوُّة . دلاوری ، مردانگی
 — : ذَكَا الْفَوَادِ . هوشیاری
 شهره . شَبِيحَةٌ : فَايَلَةُ (لطعام و لغيره) . میل مخورا
 — . — : رَجِيَّةٌ . تمایل ، آرزو ، چیز دیگر
 — : تَبِيلٌ تَبِيدٌ . میل زیاد
 — : غَلَمَةٌ . شهور
 — : بَهِيحَةٌ . عشق حیوانی
 — : حَبِيحَةٌ قَرِيْبَةٌ : هَلِيْبِد . شهور عزیزه
 امانة التَّوَاتُ . ریاضت ، نفس کشی
 شهرًا . اَشْتَهَى . تَشَهَّى : نَاقِال . آرزو کرد ، خوا
 — . — : مَالِغِير . رشک برد ، حدود زد
 شهرى : زَجَبٌ . تسلیم کرد ، بطمع انداخت
 — : حَرَضَ الشَّيْبَةَ . سرشتها آورد ، استهاد داد
 لَا يَشْتَمِي : قَبْرٌ مَرْغُوبٌ فِيهِ . نامرغوب ، نامطلوب
 شهران . شَتَوَانِي : طُشَاعٌ . طمع کار ، آزمند ، حرا
 — . — : غَلَمٌ . شهور پرست ، شهور را
 شهرى . مُشْتَهَى : مَرْغُوبٌ فِيهِ . مرغوب ، مطلوب
 — . — : مَقْبُولٌ . مقبول ، پسندیده
 مُشْتَهَى : نَاقِ . مشتاق ، خواهان ، آرزومند
 — : مَالِغِيرَةٌ : حَسُود
 مُشْتَهَاةٌ : صَالِحَةٌ لِلزَّوْجِ . بالغ ، درخور عرو
 مُتَّةٌ : جَالِبُ النَّمَةِ . استهزا آور
 — : شَدِيدٌ (في شِد) . شَدِيدٌ (في شَر) . شقیق (في شوق)
 شوب : غَلَطٌ . آمیختن ، مخلوط
 — : رِيحٌ حَارَةٌ . باد گرم

شَابَ : خَلَطَ . مخلوط کرد . درهم کرد
 - : اَفْسَدَ . تباه کرد . جازر ، خراب کرد
 شَابَ الشَّرُّ (فی شیب) . موها سپید شد
 شَائِبَةٌ : قَبْ . عیب ، نقص ، لکه
 مَشُوبٌ : مخلوط . درهم ، آمیخته
 شَوْبِقٌ : مَشُوبُكَ . مِطْلَمَةٌ . وردنه
 شَوْحٌ : اِنْكَسَرَ . انکار کرد
 - : اَلْعَمُّ عَلَى النَّارِ . سرخ کرد . روشن کرد
 شَوْحٌ : تَشَوَّبَ . درخت صنوبر
 شَوْحَطٌ (لی شحط) . درخت سرخدار
 شَوْرٌ . اَشَارَ اِلَيْهِ . شاوَر . نشان داد
 اشاره کرد
 - : اَلْمُخَصَّصَاتُ .
 با اشاره رسانید
 - : زَيْنٌ . زینت داد ، پیراست ، آرایش داد
 - : اَشَارَ الدَّابَّةُ : رَكِبَهَا لِغَيْرِهَا . جاریا را با سوار
 شَارَ الْمَلِكُ : اجْتَنَاهُ . عمل راجع کرد
 آزمایش کرد
 اَخْلَوَ : اِلَى : دَلَّ عَلَى . نشان داد
 - : اِلَيْهِ : اَشَاوَرَهُ . با سرپا دست با اشاره کرد
 - : اِلَى : ذِكْرُهُ تَلْبِيحًا . اشاره کرد
 - : عَلَيْهِ : نَصَحَهُ . بند داد ، نصیحت کرد
 شَاوَرٌ : مَسْتَشَارٌ . تَشَاوَرٌ مَعَ . مشورت کرد
 - : تَنَفَّسَ . باخورد اندیشید
 شَارَةٌ : عَلَامَةٌ . علامت ، نشانه
 - : الدَّرَازُ . بازو بند
 شَارَاتُ : عَلَامَاتُ الرِّبِّ . علامات درجه داران
 شُورَى . مَشُورَةٌ : نَتِيجَةٌ . نصیحت
 - : رَأَى . فکر و عقیده
 مَجْلِسُ شُورَى الْقَوَانِینِ . مجلس شوریه ، هیئت مقننه
 شُورِی . استشاری . مشاوره
 اِشَارَةٌ : دَلِيلٌ . نشانه
 - : مَا تَتَقَامُّ بِهِ مِنْ بَعْدِ . علامت

- : اَمَرَ . فرمان ، امر
 - : مَشُورَةٌ : نَصِيحَةٌ . مشورت
 - : اِقْتِرَاعٌ . پیشنهاد
 - : بَرْنِيَّةٌ (بَلَرْنِيَّةٌ) . تَلَكُّرَان
 اِسْمُ الْاِخْلَوةِ . اسم اشاره
 رَفَن اِسْتَلْقَنَ . زیر فرمان او ، گوش بزرگ
 اَعْلَمَ الْاَثَرَاتُ (فِي مَعْنَاهُ) . تَوَقَّفَ كَمَا ، مَأْمُورٌ عَلَامَاتُ
 اَعْلَمَ اَثَرُ حِمِيٍّ : مَلُوحٌ . طِلَلُ الْاِخْلَواتِ . سوزن بان راه آه
 اِشْتِشَارَةٌ : اخَذَ الرَّأْيَ . مشاوره ، مذاکره
 اِمْتِشَادٌ : تَرْتَبَةٌ . رَفْعَةٌ قَصِيْرَةٌ . سفر کوتاه
 - : مَهْمَةٌ . قَرْضٌ اِمَامُورِيٌّ . پیغام ، مأموریت
 - : اَلْاَلَةُ (فِي الْيَحْكَايَا) . صَدَاءُ زَنْك
 مُشِيرٌ : دَلَالٌ . دَلِيلٌ . دلالت کننده ، راهنما
 - : اِلَى : دَلَّ عَلَى . نشانه از...
 - : نَاصِحٌ . دلسوز ، رایزن
 - : اَعْلَى رُتْبَةٍ مَشْكُورَةٍ . مارشال
 - : مُسْتَشَارٌ . رایزن
 مُسْتَشَارٌ : مَلِكِي . رایزن سلطنتی
 - : مَلِكِي . رایزن امور مالی
 مَشُورَةٌ : دُورِبَا : صَبَّةٌ . شوربا ، بخور آب
 شَوْشُ الْاِسْمِ : خَلَطُهُ . درهم کرد ، بهم زد
 - : الْاِسْمَ : جَعَلَ مُنْطَرِبًا . پریشان کرد
 - : اَوْرَبَكَ . بغرچ کرد ، پیچیده کرد
 شَشَاوَتْ نَفْسُهُ : جَافَتْ . احساس ناخوشی کرد
 شَوْشٌ عَلَيْهِ الْاِسْمُ . درهم برهم شد ، سرکلاف را
 - : اَمِيعٌ مَرَضٌ اَلْمَرِي . ناخوشی سیلیس گرفت
 شَشَاوٌ : نَبِيحٌ وَاقِعٌ . گاز ، ملیل ، مَشَمِش
 الشَّائِئَةُ الْيَتِيْمَةُ : لَوْحَةٌ قَرْضِ الْعَوْدِ الْمَخْرُجَةِ . پرده سیما
 شَاوِشٌ : قَائِدٌ عَمْرَةٍ . گردو هبَان
 شَوْشَةٌ : قَرِيْمَةٌ . کاکل
 اَلشَّوْشَةُ : اِلَى قِيَمَةِ الرَّاسِ . تانولک سر
 مَدْيُونٌ لِّلشَّوْشَةِ . قَرْضِ اِز سَرِ گَدَشْتَه
 شَوْشَاوِي الْفَرَّةُ . کاکل ذرت

تَشْوِيش: اضطراب او اذیتك. پَرِش: آشفتگی

۵-: المرض الزمري. ناخوشی سیفلیس

مُشَوِّش: مُضْطَرِب. نگران، سراسیمه، دست پاچه

- الفکر: خاثر. پَریشان، سرگردان

۵-: مریض بالزمري. مبتلا بناخوشی سیفلیس

۵ شَوَّشَة: شَوَّاه. داد و بیداد، هياهو

• شَوَّط: تَكَرَّرًا عَوِيلاً. بسفرد و دراز رفت

شَوَّط: قَابَة. مقصد، هدف

-: مَنَافَة. صاف

- في العَلَبَة. نوبت، دهنه

۵ شَوَّطَة: رِيَاء. ناخوشی و اکبردار، ربا

• شَوَّف: رَزِيْن. زینت داد، آراست

۵-: أَرَى. نشان داد

شَاف: عَلَّاه بِالْقُرْآن. قیراند و در کرد

۵-: زَأَى. دید، نگریست

تَشَوَّفَ إِلَى: تَرَقَّبَ. در انتظار بود، چشم براه بود

شَوَّف: مَنَعَة. زمین صاف کن

۵-: نَظَرُ. نگاه، دید

۵ شَائِبَة: نَاطِلِر. ناظر، تماشاگر

۵-: رَوْحُه. از خود راضی، خودبین

• شَوَّاقَان: مُرْتَمِلَان. جود و سر

-: ۵ زَمِير. جو صحرایی

-: بَرِي. جویباریک

طَمِين ال-: آرد جود و سر

• شَوَّق: شَاقَّ إِلَى. مشتاق شد، آرزومند شد

اشْتَأَقَ الشَّيْءَ وَآلِيهِ: نَاقَى. خواست، آرزو کرد

-: إِلَى: حَنَ أَوْ صَبَا إِلَى. آرزوی قلبی کرد

شَوَّق: اِشْتِيَاق. آرزوی قلبی

شَاقَّ: شَبِيه. مطلوب، مورد آرزو

شَبَبَتْ: اِشْتَأَق. خواهان، آرزومند

• شَوَّكَ الشَّجَرُ: كَانَ شَائِكًا. خاردار بود

۵-: شَاكَ. أَشَاكَ. خلید، سوراخ کرد، زخم

-: الحَابِطُ: جَبَلَ عَلَيْهِ الشَّوَّكَ. دیوار را از خار پوشا

شَوَّكَ: وَاجِدَتُهُ شَوَّكَه. خار، تیغ، سرتیز

-: الجَمَال: ۵ جِيْش. خار مغیلان

-: ۵ عَافُونَ. گون

-: الجَمَل: نَبَات غَيْرُ شَوَّكَ الْجَمَال. بته خار

-: ۵: دَحَكَكَ زَعَى الْإِيل. خار خک

-: النَّصَارَى: تَكُوب. یک نوع بته های

-: الْيَهُود: كَتَكُور. کتکر

مُشْمُورُ الشَّوَّكَ: سَلَك

عَلَى: عَلَى أَرْضٍ مِنَ الْخَرَمِ. میان زمین و آسمان

شَوَّكَه: وَاجِدَةُ الشَّوَّكَ. خار، گون

-: شُجْبَة. سین، دندان

-: قُوَّة. قدرت، توانائی

-: بَأْسٌ وَشَوَّكَه. دلآور، جرات

-: الْحَرْب. نيزه شاخه

۵-: الْأَكْلِي أَوْ الْمَائِدَة. جنگال سهپرو

-: السَّكَّ: حَسَكَة. تیغ ماه

-: الطَّرَائِشُ: حَسَك النَّشَاج. ماشق که خواب

-: الْقَرَب: حَسَة. نیش گزدم

-: الْقَنْد. تیغ جوجه تیغی

-: الْمِخْزَار (انظر مر). چرخک مهمیز

۵ حديد شَوَّكَه: قَنَب. تازه تازه، بکلی نو

شَائِك. شَوَّكَ: ذُو شَوَّكَ. خاردار، تیغ دار

یَلَك - سیم خاردار

مَشَلَّة شَائِكَة. موضوعی بفرنج، پیچیده، سردرگم

شَوَّكَ. شَائِك أَوْ كَالشَّوَّكَ. لگور فرنگی

آرْضِي - کتکر فرنگی، انگار

الْبَيْتُ ال-: مَبْعُود. انجیر هندی خاردار

الْجَبَلُ ال-: شَبِيل. مغز حرام، نخاع

المُؤَدُّ الـ . ستون فقرات

التُّخَّاع الـ . تیره پست

• شوکران (فی شکر)

• شَوْلُ الْهَيْئِ أَوْ الْمَاءِ : قَلَّ . شیر یا آب کم شد

شَوْلٌ : شَيْءٌ . سریع فی عمل . چابک ، زریک ، فز

شَوْلَةٌ : فَايِلَةٌ كَلَامٍ (وَعَلَامَتُهُ [هـ]) . فاصله در کلام

• شَوْلٌ : جَوَالِي . جَوَالٌ : كَالِهٍ (وَبِرَكُولٍ) بِاعْلَامَتِ

شَوْلٌ : الشَّرُّ الْقَرِي الْعَايِر . ماه و هم قمر

شَوْلَةٌ : هَزْجَةٌ هَزَارِيَّةٌ

— اُزْدِيَا . نَوَى بَبِلَ

شَالَ الدَّبَّ وَكَمَتِ الْبُرَّانَ : ارْتَفَعَ . کیه ترازو بالا

— بِالْفَتَى . أَشَالَهُ رَقَةً . بلند کرد ، از زمین برداشت

— بِالْفَتَى . أَشَالَهُ : حَمَلَهُ . برد

— تَغَمَّتْ : مَاتَ . مرد ، درگذشت

— تَسَاهَتُوا : تَنَامَوْا . کوچ کردند

• شَالَ : غَطَا . لَلْكَتَفِ أَوْ الرَّاسِ . رویش شانه ها یا سر

۱ — لِمَاعٍ : تَلَبَّجَ . کوفه

• شَالِيَةً : أَيْبَسَ . ظَرْفُ رَجُلٍ : كَوْنٌ

۵ — رَوْعٌ : أَيْبَسَ الرِّيَاحِينَ . سَدَانَةٌ

• شَبَلَةٌ : جَمَلٌ . کلدان

• شَبَلٌ : حُمَالٌ : عَقَالٌ . باربر

• شَبَلَةٌ : مَقَالٌ : أَجْرَةُ الْحَمَلِ . اجرت باربر

• أَشْوَلٌ : أَغْصَرُ . درهلو ، دورو

• مِشْوَلٌ : مَنَجَلٌ صَغِيرٌ . واس کوچک

• شَوْمٌ (فی شام)

• شَوْمَةٌ : عَزَنُ الْفَلَاةِ . انبار کدوم

• شَوْنُ اللَّيْلِ : خَزَنَتَانِ شَوْنَتِهِ . گدوم رادخیز کرد

۵ — كُؤْمٌ : تَوَدَّ . توده کرد ، انباشت

• شَوْنِيرٌ : شَتْنِيرٌ . نَبَاتٌ عَجَّةٌ الْبَرْكَةِ . زیره سیاه

• شَوَهٌ : مَسَخٌ . از شکل انداخت

— أَقْدَمَ . تَبَاهُ کرد ، فاسد کرد

شَوَهٌ . شَوَهٌ . از شکل افشاد ، مسخ شد

شَوَهٌ . شَوَهٌ : مَسَخٌ . زَشَقٌ ، مایه زشتی

— — . قَادَ . فَادَ . کجی

أَشْوَهٌ . شَوَهٌ : مَسَخٌ . از شکل افشاد

— — . قَايِدَ . خَرَابَ ، فاسد

شَاهُ الْعَجَمِ . پادشاه ایران

— وَفِي زَادِ السَّطَرَجِ . شاه و وزیر

— مَاتَ (فی السَّطَرَجِ) . شاه مات

شَاهَقِيْلَ : طَوَّ . أَبُو قُرَّةٌ : هَكَمَتَهُ . شاه بلوط

شَاهَانِي : مُلُوكِي . شاهانه

شَاهٌ : الْوَاحِدَةُ مِنَ النِّعَمِ

شَاهٌ : الْوَاحِدَةُ مِنَ النِّعَمِ

• شَوَى النِّعَمَ وَغَيْرَهُ . بریان کرد ، سرخ کرد . کباب کرد

شَوَاةٌ . شَوَى : لَمْ يَشْوَى . کباب شده ، بریانه

شَوَاةٌ : جِلْدَةُ الرَّاسِ . پوست فرق سر

• شَوَاةٌ : شَوَاةٌ : شَيْكَاةٌ (اندر شکر) . گوشت کباب کن

شَوَى : شَوَى . کباب ، سرخ شده ، بریانه

• شَوَى : أَمْرٌ . چیز ، چیز

— مَا . أَمْرٌ مَا . یک چیز

• لا شَيْءَ . هِجْ . صَفَرٌ . ارزش ندارد

• لا شَيْءَ . هِجْ . صَفَرٌ . ارزش ندارد

شَيْئًا شَيْئًا : قَلِيلًا قَلِيلًا . رفته رفته . کم کم

شَيْئًا شَيْئًا : تَتَرَجَّأُ . پله پله

شَاهُ : أَرَادَ . خَوَاسْتِ . اراده کرد

• شَاهُ : شَيْئًا شَيْئًا : قَلِيلًا قَلِيلًا . اگر خدا بخواهد

• شَاهُ : شَيْئًا شَيْئًا : قَلِيلًا قَلِيلًا . اگر خدا بخواهد

• شَيْدُ: شَادَ: بَنَى. ساخت، برپا کرد
 أَشَادَ بَزْكَرَهُ. ستود، تعریف کرد، به عرش

شيد: ما يَطْلِي به الماططن الجس. کج

تَشِيدُ برپاسازد، تاسیس

مَشِيدُ. مَشِيدُ. ساخته و پرداخته

• شِيرُ: رُفْعُ الجَبَلِ. برتگاه، سرایش

• شِيرَجُ: زَيْتُ النِّسَمِ. روغن کجند

• شِيرَةُ المَلَوِي: سِلَاسُ كَرِي. شربت قند، شیر

• شَيْشُ: شَيْفُ الوُفْرِ. مِفْوَل. شمشیر، نوله

— او شَيْرِيَّةُ الشُّبَاكِ. شکه برده

• شَيْشُ: يَتَقَى (في القُد). شش (در بازه نخته)

• شَيْشَرُونُ: اَشْبَرُ فَلَاحَةِ وَخَطَاةِ الرِّهَانِ

روم باستان

• شَيْشَةُ التَّدْنِيْنِ: اَشْبَرُ فَلَاحَةِ وَخَطَاةِ الرِّهَانِ

فلیان

• شَيْطَ: أَشَاطَ. بوداد، سرخ کرد

شَاطَ. تَشَيْطَ کسی سرخ شد،

— التَّغْدُ (المَلَّةُ) او الطَّنْبُ. بوم دود گرفت

• اِسْتَشَاطَ مُضَبًّا. از کوره در رفت، خشمگین

• شَيْطَانُ (في شطن)

• شَبَّعَ: وَدَّعَ. خدا حافلی کرد، وداع کرد

— النَّارُ: التي عليها ما بُذِ كِها به. نفت ریخت یلم

• — اَدَسَ. فرستاد، روانه کرد

• شَاعَ الخبرُ. شایع شد، انتشار یافت

• — أَشَاعَ الخبرُ: اذاعهُ. شایع کرد، منتشر ساخت

• شَاعَ: تَابَعَ وَاوَالِ. پیروی کرد، دنبال کرد، تاسی

• — تَشَيْعَ لَهُ: تَحَزَّبَ. پشتی کرد، طرف کسی را گرفت

• تَشَابَعُوا على أمرٍ. هم را شدند، همدستان گرد

• شَيْيَ: شَوِيَّةُ: غَيَّ: صَغِيرَ. چیز کم، اندک

• شَوِيَّةُ: قَلِيلًا. کمی، اندکی

• مَشِيئَةُ: إِرَادَةُ. اراده، خواست

• مَشِيئَةُ الله. بخواست خداوند، اگر خدا بخواهد

• شَابَ: أَشَابَ: جَلَّهَ يَشِيْبُ. مورا سفید کرد

• شَابَ: اَيْشُ شَمَرُهُ. مویش سفید شد

— شَمَرُهُ مایل بجا کتره شد

• شَيْبُ. مَشِيْبُ. سپید، سپید موی، پیر

• شَيْبَةُ: عَجِرُ (بنات). افسطین (گیاه)

— العَجُوزُ: خَرَّالُ الصَّغَرِ. خزه

• شَابَ: أَشِيْبُ (شَمَر). خاک کتره رنگ، سفید

— (إنسان). پیر، سپید موی

• شَيْبَتُ: نَسِجُ مُلَوْنٍ. چیت، چلوار، قلمکار

• شَيْبَعُ: نَبَاتُ مُرِّ الطَّعْمِ. درمنه روی، گیاه تلخ مزه

— خَرَّاسَانِي. افسطین

• شَاخَ: جَدَّ. دست و پا کرد، کوشش کرد

• أَشَاحَ: وَجَّهَ: اَعْرَضَ مُتَكَرِّمًا. رویش را برگرداند

• شَيْخَ. شَاخَ: صَارَ شَيْخًا. پیر شد، سالخورده شد

• — التَّيْنُ أَوْ ثَمَرُهُ. گیاه بدانه نشت

• — الرَّجُلُ: جَلَّهَ زَيْبًا. او را پشوا قرار داد

• شَيْخُ: مُتَقَدِّمٌ فِي الْعُمْرِ. سالخورده، فرسوده روزگار

— زَيْبُ. رهبر، پیشوا

— بَدَلُ. کد خدا

— فَيْتَةُ. رئیس قبیله

— كَنْبَةُ. کشیش بزرگ

• شَيْخَةُ: كَبِيرَةُ الْعَمْرِ. پیرزن، محوره، رئیس

• شَيْخُوخَةُ. پیر، پیرشدگی

• شَيْخُوخِي: مَخْتَصٌ بِالشَّيْخُوخَةِ. پیرانه سر، دارا ضعف

• اَرْتِشَاشُ — رَعِشَهُ وَلَوْزَهُ پیر، پیر

• تَشَابَحَ: بَدَّعَتْ او وَخُصَّ. تخی، تخم دار

مَشِيْمَةُ الْمَنِيْنِ : دَخْلَاس . جفت جنبين

شَيْن : قَلَم . ننگ . رسوائی

— : ضِدَّ ذَيْن . بدی

شَانَ : قَلَبَ . بدنام کرد . رسوا کرد ، عیب جوئی

شَائِن : مُبِيب . ننکین ، نخلت انگیز

• شِيْبَةٌ (في وضي)

(شي) شَائِي : ثَبَاتٌ مَعْرُوفٌ أَوْ غَلَايَةٌ . جاءه يادم کر

إِرْبِقْ . — . قورخ جامه

خَلَّة . — . جاءه خورخ . مجلس

مِلْفَةٌ . — . قاش جای

(ص)

• صَيْبَان (الواحدة صُوبَانَة) : دَسِيَان . يَنْفُذُ الْقَتْلَ . ریش

• صَايَ الْفَرَخُ : دَصَاح . صَوَّ صَوَّجَه جَبِكَ جَبِكَ

• صَابَ (في صوب) • صَابَنَ (في صبا) • صَابُون (في صبن)

دَصَاح : حَبِيدٌ مَمْنُوعٌ . درقه آهن

د — مَسَوَّج . آهن موج دار

• صَاخَ (في صبح) • بِاصَاخَ (في صبح) • صَاخَ (في صحو)

• صَادَ (في صيد) • صَايَدَ (في صدر) • صَادَفَ (في صدق)

• صَارَ (في صير) • صَارِمَ (في صرم) • صَارَوْخَ (في صرخ)

• صَارِي (في صري) • صَالَعَ (في صوغ) • صَاغَ (في صوغ)

• صَافَ (في صفو) • صَافِعَ (في صفع) • صَافَوْرَ (في صفر)

• صَالَاةُ • صَالُونُ : بَسْمُو . تالار ، اطاق پذیرائی

— رَقْمَس . نالار رقص

• صَالُونُو : طَلْدَلُ الدَّارِ . غُرَّةُ الْمَجْلِسِ . اطاق نشین

• صَامَ (في صوم) • دَصَامُولَ (في صمل)

• صَانَ (في صوت) • صَبَّ (في صب)

• صَبَّ السَّنْ أَوْ النَّبَاتُ : طَلَعَ . دندان بآکیده درآمد

صَابِيَّةٌ : دِينَ الصَّابِيْنِ . دیانت ستاره پرستان

صَابِي : قَائِدُ الْكَوَاكِبِ . ستاره پرست

« تَبَايُوت : » کلمه عبری معناه تجد کلمه عبری یعنی برگرد

شِيْمَةٌ : طَائِفَةٌ . فِرْقَةٌ . فرقه دسته

— الرَّجُلُ : أَتْبَاعُهُ . اتباع ، پیروان ، هواخواهان

— كُلٌّ مِنْ قَوْلٍ قَلْبًا وَأَهْلًا يَتَنَبَّهُ . مَتَاوَلَةٌ . دوستدار

شِرِينِي : طَائِفَةٌ . فرقه ، تیرانداز

— : غَدِيدُ السَّيْفِ . مَتَاوَلَةٌ • شَيْبَى (غریبی)

شِيْرُوعٌ : اَنْتِشَارٌ . رواج ، بخش

على الـ : بِالشَّعَاعِ . شَاعَ ، مشتَرَك

شِيْرُوعِي : وَاحِدُ الشُّوْبِيْنِ . کومینت

شِيْرُوعِيَّةٌ : مَبْدَأُ اِسْتِرَاكِي مُتَعَرِّفٌ . کومینم

— ذَوْبِيَّةٌ (رُؤْيِيَّةٌ) . کومینم بین الملل (سور)

شَايَعٌ . مُشَاعٌ : ذَائِعٌ . پراکنده . منتشر

— . — : قَامَ . عَمِيَ

— . — : مُشْفَرَكٌ . مُشْرَك

مِلْكٌ — أَوْ مُشَاعٌ . مَلِكٌ شَاعَ

إِشَاعَةٌ : إِذَاعَةٌ . بَخْشٌ ، اَنْشَار

— : غَيْرُ شَائِعٍ . شَائِعَاتٌ ، مسموعات

اَنْتَفَرَتْ إِشَاعَةٌ . شَائِعٌ اسْتَكَدَ

كَيْسِيَعٌ . مُشَابِهَةٌ : تَحَرُّبٌ . جَانِبٌ دَارِي ، طَرَفٌ دَارِي

مُشَاعِيَعٌ . مُتَشَاعٍ . طَرَهْدَار ، هواخواه

مُشْتَاعٌ : دَشْرِيَكٌ عَلَى الشُّيُوعِ . شَرِيَكٌ دَرِشَاعَه

• شَيْكٌ : صَلَكٌ . چک

دَشِيْمَكٌ : اَنْبَقِي . خوش پرش

شَبَاكَةٌ : اَنَاقَةٌ . حُسْنُ الْمُنْدَامِ . خُودَسَارِي ، خُوشِي

دَشِيْمَكَاوَهٌ : مِشْوَاهُ (الظفر شکر)

• شَيْكِرَان (في شكر) • قِيلِم (في شلم) • شِيْلَه (في شول)

• شِيْمَةٌ : قَاذَةٌ . رَسْمٌ ، رُوش

— : خَلْقٌ . سَجِيَّةٌ . خُورِشْت ، فَطْرُوت

دَشِيْمِيَّةٌ : لَاءٌ . دُودُوْر . گرداب

النَّاسُ : سُوْرِيَّةٌ . کُورِ سُوْرِيَه

الـ : الْعَبْكِيَّةُ . دِمَشْقُ (الْبَيْعَاءُ) . دِمَشْقُ

شَامَةُ الْهَدْيَةِ : نَقْطَةُ عُنْبُرٍ . خَالِ صُورَتِ

صَبَّاح: جَدِيدٌ تَأَوَّه. تَأَوَّه، نو

وَصَبَّاح: هَلَسَبَه. جَوَاع، لَامِبَا

— كَهْرَبِي. جَوَاع، بَرَق

صَبَر. اصْطَبَر. تَصَبَّر. شَكِيَا بُرْد، صَبَرْد

— عَلِي: اَحْتَلَّ. اَطَاق. بَرْد بَارِي، تَابُ دَرْد

صَبَر: طَلَبَ مِنْهُ اَنْ يَجِب. دَلِيْلُهُ رَابِعُ بَارِي دَاوُد

— السَّبِيحَةُ: وَضَعَ فِيهَا السَّابُوْرَةَ. اَلَشَّقْ رَاثَابَت وَاَدَاثَةُ

۵ — اَلْمَيْتَ: حَسَطَ. حَسُوْطُ لَرْد، مَوِيَا بُرْد

۵ — بَطْنُهُ: تَلَسَّج. تَدْبِنْد، خَوْرَاك سَرِهَانِي

صَبَر. اصْطَبَار: جَدَد. بَرْد بَارِي، شَكِيَا بُرْد

— صَبَر: صَمَغٌ شَدِيْدُ الْمَزَادَةِ. صَبَر زَرْد

— اَبُوْب. صَبَر اَبُوْب

الْكَلْبُ: صَبَر فَضِيْلَتِ اسْت

قِيْلَتَ: — جَزَع. بِي تَاب، بِي صَبَر، كَم حَوَصَلُوْ

قَالِيْل: جَزَوْع. تَلَك حَوَصَلَه

قَلَّ صَبَرُهُ. بِيَانَهُ صَبَرِش لَبَرِزْشَد

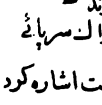
صَبَرَةُ الشَّاءِ: جِلْدَه زَمَانِ

صَبَّار: يَطْبِخُ تَوَكِّي. خَوْرِيْزَه خَارْدَار

— صَبَرِي: بِيْنِ شَوَكِي (اَنْطَرَشَوَك)

اَلْمَجْبَرِ هِنْدِي

— صَبَّارَةُ: صَبَر زَرْد

صَبُوْر. صَابِر. بَرْد بَارِي، شَكِيَا بُرْد

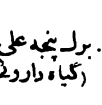
سَابُوْرَةُ الْمَرْكَبِ: جِيْزِيْ سَكِيْنِي كِه دَرِيْد

۵ تَصَبِيْرَةُ الْبَطْنِ: لُحْمَةُ. خَوْرَاك سَرِهَانِي

صَبَّعَ عَلِي: اَشَارَ اِلَيْهِ بِاصْبَعِهِ. بَا اَلْكُنْث اَشَارَه كَرْد

اُصْبِع. اُصْبِع ۵ صُبَّاحُ الْبِرِّ. اَلْكُنْث دَسْت

— قِيْلَس: قِيْلَسُ الْفَرَاطِ. اَلْاَذَارَه سَمِيْم

— ۵ — اَلْقَدَمُ. اَلْكُنْث بَا

— طَبَاثِيْر وَاَمَثَالَه. تَكْه كَم

— اَحْمَرُ الشَّعَا. مَا يَلِيْلَب

اَصَابِع (اَصَابِيْع) الشَّعَا: نَبَاتٌ غُلِي. بَرَلِ نَجْدَه عَلِي (كِيَاَه دَاوَرْدِي)

• صَبَا (فِي صَبَا) • صَبَابَةٌ (فِي صَبَب)

• صَبَبٌ: اِتِّخْدَادٌ. سَرَاشِيْبِي سَرَازِيْرِي سَرَاپَاشِي

صَبَبٌ: تَصَكَّبٌ. رِيْحَت

— فَي قَالِب. قَالِبُ كَرْد، دُرْ قَالِب رِيْحَت

— نَفَقَتُهُ عَلِي. كَبَنَه جَوِيْ كَرْد، تَلَاغُ لَرْد، دَقْ دَل كَرَفَت

— التَّهَرُّ: فَي الْبَغْرِ (مَثَلًا). رُوْد خَانَه بَدْرِيَا رِيْحَت

اِنْصَبَّ: اِنْصَكَب. بَرُوْد، رِيْحَت. جَارِه شَد

— عَلِي: لَزَم. سَر كَرَم شَد، مَشْغُوْل شَد، پَرْدَا

صَبَبٌ: تَصَكَّب. رِيْزِش، جَرِيَان

— مُقَرَّم. شَيْفَتَه، دَلْبَاخْتَه، دَلْدَاَه

صَبَابَةٌ: شَوْقٌ شَدِيْد. سُوْر، شَوْقُ زِيَاد

صَبِيْبٌ: مُصْبُوْبٌ، مُتَكَوَّب. رِيْحَتَه، رِيْحَتَه شَد

— دَمٌ اَوْ عَرَقٌ. خَوْنٌ يَا عَرَقُ بَدَن

مَصَبُ النَّهْرِ. دِهَانَه رُوْد خَانَه

• صَبَّحُ الْوَجْهِ: اَشْرَقَ. دَرِخْشَان شَد، دَرِخْشِيْد

صَبَّحَ: اَنِي صَبَّاحًا. هِنَكَا مَامَدَا دَامَد

— جِيْزِي بِالسَّلَامِ صَبَّاحًا. صَبَّحَ بَخِيْر كَفْت بِنْد

اُصْبَحَ: دَخَلَ فَي الصَّبَاحِ. صَبَّحَ لَرْد، شَبَلِ بَرُوْد تَا

— اَلْحَقُّ: ظَهَرَ. اَشْكَار شَد، پَدِيْد اَرَشَد

— صَارَ. كَرْدِيْد، شَد

— غَيِثًا. نَوَاكُشَد

اِصْطَبَحَ: اِسْتَصْبَحَ. اِسْتَضَاءَ، دَرِزِشَن لَرْدَن بَكَا

— فَطَرَ. تَرَوَّقَ. نَاشْتَا خَوْرُوْد، صَبَّاهَن خَوْرُوْد

صَبَّحَ. صَبَّاح: نَفِيْسُ الْمَاءِ. بَامَدَا: صَبَّحَ

يَمُّ صَبَّاحًا. صَبَّاحُ الْحَبَّةِ. صَبَّحَ مَجْبَر

صَبَّحَتَ: طَامَ الصَّبَّاحُ. نَاشْتَا، صَبَّاهَن

۵ — اَلْحَيْلُ: غُرَّة. سَفِيْد رُوْد، پِيْشَانَه اَسْب

صَبُوْح. صَبِيْح: جَبَل. خَوْبَرُو، زِيَا.

صَبِيْحَةٌ: صَحَى. مَتَعَوَّة. پِيْش اَزْ طَهَر

مَصْبَنَة: مَضَعُ الصَّابُونِ. کارخانه صابون پزی
 مَصْبُونٌ: مَصْبُوءٌ. صَبَا: حَبْنٌ وَغُوقٌ. اشتیاق، آرزومند

صَبُوءَةٌ: صَبَا. صَبَا: شَبَابٌ. جوانی، دوران خردی

صَبِيٌّ: وَلَدٌ. قُلَامٌ. پسر بچه، جوان

—: فِي التَّحْرِيقِ يَلْبَسُ. شاکرد، وردست

صَبِيَّةٌ: بِنْتُ. دختر

—: فِتْلَةٌ. دختر جوان، دوشیزه

صَبِيَانِيٌّ: بِحْكَانَةٍ، كُودَكَانَةٍ

صَبَا: رِيحٌ شَرْقِيَّةٌ. باد صبا، بادی که از طرف مشرق

صَبَا لَ: حَنٌّ وَاشْتَاقٌ. اشتیاق داشت، آرزو کرد

—: إِلَى: مَالٍ. متقابل شد

صَبَقَ: اَعَادَ شَبَابَهُ. جوانی را از سر گرفت

صَبِيٌّ: تَصَابَى. اِشْتَصَبَى: قَتَلَ فُتْلَ الصَّبِيَانِ

تَصَابَى: تَصَبَّى؟ مَالٌ إِلَى الْعَبِّ. بخونگی و لذت های هوا

صَبَا: مَالٌ شَدِيدٌ

—: تَجَدَّدَ شَبَابَهُ. از سر نو جوان شد، جوانی کرد

—: الرَّاةُ: اِشْتَوَاهَا. عَشْفَازَمَ کرد، دلباخت

صَبِيحٌ: صَبِيحٌ: اُمُّ الْيَسْرِ. ماهی مرکب

صَبِيحٌ (لِي صَبْرٍ) • صَبَحَ (لِي صَبْرٍ)

صَحَابٌ (لِي صَبْرٍ) • بَدَا رَشْدٌ

صَحْبٌ: صَاحِبٌ: دَافِقٌ. همراه کرد، همراه شد

—: تَصَاحَبَ: مَعَ: فَاثَرٌ. معاشرت کرد، هدم شد

—: مَعَ: اِتَّخَذَهُ صَاحِبًا. دوست گرفت، دوست

تَصَاحَبًا: كَانَتْ يَتَّبَعُهَا مُجَمَّةٌ. روابط دوستانه داشتن

أَصْحَبَةُ الْفَتَى. همراه برد، با خود برد

إِصْطَحَبَ الرَّجُلُ: رَافَقَهُ. همراه شد، رفیق شد

إِسْتَصْحَبَ: جَعَلَ لِرَفِيقَةٍ. همراه خود برد، هدم خود

قرار داد

مَصْبَعٌ: مَشْكُوهُ. گوشت کباب کن

مَصْبَعَاتُ الْفَرْقَنَ: بَلَارِ: بَخْرَه آهنگ

صَبْحٌ: لَوْنٌ. رنگ زد

—: فَبَلَا. کسی رنگ زد

—: طَلَبِي تَلَوْنٌ. رنگ دروغ زد

—: فِي الْمَاءِ: تَحْسَبُ. در آب فرو برد

—: بِالْمَاءِ: مَعْدٌ. غل تمید داد

صَبَّحَ: تَلَوْنٌ. رنگ آمیزی، رنگ زد

—: الْقَشْرَ (مَثَلًا). رنگ کردن مو

صَبَّغَ: صَبَّغَةً. صَبَّغَ: مَا يَجْتَمِعُ بِهِ. رنگ

صَبَّغَةً؟: نَوْعٌ. شَكْلٌ. طَرِزٌ شَبِيهُ سَبَكِ

—: مَشْهُودَةُ النَّصَارَى. تعبد، نام گذار

—: خَلَاةٌ (فِي الطَّبِّ). تَقْفِيْن

—: الْأَقْيُونُ. نَعْفِيْن اَمِيُون

—: الْيُودُ: اَلِ الْبَنَفِجِيَّةِ. نُنُورِبُود

صَبِيغِي (وَالْمَجْعُ صَبِيغَانِ): مَادَّةٌ تَلَوْنُ الصَّلَاتِ الْوَرْدِيَّةِ

صَبَّغَ: صَبَّغَ: مَادَّةُ اِشْتِغَالِ صِفَاتِ وَرَاءِ اِنْسَانِ

صَبَّغَ: صَبَّغَ: رَنُكُوز

صَبَّغَ: صَبَّغَ: رَنُكُوز

صَبَّغَ: صَبَّغَ: رَنُكُوز

صَبَّغَ: صَبَّغَ: رَنُكُوز

صَبَّغَ: صَبَّغَ: رَنُكُوز

صَبَّغَ: صَبَّغَ: رَنُكُوز

صَبَّغَ: صَبَّغَ: رَنُكُوز

صَبَّغَ: صَبَّغَ: رَنُكُوز

صَبَّغَ: صَبَّغَ: رَنُكُوز

صَبَّغَ: صَبَّغَ: رَنُكُوز

صَبَّغَ: صَبَّغَ: رَنُكُوز

صَبَّغَ: صَبَّغَ: رَنُكُوز

صُحْبَةٌ: رِفْقَةٌ. هِرَاهُ، مَصَاحِبُ

— رِفَاقٌ. هُم قَطَارَان

— مَصَادِفَةٌ. دُوسَتِ

۵ — زُهُورٌ: بَاقَةُ. دَسْتَدَكْل

صَاحِبٌ: رَفِیقٌ. یَار. دُوسْت

— الْعَمِی، مَالِکَةُ. مَالِ

— الْأَمْرُ. کَارِضِرْمَا

— الْبَلَدُ: حَاكِمُهَا. فِرْمَانْدَار، حَاکِم

— الدَّيْنُ: دَانِ. بِنَاکَار

— الْبِرَّةُ أَوْ السَّادَةُ أَوْ الْعَالِي. جَنَاب، حَضْرَت..

— السُّنُوْ أَوْ الدَّوْلَةُ. حَضْرَتِ اَشْرَف

— السُّنُوْ الْمُلُوكِ. وَالْاَحْضَرَت

— الْعُقْلَةُ أَوْ الْجَلَالَةُ. اَعْلِی حَضْرَت

یَا صَاحِبِ. یَا صَاحِبِ. رَفِیق، بَرَادِر!

الصَّحَابَةُ: رِفَاقُ النَّبِی (عَلَيْهِ السَّلَام). یَارَانِ یَغِیْرُ اَلْم، اصْحَاب

مَصْحُوبٌ. مُصْطَحَبٌ. هِرَاهُ، بِاقِاق

مُصَاحَبَةٌ. اِصْطَحَابٌ. هِرَاهُ، مَصَاحِبُ

صَحَّحَ الْمَرِیضَ: شَفَاهُ. خُوبْ کُود، دِرْمَان کُود

— الْكِتَابُ: مَبْتَلَهُ. تَصْحِیحْ کُود

— الْخَطَا أَوْ الْعَبَثُ. اِصْلَاحْ کُود دُرُسْت کُود

صَحَّ. اِسْتَصَحَّ: شَفِی. شِفَا یَا فِت، خُوب شَد

— الْجُرْحُ: النَّامُ. سِرْجَمْ آوُود

— بَلَمٌ مِنَ الْبَلِّ. سَالِمْ بُود، بِجَعِیبْ بُود

— الْحَبْرُ: نِیْت. رَاسْت اِزْآب دِرْآمَد، دُرُسْت بُود

صَحَّ: صَحِیحٌ. مَضْبُوطٌ. دُرُسْت

صِدْقَةٌ: خُذْ خَطَا. اِصَالَت. دُرُسْتِ

— صِدْقٌ. رَاسْتِ

— حَقِیقَةُ. رَاقِعِیْت

— سَلَامَةُ. تَدْرُسْتِ

— صَلَاحِیَّةٌ. شَرِیعَةُ. اِعْتِبَارًا قُوت قَانُونِ

— عَاقِبَةُ. سَلَامَتِ

حِفْظُ الْ... لِهَدَاثَتِ

قَانُونُ حِفْظِ الْ... مَرْبُوطٌ بِعِلْمِ هَدَاثَتِ

۵ وَزَارَةُ الْ... وَزَارَتِ هَدَاثَتِ

اِنْمَحَطَّتْ صِحَّتُهُ. حَالَتِ خُوبِ نِیْت، بِیْمَارَسْت

صِحَّتِي: مَحْتَضِرٌ بِالْأُمُورِ الصَّغِيرَةِ. هَدَاثَتِي

— مَحْتَضِرٌ بِقَوَاعِدِ حِفْظِ الصَّغِيرَةِ. اَصُولِ هَدَاثَتِ

— مَصَحَّةٌ: نَجِیْعٌ. بِجُودِ بِجَمَش، سُوْدَمِد

— (كَالطَّعَامِ أَوْ الشَّرَابِ). سَالِمٌ، مَا بِه نَدْرُسُو

غَمِرَ صِخْرِي. نَامَسَالِمٌ، زَبَانِ بِجَمَش

تَحْجَرُ: كُتُوبُ زَنْتِنَا، قُورُنْطِیْن

صَحِیحٌ: كَاطِلٌ. نَامُ. قَامُ، دُرُسْت

— حَقِیقِی. رَاسْت، حَقِیقِی

— تَلِیْمٌ. سَالِمٌ، مَعْتَبِرٌ

— صَحَّ: مَضْبُوطٌ. دَقِیقٌ

— قَانُونِی. قَانُونِی

— الْحِمْسُ. تَدْرُسْت، سَالِمٌ

عَدَدٌ — (بَلَاكُثْر). عُدُدْ دُرُسْت

جَمْعٌ — (أَيْ سَالِمٌ). جَمْعُ سَالِمٌ

اِصْحَاحٌ: فَعْلٌ مِنْ كِتَابٍ. یَكْ فَعْلُ اِرْكَتَابِ

مَصْحُوحَةٌ: مَصْحُوحٌ یَنْتَقِی الدَّاعَةَ. دِرْمَانْكَاهُ، آسَا یَنْكَاهُ

مُصَحِّحٌ: مَسْوَدَاتِ الطَّبْعِ. غَلَطْ كَبِیر

صَحْرَاهُ. بِيَا بَان، دَشْت

صَحَّفَ الْكَلِمَةَ: اَخْطَا فِي قِرَائَتِهَا. بِدَا دَا لُود

— الْكَلِمَةُ: حَرَفُهَا عَنْ وَضْعِهَا. غَلَطْ لِمَفْظْ كُود

— الْحِزْبُ: حَرْفَةٌ. بِزْ كُود رَا دَا

— (فِي الطَّبَاعَةِ). كَلِیْشَه سَاخْت

تَصَحَّفَ. غَلَطْ نَعْبِیرْ شَد، بِدَا تَعْبِیرْ شَد

صَحْفَةٌ: مَحْنٌ كَبِیرٌ. بَشَابْ بَزْرَك، دُورِ سِنِی

۵ — الْقُودُ: تَاجُهِ. سِرْ سَتُون

۵ — وَقْدَةُ الْقُودُ: سِرْ بِدَا یَه سَتُون

۵ بَحْرُ الْ... (فِي الْبَحَارِ). كَا لُود، تَاجْ سَتُون

۵ قَالِبٌ تَحْتَ الْ... (فِي الْبَحَارِ). كَجْ بِزْ كُود سَتُون

صَحِيفَةٌ : وَهِيَ رَوْيٌ ، صَوْرَتٌ

— الْوَجْهَ : بِشَرَّةٍ جَدِّهِ . رَخْسَارُهُ

— وَرَقَةٌ مِنْ كِتَابٍ . بَرَكٌ ، وَرَقٌ

— مِنْ دَفْتَرِ حِسَابَاتٍ : صَحِيفَتَانِ مُتَابِلَتَانِ . دَوْمَنْعُهُ

— الدَّعْوَى . احْضَارَانَامُهُ

— أَخْبَارٌ : جَرِيدَةٌ . رَوْزَنَامَةٌ

صَحَافٌ : بَائِعُ الصُّحُفِ . رَوْزَنَامَةٌ

فُرُوشُ

صِحَافَةٌ : إِدَارَةُ جَرَائِدٍ وَتَحْرِيرُهَا

رَوْزَنَامَةٌ نَكَارِي

عَالَمُ الْـ . عَالَمُ مَطْبُوعَاتٍ

صُحُفِيٌّ : صَحَافِيٌّ : مُتَقَبِّلٌ بِالْجَرَائِدِ . رَوْزَنَامَةٌ نَكَارِي

تَصْغِيفٌ (فِي الطَّبَاعَةِ) . كَلْبَشَةٌ سَاوِيَةٌ

وَرَقٌ — كَانْغِزْبَرَاقُ بَرَكٍ جَابِ كَلِيشَه

مُصْحَفٌ : كِتَابٌ . كِتَابٌ

الـ الشَّرِيفُ . قُرْآنُ شَرِيفٍ

صَحْنٌ الْاَكْلِ : طَبَقٌ . بَقَابٌ . دَوْرِيٌّ ، لَبَنَتُخْ

— طَافٌ : صَنْفَتُهُ . يَكْ رَنْكُ خَوْرَاكْ

— الْفِنْجَالُ : قَيْغَةٌ (أَنْفَرْتَجِد) . نَعْلَبِي

— الدَّارُ حَيَاطُ

— الْمَسْجِدُ وَالْكَنِيسَةُ . شِمْتَانِ مَسْجِدٍ وَكَلِيَا

— الْحَكْمَةُ . نَالَارْدَارْ كَاه

صَحْنَةٌ : اَزْ رَوِيهِ صَوْرَتُهَا

صَحْنَةٌ : تَرْدِيْنِ . مَاسَارِيْنِ

صَحْنَةٌ (فِي صَمَح)

صَحْوٌ : بَقَطَةٌ . بِيْدَارِي

— صَحْوَةٌ : رُشْدٌ . هَشِيَارِي

— صَاحٌ : رَاقِيٌّ . خَالِيْمُ الْيَوْمِ . هُوَ صَافٌ ، بِلَا بَر

صَاحٍ ؟ (مِنْ نَوْمٍ) : مُتَبَقِّظٌ . بِيْدَارِي

— بَقَطَانٌ . مُتَبَقِّظٌ . هَشِيَارٌ ، فِي خَوَابٍ شَبِيْهِ

— مُبِدٌ سَكْرَانٌ . مُسْتَفْهِقٌ . هُوَشِيَارٌ ، بَهْوشٌ

صَحَا . صَحِيٌّ : اسْتَيْقَظَ . بِيْدَارُ شُدْ

— : أَفَاقٌ . بَهْرُشْ أَمْدُ

— : أَصْحَى الْيَوْمُ : صَفَا . صَافٌ وَرُوشْ شُدْ

أَصْحَى ؟ صَحِيٌّ : أَبْقَظَ . بِيْدَارْ كُرْدُ

— صَحِيْحِي وَصَحِيْحُ (فِي صَمَح) . صَحِيْفَةٌ (فِي صَمَح)

— صَحْبٌ : صَاحٌ شَدِيدًا . نَفَرُ زَدُ . دَاوَزْدُ ، فَرِهَادْ كَشِيدُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— صَحْبٌ : صَيَاحٌ . نَفَرُ ، دَاوَزْدُ بِيْدَارُ

— منه: اُفْرَقَ . پشت کرد، رو برگردانید

صَدَّ: مَنَعَ . ممانعت

— مقاوَمَة . پایداری

— رَدَّة . دَفْع . رد

صَدَد: مَخْصُوس . راجع، بابت، باره

— قَصْد . شَأْن . مقصود

— نِجَاح . اَمَام . در برابر، روبرو

صَدِيد: قَبِيح . چرک زخم

صَدِيدِي: قَبِيح . چرکین

صَدْرُ الْإِلَهِ: ذَهَب . رفت، غنیمت کرد

— حَذَن . رِخ داد، اتفاق افتاد

— نَشَأ . ناشی شد، سرچشمه گرفت

صُدِرَ: شَكَاهَتُهُ . از ناخوشی سینه نالید

صَدْرُ الْكِتَابِ: اِفْتَحَهُ . مقدمه نوشت، کتاب را
معرض کرد

۵- اَصْدَرَ: اَوْسَلَ . فرستاد، روانه کرد

۵- — البَّاعُ إِلَى الْحُلُوجِ . کالا صادر کرد

لَمُتَرَأَ أَشْرَأ . حکم داد

— حَكَمًا . دستور صادر کرد

— قَانُونًا . قانون وضع کرد

— الْكِتَابَ: نَفَرَهُ . چاپ کرد، انتشار داد

صَادَرُ الْمَالِ: اِسْتِباحَةُ لِحُكُومَةٍ . صادره کرد

۵- تَصَدَّرَ لَهُ: تَصَدَّى . مخالفت کرد، سرراه دیگر

تَصَدَّرَ الْجُلُوسُ: رَأَسَهُ . ریاست انجمن را بعد از
استاد

— الْحَفْلَةُ: جَلَسَ فِي الصَّنِيرِ . بالادست دیگران نشست

صَدْر: مَا بَيْنَ الصَّنِیِّ وَالْبَطْنِ . سینه، آغوش

— التَّوْب . قَمِط جُلُوبِاس

— تَمُود . پُتَاها

— فَوَاد . دل

— النَّبِیْس . پیش سینه

— النَّیِّ . وَالْمَسْکَانَ . اوَّلَهُ . پیشین، قسمت جلو

— بَیْتُ النِّمْرِ . نیم بیت اول

لِ الْأَعْظَم: الْوَزیر الْأَكْبَر . نخست وزیر

بَنَاتُ الْ: الْهَيُوم . اندیشه ها، رنجها، غمها و غصه

ذَاتُ الْ: عِلَّة فِيهِ . بیماری سینه

وَحْبُ الْ: نَظَرْتُهُ . دست و دل باز، راد

بَصْنَرَجِب . با آغوش باز

مُنْقِیضُ الْ: تَخْلِیْکِیْن ، اَضْرِبْهُ . بگر

۵ بَصْنُون (سُتْرَة أَوْ مِطْطَف) . دو طرف تکه خور

صُدْرَة صَدْرِي . جابجسته

صِدَار: مَقْتَرِي . زربوش زنانه

صَدْرِي: مَخْمَصٌ بِالْمَصْرِ . مربوط به سینه

التَّجْوِیْثُ الْ: قَفَدَ . بینه

۵ صَدْرِيَّةٌ: فِطَال .

صَدْرِيَّةٌ: فِطَال .

صَادِر: ضَرَبَ وَاوَدَ . صادر

— عَن: نَاشِي . ناشی از

الْمَاصِرَات: ضَرَبَ الْوَادَات . صادرات

تَصَدِيرُ الْبَاعِغ . صدور کالا

مَقْصَدَر: مَقْشَأ . اصل، سرچشمه، ریشه

— الرِّزْق . محل درآمد، وسیله زندگی

— الْكَلِمَةُ . ریشه کلمه

بَیِّنَةُ الْمَصْدَر . وجه مصدری، مصدر

مَصْدُور: مَصَّابُ الْبُلْ . ملول

۵ صَدَع: شَقَّ أَوْ كَسَرَ . شکست، ترک خورد، شکافت

— بِالْحَقِّ: اَفْرَأ . اعتراف کرد، آشکارا گفت

صُدِعَ: صَدَعُ: اَصَابَهُ الْمُدْمَاع . سر درد گرفت

۵ صَدَعُ الْخَاطَرِ: كَدَّرَ . آزرده کرد، رنجیده خاطر

تَصَدَعُ: اِنْصَدَعُ: اِنْتَقَى . شکاف خورد، ترک برد

— اِنْتَبَاحُ . طلوع کرد، روشن شد

صَدَع: شَقَّ . تَرَكَ . شکاف، شکستگی، رخنه

صُدَّاع . سرورد . سرورد شدید

مُصَدُّوع : مُشْفَو . شکان خورده ، ترکدار

ه صُدُخ : مَا بَيْنَ الْبَيْنِ وَالْأَذُنِ مِنَ الرَّسِّ . شقیقه کیمگاه

— : نَفْثَةُ الصَّدْعِ هَمْزُوسٌ طَرَفٌ ، كَأَكْلِ

مُدْفَعِي : مَحْتَضٍ بِالصَّدْعِ . مربوط کیمگاه

صَدِيقٌ وَفِيهِ الرَّجَاءُ . به حیا ، گستاخ ، پرورد

ه صَدَفٌ عَمْرٌ : عَمْرٌ وَرَدٌ . برگشت ، گردید

— : نَصَدَقَ عَمْرٌ : بَرِهَانَ كَرْد . دور رجعت

ه — : صَادَفَ : كَثَرَتْ مَصَادِفُهُ . تصادف کرد

صَادَفَ : قَابِلٌ (عَلَى قَعْدٍ وَدُونِهِ) . ملاقات کرد ،

از روی قصد یا بدون دند

— : قَابِلٌ مَصَادِفَةٍ . برخورد کرد

صَدَفٌ : مَعَارٍ . گوش ماهی

صَدَفَةٌ : مَخَاوِةٌ . صدن حلزونی

— : الْأُذُنُ : مِثْلُهَا . لاله گوش

ه — : السُّلَمُ : السُّلَمُ مِنَ الدَّرَجِ فِي مَشْوَى الطَّائِفِ . پله همگف

شُغِلَ الصَّدْفِ . کار صدف

عِلْمُ الْأَشْدَافِ . صدن شناسی

ه صَدَفَةٌ : مُصَادَفَةٌ : اتِّفَاقٌ . برخورد

ه صَدَفَةٌ : بِالصَّدَفَةِ : مُصَادَفَةٌ : اتِّفَاقٌ . برسبیل تصادف اتفاقا

ه — : نَادِرٌ . خیلی کم ، بندرت

ه صَدَقَ : ضِدُّ كَذَبَ . راست برد ، راست گفت

— : قَوْلُهُ أَوْ ظَنُّهُ . راست از آب درآمد

— : فِي وَعْدِهِ . بوعده خورد و فاکرد ، بایمگفت خود ایتا

— : الصَّحِّحُ أَوْ الْحَبُّ . از تبه دل نصیحت داد

يَصْدُقُ عَلَيْهِ كَذَا . درست برانده اوست

صَدَقَ الْحَبْرُ وَالْكَلَامُ . خبر یا کلام را باور کرد

يُصَدِّقُ : يُمْكِنُ تَصْدِيقُهُ . باور کردنی ، پذیرفتنی

لَا يُصَدِّقُ : لَا يُمْكِنُ تَصْدِيقُهُ . باور نکردنی

صَادِقٌ : صَاحِبٌ . دوستی کرد ، دوست شد

— : عَلَى : وَاقِفٌ . موافقت کرد ، تصویب کرد

— : عَلَى : أَجَازٌ . غنچه یزد کرد ، تصدیق کرد ، تأیید کرد

أَصْدَقَ : ابْنَتُهُ : مَمَرًا . جهیزید داد

تَصَدَّقَ : أَطْعَمَ صَدَقَةً . صدقه داد ، در راه خدا داد

صِدَاقٌ : حَقٌّ أَوْ حَقِيقَةٌ . راستی و درستی

— : أَمَانَةٌ . امانت

— : إِخْلَاصٌ . اخلاص

يَصْدُقُ : حَقًّا . یقیناً . راستی ، بدستی

صَدَقَةٌ : إِسْمَانٌ . خیرات ، مبرات

صِدَاقٌ : مَهْرٌ . مهر ، کابین

صَدَاقَةٌ : صُحْبَةٌ . دوستی ، یگانگی ، صمیمت

صَدِيقٌ : صَاحِبٌ . دوست ، یار مهربان

صِدِّيقٌ : بَارٌ . عادل ، نکوکار ، در سکار

— : نَجِيمٌ . دوست وفادار ، صمیمی

صَادِقٌ : صَدُوقٌ : ضِدُّ كَذُوبٍ . راستگو

— : حَقِيقِي . واقعی

— : مُخْلِصٌ . وفادار ، پایدار

مُتَنَوِّقٌ (فِي صَدَقٍ) . جعبه

تَصْدِيقٌ : قَبُولٌ . قبول ، باور

— : مَعَادَفَةٌ . تصویب ، تأیید

مُرْتَعَةٌ : زُور بَاوَرِی ، سادگی

تَرْبِيعُ الْيَمِينِ : سَادَةُ لَوْحٍ ، زُور بَاوَرِی

مُصَدِّقٌ : يُمْكِنُ تَصْدِيقُهُ . باور کردنی ، قبول کردنی

مُصَادَفَةٌ . تصویب ، تصدیق

ه صَدَمَ . صَادَمَ . خورد ، تصادم کرد

ه إِصْطَلَمَ . تَهَادَمَ الْقَطَارَانِ (مَثَلًا) . در قطار بهم خورد

— : الرُّبَانِ (مَثَلًا) . مخالف شدند

صَدَمَةُ الْمَرَةِ مِنْ سِدَمٍ . ضربه

— : رَجَبَةٌ . بکمان

— : عَصِيَّةٌ . مکان اعصاب

إِصْطِدَامٌ. تَصَادُمٌ. تصادف. برخورد بهم
 — آراء أو المصالح. اصطكاك أفكار ومصالح
 ۵ — ۵ — مَصَدٌّ (تخفيف الراء التصادم). سپر ضربی
 ۵ — ۵ — التَّيْئَارَةُ. سپر اتمیدیل
 مَصْدِيٌّ. قِطْعَنٌ شَدِيدٌ. زیاد تنه شد
 صدی (فی صدا). زنگ زد (نفرات)
 أَصْدَى الْجِبَلُ: أَجَابَةُ بِالْقَدَى. مدارا برکردن
 تَصَدَّى لَهُ. مخالفت کرد مانع قرار داد
 صَدَى الصَّوْتِ: رَجْمُهُ. بازگشت آواز، انعکاس صدا
 • صَدِيدٌ (فی صدد) • صَدِيرِي (فی صدر)
 • صَرَّةٌ (فی صرد) • صِرَاطٌ (فی صراط)
 • صَرَحٌ. اِنْصَرَحَ: کَانَ صَرِيحاً. صریح بود، آشکارا بود
 صَرَحَ. اَصْرَحَ: جَمَلُهُ صَرِيحاً. روشن کرد
 — جَاهِرٌ. آشکارا گفت
 — خِلَافَ عَرَضٍ وَلَشَحَ: صَافٍ دِرْیَسْتِ کَنْدَ: کُفْتُ
 — صَارَحَ بِمَا عِنْدَهُ: اِبْدَاهُ. اخبر او کرد
 ۵ — أَجَازَ. اجازه داد
 ۵ — وَخَصَّ. برآورد داد
 صَرَحَ: قَصَرَ (أو بَاءَ عَالِي). کاخ. ساختمان بزرگ
 — مَمْرَدٌ: نَاطِعَةُ السَّحَابِ (بَاءَ سَامِقٍ). آسمان خراش
 صَرَاحَةٌ: صَفَاءٌ. پاکی. روشنی
 — النِّيَّةُ: اخْلَاصٌ. راست بازی
 صَرَاحَةٌ: بَهْرَاحَةٌ: بَوْضُوحٌ. پوست کنده، آشکارا
 — ۵ — بِالْمَنْتَوَحِ. بے پرده
 صَرِيحٌ. صَرَاحٌ: وَاضِعٌ. آشکارا، صاف
 — ظَاهِرٌ. جَلِيٌّ. هویدا
 — خَالِصٌ. رُكٌّ. راست
 — مُغْلِصٌ. صَمِيحٌ. وفادار
 — بَدَائِيٌّ. بَدِيعِي. آشکارا
 جَوَابٌ. — جَوَابٌ رُكٌّ
 زَائِيٌ. — نَظَرٌ صَرِيحٌ

صَرِيحٌ الْبَارَةُ. بے ملاحظه
 تَصَرِيحٌ: يَتَانٌ. اعلامیه. بیاسیه
 — اَعْتَرَفَ اِقْرَارَ. اعتراف. اقرار
 ۵ — اِذْنٌ. اجازه
 ۵ — اِجَازَةٌ رُخْصَةٌ. پروانه
 • صَرَحَ. دادزد، فریاد کشید
 — اِسْتَصْرَحَ: اِسْتَنَافَ. با صد بلند یا درخواست
 صَرَخَةٌ: صَنِيعَةٌ. فریاد، صیحه
 صَرَاحٌ. صَرِيحٌ: صَبَاحٌ. داد. نغمه
 صَرَاحٌ. صَارِيحٌ: مَبْشَاحٌ. نغمه کثر، دادزن
 — طَاوُوسٌ (انظر طروس). طادوس
 لَوْنٌ صَارِيحٌ. رنگ زرد و برق دار، جلف
 صَارُوخٌ: قَدْفَةُ جَوِيَّةٌ. موسک
 — سَهْمٌ نَارِيٌّ (بمصدر المجرور)
 شَفْشَفَةٌ
 صَارُوخَةٌ: طَرِيدٌ. اردر
 بُشْدَقِيَّةٌ صَارُوخِيَّةٌ: بَرْزُوكَةٌ
 بَازَ: تَارُوخِيَّةٌ. هوانیمای موسک انداز
 • صَرْدٌ: قَرْدٌ قَلِيسٌ. سرسای سخت

صَرَادٌ. صَرُوبٌ: نَعِيمٌ رَقِيقٌ لَا مَاءَ فِيهِ. ابر بار باره
 صَرَوٌ. صَرَأُذَنِيَّةٌ نَعْبَأُ لِلْاِتِّبَاعِ. گوشه ای برآش
 صَرَّ: حَزَمٌ. بست. بچکید
 — اِبْيَابٌ: صَرَفٌ رُفْقِيٌّ. لولای در صد آکر
 — علی آشنانه: حَرَقْمَا. دندان قرچه کرد
 ست الأسنان. دندانها بهم سایید
 أَصَرَ عَلَى الْأَمْرِ: ثَبَتَ عَلَيْهِ. اصرار ورزید
 — عَلَى الْأَمْرِ: مَرَمٌ عَلَيْهِ. تصمیم گرفت
 ۵ — عَلَى: شَدَدٌ. تَجُّ. پایداری کرد
 صَرَّ. صَرِيحٌ اِبْيَابٌ: صَرِيفٌ. صدا لولای
 — الْأَشْتَانُ. صدای سایدن دندانها
 صَرَّ: كَنَائِيَّةٌ. غَضَبٌ مَفْرَدٌ. قناری

صُرَّة: مَا يُصَرُّ فِيهِ . بَرَشَه ، لَفَاف
— : حُرْمَةٌ . بَسْتَه بِنْدِي

— نُقُودٌ . صَرِيحَةٌ . كَيْدٌ بُولُ سُرْبِ مَهْمَرٍ
صَرَّارُ الْجِلِّ : صُرَّارٌ . جُنْدُ
جَبْرِ جَبْرِيكٍ : زَنْجَبَرٌ .
صَرَّوْرٌ . صَارُورٌ : تَارِكُ الزَّوْجِ
إِضْرَارٌ : نَشَبٌ . آدَمُ بَرْنٌ ، عَزَبٌ
إِضْرَارٌ : نَشَبٌ . مَافْثَارٌ ، إِسْثَارٌ

سَبَقَ الـ : نَضِمَ تَابِق . تَعَمِيمُ بَشَرٍ اَزْ مَوْقِعِ
مُصَرِّ : مُنْبِثٌ . حَسْبُنَا ، نَحْنُ
- : عَافِدُ النَّفْسِ . مَصْنَعٌ

صُرْضَر. صدای گوش هوش کشید
صُرْضَر. صُرْضَر. سوسک گریه.
صُرْضَر. الاذن: وَتَمِدَّة. غده کوچک
در منفذ جراحی سینه
صُرْضَر. صُرْضَر. اللیل. جَدَد. حُرْضَر.

— مَصْرِي: كَصَوْنِ الصُّرُورِ. صَدَأُ كَوْشِ خِرَاشٍ

(صرط) صراط : طریق . راہ . حادہ .

• مَرَع: طَرَحَ عَلَى الْأَرْضِ. بِزَمَنِ زِد، پَرْت کُود

۵-: أَفَرَمَ . نَکَانَ دَاد ، نَوَحْتَ اِذَاخْتَ

صُرْعَ : أصابه الصرع . مصروع شد ، حمله غش کرد

— انصرع: سقط. افتاد، از پا درآمد

۵. اِنْصَرَعَ: كَلِبًا. دېوانه شُد، هارشد

صَارَعَ : حَاوَلَ مَرَّةً ، كُنِيَ كَرَفٌ ، دَسْتُ دِجْهَ نِزَمِ

صَرْع : مَرَضٌ عَصَبِيٌّ شَجَرِيٌّ . ناخوشِ عَصَبِي شَجَرِي

- مہرِ ع... قنوط . تباہی ، دمار ، ہلاکت

۸ صرغ : واد الدلبیہ . تزییدے سکھار

صُورِعَ : مَنَعَهُ . زَمَامٌ ، دَهْنَةٌ
صِرَاعَةٌ : مَنَعَةُ الْمَصَارَعَةِ . فَنَ كَثُرَتْ كِبَرُهُ

صَرِيحٌ. مَضْرُوعٌ: مُصَابٌ بِدَاءِ الصَّرَعِ جَلْدُهُ غَشِيٌّ

مَضْرَعٌ^٢: مكان السقوط . مكان سقوط ، مكان تباہ

—: مون . مرک

وَمَضْرَأُ الْبَابِ : إِحْدَى دَفْتِيهِ . لَنَگه در

— الشفرة — نعم فرد

۵. مَقْرُوع: کَلِيبٌ، دِیَوَانَهُ، هَارٌ، سَلَكْرِیْدَهُ.

۵-: مُفَزَّعٌ . وحشت زده ، بھنال

مُصَارَع : مُقَارِب . كَتَفَيْهِ : يَحِلُّوَانِ
 — تَعْتَرِي : مَحَالِد (انظر حلد)

مُصَارَعَةٌ: مُقَابَلَةٌ. كَتَبْتُ كِتَابِي
شُمُوزِن، قَهْرَمَان

«صَرَفَ: سَرَّحَ أَوْ فُضَّ». روانه کرد، مرخص کرد

—: أَبْعَدُ . دورکرد

— منه : رَدَّ وَأَبَدَ . ردّ کرد

— عن رأي . بازداشت ، منصور کر

— النظر عن . اهمیت نداد ، چشم پوشید

— الباب: صَرَ دَرِيق. لولای در صد ا کرد

ست الاثنان : صرّفت . دند آنها بهم سائیده شد

۵-: اَنْفَقَ . خرج کرد ، بمصرف رسانید

۵- الوقت . وقت گذرانید

۵- اشتقاق : خالے کرد ، می کرد

— صرف النقود : بنما . پول ران

— . — الكلمة. کلمہ راصرف لود

١٠٠ - الفعل . فعل را صرف نمود

— نام: _____

— الماء . آب کشید ، زه کشی کرد

۵- المؤمنة : أدامها . مجريان انداخت . رواج داد

Δ - الدَّمَلُ أو الْوَرَمُ . ورم ياد مل را از میان برد

تَمْصُفٌ : تَصَفُّوْهُ . رفتار کرد ، عیا کرد .

سُورَةُ الْاَنْعَامِ : اَلْاَنْعَامِ

انصرف : ذهب . رفت ، عریضت لود ، روايه

۵ مَصَارِيفُ الدَّقْوَى . هزینہ دعوی

۵ حُكَيْمٌ طَلَبِيَّةُ فِرْشٍ وَالْمَصَارِيفُ بِمَدِّ غَيْرِشِ دِرْوَازِ خْتِ هزینہ محکوم شد

۵ وَفَى الْمَصَارِيفَ . هزینہ دسوار پرداخت

۵ مُصَارَفَةٌ : الْفَرْقُ بَيْنَ يَغْرِ الْعُصْلَةِ لِي بَدِينِ . فرق نرخ ارز

۵ مُتَصَرِّفٌ : حَاكِمٌ . فرماندار حاکم میان دو کشور

۵ صَرَمَ . صَرَمَ : قَطَعَ . برید

۵ : هَجَرَ . دست کشید ، ترک کرد

۵ صَرَمَ : كَانَ مَضْبَاً . تیز بود ، برنده بود

۵ صَرِمَ . انْهَرَمَ أَجْلُهُ : مَاتَ . درگذشت ، نفس داد

۵ انْهَرَمَ : انْفَقَى . گذشت ، سپری شد راکشی

۵ صَرِمَ : صَرِمَ . طَرَفَ الْمَتَى الْمُتَقَرِّمِ . روده راست

۵ صَرِمَ : قَطَعَ . قطع ، بریدگی

۵ صَرِمَ : صَرِمَةً . صَرَمًا : جَذَا . کفش

۵ صَرَامَةٌ : تَفَالٌ . نيزه ، تدم ، برندگی

۵ : بَدَأَ . سخت گیری

۵ صَارِمٌ : قَاطِعٌ . برنده ، تیز ، تند

۵ : خَفِيفٌ . شدید ، سخت

۵ مُنْصَرِمٌ : مَاضٍ . گذشته

۵ صَرَى الْقَوْمَ : تَفَقَّهَهُمْ . پیئی جت ، جلو تر رفت

۵ صَارِي الْمَكْبِ . دَکَلِ کَتِي

۵ : صَارِيَّةٌ : قَائِمَةٌ . دیرک ، تیر

۵ : الْقَلَمُ . چوب پرچم

۵ : الْبَابُ . چهار چوبه در

۵ : الشُّبَّاكُ . آلت عود در میان قدمتهای بنجره

(صطب) مَصْطَبَةٌ . نیکت سنگی

۵ صَعَبٌ : كَانَ ضَعْفًا . سخت بود ، دشوار بود

۵ : عَلَيْهِ مِنْ شَيْءٍ عَلَيْهِ . برنجید ، برایش ناگوار بود

۵ صَعَبٌ : نَصَمَتِ الْأَمْرَ : جَعَلَتْهُ صَعَبًا . مشکل ساخت ، دشوار

صَرَفُ النُّقُودِ : تَبْدِيلُهَا . مبادله پول ، صرفه

۵ : فَنَ : أَوْ إِيَاد . اخراج

۵ : انْشَقَّاقٌ . خراج کردن

۵ : تَصَرَّفَ : الْكَلَامُ . تصریف کلمه

۵ : الْفِعْلُ . صرف فعل

۵ : عَامٌ : انْشَقَّاقٌ كَلَمَةً . عام

۵ : مَنُوعٌ مِنَ الْكَلَامِ . غیر منصرف

۵ : بَصَرَفُ النَّظَرِ عَنْ . قطع نظرات ، بدون ملاحظه

۵ : صُرُوفُ الدَّقْرِ . پیش آمد های روزگار ، رویداد ها

۵ : صَرَفٌ : خَالِصٌ . یکدست ، پاک

۵ : غَدِيرٌ مَشُوبٌ بِبَاءٍ . صَافٍ . صاف ، محض

۵ : : تَحْضٌ . خالص

۵ : صَرَّافٌ : أَمِينُ الْمُتَدَوِّقِ . صندوق دار

۵ : الْعَامِلُ الْمُتَوَطِّعُ بِالذَّغِ . مأمور پرداخت

۵ : النُّقُودُ . مَتَرَقِيٌّ : تَكَلَّسَ . صرف

۵ : صَرِيفٌ : ضَرِيرٌ : تَزِينٌ . صدا ، غرغر

۵ : الْأَشْتَانُ . صدا های هم خوردن دندانها

۵ : انْصِرَافٌ : ذَفَابٌ . غریخت ، رهپاری

۵ : تَصَرُّفٌ : تَدْبِيرٌ . ترتیب ، تدبیر

۵ : تَلَوُّكٌ . رفتار

۵ : مُطْلَقٌ : الْ . صاحب اختیار

۵ : تَحْتَ تَصَرُّفِهِ . در اختیار خود

۵ : تَصَرُّفٌ . آزادانه

۵ : انْصَرِيفٌ : الْبَضَائِعُ : يَتِمُّ . فروش کالا

۵ : الْوَرَمُ . خواباندن درم

۵ : الْخُرُوجُ . جراحات کئی

۵ : تَحْتَالٌ : بِرِشْمِ الْبَيْعِ أَوْ الْوَرُوعِ . برسم امانت

۵ : تَعَارُفُ الدَّقْرِ . حوادث روزگار

۵ : مُتَصَرِّفُ الْمَاءِ : مُتَصَرِّبٌ : مُشْبِرَةٌ . آبگذر ، درو

۵ : مَالِيٌّ : بَشَنَكٌ . بانک

۵ : مُتَصَرِّفٌ : أَدْنَقٌ . خرج

۵ : تَفَقُّةٌ . هزینہ ، مخارج

۵ : الْمَجْتَبُ : شَبْرَقَةٌ . پولچی

۵ : حَبِيبُ الزَّوْجَةِ . پول سوزن

۵. تَصَعَّبَ^۲ . تَصَاعَبَ : خِندَنَ اَسْفَل . اشكال زاشی
 اِسْتَصْعَبَ : وَجَعَهُ صَعْبًا . مشکل یافت ، دشوار گرفت
 صَعِبَ : شاق . دشوار ، سخت ، مشکل
 — الاحْتِمَال . تحمل ناپذیر
 — الاِضْطَاء . کسی که بزهت راضی شود ، مشکل پند
 — للرَّاسِ . سرکش ، سرسخت ، رام نند
 سَعُوْبَةٌ : خِندَنَ سَهْوَةً . دشواری ، سختی
 ۵. صَعَتَرُ : تَصَعَّرَ وَتَعَتَّرَ . سوسنبر ، آفتابین
 — بَرِّي : نَصَفَ (نبات) . کلپر
 ۵. صَعِدَ : ارْتَفَعَ . زَادَ . بِالْاِرْفَاقِ ، زِيَادَ كَرْد
 — طَلَعَ . رَوِيَ بِالْاِرْفَاقِ
 — التَّلَمُّ وَالْجَلْبُ : ارْتَفَافُهُ . از نردبان و کوه بالا رفت
 — : وَفَعُ . بَلَدَ كَرْد . بِالْاِبْرَدِ
 صَعَدَ الزُّفْرَانُ : آههائِ عَمِيقَ كَشِيْد . از ته دل آه کشید
 ۵. — بَغَتَرَ . بَخَارَ كَرْد ياشَد ، پَرِد
 اَصْعَدَ : جَعَلَ يَصْعَدُ . بِالْاِفْرَسَادِ
 ۵. تَصَعَّدَ : تَبَخَّرَ . تَبَخَّرَ يَشَد ، بَخَارِ شَد
 صُعُوْدٌ : خِندَنُ زَوَل . فِرَاز ، عَرِج
 في — . بِالْاِرْوَدِ
 عِدَ — (مِنَ النَّصَارَى) . عَمِيْدَ صَعُوْدٍ مَسِيحٍ
 عِدَ — (الْمَنَازِلُ ۱۵ اَمَطَسُ) . جِشَن بَرْدَن حَضَرَتِ
 صَاعِدَ : طَالَعَ . بِالْاِرْوَدِ مَرِيْمَ بَاسْمَانِ
 فَصَاعِدًا : وَازَنَدَ . بِبَالَا ، رَوِيَ بِالَا
 مَنَ الْاَنَ فَصَاعِدًا . اَزَايِنِ پَس ، اَزَايِنِ بَه بَد
 صَعَدَا : تَنَفَّسَ الْاَلَمَ . اَزَ تَه دَل آه كَشِيْد
 صَعِيْدٌ : مَا ارْتَفَعَ مِنَ الْاَرْضِ . زَمِيْنِ بَلَنَد
 — يَصْرُ : ۵. الْوَجْهُ الْيَبَنِي . مَصْرَعِلِيَا
 مَصْعَدٌ : طَلَبُ الْيَمَانِي (لِي الْكَهْرِبَا) . قَلْبِ مَثْبُتِ
 (دَر بَرَقِ)

وَصَعْدَةُ آتِيَّةٌ اَوْ كَهْرِبِيَّةٌ . آسَانِر
 ۵. صَغَرُ وَجْهٌ : التَّوَيُّ صَوْرَتُنْ كَمِ وَكُلُوْلُهُ شَد
 ۵. اِنْصَغَرَ : كَلِبَ . دِيَوَانِه شَد ، هَارِ شَد
 ۵. صَغَرَان : كَلِبَ . هَارِ ، دِيَوَانِه
 صَغُرُوْرُ : مَا يَجْمَعُ مِنْ مَاءِ الشَّجَرِ كَالصَّنْغِ . شِرَه گِش
 ۵. صَعَقَ . اَصْعَقَ : ضَرْبَةٌ بِضَافَةٍ . رَعْدَ زَدَ ، صَاعِقَ زَدَ
 — . — : اَهْمَ الْوَفَى . بَهْرُش كَرْد ، اَزْهوش بَرْد
 صَاعِقَةٌ . بَرَقَ ، اَذْرَخَش
 مَائِنَةُ الصَّوَاقِقِ . بَرَقَ كَبِر
 صَعِقٌ : تَصْنَعُوْنِي . بَرَقَ زَدَ
 ۵. صُغْلُوْكُ : قَفِيْزٌ وَجِيْزٌ . بِنِيَا ، كَدَا ، مَسْتَمِدَّ مَكِيْن
 ۵. صَغُوْرٌ : هَايُوْشُ . شَرَان . پَنَه خَاكِي
 ۵. صَغَرٌ : خِندَنُ حَكْبَرُ . كَوچَكِ شَد ، كَمِ شَد ، كَاسْت
 صَغَرٌ : كَلَنَ صَغِيْرًا . كَوچَكِ بُوْد ، نَاجِيْزِ بُوْد
 صَغَرًا لَنَا : كَانْ اَشْفَرَهُ . اَزَادَ كَوچَكِ بُوْد
 بَصَغَرِي يَنْتَرُ . يَكَاَلِ اَزْ مَن كَوچَكِ تَرَا سَت
 صَغَرٌ : قَلَلُ . كَمِ كَرْد ، كَوچَكِ كَرْد
 — الْحَجْمُ . كَوچَكِ تَرَكْرَد
 — : اَتَنَفَّسَ قِيْنَتَهُ . اَزْ قَبِيْشِ كَاسْت ، كَوچَكِ شَمَرْد
 اِسْتَصَغَرَ : قَدَّهُ صَغِيْرًا . نَاجِيْزِ شَمَرْد
 — : اِسْتَصَغَرَ . تَحْقِيْقِ كَرْد
 — نَفَسَهُ . خُورْدَا كَوچَكِ دَانَسْت
 تَصَاغَرُ : تَحَاوَرُ . بَكَارِ هَا بِهْتِ پَرْدَا خَت
 صِغَرٌ : خِندَنُ حَكْبَرُ . كَوچَكِي ، خُورْدِي
 — الْيَنَ . خُورْدَسَالِي ، جَوَانِي
 صِغَرَةُ الْبَيْتِ : اَشْفَرُ . كَوچَكِ تَرِنِ بَجَهِ هَا
 — الْاَغُوَّةُ اَوْ الْاَسْمَابُ . خُورْدَسَالِ تَر ، كَهْتَر

صَفِيرٌ: بِنْدِ كَبِيرٍ . كِرْجَل

—: دَقِيقٌ . بَسَارْخُورِ . رِيز

—: السِّنُّ . خُرْدِ سَال

—: النَّفْسُ . فِرْمَايِدَ . بَت

آسِيَا الصُّغْرَى . آسِيَا صَغِيرِ

الْبَيَاةُ الصُّغْرَى . دَسْتُ كَم ، حَدَا قُل

صَاغِرٌ: رَاضٍ بِالْفَتْمِ . بَرْدَارِ ، مَحْمَلْ جُورِوسَم

تَصْفِيرٌ: بِنْدِ تَكْبِيرِ . تَغْلِيلِ ، كَاهَشِ

اسْمُ الـ (فِي النِّحْوِ) . اسْمُ تَصْفِيرِ

• صَفِيٌّ: صَفَاءٌ . مَالٌ . مَقَابِلِ شَد

أَصْفَى: اسْتَمَعَ . كُوشِ دَاد ، شَنِيد

—: الْبَرُّ: مَالٌ إِلَيْهِ يَسْتَوِي . حَوَاسِشْ رَاجِعْ كُود

إِصْنَعْ (فِي أَمْرِ) . كُوشِ كُنْ كُوشِ بَدَه ، خَامُوش

صَاغَ: مُضْغَعٌ: مُشْتَبِعٌ . شَنُودَه

—: —: مُتَنَبِّهٌ . مَوَاطِبِ ، مَتَوَجِّهٌ

إِصْفَاءٌ: إِصْنَاعٌ . شُرَاؤُ

—: انْتِبَاهٌ . تَوَجُّهٌ ، دَقْتُ

• صَفَتْ (فِي صَفِّ) «صَفَا» (فِي صَفْوٍ) «صَفَادَ» (فِي صَفْدٍ)

• صَفَارَ (فِي صَفْرِ) «صَفَا» (فِي صَفْقٍ) «صَفْقَاةً» (فِي صَفْوٍ)

• صَفَحَ عَنْهُ: سَاعَاةً . بِجَشْدِ ، كَذَشْتُ كُود

—: صَفَحَ: بَسَطَ . رَفَقَ . بَرَكْ بَرَكْ كُود ، وَرَقَه كُود

—: —: طَلَى بِقَشْرَةٍ مُدْبِيَّةً . رُوكَشْ كُود

—: —: غَشَى بِصَفَاغٍ مُدْبِيَّةً . بَارَقَه هَا فِلْزِ بَرُوشَا

—: —: دَوَّعَ . زَرَه پُوشْ كُود

صَافَحَ . دَسْتُ دَاد

تَصَفَّحَ الْأَمْرَ: نَظَرَ فِيهِ مِلْيَا . رَسِيدِ كِي دَقِيقْ كُود

—: الْكِتَابُ: قَرَأَهُ . خَرَا دَ ، وَرَقْ زَرْد

إِسْتَصَفَّحَ: اسْتَنْفَرَ . بِجَشَشِ خَوَاسْتِ ، عَفُو طَلِيدِ

صَفَحَ: قَضَوْ . بِجَشَشِ ، كَذَشْتُ

—: جَانِبِ . طَرَفِ ، سَو

طَرَبَ عَنْ صَفْعًا: بَلَى اعْتَنَاءِي كُود ، أَهْمِيَتْ نَدَاد

صَفْعَةٌ: وَجْهٌ . رَو ، صُورَت

—: الْكِتَابُ . صَفْعَدُ كِتَاب

—: السِّجِلُ النَّجَارِيُّ (أَوْ دَقَّةُ الْأَشْنَاءِ) . دَفْتَرِ اسْنَاد

صَفَاغٌ: صَفْوَجٌ: غَمُورٌ . بِجَشْدِ ، بَاكَذَشْتُ

صَفِيحٌ: وَجْهٌ عَرِيضٌ . صُورَتِ پَهْن

۵ —: الْوَاغِ مُدْبِيَّةٌ وَفِيْقَةٌ . وَرَقَه نَارَكِ آهَنِي ، حَلُوبِ

۵ صَفِيحَةٌ: عُلْبَةٌ مِنَ الصَّفِيحِ . طَرُونِ حَلَبِ

—: رَقِيقَةٌ مُدْبِيَّةٌ . وَرَقَه نَارَكِ فِلْزِي

تَصَفَّحَ: تَنَبَّهَ بِصَفَاغٍ مُدْبِيَّةً . رُوكَشْ كُودِنِ بَارُوقَا

• مَصْفَحٌ: مَشْشَى بِصَفَاغٍ مُدْبِيَّةً . رُوكَشْ دَارِ

—: —: مُدَوَّعٌ . زَرَه پُوشِ

—: مُرَوَّقٌ . وَرَقَه وَرَقَه شَدَه

—: الرَّأْسُ: مَتَطَيَّلُهُ . سَرْدَرَارِ

• صَفْدَ . صَفْدَ . أَصْفَدَ . كَذَرِ بَخِيرْ كُود ، دَسْتَبَنْدِ

صَفْدَ . صِمَادَ (وَالْمَجْعُ أَصْفَادُ): قَبْدَ . زَبْخِرِ پَابَنْدِ ، دَه

• صَفِيرٌ: خَلَا . خَالِي شَد ، فَيِ شَد

صَفَرٌ: صَفَرٌ بِالْبَنْفَعِ مِنْ شَفْتَبَةٍ . سَوْتُ زَرْد

—: —: الثَّيْبَانُ: قَشَعٌ . مَارُشِ فُشْ كُود

صَفَرٌ: صَبِغَ بِلَوْنِ أَصْفَرٍ . رَنَكِ زَرْدِ زَرْد

—: أَصْفَرُ: أَغْلَى . خَالِي كُود ، فَيِ كُود

• أَصْفَرُ: زَرْدِ شَد ، رَنَكَشِ پَرِيدِ

صَفَرٌ: الشَّهْرُ الثَّانِي مِنَ السَّنَةِ الْمَهْجَرِيَّةِ . مَاهْ دَوَّمِ سَالِ قُرْ

—: يَتَرَفَانُ (مَرَضٌ) . نَاخُوشِي پِرْقَانِ

صَفَرٌ: صَفِيرٌ: تَصْفِيرٌ . سَوْتُ

صَفِيرٌ: صَفَرٌ: خَالِي . تَهْمِي ، خَالِي

—: الْبَدَنُ . فَيِ دَسْتُ

صَفَرٌ: دَهَبٌ . طَلَا زَر

—: نَخَاسِ أَصْفَرٍ . بَرِغِجِ ، بَرَنْزِ

تَصْفِيَّة: ترويق . توبه . واريزه

— الاشغال . مفاصا

٥ تَعْرِية — (في سكة الحديد) . واگون انتقال

٥ فارة — رنده بخارمه

٥ مأمورالـ . مُصَفِّ . مدير تصفيه

مُصَفِّ ٢: مُرَوِّق . تصفيه كننده

— التركة . امين تركه

٥ ابن حرام مصفى . آدم بيت ، به شرف . فرمايه

٥ مِصْفَاة مصفاة الميمون والى جاء صاف كن

— الطبخ . آب كشي

مُصْطَفِي: مختار . برگزيده

٥ صَفِيع (في صنع) ٥ صفاة (في مقل)

٥ صَقَر: طائر معروف . باز . قوش

صَاقُور: قازمة ٥ ازمة

٥ صَفِيع: امامه الصبيح . سرمازده شد

٥ صَقَع الدبك: صاح . خروس خواند

٥ صَفِيع: برود جدا . يخ نبت . مثل يخ شد
صَقَع: اقليم . ناحيه . بخش . مكان

٥ صَقَعَة: برود قارس . سرماه بسيار سخت

صَقَاع: صَفِيع الدبك . بانك خروس

٥ صَفِيع ٢: جلد . يخ بندان

صَقَاع: ^{لباع الوفاة من} القارات ^{من} الماسك

٥ مِصْفَع: بليغ . زبان آور

— عالي الصوت . بلند آواز

٥ صَقَل: جلي . برق انداخت . جلاداد

صَقَل: جلي . جلي . براق

صَقْلِيَّة: صقالية: اسم جزيرة في بحر الروم . جزيره سيه

صَقْلِي: من جزيرة صقلية . از مردم سيسيل

صَفِيق: سيمك . كلفت

— الجلد . پوست كلفت

— اوجه: وقع . پرورد . به شرم . گستاخ

٥ صَفَاق: عملية نقل الدم . انتقال خون

٥ مِصْفَق: بورصة . محل خريد و فروش اسهام ^{بورس}

مُصَفِّق: كف زننده

٥ صَفَن: وعا الغصية . صكيس . خايه دان . كيه خا

٥ صَفَن: سكت مكرراً . بفكر فرورفت

صَفِينَة: ايهل . ابقى (شجر) . درخت اهل

٥ صَافِن: عرق في اسفل الساق . دريد صافن

٥ صَقَة (في وصف) . ^{سياه}

٥ صَقُو: صَفَاء: رَوَاق . شفاخ . صاخ . روشني

— : اخلاص . وفاداري . راست باز

— و — البيش . خوشبختي . آسايش زندگانه

صَفْوَة: خيار . برگزيده . ممتاز

— زُبْدَة . سركل . سرشير

صَفِي: صَفْوَة: صديق . هدم . دوست همي

— صاف: رائق . روشن . صاف

٥ صَاف ٢: ضد قائم (في الوزن) . وزن خالص

صافي النية: غلب . راست باز

— الريح . سود خالص

صَفَا: رَاقٍ . روشن بود يا روشن شد

— البيش . خوشبخت شد . آسوده بسر برد

صَفَى: رَوَّق . صاف كرد . روشن كرد

— فطره ٥ رشح . آب گرفت . صاف كرد

— استنزف . زه كشي كرد

— ييمصفاة . با آب كشي صاف كرد

٥ — الحساب (او الاشغال) . توبه كرد . واريمخت كرد

٥ — على كذا (الريح او الوزن) . خالص برداشت كرد

٥ — الخشب: مسحه بالقارة . چوب رانده كرد

أَصْفَى لَهُ: صَافَاهُ: أَخْلَصَ لَهُ . اخلاص ورزيد

اصْطَفَى: اصْصَفَى: اختار . انتخاب كرد . برگزيد

۵- صَلْبَة: دعاة، پایه، شمع، ستون

۵- او: ۵- نعلیه السعدنی (البنا، علیا) قالب (در طاسار)

۵- رأیة: بل متحرك

صَلْب: عظم الظفر، نیره پست

— من: حقو، کسر

— الرأي: سر سخت، خود سر، کله شی

— الرقة: يد دنده، لجوج

— الكتاب: متن کتاب

۵- فولاذ، فولاد، بولاد

۵- الیای (الزیرک)، فز، زیرک

— صَلْب: قاس، سخت، محکم، سخت

مَلْبَة البین: سفیده چشم

صَلْب: چلیپا، صلیب، نشان

عود ال: عود الرج، نبات مزهر، شقایق، فک

الحروب الصلیبة: جنگهای صلیبی

صَلَابَة: ضد لیونة، سختی، سفتی، استوار

— قساوة: سنگدلی، بیرحمی

تَصَلْب: تَبْيَس، سفت شدگی

— الترابین: سفت شدگی شریانهها

مُصَلَّب: مدعوم، استوار

قوات معلبة (مقاطعة): طاقهای مقاطع

مُصَلَّب: مُتَلَقّ علی الصلیب، چهارمخ کشیده، بدا

۵- مدغم، نگهداری شده

صَلَّت: کان املی لاماً، میدرخشید، می تابید

أصلَت السیف: شمشیر کشید، آخت

صُلْبَة: فیلجة الغز، بیله ابریشم

صَوْلَان السُلطة: عصای سلطنت، اقتدار

— السلطة الدينية: عصای کشیده

لب ال: چوکان باز

تَسْح: کان صالحاً، خوب بود، نازنین بود

— لکذا: وافق، تائید بود، نیکو بود

۵- انصلح: تحسن، بهبودی

یافت، بهتر شد

صَغِيل: لامع، بران، جلادار

— مَصْفُول: تجلّو، پرداخته، صغلی

۵- صِفَالَة المركب: بل راهزنی، تخته بل

— البناء: چوب بست ساختمان

۵- مینار: اهر، دودست

— مَصْفَلَة: آلت

صِغَل: مایه صغلی

• صَغَلِي: صَغَلَانِي: سلافي، از نژاد اسلاو

الصغالب: الجنس السلافي، اسلاوها

• صَكّ الباب: أغلّه، در را قفل کرد

إصطك: ارتعج، لرزید

— ت الاسنان: بهم خورد

— ت ركناته: زانوهایش لرزید

صَكّ: مُسْنَد، سند، مدرک

— الملكيّة: حُجّة، قبالة

— مالي: شیک، چک

اصطكك الاسنان: بهم خوردن دندانها

— الركب: رعته زانوها

• صَكَمَ اللجام: اسب دهانه را جوید

• صلّ (في صلّ): صلاة (في صلّ)

• صَلَب: عُلّق علی الصلیب، بر صلیب آویخت

۵- ۸- صَلْب: دَغَم، شمع زد

صَلْب: قَسِي، سفت کرد، سخت کرد

— القلب: قَسَاه، به عاطفه کرد، سنگدل کرد

— رسم اشاره الصلیب: حاج بیت، با اشاره دست

علامت صلیب کشید

صَلْب: ضد لان، سخت شد

تَصَلَّب: سخت تر شد

— مه: ضد لاینة، سخت گیر کرد، عناد ورزید

صَلْب: تعلّق علی الصلیب، آویختن به صلیب

۵ صَلَّحَ . أَصْلَحَ : ضد أَفْسَدَ . اصلاح کرد
 ۵ - - - حَسَنَ . بهبود داد ، بهتر کرد
 ۵ - - - قَوْمَ . تجدید کرد ، نو کرد
 ۵ - - - الاراضي . زمینها را آباد کرد
 ۵ - - - صَحَّحَ . تصحیح کرد
 ۵ - المصلحة : سواها . درست کرد ، مرتب کرد
 ۵ - مَلَّحَ^۲ بينهم . صلحهم . میان آنها را آشتی داد
 ۵ - مَلَّحَ^۲ : ضد خاصم . صلح کرد ، از درآشتی آورد
 ۵ - تَصَالَحُوا اصطَلَحُوا : ضد تخاصموا . کنار آمدند
 ۵ - اصطَلَحَ^۲ على كذا . پذیرفت ، اختیار کرد
 ۵ - اِستَصْلَحَ : وجده سالماً . درخور یافت
 ۵ - الارضَ . زمین را آباد کرد
 ۵ - صُلِّحَ : ضد خصام . آراست ، امنیت
 ۵ - وفاق . آسودگی ، سازش
 ۵ - (في التجارة) . قرار و مدار
 ۵ - فاضی الـ . دادرس دادگاه بخش
 ۵ - صلاح : جوده . خوب ، نیک
 ۵ - : بَیْرَ . نکوکاری ، پرهیزکاری
 ۵ - صلاحیة : موافقة . شایستگی ، کفایت ، لیا
 ۵ - صالح : چیده . خوب ، کارآمد
 ۵ - : ضد طالع . بار . نکوکار ، پرهیزکار
 ۵ - موافق . مناسب ، درخور
 ۵ - مَصْلَحَة : منفعة . سود ، خوبی
 ۵ - اِصلاح : ضد اساءة . بهبودی
 ۵ - تحسین . بهتری
 ۵ - تقویم . جنبش ، نهضت
 ۵ - الاراضي . آبادانی
 ۵ - اجتماعی . اصلاح جامعه
 ۵ - الاخطاء في كتاب . غلط نامه آخر کتاب
 ۵ - الخطا : تصویب . تصحیح . غلط گیری
 ۵ - عهد الاصلاح الديني (القرن السادس عشر)
 ۵ - دوران اصلاح مذهبی
 ۵ - لا يمكن اصلاحه (اي ترميمه) . اصلاح ناپذیر
 ۵ - لا يمكن اصلاحه (اي تقويمه) . درست نشدنی
 ۵ - اصلاحیة : سجن الاصلاح . زندان تهذیب جوانان

اصطلاح : عُرف . اسلوب ، شیوه

— : تعبیر خاص . تعبیر ویژه

— فَنَسِي (خاص بأهل الفن) . اصطلاح فن

— تلفازي . رمز تلگراف

اصطلاحی : مصطلح عليه . معول

— : مصطلح عليه في اللغة . عبارت اصطلاحی در

— : فَنَسِي . مختص بفن . مخصوص بفن یا صنعت

علم المصطلحات النبیة . علم اصطلاحات فنی یا علمی

مُصْلِح : مقوم . پیوای نهضت . اصلاح کند

— : مُصَالِح : مزیل الحماص . صلح دهنده ، راس

مَصْلَحَة : فائده . بهره ، سود

۵ - : ادارة حكومية . اداره دولتی

۵ - فلان . بود فلان

له مصلحة . نفعی در این کار دارد

• صَلِّحْ : مَسَم . سنگین گویی ، کری

أصلح : اِصْمَ . اطرش . گریز

• صَلَدَ . أَصْلَدَ : مَلَب . سفت و سخت شد

صَلَدَ . صَلَدَ : یابس . محکم ، استوار ، سفت

صُلُودَة : بیوسه . سختی ، سفتی

• صَلَّصَ . تَصَلَّصَ : مَلَّ . دو چیز بهم خوردند ، صا

• صَلَّصَ السیوف . چکا چاک شمشیرها

صَلَّصَ : طین خزنی . کل کوزه گری

۵ - صَلَفَة : مَرَق . آبگوشت ، آب روغن

— التوابل . چاشنی

۵ - قارب الـ . طرف چاشنی خورگ

• (مصلح) ۵ - مَصْلُوح : ازواج . فلیل السق . کم عشق ، پایاب

• صَلَّحَ : مَصْلَحَة : مَصْلَحَة . موی جلوسش ریخت

• صَلَّحَ : مَصْلَحَة : مَصْلَحَة . موی جلوسش ریخت

أَصْلَهُ النَّارُ: أَدْخَلَهُ فِيهَا دَرَأَتْ كَذَا
إِصْطَالِي: تَصَلَّى: اسْتَقْبَأَ خُورًا كَرَمَ كَرْدَ

صَلَاةٌ: هَاوَنَ: يَدَقُّ هَاوَنَ

مُصْطَلِي: مَدَفَأَ: بَخَارَى
صَلِيلٌ (وَصَلَلٌ) صَم (فِي صَمَم)
صَمَاخٌ (فِي صَمَغ) صَمَامٌ (فِي صَمَم)

صَمَمَتْ: صَكَتْ: حَرَفَ نَزْدَ، خَامُوشَ مَانَدَ

صَمَمَتْ: أَصَمَمَتْ: أَسَكَّتْ: خَامَرَ كَرْدَ، سَاكَّتْ

صَمَمَتْ: صَمُوتٌ: سَكُونٌ: سَكُوتٌ: خَامُوشِي

صَمَمَتْ: صَمُوتٌ: مَلَاظِمُ الصَمْتِ: كَمَ حَرَفَ، كَمَ مَخْنِ
خَامُوشِ

صَامِتٌ: سَاكِتٌ: بِي سِرِّ وَصَدَا

—: لَا صَوْتَ لَهُ: بِي صَدَا، خَامُوشِ

مُصَمَّمَتْ: لَا جَوْفَ لَهُ: بِرُ، مُحَكَمٌ

حَاطَ — (أَوْ بَسَمَ): لَا نَافِذَ فِيهِ: دِيوَارَ بِي نَجْبَرَه

صَمَخَ أَذَنَهُ: كَرَشَدَ، پَرْدَه كُوشَشِ پَارَهَش

صِمَاخُ الْأَذَنِ: عَصَبُ سَامِعَه

صَمَدٌ: صَمَدٌ فَلَانَا وَآلِيهِ: نَقَصَهُ: تَوَسَّلَ جَسَتْ

—: —: لَه: نَيْتٌ: اِبْتَادِگِي كَرْدَ، پَابَدِ ارَمِه كَرْدَ

—: —: الزَّجَاةُ: مَدَفَأَ: سِرْبَطَرِي رَابِتْ

—: —: بِالْعَصَا: ضَرَبَهُ: بِأَعْصَاكَ كَنَكْ زَدَ

صَدَمْتُ: حَوَشَ: پِشَانْدِاز كَرْدَ، كَنَار كُذَاشْت

صَامَدٌ: جَالَدٌ: سَتِيزَه كَرْدَ، كَشْمَكَش كَرْدَ

صَدَدٌ: دَانَمٌ: هَيْكَلِي، جَاوَزَانَه، اِبْدِي

صَمَمْتُ: نَيْتٌ وَتَابِرٌ: پَابِيدِ ارَمِه كَرْدَ، پَاخْشَارَمِه كَرْدَ

—: —: لَمْ يَمُتْ: بِيذَار مَانَدَ، نَخْوَابِيد

صَمَغٌ: لَرَقٌ أَوْ ضَلَى بَصَغٌ: بِأَصَمَغِ حَبِيبَانَدَ

صَلَّعَ الرَّأْسَ: طَاسَى، بِي مَوْنَه

فُصِّلَ الرَّأْسَ: طَاسَ كُلَّ، بِي مَوْنَه

صَافٌ: تَصَافٌ: تَدَخَّجَ بِالْبَيْسِ فِيهِ: خُورَسْتَانَه كَرْدَ

صَلَفٌ: تَدَخَّجَ: بَاطِلٌ: كَرَاهِد كُوتَه، لَا فَرْغَ

: اِنَابَتَه: خُورَسْتَانِي، خُورَسِنْدَه

صَافٌ: مُدْغِرٌ: پَرْمَدَعَا، لَا فَرْغَ

—: اُنَابِي: خُورَسْتَانِ

نَفَامٌ: —: لَا طَعْمَ لَهُ: خُورَاكُ بِي مَرَه

رَ صَلَّ السَّلَاحُ: چَكَ چَاكُ شَمِشِيرَه بَاهِرَا خَا

صِلٌ: حَبِطَ سَاقَةٌ: اَفْضَى

—: مَعْرِي: نَاشِيرٌ: مَارَعِيكِي، كَبَرَا: —

صَلِيلُ السَّلَاحِ: چَكَ چَاكُ، مَدَفَأَ بِهَمْ خُورَدَنِ

صَلَّمَ الْأَذْنَ وَغَيْرَهَا: كُوشَ دِغِي وَغَيْرَهَا رَا بَرِيدَ

صَلْبِنَبَاحٌ: نَبَاحُ الْمَاءِ: مَارَلِه: —

—: مِلَه (فِي وَصَلِ)

رَ صَلَّى: أَقَامَ الصَّلَاةَ: نَمَازِ خَوَانَدَ، دُرُودِ فَرَشْتَا

—: اللَّهُ عَلَيْهِ: دُرُودِ وَرَحْمَتِ پُرُور دَكَا رِوَاوِ

صَلَا: حُرْبَةُ الظَّهْرِ: قَمِيَّتْ بَارِيكِ پَشْتِ

صَلَاةٌ: صَلَوةٌ: اِبْتِهَالٌ: نَمَازٌ، دَعَا، طَلَبَ رَحْمَتَ

—: اَلْمَالِدَةُ: دَعَا سَاسَكْزَارِ پِشَانِ خُورَاكِ

—: اَلزَّيْنَبَةُ: دَعَا مَحْمَدَ خُدَاوَنَدَ

كُتَابٌ: —: قَدَقَانِي: شَبْتَه: —

—: كُتَابُ دَعَا

مُصَلٍّ: مَقِيْمُ الصَّلَاةِ: نَمَاز گَرَار

مُصَلِّيٌ: مَكَانُ الصَّلَاةِ: جَا مَازِ خَوَانَدَنِ، مَسْجِدِ كَلِيَا

صَلَّى: شَوِي: سَرِخَ كَرْدَ، بَرِشْتَه كَرْدَ، كِبَابِ كَرْدَ

صَلَّى: أَصَلَّى: أَحْمَى: دَاغَ كَرْدَ، كَرَمَ كَرْدَ

—: أَقَامَ الصَّلَاةَ (رَاجِعْ صَو) : نَمَازِ خَوَانَدَ

—: أَقَامَ الصَّلَاةَ (رَاجِعْ صَو) : نَمَازِ خَوَانَدَ

— امن ذورافنه . دریچه خودکار
— الالسلکی . لامپ بی سم
— الحناق (ق) الایبیل . دریچه کنترل بنزن
— تصرف . آلت تولید جریان برق
صم: طرش . کره ، سنگینی گوش
— لب: قلب . مغز ، درون هر چیز
صم: خالص . خالص ، حقیقی ، اصلی
شرقی: — . شرقی خالص
من: — الفؤاد . از ته دل ، از جان و دل
أصم: اطرش . کر
— أبصم . کرو گنگ
— اصمخ . کرکر
— لا صوت له . بی صدا
— فیر اجوف . سنگین ، توپر
جنر: — (فی الجید) . جذرا صم ، ریشه گنگ
حرف: — لا یلفظ . حرف بی صدا
قد: — . عدد مفید
صم یصم . کرو گنگ
صماء: مؤنث اصم . زن کر
آله: — . ساده لوح ، آلت دست
تصمیم: عزم . اراده
— خطه . طرح ، نقشه
— حمله (فی صم)
— صیاره: شمس . قلاب ماه گیر
— صنوبر: حنظل شیار ، توپ
صنوبر: شجر دائم الاخضرار
درخت کاج و سرو
صم ال: — . صمغ کاج
حب ال: دانه کاج
صنوبری: مانند میوه کاج
شفا: —: آناناس . آناناس قطعه
النفط الصنوبری
— صنح: صنوج: صحنه
— صنح: صنوج: صحنه
صنجات: صاجات (انظر صوج) . قاشق

أصمفت الشجرة . درخت صمغ دار

صمغ: ما یجمد من ماء الشجر . انگم

— عربی . صمغ عربی

— افک . چوب ، لال

— الصنوبر . قندران

— الکثیره . کثیرا

— هندی او مر: ضرور . کا توچو

— سائل: علول الصمغ . لعاب گیاهی

صمغی: کالصمغ او منه . چسبنده

— صمغ: تجلد . تحمل کرد ، تاب آورد ، بردبار گرد

— ۵: —: بقی واستر . ماند ، باقی بود

— صمغ: صمغ . مهره

— صمغ: صمغ . پیچ و مهره

— صمغ: صمغ . مهر گردان

— صمغ: صمغ . هبوط الاست . افتادگی لب

— صمغ: صمغ . افزاها . چرخ گوش

— صمغ: صمغ . تصمیم گرفت ، معمم شد

— ۵: —: صمغ: صمغ . اورا کر کرد

— ۵: —: صمغ: صمغ . بر حسب عادت درس داد

— صمغ: صمغ . در بطری رابست

— ۵: —: صمغ: صمغ . کر شد یا کر بود

— ۵: —: صمغ: صمغ . درس را از بر کرد

— ۵: —: صمغ: صمغ . گوش خراش

— ۵: —: صمغ: صمغ . توجه نکرد ، گوش شنو اند

— ۵: —: صمغ: صمغ . حفظ ، از بر

— ۵: —: صمغ: صمغ . تکرار کلام بدون

— ۵: —: صمغ: صمغ . چوب پنبه

— ۵: —: صمغ: صمغ . دریچه

— ۵: —: صمغ: صمغ . دریچه الپنبان

— ۵: —: صمغ: صمغ . دریچه ثابت

— ۵: —: صمغ: صمغ . دریچه ثابت

— ۵: —: صمغ: صمغ . دریچه ثابت

— ۵: —: صمغ: صمغ . دریچه ثابت

— ۵: —: صمغ: صمغ . دریچه ثابت

— ۵: —: صمغ: صمغ . دریچه ثابت

— ۵: —: صمغ: صمغ . دریچه ثابت

— ۵: —: صمغ: صمغ . دریچه ثابت

صَنْجَه (في الممار)

سرور سنگی

(صند) صندید: شدید او شجاع. دلیر، شجاع، دلدار

(صندوق) صندوق: جعبه، بجرى

صندوق

— الملايس (صنیر الحیج) . رخت دان

— الدفق: سیفون. غزن آب در

— (کبر) : ۵: سَحَاوَة کا صندوق

— ۵: حذبۃ . فوز برآمدگی

— ۵: الدنيا . شهر فرنگ

— السرعة (لنسرعة الاحمیل) . جعبه دنده

— التوصیة المرفقة . دنده عقب اتومبیل

— التوفیر (الادخار) . صندوق پس انداز

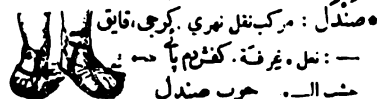
— البت . تابوت

— النقود . صندوق پول، فلک

— امین الـ . صندوق دار

— ۵ دفتر الـ . دفتر نقدی

— صنف صندوق . سرپوشیده

• صَنْدَل: مرکب نخل نهري، کرجی، فایق

— نخل . غرقۃ . کفنیم پا

— حب الـ . چوب صندل

• صندوق (في صندوق) • صندید (في صند)

• صَنْعَ: قَسَلَ . ساخت، کرد

—: قَسَلَ . آجری . درست کرد

—: جَبَلَ . قالب کرد

—: انتج بالصناعة . درکارخانه عمل آورد

—: الیه مرفوعاً . خوب کرد، نیکی کرد

—: • صنیاً فیها . درحق او بد کرد

—: صَنَعَ: حَوَّلَ الیه عمل صنایع . صنعتی کرد

—: صَانِع: دَاهَنَ . تملق گفت، چاپلوسی کرد

—: رَشَى . رشوه داد

—: اصْطَنَعَ النبی: اَوْصَى بَصْنَعٍ . دستور ساختن داد

—: تَصَنَّعَ: اَشْرَفَ مِنْ فَنٍّ مَا لَمْ يَكُنْ بِهِ . وانمود ساخت

—: تَزَيَّنَّ: تَزَيَّنَّ . زینت داد، آراست

—: صُنِعَ: عَمَلَ . عمل، کار

—: یَدَ: مصنوع بالید . کار دست

صُنِعَ: ۲: احسان . نیکی، خوبی

صَنْعَة: قَسَلُ الصانع . کار، شغل

۵. —: صِنَاعَة الرجل: حرفه . حرفه، پیشه

صنایع: ۲: الاعمال الصناعیة . کارهای صنعتی

—: حرفه . پیشه

—: عمل الانسان . مهارت، صنعت

—: شرفه . پیشه آبرومند

—: بدوئے . هندی

اصحاب الصنائع والحرف . پیشه وران و صنعتگران

صنایع: غیر طبیعی . ساختگی، غیر طبیعی

—: مختص بالاعمال الصناعیة . مخصوص کارهای صنعتی

حریر — (او کیمی مثلاً) . ابریشم ساختگی

مطاط — . کائوچوک ترکیبی

زبدۀ صناعیة . کره ساختگی

صَنِيع: عَمَلَ . کار، فعالیت

—: صَنِيعَة: احسان . معروف . نیکی، کارخیر

صانع: فاعل . سازنده

— ۵: صنایع: عامل . کارگر، عامل

— ۵: آجیر . خاوم . مزدور، خدمتکار

—: احد عمال الصنع . کارگر کارخانه، آشپز

طیقة الصنّاع . طبقه صنعت کاران، صنعتگران

تَصَنَّع: اظهار . ظاهر سازی، بخود بستگی

—: ریا . نظام . وانمود، ریاکاری

—: نصنمی . ساختگی، قلابی، دروغی

تَصْنِيع: التحويل الی عمل صنایع . تبدیل بکار صنعتی

—: مَصْنَع: ۵: فورقۃ . کارخانه

—: ۵: وَثَقَة . کارگاه

۵: مَصْنِيعَة: أجرة المصنّع . طرز کار، استادی،

مُصَنَّع: صنایع . ساختگی، ترکیبی، کارمزد

—: کاذب . دروغی، جعلی

—: مُصَنَّع: صاحب کارخانه، سازنده

تَفَّ: میژ من می . دسته بست کرد، جور کرد

—: الکتاب: آلفه . گود آورد، تصنیف کرد

صَهْرَ: اذاب (بحرارة النار) . باحرارت آتش آب کرد

صَاهِرَ: ساد لعم مهوراً . ازراه وصلت قوم و خویش

صَهْرَ: اذابة . کداختگی

صَهْرَ: رواج الابنة . داماد

— زوج الأخت . شوهرخواهر

صَهْرَ: مَصْهُورٌ: مذاب . کداخته

ذوب شده

صَهْرَ: مَصْهُورٌ: در سوار . قند آب شده

مُصَاهَرَةٌ: قرابة زواج . خویشاوندی

ازراه پیوند

صَهْرَ: نَجَ: حوض الماء . مخزن

آبگیر

— القاطرة . انبار عقب لوکوموتور

عرصة — (لنقل الماء والسوائل)

واگن مخزن آب

صَهْلُ المصان: خضم . اسب شیهه کشید

صَهْلُ . شیهه اسب

صَهْوَةُ المصان: ظهیر . پشت اسب

صَهْبَنَ: أغشى عن . نادیده گرفت ، ناشیده ، گرد

— على كلامه . بگفتارش به اغشائی کرد

صَهْبُونٌ

صَهْبُونٌ

صَهْبُونِيَّةٌ

الصَهْبُونِيَّةُ . هواخواهی از اجتماع بنی اسرائیل در فلسطین

صَوَّبَ السهم اليه . قراول رفت ، نشان کرد

— وَجَّهٌ . مرستاد ، خطاب کرد

— اليه: أشرع عليه . میزان کرد ، نشان کرد

— الخطأ: اصلحه . اصلاح کرد

— واستصوب الرأي والمثل . پسندید ، تصویب کرد

صَابَ. أصاب الغرض . اصابت کرد ، به نشان زد

— و — المحز . شکاف داد ، فاق داد

— و — بالعين . چشم زد

صَنَفَ: نوع . قسم ، گونه ، جور

— طبقة: مرتبة . دسته ، گروه

صَنَفًا: عیناً . بعین ، درست همان

تَصْنِيفَ: تنویع و تفریع . جور کردن

— الاتواع: ترتیب . تنبیه . دسته بندی

— تألیف . گرد آورده

۵ تعینة: ۸ تشکیکة . جورده ، دست ، دسته

تَصْنَفَ: کتاب . کتاب

مَصْنَفَ: مؤلف . نویسنده ، گرد آورنده

۵ صَنْفَرٌ: خَشَنٌ . سنباده زد

صَنْفَرَةٌ: سَفَنٌ . سنباده

ورق — . کاغذ سنباده

۵ راجع مَصْنُوفٌ . شیشد مات

صَنَقَ: أخرج رائحة كريهة . بوی بد داد

صَنَقَ: رائحة كريهة . بوی بد ، زننده ، بوی گند

— (الجمع اسنان) : حلقة في طرف المروحة

حلقة فلز در سرطاب

صَنْفَرٌ: غزال او صورة تعقید . بت ،

پیکر ، معبود دروغی

عبادة الاصنام . بت پرستی

۵ صَنْفَرٌ: أصن: اخرج رائحة كريهة . بوی بد داد

صَنْفَرٌ: رائحة كريهة . بوی بد ، گند

صَنْفَرٌ: اخ شقيق . برادر ، برادر دینی

— واحد التوأمين . یکی از بچه های دوقلو ، همزاد

صَنْفَرٌ (في صنف)

صَهْ: اسكنت . ساکت شو ، خاموش !

صَهْبَاءُ: خمر . شراب

صَهْبَاءُ الخمر وجهه . گرمای صورتش را سوزاند

صَهْبَاءُ الخمر: حرارتها . گرمای آتش

صَهْبَاءُ: شدة الخمر . گرمای سوزان

يَوْمٌ —: شدة الخمر . روز بسیار گرم

أصاب^۲: ضده خطأ . حق با آورد ، درست برد
 — مطلوبه: ناله . ناپلشد
 — غرضه: اندرکه . بمراد خود رسید
 — فی عمله: ضل الصواب . کار صحیح انجام داد
 أصابت (المصيبة) فلاناً . بدبختی برایش روی داد
 أصیب: بمرض . ناخوش شد ، بیمار شد
 صوب: جهة، ناحية . کوه ، طرف، سو
 — نحو: بطرف، سمت
 — صواب: ضده خطأ . صحیح، درست، راست
 صواب^۲: قتل . خرد
 — رُشد . هوشیارم ، آگاه
 أضاع صوابه . عقل از سرش پرید
 فاق عن صوابه . بهوش است
 فاق عن صوابه . از خود بجنود شد ، بهوش شد
 ضائب: مضیّب: ضده مخطئ . صحیح، درست
 — — — — — سدید . لغزش ناپذیر ، به خطا
 — — — — — موافق . مصلحت ، صوابدید
 اصابة مرضیّة . ناخوشی
 — فی حادث: عارض . حادثه ، پیش آمد
 أصوب: إضاح . مصلح . صحیح تر، بیشتر مقرر بصلح
 اضویّة . افضا ، مناسب
 إصتصواب: استعاض . تصویب ، موافقت پسند
 مصاب: أصیب . دوچار ، گرفتار
 — جریح . زخمی
 — مصیبة: بلیّة . بدبختی ، بلا ، فاجعه
 بالمصيبة ! چه بدبختی بزرگی !
 صوت^۲: صات: احدث صوتاً . صدا کرد
 — — — — — صاحب . فریاد کشید ، داد زد
 — اعطی صوته فی انتخاب . رأی داد ،
 صوت: کل ما یسمع . صدا ، همهمه
 — الانسان او الحيوان . آواز ، صدا
 — فی انتخاب . رأی
 رجم ال: صده . برگردان صدا ، انعکاس صدا

— بصوت عالي . باصدا بلند
 — مسوع . صدام رسا ، شنیده
 — واطی . صدام آهسته ، آرام
 — خلف (خوفاً او تخشعاً) . نفس زنان
 صوتی: له صوت . صدادرار
 حرف صوتی: غیر الصامت من الاحرف . حروف صدادرار
 المرجع فوق الصوت . سرعت مافوق صوت
 صیّت: سعة . شهرت ، اشتها ، آوازه
 — حسن . نام نیک
 بُعِدُ ال: شهرة . شهرت زیاد ، نام آورده
 ذائع ال: متصیّت . مشهور ، معروف ، نامور
 صیّت: عالي الصوت . شخص بلند آواز
 تصویت: صباح . فریاد ، داد
 — للانتخاب . رأی ، حق رأی
 مصوت: له صوت فی انتخاب . رای دهنده ، انتخاب ک
 (صوخ) صاخ و کذا: دخل . فرورفت ، غوطه ور شد
 أصاخ له: أصنی . گوش داد ، گوش فراداد
 صوّداً: قیلي . قلبی
 — عکایه . طیای سوزنده
 ما ال: آب صودا
 نوات (نیثارة) ال: نفل تیزاب
 صودیوم: شدّام . سودیم
 کلورور ال: ملح الطعام . نمل طعام
 صوّر الرجل: رسم صورته . تصویرش را کشید
 — رسم . نقاشی کرد
 — الکتاب: اودعه باز صوم . کتاب را مصور کرد
 — بالالوان: شقش . رنگ و روغن زد ، نقاشی کرد
 — بالانفرافیة . عکس گرفت
 — وصف: توضیح داد ، شرح داد
 — جعل له شكلاً . قالب کرد ، به شکلی درآورد
 تصور: التخی: تخيلته . پنداشت ، در عالم خیال
 تصور: ترسیم کرد
 — له التخی: تخیل ال: بنظرش آمد

صُورَة: قرنُ بُنْفَخ فيه. بوق. بوق. شیبور
 —: مزملو البسم. قره نی
 —: وصيدا. روشهر تاریخی در کورستان
 صُورَة: شبه. شباهت، پیکر
 —: تَصْوِيرَة: رَسْم. شمایل، عکس
 —: شخص: رَسْم. شمایل، شبیه
 —: شَكْل. شکل
 —: کِبِیَّة. چکرتکی
 —: نُقْشَة. رونوشت
 —: طبق الاصل. نسخه بدل
 —: رَسْمِیَة. رونوشت مجمل، رسمی
 —: شِیعَة (مُشْرِیْفَة). رونوشت وسیله عکس
 —: ملوثة اوزینیه. پرده نقاشی رنگ و روغن
 —: وِصْفَة (للايضاح). توضیح وسیله نگاره و تصویر
 —: الحِکْم: بَسْط (فی الحساب). صورت کسر
 المِصْرَة المتحرکة. فیلم سینما
 صُورَة: شَكْلًا. ظاهراً
 صُورِي: بالشکل فقط. ظاهری
 —: کاذب. ساختگی، دروغی
 کِسَالَة (مُفْجَعَة) صُورِیَة. سفته صوری
 حِکْمَة صُورِیَة (للتصرین). دادگاه ساختگی برای تعیین
 معرکه صُورِیَة. جنگ زرگری و الفجریان
 تَصَوُّر: تَخَيُّل. پندار، خیال
 لا یتموِّده العقل. باور ندارد، غیر قابل تصور
 تَصَوُّرِي: تَخَيُّلِي. خیالی
 —: خِیَالِي. تصویری، انکاری
 تَصْوِير: رَسْم. نقاشی
 —: اِضْاح بالرسوم. پیکر نگاره
 —: وِصْف. توصیف
 مکان التصوير الحارثی (سینا). جای فیلم برداری
 الالبینی. پرتو نگاره
 الالشمسی. عکاسی
 آله الالشمسی. دوربین عکاسی
 تَصْوِيرَة: صُورَة. عکس

مُصَوِّر: مرسوم. دارای شکل و عکس
 —: موضع او مزین بالصور. گویا وسیله پیکر
 —: جنرالی: اطلال. نقشه هاء جنرال
 مَصَوِّر: الذي رسم الصورة يده. نقاش
 —: شمسی: مُتَرَالِي. عکاس
 —: الکائنات. پروردگار
 لَوْنَة المِصْر. نَخْتَة شِسْق
 صُورَة: الکتکوت: مای الفرج
 جوجه زرقی کرد
 صُورَة: (الجمع صیمان): الکتکوت
 جوجه
 • صُوع. صاع: مکان منه لب. میدان بازه
 اِنْصَاع: رَجْع. برکشت
 —: اَطَاع. اطاعت کرد، تسلیم شد
 صَاع: مکیال. واحد وزن، پیمان
 صاعاً بضاع. این بان در آنچه عوض دارد کله ندارد
 • صُوع. صِیغَة: تَبْنَة علی مثال. قالب گِیَه، ریخته گر
 صَاع: مَبْنًاء علی مثال. درست کرد، بشکلی درآورد
 —: الذهب والنفضة. زرگری کرد
 —: الحاتم. روی انگشتری کند
 —: الکلمة. سخن را در قالب معنی ریخت
 —: الکلام: اختلفه. درست کرد، معنی آفرینی
 صَانِع: صَانِعُ العُطِي. زرگر، جواهری
 • صَاع: تَلِیم. سالم. درست
 ۵ —: رائد. رتبه عسکرية. سرگرد (افسر ران)
 ۵ مُدَّة —. واحد پول
 ۵ قُرَش —. یکصد لیره مصری
 صِیغَة: شَكْل. ریخت، ترکیب
 —: اَصْل. اصل
 —: الکلام او الکلمة: صُورَتها، ریخت کلام
 —: النمل: صُورته. وجهه
 —: شَرطِیَّة. وجهه شرطی
 —: الامکان. وجهه التزام

— (النمل) المجهول . فعل مجهول

— (النمل) المعلوم . فعل معلوم

— قانونیه . صورت قانونه

— المادان . فلزکاری

۵- مَصَاغٌ : خُلیمی . جواهر، زینت آلات

صُوف : شرفتم والجمال . پشم کوسفند وشمشیر

— : نسج من الصوف . پارچه پشمی

— منزول . پشم رشته

صُوفِیَّة : من الصوف . پشمی

— : واحد الصوفین . پیروانین تصوف

الصُوفِیَّة : مذهب الصوفین .

صُوفان : خُراق . آتش زنه

صُوءاف : تاجر الصوف . پشم فروش

— : تاجر الافشة الصوفیة . کسی که پارچه ها پشمی بفروشد

۵ صُوفُ الخبز : کبرج . درقال ریخت، قالب گرفت

صُوءُ الذهب وغيره . خاکشونه کرد، شست

— المبوب وغيرها . شست، پاک کرد

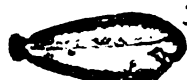
— : کَنَسَ . جاروب کرد، تمیز کرد

صَال : وثب . پرید، جست

— : هلبه . سطا . حله کرد، هجوم کرد

۵ صُوءُ : جندي بين التفر واللازم . استوار

۵- تمین . کار برداز

۵- : سمک موسی

ماهی حلوا

صَوَّلَة : سَطْوَة . قدرت، نفوذ

ذو- . مرد توانا، با قدرت

يَمْصُولَة : مَكْنَة . جاروب

۵- صولجان (في ملح)

۵- صُوءٌ : جله بموم . دیگری را بر روزه واداشت

جَامٌ عن كذا . خود دارم کرد

— عن الطعام . روزه گرفت

صَوْم . صِيَام من الطعام والشراب (أو بضه) . روزه

— : امساك (عن أي أمر) . امساك از هر کاری

ال الكبير (عند النصارى) . چله روزه در میانضاه

ال الصغير (عند النصارى) . روزه کوچک

۵ صِيَامِي : قاطع . بلا لحم أو دهن . خوراک بگوشت و روغن

صَائِم : منقطع عن الطعام . روزه دار

۵- : لا شيء (في الالعاب) . هیچ (در بازی)

المعالي . روده طی

۵- صَوْمَة النعبد : منك . زاویه ، کنج عزالت

— غلال : هُري (الجمع امراء) . انبار گندم، سیلر

۵- صَوْن . صِيَانَة : حفظ . نگهداری

— : حاية . حایت

— : وقاية . پشی ، پیش گیرم

صَوَان : خزانة ۵ (دولاب) (مونا)

صَوَان : قفصه

— الثياب . جامه لباس

— الكتب . قفصه كتاب

— صندوق . جعبه

— خيشة . خیمه بزرگ، سترانبرده

— الاذن . لاله گوش

صَوَان . صَوَانَة : حَبَر شديد الصلاة . سنگ چنجان

أدوات صَوَانِيَة . ادوات سنگی

صَان : حفظ . حفظ کرد

— : حمى . حایت کرد ، محافظت کرد

— : حافظ على . نگهداری کرد

صَان : حافظ . نگهبان ، نگهدار

— : وافي . لأجل الوفاة . نگاهدارنده از تها و فاد

صِيَانَة . نگهدارم ، حفاظت

مَصُون : تحفظ . درامان

۵- صُوءَة : مَنَسَم . تیرعلامت، راهنمای

۵- صَوِي . صَوِي . صَوِي : بيس : خشك شد

۵- الكنكوت : سَأَى التَّغْفُ . جيل جيك کرد

• صَبْدَلَة: ترکیب الادویه. داروساز، داروشناس

صَبْدَلِي: صَبْدَلَانِي. داروساز

صَبْدَلِيَّة: اجزاخانه. داروخانه

• صَبْر: جَمَل. قرارداد، ساخت، گردانید

صَار: انتقل من حالة الى أخرى. گردید، شد

—: جری. حدث. رخ داد، روه داد

— له: کذا: وقع. جری. اتفاق افتاد، پیش آمد

— بفعل کذا. دست کار شد، شروع بکار کرد

— الى کذا: انتهى اليه. کشیده شد، انجامید

— به الى کذا: قاده اليه. کشانید، برد

صَبْر: شق. شکاف، درز، رخنه

—: سردین. ماه ساردین

صَبْرورة: مَصْبَر. تحول. گردیدن، شدن

—: منتهی الامر و ثابت. پایان، عاقبت کا

مصبِر کل حِمِي. مرک

تقریر المصبر. خود بخارم، تعیین سر نوشت

قرّر مصبره. سر نوشت بخود را تعیین کرد

• صَبِيصَة الخلب: دابیره. چنگال عقب پرند

(صَبِغ) صاع: فرق. جد آرد، پراکنده کرد

انصاع الرجل: رجوع. بشتاب برگشت

— الطير: ارتق في الجو. اوج گرفت

• صايغ: لا عمل له. و نکرد، بیکاره

• صَبَف: تصف. اصطاف. تابستان را بسر برد

صَيْف: عکس الشتاء. تابستان

ایام الـ. روزهای تابستان

صَبِي: کالمصب او مختص به. تابستانه، مخصوصه

تَصْيِيف: اصطیاف. گذراندن تابستان در بیلا

مَصْيِيف: مسکن الصيف. بیلاق، اقامتگاه تابست

• صین: بلاد الـ. کشور چین

صينِي: نسبة الى الصين. چینی

—: واحد الصينيين. اهل کشور چین

—: نوع من الفخار. ظرف چینی

• صُوبَا. فول الصُّوبَا. نخود چینی. نخود انابکی

• صَبْت (في صوت)

• صَبَح. صَاح: صرخ. فریاد زد، صیحه کشید

صَاح به: ناداه. اورا صدا زد، خواند

— عليه اوفيه: زجره. تهنیت داد، تشر زد

—: زعق. جمع کشید

—: هتف. ندا کرد، بانگ برآورد

—: الدبک. خروس خواند

صَبَح. صَبَاح. داد، فریاد، آواز بلند

صَبَاح الدبک. بانگ خروس

وقت صباح الدبک. صحر

صَبَاح: کتب الصباح. پرصدا، نعره کش

—: صرّاح. فریاد زن

الکتاب الـ: شاة. یکجور پرند فریاد

صَبْحَة: صرخة أو زعقة. داد، فریاد

—: فترج. فریاد خوشی

• صَبْد: فَنَس. شکار

—: السمک. ماهی گیری

—: السمک بالمرارة. ماهی گریه با قلاب

—: مَصْبَد. ما یصاد او لجه. شکار یا

تذکره. یادگاری شکار

صَاد. اصطاد الطير او الحيوان. شکار کرد

—: سمکا. ماهی گرفت

—: بفتح. با دام شکار کرد

صَيَاد. صاید. شکارچی

—: سمک: مرکب. ماهی گیر

—: السمک: قیرآسی. اسم طائر

—: مرغ ماهیخوار

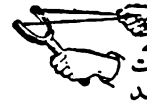
صَيَادَة: اصطاد. شکار

چوب دوشاخ که بان سنگ برت میکنند

• صَبْدَة: فَنَع. دام، تور

مَصْبَدَة السمک: مکان صید. جای ماهی گیری

—: اللؤلؤ. صید مروارید

۵- عَوَانِي : اوان غَزِيَّة

۵- صِينِيَّة (المع صَوَانِي) : فانوس
سِينِي

۵- (في سكة الحديد) . سوزن . (درواه آهن)

(ض)

• ضَالَّة . ضُوْلَةٌ . تَضَال : ضف . کوچکی ضف

— : ضلة . کسی

ضَوْل . تَضَال : ضمر . کم شد

— : ضف . ضعیف شد

— : تانص . کوچک شد ، روباخط گذار

ضَبِيل : ضیف ضیف ، کم

— : ضمیر . قلیل . نا چیز ، ریز

• ضَانٌ (المرد ضان) : غنم . گوسفند

ضَانِي ۵ ضَانِي : لحم الغنم . گوشت گوسفند

• ضَارِع (ي ضيع) • ضَاحِيَة (في ضحي) • ضَاذ (في ضدد)

• ضَار (في ضرر) • ضَار (في ضرر) • ضَارِي (في ضرر)

• ضَارِع (في ضرر) • ضَاع (في ضيع) • ضَاف (في ضيف)

• ضَاف (في ضفو) • ضَاق (في ضيق) • ضَالَة (في ضلال)

• ضَام (في ضيم) • ضَانِي (في ضان) • ضَامِي (في ضمي)

• ضَابٌ وَضَبٌ عَلَى الشَّيْء : حرس عليه . پس انداز کرد

— : عَلَى الشَّيْء : اقل . حبس کرد

— : الباب . قفل کرد ، کلون کرد

أَضَبَ اليَوْمَ : صَارَ ذَا ضَاب . تیره شد ، مه دار شد

ضَبٌ : حيوانٌ يَكْفُرُ التَّمَاح . بزجده ، سوسمار

۵- : مقدم الانسان . دندانهای جلو

ضَبَّةُ الباب : قفل من خشب . قفل چوبی ، کلون

— : الباب : توباس . رزه . جفته

۵- القم : فَك . آرواره

۵- ابو : افقتم

کسیکه فك هایش برابر باشد

۵- ابو : دَرَّاج . دراج

ضَبَاب . مه ، تیرگی هوا

— : تیرگی هوا

• ضَبَرٌ : جُنَّةٌ لحماية جنود مهاجمة الحصون . سپر خود سوار

إِضْبَارَةٌ . اضْبُورَةٌ : ملف اوراق . پرده

خزانة اضبارات . قفسه بایگانی

• ضَبَطَ : قَبَضَ عَلَى . گرفت ، نگهداشت ، ضبط کرد

— : التی القبض علی . دستگیر کرد

— : صَحَّحَ . تصحیح کرد ، درست کرد

— : رَتَّبَ . عَدَّلَ . تعدیل کرد ، مرتب کرد

— : كَبَّحَ . جلوگیر کرد ، فروناشد

— : قَعَر . أخضع . پروزشد ، غلبه یافت

— : أَتَقَنَ . بادقت انجام داد ، بدرستی کار کرد

— : الشَّيْء : حَبَسَ . نگه داشت

— : حَجَزَ او مَنَعَ او صادر . توقیف کرد

۵- المَالُ : استباحه . مصادره کرد

ضَبَطَ : حَبَزَ . توقیف ، نگهدار

— : تصحيح . تصحيح

— : صَحَّةٌ . صحت و درستی

— : احكام . اتقان . دقت

— : القاء القبض . بازداشت

۵- الاموال : استباحها . مصادره

— : كَبَحَ . جلوگیر

— : النفس . تسلط بر نفس

— : الشهوة . پرهیز کار

بالضبط : بالتام

۵- ضَبَطَةُ : مركز الضابطه . کلانتری

ضَابط : قائد . افسر

— : يَحْمِلُ بَرَانةً . همدردی

۵- ضَفَ . استوار

ضابطه : ۵ بولیس . سازمان شهریار

— : مُوَازَنَةُ : حَكَمَةُ الآلَةِ

آلة تعدیل جریان کار

أَضْبَطَ : اقتر بصر . کسیکه هردو

دست در فرمان اوباش

مضبطة : ۵ پروتوکول . اتفاقیه . مقاله نامه

— : مجلس او جلسته . صورت جلسه سیاسی

ضَبَّيَّةٌ^۱ . اَضْبَحَ: ذَبَحَ . قَرَّبَ: فَدَا
 — فَرِيَّةٌ: مَجْنِي عَلَيْهِ . كَيْفَ دَرَحَشَ جَنَابُ شَدَّ
 عِيدُ الْأَضْحَى . عِيدُ قَرْبَانِ
 يَوْمُ الْأَضْحَى . رَوْزِ عِيدِ قَرْبَانِ
 ضَاحِيَةُ الْمَدِينَةِ: مَا حَوْلَهَا مِنَ الْأَمَاكِنِ (سَوَاحِلِ) . اطْرَاقُ شَهْرِ
 ضَوَاحِي الْمَدِينَةِ: نَوَاحِيهَا . حَوْلُ وَحُوشُ، حَوْمَه
 • ضَخَّ: لَمَّا: هَجَّ . رَوَانُ كَرْد، جَارِ سَاخَتْ
 مِضْحَةً: هَجَّ بِغَيْفَةٍ . تَلْبِهَ دَارِوِشَ
 —: هَجَّ بِتَلْبِهَةٍ . تَلْبِهَ آتَشِ خَامُوشِ كُنْ
 — الحَرَّاقِ: تَلْبِهَ آتَشِ خَامُوشِ كُنْ
 • ضَخَمَ: عَظَمَ جَرَمَهُ . بَزْرَكُ بُودَا
 بَزْرَكُ شَدَّ
 تَضَخَّمَ: كَبُرَ . بَادُ كَرْد، بَازِ شَدَّ
 ضَخَمَ: كَبُرَ الْجَرَمُ . بَزْرَكُ، كُنْدَه
 —: كَبِيرُ الْقَدَارِ . زِيَادُ
 — الْجِسْمِ . تَنَوَّضَ، فَرَبَه
 ضَخَامَةُ: كَبُرَ الْجَرَمُ . بَزْرَكِي جَشَه
 — الْحِسْمِ . تَنَوَّضَ، فَرَبَه
 تَضَخَّمَ: اَزْدَادَ الْمَجْمَعُ . بَطُ، أَفْرَاشِ
 — الْإِتْنَانِ . مَحْصُولُ زِيَادِ، بَيْشِ اَزْدَادَا
 — مَرَضِي: ضَدُّ مَوْتِ . نَاخُوشِي چَا قِي
 — مَالِي: اِنْتِفَاحُ قَوْرَمِ پُولِ
 • ضَدَّ: غَلَبَ . غَلَبَ كَرْد، پَرِوَزِ شَدَّ
 ضَادُّ: خَالَفَ . نَاسَا زَكَا رِبُود، مَخَالَفَتُ كَرْد
 — اَضَادَّ: أَتَى بِالضَدِّ . خَنَثِي كَرْد، بَرَمِ زَد
 تَضَادَّ: تَخَالَفَا . بَاهَمِ مَخَالَفَتُ كَرْدَنَد
 ضِدُّ: خَصْمُ . رَشْمَن، مَخَالَفَ، حَرِيفُ
 — كَذَا: عَلَيِ عَكْسِهِ . بَرِخْلَافُ، بَرِ عَكْسِ
 فِلَانُ — فِلَانُ (اِسْطِلَاحُ قَضَائِي) . طَرَفُ
 ضَدِّهِ عَلَيِ خُطِّ مَسْتَقِيمِ . كَامِلَا مَخَالَفَ

تَضَادَّ: مُضَادَّةٌ: مَخَالَفَةٌ . مَخَالَفَتُ، ضَدِيتُ
 • ضَرَبَ (فِي ضَرْبٍ) • ضَرَّاهُ (فِي ضَرْبٍ) • ضَرَاوَهُ (فِي ضَرْبٍ)
 • ضَرَبَ: تَحَرَّكَ . حَرَكْتُ كَرْد، نَكَانُ خَوَرْد
 —: خِطُّ . زَدُ، تَنْبِيَهَ كَرْد
 — رَأْسَهُ فِي الْحَاظِ . سَرِخُو دَرِ اَبْدِ يَوَارِ كُوبِيدُ
 — ضَرْباً مَبْرَحاً كَتَلَنُ مَفْضُلُ زَدُ، چَوْبُ زَدُ
 — الصِرَقُ وَالْقَلْبُ . زَدُ، تَبِيدُ
 — الْجِرْحُ أَوْ الْقِرْسُ: اِشْتَدَّ وَجَعُهُ . دَرْدُ كَرَفَتُ
 هـ — الْحَرْجُ: قَاتَحُ . چَوْرَكُ كَرْد
 هـ — عَلَيِ الْكَلِمَةِ: شَطَبَهَا . رَوِي كَلِمَهَ خَطَرَهَ كَشِيدُ
 — الْجِرْسُ (النَّاقُوسُ) . نَافُوسُ رَابِصِدَا دَرِ اَوَرْدُ
 — الْحَبِيَّةُ: نَعْبَا . حَادِرُ زَدُ، أَفْرَاشَتُ
 — اِخْزَرُ: سَرِي . رِفْشَهَ كُوفَتُ، رِفْشَهَ دَوَابْدُ
 — اِطْنَابُهُ: تَأَثَّلُ . جَا بَكُورِ شَدَّ، رِفْشَهَ دَارِ شَدَّ
 — الْاِجْلُ: هَيْئَتُهُ . فَعْيَيْنُ وَقْتُ كَرْدُ
 — الْوَعْدَةُ . وَعْدُهُ دَادُ، قَوَارِمَلَا قَاتُ كَذَارْدُ
 — الْبَيْشُ: دَافَتُهُ . تَخَمَّ مَرِغُ رَا زَدُ
 — الْأَرْزُ: فَتْرَهُ . بَرِغِ رَا كُوبِيدُ، بَوَسْتُ كُنْدُ
 — الْبَابُ: قَرَعَهُ . دَرِ زَدُ، دَرِ رَا كُوبِيدُ
 — اِخْمَالاً لِاسْمِاسِ: سَمَدُ الْمَدِينَةِ . نَفَقَتُهُ كَشِيدُ
 —: تَحْجِيرُ . سَرِ كَشْتَهَ وَحِيدَرَانُ شَدَّ
 — بَاقِيَهُ . بَادُ خَوَرْدُ، پَرُ مَرْدَهَ شَدَّ
 — بَضْرِيَّةُ . تَنْبِيدُ كَرْدُ
 — الْآلَةُ الْمَوْسِيقِيَّةُ . بَا آلتُ مَوْسِيقِي نَوَاحَتُ
 هـ — بُيُوتُهُ: نَفَقَتُهُ . نَفَاشِي كَرْد، بَدِ يَوَارِ نَكُ
 هـ — ضَعْبُهُ مَعَ . دُوسْتِي رَا بَهَمِ زَدُ
 — عِدْدَايِ آخِرُ . عِدْدَمِ رَا دَرِ عِدْدِ دِيكَرِ مَضَرِبِ
 — عَنُ صَفْعاً . چَشْمِ پُوشِي كَرْد، نَادِيدَهَ كُوفَتُ
 — ضَرِيَّةُ: فَرَضَا . مَالِيَّاتُ كَذَارْدُ
 — النُّقُودُ: سَكَنَاهُ . سَكَهَ زَدُ
 — الْحَاتَمُ: صَاغَهُ . اِنْكَشَرِ سَاخَتْ
 — طُوبَاً: صَنَعَهُ . آجَرِ نَجَحْتُ
 — عَنَقَهُ: قَطَعَ رَأْسَهُ . سَرِشَ رَا بَرِيدُ، كُودَنَشَ رَا زَدُ
 — بِالسَّلَاحِ النَّارِيِّ . تَبَرِ زَدُ، بَا كَلُولَهَ زَدُ

— بالمدفع أو القنابل . بتوب ببت ، زیر آتش کوفت
— مثلاً : اوضح ببتل . باز کوشال فهاشد
— المثل : قاله . مثل زد ، شاهد آورد
— فی البوق : تنفخ . بوق زد
— تفرافاً : ابرق . تلکرات بخابره کرد ، تلکرات زد
— تلفوناً . تلفن زد
— عنه : مال هت . از او دوری کرد ، پرهیز کرد
— اليه : مال اليه . با و تمایل پیدا کرد
— علی يده : حجر عليه . منع کرد ، نمی کرد
— من القرب : لغت . سگزید ، نیش زد
— من الطير : ذهب بتغني الرزق . کوچ کرد ، خت
— ضرب بينهم : أغرى . میان آنها اختلاف انداخت
ضرب العاف . دولا دوخت ، لایع گذاشت
— الشيء بالشيء . درهم کرد ، آمیخت
ضارب الرجل . تضارباً . زد و خورد کردند
— فی المال وبه : أنجز . معامله کرد ، سوله را در خط
— زاعم . رقابت کرد ، هم چینی کرد ، انداخت
ضارب القولان : تناقضا . گفته ها برخلاف هم بودند
ناجور بودند
أضرب : أقام . ماند ، ساکن شد
— عنه : أهرض . از او دست کشید
— العامل من العمل . اعتصاب کرد
اضطرب : تحرك وماج . آشفت ، بجهوش خروش افتاد
— اختل . پریشان شد
— الرجل : تردد واربتك . سرسیمه شد
ضرب : خبط . زد
— نوع . صنف . نوع ، گوناگون
— مثل . مانند
— العرق أو القلب . تپش ، ضربان
— الضرب . مالیات بندی
— الاعداد فی بعضها : عملية الضرب . عمل ضرب
— النقود . سکه زنی
د ضرب بخانة : دار ضرب النقود . ضرابخانه
ضربه : خطبة . مشت

— بلبنة . بلا
— آفة . آفت و مصیبت
— شمس : دامن . آفتاب زدگی
— قاضية . ضربه کشته
ضارب : خاطب . زنده
— نابض : عرق . جهنده
— مضروب فيه : مضروب فيه . مضروب فيه
— الى الحمرة أو الصفرة (مثلاً) . مایل بسرخ یا زرد
طير : قاطع . پرند ، مهاجر
ضريبة : رسم (راجع رسم و عود) . مالیات
— الامان (بدفعه التاسع لمتنوع) : جزية . باج ، خراج
— الاطيان (الارض الزراعية) : خراج . مالیات زمینها
— التركات . مالیات برارث
— العقار أو المتكففات (الباني) . مالیات مستغلات
— الاعناق . مالیات سرشماره
— الدخل . مالیات بر درآمد
— الحرب : جمالة . مالیات زمان جنگ
— الممن الحرة . مالیات مشاغل آزاد
— الانتاج المحلي . رسومات
— اضافية . اضافه مالیات
— تصاعدية . مالیات تصاعدی
— استثنائية . مالیات استثنائی
— الارباح الاستثنائية . مالیات بر درآمد اتفاقی
مصلحة الضرائب . اداره وصول مالیات
إضراب العمال عن العمل : اعتصاب . اعتصاب کارگر
— اصحاب المصانع . بتن کارخانه ها
حرف الـ (في الاجرومية) . حرف (ضرب)
إضراب : اختلال . آشفتگی ، درهم برهمی
— ارتباك . پریشانی
— غضب . آشوب ، بلوا
تضارب : تناقض . ناجور ، ناسازگار
— تصادم . برخورد ، تصادف
مضرب الكرة : میجار . توپ زن
— مضارب التنيس . راکت
— مضطاط . سایبان ، چادر بزرگ

مُضَرَّب (كالحاف) . لَأْتُ دار (مثل لحاف)

مُضَرَّبَةٌ مَضَرِّيَّةٌ لحاف

مُضَرَّبٌ : اسم المفعول به (من ضرب) . كنتك خورده

— (في الحساب) . مضروب (در حساب)

— به : ضارب (في الحساب) . مضروب فيه

مُضَارِبٌ تجاري : مُزَاجِم . رقيب . هم چشم

— مالي : مشتغل بالمضاربات المالية . كسبده معاملات قمار

— على الصمود : مُشْتَرِخٍ خيدار سهام با ماسد ترفه ميگند

— على النزل : بائع . فروشنده سهام از بیم نزل

مُضَارَبَةٌ مَالِيَّةٌ . معامله قماري

— تجارِبَةٌ : مزاحه . رقابت

مُضْطَرِبٌ : محند . مشوش . آشفته . پریشان

— . هائج . سراسیمه . دستپاچه

مُضْطَارِبٌ : متناقض . ناجور . مخالف

— : متعارض . متصادم . برخورد کننده

• ضَرَجَ . ضَرَجَ بالدم . خون آلود شد ، خونین شد

• أَنْضَرَجَ الطَّيَّارُ : هبط بالمهبطة . با جترنجات فرود

آمد

— الطائرُ : ناکهان فرود آمد

مُضَرَّجُ البدين . بشلته . رسته های خون آلود (هکام

— بدمه . آغشته در خون خود ارتکاب جنایت)

• ضَرَحَ القبرَ : حفره . قبر را کند و آماده کرد

ضَرِيحٌ : لغده . قبر ، گور ، آرامگاه

• ضَرَرٌ . ضَرٌّ كثيرٌ . خسارت زیاد وارد کرد

ضَرٌّ . أَضَرَّ : ضَرٌّ نفع . زیان رساند . آسیب

• أَضَرَّ عَلَى اضْطَرَّ إِلَى . مجبور کرد ، ناچار ساخت

— الرجلُ : تزوج علی مَرْتَمٍ . زن دوم گرفت

اضْطَرَّ : ألجى . ناچار شد ، مجبور شد

— إلى كذا : احتاج إليه . نیازمند شد ، محتاج شد

تَضَرَّرَ . أَنْضَرَ : أَضَرَّ . آسیب ضرر . ضرر کرد ، خسارت دید

— : شكا الضرر . از ضرر شکایت کرد

ضَرَرٌ . ضَرٌّ : خسارة . خسارت . زیان

— : ضَرٌّ نفع . لطمه ، صدمه

ضَرٌّ : تَعَمُّدُ الزَّوْجَاتِ . چند زنی

ضَرَّةُ المرأةِ : امرأةٌ زوجها هو

— انثی الحيوان : ضَرَعٌ ، اصل الضعی . پستان

ضَرَّاءٌ : ضَرٌّ سَرَّاءٌ . روز بد ، بدجنی ، فلاکت

ضَرُورَةٌ : اقتضا . لزوم . نیازمند ، تنگدستی ، احتیاج

عند الـ . . . هنگام لزوم ، در صورت احتیاج

ضرورة : بالضرورة . بناچار ، حتما

للضرورة . از روی نیاز

للضرورة احکام . ضرورت تابع مقررات نیست

ضَرُورِيٌّ : لازم . اجباری ، بایسته

— : لا غنى عنه . چاره ناپذیر ، واجب ، حتی

— : لا مناس منه . ناگزیر . غیر قابل احتیاج

ضروریات : لوازم . مایحتاج ، لوازم زندگی

ضَرِيرٌ : اُهمی . کور ، نابینا

اضطرار : شدّةُ القَومِ . ناچارى ، شدت لزوم

— : الزام . اجبار

عند الـ . . . در موقع تنگ ، وقت ضرورت

اضطراري : جبري . اجباری

ضَارٌّ . مُضِرٌّ : ضَرٌّ نافع . آسیب رسان ، زیان آور

— : مُخْشَرٌ . خسارت وارد کننده

مَضَرَّةٌ : ضَرٌّ منفعه . زیان ، آسیب ، خسارت

مَضَرُّورٌ : اصابه ضرر . خسارت دیده ، زیان رسیده

مُضْطَرٌّ : مُلْزَمٌ . ناچار ، مجبور

— : محتاج . موز . مستمند ، بینوا

— إلى كذا : محتاج إليه . نیازمند به . . .

• ضَرَسَ : ضَرٌّ بشدة . شدت گاز گرفت

ضَرَسَتِ الاسنانُ . دندانها بواسطه خوردن توشی کُند

• ضَرَسَ . أَضَرَسَ الاسنانَ . دندانها را کُند کرد

• ضرورة (في ضرر) • ضريبة (في ضرب)
• ضريح (في ضرح) • ضرر (في ضرر)
• ضَمْعُ : هدم . ویران کرد ، خراب کرد

— : اَضَعَّ . سست کرد
تَضَمَّعُ : تهدم . رو بویانه نهاد

— : ضَعْفَ . پایه هاسست شد
مُضَمَّعُ : متهدم . خرابه ، ازهم فروریخته
— : ضعیف . سست ، لرزان

• ضَعْفٌ : ضد قوۃ . ضعیف ترشد ، ناتوان شد
ضَعَفَ . ضَعُفَ . ضَعَّافَ . دوچندان کرد

۵- . اَضْعَفَ : مَبْرَهُ ضعیفاً . ناتوان کرد ، ضعیف
اَضْعَفَ : خَفَّفَ . تخفیف داد ، سبک کرد

تَضَاعَفَ : مَارِعًا ما كان . دو برابر شد
ضَعْفٌ : ضد قوۃ . ناتوان ، به حاله

— : الارادة . سستی اراده

ضَعْفُ الشيء : مثله في المقدار او مثله . دو برابر ،
ثلاثة او اربعة اصناف . سه یا چهار برابر
أَضْعَافُ الكتاب : اثناء مائة . میان سطرها ، لابلای

ضَعِيفٌ : ضد قوۃ . خلیل ، ناتوان
— : واهن . کم بنده ، سست

— : الارادة . به اراده ، سست راه
— : العقل . سبک مغز

— : القلب : جیان . ترسو ، بزدل ، کم دل
إشفاق : ضد تقوية . ضعف آور ، سستی آور

— : تخفيف . تلطف . سبک کننده
مُضَمَّعٌ : مُضَاعَفٌ . دو برابر

مُضَاعَفَاتُ المرض وغيره . پیچیدگی ، ناخوشی برناخو
• ضَمَّة (في وضع) . افتادگی ، فروتنی
• ضَفَّتْ : خَلَطَ . درهم برهم کرد ، باهم آمیخت

ضَفَّتْ : حزمة صنبرة . دسته ، خوشه
— : على ابالة . قوز بالا قوز ، نفت روی آتش

ضرس . دندان

— : العقل : نایبذ . دندان عقل

ضروس : شد بهمك . خانمان برانداز ، خرابکار
حَرْبٌ — . آدم کشی ، جنگ خانانوز
تَضَارِيسُ جنراية . پستی و برآمدگیهای طبیعی
يك كُشور

• ضَرَطَ : اَخْرَجَ رِيحًا من بطنه . تیزداد ، باد را کرد

ضَرَطَ . ضَرَّاطٌ : ریح البطن . باد شکم

• ضَرَعَ . تَضَرَّعَ اليه : تذلل . دست بردن امن شد
تضرع اليه : ابتل . لایه کرد ، گریه و زاری کرد

ضَارِعٌ : شابه . شباهت داشت ، شبیه بود

ضَرَعَ : ندي الميوان . پستان

ضَرَاعَةٌ : تَضَرَّعَ : ابتال . التماس ، لایه

ضِرْعٌ : مُضَارِعٌ : يثقل . مانند ، شبیه ، نظیر
مينة المضارع ؟ (في النحو) . صیغه فعل مضارع
مُضَارَعَةٌ : مماثلة . برابر ، مانند ، شباهت

• ضِرْغَامٌ . ضَرَعَمٌ : اُتد . شیر

• ضَرِمٌ : اضْطَرَمَ : اشتعل . شعله ور شد
آتش گرفت

ضَرَمَ . اضْرَمَ : أَشْقَلَ . روشن کرد ، افروخت
— : — : النار في آتش زد

ضَرَكَةُ : نار . آتش ، شعله
ضرام . اضْطرام : انقاد . آتش گیره ، افروختگی
إضْرَامٌ : اشتال . آتش زنی

مُضْطَرَمٌ : مُتَقَدِّمٌ . سوزان

مضطرمه فيه النار . در حریق

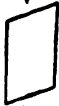
• ضِرْوٌ : كلب القيد . تازی ، سگ شکاری

ضَارٍ (الجمع ضواري) . وحشی

حيوان — : مغترس . حیران درنده

ضراوة . درنده خوئی

ضَفَوْتُ العيش . زندگانی راحت . در آسایش و نعمت
ضَفَا الاناء : فاض من احتلامه . لبریز شد
ضَافٍ : فاض . لبریز ، فراوان
أَضْفَى عليه : فکس ورده . برگرداند ، منعکس کرد
ضَلَّ (في ضلل) . گمراه شد ، سرگردان شد
ضَلَع : کفن قوتاً . نیرومند بود
ضَلَع : اغوج . خم شد ، کج شد
ضَلَع : انثر فيه جداً . بسیار اثر کرد
ضَلَع : قسوج و تنسی . چین داد ، ناکرد
الضبيح : جلد و شبیه علی هيئة الاضلاع .
 قاش را راه راه بافت
تَضَلَّعَ من العلم . متبحر شد ، با اطلاع شد
ضِيلَع من ضلوع الحنب . یک دنده ، طاق تیره
 - متسنی طرف
ضَلَع : اخبرانة (في المهار) . گنج برده کرد
 - ثابت (في التبرج) . دنده حقیقی
 - سائب (في التبرج) . دنده کاذب
 - (كُتِلَتْه) : لحم الاضلاع . گوشت دنده
 - ورقة النبات : عیسر . رگ میان برگ
 - البرميل : دف . دهانه چلیک
 بلا - : لا تعبري (في النبات) . به برگ
 له - في الامر . در این کار دست دارد
 متوازي الاضلاع . متوازی الاضلاع
 ضالع في كذا : ماهر ، زبردست
ضَلَّيْع : قوی الجسم . تنومند ، زورآور ، پرزور
مُضْلَع : له ضلوع او ما يشبهها . راه یاب . دنده دار
ضَلَّل : أضل : تبه . گمراه کرد
 - - - : مبرر الى الضلال . براه غلط انداخت
 - - - : خدع . فریب داد
 - - - : اخفی . پنهان کرد
أضل : انهي : اضاعه . گم کرد

أَضْفَأْتُ أحلام : احلام منقطه . خوابها آشفته ، کابوس
 - احلام : آمل و محبة . آرزوها خام ، خیال باغ
ضَغَطَ : كبس . فشار داد ، فشرد ، رگم چاند
 - عصر . فشرد ، جلاند ، آب گرفت
 - علی : ضایق . در فشار گذارد ، فشار آورد
 - علی : نصب . مجبور کرد ، ناچار کرد
ضَغَطَ : كبس . فشار ، زور
 - عصر . فشردن ، له کردن
 - : ایجار . اکراه . اجبار . اکراه
 - : مضایفة
إِنْضِغَاط (في علم الطبيعات) . قابلیت تراکم
 . نط (اي الانضغاط) . فشردن ، فشار پذیر
 . کابوس . خواب آشفته
ضَغِنَ . حقه . کینه ورزید ، کینه اش را
 و زردل گرفت
ضَغِنَ . حقد . کینه ، بدخواهی ، دشمنی
ضَغِنَ : حود . کینه جو ، بدخواه ، دشمن
ضَفَّ : ضفة (في ضفب)
ضَفْدَع (شفعة والجمع شفادع و دفادی)
 غول ، قورباغه
 - الطين : غلجوم . یکجور قورباغه که وقت سخت گذار
ضَفَر : ضفر الشمر وغيره . کیس را بافت در آب میبرد
ضَافَر : طوئن . چل کرد ، یار کرد
ضَفَر : جدل . کیس بافته
ضَفَّار : حزام السرج . تنگ اسب
ضَفِيرَة : حبیبة . کیس بافته پشت سر
 - (في التبرج) . شبکه
 الـ الشبيكة . شبکه نور خورشید
مَضْفُور : مجدول . بافته ، تابیده
ضَفَّتْ : قلَّ المال . ندارم ، به چیزی نرسیده
ضَفَّة : شفطة . جماعه . گروه ، انبوه
 - : شفطة النهر . کنار رودخانه ، کناره

ضَلَّ: ضد امتنی . گمراه شد ، سرگردان و آواره شد

— الطريق و منه . راه خود را گم کرد

— ضَيُّهُ . به دور رفت . ناکام شد

ضَلَّال: ضَلَّالَةٌ: ضد همتی . گمراهی ، پیراهه روی

— غرور . فریب ، پندار پیورده ، خیال باطل

ضَالَّ: ضد مهتد . غلطی . گمراه ، خطا کار

— من الدين وغيره . مهتد ، منحرف

— ناته . سرگردان ، آواره

— ضائع (حیوان) . حیوان و لگور

الكلاب الضالة (لا اصحاب لها) . سگهای ولگرد

تَضَلِيل: تنیه . گمراهی ، سرگردانی

— خدع . فریب

مُضِل: مُضِلٌّ: ضد متنبه . گمراه کننده

— خداع . فریب دهنده

ضم (ن ضم) . افزود

ضمَّج: بَقَّ . ساس

(ضمحل) اِضْمَحَلَّ: نلانی . نابود شد ، ناپدید شد

مُضْمَحِل: مُتَبَلَّس . ناپایدار ، زودگذر

ضَمَّخ: ضَمَّخَ بالطیب . روغن مال کرد ، عطرزد

ضَمَدَ: ضَمَدَ الجرح . زخم را بست ، نوار پیچ کرد

ضَمَدَ: ضَمَدَ الزوج . خاطر خواه ، فاسق

ضَمَدَ: ضَمَدَ الجروح . زخم بست ، نوار پیچ کرد

— ضَمَدَ الرجال الازوج . چند شوهری

ضمَّ: هزل . لاغر شد ، ضعیف شد

— مَضَّرَ حِمْلَهُ . کوچک شد

— ضَمَدَ: ضَمَدَ (ن الطب) . قوه نامیه اش خشک شد

أَضْمَرَ الامر . پنهان کرد ، در دل گرفت

— اخفی . پوشیده داشت

— له كُنَّا . برایش اندیشه بدی کرد

— فی نفسه . پیش خود پنهان داشت

— ضمَّ: هزل . لاغر کرد

تَضَمَّرَ: ضَمَّرَ . لاغر شد ، نزار شد

اِنْضَمَّرَ: ذَبُلَ . پژمرده شد ، خشک شد

ضمَّ: ضمور . هزال . لاغری ، باریکی

— ضمور فی حجر کرم: تَفَش . ترک ، درز ، لك درنا

— مرضی: ضد تضخم . نقصان قوه نامیه در بدن

ضمَّار: دَیْنٌ هَالِكٌ . وام غیر قابل برگشت ، سوزت افتاده

ضَامِر: هزل . لاغر ، باریک

— ضد تضخم (فی الطب) . خشکیده ، چوروك

ضمير: باطن الانسان . خاطر . دل

— ذمَّة . وجدان

— (فی النحو) . ضمیر

— اِشاري . ضمیر اشاره

— شخصی . ضمیر شخصی

— مجرور . ضمیر ملکی

— موصول . ضمیر موصول

تأنيب او تفریع الـ . سرزنش وجدان ، افسوس

حَمَّيْ الـ . با وجدان ، با شرف

شرعة الـ . قانون طبیعی یا اخلاق

فاقد الـ . بے وجدان ، فاقد اصول اخلاق

إِضْمَار: اخفاء . کتمان ، تخاشی

— (فی النحو) . خود داری از ذکر مقصود

مُضْمَر: مفهوم ضمناً . مفهوم ضمنی

— مَخْفِي . نهفته ، پوشیده

مِضْمَارُ البق . میدان اسب دوانی

(ضم) ضَمَّ: جَمَعَ . جمع کرد ، گرد آورد

— حَصَدَ . درو کرد

— وَجَدَ دَقَمَ . متحد کرد ، یکی کرد

— الاصدقاء: جمعا . جمع بست

— الی: اضاف . افزود ، اضافه کرد

— الی: وصل . الحق . پوست ، ضمیمه کرد

— الیه او ال صدره . در رتخوش گرفت ، بغل کرد

تَضَامُّمُ القوم: اتحدوا . یکی شدند ، دست بدست هم داد

إِنْفِصَمَ إِلَى: انْتَحَدَعَ . بکشد ، پیرست
 — عَلَى كَذَا: انطوی علیه . در برداشت ، شامل بود
 صَمَّ: جمع . کرد آوری
 — خَصَدَ: درو
 — اِضَافَةً: افزایش
 — اِلْحَاقَ: الحاق ، پیوست
 — ضَمَّةٌ: حَرَكَه الضَّمُّ (۹۱) . حرکت پیش

ضِمَامٌ: مشبك ورق . گیره کاغذ
 ۵ ضَمَائِمٌ: اضافات . ملادات . ملحقات ،
 مدد معاش
 ضَمِينٌ: مَكْتَل . ضمانت کرد ، تعهد کرد

ضَمِنَ الشَّيْءَ الوَلَاءَ: جَهْلَ فِيهِ . در میان طرفین گذارد
 — عَدَةً ضَامِنًا . ضامن قرارداد
 تَضَمَّنَ: اِشْتَرَلَ عَلَى . شامل بود ، در برداشت
 ضَمِنَ: دَاخِل . درون ، توی
 — بَيْنَ . میان

ضَمِنًا: مَعَ غَيْرِهِ . بطور جامع
 مَفْهُومٌ ضَمِنًا: مُضَمَّنٌ ضَمْنِي . مفهوم ، بطور ضمنی
 ضَمَانٌ ۵ ضَمَانَةٌ: كِفَالَةٌ . تعهد ، قبول مسئولیت

— اَلْزَامُ اَلْزَامُ
 ضَامِنُهُ عَلَى . ضمانت او را میگیرم
 ضَامِنٌ . ضَمِينٌ: مَكْتَبِل . تعهد کننده

— مَلْزَمٌ . مَلْزَمٌ . مَسْئُولِيَةٌ مُشْتَرَكٌ . مسئولیت مشترک
 — تَضَامُنٌ: اَلْزَامُ مُشْتَرَكٌ . مسئولیت مشترک
 — تَضَامُنٌ: اَلْزَامُ مُشْتَرَكٌ . با اشتراک ، با هم

بَوَاحٍ اَلتَّضَامُنِ وَالتَّكَافُلِ . ضمانت دسته جمعی
 مُضَمَّنٌ
 مَضْمُونٌ: مَكْتَسَبٌ . ضمانت شده

— مُؤْتَمِّنٌ . معتبر ، درخور اعتبار
 — مُؤْتَمِّنٌ عَلَيْهِ . بیمه شده
 — مَعْنَى . لغوی

ضَمِيرٌ (فِي ضَمْرٍ) ۵ ضَمْنٌ (فِي ضَمْنٍ)

ضَمْنُكَ: ضَعْفٌ . ضعیف شد ، ناتوان شد
 — هَيْثَ . در ننگدستی افتاد

ضَمْنُكَ: ضَمْنِي . ننگدستی ، بیوزاری
 ضَمْنٌ: — . زندگانه پراز سختی و بدبختی

(ضَمْنٌ) ضَمْنٌ بِالْشَّيْءِ . در پیغ داشت ، خود دارم کرد ، بخیل کرد

ضَمْنِي: بِخَيْلٍ . تنگ نظر

۵ — قَلِيلٌ . مقدار کم ، ناچیز

ضَمْنِي: ضَمْنٌ وَهَزَلٌ . لاغر شد ، تنگید

أَصْبَى: اِنْهَكَ . شیره اش را کشید ، تحلیل برد

— هَزَلٌ . لاغر کرد

ضَمْنِي: تَهَكَ . خستگی زیاد ، فرسودگی

۵ — ضَمْنٌ: اَوْلَادٌ . فرزندان

ضَمْنٌ مُضَمَّنٌ: مُشْتَمِلٌ . خشنه ، کوفته

— مَزُولٌ . لاغر ، تحلیل رفته

— و — بِاَلتَّاعِبِ وَاَلْمَوْجُودِ . فرسوده از غم های روزگار

ضَمْنٌ ۵ اِضْطِهَادٌ: اَذَى وَعَذَبٌ . آزار کرد ، زجر داد

— جُلُوعٌ . ستم کرد ، بی عدالتی کرد

اِضْطِهَادٌ: اِذْءَا وَتَضْيِيقٌ . اذیت و آزار ، شکنجه

— جَوْرٌ . ستمگری

مُضْطَهَدٌ . ستم دیده

مُضْطَهَدٌ . آزار دهنده ، ستمگر

ضَمْنِي: ضَمْنِي . شبیه ، مانند

ضَامِي: ثَابِتٌ . شباهت داشت ، مانند بود

۵ — اِثْمِي: بَشِيرَةٌ: قَابِلٌ . مقایسه کرد ، سنجید

مُضَاهَاةٌ: مُشَابَهَةٌ . مشابهت ، همانندی

۵ — مُقَابَلَةٌ . مقایسه

ضَوًّا: اَضَاءُ السَّبَاحِ وَاَلْبَيْتِ . روشن کرد

—۰— الضیاء . کم کرد
 —۰— حَقُّهُ . حقش پایمال شد
 —۰— اَمَلَک . اُتلف . از میان برد ، نیست کرد
 —۰— اَفْنی (کلال او القوی) . بر باد داد ، تلف کرد
 ضَاعَ^۱ : فُقِدَ . مفقود شد ، گم شد
 —۰— هَلَکَ . مرد ، نابود شد
 ضَبِعَ . ضَبَّاع : فُتِلَک . زیان ، خسارت
 ضَبَّعَة : الارض المَلَّة . کشتزار ، زمین حاصل
 —۰— عَاقَر . دارا ، ملک
 —۰— قَرِیة صَغِیرة . دهکده
 ضَاعَ : فَاقد . گم شده ، ناپیدا
 مُضِیْع . مَضِیاع . پول تلف کن ، ولخرج میزند
 ضَبَّ . اَصَافَ : قَبْل کَعِیْف . پذیرا کرد ، میهماندا
 اَصَافَ^۲ : ضَافَ : ضَمَّ . پیوست ، ملحق کرد
 ضَافَ^۳ : تَزَل به ضِیْفًا . میهمان شد
 انصاف الیه : انضَمَّ . پیوست
 ضَبَّیْف : تَزَل . میهمان ، وارد
 —۰— زَاوَر . زیارت کننده
 اَصْرَامُ الـ . میهمان نواز ، غرب نواز
 ضِیَافَة . پذیرا ، میهمانی
 اِضَافَة : ضَمَّ . افزایش
 —۰— زَبَادَة . ازدیاد
 اِضَاف : مَزِید . ضمیمه ، پیوست
 مُضَاف (فی النحو) . مضاف
 الـ الیه (فی التبع) . مضاف الیه
 مُضِیْف : صَاحِب الضِیَافَة . میزبان ، میهماندار
 مُضِیْفَة : صَاحِبَة الضِیَافَة . میزبان زن ، زن میهماندار
 —۰— الطَّائِرَات . مهساند ارزن در هوا پیا
 مُضِیْف . مَضِیْفَة : مَکَان الضِیَوف
 اِطَاق پذیرائی

اَضَاءَ^۱ . ضَاءَ القَمَرُ . درخشید ، تابید
 —۰— عَلِیم . پرتو افکند ، برق زد
 —۰— النُّوْلَة . افکار را روشن کرد
 اِسْتَضَاءَ به : اِسْتَار . برای روشنائی بکار برد
 ضُوْء . ضِیَاء : نُور (راجع نور) . روشنی ، روشنائی
 —۰— النِّس . آفتاب
 —۰— القَمَر . مهتاب
 —۰— المِصْبَح . روشنائی چراغ
 —۰— النَّار . روشنائی روز
 علی — کَذَا . نظریه ، از لحاظ ، در پرتو
 اَضْوِی . مُضِی المَایع . چراغ چغی
 اِضَاءَة . روشنی ، روشنائی
 مُضِی : مُنِیِّر . تابان ، درخشان
 —۰— مَعْرِق . روشنی بخش ، فروزان
 ضَوْر : ضَار . گرسنگی شدید ، ناخوشی گرسنگی
 ضَار : جاع جداً . از گرسنگی غش کرد ، از حال رفت
 —۰— الاسرُفُلاَنَا : اَضَرَّ به . آسیب زد ، گذر رساند
 تَضَوَّر : تَلَوَّى مِنْ اَلْم . از درد بخود میچسبید
 ضَوْضَاء . ضَوْضِی : اصوات الناس فی الازدحام . ولوله ، هیاهو
 —۰— : اَضْوَتْ قَرَّة . شور ، غوغا
 —۰— : جَلْبَة . سرودن ، داد و بیداد
 ضَوْع . تَضَوَّع الرَّاعِیَة . انشمار بر
 ضَاع . تَضَوَّعَ المَلِکُ . بوی خوش داد ، پراکنده کرد
 ضِیاء (فی ضوا) . ضِیَافَة (فی ضیف)
 اَضِیَّان : مَتِین . استوار ، محکم ، بادوام
 ضِیْر : ضَرَر . صدمه ، آسیب ، آزار ، زیان
 لا — . ضرر ندارد ، عیب ندارد
 ضَار : اَضَرَّ به (راجع ضرر) . آسیب رساند
 ضَبَّع . اَصَاع . ضَاعَ منه : هَد او خسر . از دست داد ، به هدر رفت
 —۰— : منه : اِهْل . کوتاهی کرد
 —۰— : منه (کالفرصة) . فرصت را از دست داد

مُضِیْقٌ: میفزاید. میفرازد. میهمان دوست، میهمان ^{فرازد}
 ضِیقٌ: ضدّ وَتَحٌ. تنگ کرد، درنگنا کردن، درنگ
 —: ضدّ مَدٍّ و تَقَطُّ. جمع کرد، کوچکتر کرد
 — التَّوْبَ و الرِّبَاطَ. تنگ تر کرد
 — علی: ضَمَطَ. فشار آورد، سخت گرفت
 — علی المدّ: حاصره. دشمن را محاصره کرد
 — علی: ضَاقَ: شدّ علی. سنگینی کرد
 ضَاقَ: عَاطَرٌ. بد رفتار می کرد، سخت گیر می کرد
 —: از عَج و کَدَرٌ. عاجز کرد، بستره آورد
 —: اَتَمَبَ. خسته کرد، بیچاره کرد
 ضَاقَ: ضدّ اتَّسَعَ او عرض. تنگ شد
 تَضَاقَ: از عَج و کَدَرٌ. آشفته شد
 — منه: سَمٌ. بستره آمد، ریخید
 — مَالِیًا او مَالِیًّا. به پول شد، درنگنا افتاد
 ضِیقٌ: ضدّ اتَّسَعَ او عرض. تنگی، محدودیت
 —: قَمٌ. غم، اندوه، گرفتگی خاطر
 —: شدّ. عُسْرٌ. تنگدستی، سختی، بدبختی
 ضِیقَةٌ: ضَاقَةٌ: سوء الحال او الفقر. بیوائی.
 ضائفه^۲ مَالِیَّةٌ. به پولی
 ضِیقٌ: ضدّ عَرِضٌ او واسع او منسج. باریک
 — (لانیاب او الاربطه): ضدّ واسع، لباس تنگ
 —: محصور. محدود
 — العقل. کوتاه فکر، تنگ نظر
 — الخلق. زود رنج، کج خلق، ناشکیبا
 تَضِیقٌ: ضدّ تَوَسَّعٌ. تنگی
 —: ضَمَطَ. فشار
 — الخناق: ظَلَمَ. ستم، جور
 — الرِّبَاطَ. محکم کردن دستمال گردن
 مُضِیقٌ: مزهج. متعجب. خسته کننده.
 مزاحم، درد سر دهنده

مُضِیقٌ: مَرُضٌ. جاده باریک
 —: یَوْزَاز. تنگه، بغاز
 —: مَرٌّ بین الجبال. گردنه، کدو، کتل
 مُضِیقٌ. بستره آمده، پریشان و گرفتار
 ضَمَّ: ظَلَمَ. جور، ستم، بیدادگر
 ضَامٌ: ظَلَمَ. ستم کرد، به عدالتی کرد
 ضَامِجٌ: ظالم. ستمکار، بیدادگر
 مُتَضَامٌ: مَشْخَمٌ: مظلوم. ستم دیده، جور کشیده

(ط)

طَا طَارَاهُ: خفته. سرفرو آورد، خم کرد

طائفة (فی طوف) • طائل (فی طول) • طاب (فی طیب)
 طابة (فی طیب) • طاور (فی طبر) • طایة (فی طی)
 طاجن (فی طجن) • طار (فی طبر) • طار (فی طور)
 طارة (فی طور) • طازه (فی طزج) • طاس (فی طوس)
 طاش (فی طیش) • طاع (فی طوع) • طاعون (فی طمن)

طاف (فی طوف) • طاف (فی طمو)
 طاق (فی طوق) • طاقم (فی طقم)
 طاقه • طاقیة (فی طوق)
 طال (فی طول) • طالا (فی طول)
 طالی: تَالَا. رَشَّه المازل
 طائفة (فی طمن) • بلا، آفت، بدبختی
 طامیس: رَشَّه المدل عند الانعریق
 طاب (فی طوب) • طاوروس (فی طوس)
 طَبَّ: طَبَّبَ: دَآی. درمان کرد، علاج کرد
 —: اَكَبَ: رَق. افتاد، بخاک افتاد
 تَطَبَّبَ: تَدَاوَى. تحت معالجه قرار گرفت
 اسْتَطَبَّ الطَّیْبَ. به بزرگ مراجعه کرد

طِبُّ: علاج الجسم . درمان ، علاج
 - علم الطب . پزشکی
 - الاذان . علاج ناخوشی های گوش
 - الانسان . دندان پزشکی
 - امراض الفم . ناخوشی های دهان
 - العيون . چشم پزشکی
 - الامراض الجلدية . علاج بیماری های پوست
 - القولو او امراض النفس . علاج ناخوشی های دماغ
 - النفس . معالجه بوسایل روحی
 - الرُّكَّة . طبابت غیر علمی ، آزمائشی ، معالجه
 - شرعی . پزشکی قانونی

طِبِّي: مختص بالطب . وابسته به پزشکی
 طَبِيبٌ: ۵ حکیم . پزشک ، حکیم
 - الاذان . پزشک ناخوشی های گوش
 - الانسان . دندان پزشک
 - العيون . رمدي . چشم پزشک
 - يطرِي . دام پزشک
 - الامراض الجلدية . پزشک بیماری های پوست
 - الامراض المصیَّة . پزشک اعصاب
 - الامراض العقلية . پزشک بیماری های روانی
 - امراض النساء . پزشک بیماری های زنان
 - شرعی . پزشک قانونی
 - جِرَّاح . جراح
 - نَسَائي . روانکار

- مقيم (يقم في المستشفى) . پزشک بیمارستان
 - الشیوخة . پزشک بیماری های سالخوردگی
 طَبِيبَةٌ: ۵ حَكِیْمَةٌ . پزشک زن
 ۵ طَبِيبَةٌ: مسند (انتخاف النطق) . پشته ، بالش
 ۵ - سِدَادَةُ الثَّغْب . سبده . قوطی
 ۵ مَطْبَاطُ اَرْضِي: نقره ، حفرة . گودال ، چاله
 ۵ - هَوَّاءٌ: بَجْوَةٌ هَوَّاءٌ . چاه هوایی
 طَبَّخُ الطَّعام . خوراک را پخت
 - دَبَّرَ . درست کرد
 اِنطَبَخَ . طَبَخَ . پخته شد

طَبَّخُ الطَّعام . خوراک پز

خَضَّالٌ: سبزیجات ، گیاه های پختنی

سِنَاعَةُ: طبَّاخَةٌ: حُرَّةُ الطَّبَّاخ . آشپز

طَبَّخِي: طبَّاخِي: لاجل الطَّبَّخ . وابسته به آشپزخانه

طَبَّاخ: طام . آشپز ، خوراک پز

رئيس الطباخين . سر آشپز

طَبَّخ: ما طبخ من الطعام . خوراک پخته

مَطْبَخ: مکان الطبخ . آشپزخانه

۵ - نَطْم . جامه خوراک خور ، رستوران

مَطْبَخ: وابور الطبخ
 فرخوراک پز

مَطْبُوخ: مَنُجَج . پخته ، جافانده

- مدبّر . درست شده

طَبْرٌ: فأس الحرب . تبریز

۵ طابور: نابور . قسم من الجيش . گردان

۵ طَبَّشُ الماء وغيره: تختبّط . دست رازد

۵ طَبَّشِير: طَبَّاشِير: حواری . کج سفید

طباشیری . تباشیر

۵ طَبَّطَب الماء: اسمع صوت غزيره . آب شر شر کرد

۵ - عليه: رتبه . آهسته دست زد

۵ على الطَّبَّاب: طبق المرام . شایسته ، بد

طَبَّاطَبَة: مضرب الكرة (الغضرب) . توپ زن ، راکت

۵ طَبَّعَ الكتاب وغيره . کتاب را چاپ کرد

- بعم . انگشت زد

- عليه: ختم مهر کرد ، نشان گذارد

- الدرهم: نقشه و سکه . سکه زد

- من الطين جرّة . کوزه ساخت

طَبَّعَ على كذا . درس شناس بود ، در نظر گرفت

- انطَبَحَ . چاپ شد ، نشان برداشت

طَبَّعَ الحيوان: رؤنه . رام کرد . سوغان گرفت

۵ - هَوَّءَ . عادت داد ، عادی کرد

تَطْبَعُ . وانمود کرد

— (بطباع آیه مثلا) . بخود بست

طَبَعُ الْكُتُبِ چاپ کتاب

— : بِقَسَمِ . نشان . مهر ، باسمه

— الْحَجَرِ . چاپ سنگی

— الْأَخْرِفِ . چاپ با حروف

اعادة الـ تعهید چاپ

تحت الـ : چاپ طَبْعُهُ . زیر چاپ

ورق الـ کاغذ چاپ کتاب

صناعة الـ . طِبَاعَةُ . صنعت چاپ

طَبَعُ ۱. طَبِيعَةُ : سَجِيَّةٌ . طبیعت ، فطرت ، سیرت

— : خَلْقٌ . نهاد

— : مِزَاجٌ . مزاج ، خو

الطباع الاربع : چهار طبع ، اخلاط چهارگانه

طبعا . بالطبع . بدیهی است

۵ — : حَذَمًا . من كل بُدَّةٍ لَا بُدَّةَ . بطور قطع البته

طَبْعَةُ : المطبوع من الكتاب في المرة . آنچه در یکبار چاپ

— اولی . چاپ اول شده

نُفِذَتْ طَبْعَتُهُ . چاپش تمام شده

طَبِيعَةُ ۲ : القوة الكونية للعالم المادي . هستیها ، عالم مادی

الـ البشريَّة . سرشت انسان

بـ الحال . طبیعی است

علم الـ . علم فیزیکی

علم الـ الحيوية . زیست شناسی

فوق الـ . فوق طبیعی

طبیعی : منسوب الى الطبيعة . وابسته به طبیعت

— : ضد مصطنع . فطری

— : مختص بعلم الطبیعات . ماده ، جسمی

— : من نسب كل شيء الى قوة طبيعية . پرورد طبیعت

— : من يتناول علم الطبيعيات . موافق با اصول طبیعی

— : ضد شاذ . طبیعی ، معمولی

۵ — : عادي . عادی

علم الفلبيمات : فلسفة طبيعیة . علم خواص جسم و نیرو

جغرافيا طبيعیة . جغرافیا طبیعی

تاریخ طبیعی : علم الموالید . تاریخ طبیعی

طَبَّاع : صانع السوف واملالما . شمیر ساز

طَابِعُ طَبَّاع : مطبوع . چاپی

— برد : در ورقه پوسته

تمهیر بیت

— : ختم . نشان ، علامت

— العُسن . خال صورت

الـ طابع . مهر ، خاتم

لغة عليها طابع الفصاحة . زبان ادبی ، شیوا

مَطْبَعٌ . مَطْبَعَةٌ : مكان الطبع . چاپخانه

مَطْبَعَةُ : آلة الطبع . ماشین چاپ

غلطة مطبعة . غلط چاپی

مُطْبَعٌ : مروض . حیوان رام شده ، آموخته

مَطْبُوع : طُبِعَ . چاپ شده ، چاپی

— على كذا : محبوب عليه . سرشناس اینست

شاعر — . شاعر فطری ، مادر زاد

مطبوعات . مطبوعات

۵ قلم الـ . اداره مطبوعات

طَبِيقٌ : ضد انتفع . بسته شد

طَبِيقُ النبی : هم . منتشر شد ، بخش شد

— غطی . پوشاند

— (في الهندسة) . منطبق کرد

— قاعدة على . بکاربرد ، تطبیق کرد

۵ — : طوي . تا کرد ، بحد

۵ — : الحاصل : نَصَلَ . اسب را نعل زد

طَبِيقٌ . أَطْبَقَ : أَقْبَلَ . بست

اطبق ۲ : غطی . پوشاند

أطبِقوا على الامر : اجموا عليه . موافقت کردند ، همراه

طابَقَ : وَافَقَ . موافق بود ، مطابق بود

— على الامر . انجام داد ، پذیرفت

إِنطَبَقَ : تَطَابَقَ : سَاوَا مطبقاً . بسته شد

— على كذا . علی بود ، منطبق بود

۵ تطَبَّقَ البناء : انهار (انطوى على نفسه) . خراب شد ، فرو

طَبِيقٌ . مَطْبُوقٌ : مُنْقَلَبٌ . بسته

— طَبِيقٌ : محصور . محصور ، محدود

طَبَّقَ : غطاه . سرپوش

— : صَعْنَن (راجع صحن) . بَقَاب ، دورق

— : الفَنجَان : فِنْجَة (انظر فنجال) . نعلبكي

— : فَاوَرَه مَيْيَنَة (انظر مِين) . سيني ، طبق

طَبَّق : وُفَّق . مطابق ، طبق

— : موافق . بنابر ، موافق

— : الرام . بطور رنجواه ، رضایت بخش

— : صَوْرَة — الاصل . نخبه بدل ، برابر با اصل

طَبَقاً لِرَبْعَةٍ كَذَا . بميل ، بخواهش

طَبَقَة : مرتبة . دسته ، ردیف

— : حال . وضع

— : سَاقَة رَاق . لایه ، ورقه

— : من الارض . حینه ، طبقه

— : التسم : مقامه . آهنگ یا درجه صدا

— : من الناس . دسته از مردم ، زمره از مردم

علم طبقات الارض : علم الهلک . زمین شناسی

طَبَاق : دِخَان التدخين . قوتون

طَبَاق . طَبِيق : مُطَابِق . موافق ، جور

الـ والمقابله (في البدیع) . ضد و نقیض

طَابِقٌ مِنْ بَيْت . طبقه ، اشکوب خانه

تَطْبِيق : توفیق . توافق ، سازش

— : الشيء على غيره . اجراء ، استعمال ، کاربرد

طَبَّقَ : طَبَّقَ . نال ، لا

تَطْبِيق : سجن تحت الارض . زندان زیر زمینی

— : حَكَمِي . تمام ، کامل

مُطَابِق : دیوانگی شدید ، خطرناک

مُطَابِق : موافق . مناسب ، سازگار

مُطَابَقَة : موافقة . برابر ، موافقت

— : تطابق (في الرياضة) . مناسبت ، اتفاق

— : الحسائت . برابر ، توافق

طَبْل . طَبْل : ضرب الطبل . طبل زرد

طَبْل : صوت الطبول . صدای طبل

— : طَبْلَة : آلة التَّطْبِيل . طبل

طبلَة ٢ الاذن . گوش میانه

— : الفَنجَراف : سَاقَة . گوش فونگراف

زَخَة الطبل : تَلَكُونَة . جوب طبل

طَبْلَة الاكل . میز گرد کوناه

— (في سكة الحديد)

صَهِه گردنده لورکوموتو

— : المود : کَشَفَة

لُحْه روی سرستون

طَبَّال . طبل زن

تَطْبِيل البطن . نفخ شکم ، باد شکم

طَبَّال (لارض) : مَشْبَة بالاء . زمین بارآور

طَبْن النار : دهنکای لا نطفأ . آتش رازیر خاکستر بهان

طَبْنَة : خُبْرَة يَابَة ٢ أَنَسِيطَة . نان خشک

طَبُونَة ٢ طابونة : عَجَز . نانوائی

طَبَّان العجلة : اطارها . لَاسَبَل رَوْنَة

— : سَطْلَح (في المزار) . کچ بره بالاسر ستر

طَبْنَجَة : سلاح ناري . تپانجه ، پشاور

— : بَشَط . تپانجه خودکار

طَبْجِي : خَلْمَة . نوک پستان ، سرپتان

طَابِيَة : عِصْن صَبَر . دُرْکُوجَل ، تلمه

طَبِيب (في طب) . طَبِيعَة (في طبع)

طَبْن : قَتْل . سرخ کردن ، کباب کردن

طَاجِن : مَقْلَة . ماه تابه

— : دِوَاغ غَاري الطبخ . ظرف خوراک پزیر

طَحْطَح : حَكَّرَ . شکست

طَحْل (طحل) طَحَال ٢ طَحَال . اسبُز

— : متحرك أي يَنْتَقِي . موضعه كَثِيرًا . اسبُز متحرك

طَحَال ٢ : التهاب الطحال . آماس اسبُز

طَحَالِي : مختص بالطحال . وابسته به اسبُز

طَحْل : تَفْشَل . رسوب ، نفااله ، ته نشین

لَوْن طَحْل . خاکستری تیره

• طَرَبَ : اهتزَ فرحاً . در پوست خود تکبید

• اضْطَرَبَ . آشفتنه شد ، پیشان شد

طَرَبَ : هتسَى . با آواز خواند

• أَطْرَبَ : فرَحَ . بوجد آورد

طَرَبَ : قَرَحَ . خوشوقتى ، شادمانه

آلهُ - . ساز . آلت موسيقى

هزّة الـ . وجد ، جذبه ، حال

طَرَبَ : مهتَزَ فرحاً . خوشوقت ، در حال وجد

طُرُوبٌ : كثير الطرب . بارود ، زنده دل

مُطَرَّبٌ : يحمل على الطرب . رامشگر ، لذت بخش

• - مُنَنَ . خواننده آواز

صوت - . آهنگ روح بخش

• طربال : معلّم . ما يُشاهد من جيد

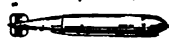
نشان مرزى

• طَرَبُوش . فتنه

• مغربى . نوعى فتنه كه مردم مراكنش بر سر مى گذارند

• طَرِيْدٌ : مَارُوخَةٌ . نَسَفَ

اُذِرَ

• طَرَحَ النّـي : وبه : القاهُ . انداخت ، افكند ، پرت كرد

• - التّوبَ عليه : لبسهُ . پوشيد

• : اسقط عدداً من اكبر منه . كسر كرد

• عليه سؤالاً : القاهُ . پرسيد . سؤال كرد

• عليه مسئلةٌ : عرضها . موضوعى را طرح كرد

• عنه (او جانباً) : نبذ . دور انداخت ، رد كرد

• على الارض : رماهُ . بزمين انداخت

• - العُبلَى . جنين افكند

• - حبلى البهائم . سقط كرد

• طَرَحَ الحبلَى : اسقطها . اسقاط جنين كرد

طَارَحَهُ الاشقة . سؤال رد و بدل كرد

• طُحْلِبَ . طَحْلِبَ . خزه ، علف مرز

• طَحْنُ الفلّة : كغتم را آسياب كرد ، آرد كرد

طَحَّانٌ : الذي يطحن او صاحب المطحنة . آسياب بان

طَحِيْنٌ : دقيق . آرد

• طَحِيْنَةٌ : تُسَلِّ السّمَم المصور . كجاله

طعني : دقيقى . كالـ دقيق آرد مانند ، نرم

لون - . سفيد

طَاحِنَةٌ : طاحن : خرس . دندان آسياب

طَاحُونٌ . طَاحُونَةٌ . مِطْحَنَةٌ

آسياب

• - البنّ (مثلاً) . آسياب بختى

• - . مَطْحَنَةٌ : مكان الطحن

محل آسياب

• - الريح . طاحونة الهواء . آسياب بادى

• - الماء (تدويرها اليه النخعة) .

آسياب آبى

• دولاب - الماء : ناعرة . پره آسياب ، آب رسان

• طَرَّ (في طرد) طَرَّ (في طرد)

• طَرَّ عليهم : جاعم لجأه . سرسيد ، به خبري اردشد

• - : حدث على غير انتظار . رخ داد ، اتفاق افتا

• - المكان : استمره . مستمره فكيل داد

أَطْرَأَ : بالغ في المدح . زياد تعريف كرد ، تجيد كرد

طَارِئٌ : غريب . بيگانه

• : عارض اتفاق ، عارضى

• : غير منتظر . پيش آمد بد

طَارِئَةٌ : داهية . رويداد ناگهاني

• : اثر غير منتظر . حادثه

• : مستمرة . مستمره

احتياط الطوارئ . اقدامات ضروريه

طَرَّ آتِيٌّ : بترتي . آبيد . وحشى

طَرَح: القاء . انداختن

— تَبَشَد . پرت کردن

— (فی الحساب) . عمل تغریق

— : حذف . ختم . کسر ، کاهش

— الجین : اسقاط . اسقاط جنین

— البحر : ارض نزل عنها البحر . زمینی که از راه نه نشین

طَرَح : سقط . سقط جنین آب بدست می آید

طَرَحَة : غطاء الرأس . روسری

طَرَا حَة : قَرَقَة . حبثَة
فَشَك

طَرِيح . مَطْرُوح . مُنْطَرَح . دوراکنده ، پرت

— الفرائش . بتری

ط بالطرحة : بالحنّة او بالناوله . از روی کار کرد

أَطْرُو حَة : بحث بطرح لئیل درجه علیه . رساله اجتماع

مَطْرَح : الوضع بطرح اليه . زباله دان

ط — : مكان . موضع . جا ، مكان

مَطْرُوح : ملقى . افکنده ، پرت شده

— (فی الحساب) . مغروق

— منه (فی الحساب) . مغروق منه

طَرَحُون : نبات . ترخون

طَرَدَ : أَبَدَ . راند ، دور کرد

— : اخراج . بیرون کرد

— من خدمته . از کار برکنار کرد

— من حضرته (او امامه) . بیرون کرد ، عذرش را خواست

طَرَدَ طَارَدَ : تَقَبَّ . دنبال کرد ، تعقیب کرد

طارِدُ الحيوان لصيده . کهن کرد ، شکار گردان کرد

إِطْرَدَ الامرُ : تبع به به بعضاً . پی در پی رخ داد

استطردَ . گریز زد . از این شاخ بآن شاخ پرید

طَرَدَ : ابعاد . تبعید

— : اخراج . اخراج ، انفصال

ط — : وَزَعَة . بسته

طَرَدَ أو عَكَأ . عقب و جلو ، پس و پیش

طَرَاد : سفینه حرّية للطاردة . رزمناو

ط — : النهر : جسرهُ . کنار رودخانه

ط — : النيل . مهترین کناره رود نیل

طَرِيد . مَطْرُود . مُبْعَد . رانده شده

ط — : مَنَبُود . مرهود ، دورانداخته

ط — : هَارِب . فراری

ط — : العدالة : محروم من حایة القانون . محروم از حقوق و

طَرِيدَة : ما طردت من الصيد . شکار

ط — : الباب او الشباك . چهارچوب در و پنجره

الطريدان : الليل والنهار . شب و روز

طارِد : مُبْعِد . دورکننده ، تبعیدکننده

ط — : الريح (من البطن) . بادشکن

إِطْرَاد : تتابع . پیوستگی ، پشت سرهم

مَطْرَد : متتابع . پیوسته

ط — : متوالی . پیایی

ط — : عامّ . عمومی ، کلی

ط — : التّق او التّغم . بَلْ أَهْكَ ، يَك نواخت

قاعدة ط — . دستور کلی

مُطَارَدَة : ملاحقة . دنبال ، تعقیب شکار

ط (طرز) طَرَّ السکین : سنه . چاقورا تیز کرد

ط — : الشارب والشمر . موی سبیل صورت و دند

طَرَّ : جَمَّ . هَمَّ . دسته جمی ، بدون استثناء

طَرَّة : بَیِّن . پشانی ، زلف

ط — : طَفْرَاء . خط طغراء

ط — : آم یا ط ؟ شیری با خط

ط — : اللب : مخاریق . یک نوع بازو با دستمال

طَرَّرَ الثوب : وُشَّاه . کلدوزی کرد ، حاشیه دوزید

طَرَز : طریقه . نسق . روش ، طریقه ، شیوه

ط — : طَرَّاز : نَمَط . چگونگی ، جور ، سبک

ط — : من -- حدیث . جدید الطراز . تازه باب شده

ط — : من -- قدیم . قدیم الطراز . کهنه ، ازمد افتاده

تَطَرُّز: وششی. کلدوزی، زردوزی

مُطَرَّز: موشی. کلدوزی، ملیله دوزی
مربع الکلمات المطرزة. موشی چهارم

طَرَس: محی. محوکرد، پاک کرد

طَرَس: حیفه. صفحه، کاغذ

طَرِش: ذهب سمه. کرسند

طَرِش: قاء. فی کرد، برگرداند

طَرِش: اسم. کور کرد

د-: قَبَّأ. به فی انداخت

طَرِش: طَرِشَة: منسم. سنگینی گوش، کره

طَرِش: طَرِشِي: مختل. ترشی

أَطَرِش: اسم. کر

— اَنَكَة. بکلی کر

د-طَرِش: مَبْشِي. داروی قی آور کردن

طَرَطَر: فاخر و صلف. لاف زد، تکبر کرد، خودشان

طَرَطَر: شروع. کرم درخت

طَرَطُور. کلاه بلند نوک تیز، باشلق

— (کادی بنامه البرجون)

باسی که دلقای پوشند

— المطف و امثله

جامه کلاه سرخود

د-طَرَطِش: رش. باشد، ریخت

— البناء الماطط. دیوار را کل مال کرد

طَرَطِشَة الماطط. کل مال، ساروج مال

د-طَرَطِش: اَذْنِي: نمبها. گوشهای را نیز کرد

د-طَرَطُوقَة: نبات. دنبلان کوه، سیب زمینی کانا

— طرف. نوک، نوک تیز

د-طَرَطِش (او یلع الطریط): سامور. جوش ترش

— الاسنان: فلدج. پوسته زرد دندان

ملاح ال- جهره لیمو

د-طَرَف: بینه: درمش. چشمک زد

— عِنَة: اصاها بیتی و نسبت. چشمش را آب انداخت

طَرَف: جمله فی الطرف. آخر قرارداد

أَطَرَف: اقی بالمحدث الطرف. سخن نوآورد، چیز ناز

— بَکَدَا: اتخذه ب- . هدیه داد، پیش کش داد

تَطَرَّف: جاوز حد الاعتدال. زیاده روی کرد

— اَفَرَط. از حد گذشت

طَرَف: عَیْن. چشم

— طَرَف: حد. لب، کنار

—: منتهی. آخر

—: آخر. پایان

—: رأس مدبب: بین. نوک تیز

کلرندای الطرف. در یک چشم برهم زدن

طرف: جنون او حیا ح. کمی دیوانگی، تب

طَرَف: قَبْرِیق. رسته، جماعت

—: ناحية: جهة. ناحیه، سمت

—: عُضْو: جراحة. عضو بدن، اندام

د-: فلان: عنده: مه. باار

طَرَف: المصومة (و الفناء). دوطرف دعوا

احد طرفي المصومة. یک طرف دعوا

د-أخلى طرفه: عزله. عزل کرد، از کار برکنار کرد

د-أخلى طرفه: برأه. رها کرد، آزاد کرد

اطراف البدن. سر و تن بدن انسان

طَرَفَاء: عَجَل نبات. درخت گز

طَرَفَة: طَرِيفَة: مُنَاحَة. بذله، لطیفه، سخن ناز

—: نَعْنَة. چیز کیاب، نادر

—: هدية. سوغات، پیش کشی، تقدیمی

فی طَرَفَة عین. در یک چشم برهم زدن

طَرِيف: طَارِيف: مکتب حدیثا. تازه، جدید، نکته

—: حدیث نَصَر. نوکیسه، تازه بدوران رسیده

—: غریب: نادر. نادر، کیاب

تَطَرُّفٌ : مجاوز الحد . زیادہ روی ، بہ اعتدالی
 مُتَطَرِّفٌ : متجاوز حد الاعتدال . زیادہ روی
 — ضد متدل . افراطی
 — (فی السیاسة) . طرفدار اصلاحات اساسی
 • طَرَقَ : ضرب بالطرفه . چکش زد ، کوبید
 — الطريق : دانه . لگد کرد ، زیر پا گذاشت
 — بالبال : خطر . بجا طرش خطر کرد
 — الباب : درز
 — الموضوع : طرح کرد ، مطرح نمود
 — اذنه : بگوشش رسید
 — اسواقاً جدیده . بہ بازارهای تازه دست یافت
 — طَرَّقَ المَدَنَ . روی فلزات چکش زد
 اَطْرَقَ : سکت . سکت کرد ، خاموش ماند
 — مَفْکَرًا . تفکر کرد ، اندیشید
 تَطَارَّقَ اِلَیْهِ : سار . جو یا شد ، جست ، طلب کرد
 — اِلَیْهِ : تخلصه . دست یافت ، نفوذ کرد
 — اِلَیْهِ الشَّکَّ . شک کرد ، تردید کرد
 طَرَقَ : الضربُ بالطرفه . ضربه چکش
 — الباب : دق الباب ، درزن
 — المادن : مَطْل . چکش خورد فلزات
 یحکن طرفه (ای مَطْلَه) . چکش خور
 طَرَقَه : مره . یکبار ، یک مرتبه
 — دَقَّة قریبه . ضربت آهسته ، تخ
 ستان : مرتان . دوبار
 طَرِيقٌ : طَرَقَه : مَسَرٌّ . گذرگاه ، راه
 — سبیل . راه
 — هویة . جاده ، راه عمومی
 — قابیل الانطراق . چکش خور
 هن — سکا . از راه
 قطع الـ علی : کن له فی الطريق . در کین نشن
 قاطیع الطريق . راهزن ، دزد
 هابیر — . رهگذر

طَرِيقَة (الجمع طرائق) : کيفیَّة چگونگی

— اسلوب . روش ، شیوه
 — واسطه . وسیله ، واسطه
 — مذہب . مذهب ، کیش ، آئین
 طَارِقٌ : قادمٌ لیلًا . میهمان شب
 جبل — . جبل طارق
 بوناز جبل — . تنگه جبل طارق
 طَارِقَه : دایمہ . آفت ، مصیبت ، بدبختی

انطِراق : تقدُّد بالطرق . چکش خورد

مَطَرَقٌ . مَطَرَقَة (انظر تشکش) چکش

مطرقة آتیه . چکش خودکار

— الباب : دَقَّاقَة . دستگیره در

مَطَرَوِقٌ : مَطُول . چکش خورد

— : مرقق بالطريق . کوبیده شده

— : (طریق) مَدوس . لگد مال شده

— : (مکان) یتردد الیه الناس . جائه کمره زیاد آمد

مطروقة : قابلية الانطراق . چکش خورد

— : طارمة : بیت من خشب کین

طَرْمَة : طارمة : بیت من خشب کین

طَرْمَة : مَصْعَنَة (انظر ضغط) . تلمبه

— : مَصْفَاة . آب دزدک ،

طَرْمَة : لان وکوات (سوزن)

طَرْمَاذ . لان زن ، گرامه کو

طَرْمَة (لی طرد) . پیشانی

طَرْمَوْ . طَرِي : کان نفساً لیباً . نرم بود ، لطیف بود

طَرِي : لَبَن . نرم کرد

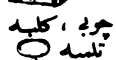
أَطَرِي : احسن التناء علی . مدح کرد ، ستود

— : بالغ فی مدحه . تعریف زیاد کرد

طَرِي : لَبَن . ترد ، نرم

— : جدید طرازه . تروتاز

هوا — : بلب . دلب . هوا نم دار ، تاز

طَرَاوَة : لیونہ . نری ، تازگی

۵- : بذل . رطوبہ . نم ، رطبت

۵- : مواء بارد . نسیم . باد خنک ، نسیم

إطراء : تناء . ستایش ، مدح و ثنا

إطریة : دکانه . یک نوع شیرینی مانند باقلوا

• طرف (فی طرف) • طریق (فی طرق)

(طرج) طَارَج : طازہ . تروتازہ

طُرْلُق : ران . سیما . زنگال ، پانابہ

• طِست •
• طِست •
طرف لباس شوئے ، طشت

— فصل الايدي . لکن دست شوئے
— و ابرق . آفتابہ و لکن

طَصَّاقُ العمل : رَمْتِه . اصلاح کرد ، سرهم بند کرد

طَاصَفَة : ترمیق . سرهم بندے ، کار بازاری

بناء مُطْمَئِن (ای مرثق) . ساختمان پوشالی

• طَعِمَ . طَعَامٌ : ذاق . چشید ، مزہ کرد

طَعَمَ الشَّجَرُ او الفسَن . بد رخت یا شاخہ آن پیوند

— (فی الطب) : لَفَّحَ . مایہ کو بید ، تلفیح کرد

— بلقاح الجسري . مایہ آبلہ کو بید

— الخشب او المعدن بالصدق أو الفضة . صدق یا فخر را درخت

۵- صَنَارَة صَبَد السَّمَك . خوراک بقلای یا فلز نشاند

أَطْعَمَ : قَاتَ . خوراک داد مایہ کثیرے بت

إِسْتَطْعَمَ : ذاق الطعم . چشید

طَعِمَ : مَذَاق . مزہ

— : لَذَّة . لذت

له — کذا . مزہ اش مثل ... است

لا — له . بے مزہ است

طَعِمُ النبات . پیوند

— طَبِي : لَفَّحَ . مایہ کو بید

۵- : رَشَوَة . رشوہ . باج

۵- : مَقَوَاة (السك وغيره) . دام ، دانہ

طَعِمَ : طَبَّبَ الذائق . خوش مزہ ، گوارا

طَعَامٌ : ثَوْت . خوراک ، غذا

— المرضی : غَدَاة الحَبَّة . پرهیز

خِوان الـ : مَائِمَة . سفرہ

تناول الـ : اَكَلَ . خورد

تَطْعِيمُ النبات . تطعيم القلبم

— پیوند زنی

— العين (البرغم) . پیوندشکی

— : تَلْفِیح . آبلہ کو بید

مَقْعَمٌ : دَلَاكَة اكل . جامہ خوراک خورے ، رستوران

طَعَنَ بِالرمح او السَّكِّين . زخم زد ، سوراخ کرد

— بالمرية . چاقوزد

— بالرمح . سرزن زد

— بخنجر : ضرب . بادشہ زد ، بخنجر زد

— فی السنّ . سالخورده شد ، پیر شد

— فیہ وعلیہ . اورا بدنام کرد ، رسوا کرد ، بدگوئی کرد

— فیہ وعلیہ بالشر . افترا زد ، هجوانامہ چاپ کرد

— فی شرفہ . شرافت اورا لکھ دار ساخت

— فی الحکم . واخواہ کرد ، برائے دادگاہ اعتراض کرد

— فی قوله : دَحَضَهُ . رد کرد ، تکذیب کرد

طَعَنَ : وَخَزَ . زخم ، ضربت

— : قَذَحَ . بدنامی ، افتراء

— بالنثر : قَذَفَ . بدگوئی وسیلہ مطبوعات

طَاعِنٌ فی السنّ . پیر ، فروت ، سالخورده

طَاعُونٌ : مَرَضٌ واهل . بلا ، ناخوشی طاعون

— رِثْوِي . طاعون ربوہ

— بَشَرِي . طاعون خیارکے

— الواشي : مَوْتَان . طاعون چارہ پایان

مَقْعَمُونٌ : مَقْرُوبٌ بَسْکِين . زخم خورده ،

— : مَصَابٌ بالطاعون . مبتلا بہ ناخوشی طاعون

کلام — فیہ . مضحک زدگوزنی ، باطل شدنی

• طَغْرَاءُ . طَغْرِي : طَغْرَاءُ (انظر طرر) . خط طغراء

• طُفْنَمَة : زمرة . دسته ، جماعت ، گروه

— الاكبرس . درجه بند و سران روحانی

طُفَامُ النَّاسِ : الاولاد . طبقات پت مردم ، توده

(طفو) طُفَا : حاج . خشمگین شد ، از کوره در رفت

— السيل : ارتفع و فاض . سر از پرشد ، از سرگشت

— : جاوز الحد (انظر طفی) . تجاوز کرد

طَاغ : فاض . لبریز ، فرو برنده ، غرق کننده

• طَفَى : طغا . جاوز الحد . از حد گذشت

— الرجل : قَتَا وَتَجَبَّرَ . بیدار کرد ، ستم کرد

طَاع طَاغِيَةً : مات . چپار . ستمگر گردن کش

طُفَيَان : ضَوْءٌ . جور ، بیدار ، ستم

— : فيض . طفيان آب ، سيل

• طَبَّ (في طف) • طفا (في طفو)

• طُفَيْتَ : انطفأت النار . آتش خاموش شد

طُفِيءٌ : انطفأ النور . روشنائی خاموش شد

• طُفَأَ : اطفأ النار والمصباح . چراغ یا آتش را خاموش کرد

• — • — • المصباح الكهربي . چراغ برق را خاموش کرد

• — • — • الجبر . به آهک آب زد

• — • — • العطش او النليل . تشنگی را فرو نداشت

إطفاء النار . آتش نشانی

— الاثوار (خشبة الثارات الجویة) . خاموشی روشنائی

طافی . مطفی : مخمد . خاموش کن

• مَطْفَأٌ . مطفی : خامد . خاموش

مُطْفَأٌ : مطفی : غیر لامع . تیره ، مات

مُطْفَأَةٌ : مطفأة : آلة الاطفاء . ماشین آتش نشانی

— الحرائق : آلة اطفاء الحرائق

تلمبه آتش خاموش کن

إطفائي : منوط اطفاء الحرائق

آتش نشان

إطفائية . اداره آتش نشانی

• طَفَحَ الاثاء : امتلا وفاض . پیمانه لبریز شد

— حكاية . پیمانه اش لبریز شد

— من : امتلا جداً . زیاده روم شد

• — منه : تضایق . بیزار شد ، سیر شد

طَفَحَ . اُطْفَحَ . پر کرد . لبریز کرد

اطفح : ٢ : نزع الرغوة . کف را گرفت

طَفَحَ . طَفُوج : زيادة الامتلاء . پر ، انباشتی

— جلدي . جوش ، ناخوشی جلده

طَافِح . طَفْحَان . پر . لبریز ، مالا مال

— بشرأ . زنده دل ، با نشاط

کَیَل . پیمانه لبریز ، اندازه حسابی

طَفَاخَةٌ : درغوة رسته . کف

مِطْفَحَةٌ : مِرغاة مَقْصُومَةٌ . کفگیر

• طَفَرٌ : وَتَبَ . پرید ، جفت ، خیز گرفت

طَفَرٌ : وَتَبَ . پرش ، جهش ، خیز

• طَفَرٌ : تَفَرَّ حزام السرج الخلي . تنگ اسب

طافیر . جهنده

• طَفَشَ : هرب . فرار کرد ، گریخت

• طَفْشَانَةٌ : آلة فتح الاقفال . قفل کشا

• طَفَفَ المحيال . کم فروشی کرد

• طَفَقَ : مَفَقَ : حقاقة . جماعت ، گروه ، ازد

طَفِيف : ناقص . ناتمام

— : قليل . سیر . کم ، اندک

— : زئید . ناچیز

• طَفَقَ بمراة : ظفرو . کامیاب شد

— بطل كذا . دست بکار شد ، آغاز کرد

• طَفَلَ . تَطَفَّلَ : كان طفيلًا . اكل بود ، بند شد

— و — طى : ورس . سر زده آمد

طَفَلَ : رَخَسَ . نازک ، لطیف ، نرم

• — طُفَال : طين خزي . خاک رس ، گل کوزه کرد

طِفْل: المولود الصغير. نوزاد، کودک، بچه
 طُفْلٌ: طُفُولَةٌ، طُفُولِيَّةٌ. دوران کودکی، بچگی
 طُفُولِي. طفلی. بچگانه، کودگانه
 روضه الاطفال: مدارس الحضانة. باغچه بچه ها
 طُفَيْلِي: بيش على حميرة. انگل، مفت خور
 —: وارش. ناخواسته، مزاحم
 —: متداخل في مالا يجنيه. آدم فضول
 تَبَات —. سگياه هرزه، علف خوردر
 طُفُو: قَوْمٌ. شناور، متحرك در روی آب
 طَفًا: علا فوق الماء. روی آب آمد
 —: اطفا (راجع طفا). خاموش کرد
 طَفَاوَةٌ: دائرة الشمس والقمر هالة. هالدرورخور
 طَافِيَّةٌ: قطعة جلد (رقیعة) مائقة. توده نخ شناور
 —: جبل جلد قائم. کوه نخ
 طَيف (في طلف): طَيفِي (الطفل) * طَاق (في طلق)
 طَفَس: حالة الجور. چگونگی هوا
 —: مناخ. آب وهوا
 —: طريقة. روش، سبک، طرز
 —: دینی. آیین و آداب مذهب
 سَكْبَةُ طَيفِيَّةٌ. کلیساے پراز تشریفات دینی
 طَيفِيَّي: عُزَّةٌ مسحورة. انبار، بالاخانه
 طَفَقَ: ترق و تروق کرد
 —: (کالک في النار). مانند نمک در آتش صدا کرد
 طَفَقَ: ترق و تروق
 طَفَقَ: طَرَقَ: طَرَقَ. ترقه
 آب نبات کاغذی
 —: اُخْبَةُ. آواز
 —: خوان السجائر. جامه سیکار
 —: السجائر: منفعة (الظرفان)، زیر سیکار
 طَفَقَ: جله بفتح. ترکاند
 طَقَ: أخرج صوتاً شديداً. با صدا ترکید
 —: فقع. فرغ. ناکهان ترکید، از هم باشید

طَلَقَ حَتَكَ: ثُرْتُه. يارده کوئے. بيهوده کوئے
 طَلَقَ الحَصانَ: شد عليه عدته. اسب را براق کرد
 طَقَمَ او طَاقِمَ ثياب. دست لباس
 —: مجموعة اشياء. يكدست از هر چه
 —: اسنان. يكدست دندان عارضه
 —: سُفْرَه (ادوات المائدة). لوازم سفره
 —: شاي (ادوات شرب الشاي). لوازم چاي خورده
 —: الحَصان: عدته. زين و براق اسب
 * طَلَّ (في طلل) * طَلَا (في طلي) * طَلَاوَة (في طلو)
 * طَلَّبَ الشيء: حاول وجوده. جستجو کرد، دنبال چه کرد
 —: الشيء: حاول اخذه. وریدست آوردن آن تلاش کرد
 —: الشيء: رغب فيه. هوس کرد، آرزو کرد
 —: سأل. پرسید
 —: استدمي. فراخواند، طلبید
 —: اليه: التمس. درخواست کرد، خواهش کرد
 —: منه: سأل. مراجعه کرد، خواهش کرد
 —: الحال: درخواست امرحال کرد
 —: الزواج: خواستگاری کرد
 تَطَلَّبَ: استلزم. اقتضى. تقاضا کرد، لازم داشت
 طَالَبَ: طلب ردة الحق. ادعای حق کرد
 —: كُنَّا: طلبه منه. مطالبه کرد
 انطَلَبَ: طَلِبَ. مطلوب بود، خریدار داشت
 طَلَّبَ: نَشَد. جستجو
 —: سؤال. خواهش
 —: إقبال. تقاضا
 —: تَوَسَّل. درخواست
 —: التماس. تقاضا
 —: لزوم. اقتضاء. نیازمندى، احتیاج
 —: استدعاء. احضار
 —: مُطَابَبة. مطالبه
 —: اثر. دستور، سفارش
 —: الحال. پے کارحال
 تحت الطلب. بالطلب. سفارش، سفارشى

تحت طلبه او امره . در اختیار و فرمان او
 عند الطلب بمحض مطالبه ، عند المطالبه
 طَلَبَةٌ : ما يُطَلَّب . نفاضا ، درخواست ، خواست
 طَلَبَةٌ : صلاة . استغاثه . نماز . دعا ، مناجاة
 طَالِب : ناشد . جوینده
 — ملتبس . مقدم الطلب . داوطلب
 — متقدّم (لَتَبِلَ مَرَكْزُ اوْغِرِه) . جواب مقام
 — علم : تلبذ . دانش آموز ، دانشجو
 — الزواج : خایب . خواستگار
 — مُطَالِب : مدّعی الحق . مدعی حق
 مَتَلَب : غرض . مقصود
 — مطالبه . ادعا
 — موضوع . مائله . موضوع
 مَطْلُوب : منشود . مطلوب
 — مرغوب فيه . مورد نیاز
 — لازم . خواسته . لازم
 — عليه اقبال . بسیار مورد تقاضا
 — مستحقّ الاداء (الدفع) . پرداختی ، موعده
 — منه کذا : علیه کذا . بدکار ، وامدار
 — معاتوبات التاجر : دیونه . ماعلیه . بدیها ، ن
 مُطَالِب : مشول . جواب ده . نهضات بازگذا
 مُطَالَبَةٌ : طلب الردّ . ادعا
 طَلَح : خلاف طَلَع . بدکار بود ، طالح بود
 طَلَح : موز . موز
 — سیال . اقایاء سیال
 طَالِح : ضدّ صالح . بدکار ، بهکار ، شریر
 طَلَحِيَّةٌ : دروغ ورق . ورق کاغذ ، لث
 طَلِيحَةٌ : موزی . رزقه . بند کاغذ
 طَلَسَ : عا . پاک کرد ، زدود
 طَلَسَ : معنو . حن . پاک شدگی

طَلَسَ : معنو . محو شده ، پاک شده
 — غیر مقروء . ناخوانا
 طَلَسَانَةٌ : تهنیه التّوَر . کتبه ، بالاعجاز
 طَلَسَان : ثوب اخضر . پوستین ، جبه ، ردا
 — : خلخال (فی الممار) . کج بره بزرگ هلاله
 أَطْلَسَ : نسج من الحریر . پارچه ابریشمی
 — مصوّر جنرائ . نقشه جنرائ
 — الامکان الاخری و الرومان برعین الله
 بحمل الارض علی منکبیه . بک انزادیا ن یونانی
 اطلسی : حریری . ابریشمی ، ساتن
 المحيط الـ . اقیانوس اطلس
 طَلَسَ : طَلَسَ : کتابه سحرته . سحر ، جادو ، جنبل
 طَلَسَ : طَلَسَ : طالوش . طالوش المیتض . کپه ساروج
 طَلَع : ظَهَرَ . بزغ . دمید ، برخاست ، ظاهر
 — عليهم : اقبل او اتی بشفه . سر رسید ، به خبر وارد
 — طَلَع : ضدّ نزل . بالارفت
 — — — : ضدّ . صعود کرد
 — — — : التلّ : علاه . از تپه بالا رفت
 — — — : التلّ . از نزدیکی بالا رفت
 — — — : من المكان . درآمد ، بیرون آمد
 — — — : انطلق (کالیمار الناری) . رها شد ، دور
 — — — : علی الامر : علمه . آگاه شد
 — — — : فيه : غشّه و نهده . تهدید کرد ، سخت سرزنش
 — — — : فی عقله . در سر گرفت
 — — — : خلّفه . از جادو رفت ، خشمگین شد
 — — — : أَطْلَعَ النَّبَاتُ وَالسَّنَّ . گیاه روئید ، دندان در
 أَطْلَعَ : علی : آری . نشان داد
 — — — : علی الامر . آگاه کرد
 — — — : علی السرّ . برایش فاش ساخت
 طَلَع : اخرج . بیرون کرد ، راند
 — — — : اصمب . بالا فرستاد
 — — — : فاء . بالا آورد ، فک کرد

طَالَعَ الْكِتَابَ : قَرَأَهُ . خواند ، مطالعه کرد
 — : قَرَأَ وَأَدَامَ النَّظَرَ فِي . بدقت خواند ، بررسی کرد
 إِطْلَعَ عَلَى الشَّيْءِ : رَأَاهُ . دید
 — عَلَى الْأَمْرِ : عَلِمَهُ . دانست ، آگاه شد ، باخبر شد
 — عَلَى : اِكْتَشَفَ . کشف کرد ، پیدا کرد
 — عَلَى الْعَمَلِ : رَاقَبَهُ . نظارت کرد ، سرکشی کرد
 اِسْتَطْلَعَ فَلَانًا رَأَاهُ . مشورت کرد ، نظر خواست
 تَطْلَعُ أَبَدًا : نَظَرَ . نگریست ، نگاه کرد
 ۵- فیه : تَفَرَّسَ . چشم درخت ، خیره نگریست
 طَلَعَ النَّخْلُ : مَا يَدُوُّ مِنْ زَهْرِ النَّخْلِ فِي وَجْهِهِ . خوشه‌ها
 ۵- النَّبَاتُ : لَقَّاح . گرده
 طَلَعَةٌ : مَنْظَر . سیما ، پیکر ، صورت
 طُلُوعُ : الْمَصْدَرُ مِنْ طَلَعَ . و میدن
 — : ظَهَرَ . ظهور
 — : ضَدُّ زَوَلٍ . صعود
 ۵- : خَرَّاج . ماده ، دمل ، غده
 طَلِيعَةُ الْجَبِشِ . طَلَايَهُ لَشْكُرٍ ، جُلُودَار
 طَالِيعُ الْمَوْلُودِ . زَايِجُهُ ، طَالِع
 — : مَا يَسْتَفَادُ بِهِ مِنَ السَّحَابِ وَالنَّحْسِ . غَالٍ ، شَكُون
 — : صَاعِدٌ . بالا رونده
 ۵- : مَنْظَرٌ . صورت ظاهر
 حَبَّ طَالِعِ الْإِنْسَانِ . طَالِعِ دِيْدِ ، سِرْكِتَابِ بَا زَكْرَد
 مَسْبِي الْعَالِيَعِ . بَدَاخْتَرِ ، تَبَرَه بَحْت
 عِلْمُ الطَّوَالِيعِ . طَالِعِ بَيْنِ ، اخْتِرَشْنَانِ
 إِطْلَاعٌ : عِلْمٌ . آگاهی ، خبر
 — : تَنْظَرٌ . نظر ، نما
 — عَلَى الْأَعْمَالِ : مَرَاقَبَةٌ . نظارت بر کارها
 عِنْدَ الْ- (اصطلاح مالی) . پس از رویت (اصطلاح)

مَطْلَعُ : مُسَمِّ . نَرْدَبَان . بِلْكَان
 — : فَاتِحَةٌ . مقدمه ، پیش گفتار
 — : تَبَايِنُ أَوْدِلَالِ السَّعْتِ . پیش بینی ، پیش گوئی از آینا
 — : الْقَصِيْدَةُ أَوِ الدُّوْرُ الْمَوْسِيْقِي . پیش درآمد
 مُطْلِعٌ عَلَى : طَالِمٌ بِهِ . آگاه ، باخبر
 مُطَالِيعٌ : قَارِئٌ . خواننده
 هـ طَلَّقَ : اِنْخَلَعَ مِنْ عَقْلِهِ . از بند آزاد شد ، رها شد
 — سَتَ الْمَرْأَةُ : اِنْخَلَعَ مِنَ الزَّوْجِ . یله و رها شد ، طلاق کرد
 طَلَّقَ وَجْهَهُ . خوشه بود ، بشاش بود
 طَلَّقَتِ الْجَبِيَّةُ : اِنَاثَا الْعُلُقُ . در حال زایمان بود
 طَلَّقَ . أَطْلَقَ : تَرَكَ . رها کرد ، ول کرد
 — : الرَّجُلُ زَوْجَتَهُ وَالْمَرْأَةُ زَوْجَهَا . شوهر زن را طلاق داد
 — : عَقْلَهُ . عقل خود را از دست داد
 اِطْلَقَ : حَلَّ . فَكَّ . باز کرد
 — : حَرَّرَ . آزاد کرد
 — : سَرَّحَ . برکنار کرد
 — : سَبَلَهُ . رها کرد
 — : يَدَهُ : تَفَعَّلَا . دست خود را باز کرد
 — : يَدَهُ (فِي الْأَمْرِ) . اِخْتِيَارًا ، دَسْتِش رَا بَا زَكْدَاه
 — : بَطَنَهُ . شَكَمَشْ كَارْ كَرْد
 — : لَجَنَتَهُ . جُلُوسِش رَا وِلْ كَرْد
 — : لَهُ الْعَنَاتُ . زِمَامِ كَارِ رَا بَا وِسْعِرْدِ ، اِخْتِيَارًا تَامِ دَاد
 — : فِي كَلَامِهِ : قَتَمَ . عَوجِيْتِ دَاد
 — : فِي النَّارِ . آتش زد ، به آتش کشید
 — : النَّارُ أَوِ الرَّمَامُ عَلَى . شَلِيكْ كَرْدِ ، تَبَرَانْدِ اَخْتِ
 — : الْبُخُورَ . اِسْبَنْدِ دُوْدِ كَرْدِ
 — : الْمَدْفَعُ عَلَى . بَدِ تَوْبِ بَسْتِ ، مِمْبَارَانِ كَرْدِ
 اِنْطَلَقَ : ذَهَبَ . رَفْتِ ، رَهْبَارِ شَدِ
 — : مَسْرَعًا . بِثَنَابِ رَفْتِ ، جَلْدِ رَفْتِ
 — : وَجْهَهُ . شَكَمَشْدِ ، چهره اش باز شد
 — : خَرَجَ (كَالْمِیَارِ الْتَارِي) . دُرُوفْتِ ، خَالِیْ شَدِ (مَانْدِ كَلَوِ)
 — : سَتُ الطَّائِرَةِ : قَامَتْ . هَوَا بِمَا بَرِخَا سْتِ
 اِسْتَطْلَقَ الْبَطْنُ . شَكَمِ لَسْتِ پِدا كَرْدِ ، سَبَكِ شَدِ

طَلَّقَ: وجع الولادة . در دزایمان

۵- الخوایف: حین . پس در

طَلَّقَ، طَلَّقَ: حُر . آزاد، رها

۰۰۰- الیدین . بخشده ، دست باز

۰۰۰- الهیّا . گشاده رو ، صمیمی

۰۰۰- اللسان . زبان آور ، سخن بردان

لسان سلیس ، روان

هوا هوای آزاد

طَلَّقَ ۲: کوب الارض ۵ تَلَّكَ . طلق

طَلَّقَ: من طَلَّقَ أو مثله . دارای طلق یا مانند آن

طَلَّقَ ۳: حشوة السلاح الناري . پریم سلاح گرم

— ناری تیر ، گلوله

طَلَّاق . تطلیق . طلاق

— بالثلاثة . سه طلاق ، طلاق کامل

کتاب او ورقة الـ طلاق نامه

طَلَّاقَة . گشادگی ، آزادی

— اللسان . سخن آور ، زبان آور

— الوجه . گشاده روی

طَلَّوقَة: لعل الخیل . اسب نر

إِطْلَاق: تحریر . حل . رها ، آزاد

— : تعمیم

على الـ: عموماً . بطور کلی

مُطَلَّق: سائب . مفتوح . آزاد ، باز

— : عام

— : غیر محدود . کلی ، عمومی

— : نام . کامل . بی شمار ، نامحدود

— : تمام ، کامل

— السراج: طلیق . حُر . سرخود ، آزاد

مُطَلَّقاً: ابدأ . هرگز . هیچ وجود

— : على الاطلاق . رویه گرفته ، بطور کلی

طَلَّلَ: واحد الاطلاق وھی بجا یا مرتفعه من دار . آمار بازمانده

— الدار: قاعة الجُلوس . اطاق نشین ، تالار

طَلَّ على: زار . دیدن کرد ، سرزد

— السباه: انزلت الطل . باران ریز بارید

أَطَّلَ على: أشرَف . مشرف بود ، نظارت کرد

— (من النافذة مثلاً): نظر . از پنجره نگاه کرد ، سرآ

طَلَّ: تَدَي كثيف . مه غلیظ

— : مطر خفیف . نیم نیم باران

مُطَلَّ: منظر . منظره ، چشم انداز

مُطَلَّ على: مشرف . مشرف ، مسلط بر

طَلَّة: زیارة قصيرة . دیدن کوتاه

طَلَمَ الحِزْبَة: بسطها بالمطلية . خبر را پهن کرد

مِطْلَمَة: شوبة . وردنه

طَلْمَة: مضغَة . تلمبه

— بمروحة . تلمبه دستی

طَلَمَسَ: قطب وجهه . ترمز روی کرد

۵- : طَلَسَ . پال کرد ، زدود

طَلَو (طَلَاوة): بهجة . رونق . زیبای ، خوب ،

طَلَى: دَهَنَ . رنگ و روغن زد

— : مَوَة . قفّی . پوشاند ، روکش کرد

— بالكهرباء . بافتنه آب داد

— بالذهب . زرا اندود کرد

— بالبناء . مینا کار کرد

إِنْطَلَّتْ عليه الحيلة . فریب خورد ، گول خورد

طَلَا: اندود ، روکش

طَلَمَ (في طلم) . طَلَا (في طلم) . طَلَمَ (في طلم)

طَلَمْتُ: دم الحیض . خون حیض

طَلِمَتِ المرأة: حاضت . قاعده شد ، به نماز شد

طَلَمَحَ به: ذهب به

— بصره الى . هوس کرد ، بلند پرواز کرد

طُمُوح: حُبّ الرفعة . بلند پروازی ، جاه طلبی

طَامِح: طَمَاح . طُمُوح . بلند همت ، بلند پرواز

طَمَاح: طَمَاح . طَمَاح . طَمَاح . طَمَاح . طَمَاح

طَمَحَ: طَمَحَ . طَمَحَ . طَمَحَ . طَمَحَ . طَمَحَ

طَمَحَ: طَمَحَ . طَمَحَ . طَمَحَ . طَمَحَ . طَمَحَ

طَمَحَ: طَمَحَ . طَمَحَ . طَمَحَ . طَمَحَ . طَمَحَ

طَمَحَ: طَمَحَ . طَمَحَ . طَمَحَ . طَمَحَ . طَمَحَ

طَمَحَ: طَمَحَ . طَمَحَ . طَمَحَ . طَمَحَ . طَمَحَ

طَمَحَ: طَمَحَ . طَمَحَ . طَمَحَ . طَمَحَ . طَمَحَ

طَمَحَ: طَمَحَ . طَمَحَ . طَمَحَ . طَمَحَ . طَمَحَ

طَبَوِشَة المدخنة . كلاهك دروکش .

— الباخرة النهرية . جاہ چرخ برہ دار

طَبَجْرَة : قَبْر من نحاس . بیکدہ
 کنا جِذَان

طَبَش : لم یصح الی . قوجہ نکرد، بے اعتناء کرد

طَبَطَن (کالهرس) . جلنک جلنک کرد، طنین انداخت

طَبَطَنَة الاجراس : طنین . جلنک جلنک ، طنین

طَبُف . طَبَف : رأس . نوک قلم

— : افروز السطح . پیش آمدگی

طَبَفَة . طَبَفَة : باط . لب بام

طَبَن . طَبَن : الجرس . زنگ زد

— : جلبَل . صدایچ شد

طَبَنَت الاذن . گوش صدآورد ، ذلک ذلک کرد

طَبَنَ الذباب والنحل : ذَن . مگس زنبور وزوز کرد

طَبَن : بَدَن . بدنہ ، تنہ

— : حُرْمَة . جُرْمَة . رستہ ، بامہ

طَبَن : طولوناته . وَشَقِ (نق) واحد

طَبَنان : در تان . صدا دار ، منعکس کننده صدا

— : شہیر . مشہور ، نامور

الطائر الـ . مرغ زرین پر ، مرغ مگس خوار

طَبَنین : درین . صدا ، آوازہ

— النحل والذباب . صدای زنبور و مگس

طَهَر : کان طاهر . پاک و پاکیزہ بود

طَهَر : نظَف . پاک کرد ، پاکیزہ کرد

— : عَقَمَ . ضد عفونہ کرد

— مجاری الله : کراقا . لار و بے کرد

طَهَر : طاهر : خَتَنَ . ختنہ کرد

طَهَر . طهارة : ضد نجاسة . پاکیزگی ، پاکہ ، نظافت

— : عَفَنَ . پاکدامنی

— : قَداسَة . پرهیزکاری

طهارة : طهارة : ختان . ختنہ ، سنت

— الذیل . پاکہ ، بے آلاشی

طاهر : ضد نجس . پاک ، تمیز ، بے عیب

— : عُدْرِي . پاکدامن ، دست نچورده

— الذمة : تزیہ . درستکار ، باشراف

— الذیل . باوجدان ، بیگناہ

— القلب : حقیق . پرهیزکار ، خداشناس

حُب : — : هَوَى عُدْرِي . ختنہ بے آلاشی

مَطَهَر : الاعراف : مکان تطہیر . نفس الاموات . عالم برزخ

مُطَهَر : مَنَقَ . پاک کننده

— : منطف . اسباب پاک کردن

— : مضاد الفساد . دواى ضد عفونی

طَهَق : اسرع . شتاب کرد

طَهَق : منه : تضایق . بدنتک آمد ، ختنہ شد

طَهَق (طهم) : مُطَهَم : سین جبل . چاقی ، خپلہ ، گوشا

طَهَو . طَهَاية : طَبَخ (راجع طبخ) . آشپزی ، خورا

طَهَو : طَهَو : طَبَخ . آشپز ، خوراک پز

طَهَا : طَهَا : طَبَخ . بخت و پز کرد

طَوَب : طَوَب : طَبَخ . آجر

— احر . آجر جہنی

— نَب : نَبَن . آجر خام ، خشت

— رُمَلِ او ابيض . آجر سفید یا ماسہ

طَوَب : غَبَطَ (لی طب) . دعا می خبر کرد ، برکت

طَوَب : مَحْبَطَة . سعادت ، نجستگی ، برکت

طَوَاب : صانع الطوب . آجر ساز ، فخار

طَوَبَجِي : مَدَقَمِي . نوچی

طَوَبَجِي : مَدَقَمِي . نوچخانه

طَوَبوغرافيا : علم وصف الاماکن . نقشہ برداری ازا

طَوَحَ به : حمله علی رکوب الماکن . بخطر انداخت

— به : القاه . انداخت ، افکند

طَاح : ناه . سرگردان شد ، آواره شد

— هَلَكَ . تباه شد ، هلاک شد

نظریة او مذهب الـ . عقدہ باصل تکامل تدریجی
 تطوّر: تحوّل . تکاملی
 طوّرید: طرّید (انظر طریقہ) . ازور، موثک زبردیا
 سینه: - نفاق . ازور افکن
 طوّر یه: فاس الزراعه . کلنک دوسر
 طوُس: ذین . زیت داد، آراست، پیراست

۵- المعدن: صدی . زنگ زرد (فلز)
 طوُس: عرض زبفته مفاخر . خرد نمائے کرد، مانند
 طاس: طاسة: انا، یشرب فیہ . بادیه، ظنن انجور
 ۵-: سلطانیه . جام، قلع
 ۵-: الاسایع . جام انگشت شونه
 طاسة التضام: مصدق
 طاووس: طائر جبل الریش
 پرندہ معروف کپڑا شیش بار

طوش: خصی . اخند کرد، خایه کشید
 طواشی: خصی . اخند، خواجه
 مطوش: خصی . اخند، خایه کشید
 طوع: جله بطیع . مطیع کرد، زیر دست کرد،
 ت له نفه کذا . بخود اجازه داد
 طاع: اطاع . طاع: انقاد له . اطاعت کرد
 و- له-: اذمن . اجابت کرد، پذیرفت
 طوع فی الامر علیه: واقفه . رضاداد، پذیرفت
 تطوع: بالعل او لی الجندیة . داوطلب شد
 استطاع: قدر علی . قادر شد، توانست
 طاعة: انقیاد . تسلیم، فرمانبرداری
 تعبیه . اطاعت کور کوراند، چشم دکوشید
 طوع: طیع . طایع . مطیع، فرمانبردار
 النان: سهل . رام، سربراه
 الامر او الید . آلت دست و زبان دیگران

أطاح: قطع . برید، کسخت
 به: اهلک . نپاہ کرد، هلاک کرد، نابود کرد
 تطوح: تورط . درخطر افتاد
 ۵-: ترتع . گنج خورد
 ۵-: تطوّل: کالکمران . مانندست لولون
 طود: جیل . کوه

إطاد: ارتفع فی الجوّ . اوج گرفت، درهوا بالا رفت
 متطاد: بکلون کبیر . بالون بزرگ
 شبر (انظر سیر) . بالون راندن
 بلا عرتک . بدون موقر
 مقید . بالون زمین بسته
 طور: حد و قدر . حد و اندازه
 ۵-: مرحله . درجه . درجه، مرحله
 ۵-: حال . وضع، حالت
 ۵-: مره . دفعه، بار
 طور آمد- . چندین بار، بارها
 غریب الاطوار . عجیب، غیر معمولی، خل
 طور: طود، جیل . کوه
 ۵-: بینا . کوه طور

طويرة: اریه . مجموع چهارچیز، چهار
 طار: طارة: دف . دایره زنگی
 ۵- ۵-: التطیر: چهارچوبه قلاب
 ۵-: السنخل وامثاله: طوق
 حلقه، دایره
 طارة المركب البعلری: چرخ بره دار
 طاحونة الماء: چرخ آسیاب
 طوري: طورانی: جیلی . کوه، کوهستانی
 تطور: تحوّل من حال الی حال . دگرگون شد
 تطور: تحوّل . سیر تکامل، تکامل تدریجی
 ۵-: هضوی . تکامل عضوی

طوعاً: اختیاراً از روی میل، برضاً و رغبت
 - او كَرِهًا . خواہ ناخواہ
 اسْتَطَاعَ: مقدرة . قدرت، توانائی
 تَطَوَّعَ . داوطلبی، اختیارے
 مُطَبَّحٌ: مطبوع: طالع . فرمانبردار، پیرو، تابع
 مُطَاوَعٌ: مطیع . گوش بفرمان
 فعل - (في النحو) . فعل مبني بر مجهول
 مُتَطَوِّعٌ . داوطلب، پیش قدم
 مُسْتَطَاعٌ: ممکن . امکان پذیر
 • طَوْفٌ: طَافَ بِهِ: جالبه . گرداند
 طَافَ؟ بالسكان وحواله: دار . دور زد، گردید
 -: جال . گردش کرد، از جائه بجائے رفت
 - به الخيال: حلم به . تصور کرد، خوابچیز را
 - النهر: طفا . لبریز شد، طغیان کرد . دید
 - علی وجه الماء: طفا (راجع طغى). طام . روی آب آمد
 أطاف بالاسر: الم به . پی برد، کاملاً آگاه شد
 طَوَّفَ: دروس . کلک، جسم شناس
 -: حائط . دیوار
 -: عَسَّ: دور ریخت . گزید، شکر کرد
 طَوْفَانٌ: سیل مُتَوَرِّق . سیل خائمان برانداز
 - (خصوصاً طوفان نوح) . طوفان
 بهدال . پس از طوفان
 قبلال . پیش از طوفان
 طَوْفَانٌ: طَوَّافٌ: جولان . گردش، پرسه
 حُلَّافٌ: طَوَّافٌ: متنقل، جوال . دوره گرد
 طَوَّافٌ: تجاری: وسیط بین التاجروالتربون . دلال، دوره گرد
 -: بَرید . نامه رسان روستاها
 طَائِفَةٌ: جماعة . گروه، دسته
 -: ابنه المذهب الواحد . فرقه، پیروان یک مذهب
 طائفي: مذهبي . فرقهائی

• طَوَّقَ: احاط به . دور گرفت، حلقه زد
 -: البس الطوق . گردن بند انداخت
 - بذراعیه . در آغوش گرفت، در بغل گرفت
 - البرميل وغيره . جلیک را قلمه پیچ کرد
 طَاقٌ: الشيء عليه: قدر علی . تحمل کرد، تاب آورد، ساد
 لا يَطُاقُ: لا يَحْتَمِلُ . تحمل ناپذیر، طاقت فرسا
 نَطَوَّتِ الحَبَّةُ: تَحَوَّت . مارچنبه زد
 طَاقٌ: قَوْس (في الممار) . قوس، کمان
 ۵-: طَبَقَةٌ . لایه، طبقه
 طَاقَةٌ: طَوَّقَ: اطَاقَ: قَدَرَهُ . توانائی، نیرو، تاب
 - - - - - : احتمال . بردباری، شکیبائی
 -: حُرْمَةٌ . بسته، بقیچه
 ۵-: نافذة . پنجره
 ال الذرية (راجع ذر) . نیروی انمی
 طَاقِيَّةٌ: لباس الرأس . عرقچین، کلاهک
 ۵-: النوم . شب کلاه
 طَوَّقَ؟: كل ما يحيط بالشيء . گردن بند، یقه
 -: الثوب: قَبْضَةٌ . یقه لباس

 -: القميص: باقة. یقه پیراهن
 -: الكلاب . گردن بند سگ
 -: فلاذة: گردن بند حصه
 -: البرميل وغيره . حلقه دور
 -: الملعقة . رانکا، صَفْحَةٌ کَبِيرٌ
 -: التريش . حلقه هائیکه بجهه ها با تاج می غلظا
 مُطَاقٌ: عَتَمَل . تحمل پذیر
 مُطَوَّقٌ: محاط . احاطه شده
 -: بالبحر . محاط بدریا
 الحمام ال . کبوتر طوقی
 • طَوَّلَ لَهُ: اَمَلَهُ . مهلت داد
 -: له: امله کی بقع . تناب را ناگهان شل کرد
 ۵-: بله علی: صبر . بردباری کرد، شکیبائی خرج
 -: أطال: شند: تفسر . امتداد داد، دراز کرد
 - - - - - : مَدَّ . کشید، کش داد، تمديد کرد

طَالَ. اسْتَطَالَ: ضَعْفُ قَصْرِ. قَدْ كَشِدَ، بَلَدَشَدَ
—: —: امْتَدَّ طَوْلًا. دَرَا زَكْرَد، كَشِدَ

طَاوَلْ: مَاطَل. بَسْ اِنْدَاخْت، اَمِرِز وَفَرَا كَرْد
تَطَاوَلْ عَلٰی: اَمْتَدٰی. قَدْ عَمِدَ كَرْد، دَسْت دَرَا زَمِ كَرْد
طَاوَلْ: مَاطَل. مَادَامْ كِه چَنین كَرْد، مَدَّ قَهَا چَنین كَرْد
طُولُ: ضَعْفُ قَصْرِ اَوْ عَرْض. دَرَا زَا
—: اِرْتِفَاع. بَلَدَمِ، اِرْتِفَاع
—: الْقَامَةُ: عُلُوٌّ. بَلَدَمِ قَدْ، بَلَدَمِ بِالَا
—: الْاَنَانَةُ: صَبَر. شَكِيَا، بَرْد بَارَمِ، كَنْدَشْت

—: الْبَصَرُ. دَوْر بِنَفِی
—: الْيَوْمُ: كُلُّ الْيَوْمِ. هَمْدُ رُوزِ، تَمَامِ رُوزِ
—: مَا: طَالَمَا. مَادَامْ كِه، تَا وَفَقِ كِه
خطا —: (فِي الْمِفْرَانِيَا). دَرَجَه طُول
—: عَلٰی —: طَوَّالِي: رَأْسًا. رَاسْت، مُسْتَقِيم
—: عَلٰی —: حَالًا. فَوْرِي
—: عَلٰی —: بِلَا انْقِطَاع. بِه دَرَنَك
—: عَلٰی —: الشَّامِي. سِرَاسِرْ كَنَارَه
طُولَا: بِالطُولِ. اَز دَرَا زَا، اَز طُولِ
طَوَّلِي. وَاجِبَه بَطُولِ —: جُغْرَافِيَا
طَوَّل: اَبُو- سَاقِ. مَرِغْ بَا بَلَدَه
طَوَّلَا: مَدَوْد. آفَشُخُورِ —: جُغْرَافِيَا
—: مَرِبَطِ الدَّابَّةِ. آخُورِ

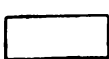
طَوَّلَا: اَرَجَلَ خَشِيَّةً طَوْبَةً. چَوْبَا بَلَدَه
—: اَلْحَطُّ الطَّوَّالِي (فِي سَكَا اَلْحَدِيدِ). خَطَّ آهَنْ سَرَسَا رَمِ
—: قَنَارِ طَوَّالِي. قَطَارِ مُسْتَقِيمِ
طَوَّل: ضَعْفُ قَصْرِ اَوْ عَرْض. دَرَا زَا، كَشِيدَه
—: مَطْوَل. خِيَلِي دَرَا زَا
—: الْاَنَانَةُ اَوْ الرُّوح. آدَمِ بَرْد بَارِ، شَكِيَا
—: الْبَاعُ. زَرَنَك، تَوَانَا، قَابَلِ
—: الْيَرِيقُ اَوْ الْفَتَنَةُ (كَالْقَطَنِ). بَنَبَه دَارَا مِ الْيَانِ بَلَدِ
—: الْعَمْرُ. سَاخُورِدَه، پِيرِ
—: الْقَامَةُ: مَدِيدَهَا. بَلَدِ بِالَا
—: الْبَسَانُ. كَسْتَاخ، بِه اَدَب، زَبَانِ دَرَا زَا
—: النَّفْسُ. بَلَدِ نَفْسِ
—: الْيَدُ: سَارِقِ. دَوْدِ

وقت —: مَدَّة طَوْبَةٍ. زَمَانِ دَرَا زَا
بَحْرَالِ. (فِي الْعَرُوضِ). بَحْرُ طَوِيلِ (دَرِ عَرُوضِ)،
طَوَّالِ: تَنْفِيعُ. فَايْدَه. سَوْد، بَدْر وَ خُورِ
—: طَوَّالَةُ: قَدْرَةُ. نِيرِي، تَوَانَا
—: نَبِهْ اَوْ تَحْتَه. بِيَهْرِدَه. بِه فَايْدَه
اُمُوال طَوَّالَةُ. دَارَا زَا بِيَاَرِ

طَوَّالَةُ: خِيَوَانِ (نَظْرُ خُونِ)
—: مِيزِ، سَفَرِه
طَوَّالِ: بَا زَمِ تَحْتِ نَزْدِ —

طَوَّالَةُ: حِجَارَةُ اَلِ. مُهْرِ بَا زَمِ
طَوَّالَةُ: كَنْدَا. دَر تَمَامِ مَدَّتِ
طَوَّالَةُ: تَطْوِيلُ: ضَعْفُ تَقْصِيرِ. بَلَدِ كَرْدَنِ، دَرَا زَا كَرْدَنِ
—: —: مَدَّةً. كَشِشِ دَاوَنِ
اِسْتَطَالَ (فِي الرِّيَاضَةِ). اِفْزَايشِ
اَطْوَلُ: اَكْثَرُ طَوْلًا. دَرَا زَا تَرِ
تَطْوِيَةُ. تَنَكِه
مَطْوُولُ: طَوِيلُ جِدًّا. خِيَلِي دَرَا زَا
—: ضَعْفُ مَقْصَرِ. اَمْتَدَا دِيَا فَا نَه
—: مُنْتَنَدَ. كَشِيدَه شَدَه
—: مَسْبَبِ. رُورِدَه دَرَا زَا

مُسْتَطِيلُ: طَوِيلُ. دَرَا زَا نَا
—: الشَّكْلُ. نِگَاَرَه مُسْتَطِيلِ —
طَوَّلُونَا نَه: وَشَقِ (نَحْوَالِي وَطَلِ). تَنْ
طَوْمَارِ (فِي طَمْرِ)
طَوَّي: ضَعْفُ تَنْشَرِ. نَا كَرْدِ، بِيَجِيدِ
—: الْبَثَرُ: بَنَاهَا بِالْمَجَارَةِ. دِيَا رَه چَاه رَا سَنَدِ چَنین كَرْدِ
—: الْبَلَادَةُ: قَطْعُهَا. پِيَمُود، زَبَر بَا كَزَا دَرْدِ
—: اَلْحَدِيثُ: كَحْتَه. پُوشِيدَه دَا شَتِ
—: كَشَعَه عَلٰی: اَخْشِ. چَهَا نِ كَرْدِ
—: مَحِيْقَه: هِمْرَه. دَسْت كَشِيدِ، دَلِ كَرْدِ
طَوَّي: اَطْوَي: جَاعَ. مَحْمُوتِ كُوسَنَدِ شَدِ
تَطْوَيِ الثَّمْبَانِ: تَحْوَيِ. مَارِ حَلْمَتِ زَدِ، چَنَبِرُودِ

طَوَى: جوع . کرسنگی

علی الـ: بلا اسکل . روزه

طَوَى: بَطَوَى: بَنَتِي . تاشدنه ، خم شدنه

طَوَى: انطوائی: لایتم الا بنسه . خود پرداز، خورده

طَوَوَيْتَ: انطوائیة . نری ، قابل انطاف

طَوِيَّة: ضنیر . وجدان ، ذمه

سليم الـ: ساده دل

طَوَايَة: مقلاد . ماه تابه

طَيَّ: نَسِي . تاشونده

البئر . استر کردن بدنه چاه

في - هذا: مننه . پیوست ، ضمیمه

تحت - الکتمان . درخفا ، پنهان

طَبَة: نَسَبَة . پیچ ، تا

طَبَة: نَبْطَة . قصد ، نقشه

مَطْوِي: مند منشور . بسته ، پیچیده

مَطْوَى: مَطْوَاة: مِرَاة . چاقو، چاقوچی

طَبَب: عَطَر . عطرزرد

الطعام . چاشنی زد، خوشمزه کرد

الحر . معطر کرد

خاطرهُ: شَجَعهُ . تزیین کرد، ترغیب کرد

خاطرهُ: هدَاهُ . آرام کرد، آرامش بخشید

اللفتنی . برای آوازه خوان کف زد، تحسین کرد

شغی . خوب کرد ، درمان کرد

أَطَابَ: جله طَبَا . پاکیزه کرد

طَابَ: کان او صا طَبَا . خوب بود، خوب شد

لَدَ: مطبوع بود ، دلپسند بود

له: راق له . نظرش را جلب کرد، چنگ بدل زد

نضج . میوه رسید

المریض: ناب. شلی . بهبود یافت، خوب شد

— قلبه و ست نسه: انسه . شاد شد، احساس کرد

— عیشه . از خوشیهای زندگی برخوردار شد

— عنه نفساً: تَرَكَ . دل کرد، دست کشید

استطَبَّ العی: وجهه طَبَباً . دوست داشت

طَوَّبَ: قَبَّطَ . دعاء خیر کرد، برکت خواست

طَوْبِي: حَفْطَة . خوشی ، سعادت ، برکت

— فردوس . بهشت . میمنه

طَابَة: حَمَر . شراب

— جیرة العظام المكسورة . تخریج کشته

— مصرب السكره . چوکان

طَبَب: عَطَر . بوی خوش ، عطر

جوزة الـ . جوز بویا ، جوز هندی

زجاجة الـ . شیشه عطر

عن — خاطر . با حسن نیت ، با کمال خوشوقتی

طیوب: روائح عطریة . عطریات

اطالیب: اشیاء طَبَبَة . چیزهای لطیف و قشنگ

ما اطمیناً . چقدر خوب است

طَبَب: حَبَّاد و حَسَن . خوب ، نیکو

— حسن (من الحال او الکیفَة) . بسیار خوب

— مافسی . تندرست ، سالم

— لذیذ . گوارا ، خوش مزه

— الخلق . خوش اخلاق

— الراحة . خوشبو

— القلب . خوش قلب ، مهربان

— النفس . خوششمن ، خوش طبع

طَبَبَة: جودة او حَسَن . خوبی ، نگوئی

طَبَب: ریح الشمال . باد شمالی

طَبَب: متطبی: متطبی (راجع مثل)

طَبَب: ضَبَّح . از دست داد ، کم کرد

طَبَب: أَطَارَ . پرواز کرد ، پرواز داد

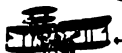
— الطیلة . باد باده هوا کرد

— رَآهُ: اطاعه . سرش را برید ، گردنش را زد

طائر: صبح في الهواء . پرواز کرد ، پرید
 — الصبغ: انقصر . فطرس شد ، شهرت یافت
 — عقله: فقد صوابه . عقل از سرش پرید ، دیوانه شد
 — طائره: غضب . خشم کرد ، از جا در رفت
 — الیه: اسرع . شتاب کرد ، دوید
 — ست الطیارة: قامت . هواپیما بلند شد ، برخاست
 طائره طارة (في طور)
 تطير بالشيء: وثق . بفال بد گرفت
 تطاير: استطار: تفرق . پراکنده شد
 طير: طائر: كل ذي جناح من الحيوان . پرند
 — ذباب . مکس
 طبران: ركوب الهواء . هواپیمائی
 — سلك الهواء . هوانوردی
 — السير في الهواء . پرواز
 طيرة: علامة شوم . خبر بد ، نشانه فال بد
 — واحدة الطيور . پرند ماده
 — ذبابة . يك مكس
 طيَار: الذي يطير الطيارة . خلبان
 — اسم الفاعل من «طار» . پرواز کننده
 — سربع الزوال . زود گذر ، ناپایدار
 — متبعثر . متعبد . بخار شده ، فرار
 طائره: طيارة . مركبة هوائية . هواپیما ، سفینه هوا
 — ذات سطح واحد
 هواپیما يك باله
 — ذات سطحین . هواپیما دو باله
 — سحابة او شرعية . هواپیما بی موتور
 — صاروخية (انظر صرخ) . هواپیما موشک افکن
 — حوامة (انظر هليكوبتر) . هلیکوپتر
 — نفاثة . هواپیما جت
 — مائية . هواپیما دریائی
 — الصبيان . راية شادن ، بادبادک
 هطاري: غير دائم . موقت
 خادمة . زن مزدور ، خدمتکار موقت

طائر: واحد الطيور . پرند
 — ساج في الهواء . مرغ هوا
 — في الهواء . بالدار
 — الصيت . نامدار ، مشهور
 علم الطيور . پرند شناس
 طائره عمودیه او حوامه . هواپیما عمودیه
 مطار: حظيرة الطيران . فرودگاه
 — مطير: طایس . سبک مغز ، جلف
 — مستطير: منفر . پراکنده
 — منشاء . آدم بد بین
 طینش: طیشان . شنایکار ، بیباکی
 — خفة العقل . سبک مغز ، نادانی
 طاش من الغرض . جهد اصابت نکرد
 — اخطأ . نخورد ، خطا کرد
 — خف و تزق . سبک مغز کرد ، به فکر کرد
 طائش: نزع . به فکر ، به پروا ، نادان
 — علی غیر مدعی . به مرام ، به مقصد
 — ارعن . به فکر
 طیش: اسم طائر . مرغ کتان
 طیطوی: اسم طائر . بلوه
 (نام پرند)
 طیف: خیال . خیال ، شبح
 — النور . صورت خیال ، نمود
 — شمس . طیف شمسی
 الفرق الطینی: طیایف . طیف بین
 طیایف الکثرة . طیف بین بزرگ
 و طیایف . قابل دیدن با طیف بین
 طاف خیاله: جاء في النوم . در عالم خواب نمایان شد
 طین الحائط: طلاء بالطين . دیوار را سفید کرد
 — لطح بالطين . کاهگل مالیدن
 طین: تراب بمزج باه . گلی
 — ملاط مونة . ساروج
 — خزفي . خاک چینی

٥- اوکاس البيض . جاء تخم مرغ
- : خرطوشه . فشك
- : حله . چگونگی ، رویداد

- زمان او مکان (فی النحو) . ظرف زمان یا مکان

- ظرافة : کسابة . فریبندگی ، شایستگی

- : - : ذکا . هوش ، زیرکی

ظروف : احوال . اوضاع و احوال

- مخففة . جهات مخففة . موجبات مخففة

- مشددة . موجبات مشددة

ظرفي : مختص بظرف الزمان او المكان . وابسته بظرف

بیتة او دلیل - : اماره ، قرینه یا ما

ظریف : کتبس . خوش محضر . لطیف ، باد

ظفر به وعلیه . پیروشد ، غلبه یافت ، چیره

- بمطلوبه : فاز . بدست آورد ، کامیاب شد

ظفر . أظفر : جمله بظفر . پیروز گردانید

ظفر الاصبع . ناخن ، ناخن آکشان

- الطیر او المیوان . حیثال

مقص الاطافیر . ناخن گیر

ظفر : نمش . غلبه . پیروزی ، نصرت ، کامیاب

ظفر . ظافر . مظفر . پیروز ، فاتح

أظفور : ظفر . ناخن ، ناخن آکشان

- نباتي : سبک نباتي . ریشه پیچیده

ظلال (فی ظلال) : غلام (فی ظلم)

ظلف : ظفر المیوان البقر . سم شکافه حیوان

من ذوات الاطلاف . سم دار

ابو اطلاف :

خیزر الارض

خوک مورچه خوار

ظلل . أظلل : القی علیه ظله . سایه آفکند ، سایه

- : - : ستر . پوشاند ، سایه دار کرد

٥- المقعد : تنفیخ . زیرطاق

٥- ارمني . کل ارمني

٥- احوائي . خاک نور

٥- ارض . زمین زراعتی

زاد فی البنة . آتش را دامن زد ، قوز بالا قوز شد

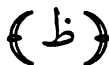
طیان : الذي يعمل الطین الی البناء . ناره کنس

طیهوج : طاو . تیهو

بافرقره

طیهوج : طاو . تیهو

بافرقره

٥ طایبط و طیط و طیطیة الخ . محرف ضایط وضبط
وضبطیة الخ (فی ضبط)

٥ طبط : دخل . کل . کلش . باطلاق

طبی : غزال (اسم النوع) . آهو

- عربی : افسر . آهو عربستان

- : ذکسر الغزال . آهو نر

طبیبة : أنثی الغزال . آهو ماده

ظربان : مرسته منته . راسو یا موش خرما که بوم بدید

ظرف : ظرف . حجره کالموآن (او هو) . سنک چماق

الطور او المشر الظرفانی او الظرفی . حصار سنک چماق

ظرف : کان ذکیا . باهوش بود ، زرنگ بود

- : کان کینسا . زیرک و زیر دست بود

ظرف : ذین . آراست ، زینت داد

٥- : غلف . پوشاند ، درپاکت گذارد

ظرف . نظارف . ظرافت نشان داد

استظرف : هدیه ظریفا . زیبا شمرد ، پسندید

ظرف : و ما . کاسه ، جا

- : غلاف . پاکت

ظرف : و ما . کاسه ، جا

- : غلاف . پاکت

ظرف : و ما . کاسه ، جا

- : غلاف . پاکت

تَظَلَّلَ: استظلَّ ثالثی. در سایه چیزه نشست

ظِلٌّ: دام. دوام یافت، ماندگار شد
ظِلُّ النبی: خِلاله. سایه، عکس، چیز پرج

— الارض علی القمر عند الحسوف. سایه زمین بر ماه

— فی: سایه

— هندسی: سایه تمام خط تماس

— التمام: سایه تمام

تَقَلَّصَ ظِلُّهُ: در برونه فراموشی افتاد

ظِلِّیلٌ مُظِلٌّ: سایه دار

ظِلَّةٌ: خیمه، تشنه. چادر، سایبان

ظَلَبْتُ: تعبیر. تخفیف. چارطافه

مَظْلَّةٌ: شمیه. چتر. آفتابگیر

— واقیه: میبظطه. چتر بجات

جندی ال: چتر باز

عید ال (عند الیود): عید سایبان بند زده

ظَلَمَ: اساء ال. ستم کرد، بی عدالتی کرد

— جاز علی: سداد کرد

ظَلَمَ: أَظْلَمَ. تاریک کرد، تیره کرد

تَظَلَّمَ: شکا (من ظلم). شکایت کرد، دادخواهی کرد

إِظْلَمَ: وقع علیه الظلم. ستم دید، مظلوم واقع شد

ظَلَمَ: خدع عدل. بی عدالتی

— انتقاض الحق: جور. اساءه. جور، جفا

— عنف: بیداد، فشار

ظُلماً: جوراً. بناحق

ظالِمٌ: خدع عادل. ستمگر، جفاکار

— طاعت: بیدارگر

ظُلْمَةٌ: ظلام: خدع نور. تاریکی، تیرگی

بحر الظلمات: المحيط الأظلمی. اقیانوس اطلس

ظُلَامَةٌ: مَظْلَمَةٌ: ظلم واقع. جور، ستم، بی عدالتی

— — — شکوی من ظلم. شکایت، دادخواهی

ظَلَمَ: ذکر التمام. ستم مرغ نر

— مَظْلُوم: ستم دیده، ستم کشیده، آزار دیده

مُظْلِمٌ: خدع متبر. تیره، تاریک

— مظلم: ۵ ستم. تاریکی آور

ظُلماً: ظلماً: عکس. تشکی

ظَلَمَ: ظَلَمَان. ظالمی: طشان. تشنه

ظَلَمَ: عکس. تشنه شد

ظَلَمَ: افسوس. گمان کرد، خیال کرد

— حسب: پنداشت

— به: ظلمه. اظلمه: اتمه. بد گمان شد، قهقهه

ظَلَمَ: فسر. خیال، پندار

— تخمین: تخمین، گمان

ظَلَمَ: مَظْلَمَةٌ: ریه. شک. بد گمان، تردید

ظَلَمُونَ: سببی الظن. بد گمان

ظَلَمَ: مَظْلَمَةٌ: متهم

ظَلَمَ: بان. ظاهر شد، آشکار شد

— بدا: لاح. نمودار شد، نمایان شد

— انتصح: هویدا شد

— خرج: بیرون آمد

— حضر او جاء: حاضر شد، پیدا شد

— المرض: فشا. ناخوشه شایع شد

— البيت والجبل: علاه. بالا رفت

— علی: غلبه. غلبه کرد، چیره شد

ظَلَمَ: الصک المالیه. جبرود کرد، پشت نویسی کرد

ظَاهَرٌ: طاون. کلک کرد، یار کرد

أَظْهَرَ: یسن. نشان داد

— کشف: فاش کرد، پرده برداشت

— ابدی: نمایان ساخت

— أعلن: اعلام داشت

— أوضح: معلوم کرد، توضیح داد

تَظَاهَرَ بِالْأَسْرِ : اظہرہ . نمائش داد ، و نمود ساخت
 — القوم : تعاونوا . بیکدیگر کمک کردند
 — بكذا : اذماہ . اذعا کرد ، بخود بست
 تظاہروا : قاموا سظاهرة . نمائش دادند
 اِسْتَظْهَرَ عَلَى بَرٍّ : پیرزد شد ، غالب آمد
 — به : استعان . کمک گرفت ، یارم خواست
 — العرس . حفظ کرد ، از بر کرد
 ظہر : ما بقابل البطن . پشت
 — الشيء : سطحه . سطح . رو
 — الشيء : قنأه . قیمت خارجی ، پشت
 — المركب : سطحه . عرشہ کشتی
 ۵ — : حديد مسكوب . جدن
 على — القلب او اللسان . از بر ، از حفظ
 ظہر البطن . وارونه ، سرورہ
 بين ظہر انہم . در میان آنها ، میانہ آنها
 ظہر . ظہیرۃ : منتصف النهار . نیمروز ، ظہر
 بعد الـ . بعد از ظہر
 قبل الـ . پیش از ظہر
 ظہارۃ النوب : غیر طاعت . روئے لباس
 ظہاری . مربوط بہ عشاء مخالی
 خلبۃ ظہاریۃ . حضورہ بنی عشاء مخالی
 ظہور : ضد اختفاء و نجاب . نما ، نمود ، صورت
 حُبُّ الـ او التظاہر . خوردنمائے ظاہر
 ۵ ظہوروات : و قتی . موقتی
 ظہیر : معین . یار ، مددکار ، کمک
 ظہیرۃ : ظہر . نیمروز
 ظاہر : باد . نمایان ، نمودار
 — واضح . آشکار
 — خلاف الحقیقی . صوری . صورتی
 — ضد داخل او باطن . بروئے
 — البلد : خارجہا . اطراف شہر ، حول و حوش

في الـ . على ما يظهر . از قرار معلوم
 في الـ . ظاهراً : سودياً . ظاهراً
 من الـ : من الخارج . از بیرون ، بظاہر
 ظاہري : خارجی . خارجی
 — : سطحی . بروئے
 مذهب الظاہریۃ . پیروان عقیدہ اصالت عرو
 ظاہرۃ : منظر . صورۃ . پدیدہ ، عارضہ
 — جوئے . حادثہ ہوائے
 — غلبۃ اولیئہ . پدیدہ ، اثر طبیعی
 ظواہر الحیاء . پدیدہ ہائے زندگی بشر
 علم الظواہر الجویئۃ . هواشناسی
 اِظْهَار : کشف . فاش سازہ
 — : ضد اخفاء . آشکار کردن
 — : اعلات . اعلام
 — : عرض . نمائش
 ۵ تطہیر المسکوک المائتۃ . ظہر نویسی
 مَظْهَر . منظر ، نما ، بیرون
 — : منہد . منظر . پدیدہ ، نمود
 مَظاہر الحیاء . تجلیات زندگی
 مَظاہرۃ : ممانۃ . کمک ، پشتیبانی ، یارم
 — : نظارۃ . اجتماع احتجایی . تظاہرات ، دمو

(ع)

• عائلة (فی عیل) • عاب (فی عیب) • طات (فی عتو)
 • طائق (فی عتق) • طك (فی عین) • عاج (فی عوج)
 • علاء (فی عود) • عاب (فی عدو) • علاء (فی عود)
 • علاء • عار (فی عیر) • عار و عارۃ (فی عری)
 • عارض (فی عرض) • عارك (فی مرك) • عریۃ (فی عور)
 • طو (فی عوز) • عازب (فی عزم) • عاس (فی عوس)
 • طاش (فی عیش) • طشر (فی عثر) • عاصفة (فی عصف)
 • عاصمۃ (فی عصم) • عاف (فی عیف) • عافاك و
 • عافیۃ (فی عفو) • عاق (فی عوق) • طق (فی عتق)
 • عاقب (فی عقب) • عاك (فی عول) • علو (فی علو)
 • عاکۃ (فی عول) • عالج (فی علاج) • عام (فی عوم)

عام (في عم) عامل (في عمل) عامّة (في عون)
 عامی (في عی) عامد (في عمد) عامر (في عمر)
 عامل (في عمل) عامه (في عوه) عاون (في عون)
 عایق (في عوق) عاین (في عین) عبّ (في عب)
 عبّا المیش : حشده و جهّزه . بیج کرد ، سپاه را آماده
 — : عیناً . آماده کرد ، فراهم کرد .
 — الشيء في الوعاء . عیسى . بر کرد ، گنجاند
 لا أعبا به : لا ابالي . اهیت نیدم ، اعتنائم ندارم
 ما یأبکم ربی . خدایم بشما حاجه توجه و اعتنائم دارم
 لا یُسبّا به . بی اهیت ، ناچیز

عبّ : حمل . سنگینی . بار ، وزن ، مسئولیت
 — الضربه . سنگینی مالیات ، بار مالیات
 — الاتیان . تعهد ، ناگزیری از تقدیم برهان
 أعباء عائلية . مسئولیت های خانوادگی

عبّاءة : رداء شرقی معروف . عبا

عُبّة المیش . بیج عوی

عبّ (لی عب) • عبارة (لی عب)

عبّ (عبّ الماء) • قبه . سرکشید ، زیاد نوشید
 عبّ : رُدن . بیج آستین

عُجَاب . یعُجوب : معظم السیل . سیلاب

عُبّث : خَلَطَ . درهم کرد ، با هم آمیخت
 عُبّث : لَمِبَ و هزل . باز کرد ، شوی کرد
 — بالشيء . بازپه گرفت

عُبّث : لَمِبَ و هزل . بازی ، شوی

— : باطل . باطل
 عُبّا : بُدّی . جهوده ، بوج ، بطور بیفایده
 عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد
 عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد
 عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

عُبّداً (او غیره) . خدا را پرستش کرد

مُبرِّعٌ عَمَّا فِي نَفْسِهِ . مقصود خود را حالی کرد
 [عَبَّرَ] عَنِ : عَسِبَ . در نظر گرفت ، برآورد کرد
 — العِي : اختیره و نظر فيه . پنداشت ، توجه کرد
 — الرَّحْلُ : اعتد به او کرمه . احترام کرد ، محترم شمر
 — به : انتظ . پند گرفت ، درس عبرت آموخت
 عَبَّرَ : عبور : قطع ، اجتياز . گذر ، مرور
 — — — مرور
 — التَّهَرُّبُ : از این بر بآغوی رودخانه
 عَبَّرَ بِنِيٍّ عَبْرِيٍّ (الحَسَّ او اللِّفَّة) . عبرانی (نژاد و زبان)
 عَبْرَةٌ : دَمْعَةٌ . قطره اشک
 عَبْرَةٌ : غَلَّةٌ . پند ، درس
 — : مثال رادع . درس عبرت
 عِبْرِيٌّ : مثالی . عبرت آمیز
 عِبَارَةٌ : تعبیر . شرح . توضیح ، شرح
 — : بیان . اسلوب التعبير . شیوه بیان
 — : جُمْلَةٌ صَغِيرَةٌ دَالَّةٌ عَلَى مَعْنَى . جمله کوچکی که افاده
 — (في الجبر) . سازش
 — : هِبَارَةٌ مِنْ كَذِبٍ . یعنی
 عُبُورٌ : اجتياز . قطع . عبور
 — : مرور . فوات . گذر
 عُرِّقَ قَبْالَ . (رای مرور النجوم والکواکب . عبور ستاره
 عِدَّ الْهَاجِرَةَ) از نصف النهار
 عَمِيْرٌ : رَائِعَةٌ طَيِّبَةٌ . بوی خوش
 — : گذرا
 — : مَارٌ . رهگذر ، گذرنده
 — : فَايَتْ . زائل . زود گذر ، ناپایدار
 — : سَيْلٌ . رهگذر
 عِبْتَارٌ : احترام . آبرو
 — : اعتدال . قدر
 — : خُصُوصٌ . ارزش ، حرمت
 — : شَتَّى إِلَى : مُتَعَدِّدٌ . درخور توجه ، شایان ملاحظه
 — : شَتَّى إِلَى (اي الاحترام) . قابل احترام
 — : اِعْتِبَارٌ (في القضاء) . اعاده حقیقت

تعبیر: شرح . روشن سازی، بیان
 —: اِنَاءَةٌ . ادا، اظهار
 لا یمكن الـ عنه . بیان نکردی، ناکفندی
 و تبیر آخر . به عبارت دیگر
 معتبر: يستحق الاعتبار (الاحترام) . درخور احترام
 —: یُسَدِّدُ به . شایسته ملاحظه، مهم
 معتبره: مُعْدَبَةٌ . قایق، کرجی
 عَبَسَ: قَطَبَ وجهه . گزافه بنظر رسید، اخم کرد
 —: عَبَسَ الوجه: کلاه . ترش رویی کرد
 قَبَسَ وجهه: قطبه . چنین به پیشانی انداخت
 عَبَسَ، عُبُوسٌ، عُبُوسَةٌ . ترش رویی، اخم
 عُبُوسٌ، عَبَاسٌ: ضد متبسم . ترش روی، اخو
 —: —: متعجبم . کثیب . گزافه، دلنات
 عَبَطَ: اِعْتَبَطَ الامر: فله اعتباراً . هینطور انجام داد
 سرسره کار کرد
 —: —: حَضَنَ . در آغوش گرفت، بسینه چسباند
 —: مَبِیْطٌ: هیت . نادان، احمق، بی شعور
 اِعْتَبَاطاً: عَنَوا . با تسلیم به پیش آمد، چشم بسته
 —: قَبَسَ النُوبَ والجلد . باد کرد، بانهن افتاد
 متعجب: متنتخ رغو . باد کرده، شل و ول
 عَقِیَ المکانَ بالطیب او الدخان . از بوی خوش یا دود پر
 —: الطیبُ به: لُزِقَ . معطر بود
 عَقِیَ . عَاقِبَ: فَاخَ . دارای بوی تند
 عَقِیَ . عَاقَ: حَقِیَ . خوشبو
 —: عَقَبَةُ مَدْرَ . فشار روی سینه
 —: حَشَنَةُ الهَوَا . احساس خفگی، اختناق
 عَقِرَ: مَسَكَنَ الجنَ . سرزمین پریان
 عَقَرِيٌّ: نَابِغٌ . دارای هوش زیاد، فوق العاده
 انسان — . آدم فوق العاده
 مَقَرَّةٌ: نَبِوغٌ . برحسگی

عَمَّسَ الرجلُ: أَخَذَهُ بِالشَّدَّةِ وَالْعَفْ . بَدَتْ رِفَارُهُ

۵- : فَاوَمَ . بَايَدَارِي كَرْد . اِيستادگي كرد

عَتَقَ عَتَقَ: صَارَ عِتْقًا . كَهَنه شَد

عَتَقَ الخمرَ: شَرِبَ جَاافًا . كَهَنه شَد

۵- : أَعْتَقَ: حَرَّرَ . آزَاد كَرْد

۵- : - : أَخَذَ سِيْلَهُ . رَهَا كَرْد ، بَاخْتِيَار خُوْد كَرْد

۵- : - : الْبَدَّ . بَنَدَه رَا آزَاد كَرْد

عَتَقَ الخمرَ: شَرِبَ رَا كَهَنه كَرْد

عَتَقَ: تَحَرَّرَ . رَهَا سَازِي ، آزَادِي

— : الْإِفْءَاءَ . آزَادِي بِرِدْكَان

— : عَتَاةٌ: قَدَمٌ . كَهَنِي ، دِيَرِيگِي

عَتَقَ: قَدِيمٌ . كَهَنه ، قَدِيْمِي ، بَاسْتَانِي ، اِثْر بَاسْتَانِي

— : مُعْتَقٌ: مَعْتُوقٌ . آزَاد ، رَهَا ، رَل

عَتَقَ: مُعْتَقَةٌ (حَرٌّ) . شَرَاب كَهَنه

عَاتِقٌ: كَعْفٌ . شَانَه

— : مُعْتَقٌ: مَحَرَّرٌ . آزَاد كَنْدَه

— : الْجِسْلُونُ . تِيَر بَزَرَك وَ عَمُودِي ، شَاه تِيَر

أَخَذَ عَلَى مَانَتِهِ . بَعْدَه تَكْرَفَ ، مَسْئُولِيَت جَمِيْزه رَا قَبُول كَرْد

الْقِي عَلَى مَانَتِهِ . اَوْرَا مَسْئُول قَرَار دَاد

خَمِيْر مَشْقُوعٌ: شَرَاب جَاافَادَه

عَتَقِي: اسْكَاك (انظُر سَكْف) . بَنَدَه دُوْر

عَتَلٌ: حَلٌّ . حَلَّ كَرْد ، بَدُوْش كَرْد

عَتَلَةٌ: دِيْلِمٌ ، اَهْرَمٌ

۵- : مَرِيْبَةٌ: نَقْلُ جَانِعٍ وَ حَقَابِ السَّافِرِيْنِ

وَ اَكُوْنُ قَرَشَه ، بَارَكْش

عَتَالٌ: خَشَالٌ: قَتِيَالٌ . بَارَبَرِ

عِتَالَةٌ: بَارَبَرِي ، حَالِي

عَتَمَ عَتَمَ: أَعْتَمَ: أَبْطَأَ . تَأْخِيْر كَرْد ، دَرَنَك كَرْد

عَتَمَ: عَتَمَ: أَظْلَمَ . تَارِيَك كَرْد ، تَارِيَك شَد

عُتْمَةٌ: حَجَرَةٌ زَيْتُونِيَّةٌ . دَرَخْت زَيْتُون بِيَا بَانِي

عَبَلٌ: نَسِيجٌ صَوْبِي . بَارَجَه پَشِي

عَبَلٌ: قَطْعٌ . بِرِيْد

— : رَدٌّ . پَس زِد ، رَا نَد

عَبَلٌ: ضَخْمٌ . قَنَدَه دَارَشَد ، بَزَرَك شَد

عَبَلٌ: ضَخْمٌ . بِيَا رِ بَزَرَك ، كَلَان ، كَنْدَه

عَبَلٌ: اِثْلٌ (نَبَاتٌ) . دَرَخْت كَز

عَبَالٌ: وَدَّ جَبَلِي . سَكَلِي سَتَرَن خُوْد رُو

أَعْبَلٌ: حَجَرٌ اِمْبَلٌ: جَرَانِيْت . سَنَك خَا رَا

عَبِي المَيْسَ: عِبَاهُ . بِيْج كَرْد

الشيء في الوفاء . بِر كَرْد

۵- : حَتَّى . بَار كَرْد

عِبَاةٌ: عِبَاةٌ . عِبَا

عِبَاةٌ: مَلٌ . سَلَا ح بِر

۵- : الْعَقْدُ: تَعْمِيْلِيَّة خَشِيْئَةٌ

يُفْنِي عَلَيْهَا تَالِيْفَاتُ مَارَوْنِ

عِبَاةٌ: خَشِيْئَةٌ لِبْنَاءِ

جَوْبِ بَيْتِ رَا حِ سَاخْتَا ن

مِيْر (فِي عَمَلٍ) . حَيْطٌ (فِي مِطٍ) . عَتَالٌ (فِي عَمَلٍ)

عَتَبَ (عَلَى) . عَاتَبَ: لَامَ . سَر زَنَش كَرْد ، نَكُوْش كَرْد

تَعَاتَبَ الصَّدِيقَانِ . رُو دُوْست يَكْ دِيْگَرَا سَر زَنَش كَرْد

عَتَبَ: أَبْطَأَ . دِيَر كَرْد ، تَأْخِيْر كَرْد

۵- : بَابُهُ: دَخَلُهُ . اَزْ آسَا نَد دَر گِذَشْت ، دَاخِل خَا نَه

عَتَبَ: عَتَابٌ: مُعَاتَبَةٌ . سَر زَنَش ، نَكُوْش ، سَر كَرْد

عَتَبَ الْبِنَاءَ: عِلَاضَةٌ تَحْمِلُ حَائِطَ . جَوْب حَال

عَتَبَةُ الْبَابِ السَّخْلِي . آسَا نَه . دَر گَاه

— : الْبَابُ الْعَلِيٌّ . سَنَك سِرْدَر

— : سَلْسَلَةٌ . بِلَه ، بَا يَه ، نُوْد بَان

عَتَدَ: تَعْمِيْلًا . آمَادَه شَد ، مَهْيَا شَد

عَتَادٌ: مَا أُعِدَّ لِأَمْرٍ مَا . سَا زُوْرَك ، لُوْازِم ، اِصْبَاب

عَتَدَ: حَاضِرٌ: مَهْيَأٌ . آمَادَه ، حَا ضَر

— : قَرِيْبُ الْحَدُوْثِ . دَر شَرَفِ وَ قُوْع ، شَدْنِي

عَتَدَ: حَاضِرٌ: مَهْيَأٌ . آمَادَه ، حَا ضَر

— : قَرِيْبُ الْحَدُوْثِ . دَر شَرَفِ وَ قُوْع ، شَدْنِي

عَمَّة: ظُلْمَة. تَارِيك، تَارِيك، تیرگی

عَنَامَة: حَنَة شغوف. تیرگی، ماتی

مُتَم: مظلم. تَارِيك، تیره

عَنَة: نَقَس عَقْل. سَبك مغرشد، سفید شد

عَنَة: عَنَة. عَنَاهَة. سَبك مغزی، سفاهت، کورگی

مَعْنَوْه: ناقص العقل. سَبك مغز، نادان، سفید

عَنُو: غَنِي: استکبار. تَكْبَر، جَوْر، ستمگری، گشایی

عَنَّا: ظلم کرد، ستم کرد

نَعْنَى: عَمَى. نافرمانی کرد، گردن کشی کرد

عَات: مستکبر. ستمگر، ظالم، پرهم، گشاخ

—: قَوِي. شدید. سخت گیر، دیوانه، ازجاد رفت

بَلَغ من المر عَنِيًا. سالخورده شد، فروت شد

عَتِد (في عتد) عَتِيق (في عتق)

عُث: سوس (واحدته عتة). بید لباس

مَعْشُوث: فيه عُث. دارای بید

—: أَكْله العُث. بید زده، بید خورده

عَثَر: زَلّ وسقط. لغزشید و افتاد، سکنده ری خورد

—: على الشيء: وجهه انقلاب. یافت، پیدا کرد

—: على: اكتشف. کشف کرد، بدست آورد

—: به الزمان. روزگار برخلاف مراد او شد

—: جدّه. دوران خوشبختی او پایان یافت

عَثَر. أَثَر: جله بثر. لغزش داد، لغزش اند

اثر علی: دل علی. راهفانی کرد، رهبری کرد

عَثَرَة: سقطه. سقوط

—: زَلّة. لغزش

حیر —: وثار. سستی که باعث لغزش شود

عَشِير: تراب، مجاج. گرد و خاک

ظَهائر. بخت بد

عُثْمَانِيّ عثمانی

عَثَى. عَثَا: ارتعك. مرتکب کار بد شد

عَجّ عَجاج (في عجج)

عَجِبَ له و منه. تعجّب واستعجب منه. تعجب کرد، بهنگ

أعجب. أعجب. به حیرت آمدن، متعجب شدن

—: تَرّ و ارضی. راضی کرد، خوشنود

عَجِبَ العی. مورد پسندش قرار گرفت

أعجب به. پسندید، نظربار خوب پیدا کرد

—: بنفشه. خوربین بود، خوربین بود

عَجِب: زهو و عجب. خود بینی، غرور، تکبر

بینه عجبا بکذا. میبالد، فخر میکند

عَجِب. تعجب. تخر، شکفت، حیرت

لا — ۱۰. جاء تعجب نیست

بالا. عَجِبَ. ای شکفت. احمق در شکفت انگیز

لا یجبه العجب. مشکل پسند است

عَجِيب. عَجَاب: مدح. شکفت آمیز، حیرت انگیز

—: يدعو الی الاعجاب. دلپسند، ستورنی

—: عجائبی. بآتی بالمعجزات. اعجاز آمیز، معجز

عَجِيبَة: معجزة. اعجاز، کار خارق العاده

مُعَجِب: يدعو الی الاعجاب. قابل تحسین

—: به: فقور. سرفراز، مقفخر

—: بدان او بنفشه. خوربین، خود پسند

عَجِج: اثار. برانگیخت، برپا کرد

—: البيت من الدخان. خانه را از دود پر کرد

عَجّ: صاح و دفع صوته. داد کشید، داد زد، نعره

—: المكان بکذا. مزدهم شد، پرشد، فشار آمد

عَجّ. عَجِج: صياح. داد، فریاد، نعره

عَجَاج. عَجَاجَة: دخان. دود

—: غبار. گرد و خاک

عَجُوزَة: امرأة مُسِنَّة . پیرزن

۵- قضیب داخل عند تقاطع الخطوط المدببة . خط داخل دره

عَاجِز: ضعیف . ناتوان . پیرنه ، دروازه آهن

۵- مُقَدَّ: زمین گیر

۵- هَرَم: واهن القوی . سالخورده و شکسته

۵- عن کذا . ناتوان از انجام ...

۵- اعمی: ضرو . نابینا ، کور

مُعْجِز: عجیب . شکفت انگیز

مُعْجِزَة: اعجوبة . اعجاز . کارخارق العاده

عَجَفَ نَفْسُهُ عَنْ: خودداری کرد ، دوری کرد

۵- أَعْفَى الدابة: مهلک . چار بار الاغر کرد

عَجَفَ: هزل و ضعف . لاغر شد ، باریک شد

عَجِيف: هزل . لاغر ، نزار ، پوستی

عَجَلَ: عَجَلَ: استعجل: اسرع

شتاب کرد ، مجله کرد ، شتافت

۵- استعجل: استعجل: شتابان ، داد

۵- الامر: تسلیع کرد ، برسرعت افزود

۵- له من الثمن کذا: بعیانه برداخت

۵- علیه: روانه کرد ، زود انجام داد

عَاجَلَ: سبق: پیشی گرفت ، پیشدستی کرد

عَجَلَ: مُسْرِع: تند ، شتابان

ولد البقرة: گوساله

عجل (او الجاموسة)

۵- البحر: سگ ماهی ، خوک آبی

عَجَلَ: عَجَلَة: استعجال: سُرعة: تند ، شتاب

عَجَلَة: تسرع: شتابزدگی

دست پاچی

۵- دولاب چرخ

۵- درآچه (انظر درج): دو چرخه

۵- عرته: ارابه ، کاری ، دورنگه

۵- موبلیا: غلطک صندلی

عجل: عجل: عجل: تند ، سرعت

عَجَّاج: صَبَّاح: دارد بیدار کن ، پرسرود صدا

ال: وانی: طائر مائي: مرغ دریاچه

عَجَّة البیض: نیمه ، خاکینه

عَجَرَة: تنوب: تورم . برآمدگی

عَجَر: لم یَنْفَج: کال ، نارس

عَجَرَة و بَجَرَة: حبها و زشتهای او

عَجَرَة: عقده: گره

۵- درنة: برآمدگی

عَجُور: قفوس: کنبزه ، خربزه سبز

عَجَرَة: تکبر: غرور ، جاه فرشی

۵- الجنوة فی الکلام: درشتی ، تند ، به ادبی

تَعَجَّرَ: تَكَبَّر: خودبین شد ، تکبر کرد

مُتَعَجِّر: متکبر: خودبین ، مغرور ، گردن کش

عَجَزَ عَنْ کذا: واماند ، ناتوان شد

۵- کان ضعیفاً: ناتوان بود

عَجَزَ: عَجَزَ: صار و صیر عَجُوزاً: پیر شد یا پیر کرد

۵- أَعَجَزَ: صبره عاجز: از کار انداخت ، ناتوان کرد

۵- نَقَصَ: کم شد ، کاسته شد

۵- أَوْفَقَ النُّو: از رشد باز داشت

أَعْجَزَ فی القول: بسیار خوب صحبت کرد ، در گفتار اعجاز کرد

عَجَزَ: ضعف: ناتوانی ، سستی

۵- قَصُور: کوتاهی ، واماندگی ، در ماندگی

۵- نَقَصَ: کمبود ، کسری

۵- عَجَزَ: مؤخر النبی: او الجسم: قیمت عقب هر چیز

۵- بیت الشعر: نیم بیت دوم ، مصراع

عَجَزَ: عَجُوز: کبر السن: سالخوردگی ، پیری

عَجَزَة: آیه: اصغر الاولاد: کوچکترین فرزند

عِجَارَة: ارداف مستطرفة: فریاد که سابقاً

زها از زربلاس بگریختی بشنید

عَجُوز: امرأة مُسِنَّة: پیرزن

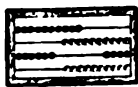
۵- رجل کبير السن: مرد سالخورده ، پیر زال

عُجَلَّةٌ: ما حضر من الطعام. خوراك موجود بر سر سفره
 عَجَّالِي: لم العَجُول كشموس او لبثاني. كوشش
 عَجُول: مترشح. شتابزده، دستپاچه، به پروا
 — عَجِيل: مترع. شتابان، تند
 عَاجِل: ضد آبل. زمان حال، اکنون
 عاجلاً: حالا. فوری، بیدرنگ
 عاجلاً أم آجلاً: دیر یا زود
 عَاجِلَة: عطار الاکبرس. قطار تند رو
 مُعَجَّل: مستعجل. بستانم سرعت. فوری، بدون
 —: ضد مؤجل. پیشکی
 — مستعجل^۲: مترع. تند، باشتاب
 — ستمجة: قطار الركاب البطي. قطار مسافر بر عجل
 — بضاعة او شحنة —: قطار باربره سریع
 طریق —: مخصرة. — تخزیمه. راه میان بر
 — عَجَم: امتنم و اختبر. آزمود، امتحان کرد
 — أَعَجَم: فسر. توضیح داد، روشن کرد
 — انعجم عليه: استنبه. برایش مشکوک بود، الهام
 — عَجَم: فرس. ایرانیان داشت
 —: عَجَم: خلاف العرب. نژاد غیر عرب
 بلاد الـ: ایران. کشور ایران
 عَجَمَاء: بَهْمَة. زبان بسته، چاربا
 — عَجَبِيَّة: عمل مغفود بالسن. عمل انکشت پیچ بارغن
 — عَجَمَة (الجمع عَجَم): نواة. هسته
 — عَجَمَة: ابهام و عدم افصاح. پیچیدگی و ابهام
 — عَجَبِي: منسوب الی العجم. ایرانی
 — أَعْجَبِي: غریب. بیکانده، خارجی
 — أَعَجَم: اعمی^۲: لس بری. نژاد غیر عرب
 —: اخرس. لال، زبان بسته، گنگ
 —: غیر فاعل. به عقل، غیر ناطق
 حیوان —: جانور، حیوان زبان بسته

مُعْجَم: مُبْنَم. پیچیده، دشوار، سرشته
 —: قاموس. فرهنگ، کتاب لغت
 حَرْف —: منقوط. علیه نُقْط. حرف نقطه دار
 حروف الـ: الفباء
 — عَجَن: إعتجن الطعین. خرد کرد، مالش داد
 — عِجَان (فی التشریح): مقعد
 — عَجِين: عَجِينَة. خیر
 عَجِينَة^۲: (جمعا عجائن) رحوة. سریش
 — استان. خیرودندان
 — عَجِين: کالمعین. خیزی، چنبک
 — عَجَان^۲: لدان. نرم، شکل پذیر، پلاستیک
 — مِعْجَن: ما یُمعِن فیهِ. تزار، لادک
 — مَعْجَن الثَقَب: ملاء بالمعجون. سوراخ واکوف
 — مَعْجَنَات: فطائر. نان کلوچه و کماج
 — مَعْجُون: عَجُول. سرشته، آمیخته
 —: عِجَنه سکرته فیها دواء. دوائی قندی، خیردار
 —: —: سَطَل. معجون سکرآور
 —: —: لِقَة (لسد نقوب الحطب و غیره). توبه
 —: —: کل ما جُبل بالـ. هر چیزی که با آب خمیر شود
 —: —: استان (لتنظیفها). خمیر دندان
 —: —: مِلْوَق النُقَاش. سگزیلیک نقاشان
 —: عَجَة (فی عجم). نیمه، خاکبند
 —: عَجَوَة: غمر مکبوس. خودمای فشرده، متراکم
 —: —: عِدَة (بی عدد) عدا (بی عدد)
 —: عَدَدُ الیث: عِدَة متناهیة. صفات خوب مرده را شمرد
 —: —: احمی. شمرد
 —: عددته صادقاً. اورا آدم درستی میدانم
 —: أَعَدَّ: هَيَأ. آماده کرد، فراهم کرد
 —: أَعَدَّ^۲: لاسر. درست کرد، مرتب کرد، حاضر کرد
 —: عَدَّ: حَسَبَ. شمرد، حساب کرد
 —: —: ظن. حسیب. گمان کرد، پنداشت
 —: لَا یُعَدُّ: لَا یُحْصَى. بی شمار، از شمار بیرون

عَدَدٌ: كَثْرَةُ عَدَدٍ. حَسَبَ. حَسَابٍ، شَمَارٍ
 — مَعْدُودٍ: شُمُورُهُ شُدَّةً، بِحَسَابِ أَمَدِهِ
 — مَعْدُودٌ: أَكْثَرُ مِنْ وَاحِدٍ. بَيْتٌ أَرْبَعِي
 — كَثِيرُ الْعَدَدِ: بَسِيرٌ
 عَدَدِيَّةٌ لِنَفْسِهِ: عَدَدُ خَوَانِهِ، شَمَارُ شِ
 — وَضَعِيَّةٌ: عَدَدُ نَوْعِيٍّ، تَمَاشِي شُمَارِهِ بَعْدَهُ
 — عَشْرِيَّةٌ: حَسَابُ بِأَسْطِلَةِ أَعْدَادٍ
 إَعْدَادٌ: تَحْقِيقَةُ تَحْقِيزٍ، تَدَارُكٌ، آمَادُغِي
 أَعْدَادِي: تَحْقِيزِيَّةٌ، مَقْدَمَاتِي
 إِسْتِعْدَادٌ: أَهْمِيَّةٌ، آمَادُغِي
 — مَبْلٌ، قَابِلِيَّةٌ، شَائِئِيَّةٌ، تَمَاشِي، تَوَجُّهٌ
 — لِمَرْضٍ أَوْ غَيْرِهِ: آمَادُغِي
 اسْتِعْدَادِي: تَحْقِيزِيَّةٌ، مَقْدَمَاتِي
 تَعْدُدٌ: كَثْرَةُ الْعَدَدِ، زِيَادٌ، شُمَارُهُ زِيَادٌ
 — كَثْرَةٌ، زِيَادَةٌ
 — الْأَزْوَاجُ الرِّجَالُ: ضَمَادٌ، جَنْدِ شُوهَرِي
 — الزَّوْجَاتُ: ضَمِيرٌ، جَنْدِ زُنِي
 — الزَّوْجَاتُ أَوِ الْأَزْوَاجُ: جَنْدِ زَنْ كَبْرِي
 — الْأَصُولُ: مِدَائِشِيكُ نَزَادِ اَزْجَنْدِنَا
 — الْإِلَٰهَةُ: شِيرَكٌ، تَعْدَادُ خُدَائِيَانِ
 — التَّشْمِيمُ: قَهْصَتَاهِي كُونَاكُونِ
 تَعْدَادٌ: أَحْصَاءُ، شَمَارُش، حَسَابُ
 — الْأَنْفُسُ: أَحْصَاءُ السَّكَّانِ، سَرِ شُمَارِي
 تَعْدِيدُ الْمَبْتِ: يَادُ بُوْد، سَوَكُوَارِي
 مُعَدٌ: مُهَيَّأٌ، آمَادُهُ، حَاضِرٌ
 مِيَدَادٌ: اِدَادَةُ لَمَدَةٍ، چَكَلُهُ، چَرَكَلُهُ
 مُعَدَّدَةٌ: رَوْنَابَةُ، زَنْ نَوْنَعُهُ كَرُحْرَفُهُ نِي
 مُعْتَدَّةٌ بِنَفْسِهِ: خُورْدَمَا، پَرَادَمَا
 مُتَعَدَّدٌ: كَثِيرُ الْعَدَدِ، بَسِيرٌ، زِيَادٌ
 — عَدِيدٌ: أَكْثَرُ مِنْ وَاحِدٍ، چَنْدِنَا
 — الْأَشْكَالُ: بَسِيرُ اشْكَالِ
 — الْأَصَابِيحُ: بَسِيرُ انْگَشْتِ
 — الْأَضْلَاحُ: مَضْلَعٌ، بَسِيرُ گُوشَةُ
 — الْأَلْوَانُ: دَارَكٌ، چَنْدِ رَنْگِ
 — الْجَوَانِبُ أَوِ السُّطُوحُ: چَنْدِ رَوِيْدِي
 — الزَّوَايَا: بَسِيرُ زَاوِيْدِ
 — اللَّغَاتُ: چَنْدِ زَبَانِ دَانِ
 — الْمُقَاتِلُ (لَفْظُ أَوَّلُهُ): چَنْدِ هَاجِي

تَعْدُدٌ: كَثْرَةُ عَدَدِهِ، زِيَادَتُهُ، بَسِيرُ بُوْد
 إِعْتَدَ بِنَفْسِهِ: اِعْتِمَادُ بِنَفْسِهِ دَاشْتِ، اِنْكَارُ بِنَفْسِهِ دَاشْتِ
 — حَسَبَ وَتَعْدُوْرَ: بَرَوَرْدِ كَرْدِ، فَرْضِ كَرْدِ
 لَا يُعْتَدُّ بِهِ: نَاجِيزٌ، بِهٖ مَقْدَارٌ، نَاقَابِلُ
 إِسْتَعْدَ: مُهَيَّأٌ، آمَادُهُ شُدَّ بِأَمَادِهِ بُوْد
 عَدٌّ: حَسَبُ، حَسَابُ، شَمَارُ
 — عَدُّدٌ: أَحْصَاءُ، شَمَارُش، قَبِيْنِ شُمَارِهِ
 عَدْدٌ: رَقْمٌ، شُمَارُهُ، تَعْدَادُ
 — أَصْلِي: عَدَدُ أَصْلِي
 — اِسْمٌ: عَدَدُ مُقْبَدِ
 — أَوَّلِي: اَوَّلِ، يَكُمُ
 — دَاوْرُ (فِي الْكُسْرِ الدَّائِرُ): عَدَدُ غَيْرِ مَتْنَاهِي
 — زَوْجِي: زَوْجُ
 — قَرْدِي: فَرْطُ
 — صَحِيحٌ: عَدَدُ دَرَسْتِ، قَامُ
 — قَانُونِي: حُدُودُ نَصَابِ، شُمَارُهُ كَافِي بَرَامَدِ اَكْرَا
 — مُبْتَهَمٌ: عَدَدُ مُطْلَقِ
 — مُرَكَّبٌ: عَدَدُ مُرَكَّبِ
 — سُوْرَةُ: آيَةُ، سُوْرَةُ، آيَةُ
 سِيْفَرُ الْ- (مِنِ التَّوْرَةِ): كِتَابُ اَعْدَادِ (دُرُورَةِ)
 الْأَعْدَادُ النَّسْبِيَّةُ (وَالْحَسَابُ): اَعْدَادُ مُرَكَّبِ
 عَدَدِي: رَقْمِي، عَدَدِي، هِنْدُوسِي
 عُدَّةٌ: اسْتِعْدَادُ، آمَادُغِي
 — جِهَازُ عُنَادٍ: سَازِ وَرَبَكِ، وَسَائِلِ
 عِدَّةٌ: جِلَّةٌ، چَنْدِ
 ۵ — آلَةُ مَكِيَّةَةٍ: مَاشِيْنِ
 ۵ — اِدَادَةُ: اِبْزَارُ
 ۵ — الْحَصَانُ وَغَيْرُهُ: يَرَاقُ اِسْبِ وَغَيْرَانِ
 عِدَادٌ: قِيْرَتٌ، بَرَابَرٌ، يَكَاْنُ، هَمَّابَهُ
 فِي عِدَادِهِ: وَاحِدٌ مِنْهُمْ، يَكُنِ اَزْ آهَا
 ۵ عَدَادٌ: عَادٌ (أَوِ آلَةُ لَمَدَةٍ): حَسَابُ كَنْدُهُ
 — الْكَبْرِيَاءُ وَالْمَاءُ وَالْغَازُ: كَنْتُرُورِي وَآلِ كَانْدِ
 — الْمَخْطُوَاتُ: كَامُ شُمَارِ مَسَائِيْلِيَّاهِ
 — دَوْرَاتُ الْآلَةِ: شُمَارُنْدُهُ، حَسَابِ كَنْدُهُ

مُسْتَعْدَل: حاضر. متأهب. آماده

— كَرَض او غيره. آماده ابتلاي به بهاری ...

عَدَسٌ: نبات وجبة (واحدته عدسة)

عدس (بنشن معروف)

عَدَسِيَّة: عدسية (زجاجية). شبیه عدس

— مَكْبَرَة: ذره بین

عدسی: مثل جبهه العدس. با اندازه يك عدس

عَدْلٌ. عَدْلٌ. أَعْدَلُ: قَوِّمٌ. درست کرد، راست کرد

—: انصف. انصاف داد، قضاوت عادلانه کرد

—: فَلَانًا بَفَلَانٍ. برابر داشت، یکسان داشت

—: عَنِ كَذَا: حَادَثٌ. مخبر شد، برگشت

—: عَنِ كَذَا: تَرَكَ. دست کشید. واگذار

—: عَنِ رَأْيِهِ. منصرف شد

عَدْلٌ^۱: سَوَّى. میزان کرد، تعدیل کرد

—: لَطْفٌ. مناسب کرد، معتدل کرد

—: الْحَكْمُ. مجازات را تخفیف داد، سبکتر کرد

عَدْلٌ: كَانْ عَادِلًا. عادل بود، با انصاف بود

عَادِلٌ: وَازَنَ. تعادل کرد، برابری کرد

—: سَاوَى. برابر بود، مساوی بود

إِعْتَدَلَ: اسْتَقَامَ. راست شد، درست شد

—: تَوَسَّطَ بَيْنَ حَالَيْنِ. میانه روی کرد، معتدل شد

عَدْلٌ: تَعْدِيلٌ. تقویم. راستی، درستی

—: اسْتِقَامَةُ الْحَقِّ. یکدستی، سادگی

—: عَدَالَةٌ: ضِدُّ ظُلْمٍ. داد، انصاف

—: —: انصاف. داوری

—: عَادِلٌ: ضِدُّ ظُلْمٍ. دادگر، مصلحت

—: —: مستقیم الحلق. سراسر، درست

—: عَدْلًا. عادلانه، منصفانه

عَدْلٌ: عِمْرَارَةٌ. کیه، لنگه

—: عَدِيلٌ: نَظِيرٌ. مثیل. مانند، مثل

عَدِيلٌ^۲: سِلْفٌ. باجناب

إِعْتَدَالٌ: اسْتِقَامَةٌ. ضِدُّ اِهْوَاجٍ. راستی

—: تَوَسَّطَ بَيْنَ حَالَيْنِ. میانه روی

—: ضِدُّ افراطٍ. اعتدال

—: الْحَقُّ. سراسر

—: خَرِيفٌ. اعتدال یانیز

—: رِیْعٌ. اعتدال بهار

زَمَنُ الْاَلِ السَّيِّئِ. اعتدال شب و روز

اعتدالی. وابسته به اعتدال شب و روز

تَعْدِيلٌ: تَقْوِيمٌ. راست کردن، درست کردن

—: تَحْوِيلٌ. تحویل. اصلاح، تغییر جزئی، اصلاح

—: تَسْوِیَةٌ. تصفیه، تنظیم. جزء

—: الْاِحْكَامُ وَغَیْرَهَا. تخفیف جراثیم

—: الْفُرَاقُ. تجدید نظر در مالیات، تخفیف

—: وَزَارِیٌ. ترمیم هیئت دولت

تَعَادُلٌ: مُعَادَلَةٌ: تَنَاسُبٌ. نسبت

—: —: تَسَاوٌ. برابری، یکسانی

—: —: تَوَازُنٌ. موازنه، داوری عادلانه

مُعَادَلَةٌ: جَبْرِیَّةٌ اَوْ حَاسِبَةٌ اَوْ غَیْرُ ذَکَ. معادله جبر

مُعَدَّلٌ: مَقْوَّمٌ. درست، مرتب

—: مَسْوًى. تسویه شده

—: مَحْوًى. اصلاح شده

—: مَتَوَسَّطٌ. میانه، حد وسط

—: —: نِسْبَةٌ. تناسب، اندازه

—: نِصْفُ قَطْرِ السُّودِ. اندازه معاری برابر با نیمی قطره

اَجْزَاءُ الْاَلِ. ناچیز، بیارخورد، ریز

مُعْتَدِلٌ: مُسْتَقِیمٌ. غیر موج. راست

—: ضِدُّ مَنَظَرٍ. میانه رو

—: ضِدُّ مَنَظَرٍ. میانه، حد وسط

الْمَنْطِقَةُ الْمُتَعَدِّلَةُ. منطقته معتدله

مُسْتَادِلٌ: مُتَسَاوٍ. برابر، یکسان. توازن

عَدِمَ الشَّيْءُ: قَعِدَهُ. گم کرد، از دست داد

عَدِمَ^۳ اِلْعَادَمَ: قَعِدَهُ. گم شد، نیست شد، ناپدید

عَدَمٌ : افتقر . فقیر شد . نیازمند شد
 — الشيء : اقصاه اياه . از ... به هر کرد ، محروم کرد
 — الحياة : اماته . بقتل رسانید ، کشت
 — اباد . ناپور کرد ، از میان برد ، نیست کرد
 عَدَمٌ : مالا وجود له . بیتی
 — عَدَمٌ : فقدان . از میان رفتن ، از دست داد
 عَدَمِي : لاشيئي . منکر هستی
 عدیة : لاشيئة . بیتی ، پوچی
 — : هينسلية . انكار هر چیز ، عقیده انطواء ها
 افراعی قرن نوزدهم در روسیه
 عَدِيمٌ کذا : مجرء منه . محروم از ، به بهر از
 — کذا : خالی منه . تمی ، هاری
 — الحياة . مرده ، بی روح ، بی جان
 — الخوف . بیابك ، نفوس
 — القوة . ناتوان . بی نیرو ، بی زور
 — النظير : منقطع النظير . به مانند ، به هتا
 — المال : مُعْدَم . به پول ، فقیر ، ندار
 ۵ تاویم : غیر موجود . ناپورده
 ۵ — : لا یکن اصلاحه . اصلاح ناپذیر ، درست
 ۵ — : ضائع تالف . هرز ، باطل
 ۵ — : لا یکن تحمیل (کدین) . وصول نشدن
 دین — او هایلک . قرض سوخت شده
 اِعْدَامٌ : افناء . نیست کردن ، ناپور کردن
 — قتل . کشتن ، بقتل رساندن
 الحکم بالـ . حکم اعدام
 تنفیذ حکم الـ . اجرای حکم اعدام
 مَعْدُومٌ : غیر موجود . ناموجود ، ناپورده
 — : فاقد . گم شده ، از دست رفتن
 عَدَنُ المجرة : قلعه . سنگ کنی کرد
 عَدَنٌ : استخراج المادن من الارض . کان کد ، فلزات
 زغال ، نفت و جواهر استخراج کرد
 عَدَنٌ : جنة عدن . بهشت عدن

تَعْدِيْنٌ : استخراج المادن من منابها . بهر برداری از معادن
 مَعْدِنٌ : منبت الجواهر المدينية . منجم . کان
 — : منبت . اصل . بنیاد ، سرچشمه ، تبار ، نژاد
 — (کالبد و النحاس والذهب) : فلز . فلزات مانند آهن ؟
 — : مایس بمیوان او نبات . جسم معدنی ، جاد
 مَعْدِنِي : من معدن . فلزی
 — : غیر نباتی او حیوانی . جاد ، معدنی ، کافی
 زیت — . نفت
 ماه — . آب معدنی
 یلح — . نمک معدنی
 الملكة المدينية . سرزمین معدنها
 علم المادن . کان شناسی ، معدن شناسی
 علم استخراج المادن وتحضرها . استخراج فلزات آماده کردن آن
 مَعْدِنٌ : مستخرج المادن من منابها . کان کن
 ۵ عَدُوٌّ (فی عدد) . هاشین غیره
 ۵ عَدُوٌّ : رکنش . در ، دیدن
 عَدُوٌّ : مُدَاوِر . دشمن ، بدخواه
 عَدُوَانٌ : ظلم . دشمنی ، بدخواهی
 عَدُوَانٌ : ظَلَمٌ صراح . دشمنی آشکار
 عَدُوِيٌّ : انتقال المرض وامثاله . واگیری ، سرایت ناخوشی
 — وبائية (تنتقل بالماء او الهواء) . سرایت ناخوشی بوسیله آب
 مُدِيٌّ . أعداء . دشمنان
 یا هوا
 عَدَاٌ : حَرِيٌّ . درید ، تاخت کرد
 — : عَدِيٌّ عن الامر : تركه . ترك گفت ، رها کرد
 ۵ — : أعدى : أصاب بالعدوى . بد میکرب ناخوشی آلوده کرد
 عدی ؟ الفعل : جملة متعبداً . فعل لازم را متعدی کرد
 ۵ — : فأت . مر . گدشت
 ۵ — : اجتاز . قطع . عبور کرد ، ازین سرپا سر رفت
 عَادِيٌّ فُلَانًا . کمردشمنی کسی را بست
 — بین الصیدین : افرن . بایک تیر و نشان زد

تَعْدِر . غیر چلی ، نڈی

مَعْدَرَة : عُنُر . حُجَّة . پُوش ، بھانہ

- : صَفَح . بَجَشَش . گزشت

مُعَدَّر : عِبر . دِشوار ، شُکَل

- : مَتَمَع . مَحال ، غَیر مَکَن

عَذَقُ : بَلَح : دَباطَة . خوشہ خرما

- : بَرَمَة . شَمُوع . خوشہ

عَذَل . عَذَلْ : لَام . سِر زَنش کرد ، نگوہش کرد

عَذَلْ عَذَلْ : مَلَامَة . سِر زَنش ، نگوہش

عَذُول . عَاذِل . سِر زَنش کنندہ ، حَیْبِج

عَرَب (فی عَر) : عَرَاء (فی عَر) : عَرَاب (فی عَر)

عَرَب : کَانَ عَرِیْثًا . عَرَب حَقِیق بُور

عَرَب : فَرَز . سَواکُور ، طَبَقہ بندی کرد

عَرَب : نَقَلَ اِلَى اللِّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ . بَزَاءَن عَرَبِی بَرگُوراد

- : اُعَرَبَ الْاَلْفَظَ الْاَعْمَمِي : مِثْرَة عَرِیْثًا

لفظ خارجی را بصورت عربی درآورد

- : اعطى العربون . نِیْمَانَد نِزَوَاخَت

- : عَنِ حَاجَتِهِ : عِشْر . مَقْصَد خُوراد فِہْمَانَد

- : الْجَلَّة : حَلَلَهَا . فُتْرِج کرد ، تَجْزِیہ کرد

عَرَّب . اسْتَعَرَب : نَسَب بِالْعَرَب . خُود حَادِث

عَرَب . عَرَب : سَکَان بِلَاد الْعَرَب . اَعْرَاب

- : عَرَبَاء . اَعْرَاب خَالِص . سَاکِنان عَرَبِیْسْتَان

- : مَتَرَبَة وَ مَسْتَعَرَبَة . اَعْرَاب اَهْلِي شَدَة یَا قُول

عَرَبِي : نَسَب اِلَى بِلَاد الْعَرَب . عَرَبِي ، اَهْل عَرَبِیْسْتَان

- : نَسَب اِلَى اَوَّلِ قُلُوبِهِمْ . وَابْتَدَأَ بَعَرَبِیَازَان

- : اللِّغَةُ الْعَرَبِيَّةُ . زَبَان عَرَبِي

- : اِعْرَابِيَّة . عَرَب بَارِیْدِیْن

- : بَدَوِيَّة . اَلْجَامَعَةُ الْعَرَبِيَّة . اَلْاِتِّحَادِیَّة عَرَب

عَرَبَة : نَهْر شَدِید الْجَرِي

- : رُود خَانَه فِی کِه آبَان بِسَمْعَت جُورِیَان وَارَد

- : مَرَكَبَة . دَرشکَة ثَلَاثِ اسَبِه

- : اُجَرَة . دَرشکَة کَوَابِرَة

- : لَسَدُو . کَالشکَة

- : الْعَرَس : مِرْفَعَة (اَلْاِثْرِیْف) . کَالشکَة ثَلَاثِ اسَبِه

- : تَوَامُوای (اَنْظُر تَوَام) . وَاکُون . وَاَمَامِ مِیْوَر

- : سَکَة الْحَدِید (لِّلْکِتَاب) . وَاکُون مَافِیْ طَرَارَاهِ

- : نَقْل الْبَضَائِع : دَکَاوَرُو . کَارِی چَهار چَرخَه بَارِی

- : کَبِیرَة لِنَقْل الْبَضَائِع . وَاکُون بَارِی سِر بُوْشِیدَه

- : مَسْتَقِی . وِسیلَة نَظْمِیَہ بَیَارَان (اَسْمَالَان)

- : نَقْل الْوَلَوِی : مَسْکُون

- : نَوم (مَن طَافَر حَدِید)

اطاق خواب قطار راه آهن

- : الْحِجَن . وَاکُون کُوجَک زَنْدَان

- : یَنْدِر . چَرخ دَسْتِی

- : یَد بَیْجَلَة وَاحِدَة . چَرخ خَاکُورِیَہ گِشِی

- : نَقْل الْبَضَائِع بِسَکَة الْحَدِید

- : وَاکُون بَارِی قَطَار

- : نَقْل الْمَوَادِّ الْبَرَاذِیَّة . اَرَابَه نَظَرِیْضُورَات

- : عَجَلَة : کُل مَا یَسِیر عَلٰی دَوَالِیْب . اَرَابَه ، چَهار چَرخ

- : الْاِطْفَال . دَرشکَة بَیْجَه هَا

- : عَرَبِیْجِي : حُودِی . رَا نَشَدَه

- : اُحَرَة . دَرشکَة چِی

- : دَکَاوَرُو . اَرَابَه رَان

عَرَاب : کَفِیل اَلْمُنْعَد . پَدَر نَهِیدِی ، نَام گَدَا بَیْجَه

عَرَابَة : کَفِیلَة اَلْمُنْعَد . مَادِر تَعْمِیدِی

- : اِعْرَاب : تَمِیْر . بِلَان ، اَظْهَار

- : الْکَلَام (دِ النُّعُو) . تَکْذِیْد اَشْتِن اَعْرَاب ، تَجْزِیہ وَ تَوَاز

- : یَعْلَم تَرْکِیْب الْکَلَام . دِ سَتُورِزَان ، عِلْم تَحُو

- : تَعَرِیْب : تَرْجَمَة . تَرْجَمَه ، بَرگُورادَن اَزِیک زَبَان خَاوَر

- : الْکَلِمَة الْاَعْمِیَّة : اَعْتِبَار هَا عَرِیْثَة . وَارَد کُورَدَن کَلِمَه بِنَا

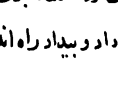
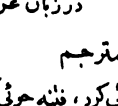
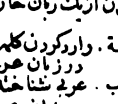
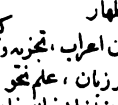
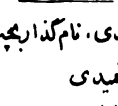
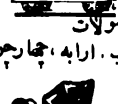
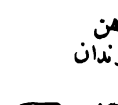
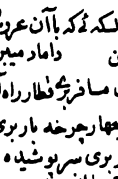
- : مَعْرَب : مَقْبُول کَسْرِی فِی لُغَة الْعَرَب . عَرَبِي شَاخِلَه ، دُرُزَان عَرَبِي

- : مَتَرَجَم . تَرْجَمَه شَدَه

- : مَعْرَب : نَافِل . مَتَرَجَم . مَتَرَجَم

- : عَرَبْد : سَاه خَلَقَه . مَاجِرَا جَوِی کُورَد ، فَنَنَه جَوِی کُور

- : اَحْدَث شَفِیَاء . آسُوب کُورَد ، دَاد وِیْدَاد رَاه اَلدَّاه

عَرْزَال: كُؤُخ جَيْبِي. آلونك چوبی دركوهستان

عُرْس: زفاف . عروسی

ولیعۃ الـ . جشن عروسی

عِرس: الزوج اوالزوجة . همسر، شوهر یا زن

ابنـ . . . راس

عُرْسَة: کلکته .

عُرُوس: الرجل والمرأة ما دام في عرسهما
هر کدام ازداداماد عروسی

عَرُوسَة: عروس

السناء: سَنَدَل . مهندر

الشعر: الهد شعرونها زینا

عَرُوسَة: دُؤْبَة . عروسیک

عَرِيس . داماد

عَرِيس: عَرِيسَة: ماوی الأسد . عرب . کتام ، لاند

أعرَس: أقام عرساً . جشن عروسی برپا کرد

عَرَش: عَرَشَ بالمكان: أقام . ماند ، در یک جا ماندگاه

البنز: چاه را بر کرد

بَنَى: ساخت ، برپا کرد

الكرم: درخت موراد اربست کشید

عَرَشَ الكرم: درخت تالک شاخه دوامید

عرش: سریر الملك . تحت سلطنت ، اورنگ شهریار

سَقَف: سقف

عَرِش: مظلة أو خيمة . چادر ، هشتک

تعريشة: تکیه . داربست

أجلس على العرش: برتخت سلطنت نشاند

أزله عن العرش: معزول کرد ، خلع کرد

عریش العربیة: تینس . چوبه ، مال بند درش

مُعرش: معروش . روی چغه

نبات مُعرش: گیاه پیچ که بزمین یا درود بوار کشیده میا

عَرَبْدَة: مشافبة . بلوا ، غوغا ، بدستی

عَرَبِيد: مُعَرَّبِد: مشافب . آشوب کن ، غلغله جو

عَرَبَسَ: رَبَكَ وَعَرَقَلَ: بغرنج کرد ، پیچیده کرد

مُعَرَّبَس: معرقل مرتبك . پیچیده ، بغرنج ، تودرتو

عَرَبَنَ: قَدَمُ العربون . بیعانه داد ، دشت داد

عَرَبُون: عَرَبُون: رهن داد ، گرد داد

عَرَبُون: عَرَبُون: بیعانه ، وثیقه

عَرَج: عَرَج: لنگید

ارتش: بالارفت ، صعود کرد

عَرَج: وقف ولبث . درنگ کرد . ایست کرد

علی یینه (مثلاً): مال د حود . بطرف راست

الحط: لَوَاهُ: بطور مار پیچ رفت

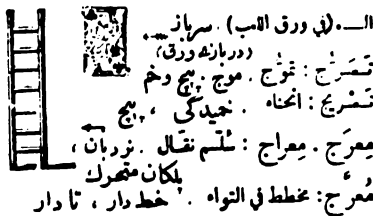
عَرَج: عَرَج: سیر عَرَج: شل کرد ، طبع کرد

انعرج: انعطف: مال . خم شد ، متمایل شد

اعوج: کج شد ، خمید

عَرَج: عَرَجَان: مشیه الاعمرج . لنگی ، شلی

أعرج: شل ، لنگ

الـ (لذ ورق الـ) سرباز

در باران ورق

تَمَرَج: تَمَرَج: موج ، پیچ و خم

تَمَرَج: انحناء . خمیدگی ، پیچ

مِعَرَج: مِعَرَج: شمس تقال . نردبان

مُعَرَج: عَطَط في التواء . خط دار ، تا دار

مُتَعَرَج: متوج . کج ، مار پیچ

متوج: موج و خم دار

عَرَز: مَعَرَة: حینب أو اثم . رسوائی ، بدنامی ،

کار زشت

عَرَة: جَرَب: گری

عَر: جَلَب: العار علی . رسوا کرد ، تنگین کرد ، بدنام کرد

تَعَرَّضَ لَكَذَا: كَانَ مَرَضَهُ لَهُ . در معرض ... قرار گرفت

— الامرُ: وَهُ . تصدیی . تاب آورد . ایستادگی کرد

— الامرُ: تداخل فيه . دخالت کرد . پامیان گذارد

تَعَارَضَ مع: تصادم . تصادف کرد . مخالف بود

إِسْتَعْرَضَ: طَلَبَ أَنْ يَمْرُضَ عَلَيْهِ . درخواست نشان داد که

— الجيشُ: عَرَضَهُ . سپاه را سان دید

عَرَضَ: تقديم . پیش کشی . واگذاری . تفویض

— بَسَطَ: كَشَايَشَ . نمایش

— خَدَّ طَوَّلَ . پهن

— مَنَعَ: مَالُ، مَنَالُ، دَارَائِي شَمْعِي

خَطَّ السَّيِّدُ (فِي الْجغَرَفَا). پهنای جغرافیا

مَرَضَةُ: تَعَرَّضَ فِيهَا الْمَرُوضَاتُ . اطاق نمایش کالا

يَوْمُ السَّيِّدِ: يَوْمُ الدِّبْنُونَةِ . روز جزا . رستاخیز

بِالْعَرَضِ: اَزْوَسطُ، اَزْعَرَضِ، اَزْهِنَا

عَرَضَ عَرَضَكَ: لَوْجَةُ اَللَّهِ . از برای خدا . برای خاطر خدا

عَرَضَ حَالَهُ: قَرَضَالَ . نظم . شکایت . درخواست

عَرَضَ: جَانِبُ أَوْ نَاحِيَةٍ . سمت ، طرف ، سو ، بر

— البحرُ . وسط دریا

عَرَضَ: شَرَفَ . آبرو ، عزت ، ناموس ، یکنای

يبيعُ: بَنَاهُ . ناموس فروشی ، فحشاء

عَرَضَ: صِفَةُ خَلِيفَةٍ . خاصیت ، صفت

— لا دوام له . ناپایدار ، زودگذر

— غیر المجرور . عارضی ، غیر ضروری

— اتفاق . تصادف ، برخورد

— (فِي الطَّبِّ وَجْهًا أَمْرًا) . نشانه ، علامت

عَرَضِيٌّ: غَيْرُ جَوْهَرِيٍّ . عارضی

— اتفاق . تصادفی ، برخوردی

خَطِيئَةُ عَرَضِيَّةٍ . گناه کوچک ، بخوشدلی ، گناه صغیه

عَرَضًا: اتِّفَاقًا . بطور تصادف ، غیر منتظره

عُرْضَةُ: غَرَضُ . مقصود ، قصد ، نیت

— لَكَذَا: مَرَضٌ لَهُ . در معرض فلان چیز

عَرُوضُ: مِيزَانُ الشَّعْرِ . وزن شناسی در شعر

عُرْصَةُ الدَّارِ: سَاحَتُهَا . حیاط

مُسَرَّعٌ: قُوَّةُ الدَّائِي . واسطه کاربرد ، جاکش

— زوج الفاجرة . غُلَبَانُ . زن جلب

عَرَضَ: أَظْهَرَ . نشان داد ، هویدا ساخت

— بَسَطَ . نمودار کرد ، نمایش داد

— طَلَّبَ . درخواست کرد ، تقاضا نمود

— قَدَّمَ . تقدیم کرد ، تسلیم کرد

— باع بالعرض . برای فروش نمایش داد

— الامر عليه . بعضی رسانید

— العي عليه: أَرَاهُ أَبَاهُ . نشان داد

— القضية على: أَحَلَّهَا . رهوارا به ... ارجاع کرد

— رأياً: اقترح . پیشنهاد کرد

— المودع على الالة: وَضَعَهُ عَلَيْهِ بِالْعَرَضِ . چربا از پهن گذارد

— المنة . سان دید

— أول (سینا و مسرح) . نمایش اول (در سینا و تماشاخانه)

— له كَذَا: أَصَابَهُ . برایش رخ داد ، پیش آمد کرد

— له فَعَكَرَ: بَدَأَ . بنظرش آمد یا رسید

عَرَضَ: خَدَّ طَالَ . پهن کرد ، عریض شد

عَرَضَ: جُنَّ . دیوانه بود یا دیوانه شد

عَرَضَ: جَعَلَ مَرِيضًا . پهن تر کرد ، بر پهن افزود

— لَكَذَا: جَعَلَ مَرَضَهُ لَهُ . در معرض نمایش قرار داد

— به وله: ذَكَرَ وَلَمْ يَصْرَحْ . اشاره کرد

عَارَضَ: قَاوَمَ . ایستادگی کرد ، پایداری کرد

— جانب . دوری کرد ، برهیز کرد

— العي بالعني: قَابَلَهُ بِهِ . مقابله کرد ، سنجید

— ناقض . رد کرد ، نقض کرد

— خالف او مأكس . مخالفت کرد . باطل کرد

أَعْرَضَ عَنْهُ: اجْتَنَبَهُ . برهیز کرد ، دوری کرد

— من: نَبَذَ . دست کشید ، ترک کرد ، دور انداخت

— عن الامر: عَدَلَ . ترک گفت ، واگذار کرد

إِعْتَرَضَ لَهُ: مَنَعَ . جلوگیری کرد ، منع کرد

— له: مَدَّ . مانع شد ، باز داشت

— على: مَنَعَ . ایراد کرد ، اعراض کرد

— على: احتج . با دلیل تعرض کرد

عَرِيض: ضدّ طويل . پهن

— الجاه . نامدار ، برجسته ، مشهور

— عَرِيضَة: عرضّال . شکایت ، درخواست

— العموي . ادعایانامه ، اتهام نامه

— الاعتناء . درخواست پرورشی

— مقدم الـ . خواهان ، شاکی ، عارض

— عَارِض: حادث . اسبابه . حادثه ، پیشامد

— مانع : مانع

— لبس جوهری یا اصلیا . انفاق ، تصادف

— خلاف الثابت . ناپایدار ، زورگذر ، فانی

— جنون . دیوانگی ، اختلال

— عَارِضَة: صفة الحدة . رخسار ، گونه

— طرقة: رافده . تیر جمال

— إعراض: مجانبه . پرهیز ، کنار گیری . دوری

— إعتراض: معارضة: مانع . ایراد ، جلوگیری

— : مقاومة . پایداری ، مخالفت

— : احتجاج . اعتراض رسمی

— تعرض . حالت نمایی

— تعرض: الماع (في علم البيان) . حذف ، فروگذار

— تعارض الآراء: تصادم افکار و عقاید

— إشتراض الجند: غرضه . سان ، رژه

— معرض: مکان عرض الانبیا . نمایشگاه ، بازار مکار

— تعرض (ببيع مثلا) . کالای فروشی

— معرض و منات . کالاهای نمایی و اداری

— معارض: معترض: مانع . اعتراض کننده

— : خصم . دشمن ، مخالف

— معرض: بین شیبین . منقطع

— عبارة معترضة . جمله معترضة

— معارضة: مقاومة . پایداری ، ایستادگی

— : (في القضاء) . عمل برخلاف

— : عراض: بیفاح . فسق ، زنا ، هرزگی

— مستعرض: أربب یا متقاطع

— عَرَفَ: تزوجی . سرزکشی

— عَرَفَ: علم . دانست ، آگاه شد

— الاسم: اطلع عليه . آگاه شد ، خبردار شد

— المرأة: جامعها . بازن هم بفرشد ، مقاربت کرد

— عَرَفَ: أعلم . آخبر . خبر داد . آگاه کرد

— : حدة . محدود کرد ، معین کرد

— : اوضح . آشکار کرد ، شرح داد

— الرجل: بالجل . معرفت کرد

— الكاهن الرجل: کشیش توبه داد و بخشود

— إعتَرَفَ بالاسم: اقر . اعتراف کرد ، بر زبان آورد

— ال الكاهن: استترف . بگناهان خود اعتراف

— : بانه (مثلا): قبيله . پسر خود دانست

— تعرف الاسم: تحدّد . معلوم شد

— الاسم: بحث عنه . جستجو کرد ، کشف کرد

— الشئ: بحث عنها . در به تم گشته جستجو کرد

— الشئ: عرفه . تشخیص داد

— به: عرفه . آشناسد ، دانست ، پی برد

— اليه . آشناسد ، شناسایی پیدا کرد

— تعارف القوم: با یکدیگر آشناسدند

— عرف: جود . احسان ، نیکوکاری

— الديك: تاج خروس

— الديك: نبات تاج خروس

— الفرس والاسد: بال اسب و شیر

— : شوشة (اوقية) . فوك، سرخس

— : ما الفة النفوس: عادة مرمیة

— : رسوم ، عادت ، غریزتی

— : اصطلاح . رسم ، روش

— : التجاري . عرف بازار گانه

— : السياسي . تشریفات

— : عرفی: اصطلاحی . عادی ، معمول

— : زوج: اؤمندی (راجع زواج فی زوج)

— : حکم (عنکری) . حکومت نظامی

— : عقد . قرارداد خصوصی

— : قانون . قانون غیر مدون

محكمة مریضه (محکومتہ) . دارسی اورش ، محکمہ نظام
 عرف : رائحة طيبة . بوئے خوش ، عطر
 عرف : بصلوس . فالگیر ، رمال ، طالع بین
 عرف : حرفة او عمل العراف . فالگیر ، رمال
 عرف : مساعد الرئيس او المعلم . وردست ، خلیفہ
 — معلم . آموزگار
 عرف : دانا ، آکاہ ، آشنا
 — من اصحاب مذهب العلویین . اہل عرفان
 مذهب او فلسفۃ العلویین . ملکت عرفان
 اعرف : له عرف . تاج دار ، بالدار
 — اسم التنضیل من «عرف» . دانتر ، آکاہ تر
 الاعراف : متطهر انفس الاموات . ہرزخ
 اعتراف : اقرار . اعتراف
 — المنصر الی الکامن لنیل الثقلان . اوارکناہ بشراز
 سکری ال . (مندیسی النصاری) . محل اعتراف بدگناہان
 معلم — کشیسی کز ازدیکر اقرار میگردد
 اعترافاً بکذا . بیاس
 تعریف : تعبد . تعین ، تصریح
 — اخبار . اعلام . آکاہی
 — الرجل بنیره . معرفہ
 اداة ال . (ال) . حوف تعریف
 تعریفہ : بیان الامان وغیرہا . صورت نرخ بندہ
 — الانسان . صورت قیمت ہا
 معرفۃ : علم . درایۃ . دانائے ، شناسائے ، علم
 — واحد مافو الرجل . یکی از آشنایان انسان
 ممرقة الاسد والفرس وامثلہا . بال شیر واسب مانند ہا
 معارف الرجل : اصحابہ . آشنایان و دوستان
 — الوجه بما یشتل علیہ . چہرہ ، سیما ، صورت
 — الوجه : تقاطیعہ . خط ہاے چہرہ
 وزارة ال . وزارت آموزش و پرورش

مَعْرُوف: معلوم . شناخته ، دانسته
— مشهور . نامی . بنام
— احسان . فضل . نیکی ، خوبی
بال: بالحسن . دوستانه ، از روی مهربانی
ناکمرال: جاید . ناسپاس ، نیک‌شناس
عَرَق: ترشح جلد . عرق کرد
عَرَقَ وَتَعَرَّقَ العظم . گوشت را از استخوان جدا کرد
عَرَقَ: جلد یرق . به عرق کردن آورد
۵ — رسم علیه عروفا . رک رک کرد ، سرهم‌ها کرد
— أَعْرَقَ . تَعَرَّقَ: تأصل . ریشه دارید ، ریشه‌گر
— — — — — . الحمر . شراب را آب‌جی کرد
تَعَرَّقَ العظم: الکامطین العلم . استخوان را بزدان گذاشت
عَرَقُ الجلد . ترشح پوست ، عرق
— افراز العرق . عرق ریختن
— الموت . عرق سرد پیش از مرگ
۵ — عَرَقَ: عرق‌رشته معروفه . عرق (نوشابه الکلی به
عَرَق: تأصل . جلد . ریشه . بیخ (در شرق)
— ساکن . ورید . رک
— ضارب . رک جهنده
— قُوَّةُ غَلَسِ الحیط . رشته ، نخ
— الذب: نبات طی . داروئی ، ایپکا
۵ — القلوی: صدف . صدف
— النسا: اسم مرض . عرق النساء
— حلاوة . چوب‌ت
۵ — خشب . شاخ تیر
— کواشب مدنی فی منجم . رگه های معدن
۵ — فی الممار . تیر ترازیم چوب‌ت
— السوس ۵ عرقسوس . ریشه شیرین بیان
شراب — السوس (العرقسوس) . شربت سوس
عراق: شاطی البحر . کناره دریا
— الریثة . ساق‌پر
— الظفر . گوشت زیر ناخن
ملکه ال — کشور عراق

اود مرانی: نیم. فر
یراة الحرف: ذله. دنبال الحرف

عَرَبِيَّة. عرب جن

عَرِيْق. ریشه دار، کهنه

— التَّب. نجیب، والاتبار، پاک نژاد

مُعَرَّق. عرق آدر

مُعَرَّق: مجرم. رگه دار

معروق. لاغر، باریک

عَرَقَب: قطع العرقوب. پیرا برید

عُرْقُوب: وشر المایض. زیر زانو، پیرباغ

عَرَقَل: معتب. دشوار کرد، اشکال تراشید کرد

— رَبَك. بفریج کرد، پیچیده کرد

— طَلَق. مانع شد، اسباب زحمت شد

تَعَرَّقَ الامر: تمعّب وتوقّف. درهم برهم شد

عراقیل. موانع، گیر، پیچ، مشکلات

خلل من الـ والمخطورات. بدون زحمت و دردسر
سباق الـ. مسابقه مشکلات

عَرَك: دمک. مالید، مالش داد

— الدهر: حنکه. سر و گردن روزگار چسبیده

عَارَك: فائق. جنگید، نزاع کرد

تَعَارَكَ واعتَرَكَ القوم. با یکدیگر جنگیدند

عَرَك: اختصار. آزمایش، تجربه

عَرَاكَ عَرَاكَ: معارکه. جنگ

عَرِيْكَه: عُثْق. خو، مزاج، طبیعت، اخلاق

لَبَن الـ. رام، سربراه، سست مهار

مَعْرَك. مَعْرَكَة. مَعْرَك: میدان قتال. میدان کارزار

مَعْرَكَة: قتال. جنگ، کارزار

عَرَم: خلط. درهم کرد، آمیخت

— سَكَم: نوده کرد، کومه کرد

عَرَم. عَرَمَة. عَرَمَة: سکوم. نوده، انبوه

عَمْرَم: ملان و ملب (ملقه معرمة مثلا). بر، لبریز

عَمْرَم: شدید. سخت، تند، قوی

— متدفق. سیل آسا، سیل مانند

— جیش کبیر. سپاه بزرگ

(مرن) عَرَيْن. عَرِيْنَة السباع. لاندر جانوران

عَرْناس: دَلْعَاة النزل. چرخک

— فَنَم (انظر فنم). حلاق، بچک

عُرْوَة الزر. جامادگی، مادگی (سوراخ)

— المجلل. حلقه تناب، گره

— الابريق والجيرة ونحوها: اذنه. دسته کوزه

— یونقی به او موّل علیه. آدم درست، امین

عَرَا. إعتَرَى: الم به. رخ داد. اتفاق افتاد

— کذا: اصابه. د چار شد، مبتلا شد

عَرَه دهنة. ترسید، وحشت کرد

عروس (لی مرس)

عَرِي. تَعَرَّى من ثيابه. لخت شد، برهنه شد

عَرِي: جرد من الکساء. لباس کند، جامه درآو

— صبره عُريانا. لخت کرد، برهنه کرد

— كَشَف. آشکار کرد

— من جرد. پیرا کرد، محروم کرد

عُرِي: عُريَة: التجرد من اللباس. لختی، برهنگی

— التجرد من النطاه. برهنگی

عُرِيَان. عار: لاکساء علیه. لخت، برهنه

— كَشَف. آشکار، پیرا

— کاولدنه ائمه. لخت مادر زاد

— طَلَق: مَلَق (کَلَبَة). لخت و عور، بکلی

طَرَا: مجرد. لختی، عاری

— من کذا: مجرد منه. فاقد

— من کذا: خالی منه. پیرا

طوي الاقدام. پابرهنه

— الرأس. سر برهنه

عَارِيَّة: قرض بلا فائده. قرض الحسنه. قرض منفعت

عَارِيَّة: مستعار. عاریتی

عَمْرٌ: حَسْبٌ. گیس عاریه

عَمْرًا: فضاء، أو خلاه. هواء آزاد

في الـ. در زیر آسمان

مُعَرَّي: مجرَّه من الكساء. لخت، برهنه

—: معكوف. آشکار. نمودار

تماري الجسم. شرمگاه بدن

عربى (في عرس) • عربى (في عرش)

• عربى (في عرك) • عربى (في عود)

• عز (في عزز) • عزاء • عزاء (في عزو)

• عَرَبَ. أَعْرَبَ. بَعُدَ. رهسار شد، رفت

— عن البال. فراموش شد، از یاد رفت

—: لم يتزوج. عروسى نکرد، زن نکرد

عَرَبَ. أَعْرَبَ. عَارَبَ. تنها، مجرد، به جفت

عُرُوبَةٍ. عُرْبَةٍ. عُرُوبِيَّةٌ. تنها، مجرد

• عُرْبَةٍ: مزروع، حاثوت، کشتزار، مزرعه

• عَزَزَ. عَزَّزَ. لَامَ. ایراد کرد، عیب گرفت، سرزنش کرد

عَزَزَ. تَعَزَّزَ. لَوَّمُ. نکویش، سرزنش

• عِزْرَائِيلَ: ملاك الموت. فرشته مرگ

• عَزَّزَ. تَعَزَّزَ. اِمْلَأَ. بیک کرد، بار کرد

—: اِنْبَدَ. پشیمانی کرد، نگه دار کرد

—: اُنْبِتَ. اثبات کرد

—: قَوَّى. تقویت کرد

—: اَمَدَ. بقاء، جديده. با نیروی تازه به یک رفت

—: اَعْظَمَ. بلند کرد، ستود

—: اَعَزَّ. صبره قویا. قوی ساخت، پرمند کرد

—: اَحَبَّ. واقفی به. دوست داشت درود

—: —: جله او عده عزز. عزیز داشت

• اعز: اَحَبُّ. دوست داشت، مشتاق شد

عَزَّ: قَوَّى. زورمند بود، قوی شد

—: قَلَّ. وجوده. کباب بود یا کباب شد

—: عليه: کز محبوباً عظم. نزدش ارجند بود

بِزٍّ: على انت. برایم ناگوار است که

إِعْتَزَّ وَتَعَزَّزَ: تفرق. بالید. افتخار کرد،

—: —: صِلَ قَوَّيًّا. نیرومند شد

—: فاخر و تَعَزَّزَ. پیروز شد، شاد کرد

—: به: عَدَّ نفسه مِزًّا به. به انکار، دیگر خود را قوی دانست

تَعَزَّزَ: تقوى. پایدار شد، استوار شد

• —: اظهر الرضى وهو راضى. خود را راضی دانست و خود کرد

إِسْتَعَزَّ عليه: غلبه. پیروز شد، غلبه کرد

• —: بالعنى. خود را عزیز دانست، گرامی داشت

عَزَّ: مجد. رفته. افتخار، بزرگی، شرافت

• —: شَدَّةٌ. سختی، زیاد

• —: الشَّاء: معصانه. چله زمستان

• —: العيف. شدت گرما، چله تابستان

• —: هناه. در مجبوحه دولت و توانا نگه

• —: صباه. در مجبوحه جوانی، در بهار زندگی

• —: مكانة. توانائی، مقام، منزلت

• —: المركة. درگیر و در جنت

• عِزَّةُ النفس. مناعت، شرافت نفس

صاحب العيزة. جناب

عَزَّزَ: قَوَّى. توانا، نیرومند

—: محبوب. جانان، دوست داشتنی

—: نادد الوجود. کباب

—: تحين. گریهها

—: شريف. ارجند، آبرمند

—: الجانب. زورمند، نیرومند

—: اللئال. دست نداده

—: النفس. شریف، بزرگوار

الكتاب: القرآن العرف. قرآن کریم

حَبُّ العِزِّ: حَبُّ الوِثَم. بادام زمینی

خَشَبٌ عِزِّي. کاج قیصر

مَعَزَّة. عشق، محبت، دلدادگی

مُعَزَّزٌ: غلور. سر بلند، سرفراز، شاد

—: باقة: قَوَّى به. صاحب ایمان قوی بخدا

• عَزَفَ وَعَزَفَ (مزناً) : هَتَفَى . آواز بخواند ، سرود

— (عزوفاً) عن الشيء : زهد فيه وملكه . خسته شد
ببزار شد

— على آلة طرب . بالآلة موسيقى نواخت

— ست نفسه عن كذا . ببزار شد ، ملول شد

— ست الریح . باد تند وزید

عَزِيف : صوت مستعجِل . همه ، صداه در هم برهم

— الرعد . غرش رعد

— الریح . زرمه باد ، وزش باد

عازِف : موسیقی . موسیقی دان ، نوازنده

مِعْرَاف : آله طرب و تریقه . سازش

مِعْرَافَة . مِعْرَاف . چنک

• عَزَقُ الْأَرْضِ : زمین را کند

عَزَقُ : عَزَقُ الْأَرْضِ . بیل زنی

عَزَقَة : جِلْبَة (انظر جلب) . حلقه

مِعْرَافَة : فأس طوری . بیل باغبانی

• عَزَقْلَة : ناسق . مشکل پسند ، باریک بینی

• عَزَلُ : عَزَلُ الشَّيْءِ عن غيره . جدا کرد ، کنار گذاشت

— : منع الاتصال والتشرب . عاقب دادر کرد ، مجزا کرد

— : فصل . سوا کرد ، جدا کرد

— عن منصب سام : خلع . برکنار کرد

— : صرف او در رفت . برون کرد ، منفصل کرد

• عَزَلَة : نقل مسکنه . نقل مکان کرد

• إعتزل الشيء : عنه . کناره گیر کرد ، دست کشید

عَزَل : فصل . جدا ، جدا ساز ، تفکیک

— : نقل . ابعاد . برکنار ، انتقال

— : منع الاتصال والتشرب . عاقب سازد

— عن منصب سام : خلع . خلع

— : صرف او در رفت . انفصال ، اخراج

عَزَل . عَزَل . أعزَل : بلا سلاح . بدون سلاح

عَزَلَة . إعتزال : تنسج . کناره گیر ، گوشه گیر

— : انفراد . تنهایی ، خلوت

• إعتزال : نقل المسکن . نقل مکان ، اسباب کثو

عازِل : فاصل . جدا کننده

— : مانع الاتصال والتشرب . عاقب

مَعَزِل : مکان الاعتزال . کنج خلوت

— : عن كذا . دوراز ، برکنار از ...

• عَزَمَ على : نوى . تصمیم گرفت ، برآن شد ، مصمم

— : عَزَمَ الرائي : قرأ العزائم . اخبر کرد ، اوداد

۸ — : على : دعاء . خواند ، دعوت کرد

عَزَم : قصد . نیته . تصمیم ، راه ، اراده

— : عَزَمَة : ارادة ثابتة . تصمیم جگه ، اراده آهنین

۵ — ۵ — : قوة . نیرو ، توانایی ، زور

عَزَمَة : رُقِيَّة . اخبر ، جادو ، سحر ، طلسم

• عَزَمَة : دعوة الى ولاية او غيرها . دعوت به میهمان

۵ — : ولاية . سور ، مجلس پذیرائی

عَزَم : قوي الزم . با اراده ، مصمم

عازِم : ناو . مصمم ، برآن

• عَزَو : نیسبه : اسناد . نسبت

— : اتهام . تهمت ، اتهام ، ادعا

عَزَا : اعزى له واليه . ادعای نسبت کرد

— : اليه : نسب (راجع عزى) . نسبت داد ، حمل کرد

— : اليه (اسماً مستكراً) . اسناد کار زشت داد ، بد

— : صيد وسلا . قلی یافت ، آرامش پیدا کرد

• عَزَا : عَزَا بعض . خوب بد ، روه هم

عَزَا : عَزَا . دلدار ، تلیت ، ننگار

عَزَوَة : انتساب . بستگی ، خویشاوندی

۵ — : اقارب . نزدیکان ، خویشاوندان ، بستگان

عَزَى اِلَهِ : نسب (راجع عزو) . نسب داد

عَزَى . تَعَزَى . آرامش یافت ، فکین یافت

عَزَى السُّعَابَ . تلپت گفت ، دلدار داد

— اهل التوفى . بابازماندگان هدر دے کرد

عَزَاهُ . تَعَزِيَّةٌ . هدر دے ، دلدارے ، عمارے

خطاب تَعَزِيَّةٌ . نامه تلپت

مُعَزَى : مَلَّ . تلپت دهنده ، عمار

الـ : الروح القدس . روح القدس

عَزَزَ (لِي عَزَزَ) . عَسَّ (لِي عَسَّ)

عَسَّ (عَسَّ) يَعْسُوبُ : اميرة النحل . ملکه زنبور عسل

— ذكر النحل . زنبور

عسل نر

— حشرة كالبراد

سفقات (نام حشر)

عُسْبَرٌ . عُسْبَارٌ : ذئب

کرک صحرائی

(عَج) عَوْسَجٌ : نبات شائك . گیاه خاردار ، خولان

عَسَجِدٌ : ذئبٌ

عَسِيرٌ : ضعیف . دشوار شد ، مشکل شد

عَسِيرٌ : کُفَّ اَعْمَر . درهلور ، مبهم بود

عَسِرَ . عَامِرَ النِّرَمِ . بردهکار فشار آورد ، مطالبه کرد

— . ضایق . در تنگی گذاشت ، گروگشی کرد

عَسِرَ الامرُ . دشوار کرد ، مشکل کرد

— علیہ : ضیق . فشار آورد ، ناگزیر کرد

أَعَسَرَ : افتقر . در مضیقه افتاد ، به پول شد

— اُفْلَسَ . ورشکست شد

بَعَسَرَ . تَعَامَرَ . اسْتَعَسَرَ الامرُ . مشکل شد ، دشوار شد

استعسر الامرُ : وجده تغییراً . مشکل دید

عَسِرَ . عَسِيرٌ : ضعیف . سهل . دشوار ، سخت

ماءٌ — : ضعیف تر . آب سنگین

عُسْرٌ : فقر . فشار ، تنگدستی ، بنوائے ، تیرمختی

— مالی . تنگدستی به پول

— الطم . درد زردل

— المضم . بد هضمی

— . عُسْرَةٌ . مَعْسَرَةٌ . دشواری ، فشار ، تنگی ، به پول

أَعْسَرَ : عاشول . چپ دست

— بَسَرَ : أَضْبَطَ . کسی که هر دو دست در فرمان آورد

مُعْسِرٌ . مَعْسُورٌ . تنگدست ، به پول

— في التجارة . ورشکست

عَسَسَ : خُرَّاسَ الليل . شکران ، گزیده ها

تنگه بان شب

عَاسِيٌ . عَاسٌ : حارس الليل . تنگه بان شب

عَسَ : طاف ليلاً لحرارة . در شب تنگه بان کرد ، پاسبانے

— . جَسَّ . در یافت ، درک کرد

عَسَفَ : ظَلَمَ . ستم کرد ، ظلم کرد ، به عدالتی کرد

— في الامر : فطه من غير تدبیر . از روی به فکرے کار کرد

عَسَفَ . أَعَسَفَ : كلف بجل شديد . کار زیاد و سنگین را

تَعَسَفَ . إِعْتَسَفَ الامرُ : ضل بلا رویت . به ترتیب کار کرد

— . عن الطريق : حاذق . منحرف شد ، سرگردان شد

— في رأيه . از روی قدرت اظهار عقیده کرد

عَسَفَ : ظَلَمَ . جور ، ستم . استبداد

عَسَافٌ . عَسُوفٌ . ستمکار ، ظالم ، حاکم مطلق

تَمَسَّسَ . استبدادے ، ظالمانه

عَسَكَرَ القومُ : تَجَمَّعُوا . اجتماع کردند ، گرد آمدند

— . اَلْمُنْدُ : خِيسُوا . سپاه اردو زد

عَسَكَرَ : جيش . سپاه ، ارتش

عَسَكَرِيٌّ : جُنْدِيٌّ . سرباز

— . حَرَبِيٌّ . نظامی

حاکم — . فرماندار نظامی

حُكْمٌ — . (راجع حرفی في حرف) . حکومت نظامی

جلس — . محکمه نظامی ، دادگاه ارتش

نظام مسکری . مقررات لشکرے ، آرٹشی

مُعَشَّكَر: موضع تجمع المييش . اردوگاه

عَسَل . عَسَل : خلط بالسل . باعل آميخت

— عَسَى : شيرين كرد

عَسْت مِينه : تهموم . چرت زد

عَسَل النحل . عل ، شهد ، اكبين

— السكره . عل اسود . شيره قد

شهر ال . ماه عل

قَرْنَم عمل النحل . شانه زنبور عل

قَتَلِي : بلون الصل . خرمائی زنگ

ميون صلبته . چشمان ميني

عَسَال : مُثَلل الصل . جمع كنده عل

عَسَالَه . مَعَسَلَه : خليه النحل . كند و زنبور عل

عَسَسِيلَه : تهيوة . افضاء . چرت ، پتكي

مَعْسُول : مُحَلَى بالصل . آميخته باعل

كَلَم — سخنان شيرين . چوب و نرم

لِيَان — شيرين زبان

عَسْلُج . عَسْلُوج : مُصَن لِيَن . شاخه كوچك ، تركه

عَسَى : لعل . سايد ، ممكن است

عَش (في عش) • عشاء • عشاوة (في عش)

عَشَب . عَشَب المكان . از علف پوشيده بود

عُشَب : كَلَا و طَب . علف ، سبزه

— عُشْبَه : نبات • عَشِيش . گياه ، رستني

عُشْبَه ؟ مَفْرِيَّة . نوزي يا ممين نرغ

عُشْبِي : نباتي . گياه ، علفي

عُشِب . مُعْشِب : كثير العشب . پرگياه ، گياه زار

عَشَاب : عالم بالاعشاب الطبية او متاجر بها . گياه شناس

عَاشِب : حيوان يعيش على الاعشاب . جانور علف خوار

عواشب : جمع عايب . گياه خواران

عَشَر . عَشَر المَال . ده يك گرفت يا داد

عَشَرَت الدابة . حيوان آبتن شد

عَاشِر : خالط و صاحب . معاشرت كرد ، هدم شد

أَعَشَرَ القوم : صاروا عَمَرَة . ده نفر بودند ياده نفر شد

— العدة : جله عَمَرَة . ده تا كرد

عَاشَرُوا . آميزش كردند ، رفت و آمد كردند

عُشَر : جزء من عَمَرَة اجزاء (چهار) . يك دم

— او عُشور المَال . ده يك ، عَشْرَه

— او — حصة الارض . ده يك از محصولان زرا

— او — كسب العمل . ده يك درآمد شخصي

عُشْرِي . أَعْشَارِي . اعشاري

عَكر — او — . كسر اعشاري

عَكر — دائر . كسر اعشاري مكرر

عَشَر . عَشْرَة (۱۰) . ده

عَمَرَة اضاف . ده برابر

عَشرون (۲۰) . بيست

ال : الواقع بعد التاسع عَمَر . بيستم

عَشْرَة مُعَاشِرَة : محبة . ياري ، هم نشيني

— مخالطة . آميزش ، آمد و شد

— عَشِيَّة . ميهماخه دانكي كه هر كس هم خورد را ميهما

عَشْرِي : يجب مخالطة الناس . خوش مشرب ، اجتماع

عَشَار : جاني العشور . باج ستان ، تحصيلدار ماليا

عِشَار . عَشْرَاه : جُحَلِي (قبائل) . حيوان آبتن

عَشِير . مُعَاشِر : صاحب . يار ، هدم ، هم نشين

عَشِيرَة : قبيله . طائفه ، تيره ، دسته

— الشخص . كس و كار انسان

عاشِر : واقع بعد التاسع . دهم

مَعَشَر : جماعه . دسته ، انجمن ، گروه ، مردم

مِثْل : جزء من قَمَرَة . يك دم

عَشَش . عَشَش الطائر : اتخذ مُعْشَا . لانه كرد ، لانه خد

عُش : بيت الطائر . لانه ، آشيانه

عَشِيَّة : خَمس . كپر ، خانه چوبه ، كلبه ، آلودگ

عَشِقَ العي . دل داد ، دل باخت ، عاشق شد

عَشَقَتِ الشَّيْخَيْنِ بَعْضُهُمَا . جفت كرد ، پوست

تَعَشَّقُ: فازل . عشق‌باز کرد

عَشَقٌ: فرط الحب . دوستی، دلباختگی، دلدادگی

عَشِيقٌ: معشوق: محبوب . جانان یا زیاد

عَشِيقٌ: جیب . معشوق یا معشوقه

عَاشِقٌ: مُعَبِّ . دوستدار، گفزار

عَشِيقٌ: معشوق: فعل و نثاء

زبان و زهواره قفل

هلبه العائق: لعبة الکباب . قاپ بازی

هلبه العائق: وَصَل . پیوست، اتصال

نرس عشق: چرخ دندان دار

عَشَمٌ: طمع . آرزو، حرص

عَشَمٌ: اُمَل . امید، آرزو

عَشَمٌ: جبهه بامل . امید و آرزو

عَشَمٌ: اُمَل . امید داشت، چشم داشت

عَشَى: اطعمه الشاء . شام داد

عَشَى: عَشَا: لم یبصر باللیل . در شب نمیدید

عَشَى: اکل الشاء . شام خورد

عَشَا: طعام الماء . شام

عَشَاوَةٌ: العمی الجلی . شب کور، ندید در

الربانی: عشاء ربا

عشاء: عَشِیة: اول الليل . پاس اول شب

عَشِیة: اس . شب گذشته، دیشب

عَشَوَاء: عَشَوَةٌ: ظلمة . تاریکی، سیاهی

خَبَطٌ: (راجع خط) . کور کورانه

عَشَمٌ: طَبَاخ: طایه . آشپز، خوراک‌پز

أَعَشَى: لا یری لیل . شب کور

عَشِیف البصر: تاریک چشم

عَصَبٌ: (لی عثر) . عَصٌ: (لی عَص) . عَصَا: (لی عَصو)

عَصَبٌ: طوی . پیچید، ناکرد

عَصَبٌ: ربط عصابة: نوار پیچ کرد، نخ پیچ کرد

تَعَصَّبَ: شد عصابة: روی زخم را نوار پیچید

له و مه: طرفدار کرد

عليه: ایستادگی کرد، پایدار کرد

لی ملحه: تعصب بخرج داد، تعصب بود

هلبه: اعْتَصَب القوم: ماروا عصبه: جامعه تشکیل دادند

هلبه: القتال: اضرروا: کارگران دست از کار کشیدند

هلبه: اصحاب المصانع: کارخانه را بروی کارگران بستند

عَصَبٌ: خيط (هیرق) الحس: عصب، رگ

عَصَبٌ: طنب: دتر

قراءة: من جهة الاب (راجع قرب): بستگی پدری

عصبی: مختص بالاصحاب: مربوط به اعصاب

الزواج: عصابة: تند، آتشی مزاج

عصبية: عصابة: جماعة: گروه، دسته، جمیت

عصاب: ربط: نوار

عصاب: زخم بند

الام: جامعه ملل

حرب العصابات: جنگهای پارتیزانی، جنگ چریک

عصبية: عصابة: الجین: پشانه بند

عصبية: عصبية: عصبية: گردن کلفت، لوطی

يوم عصب: شديد الحر: روز بسیار گرم

وقت: بحرانی، خطرناک

عصبية: تعصب: تمحيز: طرفدار کرد

عصابة: قراة: بستگی، خویشتانند

طبيب: قرب من جهة الاب: خویشتان پدری

تعصب: حاس: هجرة: غیرت، جوش و خروش

دینی او مذهبی: سرسختی در عقیده

اعتصاب: المال: اضراب: دست کشی از کار، اعتصاب

اصحاب المصانع (ضد القتال): بسته شدن کارخانه

از طرف کارفرمایان

تعصب: معصوب: نوار پیچ شده، بسته

تعصب: لهور: با غیرت، بر حرارت

لذهب: کونه فکر، شیفه دین

(عَصِدَة) عَصِيدَة . حریره . خرّه . کاچی بالآردجو

عَصَرَالْيَ . فشرد ، له کرد ، فشارداد

— النبل . آب جامه شسته را درآورد

— المبوب : استخراج زیتا . از دانه های روغن روغن گرفت

عَاصِرٌ فَلَانًا . معا صر بود ، هم عصر بود

تَعَصَّرَ . انْعَصَرَ . فشرده شد ، له شد

عَصْر : استخراج الماء وغیره . آب میوه کثی غیران

— : آخر النهار . بد الظهر . پین ، پس از نیمروز

— عَصْر : زمن . دوره ، عهد ، دوران

عَصْرِي : حديث . تازه ، نو ، نوین ، باب روز

عَصْرَة : مُبْتَلَجًا . خبیب

عَصَارَة . عَصِير . عَصِيرَة . شیر ، آب میوه ، حور

عَصَارَة . مِعْصَرَة : آلة العصر . ماشین فشار

و — الزیوت . ماشین روغن کشی

— البرنتال والیسون وامثالهما . ماشین آب پرنفای

— قصب السكر . کارخانه قند گیری

— النبل . ماشین لباس شویی

إِعْصَار : ریح ترفع وتستدیر کرد باد

مُعَاصِر ، هم زمان ، هم عصر

عُصَص : اصلُ الذنب درملجحه

عَص : صُلْبٌ وَاشْتَدَّ . سخت شد ، محکم شد

عُصَصُ . عُصْمُوس : عَظْمُ الذنب . استخوان دم

— الطيور : زبکی . دمگاه

عَصَصَ : عَصَّ . سخت شد ، سفت شد

عَصَفَتِ الرِّيحُ . باد شد و زد ، طوفان شد

عَصَف : هبوب . وزش باد

عِصْفَة رِیح . تند باد

عَصَافَة : نِبْن . کاه

عَاصِفٌ : تصف فيه الریح . طوفان

عَاصِفَة : ریح شديده . تند باد ، طوفان

— رعدیه . رعد و برق ، انقلاب هوا

عُصْفَر : نبات او صیغ يُستخرج منه . گل مصفر

حَبَّ الـ . خلت

زيت الـ : دُفنه . شیر ، مصفر

عُصْفُور : طائر . پرندۀ نژاد کوچک

— الجئنة . چلچله . پرستو

— دوری (انقر دور) . کجکش

— الرزق . پرندۀ زیبا و کوچکی که در جبین

جاده زندگي میگذرد

— الشوك . بیل ، نام چند جور پرندۀ

عصفورة : دسر (یا نعلنا) . میخ بی برج

عَصَوَة بِمُصْفُورَة . پیچ شستی

عَصَمَ : مَنَعَ . جلو گیری کرد ، بازداشت ، مانع شد

— حفظ . وقای . نگهداشت ، حفظ کرد

— البطن : قَبَضَ الامام . خنکی آورد ، پیوست

— اَعَصَمَ : ربط . بست

إِعْتَصَمَ وَاسْتَعَصَمَ بِهِ : التَّجَأ . پناهنده شد ، دست

و — به : تزمه . پیوست ، چسبید

و — بالعبر . برد بار شد ، صبر یا پیشه خود قرار

و — بالصمت . خاموش شد ، مهر سکوت بر لبان

عَصَمَ . عَصَمَة : مَنَعَ . جلو گیری ، همانست

— حفظ . وقایه . نگهداری ، حفظ ، حایت

عِصْمَة ؟ : نَزَاهٌ عَنِ الْخَطِيئَةِ . بگناه ، پاک

— : النَّزَاهُ مِنَ الْخَطَا . مصروفیت از خطا ، لغزش ناپذ

صاحبه الـ . پاک ، منزّه از خطا ، پاکدامن

امراة فی عِصْمَةِ رَجُلٍ . زن شوهر دار

فی عِصْمَةِ فَلَانٍ . هرفلان

عُصْمَة : فَلَادَة . گردن بند

عِصَام : حِمَاة . حَمَالَة . بند شلوار

عَطَّار: بائع الطيوب . عطرفروش

— بائع العنابر . دَبَّوس . دارو فروش، فروشنده، گیاهان داروئی

عِطَارَة: روائح عطریَّة . عطرفروشی، کارخانه عطرها

— عِطافیر طیبَة . فروش گیاهان داروئی

مَعَطَّر: معطَّب . عطرزده، خوشبو

(عطرده) عَطَّارِد: عِطَّار . ستاره عطارد

عَطَسَ عَطَسًا: اِنَّتَه العطسة . عطسه کرد

عَطَسَ ۲: جله بعلس . به عطسه انداخت

عَطَس . عَطَّاس . درحال عطسه

عَطِیَّة . عطسه

عَاطُوس: نشوق . انفیه

عَطَشَ: ضَدَّ رَوِي . تشنه شد، احساس تشنگی کرد

— اَلِه: اشتاق . آرزویش را در سر داشت، مشتاق

عَطَشَ . اُعْطَشَ . تشنه کرد، به تشنگی انداخت

عَطَشَ: ظَمًا . تشنگی

عَطَشَ . عَطَشَان . عَاطِش . تشنه، گلوی خشا

— — — — — مشتاق . آرزومند

عَطَشَ: وفاد الالة . سوخت کبر، آتش انداخت

عَطَفَ ال: مال . مایل شد، متمایل شد

— کلمه علی آخری . کلمه را به کلمه دیگری پیوست

— عنه: انصرف . از او منصرف شد

— الشيء: اَمَّالَه . کج کرد، خم کرد

— عَطَفَ: نَسَى . بیچید، تا کرد

— وَمَعَطَّفَ عَلَی: هَدَّر دَعَّ کرد، هفکری کرد

اِعْتَطَفَ: تَعَطَّفَ: اَبَسَ: العَطاف . باران پوشید

اِنْعَطَفَ: اِنْتَضَى . تا خورد، خم شد

اِسْتَعَطَفَ . درخواست کرد، التماس کرد

— — — — — خاطره: تَرَمَّضَاهُ . جلب رضایت کرد

مُضْطَلَّة: مشکلة . معاً، مشکل

عَضُو (جزه) من جسم او واحد من جماعة . پاره، جزء، قیمت

— آلة . آلت

— قَوَى: طرف (کارجل والزرع) . اندام، کنار

— عَاول . عامل (مانند پادست)

— مجلس نواب . نماینده یا عضو مجلس

اعضاء التناسل . جهاز تناسلی

عضوی: آلی . آلی

عضویة (نی جمیة) . عضویت (در انجمن)

عَطَاة (نی عطو) . عَطَّار (نی عطر) . عَطَّارِد (نی عطرده)

عَطَبَ: اُعْطِبَ: تلف او هلك . تلف شد، هلاک

شد، نابود شد

عَطَبَ . اُعْطِبَ: اِنْتَفَ . تباہ کرد، فاسد کرد

— — — — — نابود کرد

عَطَبَ: الضراب: طَبَّه . ضارب بآبِیَه خوشبو و قند آ

— — — — — میوه له شد و گندید

عَطَبَ: تلف . زیان، آسیب، آفت، ضرر

— — — — — هلاک . تباہ . ویران . هلاکت

سريع الـ (التلف) . به دوام، لطیف

سريع الـ . (الفساد والتفنن) . خوار بار فاسد شد

عَوَّاب: المنخفض بین الموجین . فضاے میان دو موج

عَطَبَ: مَطَّاب . آسیب دیده، خراب شده

— — — — — (کالفاکمه) . گندیده . له شده

عَطَّرَ: طَبَّبَ . عطرزده، معطر کرد

— النَم: دِهان را خوشبو کرد

عَطَّرَ: کان طیب الرائحة . خوشبو بود، بخوریداد

— — — — — عَطَّرَ: طَبَّبَ . بخود عطرزده . خود را معطر کرد

تَعَطَّرَ؟ البتة! لم تَدُوج . دختر شوهر نکرد، در خانه ماند

عَطَّرَ: طَبَّبَ . بو خوش

— خلاصة عطریة . جوهر، اسانس

— الورد . عطر گل

عَطَّرَ: عَطَّرَ: زکی الرائحة . خوشبو، معطر

عَاطِلٌ من كذا: خال منه . عارء از، فاقده ..

— بدون عمل . بیکار

تَعَطَّلَ: القول بسم وجود الاله . الحاد . انکار هستی خدا

— : ارجا . تأجيل . تعطيل ، عقب اندازم

۵ — : توقي . تاخير

مُتَعَطِّلٌ : بلا عمل . بیکار ، بے مصرف

مُتَعَطِّلٌ : كافر . خدا شناس ، ملحد

بِهَاطِلٍ : مواطلي: منقاد البطالة . هرزه گرد ، ولگرد

عَاطَنَ . عَطَنَ المذء او الكتان . خيسانء ، درآب نرم كرد

— : القيشب والخشب . ليف كنان رادربا خيسانء

۵ — : تفتن . گزید ، فاسد شد

عَطَنَ . تَعَطَّيْن . عمل خيسانءن ، نرم سازم

تَعَطَّنَ القشب . خيسانءن كف يا جوب

(عطو) أعطى : خدا خذ . داد

— : قدّم . تقديم كرد ، نيم كرد ، پيش كش كرد

— : منح . بخشيد ، ارزائه داشت

— مثلا : درس عبرت داد ، سرمشق داد

اعطى مالفيمر لقمير . مال فيصير را به قيمير بدهيد

تَعَاطَى : تناول . اخذ . گرفت

— الامر : قام به . عهدہ دار شد ، انجام داد

— الصناعة : مارسا . پيشه خود ساخت

ناط : اخذ او مزاوله . دست بكار شدن

تَعَطَّى : استعطى : تسول . گدائه كرد ، سوال كرد

عَطَا . عَطَا . عطية : هبة . بخشش ، تعارف

۵ — ۵ — : غن معروض . پيشهاد مناقصه

۵ مقدم الـ . پيشهاد دهنده

صندوق المطايا (في المابء) . صندوق اعانه دركيبا

إِسْتَعَطَا : تسول . گدائه ، سوال ، دريوزك

مُعْطٍ : ضد آخذ . دهنده

مُسْتَعَطٌ : متسول . گدا ، دريوزه

عَظِيمٌ : وشتہ ، وددليل . رسمه ، نيل

عَطَفَ : إمالة . خيدگي ، انحراف

— : إِنْطِطَافٌ : مَيْل . تمايل . رغبت

— : حنو . شفقة . محبت . مهرباني ، دلور

اداءه او حرف عطف (في النحو)

حرف عطف

عَظْفَةٌ : مُعْطَافٌ : حوذة

۵ — : زفان . كوچه

عِطَافٌ : مِعْطَافٌ . ردوش ، بارگه

عَاطِفٌ : اداءه عطف . حرف عطف

حرف ربط

— : واصل . ربط دهنده

— : عَطُوفٌ : شفيق . مهربان ، دلور ، با محبت

عَاطِفَةٌ : احساس . حس هنجي

عَاطِلِي . عَواطِلِي . احساسات

عَاطِلِيَّةٌ : حاسيت

عَاطِلِيٌّ : رفيق المواطف . شديد التأثير ، دل نازك

عَاطَلٌ من كذا : خلا منه . فني شد ، عارء شد

عَاطَلٌ : تَزَعَجَ الحلي . فني كرد ، زيورآلات را بيزن آورد

— : اعجز عن العمل . ازكار انداخت ، فليج كرد

— : انقي : تركه ضياعا . بكار انداخت ، اهل كرد

— : المجلس . مجلس را تعطيل كرد

۵ — : طاق . عقب انداخت ، بتاخير انداخت

تَعَطَّلَ : بتي بلا عمل . بے كار ماند

تت المدرسة . آموز شكاه تعطيل شد

۵ تت الآلة : فست . ماشين خراب شد

۵ — : توقف . عقب افتاد ، به تاخير افتاد

عُطِّلَ من كذا : خال منه . خالي از ، فني يا عارء از

۵ الـ والضرر . زبان وخسارت

۵ التبرؤض عن العطل والضرر . پرداخت غرامت

عُطِّلَ : البقاء بلا عمل . بیکار مے ، بكار نشستن

— : وقت الفراغ من العمل . هنگام فراغت ازكار

— : مدرسة . تعطيلات مدرسه

— : (سنة الهام والبرهان) . تعطيلات موقتي

عَظْمٌ: ضدّ صغر . بزرگ شد یا بزرگ بود

— الامرُ طَبَّ: دشوار شد ، سخت بود

عَظُمَ: فَعَمَ وِجِلَ: تمجید کرد ، تجلیل کرد ، ستود

—: کَبَّرَ: بزرگتر کرد (مانند عکس)

—: أَعْظَمَ: مَبْرَهُ عَظِيماً: اهیت داد ، تمجید زیاد کرد

اغراق گفت

اعظم الامر: عده عظیماً: بزرگ شمرد ، اهیت بسیار

تَعَظَّمَ: تَعَاظَمَ: اِسْتَعَظَّمَ: تَكَبَّرَ: تکبر کرد ، مغرور شد

—: تَحَوَّلَ اِلَى عَظَمٍ: استخوان شد ، کوشش آید

تَعَاظَمَ الامرُ: صَارَ عَظِيماً: بزرگ شد ، مهم گردید

استعظم الامر: راه او عده عظیماً: بزرگ شمرد

ست الفتنة: اشتدت: بدتر شد ، شد بدتر شد

عَظُمَ: قَسَبُ الحيوان: استخوان

عظمي: كالعظم اومه او عظم به: مانند استخوان

استخوان دار

میکل — آدم بسیار لاغر ، استخوان بنفشه

عَظُمَ: عَظُمَ: ضدّ صغر . بزرگی ، عظمت ، بسیار

—: —: اهية: اهیت ، بزرگ منشی

عَظْمَةٌ: كَيْسَرٌ: غرور ، نخوت ، باد ، کرن کینه

—: جلال: شکوه ، درخشندگی ، بزرگی ، شان

صاحب الـ: اعلی حضرت

مرض الـ: قَطَمُون: جنون عظمت

عَظْمَةٌ: قَطْمَةٌ: قطعه من العظم: تکه استخوان

عَظَامٌ: عَظِيمٌ: بزرگ ، بزرگ منش ، والا

عَظَامَةٌ: اِعْظَامَةٌ: اوداف مستطرفة

فنزیر دامن زنان

عَظِيمٌ: ضدّ صغیر . بزرگ ، کلان

—: جَلَلٌ: هَلَمَّ: با اهیت ، بزرگ

—: فاخر: باشکوه ، عالی

—: النفس او الاخلاق: بزرگوار ، نظر بلند

—: الالهية: بسیار شایان اهیت

عَظِيمَةٌ: معیبة شعیبة: بدبختی بزرگ ، مصیبت ناگوار

أَعْظَمُ: اصْغَرُ: بزرگتر ، کلانتر

—: اهم: مهم تر

تَعَظَّمَ: تَبَدَّلَ بِاسْتِخْوَانٍ: استخوان سازد

تَعَاظَمَ: تَطَاوَرَ: تَكَبَّرَ: خود فروشی ، خود نما

تَعَظَّمَ: تَغَنَّمَ: بزرگداشت

تَعَظَّمَ: تَحَبُّةٌ مَسْكُوفَةٌ: سلام نظامی

مُعَظَّمٌ: اكْثَرُ: بیشتر از ، قیمت عده

—: نایه: اقصی: حدا کثر ، بیشترین

مُعَظَّمٌ: مَبْجُلٌ: بسیار ستوده ، بسیار محترم

—: —: هزبل: رهیش: لاغر ، پوست واستخوان

مُعَظَّمٌ: مَتَكَبَّرَ: لَانَ زَنْ: مغرور ، خود نما

عِظَاءَةٌ: عِظَايَةٌ: سحلیة

بزمجه

• عِظَةٌ (فی وصف) • عَفٌّ (فی عَفٍّ) • عَفَا (فی عَفْوٍ)

• عَفَا (فی عَفَفٍ): سادگی ، بی آلاشی ، پاکدانی

• عَفَرَ: عَفَرَ: تَوَبَّ: چرک کرد ، باگردوغبار پوشاند

—: رشت: بمعوق (علاجی): باشید ، سم بافی کرد

—: —: التفت فضلات المصّادين: خوشه چینی کرد

عَفَرَ: عَفَّارٌ: نُرَابٌ: خاك: سرخورد

عَفَرَ: عَفَلَوْفٌ: هَلَوَفٌ: گراز وحشی

عَفَرَ: الاسد والحیل: مَمَرٌ: قَة: یال شیر واسب

عَفَرَ: الماسح: گردگیر

عَفَرَ: لون اسمر نحلي: سبزه ، گندم گون ، رنگ

عَفْرِيت: شيطان: دیو ، ابلیس

—: كثرة الاحتيال: زیرک ، ناغلا ، حیلگر

—: الصبي الكبير: العب: بازگوش ، بچه شیطان ، بد

—: (فی ورق العب): جوكو ، (در بازی)

—: الیلة: آدمك توجیهه

—: عليه: محضور: جنی ، دیوانه

—: مكان فيه: مسكون: مسور بالجن: جای بریان ، محل آمد و شد دیوان

—: —: مسكون: مسور بالجن: جای بریان ، محل آمد و شد دیوان

—: —: مسكون: مسور بالجن: جای بریان ، محل آمد و شد دیوان

—: —: مسكون: مسور بالجن: جای بریان ، محل آمد و شد دیوان

—: —: مسكون: مسور بالجن: جای بریان ، محل آمد و شد دیوان

عَقَبٌ: تَالٍ . بَعْدُ . دِیْگَرِ
— ذَكَ . بَسْ اَرَاَنَ . بَعْدِ اَرَاَنَ

عَقَبٌ: تَتَبَعَ . دِنْبَال

— مِلَاحَقَةٌ وَمَطَارَدَةٌ . دِرْپَ . دِرْهَقِیْب
دَتَعْقِیْبِیَّة: مَرَضُ السَّیْلَانِ . سَوْرَاک . سَوْرَنَک

تَعَاقُبٌ: تَتَابَعُ . تَوَالٍ . پِی_دِرْپَ . پِشْتِ سِرْهَم

بَالِ . عَلِی_ال: بِالتَّتَابُعِ . بِنَوَالِ . پِشْتِ سِرْهَم

بَالِ: بِالتَّوَالِیِ . بِنَکِ دَرْمِیَانِ . بَطُورِ مَتَنَابُ

مُعَاقَبٌ: مَوْقِعُ الْقَصَاصِ . مَجَازَاتِ کُنْزِ

— مَتَنَابُ . بِنَکِ دَرْمِیَانِ . مَهْ نَوْتِ

— آتِ بَعْدِ . آئِیْنِدَه . بَعْدِ . دِیْگَرِ

مُعَاقَبَةٌ: اِیْقَاعُ الْقَصَاصِ . کِیْفَرُ . مَجَازَاتِ عَقُوبَتِ کِ

مُتَعَاقِبٌ: مَتَتَابَعُ . پِی_دِرْپَ . پِی_پَی

— مَتَوَالِ . بِنَکِ دَرْمِیَانِ

یَعْقُوبُ: اَسْمُ عِلْمٍ . نَامُ شَخْصٍ

— ذِکْرُ الْمَجْلِ . کِلْبَنَزِ

یَعْقُوبِیَّةٌ . یَعْقُوبِیَّةٌ

عُقُوبُولُ (وَالْمَجْعُ قَتَائِلُ) . چِیْنِ دُورِ عِلْفِ

عَقْدٌ: ضِدُّ حُلٍّ . بَیْتِ . مَکْرَهْ زِدِ

— اَلْبِنَاءُ . طَاقِ زِدِ . مَقُوسِ کُودِ

— اَلْبِیْعُ وَ اَلْمَهْدُ . مَعَامَلَهْ کُودِ . سَوْدِ اَکُودِ

— اَلصَّنْفَةُ . دِرْیَکِ مَعَامَلَهْ مَوَافَقَتِ کُودِ

— اَلطَّبِیْعُ . جَوْشَانَدِ . آبِ پَرکُودِ

— اَلنِّیَّةُ اَوْ اَلْعَزْمُ . مَعْمُومِ شُدِ . تَعْمِیْمِ کُودِ

— عَلِی_الرَّأَةِ . زَنِ کُودِ . عَرَسِی_کُودِ

— جَلَسَةُ . جِلْسَهْ تَنکِیْلِ دَادِ

— قَرْضًا . قَرْضِ کُودِ . وَاَمِ کُودِ

— قَضَلًا: کَتَبَ . بِنَکِ مَقَالَهْ نَوِشْتِ . فُضْلِ اَزْکَا

— نَاصِیْتَهْ . اَخْمِ کُودِ . اَبُورِ دَرْمِ کُشِیْدِ

— لِسَانَهْ: اَسْکَتَ . زَبَانِ بِنَدِ کُودِ . سَاکَتِ کُودِ

— عَقْدٌ: سَمَدِ بِالْخَطِّ . سَفْتِ کُودِ . قَوَامِ اَوْرِدِ

— سَوَالِ الْخِصَاصِ . دَسْتِ بَهِمِ دَادِنْدِ . هَمْکَارَهْ کُودِنْدِ

عَاقِبٌ: یَذْنِبُهُ وَ عَلَیْهِ . مَجَازَاتِ کُودِ . تَنْبِیْهْ کُودِ
— نَوَابُ . بَسْمِیَّتِ اَلْجَامِ مَادِ . بِنَکِ دَرْمِیَانِ کَارِکُودِ

تَعَقُّبٌ: تَتَبَعَ . دِنْبَالِ کُودِ . تَعْقِیْبِ کُودِ

— لَاحِقُ وَ طَاوُدُ . پِی_کُودِ . رُودِ پَاهِ کُسی رَا کُودِ

تَعَاقُبٌ: تَتَابَعُ . اَزْدِنْبَالِ اَمْدِ

عَقَبٌ: تَابَعُ . لَاحِقُ . بَعْدِی . پِیْنِ

— عَقَبٌ: مَوْخَرُ الْقَدَمِ . پَاشِنْدَهْ

— . وَلَدٌ . زَادَهْ . فِرْزَنْدِ

— . وَلَدُ الْوَلَدِ . نَوَهْ . نَوَادَهْ

جَاءَ عَقِیْبَتِ وَ بَعْبَهْ . اَزْدِنْبَالِشِ اَمْدِ . پِشْتِ سِرْیَ اَمْدِ

وَجَعَ عَلِی_عَبَهْ اَوْ اَعْقَابَهْ . بَرِکَشْتِ . اَزْرَاهْ اَمْدَهْ بَارِکَشْتِ

وَأَسَآ عَلِی_عَبَ . دَارُونَهْ . وَاَزْکُونِ

عُقُبٌ: عُنْبِی . عَاقِبَةُ . آخِرُ . پِیَانِ . اَلْجَامِ . خَاغَهْ

— . . . نَتِیْجَهْ . اَثَرُ . نَتِیْجَهْ

کَانَتْ قَاتِبَهْ کَذَا . بَابِیْنِ نَتِیْجَهْ رَسِیْدِ

— عُنْبُ السَّجَارَةِ . تَهْ سِیْکَارِ

— دَفْعُ الْوَسْوَاتِ وَ اَمَالَهْ . تَهْ جَلَتْ . تَهْ قَبْضِ

— اَلشَّمْعَةُ . تَهْ شَمْعِ

— قَلَمُ الرِّصَاصِ . تَهْ مَدَادِ

عَقَبَةٌ: مَاتِقٌ . مَانَعٌ . رِوَاعِ

— اَلطَّرِیْقُ اِلَى الْجِبَالِ . رَاهِ کُوهْ سَتَانِ . کُودِنَهْ

عُقَابٌ: کَاسِرٌ اَوْ نَیْسِرٌ . عَقَابٌ

— اَلْبَحْرُ . شَمِیْطَهْ . بِلِجُورِ عَقَابِیَارِ

— ذَمٌّ: لِسَانَةٌ (اَنْظُرْ اِلَى) . عَقَابُ مَلَأَ

— مَنُورِی . هَامٌ . مَرِیْجِ اسْتِخْوَانِ خَوَا

بُرْجِ اَلِ (اِلَى الْفَلَکِ) . نَسْرَطَاثَرُ

اَبْصَرُ مِنْ — . بِلِیَارِ تِیْزِیْنِ . دُورِ پِیْنِ

عُقَابِی: عُنْتُسْ بِالْعُبَانِ . کِجِ . مَانْدَنُوْکِ عَقَابِ

نَیْسِرِ عُقَابِی . لَاسْتِخْوَرِ . کَرِکَسِ

عُقَبِیْبٌ: فَرَسُ الْعُقَابِ . جَوْهَرِ عَقَابِ

عِقَابٌ: عَقُوبَةُ . قَصَاصِ . سِیَاسَتِ . مَجَازَاتِ کِیْفَرِ

عِقَابِی . عَقُوبِی . کِیْفَرِ . جِزَائُ

قَانُونِ الْعُقُوبَاتِ . قَانُونِ مَجَازَاتِ عَمُومِ . کِیْفَرِ هَمْکَا نِ

- ۵- تَمَلَّ القَرَس . طاق نفلی
- ۵ تجرید ال: مُنَحْنَةُ الخُلُوحِ (الفرج)
- قوس بدوین طاق
- مفتاح ال: ۵ طلق . سَنَدِ سَوَاقِ
- ۵ تَنْفِیْعُ ال: مُنَحْنَةُ الدَّاخلِ
- قوس دروین
- ۵ خَمَصِرُ ال: سَنَكُ تَرِ طَاقِ
- ۵ رَجُلُ ال: مَرْتَكِزُ الصَّنِجَةِ الاولی . پاید اساسِ طاق
- صَنْجَةُ ال: (انظر صنج) . سَنَكُ بِالْاَمِّ طَاقِ
- کاتب القود الریسة . سرد غوا سناد رسمی
- عُقْدُ: قَلَادَةُ . گَرْدَنِ بَنَدِ
- من الخرز . نَسِیجُ
- عُقْدَةُ: موضِعُ القَدَمِ من جِل . کَرِه . کَلِیر
- الشاغول کَرِه دوختی
- الروایة: ۵ حِکْمَةُ . زَمِیْنَةُ رَاسِطَانِ
- بَسِطَةُ: کَرِه مَعُولِ
- شراعیة او اَفْقِیة: کَرِه اَخِیَ
- الصرکی: کَرِه تَوَرَمَ هِیکَلِهِ
- سائبة: کَرِه خَفْتُ . زَوَدِ کُتَا
- التصغیر: مِیلَه . بَدَنَه سَتُونِ
- مُزَلَّفَةُ: کَرِه بَرَوَانَه
- منفرجة: کَرِه تَخْشَادِ
- نَفِیْسَةُ: عَقْدَه رَوَانَه
- ۵ عَزِیْبَةُ: مَرِزَعَه . قَلَسَانِ
- ۵ عُدَّةُ: عَدَه دَرَمِ
- ۵ فِی خُشْبِ: بَرَامَدِ کِی
- ۵ مِیلُ بَحْرِی: مِائَتُ یَکِ مِیلِ
- ۵ مُشْکَلَةُ: مِیجَدِی . اَشْکَالِ
- ۵ لَفْزُ: مَعَا . مَسْئَلَه
- ۵ فِی قَصْبَةِ: ۵ عُقْدَةُ . بِنَدِ . کَرِه نَیْ
- عُقْدَا: حَالِکُ الاِشْرَاطَةِ . قِیْطَانِ بَافِ . عَلَاقِبَدِ
- عُقْدُ: مُعَاقِدُ . مَتَاعِدُ: مَعَادُ . مِقَاطَعَه کَارِ
- ۵ غَاثِمَامُ: رَتِیة عَسْکَرِیة . نَایِبُ سَرِکِ . سَرِکُ دَدِ
- ۵ عَشَرُ بِالْفُلْکِ: اَنکَشْتِ مِیج . سَفْتُ . غَلِیْظِ
- عُقْدَةُ الْاِنْسَانِ: مَنَعِبُه . اِعتِقَادُ . اِیْمَانِ
- عُقُودُ: عَذَقُ . قُطِبُ . خُوشَدِ
- ۵ عُنْبُ: خُوشَدِ اَنکُورِ

- عُقْدَةُ الحِیْطِ: کَرِه زَدِ . کَرِه اِذَاخْتُ
- ۵ الامرُ: کَارِ رَاغِبِ کَرِه . مِیجِدَه کَرِه
- ۵ الکَلَامُ: مِیْهَمُ کَلَمُ . بَا اِهَامُ مِیْهَمُ کَرِه
- عُقْدُ لِسَانُهُ: اِحتِسَابُ . زَبَانِ بِنَدِ شَدِ . اَضْوَنُ شَدِ
- تَعَقَّدُ: اَنْتَقَدُ الصَّرَابُ وَالْبِسْنُ . سَفْتُ شَدِ . بَسْتَه شَدِ
- ۵- : شَدُ اَنْحَلُ . کَرِه خُوزِدِ
- ۵- الامرُ: بِنَرِیْجِ شَدِ . مِیجِدَه شَدِ
- اِنْتَقَدُ الْجُلُوسُ: جَمْعُ شَدِنْدِ . جِلَه تَکْیَلِ دَادِنْدِ
- تَعَاقَدُ مَعَهُ: قَرَارِ دَارِ بَسْتِ
- اِعتَقَدَ: صَدَقَ . بَادِرِ کَرِه . نَصَدِیْنِ کَرِه . قَوْلِ کَرِه
- عُقْدُ: شَدُ حَلَلِ . بَسْتِ . مِیجِدِ کِی . کَرِه خُوزِدِ کَرِه
- ۵- اِتْفَاقُ مَدَوْنِ: قَرَارِ دَادِ
- ۵- سَنَدُ: مُسْتَنَدُ . قِبَالَه . سَنَدِ . مَدْرُکِ
- ۵- حَلْفَةُ: دَاوِرَه . حَلْفَه
- ۵- اِیْجَارُ: اِجَارَه نَامَه
- ۵- بَنِیْعُ: سَنَدِ فَرُوشِ . قِبَالَه
- ۵- الزَّوْجُ: کَرَاهِ نَامَه عَرِیْ . قِبَالَه کِتَاحِ
- ۵- المِلْحَکَةُ: حِجَّةُ . سَنَدِ مَالِکِیَتِ
- ۵- رِشْمِ: قَرَارِ دَارِ رِشْمِ
- ۵- مُرْفِی: قَرَارِ دَادِ خُصُوصِی
- ۵- من الاعداد: عِشْرَتَاهَا . عِشْرَاتِ
- ۵- من السنين: مَدَدُ دَه سالِ
- ۵- فِی ال- السَّادِسِ (من عمره): دَرِ سَاحِلَیْ نِجَاحِ تَاوِیْ اَرَعُورِ
- عُقْدُ^۲ من بناء: قوس . طاق
- ۵- نِصْفُ دَائِرِی: طَاقِ نِیمِ دَاوِرَیْ
- ۵- قَبَسُو (انظر قبو): قَبَه . کُنْدِ . زَبَرِیْنِ
- ۵- رَقِیةُ الْاَوْرَةِ: طَاقِ مِثَالِ
- ۵- فَوْقُ السَّجَّةِ: طَاقِ بِالْاَمِّ اَسْتَا نَه خَانَه
- ۵- مُسْتَقِیْمُ: طَاقِ هِنِ
- ۵- غَوَطِی: طَاقِ رَوِی
- ۵- مَرَّجُونِ: طَاقِ بَیْضِ . نَحْمِ مَرِیْ
- ۵- مَحْمُوسُ: طَاقِ ضَرْبِ
- ۵- مَقْصُورُ: طَاقِ کِه اَزِ کِیْ مَرِیْ قَالِبِ رِیْزَه شَدِ
- ۵- مَوْقُورُ: طَاقِ بِنَدِ بِنَدِ

عَقَبَرَة: صوت . صدا، آواز
رفع — صدایش را بلند نکرد
عَقْرَب: دوییه ساقه . کژدم

— الساعة . عقربك ساعت
— الساعات . ساعت شمار
— الدقائق . دقیقه شمار
— الثواني . ثانیه شمار

عقارب: شدايه . سختیها، آفت ها، بد بختیها
مُعَقَّرَب: موج . کج و کوله

عَقَص: ضفر . بافت

عَقِصَة: ضفيرة شعر . گیس بافته

عَقَق: طائر . کلاغ زاعی

عَقَف . عَقَف . کج کردن کمر

أَعَقَف . معقوف . کج بخیده، شکسته

عَقَب: انقضى . رفتی، ماندن توک عقاب

الصليب المعقوف . صلیب شکسته

عَقَى: عَنَى الولد والده . نافرمانی کرد

عَقَى: عاقب . ضد بار . نافرمان . بدخواه

عَقَقَة: بركة مستطيلة . روشنی برق

عَقِيق: خَرَز احمر . حقیق جگره

— بسماني . عقیق یمانی

— وادئینی . دره کود و بارین

عَقَل: ربط . بست

— الدائبة: ربطها . حیوان را زنجیر کرد

— الدواء بطنه . شکش را قبض کرد ، خشکی آورد

— الشيء: فهمه . فهمید ، درک کرد . پی برد

— حَكَبَل . اهر . لغزش داد

عَقَل: مَيَّره مائلًا . بجا نه عقل آورد ، عاقل کرد

تَعَقَّل: تفكَّر . اندیشید ، درست فکر کرد

مُعْتَوِي . اُكْرَم ، دانه دانه ، مانند اُكْرَم
إِعْتِقَاد: تصديق . باور ، اعتماد ، اطمینان

— إِيْلَات . ايقان . عقیده ، حکم

— مُعْتَقَد . اصول . عقیده ، دینی

— : رأي . عقیده ، فکر ، فوهم ، راه

مُعْتَقَد: مصدق . مؤمن ، با ایمان

مُعْتَقَد: مَشَبَك . پیچیده ، گره خورده ، مشکل

— ذو عَقْد . گره دار

يُمْتَقَد: فِدة التَّكْرِيس . لوز المده

مُعْتَقَد: مربوط . بسته شده

— اللسان . زبان بسته ، گنگ

— (كفرًا) يَنَالُ (مَقْصُود) . ساختمان طاق دار

التعاقدات . دو طرف قرارداد

عَقَر: جَرَح . زخمی کرد ، برید

— : هَضَب . سرازیر کرد

عَقَرَتِ الْاِنْتِ: كانت طافراً . نازا بود ، بی فرزند بود

عَاقِرُ النِّسَاءِ: لازمه وأدمن عليه . منارشد ، خور

أَعْقَر: ادمش . کج کرد ، بهوش کرد

عُقْر . عَقَارَة: مغم . نازا ، عقیمی ، سترگی

— الدار . کنج خانه ، قیمت عمده منزل

— عَاقِر: عقيم . نازا ، ستردن

امرأة عاقرة . زن نازا

مُعْقَر: دِيَّة البَكَارَة المصوبة . تاوان ازاله بکارت جبر

— القصب وامثاله من النبات . جوانه تازه نشکر

بَيْتُخَة الْمُقَر . اهر حال ، نندانه

عَقَار: ملك ثابت . دارائی غیر منقول ، مستغلات

عَقَارِي: ملك ، زمین

ملك — . مستغلات

رَمَن — . سر درملکی

عَقَار: الجمع عقاير: دواله . دارو

عَقُور: مَضَامِي . گازگیر ، نیش زن

إِعْقَلَ الرجلَ: حجزه في مُشْتَقِل. بازداشت کرد

—: جِسْ مؤنثاً. توفیق کرد

أَغْقَلَ لسانَهُ: لال شد، زبان بند شد

إِسْتَقْلَ: ظَنَّهُ عاقلاً. او را حاقل پنداشت

عَقْل: مرکز او قوّة الادراك. مغز، فکر، هوش

—: ادراك. قوه درك

—: تمييز. قوه استدلال، محاجه

—: فهم. نیروی دریافت

—: ذاكرة. یاد، حافظه، ذهن

—: القوّة العاقلّة. نیروی عقل

—: رِبْط. عمل بستن

—: دُبّة القتل. تسمّن الدم. خون بها

سليم او صحيح الـ. داراء مشاعر سالم، عاقل

عَقْل الـ. روانه

من عقله: بلا استشارة. بدون مشورت

مَعْقِل: ذهني. تکریم، عقلانی

عَقْلَة: ضمة في قصبه. گره نه

—: الترشّص. چوب ورزش

عاقِل: له عقل. دانا، هوشیار، با فکر

—: يميز. مُدرك. مقرون به عقل

—: حَكيم. خردمند، فززانه

—: سليم العقل. داراء عقل سالم

عَقْل الدّابة: قَبِيح. کلاف، پابنده

—: مطبوع للذّابة. دنباله افسار

—: ما يشتد على الراس. سریند

عَقُول: مُدْرِك. باادراك. چیز فهم

—: دواء يعقل البَطْن. داروی پوست

—: عاقول: شوک الجمال. خار، گون

عاقول^۲ الفزال: شوکان. شبد رخسار دار

عَقِيْلَة: سكرية عذرة. بانو، خام

—: زوجة. هسر، زن

إِعْقَالَ: حجز او جِس. توفیق، نگاهداري

مَعْقِل: حِصْن. سنگر، دژ، قلعه، پناهگاه

مَعْقُول: يُدْرِك العقل. قابل درك

—: يقبله العقل. مقرون بدلیل

حِصْنه. —: باورکردنی

غير: لا يدركه العقل. درك نکردنی

غير: لا يقبله العقل. به معنی، بهوده، پوچ، بازنگر

علم التّجلیات او المعلومات، ماوراء الطّبیعة. دانش ماوراء طبیعت

عَقَمَ. عَقَمَ: کال عقياً. نازا بود

—: عَقَمَ. أَعْقَمَ. نازا کرد، به بار کرد، انده کرد

عَقَمَ^۲: طهر. ضد عفونی کرد

عَقَم. عَقَمَ. عَقَمَة. نازائی، به حاصلی

عَقِيح: لا یبلید. نازا

—: هدم القرة. به بار، به حاصل

—: بلا فائدة. بهوده، به فایده

عقل: لا خیر به. کند ذهن، کورن، خوف

تَعْقِيم: ابادة الجراثيم الترسّية. نابود کردن میکربها

مُعَقَّم: میدان الجراثيم. داروی نابودکننده میکربها

عَقوق (في عقل) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَقِي (في عقد) عَقِيَة (في عقد) عَقِيَة (في عقد)

عَاكِسٌ : عاكف . مخالفت كرد ، ناسازگار كرد

۵- : ضابط . سرسبز گذاشت ، بستو آورد

عَاكِسٌ : انعكس . انقلاب . وارونه شد

۰- : لونه (كالنور والحراة) . منعكس كردید

عَكْسٌ : قلب . وارونه ، معكوس ، واژگون

۰- : عكس . برخلاف ، برعكس

وال بالعكس . برعكس ، از طرف دیگر

عَكِيسٌ : عكس . منعكس کننده

عَاكِسٌ : قلب . منعكس کننده

۰- : راد . بازتاب ، برگرداننده

عَاكِسٌ : انعكس . آلت انعكاس ، دوربین عکاسی

انعكاس النور والحراة . برگشت نور یا حرارت

زاوية الع . (في الطیفة) . زاویه انعكاس نور

عَاكِسٌ : ضد موافق . مخالف ، ناسازگار

معكوس . منعكس . وارونه ، مقلوب

۰- : (كالنور والحراة والصورة) . برگشته

الفعل المنعكس . عمل غیر اراده

عَكِيشُ الشمر والنبت : التوى وتلبده

مویا گیاه دور خود پیچید

عُكَاشَةٌ : بیت الضبوت . خانه عتبات

معكوش : منعكوش . زولیده ، آشفتله

عَكِيفٌ : عكف . لازم . معنادرشد ، آموخته شد

۰- : عكف . انكس . سرگرم شد ، سخت مشغول گردید

عَكِيفٌ : عكف . منع . بازداشت ، جلوگیری كرد

عَكِيفٌ : عكف . منع . بازداشت ، جلوگیری كرد

۰- : من الناس . از مردم كناره گیری كرد

اعتكف في محرقه . در اطاق خود ماند

عَاكِيفٌ : عكف . ملازمه . معناد ، آموخته

۰- : ومعكف من الناس . كناره گیر ، دور از مردم

(مكاف) عكف اليوم : اشتد حره . بسیار گرم شد

عَكِ : عكف . روزگرم و مرطوب

عَكَاةٌ : عكاه . بلدة في فلسطين . شهر کوچکی در فلسطین

عَكَمٌ : جمع وصر . بسته كرد ، پیچید

۰- : عن كذا . خود دار كرد

۵- : اذخر . ذخیره كرد ، پس انداز كرد

عَكَنٌ : ضابط . ریخت ، آذر ، اذیت كرد

۰- : طبه . آشفتله كرد ، بریشان كرد

عَكَنٌ : مضطرب . آشفته ، پكر ، شوریده

۰- : منحرف الصحة . کمی ناخوش

عَلٌ : (في طل) . علا (في طو) . ملائنه (في طل)

عَلانٌ : ملائنه (في طل) . علاه (في طو)

عَلَبٌ : علب . وسم او خز . داغ زد ، املت زد

عَلَبٌ : علب . در قوطی كرد

عَلَبَةٌ : اناء يعلب فيه . ظرفی كه در آن بازی

۰- : العن : مدبلة قوطی شیر

۵- : جهاز البناء تحت الماء . پایه زیر آب

۵- : صندوق صغير (راجع صندوق)

۵- : صفيح . صفيحة . حلبی ، بیت

۵- : سجار (لعل السجار) . قوطی سبکبار

۵- : سجار (لأجل السجار) . جعبه جابج سبکبار

۵- : سجار (ملوأة بالسجار) . جعبه پر از سبکبار

۵- : كبريت (لأجل الكبريت) . جعبه جابج كبريت

۵- : كبريت (ملوأة بالكبريت) . قوطی كبريت

۵- : نشوق (لأجل النشوق)

۵- : سرفی او فیه . قوطی سبکبار

۵- : اطبة مطبوعة (اي مطبوعة في كلب) . خوراك محفوظ و

عَلِجٌ : عكاف . بے ایمان ، خدا شناس

عَالِجُ المرض : داواه . معالجه كرد ، درمان كرد

۰- : الامر : مارسه . از پیش برد ، اداره كرد

۰- : الهديد او الفولاذ : سقاء . آب فلز را به انداز د

۰- : الموضوع . دست بكار شد ، از عهد برآمد

عَالِجُ المرض : از پیش برد دستور گرفت ، تحت در

عِلَاج . مُعَالَجَة : مداواة . معالجه

— دواء . طِبَّاء . درمان ، دارر . علاج . چاره

— صُكْرِي . معالجه بابرقي

— مائي . علاج بآب

عَلَفَ الدَّابَّةَ : أَطْعَمَهَا . به چارپايان طوفه داد

— وَسَمَنَ : بَسَمَنَ . پرواري كرد

عَلَفَ . عَلُوفَةٌ . عَلِيْق . علف ، يوبنجه

عَلَافٌ : بائع العلف . كاه و يوبنجه فروش

عُلُوفَةٌ : دَابَّةٌ مَطُوفَةٌ . حيوان پرواري

مِعْلَفٌ : موضع العلف . آخور

مَعْلُوفٌ : مَسْتَن . چاق ، دهنه دار ، پرواري

عَلِيْقٌ وَتَعْلُقٌ بِهِ : اسْتَسْك . چسبيد ، چنك زد

— وَ — قَلْبُهُ : أَجَبُ . دل بست ، دل داد

— وَ — بِالْحِلَالَةِ . در دام افنادر ، گير كرد

— يَنْفَلُ كُنْهًا . شروع كرد ، آغاز كرد

— ات الانق : چنك . آبتن شد ، باردار شد

تَعْلُقٌ : نَدَسَى . آويخت ، آويزان شد

— بِهِ : خَصَمَ . وابسته باو بود ، باو تعلق داشت

عَلَقَى الْأَمْرَ : ارْجَاهُ . در حال وقفه نگهداشت

— بِهِ : رُبَط . بست ، پيوست

— أَهْمِيَّةٌ عَظِيْمَةٌ عَلَى أَهْمِيَّةٍ زِيَادَةٍ

— : شَرَح . بارداشت نوشت ،

— فِي تَفْصِيْلٍ . در دفترش يادداشت كرد

— أَعْلَقَ : دَلَسَى . معلق كرد ، آويزان كرد

— أَعْلَقَ : وَضَعَ دَوْدَ التَّلَقِ . زالوانداخت

عَلَقَ (الواحدة عَلَقَةٌ) : دَوْدٌ يَمْسُ الْبَهِيمَ

— البعوض وغيره . يَتَرَقُّ زَالُو

— هَلَقٌ : نَبِيْسٌ . گرايها

عَلَقَةٌ . سَلَقٌ : كَارِهٌ

عَلَاقَةٌ : صَدَقَةٌ . بِيْرُنْد ، وابستگي

— اِرْتِبَاطٌ . بَسْتَنِي ، نَبْت

— حُبٌّ . دِلْبَسْتَنِي ، عَاطِفَةٌ . مَهَر ، مَحَبَّت

— مُرَامِيَّةٌ . رَابِطَةٌ مُتَمَرِّعٌ مِابَنِ مُرُوْدَزَن

عِلَاقَةٌ : عِلَاقَةٌ : حَبْلُ التَّلَقِيقِ . تَنَاقُظٌ نَابِ خَوْرَةِ

عِلَاقَةٌ : التِّيَابُ . جُوبٌ بِأَمْلَةٍ

— كَلِيَّاسٌ رَابِدَاتٌ مِيَاوِيْرِيْزَنْد ، جُوبِ رَخْت

عَلِيْقُ الدَّوَابِّ : عُلْفٌ . عُلُوفَةٌ : چارپايان

عُلِيْقٌ . عُلِيْقِي بَانِ مُسَلَقٌ . پِيْج ، غُشَلْ جَنَكِي ، پِيْجِي

مُتَبَقَّةٌ . بِيْشَه ، درختهايم ابنوه

— مُوسَى . بُوْتَه يَابِتَه هَائِيْ بِيَابَان

تَعْلُقٌ : اِرْتِبَاطٌ . بَسْتَنِي ، پِيْرُنْد

— حُبٌّ : اِرْتِبَاطُ الْقُلُوبِ . دِلْبَسْتَنِي ، پِيْوَسْتَنِي

تَعْلِيْقٌ : تَعْدِيْلِيَّةٌ اَوْ اِرْجَاءٌ . رَقْعَةٌ ، اَبِت ، تَعْطِيْل

— عَلَى كِتَابٍ . حَاسِيَه نَوِيْسِي ،

وَصْبَاحٌ . — . فَاوُوس ، آوِيْز

مُعْلَقٌ : مَدَلَسَى . آوِيْجَتَه ، آوِيْزَان

— : مَوْقُوفٌ . مَوْكُولٌ ، مَوْقُوفٌ

— فِي الْحِكْمَةِ . مَطْرَحٌ دَرْدَادَكَا

— بِكَذَا اَوْ طِيَّةٌ . بَسْتَه بَآنَتْ كَه ...

جِيْشَر — . پِلْ آوِيْزَان

حَاط — . حَاطَه كَه هَنُوز تَعْصِيْفَه نَشْدَه

مِعْلَاقٌ : لِسَانٌ . زَبَان

— : قَلْبٌ وَكَبِدٌ وَرَوْتَةُ الدِّيْعَةِ . دَل وَجُكُورُ شَشْ كَشَاد

عَلَقَمٌ : حَضْفَلٌ . هَنْدَرَاْنَه اَبُو جَهْل

عَلَكٌ : مَضْغٌ وَلَاكٌ . جَوِيْد

عَلَكٌ : كَلٌّ مَضْغٌ يُمَكِّدُ . قَنْدَرَان ، آدَامَس

عَلَكٌ : قَمَرْتَبَرَةٌ . حَرْفٌ مَفْتُوحٌ ، يَادَه كُوْنَه

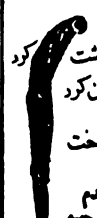
عَلَقَةٌ : حَبْلٌ . تَنَاقُظٌ

عَلَقَةٌ : حَبْلٌ . تَنَاقُظٌ

عَلَقَةٌ : حَبْلٌ . تَنَاقُظٌ

عَلَقَةٌ : حَبْلٌ . تَنَاقُظٌ

عَلَقَةٌ : حَبْلٌ . تَنَاقُظٌ

عَلَّلَ : يَنْسِبُ السَّبَبَ . دلیل آورد ، توضیح داد
 — النفس بكذا . بخود نوید داد ، خود را امید و آرزو
 — بكذا : شغل . مشغول کرد ، سرگرم کرد
إِغْتَلَّ : عُلَّ : مَرَضَ . ناخوش شد ، بیمار شد
 — بكذا : تَعَلَّلَ : التمس عذرا . عذر آورد
تَعَلَّلَ : بكذا : تَعَاوَلَ . خود را بکار مشغول کرد
عُلَّ : لَعَلَّ : عسى . شاید ، ممکن است
 بنوعلات : اخوه من أب واحد . برادر از طرف پدر
عِلَّة : مَرَضٍ . بیماری ، ناخوشی ، رنجوری
 — سبب . نقص ، کاستی ، نقصه
 — سبب . جهت ، باعث ، انگیزه
 — مصدر . اصل . مایه ، سرچشمه
 — حجة . عذر . بهانه ، دلیل
 — (في النحو والصرف) . حروف علم الف و الواو
 — الوجود . آفریننده ، پروردگار
 — و متشكول . علت و معلول
حَرْفُ عِلَّة . حرف علم
 على عِلَّته : كما هو . همانطور که هست ، بصورت
عَلِيلٌ : مُعَلَّلٌ . معلول^۲ . بیمار ، ناخوش ، رنجور
إِغْتِلَالُ الصَّحَةِ . حال نذار ، بیمار ، ناخوشی
 — الحرف . تقدیم و تأخیر ، تبدیل
تَعْلِيلُ : إضاح السبب . توضیح ، ذکر دلیل
 لا يمكن تليله . بیان ناپذیر ، غیر قابل تعبیر
 مثل الصلحة . تاوان ، ناخوش احوال
 — به حرف علم (یعنی ناقص)
عَلِمَ : الاسم : عَرَفَهُ . دانست ، آگاه شد ، باخبر شد
 — الاسم : عَرَفَهُ . ادوکه . دریافت ، پی برد
عَلِمَ : عَلِمَ . چنین فهمیده ام
عَلَّمَ : العلم او الصنعة . آموخت ، یاد داد
 — هذَّبَ . پرورش داد ، پرورد ، تربیت کرد
 — عَلَّمَ : جعل له علامة . نشان گذاشت
أَعْلَمَ : الاسم : به . اطلاع داد ، آگاه ساخت

تَعَلَّمَ : العلم او الصنعة و غيرها . آموخت ، فراگرفت
 — : تَتَعَلَّبُ هذَّبَ . تربیت شد ، تعلیم یافت
 — : درس . تحصیل کرد ، درس خواند
إِسْتَعْلَمَ منه من . درباره چیزی پرسید
عَلَّمَ : رایة . پرچم ، بیرق ، درفش
 — : أعلومة : نصب یُهندی به . تیراها
 — : سینه القوم . پیشوا ، رهبر ، سالار قوم
اسم . اسم خاص . اسم علم
علیة : الاسم . خاصیت اسم علم
علم : معرفة . دانش ، بینش
 — : ضد جهل . سواد ، خوانا
 — : دراسته . آگاه ، دقوت ، اطلاع
 — : واحد العلوم المبني على البحث والاختبار . کوشش از علم
 فنون آزما
 ۵ — طلب : استنداء الى الحكمة . احضار به دادگاه
 من . — . عهداً ، دانسته
طالب : — : تِلْمِذ . دانش آموز ، دانشجو
 والیسلم عند الله . تنها خدا داناست
 لیکن فی علمکم . لطفاً بدانید یا آگاه باشید
علمی : ضد علمی . نظری . نظریه ، علمی
 — : مختص بلم . وابسته بدانش
 — : مدرسی . مطابق اصول آموزشگاهها
 جبة علمية . انجمن دانشوران
 جرة او صنعة علمية (تستلزم ثقافة عالية) . شغل پیشه
 ۵ علممائی : ليس من ارباب الفن او الحرفة : کسیکه کار و
 قلام : على ما ؟ چرا ؟ برای چه ؟ صنعتی ندارد
عَلَامَة : سِمَة . اشاره . نشانه ، اثر
 — : دلیل . نشانه ، دلالت
 — : طبعین ناعم . آرد نرم ، میده
 — : صلیحة العلم . قالب
 — : تجارة . نقشه برداری ، الگو
 — : علامت بازرگانه روی کالا
عَلَام : عَلِيم . بسیار دانا ، دانای کل
عَلَامَة : تَعْلَامَة . متبحر ، دانشمند

عَالَم: الخلق كله. جهان هستی، گیتی، عالم رجب

— الحيوان. جهان جانوران

— النبات. جهان گیاهان

— الخيال. سرزمین برها

عجته الـ. دنیا پرستی، دنیا دارم

عالمی: دنیوی. دنیوی. جهان، دنیا، غیروحا

— مکتوبی. مکتوبی، جهانگیر

عالم: منظم. دانا، دانشمند

— و جمل علم. اهل علم

— ضد جاهل. با اطلاع، با سواد، بصیر

بالامر. آگاه، مطلع از...

عالمیة: منطمة. زن دانا

— مکتوبیة. زن آواز خوان، سرود خوان

إعلام: اختلال. آگاه، خبر، تذکر

— شرمی. اختلال از طرف دادگاه امور حبسی

أعلومة: ما یُنصب فی بقیة به

تیر راهها

— علامه. نشانه

إستعلام: استخبار. پرسش، خبرگیری

مکتب استعلامات. دفتر اطلاعات

تعلیم: تلقین الدرس. آموزش

— تهذیب. پرورش، کارآموز، تربیت

فن الـ. روش آموزش کار

— تعلیمات: اورشادات. دستورها

تعلیمی: ترویجی. پرورشی

— تعلیمی: مروض. تربیت کننده، مشق دهنده

مُعَلِّم (المعلم): أعلومة. علامت راهها

مقام الدین: ما تراه منها من بعد. دورنامه شهر

— المیزة. آثار جرم

مُعَلِّم: علیه علامه. نشاندار

— مُتَعَلِّم: مدروس. دانش آموز، درس خوانده

— — — مهذب. تحصیل کرده، با تربیت

مُعَلِّم: مدروس. آموزگار، دبیر

— خاص (خصوصی). معلم سرخانه

مُعَلِّم: مدروسة. آموزگار زن

مدرة المعلمین. دانشسرا

مَعْلُوم: ضد مجهول. پیدا، هویدا، شناخته شده

— یقیناً. البته، درست است، بدون شک

صیغه المعلوم. صیغه معلوم

مَعْلُومات: اخبار. اطلاعات

— : یانك حقیقة. دانستیها

مَعْلُومیة: علم. آگاه، اطلاع، معرفت

مُعَلِّم: ضد جاهل. با تربیت، درس خوانده

عَلِنَ، اَعْلَنَ، اَسْتَعْلَنَ الامر. آشکار بود، علق شد

عَالَنَ وَاَعْلَنَ الامر به. اعلام کرد، اعلان کرد، خبر داد

اطن^۲: افاح. شایع کرد، پراکنده کرد

— : انذر. اختلال کرد

— الحرب. اعلام جنگ داد

— الخبر. انتشار داد، با اطلاع عموم رسانید

— الحکم. ورقه قانونی را ابلاغ کرد

— من کذا. آگاهی داد

عَلِنَ: ضد خفی. آشکار، هویدا، پدیدار

مَعْلُوم: جهري. جبهه‌ای. آشکارا

بیع. فروش علنی، حراج

علناً: جهراً. بطور آشکار، به پرده، آشکارا

علانیة: ضد سیر. آشکاره، به پرده

علانیة: جبهه‌ای. آشکارا، به پرده

إعلان: اظهار. اعلامیه، بیانیه

— : نشر. انتشار

— : اذاعة الخبر. پخش اخبار

— : خبر مُذاع. خبر پخش شده

— : نشره. آگاهی، یادداشت

— : یلصق علی المیطال. آگاهی دیواره

— : صبر (بوزع بالیه). آگاهی دستی

— : حضور الی المحکمة. احضار نامه

— : إلامی: وحی. وحی

شرکة اعلانات. شرکت پخش آگاهیها

لوحة عرض الاعلانات. لوحه آگاهیها

— : ملة (لی ظل). سبب، جهت

— : مکتوب: ذکر الاموال. گزارش نامه

عُلُوٌّ. عَلَاءٌ: ارتفاع. بلندى، فراز، جاء بلند

— عَلَاءٌ: رفته. جاء، مقام، بزرگی

عُلُویّ: سبائی. آسمانه، بهشتی

— عُلُویّ: فوقانی. بالاء

عَلَا الرَّجُلُ: غلبه و قهره. غلبه کرد، پیروز شد

— صار أعلی منه. از او گذشت، برتره یافت

— عَلِیّ: فاق. برتره جست، پیش افتاد

— — —: كان عالیاً. بالا بود، بلند بود

— عَلِیّ، اغْتَلَى: ارتفع. بالا رفت، سرآمد شد

— — —: — — —: المكان: صعد. بالا رفت، صعود کرد

— — —: — — —: الدابة. بر چارپا سوار شد

عَلِیّ. أَعْلَى: رَفَعَ. بلند کرد، بالا برد

— — —: رَفَعَهُ. ترقی داد، ترفیع داد

تَعَالَى: هَلُمَّ. اخضر. بیا

تَعَالَى. اسْتَعْلَى: ارتفع. برتره جست، فزونی یافت

عَلَّ: فوق (راجع علی). بالاً

عَلَاءٌ: سندان. سندان

عَلَاوَةٌ: زیاده. اضافه، افزایش

— مایه (رأب او ماش). اضافه حقوق، فوق العاده

— علی. باضافه، به علاوه

— علی الینه. بالاء آن

عَلِیّ: مرتفع. بلند، بلند پایه

— رفیع. برجسته، والامقام

— ال تعالی. برترین، عالی ترین

عَلِیَّاهُ: سما. آسمان، بهشت

— مُتَلِیّا: مکان عالی. جاء بلند

— — —: مؤنت اعلی. خلاف السفل. بالاً

عَلِیَّةٌ: غرفة عالیة. بالا خانه

— عَلِیُّون: طبقة الاشراف. طبقات بالاء اعیان

عَالٍ: مرتفع. بالا، بلند

— رفیع. والامقام، برجسته

— شدید (صوت). صدای بلند، رسا، زنده

صوت عالی. با صدای رسا

البلب العالی (در ترکیب سابقه). در بار خلفاء آل عثمان

قال: جیتد العالیة. بسیار خوب، عالی

— الال. درجه یك، بهترین، درجه اول

أَعْلَى: ضد اسفل. بالاء

— ارفع من. فوق. بالاتر، روی

— (أو اقصى) درجة. حد اکثر

— منزلة: اسمی. بلند باید تر، ارشد، بالاد

من — — ال اسفل. از بالا تا پایین، از صدر تا

القاید الأعلى (الجیش). فرمانده، کل سپاه

اعلاء: آتفا. قبلاً. پیشتر، سابقاً

مذكور — — — یاد شده

من الاعالی. از بالا، از آسمان

تَعَالَى: رفع. بلندى، بالا برد

الله تبارک. پروردگار، باره تعالی

مُتَعَالٍ: مرتفع. بلند، بالا

عُلُوبُ الحطاب: هونه. عنوان نوشت، رؤیای

عُلُوانُ الحطاب: عنوان. نام و نشان

— الكتاب: اسم. نام کتاب

عَلِیّ: فوق. بر. روى، بالاى

— لأجل. فی سبیل. برای، در راه

— (سوءك بدل المال مد قدره). با وجود، علی ر

— (كثرتك رفع الدعوى علیه). علیه

— فی حساب القصة (كسوءك ۲ علی ۸). در

— القیاس (سوءك تسوب علی القیاس). از روی اند

— ذوقه او عقله (كیشته). بذوق و سلیقه خو

— ما. علام: لماذا. چرا؟ برای چه؟ از چه

— حین غفلة. بطور ناگهانی، بلك مرتبه

— شوه كذا. از لحاظ، نظریه... در پر

— عهد فلان. در زمان، در دوران فلان

— وشك. تقریباً، نزدیک به، در شرف

ستون روزنامه

— من بناه او صحيفة . ستون ساخت
— القنطرة . پایه بل ، ستون
— السائرة . چوب پرده
— السرر . پایه تخت خواب

— الـ الفري . ستون فقرات ، مهره های پشت

— الـ الشوكي . تیرہ پشت

— تاج الـ . سرستون

— بدن الـ . بدنه ستون

— فاعدة الـ . تہ ستون ، پایه

عمودي : بشکل العمود . ستون ، بشکل ستون

— قائم . راست ، عمود

— عَیْدُ : رئیس . رئیس ، پیشوا

— الكلیة او الجامعة . رئیس دانشکده یا دانشگاه

— : امیرالای . رتبه عسکری . سرنایب

— إعتَماَد : اتکال . پشت گری ، توکل ، وابستگی

— قبول مصادقة . تصدیق ، تصویب

— قیرض . اعتبار

— مالي : مبلغ مبین لمرض ما . سرمایه

اوراق — : اعتبارنامه ، استوارنامه

— فُتِحَ اعتِماَدًا مالیًا . اعتبار باز کرد ، اعتبار گرفت

خطاب اعتماد . اوراق بها دار

— الاعتِماَد علی النفس . اتکا به نفس

— الاعتِماَد علی الغير . وابستگی دیگران

— مُعْتَمِدٌ : یُوثِقُ به . معتبر ، شایسته اعتماد

— : صحیح اور صحیح . معتبر ، درست

— نائب : وکیل . نماینده ، قائم مقام

— سياسي : سفیر . ایلچی ، فرستاده ، سفیر بزرگ

— مُعْتَمِدٌ علی . بااستناد ، بامید

— یوحنا التَّحْمِیْدَان . یحیی تعید دهنده

— مَعْمُودِیَّة . مراسم غسل تعید

— عَمْرُ المَزلُ بالناس . مسكون بود ، شلوغ بود

— المَزلُ : سکنه . منزل کرد ، سکونت کرد

— بالمکائِل : اقام . در یک جا ماند ، اقامت کرد

— عَمَرُ : طاق زماناً طویلاً . سالیان دراز زیست

— : بَنی . ساخت ، بنا نهاد

— وَهَّاهُ : اطال حیات . خدا طول عمر و اعنایت

بکنبُ — صدقه . بدوست خود دروغ میگوید

یُفْسِنِ — السُّود . با صدای چنگ میخواند

یوقس — الوسی . بانوا موسیقی میرقصد

علیه ان غفل کذا . باید چنین بکند

هل علينا ان نتظفر ؟ آیا باید چشم براه باشیم ؟

وعلیه . بنا علیه . ازایز ، بنابران

علیه عثرة جنیبات . دلهیره بدکار است

علی بکننا : اعطنی إیاه . هات . آزا بمن بده

ما علیک من کذا : مَعْلَیْش . اهمیت ندارد

علی علی علی (فی علو) علی (فی عل)

علی علی علی (فی علو) عم (لی عم) عم (لی وعم)

عمد الیه . باورپناه برد ، متصل شد ، رو آورد

— الاسر و الیه : قصد فله . تصمیم گرفت بمجم شد

— اَعْمَدَ : سَنَدَ . تاب آورد ، نگهداشت

عَمَدَ : مَبَعٌ دَصَرَ . نام گذارید کرد

تَعَمَّدَ الاسرَ : قصد فله . قصد کرد ، در نظر گرفت

— اَعْمَدَ : قیل المودبة . غسل تعید گرفت

اعتمد علی اتسکل . تکیه کرد ، اطمینان کرد

— : قیل و اجاز . تصدیق کرد ، اجازه داد

عَمَدَ : دَعَمَ . سَنَدَ . پشتی ، تکیه ، پایه

— : تَعَمَّدَ : قصد . آهنگ ، نیت ، خیال

— و — سابق . تصمیم پیش از وقت

عَمَدًا : نَصَدًا . دانسته ، از قصد

عَمَدِي : نَشَدِي . قصدی ، سفید ، اراده

عُمْدَةُ : عِمَاد . پایه ، ستون ، رکن

— البلد . کد خدا

— المدرسة . هیئت آموزگاران

عِمَاد : قبول المودبة . غسل تعید

— عَمُود : دُطْمَة . پایه ، ستون

عَمُود ؟ : لائمة (مسود) التفراف . تبر بکراف

— : مَصَابِیح . یا چراغ برق

— : مَشَقِیَّة . دول ، مبیل ، مبع

— الحیمة . نیرک چادر

عمر ۲. اعمر المكان بالسكان آباد کرد، پر جمعیت کرد
 - ضد خرب . تازه کرد، تعمیر کرد
 - اصلع . اصلاح کرد
 ۵ - الصباح وامثاله : ملاء . در چراغ نفت بخت
 ۵ - السلاح الثاري وامثاله . سلاح گرم را بر کرد
 استعمار في المكان : جله بقره . تخمه تانور کرد

- المكان . مستعمره تشکیل داد
 عمر : حیات . زندگی، سراسر زندگی، دوران
 - بين . سال، عمر
 - جديد . عمر دوباره
 ما عمرک کم عمرک ؟ . چند سال دارید ؟
 عمري ثلاثون سنة . سی سال دارم
 ۵ نصف عمر : منتمل . کهنه، نیم دار
 لعمري : انصه لك بياحي . بجان خود قسم
 لعمر الله . بخدا سوگند
 ذوات العمرين : نیش في الماء وعلى الارض
 جانوران آبی و خاکی

مرّة في العمر . یکبار در در دوره زندگی
 عمر : منديل رأس . سر بند
 عمران : بینیان . ساختمان، عمارت

- كثرة السكان ونجح الاعمال . آبادانی
 - فقدان . مدینة . پیشرفتگی اجتماع
 عمرة : كل قطعا لرأس . روبرو
 ۵ - مرمة . تغییر . معاینه، باز دید
 عمار : تخینه . درود، سلام
 ۵ ليس بينهم - . برود هم شمشیری کنند

عمارة : ببناء . ساختمان
 - قبة . مشية . ابل، تیر
 - بحرمة : اسطول . ناراكان جک
 صناعة ال . فن معماری
 عامر . معمور : آهل بالسكان . پر جمعیت آباد
 - مسكون . معور، جمعیت دار
 - ضد فامر . دارای کشت و زرع، آباد
 - البيت : جبة . مار

أم - ضبع . کفتار
 مرج ابن -

المورد ۲ : العالم . گیتی، دنیا، سرای سبز
 عتبة : نعت قبيلة (ف صنف الاحياء) . شعبه نه اژه
 جلد - : استثناء . جلق
 إسمار . تشکیل مستعمره

۵ معمار . معماري : ببناء . سازنده، عمارت،
 مهندس - او معماري : رازر . مهندس ساختمان
 هندسة ال : ریاضة . معماري
 معمر (کالمیوان والشجر) . سالخورده، پیر کن
 نبات - . سرسبز، خرم
 مستعمر . استعمار کننده، کوچ نشین
 مستعمرة : مأخذه دولة في غير بلادها
 مستحکات، منصرفات، مهاجر نشین
 - مستقلة . کثرت تحت الحماية، دومینیون
 عشت بنه . چشمش تار شد

أعمش : ضيف البصر . کسیکه دید کانش تاراس
 ۵ عشت عينه : رمت . چشمش چرک پس داد
 عتاس : رمت . لحمس . چشم چرکین . قی دار
 عمق : کل عمقا . گود بود

عمق . أعمق : غوط . گود کرد
 تعمق في الاسرار والبحت . زبرد و کوارا دید
 عمق : غود . گود کرد
 - قرار . تد . کنه، پایان
 من اعماق قلبي . از ته دلم، از صمیم قلبم
 عمیق : بعد القراء . گود

عمل : صنع . ساخت، درست کرد
 - فعل . کرد، انجام داد
 - أدی . کار بست، اجرا کرد
 - اشتغل . کار کرد، کوشید، تلاش کرد
 - تصرف . سلک . ساز . رفتار کرد، عمل کرد
 - به : أثر . اثر کرد، کارگذاشت
 - بالاسر : ساز بوجه . بدستور رفتار کرد

— : عَمَلٌ . صانع . خدمتکار ، نوکر ، سازنده
— : عَمِلَ الْبَلَدَ : حاکم او والو . فرماندار یا استاندار
— (فی الرضایات وغیرها)
إِسْتَعْمَلَ : عمارت . تمرین ، عمل ، مشق
— : اسْتَعْمَلَ . بکار بردن ، بخدمت پذیرفتن
بَطَلَ اسْتَعْمَالَهُ . بدردنخور ، بکارنخور
إساءة الاستعمال . بدبکاربرد ، سوء استفاده کرد
مَعْمَلٌ : مصنع . کارخانه
— : مَعْمَلٌ . آزمایشگاه
مَعْمُولٌ : مصنوع . ساخته شده

— : مفعول . عمل شده ، انجام شده
— : به : ساری المفعول . جاری ، متداول
— : مُعَامِلُ الرِّيَاضَةِ : تَشْمِيقٌ . ضرب
— : الاستعداد . برگرداند ، توان دخی
— : السرعة
— : التَّنَاقُبُ . مراعات نظیر
مُعَامَلَةٌ : تصرف . رفتار
— : أخذ وعطاء . دادوستد
مُسْتَعْمَلٌ : حار استعماله . بکاررفته ، معول

— : سبق استعماله . بنیادار
— : غیر جدید . کهنه ، بنیادار
— : التَّوَكُّبُ . رانده کثرت کوچه

— : عَمَلَانِ . قسابق : واحد عمالفة فلسطين . نره خول
— : ملود . کبیر مرتفع . آدم خیلی قد بلند
— : عَمَمٌ : ضد خصص . عمومی کرد
— : لبس الهامة . باد ستارخورد آراست
عَمَّ : شَمَلَ . عمومی شد ، شایع شد ، فراوان شد
— : السكون . سکوت حکمفرما شد
تَعَمَّمَ . اَعْتَمَّ : لبس الهامة . دستار بر سر گذارد
عَمَّ : اخوالاب . عمومی
— : الاب او الامة . عمومی پدر یا مادر
ابن اب او ابنة اب . پسر یا دختر جو ، عوزاده
زوجة اب . زن عمو

عَمِلَ عَلَى الْبَلَدِ : حاکم . اورا بمحکومت گماشت
— : المرح : قاج . زخم چرک کرد
عَامِلٌ : تصرف مع . رفتار کرد . بکاربرد
— : اخذ واعطى مع . دادوستد کرد ، معامله کرد
إِسْتَعْمَلَ . بکاربرد ، بکار بست
تَعَامَلَ الْقَوْمُ . تَعَامَلُوا . بابکدیگر معامله کردند
إِعْتَمَلَ : اِنْتَمَلَ . فیل . ساخنه شد
عَمِلَ : فَعَلَ . کار ، کردار ، رفتار
— : صنْع . ساخت ، ایجاد
— : شغل . کار ، کسب
— : مامرة ابراء . تمرین ، مشق ، ورزش
رجل . — . مردکار
الاممال بالنیات . کارها بنیت خیر و شر افانی بستگی دارد
عَمِلَ : اِجْرَی . ضد عَمِلَ . شدنی
عَمَلَةٌ : عَمَلٌ رَدِی . کار زشت و ناپسند
بِمِثْلِهِ . در چنین ارتکاب عمل
مُسَلَّةٌ : نَقْدٌ . نقد . پول . تنخواه
— : مِیة . ارز
— : زائفة . پول تب . سکه نعلبی
— : ورقبته . اسکناس
وَجْهٌ اِلَیْهِ . شیر
قَنَالَهُ . خط
عَمَلَةٌ : عمالة : اجرة العمل . کارمزد
مِیة : اجرة العايل . دستمزد ، مزد
— : عَمُولَةٌ : جملة . حق العمل کاره ، دلال
عَمِلِيَّةٌ . اداره ، عمل
— : جراحته : جیراقت . عمل جراحی
عَمِلَ : وکیل . نماینده ، بازگانه
— : دُزبون . مشتری ، خریدار
عَامِلٌ : فاعل . الذي فَعَلَ الامر . کننده . فاعل
— : صانع . الذي صنع الشيء . سازنده
— : فی مصنع . صنعتگر ، کارگر
— : من یصل یدیه . جمله ، فعله
— : ذرامی . کشاورز

عَوَامٌ : عامة الناس . توده مردم

تَعْمِيمٌ : ضد تخصیص . اطلاق

مُعَمَّمٌ : لابس العمامة . دستار پوش

— بالتاج (كالجبال) . قله کوه پوشیده شده از تاج

عَمِيُونُ : الاله الفرعوني الاعظم

خدا بزرگ مصریان قدیم ، آمون

عَمِيٌّ : تعمی . کورشد ، نابینا شد

— من كعنا . نابینا بود ، چشمش نمیدید

— عليه الامر . موضوع برایش مبهم بود ، پیچیده بود

عَمِيٌّ : اخفی . گنج کرد ، گمان کرد ، سرگرد

— : تكلم بالانغاز . در برده سخن گفت ، معا کفت

— : اخفی عن النظر . از دیده پنهان داشت

— . اَعْمَى : حیسره اعمی . کور کرد ، جهان بینش را کور

— . — . اضل . گمراه کرد ، بیراهه برد

تَعَامَى : اظهر العتس . خود را به کورم زد ، وانمود کرد

— عن كذا . چشم پوشی کرد ، نادیده گرفت

عَمَى : ذهب البصر (حقیقتاً او مجازاً) ، کوری ، نابینا

— . عَمِيَّةٌ : عَمَايَةٌ : ضلال . نادانی ، گمراهی

ال الوني . از دست دادن قوه تشخیص رنگ

ال الليلى . شب کوری

أَعْمَى : ذهب البصر (حقیقةً و مجازاً) . کور ، نابینا

عَمِيَّاءُ : امرأة ذهب بصرها . زن نابینا

نِيفَةٌ — . اعتما د کور کورانه

طاعة — . اطاعت کور کورانه

تَعْمِيَّةٌ : مُخالطة البصر كمثل جنة . خطای با صبره

مُعَمَّى : لُفِّرَ . مشکل ، معا

عَنْ : لأجل (راجع عن) . نیابة عن . برای ، بخاطر ، از

— : من . از

— : من خصوص . در خصوص ، در باب ، راجع

— : بسبب . بجهت ، بدلیل ، در نتیجه

— : بَعْدَ . پس

— : آخرم . تا آخرین نفر آنها ، بدون استثناء

عَمَّةٌ : أخت الاب . عمه . خواهر پدر

— الاب أو الام . عمه پدر یا مادر

ابن الـ ، ابنة الـ . پسر یا دختر عمه

زوج الـ . شوهر عمه

عَمٌّ . عَمَّاءُ : عن ما ؟ از چه ، براه چه ؟

عَمَّاءُ ؟ قریب : بعد وقت قریب . بهین زود

عَمَّينَ : عن من ؟ از که ، از چه کسی ؟

عَمَامَةٌ : عِمَّةٌ . دستار

عَمُومٌ : شمول . عمومیت ، شیوع

— : كَلَّ . هکلی ، تمامی ، همه

الـ : الجمهور . عامه مردم

على الـ : بوجه الاجال . روی هم رفته

عموماً . بطور کلی

عُمُومَةٌ : صفة العم . عمومی

عمومي : غیر خصوصی هکانه

— . عامٌ : شامل . متداول ، شایع

— . — : مشترك . مشترك ، عام

— . — : كاسي . عمومی ، جامع ، هکانه

الامن العام . اداره آگاهی

الرأي العام . افکار عمومی

الصالح العام . آسایش و رفاه عمومی

النفع العام . عام المنفعة ، سودمند برای همه

قاعدة عامة . قاعده کلی

مبدأ عام . اصل کلی

مدير عام . مدیر کل ، مدیر عامل

مكان عمومي . خانه یا مکان عمومی

اشغال عمومیّة . کارهای عمومی

عامة الناس : العامة . توده ، مردم عام

عامي : دارج . مالوف . عامیانه ، عامی ، پیش پا افتاده

— : من عامة الناس . آدم حادی

— : سوني . بازاری ، از طبقه عوام

اللغة العامیة : لغة السوق . زبان بازار ، زبان عوام

• : الهكیة . زبان غیر ادبی

عميم : شامل . کلی ، عمومی ، هکانه

— اکثر من (احببت الاحسان من الصلاة) . بیش از
— الی او علی . تا . (یک کردن راجش از ما ز دوست آمد)

— اذنک . با اجازه شما

— بعد . از دور ، دور دور

— قریب . عشا قریب . همین زود

— دافعت . از او دفاع کردم

— ولجت — کذا . از فلان کار پرهیز کردم

• عن (لی عن) • • عنای (لی عنو) • • عنای (لی عنی)

• عنای (لی عنب) • • عنای (لی عنن) • • عنای (لی عنی)

• عنب العکرم • درخت مو انگور داد

عنب : تسمی الکرم . انگور

— التلب . کل ناجر بی

— الذنب . انگور سیاه ، سبک انگور

— النصارى ویاس . انگور فزکی

فقود — قطف (انظر فقد) . خوشه انگور

سکرم ال — درخت انگور ، مو ، تاک

وینب : حبة وینب . دانه انگور

— تنو (زیر) فی البین . بابا خورده

عُنَاب . عناب

عُنَابَة : شجرة ال — درخت عناب

عَنْبَر : طیب معروف . شاهو ، عنبر

— حوت المن — عنبر ماهی

۵ — انبار . مخزن . انبار

۵ — الفین : انبار . حیو . خن ، انبار کنی

۵ — المنشئ او السج . اطاق جدار یا ریاستان یا

زمره — . کنش بدانه

نقطه — : شبه شامه علی الوجه . خال در صورت

حبوب ال (لتطیع الفم) . نقل ، شیرینی

عَبْرَة النشاء . چله زمستان

قَنْبَرِي : سُکر خلو . نوشابه الکلی شیرین

• عَنَت : لقي الشدة . در سختی و تنگی افتاد ، پریشان شد

عَتَت : شد علی . ناجار کرد ، مجبور کرد

أَعْنَت : اوقع فی امر عاق . اذیت کرد ، پریشان کرد

قَعْنَت الرجل : جیره . سبیم کرد ، سراسیمه کرد

— : کابر عناداً . خیره سر کرد ، سوتنخ کرد

— : ادخل علی الانی . آسیب رساند

— : وعلیه فی السؤال . با سؤالهای سخت و آویس کرد

إفْثان . زور ، فشار ، اجبار

مُتَعَنَت . سر سخت ، کله شق ، خیره سر

• عَنَر : عَنَرَة (طرس شعیر بشمره و فروست) . پهلوان داستان

• مَحْشَرِي : صدیری . پستان بند یا کمر بند

• عَنَج : جذب . کشید ، جذب کرد

• عِنْد : اسم ظرف للمکان او الزمان . نزد ، پیش ، پهلوی

— : حین . هنگام ، زمان

— : لثا . من . کی ، چه وقت

— : ما . منی . هر وقت که ، هر زمان که

عِندَ نَد . آنگاه ، آنوقت

عِندِي . لی . بخصتی . دارم

— : من دای . فی نظری . بنظر من ، بعقیده من

عِندَك : قیف . به ایت

• عِنْدَ من : مال . منحرف شد ، برگشت

— : اسْتَعْنَدَ : معی و حرن . سر کنی کرد ، خود سر کرد

— : تمسك برایه . پادربل کفش کرد ، لجاجت کرد

عَانَدَ : طرض . پادربل کرد ، ایستادگی کرد

عِنَاد : مُعَانَدَة : معارضة . مخالفت ، مقاومت

— : — : معیال . خود سر ، سر سختی ، سرپیچی

عَنِید : مُعَانَد : عاص . خود سر ، سرکش ، کله شق

— : صلب الرأی . مستبد ، خود رأی

خَصَم منید . دشمن سر سخت

• عِنْدَ لِب . بلب . هزارستان

• عَنَرَة عَنَرَة : مضره . ماده بز

۵ — : تَفَلَّقَ ایض . لك لك سمید

— : الله . ابو منجل (طائر)

مرغ نوك دراز ، لك لك رنگی

(مس) عَانَس : تریكه . دو شیر

• (عنش) : فوسه اصابع . شش انگشتی

• (عنش) : شش انگشتی

• (عنش) : شش انگشتی

• (عنش) : شش انگشتی

• (عنش) : شش انگشتی

• (عنش) : شش انگشتی

• (عنش) : شش انگشتی

عنوان الخطاب . نام و نشان روی نامه

— الكتاب : اسم . نام کتاب

— المقالة : رأسها . عنوان مقاله

صفحة الـ . (من الكتاب) . سر صفحه

عنى : اراد . قصد . خواست . در نظر گرفت ، اراد کرد

— به : حفظه . مواظبت کرد ، رسیدگی کرد

— الامر فلاناً : امر . مورد توجه قرار گرفت

هذا لاجبتك . بتمام بر طاعت ، بنیما و خطی ندارد

عنى : كعد و تب . زیاد زحمت کشید ، ریج برد

عائى : كاتبه . نخل کرد ، ریج کشید ، طاف آورد

إعنى بالامر : اهتم به . توجه کرد ، اهمیت داد

— به : حافظ علیہ . محافظت کرد ، مواظبت کرد

تعنى : كعد و تب . زحمت کشید ، ریج برد

عناء . تعنى : كعد . کاربرد زحمت ، تلاش

— نصب . ریج ، زحمت ، در دسر

عناية . اعتناء . اهتمام . توجه ، دقت ، علاقه

— . حفظ . نگهداری ، حفاظت

الـ الا لاهية . توجه بروردگار ، غایت الهی

تتمنى : زطر . اسهال ، بیجش ، اسهال خون

معنى : متداول او مضمون . مفاد ، مقصود ، معنی

— و مبشئى . از حیث لفظ و معنی

اسم — . اسم معنی

علم المعاني . علم معانی و بیان

معاني الانسان . صفات برجسته انسان . اخلاق ستوده

لا معنى له . بجهوده ، بوج

أعني : يعنى : مناه كذا . مقصود اینست ، یعنی

معنى : شعور بلا وزن . شعریه مایه ، ناموزون

معنوي : دال علی معنی . با معنی

— ضد حسی . غیر محسوس

— ضد مادی . خیالی

الروح المنوية . روحیه

معنى : مهم . با دقت ، مواظبت ، مراقبت

عهد النبي : رباطه و تفقده . رسیدگی کرد ، سر کشید کرد

— عرف . علم . دانست

— الوعد : وفاه . بمهد خود وفا کرد

— الیه بکذا : أوصاه به . ارجاع کرد ، سپرد ، واگذار کرد

عاهد . عهد کرد ، وعده داد ، پیمان بست

تعهد النبي : رباطه و تفقده . مواظبت کرد

۵ — بکذا : تكفل . بر دوش گرفت ، عهده دار شد

۵ — له : وعد و ضمن . ضمانت کرد

إستعهد منه : كتب علیه هذا . قرارداد را با مضاعف آورد

— من نفسه : امن ملیها . زندگی خود را بیه کرد

عهد : وفاه . انجام ، اجرا

— موده . دوستی ، یگانگی

— وعد او ضمان . قول ، پیمان ، ضمانت

— ميثاق . پیمان ، قرارداد

— أمان او ذمة . حایت ، پناه ، نگاهدارى

— زملا . دوران ، روزگار ، عصر ، دوره

الـ الجديد : الانجيل . کتاب مقدس عهد جدید

الـ القديم : التوراة . توراۀ ، کتاب عهد قدیم

قريب او حديث الـ . تازه ، نو ، تازه کار

من — قريب . اخیراً ، بتازگی

نائب الـ . استوار ، بارجا ، تغییر ناپذیر ، وفادار

نقض الـ . پیمان شکنی ، عهد شکنی

ولي الـ : الواو الـ الفرعي . وارث قانونی تاج و تخت

ولي عهدك للـ . ولیعهد

قطع عهداً . عهد بست ، پیمان بست

على — فلان : في زمانه . در دوران فلان ، در عصر

عهدى به انه كذا : ما اعره عنه . آنچه بر باره او میزد آن نیست که

عهدة : مسئولية . التزام ، مسئولیت ، جوابگوئى

— ضمان وكفالة . ضمانت و كفالت

— نصف . ناتوان ، سستی

— امين الحق . مسئولیت انبار دار

على — صاحبه : تحت مسئولية . بمسئولية صاحبش

على — ته . بمسئولية او

لى — ته . بر عهده او

عَهْد: حلیف . هم عهد ، هم پیمان

تَعَهَّد: تنقذ . رسیدگی

— ارتباط . التزام ، تعهد

— اتفاق . قرارداد

— تکفل . عهده دارم ، تقبل

انقضاء التعهدات . الفای مسوئلیت یا تعهدات

إِسْتِعْهَاد: تأمین . ضمانت . سبکدوش . بیمه

مَعْهَد: جیهة . بنگاه ، موسسه ، انجمن علمی

مَعْهُود: معلوم . دانشه ، شناخته

— الیه بکننا . عهده دار

مُعَاهَدَة: اتفاق . جامعه ، اتحادیه ، انجمن

— اتفاقیه . عهد ، پیمان

— عاقله . پیمان دوستی ، پیوستگی ، هم عهدی

هـ مُعْهَد . مُسْتَعْهَد : هـ مَقَاوِل . مقاطعه کار .

هـ تَوَرِیْهَات : ناظر ، خوار بار رسان

متماهیون : متماهیون . امضاء کنندگان قرارداد

عَمِرَ الْبَیْهَ . عَاهِرَ هَا : زنی بها . بآن زن زنا کرد

عَمِرَ . عَمَارَة : فتنی . هرزگی ، به عفتی

— . . . بیع المرض . ناموس فروشی ، فاحشگی

عَاهِرٌ . عَمِرَ : زانی . زنا کار ، فاسق ، فاجر

— عَاهِرَة : زانیه . روسپی ، فاحشه ، جنده

— . . . موسی . تحبه ، فاحشه

(ممل) عَاهِل : مَلِک اعظم . امپراطور ، شاهنشاه

عَوَاهِن : جراند النخل الیابسة . شاخه ها خشک درخت خربا

روی الکلام علی مواهنة . بی مقصود حرف زد

عَوَج . اعْوَج . تَعَوَج : ضد استقام . خم شد ، کج یا خمیده شد

عَوَجَ هـ عَوَجَ . خم کرد ، پیچ داد

عَاج : بین الذیل . دندان فیل

عَوَج . اعْوَجَاج : کجی

— . . . التواء . انحناء . خمیدگی

و — العظام (مرض ارتعاش العظام) . ناخوشی استخوان

اعْوَج . مُعَوَج : غیر مستقیم . کج . پیچ . پیچ

— . . . ملتو . پیچ و خم دار ، موجی

عَوَدَ الرَّجُلَ کَلَمًا . حادث داد ، مقاد ساخت

عَادَ : رجع . برگشت ، بازگشت

— : صار . گردید . شد

— : تَعَوَّرَ . تکرار شد

— الی الامر . از سر گرفت ، دوباره آغاز کرد

— علیه : آل الیه . برگشت ، برگشت کرد

— علیه : تَنَفَّه . سودش باور رسید ، فایده بخشید

— علیه بکننا : نتج منه . نتیجه داد ، منتج شد

— : زار . دیدن کرد ، عبادت کرد ، سرزد

عَاوَدَ : رجع الی . به . . . بازگشت

عَبَدَ : احتل بالید . عبد گرفت ، جشن گرفت

هـ — علیه : هناه بالید . تبریک گفت

أَعَادَ : ارجع او دُ . برگرداند ، پس فوستان

— : تَعَوَّرَ . تکرار کرد

— : طبع الكتاب . کتاب را دوباره چاپ کرد

— : النظر فی الدهوی . تجدید نظر کرد ، دوباره محاکمه کرد

إِعْتَادَ . تَعَوَّدَ الامرَ : صار عادة له . خوگرفت ، عادت کرد

— . . . : اتخذه عادة . پیروزه یا کارم خود را عادت داد ، پابست شد

إِسْتَعَادَ : سأله ان یعود . فراخواند ، احضار کرد

— : طلب الالعادة . لطافای تکرار کرد

عَادَة مَرِیْئَة . رسم ، روش

— . مُسْتَعْمَكَة : شیشینه . عادت دیرینه

السریة . خلق ، استثناء

خارج الـ . غیر حادی ، برخلاف قاعده

فوق الـ . عجیب غریب ، شگفت آور

إِجْتِمَاعُ فَوْقِ السَّ . جلسه فوری

ابو البند: القیسة . كفتوزك .

عیدة: هدیة البید . عید

— المیلاد (میلاد المسیح) . جبیه هدایا عید میلاد

— رأس السنة . عید هر روز اول سال نو

إعادة: ارجاع اوردة . برگشت . رد

— تکرار . تکرار کننده . تکرار شوند

— تکرار . تکرار

— النظری القیسة . اعاده رسیدگی دعوی

أعد: هتاف استعجالی . دوباره ! دوباره ! فریاد مسرت آمیز

إعتیاد: تَعَوُّد . کسب عادت

اعتیادی: جرت به العادة . معمولی . عادی

— : مألوف . مرسوم

— : منتظم . طبعی . طبیعی

عکس . کسر عاده

مَعَاد: مَصیر . سر منزل . مقصود

— : الآخرة . آن دنیا . رسانا خیز

مُعَوَّد: مُقْتَدِر . مُتَعَوِّد . خوگرفته . آموخته

مُعِد: مملن مساعد . را شیار

— : مکرر . تکرار کننده . درس

مِعَاد: موعده (لی وعد) . وعده . قرار ملاقات

عَوَّد: أَعَادَ: رَق . افزون خواند . طلسم کرد

عَادَ: تَعَوَّدَ: اشْتَاعَ: به . پناه برد . پناهنده شد

اعوْذُ بآفة . پناه میبرم بخدا

عَوَّدَ: مَعَادَ: ملجأ . پناهگاه

— : عِیَازُ: التجاء . پناهنده گی

البیاذ بآفة . اعوْذُ بآفة . پناه برخدا

عَوَّذَ: تَعَوَّذَ: رَفِیة . ورد . طلسم . افزون

— : حجاب . بازو بند

مِیَازُ: وَمِیَازَةُ: ان اقل کتلا . خدا نکند که چنین کاری

مِیَازُ: مَوَازُ: اجتماع دسته پندگان در کوهستان

عَادِيّ: ماجرت به العادة . معمولی . عادی

— : مألوف . مرسوم . معمول

— : منتظم . طبعی . طبیعی

— (الجمع عادات) : اثر قدیم . آثار باستانی

عَائِد: راجع . بازگردنده

— : متکرر . عود کننده

— : زائر . وارد . مهمان

مُعِیر: — : افتاد الاجرام . تکرار کننده جرم

عَائِدَة: متغیة . سود . فایده . بهره

عَوَائِد: خرائب . مالیاتها

— : الاملاك: ضريبة الفار . مالیات مستغلات

— : جُرُكَة: مكر . حقوق كركی

عَوْد: عَوْدَة: رجوع . بازگشت

— : ال امر: الرجوع اليه . از سرگیری . آغاز دوباره

— : ال الاجرام . تکرار جرم

— : عِیَاد: تکرار . تکرار

— : عِیَادَة: زیارة . دیدار

عِیَادَة: زیارة (اسم المرأة من «زاره») . یکبار دیدار

— : طِیْة (مکانها) . مطب . درمانگاه

— : طِیْة: زیارة . دیدار پزشک

عَوْد: مَصاً . چوب دستی . تقلید

— : آلة طرب شرقیة . آلت موسیقی شرقی

عَوْد: عَوْدَة: چوب خوشبو

— : النقا: د کبریة . چوب کبریت

— : الريح (الصلب) . شقایق فرنگی

— : الفرج والسموت . اذن الفار (گیاه)

عَوْد: عَوْدَة: اختیره . آزمون . منزهاتش را

عَوْد: جشن . سرور . شادمانی

— : موسم: یوم عطلة . روز تعطیل . روز بیکار

— : سنوي: تذکری . جشن سالانه

— : الاضحي . عید قربان

— : الیطر . عید فطر

— : القیامة . عید قیامت مسیح

— : المیلاد . عید تولد حضرت عیسی

— : رأس السنة . عید سال نو . نو روزه

— : جمیع القديسين . روز یادبود اولیا و بزرگان

عُول. أُعُول: دفع موهه بایده. شیون کرد.

— علی: اعتماد. اطمینان کرد، اعتماد کرد، تکید کرد.

— علی نفسه: سرپای خود ایستاد، متکی بخود بود.

— علی کذا: نوی. مزم. سم. تصمیم گرفت، اراده کرد.

عَالَ: جَلَوَ مَالَهُ عَنْ الْحَقِّ. به انصافی کرد.

— نَقَلَ عَلَى: سنگینی کرد، بار خاهاش شد.

— عِيَالَهُ او عَمِيرَم: خانواده خود یا دیگران را اداره کرد.

— أَعَالَ: کمتر زیاد داشت.

— . . . افتقر: فقیر شد، فقی دست شد.

— عَمِلَ صَبْرَهُ (راجع میل): بهانه شکایتش ببرد.

عَوَّلَ: عَمِلَ: جَوْر. بی انصافی، بی عدالتی.

— عِيَالَهُ: کفایه العاش. خرجی، گذران، معاش.

— من بعد العالة: نان آور خانواده، سرپرست خان.

— عَوَّلَ: نَوَاح: شیون، گریه و زاری.

— عَوَّلَ: عِيَالَهُ: علی غیبه: طفلی، اکل.

— عَوَّلَ: عَمِلَ: مفت حور.

عَوَّلَ: تَعَوَّلَ: مُعَوَّل: انکال و اعتماد.

انکاء، دلگیری، پشتگیری.

عَالَهُ: دَشْنَبَةُ مَطَر: چتر باران.

— عَقَّة: بار، سنگینی، اسباب زحمت.

عَائِلٌ (لی میل): فقیر، بیوزا، فقیدست، نیازمند.

— مُعَمِّلٌ: العالة: نان آور، سرپرست خانواده.

عَالَهُ (لی میل): خانواده.

عَمِلَ الرَّجُلُ (الجمع عَمَالٌ): اهل یته، خانواده.

زن و فرزند.

— دهنبر: بچه کوچک.

مُعَوَّل: فاس. کلنگ دوسر.

عُولَس: إله الریح عند الاغریق.

رب النوع باد طوفان زرد و نیان.

— عَوَمَ: سباحه: شناگری، آب بازی.

لباس الـ: لباس شنا.

خط الـ: حدود شناور کنار دریا.

عَوَمَ السَّفينة: کشتی را آب انداخت.

— للكان: حمرة بالماء: آب گرفت، غرق کرد.

عَامٌ: سَبَحَ (او ضَمَّ فُطسَ): شنا کرد.

— طفا: ضَمَّ فُطسَ: روی آب ایستاد، شناور شد.

عَاطَمَ: سَابَجَ: شناگر.

— طاف: ضَمَّ فُطسَ: شناور.

عَامَةٌ: ذَهَبِيَّة: کشتی کوچک سر پوشیده.

عَوَمًا: بِالْعَوَم: سباحه: با شنا، وسیله شنا.

عَامٌ: سَنَةٌ: سال.

عَامَةٌ: عَوَامٌ (لی هم): عوام الناس.

عَوَامٌ: الذی یوم: شناور.

عَوَامَةٌ: دَشْنَبُورَة: رهنمای شناور.

— للنجاة من الفرق: گریز نجات.

— مَنَارَةُ السَّلَكِ او قَنَدِيلُ الزَّيْتِ و امثالها: چوب پنبه شنا.

— صندوق دفع للستراج: صندوق جای بک دستراج پیغمبر.

— السكة: نَقَاطَةُ: باد کت ماهی.

عَوْنٌ، عَاوَنَ، أَعَانَ عَلَى: کمک کرد، یاری کرد، همراهی.

أَقَامَهُ مِنْهُ: خَصَصَهُ: آزاد کرد، خلاص کرد، بدادش داد.

تَعَاوَنَ الْقَوْمُ: همکاری کردند، یکدیگر کمک کردند.

إِسْتَعَانَ الرَّجُلُ وَهَهُ: کمک خواست، یاری طلبید.

عَوْنٌ، إِعَانَةٌ، مَعُونَةٌ: مَعَانَةٌ: کمک، یاری، همراهی.

— . . . نَجْمَةٌ: دستگیری، امداد.

— مُعِينٌ: مساعد: یاور، وردست، کمک.

امانة؟ مَالِيَّة: کمک مالی.

— دراسه: کمک تحصیلی.

— اشتراك في عمل: همکاری.

عَوْنَةٌ: شُغْرَةٌ: بیگاری.

عَوَانٌ: فِي مَتَصِفِ السَّنَةِ: میان سال.

حرب — جنگ سخت، نبرد خونین.

عَانَةٌ: اسفل البطن او عَمْرُهُ: شرمگاه، موی زهار.

تَعَاوُنٌ: الاشتراك في العمل: کمک، هدستی، توحید.

خط الـ: حدود شناور کنار دریا.

• عَيْشٌ: نلش، حس. دست ما کرد، کورما کرد

عَاشَ لِي مَالٌ: بگذره. تلف کرد. بر باد داد

—: اند. ویران کرد، خراب کرد، تاراج کرد

• عِد (فی عهد): جشن، عهد

• عَيْرٌ: قاتر: قُتِحَ عليه فله. نکوهش کرد، سرزنش کرد

—۵: عیب، عیبجوئی کرد

طیر: ۲: فاعل. بالید، نازید، لاف زد

—: طس. آزمود، بررسی کرد

—: کلا. قاس. سنجید، پیمانه کرد، اندازه کرد

عَار: عام. علی وجه. دل گشت، پرسه زد

عَار: عیب. ننگ، رسوائی، خفت

—: علیل. خجالت بکشید، مایه ننگ است!

یا ا! . چه رسوائی! چه ننگی!

عیر: ۳: هیم. ولگردی، آوارگی

—: حلو و حنی. کورخ، حلو

—: ورقة النبات: ضلعا. رگ میان برگ، حنا

لوس و العیرو لاقی الفیر. به معنی، آن ذره کدر در حنا

• عیرة: مُستلر. جعلی، ساختگی

—۵: غیر ثابت او اصلی. عاریتی، موقتی

استان او شر. —: دندان یا کتیس عاریه

عیار: مقیاس. میزان، ماخذ، واحد، اندازه

—: البندیة اول الدفع. دهانه، کوله خور، کعبه

—۵: نارعی. تیر، کوله، شلیک

—۵: متقال. وزنه، سنگ، ترازو

عیار: عائر: متردد بلا عمل. ولگرد، آواره

—۵: رافعة. آلت جراثمال

معیار: اِلَم. میزان، معیار

مقیاس، اندازه

معیار: معایب. عیوب، نقائص، زشتیها، بدیها

معايرة: تطبیق با نمونه یا عیار

—۵: تمعیر. سرزنش، نکوهش، طعنه

تعاونی. تعاونی، همکاری

إستیعانة: طلب للمونة. کلن خواه، طلب یاری

معاون: مساعد. دستیار، وردست، کلن

• عَوَه النبات: ضربته بامعة. زنک زد، دچار آفت شد

—: الانسان: اصابته بامعة. از کار انداخت، عاجز کرد

• عاهة نباتية: آفة. آفت، شله، زنک

—: مرض. ناخوشی، بیماری، عیلى، نقص

—: دائمة (مستدبة). نقص هیئگی

• معوه. معیوه: مصاب بامعة. محروم، عاجز، فالج

زمین گیر

• عَوَى الكلب والذئب وغيرهما. سگ و گرگ زوزه کشیدند

إنصوى: انطف. خام شد، کج شد

• عَوَاه: وعره. عرو، زوزه

• ضاروة: سكلبة. سگ ماده

ابو —: فنه. یوز پلنگ

• عوس (لی عوس) • عویل (لی عول)

• عوينة (لی عین) • عوی • عیال (لی عی)

• عیادة (لی عود) • عیار (لی عیر) • عیال (لی عیل)

• عیب. عَاب: تَب إليه الیب. خورده گیر کرد،

عیب گرفت، انتقاد کرد

—۰: جله ذاعیب. بدنام کرد، خراب کرد

—۰: ذم. رسوا کرد، بدگوئی کرد

—۰: شان. به احترامی کرد: عیبجوئی کرد

—۵: ملیه: سخر به. به مضهر گرفت، ریشخند کرد

طیر: ۲: فحه. بدگوئی کرد

عیب: معاب، معابة: شائبة. لکه، عیب، نقص

—۰: نقیصة (خلقیة). سستی، ضعف، خلل

—۵: علیل. طار: علیل. خجالت کشید، قاجان داد

• عیبة: ۵: شنتله. چننه

• عیاب. عیوب، خورده گیر، نکته چین

• معیيب. معیوب: به عیب. ناقص، ناقص، کم

• معیيب: شائ. شرم آور، خجالت انگیز، ننگین

• معیيب: شائ. شرم آور، خجالت انگیز، ننگین

عَابَنَ . تَعَيَّنَ : رَأَى . دِید ، بنگریست

— تَغَصَّصَ : باز دید کرد . بازرسی کرد
تَعَيَّنَ عَلَيْهِ كُفَا : مقرر گردید ، نامزد شد

عَيْنُ : عُذُو الْبَصَرِ چشم ، دیده
— قَب : سوراخ

— تَقَدَّ : (خلاف الورق) . پول مسکوک

— الْغِيَّةُ : خیلره . سرکل ، برگزیده هر چیز

— (الجمع عيان) : سبته . آقا ، ارباب

— شريف قومه . بزرگ ، شخص برجسته

— بَيْت : قِسم . خانه ، قسمتی از خانه

— نوع . صنف . جور . قسم ، گونه

— ذات نفس . همان چیز ، خود

— شمس . آفتاب ، خورشید

— الشمس : صَيَّغَدَ . قرص خورشید

— لَصَبٌ وَحَفْظُ اوراقٍ او غیر ذلک . قفسه میز ، کاغذ

— شَمَكَةٌ : سوراخ دام

— عَيْنٌ لَانَةٌ (او نَجِيَّةٌ) . چشم بد ، شورچشم

— الماء . چشمه آب

— الْقَسْطَرَةُ : سد دریچه ، آبگیره

— الهير : اسم خنجر کريم . نام یک نوع سبک کرانها

— الجبل : جوز . گردد

— سَمَكَةٌ : نَوَّلُ الْقَدَمِ چشم گریه

— ابو- یضاه : طائر صداح میضجه پا

— شاعِدٌ : پرنده خوش آواز

— کاس ال- گواه خود دیده

— عین بین . العینُ بالعین . چشم را مقابل چشم (تصاحوا)

— قَوْلٌ مِنْ عَيْنِي . از چشم افتاد ، در خوار خرامانست

— لَا يَمْلَأُ الْبَيْنَ . چشم گیر نیست

— عَلَى مِثْلِ بَاتَا جِر . با و قاحت ، از روی بی شری

— چینی رأسی . ای چشم . روی دیدگانم

— عینی : بصری . چشم دیده شده ، مربوط به با صره

— ثابت . ملاذی . غیر متحول ، برجا ، مادی

— حَقٌّ : حق ثابت

— يَكُ : مستهل ، مال غیر منقول

— لِهَوَالٍ عَيْلِيَّةٍ او مِلْدُوَّةٍ . دارائی با برجا

— قَسِيئًا : سفا . من ذات الصنف . بعین ، از یک قاشا

عَيْنٌ : سَرِيعُ الْبَکَاءِ . گریان ، گریه کن

عَيْنَةٌ : مِثَالٌ . مِثْلَةٌ . نمونه ، مسطوره

عَيَانٌ : مِشَاهِدَةٌ . دیدار ، تماشا

بَدَالٌ . معلوم شد ، روشن شد

بَادٌ . بیدار ، آشکار . هویدا

شاهد — . گواه خود دیده

عَيَانِي : ظاهِر . دیدنی ، پیدا ، آشکار

عُيُونَاتٌ : نَظَارَةُ عَيْنٍ

عُيُونِيَّةٌ : عَيْنٌ صَغِيرَةٌ او قَبٌ صَغِيرٌ . حلقه ، سوراخ

تَعْيِينٌ . تَقْطِيعٌ ، تَصْرِيفٌ ، بَرْكَارَةٌ ، اِسْنَادٌ

— الجندی او غیره : جِزَايَةٌ . سهم روزانه ، جیره

مَعِينٌ . مَعْيُونٌ . مَعِينٌ : ماءٌ جَارِمٌ عَيْنٌ . آب

مَعِينٌ : مَحْصُصٌ . ناهر شده ، مصرف شده

— مقرر . قید شده ، شرط شده

— محدود . مشخص ، ثابت

— في منصب . حکماشته ، منصوب

في اوقات معينة . در اوقات معین

مَعِينٌ (في الهندسة) . لوزی

— منحرف . چهارپهلوی ، شبه ذوزنقه

شبه بال-

لوزی مانند

مُعَايِنٌ : مِشَاهِدٌ . تماشاگر ، بیننده

مُعَايَنَةٌ : مِشَاهِدَةٌ . دیدار

— الحس . بازرسی ، بررسی

— عیون (في عوق)

— عَجَبِي . عَجَبِي : ناتوان شد ، عاجز شد

— مرضی . بیمار شد

— في الكلام . لکنت پیدا کرد

— أَعْيَا : خَبٌّ وَكَلٌّ . سست شد ، ضعیف شد

— أَتَبَّ . خسته کرد

— الداء الطیب (مثلاً) : اِجْزَه . عاجز کرد ، متحیر

غَبَرٌ. أَغْبَرُ: لَطَّخَ الْغَبَارُ. گرد آلود کرد، خاک پاشید

—: اِنَارُ الْغَبَارِ. گرد و خاک کرد

—: الصَّرَابُ او الطَّامُّ بَكَتَا. به خوراک لعل زد

تَغَبَّرَ: عَلاَهُ الْغَبَارُ. گرد آلود شد، گرد گرفت

غَبَرٌ: مُتَمِّيلٌ عَلَى فِئَادٍ. معناده به تکاری وفاد

غَبَرَاءُ: الْأَرْضُ. زمین

غُبْرَةٌ. غُبْرَةٌ. غُبَارٌ: تَرَابٌ. گرد، خاک نرم

—: لَوْنُ الْغَبَارِ. رنگ خاکی

لَا غَبَارَ عَلَيْهِ. به گناه یا به نقصان

غَبَرٌ: مَخْضِرٌ. گدازنده، سبزی شده

الْأَزْمَلَةُ الْغَابِرَةُ. روزگار آن گدازنده، دوره ها باستان

أَغْبَرُ: بِلَوْنِ الْقَرَابِ. رنگ خاکی، خاکی رنگ

د تَغْبِيرَةٍ: كِبَّةٌ فَلْبَةٌ مِنْ بَهَارٍ او قَلْقُلٌ وَغَيْرِهِ. کمی ادویه یا

فلقل

غَبِشٌ. أَغْبَشَ: أَظْلَمَ. تاریک کرد، تاریک شد

غَبِشٌ: ظِلَّةٌ آخِرُ اللَّيْلِ. تاریکی آخر شب، هواگرگ ویش

غَبِشٌ. أَغْبَشَ د مَغْبِشٍ. رنگ مات، تیره

رَجَاجُ الْغَبِشِ. شیشه مات

غَبَاشَةٌ: غَنَامَةٌ. نرنگی، ماتی

—: عَلَى الْبَيْنِ. لک، خال قره نه چشم

غَبَطَ الرَّجُلُ: نَسِيَ مَدَّحَهُ. بهالش غبطه خورد، رشک برد

إِغْبَطَ. أَغْبَطَ. خوش بود، شاد شد، خوشحال شد

غِبْطَةٌ. شادمانی، خوشی، سعادت، رشک

—: الْبَطْرِكُ أَوِ الْمَطْرَانُ. جناب، حضرت

(عَنْزَانُ اسْقَفَتِ يَا كَارِ دِيَال)

مَغْبُوطٌ: سَجِدٌ. خوشبخت، سعادتمند

غَبَقَبُ الْبَقَرِ وَالطَّيُورِ (انظر غَب)

غَبَنَ التَّوْبُ: نَأَى. بحدید او بهمر. تو گذاشت، لباس درز

—: خَدَعَ. گول زد، فریب داد، گوش برید

—: ظَلَمَ. ستم کرد، ظلم کرد

عَيَّاهُ: نَبَسْتُ. خستکی

—: هَجَزْتُ. ضعف، ناتوانی

دَالِقِيَاءُ. بیماری خوب نشدنی

دَعَبِيَاءُ. مَرَضٌ. بیماری، ناخوشی

عَيَّانٌ. مُعَبِّى: كَلٌّ. خسته، خرسوده

د —: مَرَضٌ. بیمار، ناخوش احوال

(غ)

غَلَبَ (فِي غَيْبٍ) • غَايَرَ (فِي غَيْرٍ) • غَابَ (فِي غَيْبٍ)

غَلَبَ (فِي غُيُوتٍ) • غَلَدَ (فِي غَيْدٍ) • غَلَزَ (فِي غُورٍ)

غَلَزَ - مِنْ وَطْئٍ (فِي غَيْرٍ) • غَلَزَ (فِي غُورٍ) • غَاوَزَ (فِي غُورٍ)

غَلَزَ (فِي غُرَى) • غَاسَ (فِي غُوصٍ) • غَاطَ (فِي غُوطٍ)

غَاطَ (فِي غَيْظٍ) • غَاغَا (فِي غُورِغٍ) • غَالَى (فِي غُلَلٍ)

غَالَى (فِي غُلُوٍّ) • غَالَبَ (فِي غَلَبٍ) • غَالَطَ (فِي غُلُطٍ)

غَالَى (فِي غُلُوٍّ) • غَامَرَ (فِي غَمَرٍ) • غَايَرَ (فِي غَيْرٍ)

غَابَ (فِي غَيْبٍ) • غَابَاةٌ (فِي غَيْبٍ)

غَبَبُ الْبَقَرِ وَأَشْأَلُهُ: غَبَبَ دَلَعَدَ. غَبَبَ دَلَعَدَ وَحُورَاتِ

—: الطَّيُورِ (خَاشَعَةً): غَبَبَ كُوشَتِ زَبَرِ مَانَدَ آو

غَبَبُ: اِنَاءُهُ يَوْمًا وَتَرَكَهُ يَوْمًا.

بِك رُوزِ دَرْمِيَانِ دِيدَن كُرد

—: الرَّجُلُ. چن د رُوزِ دَرْمِيَانِ دِيدَن كُرد

—: الدَّيْبُ فِي النِّعَمِ. كُوكُ كُوسْتَدَانِ رَالَتِ وَبَارَكُرد

د —: اللَّاءُ: غَبَبَ. سَرَكَشِيدَ، بِأَعْجَلِهِ نُوْشِيدَ

دَارَهُ: غَبَبَ: فِي فُتُوتِ مِتْبَاقَمَةِ. دِيرِ دِيرِ آوَارِ دِيدَن كُرد

أَغْبَنَهُ الْخَلِيٌّ عَلَيْهِ: أَتَتْهُ يَوْمًا وَتَرَكَهُ يَوْمًا. بِك رُوزِ

غُبٌ: خَلِيجٌ صَغِيرٌ. خَلِيجِ كُوجَكِ، دُورِ دَكَاةِ، خُور

غُبٌ د غُبٌ: بَدَتْ. پَسِ اَز

غَبٌ. مَغَبَةٌ: مَغَابَةُ. نَتِيجَةُ، پَايَانِ، اِنْجَامِ

خُتْمِ الْ—: نُوْبُهُ بِك رُوزِ يَاسِه رُوزِ دَرْمِيَانِ

غَيْبٌ: مَضْمُونُ اِي طَازِجِ. مَانَدَه، بِيَاتِ، كَهَنَد

غَبَرٌ: مَضَى. سَبَرِي شُد، كُذُشْت

غَبْنٌ : حيف . به عدالتی ، به انصاف

غَبْنَةُ فِي ثَوْبٍ ، جَبْنٌ ، نَاخِرَةٌ فِي لِبَاسٍ
مَقْبُورٌ . گول خورده

مَقْبُورٌ : شِقٌّ . مِمَّنْ دَارِزْدست
غَيْبِي : الْعِي ، وَعَنْ : جَهْلٌ . به خبربرد

— الْعِي عَلَيْهِ : غَابَ عَنْهُ . برایش مجهول بود ، ناشناخت
بود

غَبَاوَةٌ : جَبَلٌ . نادانی ، بی خبری

— غَفْلَةٌ . سَفَاهَةٌ ، كُودِيٌّ

غَيْبِيٌّ : جَاهِلٌ . نادان

— اَحَقُّ . كُودُنٌ . سَفِيهٌ ، سَبَكْ مَغْزٍ

غَتَّ الضَّحَكُ . زُرْبَلَبْ خَنْدِيدٌ

— قَطَأَ . فَرُوبَرْدَ ، غَوَطَهُ وَرَسَاخَتْ

غَثٌ : كَالْمَهْزُولِ . لَاغْرِبُود

— الْمَرْجُ : سَالِغِيْنَةٌ . چرک کرد ، پس داد

غَثٌ : غَثِيْتُ : هَزِيلٌ . لَاحِرٌ ، هَارِيكٌ

— رَكِيكٌ . نَاجِيزٌ ، بَدِيْثٌ

قَتِيْتُ ؟ قَبِحٌ . چرک

غَسَانَةٌ . لَاغَرٌ ، نَاجِيزٌ ، سَسِيٌّ ، بَدِيٌّ

غَثِيْنَةُ الْفَرَحَةِ : خَشْكِرِيْنَةٌ . خَشْكِرِيْنَةٌ

غَثِيْتُ نَفْسُهُ . حَالُ قَمُوحٍ بَرَايَشِ دَسْتِ دَادِ ، دَلَشِ
آشوب شد

غَثِيٌّ . غَثِيَانُ النَّفْسِ . قِيٌّ ، قَمُوحٌ

هَقَبَجَرِيٌّ : نَسُوْدِيٌّ ، كَاوَلِيٌّ . كَوَلِيٌّ

غَدٌ (فِي غَدُو) . هَدَةٌ (فِي هَدَد) . هَدَانٌ (فِي هَدَن)

هَدَانَةٌ (فِي هَدَن) . بَامَدَادٌ ، صَبِغٌ

غَدْدَةٌ . غَدْدَةٌ : سَلْمَةٌ . هَدْدَةٌ . غَدَهْ

هَدْدَةٌ ؟ مَنْقَطَةٌ اَوْ مَمَّاهْ . غَدَهْ بِيْ هَجْرٌ

هَدْدِيٌّ : مَخْنَسٌ بِالْمَدِّ . وَابَسْتَهُ بِهْ غَدَهْ

غَدَرُ الرَّجُلِ : وَهْ . خِيَانَتُ كَرْدُ ، نَارُوَزْدُ ، لُوْدَادُ

— عَلَيْهِ : مُغْضَبٌ . خَشْمَكِيْنٌ شَدَّ

— عَلَيْهِ : قَهْرٌ مِنْهُ . رَدَّ كَرْدُ ، كَنَارَكْذَا شَدَّ

غَادَرٌ : تَرَكٌ . خَرِيْثَتُ كَرْدُ ، تَرَكْ كَرْدُ ، رَهْسَارٌ

غَدْرٌ : خِيَانَةٌ . بَدْعَهْدِيٌّ ، بَهَانْ شَكْنِيٌّ ، خِيَانَتٌ

غَدَّارٌ ، غَادِرٌ : خَائِنٌ . خِيَانَتْكَارٌ ، بَدْعَهْدٌ ، بَهَانٌ

غَدَّارَةٌ : قَرْدٌ . تَپَايَجهْ يَاقَرَايِيْنَهْ

غَدِيْرٌ : بِيْرَكَةٌ مِنْهُ . اَبْكِيْرٌ ، تَالَابٌ

— نَهْرٌ صَغِيْرٌ . جَوِيَارٌ

غَدِيْرَةٌ شَعْرٌ . كَبِيْرًا نَهْدَهْ ، طَرْمٌ

غَدْفٌ : نِيْمَةٌ وَسَمَةٌ وَخَسْبٌ

فَرَاوَانَهْ نَعْتٌ دَارِزَانَهْ

غُدَافٌ : فَرَابُ الْقِيْظِ . كَلَاخِ سِيَاَهْ

غُدِيْقٌ . اَغْدَقَ الْمَطَرُ . بِيَارْ بَارِيْدٌ ، بَارَانْ سَكِيْنِ آهْ

اغْدَقَ ؟ هَلِيْ . بَهْدُودُ فُورْدَادِ ، زِيَادْ بَهْشِيْدِ

غُدِيْقٌ : مُنْدَقٌ : هَزِيْرٌ . فَرَاوَانٌ ، بِيَارٌ

غَدْنٌ . غُدْنَةٌ : اسْتِرْخَافٌ . سَسِيٌّ ، خَشْمَكِيٌّ ، فُتُوْرٌ

غِدَّانٌ : دَشْمَاعَةُ الْمَلَابِسِ . جَابِلَاسِيٌّ ، جَاكَلَاخِيٌّ

هَدْدَةٌ (فِي هَدَد)

غَدْوَةٌ . غَدَاةٌ : صَبَاحٌ . صَبْحَاكُهَا نَ ، بَامَدَادَانِ

— مَجِيٌّ . آ مَدَن

— اَكَلَةُ الظُّهْرِ . نَآهَارٌ

غَدَاٌ : ذَهَبَ غَدُوَةٌ . بَامَدَادَانِ حَرَكْتُ كَرْدُ

— سَارٌ . شَدَّ ، گَرْدِيْدٌ

— اَنْطَلَقَ . رَوَانَهْ شَدَّ ، حَرَكْتُ كَرْدُ

غَدِيٌّ . تَغَدَّى : اَكَلَ صَبَاحًا . نَآشَنَآ خُوْرْدَ ؟

هَتَدِيٌّ ؟ اَكَلَ ظَهْرًا . نَآهَارْ خُوْرْدُ

غَدِيٌّ : هَفْطَرٌ . نَآشَنَآ دَادُ

— اَطْعَمَ ظَهْرًا . نَآهَارْ دَادُ

غَدٌ : الْيَوْمُ الَّذِيْ بَدِيْوْمَكَ . رُوْزْ بَدِ ، فُرُوْدَا

غَدَاٌ : فِي الْغَدِ : دَبْكِرَةٌ . فَرْدَا صَبِغٌ

— عَلَيْهِ : مُغْضَبٌ . خَشْمَكِيْنٌ شَدَّ

— عَلَيْهِ : قَهْرٌ مِنْهُ . رَدَّ كَرْدُ ، كَنَارَكْذَا شَدَّ

غَدَاهُ : طعام الصباح . فطور . ناشنا ، صبحانه
 ۵ - : طعام الظهر . ناهار ، خوراک نهار
 هَعْدٌ . أَغْدٌ : الجرح : سال قیحه . جرح پس داد ،
 هَعْدُو : تَعْدِيَةٌ : افاتنة . تغذیه ، خورد ، خوراک
 غَدَاً ، غَدَى : اطعم . فأت . خوراک داد ، پرورد
 تَعْدَى ، اغْتَدَى : افتات . تغذیه کرد
 غِذَاءٌ : قُوت . خوراک ، طعام
 غِذَائِي : لأجل التغذية . خوراکی
 تَدْبِيرٌ - - . پرهیز ، رژیم
 مُغَذٍّ . دارای ماده غذائی ، نیروبخش
 هَرَبٌ (في غروب) . هَرَابٌ (في غروب) . هَرَابٌ (في غروب)
 هَرَامٌ (في غروب) . عشق سوزان
 هَغْرَبَ : فاب . غروب کرد ، افول کرد
 - . غَرَبَ : ذهب . رفت ، روانه شد ، تزلزل کرد
 - - - . بَعُدَ . دور شد
 هَرَبَ ؟ : سار نحو الغرب . بطرف غرب رفت
 - . نَفَى . تبعید کرد . دور کرد ، اخراج بلد کرد
 غَرَبَ : كان غرباً أي غير مألوف . غریب بود
 أَغْرَبَ : أتى بالشيء الغرب . سخن غریب گفت ، یاکار
 غریب انجام داد
 - . في البلاد . بر زمینهای دور دست رفت
 - : بالغ . افراط کرد ، بحد افراط رسانید
 - . في الضحك . به اختیار خندید
 تَغَرَّبَ ، اغْتَرَّبَ : تزعج من الوطن . مهاجرت کرد
 استغرب الامر : وجدته غريباً ، بنظر من غریب
 غَرَبَ : مقابل الشرق . با خنتر
 - . السمع : مَدَمَع . مجرای اشک چشم
 - . غَرَبَةٌ : بُد . دوری
 - : حدة . تندى ، تیزی ، شدت
 قَلَّ غَرَبُهُ . آزرده ، پست کرد ، خفت داد
 هَرَبِيَّ : مقابل شرقي . با خنتری
 - : افرنجی . اروپائی ، فرنگی

غرباً : ضد شرقاً . از طرف مغرب
 غُرْبَةٌ . تَغَرُّبٌ . دوری از مین ، جلا وطن
 - : نَفَى . تبعید ، اخراج

غُرَابٌ : فاقى . کلاغ
 - : اورو (مصری) . کلاغ کاکل دار

- : اعصم (انقض النصارى) . زغن

- : البحر : هرباق (انظر في غرق) . قرقي

- : الين . پرده شوم ، بوم

- : الفظ : عناف (انظر غف) . کلاغ سیاه بکند

- : شومي : ال : الاسم . کلاغ زانی

- : الزرع : ذاق (انظر ذيق) . زاغچه

- : الفريضة : مرتكز للمنفولات أثناء التفرغ . قسمی از پنج

- : حدة . لبه ، دم ، کناره

- : الراس . پس سر

۵ غَرَابَةٌ : حيلة معاوثة . کج بر سرستون ، هزاره

هَرَابَةٌ : شذوذ . چیز غریب ، آدم عجیب

غُرُوبٌ : غِياب . افسول . غروب

- : الشمس . غروب آفتاب

غَرِيبٌ : دخیل . بیگانه ، خارجی

- : جعد عن وطنه . آدم دور از یار و دیار

- : اجنبی . بیگانه

- : غير مألوف . غير معمول ، مخالف عادت

- : عجيب . شگفت انگیز

- : شاذ . غریب ، عجیب

غَارِبٌ : الحصان : كاهل . جد و گاه اسب

ماده غریبه . ماده خارجی

الى الجبل على الـ . آزاده کامل داد ، سرخوردگذا

تَغَرَّبَ . تَغَرَّبَ . اغْتَرَاب . دوری از وطن ، جلا

۵ بَدَل اغْتَرَابٌ . فوق العاده در غربت (بَدَلِ آبِ هوا

مَغَرِبٌ : هَرَبٌ . با خنتر

- : الشمس : وقت هروجا . هنگام غروب آفتاب

بلاد الـ . کشور مراکش (والجزائر)

مَغْرَبِي : واحد المغاربة . مراکش

- : نسبة الى بلاد المغرب . وابسته بآن کشور

مُتَغَرَّب: بید من وطنه. دور از میهن. در غربت

مُسْتَعَرَّب: هم مالوی. مخالف عادت

عَرَبَلُ المُنْطَه و غیره. کذب را غریبال کرد

غَرِبَال: مایغریتل به. سزید، پرویز

مُتَغَرَّبِل: غریبال شده، بیخته، پاك شده

غَرْدَ. غَرْدَ. أَغْرَدَ. تَغَرَّدَ الطائر. خواند، چمجه زد

غَرْدَ. تَغَرَّدَ. چمجه. آواز پرده

غَرِبْدَ. مَغْرَدَ. نهد سرا، مرغ خوش الحان

طائر مغرد. پرده خوش آواز

الطائر المَغْرَدَ (اسم). بلبل

چند نوع پرندگان دیگر

غَرَزَ بید: هفت خط. در خطر انداخت

غَرَّ: اطع بالباطل. بطمع انداخت

— خُذِعَ: فریفت، گول زد

أَغْرَ استَغْرَبَ: آناه علی غمره. سر رسید، ناگهان وارد شد

إِغْتَرَّ. اسْتَغْرَبَ: خُذِعَ. فریب خورد، گول خورد

— بَنَفَ: خود بین و مغرور شد، گول خورد را خورد

غَرَّ: لا خبره. ناشی، ساده لوح، گول خور

غِرَّة: غفله. سهو، نداشتگی، بی توجهی

علی — ناگهان، بطور غیر متنب

غَرَّ: طائر (واحدته غُرَّة) کبک

غُرَّة الفی: اوله. اول آغار غُرَّ

— یاضی بی جین الحاصل و غیره. سفید روی پشایب

غَرَّ: غَرَّار: حد السیف. لبه شمشیر

علی مراد: علی حقه. با شتاب

علی — کما: منه. مانند آن، شبیه به آن

علی — واحد: علی مثال واحد. مانند هم، یک جور

غَرَّارَة: سلاج. سادگی، ساده لوحی

غِرَارَة: ذکیة. حوال، گول

غَرَّار. غُرَّور. فریبده، اغفال کننده

غُرَّور: قمر قمره. مایستغمر به. غریزه

غُرَّور: خیداع. حیل، گول، تیرک، فریب

— اباطیل. چیزهای بیهوده، بوج

— الاغجاب بالنفس. خود پند، خود خواه

غَرَبَر. مَغْرُور: متعصب. گول خورده، فریب خور

مغرور. مَغْتَرَبَنَفْسه. خود بین، خود خواه

أَغْرَ: حَسَن. خوش اندام، زیبا

— حکیم الامتال. بجنب، بزرگوار، آفا منش

غَرَزَ. غَرَزَ. أَغْرَزَ الثوبه لی. سوراخ کرد، فرود برد

— (بالایه): نفس. سوزن زد

غُرَزَة الحیاة: درده. دوخت، بجهیه، شلال

— تَدخین الحشیش. شیره کش خانه

غَرِزَة: طبیة. هوشیاری جانداران، شعور حیوان

— فریحه. کشف ضمیر

غَرِزَة: طبیة

غَرَسَ. أَغْرَسَ الشجره. درخت کاشت، نهال زد

غَرَسَ: زَرَعَ. درختکاری، کشت نهال

غَرَسَ. غَرَسَ: مایغرس. نهال

غَرَسَ: وفات غرس الاشجار. موسم درختکاری

غَرَسَ: مَغْرُوس. کاشته شده، قلمه

غَرِیْسَة: ششقه. نهال

غَرَشَ: فیرش. یک صدم جنبه (لیره) مصری

غَرَضَ: قَصْد. مراد، نیت

— مَقْصِد. مقصود

— هدف. نشانه

— غایبه. منظور، مطلوب

— مراد. حاجه. آرزو، حاجت

— مصلحه. سود، منفعت

— هطلی. — به طریق، به طمع

تَعَرَّم: ادعى الفرامة . جرمیده پرداخت ، جرمیده شد
— بخسته جنبات . اورابه پنج لیره مصطفی جرمیده کردند

عُرم: خسارة . ضرر ، زیان

عَرام: حُب . عشق ، محبت ، دلدادگی

— شدة العُب: دل باختن عشق سوزان

دوسول ال: رب النوع عشق (کوبه) —

قَرامی: عشقی . محبت آمیز عاشقانه

دسالة قرامیة: نامه عاشقانه

علافة قرامیة: رابطه نامشروع بین

مهرهوزن غرامة: جرمیده ، خسارت

عَربم: دانی . بسامکار

— مَدین: مدیوت . بد هکار

— خضم: دشمن ، حریف ، رقیب

مَعَرَم: خسارة . زیان ، ضرر

مُعَرَم به: مُولع . عاشق ، دلداره ، دل بسته

(عَرم) غَربن: عَشمی . تدنشین ، رسوب

عَرمُوق: غَرمِوق: سحرکی متوج: کلنگ (برند)

— : شاب: جیل . جوان زیبا و خود ساز

عَرمَة (لی غَرم):

(مَرمو) غَرمَا: عَرمی: الصق بالفراء . چسباند

عَرمی: عَرمی: اول به علی جید . کور کورانه دل دار

عَرمی: حُص: برانگیخت ، تحریک کرد . برآن داشت

— و عَرمَة: ترخیب کرد ، فریفت

— یَشر: تشویق به کار بد کرد

— العداوة: در بهم زد ،

غَرم: غَرمَا: مایلمص به . چسب ، سریشم

— السک: زلاتین ، سریشم سگ ماهی

مَرموی: کالفرا . چسبدار ، چسبانک

— لُرج: چسبنده ، چسبانک

مَرمَة: غَرمَة: واه الفراء . ظرف سریشم

لَا غَرمَ وَا: لَا غَرمَوی: تبی ندارد ، جاهل تعجب نید

إِغَرمَا: حَضم: تحریک ، انگیزش

— : تَرمیب: فریب ، اغواء

مُغَرم: مَحَرم: محرم ، معصوم

— : مَرمَقب: فریبده ، اغواکنده

سَرمَب: — : انگیزه

غَرم (فی غَرم): غَرم (فی غَرم): غَرمی (لی غَرم)

غَرم (فی غَرم): غَرمَا (لی غَرمو) : غَرمَا (لی غَرم)

غَرم: کَشر: زیاد شد ، فراوان شد ، بسیار

غَرم: غَرمَة: کَثر: فراوانی ، بوفور

غَرم: کَثر: زیاد ، بسیار

(غَرم) أَغَرم الشجر: کَثر شوکه: خاردار بود

غَرم: حَرم: شک . سوزن زد ، سوراخ کرد

غَرم: اغَرمَل: القطن والصوف: رشت ، پنبه و پشم

غَرم: تَغَرمَل بالی: تعریف کرد ، ستود ، تجیده

تَغَرمَل بالی: بالراء: غارها: تحبب الیها: عشق باز کرد

غَرم: دَرم: دَرم: لاس زد ، دنبال زن اذ

غَرم: قَرم: بَرم: ریشم ، نخ ریشم ، پشم

— : الحیط الغَرمول: نخ تابیده

— : النبات: خلوی: شمع (شیرینی)

— : السالی: حجر القند: پنبه نوز

غَرم: لَرمومع الساء: عشق باز کرد

غَرم: قَرم: عَرمی: عاشقانه

غَرم: آهر: شمع عاشقانه

دَرم: صید نباتی: آهر: خون سیا و دشان

لَرم: گوشت آهر

جَرم: پوست بز کوهی ، جیر

زَنَالَة: اُنْزَال آهکِ مادّه
ل: الشمس الطالعة . خورشید تابان
نُزَال: الذي یُزَل . بافنده ، ریزنده

— هتکبوت . کارنده
نُزُول: مُقَارَلَة النساء . عشق‌بازیه با زنان
بُزُول: اُدَاة النَزَل . دوک چشم با پیله

— مصنع النزل . کارخانه ریزندگی
— میفرله: دولا ب النزل . ماشین نخ ریسی
فلکة الـ . چرخ ریزندگی
نزل الـ: سُور . دوک
نُزَالُ النساء . زن دنبال کن

نُزُول: مَنُتَوَل . بافنده ، ریشه

ه ابو متازل: طویل الارجل . پابلند، — لَدَوک

ه —: طُول . ابوساق . مرغ بالند شبیه مرغ باران
زُو: اغارة . تاخت و تاز ، تاراج ، غارت
نُزُوَة: غارة . جنگ ، دست انداز ، مهاجم

نُزَا: قصد . هنی . قصد کرد ، درنیت داشت
—: اُنْزَا علی . حمله کرد ، هجوم برد
نُزَا: مُتَبَر . مهاجم ، جنگجو ، سلحشور
نُزَرَة (الجمع غوازی): راقصة أو عَمَلَة . رقاصه یا
نُزَر ی . مقصود ، معنی ، مفاد هنرپیشه

— ادبی . درس اخلاقی
سَق: ظلمة اَوَّل الیل . تاریک درویش ، تاریکی
سَل: نَظَاف بالاء . شستن کرد ، آب پاک کرد
— وکوی الثیاب . لباس را شست و اتو کرد
عَمَل: عمل جیداً . پاک و پاکیزه شست
— الیت . مرده را شستند و داد
اُنْغَسَل: غسل بدنه . خود را شستند و داد
— احتهم . آب تنی کرد

عُغْل: غَسِيل: الاسم من «غسل» . شستن
مکان اوغرة الـ . اطاق یا محل شستن
یَغُش الـ: اِجَانَة . طشت ، لکن
عُغِل: ۲: مَنُتَوَل . شسته

ه —: الثیاب المفضلة او المعدة لفضل . رخت شسته یا شستنی
ه عَیْل الـ: جبل التفتیر . ثواب رخت شوئی

ه کبیس الـ . کیه لباس شوئی
ه مَبْک الـ . کپره رختها شسته
ه مکنه (آله) — . ماشین رخت شوئی

ه يوم الـ . روز رخت شوئی

ه کُلَة یطلع فی الـ . از شستن جامه ناپاک تمیز میشود
عُغْل: عُغُول: کلّ ما یُغسل به . شستن ، شسته شد
عُغُول: ۲: دوا: لعل العروق و غیرها . دارو پاک کننده زخم

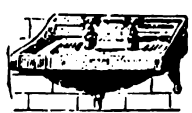
—: ه عرق الحلاوة . نبات . نام گیاهی است ، کل جعفری
عُغَال: الذي یغسل الثیاب . رخت شو

عُغَالَة . رخت شوی زن
عُغَالَة: ما لا یغیل به . آنچه که در آن شستن شده

عُغُول: صابون . صابون

—: خطی (نبات)

مُغِیْل: مکان التسل
جای شستن
عوض تطیف
مِغِیْل: وان

ه: طشت غمیل . طشت ، لکن

مُغَسَة: لغومانو دست شوئی

مُغَسَل: مکان الاغتسال جای دست شوئی

ه غشاوة (فی غشو) . پرده

ه غُش: غُش: خضع . فریب داد ، گول زد ، رنگ کرد

قُش: ۲: الغی: زُفَغه . تعلبی ساخت ، جازد

ه: مکر به . فریب داد ، گول زد

—: زُفَغ المادین والمرویات . جازد ، تعلبی درست کرد

—: خَدَع او خادَع . فریب داد

ه غُشَک: هینه : تطفلت . چشمش تیره و نارشد

إِغْتَشَى ۵ أَنْفَسَ : دخیل به نفس . گول خورد ، فری خورد

— اسْتَفْتَسَ : ظن به النفس . بدگان شد ، گمان

غَشَّ ۴ : خَدَعَ . نیزک سازد . دغا باز د ، گول زد

غَشَّ ۳ : خَدَعَ . حیل . فریب . نیزک

— خِيَانَةً . نادرستی ، به وفائی

غَشَّاشٌ : خادِم . متقلب و کلاه بردار ، آدم دور

— يَخْنَعُ خَدَاعٌ . فریبده ، گول زن

مَغْشُوشٌ : مُنْخَعٌ . گول خورد ، مضون ، اغفال

— مَزِيْفٌ . نقیب ، ساختگی

غَشَمَ : ظَلَمَ . بی عدالتی کرد ، ستم کرد

— اعْتَصَمَ لَمَلٌ بِغِرْوَيْتِهِ . سر هوا کار کرد

۵ اِسْتَنْشَمَ : ظَنَّهُ عَمْرًا . ساره و نازه کار برداشت

غَشُومٌ . غَاشِمٌ . ظالم . جائر . ستمکار ، بیدار

— : فَاظِبٌ . مستبد . ظالم

۵ قَشِمَ : مَدَمٌ هَمِيْرَةٌ . ناشی ، تازه کار

۵ — غَيْرَ مَاهِرٍ . ناآزموده ، به مهارت

۵ — غَيْرَ مَعْرُوفٍ . به تجربه ، خام

۵ — غَمَلٌ . ظلم غیر مشغول . خام ، عمل نیامده

جدید : آه ن گداخته نده

۵ مفتاح — . کلید به دندان

۵ غَشَاةٌ . غَشَاوَةٌ : غطاه . پوشش ، روبه ، سرپوش

غَشَاوَةٌ ۲ علی البین . لکد روی فریه چشم

غَشَا : غَطَى . پوشاند ، پوشید

۵ غَشِيَّ الْمَكَانَ : انْتَلَهَ . سرزد ، آمد و شد کرد

— غَطَى (او حل به) . سر اسر پوشاند

— المرأةُ . هم بستر شد . جماع کرد

— الحصانُ الفرسَ . حفت گیره کرد

— بالسوطِ . تازیانه زد . شلاق زد

— وَأَغْشَى الْجِلْدُ : اظلم . تاریک شد ، تاریک بود

لغی ۲ علی بصره . چشم بند کرد ، اغفال کرد

غَشِيَّ عَلَيْهِ : اغمی علیه . غش کرد ، بیهوش شد

غَشَى : غَطَى . سر اسر پوشاند ، غوطه و رساخ

— طلى . روکش کرد

غَشَاءٌ : غِلَافٌ . پوشش

— جِلْدٌ . پوست

— جِلْدٌ رَقِيقٌ . نفوس . پوست نازک

— (فی الحيوان والنبات) . پوسته ، شامه

— غَاطِيٌّ . غشاء غطایی

— غَصِيٌّ . غشاء آبکی

— البکرة . پرده ووشیزگی

غَشَانٌ : غَشِيَةٌ . غشی . بیهوشی ، غش ، هذ

غَاشِيَةٌ : قِصَصُ الْقَلْبِ . غشاء بیرونی قلب

— دَاهِيَةٌ . نَكْبَةٌ . پیش آمدند ، مصیبت

مغشی علیه . از خود بیخود ، بیهوش

۵ غَشَّ (لی غصص) . بر شد ، کتب شد

۵ غَصَبٌ : اجبر . وادار کرد ، ناگزیر کرد ، ناچار

— اِغْتَصَبَ : اخذ قهراً . بزور گرفت

— — — — — المَلَّةُ . زبرد ، دزدید ، بزور ستاند

— — — — — المرأةُ . زنانه بغض کرد ، به ناموسی کرد

— — — — — خَفَا و انصَبَا و اُمْلَكَا . حق یا مقام یادار

غَصَبٌ : جَبَر . زور ، فشار . بزور کرد

قَصَباً : جَبَرًا . بزور ، به اجبار

— من . علی رغم ، با وجود

اِغْتَصَابٌ : الاخذ قهراً . زور ستانی . اج

— النساءُ . زنانه بغض ، هتک ناموس

— الاموالُ . چپاول ، دزدی

— الحقوقُ فی السیادة او التَّصَبُّعِ . غصب جاه و

مَقْصُوبٌ : مُجْبَرٌ . ناچار شده ، وادار شد

مُغْتَصَبٌ : مأخوذ بالقوة . آنچه بزور گرفته

۵ غَصَصٌ : اعتراض الطعام او الشراب فی الحلق . خوراک یا

غَصَّ الرجلُ بالطعام او الشراب . از خوراک یا نوشابه

— اِغْتَصَصَ "المکات" . شلوغ شد ، از جمیت

أَغْصَى: جبهه بصر. کلوگیر کرد، خفه کرد
 عُصَّة: المم والمزوت. غم، اندوه، دلنگی
 —: ما اعترض في الملقى. لقمه کلوگیر
 غَاصٌّ بِسَكَا: پراز، شلوغ، پر جمعیت
 غُصِنَ: أَغْصَنَ الشجر جرائه زد، سبز شد
 غُصِنَ الشجرة: شاخه درخت
 غُصِنَتِ غُصْبَن: جوانه، شاخه کوچک
 غُصِنَ (في الحوض): چشمها را پائین انداخت
 غُصِبَ: تَغْصَبَ عليه: خشمناک شد، از جا در رفت
 أَغْصَبَ: غَاصَبَ: بغضب آورد، خشمگین کرد
 غَضَبٌ: خشم، اوقات تلخی، جوش
 غَضِبَ: غَضِبَان زعلان. خشمناک، غضبناک
 —: غَضَابِي: حایق. کج خلق، ترش رو، بد خو
 غَضُوب: سریع الغضب. زود رنج، تند مزاج
 إِنْغَصَاب: اثاره الغضب. تحریک، برافروختن
 مَغْضُوبٌ عليه: دشمن، مورد خشم
 غَضَرَتْ: عدل. کنار گذاشت، وارد چشم
 —: عليه: مکتف. طرندار شد، مهرآورد پوشید
 ه —: عليه: غضب و نومد. تهدید کرد، خط و نشان کشید
 غَضِرَ: انصب. فراوان شد، انبوه شد (گیاه)
 غَضِرَ غَضِيرٌ: غصیر. غصیب. فراوان، بسیار، انبوه
 —: درشک. برآب، شاداب، آبدار
 غَضَارَةٌ: غضب، نضارة. فراوانی، دفور، سرسبز
 غُضْرُوف: ظلم مرید. زهره استخوان

(الحوض) غَضَّ طرفه: غطه. چشمها را پائین انداخت
 —: الطرف او النظر من. نادیده گرفت
 —: من فلان: خط من قدومه. از قدرش کاست
 —: النبات: نضر و طرؤ. خرم شد، تازه و شادان
 غَضَّ: خَفَضَ: پائین انداختن (چشم)
 —: غَضِبْتُ: طریه. تر، تازه، لطیف، نرم
 —: —: نایب. شاداب، برآب
 —: الطرف: بی اعتنائی، بی توجهی، چشم پوشی
 بض النظر من: صرف نظر از، قطع نظر از
 غَضَّة: غَضَاة: ذل و منتقمه. خوار، پستی، کاه
 غَضَاة: غَضُوة: طراوة. لطافت، نازکی، ترد
 غُصِنَ: تَسَرَّعَ وَجَدَ: چین داد، تا کرد
 غَاصَّ المرأة: غازلها بمکاسره العين. بمچشم خاطر خواهر
 تَغَضَّنَ: تَجَمَّدَ: چین و چروک خورد، جمع شد
 غُصِنَ: غُصِنَ: تَجَمَّدَ: تا، چین، خط
 —: —: مناه. زحمت، سختی، دردسر، رنج
 غُضُوبٌ: تَجَمَّدَت: چین و چروک، خطها
 في —: ذلك: في اثنائه. در این ضمن
 مُغَاضَاة: مکاسره النظر. نظر بازی، نگاه عاشقانه
 مُغْضِنٌ: متخضن: مجمَّد. چین دار، موج دار
 ه ساج: ملوَّب او مقلع. آهن موج دار یا گوشه د
 مَغْضَنَةٌ: مَكْتُونَةٌ صغيرة (توب مکتون). جبهه کمان مغ
 گشاد که کشیشان میبوی
 (غضی) أَغْضَى به: چشم بست، چشم پوشی کرد
 —: من الامر: بخشید، گذاشت کرد
 —: تَغَاضَى من: اغماض کرد، نادیده پنداشت
 إِنْغَصَاء: مَنَعَ: بخشش، گذاشت، عفو
 —: تَغَاضَى: چشم پوشی، مامعه، قباهل

غَافِلٌ . تَغْفَلُ . اسْتَغْفَلَ . تَحْجِسُنْ غَفْلَتَهُ .

غافلگیر کرد ، از ندانستگی دیگر استفاده کرد
- : فاجأ . غافلگیر کرد ، به خیر آمد

أَغْفَلَ : ترك واصل . جا کذا رد ، انداخت ، احوال کرد

تَغَافَلَ : تظاهر بالنفۃ . خود را بفراموشی زد

- : من : اعمل . توجه نکرد ، اهمیت نداد

غُفِلَ : لاملأته فيه . نامعلوم

- : بلاكتابة : على ياض . ورقه سفید ، نوشته

- : لاخبله . بی اصل و نسب ، به سرده

- : خام . غیر مشغول : تقسیم . حل نیامده ، ناآزموده

- : من التلويح . بی تاریخ ، پنجه

- : من التوقيع . بی امضا

غَفَلَ . غَفْلَةً . سهو ، بی توجهی ، به اعتنائی

على غفلة . از روی بی توجهی ، ندانسته

على حين غفلة . ناگهانی

موت الغفلة . مرگ ناگهانی

غَفْلَانٌ . غَافِلٌ . غفلت کار ، بی توجه

إِغْفَالٌ : ترك و احوال . کوتاهی ، فروگذاری

- : الاوامر او الامور . عدم رعایت ، به اعتنائی

مُغْفَلٌ : لا لطفة له . احق ، کودن ، آدم سبک مغز

- : سهل الانخداع . ساده لوح ، زود گول خور

غَفْوَةٌ : نومة خفيفة . چرت ، پینکی

غَفَاً . غَفِيً . أَغْفَى : نام نومة خفیه . چرت زد

• هل (لی غافل) • غلا • غلا • (لی غفل) • غلام (لی غلم)

• غَلَبَ : ظفر علی یوبه . شکست داد ، غلبه کرد

- : فاز علی . چیره شد ، مغلوب کرد

- : ساد . غالب آمد ، مستولی شد

- : تغلب علی : استعمر علی . فائق آمد .

از میان برداشت

غَالِبٌ : غلبه . ستیزه کرد ، کین کش کرد

- : صارع . کشتی گرفت ، زور آزمائی کرد

غَلَبَ : قَوَز . پیروزی ، فتح

- : غَلَبَ : ظفر او قوَز . غلبه ، چیرگی ، پیروزی

• غَلَبَ ۲ : تَرَوَة . حرف مفت ، هرزه درائی

• غلبای : تَوَلَر . پیوده گو ، هرزه در ، حرف مفت زن

• غَلَبَان : غلبه : الوان . فرسوده روزگار ، بدبخت ، بیبوا

غَالِبٌ : قاهر . پیروز ، فاتح

- : ساد . حکمفرما ، مسلط

- : ومغلوب . فاتح و شکست خورده

غَالِباً . لی التالیف : الاغلب . چه بسا

أَغْلَبَ : منظم . بیشتر ، قیمت عمده

اغلیة . اکثریت

مَغْلُوبٌ . شکست خورده

- : لا مقهور . شکست خورده ولی زیر بار دیگران نر

مُغَالَبَةٌ : متلافة . ستیزه جوئی ، کین کش

• غَلَسَ : غلة اخرا عید . سپیده دم ، ماریت و روش

• غَلَسَ : عید الله . زنده ، نفرت آور

• غَلَصَمَةُ الخلق . خنجره ، حلقوم

• غَلَطَ : أخطأ . خطا کرد ، در اشتباه بود

• غَلَطَ ۲ : استغفل : نسب الی الغلط . نسبت اشتباه داد ،

کسی را ثابت کرد

• ۴ : زئف . جمل کرد ، از روی تعجب ساخت

- : غَالَطَ : جهه غلط . با اشتباه انداخت

• غَالَطَ ۲ : غش . فریب داد ، گول زد

- : بالكلام . زبان بازی کرد ، دوچلو سخن گفت

غَلَطَ : الوتوع لی الخطأ . سهو ، اشتباه

- : غیر صحیح . نادرست

غَلْطَةٌ . لغزش . اشتباه کوچک

- : کتابیة . لغزش نویسندگی ، اشتباه قلمی

- : مطبعية . غلط چاپی

غَالِطٌ : غُلْطَان . منطله کار ، در اشتباه

إِسْتَعْلَى الْأَرْضِ . بهر بر داری کرد . حاصل خبر کرد

— الْمَالِ . سرمایه گذارد ، سرمایه را بکار انداخت
عَلَّ : قَبِدَ . پابند بخود ، زنجیر کرد

— عُلَّةً . غَلِيلٌ : عطش شدیدی . تشنگی سوزان
عَلَّ : غَلِيلٌ : خفت . کینه ، بدخواهی ، دشمنی

اروی غلبه (عطش) . تشنگی خود را فرزند
عَلَّ غَلِيلٌ (حقه) . دق دل در آورد
عُلَّةً : دَخَلَ . درآمد ، عایدات

— : نَتَاجَ . حاصل ، فرآورده
— الْأَرْضِ : مَحْصُولَ . محصول ، عایدی

۵ — عِلَالٌ : جَوِبٌ . جوابات
۵ نَاجِرٌ — : قَسَاحٌ . غله فروش ، علاف
عِلَالَةٌ : قِطْعَةُ دَقِيقَةٍ . برده نازک ، پوسته
— : ثَوْبٌ تَحَنَانِي . زیر پوش

— الْمَرَأَةِ : بِمِثْلِ الرَّبِيعِ . پیراهن شفاف ، بدن نا
إِسْتَعْلَى : اسْتَبَارَ . بهر برداری ، سرمایه گذارد
مُعَلَّ : حَقُودٌ . بدخواه ، کینه جو

— : مَنَرٌ . بار آور ، برونم
مُعَلَّلٌ : طَائِلٌ جَدًّا . از تشنگی سوخته ، لاله زار

۸ — : حَاقِدٌ ، حَاقِقٌ . کینه درز
— : مُعَلَّلٌ : مَقْبَدٌ . در زنجیر ، دست بسته

مُسْتَعْلَى : مَحْصُولٌ . عایدات ، عمل کرد ، درآمد
مُسْتَعْلَى : مُسْتَفْهِمٌ . بهر بردار ، سرمایه گذار

عَلِمَ . اِغْتَلَمَ : کَلَمٌ مُتَقَادٌ هَشْوَةٌ . شهرتانی کرد
عُلْمَةٌ : هَشْوَةٌ . شهرت جسمانی

عُلَامٌ : فَنٌّ . پیرایه ، جوانک
— : عُلَامٌ . خدمتکار ، نوکر
عُلُومَةٌ ، عُلَامِيَّةٌ : حِلَّةُ الْعِلَامِ . جوانی ، شباب
— : شَهْوَةٌ جَنِبِيَّةٌ . شهوتانی ، تمایلات جنسی

عَلِمَ . غَلِيمٌ : شَهْوَانِي . شهوت ران ، هرنه
عُلُوٌّ . عُلُوٌّ . مَقَالَةٌ : مجاوره الهه . زیاده روی ، افزا

— . — . — . مَبَالِغَةٌ . گزافه گوئی ، اغراق
عُلُوٌّ : وَبَةُ سَهْمٍ . یک پنجم کیلومتر ، ندرس

عُلَا السَّعْرِ : کَلَفًا غَالِيًا . گران بود یا گران شد
— : زَادَ وَارْتَفَعَ . نرخی بالا رفت

— : جَاوَزَ الْمَدَّةَ . از حد بیرون رفت ، افراط کرد
أَعْلَى : مَقْلَى السَّعْرِ : وَبَةُ . نرخی را بالا برد ، گران کرد

عَالِيٌ : بَالِغٌ . مبالغه کرد ، اغراق گفت
إِسْتَعْلَى الْعِيَّةِ . بنظرش گران آمد

عَلَاءٌ : اِرْتِفَاعُ الثَّمَنِ . گرانی ، ترقی قیمت
— : الْمَيْتَةُ . گرانی زندگی

عَالٍ . غَلِيٌّ : غَالِي الثَّمَنِ . گران ، گرانها
— : مَزَزَ . برها ، غریز
أَعْلَى : اَعْلَى ثَمَانٍ . گرانتر از

عَلَى : جِائَتْ بِقُوَّةِ الْمَرَادَةِ . جوشید ، از اثر آتش غلغل زد
— : فَلَاحٌ . سررفت

— : غَلِيٌّ . اَعْلَى : جَلَبَ بَطْنِي . جوش آورد ، با جوش بخت
عَلِيٌّ . غَلِيَّانٌ . جوش ، فوران

عَلَابَةٌ : اِنَاءٌ الْغَلِيَّ : قِزَازٌ . دیک بخار
مُعَلَّى : غُلِيٌّ . جوشیده
— : الْاِعْتَابُ وَهَمَهَا . جوشانده ، گیاهها

— : الْبَابُوخُ او الرِّيحَةُ . جوشانده ، بابونه و گیاه تشنگ
۵ مَعْلِسَرِنٌ : جَلْبَسَةٌ . تکلیسین
۵ مَعْلِسُونُ التَّدْنِینِ . سبیل ، چپق ، قلیان

— : سَفِينَةٌ کَبِيرَةٌ (نوع بالفلوح و الجانف) . یک جور کشتی باد
جَبَرٌ — : التَّصْنِيعُ . سرچق ، سرقلیان

اعظم علماء الطبیان واول قائل
بمدوران الارض حول الشمس بعد
توپرینیکوس (فی کتاب وضعه
ماب ۱۶۳۲)

● غَمَمَ (فی هم) ● هماء (فی همی)

● همامة (فی همم) ● لکه ابر

● غَمَدَ ● اُغَمَدَ ● ادخل فی القصد

● غَلَاظُ کرد ● در نیام فروبرد

● — ● — ● ادخل (السید او المتجسس مثلاً) ● فرو کرد ● فرو برد

● — ● — ● غَمَدَ ● نَعَمَدَ ● سقر ● پوشانید ● پناه داد

● غَمَدَ ● قَرَابَ ● خلافت ● نیام

● غَمَرُ الماءُ للكان ● آب از سر گذشت ● فرارفت ● پوشانید

● — ● — ● الكَلانُ بلاء ● زرباب رفت ● درآب فرو برد

● — ● — ● به بلدایا ● پیش کش زیاد داد ● ارمغان تقدیم کرد

● — ● — ● به بقتله ● غرق بخت ساخت

● — ● — ● صدیقه ● حَضَفَ ● در آغوش کشید

● غَمَرُ ● كَثُرَ ● فراوان شد ● زیاد شد

● غَامَرُ ● هَرَضَ ● لخطر ● به خطر انداخت ● دل بدریا

● غَمَرُ ● لبریز ● غرقه

● — ● — ● ماء ● كَتَبَ ● سبیل ● طغیان آب

● — ● — ● معظم البحر ● دریای بزرگ ● دریای محیط

● غَمَرُ ● مل ● حُشِنَ ● آخوش

● — ● — ● غیر ● لم یجرب الامور ● تازه کار ● نا آزموده

● غَمَرَةُ ● شدة ● رنج ● درد ● عذاب ● کتک کش

● قَسْرُ اللوت ● سكرات مرك ● سستی جان کنده

● غامِر ● كَتَبَ ● فراوان ● وافر ● بسیار

● — ● — ● ضد طمر ● دشت ● دیران ● بی حاصل

● معمر ● خلل الذکر ● ضد مشهور ● گننام ● بدنام

● — ● — ● بلاء او غیره ● سبیل زده ● فرا گرفته ● غوطه ور

● — ● — ● بالبدین ● کسی که تا گردنش زیر بار قرض فرو رفته

● مُغَامِر ● ماجراجو ● ساخته جو

● مُغَامَرَة ● ماجراجویی ● حادثه جوی

● غَمَزَ ● جَسَ ● احساس کرد ● دستمالی کرد

● — ● — ● قَتَنَه ● نبض دیگره را گرفت

● — ● — ● بالین او بالمجب ● چشمک زد ● با چشم و ابرو اشار

● — ● — ● به وحیه ● ملن علیه ● بدگویی کرد ● بختان زد ● بدنام

● — ● — ● فی متبه ● لنگید ● شلید

● تَخَافَزُوا ● با چشم یکدیگر اشاره کردند

● غَمَزَ ● الاشارة بالین ● اشاره با چشم

● غَمَزَة ● چشمک ● مزین

● غَمَزَ ● السلاح الثاری: نابض ● باشنه ↑ ماث

● — ● — ● غَمَزَة ● الهدى: شؤنة ● فرو رفتگی کونه

● — ● — ● — ● مشلرة صیه السك ● چوب پنبه ● شانور

● — ● — ● — ● (در ماه گیره)

● غَمَزَ ● فَب ● نقص ● سستی ● ضعف اخلاقی

● غَمَسَ ● غَمَسَ ● غَطَ ● فرو کرد ● غوطه در ساخت

● غَمَسَ ● غَمَسَ ● کذا ● فرو رفت ● غوطه در شد

● — ● — ● فی اللغات او العرب ● الدین ● در شهور و تنبیه و فتن

● غَمَسَ ● قَطَطَ ● غوطه ورى ● غرق شدگی ● فتنه

● غَمَسَ ● امر شديد ● کاراند و هبار ● غم افزا ● غم آ

● — ● — ● سوگند دروغ

● غَمَضَ ● الكلام: خفي ● مناه ● معنائش مبهم بود ● پچید

● غَمَضَ ● اُغَمَضَ ● عینه ● چشمانش را بست ● مهم

● — ● — ● الكلام ● بطور مبهم سخن گفت ● سر بسته گه

● المحس ● عن كذا: انقضى ● چشم پوشید ● گذشت کرد

● — ● — ● علی كذا: تحمّل ● برخورد هوا کرد ● تحمل کرد

● غَمَضَ ● اُغَمَضَ ● طرفه ● چشمش بجهت رفت

● غَمَضَ ● غِمَاضَ ● نوم ● خواب

● غَمَضَ ● غَمَضَ ● غَمَضَ ● یک چشم بر هم زدن

● — ● — ● — ● غَمَضَ ● غَمَضَ ● غَمَضَ ● در یک لحظه ● در یک چشم بر هم زد

● غَمُوضَ ● غموضه: ابهام ● پچیدگی ● تعقید

غَامِضٌ : مُبْهِمٌ . بچیده ، دشوار ، مرهوز

- غَمِي : خلی . پوشیده ، نهانی

- مُقَمَّضٌ : مَقْلٌ . بسته ، در بسته

مِرْ : فایض . راز خیلی پنهان ، سر مکنون

غَامِضَةٌ : غَلِيَّةٌ . سر ، راز ، معا

غَمِيضٌ : غَمِيضٌ . استغایه
چشم بند ، چشم پندار

غَمَطٌ : غَمَطٌ . غمک بخرامی کرد ، حق ناشناسی کرد

- احقر : ناچیز شمرد ، کوچک داشت

غَمَمٌ : غَمَمٌ . زرب لب گفت ، نامشروع سخن گفت

غَمَقٌ : غَمَقٌ . غم دار بود ، رطوبت داشت

غَمَقٌ : غَمَقٌ . گود کرد

غَمَقٌ : غَمَقٌ . گودی

غَمَقٌ : غَمَقٌ . گود ، ژرف ، تهِ دار

غَمَقٌ : غَمَقٌ . قلم ، نین رنگ

غَمَلٌ : غَمَلٌ . لایقیت علی حال . بقرار ناپایدار

غَمَمٌ : غَمَمٌ . چشمانش را بست

غَمَمٌ : غَمَمٌ . پوشانید

- غَمَمٌ : غَمَمٌ . غمگین کرد ، اندوهناک کرد

الْحَمَمُ : آسمان تیره و تار شد

غَمٌ : غَمٌ . غم ، برایش بچیده بود ، بهم بود

اغْتَمٌ : اغْتَمٌ . غم خورد ، غصه خورد

غَمٌ : غَمٌ . غم ، اندوه ، دلنگی ، گریزی

- غَمٌ : غَمٌ . غم ، اندوه ، غم ، اندوه ، غم ، اندوه

غَمٌ : غَمٌ . غم ، اندوه ، غم ، اندوه

غَمٌ : غَمٌ . غم ، اندوه ، غم ، اندوه

غَمٌ : غَمٌ . غم ، اندوه ، غم ، اندوه

غَمٌ : غَمٌ . غم ، اندوه ، غم ، اندوه

غَمٌ : غَمٌ . غم ، اندوه ، غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَمَةٌ : غَمَةٌ . غم ، اندوه

غَنَمَ: شاة (والواحدة شاة) گوسفند

غَنَامٌ: راعی غنم

چوپان، کله بان

• غَنَفَ: کَلَّ غَنِيًّا. توانگر بود، دارا بود، مالدار بود

• اسْتَغْنَى مِنَ الْعِي: مدد نظر کرد، گذشت کرد

اسْتَغْنَى؟ اغْنَى: صار غَنِيًّا. مالدار شد، توانگر شد

• غَنَى: غَنَى: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

• غَنَى: تَرَنَّمَ: تَرَنَّمَ. آواز خواند، سرود خواند

النَّوْتُ: (لندة الاستخالة بالاسلوكي). طلب كك وسیله

• اغْبَثُونِي: بدارم پرسید، مراجعت دهد!

• غَاثٌ: اَمَلٌ. کج کرد، یاری کرد، دستگیر کرد

• اسْتَفَاثَ الرَّجُلَ وَه: یاری خواست، کمک طلبید

• غَوَّرَ: غَوَّرَ فِي الْعِي: غَاس. فرود رفت، غوطه ورش

• اَغَارَ عَلَى: هَجَمَ. حمله کرد، هجوم برد، ناخست آورد

• هَفَرَ: اِلَى جِثِ الْقَتْلِ: بر روی زمین، برو کم شو

• غَارَ: كَهَفَ. مغاره

• اسم شجر او دره. درخت یابرك درخت غا

• غَارَةُ: هُجُوم. حمله، یورش، جنگ باخارت

• جَوَيْتُهُ: حمله هوایی

• شَنُّ: اَلَى: هجوم برد، ناخست و تاز کرد

• غَوَّرَ: قَرَأَ: تَه. پائین گفت

• غُنَى: كَوْدَى

• سَبَرُ غَوْرَةٍ: درایت، به کینه یانه چیزی رسب

• غَايَرُ: مَنْعُضٌ. پائین افتاده، گود شده

• البَنِينَ: دارای چشمان فرورفته

• مَفَارَ: مَفَارَ: كَهَفَ. غار

• مِفْجَارٌ: كَتَبَ الْفُرَاتِ. مهاجم، غارتگر

• جَرِي: دایر، بی پروا، بیابک

• قَرَسٌ: سَرِمٌ. سجد بادبیا، اسب تیزرو

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

• غَوْرُلِي: غُول. فرد کبیر

مقیاس منقط الغازات والافخرة والسوائل. التفتش شاركازد
غازي: كالغاز او منه. كاري، گازدار، مجارومايات
ماه - فوار. آب گازدار، جوشان
غوص: جمه ينوص. غوطه دار، زیر آب کرد
غاص في الماء وغيره. در آب فرو رفت، غوطه زد
— على كذا. غور می کرد، کججاکوی کرد
غوص: غطس. خواصی، آب بازی
جهاز الـ أو النواصين. دستگاه غواصی
غواص: غطاس. آب باز

غواصة: سفينة تبحر تحت
سطح الماء
کشتی زیر دریایی

مقاص: مکات الفوص. محل فرو رفتن در آب

— الاوا. جایی که در آن مرها رید صید میکنند
غوط: غمق. گود کرد، عمیق کرد

تقوط: انغمس. به درون رفت، سرقدم رفت

غاسط: برآز. مدفوع

غوط: غمق. گودی، ژرفا

غویط: عمیق. گود، ژرف

غوطي: قوطي. جرمانی قدیم. یلگوده از الماحای قدیم

خط: خط کونیک
abscissoidum

عقد: طاق روی

غوغاء، غاغاء: سفلة الناس. طبقات پست مردم، ارادل، اجار

غوغه: ضوضاء، همهمه، خروش، هیاهو

غول: هیوان وحشی عظیم. غول بیابانی، دیو

— غورولسی (انظر غوری). فرد کبیر. گوریل

غولة: انثى الغول. غول ماده

غائلة: داهیه. محصیت، پیش آمدید، بدین

غيلة: اغتيال: خداع. حيله، فریب، دستان

اغتيال: قتل. آدم کشتی

غال: اغتال: الله من حيث لا يدري. خافکیر کرد، به خبردار شد

— قتل غدراً. از روی نامرئی کشت

— سرق بالمخاع. مغفون ساخت، تیغ زد

مغول: سيف الوخز. شمشیر نازک و باریک

— المناقة: شيش (انظر شيش). شمشیر بزرگ، کد

غوى، غوي: ضل. سرگردان شد، گمراه شد

— هوى. هوس کرد، میل کرد

— غوى، اغوى: استغوى. فریب داد،

از راه در برد. بدام انداخت

غى، اغواء. فریب، گول زنی

— غية: غواية. خطا، گناه

ابن غيبة: ابن زنتية. حرام زاده

غبة، غوية: سرگری

غاي: مضل، خداع. فریبیده، گمراه کننده

— غاوي: هادي الجبل او الهام مثلاً. دوست دار اسباب گوی باز

— التصوير او الموسيقى مثلاً (انظر غمد). دوستدار نقاشی یا موسیقی

اغوية، مغواة: مولى. دام شکار، سوراخ سر پوشیده

— غويشة: مستكة. سوار من مدون اوزجاج. التكرار

دست بند فلزی یا شیشه ای

— غيب: ابتسامة. دور کرد، روانه کرد، خارج کرد

غاب: غرب. اقل. غروب کرد، ناپدید شد

— تغيب: ضده حضر. غیبت کرد، حاضر نشد

— عن البال. فراموش کرد یا فراموش شد

— عن صوابه: اعجمي عليه. بهوش شد، از خود بیدار شد

— عن الصواب: اصاب صوابه. عقل یا هوش خود را

از دست داد

— الشيء في الشيء: استتر. داخل شد، راه یافت

— اغتاب: وثني به. غیبت کرد، بدگویی کرد

غيب: مستتر. پوشیده، نهان، ناپدید

— غيبة: غيباب، مغيب. غیبت، نبودن

علم الغيب. غیب گویی

هالم الغيب. جهان ناپیدا

هالم الغيب: علام الغيوب. بسیار دانای عالم غیب

غَیْبًا: عن ظهر القلب . از حفظ ، از بر
 — و مشهداً . در حضور و غیاب
 غِیَابٌ و مُغِیْبٌ الشَّیْءُ . آفتاب غروب
 — : عدم وجود . بقی ، عدم حضور
 حُكْمُ غِیَابٍ . حکم غیابی
 حُوكٌ غِیَابِیَّةٌ . محاکمه غیابی شد
 غُیُوبَةٌ: ذمول . پنهانی ، پنهانی . حالت خواب
 — الموت . پنهانی پیش از مرگ . حالت پنهانی
 غَابَ . غایب . پنهان ، پنهان
 ۵ — : قصبه بوس . فی بوس
 — هندی . فی هندی ، خیزران
 انسان ال . آدم جنکی
 غَابَةُ: احبة من القصب . نزار
 ۵ — : اجبة . پشته ، درخت زرا
 ۵ — : دُبَّةٌ حَرَشٌ . جنک
 ۵ — : قصبه . فی
 زراعة الغابات . احداث جنک ، جنک سازی
 غَائِبٌ: حاضراً . غیر موجود
 — : مستتر . پوشیده ، پنهان ، نامرئی
 ال (فی النحو) . سوم شخص در دستور زبان
 مُغِیْبٌ الشَّیْءُ . غروب آفتاب
 مُغِیْبٌ: مُغِیْبَةٌ: زوجة مفقودة عن زوجها . زن جدا از شوهر
 هَارِ مُغِیْبٌ: یُفْقَدُ الوَعْدَ . گناه پنهانی
 مُغِیْبٌ: واثم . غیب کننده ، بدگو
 غَیْثٌ: مَکَرٌ . باران
 غَیْدٌ: نَعْمَةٌ . نری ، تری ، لطافت
 غَادَةٌ: صَيِّتَةٌ . بانوی جوان ، دوشیزه
 غَیْرٌ: بَدَلٌ . عوض کرد ، تغییر داد ، دگرگون کرد
 — ملاب . لباس خود را عوض کرد
 ۵ — علی المارح . زخم رابست ، نوار پیچید
 ۵ — : اُغَارٌ: جله بنیر . بر سر غیرت در آورد

غَارَمَهُ . رشک ورزید ، حسد برد
 — علیه . غبطه خورد
 غَايَرٌ: خالف . به شباهت بود ، ناجور بود
 — : بادل . مبادله کرد
 تَغْيِيرٌ: تَبَدُّلٌ . عوض شد ، تغییر یافت ، دگرگون
 تَغَايَرَتِ الْأَشْيَاءُ: اختلفت . گوناگون بودند ، جور جور
 — : الاشیاء: تنوعت . ناجور بودند ، نامتجانس بودند
 غَیْرٌ: سَوِيٌّ . جز ، بجز ، مگر ، سوا
 — : لیس . نه ، نیست
 — : آخر . دیگر
 — : خلاف . غیر از ، یکی دیگر
 — : صاب (متلاً) . غیر خالص
 — : اَوْفٌ . غیر معمول ، نامأنوس
 — : موجود او کاش . ناموجود
 — : هذا و ذلك . نه این نه آن ، یکی دیگر
 و — : ذاك . همانند آن ، تا آخر
 لا — : فقط . تنها ، و بس
 من — : بلا . بدون ، بی
 غَیْرُ الدَّهْرِ: حوادث روزگار ، پیش آمد ها روزگار
 غَیْرَةٌ: الاسم من « غَارِبٌ غَارِبٌ او غَیْرٌ » . رشک ، حسد
 — : نَحْوَةٌ: حاس . شوق و ذوق ، حرارت ، غیرت
 غَیْرِيٌّ: ضد أَنَاي . نوع پرست
 قَیْرَتُهُ: ضد أَنَانِيَّةٌ . نوع پرستی
 غَیْسَارٌ: تَغْيِيرٌ: اِبْدَالٌ . تعویض
 قَطْعُ أَوْجِزَاءٍ . لوازم بدنی
 غُیُورٌ: غَیْرَانٌ: غَیْرِيٌّ . حسود ، غیرت مند
 — : ذُو نَحْوَةٍ: حَمِيسٌ . باحوارت ، دارای شوق
 تَغْيِيرٌ: تَبَدُّلٌ . دگرگونی ، اصلاح
 — : تَغْيِيرٌ: تَغْيِيرٌ . اخلاق ، انحراف
 ۵ تَغْيِيرٌ: تَغْيِيرٌ: تَغْيِيرٌ . عوض کردن لباس
 مُتَغْيِرٌ: مُتَبَدِّلٌ . تغییر پذیر ، عوض سُدنی
 لا یَتَغَيَّرُ . ثابت ، تغییرناپذیر
 مُتَغَايِرٌ: متنوع . ناجور ، نامتجانس
 غَیْضٌ: یَسْقُطُ لَمْ یَتَمَّ خَلْقُهُ . به سقط شده ، نارس

• فَيْتَة : طائفة او جماعة . دسته ، گروه ، جمعیت
 ۵ - فَيْتِيَّة : بشیر . سرخ . بجا
 • فائِدة (في فید) • فات (في فوت) • فاتورة (في فتر)
 • فاجأ (في فجأ) • فاح (في فوح وفتح) • فاد (في فید)
 • فار (في فور) • فار (في فار) • فاروق (في فرق)
 • فارسیته : مقیاس انگیزی لحرارة . گرما سنج انگلیسی فارسی
 • فاروق (في فرق) • فاز (في فوز) • کامیاب شد
 • فازلین : نرم النظم . روشن وازلین
 • فاس (في فأس) • فاسوخ (في فسخ) • فاسیاء (في فسو)
 • فاش (في فیش) • فاصولیا (في فصل) • فاض (في فیض)
 • فاضل (في فضو) • فایقه (في فنو) • فاقه (في فوق)
 • فاکه (في فکه) • فالودج (في فلد)
 • فائِلة • فَنَالَة : صوف . شار . پارچه پشمی ، زیر پوش
 — رجالی بلا اکام (من صوف او فطن)
 زیر پیراهن آستین کوتاه مرهاند (پشمی پنبه)
 • فانوس (في فَنَس) • فاه (في فوه)
 • فاروقیة : مصنّع . کارخانه
 • فاض (في فوض) • گفتگو کرد ، معامله کرد ، مذاکره کرد
 • فایض : ربا . (في ربو) • سود ، بهره ، ربا
 • فایضی : مُراب . ربا خوار ، وام دهنده
 • فزایر : شباط . الشهر الجادی الثانی . فوریه (ماه دوم میلادی)
 • فَبْرِیْقَة : مصنّع . کارخانه
 • فَبْرِیْقَة : اَبْرَیم . گیم ، سگک
 • فَوّی : عن : انحنکف . دست کشید ، خورد ودریغ کرد
 ما — مافتاً : مازال . هنوز ، هنوز هم
 • فتاة (و فتي) • زن جوان
 • فَت . فَتَتْ : کُتِر . شکست ، خورد کرد
 — في : اعاده أو عضمه . ضعیف کرد ، سست کرد
 ۵ - ورق القلب : فرقه . ورق بازی کن هاراد
 بُعِثَتِ القلب . حزن آورد ، باعث دل شکستگی
 قَبِيت . اِنْفَت . تحطّم . شکست ، خورد شد
 فَنَات . فَنِيَّة : • فَنَانِيَت . خطامه . خوره ، ریزه
 • فَنِيَّة . فَنِيَّة : • خُرّ ملنوت في الرق نان ترید کرده
 فَنَنَت الحصاة . خورد کردن یا تحلیل بردن سنگ مثلاً
 فَنَنَت . خورد سازی

• فَتَحَ : ضد اغلق . باز کرد
 — : ساء . از نا باز کرد ، آشکار کرد
 — الفناء . کانال را کند
 — الحفنة . شیر آب را باز کرد
 — النور الکبري . چراغ بزرگ را روشن کرد
 — عليه : کشف له النیب . از غیب خبر داد ، برده برداشت
 — (الله) عليه . خدا او را کامیاب کرد ، پیروز گردانید
 — البغيت : بخرم . فال گرفت ، سرکتاب باز کرد
 — اِفْتَحَ : بدأ . آغاز کرد ، دست بکار شد
 — . البلاد . کشورگشائی کرد
 — . الموضوع . موضوع را برای نخستین بار مطرح
 — . المكان (احتفال) . باقریفات افتتاح کرد
 — . انشاء . ائس . تأسیس کرد ، برپا کرد
 فَتَحَ الزمر . محلی شکفت ، باز شد
 ۵ - ت الشمس . خورشید دوباره نمایان شد
 فَاتَحَ : بدأ . سرحدت را باز کرد ، گفتگو را آغاز کرد
 الملوك لفتح بالکلام . با شهرباران نباید آغاز صحبت
 تَفَتَحَ : اِنْفَتَحَ . باز شد ، گشوده شد
 اِنْفَتَحَ : بدأ . شروع کرد
 — . هم . کل خواست ، باری طلبید
 ۵ - الناجر : باع اول به فی یومه . دشت کرد
 فَتَحَ : ضد اغلق . باز ، گشوده
 — : نصر . پیروزی ، نصرت
 — البغيت . طالع بینی ، فال گیری
 — البلاد . کشورگشائی ، جهانگردی
 فتوحات : مافتح من البلدان بالحرب . سرزمینها فتح
 بواجب
 فَتَحَة : فرجه . شکاف ، روزنه ، سوراخ
 — في نوب او غيره : فرجه . چاک ، شکاف ، در
 فَتَحَة : المرأة من «فتح» . گشایش
 — : نصبة . زبر
 فَاتَحَ : فَتَحَ . الذي يفتح . بازکننده
 — : بادی . آغاز کننده
 — : البلدات . کشورگشائی

مُتَشِّ: مُرَائِب . بازرس

— هلم . بازرس کل

— اوّل ۵ بافتش . سر بازرس

— نالد . کلک بازرس

• قُفْرَافِا: تصوّر ضوئى . عکاسى

— آقاالتصور الضوئى . دوربین عکاسى

— صورة قُفْرَافِة . عکس

• فَتَقَتْ اِليه بَسْرَم . بدون تکر سر جزورا فاش کرد

— ۵: فَتَقَتْ . خورد کرد ، ریز ریز کرد

— ۵ فَتَقُوتَة: فَتَاة . خرده ، نکه ، پاره

• فَتَقَ: فَتَقَ التَّوْبَ: بصر غیبه . شکافت ، درید

— . —: فَتَقَ . پاره کرد ، خاک داد

— ۵: فَتَقَ . کشت ، فاش کرد ، آشکار کرد

الاحتیاج مادرا اختراع است

فَتَقَ: فَتَقَ . پاره شد ، درید

فَتَقَ: فَتَقَ . شکاف ، دریدگی ، چاک

— ۵ فَتَقَ: فَتَقَ: فَتَقَ . شکاف ، باد قق ، باد خایه

حزام . قن بند

فَتَقَ: فَتَقَ: فَتَقَ . شکافه ، پاره ، دریده

— . —: فَتَقَ: فَتَقَ . شکافه ، پاره شده ، شکافه

فَتَقَ: فَتَقَ: فَتَقَ . درود گردوها خانه و مانند آن

• فَتَقَ: فَتَقَ . حلقه کرد ، پودش برد

— به: فَتَقَ . بناحق کشت ، خون ناحق ریخت

فَتَقَ: فَتَقَ . آدم کشی

فَتَقَ: فَتَقَ . بسیار آدم کش ، خون آشام

فَاتَكَ: فَاتَكَ . آدم کش ، خون ریز

• فَتَقَ: فَتَقَ: فَتَقَ . تابید

— المجل: فَتَقَ . تاب را پیچید ، حلقه کرد

— القطن والصوف: فَتَقَ . غزل ، بافت ، رشت

فَتَقَ: فَتَقَ . تابیده شد ، پیچ خورد

فَتَقَ: فَتَقَ . تاب

فَتَقَ: فَتَقَ: فَتَقَ . یکبار پیچ

— ۵: فَتَقَ: فَتَقَ . نخ ، ریمان ، قیطان

فَتَقَ: فَتَقَ . زهتاب

فَتَقَ: فَتَقَ: فَتَقَ . فیتله چراغ

— الفرمات: فَتَقَ: فَتَقَ . فیتله برای اخراج مواد

— الجروج: فَتَقَ: فَتَقَ . فیتله لای زخم منفجره

— مَفْتُول: فَتَقَ: فَتَقَ . پیچیده ، تابیده

حَبَر القتل: فَتَقَ: فَتَقَ . پنبه نور

مَفْتُول: فَتَقَ: فَتَقَ . نبرمند ، قوی ، پرزور

فَتَقَ: فَتَقَ: فَتَقَ . شیشه کرد ، خریفت

— . —: فَتَقَ . بدام انداخت

— ۵: فَتَقَ: فَتَقَ . سخن چینی کرد ، خبر پز

فَتَقَ: فَتَقَ: فَتَقَ . شفته شد ، دیوانه

فَتَقَ: فَتَقَ: فَتَقَ . گمراه کرد ، به غلط اند

فَتَقَ: فَتَقَ: فَتَقَ . نادانی ، حماقت

فَتَقَ: فَتَقَ: فَتَقَ . جادویی ، افسونگری

— فَتَقَ: فَتَقَ . بد بینی

— فَتَقَ: فَتَقَ . شورش ، آشوب ، فساد

— فَتَقَ: فَتَقَ . مصیبت ، پریشانی ، آزمایش

— فَتَقَ: فَتَقَ . تجربه ، آزمایش

— فَتَقَ: فَتَقَ . رسوائی ، ننگ ، خفت

— ۵: فَتَقَ: فَتَقَ . سخن چینی ، غمازی

فَتَقَ: فَتَقَ: فَتَقَ . کل آقا قی ، کل ابر

فَتَقَ: فَتَقَ: فَتَقَ . دلربا ، دلکش ، جاذب

— ۵: فَتَقَ: فَتَقَ . اغوا کننده ، فریبنده

— ۵: فَتَقَ: فَتَقَ . سخن چینی ، خبر پز

فَتَقَ: فَتَقَ: فَتَقَ . مطلوب العقل . سید ، دیوا

فَجَا قَتَعَ . باز کرد ، گذرد

فَجَّ النِّبَاتُ : نفع . دید ، مارفش نش کرد

فَجَّيْحُ الْأَمْنَى : فش فش مار

فَعَنَت : حَقَر . کُذ

أَبُو فَعَنَت : نَكَات

مِغْ مَاهِيْمُورَاز نَوْعِ دِرَاز مَنَافَر

فَعُشَّ الْأَمْرُ : جَلَوْا الْمَدَّة . بین از حد معمول بود

— القول : كان قبيحاً . گفتار زشت بود ، شرم آور بود

— ست المرأة : جِي عَفْتُ شَد ، نا عجب شد

أَفْحَشَ : فَا حَشَّ قِي الْكَلَام . دشنام داد ، ناسزا گفت

فُحْش : فَبَاحَة . زشتی ، پلیدی ، وقاحت

— القول : بِدْرَ بَانِي ، فَا حَشِي ، زشت گوئی

فُحْشَاء : فَا حِشَّة : فِشَق . شُهوَتِ پَرَق ، هِرْزِگِ

— : امر شديد التبع . کار بسیار زشت

أَوْتَكَبَ الْـ : فَا جِر . زنا کرد

فَا حِشَّة : مَاهِرَة . روسپی ، فحشه ، زن بدکار چنده

فَا حِش : مَتَجَاوَزَ الْمَدَّة . افراط کار ، زیاده رو

— : لَا يَبْقِيهِ الْعَقْل . نا معقول ، بی معنی

— : بِذِي . سَخَن زشت ، رکیک ، نا هنجار

فَحْصَ : اِمْتَحَن . اَخْتَبَر . آزمون کرد ، آزمایش کرد

— مَنَظَارِي لِّلْمَنَانَةِ

— الْبَوْل : فَسَّرَهُ (حَلَّه) . اِدْرَارَ الرَّاحِزِيَه کرد

— الْمَسَابِاتِ او الدَّفَاتِرِ التِّجَارِيَةِ . بِحَبَابِ رُفُوزِ هَائِجِ تَجَارِ

— : فَفَحَّصَ : بِحَث . تَحْقِيقِ کرد ، بَاز جَوُّ کرد

— : فَتَش . جَسَّوْ كَرِه ، كَنجَكَا دِي کرد

فَحْصَ : اِمْتَحَان . اِمْتَحَان

— : اِخْتِبَار . تَجْرِبَة . آزمون ، رسیدگی درست

— : بِحَث . تَحْقِيقِ ، بَاز جَوُّ

— : فَتَش . جَسَّوْ كَرِه

— الْمَسَابِاتِ او الدَّفَاتِرِ التِّجَارِيَةِ : مَرَاجِعَة . رَسِيد ، مِيزِ

فَا حِش : اَخْتَبَر . بَاز جَو ، اِمْتَحَان كُنْدِه

— حَسَابَات : مَرَاجِع . مِيزِ ، مَآمُورِ رَسِيد گِی

فَحْل : ذَكَرُ الْحَيَوَان . حیوان نر

— الْحَيْل : مَطْلُوقَة . اسب نر ، نریان

— وَنَثِيَاء : ذَكَر وَاثِي . نرود ماده

— مِسَارِطِلِ وَنَثِيَاء : مِسَارِطِلِ مِصُولَة . بَیجِ دِهْمَا

شاعر فحل^۲ . شاعر بزرگ و برجسته

فَحْلَة : اِمْرَأَة مَرَجَلَانِيَّة . زن پتیاره ، سلیطه ، زن

لِغُولِ الْمَلَاء . علمای برجسته ، روحانیون طراز

فَحْل : سَمَن . جَان شَد ، ضربه شد

اِسْتَفْعَلَ الْأَمْرَ : تَنَاقَضَ . دِشْوَار شَد ، جَد شَد ، خَط

فَحْمَ : لَمْ يَسْلَمْ جَوَاب . زبَان بِنْد شَد ، خَامُوش د

— : فَحِم . اُفْحِم بِالْكَلَام . سَخَن بَكْرِيَه اَخَاد ، اَزْكَر

— : صَمَت . سَكُوتِ کرد ، خَامُوش

فَحْم : اَسْوَد . سِيَاه شَد

فَحْم : سَوَد . سِيَاه کرد

— : مِيزِره لَمَّا . ذَغَال کرد

اُفْحَم : اِسْكَنَ بِالْمَحَبَّة . بِاَدْلِيلِ سَاكْتِ کرد

فَحْمِ بَنَاتِي (اِي مِنْ الْحَشَب) . ذَغَالِ جُوب

— مَشْوِي : مَشْرَبُون . کَارَبَن

— حَجَرِي او مِصْدِي . ذَغَالِ سَنَك

— : مَكُوك . كُك ، ذَغَالِ سَنَكِ پَسِ مَادِه

— : اِنْتَرَا سِت . ذَغَالِ سَنَكِ خَالِص

قَلَم . مَدَادِ سِيَاه

فَحْمَة : قَطْعَة لَحْم . بَلَكِ كَلِ ذَغَال

فَحْمِي : اَسْوَد . سِيَاه

— : مَحْنَسُ بِالْفَحْمِ الضَّوِيِّ مَكْرُونِيَك

جَمْرَة لَحْبَة (مَرَض) . سِيَاهِ زَخْم ، كَفَكَلِر

فَحَام : يَاتِعِ النِّعَم . ذَغَالِ خَرُوش

فَحِيم . فَا حِم : شَدِيدِ السَّوَاد . سِيَاهِ مَد ، كَهْم

مُفَحِّم : مَسَكْت . سَاكْتِ كُنْدِه

جواب . — . جَوَابِ دَنْدَانِ شَكَن ، قَطْعِي

فُحَوّی. فُحَوّاء: منی . مفاد

— منزی: قصد . مقصود ، مضمون

أَفْعاء: ما اخضر من الازار . سبزی بخشتی

فُتَح: یصْبَدَة . دام ، تله

صَادَ فُتَحَ . بدام انداخت

وَفِعَ لِي فُتَح . در دام افتاد

فُتِحَ: نَقِبَ . سوراخ کرد ، منگنه کرد

۵ — خُشِنَ: خُف . پائین آورد ، گود کرد

فَاخِجَة: ضرب من اللحم المطوق . قری ، کوتر چکنی

فَخَذَ: فَخَذَ: ما بين الركبة والورك . ران

مَظْلَمَ الـ استخوان ران

۵ فَعْذَنَ لَمْ . ران گوشت (گوشتد)

— لحم خنزير مملعة . گوشت ران خوک

— لحم الطير . ران پرند

— لحم البقر . گوشت ران (گاو)

فَعْذَنِي: يَخْنَسُ بالفخذ . مربوط به ران

فَحَرَ: افْتَحَرَ: باهی . نازید ، افتخار کرد

افْتَحَرَ: فَاخَرَ بَكْنًا: فَاخَرَ . بالید ، مباحث کرد

فَجَرَ: فَجَرَ: تَكَبَّرَ . خود بین بود ، باد در سر داشت

فَاخَرَ: فَاخَرَ: غالب في الفخر . در بزرگی و افتخارات هم چینی کرد

— باهی . مباحثات کرد ، مجادله بالید

اِسْتَفْخَرَ: عَهْدَ فَاخَرَ . عالی شمر ، بسیار خوب دانست

فَخَرَ: فُخْرَة: شرف . بزرگی ، افتخار ، سر بلند

ولا . بدون خود بینی ، بدون خود ستائی

اسكبل الـ تاجی از برگهای درخت خار

فَخَرِي: افْتَخَارِي: عصوا افتخاری

فَخَوَر: فَخِيرَ . متکبر ، بر باد ، لاف زن

فَخَار: خَزَفَ . بدل چینی ، شکلی

اوان قَسَلَوِيه . سفالی ، ظرف سفالی

فَخَارِي ۵ فَخَرَانِي: فَاخَوِرِي . کوزه گر

فَاخِر: مُفْتَحَر . عالی ، بسیار خوب ، باشکوه ، شایان

وَلِيَّةُ فَاخِرَة . میهمانی باشکوه ، مجلس

فَاخَوَرَة: مصنع الفَخَار . گوزه گر خانه ، کارگاه کوزه گر

مَفْخَرَة: امر بدشربیه . موجب خمر مایه سر بلند و مباحث

فَفَخَفَ: فَاخَرَ بِالْبَاطِل . لاف زد ، خود ستائی کرد

فَفَخَفَ: خود ستائی ، خود نمائی

فَفَخَمَ: عَظُمَ . ستود ، تجید کرد ، تعریف کرد

فَفَخَمَ: باشکوه بود ، بزرگ بود ، عالی بود

فَفَخَمَ: عالی ، باشکوه ، مجلس ، بسیار خوب

فَفَخَمَ: عَظَمَة . شکوه ، جلال ، بزرگی ، رفعت

— لَقِبَ تَعْظِيمَ . جناب ..

مُفَخَّم: مَظْلَم . بزرگوار

۵ فَعْدَأ: احتاطی . فاض . ژانده . یدک

۵ فَعْدَان (في فَدَن) . جرب زراعتی در مصر

فَدَحَ: بَمَظَ . تمحیل کرد ، فشار آورد

فَادِح: صب مثل . سنگین ، ناگوار

— باطل . گران ، خیلی زیاد

فَاوَحَة: مصيبة . بد بختی ، بلا ، پیش آمد ناگوار

خَاوَة: خسارت سنگین

مَطَالِب: ادعای بجای . بیش از حد

قَدَاخَة: افراط ، زیادی

فَدَخَ: كَسَرَ: قَدَحَ . شکست

فَدَشَ: قَدَحَ . ضربت زد ، کوفته کرد

فَدَعَ: قَدَحَ و قَوَّ . شکست ، چاک داد

فَدَعَ: يَوْج في المفاصل . کجی مفاصل

فَدَن: سَنَن . چان کرد ، فریاد کرد

فَدَانُ بَقَرَة: يك جفت گاو (گاو)

— ارض . يك جریب زمین (در مصر)

قَرَجُ الْاِنْفِ: حَبْشَا . شَرْمَكاه زن

— قَرَجَة: قَتْعَة . درز، شکاف، تَرَك

۵ قَرَجَة: مَشْهَد . غامِش، جلوه، تماشاگاه

۵ — اَصْحُوکَة: مایه عبرت . موجب شکفت

۵ قَرَا جی: دجایی . باقم السجاج . مرغ خرویش

قَرُوج ۵ قَرُوجَة: فرخ السجاجة . جوجه

قَرَجَة (الجمع قَرَارِج): قَتْعَة . چاک، شکاف، جَا

۵ مَسْفَرَج: مَشَاهِد . تماشاگر، ناظر

مُسْفِرَج: مَشِيع . ازهم دور

زاوِیَة مَسْفَرَجَة . زاویه مسفوحه

۵ قَرَجَار: مَسْرِجِل دَوَّارَة . برکار

خَطَّ قَرَجَلِی: مَسْتَدِير . خط دایره مانند

۵ قَرَجَا طَة: مَرَقَا طَة . سبینه حریبه . کشویچی

۵ قَرَجُون: مَبْعَثُ الحَیْلِ . قشو

— ۵ قَرَجَة: مَبْرِشَة . مایهوت بازکن

۵ قَرِیح: مَدْحَزَن . خوشحال شده، شادگرد

قَرُوح: أَفْرَحَ خوشحال کرد، خرسند کرد، شاد کرد

قَرُوح: قَرَحَان . قَارِح . خوش، شادمان، خ

قَرُوح: سُرُور . خوشی، شادی، مسرت، خوس

۵ — عُرْس . جشن عروسی

بَرَقَصَ قَرَحاً . از شدت خوشی دست افشانی

مُفْرِح: سَارَ . مسرت بخش، سرور انگیز

۵ قَرَح: أَفْرَحَ النبات . جوانه زد، سبز شد، غنچه

— الطَّائِرُ . جوجه بد آکرد، جوجه دار

— البَيْضُ . سراز تخم در آورد، از تخم برد

— البَيْضُ (أو الجراثيم) . روی تخم خوابید ز

قَرَحَ الطَّائِرُ . جوجه برنده

— النبات . جوانه، شاخه نورسته

۵ — وَرَق: طَائِیَة . یک ورق کاغذ، لَت

۵ — جَمْر: مَبْتَعَة السَّحْب . کفکرتک، سیاه زخم

۵ — ذَنْبُ البَحر: مایه خاردار

۵ — نَهْرِي: یک نوع مایه رودخانه

۵ — نَبِل: قِشَر . مایه رودخانه نیل

قَادِن: مِيزَان البَنَاء . شاقول، رِیْجَان

۵ قَدَى: اِفْتَدَى . فدی شد، خرید و آزاد کرد

فداه بچیان . فداکاری کرد

تَقَادَى من کذا: تَحَامَلَه . مواظب بود، بر حذر بود

— تَجَنَّبَ . دوری کرد، گریز زد، خود را حفظ کرد

فَدَى: فِدَىَة . فِدَاء . خلاص . رهائی . نجات

فِدِیَة ۲: فداه ۲: مَا يُطْعَمُ عَوْضُ المَدَى . فدیة، تاوان

فِدائی: جندی متلوع لحطرس الموت . سرباز را طلب از

فادی: مُنْقَذ . نجات دهنده، مَنجی

۵ قَدَّ: قَسَرَد . بکانه، بکتا

۵ فَذَلْکَ: خلاصه . موجب، مختصر

۵ فَرَا (فی فرد) . فَرَاه (فی فرد) . فَرَّان (فی فرد)

۵ فَرَاوَلَة: تَوْت المَرَسْک . توت خربکی

۵ فَرَت (نهر الفرات) . رود فرات

۵ فَرُونَه: الالهة المَحَطَة . بخت

رب النوع خوشبختی نزد یونانیان

۵ فَرُث: مایه الکروش من الاکل . بُرَاز . مدفوع

۵ فَرَج: قَرَجَ بَیْن الشَّیْئَین . میان دو چیز را شکاف داد

— فتح . باز کرد، جدا کرد

— الهم . دور کرد، دفع کرد

— عنه: أَرَا ح . راحت کرد، آسوده کرد

۵ قَرَج ۲: أَرَى . نشان داد، فرودشاند

أَفْرَجَ عن السَّکَان: تَرَک . ترک کرد، دست کشید

— عنه: اطلق سراحه . آزاد کرد، رها کرد

قَرَجَ: اِنْفَرَجَ: اِنْفَتَحَ . باز شد، جدا شد

— النَّم . دفع شد، دور شد

۵ — علی: شَاهَدَ . دید، نگاه کرد، تماشا کرد

انفَرَجَ ۲: اِنْسَحَ . پهن شد، گشاد شد

مُفْرِج: مِذْبَح . لَا یُکْتَم السِّر . دهن فن، بی احتیاط

قَرَج: مَدْحَضِیْق . کتابش، آسودگی

٥. فِرْدَة: ضريبة الاعناق . ماليات سرشماری
فِرَادَا. فِرَادِي: واحداً واحداً. تَكَ تَكَ، يَكَ يَكَ

فَرَس : حیوان اهلی معروف (فدکر والانی) . اسب
۵ - جیجر . آئنی الحیل . مادبان

— اصیل . اسب نجیب ، خوش جنب
— النهر او البحر . اسب آبی

۵ - النی : ابو صلاح
جافز و مردود به آخوندک

— الشطرنج . اسب (در بازی شطرنج)
— رهان . اسب مسابقه
— کفرسی . رهان . شانه بانه . برابر هم
فُرس . فارس . مجسم . ایران . ایرانی
بلادالـ : بلاد ایران . کشور ایران

فارسی : نسبتی الی بلاد فارس . منسوب
— : طایفه النار . زرتشتی ، آتش پرست
الفنـ الفارسیة . زبان فارسی

فارس ۲ : خیال . سوارکار
۵ - : بطل . جواهره . قهرمان

الفـ الفارسی . مورچه سواری
فِرَاسَة . فِرُوسَة . فِرُوسِیَة . سوارکاری

فِرَاسَة : معرفه الاخلاق من اللامع
قیافه شناسی ، علم فراست
فِرَاسَة الدماغ . علم حجه خوانی
فِرَاسَة الید . کف شناسی ، کف بینی
فِرِیَسَة . شکار ، طعمه

فِرِیَسِی : وادع الفربسین البیود . زاهد
مُفَرِّس . ضار . بسیار گرسنه ، درنده
حیوان — : حیوان درنده خو

۵ فرسائوس : قاتل السدوسا
یکی از ارباب انواع افسانه ی یونانیان

۵ فرسخ . فرسنگ ۳ ۱/۲ میل انگلیسی
۵ فرش . افترش : بَسَط . پهن کرد ، گسترد

— : کذب ۵ . فُتَسِرَ . لان زد ، نازید
— : الذل : اِثْنَه . بخانه سامان داد
— فرش الارض : بَسَطَها . سنک فرش کرد

فرار : هروب . گریز

لَاذِبالـ . گریخت ، فرار کرد

فرار : زینق . جیره . سیماب

— : فار : هارب . گریزان . فراری

فار : آبن (من الجنده) . گریزا ، فراری (از خدمت پادشاه)

۵ فَرِیْرَة : فرس دوام . خرفه

مُفَرِّ : مُفَرِّب . گریز ، درود ، منحرج

لا - منه . حتی ، چاره ناپذیر

۵ فَرَز . اَفَرَزَ : عَزَلَ . جدا کرد ، کنار گذاشت ، سوا کرد

— : نَقَد . جور کرد ، دسته بندی کرد

— : مَیْز . فرقی گذاشت ، تمیز داد

— : العرق و غیره . برون داد ، تراوش کرد

— : ماده (کالراج) . پس داد ، جوی برون داد

— : است الفدّه و امثالها . تشریح کرد ، برون داد

فَرَزَ : عَزَلَ و فَعَصَلَ . حداسازی ، تفکیک

— : نَقَد . انتخاب ، تشخیص ، دسته بندی

— : فیرزان الشطرنج . وزیر

فَرَّاز . حد اکنده ، سواکنده

— : الفریزه : مرتکز الفشولات أثناء الفریز

۵ فَرَّازَة : الملب . خامه گیر

فَیروز . فیر و زَج : حجر محرم

اِفراز : مایع رجه المجد کال عرق

— : تشریح عرق از بدن

— : الفدّ . تراوش ، دفع

— : الفَرَّاجات . ماده خروجی

اِفْرِیز : ۵ بَعَث (فی الماد) . کنبه

مَفْرُوز : مفزول . جدا ، سوا ، درکنار

— : مَنقُود . برگزیده ، انتخاب شده ، مشخص

۵ فَرَس . اِفترَس : اصطاد . شکار کرد

— : قتل . کشت ، کمرنگست

— : فیراسه . از قیافه شناخت ، تفرس کرد

۵ . فَرَسَ یَه . چشم دوخت ، خیره شد

۵ فروش^۲ الثیاب: لباس راما هوت پاك كن كشيد
 قَرَش: المفروش لرقاد من متاع البيت . رختخواب
 — البيت: اثاث . سامان . امانه
 ۵ — اساس: بنياد ، شالوده
 ۵ — البالغ التنقل: تسلط فرشته دوره گرد
 ۵ — الهداء: تلافیه بستان . كفت توی كفش
 ۵ قَرَشَة: قَرَش: حشیه
 تَلَك: رختخواب ، بستر
 ۵ — قَش: طَرَاخَة: تَلَك كافی
 فراش المرض: بستر بیمار
 — الموت: بستر مرگ
 طریح الفراش: بستر ، بیمار
 قسرة الفراش: ناقبة: زخم ناشی از خوابیدن در
 ۵ قَرَشَة: قَرَشَة: ماهوت پاك كن
 — الثیاب: لباس پاك كن
 — الاسنان: موالك ، دندان پاك كن
 — الشعر: موالك كن
 — الاظفار: اكثت پاك كن
 — البهرة: بر پودر زنی
 — الحلاقة: فرجه صورت تراشی
 — البوبه: كفش پاك كن
 — ویش (تنغیز): كمر كبر
 ۵ قَرَش: خادم . خدمتكار ، نوكر
 ۵ — مؤجر لوازم الحفلات: كسيكه اسباب و لوازم مهمان
 قَرَا شَة: پروانه
 — رانگرایه میدهد
 —: رجل خفيف المدل
 آدم سبك معز ، پلهوس
 ۵ — الرحي واملها: پره آسیاب
 ۵ مفرش السرة: ساط
 رومیزی ، سفره
 ۵ — السرير: ملاطه ، لحافه
 مفرشَة: غطاء السرير . زین پوش
 مَفْرُوش: منبسط . چمن فرش شده
 — مؤنث: دارای اثاث و سامان
 — مبلط: سنگ فرش شده
 — بالسط: مثلاً (للارض) فرش شده از قالی

مَفْرُوشَات: متاع البيت . اثاث . اسباب خانه . سامان
 ۵ قَرَش: فرش . گشاد گشاد راه رفت ، میان دو پا
 قَرَشَة: گشاده روی
 سرج: — سرج خسروان (انظر خسرو) . زین پاك بركی
 مَفْرُوش: بابای گشاده
 ۵ قَرَشَة: دبوس شعر . شقایق موی چشم
 ۵ قَرَش: شق: پاره کرد ، برید
 ۵ اقترص القصة: فرصت را غنیمت شمرد ، از موقع استفاده
 قَرَصَة: نهزه . موقع مناسب ، مجال
 —: نوبة: تصادف ، اتفاق
 ۵ — عطلة: تعطیل
 اعطاء: — باو مجال داد ، فرصت داد
 انتهر الـ: وقت را غنیمت شمرد

قَرِصَة: اسم عَصَة . نام عصه ای در زیر شانه
 ارعدت فریسته او فرائضه: رگها گردنش لرزید ، از ترس بلر
 مفرص: ۵ زردبیه قاطعه . میخ چین ، انبردست
 ۵ قَرَصَاد: كبوش شوت (انظر توت)
 توت سفید ، توت معمولی
 ۵ قَرَض: قذرت: فروش کرد ، گمان کرد ، خیال کرد
 —: تصور: پنداشت ، تصور کرد
 —: فرضاً علیها: غور رسمی کرد ، فرض علی کرد
 ۵ قَرَض: خز: شكافت ، دندانده داد
 —: اقترص: اوجب: مقر داشت ، دستور داد
 —: الاحكام: سنجا: احكامی را وضع کرد ، مقررد
 قَرَض: تقدیر: گمان ، پندار ، خیال
 —: ریاضی: چیز مفروض ، مأخذ
 —: علمی او منطقی: فرضیه علمی یا منطقی
 —: مدرسی: تكالیف مدرسه
 ۵ قَرَضَة: خز: شكافت
 —: قَرِصَة: واجب: تكلیف ، وظیفه

• فَرَعُ الْمَائِلِ مِنَ الْأَصْلِ نغم کرد، شاخه شاخه کرد
 ۵- الشجرُ شاخه داد، جوان زد .
 - المسائل من الأصل: اشتقاق شتو کرد، پی‌بصل برد
 فَرَعٌ: تشعب شاخه داد، منشعب شد .
 فَرَعُ الشجرِ شاخه درخت .
 - ضداصل شاخه، نرکه .
 - قِسم شبهه .
 فَرَعِيٌّ: مختص بفرع شجره شاخه‌ئی، وابسته‌ی شاخه
 - جزئی کوچکتر .
 دَفَع - (في القانون) دفاع یعنی .
 دعوی فرعیة دعوی‌ی نبی، طاری .
 فاریع: طویل دواز، بلند بالا .
 یفرع: صانع السلام مصلح، فخرمان صلح
 • فَرَعْنِ تَفَرُّعُ الرَّجُلِ: تکثیر وکان ذادهاء باند
 دماغ انداخت، تکثیر کرد .
 تَفَرُّعُ النَّبَاتِ: طالع و قوی خوب رشد کرد .
 فَرَعُونٌ: واحد ملوک مصر القدماء هربك از پادشاهان مصر
 - ظالم ستمکار، بیدادگر .
 • فَرِغَ: خلا خالی شد، بیکار شد، نهی شد .
 - من شغل: اُنْتُهِ اِزکاروست کشید .
 - العی: نَفَد تمام شد .
 - الصَّبْرُ (او صَبْره) بی‌طاقتی شد، ناشکیبایی
 فَرِغَ، اَفْرِغَ: اخلی خالی کرد، نهی کرد .
 - الشحنة باردار خالی کرد .
 - الماه آب را ریخت .
 - فی قالب: سَبَك دوزالاب ریخت .
 - استفرغ: استشفند تمام کرد، تحلیل برد .
 استفرغٌ: تَفَيُّتاً بالا آورد، فی کرد .
 - مجموده تنهای کوشش خود را بکار برد .
 تَفَرَّغَ: تَخَلَّى من العمل فرصت یافت، اِزکاروست کشید .
 - لاسر وقت خود را صرف کرد، خود را وقت کرد .

• دینیه دستور شرعی، فرمان خدا .
 علی قَرَضَ: بالفرض بر فرض آنکه .
 قَرَضِيٌّ: تقدیری خیالی، پنداری .
 - نظری علی .
 قَرَضَةٌ: نلقة فتحة رخته، شکاف .
 - بحریه بندگاه .
 اِفْتَرَأَ الضَّالِّحَ: سَنَمَا وضع احکام و قوانین .
 مفروض: مقدر فرضی، تصور شده .
 - موجب تکلیف شده، واجب شده .
 • قَرَطَ: سبق و تقدم پیشی جست، جلو رفت .
 - منه: ذهب و خراج از دست داد، کم کرد .
 - منه القول او الأمر لغزید، دچار اشتباه شد .
 - ولداً: مات له صغیراً داغ فرزند کوچک دید .
 - حَلَّ: باز کرد، شل کرد .
 قَرَطَ: ضَمَّ برباد داد، تلف کرد، ریخت و پاش کرد .
 - فی الشيء: اساء استعماله بد بکار برد .
 - لی: قَصَرَ کوناها کرد، سهل انگاری کرد .
 ۵- فی الشيء: ترکه بهم زد، رها کرد .
 - اَفَرَطَ: جاوز الحد زیاده روی کرد، از حد گذشت .
 اِفْرَطَ: انحل باز شد، از هم گشوده شد .
 - تفقد الاجتماع اجتماع بهم خورد، مردم پخش شدند .
 قَرَطَ: مجاوز الحد زیاده روی، افراط .
 - شدت سختی، زیادی .
 - الاحساس حسیات زیاد .
 ۵- مفرط: سائب دل، آزاد .
 ۵- قَرَطَ: قائمة المال سود، بهره پول .
 ۵- مفرط: رخیص ارزان، کم بها .
 اِفْرَاطَ: تَفَرُّط: ضد اعتدال . بی اعتدالی، زیاده روی .
 مَفْرُطٌ: متجاوز الحد افراط کار، زیاده روی .
 مَفْرُطٌ: مَبْدَر دل‌خیز، بی بند و بار، صریح .
 • فَرَطَحَ: بَسَطَ پهن کرد، لغت کرد .
 - عَرَّضَ وسیع کرد .
 مَفْرَطَحٌ: پهن، عریض .
 - التقلین سرو و نه پهن .

— علیهم مہان آنها بخش کرد .
 — ضد جمع جدا کرد .
 — بینم : اوقع الشقاق بہرزد ، میانشان جدلانگذاشت .
 — بدد : پرانگندہ کرد ، منفرد ساخت .
 فارق : انفصل من جدا شد .
 — بلرح : رہپارشد ، ترک کرد .
 — افترق عنہ از او جدا شد .
 تفرق : ضد تجمع پرانگندہ شدند ، ہم خوردند .
 — بدد : پرانگندہ شدند .
 انشترقوا : ضد اجتمعوا از ہم جدا شدند .
 انفرق عنہم : انفصل از آنها جدا شد ، سوا شد .
 فرق : اختلاف تفاوت ، عدم شباهت .
 — میزہ امتیاز ، برتری .
 — باقی (فی الحساب) نشتہ حساب .
 — غلہ : صرافہ صرافی .
 — فی شر الرأس قرن موی سر .
 — تفریق : فصل جدائی ، تفکیک .
 فرق : فزع هراس ، وحشت ، هول .
 فرق : فروق : فاروق : شدید الفزع بہناک ، ترسانہ .
 — فزع وحشت زدہ ، مات .
 فرق : قطیع کلمہ ، رمہ .
 — رضم (من کل شیء) قطعہ ، نمٹ ، بخش .
 فرقة : طائفہ . جامعہ گروہ ، دستہ ، شہرہ .
 — عسکرۃ لشکر ، فوج .
 — تمثیلہ دستہ بازہگران ، ہنر پیشگان .
 — موسیقہ دستہ نوازندگان ، ارکستر .
 فرقة : فراق . افتراق جدائی ، دوری .
 فراق : رجیل کوچ ، حرکت ، عزیمت .
 فرقان : بڑھان دلیل قانع کنندہ ، قطعی .
 ال : القرآن قرآن کریم .
 ال : التوادۃ توادہ .

فرغ : فراغ : خلوت نہی ، عاری ، خالی .
 فراغ : مکان خالی جای خالی .
 — من العمل : عطلة تعطیل ، دست کشی از کار .
 وقت الفراغ من العمل هنگام بیکاری .
 فرغ : فارغ : ضد ملآن نہی ، خالی .
 الفارغ : (فی القبانہ) کروزن .
 فصل فارغ سبک مغز ، نہی مغز .
 کلام فارغ سخنان بوج ، بہودہ ، باوہ .
 امرأة فارغة : لا متروجة زن شوہر نہ کردہ .
 إفرغ : تفریغ : اخلا ، تخلیہ .
 — استفرغ : استنفاد انعام ، تحلیل .
 — الوسق باراننازی ، تخلیہ .
 استفرغ : فی لا بالآ آوردن .
 فرق : ارض ملأ زمین نرم با مہوار .
 فرقع : انش روح داد ، سرہماغ آورد .
 فرق : انتفض پر پرزد ، بالزد .
 — القطن : تنقہ ازم باز کرد ، پاک کرد .
 — الصوف : شانہزد (پشم) .
 فرق : فرور : اخرق سبک عقل .
 — : ، صبور پرندہ کوچک .
 فرقوری : فخر فوری . حر المین ظہر چینی .
 فرقہ : دوامة دتعلہ فرزہ .
 فرقتش : انش روح داد ، نشاط داد .
 مفرقتش : جنول شامان ، خوشحال ، سرہماغ .
 — مایباً : فی سعة درآسایش ، دنازد نعمت .
 فرق : بین : میسر تشخیص داد ، نمیزداد .
 — فصل جدا کرد .
 — البحر : قلہ شکافت ، دو فمٹ کرد .
 فرق : فزع تربید ، بو حشت افتاد .
 فرق : خوف نرسانید .
 — وزع بخش کرد ، نوزید کرد .

فَرِيقُ : جماعه (و بفتح طَرَف) دسته ، جفت .

— اول مثلا (في التعاقد) دسته با گروه اول (در معامله)

— في الالاب الرياضية دسته با هم ورزشكاران .

۵ — ۵ : رُتبهٔ عسكريهٔ سرلشكر .

فَارَقَ : فاصل جدا كند ، حد فاصل .

— : بيميز تميز دهنده .

فَارُوقُ : حكيم (ولف عمر ابن الخطاب ثاني الخلفاء)

كسي كه در ميان خوي و بدى فزون ميگذارد .

— الاول : وقت مهر سابقا پادشاه سابق مصر .

يَرِيانِ فاروقِي پادشاه ، نوشدارو .

فَرَّقَ : نشئت پراكندگي .

— : انفصال جدائي .

فَرَّقَ : فصل جدائي .

— : توزيع نوزج .

— : نشئت پراكندگي .

— : تميز تميز .

بالتفريق : بالتفصيل جداسازي به تفصيل .

— : اجزاء جزء بجزء .

— : بالتفريق : ۵ : بالتفصيل (عند الحاجة) خرده فروشي .

مَفَرَّقٌ : نقطة الانفصال محل جدائي .

— : الطرُق دوراهي .

۵ : اربعة مفارق چهار راهي .

• فَرَّقَ : فَتَقَ (راجع فتح) شكست ، صدا كرد ، فو كرد .

۵ — ۵ : فَرَّقَ : انفجر تركيد .

۵ : فَرَّقَ : لوز سوك .

فَرَقَّةٌ : طلقهٔ شكستن .

— : انفجار (او صوت) صدای تركيد .

مفرقات : مواد انفجارية مواد قابل انفجار .

۵ : فَرَقَّةٌ : سوط المراث نازبان بزرگ .

• فَرَكٌ : دك و حَك مابده و خاراند .

فَرَكٌ : انفَرَك مابده شد .

• فَرَاكَ ۵ : سُرَة فراك فراك (لباس) .

فَرِيكٌ : مَفَرُوك مابده ، سائده .

— : حنطة الطبخ كندم پوست كند .

۵ : فَرَمَ اللحم : هر مته . فله قطعا منيرة

خزركرد ، ريزه ريزه كرد ، فبه كرد .

فَرَامَة اللحم چرخ كوش خردن .

۵ : فَرَمَة المطبوعة (و غيرها) : ايند و چاپ ميشد

۵ : مَفَرُوم ، مَفَرَم : مهرم كوش فبه شد ، چرخ شد

لحم . — : مَكوش تيمه شد .

۵ : فَرَمَان : امر عالي فرمان ، امر اكيد .

۵ : فَرَمِيواز : توت الطيق تمشك .

۵ : فَرَسُون : ۵ : فسوني (انظر من) عضواي من فرمايئون .

۵ : فَرَمَلَة : ضابطة العربية . كمشاة زمرد و لكن

۵ : فِقَاب الرملة : اباضة چرخ زمزم .

۵ : فَرَمَلَجِي القطار : راننده قطار .

۵ : فَرَمِيْلَة المركب : جَبِيْطَة فز ضرب خور .

• فَرَن : تنسوز بَعَزَر به شور .

— : مخبز دكان نانواي .

فَرَّانٌ : خَبَّاز نانوا .

۵ : فَرَتُون : حليه واجبه .

• فَرَتُون : حليه واجبه .

• فَرَتُون : حليه واجبه .

• فَرَتُون : حليه واجبه .

• فَرَتُون : حليه واجبه .

• فَرَتُون : حليه واجبه .

• فَرَتُون : حليه واجبه .

• فَرَتُون : حليه واجبه .

• فَرَتُون : حليه واجبه .

• فَرَتُون : حليه واجبه .

• فَرَتُون : حليه واجبه .

• فَرَتُون : حليه واجبه .

• فَرَتُون : حليه واجبه .

• فَرَتُون : حليه واجبه .

• فَرَتُون : حليه واجبه .

• فَرَتُون : حليه واجبه .

• فَرَتُون : حليه واجبه .

• فَرَتُون : حليه واجبه .

• فَرَتُون : حليه واجبه .

• فَرَتُون : حليه واجبه .

ذوات الفراء (من الميوانات) جوانانی که پوست آنها کرانها
 • فروج (في فروج) جوجه .

• قَرَى . اقترى عليه الكذب نهت زد، بهمان بست، افترا زد
 — . — عليه : سعى به بدگوئی کرد ، بدنام کرد .

• قَرَى . اقترى : قطع برید ، پاره کرد .

— . — . شق دید ، شکافت :

فیرى : سُئِن بذرچین .

فیریه : اقتراء : کتب بهمان ،
 دروغ ، سخن نامولب

— . — : صابة بدگوئی ، افتراء .

اقتراى : افتراء آید .

مُقْتَر : واشر بدگو ، خبربر ، درهم زن .

• فَرِیة (في فرس) • فَرِیق (في فرق) • فَرء (في فرز)

• قَزَز : شق شکاف ، دو نیم کرد ، پاره کرد .

• قَزَز . اقزَز : ترکید ، از هم پاشید .

فَرَاة : انق التمر پلنگ ماده .

(فرز) قَز : اضطرب سراسمه شد .

— : وثب ازجا برید .

• اقزَز : از هج واید نرسانید و دور گردانید .

— . — . استقَز : اقزَع بوخت انداخت ، دم داد

استقَز : ۲ : انازر انگخت ، خطرناک کرد .

فرزة : وثبة نمان شدید ، پرش ازجا .

• قَزِع : خاف نرسید ، هول کرد ، دم کرد .

— : اليه : لجأ پناه برد ، فوتل جست .

قَزِع . اقزَع : خوف نرسانید ، بوخت انداخت ، نکان داد

قَزِع : خوف نرس ، هراس لرزش .

قَزِع قَزَعان : مقزَع : فرق نرنا ، لرزا ، پنهان ، هراسنا

قَزَاعَة : في مخيف چیز خشن آرد
 — : ۵ ابورباح . مجدار .

مقزَع : مخيف
 بهنك ، نرس آرد .

• قسا (في قسو)

۵ قُسْتَان : ثوب المرأة الخارجي لباس روئی خانها .

• قُسْتُق پسته .

— : العید : ۵ فول سودانی بادام زمینی .

شجرة الـ درخت پسته .

قُسْتُق اللون رنگ مغز پسته .

• قُسْتُون : قَبْل زينة هلال كل .

• قَسَح . قَسَح له مكاناً جابری و باز کرد .

— . — : بجالا مجال داد ، فرصت داد .

— : المكان : وسمه کشاد کرد ، فوسمه داد .

۵ — : ولده : اخنه انتمه بچهداش را بگریزید .

قَسَح المكان : وسع جادار بود ، وسیع شد .

قَسَح . انقَسَح : اتسع جادار شد ، وسعت یافت .

۵ — : نَزَه قدم زد ، گردش کرد .

۵ — : تنوَّط : قضی الحاجة بیرون رفت ، قضای طبع کرد

قَسَح : جواز السفر گذرنامه ، پرطه خروج .

قُسْحَة ۵ قَسَح : اتسع وسعت ، جاداری ، فضا .

— : قضا : میدان ، محض ، هوای آزاد .

۵ — : نُزْهه گردش ، هواخوری .

۵ — : خلوص : ۵ سیران گردش بیرون شهر کنند ، بهر

۵ — : في عربة او سيارة گردش با دوشکه یا اتومبیل .

۵ — : بين ساعات الدرس تنقَس .

۵ — : عطلة تعطیلات .

۵ — : المرأة من خروج البطن فضای حاجت .

۵ قَسْعَة : ردة الدار تالار ، ایوان خانه .

فیسح : متسع جادار ، فضا دار .

• فسخ فسخ: نَقَضَ نكود، باطل کرد، شکست.

۵ - - : شق شکاف، ترکاند.

- : ۵ ملخ. وناً جایجا کرد.

۵ - اللون: زال او تیش ریش پرید، باکم رنگ شد.

- : ابطال تأثیره. مسر جدته از کانداخت، به اثر کرد.

فسخ: هرا. مزق پاره کرد، درید، خرد کرد.

- السمک: ملعه ماهی رانک سوز کرد.

فسخ: نساقت قطعاً دیده شد، نکه نکه شد.

انفسخ: العقد او الاسر لغوشد، باطل شد، بهم خورد.

- الحطبة نامزدی برهم خورد.

فسخ: نقض الناء ابطال.

فسخه: قطعه نما فسخ نکه، پاره، خرده.

فسوخ: فاسوخ البخور: صمغ شجر الاتق صمغ امونیاک

فیبخ: سمک ملخ ماهی شور، نمک سود.

فسد: انفسد: تعفن گندید، فاسد شد.

فسد: - : خد صلح بدتر شد، خراب شد، ناسالم شد

افسد: فسد: خد اصلاح نباه کرد، فاسد کرد، مسموم کرد

- : - : الاداب بد اخلاق کرد.

- : خیب: أجبط به اثر کرد، بهوده کرد، بی نصیر کرد.

- : بینم میان آنان غم نغان کاشت.

- : علی بهزار کرد، بیگانه کرد.

- : تأثیره او قوته خشی کرد، صبیح کرد.

فساد: تلف نباه، خرابی.

- : تعفن گندیدگی، پوسیدگی.

- : بطلان پوچی، بی اعتباری.

- : الاخلاق هرزگی، بد اخلاقی، انحطاط اخلاقی.

فاسد: تلف نباه، ضایع، فاسد.

- : متعفن گندیده، پوسیده.

- : باطل بی اثر، پوچی، بی اعتبار.

- : الاخلاق بد اخلاق.

افساد ثباه سازی.

فسر (تفسیر): اوضح توضیح داد، روشن کرد.

- : شرح شرح داد.

- : اول او ترجم تفسیر کرد با ترجمه زبانی کرد.

فسر (تفسیر) البول: لغمه اردو را از ما پیش کرد.

استفسر پرسید، جو باشد.

- : طلب الاضاح توضیح خواست، استبضاح کرد.

تفسیر: اوضح بیان، شرح.

- : شرح

- : تاویل او ترجمه تفسیر با ترجمه.

لا یکن تفسیره دشوار، تفسیر نا پذیر.

تفسیری: اوضاحتی توضیحی.

مفسر: شارح تفسیر نویس.

فسطاط: خیمه چادر بزرگ، خیمه، سایبان.

ال: مصر العتیقة (اسم احد اعیان القاهرة) نام یکی از ریزه های

۵ فطان: (راجع فستان) لباس روی خاتم ها.

۵ فشنات: فشناته نلک اسپد فوسفوریک.

فسس: بق پشه خاک.

۵ فسوسه: دملته صغیره جوش کورک.

فسفسا: کاشی کاری، خاتم کاری، زده کاری

۵ فسفور: فسفور شبیری که با سافدا کبریت

فسق: فجر درگاه برسد، هرزگی کرد، زنا کرد.

- : ضل گمراه شد، پراهم رفت.

- : بالراء: زنی بها بی سبوت کرد، بزور زنا کرد.

فسق: کذب دروغ درآورد، رد کرد.

فسق: لجور هرزگی، بهاری، عیاشی.

- : زنی جنده بازی.

- : باسکراه زنا بی عفت.

فاسق: فاجر آدم هرزه، عیاش، بهار.

- : زانر زناکار.

- : ضال: کافر گمراه، بی دین.

فسقیه الماء: میطره ۵ شغوره فواره.

فَشَا: انتشر انتشار یافت، پخش شد.

— الحَبْرُ: ذاع منتشر شد، سرزبانها افتاد.

— السَّرُّ: فاش شد، آشکار شد.

— تَفَشَّى المرض: شایع شد، سرایت کرد.

۵ — أَفْشَى: تَشَرَّ انتشار داد، رواج داد.

۵ — السَّرُّ: فاش کرد، آشکار کرد.

فَاشٍ: مُفَشِّشٌ: منتشر شایع، مثلث، پراکنده.

فَسَّ (فی فصص)

فَصَّحَ: کان فصیحاً: زبان آورد، سخن پرداز بود.

أَفْصَحَ: بَيَّنَّ مراده آشکارا گفت، مفسود خود را بآیند

— عن مراده بی پرده سخن گفت.

— تَكَلَّمَ بَصَاحَةً: با فصاحت صحبت کرد.

— : اوضح بطور واضح هت زد، سر داشت سخن گفت.

— الامرُ: وضع روشن شد، آشکار شد.

— النصاری: مراسم عید قیامت مسیح را برگذار کردند.

— اليهود: مراسم عید فصح را برگذار کردند.

تَفَصَّحَ: أَفْصَحَ: بآب و تاب صحبت کرد.

فَصَّحَ (عیند سبخی) عید قیامت مسیح.

— (عیند یهودی) عید فطیر، طربانی فصح.

فَصَّحَ: فَصَّيْحَ: کلام خال من الفصحیة: زبان خالص، سوز، بی الاغش.

فَصَّيْحَ ۲: طَلَّقَ اللسان: ذو الفصاحة سخن پراکن زبان آورد.

اسلوب — ساده، بی پیچیدگی.

اللغة النحوی زبان ادبی باستانی.

فَصَّاحَةٌ: طلاقة اللسان: زبان آوری، سخن پردازی.

تَفَصَّحَ: اظهار اتصافه ظنیه گوی، سخنان بزرگ.

مُفَصَّحَ: واضح روشن آشکار.

یوم — روزیابر، هوای باز، آسمان صاف.

۵. فَصَّدَ: أخرج دماً خون گرفت، حجامت کرد، زد زد.

۵. فَصَّدَتْ: انهمه خون دماغ شد.

• فُسُو: فُتَا: ریح البطن باد شکم.

فَسَا: أخرج ریحاً بادها کرد، بادول کرد.

• فُسُفَا: (فی ففس) نازک کاری.

• فُسُیولوجیة: علم وظائف الاعضاء، علم وظائف اعضائه.

فُسُیولوجی: وظائفی مربوط بعلم وظائف اعضائه.

• فُشَّ (فُشَّ): فُشَا (فی فشو)

• فُشَّخَ: لطم سبلی زد، چک زد.

۵ — فُشَّخَ: فرج بین رجلیه میان پاها را باز کرد،

(لطم بلند برداشت).

فُشَّخَ: ارغی مناصله سست کرد، شل کرد.

۵. فُشَّخَ: غطوة گام، قدم.

۵. فُشَّرَ: فُشَّرَ: کذب لا تزد، بالبد.

فُشَّرَ: فُشَّرَ: لا تزد و کرات.

فُشَّار: ذرة منفحة بالتعبیس فرتد بوداده

فُشَّار: جنجاف لا تزد.

• فُشَّيْزِمَ: فُشَّيْزِمَ: بدأ سیامو، بطل فاشیم

فُشَّيْزِمَ: فُشَّيْزِمَ: فاشتی فاشیت.

• فُشَّشَ: فُشَّشَ: ورم را خواباند.

فُشَّشَ: ورم، فُشَّشَ: ورم خوابید، فروکش کرد.

— السُخْفُوخُ: بادش را خالی کرد.

۵ — غَلَّهْ: غَلَّهْ: نفع غلة قلبه دلش را خنک کرد، دله را گزند

— الغُفْلَ: فُتَحَ: بئر منقاه کلید انداخت.

۵. فُشَّة: رنة فُشَّشَ، جگر سفید.

فُشَّاشَةُ: فُشَّاشَةُ: طشانة طفل کتا، شاه کلید

• فُشَّكَ: فُشَّكَ: خرطوشه فُشَّكَ.

• فُشِّلَ: خار عزمه سست شد، بی دل و دماغ شد.

۵ — تَفَشَّلَ: غاب رتشد، درامتحان شکست خورد

فُشِّلَ: جیان نرسو، بزدل.

فُشِّلَ: خَبِيْثَةُ شکست، ناکامی، نومیدی.

۵. فُشِّلَ: بخر سرگین.

• فُشُو: فُشُو: انتشار، شوع، بیرون ریزی.

فَصْد . فِصَاد حِجَابَت ، خُونِ گِهری .

۵ - الانف : رُمَاف

خونِ دِماغ .

فِصَادَة : فَتْحُ الْوَرِيدِ
وَرَكْبَتِ .

۵ ابو فِصَادَة : ذُفْرَة ،
دَمِ خِیَابَنَك ، سَفَانَك .

مِفْصَد : مِیْنَعِ نِشْتَر .

• فِصَصُ الْحَاتِمِ : نَکْبِنِ بَرَانِکَشَرِگَزَادِ .

۵ - الْفُولُ وَأَمْتَالُهُ : اَخْرَجَ مِنْ فِئْتِهِ بِالْأَفْلَاوِ مَانَدَ

آزادوست کند .

۵ - الْبَرَنْقَالَةُ وَأَمْتَالُهَا : پَرَنْقَالَ وَبَارِیْرَکَبَاکَ وَفَاجِیْ

فِصُّ الْحَاتِمِ : نَکْبِنِ اَنکَشَرِی .

— الْبَرَنْقَالَةُ وَأَمْتَالُهَا : فَاجِیْ پَرَنْقَالَ وَمَانَدَانِ .

— الرَّيَّةُ وَالْمَنْعُ : وَورِقَةُ الْبَاتِیْ لَحْنَهُ ، نَکَهُ ، کُوشَهُ .

— النَّوْمُ وَأَمْتَالُهُ : رِیْنِ پِیَازِ کُونَهُ .

— اَصْلُ بِنْفَادِ ، مَاهِبِ .

۵ - نِیْفُ عُمُوْدِ مَرِیْخِ (لَاسِقُ الْمَانَةِ) (نِیْمِ سُوْنِ جِهَانِ کُوشِ)
(رَجِیْبِ دِهْ دِهْ دِهْ)

۵ - یَلِیْحُ : بَکْ نَکَهُ نَکَ .

۵ - یَلِیْحُ وَذَابُ : اَخْتِیْ آفِشِدَ ، نَآدِیْدِیْدِشِدَ .

مُقْصَصُ : مَفْلُقُ بَرِیْدِهِ بَرِیْدِ ، فَاجِیْ فَاجِ .

۵ - مَنزُوعَةُ فِئْتِهِ (کَالْفُولِ وَالْحَمْسِ) (زَمَانَتِ بِالْأَفْلَاوِ)

نُفُصَات . نُفُصَاتُ فُوسَفَاتِ .

• فِصْفَصَة : بَیْرِسِیْمِ حِجَازِیْ بَیْجِیْ .

• نُفُصْفُورُ : کِکْبَرِیْتِ کِکْبَرِیْتِ .

فُصْوَری فُوسَفُوری .

ضِبَاءُ فُصْفُورِی فَاثِشُ فُوسَفُورِی .

• فِصْلُ : فَرَقُ جِدَاکَرِ ، سَوَاکَرِ .

— : قَطْعُ بَرِیْدِ .

— اِحْدَ : نَکْ نَکْ کَرِ ، اَزِیْمِ سَوَاکَرِ .

— فِی الْاَسْرِ : بَتُ ، فَهْمِیْمِ گَرِشُ ، بَرَانِ شَدِ .

— الْوَلَةُ مِنَ الرِّضَاعِ : اَزِشِرِ مَادُورِ گَرِشُ ، اَزِپِشَانِ گَرِشُ .

۵ - اَلْیَ : عَرِشُ ثَمَّالِهِ پِیْشَهَادِ کَرِشُ .

فَصْلُ : بَیْنُ فَرَقْ گَزَاشْتِ ، وَاضَحِ کَرِشُ .

— ضَدُّ اَجَلِ شَرَحِ وَاوِ ، نَفْصِلُ وَاوِ .

— اَلْیَ : جَمْعُ لَفْطَا مَنَابَرَةِ فُصْطِ کَرِشُ ، بَیْجِشِ کَرِشُ ، سَیْیَرِیْدِ

— اَلتَّوْبَةُ لِبَاسِ بَرِیْدِ .

۵ فَاصِلُ : سَادِمِ مَعَامِلِ کَرِشُ ، چَانِهَرِزِدِ .

— اِنْفَصَلُ مِنْ جِدَاشَدِ .

اِنْفَصَلُ ۲ : ضَدُّ اَنَصَلِ جِدَاشَدِ ، اَزَاوِ گِیجَتِ .

— عَنْ : اِبْتِصَدَ کَاوَرِ گِهری کَرِشُ ، کَاوَرِ کَشِیْدِ .

— عَنْ الشَّرْکَةِ : اَزِشِرِکَ خَارِجِ شَدِ بَا کَاوَرِ گِهری کَرِشُ .

فَصْلُ : تَفْرِیْقُ جِدَائِیْ سَوَائِیْ .

— : قَطْعُ بَرِیْدِیْ ، گِیجَتِیْ .

— : قِیْسُ بَیْجِشِ ، جِزْءُ ، قَطْعُهُ .

— مِنْ کِتَابِ : بَابُ ، جِزْءُ . بَیْجِشِ اَزِیْکِ کِتَابِ .

— مِنْ السَّنَةِ (وَبَعْنِیْ اَوَّانِ) : بَکْ ضَلْ اِزْیَالِ (وَبَعْنِیْ نَکَا)

— مِنْ رَوَايَةِ تَشْیِیْطِیَّةِ : بَکْ بَرِیْدِ اَزِ مَقَاشِشَانِهِ .

— مَدْرَسَتِیْ : بَکْ سَهْمِ مَاهِ سَالِ مَحْصِلِیْ .

— فِی الْمَحْصُومَاتِ : فُضَاوَتِ ، دَاوَرِیْ .

— اَلْمُخَاطَبُ : نَعْمِیْمِ قَاطِعِ ، فَاثِیْ .

۵ - بَارِدُ : کَارِزَا جِیْزِ ، بَیْجِیْثِ .

یَوْمُ الْـ . رُوزِ جِزْءِ ، رُوزِ رَسَاخِیْزِ .

فَصِيلُ : مَفْطُومُ کُودِکِ اَزِشِرِ گَرِشِدِ .

فَصِيلَةُ : نَوْعُ جُورِ ، کُونَهُ .

— عَسْکَرِیَّةُ فُوجِ .

فَاصِلُ : حَاجِزُ حَدِّ فَاصلِ دِهْ دِهْ .

— بَاتُ : قَطْعِیْ ، قَاطِعِ .

فَاصِلَةُ : شَوَّلَةُ (وَعَلَمَاتُهَا ۱۵) (نَامِ اِبْنِ نِشَانِ) ، (مِیَانِ جِلْدِهَا .

— : عَلَامَةُ الْوَقْفِ فِی الْقِرَاءَةِ : نِشَانِ گَزَاوَرِیْ رُودِ جِلْدِهِ .

— اَلتَّجْنُ : قَانِبِهِ .

فِصْلُ دَاوَرِ ، حَکْمُ سَرِ دَاوَرِ .

اِنْفِصَالُ جِدَائِیْ ، سَوَائِیْ . بَرِکَاوَرِیْ .

تَفْصِيلُ : ضَدُّ اَجْمَالِ شَرَحِ ، شَاخِ وَبَرِکِ .

۵ - اَلثَّيَابُ : قَطْعُهَا لِاجْلِ خِیَاطِهَا بَرِشِ لِبَاسِ .

۵ ثِيَابُ . — : لِبَاسِ رُودِ خَنَةِ ، حَاضِرِ وَا مَآدِهِ .

فَصِيحَةٌ : انكشاف للملوى. { آشکار شدن، پرده برداری
رسوائی. }

— طر تلك رسوائی.

فاضح : شائی تك آرد. افشاح آید.

• فَضُّضٌ : موه. بالنفضة آب نغره داد.

فَضٌّ : فتح باز کرد، شكاف.

— تَنْقَبَ سوراخ کرد.

— نَضَرَ فَتَحَ باز کرد.

— فَرَّقَ بهم زد، مغل کرد.

— الاجتماع جهنم را مرتض کرد. پراکنده کرد.

— الحشم هدر آشك.

— السموع اشك ریخت، گریست.

— وافض البكارة ازاله بكارت کرد.

انْفَضَّ : انتفع باز شد.

۵ — الشر ارضى. زال گذشت، برطرف شد.

— تَمَضَّنَ : تفرق پراکنده شد، بهم خورد.

تَمَضَّنَ ؟ : تنوء او رطم بالنفضة با آب نغره زینت یافت

فَضٌّ : فتح گشادگی، آشکاری.

— تفریق پراکندگی، بهم خوردگی.

— وافض البكارة ازاله بكارت.

لاض فوك آفرین، احنت، فرمان زیانت!

فِضَّةٌ : لَجْنِ نغره بهم.

۵ بنشران (نیراة) ال. منك جهنم.

فَضَّى كالنفضة نغره فام، نغره وش، سبهن.

— من فِضَّة نغره.

ابنيس — سفید مانند نغره.

البد الازواج (۲۰ سنة) جشن بیست و پنجمین سال زناشو

فِضِّيَات. اوان فضیة ظروف نغره

تَفْضِيز آب نغره کاری.

مُفَضِّض آب نغره خورده.

• فَضْفُضَ التَّوْبَ : وشه لباس را گشاد کرد.

فَضْفَاض : واسع ۵ مَبْعُجَ جامه فراخ و جادار.

بالنفضيل. تفصیلاً: جدا جالاً. جز، مجزاً، برفصیل.

تفاصيل : مفردات جزئیات، خصوصیات.

مَفْصِلٌ : كل ملق عظمین من الجسد { بند، پیوندگام و
استخوان درین }

— ۵ : وصلَة مُفَصِّلَة بند انگشت.

داه المفاصل : رَیْبَة دزد مفاصل.

التياب للمفاصل : داه النقرس ورم مفاصل.

مُفَصِّلٌ : غنص بالمفاصل وابسته به مفاصل.

— ذو مفاصل مفصل دار، بند دار.

مُفَصِّلٌ : مذکور بالتفصيل مشروح، دارای تفصیل.

۵ — غیر الحاضر من اللباس لباس سفارشی، از روی نیاز

مِفْصَلَة ۵ مِفْصَلَة لولا، بند، محور.

۵ مِفْصَلَة بُفْجَة لولا فرتگی.

۵ — يحتاج (انظر جنج) بالولاء، لولاء.

مُفَصَّلًا : بالتفصيل از بهر نیاز.

المُفَصِّلَات. الحيوانات المفصَّلة جانوران حلقه دار.

مَفْصُولٌ : مُفَصِّلٌ جدا، سوا.

فَصَمٌ : قطع برید، گسخت.

فَصَمٌ : قطع بریدگی.

فَصُولًا. فاصولية : عرب من الطالیا
لوبای سبز.

۵ فَضٌّ (في فضض) ۵ فضاء (في فضو)

۵ فَضْحٌ : كنف ساوته رسوا کرد، لودار

— : كنف. اظهر آشکار کرد، فاش ساخت.

— : جلب علی العار تنگن کرد، رسوا کرد.

— القمر النجوم پنهان کرد، لاریک کرد، پوشانید.

— الرأة بداه کرد، بی سهرت کرد.

إفْضَحَ الاسمُ : اشهر آشکار شد، فاش شد، بر سر زبانه افتاد

— . إفْضَحَ : انكشفت ساوته رسوا شد، بدنام شد.

فَضْحٌ : كشف الماوى. بدنامی، تنگی، رسوائی.

فَضِیحٌ : مَفْضُوح تنگن، بی آبرو، رسوا.

فَطَر: فَتْرَ شَكَان، شَكْنِي.

فِطْر: كَسَرُ الصَّوْمِ شَكْنُ رَوْزِهِ، انْفِطَار.

عبد الله (عند المسلمين) عهد فطر (نرمو سالمانان).
فِطْرَة: سَنَةِ طَبِيعَةِ نَهَاد، سَرِث، غَرْزِي.

— ابداع، خَلْقِ آفَرِيش.

على الله، وَحْثِي.

فِطْرِي: طَبِيعِي غَرْزِي، مَادِرِزَاد، ذَائِي.

فَطُور: فَطُور: اَكْلُ الصَّبَاحِ نَاشَا، جِهَانِه.

فَطِير: خَبَزْ غَيْرِ عَمْتَرِ نَافِ وَنَهَاد، خَبِير.

— اَلَمْ يَنْضِجْ نَارِسَ، نَبْخَلِه.

— خَام: غَيْرِ مَشْغُولِ عَمَلِ نِيَامِه.

۵ — عَجِينِ مَرْفُوقِ كَاج.

— الشَّارِقِ (اَوْ طَيَّار) — خُورَاكِ از خَيْرِ وَجْهِ مَرْغ.

خَبَزْ: طَرِي، جَدِيدِ نَافِ نَازِه.

۵ فَطِيرَة: قَرْمَة نَافِ نُونَك.

۵ — مَحْشُوءَ بَلْعَمِ كَلُوجِه فِهْرِدَارِ، سَبُوسِه.

فَطَائِرِي ۵ فَطَائِرِي: صَانِعِ الفَطَائِرِ كَلُوجِه پَز.

فَاطِر: خَالِقِ آفَرِيدِگَارِ، پَروردِگَار.

۵ — غَيْرِ صَانِعِ رَوْزِهِ خُور.

— مُفَطِّر: كَاسِرِ الصَّوْمِ كِهْ كِهْ رَوْزِهِ اش رَافْتِكُنْد.

فَطَسَ: مَاتِ مَرْدِ، دِرْگَزِشْت.

فَطَسَ: اَمَاتِ كَشْت.

۵ — خَنْقِ خَفِه كَرْدِ بَاخْشِه شَد.

۵ فَطِيسَ: مَخْنُوقِ خَفِه.

فَطِيسَة: مَشْقَرِ ذَوَاتِ الْخَفِ پُوزِه.

أَفَطَسَ الْاَنْفَ پَهْنِ پَهْنِي.

فَطَطَ (فَطَطَ، نَهَرَ، طَفَرَ) رَوَانِ شَد، سَرِازِ شَد.

فَطَطَ بَلَاغِ بَدُونِ اَنْدِشِ مَحْنِ كَفْت.

— بَرَه: فَنَنْتِ سَرِخُورِ دَافِشِ سَاخْت.

۵ فَطَمَ: فَصَلَ عَنِ الرِّضَاعِ اَز پِشَانِ كَرْنَشْد.

فِطَامِ وَاكْرَنْشِ اَز شَبَر.

فَطِيم: مُفَطَّوْمِ كُودَكِ نَازِه اَز شَبَرِ كَرْنَشْد.

۵ فَطَنَ لِلَامِرِ وَالِيهِ: اَدْرَكِ پِي پَرْدِ، نَوَاقِه كَرْد.

— لِلَامِرِ وَبِه: فَهْمُ فَهْمِدِ، دِرْپَافْت.

— كَانِ فَطِنًا بَا هَوِشِ بُوْد، هِشَارِ بُوْد.

۵ — اَلِ: تَذَكَّرِ بِيَادِ اَوْرِد، بَاجَا اَوْرِد.

فَطَنَ: اَنْهَمِ نِهْمَانْد.

— ذَكَّرِ پَادِ اَوْرِي كَرْد، مَنْدَرِ كَرْد.

فَطِنَ، فَطِين: ذَكِي هَوِشَارِ، زَهْرَكِ، دَانَا.

فَطْنَة: ذَكَا، هَوِشِ، زَهْرَكِ.

— فَهْمِ اَدْرَاكِ، دِرْپَافْت.

۵ فَطُور وَفَطِير (فِي فَطَر) نَافِ خَبِير.

۵ فَطَ: غَلِظَ خَشَن، دَرِشْت.

زَحْمَتِ، پِي اَدَبِ.

— فِئَلِ الْبَحْرِ كَرَارِ نَافِ.

فَطَاغَة: خَشُونَتِ، دَرِشْتِي، زَنْدِگِي.

۵ فَطَحَ: كَانِ ظَلِيمًا نَرِيسَاكِ بُوْد، وَحْشَتِ اَنْكَبَرِ بُوْد، سَنَكْدِ بُوْد.

اِسْتَفْطَحَ: عَدُوْ ظَلِيمًا نَرِيسَاكِ دَافْت، نَفَرَتِ اَنْكَبَرِ پِشَا.

فَطَاعَة: شِنَاعَةِ نَرِيسِ، وَحْشَتِ، زَنْدِگِي.

فَطَعَ: فَطَّيْعَ، مُفَطَّعَ زَشْتِ، نَرِيسَاكِ، وَحْشَتِ اَنْكَبَرِ.

اِمَامِ اَوْ عَسَلِ — گَافِ بَزْرَكِ بَا شَرَارَتِ بَسَارِ.

۵ فَمَسَ: مَمَسَ، فَصَعَ خُزْدِ كَرْد، لَه كَرْد.

۵ فَعَلَ: عَمِلَ كَرْد، اِحْجَامِ دَاد.

— پِي نَمُود، بِيَا اَوْرِد.

فَعَلَ الشَّيْءَ: رَوَزِه شَعْرِ اَنْفِطِيعِ كَرْد.

اِنْفَعَلَ: عَمِلَ عَمَلِ شَد.

— نَافَّرَ مَنَافَرَتِ شَد.

۵ — اِغْطَاوُ تَوَجَّجَ بِمَحْمَدِ، عَصَبَانِ شَد، اَزْجَادِ دَرْد.

إِفْتَعَلَ : اختلق ساخت ، از پیش خود ساخت .
 — : زور جمل کرد ، درست کرد .
 فعل : حمل کار ، کردار ، اقدام .
 — : تأثیر نتیجه ، اثر .
 — (فی النحو و الصرف) فعل ریخو و صرف .
 — لازم فعل لازم .
 — متعدي متعدي .
 — معلوم فعل معلوم .
 — مجسوم مجهول .
 — ناقص ناقص .
 — شاذ فعل بی فاعله .
 — قیاسی فعل با فاعله .
 — مُسند الی فاعل فعل مسندی .
 فیضلاً : بالفعل در حقیقت ، در واقع ، اکنون .
 فعلی : عملی غیر فرضی .
 — : واقعی حقیقی ، کنونی .
 — : مشتق من الیضیل اسم فعل .
 فَعَلَةً : سَمَةِ عمل ، رفتار ، کردار .
 هَفَعَةً : عَمَال کارگران .
 فَعَّال : مؤثر دارای اثر ، کاری .
 فَاعِل : عامل کننده .
 — : مشتق . مانع ، کارکن ، کارگر .
 — : مقترِف مرتکب .
 — اصلی : فاعل اصلی .
 ه — : اجیر . مایل کارگر ، روزمرز .
 — (فی النحو) فاعل .
 اسم الفاعل اسم فاعل .
 نائب الفاعل نائب فاعل .
 فاعلیّة : تأثیر کارگری ، ناظر .
 إِنْتَعَال : التّأثیر بالفعل فعل ، ناظر .
 — نسائی جوش و خروش ، تکان روحی .
 ه — : فَعَب خشم ، عطر بک ، خشمگینی .
 تَفَاعُل عمل متقابل ، واکنش .
 تَفْعِيلُ الشیر و تد ، تقطیع شعر .

مَفْعُول : تأثیر اثر ، نتیجه .
 — : مفعول . عمل عمل شده .
 — به (فی النحو) مفعول به .
 اسم المفعول اسم مفعول .
 یسری مفعوله مجازت ، قابل اجراء .
 ه مُشْتَعَل : مزور ساختگی ، فاذبی ، جعلی .
 ه مُشْفَعِل : محمّد . متوجّع خشمگین ، عصبانی .
 ه فَعَم ، اَفَعَم : ملأ جداً پر کرد ، لبریز کرد .
 مُفَعَم : ملآن طایف پر ، لبریز .
 — بکذا بار شده ، پراز .
 (فو) اَفْعَوَان . اَفْعَى مار ، افعی ، مار جعفری .
 — خیالی : تَنین اژدها .
 افعوانی : ملنّف کلافی مار پیچ ، چنیزده دراز .
 ه فَعَّرَ فُه : فتحه دهن در کرد ، خپازه کشید .
 فُحْرَة الوادی دهانه درّه ، مدخل .
 ه فَعْفُورِي : هَر فوروی . خرف الصین ظروف چپه .
 ه فَعْمُو : فاعیة زهر الحیثا کلحنا .
 فَعْوَة : رائحة طيبة بوی خوش ، عطر .
 ه فَقَأَ الدُّعْل : شَقَه دمل داشتگان ، ترکاند .
 — العین بک چشم را بیرون آورد .
 ه فَقَدَ : اضاع گم کرد ، زبَن دید .
 — الشیء : غاب عنه از دست داد .
 اَفْقَدَهُ الشیء : اعمده ایشاه بی بهره کرد ، محرم ساخت .
 تَفَقَّدَ : اَفْتَقَدَ : بحث عن جستجو کرد ، بی چیز یافت .
 — : عاده . زار دیدن کرد ، سرزد .
 ه اِسْتَفَقَدَ : اَحَسّ بنباه او بنقصه (اندان پاکر چیز را احساس کرد) .
 فَقَدَ : فَقْدَان : ضیاع از دست دادن ، زیان ، خسا .
 — : تَکَل او حرمان داغدگی ، ناکامی .
 فَقِيتَ : مَفْقُود فایده : ضائع گم شده ، از دست رفته .
 ال : التوفی مرحوم ، در گذشتن ، مرده .

• **فَكِكَة**: كان طيب النفس ضحوا (خوش شرب بود، شاد و خنده رو بود).
 • **فَاكِه**: ملزج شوخی کرد، بدله گوئی کرد.
 • **فَكِه**: **فَاكِه**: ضحوك سرغش، دل زنده، خنده رو.
 • **هـ** - **قَدِيرِي**: لذیذ الطعم خوش مزه، گوارا.
 • **فُكَاكَه**: تنگب: مزاج خوش مزگی، شوخی.
 • **فكاهي**: خنده آور، خوش مزه.
 • **فَاكِهَة**: مبهو.

• **فَاكِهَانِي**: بائع النواكه مبهو فروش.

• **فل (لي فلل)** «فلان (لي فلن)» «فلا (لي فلو)»
 • **فَلَتَ**، **أَفَلَتَ**: أطلق آژاد کرد، رها کرد، ول کرد.

• - - **أَفَلَتَ**: انطلق آژاد شد، رها شد.

• - - **تَخَلَّسَ** فزار کرد، دور رفت.

• **فَلَتَ**، **إِفَلَاتَ**: **تَخَلَّسَ** فزار، رها ن.

• **فَلَتَه**: هفوة لغزش، سهو، خطا.

• **قَلَمَ**: **زَلَعَه** لغزش نلی.

• **لِسان** لغزش زبان.

• **من** فلتان الطیحة بکی از غراب طبعیت، پدیده.

• **فلته**: من غیر تدبیر از روی بی فکری، سادگی، صافه.
 • **فَلَاتَانِي**: داعی عیاش، آدم مرز و فاسد.

• **قَالَت**: سائب آزاد، رها.

• **فِلَسَّرَ** راووق، واضح صافی، صان کن.

• **فَلَج**، **فَلَج**: شق شکان، ترکانید، از هم بدید کرد.

• **فَلَج**، **أَفْلَجَ**: آسیب بالغالغ مفلوج شد، زمین گیر شد.

• **فَلَج**: شق شکان، چاک.

• **قَالَج**: اسم مرض سکه، لوزه، ریشه.

• **يَعْنِي** سکنه ناطق.

• **فَلَجَة**: شرتقه پبله.

• **مَفْلُوج**: انبلج، زمین گیر.

النیکریات: عیلم التکبیر بحث در صورتات.

• **فَكْبَر**: کتب التفسیر پرنکر.

• **تَفَكَّر**: تأمل اندیشه، بررسی.

• **مُفَكَّرَة**: مذکره یادداشت.

• **جیب** یادداشت بقی.

• **یومیة** یادداشت روزانه.

• **فَكَّكَ**، **فَكَ**: خند و سبب ازم باز کرد، پیاده کرد.

• **فَكَ**: **فَمَسَل** جدا کرد، سوا کرد.

• **خند**: ربط باز کرد، گشود.

• **الازرار** دکه مارا باز کرد.

• **الاسیر**: اسیر را آزاد کرد، رها کرد.

• **هـ** - **اخزت** از عزیزین آمد، جانشینا و اعیوض کرد.

• **العتم**: فتنه، مهر چیزی را برداشت.

• **العظم** او الفصل بند و اسفها نراجا بیا کرد.

• **الفرز او المسلة**: متنا با مسئله داخل کرد.

• **الحظ المتجمع**: خطر مرز را کشف کرد.

• **السهار الولي**: پیچ را باز کرد.

• **هـ** - **النقوة**: بندها پول را خرید کرد، باندیل کرد.

• **یده**: فتحها دست خود را باز کرد.

• **أَفَتَكَ الرمن**: از گرو در آورد.

• **إِفَتَكَ**: «مطالع» **لك**: بکامعایا سایه باز شد، جدا شد.

• **ما** - **يفعل** کذا بپوشیدن کار را می کند، هنوز هم مشغول است.

• **تَفَكَّكَ**: «مطالع» **فكك**: نکه نكشد، ازم باز شد.

• **تفككت** مفاسله بندها را ازم جدا شد.

• **فَكَ**: خند و ربط باز کرد.

• **وافتكك الرمن**: از گرو در آوردی.

• **ال** - **العظم** الذي عليه الاستان آژواره، اسفخوان آژواره.

• **ال** - **السلي** آژواره زربین.

• **ال** - **العلوي** آژواره بالاوی.

• **هـ** - **فَكَّكَ** القود صراف پول خرد.

• **فَكَّاكَ الرمن**: از رمن در آوردی.

• **الاسیر**: قیدیة کفاره، آژاد سازی با پول.

• **هـ** - **مِفَكَّكَ** البراعی آچار پیچ کوشی.

• **مَفَكُّوك**: محلول رها، آزاد.

• فَلَاحَ الارضِ كَيْثَ ، زراعت کرد .

۵ - . أَفْلَحَ : نَجَحَ کامیاب شد ، رستگار شد .

فَلَاحَ . فَلَاحَةُ الارضِ کشتکاری ، زراعت .

فِیْلَانة ² : زراعت کشاورزی .

— الباتین بساتینکاری .

فَلَّاح : مزارع کشاورز ، بزرگ .

— : فروی روستائی ، دهائی ، ده نشین .

فَلَّاح : نجاج کامیابی ، رستگاری .

فَلَح : ریف روستا ، زندگی روستائی .

فَلَحِی : ۵ دربی روستائی ، دهائی .

— . فَلَاحِی شَبَّانِ ، چوپانی ، دهفانی .

فَالِح . مُفْلِح رستگار ، کامیاب ، برخوردار .

• فَلَذَّة : نطمة نکه ، پاره گوشت .

فَوْلَاز : ۵ صُذَب . بولادی بولاد .

أَفْلَاز : بنور الارض کجهای زیر زمین .

فالوز . فالوزج : بَلْمُوزَة ۵ مَهَلْبِیَّة بالونه .

• فَلَازَ : جوهر من جواهر الارض جسم معدنی .

• فُلَسَّ التاجر : اشتهر افلاسه {ورثت کرد ، ورثگی
اولا اعلام کرد .

۵ - . أَفْلَسَ التاجر : عجز عن البقاء ، ما عایه ورثت شد
(زیر داخت بدی خورد ماند .

۵ - . — : عدم مال لا ث وی پول شد .

فُلَس : نَسَد قدیم بادل لم ملیم یکی از سکوکات قدیم .

— : نقد عراق حدث مساوی ملیم مصری واحد پول عراقی .

فَلَس : بائع الفلوس ۵ صَرَف .

فُلُوسُ السك : نَشَره پوست ماهی ، فلس .

— : دراهم . تصاریص پول ، نخبه .

إِفْلَاس . تَفْلِیس ورثگی ، در ماندگی .

— . — : بالتلبس ورثگی بر نفسهر .

— . — : بالتفصیر . اعمار ، نوبت .

تَلْبِیة ورثگی .

تَفَالَس : اِلاس دلبس ورثکنه بر نفسهر .

مُفْلِیس : مُفْصِر ورثکنه ، در ماندن . منوقت .

۵ - . تَفَالَس : عدم المال بی چیز ، بی پول .

• فِلَسْطِین سرزمین کنونی یهود ، کشور اسرائیل .

فِلَسْطِینِی از یریم فلسطین .

• فَلَاسَف . تَفَاسَف بحث فلسفی کرد . دلیل آورد .

فَلَسَفَة : حِکْمَة علم اصول و علل .

— ادبَة علم اخلاق .

— طَبِیْعَة علوم طبیعی .

— وَصِیْفَة نفسه علی .

فَلَسَفِی فِلسوفانه ، حکمانه .

فِیْلَسُوف : حکیم . محب الحکمة دانشمند ، دوستدار حکمت .

مُتَفَلَسِف : مدعی الحکمة سونطائی ، فلسفه یافت .

• فَلَاس : من لون واحد فی لعبة البوکر

پنج بزرگ از یک خال در بازی بوکر .

• فَلَاطِح : بسط و عرض چمن کرد ، گستراد .

مُفْلَطِح . فَلَاطِح پهن ، هوار ، تخت .

• فَلَغ . فُلَغ : شَق شکافت ، پاره کرد ، درید .

فَلَع : شَق چاک ، شکاف ، دریدگی .

• فَلَغَل الطعام فَلَغَزِه ، فَلَغَل روی خوراک پاشید .

فَلَغَل فَلَغَل فَلَغَل فَلَغَل فَلَغَل

— احر فَلَغَل فَلَغَل فَلَغَل

— اخضر فَلَغَل فَلَغَل

— اود فَلَغَل فَلَغَل

دار — فَلَغَل فَلَغَل

فَلَغَلَة دانه فَلَغَل

فَلَغَلِ . مُفْلَغَل نند ، پرتفغل .

۵ رَزَز مُفْلَغَل ² : تَفَنَن پلوار و پلدار .

۵ تَفَنَن — : جَمَد موی پیچیده ، موی فَلَغَل .

• فَلَغ . فَلَغ شکافت ، پاره کرد ، درید .

إِنْفَاقٌ : تَفَاقُ شَكَاتٌ خُورِدٌ ، تَرْكُ بَرَاثَتِ ، شَكَاتٌ .

— الخشبُ پراز شَكَاتِ شد .

— الصبحُ دَهِد ، طلوعِ کرد .

بَکِ حَتَّى — نالِ جانِوزِ کُشد .

إِنْفَاقٌ : رُوحٌ وَلََّ بَرْدُکُمُ شَوِءٌ بِرُوحِهِمْ !

فَلَتَى : ذَنُوقٌ (راجعِ شَقِ) شَكَاتٌ ، تَرْكٌ ، چاک .

— فی خَشَبِ شَكَاتِ دَرِجُوبِ .

أَلْفَاقٌ : الْعَلَقُ کَفَ جِهَانِ آفَرِيشِ ، عَالَمِ صَحْیِ .

— الذَّهَبُ سَیِّدُهُ دَمِ .

فَلَقَّةٌ : نَصفُ الشَّيْءِ ، الْخُلُوقُ نِیمِ زَیْنِ .

— فَلَقَّةٌ چَوبِ نَکِ ، نَکَکِ .

فَیَلَقُ : بَیْشَ عَظِیمِ سَیِّءِ ، تَکَرُّ .

إِنْفَاقٌ : تَفَاقُ شَكَاتِ نِکِ .

— الصبحِ طَلاوعِ صَبحِ .

شَایِرِ مُفَلَقُ شَایِرِ گِزِ اَمَازِ ، بَرَدِکِ .

مَفْلُوقٌ : مَقْصُومٌ دَوَیْمِ شَدِ ، شَكَاتِ .

— مَنَ : مَتَضَاقِ بَیْزَرِ ، سَیْرِ .

فُکْلٌ : سَیِّئَةُ کَثُ .

— سُوحِ کَثُ نَوحِ .

فَلَکٌ : مَدَارِ مَیْرِ ، دَوَرِ .

عِلمِ الـ : عِلْمُ الْهَيْئَةِ عِلْمُ سَنَائِ شَاسِ ، اخْتِشَاسِ .

فَلَسْکِ : مَخْتَصِ عِلْمِ الْفَلَکِ نَجمِیِ .

— مَشْتَمِلِ عِلْمِ الْفَلَکِ هَیئَتِ دَانِ ، سَنَائِ شَاسِ .

— مَنجَمِ طَالِعیِ .

فَلُوسَکَةُ : زُورِقِ شَرَاهِیِ زُورِقِ شَرَعِ .

— زُورِقِ زُورِقِ کُوجِکِ .

— قَلَابِکِ : بَحرِیِ کَرِجِیِ بَانِ .

فَلَلٌ : فُلٌ : تَنَلَمُ شَكَاتِ دَادِ ، رِخَنِ دَوَرِ کَرِ ، سَوَرِ اَکَرِ .

— قُلٌ : هَرَبِ فَرَارِ کَرِ ، کَرِجَتِ .

— غَرِبَ : اَذَلَتْ پَشتِ کَرِ ، خَوارِ کَرِ .

فُلٌ : مَنجَمِ شَکِ خُورِدِ .

— مَکَرِ فی حَذِ السِّفِ اَوِ امثالِ شَکَنِکِ لِیَ شَیْرِ .

فُلٌ : فُلٌ : بَاتِ زَمَرِ اَبِیسَ عَمرِ کُلِ فَرَطِ ، کُلِ رَافِیِ .

— مَکَسَ اَوِ جَوزِ کُلِ بَاسِ .

— فَلَاسِینِ (راجعِ فَايِنِ) چَوبِ پَنبِهِ .

فَلِمٌ : رَقِ : شَرِیْطِ تَصورِ مَوسَمِ ، نَومِ .

— مَنامِراتِ رِعاةِ البَیْرِ (ظَمِ رِیاضِ) بَازِ دَیْوَرِ .

— مَچَمِ نَیلمِ رَیجِشِ ، کَرِجَ مَجرانِ مَ .

فَلَمَنکِ : مَن اَهلِ فَلَندَرَةِ فَلَمانِکِ .

— (فَاِنِ) فَلَانِ (اَوِ مَکانِ) عَلاقِ ، خَلافِ .

فَلانِکَ : عَارِضَةُ عَلَیْها ، لَسانِ (فِی سَکَةِ المَجدِ) (مَروِی) .

— فُلُو . فُلُو : مُوَسَّرِ اَوِ جَاشِ کَمرِ ، کَمرِ اَلاعِ .

— فَلَاةِ : دَشتِ ، جَایِ دَیجِ .

— فُلوسِ (فِی فُلِ) پَولِ .

— فُلوکِ (فِی فُلِکِ) زُورِقِ کُوجِکِ .

— فُلِی . فُلِی : قَطرِ نَشا رَیا کِ دَیْکَ کَمرِ .

— : تَفقِ بَگِزِ ، جَدا کَرِ .

— فُلِی البرِغوثِ : اَبرِ دَکَنِ ، خَروِ پَن شَدِ .

— فَالِیةِ : خُفْضاءِ رَفاةِ ، سَوسِکِ خالِ دارِ .

— البَندِیَّةُ : دَ فَوَیةِ جَایِ نَیلمِ نَظَکَهایِ مُدَیِ .

— فُلِیاً : فَالِیةِ : قَلِیحا . نَعاغِ فُلِیِ پَیْنِ ، پَودِ .

— فَلَاسِینِ : خَشَبِ رَخِ لَیْسِ چَوبِ پَنبِهِ .

— فُلِیةِ الرِجَاجَةِ : چَوبِ پَنبِهِ سَربَریِ .

— فَلَیْـوَنِ : اَبْنِ المَهادِ (عَندَ النَصارِی) فَرِزَندِ نَعبِدیِ .

— فَمٌ . فَمٌ : دَهانِ ، دَهنِ .

— : التَرَعَةُ : اَوَها دَهانِ کَافِالِ .

— : السِجَارةُ : دَ مَیْمِ چَوبِ سِگارِ .

— : النِشِیةُ : اَمثالِ سَرفِ نَیلمِ ، لَکَ کَمرِ .

— : المَعدَةُ : کُودِ زَهرِ جَاشِ سَیْنِ .

— : النَهرِ : دَهانِ ، مَصبِ رُورِ خانِ .

— : الفِمْ : لَهدِ ، دَهانِ پَکَرِ .

— فَنَ (فِی فَنِ) : فَناءِ (فِی فِی) : فَنارِ (فِی فَرِ)

— فَنَجِ : رَعیَنِ خَیْرِ شَدِ ، باغِ کَکَ کَرِ .

— فَنجَریِ : سَخیِ .

— فَنجَلِ : مَیْمِ باغِ عَایِنِ السَافِیْنِ ، الدَیْمِ کِجِ دَستِ کَیْنِ رَافِیِ .

— فَنجَالِ : فَنجَانِ نَجانِ .

— : مَیْمِ فَنجَانِ رَیضِکِ .

فَنَسَى: غَشِيَ بِالْفَنِّ: فرود ای، پشه ای، هنری.
—: اصطلاحی صنعتی.

فَنِيَّة (الجمع فَنِيَّات): بیرون رفتن، مطابقت با اصول فن.

فَنَان: مُفَنِّن: مزبیشه، هنرمند.
—: حمار الزرد گدازه.

أَفَانِين الكلام: نفع دیکتاتوران
این شاخه آن شاخ

فَنَن (جمعها أَفْنَان): غشش شاخه، تکه.

مُفَنِّن: مُتَعَمِّق: مستنبط کاروان، داری هوش اخراج.

وَفَنَى: قَتَلَ: باد نهد شد، نابود شد.

أَفَنَى: آباد نهد کرد، نابود کرد.

—: استند مصرن کرد، تخیل برد.

فَنَاء: هلاك نابود شدنی، نپستی، نیامی.

—: انتهاء: تَفَاد انمام، تخیل.

—: زوال: پاپان، نابودی.

—: ضد بنا: ناپایداری.

—: موت: مرگ.

فِنَاءه: الدار جهاط خانه.

فَان: یغنی: یغنی: هلاک شدنی، ثباهشدنی.

—: مُضَعِّجِل: مُتَلَاش نابود شدنی، محو شدنی.

—: زائل: زودگذر.

—: ماتت: مردن.

—: هَرَم: فرسوده روزگار، سالخورده.

—: لایق: لایق: اوزول: فنا ناپذیر، جاودان.

—: لایق: لایق: اوزول: فنا ناپذیر، جاودان.

۵ فَنِيَار: شمعدان کبیر شمعدان بزرگ.

۵ فَنِيك: حاشی کربولی: اسب، فنیك.

۵ قَهْد: حیوان ضار: هوزنك.

۵ قَهْرَس: الكتاب: هنر، نوشت.

قَهْرَس: دلیل: کتاب: دامنای

—: بیان: غافه: کتاب: تصویر: کتابها.

۵ قَدَر: أَقْدَر: كَذِب: رد کرد، نكذب کرد.

—: —: —: خطا: خطای دیگری: ثابت کرد.

۵ —: فصل: شرح داد، بر تفصیل گفت.

تفصیل: ابطال، نكذب، رد.

۵ قُنْدَان: المراس من السكر والطعن نفل.

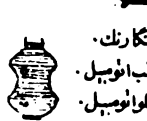
۵ قُنْدَق: بُزْجُل: مهمانخانه، سرا.

۵ قُنْدَار: منارة: برج نور، چراغ دریایی.

(فَنَس) فانوس: چراغ آینه.

—: یغیری: چراغ شید.

—: زین: فانوس کاغذی رنگارنگ.

—: البیارة المثلثی: چراغ عجب انویسل.

—: البیارة الامامی: چراغ جلوانویسل.

۵ قُنْطَاس: حُرُوش: حُزْن، حُزْن: آب.

۵ قُنْطَاس: افطس: الانف: پهن بینی.

قُنْطَاس: الحُزْر: خطام: پوزه خوک.

۵ قُنْطَراف: حاکم: گرامفون، صداسنج.

—: اسطوانة: صفحه: گرامفون.

—: طبله: جبهه: گرامفون.

۵ قَنَلَة: نسج: صوفی: شمار: زیر پوشش.

—: قُنن: زیر پوشش: پنبه ای.

۵ قَنن: خَلَط: درهم: برهم کرد.

—: نوع: جور: میجور کرد، گوناگون کرد.

قَنَن (في الحديث مثلا): راجع: بمانگ: گوناگون: محبت کرد.

۵ —: اختراع: اختراع کرد.

قَنن: نوع: گونه، جور، قسم.

—: عیلم: قملی: هنر، معرفت.

—: صناعة: شریفه: حرفه، پیشه، کار: برودند.

—: التنبیل: هنر: پیشگی (در: ناخاندان: و سبنا).

الفنون: الجمیة: هنرهای زیبا.

• فُهْمَقَّة : اول الفقار . حاملة الرأس مخشبن مهره گردن .

فُهْمَقَة : فُهْمَقَة ماهی بالون .

• فُهْم : ادراك ديبافت . فهميد .

— : عرف ي بړ ، سرداورد .

فُهْم . اُفُهْم . نهاند ، حالی کرد .

فُهْم الاسر ککم ي بړ .

تغاهوا بنو بارت بکد بگري بړند .

— : علی اسم دوطرن برسرک موضوع مواظف گردند .

• اُسْتَفْهَمَ . فُهْمِمَ مفهوم شد .

اُسْتَفْهَمَ من عن پرسيد ، جو باشد .

فُهْم : ادراك فوّه ديبافت .

— : ذکا . هوش ، زيرک .

سوء الفهم کج فهمی .

فُهْمِرَ چيز فهم ، با هوش ، زيرک .

تَغَاهُمَ فهميدن دوطرن .

حُسْنُ التفاهم مواظف ، رضايت دوطرن .

سوء التفاهم بد فهمی ، اخلافت .

اُسْتَفْهَامَ پرسش ، خبرگيري .

علامه الـ (۹) نشان پرسش (۹)

اسم الـ . (في النحو) ضمير پرسش .

استفهامي بالجن پرسش .

مَفْهُوم . فُهْمَ درك شده ، فهميده شده .

— : يَفْهَمُ : سهل الفهم درخور فهم ، قابل درك .

— : ضَمْنًا بطور ضمنی ، مفذّر .

غير — : لا يمكن فهمه نامفهوم ، درك نكردنی .

• فَوَاد (في فاد) • فَوَاق (في فوق)

• قَوَات . قَوَات : مغسي مرور ، گذشت ، سپري .

— : ضياع فقدان ، ازماين رنگي .

قَوَيْتَ : منفرد برآيد ام مجب مرغيب ، خُلّ .

قَات : مضي . انهي گذشت ، بپايان رسيد .

— : مره گذشت ، عبورکرد .

— : جاوز تخطی زباده روی کرد .

— : سبق پيش افتاد ، پيشي جيت .

• — : ترك واگذاشت . ترك کرد .

• — : تنازل عن ترك دست كشيد ، دست برداشت .

• — : على زارَ زيارة قصيرة سرفرد .

— : ان يغفل كذا خرسيد كزان كا درايكند .

— : القطار به قطار رسيد .

— : ان يدكر باورش رفت كه بگويد .

— : القرمة فرصت واگذشت داد .

• والذی فات مات مرده بازي ناپيد ، گذشت آنچه گذشت .

• فَوَاتَ : اُفَاتَ : اسره گذراند .

• — : — : اصاح زبان رسانيد .

تَغَاوَتَ الشيطان بي شياحت بودند ، مخلف بودند .

اِفَاتَات : اختلق جمل کرد ، ساخت .

تَغَاوَت : اختلاف فزون ، بي شياحتی .

• قابيت : مار . جابر زودگذر ، ناپايدار .

• — : زائل فاني ، ي بفا .

• — : متن قليلاً کمی گنده ، بوگرته .

• على الـ : بلا تدينق باشاب . ازوري بي فكري .

• فَوْتوغرافية (انظر فُتُرافيا) فوّه مكاسی .

• فَوُج : جماعة دسته ، گروه .

أفواجاً دسته دسته ، فوج فوج .

• فَوَحَان . فَوَحَة : انتشار الرائحة بلندشدن بو .

فَاحَ الرُهرُ : انشرفت رائحه بوي گل پاكنده شد .

ست الرائحة : انشرفت بويش بلندشد .

• مَفْوَح : متن قليلاً کمی بدبو .

• قَوَر . قَوَرَان : غَلِيَان جوش ، غلغل .

• — : — : حَيَاتَات حباب باکف ، جوشش .

من فوره. علی الفور ذود، بیدرنک، فوری.

۵ قوراً: حالاً، بکدمه.

۵ فوراً: نقداً، نقدی.

۵ قورې: سریع، تند، بی معطلی.

فوره دم: جوش خون.

— مایه، نوزم.

فار: غلی و جاش جوشید و سرفت.

— جاش غلغل زد، سرفت.

— الماء من البع آب از سر چشمه جوشید، بیرون آمد.

— فاوره: به همچنان آمد، از جا دور رفت.

۵ قور: آوار: جمله بنور میجوش آورد.

۵ — الدم: خون را میجوش آورد، جوش زد.

ولما — دم: فشار خوش بالا است.

۵ — الحاد: سرجه نوگردا بیرون کرد.

فار: فار (راج: فار) موش.

فار الجبل: سر و ط: موش خرمای کوهی.

— الخیل موش بدبو.

— النبط (انظر فار) موش صحرائی.

لب الب فی عینه: توجس بوی بدبرد.

فار: جاش باللبان جوش زنده.

— جاش کف کشده.

قوار: پتور: میجوش سرفت.

مشروبات قوراة نوشابه های گازدار.

قوراة: فوراة.

• فوراة (فی فرش) فورشینه (فی فرش) فوراه (فی فرم)

• قوربقة: مصنع کارخانه، کارگاه.

• قورز: طفسر پیروزی، غلبه بردشمن.

— نجاج کامیابی.

— نجاة فرار.

قار به: ظفر به بردشمن پیروز شد، چهره شد.

— به: ناله، پیداکرد، بدست آورد.

— من المکروه: نجا جان سالم بدربرد.

فائر: ظایر پیروز.

— ناجح کامیاب.

مقازة: فلاة لاماء فيها (بیابانی آب و علف، صحرائی)

• فوسفات: فسفاة. فوسفاة فوسفات.

• فوسفور: (راجع فسنور) فوسفور.

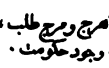
• فوض: اعطاء تعویضاً اجازه داد، اخبار نام داد.

— اله: وکل الیه سپرد، واگذار، تسلیم کرد.

فاوض فی الامر راجع بموضوعی صحبت کرد.

تفاهضوا باهم بگفتگو پراختند.

فوضوی: اشتراکی متعارف (هرج و مرج طلب، مخالفه)

فوضویة هرج و مرج طلبی.

فوضی: ضد نظام هرج و مرج، بی نظمی.

— بلا نظام آشفتگی، بی نظم.

(اموالهم) — ینهم: مشترک دارای آنها میانشان شرکت است

تقویض اجازه، واگذاری، تسلیم.

— شرعی اور رسمی وکالت قانون.

— مطلق اخبار نام و نام.

مطلق الب: دارای اخبار نام.

مفاوضة: محابرة، مداولة گفتگو، مذاکره.

مفوض: وکیل مطلق الصلوی وکیل، نماینده، وزیر مختار.

مفوضیه سفارتخانه.

• قوطة الایدی هوله کوچک، دست پاوه کن.

— الوجه: قطبة هوله صورت خشنه.

— الحسام: ینسکیر لک، پیشگیر.

— صحوت فاب دستمال.

— المدرسة (البسات) (پیشکند دخترانه).

— لوفایة البیاب پیشروان، مددسه.

• قوغة: قوغة: قوغة. قوغة: قوغة. قوغة: قوغة. قوغة: قوغة.

• قوف: قوغة: قوغة: قوغة. قوغة: قوغة. قوغة: قوغة.

• قوغة: قوغة: قوغة: قوغة. قوغة: قوغة. قوغة: قوغة.

• قوغة: قوغة: قوغة: قوغة. قوغة: قوغة. قوغة: قوغة.

• قوغة: قوغة: قوغة: قوغة. قوغة: قوغة. قوغة: قوغة.

• قوغة: قوغة: قوغة: قوغة. قوغة: قوغة. قوغة: قوغة.

• قوغة: قوغة: قوغة: قوغة. قوغة: قوغة. قوغة: قوغة.

فَوْقُ : ضد تحت بالا .

— : علی بر، روی .

— : ازید او اکثر من بیشتر، زیادتر از .

— : افضل من برتر، بالاتر از .

— : زیاده علی باضافه، بعلاوه .

— الكل : یفهمم بالاتر از همه .

— الريح : غلاوته (راجع ریح فی روح) طوف باد، بادخود .

— العادة : فون العاده .

— الطاقة او الاحتمال : تحمل ناپذیر، طاقت نرسا .

— الطیفة : فون طبیعی .

فا — . رویالا، ویشتر .

فَوْقَ علی : فضل، برتری داد، ترجیح داد، بهتر دانست .

۵ — : اسمی من نوم بیدار کرد، از خواب برخاست .

۵ — : اسمی من اعماه، بهوش آورد، بهوش آمد .

۵ — ال الامر : ذکر بار آورد، بار آوری کرد .

فاقَ : علا برتری یافت، پیشی جست .

— : کان اربع من زبردست بود، استاد بود .

— : وجع علی فهم زبرد، برتری داشت .

— : زاد عن بیشتر بود .

— : سنا . علا برتری یافت، ترقی کرد .

— : بنفشه : مات مرده، درگذشت .

۵ — ال الامر : تذکره بار آورد، ملاحظه آورد .

— : تَفَوَّقَ علی برتری جست، نفوذ یافت .

— : فوفاً : ۵ حرق ۵ زقط سککه کرد، مکمل کرد .

— : هم عدد ازجث شماره زیادتر بودند .

أفاقَ . استفاقَ من نوم بیدار شد، بیدار کرد .

— : — : انتبه آگاه شد، باخبر شد .

— : — : من مرض خوب شد، بهبودی یافت .

— : — : من اعماه بهوش آمد .

فَوْقَ . فَوَاقَ برتری، پیشتری .

فُوقُ : ۵ زغطه ۵ خرّقه سککه، مکمل .

— : الموت دم آخر، نفس واپسین .

فَوْقَانِي : ضد تحتانی بالا فی .

۵ — : تحتانی : رأساً علی عقب زبرد، واژگون .

فَاقَةُ : حاجة ننگدستی، نداری، بی چیزی .

فائق سرآمد، بالاتر .

— : الخدّ بی انگاره، بی پایان .

— : المصدر بی فاس، بیکران .

— : الطیفة : خاتم العاده .

— : الوصف بوصف نپامدنی .

۵ — : مُتَفَاقٌ : مُتَفَاقٌ بیدار، بهوش .

إِفاقَةُ : بیداری، هشپاری، بهبودی .

تَفَوَّقَ : سُمُو بزرگزی، برتری، مزیت، برجستگی .

— : مهارة : سَراعة زبردستی، خبرگی، اسنادی .

متفوق : غالب بالاتر، سَاط، چیره .

— : بارع زبردست، خبره، اساتذکار .

فُول باغلا .

— : بَسْمَدِي (مصري) باغلائی دشت - مایه .

— : رومی باغلا دارای دانه های پهن .

— : - ودانی با دام زمینی .

۵ فهم الفولة : ادرك السرّ سر را آورد، آگاه شد .

کاتما فولة وانفست (مانند دو دانه باغلا (شبه بهم) مانده)

فُول : بائع الفول باغلا فروش .

۵ فولاذ (فی فلذ) فولاد .

۵ فُولَیْتر : فیلسوف فرانسوی شهر -

۵ فونو بوسنده و فیلوگراف فرانسه

۵ فونوغراف : فَنُغراف (انظر مغراف)

فونوگراف .

۵ فُویة السلاح الناري : قالیة جای فُویله در دستگاه های مدعی .

۵ فُوه . فاه . فیه : فَم دمان .

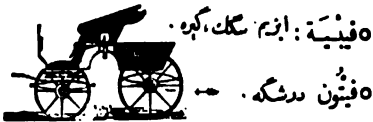
فُوه . فُوه : مروق الصبغین روناس .

فُوهة . فُوهة : فُوهة دمانه شکار

— : البرکان دمانه آتش نشان

فُوهة ۲ الناس : - صائد الالسة . حیانة بدنامی، بهتان .

۵۰ فینبہ : ایزم سک، کبرہ .

۵۱ فیتون درشکہ .

۵۲ فیٹاغورس : ریاضی الاغریق الشیر
ریاضی دان شهروینان

۵۳ فیک : بندہ . شکت ازم پاشید بریلدا

۵۴ فیک : سۃ وانتشار پناوری .

۵۵ فیکاه : واسۃ گٹاد کتشد، پناورد .

۵۶ فیک : اتشع وانتقر یراکند شد، نوسه باند .

۵۷ ست الیمحۃ : انتشرت . بهوایرخاست، پخش شد .

۵۸ (فید) قادت : له فائده : حکت بدت آمد، عابدشد .

۵۹ أفاد : نفع خوبی کرد، سود رساند، فایده رساند .

۶۰ — : دل علی . عنی شعر بود، معنی دارد .

۶۱ — : حرف . اخیر — عکاء کرد، خبر داد .

۶۲ — : استغفاد من سود برد، بهره برد .

۶۳ — : دمج . فایده برد، منفعت کرد .

۶۴ فایده : منفعة سود، صرفه .

۶۵ — : نفع سودمندی، بدد خوری .

۶۶ — : طائل سود بخشی، بکاربری .

۶۷ — : شمرۃ بار، صوه، فایده .

۶۸ — : دمج منفعت .

۶۹ — : المال تفاوت، بهره، نزول .

۷۰ — : ببطۃ ربح ساده .

۷۱ — : مرکبۃ سود بر سود .

۷۲ — : فلان بنفع، بصرفه .

۷۳ عذیم ال . بیهوده، بی مصرف، بی فایده .

۷۴ افادۃ : نفع رفع رسانی، بخشش .

۷۵ — : خطاب و رسالۃ نامه، پیام .

۷۶ مفاد الکلام معنی، مفهوم .

۷۷ مفید : نافع سودمندی، بکار خود .

۷۸ — : مریج سود بخشی .

۷۹ مستفید : متفیع بهره بردار .

۸۰ فاه . تقوۃ بکلمۃ سخن بر زبان داند .

۸۱ — : نکلتم حرن زند، محبت کرد .

۸۲ اقواء . جمع افوا یۃ : توابل دانه های خوشبو، ادویه

۸۳ مقوۃ : بلیغ سخند، سخن پرداز .

۸۴ شراب — : مطبۃ بالا فوریۃ نوشابه معتدل، خوشبو .

۸۵ فویۃ . ببطانة المجارة الکرمیۃ (خصوصاً الماس) فوند .

۸۶ فی : حرف جر (اذا کان لظرفیۃ) ۱ در، به، زیر .

۸۷ — : بمعنی عند (لوقت) به، از .

۸۸ — : بمعنی لأجل او بسبب ۲ برای، بخاطر .

۸۹ — : بمعنی بالنسبة الی ۳ او امام (للمارضة) (برفت

۹۰ — : بمعنی علی ۴ (للاستعلاء) بر .

۹۱ — : بمعنی بین ۵ میان .

۹۲ — : بمعنی فی اثنا ۶ درمیت .

۹۳ — : بمعنی عن او بخصوص ۷ راجع، درباره .

۹۴ — : (لی الحساب کتوک) ۸ فی ۱۰ (در حساب) مانند ۱۰

۹۵ — : (فی القیاس کتوک) ۹ شخۃ امار فی عشرة (در اندازه)

مانند ۱۰

۹۶ فیأ الشجر : ظلل سایه افکند .

۹۷ تقیأ الشجرة : استظل بها زیر سایه درخت نشست .

۹۸ فی ۱۰ : ظلل سایه .

۱ طائر فی قصص پرندہ ای در قصص .

۲ رایبۃ فی البیت او زوار و خانہ و بزم .

۳ فائتۃ فی السوق و در بازار و بزم و بزم .

۴ فی حالات متشابه و در نظر بر آن .

۵ قلت فی طوع الشمس از طلوع آفتاب برخاستم .

۶ موب فی ذبه بمطاکاش مجازات شد .

۷ است شیتا فیه هر شب او چرخ میزد .

۸ قلت له ذک فی وجهه این را در روی او گفتم .

۹ فائتۃ فی الطريق دروازه او را دیدم .

۱۰ السرطان فی اردباد تا خوشی سلطان و وزیر و زبیر بشود .

۱۱ ارفع فی الهواء بهوای برخاست .

۱۲ الاکان فی الارفع ترخها در حال ترقی است .

۱۳ لوس لیم احد در میان آنها کسی نیست .

۱۴ فی حیات در مدت زندگانی خودم .

۱۵ تکلم فی الموضوع راجع بموضوع صحبت کرد .

۱۶ جنون فی امر واحد دیوانگی در باب یک موضوع مخصوص .

• قَبْرُورُ: قَبْرُورَج: حَجَرِ کَریم، سنک نبروز.

• قَبْرُوزِي (لُون) رَنک آبِ روشن.

• قَبْرُوس: سَم نَوعِي مَادَة نَظَر کَين.

• قَبْرُوسِي: سَام سَقِي.

• قَبِيْش: طَرْمَة کَرَاذ کُوفِي، لَان زَنِي.

• فَاش: قَل الطيور شَيَك مَرغ.

• فَيْشَة الکبریا دوشاخه برن، لوله اتصال.

— العاب القیمار مهره های بر دباخت دار.

— سَکَة لَتَمَال الحاص مهره که بجای پول بکار میرود.

— الفانیج حلفه کلید، دسنه کلید.

• فَبِعل (لی فصل) سرداور.

• قَبِيض: کَثرَة، وَفَرَة فَرَاوَانِي، وَفُور، بَسَارِي.

— مَکْثَر فَرَاوَان، زَبَاد، بَسَار.

• قَبِيضَان: طَوَاقَن طَهبَان آب، سَهل.

• قَبِيضَان: النهر طَهبَان رودخانه.

• قَبِيْض: وافر فَرَاوَان، بَسَار، لَبَرَز.

— جَوَاد کَریم، مَیْخَنَة، جَوَانِر.

• فَاش: انْتَشِش وافر بِالآمَد، بَادِرَد.

• فَاض: امْتَلَا وَطَنَح پَرش، لَبَرِزَنَد.

— مَکْثَر فَرَاوَان بود، زَبَاد شَد.

— النهر علی المکان طَهبَان کرد، زَبَر آب گَرَن.

— الحَبَر: شَاع انْتِشَار بَافَت، پَرَاکَن شَد.

— بَکَنُون صَدَره رَاذ خُود فَاش سَاخَت، دُرُود لَکَر.

• — زَاد از عِد پَر دَن دَفَت، زَبَادَة دُوی کرد.

• — مَی مَانَد.

— سَت کَکَا: پَها نَراش لَبَرِزَنَد.

— سَت رُوحه او مَی جَان اَز غَاپ نَی کرد، رُوح اَز بَدَنش پَر دَن کرد.

• أَفَاض الدَم: سَکَبَة اَشک رَیجَن، مَکُوبَت.

— المَاء: صَبَة آب رَیجَن.

— الاثَاء: طَظْه پَر کرد، لَبَرِز کرد.

— بَکَلَفَة نَظَر کُوتَا مَی کرد.

— فی الحَدِث بَسَار مَصب کرد، بَر فِصل پَر دَاخَت.

• اِسْتَفَاض: شَاع وَاغْتَر پَخش شَد، شُوع بَافَت.

• فَاض: جَلَر رَوَان، جَارِي.

— وافر: کَثیر بَسَار، فَرَاوَان، زَبَاد.

• — مَظْط: بَیش اَز اَنَدَن.

• — المَفْتَاح: قَصَبَة مَبله بَادِنه کَلِید.

• — زَانَد عَن المَاجَة بَیش اَز رَفَع حَاجَت،

زَبَادِي (پول، لباس و غیره).

• قَبِيْظ: مَوْت مَرگ.

• فَاظ: مَات دَرگِذَشَت، مَرَد.

• فَاظِط: فَائِذَة المَال سَوَد، بَهْرَة پُول.

• فَاظِظْجِي رِبَا خَوَار.

• فِيف: جَمْعَا فَيَاف (رَاجع مَیْه) زَمِين، بِيَابَان، نَظَر.

• فَيْکُونَت وَبَکُونَت (لَب اسْترَافِي اَر دَر پَانَهَان).

• فَيْکُونَت: فَيْکُونَت

وَبَکُونَت (لَب اسْترَافِي اَر دَر پَانَهَان).

• فَيْئِيل: حَيَوَان مَظْغَم نَبل.

— الشَطْرَنَج پَهل (دَر دَر بَافِي شَطْرَنَج).

• ال المَقْرَض: مَحْمُود مَامُوت.

• — البَر: فِظْ (اَنظَر فِظْظ) شَهر مَامِي، کَرَا مَامِي.

دَاء ال، جِذَام.

دَاء ال، العَرَبِي دَاء الفِئِيل.

• يِن ال: طَاج دَن دَان نَبل، عَاج.

• قَبِيْال: صَاحِب اَمْتِيل فِئِيلَان.

• قَبِيْالَة فَيْکَة (الْجَم فَيْالَت) سَاخْتَان کَلَاه فَوِيْکِي، بِلَافِي.

• قَبِيْلَجَة الدَوْدَة: شَرَنَقَة پَبله.

• قَبِيْلُوف (رَاجع فِلَف) فِئِيلُون.

• قَبِيْلُوف (ق فِلَق) لَشْکَر.

• قَبِيْلُوف (ق فِلَم).

• قَبِيْلُوفِيْیَة دَوِجَر حَظْه پَانِي.

• فِئِيلُولُوجِيَا: عِلْم الفِئَة (اَوْ قَه الفِئَة) عِلْم زَبَان شَنَاسِي.

• قَبِيْشَة: حَين وَسَاعَة وَثَک وَزَمَان.

• بَين ال وَالفِئِيْنَة مَکَاد بَکَا.

• قَبِيْشَة: فَم (ق فَوَه) دَهَان.

• قَبِيْشَة: فِئَة (ق فَاي) نَرِج، فِئَت.

• فِئِيلُونَكَة: اَرْمَة نَیْم حَلَفَه مَکَره پَر دَانَاي (پَر دَانَاي).

۵ قَبْطَةُ الثوب: طوقهٔ پهل لباس .

مُقَبَّب: له قُبْطَة گنبد دار، نَبه دار .

—: محدب کرده ماهی، ماهی پشت .

۵ قَبِج: طائر کالمجل پرنده ای شبیه کبک .

۵ قَبِج: کن قبیحاً زشت بود .

قَبَح: مَبْرُهُ قبیحاً زشت کرد، بدنام کرد .

—: علیه فعله سرزنش کرد، سرکوفت زد .

۵ —: علیه: ناساه بدزنی کرد، دشنام داد .

اِسْتَقْبَحَ: عده قبیحاً زشت شرد .

—: ضد استحسن نرپندید، بدداشت .

قُبِحَ: قَبَاحُهُ زشتی، بدنامی .

قُبِحَالُهُ: رای برادر، اف برادر !

قَبِيح: ضد حسن زشت، کرپه .

—: المنظر بدنام، زننده .

—: شائن تنک آور، خفت آورد .

—: بَدِي: ناشایسته، کثیف، ناهنجار .

۵ —: سیه گناخ، مغرور .

۵ قَبَاحَة: سفاهة جبارت، با ازاری، گناخی .

قَبِيحَة: عمل قبیح کار زشت، شرم آورد .

قَبِر: دَفَن دفن کرد، بخاک سپرد .

قَبْر: مدفن گور آرامگاه .

—: رمزي: مَرَار (معبر الهندی اليهود) قبر باوکاری، (مانند کبود سراز گنام) .

—: دَفَن بخاک سپاری، تدفین .

قُبْرَة: قُبْرَة: طائر کاکلی چکاوک .

قَبْرِیَة: مبارک مکتوبه علی ضرب نبشله روی گور .

مَقْبَر: مَقْبَرَة: گورستان، قبرستان .

۵ قَبْرُس: جزیره فی بحر الروم جزیره ای در مجرودم .

قَبْرِسِي: از مردم قبرس .

(ق)

۵ قَا (و قِبَا) ۵ قَانَقَام قاقه (و قوم) ۵ قَاب (و قوب)

۵ قَابِل ۵ قَابِلَة (و قَبِل) ۵ قَات (و قوت) ۵ قَا ح (و قیح)

۵ قَاد (و قود) ۵ قَادُوس (و قیس) ۵ قَادُوم (و قدم)

۵ قَاوَز (و قوری) ۵ قَاوُر (و قیر) ۵ قَاوَرَة ۵ قَاوَرَة (و قور)

۵ قَاوَرَة (و قری) ۵ قَاس (و قیس) ۵ قَاس (و قسو)

۵ قَاوَان (و قیشانی) ۵ قَاس (و قصص) ۵ قَاس (و قصو)

۵ قَاوُص (و الجح فواصین) : حجاز العمل تحت سطح الماء

۵ قَاض (و قاضی) ۵ قَاض (و قاضی) ۵ قَاض (و قاضی)

۵ قَاوَلَة (و قتل) ۵ قَاوَلَة (و قتل) ۵ قَاوَل (و قتل)

۵ قَاوَلَة (و قتل) ۵ قَاوَل (و قتل) ۵ قَاوَل (و قتل)

۵ قَالِب (و قلب) ۵ قَالِش (و قلس) ۵ قَام (و قوم)

۵ قَامِر (و قمر) ۵ قَامَة (و قوم) ۵ قَامُوس (و قس)

۵ قَاوِر (و قنو) ۵ قَاوِن (و قن) ۵ قَاوِم (و قوم)

۵ قَاوِن (و قن) ۵ قَاوِن (و قن) ۵ قَاوِن (و قن)

۵ قَاوِن (و قن) ۵ قَاوِن (و قن) ۵ قَاوِن (و قن)

۵ قَاب (و قیب) ۵ قَبَا (و قبو)

۵ قَبَب: قَب: بَنَى قُبْطَة گنبد ساخت، گنبد زد .

—: حَدَب برآمده کرد، ماهی پشت کرد .

۵ قَب: ۲: ارفع سر زد، بالارفت .

—: اَقْب: قطع برید .

قَب الدولاب (العجلة) : وسطه —

نوبی چرخ، محور .

—: الدولاب: التنبیجری فی الهور محوردان .

—: المیزان: القاعه التي تخلق بها كفتاه شاهین ناز واهل

—: المیزان: ذراه الموزج کتّه ناز و کپه .

قَب: اصل الدنسیب دیبلجه .

قَبَان (و قبن) ۵ قَبَان .

قَبَة: سقف مستدیر مقعر گنبد .

—: الاسلام: مدینه البصره شهر بصره .

—: الشهاده: حبه الاجشاع (عند اليهود)

—: الجرس: برج ناطوس .

—: الب: الزرقاه گنبد کبود، آسمان .

• قَبَسَ. اقْتَبَسَ منه النار أنشروا.

— الحقی لبکرد، شب از دیگری با وسایت کرد.

— العلم آموخت، فراگرفت.

• اقْبَسَ^۲ هبارة: نقلها ذکر کرد، نقل کرد.

قَبَسَ: اصل بنهاد، سرچشم.

قَبَسَ. مَقْبَسٌ: جنوة کلاش، نیم سوز، آتش باره.

• اقْبَاسَ نقل، ذکر.

• علامه ال (هذه [هـ هـ]) ثمانية اقباس [هـ هـ]

• قَبَسَ: تناول بأطراف الأصابع نیشکان گرفت.

قُبْصَة تشوق مثلاً باشد و انگشتان انقبه برداشتن.

• قَبَسَ الذي، و عليه و به گزین، محکم نگاه داشت.

— قَبَسَ: قَلَسَ بهم نشود، جمع کرد، فشار داد.

— البطن خشکی آورد، بیوست داد.

— الصدر اسرد، دلنک کرد.

— المال در یافت کرد.

— عليه: اقی قبض دستگیر کرد، گرفتار کرد.

— عن الشيء: امتنع عن اسامی و کرد، رها کرد.

قَبَسَ المالَ فلاناً: پرداخت، کار سازید کرد.

تَقَبَّضَ. انْقَبَضَ: تقلَّص جمع شد، منقبض شد.

— البطن شکم گرفت، بیوست پیدا کرد.

• انقبض صدره: اسفرد شد، تنگین گردید.

— المال نفد شد، در یافت گردید.

قَبَسَ: مَسَكَ چنگ، گرفتاری.

— تقلَّص جمع شد.

— البطن: اساك شکم گرفتگی، بیوست.

— المال در یافت بود، در یافت.

• يوم الـ (قبض الاجور) روز پرداخت مزه.

قُبْصَة: مَسْكَة چنگ.

— يله الكف مشت پر.

— اليد: جمع اليد مشت، ضربه.

قُبْصَة^۲: مَقْبَضُ دَسَه.

— السيف والخنجر دسه نشین خنجر.

— المرات: الخزء الذي يحكه المرات.

• دسكوه كاوا من.

• في قبضته: في ملكه در دست او.

• في قبضة يده: تحت سلطه دوزم بغوذ، زیر نگین او.

• قابض: مُتَسَلِّم گزیده، دریافت کننده.

— على: مایک نگه دار، سلط.

— دوا: قابض داروی قابض.

— يحكه البطن بیوست آورد.

— الارواح عزرا بیل، فرشته مرگ.

• انقباض: تقلَّص جمع شد.

— البطن بیوست.

— الصدر دلنکی، گرفتگی خاطر.

• مَقْبَضُ^۲: مَقْبَضُ قُبْصَة دَسَه.

• مُنْقَبِضٌ: مُنْقَبِضٌ جمع شد، گرفته.

— الصدر: مقبوض اسفرد، بگر.

• مَقْبُوضٌ^۲: مستلم دریافت شد.

— عليه گرفتار، تحت توفیق.

• قَبَطَ وجهه: قَطَبَ انم کرد، گوی بر چین انداخت.

قُبْطَ، اقْبَاطَ: تَعَارَى مصرَ سبجان مصر.

قَبَطَ: واحد الاقباط قبطی.

— : مسوب الى الاقباط (او اللغة القبطية) وابنه بر قبطی ها.

قَبُوطٌ: جُنْدُب ملخ.

قَبُوطٌ: جُنْدُب ملخ.

• قَبْطَانٌ: قَبْطَانٌ ناخدا می کشی.

• قَبَعَ الخنزير والفيل: صَوَّتَ خُوكَ و فیل نره کشیدند.

— الرجل: صاح دادند، فریاد زد.

— القنفذ: أَمْسَأله خوردا پیچید، جمع کرد.

— في بيته او مكانه در کجی خانه اش خزید، در گوشه ای نشست.

— ي: تَزَع: قَلَعَ کشید، بیرون آورد.

— ج: جَرَعَ سر کشید.

• قَبَعَ البشاء: فأسه الصغيرة لُبْشَه دم دستی بتا.

قُبْعٌ: بون شیپور.

تقابل الرجال ملاقات کردند، برخورد کردند.

اِسْتَقْبَلَ : لاقى پذیرا کرد.

— : واجه دربرداشت.

قَبِلَ كَذَا : ضد، بده پیشان.

— ذك . قَبِلْتَنِي پیشتر، سابقاً.

من — قَبِيلاً : سابقاً پیش ازین.

من ذي — از پیش.

تابع ماقبله (في الحساب) تابع ماقبل خود.

قَبِلَ : مقدرة طاقه نیرو، توانائی.

لي — دين او بمن بدهكاراست.

انائي من — ابني از طرف پدر آمد.

قَبِلَ : ضد مؤخر پیش، جلو، نخستین.

قَبِلَ : حَوْل متقابل لوجی، چپ چپشی.

قُبْلَة : بوسه يك بوسه.

قِبَاةُ الْمُسْلِمِي قِبْلَةُ نمازگذار، خانه کعبه.

— الانتظار مورد توجه عموم.

— مشكاة نورنگی در دیوار طاقچه.

قَبِيلِي : جهة الجنوب سمت جنوب.

— : جنوبي جنوبی.

الوجه الك : صعيد مصر مصر علیا.

قِبَالَة : تجاه پیش، دربر، در برابر.

قِبَالَة : مسئولية شهادت، مسئولیت.

— : عقد. اتفاق قرارداد، موافقت نامه.

قِبَالَة : صناعة التوليد فن تولید، مامائی.

قَبُول : ضد رفض پذیرش، اجازه دخول.

— : رضی رضایت موافقت.

— : اخذ دریافت، قبول.

— : استعداد تمایل، توجه.

— : ترحاب خوشامد، حسن استقبال.

— : اقبال. پذیر خوشبینی، آسایش، سعادت.

قُبْعَة : بُرْطِيَّة (النظر بر بصره) کلاه بزرگ.

بائع او صانع القبعات للرجال كلاه فروش با کلاه دوز مردانه.

قُبْعَاء : قُبْعَاءُ كِلَاءُ فَرْشِ بَا كلاه دوز خانه.

قُبْقَاب : خندا، خشی کش دم پانی چوب.

۵ — الْمَرْمَلَة : اِباضَة (الشراب) کفش اسکی بازی.

— الرخفة او الترحل چوب خج بازی.

۵ قُبْعَب : انتفع وارفع باور کرد، شک داد.

۵ قَبِلَ . قَبِلَ : اخذ قبول کرد، دریافت کرد.

— الكلام : صدقه باور کرد، تصدیق کرد.

— الامر : رضی به پیشنهاد پذیرفت.

— الامر والكلام : اذعن له اطاعت کرد، من مدد داد.

— قَبِلَ : ضمن ضمانت کرد، نهاد کرد.

قَبِلَ ۲ . اَقْبَلَ الوقت وقت نزدیک شد.

اقبل ۲ اليه : اتي وارد شد، آمد.

— على الامر دست زد، دست بکار شد.

— الحصول : کثر محصول زراعتی فراوان شد.

— الت الارض : زمین محصول زیاد شد.

— الت عليه الدنيا دنیا باور کرد، خوشبخت شد.

قَبِلَ : باس بوسید.

۵ — : سار جنوباً بطرف جنوب رفت.

قَابِلَ : واجه دربرداشت.

— : كان امامه روی او بود.

— : لاقى برخورد کرد، مواجه شد.

— : كذا بكذا : مارچه به لوری وجه در چپ و با صفا بکردن المائل او التخالف سهواً مغالطه کرد.

— : الفعل بـ مثله معامله بمثل کرد.

— : الت بالسر : بدی را بدی باسخ داد.

اِقْتَبَلَ : رجع من شر الى خير . اَقْتَبَ راه رفتن از خیر به شر.

— : اخذ پذیرفت، قبول کرد.

— : استجاب اجابت کرد، قبول کرد.

قَبِيل : ضامن : پابندان ، کنبل ، منهد .
 من — کذا برسپیل ، بطریق ...
 من هذا الـ : مثل هذا مانند این ، بدینسان .
 من هذا الـ (المخصوص) نسبت باین .
 قَبِيلَة : عشیره طایفه ، اهل ، شهر .
 — (فی تصنیف الاحیاء) نژاد ، نبار .
 قَبِيلِيّ : عشیری طایفه ای ، قبیله ای .
 قَابِل : ضد راضی پذیرنده ، قبول کننده .
 — قادم . آتیه آینده ، دیگر ، بعد .
 — ان بکون او بصیر بودی ، شدی باگردیدنی .
 — لکذا : عرَضَة له مستعد .
 — مَوْلِد مُنْقَض فابلگی .
 — قَابِلَة : وِیَاه ، ظرف ، مخزن .
 قَابِلَة ۲ : مَوْلَدَة دایه ماما ، قابله .
 قَابِلِيَّة : استعداد آمادگی ، استعداد .
 — مِثْل نَمَال ، نُوْجِه .
 — نِسْبَة اَشْهَاء .
 — النَّاتِر حَسَبَت .
 اِقْبَال : سَجِي ، ورود ، ظهور .
 — اِنْتِرَاب نزدیک ، وسوسه .
 — یُسْر خوشبینی ، آسایش .
 — رَوَاج : مَطْلَب ، خواستاری ، داشتن طالب زیاد .
 — رَاجِح : مطلوب دلای خواستار زیاد .
 اَنْبَالاً وادباراً : جِئَة وذهوباً } از اینجا بآفتاب
 واز اینجا باینجا .
 اِسْتِقْبَال : لقاء پذیرائی .
 — مقابله بین جریم سماوین ثغابل درشاره .
 — الاعتدالین : مبادرة تقديم اعتدالین .
 — مستقبل : غیر الماضي والحاضر آینده .
 عُرْفَة الـ : فالارپذیران .
 یوم الـ : روزپذیران .
 مُقْبِل : قادم . آتیه آینده ، دیگر .
 الشهر الـ : ماه آینده ، ماه دیگر .

مَقْبُول : قُبُل پذیرفته ، قبول شده .
 — یُقْبَل پذیرفتنی ، قابل قبول .
 — مرضی پسندیده ، رضایت بخش .
 — مقبول مناسب ، عادلانه .
 عُدُو — عذرپذیرفتنی ، موثقه .
 مُقَابِل : امام ، تجاه روبروی ، جلو .
 — بَدَل بجای ، در عوض .
 — عَوْض پاداش ، تلافی .
 — الوفاء (فی الحقوق) مواظب قرارداد ، شرایط قرارداد .
 فی — ذلک در برابر ، بعوض .
 مُقَابَلَة : ملاقات دیدار .
 — ممارِضة مطایفه ، سنجش .
 تَفْرِج الـ : تفریح جانوران .
 مُقْتَبِل الشباب آغاز جوانی ، بهار زندگی .
 مُسْتَقْبَل : واجبه سرور ، نعمت جلو .
 مُسْتَقْبِل : الزمن بعد الحاضر زمان آینده .
 قَبْن : وزن بالقبتان بافغان کشید .

۵ — وزن بالید سنجید ، بادست بک دستگیر کردیم
 قَبَّان : میزان القسانی قبان .

قِبَانَة : اجرة الوزن قبانلاری .

— عمل القسانی قباندار .

قَبَّانِي : مقبَن ترازودار .

قَبْنة (فی قب) گنبد .

قَبْو : سلف معنود الباء طاقضه .

۵ قَبْوَة : قَبْو صغیر زیرین کعبه .

قَبَا السَّقْف : عقده طاق ضربی زد .

— قَوْس طاق قوسی زد .

قَبَاء : ثوب خارجی جامه درونی .

قَبَاء : مسافة . قاب . مقدار فاصله ، مسافت .

• قَنْبٌ : قَنْبٌ رَحْلُ الدَّابَّةِ بِلَانٍ ، جِهَازٌ .

۵ - : حُدْبَةُ الظَّهْرِ خَبْدُكَ پِشْت ، نُوْزِ .

۵ مغوب : اَدَبٌ خَبْدُكَ پِشْت ، نُوْزِ
• قَنْتٌ : قَتَّ الْكَلَامَ غَلَطَ مَبْرُكِرْد .

قَنْتٌ ۲ : كَذَبَ سَمَنَ دُرُوغَ كَفْت .

— : قَلَّ كَثُرْد ، كَاسَتْ .

• اِقْتَتَّ : اسْتَأْصَلَ وَشَبَّ كَرْد ، اَزْبَجِ دُرُوْد .

• قَنَاتٌ : وَاثِرٌ بَرْدِزَان ، مَبْگُو ، نَهْمَ زَن .

• قَنْتَةٌ : قِنَاءٌ ، قَنُوسُ خَبَارِ چَنْبَر .

• قَنْدَ الْقَنَادَ : خَارُو خَاشَا لَو اَخِرْدِرْد .

• قَنْدَ : نَبَاتٌ لَهُ شَوْكٌ صَابُ خَارِ مَغْبِلَان .
• قَنْرَ وَقَنْرَ : اَقْتَرَّ عَلَى عِبَلِهِ (بِرَزَن دِجَهَه خُودِ صَحْه كِهِي كَرْد ، خَشْت كَرْد) .

• اَقْتَرَّ ۲ : قَلَّ ، مَالُهُ نَفِيشْد ، بِي چِزِ شَد .

• قَنْرٌ : نَقْتِيرِ پِشِي ، شَكِ چِشِي ، لَنَاسَك .

• قَنْتِيرٌ : ۵ مِسَارٌ بِي طَائِفَةِ مَلِكِ بَخ .

• قَانَرٌ : مُقْتَرٌ مَجْهَلٌ ، نَكِ نَظَرٌ ، خَبَسٌ .

• قَنْتَلٌ : اَمَانَتٌ ، جَانِ گِرَفْت .

— : اَعْدَمَ اَعْدَامَ كَرْد .

— : قَنْتَكَ بَه بَنَاهُو كَشْت .

— : الْجُوعُ وَالْبَرْدُ (مَثَلًا) گِرَسَنگِي وَتَشَكِّي رَا مَرُوشَانْد .

— : الْحَرَّةُ : مَرْجَبَاهُ ، نُوْشَا بَه رَا بَابَ مَطْلُوطِ كَرْد .

— : الْوَقْتُ : وَفْتُ رَا پِشُودَه گِذَرَانْد .

— : نَفْسُهُ : اَنْفَعَرُ خُورَكَشِي كَرْد .

• قَانَلٌ : فَلَانًا جَنْگِید ، تَبِرْدِ كَرْد .

• قَالَهُ اَللهُ : خُدَا مَرُگِش رَهْد .

• قَاتَلُوا : اِقْتَتَلُوا بَا يَكْهَكْ بَگَرِ جَنْگِیدَنْد ، دَسْتُ وَبِجَهِي زَمِ كَرُونْد .

• اسْتَقْتَلٌ : مَرَمَنَ نَفْسَهُ مَرَمَنَ { جَانِ خُودِ رَا دَرِ كَفْتِ مَهَاد ، بَرِ پِشُوَا زِ مَرْدِ رُوْفُ } .

— : (فِي الْمَرَاكِ مَثَلًا) بِي جَانِ زُوْد ، اَزِ رُوِي نُوْصِيْدِي جَنْگِید .

• قَنْتَلٌ : اَعْدَامُ الْحَيَاةِ خُونِ رِزِي ، اَدَمَ كَشِي .

— : قَنْتَكَ : اَفْغَالِ اَدَمَ كَشِي بَنَاهُو .

— : تَحَدُّو اَوْ مَعْدِي اَدَمَ كَشِي عَدِي .

— : بَلَا تَمَشُدُ (اَوْ خَطَا) مَثَلِ عَبْرَةِ عَدِي .

— : الدَّانَتْ : اَنْتَحَلَرُ خُورَكَشِي .

— : الْاِطْطَالُ مَجْهَدُ كَشِي ، نُوْزَارَكَشِي .

— : الْمَلِكُ شَاةُ كَشِي .

— : الْوَالِدُ پِدَرَكَشِي .

• قَيْتَلٌ : عَدُوٌّ لِدُوْدِ دَشْمَنِ خُونِ .

• قَيْتَالٌ : مَرْمَرَكَةُ جَنْكِ ، زُوْدِ خُودِ ، كَشْمَكَشِي .

— : حَرَبٌ پِشْكَارِ خُونِ بَن ، نَبِرْد .

• قَيْتَالٌ : قَتُولُ كَشْدَه ، مَرْدِ اَدَمَ .

• قَيْتِيلٌ : مَقْتُولُ كَشْنَه .

• قَاتِلُ كَشْدَه .

— : مِمَّتِ مَرْدِ اَدَمَ ، كَشْدَه .

— : مَنَمَشْدُ خُورِزِ ، اَدَمَ كَشِي .

— : الْحَقَرَاتُ كَشْدَه حَشَوَاتُ .

• مَقْتَلٌ : عَضُو حَيَوِي عَضُو جَانِ .

• مَقْتَلٌ : مَجْرُبٌ سَاكَشْدَه ، وَرِزِيَه .

• مَقْتَلٌ : مَوْضِعُ الْاِقْتِتَالِ صَحْنَه نَبِرْد ، مَبْدَانِ كَارِزَار .

• مُقَانِلُ جَنْگِیو ، سَلْحُودُ ، جَنْگِیدَه .

• مُسْتَقْتِلُ دَسْتُ اَزِ جَانِ شُدَه ، نُوْپِید .

• قَسَمَ النَّبَا : اَرْتَقَ گِرْدِ دَاوُودِ بَرِ طَاسَتْ .

• قَسَمٌ : ۵ سَوْدُ سَبَاهِ كَرْد .

• اِقْسَمَ : اَسْوَدُ سَبَاهِ گِرْدِید ، سَبَاهِ شَد .

• قُسْمَةٌ ، قُسْمَةٌ : قَسَامُ نَارِ بَكِي ، نَبِرْگِي ، نَارِي .

— : سَوَادُ سَبَاهِي .

• قَاتِمٌ : مَظْلَمُ نَبِرْد ، نَارِ گِرْفَنَه .

• اسود — : قِرْگُون .

• ظلام — : نِیُوْوَتَار .

مُقَدَّر: قوي، توانا، زورمند، نیرومند.

— غنی، دارا، توانگر، دولتمند.

رجل — آدم توانا.

قدّس: کان طاهر، او قدیس، پالوده، پارسا بود.

قدّس: جمله مقدّساً تقدیس کرد، تطهیر کرد.

— کسّی تبرک کرد، اهدا کرد، اختصاص داد.

— بختد، بزرگ خواند، تکریم کرد.

— البتّه: جمله من تقدّیدین مرید را درود بیت مقدّس افروزد.

۵ — الکاهن: اقام القدّاس آنهن عشا ربّانی بجا آورد.

قدّس: مکان مقدّس، حرم، جایگاه مقدّس.

— القدّاس: قدّس الاقدّاس.

ال: بیت المقدّس، اورشلیم، اورشلیم.

روح ال: روح القدس.

قدّاس: صلاة القدّاس نماز عشاء ربّانی.

بدله ال: حائز مخصوص که هنگام نماز.

عشاء ربّانی میبندد.

قدّاسة پائی، بر عهدگاری.

— الطاران (تلا): جناب کتیش بزرگ.

— الحبر الاعظم مقام مقدّس پاپ (پیشروی مذهب کاتولیک).

قدّوس: قدّیس: طاهر، پاک، مقدّس.

ال: الله، بکن از نامهای خداوند متعال.

قدّیس: ولی، پیر، مقدّس.

قدّوس: طاووس بحری.

پن نوع مرغابی بزرگ در دریاها و تنگه ها.

۵ — الساقیه: محصور، دلوچاه آب، سطل.

۶ — الطاحونة: خست، نادران آسمان.

تقدّیس: تطهیر، پاک سازی.

— الشی: جمله مقدّساً مقدّس شادی.

— تکریم، تفضیل.

قدّس: مکان مقدّس، جایگاه مقدّس، حرم.

بیت ال: اورشلیم.

مقدّس: مقدّس منزّه.

— ظاهر، پاک.

الارض ال: فلسطین، سرزمین مقدّس فلسطین.

البيت المقدّس اورشلیم.

السر ال: شاعروین، عشاء ربّانی.

الكتاب ال: نوزاد، وایجل: کتاب مقدّس.

۵ مقدّس: حاج نصرانی حاج مسیحی.

قدیم: ائی، جاء، آمد، وارد شد.

— ماد، بازگشت.

قدّم: صار قدماً کهنه شد، فرسوده شد.

قدّم: ضدّ آخر پیش افتاد، جلورفت.

— آورد، ذکر، ذکر کرد، ابراز کرد، دلیل آورد.

— رقی: رقی داد، رفیع داد.

— اعطی او اهدی شادون داد، پیشکش داد.

— احضر آورد، اقامه کرد.

— رفع الیه تسلیم کرد، داد.

— رأیاً نظیر داد، اظهار عقیده کرد.

— طلباً او شکوی درخواست داد، باشکایت کرد.

— خدمت انجام داد، خدمت کرد.

— شخصاً ال آخر شخصی را بدگری معرفی کرد.

— شخصاً للمعاکة بدادگاه کشاند.

— التانی: تبرک و شاد باش گفت.

— عرضاً: عرضه، پیشنهاد داد، عرضه داشت.

— علی سواه او را بدگری ترجیح داد، برتری داد.

— ثمناً: عرضه، قیمت داد.

— الثمن: دهنه، مقدّم، پیشکش پرداخت.

— استغاثه: استغاثه داد، نگاره گیری کرد.

— له: کننا: امدّه، به برایش تهیه کرد، آماده کرد.

— الساعة: ساعت، راجلورید.

— الساعة: ساعت، یکساعت، جلورید.

— الساعة: ساعت، جلواست، تندکار میبندد.

— یُقدّم رجلاً و یؤخّر آخری دودلاست، مرتفع است.

قَدَمَ. أَقْدَمَ عَلَى: اِخْتَرَأُ جَرَأْتُكَرْد. جَرَأْتُكَرْد.

— عَلَى الْأَسْرِ: بَاغَزْتُ اِفْلَامُكَرْد.

— عَلَى الْعَمَلِ: دَسْتُ بَكَارَشْد.

قَدَمَ. تَقَدَّمَ الْقَوْمُ: جُلُوزْتُ، پِشِ گَرَفْتُ، سِفْتُ جِثْ

تَقَدَّمَ؟: حَتَّه تَأَخَّرَ پِشِ رَفْتُ، جُلُوزْتُ، جُلُوزَانْد.

— اِسْتَقْدَمَ: اِدَامَه دَاد.

— سَارَ إِلَى الْأَمَامِ: پِشَا پِشِ رَفْتُ، جُلُوزْتُ.

— نَجَحَ: رَسَنگَارَشْد، کَامِیَابِ شَد.

— تَحَمَّسَ: بَهْیُزَشْد، بَهْیُودِ بَافْتُ.

— عَلَى: سَبَقَ. فَاقَ: پِشَا اِفَاد، بَرْزِی جِثْ.

— بَيْنَ يَدَيْهِ: حُضُودِ بَافْتُ، بَارِ بَافْتُ.

— اِسْتَقْدَمَ: طَلَبَ حُضُورَهُ احْضَارُكَرْد. فَرَاخَوَانْد.

قَدَمَ: وَرَجُلَ بِهَا.

— خَطْوَةَ كَامِ.

— رِبْدَاسِ اِلَكْبَزِي، طَهَارَةُ: ۴۷۹ و ۳۰ سَنَبِیْتَرِ بَاوَمِیَاسِ

ذَ: — شُجَاعُ دَلِیْرِ، خُزَسْ، جِیَالَه. اَنَازَه اِنکَلِیْسِ مَعَادِلَ طَهَارَتِ (بَازِ).

عَلَى: — وَسَاقِ سِرْبَلِ، فَاوَرِجَمَرُکُ، آسَارَه.

عِلَاجِ (اَوْ طَبِّ) الْاِقْدَامِ: مَسَاجِدَ دَسْتُ دِیَا.

عِلَاجِ الْاِقْدَامِ وَالْاِیْدِی: عِلَاجِ پِشِه رَآسَاسِ دَسْتُ دِیَا.

قَدَمَةُ الْفَتَسَمِ: الشَّاعِ تَقَدَّمَ الْقَطْعِیْعِ: کُوفَسْدِ پِشَا مَنَکِ.

۵ — سِفْتُ (فِي الْمَارِ) اِنَازَه.

۵ — الصُّوْدُ: بَاہِ سَتُون، تَرَسْتُون.

قَدَمِيَّةٌ: ج. اَجْرَةُ الطَّيِّبِ وَالْهَامِي وَالْكَامِنِ: بَاہِ مَرِزِشْکِ، دِکَلِ دَاوَرِگَزِی وَکَنْشِشْ.

قَدَمَ: حَتَّه حَمَدَانَه کَهَنگِی.

— حَقَاقَه: بَاسَنَی، اَزِ رُوزْگَارَانِ گَزَشْنَه.

— قَدَمَ: قُدَمَه عَصَرِ هَا یِ گَزَشْنَه اَزِمَانِ هَا یِ پِشِیْن.

مُسْتَدِ الْقَدَمِ: اَزِ رُوزْگَارَانِ قَدَمِ، اَزِ رُوزِ هَا یِ بَاسَنَی.

قَدَمَ. قُدَمَ: شُجَاعُ دَلِیْرِ.

— اَلْخِصِي لِلْاِمَامِ: بِيَاکِي رَنْزَسْ، پِشِ رُوزِ.

قَدَمَ: حَتَّه الْعَلْفِ پِشِ، جُلُوزْ، نَمُتْ جُلُوزْ.

— حَتَّه بِيَدِ پِشِ.

— رِجَاهُ: اِمَامَ رُوزِ رُوزِ جُلُوزْ.

قَدُومٌ: تَجْمِي. حُضُورُ وِرُودِ، اَمَدَن.

قَدُومُ الدَّجَّارِ: تِشَه نَجَارِی.

— مَقْدَامُ: جَرِي طَه پَرْدَل، بِي پَرْدَل.

قَدِيمٌ: حَتَّه جَدِيدِ کَهَنَه، فَرُوسَه.

— حَقِيقَ: دَرْبَنَه، بَاسَنَی.

— سَابِقُ: پِشِیْن، مَخْسَتِیْن، اَوَّلِ.

اَلْ: اَلْاَوَّلِ. اَلله: خُدَا یِ اَزَلِ وَايَدِی.

فِي اَلْ: قَدِيمًا: دُرُوزْگَارَانِ کَهَنَ، اَزِ زَمَانِ هَا یِ دُرُوزْدَانِ.

قَدِيمًا: مَنَدَرُ مَنَ: اَمِيدِ اَزِمَدَتِ هَا پِشِ.

قَادِمٌ: اَتَرِ. مُقْبِلُ: حَاوِیَرِ آيِنْدَه، تَمَانِ وَايَدِ.

الشَّهَرِ: اَلْ: مَاءِ آيِنْدَه.

قَوَادِمُ الطَّيْرِ: رِیَا دِیْشِ جَنَابِ.

شَاهِ پَرِیْدَنگَارَانِ.

أَقْدَمُ: اَتَرِ قَدِيمًا کَهَنَرِ.

— اَحَقُّ: نَدِیْ رِ.

— مَرَكَزَا أَوْ مَقَامًا: کَارِ سَنَدَارَشْد، سَابِقَه دَاوَرِ.

الْاَقْدَمُونَ: اَلْقَدَمَاءُ: پِشِیْنِیَانِ، مَرْدَمَانِ پِشِیْنِ.

أَقْدَمِيَّةٌ (فِي الْعَرِ اَوَّلِ الْمَرَكَزِ): بَرْزِگَزِی، بَالَاوَنگِی، نَمِشْ.

اِقْدَامٌ: بِسَآلَه وَجْهَتَه دَلِیْرِ، نَهَقْدِ، دَلِ بَدِیَا زَنِی.

تَقَدَّمَ: حَتَّه تَأَخَّرَ سَبَقْتُ، پِشِ رُوزِ.

— اَسْبَقِيَّةٌ: پِشِی دَاشْتَن.

— نَجَاحُ: کَامِیَا ب.

تَقْدِمَةٌ: حَتَّه پِشِ کَشِ، نَحْفَه.

— تَحْكَرِسَ: اِرْهَادَه، اَخْصَاصِ، اَهْدَا.

— قُرْبَانِ نِیَازِ، قُرْبَانِ.

— (زَيْتٌ وَغَرِ): تَسْكِيَّةٌ: پِشِ کَشِ شَرَابِ وِرُوزِشْ مَنَدَ.

خُبْرُ اَلْ: نَانِ عَشَاءِ رَا بَکِي.

تَقْدِيمٌ: حَتَّه تَأَخَّرَ پِشِ اِنْدَازِی.

— اِرْهَادَه: پِشِ کَشِ، تَقْدِیْمِ.

— تَعْرِیْفُ: مَعْرِی.

تَقَادُمُ الْعَمَلِ: قِدَمَ دِرَبْنِی. کهنگی.

- مَرُورُ زَمَنٍ (مُسْقَطُ الْحَقِّ) مَرُورِزَمَان، مَسْقَطُ مُكْصِبٍ (لِلْمَلِكِ أَوْ الْحَقِّ) (مَالِکَتِ دَرِیْبَهٔ نَهْزَتِ بِلَا) (مَعَارِض، هُنَ دِرَبْنِی).

تَقَادُصِي مَرُورِزَمَان.

مَقْدُم: قَدُوم. مَجِي. وِرُود.

مُقَدِّم، مَقْدَم: ضِدَّ مُؤَخَّرٍ نَحْتِ جُلُو، جُلُو.

- السَّيْنَةُ: حَبِيزُوم، بَرُوَّة (بِرَكْنِي) (رَمَاقُ نَقِي) مُقَدِّم: الَّذِي يَقْدُم رَهْنَدَه، بِمَحْشَدَه. - (الْجَمْعُ مَقْدُمُونَ): دَلَالِطَام، عَقْدِي سَرْمَنَك دُو.

د- عُشَال: وَجِیْن سَرَاكَر، مَبَاشَر.

د- السَّطَاء: بِشَنَاهِاد رَهْنَدَه.

مُقَدَّمَا: پَدِش پِش، نَبَلَا.

مُقَدِّرَمَه، مُقَدِّرَمَه: صَدْر. جِهَةٌ تَحْتِ جُلُو، سَرِیْسَه.

- الْمِشْطُ عَلَایَه: بِاسْدَار، پِش لَشَكِر.

- الْكَتَابُ: فَاتِحَةٌ بِشِکْنَاثَر، دِیَا جِه.

- مَطْلُوبَةٌ: صَفْرَى وَكُرَى (دَرِیْعَم مَطْلُوق).

ال- وَالنَّجِیَّة: مَقْدَمَه وَنَجِیَّه.

مِقْدَام: دَلِیر، بِيَاك، دِي پَرْدَا.

مُقَدِّم: ضِدَّ مُتَأَخَّرٍ بِشِرْفَتَه، پِش اَنَاوَه.

- فِي الْمَعْرِ السَّخُورَه، پِیَر.

- نَاجِیج: پِشِر، مَعْرِق.

- مَتَحَسِّن: دِرْحَالِ بَهْوَی، بَهْزَرِی.

- أَمَامِي: جُلُو، پِش.

ال- الْأَمَامِي: بِشَا پِش.

ال- ذِكْرَه: پِش كَفْتَه شَدَه.

قِدْوَه: وَتَالِ بَغْتَدِي سَرِشَن، نَمُونَه.

قَدَا، قَدِي الطَّام: طَالِبُ طَعْمُ خُورَاكِ خُوش مَزَهْ بُوَد.

إِقْتَدَى بِه پِیروى كَرْد، تَقْلِيد كَرْد.

إِقْتِدَاء پِیروى، تَقْلِيد، دَبَالَه رَوِی.

قَدِي: طَبِيبُ الْعَقْمِ خُوش مَزَهْ.

قَذَال (فِي قَذَل) * قَذَاهُ (فِي قَذِي)

قَذَر: كَانَتْ سَخَا كَتِيف بُوَد، نَابَاك بُوَد، چَرَلِین بُوَد.

قَذَر پَرَك كَرْد، آوَرْد، نَابَاك كَرْد.

إِسْتَقْدَر: نَابَاك دَانَسْتُ، پِلِيد دَانَسْتُ.

قَذَر: وَتَخَ جَرَك، ثَخَانَت.

- قَذَارَه پِلِيدى، چَرَكِئى، آوَرَك.

قَذَر نَابَاك كَتِيف.

قَذُور، قَاذُور: قَبُوف نَاظِك نَارِجِی الطَّيِّف مَزَلِج.

قَذَفَ الْعَيَّ: وَبِزِ رَمَى بِه اِنْدَاخْتُ، پَرْت كَرْد.

- أَخْرَجَ بِيْرُونَ اِنْدَاخْتُ، دَفْع كَرْد.

- قَاه: قِي كَرْد، بِالَا آوَرْد.

- الرَّجُلُ فِي حَقِّهِ رِسَاوَكَرْد، اِنْتَرَا زَد.

- بَقْدَبَهٔ سِلَاح رِيت كَرْد: شَلِيلَت كَرْد.

- (بِ حَقِّهِ) بِالْفُسْرِ: فَضَحَه مِجُونَامَه چَاپ كَرْد، رِسَاوَكَرْد.

- د- قَذَفَ: جَذَفَ پَارُوز.

قَقَاذُفُوا: جِيَان مَه اَنَا نَسَد، چُوب وَسَلَك مِزَلِج مِز پَرَاپ كَرْدَنَد.

- النَّشَامُ: فُخْش وَنَا سَرَا بِيَكْدِي كَرْدَانَد.

تَقَاذِفَةُ الْأَمْوَاجِ: دَسْتِخُوشِ امُوجِ رِيَا شَد.

قَذَفَ: رَمَى پَرْتَاب.

- أَخْرَجَ بِيْرُونَ رِيزِی، دَفْع.

- سَبَّ: نَا سَرَا، دَشَام، بَد زَبَانِی.

- قَلَنِي: بِالْفُسْرِ: مِجُونَامَه.

- تَقَذِيفُ: تَقْذِيفُ پَارُوزِی.

قَذَفِي: رِسَاوَكَنْدَه، اِنْتَرَا مِيز.

قَاذِفَةُ اللَّهْبِ: آتَشِ اَنَكْن، آتَشَا رَضَدَه وَهَائِی.

قَذِيْبَهٔ: مَقْدُوفُ خَبَارَه، كُغُولَه.

مَقْدَف: مَقْدَاف پَارُو، پَارُو كَرْمِی.

بَيْتُ ال-: اَشْكُرْمَه جَابَانْد، پَارُو كَرْمِی.

دَقْدَل: عَجِيب نَقِیصَه، كَاسَتِی.

قَذَال: مَا بَيْنَ الْأَذْنَيْنِ مِنْ مُؤَخَّرِ الرَّأْسِ هَسَر.

قَذَالِي: دَابَسَلَه پِش سَر.

هَقْدَى. أَقْدَى قَيْتَه خاربش انداخت .

قَدَى. قَذَاهُ خَار. ذره گرد و غبار .

— فی النِّینَ لك در چشم .

يَنْفِي عَلَى الْقَدَى برخورد هموار کرد ، بر روی کرد .

هَقَر (فی فرد) بسیار شد .

نَقَرَأ : طَالَعَ خواند ، بررسی کرد .

— تَلَا از بر خواند .

— عَلَيْهِ الدَّرْسُ درس داد (از حفظ یا از روی کتاب) .

— الْيَلَمُ عَلَى آخُوخت ، آژاموزگار فرما گرفت .

— عَلَيْهِ السَّلَامُ } حَيَّاهُ درو گفت . سلام کرد .
أَفْرَأَهُ السَّلَامُ

— هَقَرَأ : جَهْلُهُ يَفْرَأ خواندن را یاد داد .

إِسْتَفْرَأَ الْأَمْرَ واری کرد ، بازجو کرد .

— فُلَانًا الْكِتَابَ تفحاض خواندن از دیگری کرد .

قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ : مُطَاعَةٌ بررسی ، بدقت خواندن .

— تَلَاةُ از بر خوان .

قِرَاءَةُ : يَهُودِي مَسِيحَ يَحْرِقُهُ النَّوَارَةُ یهودی که تنها
نصی خوله را قبول دارد .

الْقُرْآنُ الشَّرِيفُ قرآن کبیر .

قَارِئُ : مُطَالِعِ خواننده .

— مُثَلِّ از حفظ خوان .

مِقْرَأُ : مُثَلِّ القِرَاءَةِ (مُتَنَزِّلُ كُوجِك ، باریک
قرآن را روی آن میگذارد) .

مَقْرُوءٌ . مَقْرِي : قَسْرِي خوانده شد .

— يُقْرَأُ خواندن ، قابل خواندن .

— واضع خوانا ، روشن .

غیر مقروء : غلط غیر خوانا .

مُقَرَّرِي الْقُرْآنِ خواننده قرآن .

هَقْرَاج (فی فرد) . هَقَرَد (فی فرد) هَقْرَاضِي (فی فرد)

هَقْرَان (فی قرن) . هَقْرَان (فی قرأ)

هَقْرُبُ : كَانْ هَقْرِيًّا نزديك بود ، باز نزدیک شد .

سَهْ وَمَنْهُ . إِقْتَرَبَ مِنْهُ باز نزدیک شد ، نزدیکتر آمد

— وَاقْتَرَبَ الْوَقْتُ وقت نزدیک شد ، فراسید .

قَرَّبَ : ادْنَى نزدیک کرد ، نزدیک آورد .

— : جَعَلَ يَقْرُبَ پیش آورد .

— : قَدَّمَ ذَبِيحَةً قربانی کرد ، فدا کرد .

— التَّوْبَانَ نِيَاكَرَد تقديم کرد .

— قَرَّبَ الْجَفَّ شَشِيرًا و غلات کرد .

— : نَاولِ القَرِيَّانِ آئینِ عشاءِ ربَّانی بر گذارد کرد .

— هَقْرَبُ : اقْتَرَبَ ، قَرَّبَ نزدیک آمد .

— هَقْرَبُ : قَارَبَ : نَاهَر در حدود .. بود ، نزدیک بود . رسید

— هَقْرَبُ : هَقْرَبُ : اِنْ اَوْشَكَ عَلَى وَرْثَتِهِ دم .

قَارَبَ : دَانِي نزدیک بود ، در حدود ... رسید .

أَقْرَبَتِ الْمَجْلِيَّ زَيْنَ بَارِوَارِ پامه بود .

إِسْتَفْرَبَ : رَيْنَه اسْتَبَدَّ نزدیک داشت .

— هَقْرَبُ : اَنْ مِنْ اقْرَبِ الطَّرِيقِ از نزدیکترین راه آمد ، میان بر کرد

تَقَرَّبَ إِلَيْهِ : اقْتَرَبَ مِنْهُ خود را باز نزدیک کرد .

— إِلَيْهِ : حَاوِلِ نِيْلِ رِضَاهِ خواست رضایت او را جلب کند .

— : تَنَاوَلِ اقْرِبَالِ نَانِ عِشَاءِ رَبَّانِي را خورد .

تَقَارَبَ الشَّيْطَانُ نزدیک یکدیگر قرار گرفتند ، نزدیک هم شدند

قُرْبُ نزديك ، مجاورت .

بَقَرِبَ : بِالْقَرِبِ مِنْ قَرِيبٍ مِنْهُ نزدیک بود ..

هَقْرَبُ : اقْرَبَ : اقْرَبَ نزدیک

قُرْبَان : تَقْدِمة قربان ، فدای .

الْمَقْدَسُ : اَلْمَقْدَسِيَّ عِشَاءِ رَبَّانِ

عِدَّةُ الْمَقْدَسِ : عِدَّةُ الْمَقْدَسِ عِيدِ بَدَنِ عِيسَى

قِرْبَةُ الْمَاءِ : زَقِيْ مُشْكَاةً

قِرَابُ : رَحْمَةُ غِلَانِ نِيَام

— السیف والمخنجر غلات شمیر وخنیر .
— القرد (التشیل بالخرام) (قاب تباخه) بسته شده به کرند .
قَرَابَة . قُرْبَى بستکی ، خویشی ، خویشاوندی ، نسبت .
— رَحْم بستکی از طرف مادر .

— عَصَب بستکی از طرف پدر .

— الحوائج بستکی غیر مستقیم ، کلاله ای ، قرابت عرضی .
دَرَجَة القَرَابَة درجه وابستگی .

میة قَرَابَة علامه ، رابطه ، نسبت .
قَرَابَة : هیزاره بستو جل دَمَجَانَة .

قَرِيب : نیند ، بید ، نزدیک .

— : نَسَب خویش ، وابسته ، خویشاوند .

— من جهة الاب منسوب پدری .

— من جهة الام بستکی از طرف مادر .

— مُلَازِم . ۵ — لَزَم (بسته خیلی نزدیک ، خودی ،

— من درجه یقین خویشی دور .

— العهد نازه ، اخیر .

لی ال العاجل ، همین نزدیک ، بدآینده نزدیک ،

قَرِيباً . من قرب . عَصاً قَرِيب بزودی زود .

— : مُنذ عهد قَرِيب بتازگی ، اخیراً .

قَارِب : زَوْرَق ، کرجی قایق .

۵ — الناحية غرن چاشنوخ .

۵ — الزبدة غرن کوه خوری .

أَقْرَب نزدیکتر .

أَقْرَباً . أَقَارِب خویشاوندان ، نزدیکان ، بستگان .

أَقْرَب الـ نزدیکترین خویشاوندان .

تَقَرُّب شهاست زیاد ، نزدیک .

تَقَرُّباً : بالتقرب بلور تخمین ، انطودها .

— : بوجه التقرب درآن حدود .

— : نحو ذلك او ما یقرب منه کتر یا بیشتر .

تَقَرُّبِي نزدیک به صحت .

مُقَرَّب . مَقَرَبَة : طریق مختصر ، راه میان بُر .

مُقَارِب : وَسَط میانه ، تا اندازه ای .

۵ قَرَبَط : قَرَط کم داد ، خست کرد .

۵ قَرَبُوسُ السَّرَج تاش زین .

— آمای کوه دین .

— خَلْقِي قسمت عقی زین .

۵ قَرَبینة : قَدَارَة تنفک فیله ای قدیم .

۵ قَرَّت الدَّمُ : جَسَد ، نَخَسَر خون بت ، دلّه شد .

قَرِن : غیر المصل لخته خون ، دلّه .

— : دَم متعین بین النعم والمجد خون مردگی .

حیوان قَارَت : بِأَ كُلِّ شَيْءٍ حیوانی که همه چیز بخورد .

۵ قَرَحَ قَرَحَ : تَقَرَّح زخم شد ، جریحه داشت .

قَرَحَ ۲ : قَرَحَ : جَرَح زخم کرد ، برید .

إِقْتَرَحَ : اِنْجَمَل بداهه گفت ، فوری یا سرفانی گفت .

— : اِبتَدَعَ ابتکار کرد ، پدید آورد .

— رَأَى : عَرَفَ پیشهاد کرد .

— عَلِمَ کذا او بکذا سفارش داد ، دستور داد .

قَرَحَ : مُتَقَرَّح زخوار ، قرحهائی ، زخمی .

قَرَحَة زخم .

— الفِرَاش : نَاقَة زخم ناشی از خواریدن زیاد در بستر .

— زَهْرِيَّة زخم کوفت ، ماشا ، شانکر .

قَرَاح . قَرِیح : صَاف روشن ، زلال .

قَرِيحَة : قَرِيحَة دریاات ناگهانی ، کشف ضمیر .

— : قَتَلَ شعور ، هوش ، اندک .

قَارِح : مَاشِي نابه من ذی الحافر حیوانی که رشد کامل کرد .

۵ — : مُخَال مکار ، جلّه کر ، دانا ، هوشیار .

أَقْبَرَح : اِنْجَمَال حاضر جوانی ، بدیهه گوئی .

— : اِخْتَرَعَ ابتکار ، احداث .

— : رَأَى مَرُوض پیشهاد .

— : قَرَضَ رَأَى نظریه ، اظهار عقیده .

— مُعْصِرِي دانه تند، تند قابلی .

— الشَّسْ: صِبْخَه قوس خورشید .

— الشَّحْلَر: شانه عمل .

— رَاجِي القُرْس: دهنه پرت کن .

— قُرْصِي الشَّكْل: بهن کرد، دایره ماند .

— قَرَصَه بِالْأَسَابِيعِ: وامللا نیشکان .

— (النَّخْلَةُ وامللا): لَهْمَه نیش زنبور عمل دماندگان .

— : قَصْدَه نیش، گزش .

۵ — : مُخَل اهرم، دیلم .

— قُرَاص: نَبَات علی ورقه و بَرَمِ بَرَمِ گزیده .

— قَرَاصَا: آلوچه، آلو بخارا .

— : كَرَزْ كِلَاس (میوه) .

۵ قَرُوس: سَمَك ماهی خاردار .

۵ قَرُوسَه (۱۲ دسته) { دوازده دوجین .

۱۳ دسته .

— قَارِص: قُوم دودناك، گزیده .

— : نَقَرِص ۵ : ذَبَابَه لَايَمَه پشه خاك . يك نوع مگس گزیده .

۵ قَرَصَنَه: سرقة البحار و المَوَلَكات { دزدی دریایی و آثار .

— قَرَصِي: تَقْلِي، سَرَقَت آمیز .

— قُرْصَان: لَس البَحْر دزد دریایی .

— قَلَمُ القَرَاصِنَه: بَیْرَت دزدان دریایی .

۵ قَرَضُ الشَّعَر: شمر ساخت، شرگفت .

— : رِبَاعَه: مَاتْ مُرَد، تَنَاب عرش پاره شد .

— : قَصَصٌ جَد، برید .

— : الحِصَانُ الْإِبْهَامُ: کَهْگَری کرد .

۵ — : اَصْبَمَه: قَرَضَه انکشتن را جود .

— : قَرَضُ: اَكَل خرد خورد، جود، ساشید .

— : نَحَرُ: زَنَك زد، پوسید .

— : اَقْرَضَ: اَمَار و اَم داد، عار به داد .

— : اِقْرَضَ: اِسْتَعَار و اَم گرفت، قرض گرفت .

— : اِنْقَرَضَ: بَكَ ناپود شد، نیست شد، ویشه کن شد .

— مُسْتَقَر: ثابِت محکم، استوار .

— مُقَرَّر: ثابِت پابرجا، انجام یافته .

— حَقِيقَه مُقَرَّرَه: کار تمام شده، عمل انجام یافته .

— الاموال المقررة (اصطلاح حكومي) { مالیات مستقیم،

الاموال غير المقررة مالیات غیر مستقیم .

— مُقَرَّر: مُقَرَّر، مستقر .

— قَرِصُ البرد: كَلَن قَلُوساً بسیار سرد بود باشد .

— قَرِصُ، اَقْرِصُ البرد: اصابه انكشافش را سرمای حرکت کرد .

— قُرُص، قَرِيس، قَارِص: برد شدید (سرمای زننده،

سوز سرما) .

— قَرَاصِيَا: قَرَاصِيَا آوِي خَشك، آوِي بخار .

۵ قَرُوس: سَمَك ماهی خاردار .

— قَارِص: شديد البرد هوای بسیار سرد .

— قَرَش: قَطع برید .

— : قَرَش، اِقْرَشَ لِيَالَه از خانواده خود نگهداری کرد .

۵ — : قَرَشَ: مَضَع بصوت با صدا جود .

— قَرَش: قَرَش، نَقَدَ عَمَالِي مَصْرِي يك صدم لیره مصری .

— : قُرُوش: كُوسَج، لَحْم ماهی کوبه، اده ماهی .

۵ مُقَرَش: ذُو مَال پولدار، دانا .

— قَرَصَ: طَه او اذنه نیشکان گرفت .

— : لَذَع مَگَرِيد، نیش زد .

۵ — : قَرَقَر: القَرَقَر: صَبَب الْيَكَاكِبِ در بازی تخمه طاس گرفت .

— : قَرَصَ العَجِين خبیر را چانه و بهن کرد .

— : قَرَصَ: كَلَنِي، مستدبر و منبسط .

— : دَابَرَه، مَضْعَه، كُودَه .

— : مِيكَانِيكِي چرخ قرقره .

— : قَرَصَه: وُحِيف كُودَه نَان .

— : دَوَانِي قَرَص (دارو) .

— : دَوَام: ۵ قَرُوسَه فَرَزَه .

—: اَمْلَحَ آدم طاس، سَلَّ .

—: جُرَدَ، اَجِرَدَ برهنه، لخت، تنی .

اِقْتَرَاعُ قرعه کشی .

تَقْرِيعُ سرزنش سخت، نگوشت، سرکوفت .

مِقْرَعَةٌ: سَوَطُ شَلَّاق، تازیلانه .

—: البابِ چکش در، کوپه در .

—: المِطْمِ حَقَّاش پهن .

قُرْعُوشُ: جَلْ ذُو سَمَائِنِ شتر دیکوهانه .

قَرَفَ، قَرَفَ: قَشَرَ پوست کند .

۵ - ۵ - : اَنَارَ المِدةَ الفِی حال تهوع داد .

قَرَفَ: فَانَ بیزار شد، نفرت کرد .

اِقْتَرَفَ الذَّنْبَ مرتکب گناه شد، جنایت کرد .

—: السَّرَفُ ناخوشی گرفت، به بیعاری دچار شد .

قَرَفَ: قَرَفَ بیزاری، نفرت، تنفر .

قِرْقَةٌ: قِشْرَةُ پوست .

—: المِرْجُوحُ القُرْمَةُ: جَلْبَةُ پوست زخم .

—: نَوْعُ مِنَ البَهَارِ دارچین .

قَرَفَ فَنَانٍ: جَاشَ النفسُ حال تهوع، آشوب .

۵ - : طَائِفَ، تَکَرَّرَ بیزار، متغیر .

قَرَفَ بَ: قَدُّورَ لطیف نازک نارنجی .

قَرَفَانَةُ: جَبَانَةُ گورستان، قبرستان .

اِقْتَرِافُ ارتکاب .

مُقَرِّفٌ: غَیْرَ حَسَنِ زشت، بدمنّا، نازیبا .

۵ - : مُبِيشُ النفسِ تهوع آورد، دل بهزن .

۵ - : تَعَاثُفُ النفسِ زنده، نفرت انگیز .

قَرَفَ بَ: مَضْطَرِبُ الزَّاحِ اخته حال، تکران .

مُقَرِّفٌ: مُرْتَكِبُ الذَّنْبِ بزمکار، نگارمکار .

قَرَفَ قَصَّ: قَدَّ القُرْفَصَا، چنابمه زد .

قَرَفُوهی: قَرَفُوهَا، چنابمه .

قَرَقُ الدَّيَاجَةِ قَات تات مرغ .

—: الولدُ: ضَرْبُهُ شَلَّاقُ زد، تنبیه کرد .

—: يَنْعُ دندن خوردا کشید .

—: ضَمِيرُهُ وجدانش را درازش کرد .

قَرَعَ الرَّجُلُ: سَقَطَ شَرَّازَه طاس شد، موی سرش ریخت .

—: المَكَانُ: خَلَا خالی شد .

قَرَعَ: عَنَفَ سخت سرزنش کرد، اوقات تلخی کرد .

قَارَعَ، هَارَعَ، ضَارَبَ: تَضَلَّ بِهَا زد و خورد کردند، تَوَاعُظَ

تَعَارَعُوا وَاقْتَرَعُوا علی قرعه کشیدند، درآوردند، بُرَزَدَ

قَرَعَ: دَقَّ درزدی، دیکوبی .

—: الطَّبُولُ طبل زنی .

۵ - کوسنی کدو .

۵ - مَغْرَبِي او رُومِي: ضَرْبُ مِنَ البَقْلَيْنِ

کدو تنبل .

۵ - خُلُو او اِسْتَبْنُوْا او هَلْ کدو شیرین

حلوای .

۵ - ضَرْوُفُ کدو قلیانی .

قَرَعَ الرَّاسَ: مَلَعَ طاسی، بی موی سر .

—: تَقْرِعُ جِلْدَةِ الرَّاسِ کپلی .

قَرَعَةٌ: دَوْنَةُ کوفتن، درزدن .

—: وَاحِدَةُ القَرَعِ یکدانه کدو .

—: الرَّاسُ مَغْرَبِي، بالایی ججهه .

—: الاِثْبِقِ دِسْكَاهُ تَقَطِيرِ

قَرَعَهُ: شَبَمَ، نَصَبَ

قَمَت، بخت آزمائی .

—: بِمَا يَلْبِغُ لِنَصِيبِ المَهْرَةِ وَرَقَهُ .

الْقِیَالُ وَرَقَهُ اِنْدَاحَتْ یا کشید .

جَلَسَ الِ السَّكْرِيَّةَ جَلَسَ قرعه کشی نظام وظیفه .

قَارَعَ: طَارِقُ کوپنده .

قَارَعَةٌ: دَاهِيَةُ روز بد و هولناک، روز وحشت و اضطراب .

—: الطَّرْفُ شَاهِدُ، وسط راه .

اَقْرَعَ: مُتَسَابِغٌ بِمَرِضِ الفَرَسِ گریه کرد .

قَرَقَتِ السَّجَابُ مَرِغَاتُ فَا ت ك ر د .

قَرَقَذَانُ : سِنَجَابُ سَنَجَاب .

قَرَقَرُ الحَلمُ كِبُوتَرِ بِنِغُورِ ك ر د .

— النَجُورُ شَرَصَدَا ك ر د .

— الرِّزْلُ فِي ضَعْفِهِ بِاصْدَى بِلَدِ خُنْدِيد .

— البَطْنُ شَمِ غَارُوغُو ك ر د .

— الحِرُّ خَرَناسَ كَشِيد . مِوِیعی ك ر د .

قَرَوْرَةُ البَطْنُ غَارُوغُو شَمِ ك ر د .

قَرَقَشَ : مَنَعَ بَصَوْتِ بِاصْدَا جُودِ .

قَرَفُوشَةُ : سَمْعَةُ مَنَعَتْ نَانِ قَدِی خَشَكِ وَتَر .

— الاذن : وَتَرُهُ نَمَةُ كُوش .

قَبِش (خُذْ) مَقَرَقَشِ نَانِ بَرِشْتِه خَشَكِ .

قَرَقَشَ : قَرَضَ خَرَدِ جُودِ .

— عَلَى أَشْثَانِهِ : حَرَقَهَا وَفَنَانِ هَمِ فُشِدَ ، دَعَانِ قَرَجِه ك ر د .

— المِصْلُ الاجامُ اسب دِهَانِ دِهَا ك ر د .

قَرَقَشَ : (رَاجِعِ قَطْعِ) تَرَنَ وَتَرُونِ ك ر د .

قَرَقَفَ : مِینَ المِجْلِ (القرسن) دِنْدَانِ دَاسِ .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَقُوزُ : قَرَمَ قُوزِ نَمَائِشِ بِلَوَانِ كِجَلِ خِیَمَشَبَارِی .

قَرَمِزُ : مَنَعَ اَهرِ قَرَمِزِ سِرِ لَاکِ .

دُوقَةُ البَ : لَاقِلُ كَرَمِ قَرَمِزِ ، قَرَمِزِ دَانِه .

قَرَمِزِی قَرَمِزِ سِرِ .

العَمَسِی القَرَمِزِیة مَحَلَكِ .

قَرَمِشَ الحَبَرُ : صَبَرُهُ هَشَا نَانِ دَاخَلَكِ ك ر د .

قَبِش (خُذْ) مَقَرَقَشِ نَانِ خَشَكِ وَتَرِ .

قَرَمُوطُ : شَمَكِ تَهَرِی كَرِبِه مَاهِ .

قَرَمِطَةُ قَرَمِطِیَانِ .

قَرَمِیدِ (فِ قَرَمِدِ)

قَرَمِی الشَّیءِ بالشَّیءِ پُوسْتِ ، پُوسْتِ دَانِ .

— الثَّوْبِی : تَجَمَّعَا فِی یَمِزِ وَاجِدِ جَفْتِ ك ر د ، دِهَا وَبَرِی

قَرَمِی القَوْلُ اَزِیوَسْتِ دَوَامِدِ .

قَارَنَ : صَاحِبُ هَمِی شَدِ . هَمِشِی شَدِ .

— : قَابِلِ بَیْنِ شَبَقِیْنِ مَقَابِلِه ك ر د ، مَقَابِلِه ك ر د .

اَقْرَنَ الصَّیَّادُ : عَادَى بَیْنَ الصَّیْدِیْنِ . فَتَرَتِ طَائِرِیْنِ بِطَلْقِ وَاجِدِ

بَايَلَكِ تَبَرِ دَوْنِ شَاخِزِدِ .

— : اسْتَقْرَنَ الدَّسْلُ جَمَلَكِ ك ر د ، بَهْرَكِ نَشْتِ .

اِقْتَرَنَ بالشَّیءِ جَفْتِ شَدِ ، مَلْحَقِ شَدِ ، پُوسْتِ .

— بالمرأه عَرِیسی ك ر د ، زَن ك ر د .

قَرَنُ المِیوَانِ شَاخِ .

— الجِبَلِ : قُتْنُهُ قَلَه كُوهِ ، نَوَك كُوهِ .

— الخُصْبُ شَاخِ بَرَكَلِ دِیوِه .

— الشَّمْسُ كَاَرِه خُورَشِیدِ .

— الحَقَرَةُ : مَلَسَ شَاخَكِ خَشَرِ .

— القَوْلُ وَأَمَاتُهُ (عِلَانِ ، پُوسْتِ بَرُوفِ

بَا تَلَا وَمَانَدِ آتِ .

— القَرَالُ : كُتَبِیة (سِرَكِ ، كِجَاهِ قَرَمِزِ

بَا تَلَا وَمَانَدِ آتِ .

— لِإِدْخَالِ القَدَمِ فِی الجِذَاءِ پَاشْتِ دَشِ .

— هِلَالِ القَمَرِ : أَحَدُ قَرَنَیْهِ وَهُوَ هِلَالِ (بَرَكَمَدِی

قَرَنِ مَلَالِ

— : مَائَةُ سَنَةِ مَدَسَالِ .

قَرِی لَی : أَبُو الرِّقْسِ (طَاوُ)

قَرَمُ الطَّعَامِ : اَكَلَهُ قَلِیلاً قَلِیلاً

قَرَمُ كَرَمِ خُورِدِ ، آهَسْتِه خُورِدِ .

— : كَدَمَ . قَسَ مَا كَرَزْتِ .

قَرَمُ : صَبَدَ آتَا ، صَاحِبِ ، اَرِبَابِ .

بِلَادِ . كَرَمِیِه .

قَرَمَةُ خَشَبِ : دَوْنِدِ كَدَمِ مِیَرِ .

— الشَّجَرَةُ : جَدَلِ كَدَمِ دَرَخِ .

قَرَمَدَ الحَاظِ : طَلَاهُ بِالْقَرَمِ مَدِ رُوی دِیوَارِ بَا كَاشِ پُوشْتِ .

— السَّقْفُ : غَطَّاهُ بِالْقَرَمِیدِ بَامِ دَاوَسُوفا ك ر د ، آهَرِ پُوشْتِ ك ر د .

قَرَمِیدِ : طُوبِی اَهرِ كَاشِی بَا آهَرِ قَرَمِزِ نَكِ .

— قَرَمَدَ : طَلَاهُ الحَاظِ وَغِیَرِه كَاشِ كَارِی .

— قَصْر: جیل دوره، عهد، زمان، فصل.
 ابو: — یوسف (برنده) که نونک آن شبیه
 ابو: — خوت. کرکدن و بیانی.

و جید القرن کرکدن.
 شنبه من قرن شاخ کوزن.

ذو القرنین: لقب اسکندر المقدونی لقب اسکندر مقدون.

قرون البحر: المرجان مرجان.

قرنی: کالقرن او منه مثل شاخ یا ساخته شده از شاخ.

— من النصیبة القرینة (في الثبات) (از نوع حیوانات مانند زاویه قرینة)

قرنیة العين قرینه چشم.

قیرن: نظیر مانند، جفت، همتا.

قُرْنَة: نایبة گوشه، زاویه، کنج.

قِران. اقتران: زواج زناشویی، عروسی.

— اتصال شدید بیکانگی پیوستگی.

— الکواکب قران ستارگان.

اقتفاني: محض بالاقتران الفکی وابسته به قران اجرام آسمانی

قَرین: مقرون با آخر پیوسته، متصل.

— مصاحب رفیق، همدم، یار، همنشین.

— زوج. بَعل شوهر، مهر.

قَرینة: زَوْجَة زن، مهر، جفت.

— هزیت ملازم جن یا دیوی که فرمان جادوگر را اجرا میکند.

— الکلام: ما یُصاحبه ویدل علی المراد به پیش مطلب

— حلة. ملاقة پیوستگی، اتصال.

— یُسَنَة ظَرِیفَة اماره.

— حال احتمال استنباط، فرض نوی.

الإیشیناج بالقرینة استنباط از روی امارات.

قارون: اسم مَلِك لیدیا الشهید بنه صاحب کنج های شهود

أقرن: له قرن او قرون شاخدار.

— المرواج دارای مروان پیوسته.

حیة قَرَناء مار شاخدار.

مقرن: نیسر یوغ.

مقرُون، مقرین: مُعْصِل پیوسته، مربوط.

مُقَرَن: مَدْرَج دارای مهر، زن دار، شوهر دار.
 مَقَارَنَة: مُقَابَلَة، تَنْظِير مقایسه.

ه قَرَنَة البُنْدُوبَة: کَرَنَة قنادق تنگ، پایه

ه قَرَنَیْط: (انظر قَنَیْط) (کلم تری)

ه قَرَنَس: من البَرَد: قَرَس یخ بت، از سرما خشک شد.

مُقَرَنَس: حِلَة مِقَارِبَة {الحاق ساختن

ه قَرَنَل: بَات بُشایی و دَهره مَکَل ضَک

— الشاعر قَرَنَل شاعر، مَکَل حسن یوسف.

— شَجَرَة القَرَنَل بوته میخک.

کَکَبَش او یَن — دایه، پیاز، کونه.

قَرَنَلی الوت زرد رنگ.

ه قَرَو: حَوْض مُتَنَظِّل آبگیر، استخر بیلان.

ه خَشب: — خَشب البَلوط چوب بلوط.

ه قَرَوَانه الاکل: صحفة کبیره دوری، سینی چوبی.

— الطین (طَل الطین الی البَشاء) ناره، کبه.

ه قَرَوَصَة (في قرص)

ه قَرَى: اقترى الضیف: اخاه پذیرای کرد، میبانی کرد.

قَرینة: صَبَة دهکده.

— القل: مجتمع ترابها لانه مورچه.

قَرَوی: من سكان القرى روستای، دهاتی، ده نشین.

ه قَرَى: حاصلة البلاد مرکز، پای تخت.

— مَصْنَعَة المَکَرَة شهر مکره مکرمه.

ه قَرَى: النار آتش

ه قَارِیَة: دَرَوَار طائر مرغ زنبور خوار

— خُصَیراء طائر زنبور خوار سبز رنگ.

ه قَرِیَة المركب استوار، فقر که بدکل کشتی میآویزند.

مَقَرَى: مَقَر الای میضیان میبمان دوست.

ه قَرِیحه (في فرح)

ه قَرِیحه (في فرح)

ه قَرِیحه (في فرح)

ه قَرِیحه (في فرح)

ه قَرِیحه (في فرح)

ه قَرِیحه (في فرح)

ه قَرِیحه (في فرح)

ه قَرِیحه (في فرح)

ه قَرِیحه (في فرح)

- :مقدار اندازه، کیت .

- :میزان ترازو .

- :نجش، دقعه، بخش، قسط .

- :نامین و غیره پول بیه، حق بیه .

- :نصیب بهره، سهم، بخش .

۵- :آبن (حلیب) :میلجه (توبل شیر، شیردان)

- :تقسیم، بیض الدین پرداخت وام با قسط .

- :مقسط : فایده با عدالت، دادگر .

۵- :قسطار الغرام : مسکوکات اصلی از تقبل آزمایش کرد .

۵- : :استطرا :مقصود بوله در مجرای بول میلزد .

۵- :قسطرة : انبوب القسطرة میل مجرای بول .

۵- : :اشتطار البؤل خارج کردن ادرار وسیله میل، (فطس) قسطاس : قسط :مقیاس، معیار .

- :میزان ترازو .

۵- :قسطل : أنبوب الماء لوله آب .

۵- :قسم : قسم :جزء جدا کرد، تقسیم کرد، بخش کرد .

- : :علیم : فرقی میان نشان تقسیم کرد .

- : :الشي :نظم :افطی کل حصه {تخصیر داد، سهم هر یک را داد .

- : :وزع :توزیع کرد، بخش کرد .

- : :العدة الى خانات :عدد را با میزان جدا کرد .

- : :شق : نصف شقه کرد، دو نیم کرد .

- : :الله عليه :کذا تقدير و خواست خدا آن بوده .

۵- : :على ما قدیم :عجلته :کذا انتق (حاضری، خورق)

۵- : :قسم : :قسم :تقسیم شرکت کرد، با دیگران شریک

۵- : :قامه :على :کذا خود را سوگند ملزم کرد .

۵- : :أقسم : :حلف :سوگند یاد کرد، قسم خورد .

- : :بقر :بنام خدا سوگند خورد

- : :على انحر او الدخان (دخان) :برای ترک باد نوش یا استعمال

۵- : :انقسم : :انقسم :تقسیم شد، جدا شد .

قسم : :جزء، بخش، قسمت .

- : :وصة :بهره، سهم، نصیب .

- : :فسرغ من إدارة او متجر :شعبه دایره،

- : :من بلاد ناحیه، شهرستان .

- : :فصل :باب، بخش .

۵- : :مركز الضابطه (البوليس) :کلانتری .

۵- : :تقيصة :عین :قسمتی از خانه، بهره .

قسم : :قسم :قسمت، سوگند .

قسم : :قسم :قسمت، سوگند .

قسم : :قسم :قسمت، سوگند .

قسم : :قسم :قسمت، سوگند .

- : :الى حصص تعيين سهام .

- : :نصیب :سروش، تقدیر، طالع .

- : :عمایة :القسمه (في الحساب) :علی تقسیم (در حساب) .

- : :بسيطة :تقسیم، بیض .

- : :مركبة :مركب .

- : :خارج :خارج قسمت .

- : :قابلية القسمة (اي الانتقام) :قابلیت تقسیم .

- : :قسام :قسامه :قسمت، زیانی، لطافت .

- : :قسم :قسم :قسمت، سهم، انبار .

- : :قسم :قسم :قسمت، برابر، دو نیم .

- : :قسم :قسم :قسمت، جبهه آینه عطار .

۵- : :الدفتر :شفته :ترجک، ترقبض .

- : :قسم :قسم :قسمت، کند .

- : :قسم :قسم :قسمت، مقوم علیه مقوم علیه .

۵- : :قسم :قسم :قسمت، مقوم علیه مقوم علیه .

قسم : :قسم :قسمت، مقوم علیه مقوم علیه .

قسم : :قسم :قسمت، مقوم علیه مقوم علیه .

- : :قسم :قسم :قسمت، مقوم علیه مقوم علیه .

- : :قسم :قسم :قسمت، مقوم علیه مقوم علیه .

- : :قسم :قسم :قسمت، مقوم علیه مقوم علیه .

قسم : :قسم :قسمت، مقوم علیه مقوم علیه .

مَقْسَمٌ : الذي يقيم قمت كنده ، توزیع کننده .

— الحظوظ قمت كنده بخت و اقبال .

مَقْسُومٌ : (في الحساب) مقوم .

— عليه : قایم مقوم علیه .

مُقَامِسٌ : مشارك شريك .

مُقَاتَلَةٌ : مشاركة تركت ، مداخله .

۵ قَسْمُغْرَافِيَّةٌ : (راجع قَسْمُغْرَانِيَا) شرح آفرینش جهان .

قَسْمُغْرَانِي : (راجع قَسْمُغْرَانِيَا) مربوط به شرح کتی .

قَسْوَةٌ : قساوة القلب جفاکاری ، بیرحمی ، سنگدل .

قَسَا : مَصْلَبٌ سخت شد .

— معه وعلیه سختگیری کرد ، شدت رفتار کرد .

قَسِيٌّ : أَقْسَى : مَصْلَبٌ سخت تر کرد ، سخت کرد .

قَاسِيٌّ : كَالِدٌ : رنج برد ، در برابر سختی بردباری کرد .

قَاسٍ : قَسِيٌّ : مَصْلَبٌ سخت ، محکم ، سخت .

— شَدِيدٌ : قَتِيفٌ طاقت فرسا ، ناگوار ، تند .

— لَا يَزَحُمُ بِيَحْمُ : سنگدل .

قَاسِي الْقَلْبِ : سخت دل ، بی عاطفه .

تَجَرِبَةٌ قَاسِيَةٌ : تجربه ناگوار .

شُرُوطٌ قَاسِيَةٌ : شرایط دشوار .

مُتَأَمَّةٌ : مَكَابِدَةٌ رنج ، عذاب ، بردباری .

۵ قُوسِيٌّ : جَمْعُ قَوْسٍ (في قوس) كانها .

۵ قُوسِيٌّ (في قوس) ۵ قَوْسٌ ۵ قَوْسِيَّةٌ (في قشش)

۵ قَشَبٌ الطَّامُ بِالسَّهْمِ : خوراك زهر آلود کرد .

قَشَبٌ : قَشَبٌ : سَهْمٌ زهر ، داروی کشنده .

قَشَبٌ : صَدَأٌ الحديد زنگ آهن .

قَشِيْبٌ : جَدِيْدٌ تازه ، نو .

— تَطْيِيفٌ پاک ، پاکیزه .

— مَجْلُوٌّ بَرَق ، صیقلی .

۵ قَشَدٌ : تَشَطُّ کف گرفت .

قَشْدَةُ المَالِيْبِ : کَنَاءَةٌ قَشَطَةٌ سرخیز .

— : نَبَاتٌ دَغْرَه (انظر قَشَطَةٌ) کلاب صندی .

۵ قَشَرٌ : قَشَرٌ : تَزَعٌ القَشَرُ پوست میوه را کند .

— البرُّقَال والبَطَالَا مانند بر قبال و سب زین .

— التَّفَادَحَةُ وَاثَالُهَا سَبٌّ وَاثَالَانٌ .

— الذَّرَّةُ وَاثَالُهَا ذَرَّتْ وَاثَالَانٌ .

— المَوَازُ والبَيْضُ وَاثَالُهَا مَغْزِيَادَامٌ .

— قَشَلَبُ المَوَازُ والبَيْضُ وَاثَالُهَا مَغْزِيَادَامٌ وَغَدَقٌ وَاثَالًا .

نَقَشَرٌ : انْقَشَرَ پوست كنده شد .

— الجِلْدُ وَغَيْرُهُ پوست كنده شد .

— الطَّلَا : پوسته پوسته شد .

قَشَرُ التَّمْرِ پوست میوه .

— الجَوَازُ والمَجْسُ والنُّوْلُ والبَيْضُ (پوست گرد و درخت خود)

— الحَبْرُوبُ والذَّرَّةُ المَحْ پوست حیوانات و لذت .

— المَوْدُ والشَّجَرُ : لِجَالِهَا پوست نازک چوب و دخت .

— الرَغِيفُ وَاثَالُهُ : ۵ قَشْفَةٌ پوست نان .

— الجَرْمَحُ او القَرْمَقَةُ : جُلْبَةٌ پوست روی زخم .

— البَيْضُ : قَشِيْبٌ پوست تخم مرغ .

— الرَّأْسُ : هَيْبَرِيَّةٌ پوسته ، شوره سر .

— السَّكِّ وَاثَالُهُ : حَرْشَفٌ فُلُوسٌ فلس ، پوست ماهی .

— الحَيْثَةُ الفَلَسِيَّةُ : مَسْلَاحٌ پوست مار .

— مِنْ خَشَبٍ قَبِيْنٌ ۵ قَشْرَةٌ (في التجارة) روکش با چوب قبیضی

— جِلْدٌ پوست ، چرم .

— غِلَافٌ روپوش ، روکش .

۵ — يَاضٌ : مَقْرَخٌ نَبِيْ ماهی خاردار ،

بَیْشِرُو : غِیر مَقْشَرٌ پوست نكده .

مُتَشَرٌّ : مَقْشُورٌ ، أَقْشَرٌ پوست كند .

شَیْبَرٌ . . . جو پوست كنده .

لَوَزٌ . . . مِنَ الْفَقْرَةِ الخارجية بادام پوست كنده ، بادام شقی .

لَوَزٌ . . . (مِنَ الْفَقْرَتَيْنِ)

۵ قَشْمُشٌ : قَشٌ : اَتَكْرَمْنَا وَهَذَا اِذَا جِئْنَا وَارْتَابْنَا خُورِدْ ،

(روشتی کرد)

۵ — ۵ — : مَكْنَسٌ جارو کرد .

قَشٌّ ۲ : جَسَجَ : لمْ جمع کرد . برداشت کرد .

— النَّبَاتُ : يَبْسُ كَمَا خَشَكَشَد .

۵ قَشَمَر: أَقْشَرُ بَرْدًا از سرما لرزیدن.

۵ --- ۵ بَدَنُهُ او جِلْدِه سرایش لرزید، بلرزه افتاد.

۵ --- بَدَنُهُ جِلْدِه بِقَشَمَر بلرزه درآورد.

بِقَشَمَر البَدَن بلرزه میاندازد، تکان دهنده است.

رَفْعَةُ تَقْشِيرَتِهَا الْأَبْدَانِ (داستانیکه از شنیدن آن خون در بدن می‌جوشد، و خشک می‌گردد)

قَشَمَرِيَّة: اَرْيَاد لرزش.

— الحُمَّى لرزش تب.

— الحَوْف هول و هراس.

— تَقْبُضُ الْجِلْدِ بَرْدًا أَوْ خَوْفًا {ترکین پوست از سرما یا ترس}

قَشَمَمُ: أَمَد شیر.

أَم — السَّبْع قشمار.

أَم — الدَّاعِيَة بلا، مصیبت، فاجعه.

أَم — المَرْبُوب جنک، کشتار.

قَشَف: تَقَشَف: سَمَت سَمَاء در دین بختی افتاد، بینوا شد.

— قَذَرُ جِلْدِه چرکین شد.

قَشَمَن: ضِدَّة تَقَشَمَ پاراشاد، با پر میزکاری ببرید.

۵ قَشَفَ الْجِلْدُ: قَرَتْ پوست دست ترکید.

قَشَف: تَقَشَف: ضِدَّة تَقَشَمَ پر میزکاری، اساک.

۵ — الْبَسَر: قَرَتْ عَاف ترک، خشک زدگی.

۵ قَشَفَةُ الرِّمِي: قَشَرْتِه پوست با پر بسته نان.

تَقَشَف: زَهْدٌ فِي مَذَلَّاتِ الْحَيَاةِ (ریاضت، پر میزازی از لذت‌های دنیائی)

مُسْتَقَشَف: زَاهِدٌ فِي نَعِيمِ الْحَيَاةِ گوشه نشین، تارک دنیا.

— مَخْخَف: حُجُوف پر میزکار، پارسا.

۵ --- مَقَشَف: أَشْرَتْ تَرَكِيه، خشکید.

۵ قَشَشَ مِنَ الْجُرْبَرِ الجُرْبَرِي گری یا آبله داد و رمان کرد.

۵ — مَخْخَسَ جاروب کرد.

۵ قَشَمُوش (الواحدة قَشَقُوشة): تَحْلَك {پیک جوهر ماهی، مانند قزل آلا}

۵ قَش: وَقَش کاه، پوشال.

۵ — الْبَغَر: حَوْلُ الْبَغَر خزه.

۵ مَخْرَسِي — کرسی حصیری.

کُرْسِي — (من میدان الصَّنَاف)

صندل راحتی از چوب بید

۵ قَشَّة: وَقَشَة بَرَکَة.

۵ خِيار قَشَّة (لَتَحْلِيل) خیار ترشی.

قَشَّة: أَبُو الْيَدِ کفش دوزک.

۵ قَشُوش: وَرَقَةُ قَشَاة (را بچه) {برگ برینا در بازی قمار}

قَشِيش: حَيْف خَش و خَش، صدای برگ خشک.

— قَشَاشِي: لَقَاطَةُ الْحَفَلِ خوشه چینی.

— — مَخْنَاة جَارُوشِي رنگری.

۵ قَشَاشِيَّة: مِيزَارَة. قَرَابَة مَكِّي، تَنَك.

۵ مَقَشَّة: مِخْنَة جاروب.

۵ قَشَطَ مَن كَذَا: تَرَمَه كند، درآورد.

— الْقَشْدَة اِمْتَالًا سرشیر گرفت.

۵ — كَشَطَ خَرَّاشِيَة، سَرَد، پاك كرد.

قَشَط: تَرَمَ الطَّاء سرپوش برداشت.

۵ — نَهَبَ غَارَت كَرَد، چابید، تاراج کرد.

قَشَطَة الْبَنِّ اِمْتَالَة قَشْدَة سرشیر.

۵ — فَاكَمَة تَوْتِ فَرَنْكِي.

۵ تَقَشِد — جَامُوشٍ اَوْ قَرَسِ النَّهْرِ

کاموش یا آب آبی.

۵ قَشَا: اِسْتَارَ مِنْ جِلْد: تَمَه.

۵ — الطَّائِلَة: حَجَر مَهَر تحت نرد.

مِنْ شَطِ الْيَكْتَابَةِ بِالْمَكْنِ، آتِ تَرَشِ خَط.

۵ قَشَع: أَقْشَع: فَرَّقَ شَعْتِ پراکنده کرد، شتوق شد.

— — بَدَدَ وَكَشَفَ اِزْم پاشید، دور کرد.

۵ اِنْقَشَع: تَقَشَع پراکنده شد، تار و مار شد.

— السَّبَابِ اَوْ الْفَلَامِ اَوْ الْقِيمِ {مه یا ابر پراکنده شد تاریکی برطرف شد}

قَشَلٌ قَشَلٌ : اَفَنَسَ بِيْ شَيْءٍ . بِيْ يُوْلِدُ .

قَشَلَانٌ : مُفْلِسٌ . بِيْنَا . بِيْ يُوْلِدُ .

قَشَلَةٌ : سَيْفَتَانِ الْمَكْرَمَةِ . بِمَارِسْتَانِ دَوْلَتِي .

— قَشَلٌ : قَشَلَانٌ : نَكْتَةُ الْجُنُودِ سِرْيَا زَخَانِ .

قَصَ (فِي قَصَمٍ) : قَصَا (فِي قَصَو) : قَصَاج (فِي قَصِج) .

قَصَبٌ الذَّيْبَةُ : نَكْلُهُ نَكْلُهُ كَرْدُ . پَارَهُ كَرْدُ .

قَصَبٌ الشَّعْرُ : جَعَدُهُ مَوِي سِرْطَانِ كَرْدُ . فِرْدَادُ

۵ — التَّوْبَةُ : زَوَّكْتُهُ بِالْقَصَبِ زَوْدُو زِي كَرْدُ .

قَصَبٌ : سِرَاعٌ . نِيَاتٌ . سَاعَةً نَازِلُهُ .

۵ — : خِيُوطُ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ نَارَهَائِ طِلَافَتَهُ .

— السَّكْرُ : مُعْتَانُ نَيْشِكِرُ .

أَخْرَزَ — السَّبِيحُ : بَاغِيَا رَوِي پَرُو زِي انْخَام دَادُ .

قَصَبَةٌ : سِرَاعَةٌ . فِي . چَوْبِ دَسْتِي . عَصَا كُوجِكُ .

— الْأَصْبَعُ : عَقْلُهُ بِنْدَانِ نَكْتُ . اسْتَحْوَانِ انْگِشْتُ .

— الْأَنْفُ : اسْتَحْوَانِ بِنِي .

— الْيَلَادُ : پَايِ نَخْتِ . مَرْكَزُ .

— الْإِرْقَةُ : نَائِي .

— الرَّجُلُ سَانُ : قَلَمُ پَا .

— الْيَرْيَةُ : مَلَكُو . مَرِي .

— السَّرَّاحُ (بَيْتُ الرَّاحَةِ) : لَوْلُهُ زَهَكُش . آبِ رُو .

— مَرَضُوعَةٌ : فِي نَكْتُهُ .

— : مِرْمَارُ الرَّاعِي فِي چَوْبَانِ . فِي لَبِكُ .

۵ — : مِقْيَاسُ مَعْرِي وَاحِدُ طَوَّلِ بَرَابَرِ بَا $\frac{1}{2}$ هِ يَارْدُ .

— : قَصَابَةُ : أَنْبُوبَةُ لَوْلُهُ .

— : هِ كِبْدَةُ (الْأَكْلُ) جُكْرَسِيَاهُ . كَبْدُ .

قَصَابٌ : جَزَارٌ . لَحَامٌ كُوشْتُ فِرُوشُ .

۵ — : مَسَاحُ الْأَرْضِي زَمِينِ بِيَاهُ .

۵ قَصَابِيَّةٌ : آدَاةُ قَبْعِ الْأَرْضِ

آلَتِ مَوَارِكُورْدِنِ زَمِينِ . جُكْرَتَرِش .

قَصَابَةُ : جَزَارَةُ كُوشْتُ فِرُوشُ .

۵ مُقَصَّبٌ : مُزَوَّكُشُ بِالْقَصَبِ بَاغْتَرَشَهُ انْزَارَهَائِ سِمِ وَزْدُ .

(قَصِج) : قَصَاجٌ : كَلَابَتَانِ سَبْرَتَانِ

ه قَصَدَ الرَّجُلُ وَالِيَهُ رَفَتُ . دُرُوَارْدُ . تَوَسَّلَ جِسْتُ .

— : نَوِي قَصْدُ كَرْدُ . بَرَانِ شُدُ .

— : عَنِي . آرَاةُ خَوَاتِ . دِرَنْظَرُ كَرْتُ .

— : دَلُ . عَلَي دِلَالَتُ كَرْدُ . حَاكُ بُوْدُ .

— : تَقَدَّهُ : نَحَا نَحْوَهُ پِيرُو كَرْدُ . اَزْ بِي چِرِي يَا كِسِي رَفَتُ

— : اَقْتَصَدَ فِي مِيَانِ رُوِي كَرْدُ . مَرْنِدُ چُونِ كَرْدُ .

— . : اَقْصَدُ : نَقَلَمُ شُرُكُفَتُ . قَصِيدَةُ سَاخْتُ .

اَقْصَدَنِي ؟ اَيْلِكَ الْأَمْرُ : اَيْنِ كَارْمِلِ دِلَارِدِ بِيْدَارِ شَا كَرْدُ .

ه تَقْصِدُهُ : قَتَلَهُ فِي مَكَانٍ جَايِ كَانَتْ . فَوْرِي كَتُ .

ه تَقْصِدُهُ : نَقَدْتُ فِي مُعَامَلَتِهِ سِتْغِيرِي كَرْدُ . بَدْرَنَارِي كَرْدُ .

تَقْصِدُ ؟ . اَقْصَدُ : اِنْكَسَرَ شَكْتُهُ شُدُ . نَكْتُ .

قَصْدٌ : نِيَّةٌ مَقْصُودُ . مَنظُورُ .

— : قَرْضٌ . قَابَةُ سَبَبُ . مَوْجِبُ . عِلَّتُ .

— : مَنَدَةُ اِفْرَاطِ مَرْنِدُ چُونِ . مِيَانَهُ رُوِي .

— : خَفِي غَرَضُ شَخْصِي . قَصْدِنَهَائِي .

بِحُسْنِ — . بَا نَيْتُ پَاكُ .

بِشَوْءِ — . بَا نَيْتُ بَدُ .

بَيْتَرِ — . اَزْ رُوِي بِي خِيَالِ . نَدَانِسْتُهُ .

من — : قَصْدًا دَانِسْتُهُ . اَزْ رُوِي عَمْدُ .

قَصْدًا ؟ رَأْسًا هِ دُفُورِي يَكُ دَاسْتُ . سِرَاسَتُ .

قَصْدِي : مَقْصُودُ عَمْدِي . اَزَادِي .

قَصْدُكَ هِ قَصَادُكَ : اَمْلَكُ جِلُوشَا . دِرْ بَرِ اِشْطَا .

قَصِيدٌ : لَا قَبِي فِيهِ بِي عَيْبِ . بَدُونِ نَقْصِ .

— : مَقْصُودُ مَرَادُ . مَنظُورُ .

بيت الـ . مَطْلَبُ عَمْدِهِ . جَانِ كَلَامُ .

قَصِيدَةُ : چَكَا مَه . مَنظُومَةُ .

قَاصِدٌ : الَّذِي يَقْصِدُ خَوَاسِتَارِ . پِيَكُ .

— : تَوَسَّلِي سَفِيرِ پَاپُ .

الْقَصَادَةُ الرِّسَالَةُ : سَفَارَتُ پَاپُ .

تَسَرَّ - سَهِّل قَرِيبَ سَفَرِ كُتَاهِ وَأَسَانَ طَرِيقَ - مُنْقَطِعَ رَاهِ صَانِ وَهَوَارَ .

اِقْتِصَادٌ : يَنْدُ تَقْرِيطُ مَرْزَهٗ جَوْنِ ، مِيَانَهٗ رَوِی .

- : تَنْدِيرُ النِّفَقَةِ مِيَانَهٗ رَوِی ، كَمْ خَرَجِی ، خَانَهٗ دَارِی .
عِلْمُ الْاِقْتِصَادِ عِلْمُ ثَرَوَتِ ،

عِلْمُ الْاِقْتِصَادِ الْجَائِزِ عِلْمُ ثَرَوَتِ ، اِقْتِصَادِ سِيَاسِی .
اِقْتِصَادِی : بِتَنْدِيرِ مَرْزَهٗ جَوْنِ ، مِيَانَهٗ رَوِی .

- : عُنْتُسَ بِتَنْدِيرِ النِّفَقَةِ وَابْتِهَ بِعِلْمِ اِقْتِصَادِ .

- : مُقْتَصِدٌ : مُدَبِّرٌ (اَوْ مِمَّنْ يَعْلَمُ الْاِقْتِصَادَ) {خَانَهٗ دَارِی دَارِی عَقْلُ مَعَاشِ}

مُقْتَصِدٌ ۲ : الْقَلِيلُ وَمُبْنِي الْكَثِيرِ {مَرْزَهٗ جَوْدِ دَرِیَنَارِو وَخَرِجِ دَرِیَمَانِ}

مَقْصَدٌ : قَصْدٌ نَيْتٌ ، أَهْلُكَ ، مَقْصُودٌ .

مَقْصِدٌ : مَكَانُ الْقَصْدِ سِرْمَنْزَلِ .

مَقْصُودٌ : مَقْصُودٌ ، خَوَاسْتَهٗ .

۵ قَصْدِيرٌ لِلْعَمِّ وَطَلَا، الْمَادُنِ تَرْكِيبُ قَلْعِ سَرِبِ ، لَحْمِ ، جُشَّ

۵ قَصْرٌ : يَنْدُ طَالِ كُوتَاهُ بُوْد ، كُوتَاهُ شَد .

قَصْرٌ : قَصْرٌ مِنْ الْمَدَنِیِّ يَهْدُنْ زَرْبِید ، كُوتَاهُ آمَدِ .

- : مِنْ : كَفْ دَسْتُ كَشِید ، خُود دَارِی كَرْدِ .

- : فِي الْاِسْمِ غَفْلَتُ كَار بُوْد ، سَت بُوْد ، كُوتَاهُی كَرْدِ .

- : التَّسْبِیْحُ شَت ، لَكَهٗ گِیرِی كَرْدِ .

- : اَقْصَرُ : يَنْدُ اَخَانُ كُوتَاهُ كَرْدِ .

- : التَّوْبُ : اِذَا مِنْ طَوَافِهِ تَوَكَّدَتْ ، كُوتَاهُ كَرْدِ .

- : الْكَلَامُ : اخْتَصَرَهُ كُوتَاهُ كَرْدِ ، خَلَاصِ كَرْدِ .

قَصَرٌ ۲ : حَبَسَ زَنْدَانِی كَرْدِ ، حَبَسَ كَرْدِ .

۵ - : مَنَعَ بَارِزَاثِ .

۵ - الدَّرَابِ : كَسَبَهُ بِالْفُلْسِی جَوَاشَنْدِ .

- : عَلِی كُنْدَا مَحْدُودِ كَرْدِ ، مَنَصْرُ كَرْدِ .

اِقْصَرُ عَلِی كُنْدَا : اِكْتَفَى بِهٖ تَانَعُ شَد ، اَكْفَا كَرْدِ .

- : عَلِی كُنْدَا : لَمْ يَنْتَعِدْهُ تَدَمُّ فَرَا تَرْ نِهَادِ .

اَقْصَرُ : تَقَاصَرَ عَنْ الْاِسْمِ مَسَاعِدَ كَرْدِ ، كُوتَاهُی كَرْدِ .

تَقَاصَرُ ۲ : اَظْهَرَ الْقَصْرَ كُوتَاهُی وَانْمُودَ كَرْدِ .

- : الظَّلُّ : دَنَا وَتَغَلَّصَ سَابِرُ رُوزِ نَالِ كُنْدَارِ ، كَمْ شَد .

اِسْتَقْصَرَ : عَدَهُ قَصِيراً كُوتَاهُ دِید ، كُوتَاهُ بَاثِ .

قَصْرٌ : مَثَلُ حَكِيمِ كَاخِ ، سَاغَمَانِ بَرْزَكِ وَبَاشَكُوْهٗ .

- : قِصْرٌ : خِلَافُ الطُّوْلِ كُوتَاهُ ، كُوتَاهُی ، كُوجِكِ .

- : قَصْرٌ : قُصُورٌ ۱) : كَمَلُ سَتِی ، كَاصِلِ ، نَبِیْلِ .

- : - : - : تَقْصِيرُ غَفْلَتِ ، مَسَاعِدِ .

- : قُصَارَ : قُصَارَى مَتَاهِی كُوشِ ، آخِجَهٗ دَرِیَقُوْهٗ مَتِ

قُصَارِكَ ۲ : اِنْ تَمَلَّ هَذَا {اِنْ مَتَاهِی كُوشِ شَمَاتِ ، آخِجَهٗ دَرِیَقُوْهٗ شَا بُوْد}

قُصَارِی ۳ : الْاِسْمُ زَبِیدِ رَوِی كَارِ ، سِرْمَنْزَلِ .

۵ قُصْرٌ دَیْلُ : شَبِیْهُ مُخْتَنِعِ مَانْدَا اَنْكُودِ تَرْ شَرْزَهٗ .

قُصْرَةُ : قُصْمُ الطُّیُورِ ، وَیَمِیْكَی دِیْمَلِیْ دِرَنْدَا كَنْ .

قُصُورٌ ۴ : مِنْ الْقُصُورِ خُرْدَالِی .

- : عَدَمُ كُنَايَةِ نَاشِا بَسْتِی ، بِكَفَا بَسْتِی .

الْقُصُورُ الدَّائِي (فِي الطَّبِيعَةِ) فِي حَالِی ، تَنْبِیْلِ طَرِی ، مَادِرِی كَرْدِ

قُصَارُ الْاَقْشَةِ : لَكَهٗ گِیرِی بَارِجَهٗ مَاهِی بِشِی .

قُصَارَةُ الْاَقْشَةِ : لَكَهٗ گِیرِی .

قَصِيرٌ : يَنْدُ طَوِيلُ كُوتَاهُ .

- : الْقَامَةُ كُوتَاهُ تَد .

- : الْمُسَرُّ (اَوْ الْوَقْتُ) كَمْ عَمَرِ ، زَوْدِ كُنْدِ .

- : الْبَدُّ اَوْ الْبَاعُ فِي زَوْرِ ، نَا تَوَانِ ، فِي نَفُوزِ .

قَاصِرٌ : خِلَافُ الرَّاشِدِ صَغِيرُ ، خُرْدَالِ .

- : لَازِمٌ . خِلَافُ الْمُتَعَدِّی مِنْ الْاَفْعَالِ نَعْلُ لَازِمِ .

- : الْبَدُّ : قَصِيرُهُ نَا تَوَانِ ، ضَعِيفُ .

۵ قَصْرِیةُ الزَّرْعِ : اَصْبَسَ مُكْلِدَانِ .

۵ - : مِیْوَتُهُ : خَدَامَتُهُ لَكِنْ اِدَارِ .

۱. اَقْصَ منه. قاصه؛ عاب کبیر زد. مجازات کرد.

— منه — : انتقم انتقام کشید. کینه جوی کرد.
قاصه ۲. با کانه عده و دعوی متقابل کرد.

— : جازاه و قتل به مثلاً فعل تلاق کرد. معامله بشکل کرد.

قص : قَطَعَ بالقصّ چیدن باقیی.

— الأخبار نقل، حکایت، روایت.

— الشعر اصلاح موی سر.

— الصوف : جز (فی جزر) پشم چینی.

— قَطَم الصنر جناغ سینه.

— قصص. قصاصه برش، برش روزنامه.

قصاصات ورق کاغذ پاره، تکه ورق.

قصاص : عِقاب مجازات، کیفر، سزا.

— : جزاء جبران، تلافی.

۵. قصاص النعم والدواب : جزا از (پشم چینی کوفته)
چارپایان.

— او مقتص الاثر دینال کتد، جویند.

— او قاص الاخبار نقال، راوی داستان را.

قصامة الشعر ماشین اصلاح.

قصصی : مؤلف قصص (داستان نویسنده) قصه نویسنده.

قصه : حکایت داستان، سرگذشت.

— خرافة افسانه.

— خبالية رمان، داستان.

— شعرية داستان منظوم.

۵. قفت : نوع القمص طرز چیدن یا کتد کردن.

— : قاطع ۵. پشرون الگو، نمونه.

قصه : شعر النابية موی پشانی، کاکل.

— الصدغ : ۵. مقصوس طره، زلف روی شقیقه.

— : خصلة شعر مو، زلف.

مقص : آلة القص قچی.

— الشعر والظفر مودناخن را چید.

— الصوف من النعم والرب من الخلد پشم را چینی کرد.

— اقص الخبر حکایت کرد، نقل کرد، بازگو کرد.

— : قصص الاثر دینال کرد، رد یا کرت، بی کرد.

قصّر : قایل، امپراطور، ملک اعظم شامشاه.

— الرومان (تدبیر) امپراطور قدیم روم.

— الروس (سابقاً) امپراطور سابق روسیه.

— الاملت () امپراطور سابق آلمان.

قصیري : امپراطوری، شاهنشاهی.

قصیریه : قیاریة بازار سرپوشیده.

العلبه الـ (التوليد) : بصر (عمل درآوردن بجه از غیر مجرای طبیعی).

قصیر : بند تطویل اختصار، کوتاه سازی.

— : اِمال ماعده کوتاهی، سهل انگاری.

— : نقص، غیب، نقیصه، کاستی.

— في نادية الواجب فرنگزاری، تصور.

قصّة الـ : گره بقصد کوتاه کردن تناب.

مقصّر : الذي يقصّر الطول کوتاه کننده.

— : مهمل امال کار، وظیفه شناس.

— : متأخّر قاصر، عاجز.

مقصور : مقصّر : ضد مطوّل کوتاه، مختصر.

— : محدود، مقید.

نینج — : جامه شسته و لکه گیری شده.

مقصورة : حُجرة الحان خلوت، اطاق کوچک.

— الملاهي (المسارح) : خلوة (جای مخصوص در

مقتصر : مختصر خلاصه شده.

— : مفید لب، مؤخر.

۵. مقصّر وُلّ اللون (البهاء) خالك نرم برای ساختن.

قصص : قطع چید، برید.

قص : قطع بالقص با قچی چید.

— الشعر والظفر مودناخن را چید.

— الصوف من النعم والرب من الخلد پشم را چینی کرد.

— : اقص الخبر حکایت کرد، نقل کرد، بازگو کرد.

— : قصص الاثر دینال کرد، رد یا کرت، بی کرد.

— قُصُوفٌ : اَكلٌ وَشُرْبٌ وَلَهُوَ { خوش گذرانی ، می‌گساری } .

قَصِيفٌ : قَصِيفٌ : تَرَمِيعُ الْإِبْصَافِ شَكْتِي ، تَرَدُّ .

قَاصِرِفٌ : كَاسِرٌ شَكْتُهُ .

— : شَدِيدُ الصَّوْتِ دَارِي صَدَاي بَلَنْد .

مَقْصَفٌ : هـ بُوْفَه جَای خورند و نوشیدن سربا ، بُوْ .

هـ قَصَصَاصٌ : كَسَرَ شَكْتَ ، خَرَدَكَد .

هـ — النبی : قَصَّ طَرَفَهُ سَرِجِزِی رَاجِد .

هـ قَصَلَ : اقْتَصَلَ : قَطَعَ او حَصَه درو کرد ، چید .

قَصَلَ : قَصَلَ : قَصَالَةً عِلْفَ تَرَكَاه .

قَاصِلٌ : قَصَالٌ : بِقَصَلٍ : قَاطِعٌ تَبِز ، بَرِنْدَه .

هـ قَصُولُ الْحَبَّاطِ مِنَ التَّمَّاشِ دَرِیدَه ، رِبُود ، اسْتَاغْمَرَك .

هـ قَصَلَةٌ : آتَه ضَرْبُ الْأَهْنَقِ (سَاطِرُ اَعْدَامِ رِکُوبِیْنِ) .

هـ قَصَمَ : كَسَرَ شَكْتَ .

هـ قَصَمَ : اقْتَصَمَ شَكْتُهُ شَكْتَ .

هـ قَصِمَ : قَصِیمٌ : تَرَمِيعُ الْإِیْکَارِ شَكْتِي ، زَوْدَشْکَن .

هـ قَصِیمَةٌ : هـ بَاسِلٌ (مِکْرَبُ ذَرَبِیْنِ بَیْزِی بِلِیْزِی) .

(نَمَن) هـ قَاصُودٌ (الْجَمْعُ قَوَاصِیْنِ) .

آلَتِ غَوَاصِی .

هـ قَصَوَ : قَصَا : بَشَدَ دَوْرِی رَاهِ دَوْر .

هـ قَصِی : قَاصٍ بَیْزِی دَوْر ، پَرْت ، دَوْرِی دَوْرَت .

هـ قَصِی : قَصَا : بَشَدَ دَوْرِی دَوْر .

— : — : تَقَصَّى مِنْهُمُ : اَبْتَدَعَ دَوْرِی کَرَد .

هـ تَقَصَّى ۲ : اسْتَقَصَّى الْأَمْرَ : بَلَّغَ النَّاسَ فِي الْبَعِیْثِ کَنْجَاکَا وِیْکَرَد ، مَوَسْتَاکَاکَرَد .

هـ اسْتَقَصَّى ۲ : مَن : اسْتَلَمَ هَوَیْاشَد ، جَسْتَمُکَرَد ، سَرَاغَ کَرَت .

هـ — : حَشْرَةُ الْأَذْنِ کُوشْ خَرَك .

هـ قَلْبُ الْ : حِلْیَةُ مَعَارِبَةٍ سَرِکُوشِی سَرُود .

هـ كَسَرَتْنِش : — : سَنُورِی ، سَرِکُوشِی .

هـ مَقْصِدَارٌ : مَقْصِلُ الثَّيَابِ اسْتَا دِرِش ، بَرِنْدَه لَبَاس .

هـ مَقْصُوصٌ : اِنْقَصَ : بَرِیدَه ، حَیْدَه شَدَه .

هـ — : قَصَّةُ الصَّنْعِ زَلْفِ رَوِی شَقِیْقَه .

هـ مَقْصُوصَةٌ : مَطْفَعَةٌ : مِرْطَلَه کَفْکَبِر .

هـ مَقَاصَةُ (فِي الْحَقُوقِ) عَوْضٌ ، غَرَامَت .

— : مُوَازَنَةٌ حَاسِبِ مَتَقَابِل .

— (فِي حَاسِبِ الْمَصَارِفِ) : تَسْوِیَه ، تَقْدِیْق .

هـ قَصَعٌ : اَبْتَلَعَ : سَرِکَشِید ، زَیَادِ نَوْشِید .

هـ — الْمَقْصَلُ : وَتَا : رُکْ بَرَكْ شَدَه ، بَیْجِ خُورَد .

— : لَآلِیَةُ السَّلَاسِ : تَشْکِی رَا فَرُوشَانَد .

هـ سَتِ الرَّحَى الْحَبِّ خَرَدَكَد ، کُوبِید .

هـ قَصْعَةٌ : تَمَحْنُ خَشْمِی کَبِیرِ سِیْنِی چَوِی بَرَزْک .

هـ — الْقَرِیْطُ الْحَدِیْدِی تَرَاوَرَس ، حَمَالِ خَطِ آهَن .

هـ — الْوُدُ وَأَمْثَلُهُ بَیْالَه . جَام ، کَاسَه چَوِی .

هـ — الْمَرْکَبُ : هَبْکَلِ بَدَنَه کَشْتِی ، تَنَه کَشْتِی .

هـ قَصَمِیْنِ : مَرِیْمَةُ . اِسْمُ نَبَاتٍ مَرِیْمُ کُحَل .

هـ قَصَفَ الرَّطَدُ : غَرَزِید . غَرَزَ کَرَد .

— : كَسَرَ شَكْتَ ، دَوْنِیَم کَرَد .

— : اَقَامَ فِي اَکْلٍ وَشُرْبٍ وَلَهُوَ مِیْکَای کَرَد ، خُوشْ گَزَلِیَنْد .

— : اَقْصَفَ : اَنْکَسَرَ شَكْتُهُ شَدَه .

هـ قَصَفَ الْوُدُ : کَانَ تَرَمِيعُ الْکَسْرِ تَرَدِیْد . زَوْدَشْکَن .

هـ قَصَفٌ : كَسَرَ شَكْتِي .

— : دَوْدِی غَرَزَ ، صَدَاي بَلَنْد .

— : الرَّطَدُ : غَرَزَ رَعْد ، رَعْدَا سَا .

أَقْصَى: أَبَدٌ بَيِّنٌ كَرْد، رَوَانَه كَرْد، دَوَرْدَرْد.

— النقي: بَلَغَ أَقْصَاهُ بَاوَجِ خُودِ رَسِيد.

أَقْصَى: أَبَدٌ دَوَرْتَر.

— آخر: نَهَابَةُ بَابَان، نَهَابَت.

— فَايَةُ: دَوَرْتَرِيْن نَقْطَه، آخِرِيْن مَجْله.

— مَعْظَم: أَعْلَى دَوَجَةِ بَشِيْرِيْن، حَذَاكُثَر، مَتَهَائ.

— اَمَانِيْم مَتَهَائِ آوَزُوِيْ أَنَهَائ.

— دَوَجَةُ: بِالْأَتَرِيْن وَآخِرِيْن دَوَجَه.

الاقصى: الْاَبْعَد دَوَرْتَرِيْن فَاصِلَه.

الغاية القصوى: مَدَن، مَقْصُودِ اَصْلِ اَسَاسِي.

الضرورة القصوى: ضَرُورَتِ قَطْعِي، نَهَائِيْتِ لَزِيْم.

اقاصي الارض: دَوَرْتَرِيْن سِرْزَمِيْن دُنْيَا، مَاوَرَاءَ دَرِيَا هَا.

— حُدُودُ كَذَا آخِرِيْن حَذ.

تَقْصِي: اِسْتِغْنَاءٌ تَحْقِيقٌ، جَسْتِجُو، پَرُوشَن، تَحْقِيقِ عَلِي.

۵ قَصْوَل: سَرَقٌ قَلِيْلًا قَلِيْلًا (رَابِعُ مَدَل) كُثْرَت.

• قَصِيْبَةُ (فِي قَصْد) • قَصِيْ (فِي قَضِض) • قَضَاءُ (فِي قَضُو)

• قَصَبٌ: قَصَبُ الشَّجَرَةِ مَرَسَ كَرْد، شَاخِ وَبَرَكَزْد.

إِقْصَبَ: قَطَعَ بَرِيدٌ، قَطَعَ كَرْد.

— اِخْتَصَرَ كَوْنًا كَرْد، بِرَكُونَا مِي پَرِ دَاخَت.

— الْكَلَامُ: اِرْتَجَلَه بِي اِنْدِيْشَه سَمْعَن كَفَت.

قَصَبٌ: تَقْصِيْبُ الشَّجَرِ تَرَاشَن، سِرْشَاخَه زَنِي.

وَصَابَةٌ: قِلَامَةُ سِرْشَاخَه.

قَصِيْبٌ: فَضْنُ مَقْطُوعِ، خُودِ شَاخَه بَرِيد، تَرَكَه.

— هَا: چَوْبِ دَسْتِي.

— الذِّكْرُ: هَضُو الدُّكُوْرَةِ آلَتِ مَرْدِي.

— السَّلْطَةُ سَتِيْن، دَسْتَك، تَكِيَه كَاه.

— سِيْكَةُ الْحَدِيْدِ خَطَّ آهَمَن.

قُضْبَانُ سِيْكَةِ الْحَدِيْدِ مِيْلَه هَائِيْ هَائِيْ رَاهِ اَهَمَن.

إِقْصَابٌ: اِرْتِجَالٌ بِدِيْهَه كُون.

— اِخْتَصَلَ خِلَاصَه، مَجْمَل.

مُقَصَّبٌ: سَكَبَنِ التَّنْظِيْمِ چَا قُوِي شَاخَه زَنِي.

— مَقْصَ التَّنْظِيْمِ: تَجَبِي شَاخَه زَنِي.

مُقَصَّبٌ: مُرْتَجِلٌ سَخَانٌ بِي اِنْدِيْشَه.

۵ — مَحْتَصِرٌ كَوْنًا.

• قَضِضٌ: قَضِيْ، قَضِيَّةٌ: كَسَاوَةُ الْحَمِيِي سَنَك رِيْزَكُرْدَن، سَنَك هَائِيْ تَكِيَه

بَقَضِيْمٌ وَتَقِيْبِيْمُهُم رَغَتِ وَبِجَت، بَارُوِيَه، دَارُوِيْن دَار.

قَضٌ: قَتَبَ سَوَارِخَ كَرْد.

— مَكْشَرُ شَكْت، خُودِ كَرْد.

— هَدَمَ خَرَابَ كَرْد، وِيْرَانِ كَرْد.

— قَلَعَ كَنَدَ كَشِيْد.

— أَقْضَى الْمَضْجُعُ: خُشْنُ زَبَرِيْد، خُشْنُ بُوْد.

إِقْضَى الطَّائِرُ: هَمَوِي، تَنَزَّلَ بَرِيْدَه نَاگَهَانِ فَرُودِ اَمَد.

— عَلِيْمٌ: هِيْمٌ هِيْجُومِ بَرْد، بَرِسَرِ نَهَارِ بِيْجَت.

• قَصْعٌ: قَهَرٌ مَقْهُودِ سَاخَت، پَرِوَرِشَد.

قَضِعٌ: قَضَاعٌ: مَقْصِيْ شَكْمِ دَرْد، زَوَرِيْج.

• قَضِمٌ: قَطَعَ بِأَطْرَافِ الْإِنْسَانِ كَمَا زَكُرْت، بَادَنْدَانِ بَرِيد.

قَصِمٌ: سَيْفٌ شَمْبَر.

نَقْصَةُ: كَاَز.

قَضَامَه: جَمْعُ نَقْدٍ.

قَضِيْمٌ: سَيِّدٌ اَوِيْن تَكْمِيْمَرِ اَمَدِ { تَشْبِيْرِ بَادَنْدَانِ نَوَلُ شَكْسَتَه }

— جِلْدِ اَبِيْضٍ يَكْتَبُ فِيْهِ بُوْسْتِ سَفِيْدِيْ كِه زَكَاَن سَبُوِيْد.

• قَضِي: قَضِي السَّلِّ: اَلْمُجَرَّهَةُ اَلْحِجَامُ دَاد، بِجَا آوَرْد.

— مَنهُ وَطَرَه بَكَاَمِ دَلِ رَسِيْد، بَرَادِ خُودِ رَسِيْد.

— الْوَاجِبُ: اَدَايِ وَظِيْفَتَه كَرْد، بِجَا آوَرْد.

— حَاجَتُهُ: بَارَزُوِيْ خُودِ رَسِيْد، حَاجَتِ خُودِ دَارِ بَرِوَرْد.

— الْحَاجَةُ: تَقَرُّطُ كَارَاَبِ رَفَت.

— الدَّيْسُنُ: وَفَاءٌ، دَامَ دَارِ دَاخَت.

— الْوَقْتُ: مَرْفَه، قَطْعَه وَقْتُ رَاگَزْدَانَد.

— الْوَقْتُ: اِضَاعَةُ سَمَیْ وَقْتُ رَا تَلَفِ كَرْد، بِبِهْوَدِ بَرِوَرْد.

— الْمَدَّةُ: وَفَا هَا سَبَرِيْ كَرْد، بَرِوَرْد.

— عَلِي: اَبَاوَدَ بَرَا نِدَاخَت، نَابُوِيْد كَرْد.

— عَلِي الْعِي: أَنَهَائُ، پَايَانِ دَار، بَا خَرِ سَايِنْد.

بالقضاء والتقدير اتفاق، تصادف، بر اثر تقدیر و سر نوشت
 الإعتقاد (القول) بالقضاء والتقدير (اعتقاد بقیست و
 دار القضاء: محكمة دادگاه.
 كبرى القضاء: مستند قضاوت، مستند دادرسی.
 قضائي: مختص بالقضاء وابسته بدادرستی.
 حارس: نگهبان اموال توقیف شده.
 قضاء^۲ (الجمع أفضیة) ناحیه، شهرستان.
 قضیة: دعوی قضائیة مرادیه، دعوی.
 — مسئله: امر، مطلب، موضوع، کار و بار.
 — جنایة دعوی جنائی.
 — عارضة (في الراسيات والمنطق) مسئله یا قضیه
 (فرعی که حکام، آقامه برهان بر فرضیه اصلی
 — علیة (سبب آن را مدلل میدارند).
 — فزیة دعوی تبی.
 — مدیة دعوی مدنی.
 مصاریف ال: هزینه دعوی.
 حفظ ال: بایگائی کرد، در پرونده گذارد.
 شطب ال: دعوی را رد کرد.
 اعاد النظر فی ال: اعاده دادرسی کرد، تجدید نظر کرد.
 اوقف ال: رهو از طرف دادرس متوقف شد.
 قضیتنا التیاس (في المنطق) منصری و کبری.
 قلم قضایا الحكومة (دادگاهی که بدعا و علی افراد
 قاضی دادرس، داور. (علیه دولت رسیدگی میکند).
 — الاجابة
 — الأمور المستعجلة دادرس کشیک.
 — التحقيق باز پرس.
 — الصلح دادرس بخش.
 — القضاء رئیس دیوان عالی کشور.
 — المحالیت: الملل زده، پول.
 — حرفی داور.
 — منجیز: متمم قاطع.
 — منعی تمام کننده، پایان دهنده.
 سَم قاض: تجت زهر کشنده.
 دلعة القاضي: زلائیة، عوامان، زلویا.
 مربة فاضیة: ضربه آخر، ضربه مرگ.

— علی الاسر: ابطله باطل کرد، خاتمه داد.
 — علی: حیب خنثی کرد، یهوده ساخت، هیچ کرد.
 — علی: اعظم نیت کرد، از میان برد.
 — علیه: قتله کشت.
 — علیه: حکم علیه محکوم کرد.
 — علیه بالاعدام (مثلاً) بر اعدام محکوم کرد.
 — علیه: اوجب واجب ساخت، ناچار کرد.
 — له: حکم له برفع او حکم داد.
 — بین الخصمین دادرسی کرد، قضاوت کرد.
 — بكذا: حکم. حکم داد، مقرروا شد.
 — الرجل: مات مرد، درگذشت.
 — أجله: عمر خود را پایان رسانید، مرد.
 — وقد ر علی حکم فرمان داد.
 — منه العجب دچار تعجب شد، بشگفت و درآمد.
 قضی: انقضی اجرا شد، خاتمه یافت.
 — الأمر: نفذ السهم کار و کار گذشت، قضای الهی نازل شد.
 — امره: مات زندگیش پایان رسید.
 قاضی فلاناً الی المارک شکایت کرد، دادخواهی کرد.
 — اقامت ثبت علی دادخواست داد، عارض شد.
 انقضی: قضی انجام یافت، اجرا شد.
 — تم: پایان یافت، تمام شد.
 — مرة: فات گذشت، سپری شد.
 — الاجل (الموعده) موعده سرآمد.
 — الاجل (العمر) زندگ پایان رسید، پیاذ عمر بریزد.
 انقضی: تطلب احتیاج الی (برای رفع احتیاج خواست
 لازم داشت).
 قضاء: انجاز اجرا، اتمام، انجام.
 — قضی: حکم رأی دادگاه.
 — — — — — : محاکمة دادرسی.
 — — — — — : شریة قانون فقه.
 — — — — — : الله موت مرگ.
 — — — — — : وقد ر سر نوشت، تقدیر، خواست خداوند.
 قضا وقدراً: مدنة بر حسب اتفاق، تصادف.

إِقْضَاءُ : نُزُومُ ضرورت ، احتیاج ، فوریت .
 هند ال . در موقع لزوم .
 إِقْضَاءُ : انتها . پایان . خاتمه .
 — التَّمَهُدَاتُ (فی الحقوق) { استهلاک تمهلات
 (مانند وام و غیره) .
 مُقْضَى : مُنْجَزٌ برآورده ، انجام شده ، خاتمه یافته .
 — مُحْكَمٌ بِهِ مَقْطُوعٌ ، مُحْكَمٌ .
 — مَقْدَرٌ مُحْكَمٌ بَرْنُوشٌ .
 — هِلَّةٌ مُحْكَمٌ .
 مُقْضَى : لَازِمٌ ، واجب ، بایسته ، مورد نیاز .
 — كَذَا : بَابِرٌ ، مَطَابِقٌ ، مُوَافِقٌ .
 — شَرِئْتَنَا طَبَقَ قَوَانِينِ مَا ، آمَنِينَ مَا .
 — الْحَالُ بِنَابِرِ مَقْضِيَّاتٍ ، طَبَقَ أَوْضَاعَ وَأَحْوَالٍ .
 — بِالسَّعْلِ عَاقِلَانَهُ ، اِزْرَوَى عَقْلٌ .
 — مَقْضِيَّاتٌ : مُتَنَزِّلَاتٌ ضرورت اوضاع و احوال .
 مَقْضَاةٌ : مَدَاعَاةٌ مِرَانَعُهُ ، دَعْوَى .
 مُقْضَاوُنٌ : دُرُوطٌ دَعْوَى : خَوَاهَانُ ، خَوَانَهُ .
 قُضِبَ (فی قضب) • قُطَ (فی قطاط) • قَطَاةٌ (فی قطو)
 • قُطَابٌ : جَمْعٌ جمع کرد ، بهم پیوست .
 — قُطَبٌ جَبِيْنَةُ اِبْرُودِهِمُ کشید ، ترشروی کرد .
 — • • • وَجْهَهُ اَهِمٌ كَرِهَ .
 ۵ — رَتَقَ بَجْنِهْ زَرْد ، شَلَالُ زَرْد .
 اِسْتَقْطَبَ (فی عِلْمِ الطَّيْبَةِ) دَوَقَطَبی کرد .
 قُطَبٌ : بِخَوَرٍ مَحْوَرٌ ، نُوْدٌ .
 — مَدَارٌ دُوْنِجَلٍ مِلْهَ مِیَانِ دَوْرُخِ .
 — سَبَبُهُ الْقَوْمُ پِشَوَا ، شَخْصٌ زَرْدِلُوْ بَانْفُوْذِ .
 — الْأَرْضُ (وَاحِدٌ قُطْبِيَّتُهَا) قطب زمین .
 — نَابٌ : مَهِيْطٌ قطب منفی .
 — مَرْجَبٌ : مَعْمَدٌ قطب مثبت .
 ۱۱ — اَلْجِبَالُ قُطْبِ شَمَالٍ .
 نَجْمُ الْقُطْبِ سِتَارَةُ قُطْبِي .
 أَقْطَابُ السِّيَاسَةِ سِيَاسَتُ الْبُلَدَانِ ، بَرْكَانِ .
 قُطْبِيٌّ : مَخْنَصٌ قُطْبُ الْأَرْضِ وَابْتَدَأَ بِقُطْبِ زَمَنِی .

قُطْبُ الْأَرْضِ دَوَقَطَبِ زَمَنِی .
 ۵ قُطْبَةُ خِطَاةٍ شَلَالٌ ، دُرُوحٌ ، بَجْنِهْ .
 قُطُوبٌ . قَاطِبٌ : مُتَجَمِّعٌ تَرِشَرُوْ ، اِخْوِ .
 قَاطِبَةٌ مَهْ بَاهِمٌ ، مَشَقًّا .
 تَقْطِيبٌ : عِبْوَةٌ تَرِشَرُوْ ، اِخْمٌ .
 — اِسْتَقْطَابٌ (فی عِلْمِ الطَّيْبَةِ) تَوَجُّهُ بِقُطْبِ .
 • قَطَرٌ : طَلَى بِالْقَطَرَانِ قَبِرَ مَالِدٍ ، قَبِرَانِدُوْ دَكِرَ .
 ۵ — اَلزَّكَبُ : جَرَّةٌ دَنَابِلُ كَشِيْدِ .
 — قَطَرٌ : صَفٌّ بَصْفٌ كَشَانْدُ ، دُرُوصٌ آوَرْدِ .
 — — — الْمَاءُ : اِسَالَةُ قَطَرَةٍ قَطَرُهُ چَكَانْدِ .
 — نَقَطَرُ الْمَاءِ : نَائِلٌ قَطَرَةً قَطَرُهُ چَكَانْدِ .
 قَطَرٌ ۲ : الْمَاءُ : صَفًّا تَصْفِيهِ كَرْدِ ، پَالُوْدِ .
 — قَطَرُنْ : طَلَى بِالْقَطَرَانِ قَبِرَ مَالِدٍ .
 اِسْتَقْطَرُ الْخَمْرُ وَالْمَطْوَرُ وَقَبْرُهُ عَرْنُ كَرْنَتِ ، شَبْرُهُ كَرْنَتِ .
 تَقَاطَرُ الْقَوْمُ بِیْ دَوْبِ آمَدْنَدُ ، دَسْتِهْ دَسْتِهْ آمَدْنَدُ .
 قَطَرٌ : تَنْقِطُ چَكه چَكه .
 — مَطَرٌ بَارَانِ .
 ۵ — قِطَارُ سِكَةِ الْحَدِيدِ قَطَارُ رَاهِ آهِنِ .
 ۵ — وَ — اَلزَّكَبُ قَطَارُ سَافِرِي .
 ۵ — وَ — سَرِيعٌ قَطَارُ تَنْدُو .
 ۵ — وَ — اَلْبَحَاثُ قَطَارُ بَارِي .
 ۵ — مُسَكَّرٌ عَمَلُوْ لَتَخْلِيَةِ شَرِبَتِ تَنْدِ .
 ۵ — اَلرَّاحِيْبُ يَدُكُشْ كَشِيْ مَا .
 ۵ رَفَاسٌ يَنْظُرُ اَلرَّاحِيْبُ كَرَجِيْ يَكُشِيْ يَدُكُشْ .
 قِلْسَارٌ مِّنَ الْاِبِلِ قَطَارُ شَرِ .
 قُطُرٌ : اَنْلِمْ كُثُوْرٌ ، سِرْزَمِيْنِ .
 — الدَّائِرَةُ قَطْرُ دَايِرَةٍ .
 — نَاجِيَةٌ بَخْشٌ ، شَهْرِسْتَانِ .
 — اَلرِّبْحُ اَوْ اَلْمُنْتَبِلُ اُرْمِيْ ، قَطْرُ جِهَارِضَلِي .
 — قَطَرٌ : هُوْدُ التَّبَخِيرِ چَوْبِ عَوْدِ .

أربعة أقطار السكونة چهارسوی دنیا .

نصف قطر الدائرة نیم قطر، شماع

قطري از قطر کنند .

خطوة قطريّة (الفرس)

قطرة : نقطة چکه .

نظر : نقطة منه دانه باران .

ندى : نقطة منه قطره ذالہ ، شبنم .

العين : دمة دانه اشک .

العين : ما تفرقه فيها من دواء ، دوی چشم ، توتیا .

قطران : دجاله قیر .

قطر جي : طویل بیگہ الحدید کارگرداره آهن

قطارة : نقطة قطره چکان .

قطيرة بحرية كرمی .

فايرة : دواؤن ماشین بخار ،

قطران : استقطار عرق کشی ، شکر کشی

قطر : د تکریر ، تمنية بالایش .

مقطر : مقطرة : مبخرة بخوردان .

مقطرة : التذويب کذ ، بخور .

قطرب : ذباب میز کرم شب تاب .

قطران : طلی بالقطران قیراند ردر کرد .

قطران : دجاله قیر .

قطس : قطاس : خشقا ، بقر لوبل

الشر مشقون اواط آسيا

کارکو همان دارند .

قطط الحراط الخشب : سواها بالخرطة (تراش داد .

خراط کرد .

نعت تراشید ، تراش داد ، کند

قط : قطط الشمر تا بدیدود ، پیچ دارشد (مو)

قطط التلم تراشید ، فاق زد .

حافر الدابة : نعت و سواه سم چارباد تراشید .

الاعانير والشفر وغيرها ناخن ومولاجيد .

حفر ونش كنده کاری کرد ، نقش کرد .

قط : حسب به اندازہ کافی ، بس .

قط : لا غير بیکانه ، تنها ، و بس .

قط : ابدأ مرکز ، میجوت ، میچکا .

قط : شديد الخوذة موی خیلی پیچید ، بچند .

قط : يشود ذكر گرینر .

بري گرینر وحشی .

الزباد گرینر زباد .

قط : هرة گرینر ماده .

خشبته ال او الیر (سنبیل لب

سنبیل کوفی

قطیطة : جزو القیط بچه گرینر .

قطاط : ينال يعتدى عليه سریش ، نمونه .

قطاط : خراط

حقل كنده کار ، گراور ساز .

قطع : قسم برید ، قسمت کرد .

بتر : قطع کرد .

جرح : زخمی کرد .

عجز : أوقف بازداشت ، جلو گیری کرد .

عجز : اجتاز عبور کرد ، رد شد .

فصل : ازم جدا کرد ، برید .

استنفذ : استهلك صون کرد ، تحلیل برد .

الحبل والوتر : تناب و برید .

الرجلة من رشته امیدش را برید ، نومید شد .

السدة او الخطر دوران سختی و بجران را گذراند .

المائة : درنوردید ، پیود ، طی کرد .

الوقت : وقت را گذراند ، برورد .

عهدا : وعده داد ، عهد کرد .

كلامه او خطابه گفتار خود را تمام گذارد .

الطريق : راه رفتن کرد ، رزدی کرد .

الطريق : طی : گمن له کین کرد ، دگین اوشت .

الطاو : مهاجرت کرد ، کوچ کرد (برنده) .

الراس : سر برید ، گردن زد .

الورق : ورق القلب : برکهای بازی را برزد .

دايرة : از بیج کزد ، نابود کرد ، برانداخت .

— لسانه: استكنه خاموش كرد، ساكت كرد
— من الكتبة: فصل از كتاب اخراج كرد، تكفير كرد.
— عليه: فاطمه (راج فاطم) از وقت بازداشت، برید.
— من: حرم من محرم كرد، بي بهره كرد.
— الصدیق: رشته دوستی را برید، ترك مرادوه كرد.
— في القول: جزم بطور قطع گفت.
— فيه الكلام: انزیر بسیار اثر بخشید.
— ۵- قله: آتشفشان، متقاعد ساخت، اقطاع كرد.
— ۵- تذكرة: بلیط سفر با سینه خرید.
— ۵- الثقی: قیمت کالای را قطع كرد.
— ۵- الكشایه: قصه ها سفته را پیش از رسید نقد كرد.
— ۵- الابن: الهاج شیر برید.
— قطع: قطع قطعه قطعه تکه تکه كرد.
— : مرتقی باره كرد.
— اللحم (على المائدة): گوشت را برید یا تکه كرد (سرخه)
— الثیمر: شعرا را قطع كرد.
— یقطن او یزق القلب وحشتناك، زهره آب كن.
— قاطع: اقطع^(۱) سنه: باینه دوری كرد، نگاره گیری كرد.
— : انكر معرفته دید و ناشناس گشت، تجاهل كرد.
— الكلام والمال: رشته گفتار و اكار را گسیخت.
— في الامامة التجارية: قطع رابطه تجارتی كرد.
— اقطع^۲ الثیر: از میان رودخانه عبور داد.
— ۵- الحشبه: اجازه بریدن خوب داد.
— الارض: قطعه زمینی را بعنوان تیول بخشید.
— ۵- معاشاً: برای شستن برقرار كرد.
— قطع: اقطع^(۳) (مداوم بكار معایبه) (برید) قطع شد.
— : الحبل والتك: کتاب و سیم باره شد.
— : الخط (التریط): الحیددی خط آهن بریده شد.
— : التیار برق قطع شد.
— انقطع^۴ المطر والصوت الخ بند آمد، ایستاد، برید.
— : عن كذا: گفت دست کشید.
— : ال كذا تمام وقت خود را به... اختصاص داد.

— اقطع من: اقطع قطعه سهم شد، سهم برداشت.
— استقطع: ارضاً درخواست تیول كرد.
— ۵- : ختم: كم كرد، كمر كرد.
— ۵- : للمعاش: بابت باز نشستی كرد كرد، كسوف قاعد را برداشت.
— : قاطع الخطان از میان بریدند، از هم گذشتند، میان بریدند.
— : ضد قواعد جدا شدند، سوا شدند.
— قطع: تقطیع برش، عمل بریدن.
— : مكان القطع (و جرح جرح) جای بریدگی زخم.
— : بئش قطع اندام.
— : حجنم: قیاس شكل، اندازه.
— : الحوالات المالية: نزول سفته و ریوت
— : الرأس سربری.
— : الرجاء او الأمل: نومیدی، قطع امید.
— : الطریق: راهزنی، چپاول، دزدی.
— : الملاقی: گسنگی مناسبات.
— : قطع (في الهندسة): مقاطع.
— : زايد قطع زائد.
— : مخروط او المخروطی: مقطع مخروطی.
— : مكافئ: شلجیمی شلجی.
— : ناقص: اهلجی قطع ناقص.
— : بئش القسطع: نرخ نزول.
— : بقطع النظر عن: صرف نظر از..
— : قسطاً: دون ریب بطور قطع، بی شك و شبهه.
— : مطلقاً: ابدأ هرگز، هیچوجه.
— : بئناناً: ترك و پوست كنده، كاملاً.
— : قطعی: نهایی صریح، روشن.
— : شئسي مسلم: محقق.
— : قاطع: حاد، برنده، تیز.
— : مقنع: قانع كننده.
— : بات: بی چون و چرا، قطعی.
— : قاصیل: قطع حده فاصل، دیوار.
— : قایم: از یکدیگر گردانند.
— : خط: بقطع قوساً خط قاطع.
— : خایض: ترش.

الطرق را هنر، دزد.

النفس نفس بر.

بین قاطع دندان جلو.

طعام: بلا لحم او شحم (خوارك بی گوشت و چربی)

طبخ: القواطع پرندگان مهاجر.

قُطَاعُ الدائرة خط کش ریاضی.

أرضي مقطع طولی، نقشه برش نما.

قُطَاعُ: الذي يقطع بترتبه.

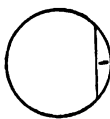
قطاعی: مرقوق خرده فروشی، جزئی فروشی.

بال: بالفرق، کسراً بطور خرده.

باع بال: أغنسی خرده فروخت، کم فروخت.

ناجر ال: یلکمی. ناچر الاغتاء، خرده فروش.

قطعة: جمعة بخش، بهره، سهم.

جزء، تکه، قسمت.

الدائرة قسمتی از دایره.

شکر قند قابلی، حبه قند.

شغل بال: کار مقاطعه.

قطعة: ما قطع پاره، تکه بریده شده.

بقعة أرض مفروزة يك تکه زمین محدود.

قطعة: بقية المقطوع ته مانده، بقیه.

قطوع: خطر خطر.

فات علیه: جان بدربرد، دورفت.

قطوع (الجمع قواطع): قاطع، فصل بین مکانین.

تینه، حدفاصل.

قطعی من الغنم او الطيور گله، دسته گوسفند یا پرندگان.

من الحیوانات الكبيرة رعه.

قطیعة: هجران دوری.

اقطاعة زمین نیولی، خالصه.

اقطاعي: التزایمی، قرضاری، اتحادی.

انقطاع: منقطع اتصال جدائی، گسختگی.

قوتف ایت، دست کشی.

البؤل حبس اودار، شاش بند.

بلا: پوسته، پشت سرهم.

تقطیع: قطع بریدگی.

منفس فی البطن: تقریط دود شکم.

قد وفامة قد وقامت.

تقاطیع الوجه خطوط چهره.

تقاطع المخطوط برخود، تقاطع.

خط ال: خط تقاطع.

نقطة ال: نقطة تقاطع.

نقطة التقاطع لی سكة الحديد دوراهی راه آهن، محل اتصال.

مقطع التهر: مکان اجتناب از گذار، گذرگاه رودخانه.

الطرق والمخطوط دوراهی گذرگاه.

هجائي صماء، سیلاب.

مقطع: آلة التقطع آلت بریدن.

ورق (او الرؤوس)

تینه بریدن کاغذ یا بر.

مقطع: تقطع تکه تکه.

مترقی پاره پاره، ریز ریز.

مقطوع: قطع بریده، جدا شده.

بی: یائس نوید، نا امید.

مقطوعیة (فی التجارة وغیرها) سوخت وسوز معاملات.

مقاطعة: مبانة کاره گیری، قطع علاقه.

إالة: إقليم استان، ایالت.

الکلام والصل وقفه در کار گفتار، بادخود.

تجارعة محرم خرید کالاها بی خارجی، قدغن بازرگانی.

منقطع: هیر منقطع بریده، گسخته.

مقطوع: منقول جدا، سوا، قطعی.

لحکذا مخلص، سرسپرده.

التظیر بی معنا، بی مانند، بیکه.

غیر: بی ددلی، پیوسته.

قطف. قطف. اقطاف الزهور گلها را چید.

الثر والزهر میوه و گل را چید و جمع کرد.

الغیر: اخذ، پسر زده وجود، ناگهان برشت.

قَطَاف: خَدَش خراش پنبه .

— م: عُنُقُود (انظر عند) خوشه .

— قَطَاف: اقِطَاف كل چینی، میوه چینی .

قَطِط: ثَمَار مَقْطُوفه میوه های چیده شده .

قَطَاف: اَوَان قُطَب التمر موسم میوه چینی .

قَطِیْمَة: مُخَسَّل (من المریر) محل ابریشی .

—: مَحْمَل (من اللحن) محل نغمی .

— المَرُوضَات فرش محل نما .

—: هَرَب الدیک، نبات گل تاج خروید .

مَقْطَف: مَنجَل بِقَطَف به چنگک، الت میوه چینی .

مَقْطَف: قُفَّة قابض کوچکی که ازنی ساخته شده .

مُقَطَّنات ولبة: مُتَجَبَّات خوشه چینی اَزَاثا رویگران .

• قَطَانِط: سَرَبِج { تند، چالاک، چالک، فرز .

—: زَنْزَارِق مرغ باران .

• قَطَل: قَطُل: قَطَع برید .
• قَطِیْمَة: بِشْکِیر صوله، بیشگیر .

قَطَم: قَطَم هَر خرد جوید .

—: قَطَع هَر ظَم تراش کرد، شاخه زد .

— ه: رَبَّیْتَه کُتَر هاگردش را بیج داد، آوار دساند .

مَقْطَم: مَذاق مزه، طعم .

بِقَطَم: غَلَب چنگال .

قَطَامَار: قَطِیْمِر: کدوره و لوبه کالسی { پوست نازک، بین التاز و التمره } پرده نازک .

قَطَنَ فی المکان وبه زندگی کرد، ساکن شد .

قَطَن: جملہ بطن جاداد، سکنی داد .

قَطَن: ناحیه کر .

قُطُن پنبه .

— خام (ینوره لم یُجْلِع) پنبه پاک نشده .

— یَلِیسی پنبه طی .

— سَکَارَتُو آشغال پنبه .

بذره ال: نَظْم پنبه، پنبه دانه .

دُوْدَة ال: کرم خاردار .

شَجَرَة ال: بوته پنبه، درخت پنبه .

عُجْلَج ال: ماشین پنبه پاک کنی .

قُطُنِ پنبه ئی .

قُطْنِیَة (اللم) قُطَانِی حیوانات، بن شن .

قُطَانِیَا: مَقْلَبَة جزیره سبیل .

قَاطِن ساکن، مقیم .

• قَبِیْطَان: بَرِیم بندانازک .

مَقْطَنَة: مَزْرُوعَة قُطُن کشتزار پنبه .

بِقَطِیْن: قَرَع مُشْتَدِد کدو قرمز، حلوانی .

• قَطْلَوَان: مَقْطُوب المَطْوِی منه { تازه راه افتاده، تانی تانی } .

قَطَا: قُطِلَ منه بزعت راه رفت .
قَطَا: الواحد: قَطَاة مرغ سنگ خوار .

• قَطُونَا: بَذَر قَطُونَا: حَشِیْمَة البراغیت اسپرزه باسفرزه .

• قَطِیْفَة (لی قَطَف) • قَطِیْفَة (لی قَطَل) • قَط' (لی قَطَع)

• قَعَدَ: جَلَس نشست .

—: بی قَاعِدْ درحال نشستن ماند .

— له: بَکَن کین کرد، بدکین نشست .

— من: سَکَف دست برداشت، دست کشید .

— ه: الطعام علی العدة: قُتِلَ خوراک درمعد سگینی کرد .

—: أَقْعَدَ بِالْمَکَان: بِمِی الام ماندگار شد، اقامت کرد .

— به: ه: أَجْلَسْتَه نشاند .

— به: ه: بَنَطَ قَرْمَه ترسانید، لرزید، چشم ترس داد .

— به: یوه: وَقَعْدَه من: منه بازداشت، جلوگیر نکرد .

قَعْدَه: قَاعَدَه من گدا: رَلَا طَب دست کشید، دست برداشت .

قَتَفَ مِنَ الْبَرْدِ : قَتَفَ : از سرما لرزید .

قَتَعَهُ : مَقَطَّ سَبْدِیْهِ چینی .

قَتَعَهُ ؟ : قَتَعُوفٌ : قَتَعْرَةٌ لرزه ، تکان .

قَتَعُوفٌ : القَتَرُ او الجِلْدُ تركید کپورت از سرما .

• قَتَفَ : قَتَفَ مِنَ الْبَرْدِ از سرما بمجور لرزید .

— من الحی : اضطكت اسنانه دندانهایش از لرزیم خورد .

لُفَعَقَةُ الْبَرْدِ لرزه سرما .

— المَتْسَى او الرِّبَ لرزه از تب یا ترس ، هم خوردن دندانها .

• قَتَلَ : رَجَعَ : هَدَا بازگشت .

— الطَّامُ : جَمَعَهُ وَاخْتَرَهُ : خَوَارِدُ باران ذخیره کرد .

۵- • أَقْفَلَ : ضَدَّ فَتَحَ بَت : قَتَلَ کرد .

۵- • — : الْحَنِیَّةُ وَاِمْتِلَا شِرَابٍ وَاِمْتِلَا نَزَابَت .

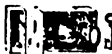
۵- ۵- النُّورَ الْكَهْرَبِيَّ بَرَقَ رَاخَامُوش کرد ، قطع کرد

قَتَلَ ، أَقْفَلَ ؟ : جَلَّ عَلَيْهِ فُفْلًا قَتَلَ زِد .

فَقَتَلَ : قَاتَلَ قَتَلَ وَاِجْتَنَه .

— : ۵- كَلُونُ (شَبَد ، كَلُونُ) : قَتَالَ : كَوَالِبِي چلنگر ، قتل ساز .

قَاتِل : رَاجِعٌ بازگرداند .

قَاتِلَةٌ کاروان .

مُقَتَّلٌ بسته ، قتل شده .

۵- قَتَنَدَر : تَمَكَّ كَبِيرٌ مُنْطَلِعٌ (بَ) جَوْرَ مَهِیْ پهن بزرگ

• قَعُوْ وَاَقْتَنَاهُ الْاَنْسَرُ پیکری ، پیروی ، دنبال روی .

قَتَا ، اقْتَنَى : اَنْسَرٌ دنبال کرد ، رد بگرفت ، پی کرد .

قَفَى فَلَانًا زَبَدًا او بِیْ پیکری ستاد ، دنبال کسی روان کرد .

— الْكَلَامَ قَاتِیْهِ ساخت ، بدقلم درآورد .

قَفَا : قَفَاءٌ : مُؤَخَّرُ الْعُنُقِ پشت کردن .

— و — : الرُّأْسُ : قَدَالَ پس سر .

— : ظَهَرَ : خِلَافَ الْوَجْهِ پشت .

— : التَّوْبُ پشت لباس .

— : الْقَمَاشُ پشت پارچه .

— : الْبِكَّةُ (الْمُتَّةُ) پشت سکه (خط) .

قَافِيَةٌ : قَفَا الْعُنُقِ پشت گردن .

— : سَجَّعَ سَخْنُ قَاتِیْهِ دَار ، منظوم .

۵- : نَوْدِيَّةٌ جِنَاسٌ لَفْعِي .

۵- : وَبَارَةٌ بِمُتَيْنٍ (أَحَدُهُمَا مُتَيْنٌ) عبارت دلای

دروستی که یکی از آنها نا صفا را باشد .

تَقْفِيَّةٌ : سَجَّعَ قَاتِیْهِ صَدَائِیْ ، هم صدا .

مُقَفَّى : مُسَجَّعٌ موزون ، شبیه در صدا .

شِعْرٌ — : شِعْرٌ قَاتِیْهِ دَار .

کَلَمٌ — : کَلَامٌ موزون .

(قَتَلَ) : قَاتَلَ : قَاتَلَ اَهْلَهُ زَبْرَهُ سیاه ، زبره کرمانی .

قَافِلَةٌ : حَسَنَانٌ حِلٌّ ، هِل .

— : ذَكَرَ يَكُ نَوْعٍ عَمَلٌ خُشْبُودِ رَگینه .

مُؤَدُّ الْـ : حُوبٌ خُشْبُودِ .

(قَتَمَ) : قَاتَمَ : قَاتَمَ قَاتَمَ .

• قَتَلَ (لِي قَتَلَ) : قَتَلَ (لِي قَتَلَ) : قَتَلَ (لِي قَتَلَ) .

• قَتَلَ (لِي قَتَلَ) : قَتَلَ (لِي قَتَلَ) : قَتَلَ (لِي قَتَلَ) .

• قَاتَبَ : قَاتَبَ : قَاتَبَ عَنْ قَاتَمِهِ او حَالَهُ بَرَكُوْدَ ، وَاوَرَدَكَ .

— : — : قَاتَبَ رَاجِعٌ پشت روشن داد .

— : حَوَّلَ تَغْيِيرُ دَاد ، وَاوَرَدَكَ ساخت .

— : تَغْيِيرٌ عَوَضَ کرد .

— : جَعَلَ اَعْلَاهُ اَشْفَلَهُ بِالْاَوَّلَيْنِ کرد .

— : جَعَلَ اَشْفَلَهُ اَعْلَاهُ بِالْاَوَّلَيْنِ کرد .

— : عَكَسَ بَرَكُوْدَ .

— : رَمَى : خَسِبَ وَاوَرَدَكَ کرد .

— : الْمَدَّةُ : بَرَكُوْدَ ، بَرَكُوْدَ .

— : اَرَاوَنَ او اَلْعَدُوَّ حَوَّشَ اَزِ سَبْدِ رَگینه .

— : اَلْمَدَّةُ دُنْيَا وَاوَرَدَكَ کرد .

قَلْبٌ ۲ الامر بقله مطابق عقل عمل کرد، عقل را بکار بست

— صَدَحَتِ الْكِتَابُ صفحه های کتاب را ورق زد.

اَلْقَلْبُ (مِنْ اَوَّلِهِ قَلْبٌ) برگشت، عوض شد، وارونه شد، (مَمْكُوشٌ شد).

— اَحْكَمْ زبردتر شد، برگشت.

— عَايَه بر سرش برگشت، بغیرش تمام شد.

تَغَلَّبَ : نَبِیْرٌ عوض کرد، عوض شد، تنبیر یافت.

— تَحَوَّلَ دگرگون شد.

— اَلْمَرِیضُ عَلَى الْفِرَاشِ بخود پیچید، از این پهلو بآن پهلو شد.

— اَلتَّوَجُّعُ از شدت درد غلطید.

— اَللَّحْمُ مَرُوحٌ نزع بالا و پائین رفت.

— لَمْ يَأْمُرْهُ اَوْ اَبَاهُ بِثَبَاتٍ بود، معذمی بود، رنگ برنگ بود.

قَلْبٌ : تَغْيِيرٌ : تَحْوِيلٌ تبدیل، دگرگونی، تغییر شکل.

— : عَكْسٌ برگردانی.

— (وَالْجَمْعُ قُلُوبٌ) : قُلُودٌ و قُلُودٌ و قُلُودٌ (وَالْجَمْعُ قُلُوبٌ) قلب، دل (وَالْجَمْعُ قُلُوبٌ) —

— : اَلْبُیْءُ دَرْدَنُ هَرَجِیْنِ گوهر، جوهر، مغز.

— : اَلْبَهْلَاءُ اَوْ قُلُودٌ زهره، دل، دلیری.

— : اَفْلٌ هَزْءٌ هَوْشٌ، دانائی.

— : اَلْجَوْفُ دَرْدَنُ، باطن.

— : وَسَطٌ میان.

— : مُتَنَصِّفٌ در میان، در وسط.

— : (فِي الْمَكَّةِ) سِیمِیَانِ.

— (وَالْجَمْعُ قُلُوبَاتٌ) : لُبٌّ اَجُوزٌ و اَجُوزٌ و اَسْنَابُ

مَنْعَرٌ (مانند مغز گردیده و با هم و امثال آنها).

ضَعِیفٌ اَللهُ بُرْدٌ، تَرَبُّو.

قَوِيٌّ اَللهُ دَلِیْرٌ، مِیَاكٌ، شَجَاعٌ.

قَاسِیٌ اَللهُ سَكْدَلٌ، بَدِیْرٌ، سَمْتَارٌ.

قَاسَاةٌ اَللهُ سَكْدَلِی، سَمْتَدَلِی، بَدِیْرِی.

كَمَسَرَّ اَللهُ دَلِیْرٌ و اَشْكَتْ.

بَكْسَرٌ اَللهُ غَمٌّ اَفْزَا، اَنْدَوَاوَد.

مَكْمُوشٌ اَللهُ دَلِیْكْتَه، غَمٌّ زَدَه.

مَنْقُوشٌ اَللهُ اَنْدَوَمَكِیْن، دَلِیْك، اَضْرَه.

بَزَلٌ اَللهُ زَهْرَه، اَبَكِیْن، وَهْتِ اَوَد.

بَغْرَمٌ اَللهُ بَهْجَتِ اَفْزَا، رُوحِ اَنْكِیْز.

بَقَوِيٌّ اَللهُ (حَقِیْقَتًا) دَارِیْ مَقْوِی قَلْبٌ.

بَقَوِيٌّ اَللهُ (مَجَازًیًا) شَوَقٌ، اَمِیْدِ بَجَش.

قَوِيٌّ اَللهُ دَلِیْ كَرَمٌ، تَشَوُّقٌ كَرَمٌ.

اِنْتِبَاضٌ اَللهُ دَلِیْكِی، اَضْرَدِی، كَرَنَكِی خَاطِرٌ.

مِنْ كُلِّ — اَزْجَانِ دَلِی، اَزْتَدَلِی، اَزْمِیْمِی قَلْبٌ.

عَلَى مَظْهَرِ اَللهِ اَزْحَفَ، اَزْبَر.

اَلطَّبَّ (اَنْخَلَعَ) اَللهُ دَلِیْرٌ اَزْجَا كَنْدَه شد.

اَللهُ قَلْبٌ بَعْضُ اَبْضَه، بَاكِدِیْ كَرَمٌ، مَامَمٌ.

قَلْبًا وَ قَالِبًا بَا جَانِ دَلِی.

قَلْبًا : مَخْمَصٌ بِالْقَلْبِ وَ اَبْصَه قَلْبٌ.

— : مِنْ قَلْبِ مَعِیْمَانَه، خَاصَّانَه.

— اَلتَّكْثُلُ بِشَكْلِ قَلْبٌ.

مَسَاعِدٌ قَلْبِیَّةٌ كَلَمٌ مَعِیْمَانَه، اَزْزَوِی جَانِ دَلِی.

قَالِبًا : مِنْ قَلْبِ اَزْتَدَلِی، خَالِصَانَه.

— : بَا بِلَا اَزْدَدَدَن، اَزْجَا بَاطِنٌ.

اَللَّحْمَةُ صَدْرُ التَّوْبِ بَرَكْرَدَن بَقَه.

اَللَّحْمُ بَلِیْ رَشْتَه نَزْدِیَان.

قَلْبُ النُّحْلَةِ : جُشَارٌ مَغْزُودُخْتِ خَرْمَا.

قَلْبٌ ۲ : یَوَارِ صَفِیْرٌ اَلْعُزْبَةُ اَلنَّكْوِی حَلْقَه فِی.

— : حَبِیْةٌ نَضِیْآءٌ، مَادُ سَفِیْدٌ.

قَلْبٌ، قَلْبٌ، قَلْبٌ : كَبِیْرٌ اَلْقَلْبُ (مَدْمِی، بَوَلَسُونِ)

— : مَحَالٌ بَصِیْرٌ بِتَغَلُّبِ اَلْاُمُورِ اَدَمٌ اَتَا قَلْبَیْ جَنْدِ پَهْلُو.

قَلْبٌ : مَرَضٌ اَلْقَلْبِ بِنَارِی قَلْبٌ.

اَلْقَلْبَةُ صَدْرُ التَّوْبِ : اَلْقَلْبَةُ بَقَه بَرَكْرَدَن.

عَرَبِیَّةٌ قَلْبُیَّةٌ (اَنْتَرَسِخْ عَمَلُهَا) مِیْخِ خَاكِرِیْ عَمَلِیْن.

قَلْبُ السُّبُكِ وَ عِیْرَه قَالِبٌ، دِیْجَتِی.

— اَلْاَحْذِیَّةُ (لِصْنَعِهَا) (قَالِبٌ) اَنْدَوَاوَد.

— اَلْاَحْذِیَّةُ (لِجَفْطِهَا) قَالِبٌ حَفْظُ كَفَشِ.

اَللهُ (فُتِحَ) — كُفِّرَ كَلَهْ قَنْد.

اِنْتِلَابٌ : تَغْيِیْرٌ تَبْدِیْلٌ، تَغْيِیْرٌ، دَكْرَكُونِ

— اجنامی شورش، سقوط، سرنگون سازی .

— شمسی تحویل .

قَلْبُ : تحول من جانب لجانِب { تغییر تدبیری از حلق
بجانب دیگر } .

— : تَیْبَر تبدیل، دگرگونی .

۵ — : تَیْم ثابت ناپایداری .

— الأضمار نوسان زرخها .

— الأفكار تردید، دودلی .

— الظروف تغییر اوضاع واحوال .

— تقلبات الدهر حوادث روزگار، انقلابات زمان .

— الطغس انقلاب هوا .

— مَقْلَب (فی الفلك) رسیدن ستاره باوج .

۵ — : مَكْبَدَة دسیسه، نقشه، دوز وکلک .

۵ — : اَنْبَرِيَّة آتشال دان .

— مَقْلُوب منکوس الوقع وارونه .

— : أعلاه أسفله سرشته، برعکس .

۵ — بالمقلوب فوقانی تحتانی وارونه

— (مَكْرَه لیس التوب بالمقلوب) لباس راست و رو پوشید .

— : بالعکس وارونه، برعکس .

— مُتَقَلِّب تغییر پذیر .

— الأطوار هردم خیال، رنگ برنگ .

— مُقَلَّب (فی الجغرافیا و الفلك) : مدار

— شتوی مدار داس المجدی .

— صیفی مدار داس السلطان .

— : مرجع پنا مکاه .

— قَلَج : قَلَّاحُ الأستار پوشش روی دندانها .

— قَوْلَة الذَّرَّة وَاَمَّاها چوب ذرت .

— قَلْد : وَاَمَّا لَدَنی غلج گردن بند آویخت .

— : السیف شمشیر بکمر بست .

— : منصباً او رتبة مقام و منصب داد، بر سر کاری گذاشت .

— : الامر : قَدَوْنَهُ اليه اختيار داد، واکلا کرد .

— : في كذا : تبعه من غير تأمل مانند بوزینه تقلید کرد .

۵ — : زَيْفٌ زور جعل کرد، به تقلب ساخت .

۵ — (بطنه السخرة) افاور آورد .

قَلْدُ الحبل : قَتْلُهُ کتاب و تابید .

— قَلْدٌ : لبس القلادة گردن بند بست .

— : الامر برعهه گرفت .

— : السيف شمشیر بکمر بست .

— : السلاح سلاح برداشت .

— : بطلان از دیگری تقلید کرد .

— : قلادة : مفد گردن بند .

— : قَلْدٌ : مَقْلُود : مفتول پیچیده، تابیده .

— : تقلید : اتباع پیروی .

— : : الأخبار و التعلیم او الشئ المنقول بالبيع { اخبار و روایات
روايات } .

— : : النصب او السلطة اعطای مقام و قدرت .

۵ — : : قتي : مقلد پیروی، تاسی .

۵ — : : صورتي : کاذب دودخی، ظاهری .

۵ — : : مقلد : تقلید . خبر آشلی بدل .

۵ — : : مَرْتَفَع قلابی، ساختگی .

— : تقلیدی : نقلی . مأخوذ بالبيع { نقلی، روایت شده،
حديث } .

— : مقلد : مقلاد و مفتاح کلید .

— : : مقابله الامور زمام کارها، اداره امور .

— : : الى مقابله اموره کارهای خودش را بن سپرد .

— : : (قَلَز) قَلَاوُوز (و ارج قلظ) { ارضناى كشتى،
خيلان } .

— : قَلَزَمَ : بَحْر القلزم : البحر الآخر بجاى سبخ

— : قَلَسَ : رَقَسَ في فناءه با ساز و آواز قصید .

— : : خَرَجَ من بطنه الى فم طعام او شراب { خوراك مضغ نشده،
بالا آورد } .

— : قَلَسَ له : انحنى { خم شد،
سر فرو آورد } .

— : ست المرأة : انحنت احتراماً سلام نماند کرد .

— : : البسه القلنسوة باشلق پوشاند .

۵ — : : عليه : نفيس . تهكم با شوخی بتهو آورد .

— : قَلَسَ : حَبَلَ صَحْمَ کتاب فولادی .

— : قَلَسُوهُ : باشلق، شب کلاه .

قَلَمَة: رِجَمٌ صَخْبَرٌ دُرُّ اَوَّلِكَ سَنَكِرٌ بَارِدٌ .

— رُجْعٌ (فِي الشَّطْرِجِ رُجْعٌ) (وَرِشْطُجِ) — طَائِرَةٌ دُرُّ بَرْدَةٌ .

قَلَامَة: صَخْرَةٌ تَنْقَلِعُ مِنَ الْجَبَلِ مُنْفَرِدَةً (تَحْتَسَنُكَ بَرْدَةٌ جَدَّاشِدَه اَزْكَوَه) قَلَاعٌ (الوَاحِدَةُ قَلَاعَةٌ) بِثَرَاتٍ فِي جِلْدَةِ الْفَمِ وَاللِّسَانِ دَانِه بَرَنَكْ ، جَوِشْهَائِ سَفِيدَكُوچِكْ دُرْدِهَانِ وَزِيَانِ .
— تَقْلِيْمَةٌ : بِضْعَةٌ چَيْرَنَازَه ، بَدَعَتْ .
— قَلْعُ الْحَجَارَةِ كَانَ ، مَسَدَن سَنَكْ .

قَلَاعٌ : مِكَامٌ . مِجَالٌ سَنَكْ تَلَا — آتَه حَرْبِ قَدَمَةٍ (يَكُنِ اَزَالَاتِ جَنَلِ قَدِيمِ) .
— قَلَمَطَةٌ : شِدَّةٌ جُودَةِ الشَّرِّ بِيَجِ مَوْ شَكَنِ .
— اِقْلَامَةُ الشَّرِّ : تَقْلِيلُ بِيَجِ وَتَكُنِ دَاشْتِ .
— قَلَمَطَةٌ : لَوْثٌ آتَمِدِ چِرْكَ كَرْدِ . كَنِيفِ كَرْدِ .
— قَلَمَطَةٌ : قَدَمِ ذَوَقِ فِي سَلِيْقِكِ .
— قَلَفُ الشَّجَرَةِ : فَرْعٌ يَفْرُغُهَا بِوَسْتِ دَرَخْتِ رَاكَنْدِ .
— الْقَلْفَةُ : خَشْتَه كَرْدِ .

— وَقَلَفُ السَّبِيحَةِ : قَلَمَطَةٌ رِخْنَه كَشْتِي رَاكَرْتِ .
— قَلِفُ وَقَلَاةُ الشَّجَرَةِ : بِوَسْتِ دَرَخْتِ .
— قَلْفَةٌ : قَلْفَةٌ مُرَقَّةٌ بِوَسْتِ خَشْتَه كَاهِ .
— قَلَاةُ الرَّاحِبِ رِخْنَه كَبْرِي كَشْتِي مَا .
— أَقْلَفٌ : غَيْرِ عَمُوتِ خَشْتَه نَكَرْدِ .
— قَلَمَطَةُ السِّلِّ : رَقْمَتُهُ سِرْمِ بَنْدِي كَرْدِ .
— الرَّكَبُ : قَلَمَتُهُ سَوْرَاخِ كَشْتِي رَاكَرْتِ .
— قَلَمُ وَنِيَّةٌ : لُبَانَةُ شَاخِي مِصْمَعِ دَرَخْتِ كَاجِ .
— رَاقِيٌ : اَزْهَجِ وَاضْطَرَبَ نَكْرَانِ شَدِ ، پَرِشَانِ خِيَالِ شَدِ .
— : اَرَقِيٌ بِخَوَابِ زَفْتِ ، شَبِ رَاوِدِ بِيَاذِي لِبَرِ بَرِدِ .
— أَقْلَقُ : اَزْهَجِ نَارَاخْتِ كَرْدِ ، آسْفَتَه سَاخْتِ .

اَقْلَيْسُ : لَبَانُ الْمَاءِ . جَبِيَّتْ مَارِ بَرِسْ .

تَقْلَيْسُ : تَرْجِيحُ الطَّعَامِ مِنَ الْمَدَةِ اِلَى الْقَمَرِ .
بَالَا اَوْرَدَنِ خُورَاكِ .

— نَقَسٌ : تَهْكُمُ سَخْنِ كَايِرِدِ ، كُوشَه دَارِ .

• قَلَشٌ : حَسَرٌ . يَدُ نِ سُوْفَه اَو رِيْقَه پَرِخِيْتِ ، تَوَلَكْ رِفْتِ .

تَقْلَيْسُ : تَبْدِيلُ الْمَوْفِ اَو الرِّيشِ پَرِزِي ، تَوَلَكْ رِفْتِ .
• قَالَوْشُ : جِنْدَا الْمَطَرِ كَشْ بَارَانِي (كَالَشِ) .

• قَلَشَيْنِ : لِفَافَةُ السَّاقِ . بِيَجِ بِيَجِ .
• قَلَصَ وَتَقَلَّصَ الظِّلُّ (سَابِرِ جَمِ شَدِ) (كَامَشِ يَانِ) .
— : عِلَّكْ سَابِرِ اَشِ سَكِينِ شَدِ .

— : التَّوْبُ حَرْوَكِ خُورِدِ ، جَمِ شَدِ .
• قَلَصَ : شَسَرٌ دَامِنِ بَكْرَزِدِ ، بِالَا زِدِ .
— : قَبَضَ دَرَمِ كَشِيدِ ، جَمِ كَرْدِ .
• تَقَلَّصَ : يَدُ عَمِدِ جَمِ شَدِ كِ .
• تَقْلُوهِي : اَتِكَا مِي جَمِ شُونِدِ .
• قَلَطَ : اَذَرَةٌ بَادَنْقِ ، غَرِي .

قَلِيلِيْطُ : مَقْبَلَطُ : مَازُورِ . اَوْرِدِ دِلَايِ بَادَنْقِ .

(عَلَطَ) : قَلَاوُوطُ : ذَلِيلُ السُّنَنِ فِي الْبُؤَاظِ رَا مَنَايِ كَشْتِي

— : قَلَاغُوزُ : قَوْلَبِ بِيَجِ .
— : سَمَارٌ : مَلُوبِ سِيَخِ بِيَجِ .
• قَلَعٌ : قَلَعٌ . اِقْلَاعٌ : اسْتَا مَلُ اَزِيَجِ كَنْدِ ، رِشْمِ كَرْدِ .
— : اَتَمَرِجِ كَشِيدِ ، بِيَرُونِ اَوْرِدِ .
— : قُوَهْ : تَزْمَه بَا شَرِ رَاكَنْدِ ، دَرَاوَرِدِ .

— : نَبَاهِ : خَلْعَا . تَصَرَّعِي لَحْتِ شَدِ ، بَرَمَنَه شَدِ .
• اَقْلَعُ الْمَرْكَبُ : كَشْتِي لَنَكْرِ كَشِيدِ .
— : هِنِ كَنْدَا دَسْتِ كَشِيدِ ، تَرَلَكْ رَدِ .
• قَلِمُ التَّنِيَّةِ : بَادِيَانِ كَشْتِي ، شَرَاخِ .
• قَلَمٌ : اِفْتِيَاذِ عِ كَشِيدِنِ . دَرَاوَرِدِنِ .

قَالَ : اضْطَرَّاب نَارا حَتَّى أَشْفَتَكَ ، بِقِرَارِي .

— نَمَل دودسر ، بیابانی ، آذر دگی .

— النِّصْرُ أَشْفَتَكَ ، پَرِشَانِ ، تَنَوِیْش .

قَالَ : مُضْطَرَب أَشْفَتَهُ ، پَرِشَان . نِگَرَان .

— النِّصْرُ پَرِشَان خِیال ، نَارا حَتَّى ، اندیشناک .

— قُلُوبُ : قَلْبُ الْمَرْءِ نَاشِکِیَا ، بِی حَوصَلِهِ .

ه قَلَمُاس : ثَبَاتِ جَذْوَةٍ کَالْبَطَا الْعَصْفَةِ نَطْفِخُ سِیْبَ زَمِیْنِیْ مَعْرِی

ه قَلَمُاس : حَرَّكَ وَخَزَحَ تَکَانَ دَاد ، حَرِکَتِ دَاد ، بِجَبْذِ آوَرْد

تَقَلَّلَ حَرِکَتِ دَاد ، تَکَانَ خُورِد ، بِجَبْذِ آوَرْد .

— مِنْ تَکَانَ اِزْجَابِش تَکَانَ خُورِد .

قَلَمَةُ : تَحَرُّکْ ، عَدَمِ ثَبَاتِ تَکَانَ ، تَزَلُّزِل ، بِی ثَبَاتِ .

— اضْطَرَّاب أَشْفَتَكَ ، بِقِرَارِی .

ه قَلَمَةُ : قَطْعَةُ طَبَنِ یَابَسَةٍ کَلُوحِ .

مُتَقَلِّلُ : مُتَقَلِّلُ لِرِزَانِ ، بِی ثَبَاتِ ، سَسَتْ ، نَاعِیْکُمْ .

مَرْکَزَ — غَیْرِ ثَبَاتِ اَوْ مَأْمُونِ اَشْفَلِ چَند رُوزِ ، نَا پَایِدَار ،

(مقام مغزل) .

ه قَلَّ : أَقَلَّ : نَقَصَ کَمَرِدَ .

— کَاسَتِ ، بِاِیْنِ آوَرْد .

أَقَلَّ : قَلَّ مِنْ الْأَرْضِ وَفَعَّ بِلَنْدَرِکِ ، بِرِوَاثِ .

— اَلْیَمِیْنُ : حَلَّهْ ، بِرِدَ ، حَلَّ کَرْدَ .

قَلَّ : ضِدُّ کَثُرَ وَزَادَ کَمُ شَدَ ، کَاسَتِ ، کُوجَ شَدَ .

— تَکَانَ قَلِیْلًا کَمُ بُوَد ، اَنَدَکَ بُوَد .

— نَدَوَ کِیَا بُوَد یَا شَدَ .

— عَمِنَ نَقَصَ کَثُرَ بُوَد .

قَلَحًا (قَلَّ مَا) کَثُرَ ، بَندِیَتْ ، بِدِشَوَارِی .

اِسْتَقَلَّ : رَفَعَ وَحَلَّ بِرِوَاثِ بَرِیْدِ .

— اَلْیَمِیْنُ : عَدَهُ قَلِیْلًا اَنَدَکَ شَمَرْدَ ، کُوجَکَ شَمَرْدَ .

— اَلْیَمِیْنُ : اِسْتَعَفَّ بِهْ کَمَرُوتِ ، نَا چِزِ شَمَرْدَ .

— کَانَ مُسْتَقِلًّا آزَادِ بُوَد ، خُودِ مَحْتَارِ بُوَد .

— بِاِخْرَةِ سَوَارِکَشِیْ شَدَ .

— عَرَبَةُ سَوَارِدِ رَشْمِکَ شَدَ .

— قَطَارًا سَوَارِ تَقَارِ شَدَ .

— عِلِیَّةُ : وَکِبَیَا سَوَارِ شَدَ .

قَلَّ : قِلَّةٌ . ضِدُّ کَثَرَةٍ کُوجَکِ ، کَمِ ، خُورِدِ .

— رَقْعَةٌ تَکَانَ رِزْشِ .

— قُلَّ : کِفَا فِی مَقْدَارِکُمْ ، اَنَدَکَ .

قُلَّةٌ : قِیَمَةُ اَوْجِ ، نَوَکَ ، سَرِ نَارِکَ .

— جَبَرَةٌ کَبِیْرَةٌ کُوزِ بَزَرِکَ .

ه — الْمَاءُ تَقَلَّلَ .

ه — التَّجَمُّلُ : اِجْلَاءٌ ، یُفْشَقَةُ

کَمَرِ دِهَانِ شَتَرِ .

قُلَّةٌ : نَعْمَةٌ مِنْ مَرَضٍ اَوْ قَلْبِ اِبْهَرِیْ اِزْجَابِشِ .

ه — اِصْلَاحِ کَارِهَا .

قِلَّةٌ : ضِدُّ کَثَرَةٍ کَمِ ، کُوجَکِ .

— نَقَصَ نَقَصَ ، نَا زَمِنْدِی .

— وَجُودٌ : نَدَوَةُ کِیَا بِی .

جَمْعُ اَلِ . (لِی اَلنَّحْوِ الْعَرَبِیِّ) جَمْعُ ثَلَثِ .

قِلَّةٌ : صَوْمَةٌ (رَا حِمْ قَلِ) دِیَرِ .

بَقِیَّتُهُ : بِجَمْعِهِ تَمَامِی ، مَعْمُکِ .

قَلِیلٌ : ضِدُّ کَثِیرِ (کَبِیْرٌ اَوْ کَثُرٌ) کَمُ ، جَزْفِ ، خُورِدِ .

— تَحِیْفٌ لَا غَرَّ ، تَزَارِ .

— غَیْرِ کَلْبِ اَنَدَکَ ، نَارِسا .

— الْاَدَبُ بِی تَرِیْبِ ، بِی اَدَبِ .

— اَلْیَمِیْنُ : بِسَرْمِ ، گِشْتَاخِ ، چِشْمِ دِیْدِی .

— الْعَدُوُّ اَنَکَشَتْ شَارَ ، مَعْدُو .

— الْوُجُودُ کِیَا بِی ، نَادِرِ .

بَدَ — (مِنْ الْوَقْتِ) کَمِ بَدَ ، چَند دَقِیْقَه دِیْگَرِ .

عَدَدٌ — (مِنْ) چَند ، شَاوَرِ کِیَا ز .

حَصَصَ قَلِیْلَةً (مِنْ) کِیَا ز .

قَلِیْلًا : ضِدُّ کَثِیرِ اَوْ کَمِ ، قَدَرِی .

— نَادِرًا کَثُرَ ، بَندِیَتْ ، مَحَا هِی .

— قَلِیْلًا کَمُ ، خُورِدِ .

— أَقَلَّ : ضِدُّ اِسْتَعَفَّ کَثُرَ .

— اَحْطَطَ بِسَتْ تَرِ ، بِاِیْنِ تَرِ .

— اِغْفَرَ : اِغْفَ کُوجَکِزَ ، سَبَکَتَرِ .

— اَلْاَنْزَلُ کُوجَکِزِیْنِ .

— عَلِیُّ اَللَّهِ دَسْتُ کَمُ .

— اَقْلَبَ : بِنَدَ اَکْثَرِیَّةِ اَقْلَبَ .

— اَللَّهِ : ضِدُّ الْاَکْثَرِیَّةِ بِجَمْعِ کَثُرَ ، اَقْلَبَ مَعْمِیْنِ .

۵- أنلام قطع الدفاتر التجلیریه واردہ کنایش اعتبار .

قَلَامَةُ الاظافر تراش ناخن .

قَلَسَا (قَلَّ ما) کتر، بدترت .

إِقْلِيسِم : مَنطَقَة ناحیه ، ولایت ، شهرستان .

— : مُنَاخ آب و هوا .

إِقْلیمی : مناخی آب و هوای .

عِلِیس اِقْلیمی ، شورای شهرستان .

قَلَائِمُ الاظافر والمواظیر ناخن گیری .

— الشجر شاخه زنی ، پیراستگی .

مَقَسَّـا . (لشجر) نچی شاخه بری .

يَحْكِيَنـا . چاقوی شاخه بری .

مُقَلَّم . مَقْلُوم (لشجر) پیراسته .

— . (للاظافر والمواظیر) اصلاح شد .

۵- : مَحْطَط (انظر خطط) . مَبِيع حطکت زدن

مَقْلَمَة : وعاء الاقلام قلدان .

• قَلَنْسَوَة شب کلاه .

— : المدة الثانية للمجترات (شغوار کت زکات)

ابو : — ابو طَائِفَة سَوَاد . (طائر) کاکل سیاه (رپنه) .

تَقْلَسَسَ کلاه باعر قعین بر سر گذارد .

• قَلَوَز المِسَار داخل پیچ و هم کرد ، حدید و طلا و بر کرد

• قَلَى . قَلَا اللحم والبيض گوشت یا تخم مرغ را سرخ کرد .

— . مَحْمَص : پختن بوداد .

— . قَلَى : اَبْصَى و شمنی کرد ، کینه و زنید .

قَلَى . قَلَو کبابی ، برانی ، عمل کباب کردن .

قَلَى . قَلَى : اشتغال { تلیا کرا زکات کت چوب تنه

قَلَوَى : له خصائص قلوبَة قَلای .

تَبِيت — : نه قلی او بُتِبِه شبه تلیا .

۵- قَلَايَة . قَلْبَة : صَوْمَة دیر راهب .

۵- — : مَسْكَن الاحشَف جای قامت اسقف .

۵- الانباط : مَسْكَن بطر کرم مسکن رئیس طایفه نبطیها

استِفْلَال : مُرَبِّقَة آزادی .

— إداري خود مختاری .

— سياسي استِفْلَال داخلی .

تَقْلِيل کاهش .

مُسْتَقِلَّ آزاد ، خود مختار .

• قَلَم . قَلَم الاظافر والمواظیر چید ، گرت (ناخن و ستم) .

— . الشجر : شَدَب شاخه درخت رازد .

۵- : خَطَط (انظر خطط) خط کشید .

• أَقْلَم : قَوَدَه اِنْمَاخ بر آب و هوای

ناخن عادت را دبا آموخته کرد .

قَلَم : يَرَاعَة خامه ، قلم .

۵- آرد واز . — خَجَر قلم نقره سنگ .

۵- بَسَط اي قَصَب قلم .

۵- رِصَاص مداد .

۵- كُوبِيَّة مداد کپی یا رو نوشت بر داری .

۵- جِبَر قلم خود نویس .

۵- جَدَوَل : مِسْطَر قلم جدول کشی .

— : تَص . اَشْلُوب الِكتابة (سبک) نویسندگی

— : مِصْنَابَة . خَط خط ، نوشتن ، شِبُوه نگارش .

۵- : خَط مُسْتَطِيل . سَبِيع خط راه راه .

۵- : صَفْحَة سبلی کشیده .

۵- : نَمْدَة جِصَايَة فقره ، قلم .

۵- : خِط عضو التأنيث في النبات (علامت مادگی)

۵- : مَكْتَب اداره ، دفتر .

۵- الادارة اداره مرکزی .

۵- الاشتمالات اداره اطلاعات .

۵- الحسابات اداره حسابداری .

۵- المراجعة اداره ممیزی ، دیوان محاسبات .

۵- قَضَايا اداره حقوقی .

زَلَّة قَلَم لغزش قلم ، اشتباه قلی .

بالقلم العریض : صِرَاعَة روشن ، صاف رساده ، پوست کندن

هَنْتَفَحَ لِي حَرَكَته : اختال و تأنق

قَمَح : كَبَح باناز و لطافت رفتار کرد .
سَرَكوب ، فروشان .

— التَهَوَات تَهْرَكُش .

قَمَح هَنْتَفَح تَفَت .

— التَّمَرَةُ حَتَه شَاه بَلُوط .

— الجِيَاظَةُ انْكَشَانَه .

— الیَبَكَاةُ وَالشَّمْعَةُ : آخِرَهَا

تَه سِجَارَه تَه شَمْع .

— سَكَّرَ كُلَّه تَنَد .

— دَوَاه : هَلُوسُ لَلتَقْطِیم شیان .

هَنْتَفَح هَنْتَفَح : تَوْبِیح مَقَاطِیم کدای سَكَبَر .

هَنْتَفَح : آتِیَة البَطَر عَطْرَان .

هَنْتَفَح : تَمَسُّوْلَه (حَلِیَه) زَبِیت بِلَاو .

هَنْتَفَح : تَمَسُّوْلَه : تَمَسُّوْلَه لَلدَلْدَلَن کَرِه غَزَرِی .

هَنْتَفَح : قَمَل رَاسُهُ سَرِش شِش کَدَاشَت .

هَنْتَفَح : حَشَرَه مَعْرُوفَه شِش .

— الجِیَم : قَمَطَم (الوَاحِدَةُ قُطَامَة) شِش بَدَن .

— الرَاسُ شِش سِر .

— العَاثَةُ شِش زَهَار .

— النِّبَاتُ شِش ک .

هَنْتَفَح : وَاحِدَةُ القَمَل یَن شِش .

هَنْتَفَح : العَزِیل : کَر کَتَدَ الاَیْمَر . اَیْرَیَال

هَنْتَفَح : قَمَل شِش کَر کِنِی شِش شِش .

هَنْتَفَح : قَمَل مُقَمَل شِش .

هَنْتَفَح : اِشْتَقِی بَعْدَ قَمَر تَاوَه بَدَوَرَان رَسِیدَا ، نَوَکِیَه .

هَنْتَفَح : جَلَّتْ خَلْکَ کَرَد .

هَنْتَفَح : حَلَسَ جَارِوبَ کَرَد .

هَنْتَفَح : قَمَه قَالَه نَوَک .

هَنْتَفَح : الرَاسُ نَوَک سِر .

هَنْتَفَح : قَمَامَه : سَكَنَامَه رَنکَرِی جَارِوبَ کَشِی .

هَنْتَفَح : ۲ : البَسَ قِمَامَ پیراهن پوشاند .

هَنْتَفَح : البَسَ قِمَامَ پیراهن بَرَن کَرَد

هَنْتَفَح : الرُوحُ رُوحُ الزَّیْنِ بَه تَن دِیگَر کَرَفَت

هَنْتَفَح : رَمَسَ تَاخَت ، چِهَار نَمَل .

هَنْتَفَح : کَشِش بَزَر ک .

هَنْتَفَح : الرِجَالُ (خُصُوصًا المَعْرُوفُ بِالْقَمِصِ

قَمِیصُ الاَفرَاسِکِ) پیراهن مَرْدَانَه .

— النُّومُ (الْحِرَالُ) پیراهن خُوابِ مَرْدَانَه .

— النُّومُ : مَنَامَه جَامَه خُواب .

— اللِّسَانُ (التَّحَنُّانُ) زَبِیرِ پَرَاهَنی زَنَانَه .

— : خِلَاف . فِشَاه {رُیُوش ، سَرِیُوش ،

— القَلْبُ : غَاثِیَه غُشَایِ خَارِجِی تَلَب .

هَنْتَفَح : قَمَمُ الاَزْوَاجِ تَاخ . عَوْدَارِوَاخ .

هَنْتَفَح : قَمَطَ : قَمَطَ : لَفَ بِالْحِیَاظِ . قَمَاقَ کَرَد ، بَیْجَه دَاوَرِی قَمَاقَ بَیْجَه

هَنْتَفَح : مَصَبَ چِیید ، مَحْکَمَت .

هَنْتَفَح : قَمِشْطَةُ التَّجَالِوِ سَلَانِ اَزَه ، اَزَه کَان .

هَنْتَفَح : قِمَاطُ السَّيِّ قَمَاقَ بَیْجَه .

هَنْتَفَح : قَمَاطَه : حِنَاو چِهَار جَوَلِکَه دَقِیم .

هَنْتَفَح : قَمَطَ قَمَاقَ شَدَا .

هَنْتَفَح : قَمِطَر : خِرَازَنَةُ الكُتُبِ نَفْسَه کَآب .

هَنْتَفَح : هَنْتَفَح : قَمَطَةُ الكُتُبِ کِیْفَ بِنْدَلِجَاوِی قَمَطَ .

هَنْتَفَح : التَّالِیْمِ : حَال . خَرَمَیَه چِنَه ، کَوَلَه بَار .

هَنْتَفَح : خَفِیَه تَجَمُّلُ و اَوَجُّلُ الجَرَمِیْن .

هَنْتَفَح : بِنْد ، کَنَد ، بَنُجُو .

هَنْتَفَح : اَفَمَعَ : مَرَه مَآرِیْدَ جَلُوبِ کَرِی کَرَد ، بَاوَدَاشَت .

هَنْتَفَح : قَهَر : اَخْلَعَه تَبَاه کَرَد ، مَقَهَوَر سَاخَت .

هَنْتَفَح : التَّوَرَةُ شُورُش رَا فَرُوشَانَد ، خُوابَانَد .

هَنْتَفَح : الشَّرُّ فِي مَهْمُو {دَر نَخْتِیْن مَرَحَلَه اَزِ یَمِین بَرَد ، دَر زَمَانِ

{نَا بَیْجَه کَرَد

قَنْدَرُ: قُدُّسُ: كُلُّ اللَّهِ سَكَ آيِ،
جندیدست.

— السَّكَّ (الطَّرْسُ)

لِكْ جَرِيرِ مَوْبَرِ يَدِ سَكَّ كَامِ يَدِ بَزْ كَسَكْ

قَنْدَقُ الْبَارُوْدَةُ: هَكَذَا نَفَاقُهُ تَهْ تَنْفَكْ،
قَنْدَقُ تَنْفَكْ.

قَنْدَقِي: كِتَابُ الصَّلَاةِ —

كِتَابُ نَازِ كَاتُولِيكَ مَا

قَنْدَلَفْتُ: وَاهِبُ (مَسَانِ سَوَلِ)

{كَلِيَا، نَاسِ}

قَنْدُولُ: وَتَسْمُ وَزَالُ جَكْنُ.

قَنْدِيلُ: مِصْبَاحُ، فِرَاحُ، فَاغُوسُ، آوِيْزُ.

— السَّعَادُ شَمْعَانُ يَحْدُ شَاخُهُ كَلِيَا مَا.

—: دَوَا نَوَاصِ: شَمْعُ كَوِيْكَ كَلِيَا مَا

يَا دَرُوْشَن مِيكَدَارَنَدَ.

— الْبَغَرُ: اِسْمُ سَمَكٍ سَاوَرُوْا بِي (مَامِي).

دَفَنْزَحُ: دَفَنْزَحُ: اِغْتَالُ (تَكْبِيْرُ كَرْدُ، خُودِ نَمَائِدُ كَرْدُ،

قَنْزَعَةُ: قَنْزَعَةُ طَرَحُ، زَلَفُ.

قَنْصُ: اِقْتَنْصُ شَكَارِكُ.

قَنْصُ: اِقْتَنْصُ شَكَارُ.

قَنْصُ: قَنْصُ پَرْدِ گان و حیوانات شکار شده.

قَنْصُ: قَانِصُ وَدَشَكَارُ، شَكَارِجِي.

قَانِصَةُ الطَّيْرِ: قَوْنِصَةُ سَنَكْدَانِ پَرْنِه.

قَنْصُلُ: وَكِلُ دَوْلَةُ نَايَنْدَه دَوْلَتِ دَوَامُوْر اَز دَر گَانِ، كَنْصُولُ.

نَابُ — كَنْصُولُ يَادُ.

قَنْصُلِي: عَمْنُ: قَنْصُلُ الدَّوْلُ وَابْنُهُ بَرَكَنْصُولُهَا.

قَنْصُلِيَّةُ: قَنْصُلَاتُو: دَوْلَتِ الْفَقْدُ كَنْصُولُ خَانِه.

قَنْصُلِيَّةُ: سَكْرُكُ دِيْنِ الْاِسْكِرْمَةُ الْاِسْكِرْمَةُ

دِيُونِ عُمُوِي دِيَا كَلَشْتَانِ.

قَنْطُ: مَابُوسُ شُدُ، نُوْمِيْدُ شُدُ.

قَنْطُ: نُوْمِيْدُ كَرْدُ، مَابُوسُ كَرْدُ، دَلِردُ كَرْدُ.

قَمْنُ: قَمِيْنُ، جَمِيْدِيْرُ شَايِسْتِه، سَزْدَارُ، شَايَانُ.

قَمِيْنُ: قَمِيْنَةُ: اَتُونُ كُوْرَه، تَنْوَرُ، نَوْنُ.

—: الْجَبَرُ (السَّكْسُ) كُوْرَه اَهْلُ بَرِي.

—: الطَّوْبُ (الْآجَرُ) كُوْرَه اَجَرِي.

قَمِيْنَةُ (فِي قَمِ) قَمِيْسُ (فِي قَمِ) قَمْنُ (فِي قَمْنِ)

قَنْتَالُ: قَنْتَانَةُ تَرْعِه، كَانَالُ.

— بَنَامَا تَرْعِه پَانَامَا.

— النُّوْبِسُ تَرْعِه سُوْبِسُ.

قَنْتَانَةُ (فِي قَمْنِ) قَنْتَانَةُ (فِي قَمْنِ)

قَنْبُ الرُّهْرَةِ (الطَّرْسُ وَكَمِ) (حَسْبُ كَمِ)

قَنْبُ: نَبَاتُ الْكَنْتَانِ بَهْ شَاغْدَانِه كَنْتَانِ

— هِنْدِي بَنَكُ.

خَطُّ السَّيِّ: دَوَابَرَةُ نَخِ قَنْدُ.

قَنْبِي: شَاغْدَانِ، عَلْفِي.

قَنْبَابَةُ: قَنْبَابَةُ: دَوْلَةُ زَهْرَةِ حَقِ كَمِ، بَرَكْدُوِي سَانِ

قَنْبَرُ: الْوَاجِدَةُ قَنْبَرَةُ كَاكَلُ، بَكَاوَكُ كَمِ

قَنْبَسِرَةُ: دَشُوْكَه كَاكَلُ، تَاَجُ.

دَ — الْمَاءُ: جَبْرَاهُ الرَّمْلُ (اَنْظُرْ جَبْرِي)

مَرْحِي شَبِيْهَ يَلُوْهُ وَرَمَغُ بَارَانِ

قَنْبُعُ: غُلَافُ زَهْرِ النَّبَاتِ (اَنْظُرْ كَامِ) غُلَافُ كَمِ

قَنْبُكُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْبَلَةُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْبَلَةُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْبَلَةُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْبَلَةُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْبَلَةُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْبَلَةُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْبَلَةُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْبَلَةُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْبَلَةُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْبَلَةُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْبَلَةُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْبَلَةُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْبَلَةُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْبَلَةُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْبَلَةُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْبَلَةُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْبَلَةُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْبَلَةُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْبَلَةُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْبَلَةُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْبَلَةُ: طَائِفَةُ كَرْدِه، دَسْتِه، جَاعَتِ.

قَنْطَرُ: قَنْطَرُ نوبیدی.

ه قَنْطَرُ: مَقَرَّتْ سَفَت، سَحَت، خَشَك.

ه قَنْطَرَةُ: خَبْزَةُ لِلْأَخْمَنِ نَانَ خَشَكِي كِه بِه مَلَوَانان میدهند

قَانِطُ: مَقْطُوعُ الرَّجَاءِ، نوبید، دل سرد.

ه قَنْطَرُ: مَكَهْ مَالاً كَثِيراً تَوَانَكْرَش، دولتمندشد.

— البِنَاءُ: عَقْدُهُ طاق زد.

قَنْطَرَةُ: جِسْرٌ مَقْطُود
پل درونی، طاق دار

— بِنَا: مَرْقَعٌ سَاخْتَان بِلَنْد.

— قَنْطَرُ: طاق، قوس.

ه —: دَكُونُورِي صَغِيرٌ، پل کوچک

ه —: صَوْرَفٌ پل نبات.

ه هِنَ اَوْ بَابُ الْقَنْطَرَةِ (لِجَزِّ الْمَاءِ) —
آب بند، سد در بیه تی.

قَنْطَرُ الْبِنَاءِ: دَوَاكِي —

طاق سلسل، گذرگاه طاق

ه القَنْطَرُ الْحَقِيرَةُ (فِي مَعْرِ)

سَدَافِی مَعْرِیْت مَعْرِی

قَنْطَارُ: ۱۱۲ ارطلم مصری تقریباً
(او ۹۳ و ۴۴ کیلوگرام) برابر ۱۳ و ۴۴ کیلوگرام

قِنْطَارِي: سَاحِبُ مَلِیُون فَاکْثَر دَارنده از یک ملیون پیر

قِنْطَرِیُون: حَشِیْثَةُ مَرْءٍ الْعَطَم قَنْطَرِیُون، کل گندم.

مُقَنْطَرُ طاق دار.

ه قَنْطَرْمَةُ الْعِجَام: شَكِیة دهنه آنجور

ه قِنْطَرُوسِ اسبی که از کربلا آدم بود

قَنْطَرُوس: قَنْبِیْبُ لَعْنَانِی، جَرَسُون، سَك دست.

ه قَنْبِیْبُ: اقْتَنَعَ بَكَلْمَا رَضِی خوشدشد، واضحی شد.

—: اَذِنٌ مَقَاعِدَشْد، تن در داد.

قَنْعُ الْوَجْهِ: حَبِیْبٌ بِالْقَنْعِ (مَا تَوَرَّى بِانْقَابِ صَوْرَتِهَا)

ه —: اقْتَنَعَ: اَرْضَى راضی کرد، خوشدکرد.

ه —: عَمَلٌ عَلَى الْقَبُولِ بَرَان دَاشْت، وادار بقبول کرد

اَفْتَنَعَ ۱ الامة: امله لِبَصْب مایه (ظرف آب را برای ریختن کج کرد).

تَفَنَعَ بِالْقَنْعِ: لَبَنٌ تَفَنَكَرُ ماسک بصورت زد

ه الت راءة: روگرفت، رو بند زد.

قَنْبِیْبُ: قَنْبُوعٌ. قَانِیْعٌ خوشد، راضی، ساکنان.

قَنْبِیْبُ: قَنْعَاةٌ رَضَايَت، خوشدوی.

قَنْبِیْبُ: قَنْعَاةٌ دَزَع زرد.

قَنْعَاةُ التَّنَكُّرِ: وَجْهٌ مَقْطُوعٌ؛
صورت ساختگی، نقاب (ماسک).

— التَّمَشُّرُ: بِمَرْفَعٍ خِطَامِي (دوبند چاب،

— الوَقَايَةُ (مِنَ الْغَائِثَاتِ السَّامَةِ) صَقَاعُ

ماسک شد کازهایستی

ه —: كَشَفَ الْقَنْعَاةَ اَشْكَارَكَرد، برده و برداشت.

اِقْتَنَاعٌ: المَحْلُوعُ عَلَى الْقَبُولِ واداری

—: اِرْضَاءٌ رَضَايَت بَجَشِی.

اِقْتِنَاعٌ: تَمَنَعٌ خُرْسَدِی، خوشدوی.

—: تَعَدْبِقُ: اِیْمَانٌ عَقِیدَه استوار.

مُقَنْبِیْبُ: كَافٍ رَضَايَت بَجَشِی، کافی، وافی.

—: یعمل علی الاقْتِنَاعِ الزام آورد، متقاعدکنده.

مُقَنْبِیْبُ: بِاِحْجَابِ، دِرْپَرَه، نقابدار.

ه قَنْعَدُ: قَنْعَدُ: قَبَاغٌ جَوْجَبِیْتِی.

—: کبیر: قَبِیْضُ

—: خَارِیْتُ کُرْمِی،

—: الْبَحْرُ: دَرِیْتُ

دلدل دریا (ماهی)

ه قَنْبِیْنُ: قَنْبِیْنُ: دَلِیْلُ بَصِیرِ الْمَاءِ وَالْمَعْدِنِ

تحت سطح الارض:

آب شناس و معدن شناس.

ه قَنْبَرُ الْوَرْدِ: فَسَدٌ ه قَنْبَرُ بَوْرُکَت، فاسدشد.

قَنْوَمَةُ: تَحْمَك

قَنْوَمَةُ: نَبِیْ

ه —: یك نوع ماهی که در رودخانه نیل فراوان است.

ه —: اقْنَمُوا لَاهْمُوْنِی کومرا ذات، اساس.

- جَمْعُ الْقَوَانِينِ جمع آوری قوانین .
 مجلس شورای قوانین هیئت مقننه . شورای قانون گذاری .
 قَانُونِي : شرعی جایز ، روا ، مباح .
 — : صَحیح ، غلط ، درست ، مستبر ، قابل اجرا .
 — : منتظم ، رسمی ، حسابی .
 — : مُتَشَرَع قانون دان ، مشاور حقوقی .
 قَانُونِيَّة مطابقت با قانون .
 تَقْنِين قانون گذاری .
 مُقَنَّ قانون گذار .
 قَنُو . قِنُوَّة . اقتناء استفاده ، دستیابی ، تحصیل .
 قُنُو الْبَلَعِ : يَذِقُ ذَرْبَاطَةِ خُوشِه خرمای .
 قِنِيَّة : مانتقاب مال ، دارایی .
 قَنِي . قَنَّا . اقْتَنَى : حَصَلَ عَلَى بِلَادِ كَرْد ، بدست آورد .
 — . اقْتَنَى ۲ : اِمْتَلَكَ مَالَهُ شَد ، دارشد .
 قَنِي الْقَنَاءَ : حَفَرَهَا كَارِي كَنْد ، احداث قنات کرد .
 قَنِي الْأَنْفُ : ارْتَمَعَ وَسَطَ قَصَبِهِ بَيْنَ عَقَابِ دَاشْت .
 قَنَاءَ : رَمَعَ نَبِزَه .
 — : قُوْدُ الرَّمْعِ دسته نيزه .
 — : اَنْبُوب بَجَرِي لوله .
 — : قَنَال . تَوْحَة کانال ، کاریز .
 — : السُّوْسِ کانال سوزن .
 — : غُرَّ عَلَى قَنَاطِرِ (الْمَرْقَطَرَة) آبرو ، مجرا .
 — : قَنَاءِيَّة : بَجَرِي مَاءِ صَغِيرِ نَهَر ، جویبار .
 — : الْبُخَارِ (فِي الْأَلَةِ الْبَحَارِيَّة) لوله بخار .
 — : الْبَوَلَةُ مجرای ادرار .
 — : الْقَمِيَّة مجرای شکم .
 — : السُّوْبِيَّة مجرای معده .
 — : الْمَنْسَبِيَّة لوله ماصه .
 قَان . آخِر . — . قَرَمَزَنَك تند .
 — : مَقَنَّ : مَالِك دانا ، صاحب .
 أَقْنَى : مَقْنُون كَجَرَكَنَة .
 — : الْأَنْفُ دارای بینی عقابی .

قَنَ الْقَوَانِينِ قانون وضع کرد ، مقرزداشت .

۵ — : حَدَدٌ محدود کرد ، معین کرد .

۵ — : الرِّثَ : قَسِيم روزگار ناسدشد ، بوگرفت .

۵ — : الْمَرْكُ وَالْبَتْنُ اِلْح كچك زند ، بوی ناکرت .

اِقْنَنَ : اِنْتَحَذَ لَمَّا بِنْدَه گرفت ، غلام گرفت .

قِنَ : حَبَسَ الْأَرْضَ بِنْدَه ، زرخید ، علولک .

قُنَ السَّجَاجَ مرغدان .

— : الْقَمِي : كَم سَرآستین ، سر دست .

۵ قَنَان : حِلَّة مَعَارِيه زینت مطاری ، کج ریزی .

۵ بَيَانِيَّة و — : لَمَّا نَهَايَ بَيْنِي مَقْصَلِهِمْ .

قُنَّة الْجِبَلِ نَوَك ، تَلَه كوه .

قُنُونَه . قَنَاءَه : هَيُودَه (زِدْجُودِي) غلامی .
 (بندگی)

قَنِينَه : رَجُلَانِه شِيْشَه ، بطری .

— : دَوَاجَه صَغِيرَه شِيْشَه كوچك ، بَنِي .

— : الْعَرَابِرِ تَنَك دستۀ دار .

قَانُون : قَرْمَة (وَاِجْمَاعِ شَرْع) ، آئین ، دستور .

فَرِيضَه ، قانون شرع .

— : الْاِيْمَان عَقِيْدَه ، كَيْش .

— : يَنْظَامُ مُنْتَجَبِ اِنْتَظَامَات ، مقررات ، حكومت .

— : الْأَحْوَالُ الشَّخْصِيَّة سَجَلَات ، قانون احوال شخصی .

— : الْبِلَادِ قانون داخل مرگشود .

— : تَجْمُوعِي قانون بازگانی .

— : جَمِيعَاتِي اَوْ قَانُونِ الْعُقُولِ آئین کیفری .

— : دَوَلِي حقوق بین الملل .

— : مَكْتَلِسِي قانون مذهبی یا شرعی .

— : يَنْظَامِي قانون اصلی ، قانون اساسی .

— : وَضْعِي قانون رسمی .

— : مَعْنَوِي قانون کشوری .

— : رُوْمَانِي قانون رُم .

— : نَهْلُ الْوَقُوفِ مجموعه قوانین که بدستور نهل و قون جمع آوری گردید .

— : الْمُرَافَعَاتِ آئین دادرسی حقوقی .

— : مَقْرُوع — لایحه قانون ، طرح .

— : وَاِضَاعِ القانون گذار .

— : خَاصِص القانون .

— : لَا يَسْرِي عَلَيْهِ القانون .

قَهْرَى. قَهْرَةَ. قَهْمَرُ: تَرَجُّعِ بِنِشَنِی.

— — — — —: نَاقِرُ. انْحطاطِ عَقَبِ مَانْدِگِ.

• قَهْمَهَ با صدای بلند خندید.

• قَهْمَهَه تاه تاه خنده.

• قَهْمَهَه: بِنِشَنِ دانه قهوه.

—: قَرَابِ الْبُنِّ الْغُرُوفِ قَهْوَه.

۵ —: مَقَهی: قَرَبِ الْقَهْوَه قَهْوَه خاند.

۵: نَسَكَه قَهْوَه قَهْوَه جوش.

۵: قَهْوَه جوشی صاحب قهوه خانه.

أَقْمَى: اِلْمَرْطَلُ شَرْبِ الْقَهْوَه
درویشیدن قهوه زیاده روی کرد.

• قَرُوبَ. قَابَ: قَوَزَ کُودِکِ، دَدَاوَدِ، اسْتَحْجَازِ کُودِ

تَقَوَّبَتِ. انْتَقَابَتِ الْبَيْضَةُ تَرکید، تَحْمِزِ مَرغِ باز شد.

قَاب: مقدار اندازه کیت.

• قُوسِ بِغَاصلِه تیرس، نزدیک.

• قُوبَ: قَسْرَخِ کَتکُوتِ جوجه.

قُوبَا: قُوبَةُ دودرخم.

—: مَنطِقَةُ: مَرَمُزِ چندی مؤلَمِ بیاری جلدی.

• قُوتِ. قَبِتِ قَبِئَةُ: طَعامِ خُوراکِ گذران.

— — — — —: قَهْءَ. قُوتِ، خُوراکِ.

قَاتَ. أَقَاتَ ۵ قُوتَ: اَطْعَمَ خُوراکِ داد.

— — — — —: قَهْدَیِ پُرودِ، خُوراکِ طَه.

—: مَالِ تَکْهَداری کرد، سرپرستی کرد.

إِقَاتَ. تَقَوَّتِ الْعَمَلُ: اَلْعَمَلُ قُوتًا (تَکْهَدِ کرد).

— — — — —: بِالْعَمَلِ: اَکَلِ خُورِدِ.

مُغَبِّتِ: مَنَعِ پُرورند.

• قَوَّحَ. قَاحَ الْبَيْتِ: مَنَعِ جَارِ دِیدِ کرد.

قَاحَ: قَوَّحَ الْمَرْحُومُ قُوتًا (اَدَامِجِ بَیْسَ) (زَنَمِ اَمَاسِ کرد) (بَیْسَ بَیْسَ).

۵ قَاوَحَ: قَلَوَ کَاوَزِ سَرِیخِ کرد، سَتِیزِ کرد.

۵ قَاوَحَ: مَسْکَاوِرِ سَتِیزِ جَوِ سَرِیخِ.

مُقْتَقَى بدست آمده، ذخیره.

— بِالْمَرْحَمِ: مَحْتِ نَاشِرِوعِ، مَالِ عَرَامِ.

• قَنُوشَقِ. قَنُوشَقِ: صَنَعِ مَنَعِ آمُونِیَاکِ.

قَجَرِ اَلْ: قَبِئَةُ درخت بارزد.

• قَنُومَةُ (لِیْلِی) • قَبِئَةُ (لِیْلِی) • قَنُومَةُ • قَبِئَةُ (لِیْلِی)

• قَهْرَ: اخْتَصَحَ شَکْتُ مَادِ، مَغْلُوبِ کرد، پیروز شد.

—: اَحْیَیَ نَاکَرِ کرد، مجبور ساخت.

۵ —: اَخْرَجَ نَجَمِ کرد، اندر صفا کرد.

• قَهْمَرِ: اِخْتَصَاعِ پیروزی، استیلا، چیرگی.

۵ —: حَزَنَ غَمِ، اندوه، محنت.

— الْمَجْدِ (لِحَلاَسِ النَّفْسِ) ریاضت.

—: قَهْمَرَةَ: اِجْهَازِ نَاجَاری، زور، فشار.

قَهْمَرًا: بَزور، اجبار.

• قَهْمَرِیِ اجاری، اضطرابی، ناچاری.

• سَبَبِ قَهْمَرِیِ: دَلِیلِ قُوی، ازروی ناچاری.

• قُوَّةِ قَهْمَرِیِ: نِیروی مَقَاوِستِ نَاطِرِ.

• طُرُوفِ قَهْمَرِیِ: اَوْضَاعِ وِجْهَاتِ مَحْتِ.

• قَاهِرَ: قَالِبِ پیروزمند، فاتح، چیره.

• قُوَّةِ قَاهِرَةِ: بَیْسِ اَمَدِ غَیرِ قَابِلِ جَوِگِری، کارخدا.

الْقَاهِرَةُ: هَامِیَةُ الْمَلِکَةِ الْمَضْرُوبَةِ بَاتِحَتِ کُودِ قَهْدِ عَرَبِ رِیَسِ

النَّهَارِ: اَحَدِ اَسْمَاءِ اَللّهِ قَادِمِطَلَقِ، خُدايِ قُوتًا بَرِ مَرِجِ.

لَا یَقْهَرُ شَکْتُ نَاطِرِ.

مَقْهُورُ: مُضْطَمَعِ شَکْتُ خُورِدِ، اِذْ بَا اَقَادِ.

—: مُجْبَرُ نَاکَرِ، نَاجَارِ.

۵ —: حَزِینِ غَمِ، اندوهگین.

• قَهْرَمَانِ: اَمِینِ الدَّخْلِ وَالْمَرْجِ نَاطِرِ، پِشْکَارِ.

• قَهْرَمَانَةُ: ۵: لَوْنِیَّةِ خَاوَنِ دَارِ، کِدَاغِ.

—: مَلِیْسَةُ اَوْلَادِ الْعَالَةِ پَرستار پیچه ما، دایه.

• قَهْمَرُ. قَهْمَرُ: تَرَجُّعِ عَقَبِ نِشَنِ کرد، پسشت.

تَقَهْمَرُ: نَاقِرُ. انْحَطَ رُوبَا انْحَطَا کُتَاوَدِ.

مَقُولُ گفته شده ، اظهار شده ، بیان شده .

مَقَالَةُ گفتار ، مقاله .

— اِتِّصَاحُ بر مقاله .

۵ مَقَاوِلُ : مَقَرِّمٌ ، مَكَائِلُ مقاطعه کار .

مُقَاوَلَةُ : جدال گفتگو ، بحث ، مناظره .

۵ — عَلَى مَقَلٍ : اتِّفَاقِ قرارداد .

۵ بِاللَّ : اِتِّزَامًا بطور مقاطعه .

۵ شُغْلُ بَالٍ : مقاطعه کاری ، کار مقاطعه .

• قَوْلُهُ الدُّرَّةُ (لِي نَافِعٌ) چوب دُرّت .

• قَوْلُنْجِ : التَّيَابُ يُشَاءُ الْمَلَى الْبَلِيطُ آمَسُ الْحَاظِي اسْتَرْقُولُون .

• قَوْلُونُ : فِيسٌ مِنَ الْمَلَى الْبَلِيطِ قَسَمِي از روده بزیل .

• الِ الصَّاعِدُ قَوْلُونُ صَاعِدٌ .

• الِ الْمُعْرَضُ قَوْلُونُ مُتَقَالِعٌ .

• الِ النَّازِلُ قَوْلُونُ نَازِلٌ .

• قَوْمٌ الْعِي : مَدَلُهُ راست کرد ، درست کرد ، تراز کرد .

— الْأَخْلَاقُ اصلاح کرد ، تهذیب کرد .

— : قَدَّرَ الْقِيَّةُ اِرْزِيَايِ کرد ، برآورد کرد .

۵ — . اَقَامَ : جَعَلَ يَوْمَ اِزْجَا بِلَنْدُكِرْدُ ، سِرْپَا کرد .

لَا يُلْعَوُ بَعْنُ سِبَاكَرَا نِهَانِ .

قَامَ : يَدَهُ قَدَهُ بَرَخَات ، اِستاد .

— : اِتَّصَبَ راست شد ، سبُح شد .

— : تَرْقَى پُشْتَرَفْت کرد ، تَرْفِيع یافت .

— : سَافَرُ رَهْپَا رُشد ، عَزِيزت کرد .

— : تَرَعَّعَ آغَا ز کرد ، دُست بکار شد .

— : تَصَيَّبَ بِالْاَدَبِ .

— الْأَمْرُ : اِعْتَمَلَ دُورست شد ، مَرْتَب شد .

— الْحَقُّ : حَقِّ بَرَقَار شد .

— التَّجْبِيعُ خَمِير و آمد ، پُت کرد .

— اللَّيْتُ : اَز قَبْرِ بَر و آمد ، مَرده زنده شد .

— مِنْ قَوْمٍ : نَهِي اَز خَوَابِ بَر خَست .

— اللَّهُ : جِد بَحْ بَست .

— الْهَوَا وَالتَّصَبُّبُ هَا دُست و زید ن گرفت .

— سِتِ الزَّوْبَةُ طُورَن بَر خَست .

— سِتِ السُّوقِ هَا زَار و طاج یافت .

— سِتِ الْبَايْرَةُ كَشْتِي حَرَكَت کرد .

— سِتِ الطَّائِرَةُ هَوَا بَا بَر خَست ، بِه رَوَا ز دَا آمد .

— عَلَى : نَاوُ شُورید ، عَلِيهِ اَو بَر خَست .

— عَلَى بِيكَا اَز خَا نَوَا دِه خُود نِگَه داری کرد .

— مِنْ الطَّامِ : تَرَكِه اَز سِر سَفَرِ بَر خَست .

— لُتْشَرُو بِيكَن اَو بَر خَست ، یاری کرد .

— بِالْأَمْرِ : قَوْلُهُ عَهْدِ دَار شد ، بَهِدِه گرفت .

— بِالْمَعْلُ : أَجْرَاهُ اِنْجَام داد ، بِيَا بَان رَسَانید .

— بِالْوَجِبِ : فُضَاهِ وَظِيفَه رَا اِنْجَام داد ، اِيفَا کرد .

— بِالْوَجِبِ عَلَيْهِ وَظِيفَه اِش رَا اِنْجَام داد .

— بِالْوَعْدِ : اَنْجَزَهُ وَفَايِ بَهِد کرد .

— بِوَمِيه : حَافِظِ عَلَيْهِ بِوَعْدَه خُود و نَا کرد .

— بِالْمَصَارِفِ : اَوَلَا مَا مَقْضِي مَزِين شد .

— بِالْمَصَارِفِ : ذَهَبَا مَزِين دَا بَر دَا خَست .

— مَقَامَه جَانِشِن اَو شد .

— نَاثِرَا بِظَاهَرَةٍ تَطَاوُرَاتِ كَرِیدَن .

— قَاوَمَ هَا بِيَا رِي کرد ، اِستاد گِی کرد .

— اَقَامَ : رَفَعَ بِلَنْد کرد ، بَر دَا خَست .

— : شَبَدَه بَر پَا کرد ، سَاخت .

— : اَوَقَفَ نَصَبَ راست کرد ، بَر پَا داشت .

— : نَصَبَ : جِئِن كَا خَست ، مَعْنِيَن کرد .

— : اِنْشَارَ : هِشْجَ تَحْزِيل کرد ، بَر اِنْگِیخت .

— : مَحْكُوتَ مَانَد ، اَقَامَت کرد .

— : قَطَنَ : سَكَنَ بَنْزَل کرد ، سَكُونَت کرد .

— : الْحِجَّةُ دَلِيلِ آوُرد ، نِگُوش کرد .

— : الْحَقُّ : اَطْهَرَهُ حَقِّ رَا ثَابِت کرد .

— : الدُّعْوَى عَلَى عَرَضَالِ داد ، دَاوَا هَم کرد .

— : الدَّلِيلُ اسْتِدْلَال کرد .

— : الدُّنْيَا وَاقْعُهَا اَلْمُشْكِكَةُ رَا دَا نِدَا خَست ، آشُوبِ بَر پَا کرد .

— : السُّوقُ بِه رَا زَارَتِ كَان داد .

— : الصَّلَاةُ نَا زَا گَر د ، نَا زَا بَا آوُرد .

— : الْعَدْلُ مَادُوسِي کرد ، اِحْقَاقِ حَقِّ کرد .

— : اللَّيْتُ مَرِه دَا زِنْدِه گِی اَز قَبْرِ دَا آوُرد .

۵- ضد صاف (لی الوزن) وزن غیر صاف

- الباب ۵: تزیینة تیر عودی چارچوبه

- مقام حکذا جانشین، نایب

- مقام، فائقام: رُتبة مشترکة تحت امیرالای

سرهنک دو

- فائقام^۲ الملك: والیه نایب السلطنه

- قائیمة: حمود ستون

- سینادة (لی المعاری) تیر حائل، شمع

- فخرس نهرست

- بیان ۵: کشف صورت، سیاه

- المشرقات: ۵: فاقورة صورت کالاهای خریداری شد

- الحساب صورت حساب

- الاصلار صورت قیمت ها

- الاسماء صورت اسامی

- الجرد سیاه برداری از موجودی کالا

- الدابة واللائمة والکرتی الخ یا، پایدیز و سندی

- العرفی: سبوت کشتی در کان دروازه یمن

- أشتاف الماکولات صورت خوراک در سوراخها

- الموجودات صورت دارائی موجود

۵- التلمعة: ما ترتکز علیه نایمة السلة (خزینة)

زایوة قائمه زاویه قائمه

قیسم: مشتقیم قوم راست، درست

- وقیل ووصی سرپرست

- ذوقیة عظیمة بسیار کرانها

- کُتُب قیسة کتابهای مهم و قیمتی

- قیسمة النی: مایتنایوه ارزش بها

- مقدار میزان کبیت

- اسنیتة های اسامی

- الحالبیة قیمت کنون

- ذو: تعیین کرانها، قیمتی

- لا: نه ناچیز، بی ارزش

- القیام: ألقیوم خدای ابدی و ازل

- قیام: نهوض برخاست، شورش

- من نروم: اسقاط بیلادی

- التیسنج تار

- قیامة: وصایة سرپرستی، ولایت

- مل گذا: نیت پایدار ماند، استوار ماند

- له ووزنا متبرشمر، اهمیت داد

- اشتغام: اعتدل راست بود، راست شد

- انتصب: راست شد، برپا شد

- قوم: شنب ملت، خلق، مردم

- قوی: قتی، وقلو، ملو

- قویة: شیشه، ولبیة ملیت

- مشترکة ثابت مشترک

- قومة: نهضة شورش، طغیان، قیام

- قوام: اعتدال راستی، دوستی

- العی: کثافت، خلط

- اناس وقوة بنیه، نیرو، زیت

- طول القلمه تد، قامت، اندام

- مُتَدَل: قائم^۱ معتله اندام مناسب

- قوام: قیام^۱: سقد پشتیبان، نگهبان، حامی

- العائلة نان آرد خانواده، سرپرست

- قویم: معتدل راست، درست

- الدین ال: دین صحیح، کیش درست

- قائم^۲ الانسان پیکر، اندام

- قیاس: یسکوی ریت اقدام اندازه برابر باش با

- البکرة وادواتها طناب وقرقره

۵- المهندس او المشاح کارمندان فنی

قائم: ناهض، برخیزنده (مهندس و نقشه بردار)

- منتصب: واقف ایستاده، راست

- حمودی: عمودی

۵- البابا: مبدا درابین السطون

- الزاویة راست گوشه

- بذه: مشتعل آزاد، سربلای خود

- بذاته: بلا سبب بدون سبب و علت

— الْأَنْوَات: بَعَث رَسَائِيز، مَحْشَر .

— الْمِيح: مَن قَبْرَه رَسَائِيز مَسِيح .

عِدَال: عِدَال: عِدَالِيَّة عِدَالِيَّة مَسِيح .
يَوْم الـ . رَوِزَجَا .

أَقَامَة: رَفَع بَرِيَا كَرُون، بَرِيَا شَتَن .

— اِنشَاء اَو تَأْيِيْس: بَرِيَا شَتَن، تَشْكِيْل .

— (التَّمَايِل) : نَصَبُهَا نَصَبٌ بِجَمْعِهَا .

— تَشْيِيْد: بِنَاة كَلَارِي .

— مَوْقِفَة: مَكْرُوث، نَزُول اَقَامَة مَوْقِفِي .

— سَكَن خَانَه، جَاي اَقَامَة .

— الْعُجْبَة: اعْتَرَاض .

— الْعَدْل: دَارِصِي، اَحْقَاق حَقِّ .

— شَعَار الدِّيْن: بَرِيَا شَتَن مَرَام مَذْهَبِي .

— مَحَل الـ: سَكَن اَقَامَة كَه، مَزَل .

إِسْتِقَامَة: اِعْتِدَال رَاسْتِي .

— اِنْتِصَاب: دَرِصِي، عِدَالَت، رَاسْتِي .

— الْاِخْلَاق: دَرِصِي، رَاسْتِي .

— قَسْوَرِيْم: نَصَب بَرِيَا كَرُون، اَفْرَاشَتَن .

— تَهْذِيب: اَصْلَاح .

— اَصْلَاح: تَصْصِيح .

— الْاِنْف: اَصْلَاح جَرَايَا جَرَايَا مِي .

— تَقْدِير: الْقِيَّة اِرْزَابِي .

— الْبُلْدَات: فَرْهَك جَنْزَابَان .

— السَّنَة: تَرْفِيْعَة سَالَام، كَامَانَة .

— فَلَكي: تَقْوِيْم نَجْمِي .

— مَقَام: مَوْضِع جَا، مَحَل، مَوْضِع، حَالَت .

— مَقَام: مَزَلَة شَان، دَرِصِي، رَتَبَة، پَايَر .

— كَرَامَة: اَعْتِبَار شَهْرَت، آيَر .

— التَّقِيْم: طَبَقَة دَانَك صَدَا، دَسْتَكَا مَوْسِيْقِي .

— الْكُفْر: مَحْرَج (فِي الْحِسَاب) مَحْرَج كُود .

— وَقُومُ الْخِرَات: قَبْضَة آخَن خِيَش .

— مَقُوم: مَقْدَر الْقِيَّة قِيَمَت كَلَار، اِرْزَاب .

مَقُومَات: الْأَشْيَاء الْاِثْمَة اَشْيَاء كَرَانِيَا .

مَقُومَات الْحَيَاة: كَمَزْدَان، وَبَابِل زَنْدَكِي .

مُقَيِّم: اَلَّذِي يَقِيْم كَمِي كَه چِرِي رَا بِلَنْد كَنْد .

— سَاكِن: سَاكِن .

— دَائِم: هَيْشَكِي .

— الْحُجَّة: مَعْتَرِض .

— بَوَاجِيَان: وَظِيْفَه شَنَاس .

مُقَاوِم: پَايْدَار، سَرِيحَت، هَامَقَاوَم .

— خَصْم: دِشْمَن، مَذْخَا .

مُقَاوَمَة: پَايْدَارِي، اِسْتَادَكِي، مَخَالِفَت .

مُسْتَقِيْم: مُتَعَدِّل رَاسْت، سَرِاسْت .

— مُنْتَصِب: بَرِيَا، رَاسْت، اِسْتَادَة .

— الْاِخْلَاق: بَارِشْتَن، رَاسْت وَدَرِصْت .

— الـ: مَشْنَعِي الْقَنَاءَة الْمَضِيْبَة رَوْدَة رَاسْت .

— مِيْنْدَه: عَلَي خَطِّ . — دَرِصْت نَقْطَه مَقَابِل اَو .

— مَشْنَعِي: مَخْنَع بِالْمَعْنَى الْمُسْتَقِيْم وَابْتِهَار رَوْدَة رَاسْت .

— قَوِيْسَار: دَرِصِي اِدَارَة حُكُومَة رَوِيْعَة كَبِيْر .

— قَوِيْسِيْر: مَحْمِل، وَكِيْل نَايَنْدَه .

— وَكِيْل دَوْلَة: نَايَنْدَه عَلَي دِلْت .

— قَوِيْسِيُون: مَشْنَعِي دَوْلَة دَلَاي، حَقِّ الْعَمَل .

— قَوِيْسِيُونَجِي: وَكِيْل اَشْغَال نَايَنْدَه بَارِز كَانِي .

— قَوِيْمَنْدَان: قَائِد، فَرْمَانْدَه كُلِّ .

— الْبُولِيْس: رَئِيْس كُلِّ شَهْرِيَا نِي .

— قَوُون: نَوْع مِّنَ التَّعْلِيْمِ (بِكُنْفُوع طَابِي، — رَسْتِيُون .

— قَوُونْتَرَاتو: قَعْدَة، اِتْفَاق قَرَارَات .

— قَوُونَة اَفْعِي: سِيْلَامِي، اِسْلَمِي فَرِيَش، تَنْفَك سَاز .

— قَوُونَة الطَّائِر (فِي قَنَس) سَنَكْدَان پَرِيْنَه .

— قَوُونَة: رَفْعَة مَقْدِيْنَة وَصَلَه نَفْزِي، نَكَه .

— قَوُونَة: اِيْشْقُونَة: نَصْمَة تَمَال، شَابِل، پِيَكَر .

— قَوُونَة (فِي قَوِي) نِيرُو .

— صَرْخ اَو تَاوَه (رَاجِع اَوَه) فَرَايْد كَشِيْد، نَالَه كَرَن .

— قَوِیّ: ضدّ ضَعْف نیرومند شد یا بود، قوی شد .
 — جاع شدیداً سخت گرسنه شد، گرسنگی کشید .
 — علی ازمر: المافه بردباری کرد، تاب آورد .
 — علی المرض والمصاب: تَقَلَّبَ (برناخوشی و سختی های زندگی را) تجربه کرد .
 — الشك: سخت بدگمان شد، تردید کرد .
 — المطر: احتشِنَ باران نیامد .
 — المکان: خلاص المکان ویران شد، تنی ازسکنه شد .
 — قَوِیّ: ضدّ ضعف قوت داد، نیرو بخشید .
 — البینة: روح داد، نیرو داد .
 — الزم: جرات داد، دلگرم کرد .
 — اُبْد: تأیید کرد، قوت داد .
 — نبیث: اثبات کرد، پابرجا کرد .
 — نَبَّ: تحریک کرد، بهیجان آورد .
 — قَاوَى: غالب مقاومت کرد، حریف شد .
 — اقوی: افتنقر فقیر شد، برگدانی افتاد .
 — المکان: خلاص تاسمیر خالی ازسکنه شد .
 — قَوِیّ: استقامت قوی بود، نیرومند شد .
 — تَشَجَّع: دل پیدا کرد .
 — قَوَا: قَوِیّ: جُوع گرسنگی .
 — . . . قَوَا: الارض: قَدَّر ویرانی زمین خشک و دشت .
 — قُوّة: عکس ضَعْف قدرت، نیرو، زور .
 — : مقدرة توانائی، زور بازو .
 — : شدّة نیرومندی، ستبری .
 — : عَظف سختی، تندی .
 — : قوام، جَلَد طاقت، بنیه، توان .
 — : الجسم: طایفه تندرستی .
 — : القلب: تَجَاعَة دلیری، دلآوری .
 — : الاستمرار: القصور الدائمی، تنبلی، سستی .
 — : آلیّة: طاقه قوه، نیرو .
 — : دافعة او محرّكة نیروی جنبش .
 — : مرکزیه نیروی مایل به مرکز .
 — : مرکزیه جاذبه: جذب مرکزی قوه مرکز جو .

— مرکزیه طارده: دفع مرکزی {گزیده ازمركز،
 — المذهب: نیروی جاذبه، کشش .
 — : الماده: نیروی عادت .
 — : الارادة: نیروی اراده، عزم .
 — : حافظه: ذاكره: نیروی حافظه، یاد، هوش .
 — : هاقه: عقل شعور باطن .
 — : فاهرة: نیروی برتر، غالب و فاتح .
 — : مفتونة: شجاعت اخلاق .
 — : بال: فتوة: باجبار، بزور .
 — : قَوِیّ: ضدّ ضعیف نیرومند، زورمند .
 — : شدید سخت، تند .
 — : قدر توانا، با قدرت .
 — : منین خوش بنیه، گردن کلفت .
 — : الله: قادر مطلق .
 — : اقواء: اقتدار ویرانی، خرابی .
 — : (في الشیر) شرناموزون .
 — : قَوِیّة: ضدّ اضاف نیروبخش .
 — : تشجيع دلگرمی، تشویق .
 — : تعزز تجدید نیرو .
 — : تنبیه: تشطیح تحریک، انگیزش .
 — : مَقْو: ضدّ مضمف نیروبخش .
 — : منبیه: مُنَشِّط روح بخش، فح بخش .
 — : بَسْکِب قُوّة داروی مقوی .
 — : لَشَهْوَة الجَنینَة مقوی باه .
 — : قَلْب: ذوا: علاج القلب داروی قوت قلب .
 — : القلب: متوجع مشوق .
 — : وَرَق مَقْوِیّ مقوا .
 — : قِیاً: اَقَاء: برقی انداخت .
 — : قاء: تَقِیاً: قی کرد، بالا آورد .
 — : قِی: قِیاً: استفراغ .
 — : ما یمخرج بالی: آنچه ازدهان بیرون میآید .
 — : الوحَم (او الحبالی) آشوب و بهم خوردگی معده و باطن .

مُقَبَّحٌ بهوت، تهوت، آور .

• قِبَادَةُ (لی قود) • قِیَاس (لی قیس)
• قِبَادَةُ (لی قیف) • قِبَادَةُ (لی قوم)
• قِبَادَةُ سَدَ تَارَشْشِ سِیمِ .

قِبَادَةُ : آله طرب المرقبة
ربط، چنگ، ساز یونانی .

قِبَادَةُ الشَّكْلِ شکل بریط .

• قَبَّحٌ قَاحٌ : تَقْبِیحٌ چرک کرد، به چرک نشد .

• قَبَّحٌ تَدْبِیحٌ فَنَادٌ : چرک .

• قَبَّحٌ قَرْنَةُ الدُّعَلِ کورک .

• تَقْبِیحٌ تَرَاوِشٌ چرک، زخم، فساد .

• اَلْقَبَّحُ چرک دندان .

• قَبَّحٌ تَقْبِیحٌ چرک دار، جراحت دار .

• قَبَّحٌ چرک آور .

• قَبَّحٌ چرک آلود، کثیف .

• قَبْدٌ جَمَلٌ القِدِّ لی رَجُلٌ زنجیر کرد، بخورد .

• حَصَرٌ محدود کرد، تنگ گرفت .

• رَوَّیْتُ بَتٌ .

• سَجَلٌ ثبت کرد، در درخت نشست .

• سَحَبٌ نَوِثٌ، یادداشت کرد .

• عَلِیٌّ (لی الحساب) بحساب بدستکار گذاشت .

• هُ (لی الحساب) بحساب بدستکار گذاشت .

• قَبْدٌ وَثَاقٌ پابند، بچ .

• رِبَاطٌ بند، گره .

• قَبْدٌ : مَقَادٌ دستبند .

• شَرْطٌ ماده، قرار، شرط .

• (فی النفرج) : وَتَرَةٌ بند .

• الْأَسْنَانُ لُتَّةٌ لُتَّةٌ دندانه .

• قَبْدٌ قَدْرٌ اندازه، مقدار، میزان .

• سَافَةٌ فاصله، دوری .

• شَرَّةٌ باندازه یک سَرمو، سَرموزن .

علی - الحیاة زنده

تَبْلَدٌ یَقْبُودُ (لی قود) افسار .

• تَقْبِیْدُ الْأَرْبَعِ پابندی، اسارت .

• حَصَرٌ محدود سازی .

• رَوَّیْتُ اجباری، الزامی .

• تَقْبِیْدٌ تَقْبِیْلٌ محدود سازنده .

• مَقْبَدٌ مَقْبَلٌ در زنجیر، دست و پابسته .

• تَزْبِیْطٌ او مُزْبِیْطٌ بسته، وابسته .

• مَحْصُورٌ محدود .

• مَدُونٌ ثبت شده، قید شده .

• قَبْدٌ السَّيْفَةِ : حَبْرٌ مَعَا (سَکَنَتِ)
(دماغ کشی)

• قَبْرٌ : طَلٌّ بِالْفَارِ تیرانداز کرد .

• قَبْرٌ قَارٌ : حَصَرٌ تیرمندی، جسم نفی .

• قَبَاطٌ (لی قوط)

• قَبْرٌ آكَانٌ تَلَاةٌ کاروان .

• : اسم قَدِیمٌ «بَسْرَقَةٌ» نام قدیمی شهر (برقه) .

• : مَاحِظَةُ بِلَادِ الْقَهْوَانِ الْقَدِیمَةِ پای تحت قدیمی قهرمان .

• قَهْوَانٌ از مردم قهرمان .

• قَبْسٌ : قَبَسٌ راه رفتن با تکبیر .

• قَبَسٌ : مِیْزَانٌ کَبَلٌ اندازه، میزان .

• : مِیْزَانٌ مِیْزَانٌ میزان، قدر .

• : تَنَاسُبٌ مقایسه .

• : قَائِدَةٌ دستور .

• : مَنَطِقٌ قِیَاسٌ منطقی (منطقی و کبری و نتیجه) .

• : قِیَاسٌ نادرست .

• : مِیْزَانٌ هم اندازه .

• : مِیْزَانٌ از روی اندازه .

• : قِیَاسٌ مَقَادٌ مطابق با قاعده، موافق با دستور .

• : بَسْمٌ تطبیقی .

• : مَنَطِقٌ منطقی .

• : رَقْمٌ - بهترین رقم، بالاترین مرتبه .

• : قِیَاسٌ موافق حساب .

قَالَ . تَقَبَّلْهُ قَبِلَ بعد از ظهر خواييد .

— تَكَلَّمَ (في قول) گفت .

قَالَ الْبَيْعَ : فَسَعَهُ معامله را فسخ كرد ، بهم زد .

— الثَّرَّةُ او من عَثَرَهُ پير از سقوط برخاست چران كرد .

— اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ خدا عز و جباري كند ، دستگيري كند .

— مِنَ الْمَنْصِبِ بر كار كرد ، كار گذارد ، مزور كرد .

إِسْتَقَالَ الْبَيْعَ : طَلَبَ فَتَحَهُ تقاضاي فسخ معامله را كرد .

— طَلَبَ أَنْ يُقَالَ درخواست كارگيري كرد .

— مِنَ الْخِدْمَةِ استعفا داد ، كارگيري كرد .

إِقَالَه : فَسَخَ فسخ ، التنازل .

— عَزَلَ عزل ، عزل .

إِسْتَقَالَه مِنَ الْخِدْمَةِ كارگيري از كار .

هَيِّمٌ هَيِّمَةٌ (في قوم)

هَيِّمٌ هَيِّمَةٌ : زَبْنٌ آداست ، زيار كرد .

هَيِّمَةٌ : مَنِيَّةٌ زن خواننده .

— هَيِّمَةٌ : مَنِيَّةٌ مخاطبه ، آرايشگر .

قَابِلِينَ : اسم علم (قابيل اخو هابيل) قابيل ، ابراهيم

(ك)

ك : حَرْفٌ تَنْبِيهٌ بمعى « مثل » مانند ، چون .

— ضَمِيرُ الْخَاطَبِ تو ، شما ، مال شما .

كُتِبَ : اِكْتَتَابَ افسرده شد ، غمگين شد ، دلشك بود .

أَكْثَبَ عَجَمِيَّهَ كرد ، افسرده كرد ، دلشك كرد .

كَابَ : كَابَةً كَابَةً هَزَنَ ، دلتنگى ، افسردگى ، دلتكستى .

كُتِبَ : كُتِبَ : مِغَمٌ دلتنگى ، غمگين ، اندر همگين .

— الْمَنْظَرُ بد نما ، زشت .

— مَكْتَتَبٌ : مَزِينٌ اگر رفت ، افسرده ،

— الْكُلُونُ تَبَرَهُ ، تَارَ ، خَفَهُ .

هَكَأُ ذَا : حُزْنٌ اندوه ، دلتنگى ، محنت ، غم .

هَقَبَةٌ — وَكَذُوْدٌ مانع غير قابل تقوى ، از اين بر نداشتن

هَكَاسٌ : قَدَحٌ بِيَالِهِ ، مِجْلَاسٌ ، جام —

— الْفُرَّاتُ جام باده در عشاء و ناني

— الْحِجَامَةُ أَوْ الْهَوَاءُ استكان حجامت

— الزَّهْرَةُ وَالثَّرَّةُ رَكْمٌ كَاسَةٌ كُلٌّ وَبِهِمَا

— الْعَيْنُ : حَقَامُ الدِّينِ ظَرْفٌ يَشْمُ ثَوْنٌ

— الْبَيْضُ : ظَرْفُ الْبَيْضِ ظَرْفٌ جَاى تَحْمِ مَرْغِ

— الْمَيْسَةُ أَوْ الْحِمَامُ جام مرگ .

— الدَّوَاءُ مِجْلَاسٌ اِنْدَازِ گِيرِ دَاوَر .

هَكَاسٌ (في كَوْنٍ) كَابِدٌ (في كِبَدٍ)

هَكَاسٌ (في كِبَرٍ) كَابِلٌ (في كِبَلٍ)

هَكَاسٌ (في كِبَلٍ) دِيَاوَر كُوبِ .

هَكَاسٌ رَاثِيَةٌ : كَنِيسَةٌ كَبِيرَةٌ كَلْبِيَاى بَزْدَكِ .

هَكَاسٌ لِكِي هَكَاسٌ لِكِي كَاتُولِيكى .

هَكَاسٌ (في كَلٍ) كَادٌ (في كِيدٍ وَكُودٍ)

هَكَاسٌ (في كُودٍ) كَارَةٌ (في كَرَرٍ)

هَكَاسٌ : بَطَاقَةُ الزِّيَارَةِ كَارَتِ دَرِزَبِتِ .

هَكَاسٌ (في كَرَثٍ) فَاجِعَةٌ ، پِشْ اَمْدِيدِ ، بَلَاى نَاگَهَانِ .

هَكَاسٌ : كَرُوبِيْمٌ ، كَرُوبُونِ كَرُوبِيَانِ .

هَكَاسٌ : كَارِيزُو .

هَكَاسٌ (في كَفِ) كَافِعٌ (في كَفِ) كَافَةٌ (في كَفِ)

هَكَاسٌ (في كَفَرٍ) كَانُورٌ .

هَكَاسٌ : كَانُورٌ (روح) الْفَتَوَةُ جَوهر تَهْوِ .

هَكَاسٌ : اسمُ النَّبَاتِ كَاكَاوُ .

— مَنْخُوقٌ بَذَرُ الْكَكَاوِ كَاكَاوُ كُوبِيْدِ .

هَكَاسٌ (في كِبَلٍ) كَالٌ (في كَالٍ) كَالِجٌ (في كَلِجٍ)

هَكَاسٌ : كَالُوبَا : سَاقُ الْحَمَامِ . نَبَاتٌ طَبِيعِيٌّ سَاقُ الْحَمَامِ .

هَكَاسٌ : زَبَقِي حُلُوٌ جِيُوهُ سَفِيدٌ ، دَاوَرِي كَرَمِ .

هَكَاسٌ (في كَوْنٍ) بُوْدُ .

هَكَاسٌ : كَانٌ (مُرَكَّبَةٌ مِنْ وَانٍ) مِثْلُ اِيْنِكِهَ كَرُوبَا

هَكَاسٌ : قَضِيْبٌ حَسْبِدِ مِيلِهَ آهَنِ .

— مَنَزَعَةٌ بِمَسْئَلَةٍ مِيعَ بِيحِي .

• کانون (ن کنن) • کامل (ن کمل) • کلن (ن کنن)
• گاو ششوک: مَطَاط، مَنَیْطَس کانوچک.

• قَبْلَة: چرخ لاستیک.
• کَبَب: تَشَدُّد آوردن، بصورت
(مخوله در آوردن).

• کَب: قَلَبَ بر گرداند، واژگون کرد.

— علی وجهه: اُکْبَه روزبین انداخت، خاضع کرد.

۵- کَبَا: دَهَقَ دَلَقَ انداخت، ریخت.

۵- سَبَ سرازیر کرد.

اُکَبَ ۲: اَنکَب علی وجهه روزبین افتاد، دمر تولید

— علی امر سرسپرد، سخت مشغول شد.

۵- اَنکَبَ ۳ السائل: اَنهَضَ ریخت، سرازیر شد.

• کَب: قَلَب واژگون.

— (ن ی علم وظائف الاعضاء): نَد بَطَح دمر، روزبینی.

— تَبِيل: اَنخما، آمادگی، تمایل.

• کَبَة النزل: مَکَره مخوله پشم با نخ.

۵- طاعون دَیْلِي او دَیْلِي طاعون غذائی.

• کَبَة: کَبِيَّة ۳: اَلْخَنَة سُورَة یک نوع کباب کوبیده.

• کَبَاب: شَوَاء گوشت کباب شده، بریانی.

• کَبَابَة: نَوَع من البهار کبابه چینی.

— صِنْفِي نَظَر فَرَنگ شیری.

۵- کَبَابَة: کُوب با گلاس بخوری،
(لِیوان) ۳

بال: سَمْلُک بَرَا (الکبابه) با گلاس.

• مَکَب الحِط: بَکَره قورمه، مَسْمُوم.

• مَکَب و مَکَب علی سخت مشغول، سرگرم.

• مَکَب: مَکَنَل مخلوله شده، گرد شده.

• کَبَت تَبَعِد بَرَه خشم خوردن و زود شدن.

۵- کَبَسُوت: مَیْطَف پالتو یا بارانی با شلق دار.

۵- الرَبَة سَقَن در شکم.

• کَبَسُم لَه: کُتَن توده، مجموع

• کَبَح العائنه: اَلْجَام دهناب سرکش را کشید.

— رَفَع بازداشت، جلوگیری کرد.

— العواطف: نَغَب مَیْها کَف نفس کرد.

• کَبَح جلوگیری، منع.

• کَابَح مانع، رادع.

• کَبَد، کَبَد: قَصَبَة ۳ جگر سیاه.

— جوف میان، داخل.

— وسط میانه، مرکز.

• کَبَد و کَبِيدَة السماء میان آسمان.

• کَبَاد: مَرَض الکبد ناخوشی جگر.

• کَبَاد ۳: اَنرُج، نَفَاس (یک نوع بیماری بزرگ

کابد، مَکَا بَد رنجور، درویش.

• مَکَابِدَة عَذَاب، رنج، بردباری.

• کَابَد، تَکَبَد: قَانِي تَخَل کرد، رنج کشید، بردباری کرد.

— و — الْأَقْوَال دروها و مصیبتها را تَخَل کرد.

— الخسائر زبان و ضروری را تَخَل کرد.

• تَکَبَد ۲ المَسْکَن در وسط جانی قرار گرفت.

— تَ الشَّمْس خورشید در نصف النهار واقع شد.

• کَبَر لَدِ السَّن پیر شد، سالخورده شد.

• کَبَر فَلَاناً: کَانَ اکبر منه ازاد بزرگتر بود، سالخورده تر بود.

• کَبَر: ضَعْف بزرگ شد، فروزی یافت، بیشتر شد.

— عَلِيهِ الْأَمْر و نَجِد، برخورد، برادران آمد.

• کَبَر: نَد ضَعْف بزرگ کرد، زیاد کرد، بسط داد.

— رَقَس بزرگتر کرد، ترقی داد، بالا برد.

— زَاد افزود، اضافه کرد.

— قَطَم اَصِيْت داد، بزرگ کرد.

— الْأَمْر: بِالْعَمَل مِیْه میانه کرد، اغراق گفت.

— الْجَرَة او العصية: خَد خلف سنگین کرد، شدید تر کرد.

— مُسْنَرَه: لامعی که آتش بر روی او سوزانده باشد.

کَاْبَر: مائده سرخشی کرد، کله شقی کرد.

— قَالِب: مجادله کرد، ستیزه کرد.

اَكْبَرُ الْأَمْرِ: واه گهیار کار را بزرگ و دشوار گرفت.

— الرَّجُل: صفت از او تعریف زیاد کرد، بسیار ستود.

تَكْبَر: تَنَكُّبَر: اِسْتَكْبَر: تَعَظَّم

مفروشد، بالید، باد و سر داشت.

— عِلیر بزرگی فروخت.

اِسْتَكْبَرُ الْأَمْر: کار را بزرگ و با اهمیت شمرد.

کَبَر: رَکَبَرِیَاه: تَجَبُّرِ نَفْث، خودبینی.

— — — مَقْطَعَه: جاه فروشی، گردن کشی.

— کَبَر: مُعْظَمُ الشَّيْء: قیمت عده، تنه.

— — — شَرَف و رِقْعَه شَرَف، حجاب، آقا منشی.

کَبَر: کَبْرَة: کبر السن پیری، سالخورده گی.

— کَبَر: صفة صغر بزرگی، قدر، عظمت.

ه کَبَر: نبات بوته کبر.

کُبَار: کُبَار: تَجَبُّر بزرگ، گنده
ه کَبُورِیَا: سُلْطَمُون مرغ چنگ

کَبِیر: صفة صغر بزرگ.

— عَظِیمُ الْقَمَر بلند پایه، ارشد، والا مقام.

— عَظِیمُ الْقَدَامُ کلان، بسیار بزرگ، خیلی زیاد.

— عَظِیمُ الْأَهْمِیَّة با اهمیت، و خیم و جدی.

— هائل بیش از اندازه، هولناک.

— السِّنْ أَيْ السُّر پیر، سالخورده، فرقوق.

— الْقَدَمُ متعذر، زیاد.

— الْمَقَام نامدار، برجسته.

ه اَبُو — خَلِیت افقوزه.

لُثْم — کَبِیرَة گاه بزرگ، جایات

اَكْبَر بزرگتر.

— سِنَا (من) بزرگتر از ...

اَللّهُ اَكْبَر! بزرگ است خدای تعالی.

الاکْبَر والاصْغَر: اکْبَر والصغیر (بزرگ و کوچک).

الکبار والصغار: بزرگان و نوخاستگان.

ه الا کَار بزرگان.

— والا حِیَان اشران، نجیب زادگان.

ه اَکَاْبِرِی: تَعَظَّم بزرگنا، باوقار.

تَكْبَر: رَکَبَرِیَاه: غرور، مناعت.

تَكْبَر: صفة تَعَظُّب افزایش، ببط.

مُکْبَر: مُعْظَم (ستایش کننده)

— الصَّوْت بلندگو.

نَظَارَة مُکَبَّرَة ذره بین.

مُکَاْبِر ستیزه جو، زورگو.

مُنْکَبَر خودبین، مفرورد.

ه کُبْیرِی: چِیْسر (راجع جبر)

ه — هائم فخته پل، پل شانود.

ه کَبْرَت: طلی بالیکبریت مگوگردزد.

— مزج بالیکبریت با گوگرد ترکیب کرد.

کَبْرِیت: معدن اَصْفَر شدید الاشتعال کبریت، گوگرد.

— قَسُود گوگرد.

— قَوَاه (یشتیل فی الریح) (کبریتی که از وزش باد

— هود القباب چوب کبریت خاموش میشود.

وَهْرَة اَلْبَهْ حُلْک گوگرد.

کَبْرِیت: نَبْطَة یک چوب کبریت.

کَبْرِیتِی: من اَلْکَبْرِیت اَوْ مَخْمِیْ به مگوگردی.

— مِثْل اَلْکَبْرِیت مانند مگوگرد.

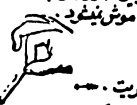
— له خَوَاص او صفات اَلْکَبْرِیت دارای خاصیت مگوگرد

حایض — جوهر مگوگرد.

خَوَیْشِی — عرق مگوگرد.

کَبْرِیْتَات: کبریتا: ه سُلْطَات ناک جوهر مگوگرد.

کَبْرِیْتُو: ه سُلْطِید ترکیب مگوگرد با جسم بسیط.

مَكْبَرَت کوگردار .

کَبَس ط: قَدْ طَبَّ وَنَقَط فشارداد، فشرد، له کرد .

المكان: هَبَمَ طَبَّ طَبَّه بوردش برد، حله کرد، تاخت

السنة يوم يك روز بهال افزود .

بالحل واللع ترشی افاخت، نمک سود کرد .

بالفكر مرنا درست کرد .

۵- الآلة البلاكية: لَحَمَهَا آزمايش کرد، موقوفه

کَبَس: کَبَسَ عَمِلًا زیاد فشرد .

وَلَكَّ شَت مال داد .

كَبَس: نَقَط فشار .

السنة يك روز بهال ميلادي افزودن .

آييام الـ روزهای افزوده، اضافي .

كَبَس الكربة: قَاس سيم اتصال برق .

كَبَسَة: مَجْمُوعُ لَلْبَاجَةِ (مَجْمُوعُ نَاكَمَانِ پاسبانان

په قارخانها .

حَرِيَّة حله ناکمان .

کَبَس، مَكْبُوس (۱) مَلُوط بالحل و اللع (ترش محفوظ بود در سرگودنگ .

مَكْبُوس بالفكر مرتبا .

إضافي: زاید افزوده، زیادی .

سنة كَبَسَة سال کبسه .

كَبُوس: جُطَم بَنَکَم آل .

كَلَس، كَابِس فشار دهنده .

مَكْبَس: آلَة الكَبَس فشار، مکنده .

الطَّالِبَة: مَكْبَسِي مَكْبَسِي (مَكْبَسِي مَكْبَسِي)

مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي

مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي

مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي

مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي

مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي

مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي

مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي

مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي

مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي

مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي

مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي

بالفكر مرتبا .

قَمَر: مَجْمُوعُ خرمای محفوظ در قوطی .

فَلَّ مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي

مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي

المَفْرَضَات: آلَة انقباض، ترکانه .

التياب جالپاسي .

التنبيه (نِيَكَة الحَدِيد) (علامت خطر دروازه آهن .

كَبَس: تناول بِمَجْمَع كَه مَشْت کرد، چنك زد .

كَبَسُ شَاةٍ قَوِج، كُوسَفَنَز .

الحزب دُرْكُوب .

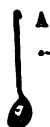
قَمَر تَقْطَل مَكْبَسِي مَكْبَسِي

۵- لَدَقَ الحَوَازِي فِي الْأَوِي تِيرْكُوب سَنَدَان .

كَبَسَة: مَلَة الْبَدَر يك مَشْت بُر .

مَعَكَة: قَبِيخَة يك چنك .

۵- مَشْرَقَة چَچِه، مَلْعَقَة (مَلَاغَة) .

كَبَسَة الْبَلْبَر كَبَسَة لِبَاس .

كَبَسَة: كَبَسَة چَنَك، قَلَاب .

۵- هَوَجِيْن: مَلَم شَن كَش .

كَبَسَة: كَبَسَة سَرَنگُون کرد، بَرگَر دَانَد .

۵- دَقَق دَقَق رَجِيْت، پَرَت کرد .

كَبَل: كَبَل: قَبَسَة زَبَجِير کرد .

كَبَل الْبَتِيْن: آخِر وَهَاء (در پرداخت وام تاخیر کرد .

كَبَل: مَكْلَل سَهْل اَنكَار کرد، مَسَاعَدَة کرد .

كَبَل: قَبَسَة دَسْتَبِنْد، زَبَجِير .

كَبَل: مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي

كَبَل: مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي

كَبَل: مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي

كَبَل: مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي

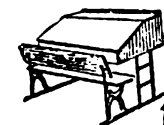
كَبَل: مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي

كَبَل: مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي

كَبَل: مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي

كَبَل: مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي مَكْبَسِي

- مَكْبُوتَة: مَعْتَرَة قَوْتَمَة لَفَرَش، سَكَنْدِي.
- کَبَا: اَنْكَبِي لوجِه: اِنْكَبْ عَلَى وَجْهِهِ بِرودافان.
- —: مَعْرَسَقَطْ لَفَزِيد و سَكَنْدِي خُورِد.
- الْكُؤُز: اَفْرَقَه كُوزَه رَا خَالِي كِرْد، آبَش رَا بِرُون رَمِيت.
- التَّوَر: اَظْلَمَ تَبِيرَه شَد، تَاوَلِيك شَد.
- الْوَن: كَم رَنك شَد، رَنك بَاخَت.
- —: اُ كَبِي اِلْزَنْدُ خَطَا كِرْد، اَصَابَت نَكِرْد.
- كَبُوت (فِي كَبْت) هَكَبُورِيا (فِي كَبَر) هَكَتْ (فِي كَبْت).
- كَتَان (فِي كَتَن) شَا مَدَانَه.
- كَتَب: سَطَّرَ، خَطَّ، نَوَشْت، نَكَاشَت، هَرَبِر كِرْد.
- نَقَشَ وَ مَقَرَّ نَقَش كِرْد، كَنْد.
- وَصِيَّةٌ اَوْ عَهْدٌ: وَصِيَّتْ نَامَه يَا قَرَار دَا تَنْظِيم كِرْد.
- اِلَيْهِ بَكْدَا: رَدِيَاب چِيزِي نَامَه نَوَشْت.
- لَهُ: اَوْصَى لَهُ بِهَارِث بَخْشِيد.
- اَقَه عَلَيْهِ كَنْدَا: سَر نَوَشْت اِيَنْت، مَحْكُوم بِقَضَائِ اَهْلَاَت.
- كِتَابَه عَلَى عَرُوسِي كِرْد، زَن كِرْفَت.
- كَتَب: جَمَلَه يَكْتَب نَوِيْسَانَد، دِيگَرِي رَا بِنَوَشْتَن رَا دَا كِرْد.
- الْجُبُودَ: سَر رَا زَان رَا دَسْتِه دَسْتِه كِرْد.
- —: اُ كَتَب: اَمَلِي عَلَى اَمَلَا كِرْد.
- كَاتَب: رَا سَل نَامَه نَوِيْسِي كِرْد، مَكَاتَبِه كِرْد.
- اِكْتَتَب: نَسَخَ: رُو نَوِيْسِي كِرْد.
- فِي كَنْدَا نَام نَوِيْسِي كِرْد، دَوْدَان اَعَانَه شَرَكْت كِرْد.
- نَكَاتَبُوا: مَكَاتَبِه كِرْدَنَد، رَا بَطَلَه نَامَه نَكَا رِي دَا شَتَنَد.
- اِسْتَكْتَب: اَمَلِي عَلَى تَلْفِين كِرْد، اَمَلَا كِرْد.
- : جَمَلَه يَكْتَب دِيگَرِي رَا دَا رِي نَوَشْتَن كِرْد.
- كَتَب: كِتَابَه: الْكَلَامُ الْمَكْتُوبُ نَوَشْتَه، دَسْتَقَطَّ.
- كَتَاب: سِيْفَر كَاتَب.

- —: خُطَاب. رَسَالَه نَامَه.
- الْوَرَا ج: قَبَالَه عَرُوسِي.
- الطَّلَاق: طَلَا ق نَامَه.
- مَقْرُوسِي: كَاتَب دَرُوسِي.
- مُطَالَمَة: كَاتَب بِرَا ي مَطَالَعَه.
- اَلْغَرِيز: اَلْغُرَا ن اَلشَّرِيف قُرْآن كَرِيم.
- اَلْمَقْدَس: اَلتَّوْرَة وَ اَلْإِنْجِيل تَوْرَة وَ اِنْجِيل.
- اُمّ اَل: اَصْلُهُ نَفْسَه خَطِي، تَمَلِي، اَصْل وَ مَرِيج.
- اَهْلُ اَل: اقْوَامِي كَر كَاتَب آسَانِي دَرِنَد.
- دَارُ الْكُتُب: كَاتَا بَخَانَه عُمُومِي.
- كِتَابِي: مَتَلَق بِالْكِتَابَةِ اَوْ الْكَاتِبِ (دِيگَرِي، دَفْتَرِي، رَا يَسْتِه بِهَوِيْسَنَد).
- : بِحَسَبِ الْكُتُبِ الْمَتَزَلَة مَطَابِق كَاتَا بَخَا ي آسَانِي.
- قَبَلْ: كَار دَفْتَرِي.
- قَلْطَة: مَكَاتِبَة اَشْتَبَاه دَر نَوَشْتَه.
- بَيِّنَة كِتَابِيَة: مَدْرَك كِتَبِي.
- كُتَّاب: مَقْرُوسَة مَكْتَب خَانَه.
- كِتَابِيَة: خَطَّ نَوَشْتَه.
- : نَقَشَ كِتَبِيَه، نَقَشَ.
- مَائِدَة اَل: مَكْتَب.
- مِيز تَحْرِير.
- وَرَق اَل: كَاغَذ تَحْرِير.
- اَدْوَات اَل: قُرْطَابِيَة، نَوَشْت اَفْزَار.
- بَايْع اَدْوَات اَل: قُرْطَابِيَة، فَرُوشَنده نَوَشْت اَفْزَار.
- بَلَا: اَمَلِي يَانِه نَوَشْتَه، سَفِيد.
- كُتُبِي: بَايْع الْكُتُب كَاتَب فَرُوش.
- كُتُبْخَانَة: دَارُ الْمَطَالَمَة قَرَأَت خَانَه، تَلَا ر مَطَالَعَه.
- : مَحَلِّ يَبِيع الْكُتُب كَاتَب فَرُوشِي.
- كُتَيْب: رَكَاتَب صَغِير رَسَالَه، جَرَزَه.
- كُتَيْبَة مَشْكُرَة: مَكْرُودَان.
- كَاتَب: مَحَرَّر. اَلَّذِي كَتَبَ نَوِيْسَنده، نَامَه نَوِيْس.
- : مَن هَلَه اَلْكِتَابَة مَنشِي.
- : نَسَاخَ: رُو نَوَشْت نَوِيْس، رُو نَوِيْس كَتَنده.
- : مَكْرُوبَر: دَبِير، مَنشِي مَخْصُوص.
- : حَسَابَات حَسَاب دَار.
- : هَوِي كَاغَذ نَوِيْس.
- : اَلْعُقُود الرِّثِيَّة: مُوْتَقِي سَر دَفْتَر اَسَا دَرُوسِي.

— علی آله الکتابة ماشين نويس .

ال: أبو حبيب مرغ بالبد .

کاپيتة زن نويسنده .

آله: — ميکتاب ماشين تحرير .

إمکتاب شرکت بخواران اعانه .

إميتکتاب املا، ديکت .

مکتب: مقوسه آموزشگاه روزانه .

۵ — مکان إدارة التسل دفتر، اداره .

۵ — الهامي دارالو کاله .

۵ — التفراف (مثلاً) تلگرامخانه .

۵ — الإيتلامات اداره اطلاعات .

— خوان الکتابة ميز تحرير .

— اميرکاني بمحسنة ميزي کتبت .

— الایمان باساده بازويته ميشت .

— مکتبه: غرة العرس اطاق مطالعه .

مکتبه ۲: دار الکتب کتابخانه .

— محل بيع الکتب کافروش .

ميکتاب: آله کاتبه ماشين تحرير .

مکتوب: مدون، مسطر نوشته .

— رساله: خطاب نامه .

— عليه: مقدر محکوم برنوشت .

غير: — منقول، ساهمي نقلی، روايت شده .

مکاتب: مرايل خبرنگار .

مکاتبة: مراسلة کاغذ نويسی، نامه نگاری .

کنت القدر: غلت وازن ديك آهسته جوشيد .

کنت: کثيت القدر جوش آهسته .

کنترة العيون: سد المائجة البيضاء آب مروريه .

کنتية: ورق اللعب ورق بازی .

لعبة: بازی ورق .

کنتع: گدا کنتع انگشتانش فلج بود .

أکنتع البير صاحب انگشتان فلج .

۵ — بفرع واحدة آدم يکدت .

کنت، کنت: شد بده ال خلف ازکت بت ،

— الطائر: نوك بال مرغ راجيد .

— ربط بت .

تکنت: اشکتف: دم بده ال صدره

دست هایش را روی سينه گذارد .

يکنت، کنت: هايي شانه .

— : عظم الوح استخوان شانه .

۵ — (في المهار) : دقامة مبيضة شمع ، جزر .

کنتاف: قينه التکيف شانه بند .

مکتوف: مکتف کسی کردت هایش از پشت سر بست

— اليدین دست بسته .

مکتف کسی کريک بازويش از کار افتاده .

کنتکت: ضحك في فتور اهتف { بخود خنديد ،

۵ کنتکوت: فروع صومس { بار دلعن بتر خنديد .

جوجه تازه از تخم مرغ پخته شده .

۵ شمر مکتکت: مقلقل

موی پيچيده ، مجتد .

کنتل: کنتل جمع کرد ، گرد آورد ، تراکم ساخت .

تکنتل جمع شدند ، ازدحام کردند ، نوده شدند .

کنتلة: نوده ، کومه .

۵ — خقب الوار .

۵ کنتلة: اسم دمره کل ماميشا .

مکتل کلفت ، جمع شده .

مکتتل: متجمع (از دحام ، جيت ببار ،

کنتم، کنتم: اکنتم { انهي پنهان کرد ، نهان کرد .

— البير: رازی راپنهان داشت .

— نقت: لم يفتقش نفس خود را حبس کرد .

— النفس: خفه کرد . راه نفس را گرفت

۵ کُتُوَّةُ الْكَاهِنِ: قُوبِ اَيْضِ مِنْ كُتْنَانِ {جامه سفیدبند
نخیشان}.

— صَفْرَةٌ: مَقْصَنَةٌ جَبَّةٌ كَتَانِي.

۵ كَتِيْفَةُ السَّاقَةِ: يَأْمِلَةُ زَنْجِيرِ سَاعَتِ.

• كَثَّ (فِي كَثِّ) اَنْبُوهُ.

• كَثَبَ: قُتِرَبَ زَرْبِي كِي.

• مِنْ اَوْ مِنْ — اَنْزَرْدِيك، بَدَقْتُ.

كُثِيبُ (الْجَمْعُ كُثُبٌ وَكُثْبَانٌ) تَوْدَةُ رِيك، بَشْتِه.

• كُثِّتَ: كُتَّافَةُ تَرَاكَمَ.

كُثُّ الثَّغْرِ: مَوَاطِئُ اَنْبُوهِ دِرْبِشْتِ بُوْد.

كُثُّ: كُثِيبُ: كُثِيبُ (اَنْبُوهِ، مَرَاكَمَ، جَمْعُ شَدَّ).

• كَثُرَ: زَيْدٌ قُلَّ: زَيْدٌ شَدَّ، بِيَاذُ شَدَّ.

— مِنْ: زَادَ: بِيَشْتَرِ بُوْد، فَرْوَنَ دَاشْتِ.

— حُدُوْنُهُ (مَثَلًا) زَيْدٌ دَخَلَ مِيْدَادَ، اِتْفَاقَ مِيَاثَادَ.

— تَكَثَّرَ: اَزْدَدَ: زَيْدٌ شَدَّ، بِيَاذُ شَدَّ، اَفْزَاشِ يَافَتِ.

كُثُرَ: كَثُرَ: غَلِيظَ الْكُفْرَةِ اَزْجِثْ شَاهِرَ بِيَشْتَرِ شَدَّ.

كُثُرَ: اَكْثَرَ: بَعَثَ تَحْمِيْدَةً اَفْزَوْدَ، زَيْدٌ دَكْرَدَ.

۵ — —: اَتَى بِالْكَثْبِ زَيْدٌ اَوْرُوْدَ، زَيْدٌ دَادَ.

۵ — —: مِنْ الْفَعْلِ اَنَاءَ تَحْمِيْدَةً: بَارَهَا اِلْجَامَ مِيْلَدَ.

۵ — —: فِي الْكَلَامِ زَيْدٌ مِيْكَفَتَ، مَعْنَى هِرَاذِي مِيْكَرَدَ.

۵ — اَللهُ خَبْرَكَ: اَكْثَرَكَ بِيَاذِ سَاسْكَرْدَمَ.

اِسْتَكْثَرَ: زَيْدٌ شَعْرَدَ، زَيْدٌ دَانَسْتُ.

۵ — بَحْيِرُهُ: شَكْرَهُ: تَشْكُرَكَ.

كُثُوَّةٌ: كُثُرَ: زَيْدِي، بِيَاذِ، مَقْدَارُ زَيْدِ.

—: يَنْدَقِلَةُ: بِيَاذِي، تَقْدَرُ.

—: وَفَرَةُ: فَرْوَانِي، وَفَوْرُ.

—: الْعَقْدُ: شَاهِرَ زَيْدِ.

• جَمْعُ الْـ (فِي النُّعُوْمِ الْعَرَبِي) جَمْعُ كُثُرَتِ.

• كَثِيْرٌ: وَالْاِثْرُ بِيَاذِ، فَرْوَانِ.

—: الْمَدُوْتُ اَوْ الْوُقُوعُ مَكْرَرٌ، عَادِي.

—: الْمَدُّ: بِيَاذِ، مَقْدَارُ زَيْدِ.

—: الْمَقْدَارُ بِيَاذِ زَيْدِ، خِيْلُ زَيْدِ.

• بِيَشْتَرِ زَيْدِ، بِيَاذِ.

—: النَّارُ اَوْ الْاَعْيَبُ: خَامُوشِ كَرْدَ، فَرْوَنَ شَانَدَ.

—: الْحَبْرَةُ اَوْ النَّصَبُ: اَلْخِ بَهَانِ كَرْدَ، فَرْوَنَ شَانَدَ.

—: الصَّوْتُ: خَامُوشِ سَاخْتُ.

۵ —: الْبَطْنُ: اَمْسَكَكَ بِيُوْتِ دَادَ، خَشْكِي اَوْرُوْدَ.

• لَا يَكْتُمُ الْيَرَّ: اَدَمَ دَهْنِ لِقَ، فَضُوْلَ.

• الْاَوْفَى لَا تَكْتُمُ وَمَا حُوْنُ نَاحِيَةِ بَهَانِ نِيْمَانَدَ.

• كَاثَمَةُ الْيَرِّ: رَاذِي رَا اَزَادِ بَهَانِ دَاشْتُ.

اِسْتَكْتَمَهُ الْيَرُّ: سَرَسِيْرَدَ، بَا وَاعْمَا دَكْرَدَ.

• كُتْمَ: كُتْمَانُ: نَهْكَدَارِي، اَخْفَاءَ، نَهَانِ سَاذِي.

۵ كُتْمَةُ الْمَوَا: دَمَ، كَرَنْغِي مَوَا.

۵ كَيْتَامُ: اِنْكِيَامُ الْبَطْنِ: اِسْتَكْتَمَ بِيُوْتِ، خَشْكِي مَزَاجِ.

• كَاثَمُ الْيَرِّ: رَا زَنْكِهْدَارَ.

—: الْيَرُّ: هِيْكَرْتِيْرَ دَبِيْرَ، مَنَشِي.

• كُتُوْمٌ: يَكْتُمُ الْيَرُّ: رَا زَنْكِهْدَارَ، خَامُوشِ، خُوْدُوْدَارَ.

• كُتِيْبُهُ: لَا يَنْفَعُهُ نَيْءٌ، مِيْكَهَ سَرَايَتِ نَا بَازِيْرَ.

—: مَحْمُومُ السَّدِّ: عَمَكُ بَسْتِ شَدَّ، دَوْرُ كَرَفَتِ.

• تَكْتُمُ: رَكْتَمَانُ الْيَرِّ: رَا زَوَارِي، رَا زَبُوْشِي.

• مَكْتُوْمٌ: پُوْشِيْدَه، بَهَانِ، نَهْفَتِه.

۵ —: الْبَطْنُ: مُمْتَكِ مَبْتَلَا بِخَشْكِي مَزَاجِ.

• تَوْتُوتٌ —: صَدِي بِيَاذِ آهَسْتِه، خَفَه.

• كُتْنٌ، كُتْنٌ: كُتْنٌ: بَادُوْدَه بِيَاذِ كَرْدَ.

• كُتْنٌ: بِيَاذِ ۵ هِيْكَابِ دُوْدَه.

• كُتْنَانُ: قَبَاثُ الْاَيْدِي (بِيَشْتَرِ شَاهِرَ اَيْدِي، كُتْنِ كُتْنَانِ).

• بِيَزُوْدِ الْـ: بَذَرَكِ، تَحْمُ كُتْنَانِ.

• قَرِيْبَتِ بَرْدِ الْـ: اَزْدَتِ حَلَوُ رُوْغِي كُتْنَانِ، سَنْدُوْدِي بِيَاذِ.

• خِيُوْتُ اَوْ قِيْجِجِ الْـ: هِيْجِيْلُ پَارِجِي يَافِخِ كُتْنَانِ.

• قُلَّةُ الْـ: لَيْتِ كُتْنَانِ.

• رَكْتَمَانِي: مِنْ اَلْكَيْتَالِ اَزْجِشِ كُتْنَانِ.

کَعَكَج: تَقَرُّعَةً مَقَطَّةً سِرْمَةً خَشَكًا وَكَوْنًا كَرَدَ .

کَعَكَجَة: سَقَّةٌ مَقَطَّةٌ سِرْمَةً خَشَكًا .

کَعَل: کَعَلَّ الْبَيْنَ سِرْمَةً کَشِيدَ .

تَكَعَل: اِکْتَعَلَ مِرْمَ رَوِیْ چِشْمَ خُورْگَلْدَارَ .

کَعَل: سَوَادُ الْجُنُونِ سِیَاهِ بِلْکَانِ چِشْمَ .

کَعَل: کَعَالَ: تَشَوُّقٌ یَحْتَمِلُ بِهِ { اِکْرَدِی کَرْدِ چِشْمَ } مِیَرِیَزَنْدَ، تَوْتِیَا .

— لَتْسُوْدُ الْجُنُونِ سِرْمَ .

حَجَرُ الْ- اِثْمِیدَ سِرْمَ، تَوْتِیَا مَعْلُ .

کَعَلَة اَوْتِکَعَلُ الْبِنَاءِ بِنْدِکَشِیَا مَعْلُ .

کَعَلِی: اَلْوَرَقُ قَائِمُ (لَوْن) کُودَ، آبِ سِیَرِ .

کَعَالَ: طَلِبُ الْبِیَوْدِ چِشْمَ بَرَشَکَ .

کَعَل: کَعِلَ: کَعِیْلَة چِشْمَ سِیَاهِ یَا سِرْمَ نِ .

قَرَسَ کَعِلَ: نَجِیْبُ اِسْبَ اَصِیْلَ، شِجْرَه دَارَ .

اَكْکَعَل (وَالْاَنَقِ کَعَلَاءَ) دَارِیْ چِشْمَانِ سِیَاهِ .

طَائِرُ الْکَعَلَاءِ: فَرْقَنْتَه (بَلِیْل) نَامِ بَسِیَارِیْ اَزِ پَرْدِگَانِ .

کَاجِلُ الْقَمَرِ: کَعَبُ اسْتَحْزَانِ قُوزْگَدَا .

کَعُولُ: الْکَعُولُ الْکَلِ .

کَعُولِی: مَتَادِبِ نَوْشَابِ هَائِ الْکَلِ .

مِکَعَل: مِکَعَالَ مِیْلَ سِرْمَ .

مُکَعَلَة سِرْمَ دَانِ .

کَدَ (اِی کَدَ) کُوشِیدَ، تَلَاشَ کَرْدَ، تَقْلَا کَرْدَ .

کَدَحَ: اَجْهَدَ نَفْثَ جَانِ کَدَ، تَلَاشَ کَرْدَ .

اِکْتَدَحَ لِبَالَهَ بَرایِ خَانُوَادَه خُودَ زَحَتْ کَشِیدَ .

کَدَحَ کُوشَ، رَجِیْ، زَحَتْ، تَلَاشَ .

کَدَدَ: طَرَدَ رَوَانَه کَرْدَ، بَیْرُونِ کَرْدَ، بَرْکَا کَرْدَ .

کَدَ: تَحِیْبَ زَحَتْ کَشِیدَ، کَا کَرْدَ .

— اَتَمَبَ خَسْتَه کَرْدَ، فَرَسُوْدَه کَرْدَ .

کَثِرًا تَا دَرَجَه زِیَادَ، بَسِیَادَ .

— مَا بَارَهَا، کَا هَکَا، چِه بَا .

کَثِرًا: تَمَعُ الْکَثِرَاءِ، مَعْنِ کَثِیرًا .

کَوْتَرُ: نَهْرِیْ دِرِیَهْشَ .

اَكْثَرُ مِنْ بَیْشَرَا زَ .

— قَدَا شَاهَرَه زِیَادَتَر .

— مِرَارًا بَارَهَا، بَیْشَرَا دَقَاتَ .

— فَا کَثَرُ بَیْشَرَا زِیَادَتَر، بَیْشَرَا زِیَادَتَر .

— مَظْمُ: اَغْلَبَ بَیْشَرُ .

عَلِ الْ- بَیْشَرُ، اَسَاسًا .

اَكْثَرِیَّةُ شَاهَرَه بَیْشَرُ .

ال- اَكْثَرِیَّةُ .

نَکَاثَرُ اِفْزَیْشَ، اِضَافَه، اِفْزَوْنِ .

مُکَثِرَ: مَکْثَرُ الْمَالِ تَوَانِکَرِ، دَارَا .

مِکَثَارُ: کَثِیرُ الْکَلَامِ پَرِکُو، یَا دِه کُو، هَرَزَه دَا .

کَفَنَ: نَکَاثَتَ نَبِرَه شُدَ، غَلِیْظَ شُدَ .

کَفَنَ غَلِیْظَ کَرْدَ، نَبِرَه کَرْدَ .

— بِالْبَتِیغَرِ: خَشَرُ . قَدَّ قَوَامَ آوَرْدَ، اَنکَشَتَ بَیْجَ کَرْدَ .

کَشَافَه: غَلِیْظَ نَبِرَکَ، سَکِیْنِ .

— الْقَوَامُ غَلِیْظَ، بَیْجِیْدِی .

کَشِیفَ: غَلِیْظَ نَبِرَه، مَدْرَاکَمَ، چِیْدَه .

مُکَفَنَ سَفَتَ، قَوَامَ آمَدَ .

کَفَنَه: سَفِیْدَه زُغُورَ مَشْتَبِهَه .

کَثَوَلِیْکِی کَاثَوَلِیْکِی کَاثَوَلِیْکِی .

کَثِرًا (اِی کَدَ) کَثِیرًا .

کَعَجَ: سَلَّ اَحَ سِرْمَه کَرْدَ .

کَعَجَه: سَحَالُ سِرْمَه .

کَعَجَتَ: کَعَجَتَ: کَعَجَتَ وَکَلَه خَرَاشِیدَ، تَرَاشِیدَ .

کَعَجَتَ: تَشْکِیْتُ: کَعَجَتَ خَرَاشِیدِکِی .

حَبِیْلَه — او — (الرَّحْمَ) هَلِ جَرَا حِیْ رَهْدَانِ .

وَلَفَقَه — او — اَلْتِ تَرَاشَ دِیْجَرَا حِی رَهْدَانِ .

هـ کذب: زبانه. زور بقاء. يك جورگر که پوست آن گران باشد.
 قیط الزبادی گریه زیاد.
 مَكْدُس جمع شده، توده شده.

هـ کَدَش: کَسَب سودبرد، بدست آورد.
 هـ کَدِیش: بَرْدُون یا جو، اسب بارکش.
 هـ کَدَم: هَضْب بقدَم فِعْ یا دِنا نهای جلوگاه گرفت.
 هـ —: کَدَمَه: رَضْ مَشْت زده، کوفت.
 هـ کَدَمَه: گَدَمَه: رَضْه کوفتی، ضربت.
 هـ کَدُوْد (فی کدو) کوشا، ساعی.
 هـ کَدِی: اُکَدِی دالطای: بخل خست کرد، کم داد.
 اُکَدِی: لم یظفر بمحاجة فی نتیجه ماند، کامیاب نشد.
 کَدِی: استعجلی گذار کرد، سؤال کرد.

کَدِیَه: استعجده گذانی، در پیوزگی.
 هـ —: غَنَلَه: مُعَل دِلیم، اهرم.
 هـ کَذَا: کَذَلَه: هَكَذا {چنین، اینطور، بدینان، ماندن این}.
 — و کَذَا فلان چیز، فلان و فلان.
 هـ کَذَب: ضَدَّ صَدَق دروغ گفت، خلاف واقع گفت.
 — علیر باودروغ گفت.
 — سَت قَبِی: دِچار خطای باصره شدم.
 هـ کَذَب: نَسَبه الی الکَذِب او را بدروغگوئی متهم کرد.
 — القَوْل: نَقَضه تکذیب کرد.
 — النبوءه (مثلاً) انکار کرد، دروغ درآورد.
 — نَقَضه خود را گول زد.
 ما — ان قُلْ کَذَا: ما أَبْطَأَ بیدرنگ آن کار را انجام داد.
 اَعماله تَكْذِیْب اَقواله کردارش با کُتارش یکی نیست.
 هـ اُكْذَب: حَمَلَ علی الکَذِب بدروغ گفتن داشت.
 هـ: —: یَیْن کَذِب دروغ را درآورد، هیچ دروغگو نگرفت.
 کَذِب: کَذِب دروغ، خلاف حقیقت.
 کَذِبَه: اُكْذُوبَه يك دروغ.
 هـ — ابریل: —: نِشان می دروغ روزاقل ماه آوریل.
 — بَسِیطة (لا یَقْصِد بها شَرًّا) دروغ مصیحت آمیز.

اُكْذَب: اُسْتُكْذِب پیش رفت، راه خود را تعقیب کرد.

کَدَّ زحمت، رنج، کوشش، کار.

کَدُوْد کوشا، ساعی، رنجبر، زحمت کش.

هـ کَدُر: یَضَه صفا، تیره شد، آشفته شد، گلا آلود شد.

— علی فلال خشمگین شد، رنجید.

— النِیضُ بدبخت شد، ناشاد شد.

هـ کَدُر: تَمَكَّر تیره کرد، گلا آلود کرد، برهم زد.

— اِنْقَمُ تخمگین کرد، آزد، دلتنگ کرد.

— اَزْهَج زحمت داد، در سر داد.

— اِنْقَبَّ خشمگین کرد، بخشم درآورد.

— اِحْصَانَه احساناتش را بر میچه دار کرد.

تَمَكَّدُر: تَمَكَّر تیره شد، برهم خورد.

— قَصَب خشمگین شد، بخشم آمد، عصبانی شد.

— اِشْتاء تخمگین شد، اندوختن شد، اوقاتش تلف شد.

هـ کَدُر: کَدَرَه: تَمَكَّر تیرگی، بهم خوردگی.

— اَزْهَاج در دسر، ناراحتی، مزاحمت.

— قَمَّ اندوه، دلتنگی، غمزدگی.

هـ کَدَرَه: اَلْوَلِ تیرگی رنگ.

هـ کَدُر: قَصِیر بهم خورده، گلا آلود.

— کُهر شفتالی تیره.

مُکَدَّر مَلام، خسته کننده، مایه آزار.

مُکَدَّر: مَمَكَّر آشفته، پریشان، گلا آلود، گرفته.

مُكْكَدُر (من) دلتنگ، دلگیر از، ناراحت، عصبانی از.

هـ کَدَس: کَدَس توده کرد، اندوخت، جمع کرد.

نَكْدَس: تَرَا حَم توده شد، جمع شد.

کَدَس: حَمُونَه توده، کپه.

— کَدَس: کَدَاَسَه خرمن غله یا کاه.

کاذب: جنه صاوق ناراست، غلط، نادرت .

— کذاب: کذوب دروغگو .

— : دَجَّال حقه باز، عیار، زبان باز .
هـ الکذاب تیزاب

• کذاک: مکذا، کذا چنین، مانند این، اینطور .

— : اِحْضاً نیز .

• کر (لی کر) • کرا • (لی کری) • کرآت (فی کرث)

• کراجه (فی کرج) • کراخ (فی کرج)

• کراشقه: رباط الرقة دستمال گردن، کراوات

• کراکه (فی کرک) • کراکی (فی کرک)

• کرب: ضایق درو کشید، درشتی گذارد، آزار داد .

— الدابة ونهیرها: او قرها بارز زباید کرد، تمجیل کرد .

• اکرب: اشرع شتاب کرد، عجله کرد .

• اکرب: انکرب در شمار افتاد، گیر کرد، دخیل کشید .

• کرب: هم گرفتاری، اندوه .

— : مُعْتَمِ غم .

• کرب: شبوط هـ متبرک

ماهی کبود .

• مکرؤب: متضایق گرفتار، پریشان، غمزه .

• میکروؤب: جبرؤمة حیوانات ذره بینی .

• مکر باج: سوط شلاق، تازیانه .

• بدال: صفا السوط دسته شلاق .

• ذبل او رخوال: نوک شلاق .

• کیزبال: میثاق ه قوس، کان پنبه زن .

• هگز بئج: جرج سر کشید .

• گربولی ه گربولیک صبی: نینک .

• حلیض: حلیض فنی اسید فنییک .

• هکربون: قحط ذغال .

• ورق: ورق منعم، ورق الشاهمه (کاغذ واکره)

• اول اکید ال: کاربونات، نمک اسید .

• تانی اکید ال: کربونیک .

• کربونات: گربونات، نمک اسید کربونیک .

— الصودا جوش شیرین .

• کربونی: قحطی ذغال دار .

• حلیض کربونی: گاز اسید کربونیک .

• کربونیک: قحطیک ذغالی .

• کربن: حلیض: حبر در قرطینه گذارد .

• نکبر سن: حلیض در قرطینه نگهداری شد .

• حبر نشین: حبر او حبر صحتی قرطینه .

• کربون: ورق مقسوی مقوا .

• کرث: اکبر الثم فلاتاً انبره کرد، انداخت

• اکبر الثم لامه اصیت دار، توجه داشت، اعتنا کرد .

• کرآت: کرات آبوشوخته تره زنگه

— الدب: مضری تره صحرانی .

• کارث: کریش خطر ناک، مصیبت بار، غم انگیز .

• کارته: نکتبه مصیبت بزرگ، بلا، بد بختی .

• اکبراث: توجه، اعتنا، دقت .

• کرج: تخش کک زد، گزید .

• کرج: جیل من صاری القوا

• کرج: جیل من صاری القوا

• کرج: جیل من صاری القوا

• کرج: جیل من صاری القوا

• کرج: جیل من صاری القوا

• کرج: جیل من صاری القوا

• کرج: جیل من صاری القوا

• کرج: جیل من صاری القوا

• کرج: جیل من صاری القوا

• کرج: جیل من صاری القوا

• کرج: جیل من صاری القوا

• کرج: جیل من صاری القوا

• کرج: جیل من صاری القوا

• کرج: جیل من صاری القوا

• کرج: جیل من صاری القوا

• کرج: جیل من صاری القوا

• کرج: جیل من صاری القوا

• کرج: جیل من صاری القوا

• کرج: جیل من صاری القوا

۵- کَرَدَنِيَال (الجمع كَرَادِنَة او كَرَادِلَة) كاردنیال.

• كَرَر: اَعَادَ تَكَرَّرَكَ، دوباره انجام داد.

۵- تَمَنَّى: تَمَنَّى تَصْفِيَه كَرْد، پالود.

۵- مَالْتَقِيَه وَالتَّمْعِيد بِاتَقْفِير دوباره تَصْفِيَه كَرْد.

كِر: كَلَدَ بَارَكْتَ، بازآمد.

—: وَجَعَ إِلَى الْوَلَوِ پس رفت، بعبق برگشت.

—: رَاجِعاً أَوْ عَائِداً از همان راه رفته بازگشت.

—: عَلَى الْعَمَلِ مَوْدِد حمله قرارداد، بردشمن یورش برد.

—: صَفْوُهُ خَرَزْ خَرَد.

تَكَرَّر تَكَرَّرَكَ، چند بار انجام شد.

كِرْ: كِرْ: هُجُوم حمله، یورش، تركازی.

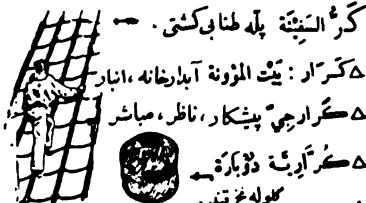
يَقِيَنَ — وَفَرَّ بطور غیر منظم، شلگن رستگن.

كِرَّة (فی كِرْو) نَوَب.

كِرَّة؟: مَرَّة. دور، نوبت، بار.

—: مَائَةِ الْف صد هزار.

كِرَّ السِّفْنَةَ بِالْه طابا كِشْتی.

۵- كَرَار: يَثَّ الْمَوْزُونَةُ آبدارخانه، انبار.

۵- كَرَارِجِي: پيشكار، ناظر، مباشر.

۵- كَرَارِيْثَة ذَوْبَارَة: مَكْلُوْلَه خ تَد.

كِرُّو: دُجُوع. هَوْدَة بَارَكْتَ، برگشت.

—: تَمَاقِبِ يَدْرِی، تَوَالی.

كِرْبِرُ الْعَمَلِ خَرَزْ دَرَكَلو.

تَكَرَّر. تَكَرَّر: مَرَّة تَجْدِيد.

—: تَكَرَّر: رَاطَة اعاده، دوباره.

تَكَرَّرَ: بَارَهَا، چندی بار.

تَكَرَّر؟: تَنْفِيَه. تَصْفِيَه، پالایش.

۵- تَمَثَل — الْفَكْر (مثلاً) كَارْخَانَه قَد، پالایشگاه.

كُرَر. مُتَكَرَّر تَكَرَّرَشَا.

—: الْعَدُو (لی الحسب) چندانانی، متعدد.

۵- مُتَفَسِّس. مُتَفَسِّس تَصْفِيَه شَد.

رَهْم ۹ مَكْر (مثلاً) عَدَد ۹ مَكْر.

مُتَكَرَّر ۱۲ مَحْدُوْت عَادِي، هیشگی، مَكْر و الْوَقُوع.

مُتَكَرَّر: مَرَدَد تَكَرَّرَكُنْه.

• كَرَر: اِخْتِبَاً پنهان شد.

—: بِالْأَنْجِيلِ (از روی كِتَاب مقدس)

كِرَر. كِرَر: كِرَر شَاد كِرَد.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

—: الْقُدْس: قَسْوَطَة

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

كِرَر. كِرَر: كِرَر مِيَوَه وَدِرْخْت مِلْدَس.

کَرِ کَرِ لِیَضْحَکْ با صدای بلند خندید، زیر خنده زد.

— کَرَرُ: احوال تکرار کرد، چند بار انجام داد.

کَرِ کَرِ: طائر ماتی کالئودوس مرغ نوروزی.

کَرِ کَرِ: اسم النبات بونه زرد چوبه.

— مَشْهُوقٌ جَدُّورُ الْکَرَمِ زرد چوبه کوبیده.

کَرِ کَنَدُ: یاقوت جَمَرِی یاقوت ارغوان.

— لَآلُ الْعَنْبِ خُزْجَنک آب شیرین.

۵ کَرِ کَرِ: ۵ قَرِ قَرِ قُوزِ نَافِش پهلوان چل سیم.

کَرِ کَرِ: قَرِ وَکَلَنَ قَفِیماً عزیز شد، گرانها بود.

— کَلَنَ کَرِیماً دست باز بود، بخشنده بود.

کَرِ کَرِ: اُ کَرِ کَرِ: حق: به: احترام گذارد، احترام کرد.

— — — یَجِیْلُ حرمت گذارد، تجلیل کرد.

— — — هَظْمٌ شَرَفٌ سَدُو، بزرگ داشت.

— افه وَجِهَه خُدا و اوستا فرزند کند.

کَرِ کَرِ فَلَاناً رِیَایَتِ کرد، در بخشش مچم کرد.

۵ هَ لُی اَهْمُ بَقِیْتُ مخصوص داد.

تَکَرَّمَ: تَکَلَّفَ الْکَرَمَ خود را بخشیده و نمود کرد.

— مَسَحَی گزشت کرد، سخاوت نشان داد.

— تَنَفَّضُ مَهرِبان کرد، خوبی کرد، احسان کرد.

— عَلِیَه بَکَنَدَا در حق او مرحمت کرد، مهربانی کرد.

هَلْ تَنَکَّرَ عَلَیَّ مَکَن است لطف بفرماید ؟

کَرِ کَرِ: سَخَا، دَمَش، بَمَشش، گزشت، جوانمردی.

— الْأَخْلَاقُ بلند همتی، بزرگواری، آفاق.

— اَلْهَدِیَ (الاصِل) پاکر داد، والا تبار، نیک سرشت.

— قَضَلُ لُطْف، مَهرِبان، احسان.

کَرِ کَرِ مَ جوانمردانه، از روی لطف.

۵ — قَضَلَا از روی التفات.

کَرِ کَرِ: بَنَت باغ.

— فَنَبْ اَنگور.

— الْيَنْبَرِ تَاکستان، موستان.

بَلْتُ الْاَو الْکَرَمَ شَرَب

غَلَّ الْاَو الْکَرَمَ اَو الْکَرُومَ حاصل انگور.

کَرَمَةُ الْيَنْبَرِ: دَلِیَّة تَاک، مو.

زِرَاعَةُ الْکَرُومِ موکاری.

کَرِ کَرِ: صَاحِبِ الْکَرَمِ موکار، صاحب تَاکستان.

کَرَامَةُ: شَرَف، اَحْتِزَام، عَزَت، شَرَفَت.

— مِیْنَةُ: اَفْتِیَارِ حِیْثِیَّت، آبرو.

— کَرِ کَرِ: جُود، بَمَشش، دَمَش.

— اَو کَرَمَةُ اَو کَرِ مَانَا لَک بَطَا طَرِو، بَیَاسِ اَحْتِزَامِ تَو.

اِبْسَ لَنْبِی کَرَمَةُ فِی وَطَنِ کُورِ مَرِیْکَانِ خُوش نَازِ دَمِی بَیَا،

حُبّاً وَکَرَامَةً بِکَالِ مِیْل، بَارِضَا وَدِغِیَت.

کَرِ کَرِ: ذُو الْکَرَمِ بَمَششده، داد، نَظَرِ بِلَند.

— مِضْضَالُ مَهرِبان، خَیْرِخواه.

— مِضْضَالُ مِیْهَانِ دُوسَت، مِیْهَانِ نَوَاز.

— شَرِیفِ آفَا مَنَش، بَزِکُوَار.

— الْأَخْلَاقُ خُوش تَلَب.

— الْأَخْلَاقُ هَالِکِ سَرِشَت، عَجِیب.

جَوَاد — — — اَسْبَ اِصِیل.

دَم — — — عَجِیبِ زَادَه، دَارِی خُونِ پَاک.

حَجَر — — — سَنَکِ گَرَانِهَا.

قَفِی — — — نَازِ قَفِی.

وَجِه — — — خُوش اَنزَام، خُوش صُورَت.

الْأَخْبَارُ الْکَرِیْمَةُ سَنَکَهای قَفِی، جَوَاهِر.

الْمَالُونِ الْکَرِیْمَةُ فَلَزَهای قَفِی.

الْقَارِیَ الْاَلْ — خواننده خوب.

کَرِیْمَةُ الرِّجْلِ: اِلَهتِه دَخْتَر، (فرزند).

الْکَرِیْمَتَانِ: الْعِیْنَانِ دُوجِشِم.

۵ بِمَقَرَّةٍ کَرِیْمَةُ: اَقُوْرُ آدَمِ بَکِ چِشَم.

اُ کَرِ کَرِ: اَحْتِزَامِ کَرِ مَ بَمَششده تَر.

اُ کَرِ کَرِ اَحْتِزَام، مَلاحِظَه، مَراعات.

— الصَّیْفُ: اِقْرَاءِ مِیْهَانِ نَوَازِی.

اَحْتِزَاماً لِحَاطِیْرُ «فَلَان» بَطَا طَرِیْلان، بَیَاسِ اَحْتِزَامِ اَر.

— لَوْجُودُو (مَثَلًا) بَاغْضَا حَضُورِی.

اِحْکَرَامِیْ اِنتِخَاوِی، عِجَان.

اِکْتِرَابِیْ الْعَامِی: اَجْرَتِه اَعْتَابِه حَقِ الْوِکَالَه وَکِیْلِ اِدْکَرِی.

تَکَرِیْمِ اَحْتِزَام، تَجْذِیل.

کُرْمَا: علی کُرْمَه من کراهیه {از روی بی میلی
برخلات میل .
کُرْمَه: کَرْمِه: لَا يُعْتَبَرُ نَفْتِ أَنْکِز، ناپسند .

—: مُبْتَضِعُ مَكْرَه، منفوذ .

—: نَعَاةُ النَّفْسِ زَنْدَه، نفرت آورد .

کَرْمِه الرَّاحَةِ بَدَبِه، زنده .

— الطَّمَن بَدَمَه .

— الْمَنْظَرُ زَنْت، بدنا .

کَرْمِهَة: دَاهِيَة بدبختی، بلا، پیش آمد بد .

کَارِه: شِدَّة وَاضِعٌ بِيْزَار، بی میل .

— فِی كَذَا نَارَاضٍ از، ناخوش و از .

اِکْرَاه: اِزْطَم اَجَار، فشار، واداری .

—: اِسْتِمَالُ النَّفْثِ بَزُور، با قدرت .

تَرْقَة بَه: دَوْدی بَزُور .

نَکْرَه: بِيْزَارِی، بی میلی .

بِيْتَنَکْرَه: از روی بی میلی .

مُتَنَکْرَه: بی میل، بیزار .

مَکْرُوْه: شِدَّةً مَحْبُوبٌ نَاعْطُوب، ناپسند .

—: مُبْتَضِعُ مَنْفُود .

—: مَکْرُوْهَة: شِدَّةً مَصِیْبَت، بدبختی، روز بد .

کُرْمَه (بی کرو)

کُرْمُو: حَقْرٌ کَاوَش .

کَرَا (کَرُو)، کَرِی (کَرِیَا): حَقْرٌ کَنْد .

— الدِّی: صَبْرَه کَرُوْشَا چیزی را کرده کرد .

کَرِی: جَرِی سَرِیْعاً تَنْدُوید .

کُرْمَه: جِسْمٌ مُتَنَدِرٌ جِیْزَر .

— الْقَدَمُ تَرَبُّ فَرْتَال .

— اَلْبِیْکَر دُو کَرِی بَازِی بِلِیَارَد .

— اَلْعَبْدُ دَوَل شَه کَرِی الشَّکْلِ اَلْمَحْبُوبِ بَازِی .

— اَلْاَوْضِی: اَلْاَرْضِیَّة کَرِه زَمِیْن .

مَکْرَم: مُبْجَل، مَسْطَم شخص مورد احترام، ارجمند .

—: یَسْتَحِقُّ اَلْاَوْکَرَام اَبْرَمَنْد، شایسته احترام .

مَکْرَمَة: کَارَنِک، شرافتدانه .

کَرْمَنْبُولَا: خُزْدَن کَرِی بِلِیَارَد بَد و کَرِی دِیگر .

کَرْمَنْش: تَنَکْرَمَش: کَرَش، تَفْعَلَنْ .

چین به پیشانی افکند، ابرو در هم کشید .

کَرْمَنْشَة: غَضَنْ، تا، چین، خط .

کِرْمِل: جِبِلُّ اَلْکِرْمِل کوه کِرْمِل .

واِیْب کِرْمِلِی: رَاهِب کِرْمِلِی .

— حَلَف رَاهِب پَارِهَنْد کِرْمِلِی .

راهبه کِرْمِلِی: رَاهِبَة .

کَرْمَل: خَلُوْی من اَلْکَرْمَلِ اَلْهَرُوق شِرِیْمِی، از

کَرْمَل: مُنْفُود، کَلَم پِیچ .

کُرْمَنْشَة (واچ کرتن) قرطین .

کَرْمَنْف: اَطْعَم اَلْکَرَامِیْد {شاخه های بزرگ درخت

خُزْمَا زَا بَرِیْد .

کُرْمَانَف: اَمَل سَفَة النَخْل شاخه درخت خُزْمَا .

— اَلْبِنْدِیْقَة کُرْمَانَف: قَنْقُوق مَلْهَمَانُوق تَنْکَرَه

کَرْمَنْش: مِرْفَقِ اَلْآلَه وَ سَهْ مَحُور .

کُرْمَنْش: اِفْرِیْزُ زَخْرَفِی: کَمِجِ بَرِی بِلَا یِ دِیوار .

— مَقَسّ: سَهْ کُوش، ستوری .

کَرْمَه: شِدَّةً اَحَبّ بِيْزَارِی بَحْت، نفرت کرد .

کَرْمَه: کَانَ کَرْمِیَا مَکْرَه بُوْد، زشت بود .

کَرْمَه: فَلَانَا اَلْعِی، وَاِلَه اَوْدَا بِيْزَارَد، دشمن کرد .

اَکَرَه: عَلِی: اَزْغَم وَا دَا کَرَد، نَاجَا کَرَد .

— عَلِی الطَّاعَة: بَزُور وَا دَا دَا طَاعَت کَرَد .

نَکْرَه: وَا شَتَکْرَه اَلْعِی، اَحْصَا نَفَرَت کَرَد .

کَرْمَه: کَرَاهَة، کَرَاهِيَة: عَدَمُ وَضِی (بِیْزَارِی، نَارِاضِی،

بَد اَمَدِگِ .

—: بَغَضٌ کِیْمَه، دشمنی، اَکَرَه .

— و: اَلْاَوَاجِر بِيْزَارِی اَزْ نَاشُوْن .

— و: اَلْاَسَاو، بِيْزَارِی اَزْ زَنْ .

کَسَبَ. اِکْتَسَابٌ ^{۱۱} درآمد.

—: رِبْع سود، فایده.

ه کَسَب، کُتِبَ: نُقِلَ الرُّبُوعُ کُجَالَه.

— للواشي خوزك چاربايان.

گاسِب: رَوَاج برنده.

اِکْتِسَابٌ سودجوی، جلب منفعت.

العلم —. دانش سودجوی است.

اِکْتِسَابِي کسبی، بدست آوردن، بدست آمدن.

مَكْسَب سود، درآمد، فایده، نفع.

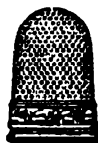
مُكْسِب پرمفعت، پرسود.

مُكْتَسَب، مَكْتُوب تحصیل شده، یافته.

—: اِکْتِسَابِي بدست آمده.

کُتِبَ: رَاجِعٌ لِرَبْعَةٍ کُتِبَ.

ه کُتِبَان: قُعُ الحِطَابَةِ اِنْتَهَانَه.

ه کُتِبَ: قُعُ بِهَا خَرَلَه مِنْ لَمِ اطِخ.

گوشت دهنه، گوشت تپیدن و سرخ کرده.

ه کُتِنَا: شَاقِبَلُوط ه أَبُو قُرُوءَ شاه بلوط.

— مَسْكُورَة: مَرْوُون جَلَابِیَه بستن شاه بلوط.

كُول كُتِنِي رنگ شاه بلوطی، حرمانی رنگ.

ه کُتِیرَ الفَاوَرَة: حَیْدَةُهَا اَمِنْ رَنْدَه.

(کسج) کُوسَج (ماهر کوبه) اِنْ یَلِیْهِ.

قُرْش، کَلَب البَغَر.

ه کُجَح: کُتِلَسَ جاروب کرد.

— البئر: ه نَزَعَهَا چاه را پاک کرد، خالی کرد.

کُجَح ه تَحْکُحَ لَنک بود، فالج شد، زمین گیر شد.

اِکْتَمَح آب برد، خراب کرد.

— البَالُوغَة (ه الجُرُور) آب ریزداشت.

کُجَح، کُجَح نرمی استخوان ها، فلج.

کُجَح الْأَطْفَال: اِرَاغْتَاهُ الْعِظَامَ فلج بچّه ها.

کُجَحَة: کُجَحَة زباله، خاکروب، آشغال.

ه — المَرَايِضُ زرباب، گنداب.

کُجِیْج، اِکْجَح ه مَسْکُح (فلج، زمین گیر،

کایه، الأنفام (سفینه) کُتِیْ مِیْن جَمْعِ شَمْسٍ.

مَكْجَحَة: یَكْتَحُ جاروب.

ه مَكْجَحَة: قَرَبَة مَكْجَحَة (اتومبیل بارکوب که

بَتَوَانِ اِخْرَاجِیْ کرد).

ه کُجَدُ العِی: لَمْ یَنْقُ بَغْرُوشِ غَرْسِید، روی دست ماند.

س: اُکْجَدَتِ السُّوقُ بازار کاشد، خوابید.

کُجَاد: یَد رَوَاج کسادی، بی رونقی، رکود.

کَایِد، گَیَیْد: یَد رَوَاج خوابیده، زلزل.

بِیْضَاعَة کَایِدَة کالای که بزحمت بغروش میرسد، ناجود.

بِلْغَة کَایِدَة کالای بیغل، غیر قابل فروش.

ه کُجَرُ النُّوْدِ وَالنُّوْرَاعِ شُکِت، خرد کرد.

—: نَقَضَ: خَالَفَ ظَنَّتَ کرد، تجاوز کرد.

—: طَوَى او نَمِی ناکرد، پیهید.

— الباب: قَتَعَه هَد کُشَره دروازه را شکستن باز کرد.

— التاجر: اَقْلَعَه ورزفت کرد.

— المَسْکَر: هَزَمَهُ لَشَرَ رَاکِکَت داد.

— المِیْنَس: قَلَبَه پیروز شد.

— السِیْنَة: کُشِی رَاکِکَت.

— الشِیْعَر: شَرَا تَقْطِیْع کرد.

— الطَّش: تَشْکِی رَا فَرِشَانْد.

— النُّوْر: حَرَقَه قَمَ غَطَّ سِیْرَه شِعَاعِ رُوشَانِی را برگرداند.

— حَدَثَه او قُوْمَتَه خَشِی کرد، پائین آورد.

— خَايِلِرَه دَلْکِیَر کرد، رنجاند.

— رَقَبَه گردنش را پیچ داد.

— قَلَبَه دَلش را شکست.

— شَرَقَه او اسْمَه بدنام کرد، تنگین کرد.

— شَوَکَة النَّصَبِ او المَرَضِ الخ سَبْک کرد، فروشانند.

— شَوَکَتَه او اَنَفَه پَت کرد، دماغش را بجا ک مالاند.

- هـ من مزایه: صَرَفَه بازداشت، منصرف کرد .
 هـ - علی بن ابی طالب شکافت، از میان برداشت .
 هـ - بینه خجالت داد، شرمندہ کرد .
 هـ - کُشَر: حطیم شکست، خورد کرد .
 نَکْشَر خرد شد، تکه تکه شد .
 اِنْکَسَر شکسته شد، شکست خورد .
 هـ - التَّائِبُ: اَفْلَس و در شکست شد .
 هـ - المَرْءُ وَالْقَبْ کاست، فروکش کرد .
 هـ - اَلْقَطْعُ فروداشت، نکین یافت .
 گسر. نَکْشِر شکستی .
 هـ - تَقَطَّعَ: فَخَالَفَ تخلف، تجاوز .
 هـ - (لِي غَزَا) شکافت، شکست .
 هـ - (لِي عَطَمَ) شکستی استخوان .
 هـ - (لِي اَلْجَلَبَ) کر .
 هـ - اِفْتِیَادِي کمرادی .
 هـ - مُقْطِرِي او اِفْتِیَارِي اعشاری .
 هـ - مُقْطِرِي داور سلسله اعشاری درسکوکات .
 هـ - خُفْلِي کرحقیقی .
 هـ - مُرْصَب کمرمکب .
 هـ - من کُشَر کرمضاغت .
 هـ - هِر خفیفی: عَدَد گسری .
 هـ - سَطَّ او صُورَة ماله مودت کر .
 هـ - مَقَام او عَرَج ماله عرج کر .
 هـ - کُشُور: زائید، زیادی، خرده دار .
 هـ - جُنْبَه و - (مَثَلًا) بِک لیره و چیزی زیادی .
 کسره: هَزَقَة شکست، عقب نشینی .

کِسْرَة: جُزْء من الفیء المکسور خرده، پاره، ریزه، تکه .
 هـ - جُزْء بِک لغه نان .

کِسْرِي (الجمع الکسرة): لَقَب مُلُوك لِقَب التَّحْم سَابِغًا. ملوک ایران سابقاً
 هـ - کِسْرَة الجوز وَالْوُزُل بادام شکن .

کَسِير: مَكْسُور شکسته، گسخته .
 هـ - الحَاطِر: دلبره، دلتنگ .

هـ - القَلْبُ افسرده، دل شکسته، غمگین .
 هـ - کاسِر: حاطِم شکسته .

هـ - العِظام: اللسَر الملتحي به عقاب دریایی، مرغ استخوان .
 هـ - طَبْر: جَلَح (زغوار، همای) .
 هـ - کاسُور: غَسَزَة سنگ شکن .

هـ - کَسِير: رُوح، خلاصه عصاره، پکیده، بکیمیا .
 هـ - اِنْکِسَار: مُعْطَم شکستی .

هـ - اِنْهَزَام شکست .
 هـ - اَلْقَلْبُ افسردگی، دل شکستی .
 هـ - النُّور او الْأَشِعَّة اِنکسار نور، تجزیه .

هـ - تَكْسِر الجِسم: فُتُور و فَوْصِم ناراحتی، سستی .
 هـ - نَکْشِر عِل شکستن .

هـ - جَمع ال- (لِي النُّعُو التَّريبي) جمع بی ناعده، سماعی .
 هـ - مَكْسُر شکسته، خرد شده .

هـ - مَكْسُور: مُنْخَصِر شکسته شده .
 هـ - مَقْلُوب او مُنْهَزَم شکست خورده .
 هـ - الحَاطِر دلتنگ، گرفته، افسرده .

هـ - القَلْبُ دل شکسته، غمگین، اندوهگین .
 هـ - کَسْرُ وِلَة ماهی نابیه .

هـ - کَفَّ (كُفًّا) الشَّمْسُ او الْقَمَرُ (پنهان کرد، خورشید را پنهان کرد) .
 هـ - (كُفًّا) وَجْهُهُ تیره و تاریک شد، گرفته شد .

هـ - الشَّمْسُ النُّجُوم: هَلَب ضَوْها علی النُّجُوم هتاشاع قرار داد، بیشتر درخشید .
 هـ - خَزَى: اَخْجَل خجالت داد، شرمندہ کرد .

هـ - رَوَّه خابًا نومید کرد .
 هـ - اِنْكَسَفَت الشَّمْسُ خورشید گرفت .

۵ انكف: خَجَلَ خَالَتْ كَتِيد، سرخ شد.
 كُوفُ وَاَنْكِافُ النَّسِ او القَمَر
 گرتگی آفتاب یا ماه.
 و - الْكَوَاكِبُ كَرْتَكُ تَارَكَان.

كَاسِفُ الْبَالِ اُفْرَد، نگیان، دلنک.
 - الوجه تیره، خفه، گرفته.

مَكُوف. مُنْكَسِفُ پوشیده، پنهان، گرفته.

۵ - خجلان شرمسار.

كُنْكَس: دَقْ شَدِيداً نرم کرد، ساید، صلابه کرد.

۵ - تَوَاجِعُ بَسِ رَفْت، بهقب برگشت.

۵ كُنْكَسِي: طَافَ مَقْرِي (هُوَ اَلْمَلِي مَرْدَمِ مَلَاكُش،
 (بِكُنْفِغِ اَكْبُوْش)
 کویل. تَکَاکُلَ تَبَلی کرد، تَبَل و سیکاره بود.

اَکَل. تَکَل. به تَبَلی داداشت.

کَکَل. تَکَاکُل تَبَلی، بیکارگی، سستی، بی حرکتی.

کَکِل. کَلَان. کُؤُل تَبَل، بیکاره، ست.

کَلَان: اسم حیوان تَبَل (نام حیوان).

مَکَال آدم تَبَل.

کَمَ علی عَالِه: کَدَ برای گذران خانواده خود تلاش کرد.

۵ کَمَ: شَکَل قَالِب کرد، به شکل درآورد.

۵ کَمَ: شَکَل شکل، ریخت، ترکیب.

۵ - ذِي لَمَزْلَاس.

۵ مَکَمَ خوش ترکیب.

۵ کِسْوَة: لباس جامه، پوشاک، رخت.

- رَشِيَّة لباس رسمی.

- خُصُوْبَة (لَعْمَ او السَّادَة) (جامه نوکرها یا
 قَافِله رَسَا نَهَا).

کَا: تَبُوْب جامه، پوشاک.

اَل وَاَلْفَاذ پوشاک و خوراک.

کَسَا. اُکَسَ پوشاند، آرایش داد.

کَبِي. اِکَسَی. تَکَسَی لباس پوشید، جامه درپوشید.

کَاس. مَکَسِي: خِلَاف الطَّوَرِ پوشیده، بالباس.
 مَکُوفَ بَکَلَا: مُنْطَوًى پوشیده با...

۵ تَکْنِيَةُ الْخِطَانِ رَوِکُوبِ چوبی دیوار.

۵ کَش (بی کش) منقبض کرد، چروکیداد.

۵ کُشْتَبَان. کُشْتَبَانَة: قَعُ الْحِطَاةِ
 انگشتانه.

زَهْرَاوَاتِ الْکُشْتَبِيْنَ محل یا جای پُخْه علی.

۵ کَشَح: اَنْقَضَ طَرَفَ رواه کرد، بیرون کرد.

- بَدَّ پراکنده کرد، تارومار کرد.

- لَهُ: کَاشَحَهُ بِالْمَاوَةِ رَشَمَ کرد.

۵ اِنْکَشَعَ الْقَوْمُ: تَفَرَّقُوا پراکنده شدند، تارومار شدند.

۵ - اِنْقَضَ ازهم باشید، وافت.

کَشَح: مَابَيْنَ السُّرَّةِ وَبِاسْطِ الظُّهْرِ لَدَکَر.

طَوَى - علی الْأَشْيَاءِ سَرَتَکَهِدَاشَت.

طَوَى - (او کَشَحاً) غَن فِلَانِ دوری کرد، بیکار کرد.

وَكَلَاهُ - پُشت کرد، بی اعتنائی کرد.

کَشَا حَة: حِدَاوَة مُضْمَرَة کینه، دشمنی تبلی.

کَاشِیح: حُدُوْ بَابِیْنِ الْعَاوَة کینه دار، کینه ور.

۵ کَشَر. کَشَرَه: کَشَرَه نِ اسْنَانِه پوز خنده زد.

۵ - کَرَش. قَجَمَش تَرشونی کرد، ابرودوم کشید.

کَشَرَة زهر خند، نیش خند.

۵ مَکَشَر: هَابِیْسِ تَرشرو، باختم.

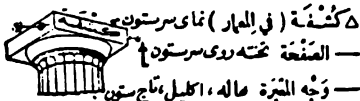
مُکَاشِر: جِلْوُ قَرَبِ هَمَا یَر تَزْدِیک.

(کَشَر) کَشُ النَّبَاُ مار خَش و خَش کرد.

۵ - تَخَلَّصَ جمع شد، منقبض شد.

کُشَة: خُفَّةٌ مِنَ الشَّمْرِ زَلَت، لَمَز.

بَبِنَعُ الْعِشَّةِ بِبِنَعِ التَّجَوُّلِ دَست فَرُوشِ، دوره گری.

۵ کُشْفَه (في الممار) نمای سرستون محبت
— الصنعة تحت روی سرستون
— وَجْه المَقرَة ماله، اطلال، بناج سق
— تحت المَقرَة دیوار کوب زینتی
کَشَاف: کاشف پیداکنده، فاش کننده آشکارنده

— طَلِيعَة مُسْتَطَلَع پیش آهنگ
النور الـ نودانگن، برتوالکن
الکَشَافَة: التَفْصِيلَة پیش آهنگ، دید و دور
النبات الـ جوان پیش آهنگ، پیش آهنگ
کَشَافَة: عَمَلُ الكَشَاف پیش آهنگ
کَشِيف: مَكشُوف باز، آشکار

کاشف: الذي يكشف كُشف كنده، فاش کننده
— کاشِفَه (في الكيما): مادَة تُفْتَحَل مَادَة تَكُون
لايجاد تفاعل كيميائي (آزمایشگاهی شیمی
یکار میبرد)
إِكْشَاف: کَشَف آشکارا

۵ اِسْتِکْشَاف کشف اطلاعات، نقش برداری

— رُؤْد کارش، جستجو
— طائِرَة اِکْشَاف مواپهای آکشافی
مَكشُوف: حِدَة مَقْطَع باز، آشکار

— مَرَضِي بِي پناه، رویان
— مَرَضِي لَحْت و برهنه
— الراس سر برهنه

مَكَان مَكشُوف: لَا أَجْهِي أَجْهِي (جای بی سقف)

۵ یَشْتَرِي عَلَى المَكشُوف روی سهام معامله میکند

۵ یَبِيع (الاسهم) عَلَى المَكشُوف سهام را بفصلد یا بفرد
الْبَيْع عَلَى الـ (فروش سهام بفرد) اگر در آن روز میفروشد
یا از خرید به بهای روزانه
مَكشُوف کشف کننده، مخترع

— مُسْتَكشِف: وَائِد جِسْم کونده

۵ کَشَف: جَوَاف کوشک، چارطاق چوبی

— التَلْفُون اطاق تلفون

— الذَّبَاب اطاق نگهبان، جای قزاق

— الإِشَارَات (في سِكة الحديد) تونلهای

متصدی علام (دور آهنگ)
— المَوْسِی جَای دستموزیک

کَشَط الرغوة کنگرفت، پاکیزه برداشت

— حَتَّ او حَتَّ بِالکَرْد، تراشید

— الحِلَّة: سَحْبَة پوست را خواشید، تراشید

مَكشُط: عَفْطَة خط تراش

کَشَع: ذَهَب روانه شد، رفت

کَشَف، کَشَف: حِدَة مَقْطَع سرپوش برداشت

— اِنقَرَف فاش کرد، آشکار کرد

— مَرَضِي نَشَان داد، رویان گذارد

— مَرَضِي نَاش داد، جلوه داد

— وَجَدَ يَافِت، پید کرد

— السُّتْر او التَّنَافِج پرده برداشت، حجاب برداشت

— سَيَّانَه: قَضَح رسوا کرد، لو داد

۵ — مَهِيطِيًا: حَصَه معاینه پزشکی کرد

کَشَف بَکْذَا بیکدیگر فاش کردند، ابراز کردند

— بِالْعَادَةِ دشمن آشکار کرد

إِنكشَف، نَكشَف: حِدَة مَقْطَع برهنه شد، لخت شد

— ظاهر آشکار شد، فاش شد، نمایان شد

— اِنقَضَ رسوا شد، بدنام شد

إِكْشَاف، کَشَف: وَجَع يَافِت، پید کرد

إِسْتِکْشَاف الأثر: طَلَب اِنْ يَكشِف لَهُ

در مقام یافتن برآمد، کشف کرد

— اسْتَطْلَع جاسوس کرد، خبر گیری کرد

کَشَف: حِدَة تَفْطِيل آشکار سازی، روی بازی

— إظهار فاش سازی

— وَخِي مَکاشفه، الهام

— اِکْشَاف: اِيجَاد اکشاف

۵ — يَافِت صورت، هنرست، سیاهه

— المِجَاب پرده برداری، بی حجابی

۵ — حِجَاب صورت حساب

۵ — المَایَات (الاجور) صورت مواجب بگیرها

۵ — طَیْم معاینه پزشکی

— بحری دختکن کاردردیا .
— طارمه اطاف کوچک .
— حمام البحر اطاف شستو کاردردیا .
کَشْکَش : طعام من البین الحامض والطعین
کاله جوش .

۵ — الماز (قوش شستاز) : ملبون
مارچه .
۵ کَشْکَش : طعین خشن { آرد و دشت ،
{ بلغور .

کَشْکَش : هرَب فرار کرد .

— خَشْخَش : خش خش کرد .

۵ — نَشْ : جمع کرد ، چوکیداد ، تا کرد .
۵ کَشْکَش : تنبیه ، تا خوردگی ، جمع شدگی ، چین .

کَشْکُول : جراب القبول کَشْکُول گدائی .

— دفتر نلصن فی لسانات المراد و غیرها و نیز کبرش
روزنامه هادردان می چسباند .

کَشْمَر : قطع ششاملا از روی ناچاری قطع کرد .
۵ کَشْمَره : اظهار الجذبه جَذی بود ، رسی بود .

کاشیم : انجذاب زوئی . نبات انجذاب رومی .

کَشْمِش : ۵ ذیب بنای کشش .

کَشْمِز : نَبِج من صوف قَبین ترمه .

قال — . شال کشیری .

کَطَّ : اَنَم : ازدحام کرد ، فشار آورد ، پر کرد .

— الطعام الرجل سیر کرد ، وارد کرد .
— اِکْطَبَ بَکْدا : اشتلا پر شد ، تا گلوش خورد .

اِکْطَبَ ؟ المكان بالناهي از مردم پر شد ، جای سوزن افتاد غن نبود .

— من الطعام مدد از خوردن پر شد .

کِظَة : زیاده روی در خوردن ، پر خوری .

کَظِظَ : مَکْظُوط : مَقْم سیر ، وارد ، بی رغبت از حرکت .

مُکْظَط : ممتلئ ، پر ، انبوه ، ازدحام زیاد .

کُظَر : شَعَم علی الکبتین پیه روی کلیه ها .
کظری : فوق الکبتین واقع روی کلیه ها .

الغدة الکظرية غده روی کلیه ها .
کَظَمَ : هبطه : حَبَّ خمش را فرو نشاند .

— علی : شکت خاموش شد ، سکوت کرد .
کَظِیه : ۵ تَرَس فقمه آب .

کَظَ (لی کعب) : بر دل بود ، ترسید .

کَظَ : التفتی : نَهَدَ جلو آمد ، پستان جلو آمد .

ست الصبغة : ارتفع مدرها { پستانهای یاد کرده یا پیش آمده
پیدا کرد .

کَظَ : جَعَلَ مَکْظِیاً : مکتب ساخت .

— العَدَّ : بَتَّان سَوَم رسانید .

کَظَ : مُنَعَةً فی القَصَب کروی .

— النَظَم التائِب فوق القدم
استخوان قوزک پا .

— فَرَس شراعت ، افطار .
۵ — الرِجْل : قَبِی پاشنه پا .

۵ — المِجْذله پاشنه کفش .

۵ — تَاجِل قوزک .

۵ — الصَّا : دُجْ حلقه نلری ته عصا .

۵ — القَبِیة (الجزء الذي یبقی فی الدهر) ته چک ، ته قبض .

۵ — دَفَر الوصولات أو الشیکان . دَنَدَر یا فنی .

۵ — جِلْمَة الکِتَاب پشت کتاب .

— مَکْظَب : چَم قَتَسی مکتب .

— القَرَد : ۵ زَهَر الطالوة بهره تخت زخم .

۵ ابو کَعْبِیْب : اِسْم مَرَضِ آماس غده بناگوش .

لَبَة الکِکَابِ : لَبَة العَاشِق قاپ بازی ، سه قاپ .

کَاجِب : مُزْهِق بیهوش ، جلو آمد ، پستان یاد کرده .

نَکَبِیْبُ الِأَعْدَاء : بَتَّان سَوَم بر دهن ، مکتب کردن .

۵ نَکَبِیْبَة : مِشْک . هَرِیض دار بیت مو .

۵ — البَضْب جفته انگور .

مُکْظَب : چَم قَتَسی مکتب .

— تَخْصِی سه بدی .

— الشَّكْل : دارای شکل مکتب .

کُفْبُرَة . کُفْبُورَة : هفده گره . بند .
 — : عظم الزند العلوي زند بالا .
 کُفْبُرِي (في التخرج) (مخرجك يا سيادك
 [زند برین] .
 مُكْبِر : مقصد گره دار .
 كَسْبَل : فصل . اوقع لغزش را در ، در اشتباه انداخت .
 (كسح) كُح : جیبین از میدان دور رفت ، بزدلی کرد .
 ۵ — : قاء قی کرد ، بالا آورد .
 ۵ — الترامة به فرامت پرداخت ، به بهای گران پرداخت .
 ۵ — مبلغ کدا . . فلان مبلغ را سرخید .
 كَعَك (الواحدة) (كهكة)
 نان قندی ، نان شیرینی .
 كَم : کَم : پوزید زد .
 — الوعاء : ربط و آینه سرزنش را بست .
 (كدر) كَاغِد : ورق کاغذ .
 — کت (في كنف) دست کشید ، دست برداشت .
 — كَعَا : اَكْعَا الاناء : قلبه برگرداند ، سر از زیر کرد .
 — عَدَل : انقی عن مضرت شد ، تغییر فکری داد .
 كَكَا فَا : جای پادشاه داد ، عوض داد .
 — سَاوِي برابر بود ، هم اندازه بود ، متناسب بود .
 تَكَا فَا : با هم برابر بودند ، یکسان بودند .
 اِنْكَعَا : رَجَع برگشت ، بازگشت .
 — القوم : تَقَعَرُوا عقب نشینی کردند ، پس نشستند .
 — الثوب : تَفَيَّرَ کم رنگ شد ، پژمرده شد .
 — الاناء : اِنْقَلَبَ برگشت ، واژگون شد .
 ۵ — : گهی افتاد ، برگشت .
 كَعَا . كَعَاة : مساواة یکسانی ، برابری ، شباهت .
 — : اَهْلِيَة شایستگی ، صلاحیت .
 كَفَاة (في كني) بر .
 كَفُو : كَفُو لَكَ در خود ، مناسب ، شایسته برای .
 اِنْكَنَا : انقلاب واژگون ، برگشتگی .

مُكَافَاة : پاداش ، تلافی ، جبران ، جایزه .
 — عن خدمة : پاداش خدمت ، اجر .
 مُكَافِي : الذي يكافئ : پاداش دهنده ، اجر دهنده .
 — سَادِر برابری ، یکسان .
 — قَوِي لِحَرَارَة رابطه واحد حرارت با واحد نیرو .
 هَكَف (في كنف) : هَكَفَة (في كدل) : هَكَايَة (في كني) .
 هَكَفَت : صَرَفَ عن بازداشت ، مانع شد .
 كَفَت : مَوَتْ مرگ .
 خَبَر : — : بلا اِدام نان خالی .
 هَكَفَة كَفَتْه .
 هَكَفَح : كَفَح الدُّو با دشمن جنگید ، دربروید .
 كَانَح : نَاحِل نبرد کرد ، ستیز کرد .
 — هَنه برایش جنگید ، دفاع کرد .
 — الأثر : باشره بِنَفْسِه کار را شخصاً انجام داد .
 كَفَاح : مُكَافَحَة : نِفَال کوشش ، تلاش ، ستیز .
 — : حَرْب جنگ ، زد و خورد ، نبرد .
 لَقِيَتْه كَفَا حَا : با هم دربرویدیم ، سینه بسینه برخوردیم .
 كَفَر : كَفَر : غَطَى وَتَرَ پوشاند ، پنهان کرد .
 — باقَر : منکر حد شد ، از دین برگشت .
 — بالنسبة : ناسپاسی کرد ، ننگ بھرامی کرد .
 — : صَار كَا فِرَا : کافر شد ، بی ایمان شد .
 كَفَر : عَنْ ذَنْبِه كَفَرَهُ داد ، جبران کرد .
 — عن تَبَيَّانِه برای گناهانش رسید .
 — : اَكْفَر : تَمَكَّنَ عَلَى الكُفْرِ عقیده او را متزلزل ساخت .
 — : صَبَّرَهُ كَا فِرَا : کافر کرد .
 — : نَبَّهَ الى الكُفْرِ تنگنیز کرد .
 — : لَه الذَّنْبُ : تَمَنَّع بِنَفْسِه گذشت کرد .
 كَفَر : قَرِيَة منبره دهکده .

کَفَرٌ: کُفْرَانٌ: خدايمان به ديني، بي ايمان .

— و — باق: انکار وجود خدا، الحاد .

— و — نَشْرَانُ النِّعَةِ ناسپاسي، نك ناشناسي .

۵ — تَجْدِيفٌ كُفْرُونِي، توهين بمقدسات .

كُفَّارَةٌ: تقدیم برای جبران گناه، ديه .

— تَكْفِيرٌ: ديه، جبران، كُفَّارَةٌ: گناهان .

كَاْفِرٌ: يَنْدُ مُؤْمِنٌ خُدَاشَناس، به ايمان .

—: قَدَّ نَقِيٌّ: ديني .

—: نَاكِرُ النِّعَةِ: نك ناشناس، ناسپاس .

—: لَيْلٌ مُظْلِمٌ شَبٌّ وَبُجُورٌ، شَبٌّ قَبْرُكُون .

—: ظَلَامٌ تَارِيكِي، تيرگي .

—: بَاثِرٌ مَكْرُخْدَا، ملحد، بي دين .

جَصَانٌ —: اَسْبَ سِيَاهٍ وَنَك .

ن حَتَا شُورٌ كَا فُور .

زَيْتُ الْـ: روغن كَا فُور .

شَجَرَةُ الْـ: درخت كَا فُور .

۵ — اَلْـ: اَلْبَرَكَاتِيوسِ درخت اوكالپتوس .

كُفْسٌ: اُنْكَفَسَتْ رِجْلُهُ هَايِ كَيْ دَاشْت، پايش كج شد .

أَكْفَسَ: پاهاى چنبري، پا كج .

كُفْفٌ: كُفَّافٌ مِنَ الرِّزْقِ: مجزور نمير، خوراك كم .

—: اسْتَطَاعَ: تسول گدائي، سزاى .

خَبَرْنَا كَفَانًا اَهْلَنَا الْيَوْمَ خُدَايَا اَمْرُوزَنَا رُوزَنَا مَادَارِجَنَ

۵ كُفْفٌ: كَفٌ^(۱) التَّوْبَةِ: به دار كرد، توكداشت .

كَفٌ؟ اُنْكَفَ: من گدا، اَلْفَغَ و ست كشيد، دست برداشت

—: عَنِ: امتنع خوردارى كرد، صرف نظر كرد .

—: عَنْ الْاَمْرِ: منعه بازداشت، جلوگیری كرد .

۵ — يَدُهُ (لِي مَزَادٌ مَثَلًا): دست برداشت (از زدن چوبهراي)

—: الْاِنَاءُ: لبريز كرد .

—: وَكَفَّ بَحْرَهُ: ناپيناشد، بينافى داندست داد .

نَكُفٌّ: اسْتَكْفَفَ النَّاسُ كَدَانِي كَرْد، در پوزگد كرد .

اسْتَكْفَفَ^(۲): نَكَلٌ مِنْهُ بِيَدِهِ (دست واسپايان
ك چشم قرار داد .
ست الحايّة: استدارت ماديچنيزد، حلقه زدن

كُفٌّ: رِفٌّ: ايست !

كُفٌّ: امتناع خوردارى .

—: رَاحَةُ الْيَدِ الْاَصَابِعُ (كف دست)
(پا انگشتها)

—: قَفَّازٌ (انظر قَفَز) دستكش .

—: الْحَيَوَانُ بِنَجْهِ، چنگال .

۵ —: صَفْعَةٌ سَبِيلِي، چك .

—: الْأَجْدَمُ او اِبْرَاهِمُ: نَبَاتٌ لِفُضْلِ صَحْرَاهُ يَا خُودِر .

—: الْأَسَدُ: رَاحَةُ الْأَسَدِ: نَبَاتٌ آذِرِي، چوبه صباغان .

—: الدَّبُّ: رَجُلٌ الضَّغَاءُ: نَبَاتٌ (بِكِ نَوْعِ كَاهِ مَعْرُونِ بِهِ

—: مَرِيَمُ: شَجَرَةُ مَرِيَمَ: نَبَاتٌ (خَزِينِي مَشَقِي رَدِيوِي)
عِلْمُ قِرَاءَةِ الْـ: كَفٌّ يَفْنَى، كفن شناسي .

كُفَّةُ الْيَزَانِ كُفَّةٌ تَزْدُرِدُ، كپه .

۵ كُفَّةٌ قَلَاوِظٌ (بُلُقْمَتِيَا) (حَدِيدِيَا قَلَاوِظِيَا)
(تالاب بيج ساري)

۵ —: تَقْلِيمُ الْحَوَارِثِ مَرْتَشِش .

كُفَّةٌ: كُفَّافٌ: حَاشِيَةٌ لِبِهِ، حاشيه .

كُفَّافٌ؟: حَتَّةٌ كَارُ، لبه، تيزي .

كُفْفٌ مِنَ الرِّزْقِ: مَا عَقْنِي مِنَ الْاَيِّ رُوزِي مجزور نمير .

كُفَّافَةٌ: خِيَاطَةُ الْحَاشِيَةِ: لبه دار كردن، لبه روزي كردن .

كُفَيْفٌ: مَكْفُوفٌ الْبَصَرُ كُود، نابينا .

كُفَّافَةٌ: مَكْ، بدون استثناء .

مُكْفَفُ الْاَصَابِعِ: مِنْ قُوَاتِ الْوَسْمَةِ

داراي پنجه هاي بره دار (مثل اژدك)

كُفْكُفٌ: الدَّمْعُ: حَبَّتُهُ جُلُوشَك دَا كَرْت .

—: قَمْعُهُ: سَمْعُهُ اَشَك خُودَر پَا كَرْد .

—: عَنْ: مَنَعٌ وَرَدٌ نَكَا هَدَاشْت، جلوگیری كرد .

—: كُفْلٌ: مَنَعٌ (رَاجِعٌ ضَمْنُ) ضَمَات كَرْد، تقد كرد .

—: الْكَيْلُ الْمُسْتَهْمُ: بِاخَضَاتِ اَزْزَنْدَانِ دَرَاوَرْد .

—: كُفْلٌ عِيَالُهُ: نَكَهْدَرِي كَرْد (از خاندانواده خود)

—: كُفْلٌ عِيَالُهُ: نَكَهْدَرِي كَرْد (از خاندانواده خود)

كَفَّلَ ۱. أَكْفَلَ - القامع المتهم متهماً وابتعد كغفل آزاد کرد.

— جَلَّه يَكْفِلُه ادواضامن یا مسئول قرار داد .

كَافَّلَ : ماحقه قرار دادیت ، تهدد کرد .

تَكْفُلُ لَهُ بَكْذا : ضمه ضمانت کرد .

— بَكْذا : اخذه على عهدته بعهده گرفت ، عهده دار شد .

كَفَّلَ : وَفَى سِرِّين ، لَبَّر .

— الْحِصَالِ كِطْلِ اسب .

كَفَّالَةٌ : مَهَانُ الْمُتَّهِمِ لِأَخْرَاجِهِ مِنَ السِّجْنِ (ضمانت برای آزادی

— : مَهَانُ ضمانت نامه ، وثیقه . مَتَّهِمُ الزَّوْجَانِ .

بِكَفَّالَةٍ (مَقُولُكَ أَذْرَجُ مِنْهُ بِكَفَّالَةٍ) بقید کفیل .

هـ كَفُولَةُ الْإِطْفَالِ : حِفَاظُ بَشْغِيرِ بَچِه هـا .

كَفِيلَ ، كَافِلَ : ضَامِنُ الْمُتَّهِمِ ضامن متهم .

— الِيتِيمِ : الْقَامِعُ بِأَمْرِهِ سرپرست یتیم .

— : ضَامِنُ مَسْئُولٍ ، عَهْدُهُ دَار .

يَكْفُلُ إِلَى الْمُتَّهِمِ ضمانت نامه که بوجوب آن متهم آزاد میشود .

تَكَاوُلُ مَسْئُولِيَّتِ مَشْرَكٍ .

هـ بَوَاجِبِ إِلَى وَالتَّضَامُنِ بِطُورِ تَضَامُنٍ (میان شرکا) .

مَكْفُولُ كِفَالَتِ شَيْءٍ .

كَفَنَ ، كَفَّنَ : الْبَيْتَ كَفَنَ كَرْدَ ، جَامِعَ مَرْكَ پوشاند .

كَفَّنَ كَفَنَ ، جَامِعَ قَبْرِ .

كَفَنَ : لَا يَلِغُ فِيهِ هـارِبُ بِي نَمَكِ .

مَكْفُونٌ ، مَكْفُونٌ كَفَنَ پُوش .

(كَمَرٌ) إِكْفَعَةُ الْبَيْلِ شَبُّ ثَوْبِكَ شَدَّ ، تَبْرَه شَدَّ .

— السَّحَابُ اِبْرَاهِي سِيَاهِ وَبَارَانِي ظَاهِر شَدَّ .

— وَجْهُهُ عَجُوسُ شَدَّ ، تَرَشُّوونی كَرْدَ .

سِتِّ السَّمَاءِ آسَمَانِ تَبْرَه وَتَارَشَدَ ، اَزَابَرَتَارِيكِ شَدَّ .

مُكْفَرٌ : مُظْلَمٌ تَبْرَه ، كَرَنَتَه ، اِبْرِي .

— : هَابِسٌ تَبْرَه ، دَرَم ، تَرَشُّو .

• كَفُو : تَغْلِيظٌ (رَاجِعٌ كَفَاً) مَانَد .

هـ كَفُولَةُ الْطِفْلِ (فِي كَفَلٍ) بِبَشْغِيرِ بَچِه .

• كَفَى كِفَايَتِ كَرْدَ ، بَانْدَاذَه احتیاج بود .

— : حَسَبُ ، اِسْنِ بَس .

• كَفَاهُ الصَّرَّ اَوْرَاجَاتِ دَارِ ، رَهَائِي دَارِ .

• كَفِي لَكِنَا بِه اَنْدَاذَه بود ، بَس بود .

• كَأَنِّي : كَأَفَا . جَاوِزِي پَاوِش دَارِ ، عَوْضُ دَارِ .

• اِكْتَفَى بِكْذا رَاضِي شَدَّ ، خُوشنُود شَدَّ ، قَانَع شَدَّ .

• كِفَايَةُ : اِغْنَاءُ رِضَايَتِ بَخْشِي .

— : مَا يَكْفِي بَانْدَاذَه كَانِي .

— : كَافٍ : كَفِيٌّ مَقْدَارَكَافِي .

• اِكْتَفَاهُ رِضَايَتِ ، خُوشنُودِي ، رِضَا سَمْدِي .

• مُكْتَفٍ رَاضِي ، خُوشنُود ، قَانَع .

• مُكَافَاةٌ : مُكَافَاةٌ (رَاجِعٌ كَفَاً) پَاوِش ، عَوْضُ .

• كَكَمٌ : طَائِرُ مَرِغِ كُوكُو .

• كَلَّ (فِي كَلٍّ) خَسْتَه شَدَّ .

• كَلَّأَ : عَرَسَ نَمَكِهَائِي كَرْدَ ، مَوَاطَلَتِ كَرْدَ .

• اِكْتَلَّاتِ الْعَيْنُ بَيَّارَمَانْدَ ، چَشْمِ بَرِمِ نَزْدَ .

• كَبَلًا : مُنْتَبِ حِجَّاه ، عِلْفِ ، چَرَا .

• كَلَّ ، كَبَلًا ، كَبَلَاءَةُ حَايَتِ ، نَمَكِهَادِي .

• كَلَّوْهُ الْعَيْنُ بِي خُوابِ ، شَبِّ زِنْدَه دَارِ .

• كَلَّأَ (فِي كَالٍ) • كَلَّ وَكَلَّنَا وَكَلَّاهَا (فِي كَلِي)

• كَلَّاسِيكِيَّةٌ : اِطْرَاقِيَّةٌ ، اَلتَّرَامُ ، اَصُولُ مَقْرُوءَةٍ فِي الْاَدَبِ وَالفن

• پِیروی از سبکهای قدیم ، سبک باستانی .

• كَلَّتَ (فِي كَالٍ) پَنَشَه بِنْدَ .

• کَلَبٌ. اَسْتَكَلَبَ ديوانه شد، سگ هارادو را گريد .

— على الامر طبع زياد كرد .

— وَهْ كَلَبَ لِي كَلْبًا با حرم چنگ زد و گرفت .

• كَلَبٌ ۲ الكَلْبُ : مَلِكُ سگ را ترتيب كرد، مشق داد .

تَكَلَّبُوا على كَذَا مانند نگاهلله بردند، يورش بردند .

• كَلَبٌ سگ .

— سُلُوفِي سگ نازي، سگ تكاره .

— البَغَرُ : قُرْش، كوسج، ماهي كوسه .

— سگ دوربان .

— لَلَّاهُ : فُضَاهَةُ سهرابي .

— الِ الْأَخْضَرُ (لِي الْفَلَكِ)

كلب اصغر، شمرای شامی .

— الِ الْأَكْبَرُ (لِي الْفَلَكِ) كلب اكبر، شمري يان .

• بَيْتُ الْكَلَابِ لاندك، سگدان .

• كَلَبٌ : اسم مرض گرنديكي سگ هار .

— : مَطْلَعٌ شَدِيدٌ تَشْكِ زِيَاد .

• كَلْبَةٌ : اُنْثَى الْكَلْبِ سگ ماده .

— ۵ . كَلْبَتَانِ : كِتَابَتَانِ كازانبر .

• كَلْبِي : مَخْمَصٌ بِالْكَلابِ وابسته بسگ .

— : زَاهِدٌ لِي الْاَقَرُّ پيرديسوفان كلبى، بدبين به بشر .

• كَلَبٌ : كَلَبٌ مَكْلُوبٌ هار، ديوانه .

— : عَقْدَةُ الْجِرْمِ بسيار طبع كار، آزمند .

• كَلَابٌ : كَلُوبٌ : هُوَ جَلُّ قَلَابٍ، چنگله .

— : مِلْقَطٌ كَبِيرٌ اَنْبِرْزَلَك .

• كَلِيَّةٌ : عَدَمٌ مَبَالَاةٌ بِالْشُرْفِ (لِي اعْتِنَاءٌ) به عادات

• كَلَابَةٌ خَلَجُ الْأَسْثَالِ وَذَلَالَتُهُمْ .

• مَكْلَبٌ : مَقْلُوبٌ كَلَابٌ تربيت كنده سگها .

• كَلَبَشٌ : (انْظُرْ كَيْبُلَ) دستبند .

• كَلْنَا (لِي كَلِي) هَرُدُو، هَرُدُو .

• كَلَحٌ . أ. كَلَحٌ . تَكَلَحٌ وَجْهٌ (تَبْرَهْ شد، اتم كرد، گرفته شد .

• كَالِحٌ : هَابِسٌ تَرَشُرُو، گرفته، عيوس .

• لَوْنٌ كَلَحٌ تَبْرَهْ رَنَك، خفه، گرفته .

• كَلَعَةٌ : الْقَمُومُ وَما حَوْلَهُ پوزه، بك ديويز .

• مَا أَقْبَعَ كَلَعَتُ قَهْدِ دُرْزْتُ وَبِدْنَمَات .

• كَلَحٌ : لَوْنُ الْقَدْحِ بَلَك نَوْعٌ سَقَطٌ بَلَعٌ وَبِدُوْر هَنْدَانَةُ

— ۵ . المَوَائِدُ وَالْأَقْرَانُ اَحْمَرُ، زغال نيم سوز بخاري و سوز

• كَلَدَانِي كَلْدَانِي .

• بِلَادُ الْكَلْدَانِ سرزمين كلداه باستان .

• الْاَلْفَةُ الْكَلْدَانِيَّةُ زَبَانُ كَلْدَانِي .

• كَلَسَ . تَكَلَّسَ : حَوَّلَ أَوْ مَعَوَّلَ إِلَى كَلَسٍ (تَبْدِيلٌ بِهِ آهَكَ)

• الْيَتُّ سَفِيدُ كَارِي كَرْدِي .

• كَلَسَ : هَجِيرُ آهَكَ .

• كَلَجِي آهَكَ .

• تَكَلَّسَ بِهِ آهَكَ تَبْدِيلُ شَدَن .

• كَلَنٌ : جَوَابُ (رَاجِعُ جَرَبِ) (جَوَابُ مَرْدانه)

• كَلَسِيَوْمُ آهَكَ، مَوَادَّ آهَكَ .

• كَلَفُ الْوَجْهِ : لَكْ دَارَشُد، خال پيدا كرد .

— بِالْقِيَمَةِ دَلْداد، بسيار شاق شد .

— بِالْوَأْدِ عاشق شد، دل باخته شد .

• كَلَفٌ بِالْأَمْرِ دَبْرِي رَا بِنِجَامِ كَارِي مَأْمُورِ بَاخَت .

— : أَمْرُهُ بِمَا يَتَّقُ عَلَيْهِ بَكَارِخَتِ كَاخَت .

— ۵ . كَذَا : كَلَتَ تَفَقُّهُ كَذَا (بَدَلَانِ مَبْلَغُ تَامُ شَد)

— ۵ . خَايِرُهُ : اَتَمَبَ تَفَقُّهُ تَبُولُ زَهَتْ كَرْد .

• تَكَلَّفَ الْاَقَرُّ : تَجَمَّعَ كَارِ دُشَوَارِي رَا بَرَعَهْ كَرَفَت .

— الْهَالُ كَارِي رَا زِرَوِي بِسَلِي نِجَامِ دَاد، زودكي كار كرد .

— ۵ . كَذَا : اَتَمَقُ عَلَيْهِ كَذَا (بَدَلَانِ مَبْلَغُ تَامُ شَد)

— ۵ . تَشَلُّ بِالرَّحِمَاتِ تَمَارَتُ كَرْد، به تشريفات پرداخت

• كَلَفٌ : كَلَفَةٌ : لَوْنُ الْحَمْرَةِ الْكُتْمَةُ سَرخِ تَبْرَهْ .

— الْجِلْدُ : تَمَشَّ خَالُ، لَكْ كَلَكْ .

— التَّمَشُّ لَكْ هَايِ خُورَشِيد .

— : حُبٌّ شَدِيدٌ عَشَقُ سَوَزَانِ، عَشَقُ آتَشِين .

کُلْفَةٌ^٢ : مَشَقَّةٌ زَهَتْ ، دود سر .

٥ - نَفَقَةٌ : اِزْدِش ، قِیمَت ، هَرَبِه
٥ - اللّائِسُ : ٥ خَرْجٌ ٥
شَرَابِه ، مَسْکُولِه

٥ اَظْهَرَ الـ . درود بایستی کرد .
کُلْفَةٌ : بُغْمَةٌ خَالٍ لَّكَ .

کَلَابُ المَوَاشِي چرانده کله ورمه .
أ کَلَفُ البُتْرَةِ لَكَ دَار ، خال دار .
٥ نَكَلَفَ : تَقَشَّعَ ظَاهِرِیَّی ، وَاغْمَدَ .
تَكَلِیفٌ مَحَاشِی ، مَأْمُورِیَّت .

٥ - تَمَسَّكَ بِالرِّسْمِیَّاتِ ، تَشْرِیْفِیَّاتِ ، پابندی بپایه
٥ - المَاطِرُ زَهَتْ بَجُود .

٥ لا - بَيْنَ الْأَحْدَثَاءِ تَعَارُفٌ دَرْمِیَّانِ دَرِیَسْتَانِ نِیْت .
٥ بَلَا - بِی رُودِ بایستی ، بَدُونِ تَعَارُفِ .
مُکَلَّفٌ : مُتَمَوِّلٌ جَوَابِ دِه ، مَلْتَمِز .

٥ - بَاسِیْهِ اَوْ عَلٰی اِسْمِهِ (مَلِك) مَلِكٌ یَا زَمِیْنِ بِنَامِ اَوْ ثَبِتَ شَدَّ
٥ - دَافِعُ الضَّرَائِبِ مَالِیَّاتِ بَدِیْ ، مَوْدِی مَالِیَّاتِ .
٥ مَكْلُفَةٌ : حِجْلُ الْأَرَاغِیِ الزُّرْیَعِیَّةِ دَفْعِی كَحَدُودٍ وَهَلْ
زینهای زلا همدان ثبت میشود .

٥ مَكْلَفَتِ الْعَمَلِ : رَمَقَهُ سَبَلَ كَرْد ، سَرْمِ بَدِی كَرْد .

٥ كَلْفَنَ : طَلَى الْمَدَنَ بِالْكَفْرِ بِالْجِرْيَانِ بَرَقَ آبِ دَاد ،
كَلْفَانِي : كَهْرَبِي قُوَّة كَهْرَبَانِي پیداشده با اعل شیبایان .
- : تَابِعَ مَنَعِبَ كَلْفَنَ پِیْرُو آئینِ كَالُونِ .

طَلَاوَةِ كَلْفَانِيَةِ (انظر كالون) دِسْتِگَاهِ تَوَلِيدِ الْكَفْرِ بِالْأَعْلِیَّ
٥ كَلْفٌ : مَوَظِفٌ . مَرْكَبٌ تَهْرِي كَلَك .
٥ مَكْلُوفَةٌ : كُفْرَةٌ كَلُوفٌ ، كَلُوفَةٌ .
٥ كَلْكُلٌ : أَعْلَى الْعَمَلِ قَصَتْ بِالْأَلِی سِینَه .

٥ كَلْكَلَتِ الْيَدُ مِنَ الْعَمَلِ : كَتَبَتْ (مَشَتْ شَدَّ) دِسْتَاد
كَلْكَلَةٌ : كَتَبَ كَبْرَه ، پِنَه . (كَارِ پِنَه خُورَد .
مِی كَلْكَل : كَتَبَ پِنَه خُورَدَه .

٥ كَلَلٌ : تَوَجَّجٌ تَاجِ كَذَارِی .

٥ - عَلِ : مَقْدَلَه عَلِ بَا .. عَرُوسِ كَرْد .
- كَلَلٌ : نَلَمٌ كُودُنِ شَدَّ ، دِیْرَهْمِ شَدَّ .

كَلَلٌ^٢ : النَّظَرُ وَالْفَهْمُ چَم تیره شد ، ضعیف شد .

- : نَیَبٌ خَشْتَه شَدَّ ، خَشْتَه وَفَرْسُودَه بُوَد .

سِت قَوَاهُ وَا مَانَدَه شَدَّ ، تَاب وَتَوَانِ دَاوَزْت دَاد .
لَا یَكِلُ : لَا یَنْبَغُ خَشْتِی نَایَزِی .

أ کَلَلٌ : اَنْبَغَ بَكَلِ خَشْتَه كَرْد ، اَزْهَادِ دَاوَرْدَه .

- النَّظَرُ بِنِیَانِ دَانِدَه كَرْد .

تَكَلَّلٌ : لَبَسَ الْاَكْلِلَ تَاجِ كَذَارِی كَرْد ، اَكْلِلِی پَرِزَهَاد .

٥ - عَلِیَا : تَزَوَّجَهَا بَا .. عَرِیْسِ كَرْد ، زَن كَرْد .

كُلٌ : جَمِیعُ هَر ، هَمِی ، سِرَاسِر .

- مِنْهُمْ هَرِی كِ اَزْآهِنَا .

- وَاحِدٌ (جَمْعُ) هَمَكَس ، هَرَكَس .

- وَاحِدٌ (عَلِی جَمْعُ) هَرَكْدَام ، هَرِی كِ .

- اِنْسَانٌ (جَمِیعُ النَّاسِ) هَمَه ، هَمَكَس .

- شَیْءٌ هَمَه چِیَز .

- شَیْءٌ وَكَلَنٌ : ٥ كَرِیْشَنگَانِ هَرِچِیَز ، هَرِچِیَزِ .

- مَكَانٌ هَرَجَا ، هَمَه جَا .

- مَن هَرَكَه ، هَرَكَس ، هَمَه .

الـ : اَلْجَمِیعُ هَمِی ، مَجْمُوع .

الـ بِلَا اَشْتِیَاءِ هَمِی ، بَدُونِ اِسْتِثْنَاءِ .

الـ فِی الْكُلِّ رُوبَهْرَتَه .

كَلَمًا : عِنْدَمَا هَرُوت ، هَرِزْمَانِ كَه .

كُلْتِهِمْ : تَجْمِیعُ هَمَكِیْآهِنَا .

كُلِّيٌّ : نَامٌ قَامٌ ، كَامِلٌ ، یَكَا رَچَه ، دَرِیَسْت .

- : عَامٌ . شَائِلٌ مَحَافِی ، عَمُوسٌ ، عَالَمِ گِیْر .

- : مُطَبِّقٌ حِسَابِی ، بِنِیَص .

- : مُطَبِّقٌ نَا مَحْدُود .

- : الْقُدْرَةُ تَوَانُ بَرَهْمَه چِیَز .

- : الْمَرْقَةُ دَانَا یِ كَل .

- : الْوُجُودُ دَرَهْمَه جَا حَاضِر .

اِجْهَادٌ - : كُوشِشِ لَازِم .

اِجْهَادٌ اَوْ خَرَابٌ - : دِیْرَانِگِی ، وِیْرَانِی كَامِل .

وَضْعٌ اَوْ اِنْكَارٌ - : اِنْكَارِ مَحْض ، اِسْتِثْنَاءِ .

كَلْبَةٌ : مَوْصُوفَةٌ جَامِیَّت .

- : مَنطِقِیَّةٌ اِصْطِلَاحِ مَنطِقِی .

مَدْرَسَةٌ - : دَانِشْكَدِه ، مَدْرَسَه عَلِی .

- کَلْبِيَّةٌ . بِالْكَافِ : قَلْبًا (تلفظا، مسکرا) .
 بِكَلْبِيَّةٍ : أجمع بقلی ، تمام ، باتمام .
 کَل . کَالِدٌ : کَلَالَةٌ : اینها ، خنکو ، فروماندگ .
 - - - - - : حُف تیرگ ، تاری .
 - کَلِيلُ البصر أو الدهم الخ کم دید ، احو .
 - - - البصر کم سو .
 - - - القیم کدون ، کم ذهن .
 - - - : نالم ، غیر حاد کُند .
 - کَلَانٌ : المونة رنج ، خنکی تدریجی .
 - کَلَا خیر ، مرکز ، هیچوجه .
 ومع کَلَا : مع ذلک بااینهمه ، باوجوداین ، بااین وصف .
 کَلِیَّةٌ : نالویشته پشه بند .
 کَالٌ : کَلِيلٌ : مُعنی خسته ، کوفته ، فرسوده .
 - - - : ضد حاد کُند .
 کَلِيلٌ : تاج تاج ، افسر شهبازی .
 - من رُؤس الرُؤساء و غیر ما : کُشَنده .
 - حلقه کل ، تاج کل یا شاخه -
 - غفر جایزه .
 - الملك تحمل سرنگون .
 - شَوْکِ مَوْن .
 - شعاعی آنورانی حاله ، دایره نورانی .
 - الزواج نیم تاج عروس .
 - الجبل : حصان (بان) ، احمیل کوهی (کاه) .
 - الزهرة تاج گل .
 - زهور (الرأس) حلقه گل .
 - القمر (نیم تاج گل) .
 - - - : صلاة الزواج المسيحي .
 - این مذهبی مسیحیان مقام عروس .
 - کَلِی تاج مانند .
 - الدهن الا کَلِی (في التمرج) (استخوان) .
 - مُکَلِّلٌ : متوج تاجدار .
 - - - : متزوج زن دار .

- کَلَمٌ : کَلَمٌ : کَلَمٌ : جَزَعٌ زخمی کرد ، برید .
 کَلَمٌ : کَلَمٌ : کَلَمٌ : حَادَثٌ گفتگو کرد ، صحبت کرد .
 تَكَلَّمَ : قَاةٌ : حَكِي سخن گفت ، هرن زد .
 - کَلَمٌ او بکَلِمَةٍ معنی ادا کرد ، حرفی بر زبان آورد .
 - مع هرن زد ، با .. صحبت کرد .
 - عن شخص أو أمر درباره کسی یا کاری صحبت کرد .
 - علی او لی موضوع راجع به موضوعی صحبت کرد .
 - فی او علی شخص : ذَمُّهُ از .. بدگویی کرد .
 - فی او علی شخص : مَدَحُهُ از .. تعریف کرد .
 کَلَمٌ : جُرْع زخم ، بریدگی .
 کَلِمَةٌ : کَلِمَةٌ معنی .
 - فِكْمَةٌ : حَرَفٌ لفظ به لفظ ، تحت التفنی .
 - الله : الکُتُبُ المَزَّلَةُ کتابهای آسمانی .
 ال . : الذلوم النالی کلمه خدا (حضرت عیسی)
 العشر الکلمات ده فرمان .
 کَلَمَانِي . تِكَلَامٌ . تِكَلَامَةٌ : مِکَلَمَانِي
 - - - - - : فصیح الکلام سخفور ، سخن پرزاد .
 - - - - - : عجز الکلام پرگو ، بیهوده گو .
 کَلَامٌ : حَدِثٌ : حَكِي سخن گفتار ، صحبت ، سخن .
 - : أقوال گفتند ما ، سخنان .
 - : محادثة گفتگو ، محاوره ، گفت و شنود .
 - : لُغَةٌ : لِسَان زبان .
 - : فَاِرِغ هرن بی معنی ، بوج ، یاره .
 - : بَال زبانی ، شفاهی .
 - : کَبِير اله پرعون ، پرگو .
 - : هَلُم ال : الا لاهیات علم الهیات .
 - : اَلْاِنْ سَلَام (اصطلاح معینی) (آغاز عبارت از اصطلاح
 در درجا بخانه)
 - : کَلِی : مُکَلِّمٌ : حَضَبٌ ، لُغٌ ، مَعْنَان ، حَنُون .
 - : مُکَلِّمٌ بالنبیة عن غیره سخنگو .
 - : مَکَلُّومٌ : تَجَزَّع زخمی ، زخم خورده .

هـ کَثَرَى: انجاس م کلابی .

هـ کَثَرَاةٌ هُكْمَرَاةٌ بکذانه کلابی .

هـ کَمَحَ وَأَكَمَحَ المَحَانُ جلوبانانکامد

هـ کَمَاحَةُ الطَّيَارِ وَالْمَرْكَبَةِ: دَ قَرْمَلَةُ تَرْمِزِ طَافَر .

هـ کَمَحَ وَأَكَمَحَ بَأَنَّهُ مَفْرُودُشُد . خود خواهی کرد .

هـ کَمَحَ: قَمَحَن در چیرگرم پیچید .

هـ کَمَاحَ: أَنَفَةُ نَحْوَن غَزُود . باد .

هـ کَامَحَ: مُخَلَّل تَرَشی .

هـ کَمِدَ اللونُ: کَانَ قَانِمًا تَبْرَه رَنک بود تار بود .

هـ الرجلُ: أَغْنَمَ دَلَتَنک شد گرفته خاطر شد .

هـ کَمِدَ أَكَمَدَ الصَّو: وَضَعَ عَلَيْهِ الكَمَادَةَ {خداو گرم گذاشت} {باب گرم شد}

هـ أَكَمَدَهُ: غَنِمَ دَلَتَنک کرد . ریخاند . دلگیر کرد .

هـ گَمَدَ دَلَتَنک دَلَتَنکی . افریدگی .

هـ . کَمَدَةُ اللونِ تَارِي تیرگی رَنک .

هـ گَمِدَ . کَمِیدَ . گَامِدَ افریده . دَلَتَنک گرفته . دَلَتَنکته .

هـ أَكَمَدَ اللون تَبْرَه رَنک . تار .

هـ کِمَادَ . تَكَمِیدَ شَنُوبَاءَ آبِ گَرَم .

هـ . کِمَادَةُ . مُکَمَدَةُ موله تر .

هـ هُكْمَرَاةٌ قَمَحَ مِيزْكَار تَحْتَ خواب .

هـ کَسَر: یَزَامَ وَنَافَر کَرَبید .

هـ کَمَرَةُ حَمِیدَ مِیلِ آهَنی . تَبْرَه صَنی .

هـ التَّصَوُّرُ الصَّوْیَ دَوْرِین عَنَاسِ .

هـ کَمَسَارِی التَّرامِ راننده تَرَم بَاتَوْبِوس .

هـ . الطَّافَرُ المَدِیدِ نَکْهَان . یار دیش طَافَر .

هـ کَثَر: شَمَر آسَتین بالارد .

هـ کَمَشَ: مَلَک بَقِیْعَتِ چَنک زَد . حَکَم گَرَت .

هـ - تَقَلَّصَ (او خَلَفَ) . جَمع شد . چِرَک شد .

هـ اِنکَمَشَ . تَکَمَشَ المَلَه: تَقَلَّصَ جَمع شد و چِرَک خُورِد . خَط اِنکَمَاشَت .

هـ . - تَقَلَّصَ چِرَک خُورِد . اَز رَس جَمع شد .

هـ اِنکَمَاشَتِ: تَقَلَّصَ جَمع شدگی .

هـ کَمَاشَتَةُ النِّجَار: مِيتَاشِ عَازَانِبَر . کِیرَه .

هـ کَمَعَ: قَطَعَ بَرِید .

هـ کَامَعَ: حَصَنَ دَر آغُوش گَرَت .

هـ کَمِیع مَرِید .

هـ کَمِلَ . اِکْتَمَلَ . تَکَمَلَ: نَم تَکِیل شد . مَحَد کَالِید .

هـ . - . - . اِنجَمَزَ بَیَاان رَسید . خَانَه یَاخت .

هـ کَمَلَ . اَکَمَلَ . اِسْتَمَلَ: اَتَم تَام کرد . کَامِل کرد .

هـ . - . - . اِنجَمَزَ بَیَاان رَسانید . نَیجَه گَرَت .

هـ - علیهِ: اِنجَمَزَ تَام کرد . پَرِیاخت .

هـ کَمَالَ حَد کَامِل . چِیرِی عِیب .

هـ بَکَمَاهُ: بِأَکَمَلَه بَکَی . بَکَر .

هـ کِمَالَةُ (۱) قَدَرَد: قَمِیرَ لَازِم زَیَادی .

هـ - وَزَن بَارَه رَنک (وَزَن) .

هـ کَامِل: تَام تَام رَقَام . دَرِست .

هـ : مُطْلَق مَطْلُوع عَمُوم .

هـ : مُتَمَسِّم . مُنْجَز اِنجَام یَاخت .

هـ اِجْتِمَاع - التَّجَدُّدِ عِجْلی که تَام اَعْضَاء دَوْرَان حَضُور دَارند .

هـ کِمَالَةُ (۲) تَنکِیْفَةُ مَتَم . مَکَل .

هـ تَکْمِیل . اِکْمَالَ: اَتَام حَد کَامِل .

هـ . - . - . اِنجَاز اِنجَام .

هـ تَکَامُل و تَفَاضُل (فِي الرِّیَاضَةِ) حَاسِب جَامِعَه دَفَاضَلَه .

هـ اِسْتِکْمَال (رِیَاضَةُ) اِسْتِکَام .

هـ کَالِیَات چِیرَه یَا نِجَای نَیَز لَازِم .

هـ مُکَمَّل . مُتَمَسِّم کَامِل . عِیب .

هـ کَمَم . کَمَ قَه پُوزِب زَد . دِهَاشَت نَاشِت .

هـ . - . - . اَکَمَ القِیَمِی آسَتین دَار دَرِست کَرِد .

اَخَذَهُ تَحْتَ كَنْفِهِ زيرِ پاى خود گرفت . پناه داد .

كِنَانَةٌ : اطْرِشَةٌ : يك نوع شيرينى شامى مانند باقلوا

٥ - البَحْرُ غَرَضٌ دريا .

كَنْيَفٌ : خَطِيرَةٌ چين ، بست ، محوطه .

— : مَرَحاضٌ كَنَارَابٌ ، مستراح .

٥ كَنْكَلٌ : لَبِيَةٌ ورقى بلند چوبدرازى ورقى .

• كَنْكَنٌ : قَدَدِي يَتَرُ خانه نشين شدن .

٥ — : اسْتَكَنَ جَاكَرَتِ دماغوش گرفت .

٥ كَنْكَةٌ قَهْوَةٌ : بُلْبُلَةٌ قَهْوَةٌ جوش .

٥ كَنْ كَنْ : اُكَنْ : سَتَرُ پنهان كرد .

٥ — : هَدَأَ آرام كرد ، ساكت كرد .

٥ كَنَ : هَدَأَ . سَكَنَ ساكت شد ، فروکش كرد .

• اسْتَكَنَ : اِكْتَنَ : اسْتَشَرَّ پنهان شد ، براحق بربرد .

— : هَتَكَنَ آشيان گرفت ، غوغا .

كَنَ : وَكَّرَ آشيان ، لانه .

— : بَيْتٌ خانه ، جا پناه .

— : كِنَةٌ . كِنَانٌ پناهگاه .

— . — . — (في حديثه) سايبان ، الايجيق .

كَنَةٌ هَكِنَةٌ : اِمْرَأَةُ الابْنِ

عروس .

كَنْةٌ : البابُ . نِجَافُ البَابِ

والان ، هَتَى .

— : كَنْةٌ : حَقَرُ پناه .

كِنَانَةٌ : جَنْبَةٌ جنبه ، تركش .

كَنِينٌ . مَكْنُونٌ نهفته . پوشيده ، پنهان .

كَانُونٌ : مَوْقِعُ آتِشْدَانِ ، منقل .

— : الاول : ديسيمبر الشهر الميلادي الاخير (دسامبر) ماه دوازدهم

— : الثاني : يناير الشهر الميلادي الاول (ژانويه) ماه اول ميلادى

مُسْتَكِنٌ معيق ، جا بگير .

كَبِيرٌ . كَبِيرٌ . مُكْتَبَرٌ محكم ، جمع شده ، فتره .

٥ — : مَنِيَقٌ . مَدَّ مَرَضٌ هاريك .

مَكْنُوزٌ اندوخته ، مدفون ، ذخيره .

• كَنْسُ الارضِ او الترابِ جاروب كرد ، رُفَّت .

كَنْسُ جاروب كشي .

كَنْسَانٌ . كَنْسٌ رُنْكَرٌ ، جاروكش .

— : الطَّرْفُ سپرد ، مأمور تنظيم .

كُنَاسَةٌ : قَلْعَةٌ خَاكِرْبَه ، آشال .

كَنْيَسٌ : عِلَاقَةُ اللَّفِّ توبه .

— : كَنْيَسَةٌ : معبد اليهود پرستگاه يهود .

كَنْيَسَةٌ : مَبْدُ التَّنْصَارِ كَلِيْسَا ، دیرنصارا .

كَنْسِي . كَنْسِي كَنْسِي ، روحانى .

• مَكْنَنَةٌ : يَفْقَةُ جاروب .

• مَكْنُوسٌ شتِوَرُوته ، نيز .

• مَكْنُومُولٌ كنول .

• مَكْنُومُولُو : اِسْتِنَاوَةٌ مشورت .

• مَكْنَعْلَانٌ كَنَان .

• الكَنْسَانِيُونُ كِنَانِ مَأَ .

• مَكْنُفَرٌ : كَنْفَرُ (الطَّرْكَجَر)

• كَنْفٌ : صَانٌ وَحِظٌ حَايَتُ كرد ، پناه داد .

— : كَانَفٌ . اُكَنْفٌ : اَهَانٌ كَلَّ كرد ، يارى كرد .

• اِكْتَنْفَ الشَّيْءُ : اَحَاطَ بِهِ احاطه كرد ، دور گرفت .

— : اخَذَ بِهِ حَاصِرٌ كرد .

تَكْنِفُهُ المَصَابِثُ مشکلات او را فرا گرفت ، سخت گرفتارشده

كَنْفٌ : جَنْبٌ او نَاجِيَةٌ سمت ، طرف ، سو .

— : حَمَايَةٌ حَايَتُ پناه .

— : جَنَاحٌ بال .

— : ظِلٌّ سایه .

— : حِضْنٌ دامان ، آغوش .

— : الْاَسَانُ : سَاوَةٌ عَجَبَةٌ نِهَنَتْه .

• کُتْهُ العی: جَوْهَرُهُ ذات، ماهه واصل هرچیز.

— : سَنَة صفت طبعی یا جلی.

— : حَقِيقَة حقیقت، واقعیت.

— : قَلْبَر مقدار، اندازه.

• اَوْدَرَك كُتْهُ دریاوت به زیر و روی کاری برد.

• لَا یُتْرَك كُتْهُ بی نبردنی، غیر قابل ادراك.

• فی غیر كُتْهُ بجای، بی محل، بی مورد.

• اِكْتَنَهُ الامر: فَتَحَهُ وُبلَغَ فَاثَهُ (محبوب بی برد، بطور کامل دریاوت).

• كُتْهُ (د كُن) پناه.

• كُتْهُ غیم الصیف ابر تابستان.

• كُتْی. كُتْیَا عَنْ كُتْیَا بطور كُتْیَا گفت، بطور مجاز گفت.

— : كُتْی. لَقَب لُقْبَاد.

• تَكُنْی. اِكْتَنْی بَكْنَا بَلَقَب مشهورت، نامیده شد.

• كُتْیَة. كُتْیَة: لَقَب تَنْی لُقْب. كُتْیَة.

— : لَقَب تَكْمُی او و دَادِی نام خودمانی یا استهزائی.

• كُتْیَا كُتْیَا كُتْیَا، اشاره.

— عن: اِی یا یعنی.

— عن: بَدَلًا م بجای، در عوض.

• مَكْتَنْی: مَلَقَب نامیده شده بَلَقَب.

• كُتْیَنْزَر: یَضَف قَالِب طُوبُ مَشْفُوق بِالطُوبُل پاره، نیله آهراز درازا.

• كُتْیَسَة (فی كُتْی) • كُتْیَف (فی كُتْی)

• كُتْیَبَ بَرَق زده كرد.

• تَكُتْیَبَ بَرَق زده شد، برق او را گرفت.

• كُتْیَب. كُتْیَب: وَفَضَة كُتْیَبَة برق كُتْیَا.

• كُتْیَبَة. تَكُتْیَبَ بَرَق زدگی.

• كُتْیَبَا: كُتْیَا مان كُتْیَا.

— : كُتْیَبَة برق.

— : اِشْبَاكَة او شَاكَة وابسته با جسم ساکن یا نیروی در حال

— : مغناطیسیه خاصیت عارضی مغناطیس یا برق.

— : كُتْیَبَة علم خاصیت برق در تغییرات شیمیائی.

• طَلَبُ الْكُتْیَا بَابُ بَرَقِ بَاد، آب نفقه داد.

• كُتْیَب: مَخْتَصِرُ الْكُتْیَا وابسته به نیروی برق.

— : مُشْتَمِلُ الْكُتْیَا متخصص در امور برق.

• اَعْدَام — (ای یا كُتْیَا) اَعْدَام بَاقُوهُ بَرَق،

• تَحْلِيل — تَحْلِيلُ الْكُتْیَا باصنای الكُتْیَا.

• تَلْفُون — تلفون برق.

• تَبَار — جریان برق.

• جَرَس — زنگ برق.

• دَافِع — قوه تولید جریان برق.

• مَحْرُك — موتور برق، برق زار.

• عِلَاج — معالجه بابرَق.

• كَاشِف — برق جو.

• سَالِب — دارای برق منفی.

• مُوجِب — دارای برق مثبت.

• مَوَلَّد — دینام.

• نَوَّر — چراغ برق.

• مَكْشُوبَ بَرَق زده، برق گرفته.

• كُتْیَب طَبِی: كُتْیَب مَغْنَطِیسی

• آهِن رِبَای الْكُتْیَا.

• كُتْیَب طَبِی: كُتْیَا مَغْنَطِیسیه

• وابسته به آهن ربا یا الكُتْیَا.

• كُتْیَب طَبِیسیه روابط فیزیکی میان برق و

• خواص مغناطیسی.

• كُتْیَب فِیسی: مِقْیَاس الْكُتْیَا بَرَق سنج.

• كُتْیَب كِیْمِی: كُتْیَا كِیْمِی خاصیت برق در شیمی.

• كُتْیَب مَان: كُتْیَا كُتْیَا، عنصر، رنگ كُتْیَا.

— : اَشْرَد كُتْیَا سیاه.

• كُتْیَب: مَنَارَة غَارِ بَرَق.

— : نَجْوِیَب. نُقْرَة مَوَدَل، میان هی، بولك.

• دِیَوِی حَفَرَة هَائِی درخش.

• اصْحَاب (او اَهْل) ال. اصْحَاب كُتْی.

• كُتْی. اِكْتَمَل بَسَن كَال رسید.

• كُتْی میان سال.

• كُتْیَة. كُتْیَة سَن كَال.

کاهل: اعلی الظهر سمت بالای پشت .

— الفرس: شانه اسب .

• کهن: تسکین: حدث بالنیب غیب گوئی کرد، پیش گوئی کرد

کهن: خار کاهنا کشیش شد، پارسا شد .

• کهنه: علم النیب غیب گوئی، پیش گوئی .

— مرافه: رقالی، فالگیری، طالع بینی

— کهنوت: روحانیت .

کهنوتی: مانند کشیش، درویش کشیش .

کاهن کشیش، روحانی .

— متکهن: مراف فالگیر، وقال، کت بین .

• کهنه: قدیم لا یؤتمن از کار افتاده، بدرده نخور .

• —: خیرتی بالیه پارچه پوسیده، ژنده .

• کهنجی: کهنه فروش و کهنه خر .

• کواکینی: صنایع الافقال، فتال قفل ساز، چلنگر

• کوب: کعبه (آنجیزی، لیون، کجلاس)

• کوبه: مدق (دسته هاون، آلت کوبیدن)

—: شطرنج شطرنج .

• —: (فی ورق السب) خال (دوقه بازی)

• کوبری: جسر (انظر جسر)

• کوبینه زده، دست انداز .

• کوبون السد للال: اجازه پرداخت سود سهام

— الاثقة: توپ پارچه، با هم انداختن توپ پارچه

• کوبی: حرکت متقلبه (کالک کوبک)

• کوبیا: صورت طبق الاصل رونوشت

—: قلم النقل مذاکوبی .

• کوث: خف کش دم باق .

• کوفه: خصب فراوانی، وفور .

• کوتر: کثیر بسیار، زیاد .

—: اسم شهر الجنة نام شهری در بهشت .

• کوتل: مؤخر السفینه قیض عقب کشتی .

• کوخ کبر، کلبه، آتوناک

• کاخیه: کلام سیر الوالی دبیر فرماندار یا استاندار .

• کوزد: گوتم کومه کرد، رو بهم ریخت .

• کوزده: گوتمه انبوه، توده، کپه .

• کاذ: غلبه، اولئك نزدیک بود، در شرف بود .

— ان یسوت در شرف مرگ بود، تقریباً مرده بود .

• ما —: فعل کذا ضرورت بکار شده بود، در شرف انجام یافتن

• کوز الهامة: لغتها و ادارها دستار پیچید .

• کوز المداد کوزه آبرگری .

—: دخل الجمل جهاز شتر .

• —: کبر: مفتح زم آبرگری .

• کوزة: ناجة ناهیه، بخش، دهستان .

—: بلدة صغيرة شهر کوچک .

• —: کرة (فی کرو) توپ بازی .

• کنار: سناة، حرفة پیشه، هنر .

• ارباب السارات صنعتگران .

• مکوزة: جمله دستار، عامه .

• کوزة بام، بایکدیگر .

• کوزدول: شرط کرید .

• —: رمشی: نطق رمشی (جلوگیری از آمدن دشمنان)

• کوزش: اسم ملک فارسی شهر کوزش کبیر

• کوزینشا: حاجر او حبر رمشی

• فرغینه

• کوز لفرق الماه

• —: آبخوری بزرگ

• —: الذرة چوب ذرت .

• —: الصنوبر میوه کاج .

○ کُولِیس (خرستوف) : افسر مکتبھی آمیرکا
کاشفت نامی قازم امریکا .

○ کُولونیا : شهر کولونی .

○ کُولیرا : وباء . الهواء الاصفر ناخوش ربا .

○ کولیس او کوالیس المرح پست پرده نایش ، پست پرده .

○ کُومَ : توده کرد ، جمع کرد .

○ کُومَة : کوم که توده .

○ بالکوم : بکنده خیلی . بسیار .

○ کُومودینو : قفسه کار و تختواب .

○ کُون : اوجده آفریده ، بوجود آورد .

— من کذا ترکیب کرد ، از دست کرد .

○ تَکُون : من کذا مرکب بود ، عبارت بوداز ..

— : وُجِد آفریده شد ، بوجود آمد .

○ اِسْتَكَانَ : فَلَ وَخَمَع تن درداد ، فرودمایک کرد .

○ کَانَ (یَكُونُ) : وُجِد وجود داشت ، وجود دارد ، زیست .

— : صَار . حَدَث رخ داد ، واقع شد .

— : هُنَا اینجا بود .

— : لَهْ یَقِيت یک خانه داشت .

— : یَقْفَر سرگرم خواندن بود .

— : اَمَّ مِنْ . صَرَکِه صَرَکِه کسی که .

○ کَالُو — هُنَا مثل آنکه در اینجا بود ، چنانکه اینجا بود .

○ کُون : کیان . کِیْنُونَة هستی ، وجود .

— : حَالَة حالت ، وضع .

○ اَل : هَامُ الوجود جهان هستی ، گیتی ، کائنات .

○ ل : بَتَبَر برای ، بعلت ، بواسطه .

○ مَع — مَرَجِه اگرچه .

○ کُوفَ : هَالِی مربوط ب نظام عالم وابسته به گیتی .

○ کِیَان : طَیْعَة طبیعت .

○ کِیْنُونَة : اِمکانِیَة کیان امکان هستی .

○ کَان : حَالِیَتْ موجود زنده ، دارای وجود ، پدیده .

○ حَیْثُ : دارای وجود واقعی .

○ کُوس : مُبَلِّل لیل ، دهل ، تیرہ .

— النَجَل گویای غبار .

— : مُنَلَّت الرَّم سَه کوش .

○ کاس : کاس (رابع کاس) جام ، پیاله .

○ کُوسَا : کُوسَ کدو .

○ کُوسَج : قِیرَیْ لَعْم (از مایه)

○ کُوسَة : مُسْکَا تَخْت ، بَیْت .

○ کُوع : کَالَع : طُوف الرِّیْلَة الی الانعام

○ — : مَرَفَقِ اَرْمَیْج .

○ — : الماسورة : رَاغِی .

○ کُوع : وَقَد (خرابیده به)

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

○ — : اَرْمَیْج تَکِیْه دَاو .

- کَوی زنده ، باروح .
- رُوحی موجود روحانی .
- (مکان کذا) واقع در ..
- ال المطلق خدای متعال .
- الکائنات آفریدگان ، مخلوقات ، تمام عالم هستی .
- اِستکانة فروتنی ، تسلیم .
- تَکْوین : خَلْق آفرینش ، پیدایش .
- نشو و تولد ، طرز پیدایش .
- جِفر ال (من التوراة) سفر پیدایش .
- مَکَان : موضع (راجع مکن) جا ، محل .
- بدلأ من بجای ، در عوض .
- محل . جِتر فضا .
- لیس له - فی البیت جانی در خانه ندارد .
- ظَرَفُ - ظرف مکان .
- مَکَانة : موضع مقام ، موقعت ، رتبه .
- منزلة اعتبار ، بَیت ، شان .
- مَکُون : مُوجِب سازنده ، بوجود آورنده .
- کَونَت : قَوس . لقب شرف لقب اشرافی .
- کَونَیسی : قَوسَمَة کنش .
- کَونَتِراو : عقد قرارداد .
- کَونکر داة : نسبه تجاریة تصفیه امور یا زرگانی .
- اتعاقبة . مبتانی قرارداد ، پیمان .
- کَونیاک کیناک .
- کَوة : نافذة چهره ، در پیچه .
- کَوی بالنالو (حَقِیقًا و مجازیًا) سوزاند ، داغ کرد .
- الطیب المرض بیمار را داغ کرد .
- الملایس لباس را اتو کرد .
- لدغ گزید ، نیش زد .
- وسم یلکوة داغ زد .
- اِکَتَوی سوخت ، داغ خورد ، اتو خورد .

کَی ۵ کَوی سوختی ، اتو کشی .

- کَیة : موضع الکی داغ ، جای سوختی .

- - - : وسم ۵ داغ جای داغ ، نشان .

کَاو : مُعْرِی سوزان ، سوزنده .

- : اکتال خوردن .

۵ بُوناسا کَویه پوطاس محرق .

۵ صَوْدای محرق .

کَواء : شَتام بد زبان ، گستاخ .

- الملایس ۵ مَکَویجی اتو کش .

- و غَسَّال مرد لباس شو را اتو کش .

مَکَویة و غَسَّال زن رخت شو را اتو کش .

مِکَواة الملایس ۵ مَکَوی هم اتو .

- : میثم سبخ ، داغ آهن .

- الطیب (المَرَّاح) آلت داغ کردن یا سوزاندن چیزی .

- لعام (التَکْکِری) میله داغ آهن .

- الشَّوَر فِر زلفت .

مَکَوی : مَکَکَ سوخته ، داغ شده ، اتو شده .

۵ کَویس : کَبِیس خوب .

۵ کَویلة : ۵ دَشرَة میخ ببریج .

کَی (نی کوی)

کَی . کَیما . لَکَی . لَکَیما برای اینکه .

- لا . لَکَی لا : حتی لا نباید ، برای آنکه نشود .

- لا . لَکَی لا : لَلا مبادا .

کَیانة (فی کَیس) • کَیان (فی کول)

کَیَت و کَیَت : بَکذا و کَنا نَلا نَولَنا کس ، نَلا نَچیز .

کَیَد : مَکَکَر . خِدا ع زب ، مکر ، حيله .

۵ - : قَظَط خُتم ، آزر دگی .

- مَکَیْدَة : خَدِیْعة نیرنگ ، تزویر .

مَکَیْدَة ۲ : دَیْبَة دَیْبَة ، اسباب چینی .

۵ کَیْدَی اِزْدَی مکر و حيله .

دَعَوی (نَفِیْة) کَیْدَی دَعوا جَعت اِیجاد زهت .

کَکِیْفَ : اخذ کبیفه شکلی بخود گرفت ، بهنالی درآمد .

۵ - : انسِرْ خوشنود شد ، مشغول شد .

کَکِیْفَ { چگونه ؟
چطور ؟ }

— حاک (اوانت) حال شاه چطور است ؟

— (العریة) . کَکِیْفَا (۱۱) : کجا (همانطور که ،
(آنچه) نکلده .

کَیْفَ : حال ، حالت ، چگونه .

۵ - : مزاج مزاج ، طبیعت .

۵ - : هوی هوس ، میل .

۵ - : اولاده اولاد ، خواص ، خواسته .

۵ علی - ک : کاترید هر طور که میخواهی .

۵ علی - ک : انت و شانت خود دانی .

۵ علی - ک : علی هواک بسته بیل خودت است .

۵ لیس له - : موهوک کی ناخوش احوال است .

۵ لیس له - : مکتب عصبانی است ، ناراحت است .

کَیْفَا ؟ کان : بآیه کبیفه هر جور هست ، یک طوری .

— کان - : انتقی بهر ترتیبی که شده .

— کان : علی ای حال در هر صورت ، بهر حال .

کَیْفِیَّةٌ : حال چگونه .

— صفة شیوه ، نوع ، جنس .

— : صوره روش ، شیوه ، چگونه .

کَکِیْفَ : درخور ، مناسب ، تطبیق .

— الهوا تهویه .

کَکِکَ : یقنه بکدانه تخم مرغ .

۵ یکیکه : لُقِطَه : ۵ : طینه (لبه) بازی غایب شدنک .

۵ حاور بنی با - : بازی قایم (غایب) موشک ، بازی کوچک .

کَکِلَ : کَال : فاس انداز گرفت ، پیمان کرد .

— : العی بالشیء با عیار قانون کشید یا اندازه گرفت .

کَکِلَ : قابل التل بالمل معاصله بشکر کرد ، تلافی کرد .

کَکِلَ : پیمان ، اندازه .

کاذ . کاید : خدع فریب داد ، اغفال کرد ، گول زد .

۵ - : اظاظ خشکین کرد ، رهماند ، آتش کرد .

— له : دس طبع کنناش کرد ، اسباب چینی کرد .

— (یعنی قارب او او شک) (فی کود)

کَکِزُ المداو : دم آمیزی .

کَکِیسَ : کِیَاسَة : قفل هوش ، بینش ، فهم ، زیرک .

— : ظریف لطافت ، زقار ، طراوت .

— : فطنة نکته سنجی ، بار یک بینش ، موشکافی .

کَکِیسَ : جراب . خریطه کیه .

— : غراوة در کیه جوال ، گول ، لکه بسته .

— : الحسین : صفتن خایه دان .

— : حوصلة (لی التفرع) تخم دان ، شانه .

— : من جلد (طبیی او مصنوع) کیه یا کیت جری .

— : البیع کیه توتون .

— : الدرام کیت پهل .

— : للمرتبة (الحسنة) رویه تشک .

— : الوسادة رویه نازبالش .

۵ علی - : علی نفته بمحاب خودش ، از بینش .

کَکِیسَ : فطین مشیار ، زیرک ، چیز فهم .

— : ظریف زیبا ، رعنا .

۵ کَوِیسَ : ملیح تشک ، نمکین .

کَکَسَ : کان کَکِیَا : باهوش بود ، دانا بود ، زیرک بود .

۵ کَکِیسَ : مَوْفُوک تخم دار ، دانه دار .

کَکِیسَ : مَبْرَه کَکِیَا : موشیار کرد ، آگاه کرد .

۵ - : المتحم : دانکه (شتری را کیه کشید
{ مت مال داد .

اَکِیسَ ۵ : کَوِیسَ : احسن زیارت ، تشک تر .

۵ کَکِیَجَ : انب وضایق بسوه آورد ، به تنک آورد .

کَکِیَفَ : جلد له سمجه سلومه مشروط کرد ، موکول کرد به .

— : شَکَل بشکل درآورد ، درست کرد .

۵ - : سر خوشوقت کرد ، خوشود ساخت .

(ل)

- ل. : بمنی لأجل (او عند برای ، نزد .
- لَأْلَأَ . تَلَأَلَا درخشید ، برق زد ، تابید .
- الکبْ بِذَنْبِهِ سَكَدْش دانتکان داد .
- بلسانه: لَهْتَ له له زد .
- لَالَاةُ : لمان درخشندگی ، تابندگی .
- لَأْلَأَ . لَا آَل : بائع القَوْلُو مروارید فروش .
- لَوْلُوْهُ : لآکی مروارید ها .
- عِرْقُ الـ : گوشه ها .
- محارة او صدقة الـ : صدق مروارید .
- مغاس الـ : جای صید مروارید .
- زهرة الـ : اسم زهرة مکل آتاب گردان .
- لَوْلُوْةُ : واحدة القَوْلُو دانه مروارید .
- لَوْلُوْی : کالوْلُو مانند مروارید .
- : بلون القَوْلُو برون مروارید .
- مُسَلَّالِيْ : تابان ، درخشان .
- لَامُ الجِرْح : ضمه وشدة زخم رابت ونواربج کرد .
- : لَاءَمَ : اصلح اصلاح کرد ، تعمیر کرد .
- : الفلن: لحه بالاهاو والعرق جوش دار ، بجم کرد .
- لَاءَمُ : بينهم : اصلح آشتی دار ، صلح داد .
- : بین الامرین : وقتی هم آهنگ کرد ، سازگار کرد .
- : الهی : واقعه جبر بود ، موافق بود .
- لَوْمُ : کان تعمیر گرم فرومایه بود ، پت بود ، ناکس بود .
- إِلْتَأَمَ : تَلَاءَمَ : اشتلغ درست شد ، تعمیر شد .
- : انضم والتصق چسید ، پیوست .
- : الشیطان : اتفاق سازش کردند .
- : الذینان : اتحدوا وفق داشتند ، یکی شدند .
- : الجِرْح : انقل زخم خوب شد ، گوشت نخواست .
- : الجِرْح : التعم التیام یافت .

- کيلة : ۳۳ من الاروب پیانه فی برای کشیدن غلات .
- کَيَالُ المبوب کسی که غلات رامیکشد ، تپاندار .
- مِكِيَال . مِكِيَل پیانه غله ، کيله .
- تحت : — سِرْا پنهان ، زیر جلک .
- کیلاز : بیت المونة آبدارخانه ، انبار .
- کيلو . کيلو جرام : الف جرام يک کيلو (مزارگرم) .
- کَيْلُوس : مستطيل الطعام المصنوع (آلبوس) در علم طباطب
- کيلومتر : الف متر (۶۲۱۴ م . من الميل) سافت هزارمتر
- کَيْلُون : قنل (انظر قنل وکاون) کلون .
- کَيْمَا (کي ما) : ليگي برای آنکه .
- کَيْسُوس : الطعام في الامعاء الدقاق (خود اندر روده ها)
- دَكِيُونُو : ثوب ياباني (للسماء) جامه مخصوصه (لباس آسمان)
- کَيْمِيَا . کَيْمِيَا : علم طباطب و خاصيات الاجسام علم خاصيت اجسام .
- : — : محاولة تحويل المادون الى ذهب کيمياگری .
- : — : حجر الفلاسیفة کيميا ، گوگرد سرخ .
- : جَسُوْة (الواد الحیة) موجودات زنده .
- : صنایع شیمی منق .
- : الامراض نا خوش شناسی .
- علم الـ : شیمی .
- کَيْمِيَا تِي . کَيَاوِي : مشتق بالکيميا الحديثة مهندسی شیمی .
- : — : مشتق بالکيميا القديمة کيماکر ، مضاف .
- : کَيْمِي : مختص بالکيميا شیمیانی .
- سیاخ کيماوی کود شیمیانی .
- مرکبات کيماوی ترکیبات شیمیانی .
- کَيْن . اِسْتِکَانَة (راجع کون) تسلیم ، اطاعت .
- کَان (يکین) . اِسْتِکَان : خضع تسلیم شد ، سر فرود آورد .
- کَيْنَا : دوا الهی گنه گنه .
- خشب الـ : پوست درخت گنه گنه .
- سلفات (سلفا) الـ : کبريتا جوهر گنه گنه .
- مَكِيْنَار : حرف : حاشية تخاره ، لبه .
- کَيْنُونَة (في کون) هستی ، وجود .

— القوم: اجتمعوا جمع شدند، گرد آمدند .
 — المجلس: انعقد جلسه تشکیل شد .
 أَلَامَ تَلَامٌ از روی پستی عمل کرد .
 لُثِمَ تَلَاوُمُ اتفاق افتاد، هم آمنگی، سازش .
 — — — — — صلح . سلام صلح، آرامش، امنیت .
 لُومٌ دناة . خُصَّة پستی، فرومایگی .
 — — — — — بخل تنک چشی، پستی .
 لُثِمَ دنی پست، فرومایه .
 — — — — — مخادع متقلب، حقّه باز، نیرنگ باز .
 — — — — — بخیل خبیس، چشم تنک .
 — — — — — دنی، الاصل فرومایه، بی بته، بدگمر .
 شخص — آدم پست .
 مُلَاثِمٌ مناسب درخود، شایسته .
 مُلَاةَمَةٌ موافقة مناسب، شایستگی .
 — — — — — مطابقة اتفاق هم آمنگی، توافق .
 مُلتَثِمٌ مجتمع جمع شده .
 — — — — — منعقد (اجتماع) گرد هم آمده، پیوسته .
 — — — — — منصلح تمیز شده، اصلاح شده .
 — — — — — منسل (جرح) خوب شده، التیام یافته .
 — — — — — ملتحم او متحد یکی شده، بهم آمیخته .
 لا: ضد نم نه، خیر .
 — — — — — لبس نیت .
 — — — — — شیبی هیچ چیز .
 — — — — — تخفنه از او نترس .
 — — — — — فی و مر و — فیها نه در مصر و نه در هیچ جای دیگر .
 — — — — — مدون: غیر مکتوب نوشته نشده .
 — — — — — هذا و — ذاك نراین و بدان .
 ان — ألا نباید .
 (بجب الا یتدل کذا باید غفلت کنی .
 لا ارادی غیر ارادی، بی اختیار .
 — — — — — ساسکی: بلا سکه، شعاعی بی سیم .
 — — — — — رسالة لاسلکية تلکرات وسیله بی سیم .

لا ادوي: لا افر نیدانم .
 اللاادريون: اصحاب مذهب اللاادريّة (پروان مذهب
 مذهب اللاادريّة) آنست که طبق ان بوجود
 (پرووردگار بی پستی و نیرنگ)
 لا يلين: عديم الرحمة بيرم، سنگدل .
 لا يهدأ: غير منقطع پیوسته .
 لا نحة (في لوح) لائق (في ليق) لات (في لوت و لون)
 لا نيني (او اللغة اللاتينية) زبان لاتن .
 لا ح (في لوح) لادن (في لدن) لا ذ (في لوز)
 لا ز (في لوز) پناهنده شد .
 لا زورد لاجورد، سنگ اوسنی .
 لا زوردي نيلگون .
 لا شي (في لشو) لاص (في لوص) لا ط (في لوط)
 لا ح (في لوح) لاف (في لوف)
 لا ق (في لوق و ليق) لاق (في لاق) لا ك (في لوك)
 لام (في لوم)
 لا مكا لائنة: جل اميركا شتار ميكا —

لا مي (في لوم) لان (في لين) لا ي (في ليو)
 لا هوت (في لمت) لاوي (في لود)
 لا ينة: قطعة توسيع (في الميكانيكا) آلت برای دادن فاصله
 لب لباب (في لب)
 ليك: يصمار العين شيرماك .
 لبنة لبوة: انشي الاسد شيرماده .
 لبنا د (في لبه) لبان (في لين)
 لبب الحبو الجوزو الهوز: ساره لب ميوه رسيد، مغزيت .
 لب القوزة: كسر عاود استخراج لبها با دام را شکست، مغزش را
 (پيروان آورد)
 — — — — — بالمكان: اقام فيه منزل کرد، ماندگار شد .
 — — — — — صار لبياً عاقل شد، هشيار شد .
 — — — — — تكلم كثير: پرگوف کرد، ياد و گفت .
 — — — — — الجبل وغيره: از نخی مابين طريقه، نفوس
 قلب القلب او العمل کرميت، خود را آماده کرد .
 لب: النفوس مابين الطرفين انخاض و نفوس (تناب) .

تَلَبُّكَ المَطَرُ ناداهُ مده، سوء مضم .
مَلْبُوكٌ : مَلْتَبِكَ درهم، مخلوط .

• لَبَلَبَّتِ الرَّأْةُ بَوْلَهَا بجهش راغوازش کرد .

لَبْلَبٌ : بَرٌّ بِالله هربان، وظیفه شتاء .
لَبْلَابٌ : پیاز سبیل .

— : طاقق الشجر (جک)، با پتال، —
هَلْبَلُوبٌ : مُسَلُوجٌ گناه عشقه .
ترکه شاخه .

— : وَالِیَّة جوانه، شاخه نودسته .

• لَبَنٌ : ضَرْبٌ طَوْباً آجر ساخت .

إِلْتَبَنَ : رَفَعَ الْبَنَ شیر خورد، مکید، ملند .

لَبَنٌ : حَلِيبٌ (راجع حلب) شیر .

— : التباثر شیر بجا .

— : عَلَبَ : مَحْفُوظٌ فِي حَلَبٍ شیر محفوظ در قوطی، شیر خشک

— : حایض مات .

— : رَأَبٌ شیر بریده .

— : الْقَضَى : خَبِطَ سرشیر .

مَعْلٌ : مَعْلٌ : شِرْشُ آبِ پَیَر .

إِرْبِقُ الْـ : شیردان، طرف شیر .

هَشِمَارُ الْـ : لَبَأُ شیرماک .

سِنُّ الْـ : اَوَّلُ ظُهُورِ الْأُشَانِ وَذَنَانِ شَیْرِ .

— : مِیْزَانُ الْـ شیر سنج .

إِفْرَازُ الْـ : تَرَفُّعُ شَیْرِ .

أَیْسُ کَلْبَنَرٍ به سفیدی شیر (برق) .

لَبِنٌ : لَبِنٌ : هَطُوبٌ تَبَّ خُتْ خام .

— : لَبَنَةٌ : طَوْبَةٌ آجر خام .

لَبَنَةٌ : لُقْمَةٌ لَقَه، نَکَه .

لَبَنَاتٌ : لَبَنَاتٌ : لَکَنَاتٌ : لَکَنَاتٌ لَکَنَاتٌ لَکَنَاتٌ

لَبَنِيٌّ : کَالْبَنِ شیر مانند .

— : مَخْنَسٌ بِالْبَنِ وابسته بشیر .

الْحَامِضُ اللَّبَنِيٌّ ترش شیر .

لَسُونُ لَبَنِيٍّ آبِ روشن .

لَبَانٌ هَرَبَانٌ هَلْبَانَةٌ قندرون، سقز .

— : ذَکَرٌ : کُنْتُرٌ کُزْدَر .

لَبَانٌ : رِضَاعٌ دایمی، شیر دمی .

۵ — : الرَکَبُ : جَبَلُ الْقَطْرِ (الجزء) تناب یدک کش .

لَبَانٌ : خَارِبُ الطُوبِ (البُشْن) خشتال، آجر پز .

— : بَاتِحُ الحَلَبِ شیر فروش .

لَبَانَةٌ : شیر وکره و ماست فروشی .

۵ — : شَامِبَةٌ : قَلْقُونِيَّةٌ راتیانه .

لَبَانَةٌ : حَاجَةٌ خَوَاضِ، درخوشت، میل .

قَضَى ۵ — : بَارِزْدِي هُزْدَرَسِيد، برآورده شد .

لَبَنَةٌ : لَبُونٌ، لَبُونَةٌ : حَلُوبٌ شیرده .

لَبْنَانٌ کُثُورِ لَبْنَان .

لَبْنَانِي لَبْنَانِي .

مِلْبَنٌ : مِضْفَاةُ الْبَنِ شیر صاف کن .

— : قَالِبُ الطُوبِ قَالِبٌ آجر یا خشت مالی .

هَلْبَنٌ : سُرْکِي : رَاحَةُ الحَلْقُومِ رَاحَةُ الحَلْقُومِ .

مَلْبَنَةٌ : مَصْنَعُ الْاَلْبَانِ وَمُسْتَخَرَجَاتُهَا (شیر و فرآورده ها)

یَلْبَنَةٌ : يَلْبَنَةٌ : يَلْبَنَةٌ (انظر لبق) قاشق .

• لَبُونَةٌ : اَنَسِيُّ الْاَسَدِ ماده شیر .

• لَبَنِيٌّ : اسْتَجَابَ اجابت کرد، برآورد .

• لَبَنِيٌّ : گوش بر فرمان تو هستم .

• تَلْبِيَّةٌ : اسْتِجَابَةٌ بِاسْمِ، جواب .

• لَبِيبٌ (فِي لَب) با هوش، دانا .

• لَتَّ : سَقَقَ کوبید، نرم کرد .

• — : الدَفِيقُ : بَلَّ يَمْنُ الْمَاءِ خیر کرد .

۵ — : الصَّبِينُ : عَجَنُ مَالِشِ واد، چنک زد .

۵ — : تَشَرُّوْهُ پَرگونی کرد، یهوده گفت .

۵ لَتَّ : تَشَرُّوْهُ یهوده گوئی، هرزه درانی .

۵ لَتَّاتٌ : تَرَطُّوْهُ پَرگو، یاده سرا .

اللات والعزى نام دوت مشهور کعبه پیش از اسلام.

هـ ليشر: يَكْنَالُ التَّوَالِلَ واحد وزن مایات ، ليشر .

هـ ليشوس: يَصْلَحُ أَزْوَاجَ مَادِهِ آبِي رُكْ كَارِ كُنْ ك مایکین

(لني) أَلْيِي : تَانِيَتْ الذِّي (دایم دئی) کی ؟ که ؟ آفخاف که

بَعْدَ اللَّتِيَّاءِ وَالَّتِي بِسِ اَزْ كُنْ كُوْی زباید ، با هزار زحمت .

بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ : وَدَّيْنَا . هَمَزِيْن طَرِيق ، دوستانه .

الَّتِي . الْوَاتِي : جَمْعُ الْتِي آن زنهار که .

هـ لَشْ : هـ مَدْبَقُ بِالْطَّرْقِ او الْقُدَارَةِ تَرُوْجِبْنَاك .

هـ لَشَغَ : كَانْ بِلْدَانِهِ لُشَغَةً بِدَا كَرْد . بَا كَت كَت كَفْت .

لَشَغَ . لُشَغَةُ السَّالِ : هـ لَشَغَةُ كَت كَت زَبَان .

— — — : لَعْلُ السَّانِ فِي الْكَلَامِ . زَبَان كَرْنِ كِي .

أَلَشَغَ : هـ أَلَشَغَ كَسِي كَهْ زَبَانْش كَت كَت دَارِد .

— : تَقِيلُ اِثْمَانِ آدَمِ زَبَانْ كَرْنِ كَه .

هـ لَشِمَ : فَيْئَلُ يُوْسِدُ .

— لَشَمَ . تَلَشَمَ . اَلْتَشَمَ (رُو كَرْت ، صَوْرَتِ خُودِ

لَشَمَ : تَفْغِيلُ مَا جِ ، يُوْسِدُ .

لَشَمَةُ : فَيْئَلُ يَكْ يُوْسِدُ .

لَشَامَ : بُرْفُوعُ رُو پُوش ، مَجَابِ .

أَزَاحَ السَّ . پَرْدَه بَرِدا شَت ، آشْكَار كَرْد .

مَلَكْتُمْ . مَلَكْتُمْ : مُبْرَعُ رُو پُوشِیدِه ، نَقَاب دَار .

هـ لَشَى الْبَنَاتُ : دُمُهُ شِیرَه كَمَاءِ .

لَشَيْتَ الْيَدُ : لَزَزْتُ مِنْ دَمِهِ او هَرَقْتُ دَمَ اَزِ عَرِي يَا عَرَق

لَشْ : هـ مَدْبَقُ تَرُوْجِبْنَاك .

لَشَةُ الْاُشْتَانِ لَشَةُ دَنَاقِهَا .

هـ لَشَجَ (نِي لِيَج) خِيَرَه سَرِي كَرْد .

هـ لَجَا . لَجَى . اَلْتَجَا اِلَى : اسْتَعَا وَاعْتَمَدَ .

هـ — — — : اِلَى : لَا اَدْرِي دَسْت بَدَا مِنْ شُد ، فَوْتَلْجَت .

لَحَا . اَلْحَا اِلَى : اضْطَرَّ نَا چَا كَرْد ، وَا دَا كَرْد .

اَلْحَا : قَصَمَ حَايَت كَرْد ، پَنَاه دَاد .

— اَمْرُهُ اِلَى : اسْتَعْمَدَ سَبَدَ ، تَسْلِيْم كَرْد .

لَحَا : سَلَحَفَةُ السَّرِّ (وَالْبَحْرِ) لَاحَ بَشْتِ خَشْكِ دِيَا دَا .

لُجُوْا . اِلْتِجَاْهُ پَنَاهَنْ كِي ، فَوْتَلْجَت .

لَاجِي . مَلْتَجِيْ . پَنَاهَنْدِه ، آوَا رَه .

مَلَجَا : مَلَاذَ : پَنَاهْ كَاه .

— اَلْاِيْثَامُ : يَتِيْمٌ يَتِيْمُ خَانَه .

— اَلْعَايِرَاتُ (اَلتَّائِبَاتُ) اَنْدَر كَاه .

— اَلْبَيْنَانُ جَايِ تَكْهِيْدِي اَز نَابِيْنِيَا يَان .

— اَلْمَجْرَةُ (اَيِ الْمَقْدِيْنِ او الرُّضَى) نَوَاقِصُهَا .

هـ اَلْحَبَّ الْقَوْمُ وَالْبَحْرُ : هَاجَرُوا وَاجْتَبَا (هَمِيْجَانِ اَمْدَنْدُ ،

اَلْحَبَّ : شَدِيْدُ الْجَبَبِ پَر سَرُوْصْدا ، پَر غُوغَا .

لَحَبَّ : ضَوْءُهَا دَاوُوْ فَرَايِد ، مَهْمَه .

اَلْحَجَّ . لَحَاج . لَحَاجَةٌ : اَصْرَارْ زَايِد ، پِيْلَه .

لَحَّ فِي الْمَصُوْمَةِ : عَشَدَ سَرْمَتِي كَرْد ، خِيَرَه سَرِي كَرْد .

— فِي الْاَسْرِ : نَاوَرُ عَلَيْهِ پَايْدَارِي كَرْد ، اِيْسَاد كِي كَرْد .

— عَلَى : اَصْرَارْ دُوْ زَيْد .

لَاحَ : خَاصَمَ سَتِيْزَه كَرْد ، دُشْمَنِي كَرْد .

لُجَّ . لُجَّةٌ : مَغْظَمُ الْمَاءِ اَمَواج كَوَه پِي كَرْدِيَا .

لَحَّةٌ : جَلْبَةُ مِهَا هُو ، غُوغَا . بَلُوَا .

بَحْرُ لُجْمَةٍ او لُجَاجِ دِيَايِ پَر جُوشِ وَغُوشِ ، طُوفَانِي .

لُجُوجُ . لَاجُ . مِلْفَاحُ (اَصْرَارْ كُنْدَه ، كَسِي كَهْ زَايِد

— — — : مُتَابِرُ بَشْتِ كَاوَرَا ، بَا اسْتِقَامَت .

هـ لَجَلَجَ . تَلَجَلَجَ . تَلَجَمَ . بَا كَت كَرْت زَد .

هـ لَجَلَجَةُ : كَت كَت كَرْت ، كِيْرْ زَبَان .

هـ لَجَلَجَ : كَت كَت دَار ، اَلْكَن .

لَجَمَ: خاطِ دوخت، شلاق کرد.

۵- لَجَمَ: أَلَجَمَ الحِمَامَانِ اب را دهنه زد.
۵-۵-۵- ای قوت: رَوْضَهَا بَرَقَ کرد. آماده کرد

لِجَامٍ: آلَة حَرَبِيَّة قَدِيمَةٌ لِنَطْعِ السُّنَنِ
— الدَّاعِيَةُ: اِفْتَارٌ، دَهْنَةٌ، عَنَانٌ

مُلَجَمٌ: مَلْجُومٌ بَرَقَ شده.

لَجْنَةٌ: بَرَقَ: قَلْبٌ حَسِيدٌ، بَيُوتٌ.

لَجْنَةٌ: صِبَتْ، اَلْجَمْنُ، كَيْتَه.

— تَحْقِيقٌ (مَثَلًا) كَسْبُونِ تَحْقِيقٍ.

— مُسْتَدَفَّةٌ كَسْبُونِ دَاخِي.

— الشُّوْنُ الصَّحِيَّةُ كَسْبُونِ يَهْدَاثُ.

لَجِينٌ: رَفَضَتْ نَفَرَهُ.

لَحَبٌ بِالسُّوْطِ: ضَرْبٌ وَقَطْعٌ سَفَتِ شَلَاقَ زَد.

لَا حِبَّ: قَطْعُ كَثْمَرِيٍّ قَطَبِ مَفْطَاطِيصٍ.

لَحِجٌ: لَاحٌ: مَبْقَى تَكٍّ، مَحْدُودٌ.

لَحَ: لِاصِقٌ السَّبَبُ لَزَزَمَ خَوِشَ زَدِيك، خُودِي.

لَاحِيَةٌ: لَاحٌ عَمَلٌ عَمَلُهُ دَرَجَةُ اَوَّلُ مِنْ.

أَلَحَّ: لِ السَّوَالِ اِمْرَارَ زِيَادَ کرد، پاشاری کرد.

— لِ السَّاطِبَةِ بِدَيْنٍ: عَامَرٌ، طَلَبْكَارِي کرد، بَسْتَه آورد.

إِلْحَاحٌ: اِمْرَارٌ، پاشاری، مَطَالِبَةٌ.

مُلِحَّ: مِلْحَاحٌ: بَيْعٌ، مُصَرٌّ، بَيْلَه كُن.

لَحَدٌ، اَلْحَدُّ: وَدَعَنَ بِمَا لَسِبَدَ.

—: حَفَرٌ لَحْدًا كُودِي كُنَد.

—: اَلتَّحَدُّ مِنَ الدِّينِ: اَزْدِينَ خُودِ بَرَكْتِ.

—: مِنْ: مَالٌ مَضْرُونٌ شَد.

—: وَالتَّحَدُّ: اِلَى: مَالٌ اِلَى مَقَابِلِ بَه .. شَد

لَعَدَ: قَبْرِ اَرَامَكَ، كُود.

لَعَادَ: حَفَلُوا الْقُبُورَ كُودِرُن، قَبْرَن.

إِلْحَادٌ: كُنْفَرُ كَفَرٌ، بَرَكْتِ اَزْدِينَ وَآئِينَ خُود.

مُلْحِدٌ: كَاغِرْ كَاغِرْ مَرْتَدٌ.

لَحْسٌ: اَكَلَ لَيْسِدَاتَه خُود.

—: لَقِيَ: بَاذِيَانِ خُود.

۵- هُفْلَقَةُ: يَكْبَارُ لَيْسِدَ.

۵- بِالْكَرْبَاجِ: عَيْشٌ رَابَا نَا زِيَانَه اَصْلَاحُ کرد.

لَحْسٌ: لَقِيَ لَيْسِدَ، بَاذِيَانِ بَرَدَاثُ.

—: مَتَحَ: بَلَسَانُ زِيَانِ زَد.

الْكَلْبُ: — يَدُ صَاحِبِهِ سَكَ دَسْتُ صَاحِبِش دَالْبِيدَ.

الْمَرْءُ نَحَسَ اَلْبَيْنَ كَرَبَه بَاذِيَانِ شِيرِ مِيخُورَد.

لَحْسُ لِيَه.

لَعْنَةُ يَكْبَارُ لِيَه.

مَلْحُوسٌ: لَحْسٌ لَيْسِدَه شَد.

۵-: خَفِيفُ الْفَقْلِ سَبَكُ مَغْزٍ، دِيَوَانَه.

لَحَظًا: نَظَرَ تَكْرِيثًا، دِيدَ، دَرِيَاثُ.

—: لَاحَظًا: رَاقِبٌ مَرَاتِبَتِ کرد، تَوَجَّه کرد، پَانِيد.

—: رَمَقَ: نَظَرَ، دَقْتُ کرد.

—: رَأَى دَقْتُ کرد، اَلْهَارَ عَقِيدَه کرد.

—: رَأَى رَعَايَتِ کرد، مَلاَحَظَه کرد.

۵ لَاحَظَ الْعَمَلُ: شَاوَرَهُ دَرْكَارَ نَظَارَتِ کرد، سَرَكَتِي کرد.

—: قَدَّمَ مَلاَحَظَةً اَلْهَارَ نَظَرَ کرد.

لَحَظُ الْعَيْنِ: بَاظِنًا بِرَدَه مَلْتَحَه چَشَم.

—: لَحَظَانِ مَلاَحَظَه، تَوَجَّه.

لَحْظَةٌ: نَظَرَةٌ يَكُنْ تَكَاةً تَنَدِجَالِي.

۵-: بَرَهَةٌ نَصِيرَةٌ يَكُنْ لَحْظَةً، يَكُنْ آن

۵-: دَرِيكُ چَشَمِ بَرَهَمِ زَدَن.

لَعْنَتِي: بُرْهَمِيٌّ فُورِي، بَرَقَ.

لَحَاطٌ: مَوْخَرُ الْعَيْنِ كُوشَه چَشَم.

لَا حِظَةً (وَالْجَنُّ لَوْ أَحْظَ): عَيْنٌ
چشم، دید.

مُلاحِظ: مُراقِب بادقت، مواظب .

٥- النّعل: عَرِيف مباشر، سرکارگر .

٥- بُولیس کلانتر (شهربانی) .

مُلاحِظَة: مُراقِبَة مراقبت، توجّه، التفات .

— : إشراف سرپرستی، نظارت .

— : تَتْلِيق یادداشت، اظهارنظر .

— : مَلْعُوظَة انتقاد، نکته چینی .

لَحْفَ . أَلْحَفَ : قَطَعی باردپوش پوشاند .

الحفّ ٢ في الطلّیب طلبکاری کرد، فشار آورد .

— السائل: الّجّ سماجت کرد، پيله کرد .

إِلْتَحَفَ . تَلَحَّفَ : خود را با پتو پوشانید .

لِحْفُ الْجَبَلِ: أَصْلُهُ کوه پایه .

لِحَافٍ . مِلْحَفٍ . مِلْحَفَة: قِطَاع روپوش، بالاپوش .

— : رَدَاءَ خَارجی لباس رو، عبا .

— السرور لمحات .

لَحِقَ فَلَانًا وَبَوَّ: أَدْرَكَه باورسید، گيرش آورد .

— الْفِطَارَةُ أَوِ الْمَسَافِرُ: وَصَلَ قَبْلَ قِيَامِهِ {بِقِطَارِ رَاهِ آهَن (رسید، بوقوع رسید)

— : زِدَّة سَبَقَ . تَبَعَ دَبَال کرد، از دنبال آمد .

— : زَمَهُ . وَجَبَ عَلَيْهِ براو واجب شد .

— : لَعِقَ بِهِ باو چسبید .

— : خَافَهُ خَشَاةً ضرر کرد، خشاری باو رسید .

لَا حَقَّ: تَبَعَ از دنبال رفت .

— : تَنْبَعُ : نَابِعَ تعقیب کرد، پی کرد .

أَلْحَقَ كَذَا بَكَذَا چیزی را بچیز دیگر چسباند، پیوند داد .

— : أَصَافَ أَوْضَمَ : افزود، اضافه کرد .

إِلْتَحَقَ بِهِمْ : انضَمَّ إِلَيْهِمْ بآنها پیوست .

— : بِهِ : أَدْرَكَه باورسید، او را گرفت .

— : بَكَدَا : انضَمَّ ضَمِيمَهُ شد، پیوست .

— : بِالْمُتَمِّعَةِ سرکار رفت .

لَحَقَ . لَحَاقٌ : إِدْرَاك پیوستن، رسیدن .

لَحَقُ . لَاحِقٌ : زِدَّة سَابِقِ آینده، از پی .

لا یحقّ ٢ : مُدْرِك گیرآورنده، رسید .

إِلْحَاقٌ : وَضْل اتصال، پیوست .

— : ضَمَّ افزایش، انضمام .

الحاقاً بخطابنا . پیرو نامه خود .

مُلْحَقٌ : إِضَافَتِ تکیلی، متمم .

— : مُضَافِ پیوست، افزوده، منضمّ .

— : نَابِع ضمیمه، پیوست .

— : الْکِتَابُ وَالْمَرْيَدَةُ ضَمِيمَهُ ، فَوْقَ الْعَادَةِ .

— : فِي سِفْرَةِ مِیَاسِیْنَةِ وابسته سفارت .

امتحان (فحص) — . امتحان اضافی .

مُلاحِظَة تعقیب، پی گیری .

لَحَلَحَ ٥ تَلَعَلَحَ : ابتداء حرکت کرد،

روان شد، دود شد .

٥ لَعَلَحَ : حَتَكَ . شَوَّكَ الْجَمَلَ خار مضیلان .

مُلْعَلَحٌ : تَبَّيَد ارباب، صاحب .

٥ — : يَفْقَدُ ٥ مَدْرُوقِ کارکشته، مرد زندگی .

لَحَمَ : لَأَمَ چسباند، جوش داد .

— : بِالْقَمْعِ دِر و غیره با تلخ جوش داد، لجم کرد .

— : لَأَمَ (بِالْإِطْعَامِ وَالطَّرْقِ) {با سرخ کردن و چکش زدن

— : التَّحْمَ الْجَرْحُ زَنَمَ خوب شد، پوست انلاخت

لَحِمَ بِالْمَكَاذِرِ : زَمَهُ دَرِیک جا چسبید، از جایش تکان داد

— : لَحِمَ : تَكَثَّرَ الْعَمَ چاق بود، فربه شد .

لَحِمَ : قُشِلَ کشته شد .

لَا حَمَ . أَلْطَمَ : الصَّقَ چسباند، یکی کرد .

تَلَا حَمَ النُّومُ : تَقَاتَلُوا {در یک جَنک خونین شرکت کردند

{بجانب هم افتادند .

— : التَّحْمَ ٢ به : التَّصَقَّ مثل گله باو چسبید .

— : و — الشَّيْثَانُ تَلَا تَمَّا بهم چسبیدند، یکی شدند

التحمت^۲ الحرب بينهم جنك میان آنان در گرفت .
 لَحْمٌ وَلِحَامٌ المادون جوش کاردی .
 لَحْمٌ : خلاف اللحم من الجسد گوشت ، ماهیچه .
 — الاكل لَحْمَةً گوشت خوردن .
 — ابيض (لحم الطيور والسمك) گوشت سفید (مانند ماهی گوشت پرندگان)
 — البقر لحم بقري گوشت گاو .
 — العجل لحم قحالی گوشت گوساله .
 — الخنزير گوشت خوک .
 — الخنزير الضال بالمع والتدخين گوشت دان خورده سرخ شده
 — الخنزير الضال بالسلق : جَمَبُون گوشت دان خوک
 — الصيد گوشت شکار .
 — الفرائس گوشت آهو .
 — النسم لحم ضأن گوشت گوسفند .
 — احر : هببر گوشت نرم و بی چرب .
 — الثمرة : مابین فشرها و لوانها گوشت یا مغز میوه (فشره)
 ليس الثوب على اللحم زبر پوشیدن گوشت .
 لحم لحيم كثير اللحم گوشتالو ، چاق ، فربه .
 لحمة : قطعة لحم يك تکه گوشت .
 — لحمة السجج بود پارچه .
 لحمة^۳ : قرابته خونی و اندی ، بستکی ، نزدیکی .
 لحمية النبر پرده ملتحه .
 — الانثف : سُداد غده بینی ، پرده دماغ .
 لحام^۴ : ما يلحم به المعدن كالقصدير (لحم ، جوش ،
 — ذاتی ای بدون استعمال مواد غریبه (جوش خود بخود)
 — مرقند (في النار) بدکش . (في محم)
 ۵ و ابور لحم چراغ جوشکاری
 لحام^۵ : بانج اللحم جزاء قصاب ، گوشت فروش .
 لحامة : امتلا اللحم چاق ، فربهی .
 التحام : التصاق چسبندگی ، چسبیدن .
 — المراج اقیام زخم ، گوشت نو .
 — العظام جوش استخوان .
 لحمة : مؤلفة طلبة الفلک الحرب (خونریزی بسیار ،
 کشتار فراوان .

ملتحمته العين : لحمية پرده ملتحه چشم .
 لحیات : لواحم : ائمة اللحم گوشت خواران حیوانات
 (گوشت خواران)
 • لحن : اخطأ في الإعراب اعراب را غلط خواند .
 — له : لسمح اشاره کرد .
 • لحن : فطن الى دلدرد ، پی برد .
 • لحن في القراءة با آواز خواند .
 • لحن : نعمة آهنگ ، آواز ، نوا .
 — قطعة موسيقية يك قطعه موسیقی ، پرده .
 — لهجة : لغة لهجه ، زبان مرعبل .
 — خطأ في الاعراب اشتباه در اعراب کلمات .
 — الكلام : لغواه مراد ، مفهوم ، معنی .
 صناعة اللحن : الموسیقي فن موسیقی ، نغمه پردازی .
 • لحن : فطن هوشیار ، زیرک ، دانا .
 • تلحن : تنظیم آواز خوانی ، خواندن با آواز .
 • لحنو : لحنی : ششم دشنام ، ناسزا ، فحش .
 • لحنی : فلك استخوان آرداده .

لحمية : شعر المحدثين والقدح ریش .
 — صغرة : عشنون ریش بزی .
 — التیس : نبات شوك (گياه)
 لحاء : قشر العود او الشجر پوست چوب یا درخت .
 لحیانی : احنی : طویل العیة راوی ریش بلند .
 لحنی : لحاء : سب : شتم دشنام داد ، ناسزا گفت .
 — — الشجرة : نزع قشرها پوست درخت را کزد .

التحی : أرخص لحية ریش بلند شد ،
 ریش را تراشید .
 ملتحم : ذو لحية ریش دار .
 الشعر الملتحي کرس ریش دار .
 • لحیظ : غلبت بهم زد ، دهم بگرفت .

— كِيَانَه : آفره . زبان رساند ، شیطنت کرد .
— لَخِصَّ الْكَلَامَ : اختصره کوتاه کرد ، خلاصه کرد .

— الْقَوْلَ : بَيَّنَّه : رؤس مطالب را گفت .

— الْعِي : اخذ خلاصه شیره چیزی را کشید .

تَلَخِيصُ : اختصار ، کوتاه می .

مُلَخِّصٌ : خلاصه عصاره ، شیره ، خلاصه .

— الْكَلَامَ : جان کلام .

— مختصر خلاصه ، مجمل .

هـ لَخَفَنَ : خَبَلَ کج کرد ، حیران کرد ، سردرگم کرد .

هـ لَخَلَجَ : تَمَلَّصَ عَرَّكَ بَعْلَهُ جَبَانَهُ ، تکان داد .

هـ لَعِمَ : لَعِمَ سِيلَهُ ، نواخت .

هـ — وَهَبَكَ بَسُوهُ آوَدَ ، اسباب زحمت شد .

لُحْمَةٌ هـ لُحْمَةٌ : (وجل) ثقیل آدم نامحار ، تراشیده (کودن) .

لَحْنَةٌ : قَرَّةٌ فِي الْجِشْمِ سَتَى ، نازا حتی .

هـ — ارْتَبَاكَ مَرْتَارِي ، آشفتنی .

هـ لَدَدَ : جَبَر کج کرد ، حیران کرد .

— یو : مَشَرَّ هَوَاهُ رَسَاكَ ، بدنام کرد .

لَدَّ . لَادَ : خَلَصَ بِشِدَّةٍ سَتَ كَلْمَهُ ، ستیزه کرد .

لَدَدَ : خُصُومَةً شَدِيدَةً مَنَازَعَةً سَحَتَ ، دشمنی .

لَدُودٌ لَدِيدٌ . أَلَدَ : خَمَّ قَدِيدَ الْمُخُومَةِ (ستیزه جو) (دشمن رحمت) .

عَدُوٌّ — و — و — دشمن خوین .

لِدَّةٌ (ی ولد) هَالٌ ، قَرِینٌ .

لَدَغَ التَّمَّارُ : فَضَّ مَرْنِدٌ .

— الْقَرَبُ : لَعَنَتْ نِیشَ زَنَد .

— بَلَمَّةٌ سَمَنَ نِیشِدَا رَاكَت .

هـ — لَتَغَ (و اجمع لَتَغ) .

لَدَغَةُ : عَقَّةٌ أَوْ لَتَةٌ مَرْنَشَ نِیشَ .

لَدِغٌ . مَلْدُوغٌ مَارِیَا عَرَبِ مَرْنِیدَه .

هـ لَدَمَ : ضَرَبَ . لَعِمَ زَنَد ، نواخت ، سیل زد .

هـ لَدُنَ : کُلَّ لَیْتًا نَزَمَ بُوَد .

لَدُنَ : لَیْسَ نَزَمَ کَرَد .

هـ — الْحَبَرُ : حَقُّهُ قَلِيلًا نَانَ دَاکِرْشَا کَرَد .

لَدُنَ : لَیْسَ نَزَمَ ، اَمْتَا پَذِیر ، اَم شَدَنی .

— : یُجَبَّلُ شَکْلَ پَذِیر .

لَدُنَ : لَدُنَ : هِنْدَ زَنَد ، پِیش ، بَا .

مِنَ — : مَنَ عِنْدَ اَزْطَرَن .

لَدَانَهُ : لَدُونَهُ نَزَمَ ، خَیْری ، شَکْلَ پَذِیرِی .

هـ لَادِنَ : وَلَکَ الْبَالُ سَقَزَادَن .

هـ لِدَّةٌ : تَرَبُّبٌ (فِی وَلَدٍ) مَمَسَنٌ ، مَمْدُودَه .

هـ لَدَى : هِنْدَ زَنَد ، پِیلوی ، بَا .

— : اَمَامَ پِیش ، جِلَو ، دَرِخْضُود .

هـ لَدِیْتُ : مَلَاةٌ شَدِيدَةُ الْاِنْجِبَارِ مَادَه قَابِلَا اِنْجِبَار .

هـ لَدَذَ : جِهَهُ بَلَدَدَ لَدَتَ دَاوَدَ ، خُوشِ سَاخْت .

هـ لَدَّ : کُلَّ لَدَدًا لَدِیْدُ مَدَ ، خُوشْمَزَه بُوَد .

هـ لَدَدَ : تَلَدَدَ بَر لَدَتَ بَرَد .

— . — . اِسْتَلَدَ اَلْهَى { چَیْزِی رَا دِلْپَسَدِ یَا فِت } اَرَاَنَ لَدَتَ بَرَد .

هـ لَدَّةٌ . مَلَدَّةٌ خُوشِ ، سَوَدَ ، عِیشِ ، دَلْخَوَاه .

هـ لَدِیْدٌ مَلِیْهِ خُوشِ ، خُوشْمَزَه ، دِلْپَسَد .

هـ لَدَعُ : اَحْرَقَ سَوَزَان .

— : کَوِی . وَ سَمَ دَاغَ کَرَد ، عِلَامَتَ کَلَادَرَد .

— : بِلَانَه نِیشَ زَبَانِ زَد .

لَدَعُ : حَرَقَ سَوَزَش .

هـ لَدَاعُ . کَلَذِیْعُ : مُحَرِّقُ سَوَزَان ، بِلَا رَاگَم .

— : فَاوِی مَرْنِیدَه ، بَرْتَنَه .

— : حَارَ هـ حَرَّاقِ تَنَد ، فَلَغْلَدَار .

لَوْذَع. لَوْذَعِي: ذَكَى، باهوش، زبردست، ذریک.
 لَوْذَعِيَّة: استادی، تیزهوشی، دانائی.
 • لَذَّة (فی لذت)
 • لَذِي: به: عِلْقٌ مثل زالوجسید، جدانشد.
 • الَّذِي (للمذكر العاقل) که، کی، کسی که، آنجناب که.
 — (المذكر غیر العاقل كالحيوان والجماد)
 اللذال (المنق) . الذين (الجمع) ایضا، آنها، کسانی که.
 • لَذِيذ (فی لذت) • لَز (فی لز) •
 • لَزَب: اشتدت وثبت حکم شد، ثابت شد.
 — به: لَعِقَ به: چسید.
 لَزَبَ النبی: دخول یقه فی بطن بهم چسید، یکشد.
 لَزَبٌ: قلیل کم، اندک، ناچیز.
 لَزَبٌ عَزَبٌ لَزَبٌ آدم مجرد ثابت قدم.
 لَأَزَب: ثابت استوار، محکم، پابرجا.
 ضَرَبَةٌ: لازم، واجب، ضروری.
 • لَزَجَ، تَلَزَجَ: کان لزجا چسناک بود.
 — باشب: لَعِقَ بانگشتن چسید.
 لَزَجٌ چسناک، چسبده.
 لَزُوجَةٌ چسندگی، لعاب.
 • لَزَزَ: جمعه ملززا بهم نشرد.
 لَزَّ النبی بالنبی: یککرد، بهم بست.
 — بالزنج: طغنه باینزه سوراخ کرد، فروکرد.
 — الی کذا: اضطره ناچار کرد، مجبور ساخت.
 إلْتَزَبَ به: التصق چسید، پیوست.
 لَزَّ: لَزَّة: دَرَزَة پیچ، میخ، پیچ، رده.
 مُلَزَزٌ: دَمَمُوك فشره، محکم، چسبده.
 • لَزِقَ، اَلْتَزَقَ به: لَعِقَ چسید، متصل شد.

۵ لَزَقَ. اَلْتَزَقَ: الصَّقَ چیزی را به چیز دیگر چسباند.
 — النبی: فصله الاقان سرم بندی کرد، پیسته کرد.
 ۵ — له النبی: دسه چیزی را با زردنگی پرویگری تمیل کرد.
 لَزِقَ: لَعِقَ متصل، پیوسته.
 لَزِقَ: لَعِبَ شَقَ چسبده، چسناک.
 لَزَقَ: كُلُّ مَا يُلْعَقُ به: چسب، سریش، سریش.
 ۵ لَزَقَةٌ عِلَاقِيَّةٌ. لَزُوقٌ. لا رُوقٌ سرم، حصار شمع.
 ۵ — أَمِيرُ كَاتِبَةٍ شَمْعٌ خُلِلَ وَفُجِ دَارٌ.
 ۵ — خَزَلٌ شَمْعٌ خَزَلٌ.
 ۵ — لَزَقَةٌ: لَأَزَقَتْ، بذق قبیح (ماں بد بدست صاحبش).
 • لَزَمَ الشَّيْءُ لازم بود، واجب بود.
 — يَتَقَتُّ خانه نشین شد.
 — المربى: فَرَسُهُ بستری شد.
 — الصَّغْتُ سَكُوتٌ احتیاج کرد، خاموش شد.
 — كَذَا: احتیاج الیه مورد احتیاج بود، بایش لازم بود.
 — النبی: كَانَ مُلْزَمًا به: مسئول بود.
 — الأَمْرُ: وَجِبَ علیه عهد داشتن، برادر واجب شد.
 — لَأَزَمَ: لَمْ يَلْزِمَهُ اَنَّهُ جَلَسَ، ملازمش بود.
 — — — رَافِقٌ همراه بود، در خدمت بود.
 — — — الأَمْرُ: اسْتَفْرَ فيه (ملازمست کرد، پشت کار)
 — — — المَشْرُوعُ (طرحی یا برای) مخرج داد.
 (اجرا و ان تقبیل کرد).
 اَلْزَمَ: أَخْبَرَ مجبور ساخت، وادار کرد.
 — بَكْدًا: جَعَلَ لِرَأْمًا علیه ملزم کرد، موظف ساخت.
 — المالُ و به: مسئول قرار داد، طاریه پرداخت کرد.
 — بالعدل: أَوْجَبَ علیه موظف کرد، بگردش گذارد.
 اَلْزَمَ: اضطر مجبور شد، ناگزیر شد.
 — : كَانَ مُلْزَمًا مسئول واقع شد.
 — : اِرْتَبَطَ مقید و موظف شد.
 — العدلُ: أَخَذَ عَلَى مُدَّتِهِ عهد داشتن، زیر بار دفت.
 — المالُ و التجارة: احْتَكَرَ مجبور و انحصار داد.
 — اِمَّا الِ الحُكُومَةُ وصول مالیات دولت را به هم گرفت.

- اِسْتَلَزَمَ عُدَّةً لَازِمًا لازم شرد، لازم داشت .
- اِنْتَقَى لازم داشت، احتیاج داشت، خواست .
- تَطَلَّب مستلزم بود .
- هَلَزَمَ : لَمَّا (راجع لح) نزدیک .
- لَزُوم : انقباض ضرورت .
- فاقدة . حاجة حاجت ، مورد استفاده .
- وِنْدَالِس . هنگام ضرورت ، در صورت احتیاج .
- لازِم : ضروری ناگزیر، حتی چاره ناپذیر .
- بُحْتاج اليه مورد احتیاج .
- مَطْلُوب بایسته ، لازم ، اقدام لازم .
- مُتَحَسِّم لازِم حتی ، غیر قابل اجتناب .
- وَاِجِب الزَّام آور ، اجباری .
- يَنْصِل — فعل لازم .
- شَيْءٌ — ضروری .
- فَعِيْر — غیر ضروری .
- کَال : کما یجب بطور صحیح ، درست .
- لَوَازِم : حاجات احتیاجات ، نیازمندیها .
- إِلْزَام : إجبار فشار ، اضطرار .
- إِلْزَامِي : جَبَرِي اجباری .
- إِلْتِزَام : إضطرار اِکراه ، ناچارى .
- واجب تعهد .
- اِحْتِکَار انحصار .
- امتیاز (منحه الحکومه) امتیاز .
- مَسْئُولِيَة مسئولیت .
- اِرْتِبَاط قول ، تعهد .
- الْتِزَامُ : اِبالْمَقَاوَلَة بطور مفاطمه .
- هَلَزَمَةً : مَسْكَنَةً سکنه ، گیره .
- ه — مَن كِتَاب يَدِهِ ، يك قيمت از کتاب .
- رِم : لا يَفَارِق جلدشدن ، لازم .
- نَايِم پیر ، مرید .
- بَيْتَه خانه نشین .
- الصَّنَت خاموش ، خود را در کلام .

- الْفِرَاش بسترى ، بيار .
- ه — اَوَّل : رُسْبَة هُكْرَة ستوان يك .
- ه — ثَانِ ستوان دو .
- مَلَاَزِمَة : تَمَلُّق بستى يكدگر ، وابستگى .
- هَدَم مَفَارِقَة لازم و ملزوم .
- مُرَافَقَة همراهى ، مصاحبت .
- مَتَابَعَة ملاخفة پيروي ، دنباله روى .
- مَتَابَرَة مذارست ، پشت كار .
- مُتَلَزِم . مَلَزُوم مجبور ، مقيد ، ناگزير .
- . مَسْئُول عهده دار ، مسئول .
- مُتَلَزِم : عَيْدَة مُتَاوَل مُتَمَهِّد مقاطعه كار .
- : سَاحِب الامتياز داراى امتياز .
- ه — اَمْوَال الحُكُومَة اجاره دار ماليتهاى دولت .
- مَلَزُومِيَّة : التِّزَام ، مَسْئُولِيَة مسئوليت .
- لِسَان (فِي لِسْن) زبان .
- لَسْتِكَ : مَطْلَاط ، مُفْطَاط كَانُوجُوك ، لَاسْتِك •
- جَزْمَة (جِذَاء) — • پَوْتِيْن •
- لَسَعَ : اَبْسَرَ . لَفَعَ نِيَش رَند ، گزید .
- بِلِسَانِهِ نِيَش زَبَان زَد •
- ه — قَه بِالْفَلَلِ : لَفَعَ دِهَانَش دَا بِلِفَل سَوَازَنَد •
- هَلَسُوعَ بِالسُّوْطِ آهسته شَلَاوَنَد •
- لَسَعَة نِيَش ، گزید .
- لَسِيع . مَلْسُوع گزیده ، نيش خورده .
- لَاسِيع : يَلْسَع لَازِع گزیده ، زهر دار .
- حَارَ هَرَّاق تَنَد ، سَوَازَن •
- لَسِنَ : كَان لَسِنَا سَخَوْر بُوَد ، فَصِيح بُوَد •
- لَسَنَ فَلَانَا : ذَكَرُهُ بِالسُّوءِ بَدَكُوْلِي كَرْد •
- لَسَنَ : حَدَدَ الطَّرَف لِه رَا نِيَز كَرْد •
- هَلَسَنَ ۲ عَلِيَه : تَمَكَّنَم مَحْزُور كَرْد ، دَسْت اَنْدَا خَت •

(لِشو) لِشَى: أَبَادُ أَهْمُ تَبَاهُ كَرْد، نِیْتِ كَرْد، نَابُودِ كَرْد.

تَلَا شَى: بَادُ نَابُودِ شُد، هَمِیْ شُد.

— الصَوْتُ: صَارَ إِلَى لِاشِیهِ پَرَاكَنِ شُد، تَحْمِلِ رِفْتُ.

— نِ كَلَا: اِشْتَعَلَ نَابُودِ شُد، جَذِبِ شُد.

لَا بِلَا شَى: لَا بَشِیمُ مَعْدُومِ نَشْدَن، قَنَانَا بَذِیر.

تَلَا شِ: مُلَا شَاةُ: اِضْغِلَالِ نِیْقِ، نَابَا بِلَا رِی.

مُتَلَا شِ: بِلَا شَى نَابُودِ شُودَن، نَابُودِ شُودَن.

* اَلْصَّصُ: الْبَقِیَانُ: رَصْعُهُ حَكْمُ سَاخْتُ، خُوبِ پِ رِی رِی كَرْد.

لَصَّ الْأَمْرَ: فَهَلْ مُشْتَرَا دِرْخَفَا پِ زِیْرِ جَلْ كَرْد كَرْد.

— الصَّی: صَرَقَهُ دُزْدِید، كَثُرْتُ رِفْتُ.

تَلَصَّصَ: صَارَ لَصًّا دُزْدِید، دُزْدِید كَرْد.

— طِیْمِ جَا سُو سِ كَرْد، زَاغِ سِیَاهِ آهَا دِ چُوبِ زُود.

لِصَّ: حَرَامِ دُزْدِ، دَا هَزَن.

— الْبَحْرُ: قُرْصَانُ (انْظُرْ قُرْصَ) دُزْدِ رِیَانِ.

لُصُوبِیَّةً دُزْدِ، دَا هَزَن.

* لَصَفَ: بَرَقَ وَتَلَا. كَوَّ كَبَّ (دِرْخِشْدِ، نَابُودِ، بَرَقَ دُزْدِ).

لَصَفَ: بَرِیقَ وَلَا لَآةَ مَلَوْنَةَ رُوشَنَانِ رَنَكِ، دِرْخِشْدِ كَرْدِ.

لَا حِیْفَ: طُورِیدِ كَلِیْوْمِ بَیْرُودِ دِهْنِ دِرْخِشْتَانِ رَنَكِ.

— بَرِاقَ مُتَلَا شِ: مُشِیعَ بَیَارِ دِرْخِشْتَانِ وَتَابَانِ.

مِیْأَصَافَ: مِیْظَاظِرُ الْأَوَالِ دُورِیْنِ رَنَكِ.

وَلِصَافِی رَابِطَه بَآنِ.

* لَصِیقَ: التَّصَقَّ بِ: چِیْبِیدِ، پِیُوتِ.

لَا صَقَ: مَجَاوِرِیُودِ، اِتْصَالِ دَا شْتُ.

أَلَصَقَ: چِیْبَانْدِ، وَصَلِ كَرْدِ.

لَصِقَ: لَا زِقَ: چِیْبِ دَارِ، چِیْبِیدِ، نَگِهْدَارِیْنِ.

لِصَقَ: لَصِیقَ: بِالْقُرْبِ مَنِ مَتَّصِلِ، پِیُوتِ، زُودِ كَرْدِ.

لُصُوقَ: اِشْتِرَاقَ (وِلَا یُجِیْزُ) شَمْعِ.

لَسَنَ: فَصَاحَةُ زَبَانِ آوَرِی، مَعْنِ پَرِیازِی.

لَسِنَ: أَلْسَنَ مَعْنِ پَرِیازِی، پَرِیو.

لِسَانُ الْقَمَرِ: (أَوْ مَا يَنْبَغِيهِ) زَبَانِ.

— تَحْشِيقُ الْحَقْبِ زَبَانَه شُكَاكَنِ پَرِیازِی.

— (فِي التَّجَارَةِ) زَبَانَه (دُورِ كَارِ مَجَارِی).

— رَنْشَرُ: ذَكَرَ وَأُنْثَى زَبَانَه وَجَاوِرِی زَبَانَه.

— لَفَّةُ: زَبَانِ، كَلَامِ، فَرْهَنْگِ.

— اَرْضِاقِ الْمَغْرَبِیَا: دِیَاغَه، دَاسِ.

— بَحْرُ (دِنِ الْمَغْرَبِیَا): شَاخَه كُوجَكِ دُورِیَا.

— الْبَحْرُ: زَبَانَه كُتِ دُورِیَا.

— الْحَالِ: زَبَانِ حَالِ، عِیَانِ وَاشْكَارَا.

— الْقُفْلُ: زَبَانَه قُفْلِ.

— الْبِفَتْحِ: زَبَانَه كَلِیدِ.

— الْقَوْمُ: الْمَتَكَلِّمُ عَنْهُمْ مَعْنَى مَجْمُوعِی جَاعَتِ.

— الْإِزْمَارُ: (فِي التَّجَارَةِ) زَبَانِ كُوجَكِ.

— الْمِزْبَانُ: شَاخِصِ تَرَارِی، شَاهِیْنِ.

— النَّارُ: شُعْلَتَانِ زَبَانَه آتَشِ، شَمْلَه، شَرَا.

— غِلَافُ الْخَطَايَا: لَبَه پَاكَتِ.

— الْخِفَاءُ: زَبَانَه كَفَشِ.

— السَّبْعُ: اِسْمُ ثَبَاتِ دِیَاغَه كَرْدِی، دِیَاغَه كَرْدِی.

— الْمَصَافِرُ: دُورِیَا. ثَبَاتِ دِرْخِشْتَانِ زَبَانِ كَمِشْكَ.

— الْفَزَالُ: اِسْمُ ثَبَاتِ عَلَفِ مَاهِ.

— الْقَدَرَسُ: اِسْمُ ثَبَاتِ زَنْگِ دَارِی، اِسْقُولُوقُ دُورِیَا.

— السَّكَبُ: اِسْمُ ثَبَاتِ سَكِ زَبَانِ.

— طَلْقُ الْاَلِ: مَخْنُودِ، مَعْنِ پَرِیازِی.

— طَلَاةُ الْاَلِ: مَضَاعَتِ، مَعْنِ پَرِیازِی، مَخْنُودِی.

— مَقْنُودُ الْاَلِ: زَبَانِ بَسْتَه، خَا مَوشِ.

— مَكَّةُ: حَمَّتِ خَا مَوشِ شُد، سَكُوتِ كَرْدِ.

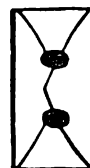
— بِالْهَاسِ: بِالْكَلَامِ زَبَانِ، شَفَاهِی.

— ذُو لِسَانِیْنِ: بِلَتْنِیْنِ بَدِ زَبَانِ.

— ذُو لِسَانِیْنِ: مَلْسُونُ كَلَامِ دُورِیَا، حِیْلَه مَرِ، زَبَانِ بَا زِ.

— الدَّائِرُ عَلَى الْاَلْسِنَةِ: تَقْوِيلَاتِ شَاهِیَاتِ، مَعْمُوعَاتِ.

— لِیَانِی: مَخْتَصَرُ بِالْهَاسِ أَوْ الْكَلَامِ زَبَانِ، وَابِطَرِیَا زَبَانِ وَهَمْنِ.

إِلْتِصَاقٌ. تَلَّصَقَ چسبندگی، پیوستگی.

مُلَصَّقٌ چسبیده، پیوست.

مُلَاصِقٌ. مُتَلَصِّقٌ نزدیک، مجاور، پهلوئی هم.

مُلَاصَقَةٌ مجاورت، نزدیکی بهم.

— جاذبه الملائقة او الالتصاق قوه جاذبه ذرات.

أَصْلَصَ: هـ خَلَجَ خَلَعَهُ لِيُخْلَمَ شل کرد، آهسته تکان داد.

هـ أَلَصَمَ: رَفَقَ رَفَقاً وصله کرد، اصلاح کرد.

هـ أَلَصَمَ الآبَرَةَ: ادخل فيها الحَبْطَ سوزن راخ کرد.

— السبعة: نَقَلَهَا دانه های تسبیح را بدو کرد.

مَلْضُومٌ: مَنْظُومٌ بندشده، منظم.

لَطَخَ. لَطَخَ آلود، لکه دار کرد، آغشت.

تَلَطَّخَ آلوده شد، لکه دار شد.

لَطِخَةٌ لکه، لک.

لَطِخَةٌ. لَطِخَ هـ لَطِخَ بِشُيُورٍ، کودن، نادان.

لَطَسَ: لَطَمَ نواخت، سیلی زد.

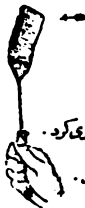
يَلْطَأَسُ: كَلَسُورٌ سَنَكُ شَكَنَ.

هـ لَفَسَ: وَلَطَسَ. لَطَعَ نواخت، زد.

لَطَّاشَةُ الذَّبَابِ مَكْسُ پَران.

لَطَعَ: لَطَمَ نواخت، سیلی زد.

— مَحَا تلم زد، محو کرد.

لَطَفَ بِهِ: رَفَقَ مهربانی کرد، خوش رفتار بودی کرد.

لَطَفَ: ضَدَكْتَفَ بَارِكٌ شَدَّ، نازک شد.

— كَانَ لَطِيفاً مجوبی رفتار کرد.

لَطِيفٌ: خَفِيفُ الشَّدَةِ نرمی کرد، میانه روی کرد، سبک کرد.

— الْأَلَمَ درد را آرام کرد، تسکین داد.

— وَقَعَ الْحَبْرُ الْبَيْضُ از اثر خردید کاست.

— الْقَوْلُ أَوْ الْقَتَبُ کاست، تخفیف داد.

— الْحَكْمُ اصلاح کرد، تدبیر کرد.

لَا طَفَ: رَفَقَ بِهٖ با مهربانی رفتار کرد، با ادب بود.

— هـ: دَارَاهُ. سَاوَرُهُ مَدَارَكَرد، کلاه آمد.

— هـ: ذَلَّهٖ دَلَّجُوهُ کرد، نوازش کرد.

تَلَطَّفَ. تَلَا طَفَ مهربانی کرد، با ادب بود.

إِسْتَلَطَفَ دوست داشت، میل داشت.

لُطْفٌ. لَطَافَةٌ رَفَقٌ مهربانی، خیراندیشی.

— — — دَمَانَةُ كِبَايَسَةٍ تربیت، ادب.

— — — رَفَقَةُ لَطَافَتِ تَزَاكُتٍ.

— أَهْدَى بِجَنَاحِ خَدَا، مَرَحَتِ خَدَا.

لَطَافَةٌ ٢: ضِدُّ كَثَافَةٍ نَازِكٌ، بَارِكٌ، رَفَّتْ.

بَلُطْفٍ بَزَمَى، بَمَلَايَتِ.

لَطِيفٌ: ذُو الْلُطْفِ أَوْ الْطَافَةِ مَلَايِمٌ، آدَمٌ، مَهْرَبَانٌ.

— : ذُو الرِّفْقِ با ادب، فروتن، نرمخو.

— : نَزَرِيفٌ. يَلْبِغُ زِيَا، تَكْلِينُ.

— : ضِدُّ كَثِيفٍ نَازِكٌ، بَارِكٌ.

الْمُنْسُ أَلِ. جُنْسُ لَطِيفٍ.

يَا لَطِيفُ ١١ ای داد!

لَطِيفَةٌ: مُنْعَةٌ تَكَلَّمَ، شَوْحٌ.

تَلَطَّفَ مهربانی، ادب و احاطه.

مُلَطَّفٌ: مُخَفَّفٌ سَبَكٌ كُنْهٌ، فَرَوْنَشَانْدَه، آدَمِ كَنَ.

— : مُسَكِّنٌ آرام کن.

مُلَا طَفَةً رفتار از روی ادب و مهربانی.

لَطَمَ: صَغَعَ. قَدَمَ سِيلِي زِد.

هـ سَتَ النِّسَاءُ فِي الْمَأْتَمَرِ: التَّفَتَّتْ { زنها در سوگواری ببرد
صوت خود زدند.

تَلَا طَمَتِ وَالتَّطَلَّتِ الْأَنْوَاجُ امواج دریا بهم خوردند.

— : نَعَّازٌ بِرَأْسِكَ كَارِي كَرْدَن، زود خود کردید.

لَطْمَةٌ سِيلِي، چک.

لَطِيمٌ: بَنِيْمُ الْآبِ وَالْأُمِّ بَقِيْمٌ بِ پد و مادر.

مَكْلَطَمٌ: خَدَّ كَمُونَةٍ، يَكْ طَرَنَ صَوْتٌ.

هـ — الْمُؤَنَةُ: مُوَضِّعُ خَطِّ الْمِلَاطِ الْبِنَاءُ اِجَامِي دَسْت كَرْدَن

(رسم و رسم).

لُعْبَةُ. اَلْعُوبَةُ : ما یُلعب به بازی . اسباب بازی .

— : ما یُسخر به . مایه سحره . وسیله ریشخند .

— : لُعْبَةُ : نوع العب نوع قمار .

— و — وَرَق (مثلاً) بازی وَرَق .

لعوب. اَلْعُوبَانُ : لَعِبِي بازی کن . روزشکار . شوخ .

سَيِّئَةُ لُعُوبٍ ۲ دختر طناز . دلربا . عشوگر .

لُعْبَةُ. لَعَابٌ. لَعِيبٌ : کتبی العب { کتبه قمار باز . بازی کن .

لَعَابٌ : رِنق آب دهان .

— : یُسَاقُ . تُقَالُ تَفٌ ، خِیو .

— : رُوْال . آب دهان روان .

— التَّحَلُّلُ : مَثَلِ عِل

— البز : مُسْتَحَلِبٌ شیره دانه یامسته .

لُعَابِي : عَتَسَ بِالْعَابِرِ بَرَاقِ . تَرَج .

— : كَالْعَابِ او بِقَوَامِهِ . قَرَج لعاب مانند . چپناک .

لَاعِبٌ : الَّذِي یَلْعَب بازی کن .

اَلْعُوبَةُ : ما یُلعب به بازیجه . اسباب بازی .

تَلْعَابٌ. تِلْعَابَةٌ : کتبی العب کسی که زیاد بازی بکند .

مَلْعُوبٌ : سَائِلُ لُعَابِهِ کسی که آب دهانش روان است .

۵ — : خُدْفَةُ نیرنگ . فرب . حقه .

مَلْعَبٌ : سَاحَةُ العِب میدان بازی .

— : سَاحَةُ الالعاب الریاضیة

میدان ورزشی . روزشکار

— الخیل و غیرها : مِیْرَقِ

میدان اسب دوانی .

— : مَلْهُی قماش خانه . تآثر .

۵ نَلْأَبٌ : مَخَادَعَةٌ فرب . کلاه برداری .

مَلْعَابُ الجِنِّ (دولایهای پریچ دهنم که انسان دوان سر

مَلْعَبَةٌ : العُوبَةُ بازیجه .

مَلْعَابٌ : زینق العب م بازی .

۵ — : مَخَافَعُ فربینه . کلاه بردار .

لَغْمٌ . نَلْعَشَمُ : زنن کرد . گیر کرد . بالکت گفت .

• لَطْفِي. تَلْفِي. التَلْفِي شله ورشد . گُرد .

• لَفْلِي : لَيْب . نَار شله آتش . شراره . زبانه .

• لَعِبٌ : سَائِلُ لُعَابِهِ آب اندهانش سرازیرشد .

لَعِبٌ ۲ . لَعَبٌ : لَهَا . قَبِيْ بازی کرد . شادی کرد .

— : هَزَلٌ . مَزَحٌ شوخی کرد . خوشترکی کرد .

— التَّهْلُؤُ قمار کرد . برد باخت کرد .

— الموسیقی ساززد . نواخت .

— هَلِو نیرنگ زد . گول زد .

— فی الامرِ : استخف به یکدستی گرفت . ناچیز شد .

— بالتَّيْفِ : نَاقَتٌ شمشیر بازی کرد .

— بالنَّالِي بِالْآلَاتِ تیز بازی کرد . و درفت .

— دَوَّرَ كَلِمًا نقش فلان را بازی کرد .

— یَخْلَعُ فرب داد . گول زد .

• سَتُ الحُرِّ بَقْلُهُ شَرَابِ دروا اثر کرد . اوداست کرد .

• سَتُ به الرِّيحِ او المَومُ بازیجه بارها یا گرفتاریهای

لَعِبٌ ۲ . اَلْعَبُ : جَعَلَهُ یَلْعَبُ بیازی داشت .

۵ — ذَلِيلٌ : جَرَّ كَتَمٌ دش را چنانند . تکان داد .

۵ — وَجْهَهُ اِشْمُزَا : اَخْتَلَجَ بوجیه (داد و آورد . دهن

— علی آسایید مثل موم در دست خود چرخاند .

لَاعِبٌ : لَعِبَ مع م بازی شد .

• تَلَاعَبَ : تَلَعَبَ بذله گویی کرد . شوخی کرد .

۵ — فی الامرِ تَغَلَّبَ کرد . کلاه برداری کرد .

لَعِبٌ . لَعِبٌ : لَعِبُوا بازیجه . موسیقی .

• — : مَزَحٌ شوخی . مزاح .

— و — تَفِيلُ (ای تیج) شوخی زنده .

— السِّبْرِ : مِثَاقَةٌ شمشیر بازی .

۵ — التَّهْلُؤُ : مَبِیر قمار بازی .

العاب ریاضیه بازیهای ورزشی .

— سِیْرِيَّةٌ تروستی . شمشیر بازی .

— نَارِيَّةٌ آتش بازی .

لَغْمَهُ. تَلَعَّمُ كِر، تَرْدِيد، لَكَت.

لَعَج: آلم و آخری رنج داد، آسیب رساند، سوزاند.
لَا تَجْه الْأَمْرُ: اشتد علیه در تنگی افتاد، گیر کرد.
لَا عِج: حَسْب محرق عشق سوزان.

لواجِ الحب سوز و گداز عشق.

لَعِيق: لَمِيسَ لیسید، بازیابن آشامید.

لَعَقَهُ: مِلَه مِلَقَه بک تاشق پر.

لَعَوَى: كُل مَابَلَق مَرَجِيز لیسیدن.

—: دَوَا، يُلَقَى معجون، خیر دارو.

مِلَقَه تاشق.

—: حُلُو تاشق مرآ خوری.

—: شاي او قَمُوه تاشق چای یا قهوه خوری.

—: شُورِبَه تاشق سرسره، تاشق آش خوری.

—: مِلَه —: لَعَقَه تاشق پر.

أَبُو —: مَلَايَ کفیه نعل (پرنده) —.

لَعْل: بَلَفَش. عَجَر عَرَم کَالِبَا قُوت.

—: مَلَاة قُودَة القَرَمَز جومر قرمز پانه.

لَعْلَى: رَنك جِركِ.

لَعْل: عَل: دَجَا. حَسَى شاید، چه با.

لَعْلَمَ عَجَزَ امید دارم خوش باشید.

لَعْلَع الرعد رعد غرش کرد.

—: الصَوْتُ: دَوَى صدای پیچ شد، منعکس شد.

—: وَتَلَعَلَّ السَّرَابُ: تَلَالَا درخشید، تابید.

تَلَعَّ جُومًا: حَقُور اذگرسنگی جُومد پیچید، ضعیف کرد.

—: الكَلْبُ: دَلَع لسانه قَطَطاً از تنگشگی که له زد.

لَعْلَع: سَرَاب سَرَب.

—: ذُنْب گرگ.

—: صَوْتُ مَلْمَع: مَجْلَبَل.

—: صدای پیچیده، طنین انداز.

—: لَوْن —: زَاوِ رَنك زرق و برق دار، جلف.

لَعْن: دَعَا علیه نفرین کرد، لعنت کرد.

—: طَرَد راند، بیرون کرد.

لَعْن: اشْتَرَا العَنَتَ نفرین، دشنام، لعنت.

لَعْنَه دَعَا بد.

لَعْنَه: لَعْن. مَلْعُون نفرین کرده، رجم، مکروه.

لَعْن: وَدِي، بَدَكَ، تَهَكَر.

—: الشَّيْطَان ابليس رانده و زکا خدا.

لَعْوَه: سَوَاد خُول حَلَمَة الندي سیاهی دور پستان.

—: لَعِيَان النفس: فَيَال (واج حق) (حالت آشوب).

—: لَعْد: لَعْدُوْد: سَقَط دِهَان، سَق، كَام.

—: الانسَان گوشت برآمده چانه.

—: المَيْرَان: قَبَب غَنَب.

—: الطَيْر: قَبَب گوشت زیر.

لَعَز: لَاغَز: اَلْعَزُفُ الكَلَام سربسته گفت، بامعنا حرف زد.

الْعَزُفُ فِي عِيْنِهِ دُو چهل و سکنه خورد.

لَعَز: مَتَتَى مَتَا سربسته.

—: رِيْر قَبَب راز پنهان.

—: نُرَابِي (چهار گوش شطرنجی که جمع بیکرده ما) —.

لَعَزَاز: وَقَاع بَدَزَابان، غَيْبَتَن، هَرَزَه دَا.

مَلْعَز: مَلْتَسَ رَمَزِي، مَبِه، سربسته.

لَعَطَ، لَعَطَ: اَلْعَطَ سَر و صدا داد افتاد، صبا هو کرد.

—: —: بِالْحَجَرِ اخباری اساس شایع کرد، انتشار داد.

لَعَطَ: سَر و صدا، داد و فریاد، صدا های ددم بدم.

لَعَمَ البعير: اَزَبَد دِهَان شکر ت کرد.

—: —: اَلْعَمَ المَكَانَ: وَضَع حَمَة لَفْأ مَبِن كَلَارِي کرد.

—: —: —: قَوْضِي وِرَان کرد، هُرَاب کرد.

—: —: —: نَفَس تَرَكانید.

الْعَم: مَلْفَسَم: خَلَط بِالْوَشِي بِا جَبوه غلو ط کرد.

—: لَفَسَم: مَلْفَسَم مَبِن، مَب.

۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲

لُفَامَ : زَبَدَ كَفَ . سرجوش .

هَلَسَجِي : هَلَسَ عِدَادَهُ مِنْ فِرْقَةِ الْمُنْدِسِينَ سِرَازِ كَلَنْدَرُ

مُلَمَّمٌ : غُلُوْطٌ بِالْوَقْفِ آمِيْنَتُهُ بِاسِيَابٍ .

لُفَعٌ (لِي لَنُو)

هَلَفُوْ . لَفَا : هُمَرَاهُ . چَرْدَنُ . يَادُهُ . سَخَنُ يَهُودِهِ .

— : كَثَرَةُ الْكَلَامِ پَرَكُوْنِي ، پَرَحَرِي ، چَانِه دَوَازِي .

— : خَطَا اِسْتِثْنَاءُ ، لَفْزُش ، سَهْوُ .

— : لُفَعٌ غَيْرُ صَحِيْحَةٍ زَبَانِ غُلَطٍ ، غَيْرُ صَحِيْحٍ .

— : بَاطِلٌ بِدَاثِرٍ ، بَوَجٍ ، بِدِثِّيْعِهِ .

هـ : اِلْفَاءُ ، اِبْطَالُ .

لَفَا : تَصَكَّلَمَ مَرْتَنَدُ ، صَحِيْبَتُ كَرْدُ .

— الْعِي : بَطَلٌ مَوْقُوْتٌ شُدْ ، بَاطِلُ شُدْ .

— لَفِي : تَكَلَّمَ مِنْ غَيْرِ تَكَلُّسٍ { حَرْنِ مَفْتَزْدُ ، اَزْ رَوِي بِدِي تَكْرِي گُفْتُ .

— : اِسْخَا فِي الْكَلَامِ عَامِيَانَهُ صَحِيْبَتُ كَرْدُ .

— : دَرَقِي سَخَانِ نَاشِرْدَه گُفْتُ ، وَرَزْدُ .

لَفِي : بِالْأَمْرِ ؟ لَهَجٌ بِرِ خَلِي صَحِيْبَتُ كَرْدُ ، زِيَاد حَرْنَدُ .

أَلْفِي : أَبْطَلُ لَمُوكَرْدُ ، اَزْمِيَانُ بَرْدُ . نِيَتُ كَرْدُ .

لُفَعٌ : لِسَانُ زَبَانِ .

— : اِسْطِلَاحُ اِسْطِلَاحِ .

— : خُصُوْبِيَّةٌ : لَهْجَةٌ لِحَبِهِ ، زَبَانُ عَمَلِي .

— : الْمُوَافِقَةُ زَبَانُ مَادَرِي .

— : مَجَازِيْبَةُ رَمَازِي زَبَانِ ذَرَكَرِي .

علم الـ (الالفاظ ومعانيها واشتقاقها) علم واژه يافتن شناسی

علم قواعد الـ : علم اشتقاق لغات ، شناسائی اقسام کلام

کتاب الـ : المَعَامِجُ بِجَاهِي لَفَت ، تَامُوسُ ، فَرَهْنَكُ .

هَلَسَجُو ؟ : لَهْجَةٌ . لُفَعٌ خُصُوْبِيَّةٌ . زَبَانُ عَمَلِي .

لَعَوِي : مَخْتَصٌّ بِالْفَعِّ وَابْتَسَهُ زَبَانُ .

— : بِجَوَابِ قَوَاعِدِ الْفَعِّ اِسْتِثْقَائِي ، صَرَفِي .

— : عَالِمُ بَلَنَاتٍ كَثِيْرَةٍ زَبَانِ دَانُ .

— : عَالِمُ بِمُفْرَدَاتِ الْفَعِّ وَأَوْضَاعِهَا فَرَهْنَكُ نَوِيْسُ .

لَاغٌ : بَاطِلٌ بَوَجٍ ، مَبِيْعٌ .

— : مَلَمَمِي مَضُوخٌ ، بَاطِلُ شُدْ .

لَاغِيَّةٌ : لُفَعٌ غَيْرُ صَحِيْحَةٍ زَبَانُ غَيْرُ صَحِيْحٍ .

اِلْفَاءُ : اِبْطَالُ نَسَخِ ، بَرَاغِزِي .

مُلَمَمِي لُفَعُهُ ، مَوْقُوْتُ .

هَلَفُوْمَاوُ : مَفْتَعٌ بِأَيْدِ دَسْتُوْنِ .

لَفَ (لِي لَفَ) : بَيِيْدُ .

هَلَفَتَ . لَفَتَ : اَلَمَلُ . اَدَاوُ . بَرَكْرَادُ ، كَمُ كَرْدُ .

— : مِنْ مَفْرُوْتُ كَرْدُ ، مَصْنُوْعُ كَرْدُ .

— : نَظَرُهُ اِلَى جَلْبِ تَوَجُّهِ كَرْدُ ، نَظَرُ اَوْرَاهُ .. جَلْبُ كَرْدُ .

اِلْتَفَتَ . تَلَفَّتَ اِلَى نِكَاهُ كَرْدُ ، خِيَرَشُدْ .

— : وَ— يَنْتَ وَبُسْرَةُ بِيْبِ دَرَاوَتِ نِكَاهُ كَرْدُ .

— اِلَى : اِنْتَبَهَ اِلَى تَوَجُّهِ كَرْدُ ، دَقْتُ كَرْدُ .

— اِلَى : اَهْمٌ بِهِ عِلَالَةُ مَنْدَشُدْ ، اِهْتِمَامُ كَرْدُ .

— اِلَى : دَاغِي رَسِيْدُ كَرْدُ ، دَوْنِظَرُ كَرْدُ .

لَفَتَ : تَلَجَّجَ شَانِمُ .

لِيغِي الشَّكْلُ : خُذُوْوِي شَلَمِي .

لَفَنَةُ ، اِلْتِفَاتَةُ : اِدَارَةُ النِّظَرِ تَوَجُّهُ ، بَرَكْرَادَنُ چِهْرِيَا نِكَاهُ .

— : نَظَرَةُ جَانِبِيَّةٌ نِكَاهُ نِيْمُ رِخِ .

— : نَظَرَةُ حَاجَةِ نِكَاهُ آفِي .

— : قَطْعَةُ جَوْدَةِ ، بِيْبِ دَوْرَاهِي .

لَفَاتُ . لَعُوْتُ : قَبِيْرُ الْخَلْقِ كَمُ خَلْقُ ، تَنَدُ ، عَصَبَانِي .

اَلْفَتُ : اَهْمَرُ خَامِ دَسْتِ ، نَاشِي ، چَپِ دَسْتِ .

اِلْتِفَاتُ : اِدَارَةُ النِّظَرِ اِلَى الْوَجْهِ نِكَاهُ دَوْرُوْبَرِ .

— : اِنْتِبَاهُ تَوَجُّهُ ، اِهْتِنَا .

— : اِهْتِمَامُ مَوَاطِبِ ، عَنَاتِ ، كُوشِشُ وَتَوَجُّهُ .

— : رَوَايَةُ تَوَجُّهُ ، رَسِيْدُ كَرْدُ ، دَقْتُ .

هَدَمَ الـ . بِدَوْنِجِي ، بِدِاعْتَايِ .

بِلَا الـ . اَزْدَوِي بِدَوْنِجِي .

بِلَا الـ اِلَى قَطْعِ نَظَرِازِ .

مُلَمَمَتُ مَتَوَجُّهُ ، مَوَاطِبُ ، مَبُوشُ .

غَيْرُ — . بِدَوْنِجِي ، بِدِاعْتَايِ .

لَفَحَ : ضَرَبَ زِد .

— : اَحْرَقَ سَوَانِد .

لَفَحَ : تَلَفَحَ بَكْدَا : تَلَفَحَ خُودش دَ بَیجید .

لَفُوحٌ : لَفَاحٌ : تَلَفَحَ سَوَانِد .

لَفَاحٌ : تَلَفَحَ الجَیْنُ . اِیْمَنَ ثَابِتٌ عَزَّوَرٌ مَهْرِكَا .

لَفَحَ : تَلَفَحَ : لَفَاحٌ (اَنْظُرْ لَفَحَ) شَالِ گِرْدَن .

مَلَفُوحٌ : سُوخته ، خَشَك ، پُژمرده .

لَفَظَ الشَّيْءَ : رَمَى بِهِ اِنْ دَاخَتْ ، پَرِتْ كَرْد .

— كَلَّ : تَلَفَظَ كَرْد ، بَرِ دَبَانِ آوَرْد .

— النَّفْسُ الْآخِرُ : نَفْسِ وَاپَرِنِ رَاكَشِيد ، جَانِ دَاد .

— : تَلَفَظَ : تَطَلَّقَ كَمَتْ ، اَوَاكَرْد .

لَفَظٌ : تَلَفَظَ : تَطَلَّقَ مَعْنَى كَمْتَار .

خَطَا الْفَلْظَ : اِشْتَبَاهَ دَرِ تَلَفُظِ كَرْد .

لَفَظًا وَمَعْنَى : دَرِ لَفْظِ وِدَرِ مَعْنَى .

لَفَظِيٌّ : تَطَلَّقِي .

— : قَمَرِ الْمُنَوِيِّ : غَیْرِ مَعْنَوِي ، جَاوَزِي .

— : بِالْكَلَامِ شَاطِئُ .

مُفَصِّلَةٌ لَفَظِيَّةٌ (لِي الْبَلَاغَةِ) تَاغَا فَرَكَلَات .

لَفْظَةٌ : كَلِمَةٌ مَعْنَى وَازِه .

لَا فِظَ : نَامِقِي كُوبِنْدِه .

لَفِظٌ : مَلَفُوظٌ : مَرْمِيٌّ بِوِ دُورِ فَاوَدِه ، پَرِتْ شَدِه .

— : — : تَطَلَّقُوا بِوِ تَلَفُظْ شَدِه .

لَفَعَ : لَفَعَ الشَّيْءُ دَاخَةً : پَرِشْد ، مَوِي شَرَشِ پَسِيد شَد .

لَفَعَ : تَلَفَعَ : بَكْدَا : تَلَفَعَ بِه { خُودِ دَ بَیجَرِي (بَیجید) .

لَفَاحٌ : تَلَفَحَ : كُوبَنِي شَالِ گِرْدَن .

لَفَفَ : لَفَّ : طَوَى بِیجید ، تَاوَزْد .

لَفَّ : لَفَّ : غَطَاهُ سَرِ پُوشِ گِلَاوَرْد ، پُوشَانْد .

— الشَّيْءَ بِالْعَمَلِ : وَصَلَهُ بِهِ جَبَانْد ، وَصَلْ كَرْد . بَنْدَزْد .

— الْحَبْطُ عَلَى الْبَكْرِ : نَخِ وِدُورِ قَرَرْدِه دَ بَیجید ، كَلِمَه پَیجِ كَرْد .

٥ — الْمَكَانَ : طَافَ بِه گِرْدَشِ كَرْد ، دُورِ زْد .

— : التَّفَّ : دَاوَرْدِيد .

التَّفَّ : عَلَيْهِ الْقَوْمُ : دُورِشِ جَمِ شَدْنْد .

— : النَّبَاتُ وَالتَّنْبَاتُ عَلَى الْعُودِ : كَمَا بِه مَارِ وِدُورِ دَ بَیجید .

— : تَلَفَّفَ فِي كَلْبَا : خُودِ دَ رَجِزِي بِیجید .

— : التَّنْبَاتُ : تَحْوَى مَارِ چَنَبَرِه زِد ، دُورِ خُودِ بَیجید .

— : النَّبَاتُ : تَنَبَّ بِیضَه عَیَاهِ بِه بِیجید .

— : وَاحُولٌ قَائِمٌ : دُورِ پَشَوایِ خُودِ حَلَقَه زَدْنْد .

لَفَّ : ضِدَّ نَفَسٍ : پَیج ، چَیْن .

— : وَتَنَسَّرَ (نِي هِلِمِ الْيَالِي)

لَفَّ : دَوَرَةٌ : پَیج ، دُورَاهِي .

— : حُرْمَةٌ : بَسْتَه كُوجَك .

— : حِجَّةٌ : غَیْرِ مَسْتَقِیْم ، دُورِ زْدِي .

— : حَسْبَةُ : مَارِ پَیجِ حَلَقَه .

لَفَّافٌ : دَوَاوَرُ گِرْدَنْدِه ، گِرْدَان .

بَابٌ — : دُورِ خُودِ كَار .

لِفَافَةٌ : مَا يُلَفُّ بِهِ پُوشَه .

— : عَصَابَةٌ : رِبَاطٌ فَوَارِ ، زَمِ پَیج .

— : الطُّفْلُ : قَاطِ قَدَاقِ بَیجَه .

— : تَبْنَعٌ : سَبِيحَاةٌ : كَاغِذِ سَبَكَاة .

— : السَّاقُ أَوِ الرَّجْلُ : دَ قَلَشِن .

— : رَأْسُ مَرْمِيٍّ (ذَا اِلْسَارِ) : كَمِجِ پَرِي طَیَارِ .

٥ — : وَطَعَى مَكَانًا .

لَفِيفٌ : مَجْمُوعٌ : رَسْتَه ، گِرْدِه .

— : مِنَ النَّاسِ : گِرْدِه اَزِ مَرْدَم .

لَفِيفَةٌ : مِنَ التَّبْنَعِ : سَبِيحَاةٌ : سَبَكَاةٌ بِیجیدِه .

لِلْمَلَى الْفَنِيلِ : أَوِ الْفَاتِنِ : نَهَابَةُ الْمَلَى الدَّقِيقِ : رُودِه دَرَاوَز .

• **لَقَبٌ** قُلَانَا بَكْنًا : جَمْعُ لَقَاةٍ مَلَقَبَ سَاخَتْ، لَقَبَاد .

— **مَلَقَبٌ** تَهَكُّمِي اَوْ وِدَادِي : تَبَيَّرَ نَامُ خُدَمَا فِي دَاد .

• **لَا قَبٌ** : سَابَ بِالْأَقَابِ الْقَبِيحَةِ فَخَشِ دَادَ نَامَا زِلَعَتْ .

• **تَلَقَّبَ** بَكْنًا مَلَقَبَ شَدَّ ، مَشْهُودُ شَدَّ .

• **لَقَبٌ** : اِسْمُ ثَانِي نَامِ دَوِّمَ ، نَامِ خَانِدَادِگِ .

— : كُنْيَةُ وَحِيدَةٍ صَفَتْ ، نَعَتْ .

— **تَهَكُّمِي** اَوْ وِدَادِي : تَبَيَّرَ نَامُ خُدَمَا فِي .

— **شَرَفَ** اِفْتِقَارِي .

• **مُلَقَّبٌ** بَكْنًا نَامِيْدَ شَدَّ ، دَادِي لَقَبِ .

• **لَقَّحَ** ، **لَقَّحَ** ، **أَلَقَّحَ** اَنْتَ الْمَيُوْنَانِ بَارُوْرَكَرْدَ ، تَلَقِّحَ كَرْدَ .

• — **الْبَاتِ** كَرْدَ رَوِي كَمَا اَفْشَانَدَ .

• — **بَلَقَّحَ** مَرَضِي مُتَدَرِّجَ كَرْدَ ، مَاهِي كَوِي كَرْدَ .

— **بِجَلِّ الْمَجْدَرِي** آيَلَه كَوِيْدَ .

— **الْمُضَوُّ** : اِخْتَلَفَ بِجَوْلِ فِي جَمْعِيَّةٍ (عَضْوَانَه رَادَرِجِيَّتِي

• — **لَقَّحَ** : رَمَى بِهِ (بَرْتِ كَرْدَ ، (بَزِيْرَتِ .

• — **هَلِي** : تَهَكُّمٌ مُتَدَرِّجٌ ، تَهَكُّرْ كَرْدَ .

• **لَقَّحَ** : تَلَقِّحَ الْاِنْتِي عَلَ بَارُوْرِي .

• **لِقَاحٌ** : مَادَةُ التَّلْبِيْعِ فِي ذِكْوَرِ الْمَيُوْنَانِ نَلْفَه ، مَنَى .

— **الْبَاتِ** : لِقَاحٌ طَلْعُ كَرْدَ .

— : **بَقَلُ** (فِي الطَّبِّ) هُوَ قِيْرُوْسٌ وَبِرُوْسٌ ، مَاهِيْدَمَ .

— **الْمَجْدَرِي** مَاهِي آيَلَه .

• **تَلَقِّحُ** الْاِنْتِي بَارُوْرِي .

— **الْبَاتِ** : كَرْدَ اَفْشَانِي .

— (فِي الطَّبِّ) مَاهِي كَوِي .

— **بِجَلِّ الْمَجْدَرِي** آيَلَه كَوِي .

• **هَلَسَ** : هَلَسَ عَلَى دَسْتِ اَفْشَاخَتْ ، شُوخَرَكَرْدَ .

• **لَقَطَ** ، **التَّقَطَّ** ، **تَلَقَّطَ** : بَرَدَاثَ ، بَرَجِيْدَ .

• **التَّقَطُّ** : (مَصْلَاتُ الْخِمَادِ) : هَلَسَ خُوشَه چِيْرَكَرْدَ

• **لَقَطَ** ، **لَقَطَ** : لَقَاطَةً (رَوَاشْتَه شَدَّ ، (اَنَه مَانَدَه خُوشَن رَا بَرَجِيْدَ .

— : هَلَسَ سَرَا مِي .

• — : مَانَشَرِي وَخِيْشَا كَلَا مِي اِدْلَان .

• **لُقَاطُ** ، **لُقَاطَةُ** : الْحِصْلُوْ بَاقِي مَانَدَه خُوشَن .

تَلَايِفُ الْعَمَلِ بِحِيْدِيْكَهَا مَنَزَ .

• **أَمَّ** : الْمَدَّةُ الثَّالِثَةُ الْمَجْتَرَاتُ

• مَزَادَا ، مَعْدَمُ سَوْمِ نَشُوْرَاكَنْدَگَانِ .

• **مِلَقَ** ، **مِلَقَافَ** پُوْشَه ، پَاكْت ، كَاغْذِلَقَانِ .

• — **حَوْدَه** ، **عَطْفَه** ، پِيْج ، نَبَش .

• — **وَقْطَبَ** مَتَه دَسْتَه دَارَ .

— **أَوْدَاقَ** پَرُوْدَنَدَه .

• **مُلَقَّفَ** ، **مَلْفُوْفَ** ^(۱) بِحِيْدِيْدَه ، جَمْعُ شَدَّ .

— **عَلَى** بَعِيْدَه بِهَمِ بِحِيْدِيْدَه ، بَا فَنَه .

— **بِشَكْلِ** حَوْبَه مَادَرِجِي .

• **مَلْفُوْفَ** ^(۲) (بَلَقَه سُوْرِيَا) : كَسْرُ نَبَش

— **بَالِيْدَ** (كَالْتَجَارِي) دَسْتِ پِيْج .

• **لَفَقَ** : خَاطَ لَفَقًا سَرُوْرِي كَرْدَ .

• **لَفَقَ** الْحَدِيْثَ : زَوَقَه پِيْرَايَه بَسْت ، شَاخ وَبَرَلَكَدَاد .

• — **الْكَلَامَ** : اِخْتَلَفَه سَاخَتْ ، جَمَلِ كَرْدَ .

• — **الْهُنَمَ** : دَبَرَهَا تَهْتِ زَدَ ، اَفْرَا بَسْت .

• **لَفَقَ** : خِيَاطَه سَرُوْرِي ، تَرَكِي دُوْرِي .

• **تَلَفِّحَ** : حَدِيْثَ مُلَقَّقَ كَمَا رَا خَاخَه وَبَرَا خَاخَه .

• — : اِخْتِلَاقَ جَمَلِ ، اِخْتِرَاعَ .

• **تَلَفِّفَ** : حِكَايَه مَخْتَلَفَه رَا سَتَانِ سَاخْتِي ، دَرُوْغَ .

• **مُلَقَّقَ** : نَمُوْهَ بِالْبَاطِلِ پِيْرَا سَتَه دَرُوْغَ .

• — : مَخْتَلَقَ سَاخْتَه وَبَرَا خَاخَه .

• **لَقَفَ** فِي ثَوْبِهِ : تَلَقَّفَ بِهِ خُوْدَا دَلْبَاسَ بِحِيْدِي .

• **وَلِيْخُجِسْتَنَ** : لَمَكَنْتَفِ مَنَابِعِ التَّلْبَسِ

• كَا شَعَفَ سَرِجْمَه هَامِي رُوْدَنِيْلَ .

• **لَقِيَ** (لَقِيَ) : وَجَدَ ، يَابَت ، پِيْلَكَرْدَ .

• **تَلَاَقَى** : نَدَارَكَ دُوسْتِ كَرْدَ ، مَرْتَبَا كَرْدَ .

— **الْحَسْرَةَ** جَبَرَانِ كَرْدَ .

• **تَلَاَقَى** الشَّرَّ : قَبْلَ اسْتِغْثَالِهِ (دُوْرَهْدَانِ خَفَه كَرْدَ ، دَرُخْشْتِنِ

• : مَرَحَلَه اَز بِيْنِ بَرَدَ .

لَقِطُ : لَطْلُ مَبْنُودٌ بِجَهْدٍ يَصَاحِبُ .

— مَلْفُوطٌ : مَلْفُوطٌ بِمَدِّهِ ، يَأْتِي شَدًّا .

— مَلْفُوطُ الشَّرِّ وَهِيَ : مَوْجِبِينَ .

— الْحَكْرُ قَدْ كِيرَ .

— النَّارُ : مَاتَهُ أَنْبَرُ .

— مَلْفُوطٌ : مَلْفُوطٌ بِرَدَّاشْتِهِ شَدًّا .

لَقَعَ الْعَيُّ : رَمَى بِهِ دَلْفَتَهُ بِرَتِّ كَرْدٍ .

لَقَفَ : تَلَقَّفَ . التَّلَقُّفُ الْعَيُّ (دردمواگرت، دردحال

د مَلْفُوطُ هَوَاءٍ : مِصْوَاةٌ وَزْشٌ ، جِرْبَانُ هَوَاءٍ .

لَقَلْنِي : أَخْرَجَ لِسَانَهُ زَبَانًا زَائِدًا .

— : دَلْفُخٌ آمَسَةٌ تَكُنُّ رَاةً ، جَنَابُ .

لَقَلْنِي : أَبُو حَنِيفٍ حَاجٌّ لَكَ ذَلِكَ .

لَقَلْفَةُ الْكَلَامِ : سَبَابَةٌ (خبر می، سخن چینی)

د لِقْلَاقٍ : قَامَ مَعْنَى جَمِین ، خَبَرِ بَرِّ .

لَقَمَ : شَدَّ لَهُ دِمَاسًا رَابِتًا .

لَقِمَ الْعَيُّ : أَخَذَهُ بِجَمِيعِهِ دَرْدِمَانِ كَرْتٍ .

— الطَّامُ : الْتَهَنَهُ فَرُودَ بَرْدٍ ، بَلِيدٌ ، لَقَمَهُ دَاغُ رُودِ .

لَقَمَ : لَقَمَ الطَّامُ لَقْمَهُ دَرْدِمَانِ كَرْدًا ، بِأَفَاقِشِ خَرِیْدِ .

— دَلْفَتُ : سَقْفُ دَاكِرْدٍ ، هَا سَقْفُ پُوشَانْدِ .

— دَلْفَتُ : تَهَوُّ دَاوَدَ آبِ گَرَمِ بَهَزْدِ .

لَقْمَةٌ مِنْ طَلَمٍ : نَكَّةٌ ، لَقْمَةٌ .

— سَائِقَةُ لَقْمَةٍ كُورَا ، جَرِبَ وَزَمِ .

— دَلْفَتُ : السُّبُكُ وَهِيَ : قَالِبٌ قَالِبٌ ، سَرِکَتُهُ .

— دَلْفَتُ : لِيَتَخَبَّرَ مَتَهُ ، حَزْمَةُ مَائِ جَوِبِ کَرْدِ بَرِشْتَه کَرْدِ بَرِشْتَه .

— دَلْفَتُ : لِنَتَّاحٍ : لِسَانُهُ زَبَانُهُ کَلِيدٌ .

— دَلْفَتُ : الْفَلَرَةُ (الِشْحَاجُ) رَدَدُهُ .

— دَلْفَتُ : الْقَاضِي : زَلَايَتُهُ زَوْلُوبَا .

لَقَمَانٌ : اسْمُ فِلْسُوفٍ شَهِيدٍ فِلْسُوفٍ وَحَكِيمٍ شَهِيدٍ .

وَلَقَامَتُهُ لَهْسَةٌ : خَلِيَةٌ دَمٍ يَغْلَهُ بَاخْتَهُ مَبْکُورُ خُورٍ .

تَلَقُّعُ الطَّامِ : خُورَانْدَنُ بِأَفَاقِشِ .

سَقْفُ مَلْفَمٍ : سَقْفُ دَاوَرِ پُوشِشِ بِأَنْدُودِ دَاخِلِ .

لَقْنٌ : تَلَقُّنٌ مِنْ : أَخَذَ مِنْ فَرَكَرْتِ ، آمُوحَتِ .

لَقْنٌ : أَمَلٌ عَلَى امْلَاكِرْدٍ ، تَلَقُّينُ كَرْدِ .

— : مَلْمٌ يَادُودُ ، آمُوحَتِ .

— : قَرَزَلِي الدَّخْنِ جَاكِيرِ سَاخْتِ ، نَهَانْدِ .

— : لِلْمَثَلِ أَوْ الْمَطْلَبِ (بَاوَدَرِی کَرْدِ ، بَه بَاوَدَرِی نَاطِقِ

لَقَانَةٌ : لَقَانِيَّةٌ : سَرْمَةُ الْهَلْمِ هُوَ شِیْءٌ رَی ، فَوَاسِتُ ، زَبَرِکِ .

مُلَقِّنُ الْمَثَلِ : مَعْنَى رِسَانِ بَاوَدَرِی (رَسُوْلُودِ) .

— : مَكْتَبُوتَةُ الْبِ . جَايِ مَعْنَى رِسَانِ .

لَقْوَةٌ : خَلَالٌ وَجْهِي . ضَوْطٌ (رِشْتَهُ ، سَكَنَةُ نَاقِصِ ،

مَلْقُوٌّ : مَلْقُوٌّ وَفِي الدَّمِ دَاوَرِی دِهَانِ کِجِ وَکُولِهِ .

لَقِي . لِتَقِي . لِتَقِي : وَجَدَ . يَأْتِي . پِيدَا کَرْدِ .

— . — . بِه . لَا قِي : قَابِلٌ (بِرُخُودِ کَرْدِ ، بِهَمِ نَمِیدَنْدِ ،

لَا قِي : تَقِي : اسْتَقْبَلُ بِه پِشُوَارِوَزْتِ ، پِذِوَرِی کَرْدِ .

— : مَقَابِجُ جَمَّةٍ بِه مُشْکَلَاتُ زَائِدِی بِرُخُودِ .

— : أَخَذَ . تَسَلَّمَ كَرْتِ ، دَرِیَا فِت کَرْدِ .

تَلَقَّاهُ : بَصَدُوْ رَجِیْبِ (بَاغُوشِ بَاوَدَرِی بَرْتِ ، بَاوَدِی

الْقِي : طَرَحَ : اِنْدَاخْتُ ، بِرَتَّ کَرْدِ .

— : هُوَ رَاذِدُ ، دُرُوْدَا نَدَاخْتُ ، مِیوْدَن کَرْدِ .

— : عَلِيَّةٌ : رَمَى عَلِيَّةٌ بِطَرَفِشِ بِرَتَّ کَرْدِ .

— : عَلِيَّةٌ سُوَالَا : پَرَسِیدِ ، سُوَالِی دَا مَطْرَحِ کَرْدِ .

— : عَلَى مَاتَقَرِ بَهْدِ خُودِ کَرْتِ .

— : الْحَبْلُ عَلَى الْغُلَابِ : سَرِخُودِ کُزَاوَدِ ، بِجَالِ خُودِ کُزَاوَدِ .

— : الْحِلُّ عَلَى طَهْرِهِ : بَارِوَادِوَشِ اَو کُزَاوَدِ .

— : التَّبَضُّعُ عَلَى دَسْتِکِرِ کَرْدِ .

— : لِلْمُسْوَلَةِ عَلَى مَسْوَلِيَّتِ رَابِهْدِ .. کُزَاوَدِ .

— : عَلِيَّةٌ مَسْوَلِيَّةٌ کُزَاوَدِ : اَوَرَا مَسْوَلِی کَارِ مَجِیْبِ خَرَاوَدِ .

— : عَلِيَّةٌ الْقَوْلُ : اَمْلَاةٌ دَسُوْرَادِ ، اَمْلَاکِرْدِ .

- مُتَقِي: مطروح، اندکده، دو دانه اخته، دانه .
 ۵ غَلَايَ خَرَّال (بجای) انفس [برخورد مهرهای مختلف که
 به یکدیگر سد سوز می شود .
 مُسْتَلْقِي: دوازگش .
 ۶ لَكْ : لاجک او لیک برای خاطرتو، بتو .
 ۷ لَكْ (بی لک) ازبشت زد .
 لَكَا: ضرب زد .
 تَلَكَا: تَلَا (درنگ کرد، دیرکرد، این طرف و
 آن طرف رفت .
 لُكَا: مَبَايِلِي كُنْ، آهسته، دیرجنب .
 ۸ لَكَنَات: ۵ تَنَات شیردان، نمک اسید لکیت .
 لَكَز: لَكَم: مشت زد، ضرب زد .
 ۵ - بَرَمَع: لَمَز: طعن سوراخ کرد، فرو کرد .
 لَكَز: بَجَل: آزمند، طمع کار .
 لِكَا: ۵ خَاوَد: مِخ: چوب، کل مِخ .
 (لک) لَك: لَكَزِي لَمَا ازبشت سرنگ زد .
 ۵ - تَلَمَز: کَتَا: برعز کرد، یاده گفت .
 اَلتَلَك: تَعَامُ و تَعَاخَل: چیده شد، تنگ هم قرار گرفت .
 - بی کلام: اخطا اشتباه کرد، سهو کرد .
 لَك: مَابَة اَلل رُوِيَّة یکصد هزار دویله .
 ۵ - صَبِيحَ اَحُو لاک .
 لَكَم: ضَرْبَ بَجَمْع اَلد: مشت زد .
 لَا كَم: عَادَبَ بَجَمْع اَلد: مشت باز کرد .
 لَكَمَة: مشت، ضربه دست .
 مِلَكَمَة: قَسَاوُ المَلَاکَة دست کشی مشت زنی .
 - ۵: بَنْفَة حِدِيه زنجیر برنجی .
 مَلَكَمَة: مَرَة او رکبش التَنَبُّذ علی المَلَاکَة
 کلمه یا کلمه تَرَبُّث است زلف .
 مَلَاکِم: مشت زن .
 مَلَاکَة: مشت زنی، مشت بازی .

- خُطْبَة: نطق کرد، سخنرانی کرد .
 — فَرْطَة: قرعه زد یا کشید .
 — اَلدَرَس: درس داد، ازبرگفت .
 — عَلِيه وَرَعَا: درس عبرت داد .
 — اَلِيه: پیش از غذاخت .
 — اَلِيه اَلقَوْل و اَلتَقْوَل: ابلاغ کرد، آگاه داد .
 — اَلِيه اَلسَمْع: گوش داد، توجه کرد .
 — بِنَفْسِيه: بِلِي كُنَا: خود اداکاری وارد کرد .
 تَلَاوَا: اَتَمَّوْا: دیدار کردند، جمع شدند، پیوستند .
 اِسْتَلْقِي: اِسْتَجَمَع: دوازگشید .
 — علی قله او طَهَر: برپشت خوابید .
 اَلقَاء: اَلقِيَان: اَلقِي: دیدار، ملاقات، برخورد .
 اَلقِي: اَلقِيَة: اَلقِيَة: هر چیز پیداشد .
 اَلقِيَة: اَحِيَة: مَمَا .
 اَلقَاء: طَرَح: اندکند .
 — كَلِمَة اَللّاه اَلکَلَام: ایراد نطق و خطابه، تلفیق الفاظ .
 — اَلکَلَام او اَلخُطْب: سخنرانی، سخن پرانی .
 — اَلقِي اَلخُطُوط: ۵ تَسْبِيح از بر خوانی .
 طَرَزِيَان: شیشه سخن .
 اِسْتَلْقَا: دوازگشی .
 تَلَقَا: مُلَاقَا: دیدار، برخورد .
 — اِزَا: نزد، پیش .
 — تَجَل: رو بروی، برابر .
 — تَنَه: بمل خود، خود بخود، بی اختیار .
 رُتَقَانِي: خود بخودی .
 تَلَاَق: مُلَاقَا: مُلْتَقِي: دیدار، برخورد .
 مَلْتَقِي: مُلْتَقِي: مکان اَللّاه محل ملاقات .
 — و اَلخُطُوط و اَلدُرُوع: نَقَطَة اَنْتِهَاء [و در ایه راه
 رَا هِن دَرَمِي] .
 — و اَلطَّرَاف: چهار دوا .
 اَللِ اَللَّيْل: خدا نگهدار، باسید دیدار .

— البرق آسان درخش .
— موسیقیه دولای چنک .

فیه — (او ملایح) من آید (پیشش میماند، میبایست
شبهات بپذیرد).

تَلْمِیح اشاره .

مَلَايِحُ الوجّه: نقاطی خطهای چهره .

— الوجّه: مشابه شباهت، مورد شباهت .

• لَمَزٌ بالكَلَام: طبع عیبی و نیکه، نکته چینی کرد .

— بالعین: چنین زد .

لَمَّاز: لَمَزَةٌ: قِیَاسٌ للناس (عیبجو، خردگیر،
هزله زبان)

• لَمُسٌ: لَمَسٌ: تَمَسُّكٌ بِشَیْءٍ
اتویش کردن با شئی

• لَمَسٌ: مَسٌّ (استزد)
(مس کرد)

—: جَسٌّ احساس کرد، درك کرد .

— العی: طبع جستجو کرد، پی جویشد .

لَمَسٌ: مَسٌّ: تَمَسُّكٌ، در تماس بود .

تَلَمَّسَ العی: تَطَلَّبَهُ جویاشد، برای یافتن تلاش کرد .

—: تَطَلَّبَ عَلَى خَیْرِ هَدًی کورمالی کرد .

—: فُتِذَراً بهانه تراشی کرد .

—: طَرِيقَةُ کوریال رفت .

إِلْتَمَسَ: طَلَّبَ خَواست، خواستن کرد .

لَمَسَ: مَسٌّ: بَرِخورد، تماس، اتصال .

حاشاء ال: حش لاسه .

لَمَسِيٌّ: مَلَسِيٌّ: مَخْتَمٌ بِالْمَسِّ کردن .

لَمَسَةٌ: مَسَّةٌ: لمس، برخورد .

لَمِيسٌ: لَبِيسٌ: لَبِيسٌ زَم، یک خواست، هوار .

إِلْتِمَاسٌ: طَلَبٌ در خواست، تقاضا، عرض حال .

—: إعادة النظر في الحكم درخواست تجدید نظر در رأی دادگاه .

• لَكِنْ: تَقْدِيرٌ لِشَیْءٍ زبانش لکن پدید کرد، گیر کرد .

لَكَنَّ: هَلَفْتُ طشت، لکن .

لَكِنْ لَكِنْ: (أَمْثَلًا لِنَاسٍ) اما، هنوز، ولی، هر چند .

لَحْنَةٌ: لُحْنَةٌ طبعه .

أَلَكَنَّ: تَقَبُّلُ السَّادِ کسی که بزمت حزن میزند .

• لِكَيِّ: لِكَيْمًا برای اینکه .

• لَمْ: لَشَاءُ (لی لم)

• لَمْ: بِأَنْكَلِ چیزی نخورد، نخورده .

—: بِمَقْصَرٍ حاضر نشد، نیامد .

إِنْ: مَـ: جَزَائِكَ، مَكَرَانِكَ .

لِمَ: لِمَا: لِمَاذَا (لِمَ ذَا) چرا؟ برای چه؟ بجه دلیل

أَلَمْ: أَفَلَمْ: أَوَلَمْ يَكُنْ آيَانُود؟

—: و—: أَتُنْكَ آيَاتُنَا نَكْتَمُ؟

• لَمَّا: جَمْعًا: عِنْدَمَا وَتَقَى كَه، هنگامی که .

• لَمَّامٌ: زُلْفَةٌ مَرَمِ کردن .

• لَمْبَةٌ: مِصْبَاح (راج صبح) چراغ، لامپاج .

• لَمَجَ العی: اَلَمَ بِأَطْرَافِهِ دندان زد، گاز گرفت .

تَلَمَّجَ: هَضَبٌ بَطْنُهُ تَه بند کرد، خوراك مختصر خورد

لُمَجَةٌ: هَضَبِيَّةٌ لُمَنَةٌ خوراك مختصر سربانی .

• لَمَحَ: أَلْمَحَ العی: اَلْمَحَ بَصَرُهُ خَفِيَ نگاه مختصر کرد .

—: لَمَحَ درخشید، تابید .

لَمَحَ ال: اَلْمَحَرَّ اشاره کرد .

لَمَحَ: خَالَسَ الْبَصَرُ زردن نگاه کرد، زیر چشم دید .

لَمَحَ تَقَرُّجٌ نگاه تند و آبی .

كَلَمَحَ الْبَصَرُ در يك چشم بر هم زدن .

لَمَحَةٌ: نَظْرَةٌ خَفِيفَةٌ نگاه کم .

—: وَاحِدَةٌ مَلَامِحِ الْوَجْهِ خط چهره .

لَهَجَة: لَهَجَة خُصُوبِيَّة زَبَان حَقِي .

— طَرَفُ السَّالِ نَزْدُ زَبَان .

— لَهَجَةُ الْإِنْسَانِ الَّتِي جِيلُهَا زَبَانُ مَادُورِي .

— أَسْلُوبُ الْفَنَنِ شَيْءٌ تَلَفُظُ .

۵ — كَلَامُ مُزَيَّفِ سَخَانِ سَاخَتِكِي هَرَزْدَه دَرَانِي .

۵ لَهَجَاوِي: جَهْلًا لَا زَبَانَ .

لَهْدًا: اُنْتَبَهْ خَسْتَه كَرْد .

۵ — لَهْتْ لَه لَه زَدَ، نَفْسَ بَرِيد .

لَهَزْ: ۵ لَكَزْ، دَفَعَ پِش بَرْد، جَلُورِدَ، زُورِدَاد .

لَهَطًا: ضَرْبٌ بِالْكَفِّ سَبِيلُ زَدَ، چَك زَدَ .

۵ — رُفْعَةُ النَّهْمِ، بَلِيدُ، تَنْدُ خُورِدَ، هَرِیْصَانَه خُورِدَ .

لَهْفٌ وَتَلَهْفٌ عَلَى: تَحَسَّرَ (افسوس خورد، آه کشید، حسرت برد) .

— — — — — عَلَى: نَائِقُ الْاِشْتِیاقِ دَاشْت، آرزو کرد .

لَهْفٌ، لَهْفَةٌ: سَمَرَةٌ تَأْتَفُ، اَفْسُوس، اَنَدُوه .

— — — — — تَنَوَّى: تَوَقَّلَ اِشْتِیاقِ، آرزو .

يَا لَهْفَ، يَا لَهْفَاهُ، يَا لَهْفِي آه، افسوس، درینج وردد!

لَهْمَانُ، لَهِيْفٌ، لَاهِيْفٌ، مَلْهُوفٌ: مَتَحَسَّرَ (اندوهناک شد، حسرتناک شد) .

— — — — — مَتَلَهْفٌ عَلَى: تَائِقٌ آرزو مند به ..

بِخَلْفِ اَزْروِي حَسْرَتِ، اَزْروِي اِشْتِیاقِ .

لَهْلَهْلَقٌ: تَلَقَّقَ، أَخْرَجَ لِسَانَهُ قَطْعًا (بواسطه تشنگی یا اشتیاق بیرون آورد) .

لَهْلَهْلَبٌ: النَّهْبُ (واج لب) آتَزْ گَرْت، برافروخت .

لَهْلَهْلَبَةٌ: لَهْبَةٌ سَلَهْ، آلو .

بَشْتِلَ دَرِي (مِثْلُ الْهَلْوَةِ) (شکر کرد) باید و در خود (می پر خند) .

لِهْمٌ، اَلْنَهْمُ، تَلَهْمٌ، بَلِيدٌ، اَزْروِي هَرِیْصَ خُورِدَ .

اَلْهَمُ فَلَانَا اَلْقِي: جَهْلًا يَتْلَهُ بِمُجَرَّدِ دِيگَرِي دَاد .

— : اَوْحَى اِلَى اَلْهَامِ كَرْد .

اِسْتَلَهَمَ: طَلَبَ الْاَهْلَامَ اَزْخِ اَلْهَامِ خُورَات .

لِهْمٌ، لَهْمٌ: اَشْكُوْلَ پَرخُور، شَكْمَ پَرِیْت، شَكْمَ بِنْدَا .

اَلْهَامُ: وَخَمِي الْاَهْمِي دَحِي آسَانِي .

مُلْهَمٌ، مُشَوِّعٌ: دَحِي كَنْدَه، اَلْهَامَ كَنْدَه .

مُلْهَمٌ، مُشَوِّعٌ: اَبَرِ اَلْهَامَ شَدَا .

لُهْنَةٌ: هَيْبَةُ الْاِيَابِ مِنْ سَفَرِ اَرْمَغَانِ، رَمَآوَرْد .

لَهْوٌ: تَقْلِيْبٌ سَرگَرَمِي، دِيخُوْشِي، هُوسَرَانِي .

اِمَارَتِنِ اَلْبِ جَا هَايِ خُوشْ كُزْدَانِي .

لَهْوِي: خَفَضَ بِالْكَوْ وَابَسَتْ بَزَبَانِ كُوجَك .

لَهَاءُ الْمَلَقِ: غُلَايِقَةُ زَبَانِ كُوجَك .

لَاوٍ: فُلِيلٌ غَفْلَتِ كَارِ، فَرَامُوشْ كَارِ .

لَهَاءُ: لَبٌّ: بَازِي كَرْدَ، خُورِدَا سَرگَرَمِ كَرْدَ .

— — — — — هَيْبٌ: وَقْتُ دَا بِيهَوْدَه كُزْدَانِد .

— وَلَهْيِي: أَجَبٌ وَآوَلَعٌ (فَرِيْتَه شَد، شِيْفَتَه شَد، دِل دَاد) .

— — — — — سَلَا هَتْ (خُورَاتِ فَرَامُوشْ كَنْدَ، خُورِدَا سَرگَرَمِ كَرْدَ) .

لَعِي: اَلْعِي مِنْ كُذَا: شَغْلٌ (تَوَجُّه دِيگَرِي دَا مَعْرُوفِ كَرْدَ، اَبَا زَا دَاشْت) .

— — — — — لَاهِي سَرگَرَمِ دَاشْت، مَشْغُولِ دَاشْت .

لَاهِي؟ قَلَرَبْ نَاغَرِ نَزْدِيكَ بَه .. رَسِيْدَه نَزْدِيكِ شَد .

تَلَاهِي، تَلَاهِي: تَلَاهِي يَكُنَا تَلَسِي (خُورِدَا سَرگَرَمِ كَرْدَ، مَشْغُولِ سَاخْت) .

التَّلَاهِي يَكُنَا: لَبٌّ: بَازِي كَرْدَ، وَقْتُ دَا بِيهَوْدَه كُزْدَانِد .

مُلَهْ: مُسَلَّةٌ سَرگَرَمِ كَنْدَه، مَشْغُولِ كَنْدَه .

مَلَاهِي: تَقْلِيْبٌ سَرگَرَمِ، تَقْرِیجٌ، اِنْصِرَافِ خَاطَرِ .

— مَكَانُ اَلْهَوِ جَايِ خُوشْ كُزْدَانِي، مَحَلِّ تَقْرِیجِ .

— : مَلَبٌ ۵ تِيَا رُزْ تَمَا شَا خَا نَه .

آلَاتِ الْمَلَاهِي اِدْبَاتِ مَوْسِیْقِي .

لَهْوَجُ الْمَلِ: لَمْ يَحْكَمْ سَرِیْمَ بِنْدِي كَرْدَ، سَمْبِلَ كَرْدَ .

لَهْوَقٌ، تَلَهْوَقٌ: تَوَلَّفَ چَا پُلُوسِي كَرْدَ، دَمَ لَآبَه كَرْدَ .

لَهْوَقَةٌ: تَوَلَّفَ چَا پُلُوسِي، تَمَلَّقَ، كَا سَه لِيْسِي .

يلوحُ لي كذا بنظم ميرسد ، چنین میناید .

لَوْحُ خَشَبٍ تَحْتَهُ .

— زجاج شیشه ، جام .

— اژدواز (خنجر) تخته سنگی .

— سَرَرُ تخته تحت خواب .

— مَدَنِيّ صَفِيحَةٌ ورقه فلزی ، صفحه .

— عَظْمُ الزَّوْجِ استخوان شانه .

— : الهواة بين السماء والأرض كره هوا .

— لَوْحَةٌ (الرسم او الكتابة) لوحه ، ورقه .

و — الاسم (على الباب) (دروازه)

— الْكِتَابَةُ : دَفْتَرَتُهُ تَحْتَهُ بَابُهُ

لَوْحَةٌ ٢ ألوان التصوير تحت شتى نقاشات

٥ لَاعَةٌ : شَبَّهَ شَبَابَتَهُ ، هَانَدِيّ .

لَاخَةٌ : مظهر صوت ظاهر ، غناء نمود .

٥ — : بَيَّنَّ بَرنامَهُ ، لَا يَجْه .

٥ — : أَمَرَ حُكُومِي قَانُون ، آئِينَ نامه .

٥ ألواح الحكومة ألواح دولت .

لَيَّاح : أَيضٌ سفيد .

٥ كِبَاخَةٌ : لَاحَ : صِفَةُ مَذَوَّةٍ تخم مرغ گنديه .

تَلَوُّجٌ بِالْيَدِ أَوِ الْبَيْتِ تَكَانُ دَسْتُ يَاشْمَشِير .

تَلَوُّجَاتُ : حَوَاشٍ يَدَوَاتُهَا ، تَعْلِيقَاتُ .

مُلْتَاحٌ : مُتَّعِرُ لَوْحَةٍ مِنَ الشَّسْرِ .

كُذْمُ كُونٌ ، سَبْرُهُ دَد .

مُكْوَحَةٌ : ٥ يَتَأَفُّوهُ (يَبْرَأُهَا)

٥ لُؤْخِيَا : السَّائِلُ التَّالِيَّ نَفَاسُ .

٥ لَوْدُومٌ : صِبْغَةُ الْآفِيُونِ تَغْيِينُ آفِيُون .

٥ لَوْدُ : لَوْدُ ، پناه دنگ .

لَاذِي : اِسْتَحَرَّ التَّجَارَ (پناه دنده شد ، دست)

— : اِسْتَحَلَّ وَابْتِغَى دَاشْتُ ، مَنْسُوبٌ بَعْدُ .

• لَوْ : إِذَا أَكْر .

— لَمْ : إِذَا لَمْ أَكْرَهُ ، وَلَا .

— لَمْ : تَأَلَّمَ مَكْرِبَتَكَ ، جَزَانِكَ .

— (كَانُ) جَاءَ : لَأَوَسْتُ أَكْرَمَهُ بَدَاوِدَا مِيفَرَسْتَام .

وَلَوْ أَكْرَجَهُ ، كَرَجَهُ ، بَاوَجِدُ .

لَوْلا أَكْرَبَايَ اَيْنَ بُوَد .

• لَوِيَاءُ (فِي لَوُ) پَرِمْ .

• لَوِيَاءُ . لَوِيَاءُ . لَوِيَاءُ . لَوِيَاءُ .

• لَوْتُ : بَعَثَ يَكْ نَوْعَ مَا هِيَ كَرْدِي .

لَانْ حِينَ مَتَا . (مَعْرَاهُ نَجَاتِي)

• لَوْنَارِيَّةٌ : بِأَنْصَبَ بَحْتِ أَزْمَانِ .

• لَوْتُ : لَآثَ : وَشَعَّ حَرْكَرَدُ ، آوَدُ .

— : لَطَّخَ لَكْ دَاكْرَدُ .

• لَوْتُ : اِلْتَأَتْ : اِطْطَأَ دِرْكَرَدُ ، تَاخِرْكَرَدُ ، لَنَكْكَرَدُ .

• اِلْتَأَتْ ٢ اَلْأَمْرُ : تَعَفَّدُ دَشَوَارَشْدُ ، بِيْجِيْدُهُ شْدُ .

• لَوْنَةُ : لَطَخَ : لَكْ ، حَرْكَ ، سِيَاهِي .

• لَوْنَرُ لَوْنَرُ : مَصْلَحَ دِيْنِي شَهْرُ .

• لَوْنَرُ : خَلَوَ فِي مَلَكُومِي جَايَكَا هِي دَرْ سِيْمَا (لَوْ)

— مَاسُونِي : مَحْفَلُ مَاسُونِي فَرَا مَوْشَخَانَه .

• لَوْنَحُ آيَه : أَشَارَ (مِنْ بَعْدِ) اَزْدَرْ دَا شَا رَهْ كَرْدُ .

— وَالْأَحَ بَيْفَهُ أَوْ هَمَاهُ (شَمِيرُ) بِأَعْيَاشِ رَا تَكَانُ دَادُ

— و — بِيْدَهُ أَوْ بَمْدِيْدَهُ دَسْتُ يَادِ سَمَافَشِ رَا تَكَانُ دَادُ .

— الشَّيْبُ رَأْسُهُ مَوِي سَرَشِ سَبِيْدُ مَا يَلِ بِحَاكِرِي شْدُ .

٥ — اَلْأَرْضُ : هَمَاهَا بِأَوَاجِ الْخَشْبِ چوب فرش كرد .

— اَلْعَمِي بِالْأَنْدَرِ سَوَزَانْدُ ، خَشَكْ كَرْدُ .

— لَاحُ السَّرُّ فَلَانَا بُوَسْتُ بَدَلَشِ اَزْ سَفَرْ كُنْدَمْ كُوَشْدُ

• لَاحُ ٢ . اَلْأَحَ ٢ : بَعْدًا نَمُوْدَ شْدُ ، نَمَايَانُ شْدُ .

• — : اَلْبَرْقُ : اَوْتَقِيْ دَرْ خَشِيْدُ ، بَرْقْ دَزْدُ .

• — : اَلنَّجْمُ : تَلَا لَأُ سَتَا رَهْ چَمَكْ دَزْدُ ، سَوَسُوْدُ .

• — : اَلْفَجْرُ وَالتَّوَارُ سَبِيْدُهُ دَمِيْدُ ، خَوْرَشِيْدُ طَلُوعْ كَرْدُ .

— لِي كَذَا بِنَظْمِ اِنْطُوْرِيْسِيْدُ ، اَيْنَ فِكْرْ بَرَايَمْ پِيْدَ شْدُ .

لَا يَذُّ ثَلْجِيَهٗ بِمَامِنْدَهٗ .

مَلَاذْ : مَلَجًا بِمَامَكَاهٗ ، سَابَا .

• نَوْدَعِي (فِي قَلْع) بِسَارِدَانَا .

• لَوْرُو : سَيِّدَ رَدَّ ، آفَا .

• لَوْرَ الشَّرِّ : حَتْلُ الْبَلَوْرِ خَرَمَا بِمَامَنَزْ بِدَامِ بِرَكِرْدَ .

• هٗ - الْقَطْنُ : مَقْدَلُورًا بِنَبِهٖ قَوْزَهٗ بَت .

لَا زَمَنَ : حَرْبَ فَرَارَكَرْدَ .

— الْبِهٖ : التَّجَا بِهٖ پَنَاهُ بَرْدَ ، پَنَاهِنْدَهٗ شُدَّ .

— اِلَى الْكَنْبِ (مَثَلًا) بِدَرُوغِ مَسْتَوِلْ شُدَّ ،

لَوْرَ : ثَمَرُ شَجَرَةِ الْوَرْدِ بِدَامِ .
(أَنَا حَارًا زِدْرُوغِ شُدَّ)

— قَفَشُ بِدَامِ كَاغْذِي ، بِدَامِ مَنَقَرُ .

— الْقَطْنُ : خَطَرُ قَوْزَهٗ بِنَبِهٖ ، قَهْمَدَانِ .

• دَوْدَةُ الْهٖ : (لَوْرُ الْقَطْنِ) كَرَمِ خَارِدَارِ ،
(أَتَتْ بِنَبِهٖ)

زَيْتُ (دَهْنُ) الْهٖ رُوغِ بِدَامِ .

• شَجَرَةُ الْهٖ : لَوْرَةُ دِرْخْتِ بِدَامِ .

لَوْرَةُ ؟ : وَاحِدَةُ الْقَوْرِ يَكْ دَانَهٗ بِدَامِ .

— الْخَلْدُ : هٗ يَنْتِ الْاَذَلُ لَوْنَهٗ ، بِدَامَكْ .

الْوَرْدَانُ . لَوْرَتَا الْخَلْقِ دُولُوْزَهٗ دِرْخَلِقْ .

الْتِهَابُ الْوَرْدِيْنِ الْبَسِيطُ دِرْمِ دُولُوْزَهٗ .

الْتِهَابُ الْوَرْدِيْنِ النَّبْشِيْ حِرْدَكَرْدَنِ لَوْنَهٗ هَا .

اسْتِمَالُ الْوَرْدِيْنِ بِرِيدَتِ لَوْنَهٗ هَا .

لَوْرِي : يَنْتَكِي الْوَرْدَهٗ بِدَامِي شَكْلُ ، مَامِنْدَ بِدَامِ .

• لَوْرِيَا : قَسْرَطِيْنِ : نَبَاتٌ عَطْرِئِي شَامِ پَسِنْدَ .

• (لَوْسُ) لَاسْ : ذَاتُ قَشِيدَ ، مَرَهٗ كَرْدَ .

• لَوْسُ مَلِي : لِمَاخَلُوْ كِيَاوَرْدَ ، بِجَنَكْ آوَرْدَ .

لَوَانَةُ الْبَيْطَلِي : زِيَارِ لَوَاشَكْ ، لَوَاشَهٗ .

• لَوْنُ : سَارِقَةُ النَّظَرِ نَكَامَ دَرْدَكِي ، زَرِيْشِي .

لَاصَ . لَاوَسَ : نَفْعٌ مِّنْ نَّبِّ (بِدَقَّتْ نَكْرِيَتِ ، اَزْدَوْنَهٗ

لَاوَسَ ؟ : نَفَرُ سَاهِ بَرْدَمِ اَنَرَا اَخْبِرَهٗ شُدَّ ، مَثَلُ اَنَكْهٖ جِيْزِي

— : خَادِعٌ قَرِيْبُ دَادِ ، مَكُوْلُ دَرْدَ . (مِيْضَاوَاتِ)

مَلَاوِسَ : مَشْلَقُ . خَدَامَ هٗ مَلَاوِسَ (حَاپَلُوْسَ ، دَغَا بِازَمِ

• لَوَطَ : مَلَطَ هٗ تَبْيِيْضُ سَفِيْدَكَارِي .

لَوَطَ : اِسْمُ قَلَمٍ نَامِ يَكِي اَزْ بِمَامِرْدَانِ (بِرَادِرْدَهٗ حَقِيْقِيْ) .

لَوَطِي : مَتَابِعُ الْقَمُوْدِ بِجِهٖ بَارِ .

لَوَاطَةُ : مَتَابِعَةُ الْاَمْرِ لَوَاطَ .

لِيَاطَ : مَلَطَ هٗ يَاضُ مَجْ ، سَارُوْجِ .

لَاطَ : خَاجِعُ الْقَمُوْدِ لَوَاطَكَرْدَ .

— بِهٖ : الصَّقِ چِمَانَدَ

— الْخَوْضُ وَالْحَاطُ سَارُوْجِ كَرْدَ ، سَفِيْدَكَرْدَ .

• لَوَطَسَ : عَرَانِي التِّلِّ بِشَتِيْنِ (مَلَوِيْزَ) .

• لَوْعَ : مَذَبَ شَكْبَهٗ دَادَ ، عَذَابِ دَادَ .

— وَلَاعَ الْحُبُّ ثَلَاثًا : اَمَرَتَهٗ (اَزْ عَشَقَ بِيَاوَرْدَ

لَاغَ ؟ : جَزَغَ فِي تَابِي كَرْدَ ، بِقَرْدَمِي كَرْدَ .

— مَرَضَ بِيَاوَرْدَ ، دَرْدِيْ قَرَامَدَ .

— سَرُ الشَّيْءِ وَجْهَهُ سَوَازَدَ ، كَمْدَمِ كُوْنِ كَرْدَ .

إِنْتَاعَ قَلْبِهِ : اَخْتَرَقَ اَزْ سَوَزْ عَشَقَ كَمَا خَتَهٗ شُدَّ .

لَوْنَعَهٗ : حَرَقَهٗ سَوَزْ دِرْكَازَ ، شَكْبَهٗ دَرْدَ .

— لَعْوَةُ الْحَمْرِ هَالَهٗ يَاسَرُخِي دَعْدِيْطَانِ .

— الْحَبَّ شِدَائِيْ عَشَقَ ، بِيَاوَرْدَ عَشَقَ .

• مَلَاوِعَ : مَلَاوِسَ حِيلَهٗ كَرْدَ ، مَوْزِي .

مُلْتَاعَ : مَلُوْعَ سَوَازَدَهٗ ، جَكَرْ سَوَقْتَهٗ .

• لَوَطَرُ شَمَائِلِ الْاَنْسَابِ (فِي الرِّيَاضَةِ)

• لَوْفَ : نَبَاتٌ وَغَرَهُ اسْفَنَجِ عُلْفِي .

لَا فَ : اَكَلَ اَوْ مَضَعَ خَوَزِدَ ، جَوِيْدَ .

• هٗ — عَلِيْ : اِخْتَلَفَ بِهٖ پِيُوْتِ ، شَرِيْكِ شُدَّ .

• لَوَقَ الطَّعَامَ : اَمْلَعَهٗ بِالْوَبَقِ بِخَوَالِدَكَرْدَ ، بَاكَرْ بَحْتِ .

— الْعُذْبَةُ بِالْوَبَقِ كَرَهٗ بَنَانِ مَالِيْدَ .

لَاقَ : لَبِثَ زَمَ كَرْدَ .

لَوَقَا : اِسْمُ رَجُلٍ اِسْمُ خَاصِ .

• مَلَوَقَ الصَّبَدِي (ظَلَمَ اَمِيْعَتِي دَارُوْ)

(دَوْرَدَارِ وَخَانَهٗ هَا) .

لُونَجِي: مُتَنَادُ الْإِحْرَامِ تَهَكُّار، بجرم حرنه ن.
 • لُون: جله ذالْوَانِ برنگهای گوناگون دآورد.

— : صَبَغَ رنگ کرد، رنگ زد.
 تَلَوْن: صَاو ذالْوَانِ رنگ شد، رنگین شد.
 — : تَبَدَّلَ لَوْنُهُ رنگش تغییر یافت، رنگ برنگ شد.
 — : اخْتَلَفَ أَلْوَانُهُ رنگهای گوناگون داشت.
 — : لِي أَقْوَالُهُ أَوْ كَلَامُهُ چندپهلوهرف زد، زبان بازی کرد.

لَوْنِ غام، رنگ.
 — : نَوْعٌ. صنف گونه، نوع.
 — : طَعَامٌ. صنف منه يك جور خوراك.
 — : بَشِيرَةُ الْإِنْسَانِ رنگ رو، رنگ چهره.
 — : صَبَاغٌ رنگ، داروی رنگی.
 — : قَانِعٌ رنگ روشن.
 — : زَاوٍ زرق و برق دار، جِلَت.
 — : قَانِمٌ ۵ — خَالِقٌ رنگ تیره، گرفته.
 — : قَانِمٌ (مُتَمِّمٌ) رنگ سیاه، زنده.
 بلا — لا — له بیرنگ.
 مِصْفُ الْوَلَوْنِ حالت ویژه ای از رنگ.
 ۵ اشکال ألوان گوناگون.
 لَوْنِي: خَفَضَ بِالْأَلْوَانِ وابسته برنگها.
 التَّيُّبُ — نداشتن قوه تشخیص رنگ.
 لَوْنِي: لَوْنٌ خَفِيفٌ رنگ کم، تیره رنگ.

تَلَوْنِ رنگریزی.
 مَلَوْنٌ مَلَوْنٌ رنگین.

— : بِالْأَلْوَانِ رنگارنگ.
 ماء — : فِيهِ لَوْنٌ آب رنگین.
 مَلَوْنٌ ۲: مُتَقَلِّبٌ لِي قَرَار، بوقلون صفت.

— : يَتَغَيَّرُ لَوْنُهُ بِاخْتِلَافِ حَالَةِ النُّوْرِ {تغییرپذیری رنگی در
 حریر — : ابریشمی که رنگش ثابت نیست.} زبانه قی قورآ قباب.

۵ لَوْنَجِيَّةٌ: مُدَوَّرَةُ الْمَرْزَلِ کدبانو، خانه دار.
 ۵ لَوْنَه: خُرَای اسطوخودوس.
 ماء الـ آب اسطوخودوس.

(لَو) لَوِي فَلَانَا ذِيَنَه: مَطْلَه {پس انداخت، درست بدست کرد}

۵ تَلَوْنُ الْفَمِ: مَلَقُوْهُ دَای دمان کج و کوله.
 • لَوَك: مَضَغٌ عَلِی جَوید.

لَاك: مَضَغٌ جَوید.
 ۵ لَوَكَانَه ۵ لَوَكِشَه: فُتِقٌ. نُزْلُ {همانخانه، لافاطله}.
 — : أَكَلٌ مُطْعَمٌ رَسْتَوَان.
 • لَوَلَا اگر چنین نبود.

لَوَلَب: ۵ بُرَغْمِ پیچ.

— : ذُوْ نَبْرَكِ نَز، زنبورک.
 — : مَطَاطٌ فَرَكْشَ دَار.

لَوَلَجِي: فَنْدُول، فز ساعت.

ذُوْ نَبْرَكِ — ۵ سَمْتَه فزمار پیچ.

چهار — • مِیغ پیچ.

لَوَلَبِيَّة: لِي، التَّوَاهِ پیچ خورده.

جِدَه ۵ فَاك. (فِي الطَّيْبَةِ) کشت تند.

• لَوَلَبَه (فِي لَالَا) دانه مرادید.

• لَوَم: لَامٌ گنبدآ سرزنش کرد، سرکوفت زد.

لَامَ. أَلَامَ مَقْعَرْدَانَت، نکوهش کرد.

إِلْتَامَ ۵ إِنْتِلَامَ سرزنش شد، سرکوفت شنید.

تَلَاوَمُوا یکدیگر را سرزنش کردند.

إِسْتَلَامَ: اسْتَعَقَ الْوَمِ درخورد سرزنش بود.

لَوَمَ. لَأَثَمَهُ. مَلَامَ. مَلَامَهُ سرزنش، نکوهش، توبیخ.

لَزَمَ (فِي لَام) پستی، فرومایگی.

لَوَمَهُ. لَوَامَ. لَانِمَ سرزنش کننده.

تَلَوْنِمَ: جِدَه الْوَمِ سرزنش رسمی.

مَلَوَمَ. مَلِيسَمَ: بِسْتَحَقَّ الْوَمِ: سزاوار سرزنش.

— : غَطِيْلٌ مَقْعَرٌ.

لَايِي: بِشَكْلِ قَوْسٍ شَكْلُ كَان.

الْمَقْلَمُ الـ اسطوانه لامی.

هَلُوْمَان: سِجْنُ الْأَشْغَالِ الشَّاقَّةِ زندان اعمال شاقه.

- التَّجَالُ: اشتعال حلقه زد، چنبره زد.
- سِرَّ الحَبِیَّةِ او الدَّوْدَةِ: تَسَرَّعَتْ تولید.

التَّوَى عَلَيْهِ الْأَمْرُ پیچیده شد، برایش بفرج گزید.

کَلَى لَوَى پیچیدگی، تاب.

— الثَّیْبَةُ: نِزَجٌ، تَوَيْشٌ لی تلبان پیچ دارد.

لَیَّةٌ: قَوْنَةٌ بجی، خیدگی.

— لَیَّةُ الْحُرُوفِ: أَلِیَّةٌ دیند کوفسند.

— التَّیَوَاءُ: اُفْجَاجٌ خیدگی، انحناء.

— الظَّیْرُ: لَوَى خیدگی پشت، تود.

— السَّقَى: قَصْرٌ اسم مرشد بخور کردن، کوتاهی کردن.

— تَسَرَّدَ خُودِی، فاد، تنه.

مَلَوَى: مَلَوَى کج، خید، پیچ خورده.

مَلَوَى الْوُدَّ وَالْكَتَانَ پیچ کوه عود و کتان.

— مَلَوْنَةُ: وَحُونَةُ اُزْطَاطٌ —

برج کتاب.

مَلَوْنَةُ الطَّبَقَةِ: زَخْمَةٌ جوب لبل.

— : وِشْ جرخ چاه.

مَلَسُوا: مَوَّجٌ دِج دِیج، تاب و تاج.

هَلَى هَلَسَ (نی لوی) هَلَسَا (نی لی) هَلِاح (نی لوح)

هَلِافَةٌ (نی لبق) شایستگی.

هَلِیْبَةٌ: رَطَلٌ واحد وزن.

هَلِیْبٌ: یَا لَیْبَتِ کاش، ای کاش.

— الشَّابَّ یَعُوذُ کاش جانی بر میگشت.

— الامر کان تَزَدَّ کاش ابطود میبود.

— نِی کُنْتُ أَفْیَرُ کاش می توانستم.

— نِی مَتَّ لَا حَیْلَ کاش بخاطر قورمه بودم.

— کَ تَفْیَرُ اِن تَذَبَّ کاش میتوانستی بروی.

— کَانَ هُنَا کاش اینجا بود.

هَلِیْبٌ: اَسَدٌ (اقتلراند) شیر.

لَوَى: اُفْجَاجٌ (واجع لوی) کج شد، خم شد.

— سِرَّ السَّعَةِ: کان بها اَلَمْ تَسْکَرُ دزد شد.

— سِرَّ الحَبِیَّةِ: اُفْجَاجٌ دزد خود پیچید.

— اَلْوَى یَمِیْ: اُفْجَاجٌ باد ستا شاره کرد.

— بِرَ: ذَهَبٌ برد، با او دهمپار شد.

— اللَوَاءُ: رَفَعَهُ پَرِج را برافراشت، بلند کرد.

تَلَوَى: التَّوَى: اُفْجَاجٌ پیچ خورد، خم شد.

التَّوَى عَلَيْهِ الْأَمْرُ: اِخْتَصَمَ برایش پیچیده شد، بفرج شد.

لِوَاءٌ: قَلَمٌ پَرِج، بیرق، درفش.

— : فِیْنَمَ مِنَ المِیْشِ تِیْبٌ (دَلَّارَتِش).

— : رُبَّةٌ مَسْکَرَةٌ لَوَى بِرِیْةِ الِی سَرِشْکَر.

— : مَحَلَسِی سَرِیْب.

أَمِيرُ اللَوَاءِ سَرِشْکَر.

لَوَاءٌ: أَبُو لَوَى: طَاوِرٌ

دارکوب (برنده).

لَوَى: وَجَعَ لِي اللَّعْدُ دزد شکم.

— : اُفْجَاجٌ الظَّیْرُ خیدگی پشت.

لَاوِی: مِنْ سَبْطِ لَاوِی زادگان لاوی.

— : مَخْنَسٌ بِاللَّوِیْنِ وابسته با نفا.

یَغْبِرُ اللَّوِیَّتِیْنِ سَفَرِ لَاوِیَانِ.

— عَبْدُ اللَّوِی خِزِرَه.

لَوَى المَجْلَلُ: قَلَهٌ (واجع لوی) کتاب را پیچید.

— : مَوَّجٌ بَرَمٌ پیچاند، تاب داد.

— : مَهْلَفٌ پیچ خورد، کج شد.

— : اَمْرُهُ عَنِ: اُخْفَاهُ از من پنهان داشت.

— : یَدُهُ: وَتَأَمَّا دَسْطَ دَارِکَ رِیْکَرَد.

لَوَى: عَوَسَ: مَقَّدَ بفرج کرد، پیچید کرد.

— : ذَلَهَ: رَفَعَهُ دَمَش را جابانید، تکان داد.

— : اَلْبَوَى: مَوَّجٌ پیچ داد، کج کرد.

تَلَوَى: التَّوَى (۱) پیچ خورد، تاب خورد.

— : تَغَوَّرَ: اِنْدَدَ بَجُودِ پیچید.

• لیرا: ۵ جَنَبَه لیره، لیره معری.

— افرَنیَّة او فرَنایؤ مَکَه زردی فراشه.

• لیس: کَلَّ شُجَاعاً شجاع بود، دلیر بود، مردانک بود.

• لیسَ الحانط: جَعَمَه دیوار اسفند کاری کرد.

• لیس نه نیت.

— لی مَکَان ما در میج کجا.

— الا قَط قَط فقط، تنها.

• الیس: شُجَاع دلیر، شجاع، نرس.

• لیف: قَطَل بِالْفِیء لیف زد.

• لیفُ النخل لیف پوست درخت خرما.

• لیفَة خَیْط لَیْن لیف، تار.

• ۵: لیفَة من لیف النخل یکقطه از لیف خرما.

• ۵: الاشیعَام لَوْفَة لیف حام.

• لَیْنی لَیْنائی ریشه دار.

• تَلْکِیف (لی الطب): خَفَع ناخوشی جگر.

• لَیْنی: لَیْن نرم کرد.

• لَاق بَر: نَاسِب {مناسب بود، شایسته بود، درخیزا بود.

• هَذَا أَمْرٌ لَا یَلِیْقُ بِکَ {این کار در خور تو نیست، شایسته تو نیست.

• لیفَة الدَوَاة لیفَة دَوَات.

• ۵: مَعْجُون (لَسَدُ التَّلَوْبِ تَرْکِیبُ الْوَحاحِ الرَّجَاجِ) بَنَوْنَه.

• لَیْقی لَیَاقَة: مَنَاسِبَة مناسب، شایستگی.

• لَیَاقَة: حَسَنُ الْقَوَى خوش ذوق، خوش سلیقه گی.

• لَا یَلِیْقُ شایسته، مناسب، سزاوار.

• هَمِر — نا شایسته، نا مناسب.

• یَنَکُن: حَیْقَة اَبَر مَکَاه دَریائی، کَل سَنَک.

• لَیْل: حِید نَهَلو شب.

• مَبُّ او تَوَار او وُود الیْل مَل شَبو.

• لَیْلَة: وَاحِدَة الْیَالِی یک شب.

• — مَآ او سَهَرَة شب نشینی.

• الیه اشب.

• لَیْل: حِید نَهَلو شانه.

• لَیْلَک: بَیْت وَزَمَرَه یاس درختی.

• لَیْلِم: مَیْل النَفس مِزاد.

• لَیْلَمُفَوِی الزَّجَاج: بَلَقِیْبَه بلندی.

• لَیْمُوْر: فِرْد مَمَشَقَر بوزینه بریزند.

• لَیْمُون (أُتَالِیَا): حَامِض مِیْمُوْرش.

— بَشَوِیْم حَامِض مِیْمُوْرش.

• حَلَمو لَیْمُوْرشیرین.

• حَشِیْدی توسخ.

• حَیْر الـ آب لَیْمو.

• شَرَاب الـ لَیْمُونَة لَیْمُوناد.

• حَامِض — ۵ حَمِض الـ جَوهر لَیْمو.

• لَیْن. اَلَا نَ نرم کرد، لطیف کرد.

• — البَیْن لَیْن دَار، سبک کرد.

• لَآن: حِید صَلَب نرم شد.

• — حِید خَشَن مَلاِیْم شد، لطیف شد.

• — رَضَع شَیْم شد، تن در داد.

• — سَت اخلاقه سخت گیری نکرد، نرم شد.

• لَآبَن: لَاطَف باهربانی رفتار کرد.

• لَا یَلِیْن (حَقِیْقاً وَبِجَازِیَةً) نرم نشدن، تمیز ناپذیر.

• لَیْن لَیْن: حِید قَاس نرم، ملاِیْم.

• — مَرِن اَمَحَاذِیر.

• — مَقْلُوع در اختیار، رام شدن، ست.

• — الرِّیْکَة رام، سهل انگار.

• لَیْن لَیْوَنَة نرمی، ملاِیْم، لطافت.

• — اِسهَال البَیْن شکر روش.

• — قَاسِل رَفَق، مَدَارَا.

• مَلَبَن نرم کن.

• — البَیْآن دَروِی کار کن.

(لی) لَیْآء لَیْآء: اَرْض بَیْمَة من المَلَم دَوَار آباءانی.

• لَیْآء: سَمَک بَک نَوَع ماهی کوسه.

(م)

• مبر (في أبر) • مابض (في ابض) • مابون (في ابن)
 • ماتم (اتم) • مائرة (في اثر) • مادية (في ادب)
 • مائدة • ماذنة (في اذت) • مأرب (في أرب)
 • مازق (في ازن) • ماساة (في أسو)
 • مشق السبي: نزع وجهه من حقن كربة كرد
 • ماقو او وقو البين: ميسق موشه داخل چشم
 • ماقه: نسيج موصق، كربة باصدا
 • ماما الحروف: نقي كوستند مع كرد
 • مأمون (في امن)
 • مان: مؤن. إثمار خواربارسانيد، تهي كرد
 • مائة: السرة و ماخوها من البطن نان، اطراف نان
 • مؤنة: مؤونة: فوت خواربار، خوراك
 • ميسة: مائة يكصد
 • خنس: وحل پانصد نغمه
 • في الـ: % درصد
 • مشوي صد ساله، جشن صد ساله
 • ما: ملذا (راجع ذا) چه ؟ چه چيز ؟
 — فصل چه ساز كرده ؟
 — دمت چيا تا وقتي كه زنده هستم
 — آجله چقدر زيبا و دلرباست !
 — قرأت: لم اقرأ نغوندم
 • جاء لامي: براي كاري آمده
 • مالم: مكر اينكه، چرا نكه
 • آمارايت اي آيا پرم زانديدي
 • ماء (في موا) • ماء (في موه) • مائنة (في ميد)
 • مانع (في ميع) • مات (في موت) • ماتم (في اتم)
 • ماج (في موج) • ماجرياته (في جري) • ماحك (في محك)
 • ماخورد (في محم) • ماد (في ميد) • ماده (في مدد)
 • ماذا (في ذا) چه ، چه چيز ؟
 • ماز: بديست، ولي، پير، امام زاده
 • مارس (في مرس) • ملوستان (في مرس)

• مازش: لحن التبر قدم برداري، حركت سررازي
 • مازكة: علامه، ميسة نشان
 — تجارئة علامت تجارتي، نشان بازرگاني
 — العالبا القمار: ميسقة، فيش، مهر
 • مازوني (في مرن)
 • مازوت: زيت قشيم او ويسخ روغن غليظ مازوت
 • ملازور (في مزر) • ماس (في موس) • ماس (في ميس)
 • ماسورة (في مسر) • ماسون (في مسن) • ماش (موش)
 • ماشك: ماشه، ملطه النار ماشه، انبر
 • ماشولة: كفش تيكوب
 • ماصول (في مصل) • مامون (في من) • ماكنه (في مكن)
 • مالم (في اول) • مال (في مول) • مال (في ميل)
 • مالم (في ملج) • ماله
 • مالخوليا، مالخوريا: سوله سودا، رسواس، ماخوليا
 • مصاب بالمالخوريا: ماخوليا، سوداي
 • مال (في مين ومون) • مان • مائنة (في مان)
 • مائيزا: متينسيا، اكسيد المتينسيوم

كروونات المتينيا

مانيزوم: متينسيوم

مانيزي: متيزي تاثير فرنگي

• مائه (في موه) • جوهه، ماعيت، ماعانه

• مابو: ايلو، الشهر الميلادي الخامس مه (ماه پنجم ميلاد)
 • مباح (في بوح) • مباراة (في ري) • مباشر (في بشر)
 • مبالو (في بلي وبول) • مبسر (في بسر) • مبرد (في برد)
 • مبلغ (في بلغ) • مبهم (في بهم) • مت (في مت) • متاع
 (في متع) • متولي (في ولي) • متباين (في بين)
 • مت (مت) • مت: كشيد، كشاد، دواز كرد

— الهه رقيقه بستي داشت، منسوب بود

• متحف (في تحف) • موزه، عجايب خانه

• ميشتر: يعقاس طولي معروف واحد طول

• ميشري: منسوب الى القم مرقى، اندازاي

• ميقاس (في قس) • استحكامات، برج و بارو

• ميقروم: يسرّع، الرقاس الموسيقي
 ميزانه شمار

• متسايل (في سهل) • متساوي (في سوي)

• متسع (في وسع) • متسق (في وسق)

• متشائم (في شام) • متفريع (في شرع)

• مَنْعُ (في وضع) • مَنْعٌ (في ضلع) • مَنْعٌ (طوع) • مَنْعٌ بالقي: ذهب به حمل كرد، با خود برد •

مَنْعَ . اَمْنَعُ : جَلَّ يَنْتَعِ { بهر مند ساخت ،
: اَمَّا { دراز کرد . } بهر رسانید .

۱. الله : انا لله . خدا را یاد کن .
۲. الله یکتا : خدا را یاد کن .

نَمُوعَ . اسْتَمْعَ بِرِ بر خوردارشد . بهره مند شد .

مُنْعَةٌ. تَمَعُّ. اسْتِمْتَاعٌ خوشی، لذت، برخورداری

زواج الـ زناشوی موقت ، صیغه ، عقد انقطاع .
مَتَاء، المِهْ (اُمْتَعَة) کالا ، چیزهای فانی ، مال دنیا .

— وامِنَةُ البَيْتِ اسباب واثاته خانه .

— وامتنع المافر توشه مافر، باروبنه .
سَقَطَ اللّٰعَامِ . اَشْغَالِ ، بَنَجَلِ ، يَسْ مَانْدِه .

• منتخب (في صلب) • مقارن (في فون)
• منقذ (از فند) • منكأ (از كَأ) • منكأ (از كَأ)

• مَنَّ: کَلَامَتِنَا استوار بود، قوی بود، محکم بود .

مَنْ لَهُ (يُؤَلِّبُ) الْبَارَاةَ : Δ باع { عقبانداخت ، مانع شد .

— : مَبْرَہُ مَتَبَا مُحْكَم کرد ، استوار کرد .

مَنْ: ظَهَرَ پست .

— الطريق وسط جاده .
— الكتابِ متن .

— مکتب: ثابت، قوی، ثابت، پایدار .

تَمَتُّنِ فِي الْأَلْبَابِ وَالْمَسَابِقَاتِ : هَبْجُم { تَقَادُ

مَتَانَةٌ استحکام، دوام، زود، نیرو.

• مُتَابٍ (في نهى) • مُتَابٍ (في نوب) • مُنَّهَم (في وم)
• مُتَوَّار (في هور) • مُتَوَّار (في وقر) • مُتَوَّار (في وزي)

• متوالیہ • متوالی (فی ولی) • متوالیہ (فی ولی)

مَنِّي } کی؟

— : لما. جئنا وقتي كه، آنوقت كه .

• مَنْسِي : مَعْطِيَةٌ . إِنْ سَمِىَ رَجُلٌ

• مِثْيَاح (لي نبع) • مِثْقَظ (لي يقط) • مِثَابَة (لي نوب)

• مَبَابٌ : دِهَانٌ لَسَرٌ أَوْ أَوْجَةٌ { رَوْعٌ مَا يَلِدُهَا بَرْتٌ }
(مَوْبَا صَوْرَتٌ)

• مَثَانَةٌ (فِي مَنَنِ) • مُشْرِ (فِي نَرَوِ) • مُتَقَالٌ (فِي تَقَلُّ)

• مَثَلٌ مِثْلٌ: «شابه»؛ شابه شبیه بود، مانند بود.

— وَمَثَلٌ وَمَثَلٌ ^(۱) بَيْنَ يَدَيْهِ { حضور یافت،
پدید آمد }

— مَثَلٌ^(۱)، مَائِلٌ^(۲) بِرَ: شَبَّهَ بِهِ {مَثَلٌ مَائِلٌ}

—۰۰— به : نکل دوس عبرت قرارداد

— . — مجسم یکی از اندامهای بدن را ناقص

—۔۔۔ الثیال: صَفَا مجتہد ساحت۔

— الفیء (و — له الفیء) ینذات ، تصور کرد فرض کرد

— بالعقود : ضربُهُ مثلاً ضرب المثل قرارداد

مثلاً : سورہ ۱۰۰
 {برائیں توصیف کرو :
 نمائش داد .

—: أَعْطَى مَثَلًا سَرْمَقُ دَاد .

— : ضَرْبٌ مَثَلًا بِأَوْرِدِ مَثَالَ فِهَامِدِ

تَمَامًا الشَّيْثَانُ : تَشَابَهًا شَبِيهًا بُوْدُنْد، مَا

— الطَّيْلُ مِنْ مَرَضِهِ بِهِدَى يَافَتْ، رَوَّبُخَوْبِ رَفَتْ .

إِمْتِلَ : خَضَعَ تَلِيمُ شَدَّ ، تَوَدَّدَ .

— : قَبِيلَ . سَلَمَ راضی شد .

— الطريقة: اتباعها پیروی کرد.

... گمشل : شینہ مانند .

بالمِثْلِ: گندک نیز، همچنین .
مِثْلًا: گما همچنان، هم، همانطور کہ .

وَأَمْثَلُهُ وَغَيْرُهُ وَمَا نَدَّان .
مُقَابَلَةُ الْمَشَاكِلِ : ذَخْرٌ .

سب سے پہلے پتہ پتہ: پاکستان

مَثَلٌ: بِسْرَةِ سَرْمَق، دَس عِبرَت .

— قَوْلٌ مَثَلٌ بِسْمُوتٍ: ضَرْبُ الْمَثَلِ .

— قَوْلٌ مَأْثُورٌ بِئِدْ، كُفْتَهُ هَايَ بَرْوَكَا .

— تَنْشِیْهِ: فَصْلَةٌ تَحَاوِیَةُ دَاسْتَانِ بِطَرِیقِ تَمَثِیلِ .

— اَعْلَى: یُنَالُ الْكَمَالَ: نَمُونَهُ كَامِلٌ وَبَرْجِسْتَهُ .

عَلَى رَأْيِ الْاَلِ: مِثْلُ اسْتِشْهَادِ .

مَثَلًا: بِرَأْيِ نَمُونَهُ .

یَغْنُرُ الْأَمْثَالَ: كَاطِبُ امثالٍ وَحَكَمِ .

الطَّرِیْقَةُ الْمَثَلِیَّةُ: بَهِتَرِینِ وَكَامَلَتَرِینِ وَسیلَهُ كَهْ بِصَوْرَایِ .

مِثَالٌ: بِسْرَةِ: دَرَسِ عِبرَت، عِبرَتِ آمِیزِ .

— بَيَانِيَّةٌ: نَشَانِ دِهَنْدَهُ بِامثالِ .

— شِبْهِ شَبَاهَتِ، هَمَانْدِی .

— مَقْدَارِ اَنْدازه .

— نَمُودَجِ نَمُونَهُ .

مِثَالِی: نَمُودَجِی نَمُونَهُ ای .

— تَحْمِیلِ خِیَالِی .

— حِضْرَتِی: لِلعَبَةِ مایَه عِبرَتِ .

الذَّهَبُ الْاَلِ (التَّصَوُّوْرُ): اِنْكَارِ وُجُودِ خَارِجِ اَشْیَاءِ .

مَثَالٌ: سَائِغُ التَّامِیْلِ بِیَكْرَتِش، مَجْتَمِعُهُ سَاغِ .

مَثَالَةٌ: فَضْلٌ بَرَّتِی، اَمْتِیازِ .

مَازِلَةٌ: دِهَنْجَهٗ چَلْچَلِغِ جَارِحِ .

مُثَبِّلٌ: تَحْوِیْهِ نَظِیرِ، مَمانْدِ، بَرابِرِ .

— التَّخْفِیضِ: لِیَسِمِ هَزَادِ اِنْسَانِ .

— تَقْطِیرِ: مَتَا، لَنْكَهٗ .

— فَاوِیْلِ نَامِی، بَرْجِسْتَهُ .

لَیْسَ لَهُ: — بِی مَتَا، بِی مَمانْدِ، یَكْثَا .

مُتَشَبِّهٌ: اَشْبَهَةُ خِیَالِ اَنْدِیشِی .

أَمْثَلٌ: اَفْضَلُ بَرَّتِینِ، بَرْجِسْتَهُ تَرِینِ .

وَجَلٌ — وَاِمرَأَةٌ مُثَلَّى: مَرْدٌ یَاوِزِ نَمُونَهُ كَامِلِ .

أَمْثُولَةٌ: مَثَلٌ بِئِدْ، عِبرَتِ .

— مَ: دُورِ دَرَسِ .

إِمْتِشَالٌ: طَاعَةُ اطَاعَتِ بِذِیْرِش .

فَمٌ: — سَرِیحِی، عَدَمِ مَوَافَقَتِ .

نِشْأَلٌ: صُورَةُ عَكْسِ، شَائِلِ .

— صُورَةُ بَحْثَةٍ: مَجْتَمِعُهُ .

— الْحُرْمَةُ (فِی بِنَاءِ یُونُورِ): مَجْتَمِعُهُ اَزَادِی .

— بُعِیدٌ: صَمٌّ بُتْ .

— مَشْهُوْتٌ: مَجْتَمِعُهُ تَرَاشِیدِ .

— رَاحِبٌ: مَجْتَمِعُهُ سَوَارِ .

— لِعَرَضِ اَرْبَاعِ الْمَلَأَسِ عَلَیهِ: دُفْعَةُ .

— مَجْتَمِعُهُ اَزَادِی: دَدِیَا خَانَهُ هَالِیَا سَدْرِی .

— مَجْتَمِعُهُ اَزَادِی: اَكْثَرُ دُرُودِی .

— تَمَثِیلٌ: دَرَكَمَثَلِ .

— تَنْشِیْجِی (اَوْ نَبَایِ): نَافِیْشِ .

— الْمَسَارِیحُ: بَازِی دَر تَماشا خَانَهُ هَا .

— رِوَايَةُ خَلِیْكَ (مَثَلًا): نَافِیْشِ دَاسْتَانِ هَامِلَتِ .

دَارُ الْاَلِ: نَافِیْشِ خَانَهُ، اِپَرَا .

تَحْمِیلِ: تَحْوِیْ قَابِلِ نَافِیْشِ، دِخُورِ نَافِیْشِ .

تَمَثِیلُ الطَّعَامِ: تَحْلِیلُ خُورَاكِ .

تَمَاطِلٌ: تَتَابُعُ مَشَاهِدِ، مَمَمانْدِی .

— مِنْ الرُّضِ: بِهَبُودِی، نَفَاقَتِ .

مُمَثِّلٌ: نَافِیْ نَافِیْدِ، وَكَلِ .

— الرِّوَايَاتِ: مَزیْیَیْشِ، بَازِیْكَرِ .

— سَبَاقِی: مَزیْیَیْشِ فِیْلِ هَايِ سِیْمَا .

مُتَشَبِّهٌ: مَزیْیَیْشِ زَنِ .

مُمَاطِلٌ: مَتَابِعُ شَبِیْهِیْ، مَمانْدِ .

— مُقَابِلِ: مَعَادِلِ، دَرِ بَرابِرِ .

مُمَاطِلَةٌ: مَتَابِعَةُ هَمَانْدِی، مَقَايِیْهِ .

— مَقَابَلَةُ: شَبَاهَتِ خُویْشَادِندِی .

مُتَمَثِّلٌ: طَالِیجِ، طَمِیجِ، زَمَانِ بُرَادِ .

— مَتَابِعُ: اَلِیَابُ لِلتَّائِذِ اَلِیَابِ شَانَهُ .

مَتَانَةٌ: رِکْبَسُ الْبُولِ وَفِیْرُهُ كِیْسُهُ اَدَارِ .

مَتَشَوِّی (فِی تَوِی): مَتَج (فِی حِجْجِ)، مَجَازُ (فِی جَوَزِ) .

— مَجَالِ (فِی جَوَلِ): مَجَانَا (فِی مَجْنِ) .

— مَجْجِجُ الْخَرِّ: طَالِبُ مِیوهِ رَسِیدِ .

• مَجَلَّة (ن جمل) مجله .

• مَجْمَعٌ فِي الْكِتَابَةِ : مَشْغُوبٌ { بد نوشت ، سرم بندی نوشت } .

— فِي كَلَامِهِ : مَسْمُوعٌ تَوَدَّاعِي حَرْنَزْد ، نَاشِرِدِه حَرْنَزْد .

• مَجْمُوعٌ : هِمَمٌ مَشْرُوه نَاخَوَا ، دَرَمِ بَرَم .

• مَجَنِّ ، تَمَجِّنْ : مَرَحٌ وَقَلٌّ حَيَاةٍ { از روی گستاخی } { شوخی کرد } .

— : مَزَّاحٌ خُوشْمَرُگِی کرد ، بَذَلَه کُوفِی کرد .

— : قَلْطٌ خَشَوْتُ کرد ، دَرِشْتِی کرد .

• مَجُونٌ : مَزَّاحٌ خُوشْمَرُگِی ، بَذَلَه کُوفِی .

— : مَزَّاحٌ سَیِّحٌ لُودِگِی ، سَمَرُگِی .

• مَجَّانٌ . مَا جِنَ : قَلِيلُ الْمَاءِ { بی شرم ، بی حیا ، گستاخ ، پرورد } .

— . : مَالِحٌ لَطِيفَه کُوفِی ، بَذَلَه کُوفِی .

• مَجَّانِيٌّ : بَلَا مُقَابِلِ مَفْتٍ ، بی عوض ، دایگان .

• مَجَّانًا : بَرَا یَکَانَ ، مَفْتٍ .

• مَجْنُونٌ (نِ جِن) • مَجْجَرٌ (نِ جِجَر) • مَجْجُوبٌ (نِ جُوب) •

• مَجْجُوسٌ (نِ جِجْس) • مَجْجُولٌ (نِ جِجْن) • مَجَّ • (نِ عَج) •

• عَجَا (نِ جُجُو) • عَجَابٌ (نِ جُجُو) • عَجَارٌ (نِ حُور) •

• عَجَالٌ (نِ حُول) • عَجَامٌ (نِ حُمِ) • عَجَاجٌ (نِ حُوج) •

• عَجَالٌ (نِ حُول) • عَجَشَدٌ (نِ حُدَد) • مَعْجَنَدٌ (نِ حُنَد) •

• عَجْنَمٌ (نِ حُنَم) • مَجْجَرٌ (نِ جِجَر) • مَعْجَةٌ (نِ حِجِج) •

• (مَجَّ) مَعَّ : بَالُو پُوسِیده ، کَمَنَه ، نَخِ نَا .

• مَعْجٌ : خَالِيسُ كُلِّ شَيْءٍ سَمَكِلٌ ، زَبِیدَه ، بُب .

— : الْيَشِيرُ زَرْدَه تَهْمِ مَرِغ .

• مَحْرَابٌ (نِ حَرْب) • مَحْرَمَةٌ (نِ حَرَم) • مَحْسِنٌ (نِ حَسَن) •

• مَحْسَنَةٌ (نِ حَسَن) تَشَو .

• مَحْصَنٌ ، مَحْصَنٌ : نَفْسِی رُوشَن کرد ، صَانَد کرد ، پَالَا کرد .

— : اِسْتَنْتَلَى وَاسْتَبْرَأَ آز مود ، امْتَحَن کرد .

• اَمْتَحَنٌ ، تَمَحَّصٌ : فَهَرُ بِمَدِّ خَفَاؤِ { آتَنَآبِ شَد ، دَوَابَرَه نَمُودِشَد } .

• تَمَحَّصٌ ؟ . اَمْتَحَّصٌ : تَقَلُّ { رُوشَن شَد ، پَالَا شَد ، پَدِیدَار شَد } .

• مَحْصَنٌ ، تَمَحَّصٌ : تَمَفِیه ، تَقَطِیرِ دَقَمِ بَارَه .

• مَحْصَنٌ ، مَدَقَّقٌ فِي أُمُورِ الدِّينِ . حَسَنٌ { مَحْتِ کَرِیدَر ، مَمُورِ دِیْنِ } .

• اخلاق .

• مَجَّ الْعِيَّةَ وَمَا مِنْ لَعْنَةٍ اَزْ دَعَائِشِ بَدِیْرَتِ اِنْدَاخَتْ .

— : الْعِيَّةُ : رُومِی چَر اِنْدَاخَتْ ، پَرِت کرد .

• مُجَاجٌ ، مُجَاجَةٌ : رِیْضِی آدِ دَعَا ، خِیو .

— : اَلنَّحْلُ : قَشِد . قَسَلٌ شَهْد ، عِسل .

— : اَلزَّن (السَّحَابُ) : اَلْمَطَرُ بَارَان .

— : اَلنَّسَبُ : اَلْحَمْرُ شَرَاب ، بَارَه .

• مُجَاجَةٌ : مُصَاوَرَةٌ عَصَا ، شِیرَه .

• مَمَجُوجٌ : وَازِدَه ، دُورِ اِنْدَاخَتْ .

• مَجْدٌ : كَلَّا ذَا مَجْدٍ سَرَفَزَادِی بُوَد ، بَزَلَه بُوَد .

• مَجْدٌ ، اَمْتَجِدْ : عَظَمٌ تَجِید کرد .

— . : اَنْتَی عَلِی بَزَلَه خَوَانَد ، سَتُود .

• تَمَجَّدٌ : سَرِیْلَنَدِی یَا فِت ، سَتُودَه شَد .

• مَجْدٌ : عِزٌّ عَزَّتْ ، سَرَفَزَادِی ، اِحْتِزَام .

• مَجْجِدٌ : آدَا مَنَش ، شَرِیف ، عَالِی .

• تَجِیدِی : عَمَّانِی بُولِ قَدِیمِ عَمَّانِی .

• رِیَالٌ — . : دِیَال .

• جِنَه — : لَبِیرَه طَلَا ی عَمَّانِی .

• مَاجِدٌ : ذُو اَلْمَجْدِ حَسْبِی ، اَصِیل ، بَزَلِگُوار .

• اَمْتَجِدْ : بَیَارِ بَزَلِگُوار ، پَالَا سَرِشْت .

• تَمَجِّیدٌ : تَکَرِّمٌ ، تَعْرِیْفٌ .

• مَجْدَارٌ (نِ جِنَر) • مَجْدَالٌ (نِ جِلَل) • مَجْمُودٌ (نِ جِدَد) •

• مَجْدَالٌ (نِ جِلَل) •

• مَجَرٌّ : عَطَشٌ نَشَه شَد .

• مَجَرٌّ : بِلَادُ اَلْمَجَرِّ کُشُودِ مَجَارِسْتَان ، مَنگَرِی .

• مَجَرِیٌّ : اَز مَرْدَمِ مَنگَرِی .

• مَجْرَمٌ (نِ جَرَم) • مَجْرَمَةٌ (نِ جَرَد) • مَجْرُودٌ (نِ جَرَد) •

• (جِس) مَجْجُوسٌ : مَجْجُوس .

• مَجْجُوسٌ : وَاحِدُ اَلْمَجْجُوسِ زَرِشْتِی .

— : اَللَّسَةُ اِلَى اَلْمَجْجُوسِ : مَجْجُوسِ .

• مَجْجُوسَةٌ : نِیْخَةُ اَلْمَجْجُوسِ آتَنِ مَجْجُوسِ .

• مَجَلَّةٌ : نَفْطَةٌ مَقْمُوفَةٌ تَاوَل .

مَحْضٍ: مَهْرَب (لی جیس) جای گریز، طفره .
محصول (لی حصل)

مَحْضٌ: کَلَامٌ خَالِصٌ خالص بود، یکدست بود .

مَحْضٌ: اَمْحَضُ فَلَا نَالَ لِمَنْعٍ اَوْ اِلْوَةٍ (در نصیحت و دقت)
(معیبی بود)

مَهْ التَّاءُ بیش از حد سکود، تریف کرد .

مَحْضٌ: خَالِصٌ صریح یکدست .

—: حِرْفٌ خَشْكٌ و خَالِ .

مَرْبِيٌّ —: عَرَبٌ خَالِصٌ .

اَمْحُوضَةٌ: نَيْبَةٌ خَالِصَةٌ نصیحت از روی دلسوزی .

مَحْضَر (لی محضر) مَحْطَةٌ (لی محطه) مَحْظُور (لی محظر)

مَحْطَبَةٌ (لی محطی) مَحْمَلٌ (لی حمل) مَحْمَلَةٌ (لی حمله)

مَحْمَقٌ: اَمْلَکٌ ازاله نیست کرد، نابود کرد .

—: مَحَى اِبْخَلَّ نَرَاشید، پاک کرد، باطل کرد .

—: اَلْعَمَى: فَمَحَ بِرَبْرَبٍ برکت چیزی را برد .

اَمْحَقَ الْمَالُ: مَلَکٌ تلف شد، بریاد رفت .

—: اَلْقَمَرُ ماه رو بوزال گذاشت، کوچک شد .

اِنْمَحَقَ اِمْحَقَ اِمْنَحَقَ اِمْنَحَقَ تلف شد، نابود شد

مُحَقٌّ: اِبَادَةٌ نَبِیٌّ، فَنَاءٌ تَبَاهِیٌّ .

وُحَاقُ الْقَمَرِ رو بکا مش گذاشتن ماه .

(الْقَمَرُ) فی الـ ماه رو بکا مش گذاشت .

مَحَاكَ اَمْحَاكَ اَمْحَلَّكَ شَارَوْا نَزَاعَ فِی الْكَلَامِ

پیک دو کرد، ستیزه کرد .

—: —: —: تَمَای فی الْعَاجِبَةِ یا فشاری کرد، سخت گرفت

مَحَاكَ ٢: حَاوَلٌ رَاوَعٌ رو بهلوحه رفت .

مَحَاكَ: خَامَمَ هَزَدَ گرفت، عیبجویی کرد، دشمنی کرد .

مَحَاكَ مَحَاكَ مُمَاكَ سَتِيزَه جو، خنده گیر،

عریده جو .

مُمَاكَ سَتِيزَه جوئی، خنده گیری .

مَحَاكَ (لی محاک) مَحَاكَ (لی حکم)

مَحْلٌ: اَمْحَلَّ الْمَكَانَ: اَجْمَدُ (بی بار شد،
بی حاصل شد)

—: مَهْ سَمِی بَرَوَکَلَوَ دسیه کرد، اسباب پستی کرد .

اَمْحَلَّ الْمَطْرُ: اَحْبَبْتُ باران نیامد .

—: اَلْاَرْضُ: جَبَلَهَا مَحَلَّ زَمِین را بی بار کرد، بی حاصل کرد

تَمَحَّلَ الْعَمَى: اَحْتَالَ فِی طَلَبِهِ (از روی حيله دنبال چیزی
گرفت)

—: السُّدُورُ بهانه آورد .

مَحْلٌ: جَدِبَ خَشِی بی حاصل .

—: قَطَعَ خَشْکَالِ .

—: جُوعٌ شَدِیدٌ قَطَعَ کِیَابِ .

—: خَدَجَةٌ نَیْرَنَکٌ فَرِیبٌ حِیلَه

مَحْمَلٌ (فی حمل)

مَحَالٌ (واللغو) مَحَالَةٌ: بَسْکَرَةٌ قَرَرَه

مَحَالَةٌ: مَصْفَاةٌ چوب بست

لَا مَحَالَةَ: لَا یَدُ وَلَا جَبَّةَ

نَاجِدٌ اَلْبَشَرِ حَقًّا یَقِینًا

مَحْلٌ: مُمَحَّلٌ (بی حاصل)

مَحْنٌ: اَمْنَحَنَ جَرَبٌ وَاخْتَبَرُ

(آزمود، امتحان کرد)

(آزمایش کرد)

—: اَبْغَلَّ وَاخْتَبَرُ سخت مورد آزمایش قرار داد .

مِیْحَنَةٌ: تَجْرِیَةٌ بَلِیَّةٌ آزمون سخت، بلا، رنج و مصیبت

اِمْتِحَانٌ: اِخْتِبَارٌ تَجْرِیَةٌ آزمون

—: قَحْصٌ اِمْتِحَانٌ دِیقٌ، تَجْرِیَةٌ

مُتَمَحِّنٌ اِمْتِحَانٌ شده، آزموده .

—: اَلنَّقْمُ لِلْاِمْتِحَانِ (لِقَحْصِ) داوطلب امتحان

مُتَمَحِّنٌ اِمْتِحَانٌ کننده .

مَحْوٌ: طَحَسَ هَاكَ شَدِکٌ

مَحَا مَحَى الْکِتَابَةَ نوشته را تراشید، پاک کرد .

—: طَحَسَ اِزَالِ الْاَمْرِ محو کرد، اثر را از بین برد

—: اِمْحَى اَمْنَحَى مَحْمَحٌ محو شد، پاک شد .

إِمْتَحَنَ . وَتَحَنَّنَ . الجِنُّ : تَحَرَّكَ فِي الطَّنِّ .
جَنِينٌ دُرٌّ هَذَا تَكَانَ خَوْدَهُ .

— و — البِنُّ سرشیرند .

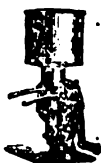
مَخَاضٌ : طَلَبُ الْوِلَادَةِ دُرِّ زَیْمَانِ .

مَآخِضٌ : أَخَذَهَا الطَّلَبُ زَانُو .

مَخِیضٌ : دَلَسَنِ الْحَصَّ آدِوِغ .

مِمَّخَضُ الْبِنِّ : مَخَاضَةُ ظِلَتِ كَرِی .

مِمَّخَضَةٌ : دَفْرَاوَةٌ مَاشِیْنِ كَرِی .

مَمَّخَطٌ . تَمَخَّطٌ : دَفَّ فَوْتَ كَرِی .

مَخَّطُ الْوَلَدَةِ : مَسَّحَ أَنْفَهُ بَيْنَ مِجَةِ رَابَاكِ كَرِی .

مُخَاطٌ : مَا یَسِيلُ مِنَ الْأَنْفِ آبُ بِنِی .

— الشَّیْطَانُ أَوْ الشَّمْسُ بِنْدِ شِطَّانٍ . لَعَابُ عَنَكَبُوتِ .

مَخَاطِیْ : لَزِجٌ . لِیز .

— الْقَوَامُ بَارِیْكَ . چِیْنَاك .

مِشَاءٌ — . بَرْدُهُ نَازِكٌ مَخَاطٌ .

مَادَّةُ مَخَاطِیْ آبُ لِیز .

مَمَّخَبُطٌ : دُرِّیْ لَعَبِیْرُ الصَّانِعِ .

مُجَلٌّ : مَقْلَعَةُ دِیْلَمِ .

— ذُو دَارِکِ : دَفْرَمَةُ اِهْرَمِ .

مِخْلَةٌ . مِخْلَاةٌ : رِکْبَسٌ کِبِی .

— . الدَّوَابُّ .

تَوَجَّرَ .

مَمَّخَضُ : مَقْضَعٌ رِهَانٌ رَابَاكِ شِیدِ ، بَاآبِ خَضَعُهُ كَرِی .

مَخْلٌ (فِي مَخْلٍ)

مَمَّخَضِیْ : مُؤَلِّفُ التَّبْرِغِ کِمِیْ کِه تَوَتُونِ رَا جَوْرِ مِیْکَنْدِ .

مَمَّخُولٌ : خَبَلٌ وَجَبَرٌ رِیْشَانِ کَرِی ، مَوشِ اَز سَرِ بَرِیْدِ .

مَخِیْلَةٌ (فِي خَبَلٍ) • مَدَّ (فِي مَدَدٍ) • مَدَادٌ (فِي مَدَدٍ)

مَدَارٌ (فِي دَوَرٍ) • مَدَاسٌ (فِي دَوَسٍ)

مَدَالِیَّةٌ : تَسْوِطٌ نَشَانِ .

مِدَالِیُونٌ : رَصِیْفَةُ (اَنْظُرْ مِدَالِیُونِ) مِیْلَکِ بَنْدِکِ .

مُدَامٌ • مُدَامَةٌ (فِي دَوَمٍ) شَرَابٌ .

لَا یَسْجُو (کَالِیْمُ مَثَلًا) : نَابِتٌ پَاکِ شَدَنُ ، مَانْدِکَارِ .
طَرٌّ لَا یَمْنَعُ تَنَکُّ وِیْرِ سَکَنَکِ اَبَدِی ، فَرَا مَوشِ شَدَنُ .

مِمَّخَاةٌ • مِمَّخَايَةٌ : مَسَاحَةٌ مَدَادِ پَاکِ کَرِی .

مَمَّخُو . مَمَّحِجٌ پَاکِ شَدَنُ ، سَیْرَدُهُ ، مَحْشَدُهُ .

مَحْمُورٌ (فِي حُورٍ) • مَحْوَةٌ (فِي حَوْلٍ) • مَحْبَاٌ (فِي حَمِی)

• مَحْبِیْسٌ (فِي حِیْسٍ) • مَحْبَطٌ (فِي حُوطٍ) • مَحْغٌ (فِي مَغْغٍ)

• مَحَاضٍ (فِي مَغْضٍ) مَحَاضَةٌ (فِي خَوْضٍ) • مَحَاضَةٌ (فِي مَغْضٍ)

• مَحْنَارٌ (فِي خَبَرٍ) • مَحْنَالٌ (فِي خَبَلٍ) • مَحْقُوعٌ (فِي خَرِغٍ)

• مَحْتَصِرٌ (فِي خَصَرٍ) • مَحْتَلٌ (فِي خَالٍ) • مَحْتَلٌ (فِي خَلْوٍ)

• مَحْخٌ • اِمْتِخَ الْعَظْمُ : اَخْرَجَ عَنْهُ مَفْرَاسَ تَحْنُوزِ رَا مِکِیْدِ .

مُخُّ الْعَظْمِ : نَحَاجٌ مَفْرَاسَ تَحْنُوزِ .

— : خَالِیْسٌ کُلُّ شَیْءٍ مَغْزٍ ، لَبٌّ ، هَمَّةٌ .

— : دِمَاجٌ کَلَمٌ ، مَغْزِکَلَمٌ .

— (فِي التَّصْرِیْحِ) : مَقْدَمُ الدِّمَاغِ جِزْمٌ دِمَاجِ .

مُخْبِیْخٌ (فِي التَّصْرِیْحِ) : مَخْجٌ کَوَچِکِ .

مَخْبِیْخٌ : فِیْ مَخْجٍ مَفْزُورِ .

مِظْمٌ — . اسْتَحْنُوزِ بَرِ مَغْزِ .

• مَخْدُجٌ (فِي خَدِجٍ) • مَخْدُةٌ (فِي خَدِجٍ)

• مَخْعَرٌ : شَقٌّ شِکَاةٌ ، شِیَارِ کَرِی .

سِتُّ الْمَنَبَةِ : کَثْفُ امْوَاجِ دِیَارِ اَشْکَاةِ .

مَآخِرَةٌ : سَفِیْنَةٌ کَثْفٌ .

مَآخُورٌ : یَنْتِ الدَّلَوةُ فَا حَشَهُ خَانَهُ .

مَمَّخَرَقٌ : مَخْطَبٌ دُرِوِغِ کَلْتِ .

مَخَارِیْقُ : دَلِیْبَةُ الطَّرِیْقَةِ : بَازِیٌ بَادِ سِتَالِ کَرِی خَوْدَهُ .

مَخْزَنٌ (فِي خَزَنِ) • مَخْصُوسٌ (فِي خَصَصٍ) • مَخْصِیٌّ (فِي خَصِی)

• مَمَّخَضُ الْبِنِّ : اسْتَحْرَاجُ زَبَدَتِهِ سَرِشِیْرِ گِرِفَتِ .

— الْعِیْ : حَرَّکَةُ یَدِیْمَةٍ یَمْنَعُ تَكَانَ رَاکِ .

— الرَّأْيُ : قَلْبُهُ وَدُرِّدَرُ عَوَاجِبِ (دُرِّسْتُ فِکْرَ کَرِی ، نِیْرِ دُرِی)

(کَاکَرِیْدِ سَجِیْدِ .

مُخِصَصَتْ وَتَمَّخَصَّتِ الْمَآبِلُ دُرِّ دِزَیْمَانِ کَشِیدِ ، زَانِیْدِ

مَدَح. مَدَح. اَمْدَح. سَدَح. تعریف کرد.

تَمَدَح: اَفْتَحَرَّ باليد، فخر کرد، خود ستایی کرد.

مَدَح. مَدِينَع ستایش. تمجید. تعریف.

مَدَّجِي. مَدَّجِي ستایش آمیز.

مَدِينَع. اَمْدُوْحَة مَدِينَعَة (قصیده، چکامه، لُتَا خوان).

مَادِح: مُشَنِّد ستایشگر، ثنا خوان.

مَدَّاح. مَدَّاح قصیده سرا، مدیحه سرا، ثنا خوان.

مَدْلُوح: مَكْسُ مَقَابِيح صفات درخود ستایش.

مَدْنَعَة (نی دخن) دودکش.

مَدَّ د. مَدَّ: بِسَط پهن کرد، گسترَد.

— . — . اَطَالَ دراز کرد، کش داد.

— . — . اَمَدَّ الجَرْحُ زخم چرک کرد.

اَمَدَّ؟ بِكَلِّا چیزی را برایش تمهید کرد.

مَدَّ؟. اَمَدَّ؟: اَطْلَلَ کُن کرد، یاری کرد، صراهی کرد.

— . — . اَهْمَلَ مهلت داد.

— . — . اَلْجَنَّة لشکر را تقویت کرد.

— . — . بَدَّ اوْ مَعْقُود دست یا گردنش را دراز کرد.

— . — . يَدُ الْمَاغِيَةِ رستپاری کرد، دست کُن دراز کرد.

— . — . رَقَبَتُهُ (مَنَقَه) گردن کشید.

— . — . بَصْرُهُ نگاه دو کرد.

— . — . اَفَّهُ مُمَرَّزُهُ خدا عرش را دراز کند.

— . — . الارض: سَمَّهَها بزمین رشوه داد.

— . — . مَانَدَةُ (بِجَاهًا) سفره چید.

— . — . النَّهْرُ أَوْ الْبَحْرُ رو و خانه یا دریای طغیان کرد.

— . — . الْقَلَمُ قلم را در جوهر فرو برد.

— . — . جَذَرَأَنِي (الارض) بجاء در زمین ریشه دوانید.

— . — . لِي اللَّحْي: مَطَّأ شَتْلَكَ بر داشت، گام بلند برداشت.

— . — . سَطَّأ حَدِيدًا راه آهن کشید.

— . — . سَطَّرَهَا جاده ساخت.

مَادَّ: مَاطَلَ دست بدست کرد. امروز و فردا کرد.

اِمْتَدَّ. تَمَدَّد. اِنْتَبَطَّ کشیده شد، پهن شد، گسترده شد.

— . — . اِلَى تا ... امتداد یافت.

تَمَدَّد؟: خَدَّ تَقْلَسَّ منبسط شد، گشایش یافت.

— . — . بِالْاَيْتِلَافِ مِنَ الدَّخِلِ با در کرد، بزرگ شد.

— . — . تَقْلَسَّ تَمَطَّطَ تمدد اعصاب کرد.

— . — . اسْتَقَى دراز کشید.

اِسْتَمَدَّ مِنْهُ: تَقْلَسَّ گرفت، دریافت کرد.

— . — . فَلَانًا: طَلَب مَعُوْتَه کُن خواست، بیاری طلبید.

مَدَّ: بِسَط کشیدگی، امتداد.

— . — . اِطْلَعَ کُنش.

— . — . الْاَجَلَ تمدد مدت.

— . — . الْبَحْرُ: خِلَافُ الْجَزْرِ مدد دریا.

— . — . كَلِيلُ مَدَّ كَامِلُ در فصل بهار.

— . — . وَجَزْرُ جزرو مد دریا.

— . — . الطَّرْقُ جاده سازی.

— . — . مَدَّة: عَلَامَةُ مَدَّ الْهَجْرَةِ (علامت مدد، هجره کشیده).

مَدَّ: مَكِيَالِ بِيَانَه غَلَّه، بپا نه خشکبار.

— . — . مَدَّةُ السَّبِيح: اَمِيْدَة. سَمَاءُ تَارِا پَرچه.

مَدَّدُ: نَجَحَة تجدد یبورو، قوای املا دی.

— . — . هَوْد کُن، یاری، صراهی.

مُدَّة (مِنَ الرَّمَالِ) گاه، وقت، زمان.

— . — . اَجَلَ. اَمَدَّ مَدَّت مَعِيْن، وقت محدود.

— . — . قَصِيْرَة زَمَانِ كَوْنَاه، فرصت کم.

— . — . لِي — كَلَّا در ظن، در مدت.

— . — . لِي الِ حِيْن برای مَدَّتِ كَوْنَاه.

— . — . مَقِي الِ: مَقِي الْوَقْتُ مَرُورِ زَمَان.

— . — . مَقِي: تَقَاوَمُ حَقِّ مَالِكِيَةِ اَنْدَا مَرُورِ زَمَان.

— . — . مَدَّة: قَبِيْح چرک، مواد چرک.

— . — . مَدَّاد: جِسْر مَرَكَب، جوهر.

— . — . مَدَّاد كَوْد.

— . — . مِثْكَالِ نَمُوْنَه، الگو.

مَدَّاد. مَادَّ: مَطَّاح. مَا اَلْفَرَقَ مِنَ النَّبَايِ كَمَا هِيَ كِه.

— . — . بزمین یا دیوار کشیده میشود.

— . — . مَدَّيْنِ طَوِيْلِ دراز، طولانی.

— . — . عُمُر دراز.

• مُدْع (فی دعوی) • مدفع (فی دفع)
 ○ مَدْلُیُون: رصبه مذل بزرگ
 • مَدْمَاک (فی دملک) • مَدْمِن (فی دمن)
 • مَدَن المائِن: بناها شهرها ساخت، بیاکرد

— حَضَرَ مَدَن کرد، از حال توش بیرون آورد
 تَمَدَن مَدَن شد

مَدَنی: حَضَری ممتدَن

— من اهل المَدَن شهرشین

— مَدَلِکِ: غیر مَدَلِکِ کثوری

— غیر جَنائی (فی المَقْوَد) مدی

تَعْوِض — خسارت

قانون — آئین دادرسی مدنی، احکام دادرسی

دَعْوَى — دعوی حقوقی

مَدْع بِالْحَقِّ الـ: مدعی حقوقی، خواهان

مَدِیَنَة: بَلَد کبیره، شهر بزرگ

— السلام: بَنَداد بغداد

الـ (المَدِیَنَة): یَتَرَب {شهر مدینه}

مَدِیَنَة: تَمَدَن {مَدِیَنَة} کَرِیْب {قریب}

• مدّة (فی مدّة)

○ مَدْرُوسَة: سِلَاة، اساطیر الاَهرَمِ ستاره‌ها

• مَدِی: بِجَال {فرست، حدود، میدان، برد}

— بَعْد دوری

— مَسَافَة: فاصله، مسافت

— غَايَة: مُنْتَهَى پایان، مقصد

— البَصَر چشم رس

— السُّلْطَة: حدود اختیارات

— المَسَوْت صداس

— المَصْر دودان زندگی، سراسر زندگی

بَیْعَة المَدِی دوروس، بسیار دور

مُدِیَة: یَسْكُن چاقو، کارد

مَدَوِی: صَانِع اَوْ بَاتِع الآلات الفَاعِلَة {سازنده یا فاعل آلات تیز}

مَادِی: اَمْدَى: اَمْهَل مهلت داد

تَمَادِی لی الامر: دَامَ علی فِطْرَةِ اِمامه داد

— لی الامر: بَلَغ قَائِمَه مقصود رسید

— دَمَبَ تَبَدُّلاً: زیاده روی کرد، افراط کرد

مَادَة: مَبْثُوتی جوهر، ذات

— مَا یَتَرَكَّبُ مِنْهُ الشَّيْءُ چیز

— مُنْصَر عَنصر

— مَبْنَد: بُنْد بند

— شَرْط شرط، قید، قرار

المَادَة المَبْرُوتَة: جِبِلَة جرم زنده

مَوَاد: جَمْع مَادَة کالا، جنس، مصالح

— اَوَّلِیَة مَوَاد اولیه

— حَام مَوَاد حام

— المَدَة: النَاطِقُا هُزَنک یا لَافَنات یَک زَبان

— الاِئْتِفَاق (الْعُدَة) مَوَاد قَرارداد، شرایط قَرارداد

مَادِی: مَبْنُوتی واقعی، غیر خیالی

— لا یُؤْمِن بِالرُّؤِیَا مَتَقَدِمَاتِیات

— دُنْیَوِی دنیوی

— لا یَتَم بَعْد المَادِیَات سودجو

مَادِیًا اسَاسًا: اِنْظَر مَادِی

اِمْدَاد: اِطَانَة یاری، کمک

— مَعُونَة دستگیری

— مَجْدَة تَجْدِید نبرد

أَمْدَة النَسِیج: مَدَة مَدَة: تَارِب اِرْجِه

اِمْتَدَاد: مَدِی رَسائی، حد، اندازه

— طُول دَوَا اَمْدَة

— الفُتْر درازی عمر، عمر دواز

تَمَدُّد: مَدَة تَقْلِص وسعت، انبساط

— انْبِساط کُشایش

— المَدِیَة اِتِّسَاع دور در ملک چشم

قابِلِیَة الـ: کُشایش پذیری

مُتَمَدِّد: مَمْدُود: مُنْبَسِط گسترده، پهن

— مُسْتَطِیل دَوَا

— مُنْتَسِع گشاده، باز

• مَدَر: طَبِین عَلَیْک کل و لای، لجن

— حَضَرَ: المَدَن و التَرِی شهرها و مَعْدَة ها

• مَفْرَسَة (فی درس) • مَعْدَة (فی دري)

• مُرَاه (في رأى) • مُرَاب (في روى) • مراد (في روى)
• ميرار (في مرد) • بارها •

• مَرَاكش : بلاد المغرب سرزمین مراکش (مغرب) •

• مرام (في روم) • مِرَاة (في رأى) • مُرَاعِي (في رمي)
• مِرَايا (في رأى) • آئینه •

• مَرَّت : مَلَسَ نَزَمَ كَرَد •

• مَرَّت : مَرَّت : لَيْسَ بامالش نَزَمَ كَرَد •

• مُرْتَاب (في ريب) • مَرْتاح (في روح) • مَرْتاع (في روى)
• مَرْتبة (في رتب) •

• مَرْتَدَا : مَرْتَدَا : سَلَامَة (سوسیس، روده) •

• مَرْتك (في رنك) • مردار سنك •

• مَرْت : مَرْت : مَكِيد ، جَذِبَ كَرَد •

• لَيْسَ نَزَمَ كَرَد •

• دَهَكَ وَلَبَنَ دَمَرَت كَوْبِيد وَزَمَ كَرَد •

• الشَّيْءُ فِي الْمَاءِ نَقَعَهُ فَيَدُ خِيَّسَانَد •

• مَرْنَاة (في رن) • مرثیه •

• مَرَجَ الْأَمْرُ : اضْطَرَبَ أَشْفَنَتَه شَدَّ ، دَرَمَ بَرَمَ شَد •

• مَرَجَ الدَّابَّةَ : أَوْسَلَهَا لِقَوَى بِجَرَا فَرَسْتَاد •

• مَرَجَ مَرَمَى : جَرَا حَاه ، عِلْفَ ذَار •

• رَوْضَةُ مَرْمَزَاد ، چمن •

• مَرَجَ : اضْطَرَبَ (بهم خوردگی ، آشفتگی ، بی نظمی) •

• مَرَجَ و - • آشوب •

• مَرَجَان : مَرُوقِ حُمُرٍ تَلَبَّتْ فِي قَاعِ الْبَعْرِ مَرَجَان •

• صِنَارُ الْفُولِ مَرُورِيدُ كَوْجَك •

• فَرِيدِي : سَمَكٌ مَاهِي مَكِب •

• مَرَجَانِي : مِنْ الْمَرْجَانِ أَوْ مَتَلَبِّقٍ بِهِ مَرَجَانٌ مَانَد ، مَرَجَانَد •

• مَرَجَح (في رجح) • مَرَجَل (في روجل) • مَرَجِيحَة (في رجح) •

• مَرَحَ : اِفْتَرَقَهُ وَفُتَّطَ وَانْخَالَ (شادمانی کرد ، خوش بود ، سردماغ آمد) •

• الْمُهْمَرُ : طَلَسَ كَرَاهِبَ وَجْهَهُ وَوَجِيعَهُ كَرَد •

• رَجَت وَخِيزَ كَرَد •

• مَدِيد (في مدد) • مَدِير (في دور) • مَدِي (في دین)
• مَدِينَة (في مدن) • مَدَن (في مند) • مَدَان (في ذوق)
• مَدَرُ وَتَمَدَّرُ الْبَيْنُ : مَدَشَشَ كَعْدِيد ، فَاغْدَشَد •

• مَدَرُ : شَتَّ بَخَشَ كَرَد ، پراکنده کرد •

• مَدِيرُ : مَادِرَ كَعْدِيد ، فَاغْد ، ضَايَع •

• تَفَرَّقُوا شَذَرَ مَدَرَ تَارُو مَارَشَدَنَد ، هَرَكَامَ بَطْرِقَ قَتَد •

• تَشَبَّهَ وَتَطَابَرَتْ كَسْرَانَه قَدَرُ وَتَمَدَّرُ (خورد شد ، بیاد) •

• مَدِيرِي • مَدْرَاة (في ذرو) • بادافشان ، شانه •

• مَدَقُّ الصَّرَابِ : مَرَجَهْ بِالْمَاءِ (تَرَابِ بِالْبَابِ مَخْلُوطُ كَرَد ، آبکی کرد) •

• مَدَقُّ : مَدَرِيقُ آبَكِي ، مَخْلُوطُ بَابِ •

• مَدَقُّ : مَمَازِقُ دُورُو ، دِيَاكَار ، مَنَاقِق •

• مَدَكْرَة (في ذكر) • یادداشت •

• مَدَلِيلُ بَيْسَرِي • بَاحِ بِرِ دَا زَخْدَا غَا شَ كَرَد •

• مَذَنَب (في ذنب) • مَذَنَب (في ذهب) • مَذَنُود (في ذود)

• مَر (في مرد) • تلخ •

• مَرَأُ : مَرُؤُ : مَرِيءُ (مَرَاة) الطَّعَامُ (خوشمزه بود ، گوارا بود) •

• مَرُؤُ (مَرُوءَة) : صَارَ ذَا مَرُوءَة جَوَانِمُودُ ، بَانَقُوتُ بُو •

• (مَرَاة) الْمَلَكَانُ : حَسَنَ هَوَاؤُهُ (هواسالم بود ، سازگار بود) •

• اِسْتَمَرَّ الطَّعَامُ اِزْهَوَاكَ لَذَّتْ بَرَد ، بَارِغَبَ هَوْد •

• مَرَهُ : اَمَرُؤُ : اِمْرِيءُ : اِنْسَانُ مَرَد •

• مَرَاة : اِمْرَاة (الْمَرْءُ نِسَاءُ زَن •

• اِمْرَاة : ۲ : فَعْلَة : زَوْجَة حَسَر (زن) جَفَت •

• اَلْمَرْءَةُ الْمَلَسَتْ (في التلک) دختر پادشاه سیفوس (اسلیمیر) •

• مَرُوءَة : مَرُوءَة : نَحْوَة (مَرَدَانِکِ ، دِلیری ، فُوت ، نجات) •

• — : کَمَالُ الرَّجُولَةِ نَبَرُوی مَرَدی ، دَجُولِیت •

• مَرِيءُ : جَمَرِي الطَّعَامُ مِنَ الْمَخْلُوقِ اِلَى الْمَدَدِ مَخْلُو ، مَرِي •

• هَيْنَا مَرِيئًا گوارا باد ، نوش جان •

- مَرَّحٌ : شِدَّةُ الفَرَحِ شادمانی، خوشی، نشاط .
- مَرَّحٌ : مَرَّحٌ : طَرُوبٌ خوشحال، شاد، سرودماغ .
- مَرَّحَى : اَحْسَنْتَ . اَصْبَحْتَ آفرین، به به .
- مَرَّحَانِ (فی رَحَى) : كِتَابٌ، مستراح .
- مَرَّحَبَ الرَّجُلِ : رَحَبٌ بِهِ خوش آمدگفت .
- مَرَّحَبًا (راجع رَحَب) خوش آمدی !
- مَرَّحَةٌ (فی رَحَل) منزل (هنگام سفر) .
- مَرَّخٌ . مَرَّخٌ : ذَكَ {بالکل باروغن مالید،
روغن مالی کرد} .
- مَرَّخٌ ٢ : اَمْرُخَ الصَّبِيحَ {اَتَمَوُ مَا هُوَ ذَكَ {عبید را آبکی کرد
مثل کرد} .
- تَمَرَّخٌ : تَدَكَّ {خود را مالید، روغن مالی کرد} .
- مَرَّخٌ : لَبَنٌ مَرَّخٌ شل، آبکی .
- مَرَّوُخٌ : ذَلُوكَ روغن مالی، مرهم رقیق .
- مَرَّوُخٌ : سَبَّارٌ اَمْرُ الضُّومِ {نام ستاره، خداوند جنگ
{نزد روغنها} .
- مَرْدُ النُّصْنِ : جَرْدَةٌ مِنَ الوَرَقِ {برگها را از شاخه درخت
{کند، برهنه کرد} .
- مَرْدٌ . تَمَرْدٌ : مَقَى وَهَمَى سرکشی کرد، شوریب، شورش کرد .
- : جَارُ زَحَامَتِهِ بلند بالا بود، دیو پیکر بود .
- مَرْدٌ ٢ : اِسْتَكْبَرَتْ خُودِیْنِ شد، گستاخ شد .
- مَرْدِي المَزَاكِي : مَعْمُورَةٌ {احد درازا،
{در برکت کشتی} .
- السَّمَاكُ : حَرْبَتِ لَعِبَةِ الحِيتَانِ {چنگک، سه
{کنیزه ماهی گیری} .
- مَرَادٌ . مَرَادٌ : مَقَى کردن .
- مَرَادٌ (فی رُود) هَدَفٌ، مقصود، خواسته .
- مَرَادٌ : صِلَاقٌ دیو، غول .
- مَرَّفَعٌ : قَالٌ بلند بالا، دوازده، اندوهور .
- مَرَّيْدٌ : قَاصِ گردن کش، نافرمان، سرکش .
- أَمَرْدٌ : بِلَاحِيَةٌ نُوخَاسْتَه، جوان، بدون دیش .
- مَرْدَاً : شَجَرَةٌ لَا وَرَقَ عَلِیْهَا درخت بی برگ .

- تَمَرْدٌ : حَصِيلٌ نافرمانی، سرکشی، شورش .
- (خُصُوصًا بَيْنَ وَجَلِ البَحْرِیَّةِ) {گردن کشی و آشوب
تَمَرَادٌ : بُرْجُ المَظَامِرِ کبوترخانه، {کشتی
برج کبوتران .
- مَتَمَرْدٌ : قَاصِ گردن کش، آشوب طلب .
- مَرْدٌ قُوشٌ : مَرْدٌ نَجُوشٌ مَرْدٌ قُوشٌ مَرْدٌ نَجُوشٌ .
- مَرْدٌ : جَعَلَهُ مَرًّا {وَجَعَلَ نَقَصَ} تلغ کرد .
- مَرٌّ : طَائِفٌ مَرَّضٌ، رَدَّشُد، رفت .
- ذَهَبَ رَهْطَارَشُد، عزیمت کرد .
- اِنْتَفَقَى سَهْرًا شد، پایان رسید .
- جَلَزَ . قَطَعَ . هَبَرَ عبور کرد، از میان گذشت .
- كَلَزَ {الامْتَحَانُ امتحان را گذراند .
- بِدَوَاحِلِهِ از پهلویش رد شد .
- أَمَرٌ : صَارَ مَرًّا تلغ بود تلغ شد .
- أَمَرٌ ٢ : جَعَلَهُ يَمْرًا گذراند .
- قَوَّيْتُ پَرْمَرْدَه شد {گل} پایان رسید .
- اِسْتَمَرَّ : دَامَ . بَقِيَ ادامه داد، پیش رفت .
- مَرٌّ : حَسِلٌ تناب .
- مَرُورٌ : هُبُورٌ عبور، گذر .
- وَ — الْوَقْتُ الْاَوَّلُ مَرُورِزَمَانٌ .
- مَرٌّ : يَنْدَ خَلُوٌ تلغ .
- مَوْلَمٌ . قَلَرِصٌ سخت، ددناک .
- مَسَكَنٌ . — مَسَكَاوِي مَرْمَكِي .
- الصَّعَاوِي : حَفَلٌ خنظل .
- خَشَبٌ اَلْـ . يَكُ نَوْعٍ دَخِلَ كَذَا نَجُوبِ آن داری تلغ
(میسازند) .
- الشَّجْبَةُ المَرْوَةُ : حَشَبَانَا جَنْبَانَا .
- مَرَّةٌ : يَكْبَارٌ، يَكُ مَرَّتَبَةٍ، فقط یکبار .
- مَرَّةٌ : برای یکبار .
- اُخْرَى : اَيْضًا از سر، دوباره .
- اُخْرَى {بِدَوَاحِلِهِ المَرْوَةُ} یکبار دیگر .
- وَخَلَّاصٌ برای آفرین بار .
- هَالٌ : اَبْدَأُ . قَطَعْنَا مَرَكْزَ، به پیوجیه .

۵ بال: ایضاً نیز، همین.

۵ بال: فی ذات الوقت دوای واحد، در همان وقت.

گم - چند بار، چند مرتبه.

هذه ال: این بار، این دفعه.

مرّة بعد - بارها، چندین بار، مکرراً.

مرّتان دوبار، دو دفعه.

ثلاث مرّات سه بار.

مرّاراً: مرّات عدیده چندین بار، مکرراً.

- أحياناً گاه و بگاه.

- وتكراراً بیش از یکبار، بارها.

مرّاراً مرّیر: ذردی غارخسک.

مرّة مرّارة: صفراء زرداب، زهره.

مرّارة: الموشة المرّارة أو الصفراء (کفسه).

- حیدة حلوة تلخی.

- المرّ تلخه.

بمرّارة: بمحرقه، بتلخی، از سوزدل.

مرور: عبور، گذر.

مرور: عبور، گذر.

- زمن: فلك وضع الیدمه طوبه {حققت در نتیجه}

- الوقت أو الأيام سپری شدن زمان.

- إجتياز عبور.

۵ - تنفّس بازرسی، واری.

تذخيرة - پراکنده عبور.

حرّكة ال: آمد و شد، عبور و مرور، داندگی.

مرّمة ال: (علم الفلك) تکیدنا.

مریر: مریرة: قزم وشدة (پایدار، استوار).

مریرة: خلقة فی طرف جبل حلقه، گره.

مازّ عابر، گذرا.

المارّ ذمّره پیش گفته، مزبور.

أمرّ: أكثر مرّارة تلخ تر.

الأمرّان: الفقر والمرم نیستی و پیری.

استمرار: دوام ثبات، ادامه.

باستمرار: دواماً پیوسته، مداً، همیشه.

- بلا انقطاع: در بی وقفه، پست سرم.

قوة ال: القصور الذاتي (نی القلیة) - قوی و ثبلی.

مستمر: دائم، همیشه.

- غیر منقطع: بدافصله، پیوسته.

مرّ: محل عبور، گذرگاه.

مرّس: نقه فی الملاحی یثقل خیالیه، دلب خلکری.

- یقه بالنبیل دستش را با دستمال خشک کرد، پاک کرد.

مرّست: حباله: از تکیه اموزه (کارش می خورد، در کارها پیش گره افتاد).

مارس الامرّ أو العمل (عمل کرد، مشق کرد).

تمرّس بالشيء: اکت (خود را میزنی، مالد).

تمرّسوا: تمارّوا: تکرار کرد، مشق.

۵ - تفاوضوا گفتگو کردند.

مرّس: مجرب و رزیده، آزموده، کارکنده.

مرّس (فی الالاب) دوبار برد و باخت.

مرّسة (الجمع مرّس وأمراس): تکرار غلبه، تکرار شکست.

مرّیین: ریخال شاهی درخت مورد آس.

مرّاس: مرّاسة: قوّة قوّة، نیرو، توان.

سهل المرّاس ست، رام شدنی، کارآمدنی.

صعب المرّاس سرکش، خودسر، سرسخت.

۵ مارس: آذار. الشهر الميلادي مارس (ماه سوم میلادی).

۵ - الإلهام هند الرومان (دین الهام هند رومی).

۵ مارستان: الدفلیة تیارستان.

۵ مرّیسة: مرّز آب جو.

۵ مارستان: الدفلیة تیارستان.

۵ مارستان: الدفلیة تیارستان.

۵ مارستان: الدفلیة تیارستان.

۵ مارستان: الدفلیة تیارستان.

۵ مارستان: الدفلیة تیارستان.

۵ مارستان: الدفلیة تیارستان.

۵ مارستان: الدفلیة تیارستان.

۵ مارستان: الدفلیة تیارستان.

۵ مارستان: الدفلیة تیارستان.

۵ مارستان: الدفلیة تیارستان.

۵ مارستان: الدفلیة تیارستان.

۵ مارستان: الدفلیة تیارستان.

۵ مارستان: الدفلیة تیارستان.

٥ مَرِيضٌ: رَجُلٌ الْجُؤُبُ بِادْجُوبَ .

مُتَارِسٌ آزمووده ، با تجربه .

مُتَارَسَةٌ: مُزَاوَلَةٌ وروزش ، تمرین ، کار .

٥ - مُتَاوَضَةٌ: قَرَارَداد، گفتگو .

٥ بال- (کالینج) وسیله قرارداد خصوصی .

بال: بِالْمُزَاوَلَةِ براثرترین وروزش .

• مرسال (ای رسل) • مرسة (ای دسو) • مرشح (ای دسح)

• مَرِيضٌ: خَدَشٌ خراشید .

• مرسال: فریق او شیر بالاترین درجه نظامی (مارشال)

• مَرِيضٌ: سَقِيمٌ بیمارشد ، ناخوش شد ، بستری شد .

مَرِيضٌ لِلرَّيْضِ پرستاری کرد .

- أَثَرُضٌ: صَبْرُهُ مَرَضًا او را ناخوش کرد .

تَعَرَّضٌ: ضَعْفٌ فِي أَمْرِهِ (دچار شد ناخوش شد ،

تَمَارُضٌ: أَظْهَرَ أَنَّهُ مَرِيضٌ: (خود را ناخوش زد ،

- تَخَلَّصًا مِنْ وَاجِبٍ أَوْ عَمَلٍ اَزْزَبَرَكَار و در رفت

مَرِيضٌ: عِلَّةٌ داء ، بیماری ، ناخوشی ، درد .

- إِفْتِلَالُ الْبَصَّةِ كَالْتِ، حال نداری .

- بَسِطِ: اِجْرَافِ الزَّوْجِ بهم خوردگی مزاج .

- مُسْتَوَلِنٌ ناخوشی بومی .

- مُعَدِّدٌ ناخوشی واگیردار .

- وَبَائِي ناخوشی ویا دمانندان .

فِرَاشُ الْب- بستر بیماری .

عِلْمُ الْأَمْرَاضِ (و طباعها) ناخوشی شناسی .

عِلْمُ تَرْتِيبِ الْأَمْرَاضِ رَدْسَةُ بِنْدِ ناخوشی ها .

مَرِيضٌ (فِي وَضِي) رضایت بخش .

مَرِيضِيٌّ مربوط به ناخوشی .

إِبْجَازَةُ مَرِيضِيَّةٍ مَعْدُودِيَّةٍ (بواسطه ناخوشی) .

حَالَةُ مَرِيضِيَّةٍ حالت ناخوشی .

مَرِيضٌ: قَلِيلٌ بِيَارٍ، ناخوش ، تحت معالجه .

- مُنْتَلِ الْبَصَّةِ ناخوش احوال .

- مُصَابٌ بِمَرِيضٍ دچار بیماری .

- الْعَبُّ شَوِيحٌ ، بیاد عشق .

تَمَارُضٌ: أَصْلُهُ لِلرَّيْضِ و انمود ناخوشی .

ال- اِتِّخَاصٌ مِنْ وَاجِبٍ برای در رفتن اذیر کار .

مَرِيضٌ: اِتِّسْرُجِي، مشارف پرستار .

مَرِيضَةٌ: پرستار (زن)

مَرِيضٌ: مَقَرُّضٌ: كَيْدُ الْمَرْءِ: {علیل المزاج ،

مَرَطٌ: مَرَطٌ: نَحْفٌ مَوْبِإِ بِرَاكِدٌ .

• - النشتر: أَزْلَهُ موداسترد .

تَمَرَطٌ الشَّرُّ أَوْ الرِّيشُ: تَمَاطٌ مَوْبِإِ بِرَوْرِيحَتِ .

مَرِيضٌ: أَمَرَطٌ: لَا شَرَّطَهُ بِي مَو .

• مَرَطٌ: مَرَطٌ: رَحْمَتٌ كَبِيرَةٌ شَيْشَةٌ .

• مَرَعٌ بِالذَّهْنِ: مَسَحَ رَوْغَنَ مَالِي كَرْدَ .

• - اَلدَّ اخلاقه اخلاقش را فاسد کرد .

مَرَعٌ: كَلَّا: چرگاه ، چرا .

مَرَعَةٌ: خَضَمٌ: دَسَمَ چوبی ، روغن .

مَرَعِيٌّ (فِي دَمِي) چرگاه .

مَرِيضٌ: خَصِيبٌ حاصلخیز ، بارآورد .

• مَرَعٌ الْقِيءُ فِي الْقُرْبِ بِمَنَّاك مَالَانَد .

- رَأْسُهُ: أَقْبَعُهُ دَهْنًا سرش را زیاد روغن مالی کرد .

- أَمَرَعُ مَرَضُهُ: دَفَعَ لَكَ دَارَكَرْدَ ، بدنام کرد .

تَمَرَعٌ فِي الْوَحْلِ أَوْ الْقَرَابِ: دَرَكَلُ يَأْخَاك غَوَطُهُ زِدَ ، غلطید .

- فِي الْفَرَاشِ: تَضَوَّرَ بِمُجْدِ بِمَجِيدَ ، لول زد .

- فِي الْأَمْرِ: تَرَدَّدَ تَرَدَّدٌ بِيَاكِرْدَ ، دودل بود .

• تَمَرَحَسَرِنٌ روغن مارگارین .

• مَرَعًا (فِي رَأْيٍ) • مَرَعٌ (فِي رَفْعٍ) • مَرَقٌ (فِي رَفْعٍ)

• مَرَقِيْنٌ: مَادَّةٌ مَحْبُورَةٌ مَرِينٌ .

• مَرَقٌ مَنَ: نَفَذَ فِيهِ رَخْنَهُ كَرْدَ ، نفوذ کرد .

- مِنْ الْوَيْثِ: اَزْدِينَ بَرَكَتِ .

• - مَرَكُنٌ: اِنْتَطَلَقَ مُسْرِعًا بِرِيدَ ، جَست ، طُلُتِ بِرِيدَ

• **مَرْنِیس**: گَرگَدَن. وَجْهَالْفَرْد
• گَرگَدَن، گَرگَز. ←
• **مَرْن**: لَانِ لِي صَلَاحَةٍ کَش پیداکرد، نرم شد.

— **عَلِ الْقِيَم**: اِمْتَاذَة عادت کرد، آموخته شد.

— **مَرْنِی**: مَرْنِی. انْطَلَقَ مُسْرِعاً مثل تیررفت

• **مَرْن** **عَلِ**: دَرَبَ مَشْقُود، بطور علی داداد.

— **عَلِ**: مَرْدَ عَلِ عادت داد، آموخت.

— **جَعَدَه**، **نَمَرَن**: تَمَنَّی بِمَرَاتِ مَحْصُومَةٍ
• نَمَرَن کرد، ورزش کرد.

• **نَمَرَن** **عَلِ**: تَنَوُّبَ مَشْقُود، بکار بست.

— **عَلِ**: تَعَوُّد آموخته شد، مقادش، عادت کرد.

• **مَرْن**: لَبَن. يَلْتَوِي انحنای پذیر.

— **لَدَل**: يَسْتَعِدُّ وَبِشْفِط تاشو، کش دار.

• سَنَع مَرْن کانوچک.

التَّوَالِی الْمِرْنَة (کَلَوَاهِ وَالبَقَر وَالْفَز) (ماهیات روان
• رَسَّال.

• **مَرُونَة**، **مَرَانَة** کَش، قوتِ انجذاب.

• **مَلَوْنِي**، **مَرُونِي** مَسْجِي لِبَنَانِي.

• **مَسْبَرُون**: الرِّثْلُ لِلْقَدَسِ رُوحِنِ مَقْدَس.

• **مِرَان**، **نَمَرَن**، **تَمَرْن** مَشَق، عَل.

— — — **جَسِي** ورزش.

— **او** — **عَلِ** **عَمَل**: تَلْمَذَة شَاگَرْدِي، کارآموزی.

• **فِي** (تَحْتِ) التَّحْمِیْنِ: تَلْمِیْذُ فِی صِنَاعَةِ شَاگَرْد، نوآموزی.

• **فِي** (تَحْتِ) التَّحْمِیْنِ فِی مَهْنَةِ کارآموزی.

• **أَذَى** مَلْمَة التَّحْمِیْنِ دُورَة کارآموزی را بپایان رسانید.

• **مُمرَن**، **مُمرَن** آموخته، آزموده، از کار درآمده.

• **مَرَة** (فِي مَرْد) «مَرَم» (فِي رَم)

• **مَرَو**: حَجَر صَوَالِ سَنَك چنماق.

• **مَرَوَة** (فِي مَرَأ) • **مَرَوَة** (فِي رُود)

• **مَرَوَة** کَهْرْبَانِيَة (فِي رُوح) بَادِیْن بَرَق ←

• **مَرِي** (فِي مَرَأ)

• **مَرِي** **عَقَه**: جَعَدَه حَقْش دانکارکرد.

• **مَرَق**: فَهْشِي آوازخواند.

• **الْبَجِين**: مَرَغَة آبکی کرد، شل کرد.

• **الرَّجُل**: جَهْ يَمَزْ گذراند، عبور داد.

• **مَرِي**: مَرِيخ نرم، لطیف.

• **مَرَق**: مَرَقَة زَن صفت.

• **مَرَق**، **مَرَقَة**: مَرَقَة شُورِبَا، آب گوشت.

— — — **الطَّبِخ**: مَرَقَة تَنكَاب، شیر کُوش.

• **قَارِبَال**: نَرَن سَوب.

• **مَارِق** **عَنِ الدِّیْن**: مَرِنْد، اَزْدِیْن بَرگشت.

— **خَال** کَرَاه، مَغْرِب.

• **مَرُوق**: مَرَال کَرَاهِي، سرگشتگی.

— **عَنِ الدِّیْن**: بَرگشتگی اَزْدِیْن، اِرْتَداد.

• **مَرَقَة** (فِي رَق) «مَرَكَة» (فِي رَكَب)

• **مَرَكَز** (فِي رَكَز)

• **مَرَكُونِي**: مَخْرَجُ الْإِلَهِیَّة.

• مَخْرَج بَسِیم.

• **مَرَكُونِي**: لَقَب شَرَف لُقَب اَشْرَافِي، مَرزدار.

• **مَرَكُونَة** خَاخ مَادَكِز.

• **خَاخ مَرَكُونِي** اَنگَرِي مَادَكِز.

• **مَرَمَر**: قَضِيبَ خَشْمَكِیْن شَد، اَزْجَا مَدَدَت.

• **مَر**: مَرَة. صَاوَر مَرَا تَلْخِ شَد.

• **مَرَة**: مَرَة. تَخْصَصَه نَاگُور اَرْد، تَلْخِ کَرْد.

• **مَرَمَر** **الرَّمَل**: مَرَجَ وَافْطَرَبَ مَوْجِ زَد.

— **نَدَمَر** شَكَايَت کَرْد، فَرَقَر کَرْد.

• **مَرَمَر**: قَوْعِ مَنِ الرَّخَامِ سَنَك مَر.

• **مَرَمَط**: لَوْقَ پَلِید کَر، چَرَن کَرْد.

• **مَرَمَطُون**: مُسَاعِدُ الطَّبَّاحِ شَاگَرْدِاشْپَز.

• **مَرَمَغ** **فِي** التُّرَابِ: مَرَغِ بَخَاك کَشِید، دَوَکَل مَالَا نَد.

• **مَرَمَط**: فَاوُ الْجَبَلِ مَوْشِ کُومَل.

• مستقم (في نفع) • مستجن (في هجن) • مستو (في سوي)
• مستودع (في ودع) • مستوفد (في وفد) • مسجد (في سجد)
• مسح • مسح بالسنن پاک کرد، خشک کرد.

— • — : محی پاک کرد، ازمیان برد

— الحذا: وغيره : نظفنه کفشی را واکس زد، تمیز کرد.

— لوح الحطب (بالقلم) : چوب دارنده کرد.

— بالزيت او الدهن : روغن مالی کرد.

— المريض باللسح : آخزين شمارندهی را بجا آورد.

— الارض : قاسها زمین را اندازه گرفت، بپایش کرد.

— الارض : هملها کت اطاق داشت.

— رأسه • مسحه • ۲ : ماسحه : تحلقه

تعلق کفت، ریشخند کرد
تمسح باله : اغتسل بعد از استحاضه

مسح : مسح

مسح : مسح

مسح : مسح

— الأرض : قیاسها زمین بیانی، مساحی

— القصة بالاشكاك : سایدگی بدل فلزی بر اثر استعمال

مسح : ۲ : نیشخ حین گوئی، پلاس، جل

مسحه : اثر خفیف ظاهر رد، نشانه، اثر کم نمایان

— المائت (راجع مسح) آخزين مسح، مس مرده

— : شي، قليل تماس، برخورد اندك

عليه — التكمم مثلاً سخن كتابه دار، گوشه دار

مساح الأراضي زمین پیمای، مهندس

— الاحذية : واکسی

مزاوة — الأراضي دوربین مهندسی

مساحة الأرض : جملة قیاسها سطح

— الأراضي : قیاسها زمین بیانی

— تثليثية : اندان گیری از سه گوش

— المسطح : روکار، سطح

— الحطب : سقاطة البسح تراشه چوب

علم الـ (اي قیاس المخطوط والمسوح والاشكاف) اندازه گیری

مساحة المساح : اداره نقشه براری

مساحة : ربيعة (انظر هو) مدد پاک کردن، تحت پاک کردن

مساحة : ربيعة (انظر هو) مدد پاک کردن، تحت پاک کردن

مساحة : ربيعة (انظر هو) مدد پاک کردن، تحت پاک کردن

مساحة : ربيعة (انظر هو) مدد پاک کردن، تحت پاک کردن

مساحة : ربيعة (انظر هو) مدد پاک کردن، تحت پاک کردن

مساحة : ربيعة (انظر هو) مدد پاک کردن، تحت پاک کردن

مساحة : ربيعة (انظر هو) مدد پاک کردن، تحت پاک کردن

• مَزَقَ : خَزَقَ : شَقَّ : پاره کرد، درید

• مَزَقَ : خَزَقَ : تَكَه تَكَه کرد، ریز ریز کرد

— شَمَلْتَهُم : پراکنده ساخت، تار و مار کرد

— هَرَضْتَهُم : رسوا کرد، بدنام کرد

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : پاره پاره شد

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : تَرَكَ : وحشت آور، زهره آب کن

• مَزَقَ : شَقَّ : دریدگ، چاك

— : تَخَزَقَ : پاره کردن، دریدن

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : أَبُو هَارُونَ

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : بلبیل هزار داستان

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : درید، شکافته

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

• مَزَقَ : تَخَزَقَ : حَزَقَ : لِقَلَه (صبح یاران را بر پای کشید)

مَسْنُوحٌ بِالْمَنْ رُوغن مالی شده .

— الْجَبْدُ السَّبْعُ حضرت عیسی .

چرم — او مَسْنُوحٌ پول ساییده شده .

مَسْنُوحِي: تضرعانه نصرانی .

الدین الـ المسجیة دین مسیحی، کیش نصاری .

البلاد المسجیة المسجیة عالم مسیحیت، کشورهای مسیحی .

مَسْحَاحُ افْرِیْقَةِ
مسحاح، سواراکی

— أَمِيرٌ صَا نَهْنَكُ امْرِیْكَا .

— فِي مَجَارَةِ الْاَبْوَابِ تَكْنَهُ وَتَحْتَهُ جِهَارُ كَوْثَرٍ
مَسْمُوحُ الْجِلْدِ صَنِيعُهُ بَدِيعُ كَلَمَتِ

مَسْحَعَةُ الْأَرْضِ زمین پاک کردن .

— قَطْبَةُ خِرْقَةٍ كَهْه قَابِ مَسْمَالِ

— الْأَرْتِيلُ مِنْ لَبِيفٍ وَغَيْرِهِ (كَلَمَتُ الْكَلَمِ)
کبابردی

— الْأَحْدَبِيَّةُ أَدَاةٌ مِنْ حَدِيدٍ لِنَتْفِيفِ
الأحْدَبِيَّةِ مِيلَةً أَوْ بَرِيًّا بِأَلْكَ
کردن کفش

مَسْمُوحٌ ٢ مَسْمُوحٌ پاك شده، محو شده .

• مَسْحَخٌ مَوَكُّ الصُّورَةِ إِلَى قَبْرِهَا تَنْقِيزُ شَكْلِ دَادِ مَسْحُ كَرْدِ

— صُورَتُهُ: شَوْهَمَا مَسْحُ كَرْدِ، اِزْشَكْلِ اِنْدَاخَتْ

— الطَّامُ: أَذْمَقَ طَمِمْ خَوْرَاك رَابِ مَزْ كَرْدِ

مَسْحَخٌ: قَلْبُ الصُّورَةِ دَكْرُ كَوْنِ، تَنْقِيزُ شَكْلِ

— تَقْوِيَهُ بِدَشَكْلِ زَشْتِ

— التَّالُلُوحُ الْإِنْسَانُ إِلَى حَيَوَانٍ يَنْسَبُ تَنَاسُخٌ

وَسَحْخٌ مَسْحُ شَدِ، صُورَتِ حَيَوَانِ

مَسْمُوحَةٌ: مَهْرَجٌ لُودِ، مَسْمُوحٌ، دَلَقَ هـ
مَسْمُوحٌ دَمَاسِخٌ لَاطِمٌ لَهُ بِي مَزْ هـ

— مَسْمُوحٌ مَسْحُ شَدِ، زَشْتِ، بِدِ تَرْكِبِ

• مَسْمُوحَةٌ (فِي سَحْرِ) رَقْمٌ مَسْمُوحٌ آمِيزُ .

• مَسْمُوحٌ الْعِيَّ وَطَلِي: أَمْرٌ بِعَهْدِهِ (إِدَّتْ مَالِيدِ) .
— الْمَجْدَةُ مَثَتْ مَالِ دَادِ .

— تَمَسِينُ مَثَتْ مَالِ، مَالِش .

(مَسْر) مَادُورَةُ مَسُورَةُ: أَنْبُوبُ

لُودِ، مَادُورَةُ هـ

— التَّنْقِيَّةُ لُودِ تَنْقَتُكُ

• مَسْرَةٌ (فِي سَرْدِ) خَوْشِي، خَوْشَقَتِي، شَادِي .

(مَس) مَسْ: لَمَسَ لَمَسَ كَرْدِ، دَسْتِ زَدِ

— أَصْلَبُ بَرُخُودِ، دُودِ دَادِ .

— مَسَتْ (الْحَاجَةُ) إِلَى: الْحَاجَةُ لِأَنْزَكِرْدِ، اِيْجَابِ كَرْدِ،

مَاسْ: لَأَمَسَ (تَمَاسَ كَرْدِ،

تَمَاسَ كَرْدِ)

تَمَاسُ التَّيْلَالِ دَرْمَاشِ بُوْدِنْدِ، بِهَمْ بَرُخُودِنْدِ .

مَسْ ٢ مَسِينِسْ، مَسَاسْ، مُمَاسَّةُ (تَمَاسْ، بَرُخُودِ،

عَلِ تَمَاسْ كَرْدِنْدِ)

— جُنُونٌ دِيَوَانَكِي، كَمْ عَقْلِ .

وِندِ مَسِيَسْ ٢ أَوْ مَسَاسْ الْحَاجَةُ: (دَرِصُورَتِ لَزِمِ، دَرِ

مَسَّةُ لَمَسَتِ لَسِ .

مَاسْ ٢ المَاسْ (فِي مَوْسِ) المَاسِ

مَاسْ ٢ لَإِيسِ دَرْمَاشِ تَمَاسْ، بَرُخُودِ .

حَاجَةُ مَسَّةُ اِحْتِيَاجِ فُودِي يَأْتِي .

مَسْمُوسٌ: (مَاءٌ) يَنْفُصُ وَتَلَحُّ هـ أَسْمُوتِي (كِي شُودِي

قَمَاسٌ: مَلَامَتُهُ تَلَاقِ، بَرُخُودِ

— هـ مَاسْ كَمَزِي جِرْخِ المَاسِ .

مُمَاسٌ (فِي الْمُنْدَسَةِ) خَطْمَاسِ هـ

مَسَاسِي ظَلَقِي، مَاسِي .

— مُمَاسَّةُ اِئْصَالِ، تَمَاسْ، بَرُخُودِ .

مَسْمُوسٌ: تَمَسْمُوسٌ مَحْمُوسٌ، دِيدِنِي .

— يَلْمَسُ مَحْمُوسٌ

— مَحْمُوسٌ دِيَوَانَهُ، سَبَكِ عَقْلِ .

• مَسْمُوحَةٌ مَسْمُوحٌ (فِي سَطَرِ)

• مَكْ : طَبَّحَ بِكَ خَوْشِ كَرْد ، بِامَشَك مَطْرَكرد .

٥ - : جَهَنَّمَ بَكْرَتَن رَا دَاشْت .
مَكْ . اَمَشَك الْعِي وَبَو : قَبَضَهُ كَرَت ، بِاَجَنك كَرَت

— . الْكُرَّة وَالصُّفُور وَكُلَّ مَشْعَرَك كَرَت . بِجَهَنَّمَ رَا دَاشْت

— وَهُوَ يَفْرَق دِرْحَال دَزْدِي بِجَش رَا كَرَت .

ست وست النار بِالْمَشْعَرِ خَانَه يَا كَارِگَه چَوْبِ آتَش كَرَت .

— وَ لِسَانَه صَحْت جَلُو زِيَانَش رَا كَرَت ، خَامُوش مَادَد .

٥ - وَ السُّلُكُ بِيوت داد .

— . تَمَكْ . اَشْتَمَكْ : تَلَقَّ او تَشَبَّه بِهِ . اَشْتَمَكْ : جَمِيد ، بِحَكَم كَرَت .

— بِو : حَفَظَهُ تَكَا مَدَاشْت . حَفَظَكرد

— الْحَسَابَ حَاسِبَدَارِي كَرَد .

٥ - اَوْ قَرَمَ وَهُوَ التَّرَفُ : مَبْنَى الْكِبَابِ (دِرْیازِی تَحْتَهُ زِرْد طَاسَر كَرَت)

٥ - بَدَه : اِقْتَصَرَ . قَرَطَ مُضَافَه كَرَد . دَرِیخ دَاشْت

اَمَشَكْ^٢ وَ اَشْتَمَكْ^٢ هِن خُود دَارِي كَرَد .

— وَ هِن الطَّعَام اَمَاكرد . جَلُو شَكش رَا كَرَت .

— وَ هِن الضَّحَلِ اَز خَنْدَه خُود دَارِي كَرَد .

— هِن الْكَلَام اَز كَلِمَا رَا خُود دَارِي كَرَد .

— الْعِي عَلَى تَقْبِهِ : حَبَسَهُ دَر قَصْرَتَن خُود تَكَا مَدَاشْت .

— اَهَّ الْفَيْتْ بَارَان نِيَامَد ، خَلَا جَلُو بَارَان رَا كَرَت .

اَشْتَمَكْ^٢ بُولَه : اَتَحَبَّسَ اِدَارَن كَرَد .

تَمَاكْ اَلْتَبَانَزِ يَكِي شَدَنَدَن ٨٠ پیوستند .

ما — : مَا تَمَاجَ نَوَاسْت اَز . . . خُود دَارِي كَنَد .

مُشَكْ : قُوْت ، غِذَاء ، خُورَاك ، مَوَادَّ خُورَاك .

مَشَكْ : قَبَضَ قَصْرَتَن ، تَكَا مَدَارِي .

— الدَّفَاظَرِ التَّجَارِيَةِ ، دَفْتَر دَارِي .

— الْحَسَابَاتِ حَاسِب دَارِي .

مَشَكْ : طَبَّحَ مَقْرُوفَ نَانَه مَشَكْ ، غَالِيَه .

فَرَا لَ الـ . (آهَوِی نَا تَار ، آهَوِی خَن)

فَتَمَسَ اَوْ زَمَسَ الـ .

مُورِیَا رَسُو .

مُكْ : مَا يَمْسِكُ الْأَذْنَ مِنْ طَعَامٍ لَوْ شَرِبَ {خُورَاك وَ تَوْغَابَه}

٥ مَسَكَه زَوْتُ الْوَاثِي سَرَكِين ، فَضْلَه جِوَانَات .

٥ - : يَجَك الْوَقُودَ كَنَدَه ، آتَش نِيَم سَوَد .

مَسَكَه : يَقْبِضُ دَسْتَه .

مَسَكَه مَسَكَه مَسَاكَه : بِجَلَّ {تَنَك جَمِی}

مُكْ مَسَكَه : بِجَلَّ خَشَك دَسْت ، چَشَم تَنَك .

مَسَكَه : عُدَبَدَ التَّمَكَّ بِالْعِي {جَسْبَه مَحْت}

مَسَكِي ٥ مَسَكَا تِي {مَبْنَى} اَنگور مَشَك ،

مُسْكَان : مُرُوبُونَ بِيَمَانَه ، پِش پَرَا خَت .

مَسِيكْ : بِجَلَّ خَشَك دَسْت .

— : لَا يَنْفُضُ رَطُوبَ نَابَذِير .

إِمْسَاكْ : بِجَلَّ بِجَلَّ ، آذ ، نَاخَن خَشَك .

— النَّفْسَ رِيَا خَت .

— : قَبَضَ الْإِنْمَاءَ بِيوت مَرَا ج .

تَمَشَكْ پِيوستَكِي ، چَسْبَكِي ، اَلْقَان .

تَمَاكْ چَسْبَكِي .

مَمَسَكْ . مُمَسَاكِيك مَوَاطِب .

— بِمَحَقِّو تَكَا دَارَنَدَه مَحَقِّو خُود .

مُسِيكْ : بِجَلَّ بِجَلَّ ، لَیْم ، چَشَم تَنَك .

مُسَكْ عَطْرِیْن ، دَارِی بَوِی مَشَك .

صَابُون — : صَابُون دَسْتُونِی ، صَابُون عَطْرِی .

مُسْكُونِي : زَوْجِي رُوسِي .

وَبَال — : دَوْبَل .

مَسْكِين (فِي مَسْكِن) • مَسْكَة • مَسْلُوك (فِي سَلَال)

٥ مَسْلِي (فِي سَلَو) • مَسَم (فِي سَم) • مَسَر (فِي سَمَر)

• مَسَار (فِي سَمَر) • مَسَن (فِي سَنَن) • مَسْنَد (فِي سَنَد)

﴿مَسُو﴾ مَسَى الرَّجُلُ اَوْ ٥ عَلِيهِ شَبَّ بِجَدِی كَرَفَت .

مَسَاكُمُ اَهَّ بِالْمَغِيرِ شَبَّ شَا بِجَدِی .

أَمْسَى : خِلَافَ أَصْبَحَ دَاخِل شَبَّ شَد .

— : صَارَ مُرْدِيدَ ، شَد .

• مَصْرُوا المَكَانَ : سَكْنُوهُ { آباد كردند ، دريك مستعمره ساكن شدند .

قَمَصَّرَ المَكَانَ : مَارِضُهُ { بصورت شهر درآمد ، (برجست شد .

٥ - : مَارِضُهُ تَبِعَهُ مَعْرِشَهُ .

مُصِيرٌ (في صر) : بَازِيءٌ ، اَصْرَامِيْزٌ .

مِصْرٌ : مَاصِرٌ : عَدُوٌّ ، حَدٌّ ، مَرْدٌ .

— : مَدِيْنَةُ شَهْرِهِ ، مَرْكَزٌ .

— : مَكَانٌ مَشْهُورٌ شَهْرًا ، مَسْكُونٌ .

— : الدَّوْلَةُ المِصْرِيَّةُ (مصر) (جمهوری متحد عرب) .

— : هَاجِمَةُ المُلْكَةِ المِصْرِيَّةِ . القَاهِرَةُ قَاهِرَةٌ ، بَاسِطَةُ قَهْرٍ .

يُصْرِى : مَنَسُوْبٌ اِلَى مِصْرٍ .

— : قَاهِرِيٌّ . اِبْنُ القَاهِرَةِ

المِصْرَانِ : السَّكُونَةُ وَالبِقْعَةُ { روشن

مُصْرَانٌ : مَصِيْرٌ { وجمع مَصَارِيْنُ } كَوْنُهُ وَجِهَةٌ

مِصْقَى رُودَةٍ .

— : مَصَارِيْفٌ { (والفرد مَصِيْرٌ) شِكْمٌ ، اَنْدَرُونٌ .

مَصِيْرٌ { (في صر) : بَازِيءٌ ، اَخْرٌ ، مَقْصِدٌ ، سِرْمُوْشٌ .

مَصَارِيْ : مَقْصِدٌ ، مَقْصِدٌ ، مَقْصِدٌ ، مَقْصِدٌ .

مَصَارِيْ : مَقْصِدٌ ، مَقْصِدٌ ، مَقْصِدٌ ، مَقْصِدٌ .

مَصِيْرُ البُلْدَانِ شَهْرًا ، اَبَازَانِيٌّ .

• (مَص) مَصٌّ : اَمْتَصَّ : فَتَرَبَّأَ ، نَوَشِدَ ، مَكِيْدٌ .

— : اَلْمَدِيْنَةُ بِمَنَازِلِهَا مَكِيْدٌ .

— : دَمَهُ خَوَّشَ دَامَكِيْدٌ .

— : اَلْبَرَقَالَةُ بِرَقَالِهَا مَكِيْدٌ .

— : اَلْمَرْءُ نَفْسَ كَشِيْدٌ .

— : مَصَّصَ : زَعَنَ خِرْدَ نَوَشِدَ .

الاسْفَنَجُ يَمْتَصُّ المَاءَ اسْفَنَجًا اَبَازَانِيْدٌ .

مَصٌّ : اِمْتَصَّاصٌ : فَتَرَبَّأَ ، جَذَبَ ، كَشَّ .

— : زَعَنَ مَرْمَهُ (مَضْعَضَهُ) .

— : زَعَنَ اَوْشَقَطَ مَلِكُ زَفِيٍّ .

مَصَّةٌ : زَعَنَةُ جَرَعَةٍ .

مَصَّاصٌ : حَجَّامٌ ، تَبَخُّزٌ ، خَوْنَكِيْرٌ .

— : يَمْتَصُّ السَّوَائِلَ جَاذِبٌ ، مَابِعَاتٌ .

• مُمَشَّلًا : اَزْجَلًا ، اَزْجَلًا ، دِرْعَتِ اَزْجَلٍ .

• مِشْنَةُ : (في شَن) : سِدٌّ ، زَنْبِيلٌ .

• مَشُو : دَوَا ، سُنْبُلٌ ، مَهْلٌ ، كَارِكُنٌ .

• اَمَشَاهُ الدَّوَا : اَطْلَقَ بَطْنَهُ لَيْتَ دَادَ ، سَبَلَكُدَ .

• مِشْوَارٌ : مِشْوَرَةٌ (في شَوْر) : مَشْوُومٌ (في شَام) .

• مَشَى : كَمَشَى : تَارَعَ اِلَى رَجُلِيْهِ بِاِيْدِهِ رَوَى كَرْدَ ، قَدَمَ زَدَ .

— : بَطْنُهُ اِسْهَالَ مَرْتٌ ، شِكْمٌ رَوَشٌ بِبَزْكَرْدَ .

• قَمَشَى : تَرَبَّعَ هَاشِيًّا بِاِيْدِهِ كَرْدَشَ كَرْدَ .

— : نَعَّ كَذَا : بَارَى . كَذَبَ : سَاخَتْ ، كَا وَآمَدَ .

• مَشَى : اَمَشَى : بَرَاهَ وَفَتَنَ وَارَاثَ ، رَاهَ اَنْدَاخَتْ .

• — : اَلْبَطْنُ لَيْتَ دَادَ .

• مَاشَاهُ : سَايَرَةٌ : بَاوَكَا وَآمَدَ ، سَلَوَكَا كَرْدَ .

• مَشَى : نَسَافَةُ السَّيْرِ : سَاغَتْ سِيرَ وَگَرْدَشَ .

— : السَّيْرُ عَلَى اَلْأَقْدَامِ بِاِيْدِهِ رَوَى .

• مِشْيَةٌ : هَيْئَةُ اللَّحْيِ : كَامٌ ، قَدَمٌ ، طَرْدَاهُ وَفَتَنَ .

• مِشْيَةٌ : مِشْيَةٌ (رَاجِعٌ شَيْئًا) : اَزَادَهُ ، مِيلَ ، اِخْتِيَارَ ،

مَاشَ : رَاجِلٌ رَوْنَهُ .

— : عَلَى رِجْلَيْهِ بِاِيْدِهِ رَوَى .

— : اِخْلَافُ اَلْحَيْثَالِ : اِيَادَهُ : سِرَازِ بِاِيْدِهِ .

• المَشَاءُ : اِخْلَافُ اَلْحَيْثَالَةِ (مَنْ اَلْجَيْشِ) : بِاِيْدِهِ نَقَامٌ .

• مَاشِيَّةٌ (وَالْجَمْعُ مَوَاشِيٌّ) : كَلْبُهُ كَاوَدَ وَگَرْدَشَ .

• مَاشِيَّةٌ : رَاجِلٌ رَوْنَهُ .

— : عَلَى رِجْلَيْهِ بِاِيْدِهِ رَوَى .

— : اِخْلَافُ اَلْحَيْثَالِ : اِيَادَهُ : سِرَازِ بِاِيْدِهِ .

• المَشَاءُ : اِخْلَافُ اَلْحَيْثَالَةِ (مَنْ اَلْجَيْشِ) : بِاِيْدِهِ نَقَامٌ .

• مَاشِيَّةٌ (وَالْجَمْعُ مَوَاشِيٌّ) : كَلْبُهُ كَاوَدَ وَگَرْدَشَ .

• مَاشِيَّةٌ : رَاجِلٌ رَوْنَهُ .

— : عَلَى رِجْلَيْهِ بِاِيْدِهِ رَوَى .

٥ - اَلْاَطْفَالُ : حَالٌ وَرَوْدُكُ بِجَهَةِ هَاجِمَةٍ .

٥ - مَشَى : طَرَفَ اِلَى اِيْدِهِ رَوَى .

٥ - : دَفْلَازَ رَاهِرُ ، دَالَانٌ .

• مَشِيَّةٌ (في شَاء) : مَشِيْرٌ (في شَوْر) : مِشْيَةٌ (في شِيم) .

• مَصٌّ (في مِصَص) : مَصَّاحٌ (في صَوغ) : مَصْبَاحٌ (في صَبَح) .

• مَصَّحٌ (في مِصْح) : مَصْرُورٌ (في مِصْر) .

— الوطواط المصاص {خفاش خون آشام} .

— الدماء: بُيْبَرَةُ الْأَمْوَالِ خونخوار، غاصب .

مُصَانٌ : قَصَبُ السَّمَنِ فِي شَكْرِ .

مُصَاَصَةٌ : مَا يُمَصُّ مَكِيدِي، قَابِلُ مَكِيدِي

— الْقَصَبِ : مَا يَبْقَى مِنْ بَدَنِ عَصَاةٍ أَوْ مَتِّ {پس ماندن في شکر} .

مُصَاَصَةٌ : بَوْمَةٌ صَغِيرَةٌ {چند کوجک} ،
مُجْتَمِعَةٌ {مجموعه} .

مُصَيِّصٌ : نَدِيحٌ تَرَفْنَاكَ، مَرْطُوبٌ .

مُصَيِّصٌ : تَرَابٌ لَبِيضُ الْجُبُرَانِ كَجِ

خَيْطٌ — مِيقَاتُ دُوبَارَةِ نَخِ قَرَقَرِ .

إِمْتِصَاصٌ : تَفَرُّبٌ جَذِبَ، كَشَشَ، مَكَ .

— الْيَمَلُ خونخواری .

مِصٌّ : أَنْبُوبَةُ الْمَاءِ لَوْلَهُ بَرَاءُ مَكِيدِي

— : سَيِّفُونُ لَوْلَهُ زَانُونٌ، مَشْكَلٌ .

مَمْصُوصٌ (اسم المفعول من مَصَّ) مَكِيدٌ شَدِيدٌ .

— : مَمْزُولٌ لَا غَرَّ، نَانُكٌ .

مُمْتَصٌّ : جَاذِبٌ، مَكَ زَنْدَةٌ .

مُصْطَبَةٌ (فِي صَعْبٍ) مُصْطَلَى (فِي صَفْوٍ)

مُصْطَلَكًا . مُصْطَلَكِي {کند روی} . نَوْعِي عَرَقِ {فوشابه}

شَجَرَةُ الْـ . دَرْخَتِ مُصْطَلَكِي {الکلی} .

مُصَلُّ الْبَيْنِ : مَا شَدَّ، شَدِيدٌ .

— الْبَيْنُ : صَفَاءٌ صَانٌ كَرْدٌ .

— الْخَلِيبُ : فَضْلُ مَا هُوَ عَنْ خُتَارَتِهِ آبِشِ رَاگَرَفَتِ .

مُصَلُّ الْبَيْنِ : قِمَتُ آبِکِ شَدِيدٌ .

— الدَّمُ : قِمَتُ آبِکِ خُونٌ .

مُصْرَلِيٌّ : مَا فِي خُونَابِهِ فِي .

مَصْلَبَةٌ : مَائِيَّةٌ آبِکِ .

مَاصُولٌ : يَرْمُازُ كَبِيرٌ قَرَنِي .

مُصَلِّ (فِي صَلَاةٍ) مُصْلِحٌ • مُصْلَعَةٌ (فِي صَلَاحٍ)

• مُصْلَاحٌ : مَفْرَطٌ حَاطِيٌّ، كَمِ عَقِ .

• مُصَلَّتِي (فِي صَلَاةٍ) نَازَخَانَهُ، مَحْرَابٌ .

• مَصْنَعٌ : الْحِيسَ لَيْسِيْدٌ .

— : مَصْنَعِيٌّ • مَرْزَمَةٌ كَرْدِ، دِهَانِ رَاآبِ كَشِيدِ .

• — الْعَظْمُ : مَقْصُوعُهُ، مَشْهُهُ • مَقْرَاسُ خُونِ رَا مَكِيدِ .

• — الْعَظْمُ : أَفْئَرُهُ، عِلْمُ مَا عَلَيْهِ اسْتِحْوَانُ رَا بَه نِيَشْ كَشِيدِ

• مَصْنَعٌ (فِي صَنْعٍ) • مَصْيَبَةٌ (فِي صَوْبٍ) • مَصِيدَةٌ (فِي صَيْدٍ)

• مَصِيرٌ (فِي صَيْرٍ) • مَضَى (فِي مَضَى) • مَضَارِبٌ (فِي ضَرْبٍ)

• مَضَارِعٌ (فِي ضَرْعٍ) • مَضَافٌ (فِي ضَيْفٍ) • مَضْجَعٌ (فِي ضَجْعٍ)

• مَضْحَةٌ (فِي ضَحْخٍ) • تَلْبِيهِ .

• مَضْرٌ : حَمَضٌ • تَرَشُّ شَدِيدٌ .

مَضِرٌّ : مَاضِرٌ تَرَشُّ، تَرَشُّ مَرَّةً .

• مَضِيرٌ : (فِي ضَرَرٍ) آسِيبُ رَسَانِ، زَلِيلَانُ آوَرِ .

• مَضَضٌ : أَلَمٌ رَدَدٌ، رَنَجٌ، شَكْبَجَةٌ .

— : كُتْرٌ • أَكْرَاهُ، يِي مِيلِي .

— : لَبَنٌ حَامِضٌ مَا تَ .

• عَلَى — : اِزْدَرَى يِي مِيلِي، بَاكَرَاهَتِ .

مَضَى : أَلِيمٌ دَدَنَاكُ .

• مَضَاضٌ : نَاءٌ شَدِيدُ الْمَوْتَةِ آبِ بِيَارِ شَوَرِ .

مَضَى . أَمَضَى : أَلَمٌ رَنَجٌ دَادِ . بَدَدِ آوَرِ

— : مِنَ الشَّيْءِ : تَأَلَّمَ • بَدَدِ آوَرِ . رَنَجٌ بَرَدِ

• مَضْطَجِعٌ (فِي ضَجْعٍ) • مَضْطَرٌّ (فِي ضَرَرٍ)

• مَضْطَرِبٌ (فِي ضَرْبٍ) • مَضْطَلَدٌ (فِي ضَهْدٍ)

• مَضْغٌ : لَآكٌ جَوِيدٌ

• — الْكَلَامُ جَوِيدُهُ مَحْنُ كَفْتِ . مِينِ مِينِ كَرْدِ .

• مَضْغٌ : لَوْكَ عَلَى جَوِيدِي .

• مَضْغَةٌ . مَضْغَةٌ : مَا يَمُضْغُ قَدَرُونِ، آدَامَسِ .

• جَوِيدِي .

— : لَقِيْمَةٌ لَقَهُ، نَكَلَهُ .

• — طَبِيْبَةٌ لَقَهُ • جَرَبِ دَرَمِ .

• مَضْمَارٌ • مَضْمَرٌ (فِي ضَمَرٍ)

• مَضْمَضَ الْمَاءَ فِي فِدْرِ دَمَانِ رَاسْتَشُدَاد .

— النَّوْبُ : فَتْلُهُ دَشَطَقَهُ غَسَلَهُ آبَ كَثِيد .

• مُضْشَى (نِضَى) خِشْتَه . فِرْسُوْدَه . وَامَانْدَه .

• مَضَى : ذَهَبَ رَفْت . رَهْمَا رَشْد .

— : فَاثَ . اَنْتَهَى كَذَشْت . تَمَامِ شُد .

— : اَنْتَهَى سَهْرِ شُد . بِيَا بِيَانِ رَسِيْد .

— سَبِيلُهُ اَوْ لَسْبِيلُهُ : مَاتَ مَرْد . دَر كَذَشْت .

— وَتَه اَوْ اَوَاتَه نَابَهْتَا مِیُوْد . مَوْقِعَ آن كَذَشْت .

— عَلَی الْأَمْرِ : اَمْضَاهُ : اَنْتَهَى اِنْجَامِ دَاد . اِجْرَا كَرْد .

— عَلَی الْبَيْعِ : اَمْضَاهُ : اَجَازَهُ : تَصْدِيقِ كَرْد . اِجَازَه دَاد .

۵ — . اَمْضَى ^۲ الصَّلَاةَ اَوَ الْإِسْلَامَ (بِنَوَاقِیْهَا) چَكْ یَا نَامَه دَا
(اَمْضَا كَرْد .

— (مَضَاءَ) السَّبَبُ : كَانْ مَاضِیَا تَشْبِیْرَتِزِیُوْد . بَرِنْدَه بَرِنْدَه

فِیَا (فِی مَا) مَضَى پِشِ اَزَا یَنْ . دُورُو زَكَا رَا نِ كَذَشْتَه .

• مَضِیَّ . مَضُو : ذَهَابَ حَرَكَتَ . عَزِیْتُ .

— : فَوَاتَ زُوْد كَذَشْت . فَاثِی .

— الْوَقْتُ اَوَ الْمُدَّةُ : مَرُوْد . اِنْقِضَا زَمَان .

• مَضَاءُ : حِدَّةٌ تَبَرُّی . تَنْدِی .

• مَاضٍ : حَلَاةٌ تَبَرُّی . بَرَا .

— : ذَاهِبَ عَازِمَ . رَهْمَا د .

— : سَالَفَ . سَابِقِ سَابِقِ . كَذَشْتَه .

• الزَّمَنُ الْمَاضِی (فِی النِّحْوِ) زَمَانِ كَذَشْتَه .

• الشَّهْرُ الْمَاضِی : مَاهِ كَذَشْتَه .

• الْيَوْمُ الْمَاضِی : فَتْلِ زَمَانِ كَذَشْتَه .

• فِی الْـ : تَاجِزًا سَابِقًا . پِشِ اَزَا یَنْهَا .

• یَسْرِي عَلَی الْـ (قَانُونِ اَوْ حَكْمِ) { عَطَفَتْ بِمَاسْبِقِ } مِیَشُوْد .

• اِمْضَاءُ : اِثْقَامَ . اِنْجَازَ اِجْرَا . اِنْجَام .

— : اِمْضَاءُ : تَوْقِیْعِ اِمْضَاءِ مَحْذَه .

• مُضْضٍ : مَوْقِعَ اِمْضَاءِ كَنْتَه .

• مطَّ (فِی مَطَطَ) • مطَّاجَةُ (فِی طَبِیْ) • مطَارُ (فِی طَبِیْ)

• مطْبَعَةُ (فِی طَبِیْعِ) • مطْبِقُ (فِی طَبِیْقِ)

• مَطَرَتْ . اَمْطَرَتْ السَّمَاءُ : نَزَلَ مَطَرُهَا (بَارِيْد)
(مِی بَارِيْد)

— : تَهْمَ . سَنَنَهُمُ السَّمَاءُ بَارَانِ خُوْرْدَنْدَه . زَبَرِ بَارَانِ بُوْرِنْدَه .

• مَطَرَزُ الْحِصَانِ : اَسْرَعُ تَاخْتِ . شَتَا فِت .

— : اَبَقَ وَهَرَبَ • مَطَعَ كَرْمِیْتِ . فَزَا كَرْد .

• اِسْتَمَطَرَ اَقَّةَ : سَأَلَهُ الْمَطَرُ اِرْضَا طَلَبِ بَارَانِ كَرْد .

— : فَلَانَا وَمَنْه : طَلَبَ مَعْرُوْفَه سَكْ خُوْست . یَا رِغْلِیْلِیْد .

— : عَلِیهِ الْفَنَاتُ دَر حَقِّشِ نَغْرِیْنِ كَرْد . اَحْتِ كَرْد .

• مَطَرٌ : تَجَمُّعُ بَارَانِ .

— : خَفِیْفٌ : رَدَّاذَ نَهْمِ بَارَانِ .

— : فِیهِ بَسَرَدٌ : شَفَتَا فِرْتِ بَارَانِ .

• قَسَطَرَةُ — : یَكْ قَطْرَه بَارَانِ . یَكْ چَكِه .

• بِمِقْيَاسِ الْـ . بَارَانِ سَنَج .

• نَزُولُ (هَطُولُ) الْـ . بَارَش . بَارَنْدَكِ .

• مَطَرَةٌ • مَطَرَةٌ : الدَّفْعَةُ مِنَ الْمَطَرِ رَجَا رَا .

• مَطَرٌ . مَاطِرٌ . مُمَطَرٌ : هَوَاِیِ بَارَانِی .

• مَطَرِيَّةٌ : قَالَه . تَشَبُّهٌ سَطَرِی .

• حَبْرَ بَارَانِی .

• وَمِطَرٌ . مِمْطَرَةٌ : رِيَاءُ الْمَطَرِ رُو پُوشِ بَارَانِی .

• مَطَرَانٌ : قَوْقُ الْأَسْفَلِ وَذَوْنُ الْبَطْرِیْكِ { سَقَعَتْ بَزْرَكِ }
(خَلِیْفَه .

• مُطْرَانِيَّةٌ : كُرْسِي الْمَطْرَانِ خَلِیْفَه كَرِی .

• مَطَرٌ بِشَقْلِهِ : آتَه صُنْعُ الْبَرْغَمِ (الْوَلَبِ)

• مَطَرْدُ (فِی طَرْدِ) پُورِی . پَتِ سَرَم .

• مَطَطٌ : مَسَطَ شَدَبَادُ زَا یَا كَذَشْتِ دَاد .

— : شَعَمَ بَدَمَكُوْنِ كَرْد . دَشْتَا مِ دَاد .

• مَطَّ : مَدَّ كَشِيْد .

— : الْحَبْلُ تَنَابَ وَكَشِيْد .

— : شَقَبَهُ : بَهَا شِ اَزَا یَنْ كَرْد .

• تَمَطَطَ : تَمَدَّدَ وَتَنَزَّجَ چِسْنَا كَذَشْت . كَشِ پِیَا كَرْد .

إِسْطَطَى. أَسْطَى العَاة: رَكِبَهَا سَوَارِجًا يَاشُد.

تَسْطَى: هـ قَطَعَ لَمْ يَدِرْ، دَوَارَكَشِيد

الْكَلَانُ يَنْتَابُ وَيَسْطَى (تَسْلِبُ خِيَارَه)

كشيد لم يبد هد

قَطَى ٢: قَدَدَ وَتَبَعَتْ وَنَدَ يَذِبُو فِي الْمَقِي بَاتَكَان دَارِن
دست راه رفت، خود نما می کرد

مُسْطَى: وَاحِصَب سَوَار، سَوَارِه

— جَوَادَه الْاِيض سَوَارِاسِب سَفِيْدَاست

مُظَاهَرَة (فِي ظَهْر) هـ مُظْلَم (فِي ظَلَم) مظهر (فِي ظَهْر

مَعَ . مَعَ . مَعَ (بِمَعْنَى الْاجْتِمَاعِ اَوْ الْمَصَاحِبَةِ) صِرَاه . بَا

— (بِمَعْنَى نَحْوِ اَوْ عَنِ) دَرِبَاب ، اَز

— اِنْ اَكْرَجِه ، هِرْجَنْدَكِه بَا آنَكِه

— ذَلِكْ بَاوْجُوْدَايْن ، بَايَهْمِه

— الْوَقْتُ دَفْتِه رَفْتِه ، بِمُرُوْرِيْمَان

— كَوْنِه قَبِيْثًا (مَثَلًا) بَا آنَكِه قَوَا نَكْرَات

مَسَا : سَوِيَّةٌ بَاهِم ، صِرَاه

مَسِي : مَسْحَتِي صِرَاه مَن ، بَا مَن

— مَن مَسَحِي اُظْرُن مَن

مُصَيَّة : مَصَاحِبَةٌ مَصَاحِبَتِ صِرَاهِي

٥ — الْمَلِكُ : بَلَاطُ دَرِبَاب ، بَارَكَاه

٥ — حَاجِيَةِ صِرَاهَان ، مَلْتَزَمِيْن رَكَاب

فِي مَسْحِيْن : بِه صِرَاهِي اَوْ

مُظَلَّة (فِي ظَلَل) هـ مَسَاد (فِي هَوْد) هـ مُعَاد (فِي عَدُو

مَسَادِلَة (فِي عَدَل) هـ مَسَاد (فِي عُوْذ) هـ مَسَاش (فِي مِيش

مَسَاق (فِي هِنُو) هـ مَسَاوِيَة (فِي هَوِي) هـ مَسْتَبِر (فِي عِبَر

مَسْتَدِل (فِي عَدَل) هـ مَسْتَقْد (فِي عَقْد) هـ مُسْتَل (فِي عِلَال

مَسْتَد (فِي هَمْد) هـ مَسْتَن (فِي عَمِي) هـ مَسْتَق (فِي عَقِي) هـ

مَسْحَجُ الْبَحْرِ : مَاج وَاضْطَرَب دُرِيَا طَوْفَانِي شَد ، سَهْمِيْن شَد

مَسْمَعُ النَّبِيَانِ اَوْ السَّيْلِ : تَلَوِي وَتَنَنِي فِي مُرُوْرِهِ (بِمَعْنَى رَحْمَتِهِ)

مَسْمَعُ بِيْجِ وَخَم دَار ، مَارِ بِيْجِي

نَسْمَر — رُوْد مَارِ بِيْجِي شَكْل

مَسْمَرَة (فِي عِجْر) هـ مَسْمَر (فِي عِجْم) هـ

هـ مُعِد : وَجْه مَعْدَنه شَكْم دُرُوْدَا شَت ، بِشَكْم دُرُوْدِيْشَلَاش

— قَدَد كَشِيد ، دَوَارَكَشِيد ، كَشِيد شَد

— فِي الْكَلَامِ : مَعْدَةٌ وَلَوْ فِيْهِ آهْسْتِه كَفْت : كَشِيد

مَطَّ : مَدَّ كَشَش

خَاصِيَةِ الْاَبْ اَوْ التَّحْطُطْ فَنَزِي ، تَا بَلَار تَجَاع ، كَشَر دَر

مَطَّاط : فَرَج . مَقْتَبِلْ حِسْبَانَك ، كَشِيد ، تَنَاب نَا

— : بِتَسَد وَتَقْلَس . مَسَرَن كَشَر دَار ، فَنَزِي

— : مُقْبَطَس كَا فَوْجَك

وُتْسِرَك — فَنَز

صَبْر — دَمْدَمِي

٥ مَطْع : مَطَر ، فَرَاهَا بِأَ كَرِيْمَت ، فَرَاكَرَد

تَمَطَّع : تَقَطَّى بِهِن شَد ، دَوَارَكَشِيد

مَطْعَم (فِي طَعْم)

٥ مَطْلُ الْحَيْل : مَدَّةُ تَنَاب دَاهِيْن كَرَد

— الْحَدِيْدَةِ : طَرَفِه وَمَدَّةُ آهْمَن رَاكُوْبِيْد وَبِهِن كَرَد

— الْحَدِيْدَةِ : سَبَكِه رِيْمَت ، قَالِب كَرَد

— مَاطَلُ بَحْمَقِ اِمْرُوْرُوْرِيَا كَرَد ، دَسْت بِهْمَت كَرَد

مَطْل : مُمَاطَلَةٌ طَعْرَه ، مَسَاحِه ، تَقْلَل ، دَسْت بِهْمَت

— الْمَالُوْن : طَرَفَهَا چَكْشَرُوْنِي ، چَكْشَر هُوْرِي

مَطْوُل : مُمَاطِلُ مَسَاحِه كَار ، سَهْل اَنَكَار ، پَشْتِم اَنَدَان

مَطِيْل : بِقَبْلِ الْمَطْل (كَالْحَدِيْدِ وَغِيْرَه) چَكْشَر خُوْر

مَطِيْسَلَة : حَدِيْدَةُ مَطْرُوْفَةُ آهْمَن كُوْنَتِه

مَسْطُوْل : مَطْرُوْزِي كُوْفَتِه ، چَكْشَر خُوْرَدِه

— : مَسُوْف عَقَب اَقَادَه

مَسْطَوِيَّة : قَابِلِيَةِ مَسْطَلِ الْمَالُوْن خَاصِيَةِ چَكْشَر خُوْرِي

(رَايَج مَطْرُوْفِيَةِ فِي طَرَف)

٥ مَطْوَرَة : سَاقَةُ بِلَك سَاعَت

٥ — : مَطْوَرَة : وَبَرَة (فِي طَوِي) (قَلَم تَرَاش)

سَطِيَّة : رَكُوْبَةِ مَرْكُوْب

مَطَا : اَسْرَعَ فِي الْمَقِي هـ مَدَّ اِسْلَمَك بِرِشَا شَت ،

(اَسْرَعَ دَفْت)

مَعِدَّةٌ. مَعِدَّةٌ شَكْمٌ. مَعِدَّةٌ.

— الْجَوَارِتُ شَكْبُهُ. —

مَرَضُ الْب. سَوِّ هَاضِمِهِ.

الْجَبَابُ الْب. (خُصُوصًا الْفِئَاءُ الْخَالِيَةُ) (مَعِدَّةٌ).

وَجِدَ الْب. لَهُ مَعِدَةٌ وَاحِدَةٌ دَارَى يَكْمَعِدُ.

مَعِدِّيٌّ: مَخْمَضٌ بِالْمَعِدَةِ وَابْتَدَأَ بِهَا.

— مُبِيدٌ لِنَقْوَةِ الْمَعِدَةِ دَارَوِي مَقْوِي مَعِدًا.

الْمَعْدِي الْمَدِيَّةُ تَبْ مَطْبَقُهُ. تَبْغُوْدِي.

النَّصِيرُ الْمَدِي شَبْرُهُ مَعِدًا.

مَعْمُودٌ: مَرِيضٌ بِمَدَدَتِهِ دَجَارَسُو هَاضِمِهِ.

مَعْدٌ (فِي عَدُوٍّ) مَعْدَةٌ (فِي عَدَدٍ) مَعْدَنٌ (فِي عَدَنٍ)

مَعِيرٌ. تَمَعَّرَ الشَّعْرُ: تَنَاقَطَ مُوَاهِرَاتِهِ.

مَعَرٌّ: فَاعْرٌ بَعْدًا لَا تَزِدُ بِالْيَدِ، خُودَسَاتِي كَرْدُ.

أَمْعَرٌ: ائْتَدَرَ نَفِيرُ شِدْ. بَكْدَانِ ائْتَادَ.

مَعْتَارٌ: جَفَنَاجٌ كَرَفَاهُ كُو، لَا تَزِنُ.

مَعَزٌ. مَعَزَى. مَعِيْزٌ بَزْ.

مَعَزِيٌّ: مَخْمَضٌ بِالْمَعَزِ بَرِي، بَرْمَانْدُ.

مَعِزِيٌّ؟ اِنْتِي الْمَعَزَةُ مَقَرَّةٌ بَرْمَادَةُ.

مَاعِزٌ: وَاحِدُ الْمَعَزِ يَكْ بَزْ.

مَعَاَزٌ: رَاعِي الْمَعِزِ بَزْجَانُ.

مَعَسٌ: اِنْتَسَى خُودَكُرْدُ، لَدَكُرْدُ.

مَعَشَرٌ (فِي عَشَرٍ) مَعْشَمٌ مَعْصُومٌ (فِي عَصَمٍ)

مَعِضٌ. اِمْتَعِضْ مِنَ الْأَمْرِ رَجِيْدُ، اَوْتَاشْ تَلْعُ شِدْ.

اِمْتِعَاضٌ رَجِيْشٌ، نَارِضَاتِي، اَوْتَاشْ تَلْعِي.

مُعْضِلَةٌ (فِي عَضَلٍ) مُشْكَلٌ، كَارْدُشَوَارٌ، بَرْغِيْجٌ.

مَعِطٌ: نَشَفٌ مُوَابِرٌ لَا كُنْدُ.

مَعِطٌ. اَمْعِطُ: لَا شَرَّةَ لَهُ بِمَوْ.

مِعْطَانٌ (فِي عَطْفٍ) مِعْطَمٌ (فِي عَظْمٍ) مِعْقَلٌ (فِي عَقْلٍ)

مَعَكٌ: ذَلِكَ ذَلِكَ زَمَّ كَرْدُ، خُودَكُرْدُ.

مَعْسَكْرُونَةٌ: مَعْسَكْرُونَةٌ مَكَارُونِي، رَشْتَرَفَرَكِي.

مَعْمُكَنْتَنٌ بِدَحَالَتِ، نَاجُورُ.

مِعْلَاقٌ (فِي مِلْقٍ) مِلْمٌ (فِي مِلْمٍ) مِمَارٌ (فِي مِمَرٍ)

مَعْمَمَةٌ: صَوْتُ الْمَرْيَقِ صَدَايَ آتَشْ سُوْرِي، نَابَةُ آتَشْ.

— صَوْتُ الْحَرْبِ غَوْغَايْ جَنَكُ، مِهْمِهْ وَآشُبْ، مَهْمَكَا.

— شِدَّةُ الْحَرْبِ شَدَّتْ كَرْمَا.

الْمَالِيْعُ: الْحَرْوْبُ جَنَكُهَا، نَبْرَدَهَا، بِيكَارَهَا.

مَعْمَعَاكُ الْبِنَاءُ، جَلَّةُ زَمْتَانِ.

— الصَّيْفُ جَلَّةُ نَابَتَانِ، اِمْرَادَامَا.

— الزَّوْبَةُ اَوَالُوْفَةُ وَفِيْهَا: هَقْتَا (شَدَّتْ طَوْفَانُ،

مَعْمَعِيٌّ: اِمْنَةٌ. مُسَاوِرُ الْجَهَنِّينِ {بُوجَارْفَانُ،

{بُورْكَرْخَانُ حَاكِمُ.

{مَعْنُ} اَمْعَنُ فِي كَفْدَا قُوْتُ كَارْدُ، سَوْدُ

{لُكُوْشِي بِيكَارْدُ.

— النَّظَرُ فِي الْأَمْرِ: تَمَعَّنُ قَدْ {مُوشَكَا فِي كَرْدُ، خُوبُ

{لُرْسِيْدِي كَرْدُ.

اِمْعَانُ النَّظَرِ: تَمَعَّنُ {مُوشَكَا فِي، بَارِزِي قِيْنُ،

{رَسِيْدِي كَامِلُ.

— فِي الْقَلْبِ بَشْتُ كَارُ، مَوَاطَلَتْ بَسَاوَرُ.

مَعِيْنٌ: حَالِرٌ جَارِي.

— مَا لَا جَارَ آبِ رَوَانِ.

مُعِيْنٌ (فِي عَوْنٍ) يَارُ، يَاوَرُ، كَمَكُ، بَشْتِيَانُ.

مَاعُوْنٌ: وَهْمٌ، خُورُنُ، دُورِي.

— وَرَقٌ: شُورْمَةُ وَرَقِ يَكْ بِنْدَا كَاغْدُ.

— مَرْكَبُ نَقْلِ كَرْمِي، دُورِي.

مَعْنَى (فِي عَمَلٍ) مَعُولٌ (مُولٌ) مَعُونَةٌ (فِي عَوْنٍ)

{مَعُو} مَعَا الشَّوْرُ: مَا، كَرْمِي مِيُوْمِيُوَكُرْدُ.

مَعِيٌّ. مَعِيٌّ. مِعَاءُ رُودَةُ.

الْأَلْفَنِي قَشْرِي رُودَةُ اِنْتِي عَشْرُ.

الْأَعْوَدُ رُودَةُ كُورُ.

الْأَلْفَنِي: مِعْشُجٌ رُودَةُ بَارِيكُ.

الْأَلْفَنِي: الْأَمْرُ رُودَةُ فَرَاخُ.

جُزْءٌ مِنَ الْبِالْفَنِي (اِنْتَظَرُ قَوْلُونَ) بَجَشِي اَزْ رُودَةُ بَزِيكُ

الْبَالْفَنِي رُودَةُ تَمِي.

الْبَالْفَنِي اَو الْبَالْفَنِي رُودَةُ دَرَاذُ.

أَمْعَاءُ. أَمْعِيَّةٌ روده ها .

مَسْوِيٌّ : مَحْتَسٌ بِالْأَمْعَاءِ روده ی . روده دار .
حُمَّى مَعْوِيَّةٌ حصبه .

مُعْسِيٌّ (فی می) = مُعِيدٌ (فی هود) = مُعِيلٌ (فی عول و عیل)
مُعْبِنٌ (فی عون و عین) = مَعْبِيَّةٌ (فی مع)

مُعْثَاتٌ : مُعْثَاتٌ ریشه درخت اناجنگلی (نارودان) .

مُعَارَةٌ (فی غور) = مَعَاصٌ (فی غوص) = مَعْبِيَّةٌ (فی غیب)
مُعْذَرٌ (فی غذو)

مَعْرٌ : مَبْعٌ لِلْمَعْرِهٖ بِالْمَعْرِهٖ روده ی با کل ازارنک کرد .

مَعْرٌ : مَعْرَةٌ : لَوْنٌ أَمْعَرٌ رنک سرخ روشن .

مَعْرَةٌ : مَعْرَةٌ : ثُرَابٌ أَمْرٌ کُلْ اَخْرا

أَمْعَرٌ : بَلَوْنٌ الْمَعْرِهٖ خَمْرِي رنک خروان .

مَعْرَبٌ (فی غرب) = مَعْرَمٌ (فی غرم) = مَعْرِيٌّ (فی غزو)

مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ : أَمْعَصٌ قَوْلُنْجِ شَد .

أَمْعَصٌ : مَعْنَصٌ : سَبَبٌ لِمَعْنَصٍ بَاعَثَ قَوْلُنْجِ كَرْدِي .

مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ شَكْمٌ بِيچ ، قَوْلُنْجِ ،

— کَبِيرِي قَوْلُنْجِ جَکَر .

— کَلَوِي قَوْلُنْجِ کَلِیه .

مَعْنَصٌ : د چار قَوْلُنْجِ

مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ بَهَنَ کَرْدَ ، گَسَرْدَ ، کَشَرْدَ .

مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ مَرِنٌ . مَعْنَصٌ لَاسْتِیک ، کَاجِچَک .

مَعْنَصٌ : لَاجِچَک چِینَاک .

— مَرِنٌ کَشَرْدَ .

مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ مَرِنٌ . مَعْنَصٌ بَلَنْدَکُو .

مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ مَرِنٌ . مَعْنَصٌ دَرَمَ کَرْدَ .

— کَلَامٌ : لَمْ یَبْیَنْهٖ آهسته حور زده ، جَویدَه مَعْنَصٌ کَفَت .

مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ مَرِنٌ . مَعْنَصٌ مَرِنٌ .

مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ مَرِنٌ . مَعْنَصٌ مَرِنٌ .

قَابَلَاتُ الـ : دَرای خاصیت مغناطیسی .

مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ مَرِنٌ . مَعْنَصٌ مَرِنٌ .

— جَذْبٌ کَشْدَکِ .

— کَبَرِي آهَن رَا یِ اَلْکَترِیکِ .

جَبَرُ الـ : آهَن رَا .

عِلْمُ الـ : عِلْمُ خَوَاصِ مَغْنَاطِیسی .

مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ مَرِنٌ . مَعْنَصٌ مَرِنٌ .

اضْطِرَابٌ — لَرَزَش مَغْنَاطِیسی .

اِنْخِرَافٌ — اِزَارِیةٖ اِغْزَازِ دَرَسُونِ

اِزَارِةٖ اَلْاِنْخِرَافِ — عَقْرِیکِ مَغْنَاطِیسی ،

جَذْبٌ — جَاذِبِهٖ کَشَش مَغْنَاطِیسی .

الْجَنُوبُ الـ : جَنُوبِ مَغْنَاطِیسی .

حَقْلٌ (عِجَالٌ) — حُوزَهٗ یَا مَحِیطِ مَغْنَاطِیسی .

سَبَبٌ — مَاعِجِ ذَهْنِی رَا یِ تَشْرِیحِ عَوَامِلِ مَغْنَاطِیسی .

خَطُّ الـ : خَطُّ اسْتَوَای مَغْنَاطِیسی .

الْجِیَالُ الـ : شَالِ مَغْنَاطِیسی .

تَقَارُبٌ — قَابَلِیَّتِ اِقْتِباسِ مَغْنَاطِیسی .

تَنَافُرٌ — دَفْعِ مَغْنَاطِیسی .

تَنْوِیمٌ — اِشْهَوَا خَوَابِ کَرْدَنِ مَصْنُوعِی .

نَوْمٌ تَنْوِیمٌ : مَعْنَصٌ مَرِنٌ . مَعْنَصٌ مَرِنٌ .

مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ مَرِنٌ . مَعْنَصٌ مَرِنٌ .

اِزَارِةٖ : اِزَارِةٖ اَلْاِنْخِرَافِ { سَوِزَن } (آهَن رَا)

بَطَارِیةٖ — اِزَارِةٖ اَلْاِنْخِرَافِ

جَدْوَةٌ — آهَن رَا بِشَکْلِ نَمَلِ اَب .

زَوَیةٖ — اِخْتِلَالِ مَغْنَاطِیسی زَمِینِ .

کَهْرَبَا — نِیروی کَهْرَبَا کِهٖ بوسیلهٖ آهَن رَا تَوَلِیدِ یَشُود .

مِیْقَاسُ الـ : مِیْقَاسُ تَوَکُّرِ اَلْاِثَارِةٖ کِیرِ نِیروی مَغْنَاطِیسی .

هَاجِرَةٌ — جَاذِبِهٖ نَصْفِ اَلْاِنْخِرَافِ .

مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ مَرِنٌ . مَعْنَصٌ مَرِنٌ .

مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ : مَعْنَصٌ مَرِنٌ . مَعْنَصٌ مَرِنٌ .

• ملازم (لی لزم) • ملط (لی ملط) • ملافاة (لی لی)
• ملاک (لی ملک) • ملامح (لی لمح) • ملامة (لی لوم)
• ملین (لی لبن) راحة الحلقوم .

• ملت: نوع من الشعير المنبت (هوسب)
• ملین: شاعر انگلیزی شیر
شاعر نامور انگلیسی .

• ملج: امّتلج مالی التدی پستان دامکد .

• مالج: مسطّرين، بیسّنة ماله . . .
• ملج (لی لما) بنا مکاه
• ملج: املج الماء: صاریلعاً آب شور مزه شد .

—: کان میلجاً زیبا بود، خوشکل بود .

• ملج: ملج الطعام درخوارک نمک ریخت .

— السمک ونحوه نمک زد، شور کرد .

— الاغم: فده نمک سود کرد .

• مالج: فلان: اکل عیشاً و میاه معه نان و نمک باهم خوردند .

• ملج: السّلع من الاخبار (نکته ها و لطیفه ها،
حکایات خوشتره .

• ملج: سحر دریا، اقیانوس .

—: لبن حبیب شیر .

— الطعام نمک خوراک .

—: انگیزی نمک فرنگی .

— البارود (بأسوت): ترات البوتاسا شوره، شورقلی

—: حبلی نمک معدنی، نمک کوهی .

— البتون جوهریلو .

—: النشادر نمک آمونیاک .

— طیار نمک فرار .

• مالج الطعم شور، شور مزه .

• ملحه: حرمة و سعادۃ تهمة اخلاقی .

• ملجی: نمک دار، شوره زار .

• ملج العین چشم مات .

• امّتلج العین (والمرأة ملجاء) دارای چشم سفید .

• ملحه: املوحة: حدت لذیذ لطیفه، بذله، شوخی .

• ملّاح: توتی، ملّوان .

• ملّاحو السفينة او الطائفة کارکان کشتی یا صوایا، ملوان .

• ملّاحة: حشّین تشکی، خوروشی .

—: ملّوحة: شوری، شور مزه .

• ملّاحة: ملک البعير دریا نوردی، کشتی رانی .

• ملّاحة: مملّحة: موضع استخراج الملح کان نمک .

• ملّاحة: وضا الملح .

• ملّاح: حشّین خوب، دلپسند .

—: حشّین المنظر دلپذیر، زیبا .

—: حشّین تشک، خوشگل .

• ملّاح: مملّح: مملّوح: مستور نمکین .

• تمک مملّح: ماهی شور، نمک سود .

• ملّاح: ملّیح: نبات یسّوی الارض الملیح .

• سبزی صحرانی، قازیانی .

• مویّلیح: بین العذب والمالح: اسّوی شور و شیرین .

• ملّیح: امّتلح: انترع کشید، درآورد .

• الفصّل: فصّعه بند را جدا بجا کرد .

• ملّیح: الفصل در رفتگی بند دست یا پا .

• ملّوخية: نبات یطبخ (یک نوع سبزی خوراک از

جنس پنیرک .

• ملّیح: لا طعم له: مسیح بی مزه .

• ملّومة (لی لزم)

• مکّس: کان لیساً نرم بود، لطیف بود .

• مکّس: ملّس: انترع و اشتناصل (از ته کند، از بیغ
کشید .

• ملّس: صبره املّس نرم کرد، لطیف کرد .

—: زلقی: صاف و لیز کرد .

• تمّلس: املّس: افک: قلّص در رفت، کمینت .

• ملّس: املّس: ضدّ خشّین لطیف، نرم .

—: زلیقی لیز .

—: (کالتر) صاف و برون .

مَلِكِيَّاتٌ صَغِيرَةٌ دَارَانِ كَم ، نَاجِيزٌ ، اَنْدَك .
 مَلِكِيَّك : مَلِك ، پادشاه ، سلطان ، شهريار .
 - مَالِك صاحب .

مَالِك : صاحب اي شيء دارنده مهربان .
 - صاحب الملك موهب ، صاحب ملك .
 - الارض الزراعية مالک زمین زراعتی .
 - حاکم علی فرمانروا ، حکمران .

الْمَلِكِيَّاتُ : مَلِكِيَّاتٌ

سرخ ماهی خوار .
 الـ المَرْزُوفُ (بالا اختيار) (عالمک) (سرشناس) .

مُلْكُ الْأَطْنَانِ ملك داران ، زمین داران .
 صِقَارُ الْمَلَاكِ مالکین کوچک ، خرد پا .
 طَبَقَةُ الْمَلَاكِ مالکین ، اربابان .
 اِمْتِلَاكٌ : تَمْلِكُ ، جِازَةٌ تَصَرِّت .

مَمْلُوكَةٌ : مَانَعَتْ اَمْرَ الْمَلِكِ مِنَ الْبِلَادِ كَثُورَ سِرْزَمِينَ .
 - حَزَّ الْمَلِكُ وَسُلْطَانُهُ عِزَّتَ وَاحْتِرَامَ سُلْطَانَتِ وَكثُورَ .

مَمْلُوكٌ : مُمْتَلِكٌ ، دُرُصَتٌ ، دَارِی صاحب .

- قَبَسَهُ رِقًّا بَذَهُ ، بَرَدَهُ ، ذَرَعَهُ .
 - وَاَجَدَ مَمْلُوكًا مَقْرَّبًا يَكُنْ اَزْ سُلْسَلَةِ مَمْلُوكِيْنَ مِصْرَ .
 مَمْلُوكَةٌ : جِزْيٌ ، اَصْرُ كَثْرَةِ حَرَّةٍ فَذِهِ .
 مَمْلُوكٌ : قَلْبٌ بَرَّكَرَادٌ ، دَارُونَه كَرَد .

مَلَّ التَّوْبُ : شَرَّجَهُ دَرَجَةً لِبَاسِ رَاكُوكِ زِد ، بَجِيَهْ زِد .
 - اَصَابَهُ الْمَلَالُ (دَلَّتْكَ شُد ، خَشْتَه شُد ،
 حُصْلَه اَشْ سَرَفَتْ .

- الذی ، وَنَهْ : سَيَّهْ مِیْزَارَشُد ، سِیرَشُد .
 - وَاَمَّلَ عَلَيْهِ الْاَمْرُ : طَالَ وَصَافَقَ (طَوَّلَ كَشِد ،
 خَشْتَه كَرَد .
 لَا يَحِيلُ خَشْتِی نَا پَذِیر .

أَمَلٌ : جَمَلٌ يَمَلُّ كَسَلُ كَرَد ، طَاقَتْ اَوْ طَاقَ كَرَد .
 - (اَوْ عَلِيهِ) الْكِتَابُ : الْفَاءُ عَلَيْهِ لِيَكُنْ (اَوْ مَلَاكَ كَرَد) .

مَلِكٌ : صَاحِبُ السُّلْطَةِ عَلَى اَمَةٍ اَوْ بِلَادٍ
 پادشاه ، شهريار ، شهنشاه .
 مَلِكِيَّةٌ : صَاحِبَةُ السُّلْطَةِ اَوْ زَوْجَةُ الْمَلِكِ (دَارِی اَخْتِيارِيا)
 - حَاسِبَةٌ : صَاحِبَةُ التَّاجِ مَلِكُهُ صَاحِبُ تَاجِ وَجْهَتِ .
 - زَوْجَةُ الْمَلِكِ الْحَاكِمِ مَهْر پادشاه ، شهبانو .
 - اَزْوَاجُ الْمَلِكِ مَلِكَةُ بِيَوِ .

وَالِدَةُ الْمَلِكِ اَوْ الْمَلِكُ مَادِر پادشاه ، ياملكه ، ملكه مادد .
 زَوْجُ الْمَلِكِ الْحَاكِمَةِ شَوْهَر مَلِكُهُ دَر حَالِ كِه خُودَش نِزْشَا مَزْدِيَه
 حَبَّ الْمَلِكِ : بَرَّ قَبَاتِ مُسْهِلِ اَكْرَجِك صَنْدِی ، بِيَدِ
 ذَا الْمَلِكِ : نِيفَرَسِ بِيَارِی نَفَرَسِ اَكْرَجِك صَنْدِی .
 مَلِكِيٌّ : مَمْلُوكٌ ، شَاهَانَه .

- غَيْرُ مَقْتَرِيٍّ : مَدَنِي كَثُورِي .

أَمْرٌ - . حَكْمٌ ، اَمْرٌ ، فِرْمَانٌ .

مَرْسُومٌ - . فِرْمَانٌ شَاهَانَه .

تَوْبٌ اَوْ بَدَلَةٌ مَلِكِيَّةٌ لِبَاسِ يَكُنْ ، يَكُفَاخَتْ .
 حُكُومَةُ مَلِكِيَّةٌ : حُكُومَتُ سُلْطَنِيٍّ ، حُكُومَتُ مَشْرُوطَه .

دَر تَرْتِيبِ مَمْلُوكِيٍّ : دَسْتِخَطِ مَایُونِی .

مُسْتَشَارٌ مَلِكِيٌّ : رَايَزِ سُلْطَنِيٍّ .

مَوْظُفٌ مَلِكِيٌّ : كَارْمَنْدِ كَثُورِي .

مَلِكٌ ، مَلَاكٌ : كَاثَرٌ سَماوِيٌّ فَرَشْتَه .

مَلَاكُ الْمَوْتِ عِزْرَائِيلُ .

- الْعُصْبَةُ رَبُّ التَّوْبِ عِشْقُ (زَدَرِ مَیْه) .

الـ الْحَارِسُ فَرَشْتَه تَکْجَمَانِ .

مَلِكِيٌّ : مَلَايِكِيٌّ ، اَسْمَانِيٌّ ، فَرَشْتَه اِي .

مَلِكَةٌ : صَفَةٌ رَاسِخَةٌ فِي النَفْسِ سَيِّئَةٍ ، صِفَتُ اخْتِصَاصِ

- سَلِيفَةُ كَشْفِ ضَمِيرٍ ، غَرِيزَه .

- مَادَةٌ : خُود ، مَنَشْ .

- قَرِيحَةٌ : اسْتِعْلَاقٌ .

- الْبَشِيرُ اَوْ التَّصْوِيرُ هَوَشِ سِرْشَارِ ، ذَوَقِ شَمْرُوقِشَا .

مَمْلُوكُوتٌ : الْمَمْلُوكُ الْبَظِيمُ كَثُورِ مَیْهَانُورِ ، قَلَرِ حُكُومَتِ .

- : الْبِيزَةُ وَالسُّلْطَانُ تَوَانِي ، قَدَرَتِ ، اِقْتِدَارٌ .

مَلِكِيَّةٌ : اِمْتِلَاكٌ ، مَالِكِيَّتٌ .

- : مَا يَمْلِكُهُ الْإِنْسَانُ مَلِكٌ ، عِلَاقَه ، دَارَانِ .

اِنْشَقَلَتْهُ : دَسْتُ دَسْتِ گِشْتِ .

تَمَلَّلَ : تَبَرَّمَ بِأَيِّ شَيْءٍ كَرِهَ ، بِقَرَارٍ كَرِهَ .

— اِمْتَلَّ يَلْكُ : اِعْتَصَمَ كَيْفَ تَأْذَى قَبُولُ كَرِهَ .

مَلَّ : مَلُولٌ خَسَتْ ، كَسَلٌ ، رَجُوعٌ .

مَلَّلَ : مَلَّلَ : صَجَرَ . سَامَهُ (خَسَتْ) دَلَّتْكَ ، (بِیَزَرِی) .

مُلَالٌ : تَبَرَّمَ بِقَرَارٍ ، نَادِحٌ .

مُلَّةُ الْحَيَاةِ : شِرَاجَةٌ دِرَاجَةٌ كَوَلَةٌ ، شَلَالٌ .

— التَّيَرُّ تَحْطَابٌ فَنَزَى .
مَلَّةٌ : زَمَادٌ حَارٌّ خَاكِرْگَرَمٌ .

مَلَّةٌ : طَرِيقَةٌ فِي الدِّينِ عَقِيدَةٌ ، كَيْشٌ ، آئِينَ ، اِيْمَانٌ .

— طَائِفَةٌ جَمَاعَتٌ ، تَبَرُّهُ ، فَرَقَةٌ .

مِلِّيٌّ : طَائِفَةٌ وَابِسَةٌ بِفَرَقَةٍ .

مَلُولٌ : ذُو مَلَلٍ دَلَّتْكَ ، كَرِهَتْكَ .

— قَدِيمُ الصَّبَرِ نَارِدَةٌ ، بِقَرَارٍ .

مُلَى : خُبْرُ الْمَلَأَى نَانَ مَقْتَه شَدَّ دِرْخَاكِرْگَرَمٌ ، خُلَاوَرَه .

مُئَلِّ : مَلِيلٌ خَسَتْ كَنَدَه ، كَالَتْ أَوَرٌ .

• مَلُولٌ : اَسْرَحَ شَتَابَكَ ، مَجْلَهْ كَرِهَ .

— هُ الرُّضُ : جَنَّةٌ يَنْتَقِلُ نَاخُوشِ اَوَرْدَانَا رَا حَتَّ كَرِهَ ،
(فَرَاوَرْدَانَا مَشَارَبُ رَا بَوَد) .

تَمَلَّلَ : بِجُودِ جَبِيدٍ ، نَارَا حَتَّ بَوَد .

— مَلِي رَابِعَةٌ اَنْقَلَبَ اِذَا بِنَ بَهْلَوِيَّانَ بَهْلُوشَد .

مَلْمَلَةٌ : تَمَلَّلُ : مَلَالٌ (رَا جَعِ مَلَلٌ) (نَادِحٌ ، بِقَرَارٍ ،
(بِیَصْبَرِی) .

سَلَسَنُخُولِيَا : سَوْدَا ، مَا خَلِيَا ، وَسَوَاسٌ .

• مَلَّةٌ (فِي مَلَلٍ) : مَلَوِيٌّ (فِي لَهْوٍ) .

• مَلَوٌ : سَبَرٌ شَدِيدٌ ، عَدُوٌّ ، دَوُ .

— يَلُّ (فِي مَلَأَ) .

مَلَى : اَمَلَى اللهُ عَمْرَهُ : اَطَّلَعَ خُذَاوَنَدُ عَرِشِ رَاوَرْدَا زَكَنَد .

— و — مَلَبَرٌ : اَشْتَكَبَهُ دِيكْتَهْ كَرِهَ ، نَوِيَانَد .

• مَلَا : مَلَقَ : اَلْمَيْسُ مِنْ اَلْاَرْضِ فَضَايَ بَنَدَك .

— صَخْرَاهُ ، صَحْرَاهُ ، بِيَابَانٌ .

مَلَسِيٌّ : زَمَنٌ طَوِيلٌ مَدَّتْ دِلَاز .

• مَلَسِيٌّ : زَمَنٌ طَوِيلٌ زَمَانِ دِلَاز ، مَدَّتْهَا .

• اِسْلَا : تَلَقُّنٌ اَوْ اِسْتِكْتَابٌ دِيكْتَهْ كَرِهَ .

• مَلُوشِيَّةٌ (فِي مَلَخَ) : مَلُوقٌ (فِي لَوْقَ) : مَلُومٌ (فِي لَوْمَ) .

• مَلُوى : مَلُوتٌ (فِي لَوَى) : مَلَسَى : مَلَسَا (فِي مَلَوَ) .

• مَلِيَتَارٌ : اَلْفَ مَلِيُونِ مَرَارِ مَلِيُونِ .

• مَلِيَتَجِسْرَامٌ : جَزَيْنِ الدَّمَنِ الْهَرَامَ يَكِهَنَدَمِ مَرَامٌ .

• مَلِيَحٌ (فِي مَلَحَ) : مَلِيَخٌ (فِي مَلَخَ) : مَلِيَسَا (فِي مَلَسَ) .

• مَلِيَتِيَتَرٌ : جَزْءٌ مِنْ اَلْفِ مِنَ الْمِثْرِ يَكِ مَرَارِ مَقَرٌ .

• مَلَسِيُونٌ : رِبْشَوَةٌ ، وَ بَشَوَةٌ . اَلْفَ اَلْفَ مَرَارِ مَرَارِ .

• جَزْءٌ مِنْ — : يَكِ جَزْءُ اَزْمَلِيُونِ .

• مَلِيَتُونِيرٌ : قِنْطَارِيٌّ صَاحِبُ مَلِيُونِهَا دَوْلَتٌ .

• مَمَّ : مَمَّا (مِنْ مَا) : مِنْ اَيِّ شَيْءٍ (رَابِعٌ مِنْ) (اَزْجَهْ ،
(اَزْجَهْ جِيزَ) .

• مَمَّاكُ (فِي مَمَكَ) : مَمَّاسٌ (فِي مَمَسَ) : مَمَّالٌ (فِي مَمَلَا) .

• مَمَبَرِيَّةٌ : نَائِدَةٌ فِي سَنَةِ دَرِيحَةِ اَطَاقِ

• مَمَمَّا (فِي مَمَزَ) : مَمَرَضٌ (فِي مَرَضَ) .

• مَمَكَنٌ (فِي مَمَكَنَ) : مَمَلِكَةٌ (فِي مَمَلَكَ) .

• مَمَمُونٌ (فِي مَمَمَنَ) : مَمَمِيَّتٌ (فِي مَمَمَتَ) .

• مَمَنٌ : حَرْفُ جَرِّ اَزْءِ بِهِ .

— : مَمَدٌ اَزْوَ قَرَكَه ، بِسَرَازَ ، اَزَّانَ زَمَانِ تَا كَوَنَ .

— : مَمَّا . مِنْ اَيِّ شَيْءٍ اَزْجَهْ جِيزَ ؟

— : مَمَنٌ : مَمَمَنٌ . مِنْ اَيِّ شَخْصٍ (اَزْجَهْ كَسِي) اَزْكَلَمِ
اَخَذَهُ مِنْهُ اَزَاوَرْگَرَمُ . (شَخْصٌ ؟)

• جَمْتُ مِنْ مَمَرُ اَزْ مَمَرِ اَمَدَمِ .

• جَمْتُ — : عِنْدَ صَدِيقِكَ اَزْزَوْدِ دَوَسْتِ اَمَدَمِ .

• هُوَ وَاِجْدُ مِنْهُمِ اَوِيكِي اَزَا هَاسَتَ .

• اِخْرُجْ مِنْ هُنَا اَزَا جَا بَرُو بِيروَنَ .

• هُوَ اَفْضَلُ رَئِي اَوَا زَمَنِ بَهْمَزَاتَ .

• اَقْرَبُ رَئِي نَزْدِيكٍ مِنْ اَمَدَمِ .

• مَا جَاءَنِي مِنْ اَمَدَمِ صَبِيحَكِسَ بَشَرٍ مِنْ نِيَانَدِ .

• تَبَاهُ مِنْ سَاعَتُو نَوَرِي اَمَدَمِ ، بِی دَرَكِ اَمَدَمِ .

• لَتَبَاهُ وَلَدَ مِنْهُ اَنَ زَنَ يَكِ فَرَزَنْدَا اَزَاوَرْدَ .

• مِنْ كُلِّ اَلْجَاهَاتِ اَزْجَهْ طَرَنَ ، اَزْجَهْ رَوَ .

• مَسَرَّ مِنَ الْبَابِ اِلِوْدِ بِيروَنَ رَفَتَ .

• مَرِيضٌ مِنْ يَوْمِ الْجَمْعَةِ اَزْزَوْدِ جَمْعَهْ لَاخُوشَ شَدَ .

مَلِي مَمْلُوكٌ : تَنَاوُزُ آمَتِهِ ، مَجْلُوه نَكْن .

مُهْمَةٌ ٢: مدة الامهال فرجه، فرصت .

الف القانونيّة (في التجارة) ضرب الاجل .

ایمانہال مہلت، عقب اندازی .

نہل آمیگی، کنڈی .

متمهل آسته کند .

• مَهْمَا هَرَقْدَر ، هَرَجَه ، هَرَاظَه .

— نقل اُقل. مرحہ مکنی من نترخواہم کرد .

— کان الاسر هرجيه باشد ، ضرطور شه .

• مہماز (فی ہمز) Δ مہمر (فی ہمر) • مہمل (فی ہمل)

• مُهِمَّةٌ (فيهم) مأمورية .

(معه) مَعَهُ التَّفَكُّرُ عالم خال، نایشکا، افکار .

• مَهْنٌ : کَانَ حَقِيراً پست بود ، زبون بود .

مِنْهُمْ: الرَّجُلَ: خَفَمَهُ: باو خدمت کرد.

— مَاهِ: مَارِسَ صِنَاعَتِ (به پیشه خود پرداخت ،

کادش دادنیال کرد .

— ایستادن، ایستادن و رسیده بود، ایستادن

امتنان^۲: اختصار تحفید کرد، خواہش کرد.

— الرجل: استعماله كغلام خفي (بنوان نوکری)

مكة: ١٩٤٠

— : خیمه کارمندی در ادارات دولتی .

— حُرَّة: ليس عليها ضربية شغل آزاد، معاف از مالیات.

— شَرْغَة (كَلْبُ وَالْكُمَيْتُ وَالْمَحَامِلَةُ) شُغْلُ آرُومَنْد.

— مَبْنُوءَةٌ (كَلِجْدَادَةِ وَالنَّجَارَةِ وَالنَّاءِ) مَبْنُوءَةٌ ، حَرْفُهُ

سِرِّ الْـ (راجہ سرور) (مانند بخاری، مسندی و بیہقی)

مَنْزِلٌ وَمَكَانٌ مُتَعَدِّدٌ مُتَخَفِّفٌ زِيُون، فَرِيحَانَةٌ .

۱۔۰۔: حَظیرِ خواں، پست .

مُتَّهِنٌ؟: مُسْتَذَلٌّ بِشَيْءٍ أَوْ اقْتَادَهُ، أَوْ كَارِئًا لَهُ.

ماہ: : خادم خیر مذکریت .

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

إِنِّي أَنذِرُكُمْ لِيَوْمٍ يَكُونُ فِيهِ عَٰقِبَةُ الدِّينِ يُؤْتِي يَوْمَئِذٍ الْكَاذِبِينَ

— : اسْتَقْتَلَ از روی نوبی کار کرد .

— : دست انجان شست .

مَوْتٌ مَوْتُهُ : ذوالاَكل حَيَاة

— : پایان زندگی ، مرگ .

— : وَفَاة درگذشت ، مرگ و میر .

— : فَنَاء تباہی ، نابودی .

— : آيِش : طبیعی مرگ طبیعی .

— : آيِش : باغی مرگ ناگهانی .

— : أَمْر : الموت قَتْلًا مرگ غیر طبیعی (کشته شدن) .

— : أَشْرَد : الموتُ شَفَا مرگ بر اثر خفگی .

— : ذُوَام : سَرِيع مرگ آبی .

— : ذُوَام : كَثِير مرگ وحشتناك ، ترسانك .

— : مَرِيئَةٌ مَوْتُهُ : حالة الموت او نوعه نوع مرگ .

— : مصوبة الـ : خانه روشنی پیش از مرگ .

— : مصامحة الـ : ناگهان بمحو آمد ، خاز روشن کرد .

— : نَبِيَّة الـ (الوفیات) مرگ و میر ، شهادت مریدگان .

— : مَبِيَّة : الميوان الميت بلا ذَنْج لاشه ، مرگزار .

— : مَوَات : حَالَةُ قَدْدَان الحَيَاة عُرْمًا بی روحی ، بی جان .

— : — : أرض قَادِحَةٍ زمین خشك دی حاصل ، شوه زاده .

— : — : لا أَوَّح فِيهِ جِسم بی جان .

— : مَوَاتَان : مَوْتُ او طاعون الموابي (ناخوشی و بانی کار

— : الفؤاد : بَليد (کودن ، احمق .

— : مَاتَ : سادو لوح

— : مَاتَ : مَحْتَضِر روحان مرگ ، نزدیک برك ، دم مرگ .

— : فاني فنا پذیر ، مردنی ، زودگذر .

— : مَيِّت مَيِّت مرده ، بی جان .

— : مَمَاتة : إعدام الحَيَاة کشتن ، از بین بردن زندگی .

— : الشَّوَات کشتن هوا و هوسهای نفسانی .

— : مَمَات مَمَات مرگ .

— : مَمَات : مَوْت جُور . بطل استماله ، مهجور ، مترجک .

— : مُمَيِّت : قَتْل کشته ، هلاک کننده .

— : جَبْرَح — : زخم کشته ، خطرناك .

— : مَرَض — : بیماری کشته .

— : خَطِيئَةٌ مُيْمَنَة مَكَا بزرگ .

— : مُسْتَبِيح : مَسْتَقْبَل (پیش از ، بی پروا ، دست انجان

• مهندس (فی هندس)

• مَهْوُ الْبَنُ : رَقِي وَكَلَّ مَازِه آب شیر ناید بود باز یاد شد .

• مَهْوُ : بَلَّوَر بلور .

— : مَخْلُوط او مَخْتَف بِالْمَاءِ آبکی ، آبدار .

• مَهَاء : الْبَقَرَةُ الْوَحِيْبَةُ ماکو کوهی ، غزال وحشی .

• مَوَاه السُّوَر صدای گریه .

• مَاء السُّوَر گریه مجوسیکرد .

• مَوَاسَة (فی اسو) • مَوَاشِ (فی مشی) • مَوَاطِب (فی واطب)

• مَوَالِ (بی ولی) • مَوَامِرَة (بی امر) • مَوْبَد (بی ابد)

• مَوْبِقَة (بی وبق)

• مَوْت . أَمَات : جَمَلَهُ بیوت کشت ، جان گرفت .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

— : — : تَمَاتَ تَمَاتُهُ سبب مرگ او بود .

• مومس (بی و مس) • مومن (بی امن)
• مومیا: جنه منقطه جسد مومیا شد
• مومن: مأن: قدم المونة قهیکرد، خواربار داد.

• مومن: ذخیره کرد، پس انداز کرد.

• مومین: میده می جیره، خواربار.

• بیطافه: — کوپن، کارت جیره بندی.

• وزارة: — وزارت خواربار.

• مونه: مونه: فوت خوراک، خواربار.

• —: ملاط البناء ساروج.

• مونسناج: ترتیب المناظر السينائية آرایش صحنه نمایش.
• مونت (بی انت)

• مونسفرام: مونسو غرام: طنفا.

• موه: ماه: المكان والبئر: کثر ماؤه

• آب چاه زیاد شد.

• —: أَماع: رقیق کرد.

• القدر: أكثر ماها آب دیک دادید کرد.

• بگذا: طلی: غشسی روکش کرد، اندود.

• جاء الذهب: آب طلا داد، زواندود کرد.

• جاء الفضة: آب نقره داد.

• عليه الحجر والأمر: بد جلوه داد، بدواندود کرد.

• الحقائق: حجتها: أخفاها پنهان کرد، نادیده انگاشت.

• ماه: ٢: أماء: خاطء بالماء بآب مخلوط کرد.

• اماء: ٢: السكين: سق شفره لبه چاقو آب داد.

• مالا (اصل موه) ٢: ميه: می آب.

• —: قصير: شیره.

• —: سائل: مایع.

• —: البحر: آب دریا.

• —: الحيات: الحمر شراب، بادیه، نم.

• —: الذهب: آب طلا.

• —: الرصاص: ثلاث الرصاص آبی که سرب و قلع که اخته را.

• —: الزهر: عطر بهار نارنج، لبرکان اندازند.

• —: الشبَاب: روثقه و نفلارنه عفتوان جوانی، شادابی.

• —: الكدّ: آب: حامض نیتری تیزاب.

• مَال: روثق: دارائی، ثروت.

• —: تبائع: کالا، متاع، جنس.

• —: نَقود: پول، تنخواه.

• —: الحرام: سُحْت نامشروع، حرام.

• ٥ —: المحكومة: ضريبة (راجع ضرب) مالیات.

• ٥ —: الاطيان (الاراضي) مالیات زمین.

• ٥ —: الغارات (المخففات) مالیات مستغلات.

• —: كنيز: روثق دارائی صنعت.

• وجل ذو: —: كنيز المال: دارا، توانگر، ثروتمند.

• ال: الاستثماري: سرمایه احتیاطی.

• رأس: —: درمّال: سرمایه.

• بيت: ال: خزانه دارائی کل.

• أمين ال: أمين الصندوق صندوق دار.

• أمين بيت ال: خزانه دار کل.

• جمع ال: پول بهرین، پول جمع کنی، پول سازی.

• مالي: —: نقدي: پولی، نقدی.

• —: متعلق بالامور المالية: مربوط با امور مالی.

• —: مشتغل بالامور المالية: سرمایه دار، کارشناس مالی.

• —: مختص بمالية الحكومة: مالیاتی.

• نظام: —: اصول مالیاتی.

• مالي: ٢: —: مؤول: مسئول: صاحب راس المال سرمایه دار.

• ٥ مالية: ٢: مثال: مال، دارائی، درآمد.

• سنة مالية: سال مالی.

• سنة مالية: ضرائبية (حکومیه): سال مالیاتی.

• سوق: —: بازار سهام.

• حقبة مالية: جریمه نقدی.

• قرامة مالية: غرامت.

• وزارة ال: وزارت دارائی.

• أغراض مالية: از نظر مالی یا مالیاتی.

• ٥ موال: موالیا (بی ولی): غزل ده بیٹی یا سیزده بیٹی.

• مولد (بی ولد): مولع (بی ولع): مؤلم (بی ألم).

• مولی (بی ولی).

• مؤوم: فتح النعل: موم.

• —: الحانك: قمره، ریسات.

• —: مكنة الحياطة: مسكوك (مسحور، ماکین).

• —: مكنة الحياطة: مسكوك (مسحور، ماکین).

— النلي: حایض ایشو کوریک (چومرک) تیزب
(شونه ونگ)

— الوج: الحایة آبرو، شرم، شرافت نفس.

— الورد: مویاب.

— فاس: لا یخو فی الصایون آبی که صابون دکان کفکن

— لیس: یخو فی الصایون (آب ملایم که صابون دکان کفکن)

— الازرق: مرضی فی البین (آب مروارید)

— لیس: پرندة آبی.

— بسات: پرندگان دریا.

— حوریة: دختران دریا.

— الماء المنیة: آبهای سرد.

— مایة جوفیة: آبهای زیرزمینی، کازین.

— قریة: (طلل الماء) چرخ یا اذیه آب کشی.

— میزان: شاقول آلت ترازگیری آب.

— مانی: مایه: مثل او غنم بالاء او فی ماه

— آبی.

— : غنم بالاء او منه او بیجش فی جانود یا کاه آبی.

— : سائل مایع.

— : مختص بالسوائل المتحركة وابسته بشا رآب.

— : مختص بتوازن السوائل (نشار و موزان)

— : لایها میساک

— : منکنة آبی.

— تصویر: — بالاء بدل الزنت

— نقاشی با آب و رنگ.

— رطوبة مایة (فی البین) (رطوبت زلال)

— (در چشم)

— نباتات مایة: گیاهانی که در آب میرویند

— الملاهی و الالاب المایة: بازیها و استخرش با آب دریا.

— مایة النبات: ماهو شیرینجها.

— ماهیة العیة: حقیقت حقیقت، که، جومر.

— : رآیب مایه، حق، موجب.

— : خادم الیمنی مقرری کیشنها.

— : تمویة: تلاه، روکش، اندود.

— : الاخبار او الحقائق: مسخ اخبار و حقایق، و رکونی.

— : مسو: متفکشی، روکش، پوشیده شده.

— : تمویة: تمویة بوسیله آب.

— : تمویة (فی وج) • موزنة • موزنة (فی مان)

— : موی (فی موی) • موی (فی موی) • موی (فی موی)

• میت (فی موت)

• میت: مات. امتات: اذاب و لیس آب کرد، نرم کرد

• أرض میتة: لیسة سمة زمین نرم.

• میتاق (فی وتی) • میتة (فی وثر)

• میتج: تیک طیار

• میتجار (فی وثر) • میتجار

• میتجاطن: ملیون طن یک ملیون تن

• میتج: تمیج تمایج: المرحوب التکران: غایب

• تمیج: تلوتلو خورد، گیج خورد.

• تمیج: تمایج: التسن: نوسان داشت.

• — ماح: تمیج: خراسید، تکبر کرد، باور کرد.

• — : معی کالبطة کج و سگین راه رفت.

• امتاح: امتاح: طلبه یاری خوات، تکمل طلبید.

• امتح: معذرت میفرماید، بخشید.

• مراقتکم: خواص میکنم صرا من بیاید.

• قبولکم لکن: خواص میکنم آن را قبول بفرمائید.

• میتجار (فی بحر)

• میتد: میتد: نوسان، حرکت ازابنوبانو.

• میتد العی: میتد و قیاس و جهه میزان، اخلان و فاصله.

• هنا — ذاک: بمقابل، مقابل، در برابر، در بر روی.

• میتدان: ساحة ضای باز و آزاد.

• — مجال: مجال، رسائی.

• — الحرب: ساحة حصنة جنگ.

• — القتال: میدان نبرد.

• — الیساق: بیاق الحیل (میدان اسب دوانی).

• — المسابقات: ورزشگاه.

• مائد: دایح، گنج، منک.

• مائدة: الموائد علی الطعام سفره.

• — : خوان (راجع خون) میز.

• — الاکل و الطعام میز خوراک و خوراک.

• — : الحکایت: میز تحریر.

• ماکد: تماید: تمیج: اهتر و اضرب جندید، تکان خورد.

• — : غایب: لرزید، نوسان پیدا کرد.

• — : دار آرائه: دایح، گیج خورد، سرگیجه گرفت.

الامتیازات الاجنبية (فی الشرق) (حق قضاوت کنسول
در شرق)

امتیاز من برتر از .

تمییز : فَرْق (اودراك الفرق) فرق کنلاری .

— : اَدْرَاك تَفْصِيل ، اَدْرَاك .

— : تَفْصِيل برتری ، تَفَوُّق .

— : تَفْصِيل (و بمعنی محاباة) طرفداری .

— : حَصَافَة شعور ، قضاوت صحیح .

بین الـ او الإذراك سن بلوغ ، سن رشد

هدیم (بلا) الـ بی عقل ، بی شعور ، دیوانه .

مُمیز : فَاْرِق تَفْصِيل دهنه .

— : فَاِئِل عاقل ، دانا .

صِفَة مُمیزَة صفت برجسته .

مُمیز : مُتَازِر برتر ، دارای امتیاز .

هَدَد — . عدد مقید .

دیون مُتَازِرَة فروض متاز .

• میزَاب (فی اِزب و وزب) • میزَال (فی وزن)

• میَس : هَمَرِيش العَرَبَة مال بند درشکه .

— : تَشْم آیش . شَجَر درخت کنار ، یک نوع نیلوفر آبی

• میس : هَدَف نشانه .

مَاس • مَس : تَبَغُّر تکبر کرد ، متکبرانانه رفت .

میاس . مَاس : مُتَاِیَل متقابل ، نوسان دار .

قَد • — . خوش اندام ، بلند بالا .

• میسر (فی یسر) • میسم (فی وسم) • میضاه (فی وضاً)

(بط) • مَاط : اَمَاطَة من : تَنَحُّی سَازَشید ، عَقبِش

اماط • التَّام من پنه برداشت ، آشکار کرد

• عطیمة (فی و طه) تخاف ، زمین کوب .

• میع • مِیعَة • مِیعَة مِیعَة : سِیْوَلَة ابگونه ، بَکَل آب .

• مِیْمَة ۲ : صَمَع یُتَغَفَّر بِه کذر نشا .

• شَجَر الـ : حَاذ او اصطَرَك درخت استبراک .

— العی : اَوَّل اقل مرتب ، نو بر .

— الوِیَا او التَّیَلَب آغا زجوانی .

• میذالیون : سُرْمَش تاب کوچک که بکشد .

— : رَمَبَة سکه مبلارسم نای سکه بزدک .

• میدان (لی مه)

• میسفة الأساس (مارعة من الاصمت السَّح) (شفته کاری ،
پی ریزی)

• میسر • میرة : مَسُونَة خواربار .

• میز ی : آمیز ی . حُکُومِ دولتی ، حکومتی .

• مال الـ . مالیات دولت .

• میار : مَتَحَه توريد المؤونة (متصدی خواربار ،
خواربار و رسان)

• مَار : اَمَارَة • اَتَام بالطعام (خواربار برای خانواده خود
گرفته کرد)

• مَابَر : قَدَم الميرة (خواربار رساند ،
گرفته کرد)

— : حَاك . قَلَد ادا داد آورد ، تقلید دواورد .

• میسر الای : آمیز الای (فوق فاعظام) سرمنک

• میسرون : اَثَرَت المقدس (عند بعض النصارى)
روحین مقدس .

• میز : اَمَار العی : هَدَف علی قَبْر • برتری داد ، ترجیح داد .

— : بَیْنَهُم میان آنها فرق گذاشت

— : العی : فَرَزَه من غیره سوا کرد .

— : فَرْق . اَدْرَاك الفرق تَبْیِض کرد ، تشخیص داد .

— : فَصَلَّ جَدَا کرد ، سوا کرد .

— : الواحد من الآخر از یکدیگر تشخیص داد

— : الرَّجُل : جَمَع مُتَازِر علی غیره اولاد بر دیگران امتیاز داد

• تمیز : اِشْتَرَاكَ من برتر شد ، امتیاز یافت .

— : قِطْطاً جوش خورد ، از خشم خروشد .

• میز : صِفَة مِیزَة صفت اختصاصی ، صفت اخلاق .

— : اِشْتِیَار : فَضْل افضلیه ، برتری ، بیش .

• امتیاز ۲ : فَرْق الاختلاف .

— : حَقّ مُتَازِ او خاص حَقّ مخصوص ، حق انحصاری .

— : رُخْصَة رخصت • پاداره قمل واکلاری انجام کار بد بگری

حَقّ الـ . (باختراع او سیواه) پر دانه ، جواز .

— على الرجل أو السَّكَّار: انتكأ بصايا به آدم نكیه دارد .
 — مع: كَلَّ من ضَعْف طرفدارى كرد . هواخواه او بود
 — الحارَكُ: زير نفوذ قرار گرفت . طرفدارى كرد .
 — (مَيُولًا) التَّهَارُ والِهِيل: دنامن اللهي (روز ياب به پيل)
 — الست السَّيْنَةُ كشي كج شد ، يك بر شد .
 — ست الشمس: فارت القباب (نزديك غروب شد ، قوس
 نمايل . تَمِيلُ: تخطُر از اين سو يا تهور كرت كرد .
 — : تَوَحُّع تلو تلو خورد ، سراپند نشد .
 اِسْتَمَالَ: جله ميل (حقيقتاً و مجازاً) سرازير كرد ، مايل
 — ال: از اين سو يا تهور مقابل كرد .
 — اِجْتَذَبَ حَبَّتِ او را بخود جلب كرد ، مجذوب ساخت .
 — قلبه دلتش را دبود .
 مَيَّلَ: بِنَدَةِ اِسْتِقَامَةِ تمايل ، انعطاف ، بَسْكَ .
 — اِتَّجَدَّار سرازيرى ، شيب .
 — اِتَّجَرَّاف بجلي ، اريب .
 — اِتَّجَاه توجّه ، تمايل .
 — اِتَّيْطاف تمايل ، بَسْكَ .
 — رَغْبَةً خواست ، دوستى .
 — مَحَابَّة طرفدارى بى جهت ، تعصب .
 — مَيَّلَان: قَوَّةٌ مَيَّلُ الاِتِّجَاد سرازيرى ، شيب
 مَيَّلَ: يَرَوْدُ اليَن سبز سبز ، سبز كنى .
 — المَجْرَاح: مَشْجَر سبز چرمى .
 — نَصْبُ الاَتِّمَال زرع شمار .
 — بَسْرِي: لباس طولي (١٦٠٩ و ١٧٠٠ ذراع)
 — بَحْرِي سبز دريائى (ساقى كه معادل ١٦٠٩ متر
 — هاشمى يا معادل ٦٠٨٠ پا .
 — هاشمى ميل روماني .
 مَيَّال ال مايل به .. راعب آماده .
 مَائِلَ: بِنَدَةِ مُسْتَقِيم كج ، خيبد .
 — قَبِير قائم او قويم يك بر .
 — مَنجِد سرازير . سرازيب .
 — السَّطْح الـ (في الهندسة) سطح مايل .

مَاعَ: سَالٍ وَاثَقَر روان شد ، پاكند شد .
 — اِنْمَاعَ: تَمَيُّع: ذاب و سَال آبد شد ، روان شد .
 اَمَاعَ: اَذَاب آبد كرد .
 — هَمَيُّع: سَوَّه رقيق كرد ، آبد كرد .
 مَانِع: سَائِل آبدى ، روان .
 — مُرَقَّق: مُخَفَّف سبك .
 — لا سَائِل ولا جابِد هَمَرِي ميل رشل .
 اِمَاعَةً: اِذَابَة آبد كردن .
 • مِباد (لى وحد) • مِباس (لى وعس) • مِيش (لى مون)
 • مِقات (لى ون) • مِقاتي (لى وقت) • مِبقعة (لى وقع)
 • مِيسْكَنِيكا (راجع مكن)
 • مِيكروب (راجع مكروب)
 • مِيكروسكوب (انظر مكروسكوب)
 • مِيكَمَة (لى وكع)
 • مَيَّل: كَلَّ مَائِلًا مايل بود ، بر آن بود .
 مَيَّلَ: اُمَالَ: حَتَّى كج كرد ، خم كرد .
 — ال او تَحَوُّ بطون .. خم كرد ، كج كرد ، شيب دارد .
 — : مَن بى ميل كرد ، بيزد كرد .
 — : الواء لَتَفْرِيقِ ظون را كج كرد ، يك بر كرد .
 مَال (مَيْلًا وَمَيْلَانًا): بِنَدَةِ اِسْتِقَامَ خم شد ، كج شد .
 — : مُتَحَدَّر سرازير شد .
 — ال: كَان بَسَالًا اليه رغب داشت ، تمايل داشت .
 — ال: اَحَب دوست داشت .
 — ال: عَشَد پشنى كرد ، يارى كرد .
 — ال السَّكَّان: عَرَج راه خود را كج كرد .
 — مَن: حَادَّ مخزن شد ، برگشت .
 — مَن: اِنصَرَف منصرف شد ، فكشش را تغيير داد .
 — على الحائط: اَتَّحَى واستند ال بديوه و نكته دارد .
 — على الرجل: جاز مخالفت كرد ، ناسازگارى كرد .

• نَمَاحَ (نِ نوح) • نَاحِجَ (نِ نَحو) • نَاحِبَ (نِ نَحِب)
• نَادِ (نِ ندو) • نَادِیَ (نِ ندو) • نَارُ (نِ نور)
• نَارَجِلُ : جَوَزِهِنْدَ (الواجِبَةُ نَارِجِیَّة) (نَارِجِل ، جِند
نارِجِه ۴۵ : شِیْقَةُ قَلْبَان .

• نَارَدِیَن (راجع زودین) • نَارَنَج (راجع نونج) • نَارِز (نِ نَزح) (نِ نَزح)

• نَازَلِ : تَمَكْ بَحْرِی
ماهی دروغ .

• نَازَرِی : اَشْتِرَاکِی وَطَنِی المَآلِی حزب اشتراکی ملی آلمان .
• نَازِرِی : الاَشْتِرَاکِیَهِ الوَطَنِیَهِ الِآلِمانِیَهِ مَسَلِکْ حزب نازی .
• نَاسُ (نِ نوس) • نَاسَبَ (نِ نَسب) • نَاسِکْ (نِ نَسک)
• نَاسُوتْ : الطَبِیْعَةُ البَقَرِیَّةُ طَبِیْعَتِ بَشَر .

• نَاسُود (نِ نَسر) • نَاشِد (نِ نَشَد) • نَاصِع (نِ نَصع)
• نَاصِیَ (نِ نَصو) • نَاضِل (نِ نَضَل) • نَاط (نِ نَوط)
• نَاطُور (نِ نَطَر) • نَاع (نِ نَعو) • نَاهِم (نِ نَعم)
• نَاهُورَ (نِ نَمر) • نَاهِی (نِ نَهو) • نَاف (نِ نَوف)
• نَافِضَ (نِ نَفِذ) • نَافِضَ (نِ نَفِض) • نَافُورُخ (نِ نَفِخ)
• نَافُورَ (نِ نَفَر) • نَافِش (نِ نَفِش) • نَافَ (نِ نَوف)
• نَاقُوس (نِ نَقِص) • نَال (نِ نِیل) • نَام (نِ نَوم)
• نَام (نِ نِمو) • نَافُوس (نِ نَفس) • نَاسَاز (نِ نَهر)
• نَاو (نِ نَو) • نَاوَب (نِ نَوب) • نَاوِش (نِ نَوش)
• نَاوِل (نِ نَوَل) • نَاوُوس (نِ نَوس) • نَای (نِ نَای وَنِی)
• نَب (نِ نِیب) • نَبَا (نِ نِبو)

• نَبَا : اَوَقَّعَ بِالْاَرَفَت . پِشَرَفَت ، بِلَنَدَشَد .

— من : نَبَاحِی وَنَبَاحَ بَهم زود ، دوری کرد .

— من گَذا : اَشَارَ مَنَه بَدَش آمد ، مَتَمَرَّشَد ، بِنِزارَشَد .

نَبَا . اُنْبَا : خَبَر خبر داد ، گفَت .

— : بَلَّغَ الحَبَرَ آگاه کرد ، اَعْلَمَ کرد .

نَبَا : تَمَكَّمْ بِالْبُیُوتِ پِشِکُونِی کرد ، اَزِغِبَ خَبِرَاد .

— اَدَّی النِّبَوةَ اَدَّاعای نَبَوَّت کرد .

اِسْتَنْبَا : سَأَلَ مِنَ الْاَنْبِیَاءِ کَسْبَ خَبَر کرد .

نَمَایِل : مَحْطَرُ جَنبِش اَزِیکْ سَوِیکْ سو .
— تَرَنُجْ : تَاوَلُو خَوِیدَن .
مَسَلْ : مَدَوَجَهِ لِلْبَلَدِ شِیب دَار .
• مِیْلَاد (نِ وِلد) • مِیْمُون (نِ یَمِن)
• مِیْن : مَکْذُوبْ دروغ ، بَرِخَلان حَقِیْقَت .

مَآن : مَکْذُوبْ دروغ گفَت .

مِیَّان . مَآن : مَکْذُوبْ دروغ گو .

• مِیْنَا . مِیْنَا : بِیْلَا زِجَاجِی مَلُوفْ مِیْنَا کَارِی

— . — السَّاعَةُ : وَجْهَهَا صَفْعَةُ سَاعَت .

— . — الطُّغْن : مُزْغَا لُکْرَا کَشْتِ بِنْدَر .

— . — جَوِی : مَحْطَلَةُ طِیْرَانِ فِرود گاه .

طَلِ الْعِیْ بِالْ . مِیْنَا کَارِی کرد .
• مِیْمُون : لِبَاسُ النُّومِ لِبَاسِ شَنَا (مَایَتِ)
• مِیْمَةُ : مَآلَ (نِ مَوه) آ ب .

(ن)

• نَآی : اِنْتَأَى مِنْ : بَعْدُ دور شد ، یَا دُور تَرُوف

— . — من : اَبَعَدَ پِشِی جِست ، جَلُواتَاد .

نَآی : بَآعَدَ دوری کرد .

— مَنَ العَمْرَ : دَفَعَهُ رَدَّ کرد ، دَفَعَ کرد ، گِرَدَانِید ، وَاگِرَدَانِید

اُنْأَى : اَبَعَدَ دور کرد

نَآی . مَنَآی : اَبَعَدَ (راجع نَوِی) دوری مسافت دُور

— نَوِی : خَشَمَقْ کُودِل ، کَنَدَه .

نَآه : بَعِید . قَاصِر . دور . دورِ دُورِست .

نَآی : نَآی : مِصْفَا مِنْ القَابِ القَابِ فِی لِبِکْ ، نَآی .

بَسَنَآی : مَنَ گَذا دور تَرَز ، بَیرون اَزِ دُور تَرَس .

• نَآه (نِ نِیَا) • نَآب (نِ نِوب) • نَآیَ (نِ نِوب)

• نَآب (نِ نِوب) • نَآب (نِ نِیب) • نَآجِد (نِ نِجِد)

• نَآجَز (نِ نِجَز) • نَآجِ (نِ نِجِ) • نَآجِی (نِ نِجِو)

— الحَرْفُ او المَفْعُ باقوت آخر کلمه و تلفظ کرد.

— الرَّحْلُ: رجرجه و انتهره تشرزد.

— هـ بَلَابَه: از او بدگوئی کرد.

— اِنْتَبَرُ الجُرْحُ: تَنَوَّرَم زخم آماس کرد، و تَم کرد.

— الحَطْبُ: ارتفع فوق البئر بالای منبر رفت.

— تَمَّ الصَّوْتُ: پستی و بلندی صدا، زبرد و آواز.

— نَبْرُ: اُنْبَار: تَحَزَن النَّاجِرُ اِنبار کالاهای تباری.

— ذُبابُ الحَبْلِ و الفَسَمُ خرمگس.

— نَبْرَة: دَوَم آماس، برآمدگی.

— رَفَعَ الصَّوْتُ بِمَدَّ خَفَضَهُ بلند و آواز.

— وَنَبْر: مَنَصَّة الحَطْبِ کرسی سفزانی.

— مُنْبَار: مُعْرَان بِخَفَى و مُطْبَع روده پر کرده.

— مَحْنِي: روده تپه دار.

• نَبْرَاس: مِضْبَاح (مُومًا) چراغ، لامپا.

— وَشَوَار: مِضْبَاح الشَّارِعِ {چراغ کوچه و حیاطان}

• نَبْرِيح: اَنْبُوب مِن جِلْد دَقِيق {لوله تاشو، (انحنایندیر)}

• نَبْرَ: نَبْرَ: لَقَبٌ بَلَقِبَ تَهْكِي نام خود مافی واد.

نَبْرَ: لَقَبٌ تَهْكِي نام استهزا، آمیز

• نَبَسْ - نَبَسْ: تَطْلُقُ گفتم، ادا کرد، هن زد.

• نَبَشُ المَدْفُونِ: اَخْرَجَهُ از خاک و آورد.

— الیر: فاش ساخت.

— قَبْرًا او بَرًا: حَفَرَهُ قبر کند، چاه کند.

— الجَنَّةُ مِنَ القَبْرِ {مرده را از قبر آورد، نبش قبر کرد}.

— القَبْرُ: سَرَقَ ما فيه کفن دزدی کرد.

— الكَثْرُ مِنَ الْأَرْضِ: کثرت را از زمین بیرون آورد.

• هَنْبَشْ: لَقَبٌ جَسْبُورُ، آزمایش کرد.

— هـ بِدَقْتُهُ: خوب گشت، کاوش کرد.

— نَبَشْ: حَفَرُ: تَنْقِيبُ کاوش، حفر.

— الْقُبُورُ: کفن دزدی.

— طَرَدَ: راند، از حقوق اجتماعی محروم کرد.

— هَجَرَ: زد کرد، زد کرد.

— الْأَمْرُ وَالنَّهْيُ: أَهْلُهُ دها کرد، مجال خود گذاشت.

— الْعَهْدُ: نَقَضَهُ عهد شکنی کرد، پیمان گست.

— الطَّاعَةُ: شُوبِد، سرپیچی کرد.

— نَبَذَ: اُنْبَذَ التَّيْنَةُ شرب ساخت.

— نَابَذَ: خَالَفَ مخالفت کرد، ستیزه کرد.

— هـ الْحَرْبُ: اُحْلَتْ بِاِعلان جنگ داد.

— نَبَذَ: طَرَحَ رد، وازنی.

— تَرَكَ: تَرَكَ تَکَاوُجَ، دست کشی.

— اِهْمَالُ: وَاغْذَرِي، چشم پوشی.

— هـ قَبِي: قَبِيلٌ يَمِيْرُ اندک، ناچیز، ناقابل.

— الطَّاعَةُ: سرپیچی، نافرمانی.

• اُنْبَاذُ النَّاسِ: الاِوْبَاشِ اِدْبَاش، طبقاتیت.

• نَبَذَ: جُرْزَه: باره، قیمت، بخش.

— رِسَالَةُ مَنْ مَوْضُوعٍ رساله.

— يَفْرَةُ: یادداشت.

— مَقَالَةُ: مقاله.

• فَبَيْذَ: خَمْرُ (المائِدَةُ) شراب، باره.

— أَيْضُ: شَرَابٌ سَفِيد.

— أَمْرٌ: شَرَابٌ قَرْمَز.

— مَنبُودٌ: رانده، مردود، پذیرفته نشد.

• نَبَاذُ: بَايَعُ التَّيْنَةِ می فروش، صاحب میکند.

• مَنبُودٌ: لَقِيطٌ سرزده.

— هِنْدِي: از تیره هِنسِ های هند (پاریا).

• اَمْرٌ: غَيْرُ مَرْمِيٍّ: مُهْمَلٌ نادیده، متروک.

• قَبْرٌ: دَقَعَ: بلند کرد.

— الْمُغْنَى: دَقَعَ صَوْتَهُ صدایش را بلند کرد، تشدائد خواند.

— الْكَلْبَةُ: لَقَطَ بِهَا پَرَمَ تَوْنَهُ با صدای بلند تلفظ کرد.

نَبْشُ الْقُبُورِ مَرْدَةً دَذَذَ . كَفَنَ دَذَذَ .

فَبَيْشُ . مَبْشُوشُ كُودَشْهُ ، كَنَدَشْهُ .

هـ مَبْشُوشُ : أَشْعَتْ (كَالْمَرِّ) { مَوِيَّزُولِيَهْ ، زَهَتْ پَرِشَانْ .

نَبْضُ الْيَرَقِ : ضَرْبُ زَهْ ، تَبْشُ دَلَتْ .

— الْمَاءُ : سَالَ رَوَانُ شَد ، جَادِي شَد .

أَنْبَضَ الرَّوْ : جَذَبَهُ لِيَرَقِ سِبْهَائِي تَادَكَشِيد .

نَبْضُ . نَبْضَانُ تَبْشُ ، ارْتَعَاشُ .

— حَرَكَةُ الْقَلْبِ أَوِ الْقَرْبَانِ حَرَكَةُ قَلْبٍ وَرَمَا .

جَسْ هـ (حَقِيقِيًّا وَجَازِيًّا) نَبْضُ أَوِ رَكْرَكَةُ ، اسْتِرَاجُ كَرْدُ

نَبْضَةً جَمَشُ .

نَابِضُ : صَاقِبُ (كَالْقَلْبِ أَوِ لِيَرَقِ) زَنْدَةً ، جَهَنَدَةً .

— خَافِقُ تَبْنَدَةً ، لَوْرَانُ .

— هـ زَنْبَرُكَ كَمَكِي فَزَبِيعُ .

— السِّلَاحُ النَّارِي : هـ عَمَّازُ (مَاشِيَهْ ، جَمَشِيَهْ)

مَنْمِضُ : مَنْوَعُ جَسِ النَّبْضِ (جَانُكَهْ ضَرَبَانُ)

{ لَاحَاسُ مِشُودُ .

هـ نَبْطُ الْمَاءِ : تَبْشُ آبِ جَوَشِيد ، سِرَازِيرِشَد .

— نَبْطُ . أَنْبَطُ . اسْتَنْبَطُ الْمَاءُ آبِ بَفْتِ وَغَيْرِهِ رَا

بِيدُونِ آوَرَدُ .

هـ أَبْطُ ٢ عَلَي : نَدَبَهُ طَمَنَهُ زَهْ ، سَمَزَهْ كَرْدُ ، دَسْتِ اِنْدَلَاخَتْ .

اسْتَنْبَطُ ٢ : اِكْتَنَفَ بِيْلَاكَرْدُ ، كَشَفَ كَرْدُ .

— اخْتَرَعَ اخْتَرَعَ كَرْدُ .

نَبْطُ : قُوْرُ عَمَقِ ، كُودِي ، ذُرْعَا .

— قَوَامُ النَّاسِ مَرْدَمِ عَوَامِ ، قَوْدَهْ .

— قَوْدَمُ كَانُوا فِي الْعِرَاقِ وَجَنُوبِي لِلْطُّغَيْنِ قَوِي كَهْ دَوِ عِرَاقِ وَ

نَجْدِي : قَامِي عَامِي ، رَجَبِي . (جَنُوبُ طُغَيْنِ سَكُوتِ دَلْتَنَدُ)

اسْتَنْبَاطُ : اِسْتِنَافَ كَشَفُ .

— اخْتِرَاعُ اخْتِرَاعُ .

— اسْتِخْرَاجُ اسْتِخْرَاجُ .

هـ تَنْبِطُ : تَنْبِطُ طَمَنَهْ .

— لَمْزُ مَضَرُ ، رَشِخْتَنَدُ .

مُسْتَنْبَطُ كَاشَفُ ، مَخْتَرَعُ .

هـ نَبِغُ الْمَاءِ : خَرَجَ مِنَ الْعَيْنِ . { آبِ اَزْجِشْمَهْ بِيدُونِ آمَدُ ،

— النَّهْرُ آبِ رَوْدَخَانَهْ سِرَازِيرِشَد .

أَنْبَغَ الْمَاءِ آبِ رَاسِرَازِيرِشَد ، آبِ اِنْدَلَاخَتْ .

نَبِغُ . نَبُوعُ . نَبْعَانُ الْمَاءِ جَرِيَانُ ، سِرَازِيرِ آبِ .

— يَنْبُوعُ . مَنَبِغُ : قَبْلُ الْمَاءِ سِرْجِشْمَهْ ، جِشْمَهْ .

يَسْلُبُوعُ ٢ . مَنَبِغُ ٢ : مَلَفْنَا أَصْلَ اَصْلِ مَائِهْ .

هـ نَبِغُ : فَاقُ قَهْرَهْ اَزْدِيكَرْدَنَ قَوْدَتُ جَسْتِ ، بَرْتَرِي بَافَتْ .

— فِي الرِّيَاضَاتِ (مَثَلًا) { دَرْدِ اِبَاضَاتِ اَزْدِيكَرْدَنَ

— : قَتَا وَاسْتَقَرَّ { اِنْتِشَارِ اِبَافَتْ ، پَرَاكَندَهْ شَدُ ،

{ فَاشَ شَدُ .

نَبِغُ . نَبُوعُ : تَفَوُّقُ بَرْتَرِي ، بَرَجَسْتِكِي ، پَشَرِ تَادَكُ .

نُبُوعُ ٢ : نَجَابَةُ قَرِيْبَهْ ، هَوَشُ سِرْشَادُ .

نَابِغَةُ : عَظِيمُ الشَّانِ شَمْعُ نَامِي وَبَرَجَسْتَهْ ، فَوْقُ الْعَالَمَهْ .

— : نَحِيبُ رَاوِي هَوَشُ وَاسْتَعْدَادُ خِلَادَوِي .

هـ نَبَقُ النَّفْسِ : خَرَجَ وَطَهَرَ بِيدُونِ آمَدُ ، نَمَافَانُ شَدُ .

نَبَقُ . نَبِيقُ : نَمَزَشَجَرِ الْحِوَرِ مِجْوَهْ دِرَفْتِ سَدَرِ .

هـ نَبَكَةُ : اَكْمَةُ حُدُودِ الرِّاسِ بَشْتَهْ ، تَبَهْ كُوجَكُ .

— : تَدَلُّ صَغِيرُ تَبَهْ كُوجَكُ ، كَرِيْبُ .

هـ نَبَلُ الرَّجُلِ : رَمَاهُ بِالنَّبْلِ تَبِرَزْدُ .

نَبَلُ الرَّجُلِ : كَانَ تَبِيلًا { شَرِيفُ بُوْدُ ، مَحْبِيبُ بُوْدُ ،

{ نَبِكُ سَرِشْتِ بُوْدُ .

— قَرَنَكَا : تَرَفَّعَ اسْتِنَاعُ كَرْدُ ، دَوْرِي كَرْدُ .

نَبَلُ (نَبَالٌ وَنَبَالٌ) : سِبْهَامُ نَبْرَهَا .

نَبَلَةُ : حَقْوَةُ بَكِ تَبِرُ .

هـ نَبِيسَةُ : مَتَادَهْ .

نُبْلُ : نَبَالَةُ حَافِيَتِ ، شَرَاةَ ، بَرَزْ كُودِي .

نَبَالَةُ : لَقَبُ تَكَرَّرِمِ النَّبِيلِ الْاَزْدَلُ : مَكْرُوهُ اِشْرَاتِ .

نَبْلُ : نَبَالَةُ حَافِيَتِ ، شَرَاةَ ، بَرَزْ كُودِي .

نَبَالَةُ : لَقَبُ تَكَرَّرِمِ النَّبِيلِ الْاَزْدَلُ : مَكْرُوهُ اِشْرَاتِ .

نَبَالَةُ : لَقَبُ تَكَرَّرِمِ النَّبِيلِ الْاَزْدَلُ : مَكْرُوهُ اِشْرَاتِ .

نَبَالَةُ : لَقَبُ تَكَرَّرِمِ النَّبِيلِ الْاَزْدَلُ : مَكْرُوهُ اِشْرَاتِ .

نَبَالَةُ : لَقَبُ تَكَرَّرِمِ النَّبِيلِ الْاَزْدَلُ : مَكْرُوهُ اِشْرَاتِ .

مُتَبِّهٌ : مُحَدِّثٌ اخطارکننده .

— : مُنْقِطٌ بیدارکننده .

— : حَرَكٌ مُنْقِطٌ (عامل حرکت ، انگیزش) .

٥ — : سَاعَةٌ مُنْقِطَةٌ ساعت شاهانه .

مُتَبِّهٌ . مُتَبِّهٌ : يَغْطِظُ بیدار ، هوشیار .

— : مَلْفَتٌ مَلْفَتٌ ، متوجه .

— : حَنَرٌ بهوش ، باحذر .

نُبُو . نُبُو : تَقْصِيرٌ تصور ، کوتاهی .

نَبَا السَّهْمِ عَنْ الْمَدْفِ خُطَاكَرْد ، بشانه نخورد .

— : الطَّبْعُ عَنْ كَذَا : لَمْ يَقْبَلْ ناسازگار بود ، نداشت .

— : الْمَكَانُ بِهِ : لَمْ يُوَاقِفْ بَرَأَشِ ناساب بود .

قَابٍ : فِي عَمِدٍ مُؤَضَّبَةٍ نَاشِئَةٍ ، ناجبا .

— : نَافِرٌ . شَادٌ نَامُوفِقٌ ، ناجور .

نَبُوتٌ : قَصَاطُوبَةٌ (فِي نَبْتٍ) چاق .

— : قَصِيرٌ هِرَاوَةٌ چوب کوتاه .

نُبُوَّةٌ (فِي نَبَأٍ) • نَبَسِيٌّ (فِي نَبَأٍ) • نَبِيذٌ (فِي نَبَذٍ) •

نَبِيلٌ (فِي نَبَلٍ) • نَبِيهٌ (فِي نَبِهٍ) •

نَسَأٌ : اِزْتَقَعَ مَحَاوِلَهُ جُلُوفَتِ ، پیشرفت .

— : اِرْتَقَعَ وَاتَفَتَعَ بَارَكَرْد ، برآمد ، شکرد .

نُتُو . بَرَامَدَنی ، برجستگی .

— : نَتَاةٌ : اُكْسَمَةُ پشته ، گریوه ، تپه .

نَاقِيٌّ : نَاقِيٌّ : بَارِزٌ بَرَجِسْتَه ، نمایان .

— : نَافِرٌ بطور برجسته .

نَتَجٌ : مَن كَذَا نَتِيجَهُ دَاد ، ناشی شد .

— : عَنْ كَذَا مَنْتَجِشُد ، منتج شد .

نَت وَاتَجَّتِ الْبَيْتَةُ : دَلَّتْ حَيَوَانَ زَايِدٌ ، بجهت او

اَتَجَّ ؟ : اَعْلَى غَلَّةٌ محصول داد .

— : اَزَجَدَ . سَبَبٌ زَاهِرٌ كَرْد ، باعث شد .

اِسْتَنْجَحَ : اِسْتَخْرَجَ نَتِيجَةً مِنَ الْمَقْدَمَاتِ (از مقدمات نتیجه گرفت) .

— : اَلْاَمْرُ : اِسْتَخْرَجَهُ مِنْ غَيْرِهِ دَرِیَاتِ ، پی برد .

نَبِيلٌ : رَمَّةٌ بَيْنَ مَسُورَتَيْنِ پشانك .

نَبِيلٌ . نَبِيلٌ شَرِيفٌ ، بزرگوار ، اصیل .

نَبَالٌ . نَابِلٌ : دَلَامِي النَّبَالُ تَبِيزُنٌ .

نَاسِبُوتُهُ (الجمع انابيل) : قَارُوزَةٌ مُعْبِرَةٌ مِنْ زَجَاجٍ مَحْمُولٌ نَوَاحٍ مَحْمُولٌ آمِیُول .

نَبَهٌ : اِسْتَشْهَرُ شُهْرَتِ يَافِتِ ، نامی شد .

نَبِهٌ . نَبِهَةٌ . اَنْتَبَهَ الْاَمْرُ دَرِیَاتِ ، متوجه شد ، ملاحظت شد .

— . — . — : مِنْ تَوْبَةٍ اَزْخَوَابِ بیدادشد .

نَبَهٌ : عَلَى اَوِّی الْاَمْرِ تَوْبَةً دِیْگَرِی رَاجِبٌ كَرْد .

— : اِلَى الْاَمْرِ : ذَكَرَهُ بِرِیَادُورِی كَرْد .

— : اِلَى خَطَا اَوْ خَطَرِ الْخَطَرِ اِشْتَبَاهِی رِیَادُورِی كَرْد .

— : حَذَرٌ بَرَحْذِیْعَتِ ، هوشیار کرد .

— : اِیْقَظَ بیدار کرد .

— : حَرَكٌ . نَحْطٌ اِیْجَتِ ، تحريك کرد .

٥ — : عَلَى اَمْرٍ دَسْتُور دَاد ، فرمان داد .

نَهٌ . نَبَاهَةٌ : فِطْنَةٌ هُوشِ ، زبَرَك ، دانائی .

نَبَاهَةٌ ؟ : شُهْرَةٌ نَامُورِی .

— : شَرَفٌ شَرَاتِ ، نجابت .

نَهٌ . نَبِيهٌ . نَابِهٌ : قَطْنِ هُوشیار ، زبَرَك ، دانائی .

— . — . — : ذَرِیْفٌ

نَسَبُهُ : اِتِّفَاقًا نَاكَاهُ ، بطور پیشامد .

اِنْتِبَاهُ : اِنْتِبَاهُ . حَذَرٌ تَوْبَةٍ ، دَقْتُ ، اِعْتِنَا .

— : يَنْقُطَةُ بیداری .

بَانَبَاهُ اَزْروِی دَقْتُ .

نُصْبُهُ : اِیْقَظَ بیداری . بیدارکننده .

— : نَحْذِرُ اخطار ، آگاهی .

— : نَحْطِطُ . حَرَكٌ اِیْجِزِش .

— : اِنْتَبَاهُ اخطار پیش از وقت .

- تَاج : قُلَّةٌ . مُحْصُولٌ حَاصِلٌ ، مَحْصُولٌ .
 — المَوَاسِي مَوَاسِلُهُ ، بَرٌّ وَبِرْغَالُهُ .
 — المَضْنَعُ فِرَازُودَهُ كَارْخَانَهُ مَایِ صَنْعَتِی .
 نَتِیجَةُ : حَاصِلٌ .
 — عَاقِبَةُ بَابَانِ ، عَاقِبَتِ .
 — نَاقِیْرُ بَرَّامِدِ ، اِثْرُ .
 — مَاسْتَصْرِجُهُ مِنَ الْمَقْدَمَاتِ خِلَاصُهُ .

- ٥ — تَقْوِیمُ السَّنَةِ تَقْوِیمُهُ ،
 بَالٌ ، بِتَارِخِیْنِ ، وَدَرْتِجِیَّةِ تَقْوِیْمِ .
 کَانَ نَتِیجَةُ کَذَا : اَدَّى اِلَى کَذَا
 نَتِیجَةُ اَشْیَاءِ اِیْنِ هُوَ ، بَابِیْجَاکِیْدِ .

تَاجِج : حَاصِلٌ نَاشِی .

- تَاجِجِ مَسْتَجِ .
 — مَنِ کَذَا سَبَبٌ ، بِجِهَتِ .
 — مُسْتَنْجِجٌ ، مُسْتَنْجِجٌ سَازَنْدِه ، عَلِیَّ آوَرْدِه ، تَوَلِیْدِ کَنْدِ .
 اِنْتَاَج : تَوَلِیْدُ ، فِرَازُودَهُ ، مَحْصُولُ .
 اِسْتَنْجَاَج : نَتِیجَةُ گِیرِی ، بِی بَرْدِی اَز عَلَتِ بِمَعْلُولِ .
 تَنْشَع : وَشَعٌ . خَرَجَ مِنَ الْبَدَنِ تَرَشَعُ کَرْدِ ، تَرَاوِشِ کَرْدِ .
 تَنْشَع : اَوْتِخَاَج ، تَحْلُبُ تَرَاوِشِ ، تَرَشَعِ .
 تَنْزَرُ : جَذَبَ یَسْجَدُ نَاگَمانِ کَشِیدِ ، بِسَخْتِی کَشِیدِ .
 — نَزَعٌ ، قُلْعٌ کَذِ .
 ٥ — تَنْزَرُ پَاشِیدِ ، پَرَاکَنْدِ کَرْدِ .
 ٥ — قَذَفَ اِذْلاخَتِ ، پَرَتَابِ کَرْدِ .
 ٥ نِیْرَاتِ ، تَرَاةُ : اَوْرَوْنَتِ نَمَكِ تَبْرَابِ .
 — الْبُوْنَاَسَا : یَلْعُ الْبَارُوْدِ شُوْرَه قُلِی .
 — الْحِیْرُ (اِی الْکَلْسُ) مَادَّةُ اَهْکِی .
 — الصُّوْدَا .
 — الْبِضَةُ : حَبَرٌ جَهَنَّمِ سَنَكِ جَهَنَّمِ .
 — النَّشَاوَرُ : نَشَاوَرُ .
 ٥ نِیْشُرُ جِیْنِ : اَوْرَوْتِ اَزْتِ .
 نِیْشُرُ غَلِیْبِرِیْنِ آکِیْوَنَه قَابِلِ اِنْفِجَاعِ .

- ٥ نِیْشُرِکُ : اَزْوَتِکِ شُوْرَه قُلِ .
 اَوکِیْدُ — . اَوکِیْدِ نِیْشُرِکِ .
 حَلِیْضُ — : مَاءُ الْعَقْدِ ، مَاءُ الْکَنْدِ اَبِ تَبْرَابِ .
 ٥ تَنْشَسُ الشَّعْرَ وَالشَّوْکَةَ نَاگَمانِ کَنْدِ ، چِیدِ .
 — : خَطَطٌ رِیْوَدِ .
 — بِالْعَصَا بِاعْصَاوَدِ .
 ٥ هُ حَلْفَةُ خُوبِ شِلَاقِ زَدِ .
 اَنْتَشَسَ النَّبْتُ : اَنْزَحَ . نَبْتُ عِیَاضِ سِیْزِشْدِ ، جَوَاهِلِدِ .
 اِنْتَاَشُ الْبُذُوْرُ : تَنْسِیْتُ جَوَاهِلِیْ زَنْ .
 مِشْتَاَشُ : یَلْقَطُ الشَّعْرَ مَوْجِیْنِ ، اَنْبَرِکِ .
 ٥ تَعَمُّ الْعَمُّ مِنَ الْمَرْحِ اَوْ الْمَاءِ مِنَ الْعِیْنِ : اَنْزَرُ .
 زَمْ خُوْنِ پَسِ دَاوِ .
 ٥ — رَفَعَ بَرَاثَتِ ، بَلَنْدِ کَرْدِ .
 ٥ — اَقْعَدَ نِیَاطِ دَاوِ ، رَهْمَانِدِ .
 ٥ نَعْفُ ، نَعْفُ الرِّیْثِ اَوْ الشَّعْرِ پَرِیَا مَوْرَاکَنْدِ .
 تَفْعَةٌ : مَا نَاخَذَهُ بَيْنَ اَصَابِیْکِ (مَعْدَا جِیْرِیْ کِه بَاسْتِ وَ اَلْکَنْکَاَنِ بَرَاثَتِه مِیْشَدِ) .
 — : قَمِیْ قَلِیلِ چِیْرِکِ ، اَنْدَکِ .
 نَفِیْفٌ ، مَشْتَوَفٌ (۱) پَرَاکَنْدِ ، مَوْبُودِ .
 حَاجِبُ مَشْتَوَفٌ (۲) اِبْرُوْیِ قُلِی ، تَرَاشِیدِ .
 مِنتَاَفٌ : یَلْقَطُ الشَّعْرَ ، مِشْتَاَشِ مَوْجِیْنِ .
 ٥ نَنْجِنُ ، اَنْجِنُ : خِیْطِ رَاخَتِ گَنْدِیدِ ، بُوْیِ بَدِ دَاوِ .
 — . نَنْجِنُ : ذَبٌ فِی الْفَسَادِ (نَاسَدِشْدِ ، تَبَاوَدِ) گَنْدِیدِ .
 نَنْجَنُ (۲) الْفَقِیْ گَنْدَانْدِ ، نَاسَدِ کَرْدِ .
 نَنْجِنُ ، نَنْجَانَةُ : تَنْفَعُنْ گَنْدِیْگِی ، نَاسَدِ .
 — . رَاخَةُ خِیْطِ بُوْیِ بَدِ زَنْدِی .
 نَنْجِنُ ، مَنْجِنُ : خِیْطِ الرَاخَةِ بَدِیْوِ ، کَرِیْهَ ، نَفَرَتِ اَنْگِیْزِ .
 — . مَنْجِنُ : مَنْفَعُنْ گَنْدِیْگِی ، بُوْیِیْدِ ، نَاسَدِ .
 — . قَبْلُ خِیْطِ الرَاخَةِ اَدَمِ چَرِکِیْنِ وَبَدِیْوِ .
 ٥ — مَجْمِلٌ ، مُقَسَّرُ اَدَمِ پَتِ ، فَرُوْمَايِه ، چَشْمِ تَنَکِ ، اَلِیْمِ .

ه نَثَرَ: نَثَرَ الشيء: زماه متفرقا پخش کرد، پاشید، افشاند.

— عليه كذا (كله هور) پاشید، محل ریزان کرد.

— الرمل على الارض روی زمین شن پاشی کرد.

— انا بالنثر في كلامه كلام نثرگفت، نوشت.

إِنثَرْتَنَثَرْتُ: پاشیده شد، پراکنده شد.

— : تَنَاطَفَ فروریخت، افتاد.

— اسْتَنَثَرْتُ آب به بین کشید.

نَثَرَ: بَسَقَرَه پراکندگی، ریخت و پاش.

— خِلَاف التَّنْظُم نثر.

نَثَرِي: مَشْهُور: خِلَاف المَنْظُوم سخن ساده.

— تَنَثَرْتُ كوكب، خرد.

مصادف نثرية برج، مخارج متفرقه.

نثریات: مَشْنُونَات چیزهای گوناگون.

نَثَارٌ: وَرَقٌ رَوِيعٌ يَشْتَرُ في الحَفَلَاتِ کاغذهای رنگی که در جشنها پرتاب میکنند.

— خَرِطِي: اَفْرِطَةٌ وَرَقِيَّةٌ تَقْرَأُ بِنَافِثِهَا فِي الحَفَلَاتِ {نوارهای رنگی نازک در میهمانیها}

نَثِيرٌ: مَشْهُور ٢: مَبْعَثٌ پراکنده، ریخته و پاشیده.

نَاثِرٌ: خِلَاف النَاطِلِمْ نَثَرُونِی.

مَشْهُور ٣: نَبَاتٌ وَزَهْرُهُ محل و بوته شب بو.

• نَجَا (نی نجو) • نَجَابَةٌ (نی نجب) • نَجَاجٌ (نی نجر)

• نَجَادٌ (نی نجو) • نَخَافٌ (نی نخف)

• نَجِبٌ: اُنْجَبَ: كَانَ مَحْمُودَ الصِّفَاتِ در خور ستایش بود.

شایان تجید بود.

— : كَانَ قَاضِيًا نَيْسًا بیارخوب بود، عالی بود.

اُنْجَبَ: خَلَفَ بوجود آورد، پس انداخت.

إِنْجَبَ: اسْتَنْجَبَ: اخْتَارَ وَاضَطَّقَ برگزید، انتخاب کرد.

نَجِبٌ: نَجْبَةٌ: كَرَمٌ مَجْشَدٌ، وادرمی.

نَجَابَةٌ: نَفَاسَةٌ نفاست، برتری.

نَجِيبٌ: نَفِيسٌ عالی، بیارخوب.

— : اَصِيلٌ دارای نسب و دودمان.

— : ذِكْرِيٌ باهوش، دانا، زیرک.

• نَجَّحَ: اَفْلَحَ: رَسَّكَارُشُد، کامیاب شد.

— الأَمْرُ: تَبَسَّرَ وَتَهَلَّ آسان شد، نتیجه داد.

— : اَبْسَرَ کامیاب شد، چیزدار شد.

نَجَّحَ: اُنْجَحَ: كُنْ کرد، پیش برد، کامیاب کرد.

نُجَّحَ: نَجَّاحٌ کامیابی، کارزاری، دستکاری.

نُجَّحِیج: صَاحِبٌ بَاغِیْزٌ، عاقل.

نَاجِحٌ: مُفْلِحٌ رَسَّكَارٌ، کامکار، نیک انجام.

• نَجَّدَ: نَاجَدَ: اُنْجَدَ: كَلَدَ کرد، یاری کرد، دستگیری کرد.

نَجَّدَ: قَرَّقَ: تَرَشَّحَ جلدۀ عرق کرد.

نَجَّدَ القَرَشَ رَوِيه کشید، با سبیل آست.

— القطن: تَدَفُّعٌ پنبه رازد، حلاجی کرد.

اِسْتَنْجَدَ فَلَانًا اَوْبَةً: اِسْتَدَانَ كَلَّ خُذَاتِ، یاری طلبید.

— عليه: اِخْتَرَاَ عَلَيْهِ بَعْدَ هَيْتِهِ خود را خودمانی نشان داد.

نَجَّدَ: اِعَانَةُ كُنْ، یاری، یاری.

— : مَا رَفَعَ مِنَ الارْضِ زَمِينَ بلند.

— : يَلَاذِ الوَهَابِيَّیْنِ نَجْدٌ، سرزمین وهابی ها.

نَجْدَةٌ: عَدُوٌّ، نَوْتُ كُنْ، هِزَامِی، دستگیری.

— : شَجَاعَةٌ دلیری، بی باکی.

نَجَادَةُ الفَرَسِ اِثْنَانُهُ فروشی، میل فروشی.

نَجَّادٌ: مُنَجِّدٌ (دلرانگی) (میل فروش،

برده ساز).

— (د بَدِّي) لِحَافٌ دَوْرٌ.

مِنْجَدَةٌ: مِشْدَفٌ: قَوْسُ المُنَجِّدِ كان پنبه زنی.

• نَجَّدَ: اَلَعَ عَلَى اصرار کرد، سماجت کرد، پله کرد.

نَاجِدٌ: حُرْمُ القَلْ دندل عقل.

اُنْجَدَانُ: شَجَرُ الحَلْبَتِ دوختانقوزه.

— رُوي: كَنَسَ انجیلان روی.

انجيل : بشارة كتاب مقدس ، مرثه در حق حضرت مسيح

ال : العهد الجديد ، كتاب عهد جديد

انجيلي : مختص بالانجيل ، مبلغ انجيل

— : بيشتر (و بمعنی تابع الطائفة الانجيلية)
مرثه رسان

منجل : صنف المصداق داس

— (صغير) : غرشرة داس دسى

مين ال : مضفور (انظر سنن) جرج ديك

منجله : ملزمة : مكتبة

منجله : كبره

نجلز : سكر الكلبيا (بصورت انگليسي)
(دناورد)

تنجلز : همانند ساخت انگلستان شد

(انگليسي مآب شد)

انجليزي : انگليزي انگليسي

نجم : انجم : ظهّر ظاهر شد ، بيرون آمد

— هه : نتجّ ناشي شد

و نجم : القدر : اداه القسطا به القسط پرداخت

نجم : ٢ : تنجم : حوادث و از روی ستارگان پيشگو کرد

نجم : قسطنط قسط

— ثبات على غير ساقى كماء غريزه ، بدون ساقه

نجمه : ١) كوكب ستاره

— بدتّب : مذتّب (انظر ذنب) ستاره دنباله دار

— او نجمة الصبح زهره ، ستاره باطلد

— او — الماء ستاره شامگاه ، ماهبد

— او — القطب ستاره قطبي

٥ — طالع زايجه ، ولادت

حسب ال : طالع ديد

النجم : الثريا پروين ، ثريا

نجمه ٢ (في الطباعة) [٥] ستاره [٥] (در چاپخانه)

مرّض ال : (بسبب الجبل) ناخوشى مخصوصا بـ

علم النجوم : علم الفلك اخترشناسى

واية الاشراف والنجوم

بيرق دلاى خطوط راه راه و ستاره

عبادة النجوم ستاره پرستى

نجمت في صعود ستاره اقبالش در حال صعود است

نجمي : كالنجم مانند ستاره

— : مختص بالنجوم ستاره ئى

نجميم : تنصير نجسم ستاره كوچك

نجمام : منجمت : باژوئى اخترشناس ، طالع بين

ناجم : ناچ ناشى ، ازوبال

قنجم : علم التنجيم طالع شناسى ، علم نجوم

منجم : منجم : اصل منبع ، مایه

— : منبت الماود كان ، معدن

— لهم معدن ذغال سنگ

— ذهب معدن طلا

حفر الناجم : قديمى كان كن

منجم : حديثة الميزان فيها السال شاهين ترازو

منجم اخترشناس

نحو : ما يخرج من البطن مدفوعات ، فضولات

— نحوى : سیر : بيچ كوشى

نحوى ٢ : مناجاة : از و نياز ، گفتگو با خدا

نحوه : ما ارتفع من الارضى فلات ، جلگه بلند

انه بنحوه من كذا : دامنش پاك است ، آلوده نيست

نجى : من عاينه بيزك دوست صميمى ، طرطن اعتقاد ، عزم

نجى : انجى : انتقد نجات دار ، رهائى بخشيد

نجيا : خلص رهائى يافت ، خلاص شد ، فرادگرد

— من الموت بانجمه : بطرح مجرّه آسا از مرگ

(نجات يافت)

— و نأجى : مدبه عمرمانه گفت ، برسربرد

— و — ننه : با خود از و نياز كرد

نأجى : الصدهان : با هم از و نياز كردند

(در دودل كردند)

نُحَاةٌ تراش، تراشه

نَحِيتٌ. مَنَحُوتٌ. مَسَوَى تراشیده، بریده.

— : مَنَعُود کَنَد.

مِنَحَتٌ : اِذْنِیلِ اسکنه، قلم درز. ➡

نَحَرَ : ذَبَحَ سر برید، کشت.

اِنْتَحَرَ : قَتَلَ نَفْسَهُ خودکشی کرد.

سَوَا. تَنَاحَرُوا عَلَى الْأَمْرِ {چون و چر کردند،
رازد و زباید کردند}

نَحَرَ : ذَبَحَ کُتَّار، قِزَالی.

— : اسْفَلَ السُّقُ پائین گردن، مگلو.

٥- : تَغْوِيرٌ (جَانِبُهُ مَهَارَةٌ) ➡

مگلو، گچ بری.

یَوْمَ الْـ. رِیْذَ عِدِّ قِرَابَن.

نَحَرَ. نَحِرَ یَزْ زبردست، استادِ ماهر.

نَحِیرٌ. مَنَحُورٌ (١) کشته، سر بریده.

اِنْتِجَارٌ : قَتَلَ الْفَتَا خودکشی.

— بَابَانِیَّةٌ (بَشَقِ الْبَطْنِ) (خودکشی با دریدن شکم)
(هزارگیری)

مَنَحَرَ : رَقَبَةً مَکْرَاه.

٥ مَنَحُورٌ ٢ : مَقَاطِ آذَرِه، رَجَبِید، خَشْکِلِین.

مُفْتَحِرٌ خودکش.

نَحِیسَ : رَیْدَ سَعْدَ بدبخت بود، بدطالع بود.

٥ نَحِیسَ : اَتَى بِالنَّحِیسِ عَلٰی شَوْمٍ بود، بدبخت بود.

نَحِیسَ : طَلَّ بِالنَّعَاسِ باس پوشاند.

تَنَحَّسَ : سَأَلَ. جَمَعَ رِزْقَهُ گرفت، گرسنگی کشید.

نَحِیسَ : رَیْدَ سَعْدَ بدبخت شد، شومی، بدبینی.

— : نَحِیسَ : مَنَعُوسٌ شَوْم، بی اقبال، بدبخت.

— : سَبَّی الطَّالِبَ بد اختر، بد اقبال، تیره بخت.

— : جَابَ النَّوَابِ مصیبت بار.

سَاعَةُ نَحِیسَ ساعتِ نحس.

اِسْتَنْجَى مِنْهُ : اسْتَقْلَمَ بازبخت، رها، یافت.

— : غَسَلَ مَوْضِعَ النُّجُوشِ، تَطَهَّرَ بِكَرْدِ

مَوْضِعَ الْاِسْتِنْجَاءِ : بَیْضِیدِی.

نَگَنَشْتَو.

نَجَاةٌ. نَجَا. نَجَوْ ٢ : خَلَاصٌ خَلَاصِ، رها، یافت.

— : سَلَامَةُ اِیْمَنِ.

— : هَرَبٌ فِرَارٌ، گریز.

طَوَّقَ الْـ مِنَ الْفَرَقِ کَرَبِدِ نجات. ➡

نَاجٍ : هَارِبٌ فِرَارِی.

تُنَجِّیةٌ : اِنْقَاضُ فِرَادِ رِسی، رها سازی.

مُنَجِّجٌ : مُنْقِذٌ نجات دهنده، خلاص کننده.

مُنَجَاةٌ : مَهْرَبٌ راه فرار، راه گریز.

مُنَاجَاةٌ : قِبَادُ الْأَمْرِ وَالْوَعْدِ راز و نیاز، عاشقانه.

— : الْأَرْوَاحُ كَفَتْکَی بِالْأَرْوَاحِ.

— : الْاِنْسَانُ لِنَفْسِهِ كَفَتْکَی بِالْخُودِ، راز و نیاز، با خود.

نَجِیبٌ (فِي نَجَبٍ) * نَحَا (فِي نَحْوِ) * نَحَاسٌ (فِي نَحْسِ)

* نَحَبٌ. اِنْتَحَبَ زاری کرد، شجون کرد، نالید.

نَحَبٌ : وَقْتُتٌ. مُدَّةٌ. وَقْتُتٌ، مدت، زمان.

— : مَوْتُتٌ مرگ.

— : نَحِیبٌ گریه با صدای بلند، فغان.

نَقَصَ نَجْمَهُ مرد، درگذشت، جان سپرد.

* نَحَتَ الْمَجْرَ وَغیره سنک یا چیز دیگر را تراشید، کند.

— : التَّمَالُ وَغیره پیکر را تراشید.

— : کَلَمَةٌ : صَاغَهَا رَاوَه ساخت.

— : بِلِسَانِهِ بدنام کرد، افترازد.

نَحَتَ تراش، کند، کاری.

— : التَّكَلَامُ رَاوَه سازی.

— : التَّمَاثِيلُ مجتمه سازی، پیکر تراشی.

نَحَاتُ الْمَجْرَ سنک تراش.

— : التَّمَاثِيلُ مجتمه ساز.

نَحْلٌ : ذُبَابُ النَّحْلِ زنبور عدل .

— طَنَائِلُ زنبور درشت و پر صفا .

ذَكَرُ الْب. زنبور عدل نر .

خَلِيَّةٌ أَوْ قَفِيَّةُ الْب. : قَهْقَالَةٌ .

— كَذْبُورِيَّ عَمَلِ .

نَحْلَةٌ : وَاحِدَةُ النَّحْلِ بَكِ زنبور .

— كُرْبَاجِ نَوْكُ شَلَقَةٍ .

— دَوَامَةٌ ، قُرْبُورَةٌ ، مِرْصَاعٌ ، فَرْزَةٌ .

نَحْلَةٌ : قَبِيْلَةٌ بَمَشَشْ ، پَشِكَشْ ، مَدِيَهْ .

— مَنَعَبٌ وَبَنِي كَيْشْ ، آئِينَ ، اِيْمَانِ .

نَحَّالٌ : پَرورش دهنده زنبور عدل .

نُحُولٌ : سَقَمٌ لَاغَرِي ، بَارِيكِي ، سَتِي .

نَحِيلٌ : نَاحِلٌ ، سَقَمٌ لَاغَرِ ، بَارِيكِ ، ضَعِيفٌ .

— الْقَوَامُ بَارِيكِ اِنْدَامِ .

اِنْتِحَالٌ : اِفْتِنَاءٌ قَبُولِ ، بِنْدَلِكِي ، پَذِيرِشِ .

— الْمُؤَلَّفَاتُ سِرَقَاتُ آثَارِ دِيگَرِگَرِ .

مَنْحُولُ الْوَسْرِ : لِبَاسُ نَخِ نَمَ ، كَمَنَهْ ، پُوسِيَهْ .

نَحْمٌ : تَنْخَنَعُ سِيْنَهْ صَا تِ كَرْدِ .

نُحَامٌ : بَشَرُوشِ مِرْغِ آتَشِ .

نَحْنُ مَا .

نَحْنَحُ : تَنْخَنَعُ سِيْنَهْ صَا تِ كَرْدِ .

نَحْنَحَةٌ : صَدَا صَا تِ كَرْدِ سِيْنَهْ .

نَحْوٌ : جِهَةٌ أَوْ جَلْبِ سَو ، طَرْنِ .

— طَرِيقَةُ رُوشِ ، رَسْمِ ، جُودِ .

— اِنْجَاهُ تَوَجُّهِ ، تَمَائِلِ ، رُوبُرُو .

— عِلْمِ الْب. ، عِلْمِ دَسْتُورِ دِيَانِ .

نَحْوِيٌّ : مَخْتَصَرُ جِلْمِ النَّحْوِ مَرْبُوطُ بَدَسْتُورِ دِيَانِ .

— نَاحِ : هَالِمُ النَّحْوِ دَسْتُورِ دِيَانِ .

— نَحْوٌ : مِثْلُ ، كَقَوْلِكَ مِثْلُ ، مَانَدِ .

— كَذْبُورِيَّ عَمَلِ .

نَحْلَةٌ : وَاحِدَةُ النَّحْلِ بَكِ زنبور .

— كُرْبَاجِ نَوْكُ شَلَقَةٍ .

— دَوَامَةٌ ، قُرْبُورَةٌ ، مِرْصَاعٌ ، فَرْزَةٌ .

نَحْلَةٌ : قَبِيْلَةٌ بَمَشَشْ ، پَشِكَشْ ، مَدِيَهْ .

— مَنَعَبٌ وَبَنِي كَيْشْ ، آئِينَ ، اِيْمَانِ .

نَحَّالٌ : پَرورش دهنده زنبور عدل .

نُحُولٌ : سَقَمٌ لَاغَرِي ، بَارِيكِي ، سَتِي .

نَحِيلٌ : نَاحِلٌ ، سَقَمٌ لَاغَرِ ، بَارِيكِ ، ضَعِيفٌ .

— الْقَوَامُ بَارِيكِ اِنْدَامِ .

اِنْتِحَالٌ : اِفْتِنَاءٌ قَبُولِ ، بِنْدَلِكِي ، پَذِيرِشِ .

— الْمُؤَلَّفَاتُ سِرَقَاتُ آثَارِ دِيگَرِگَرِ .

مَنْحُولُ الْوَسْرِ : لِبَاسُ نَخِ نَمَ ، كَمَنَهْ ، پُوسِيَهْ .

نَحْمٌ : تَنْخَنَعُ سِيْنَهْ صَا تِ كَرْدِ .

نُحَامٌ : بَشَرُوشِ مِرْغِ آتَشِ .

نَحْنُ مَا .

نَحْنَحُ : تَنْخَنَعُ سِيْنَهْ صَا تِ كَرْدِ .

نَحْنَحَةٌ : صَدَا صَا تِ كَرْدِ سِيْنَهْ .

نَحْوٌ : جِهَةٌ أَوْ جَلْبِ سَو ، طَرْنِ .

— طَرِيقَةُ رُوشِ ، رَسْمِ ، جُودِ .

— اِنْجَاهُ تَوَجُّهِ ، تَمَائِلِ ، رُوبُرُو .

— عِلْمِ الْب. ، عِلْمِ دَسْتُورِ دِيَانِ .

نَحْوِيٌّ : مَخْتَصَرُ جِلْمِ النَّحْوِ مَرْبُوطُ بَدَسْتُورِ دِيَانِ .

— نَاحِ : هَالِمُ النَّحْوِ دَسْتُورِ دِيَانِ .

— نَحْوٌ : مِثْلُ ، كَقَوْلِكَ مِثْلُ ، مَانَدِ .

— دَوَامَةٌ ، قُرْبُورَةٌ ، مِرْصَاعٌ ، فَرْزَةٌ .

نَحْلَةٌ : قَبِيْلَةٌ بَمَشَشْ ، پَشِكَشْ ، مَدِيَهْ .

— مَنَعَبٌ وَبَنِي كَيْشْ ، آئِينَ ، اِيْمَانِ .

نَحَّالٌ : پَرورش دهنده زنبور عدل .

نُحُولٌ : سَقَمٌ لَاغَرِي ، بَارِيكِي ، سَتِي .

نَحِيلٌ : نَاحِلٌ ، سَقَمٌ لَاغَرِ ، بَارِيكِ ، ضَعِيفٌ .

— الْقَوَامُ بَارِيكِ اِنْدَامِ .

اِنْتِحَالٌ : اِفْتِنَاءٌ قَبُولِ ، بِنْدَلِكِي ، پَذِيرِشِ .

— الْمُؤَلَّفَاتُ سِرَقَاتُ آثَارِ دِيگَرِگَرِ .

مَنْحُولُ الْوَسْرِ : لِبَاسُ نَخِ نَمَ ، كَمَنَهْ ، پُوسِيَهْ .

نَحْمٌ : تَنْخَنَعُ سِيْنَهْ صَا تِ كَرْدِ .

نُحَامٌ : بَشَرُوشِ مِرْغِ آتَشِ .

نَحْنُ مَا .

نَحْنَحُ : تَنْخَنَعُ سِيْنَهْ صَا تِ كَرْدِ .

نَحْنَحَةٌ : صَدَا صَا تِ كَرْدِ سِيْنَهْ .

نَحْوٌ : جِهَةٌ أَوْ جَلْبِ سَو ، طَرْنِ .

— طَرِيقَةُ رُوشِ ، رَسْمِ ، جُودِ .

— اِنْجَاهُ تَوَجُّهِ ، تَمَائِلِ ، رُوبُرُو .

— عِلْمِ الْب. ، عِلْمِ دَسْتُورِ دِيَانِ .

نَحْوِيٌّ : مَخْتَصَرُ جِلْمِ النَّحْوِ مَرْبُوطُ بَدَسْتُورِ دِيَانِ .

— نَاحِ : هَالِمُ النَّحْوِ دَسْتُورِ دِيَانِ .

— نَحْوٌ : مِثْلُ ، كَقَوْلِكَ مِثْلُ ، مَانَدِ .

— عِلْمِ الْب. ، عِلْمِ دَسْتُورِ دِيَانِ .

نَحْوِيٌّ : مَخْتَصَرُ جِلْمِ النَّحْوِ مَرْبُوطُ بَدَسْتُورِ دِيَانِ .

— نَاحِ : هَالِمُ النَّحْوِ دَسْتُورِ دِيَانِ .

— نَحْوٌ : مِثْلُ ، كَقَوْلِكَ مِثْلُ ، مَانَدِ .

نُحَاسٌ أَنْفَرُ (اَوَمَنَهْ) بَرِيخِ ، بَرِيخِي .

— أَنْفَرُ (اَوَمَنَهْ) مَسْ .

— طَبِيْعَةٌ طَبِيْعِ ، سَرِشْتِ .

— نَمَاحَةٌ : تَنْفَذُ صَغِيرُ التَّنِيْهِ بَدَسْمِي .

— الْمَطْبَعَةُ (آتَةُ الطَّبَاعَةِ) رَاكَا .

نُحَاسِيٌّ : بَرِيخِي .

نُحَاسٌ : مَكْرٌ .

تَنْحِيْنِسُ : مَكْرِيٌّ ، رُوبُوشِي بَا مَسْ .

مُنَحَّسٌ : مَسْ اِنْدُودِ .

مَنْحُوْسٌ : سَيِّمُ الْمَطَلِ تَبَرَهْ بَحْتِ .

— مَشْنُوْمٌ شُومِ ، نَاجِحَتِ .

مَنْحَاسٌ : چِيْزِ مَایِ شُومِ ، بَدِيْمِنِ ، نَاجِحَتِ .

نُحَفٌ : كَلَنُ نَحِيْفًا لَاغَرِ بُوْدِ ، بَارِيكِ بُوْدِ .

— هَزَالٌ لَاغَرِشْتِ .

أَنْحَفٌ : صَبْرَهْ نَحِيْفًا لَاغَرِ بَارِيكِ كَرْدِ .

نَحَاقَةٌ : نُحَفٌ : رِقَّةُ الْجِسْمِ لَاغَرِي .

— هَزَالٌ بَارِيكِي ، نَزْدِي .

نَحِيْفٌ : مَنْحُوْفٌ لَاغَرِ ، بِيْگُوشْتِ .

— الْقَوَامُ بَارِيكِ اِنْدَامِ .

نَحْلُ الْجِسْمِ : مَارُ حَبَلًا لَاغَرِشْتِ ، بِيْگُوشْتِ شَدِ .

نَحْلٌ : أَمَلَى هَدِيَّةِ پَشِكَشِ رَا دِ ، تَعَارُفِ رَا دِ .

— الثَّوْبُ : تَلَسَّرَ كَمَنَهْ شَدِ ، نَخِ نَمَاشْدِ .

— الصَّوْفُ أَوْ الشَّعْرُ : تَلَاظَمُ بَشْمِ يَامُورِ بَحْتِ .

نَحْلٌ : أَنْحَلَ : لَاغَرِ كَرْدِ ، ضَعِيفُ كَرْدِ .

اِنْتَحَلَ مَذْهَبًا : اِفْتَقَ كَيْشِي اِخْتِيَارُ كَرْدِ ، قَبُولُ كَرْدِ .

— وَتَنَحَّلَ التَّالِيْفُ : اِدْعَاؤُ لِنَفْسِي آثَارِ دِي دِيگَرِگَرِ رَا دِي .

— اِفْتَصَبَ غَضَبُ كَرْدِ ، مَجْزُوْبِتِ .

— الثَّوْبُ : تَلَسَّرَ كَمَنَهْ شَدِ ، نَخِ نَمَاشْدِ .

— الصَّوْفُ أَوْ الشَّعْرُ : تَلَاظَمُ بَشْمِ يَامُورِ بَحْتِ .

نَحْلٌ : أَنْحَلَ : لَاغَرِ كَرْدِ ، ضَعِيفُ كَرْدِ .

اِنْتَحَلَ مَذْهَبًا : اِفْتَقَ كَيْشِي اِخْتِيَارُ كَرْدِ ، قَبُولُ كَرْدِ .

— وَتَنَحَّلَ التَّالِيْفُ : اِدْعَاؤُ لِنَفْسِي آثَارِ دِي دِيگَرِگَرِ رَا دِي .

— اِفْتَصَبَ غَضَبُ كَرْدِ ، مَجْزُوْبِتِ .

مَنْخَر. مَنْخِر. مَنْخَرَه مَنَّاخِر سوراخ بینی .

مُنْبَادِ الْمَنْخَرِین : مریضِ الْاَنْف بهن بینی .
مُنْقَارِبِ الْمَنْخَرِین : بین تلی .

نَخْرَبَ : نَقَبَ سوراخ سوراخ کرد .

نَخْرُوبُ : نَقَبَ او شَقَّ سوراخ ، شکاف .

— : خُزْرَه : نُفْرَه گودی ، گودال .

نَخَرَّ : وَخَرَّ سوزن زد ، هَاکَتْ نولک تیزی سوراخ کرد .

— بَكَلَمَه زخم زبان زد ، نیش زد .

نَخَسَ : وَخَرَّ خَلِيد ، سوزن زد .

نَخَسَه : وَخَرَه نیش ، خلس .

نَخَسَ : نَجَّاشٍ وَانْتَلِ يَخْرُؤَانِ عَلَيَا
دورلی کش .

نَخَسَ : نَاجِرِ الرِّقَبِ هَيَسْرَجِي { برده فروش ،
غلام فروش } .

— : نَاجِرِ الْمَوَاطِي مَا وَوَسَفَدَ فَرُوش .

نَخَاسَه : مِجْلَاهُ الْمَوَابِ (المَوَاطِي) تِجَارَتِ مَا وَوَسَفَدَ

— : تِجْلَاهُ الرِّقَبِ برده فروشی ، بنه فروشی .

مِنْخَسَ سِيخ .

نَخَسَ : سَاقَ شَدِيدًا تَدَارَدَ .

نَخْشُوشُ السَّمَكِ : خَبْشُومُ { گوش ماهی ،
نفس کش ماهی } .

نَخَعَ لَهُ بِمَقْعَه : أَقْرَأَ انْعَاشَ رَاقِبُولُ كَرْدَ ، زَبَرِ بَارْدَت .

— : وَجْهٌ مِثْلُ تَكَانِ دَار .

نَخَعَتْ : نَخَعَتْ تَفَكَّرَ ، اِزْشَ بِيرون د بخت .

نَخَاعُ : الْحَبْلُ التَّوَكِي مَفْزَعَام .

— : الطَّظْمُ : تِرْفَتِي مَفْزَاسْتَقَان .

الْبِاسْتَقِيلُ بِيَازْمَغ .

نَخَاعَه بِلَهْم ، اِخْلَاط .

نَخَلَ الطَّعِينُ آرَدَا لِكَرْدَ ، بِيَعَت .

— : اِنْتَخَلَ ، تَحَلَّصَ اَمَى شَمُو غَرَابَلِكَرْدَ ، اَلِكَرْدَ .

نَخَلَ الطَّعِينُ وَفِيهِ اَللَّكْنِي .

— : نَخِيلُ : فَجَرِ الْبَلْعِ دِرْخْتِ خَرْمَا .

نَخْلَه : وَاحِدَةُ النَخْلِ بَلْ اَصْلُهُ دِرْخْتِ هِيَا .

نَخَالَه الطَّعِينُ : هِرْدَه الدَّقِيقِ

نَخَالَه ، سَبُوسِ

مَنْخُلُ بَرْدِيزَن ، اَللَّهُ ، غَرَابَلُ .

نَخِمَ : تَخَمَّ اِزْزِيَه بِيرون اِنْدَاخَت .

نَخَامَه بِلَهْم ، اِخْلَاط .

النَّخْلَةُ النَّخَالِيَّةُ غَدَه عَاطِلِي .

نَخْوَه : مَرْوَه ، شَهَامَه مَرْوَتَ ، مَرْدَانَكِي ، جَوَانَمَرِي .

— : هِرْزَه نَفْسِ بِلَنْدَمَتِي .

ذو — : بَزْدِگَار ، بِلَنْدَمَتِ ، آقَا مَشَن .

نَخَا : اِنْتَخَى عَلَيَا : اِنْتَفَرَّ وَنَظَمَ بَزْدِگَارِ فَرُوشَت .

— : لَيْسَنَ جِدْمَه آدَا مَكَرْدَ ، فَرُوشَانَد .

— : اِنْتَخَى ٥٢ : اِنْتَخَى : لَآنَ رَا مَنِي شَدَ ، تَن دِرْدَاد .

نَدَ (نِي نَدَو) : نِيدَا (نِي نَدَو)

نَدَبُ الْمَيْتِ : بَكَاَه سُوگَوَارِي كَرْدَ ، گَرِيه زَارِي كَرْدَ .

— : الْمَيْتَ : رَقَاَه مَرِيَه خَوَالِي كَرْدَ ، سَتُود .

— : اِنْتَدَبَ اِلَى الْأَمْرِ وَلَهُ نَمَائِنْدِگِي دَاو ، سِپَرِد ،

(مَامُورِ كَرْدَ) .

نَدَبَ : اُنْتَدَبَ الْجَرْحُ التَّيَامُ بَاغَتَ ، مَوْتِ نَوْبَا لَآرُود .

نَدَبُ : نَدَبَه : اِنْتَرُ الْجَرْحِ جَايِ زَمِ ، اِزْزَمِ .

نَدَبَ : وَنَاءَ الْمَيْتِ عَزَا دَاي ، سُوگَوَارِي .

نَدَبَه : مَرْوَاهُ نَوَحَه سَرَانِي .

— : (نِي عِلْمِ الْفَنِّ) عَرَبِي رَدَا ن وَنَصِيح .

نَادِبَ : نَدَابُ سُوگَوَارِ ، هَزَادَار .

نَادِيَه ٥٥ : نَدَه اَبَه نَوَحَه گَر زَن (مَزْدُود) .

اِنْتَدَابَ نَمَائِنْدِگِي .

— : بِيَايِي اَوْ دَوْلَتِي تِيَمُوت ، سِرْپَسْتِي .

مَنْدَب: نَدَب شیون، ناله، فغان.

مَوْظَرْ بَلَبِ السَّنْبَب: تنگه باب المندب.

مَسْنَدِيَّة: مجلس عزاء، اجتماع مازدرگان.

مَسْنُوب: مَرْنِي کسی که برایش سوگواری میکند.

— نانب: وکیل، نماینده.

— وکیل اِدَاوِي مَفْوَس: جانشین، کنیل.

— مَفْوَس: نماینده، مختار.

— سَلَم: نماینده عالی.

— مَسْنَدَب: مامور، نماینده اعزامی.

• نَدَح: وَشَع و سست داد، بزدل کرد.

مَسْنَدُوحَة: مُسْتَدَح چاره، علاج.

لَاكَ عَن — او — اختیار باشا است، بد لحظه شایست.

لا — عَنه اجتناب ناپذیر، چاره ناپذیر.

• نَدَدَ الفی: خیره، معرود کرد، شتاساند.

— بَلَان: صَرَح بیو، عیبجوی کرد، ناسزا گفت.

نَدَّ: نَفَر و شَرَد ترسید، رانده شد.

— شَدَّ: شرد، معرود شد، گره شد.

نَدَّ: نَدَّید: نَسْطِر مانند، متنا، بجزب.

ماله — او — بی متنا، بی نظیر، بی مانند.

• من رَدَّه: لَدَّید: من خُفِرِه قرین، همال.

نَدَّ ٢: هُوَ البُخُور چوب عود.

نَدَّید: ناسزاگوئی، عیبجویی.

• نَدَّرَ الفی: قَتَلَ وجوده کیاب برد، کتد پیدا میشد.

نَدَّر: کَانَ هَرَبِيًّا مخالف عادت بود، غریب بود.

نَدَّر: نَادَر: قَلِيل الوجود کیاب.

— — — شَادَّ هَرَب غیر معمول، خلاف معمول.

نَادِر ٢ الوُقُوع: قَلِيل الحدوث. اتفاق، گاهگاه.

فی النادر: نادرًا بسیار کم، نندت.

نُدْرَة: فَلَته وجود کی، کیاب.

فی الـ نَمُوه: قَلِيلًا کم، کمتر، بندت.

نَادِرَة: فِی: نَادِر چیز کیاب، نحفه.

• — رَصَة قَرِينَة: داستان دلکش، قصه شنیدنی.

• هَدَّ عَت الساء: وَذَنَت نَم نَم بارید.

• نَدَّغَ الصَّبِيح: رَشَّ عَلَيهِ طَبِيبًا اوسترا.

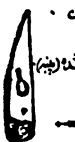
آورد یا شکر روی هنر یا بشید.

• نَدَّاعَة: آرد پاش.

• نَدَفَ القطن: او الصوف: پنبه یا پشم را از هم باز کرد.

• نَدَّافَ القطن: هَلَبُودِي حلاج، پنبه رن.

• نَدَّيَفَ: مَسْنُوق ازم باز شد، شانه شد (بهر).

• مَسْنَدِي: مَسْنَدَة قَوْس النَجْد.

• کمان حلاجی.

• نَدَّلَ: خَطَفَ ربود.

• نَدَّلَ: خَطَمَ الصَّيَافَة هَلَبُودِي.

پیش خندنهاي بر سر فرو.

• نَادِل: نَدَّوَل: هَلَبُودِي.

• نَدَّوَل: هَلَبُودِي: هَلَبُودِي.

• مَسْنَدَل: چوب خوشبو.

• فَاتِح الـ: هَلَبُودِي تراش.

• مَسْنَدَ آله: مَسْنَدَة: مَرَصَافَة.

• زمین کوب.

• مَسْنَدُ وُلَيْن: آله مُوسِيْقِيَة.

• یک جور ساز سی.

• مَسْنَدِيل: حَضَرَة دستان.

• — او بَرَفَعَ الجَنِين قَمَی ازش میخ.

• نَدَم: مَدَم: هَلَبُودِي پشیمان شد، انوس.

• نَدَم: مَدَم: دروغ خورد.

• نَادَمَ: شَارِبَ مِم بِالله شد، خود مانی شد.

• نَدَمَ: نَدَامَة: مَسْنَدَم: پشیمانی، دروغ.

• نَدَمَ: مَسْنَدَم: هَلَبُودِي مِم بِالله، مِم کاسه و کوزه.

• — — — رَفِی: جَلِیس مِم، هَمشین، دوست.

نَادِم. نَدَمَان. مُنْتَدِم. پشیمان. متأسف.

مُنَادِمَة. منشی، مصاحبت، دوستانه.

نَدَدَه. زَیْر و طَرَد. راند، دور کرد.

۵- نادی (فی ندم) صدازد، آواز داد.

نَدُوْءَة. نَدَاوَة. بَلّ. رطوبت، نم، تری.

نَدُوْءَة. جَمِیْعَة. جماعه اجتماع، انجمن.

— نَادٍ: مُنْتَدِی باشگاه.

— نَیْلَة. — لَیْلَة. باشگاه شبانه.

— عِلَیْجَة. انجمن علی رادی.

۵- عَسَلِیَّة (تُصِیْبُ النَّبَاتَات) عسلک، شهد گیاه.

۵- دُوْدَة النَّدْوَة الصَّیْلَة. شته، شیشه گیاه.

نِیْدَاء. مَنَادَة. داد، صدا، آواز بلند.

حَرْفُ الب. حرف ندا.

نَدَی. نَمَاوَة. تری، رطوبت.

— طَلُّ البَلِّ. شبنم، ژاله.

— جُوْد. فَضْل. بخشش، بخشندگی.

نَدَی. نَدِی. نَدِیَان. مُبْتَلِی. تر، مرطوب، نمناک.

— الكَفّ. راد، پخشند، دست و دل باز.

— مُؤَذِّن (مَكْبَر) الصَّوْت. بلندگو.

— نَادٍ: ۵- كَلُوب. باشگاه.

— الصَّوْت. بلند آواز.

نَحْمَة النَّدِی: ۵- السَّیْر (او نَسَای) هالی (صدای زیر،

نَدَی. اُنْدَی: بَلّ قَلِیْلًا. ششدا نك، سوپرانو

کمی تر کرد، آب بند.

نَدَی: اِبْتَلَّ. ترشد، رطوبت برداشت.

نَدَا الْقَوْمُ: اجتمعوا فی النّادی در باشگاه اجتماع کردند.

نَادَی: ۵- نَمَة. صَاح. بر صدازد، دادند.

— صَاح. با صدای بلند گفت، فریاد زد.

— الحَادِث. وِی. نو کردار صدازد، احضار کرد.

— بِالْأَمْرِ: أَغْلَن. اعلام کرد، خبر داد.

نادوا به تلبسًا اورا بپوشانیدند.

اُنْدَی. ۲- تَنْدَی: کَلّ کَرِیْمًا با سخاوت بود، بخشند بود.

اِنْتَدَی. تَنَادَی الْقَوْمُ: انجمنه وافی النادی

در باشگاه جمع شدند.

۱- باشگاه تشکیل دادند.

مُنَادٍ چارچی، فریادزن.

مُنَادَاة. فریاد، صدای بلند.

مُنْتَدِی: مُبْتَلِی. نمناک، تر، مرطوب.

مُنْتَدِی: نَادٍ. ۵- كَلُوب. باشگاه.

۵- نَدَرِی. در راه خدا نذر کرد.

— اِنْتَدَر. گفت (او علی الهه گفت) با خود عهد بست.

— نَدَرًا هُوَ. با خدا نذر کرد.

— (او نفوت المرأه) الْفِئَة. بیان بست، عهد کرد.

نَذَرَ بكذا: قَلَمَهُ لِحَفْزِهِ آگاه و بر حذر بود.

اُنْدَر: أَغْلَمَ وَحَدَرَ. خبر داد کرد، آگاه کرد و زنهار داد.

— تَنْتَبَهًا بِالْعَاقِبَةِ پیش بینی کرد، پیشگویی کرد.

— أَغْلَمَ. أَغْلَن. اعلان کرد، اعلام کرد.

نَذَرَ عَهْد. قول، وعده قطعی.

— نَذِيرَة: مَا يُغْلِي نَفْسًا نَذَرًا نذری.

نَذِير: مُنْذِر. آگاه کننده، خبر دهنده.

— ذَلِيل. پیشگو، پیش بین.

— مُنْذِر. وقت در راه خدا.

نَاذِر. نذر کننده، عهد کننده.

— اِنْدَار: تَحْذِير. اخطار، پیشگویی.

— إِغْلَان. خبر داد.

— قَضَائِي. احضاریه، دعوت.

— (فی الطَّبِی) پیش بینی دوره ناهوشی.

— اِنْتِزَارِی (فی الطَّبِی) پیشگویی از ناخوشی.

— مُنْذِر. مُعْذِر. ترساننده.

— مُنْذِر هُوَ. وقت در راه خدا.

- نَذَلَ: کان نَذَلًا پست بود، فرومایه بود، بی شرف بود.
- نَذَلَ: نَذِيل: ساقیل آدم فرومایه، نذل، بی شرف.
- : جَبَان بزدل، ترسو، نامرد.
- نَذَالَه پستی، ذلالت، بی شرافتی.
- : جَبَانَه نامردی، بزدلی.
- نَزَيْش: زَنْبِج. هَلْهِي السَّيْفَةُ فی بیج تلان.
- نَزَجِس: قُبُحَمَر کل زکس.
- نَزْد: دَوْر الطَّالُوْة مهره بازی (نخته نرد).
- لَبَنَةُ ال: دَلَبَةُ الطَّالُوْة بازی نخته نرد.
- نَزْدِيْن، نَارْدِيْن: مُنْجِل دُوِي سنبل دوی.
- نَزْدِيْنی مرهم ناردین.
- نَزْكِيْن: مَادَّة مَخْدُوْة جوهر مخدّدانیون.
- نَزَج: نَارَج ناریج.
- نَزَا (فی نَزَا) • نَزَا (فی نَزَا) • نَزَاة (فی نَزَا)
- نَزَح: نَزَحَة دورشد.
- : اَنْزَحَ الْبُيُوتُ: نَزَفَ مَاءَهَا زهکش کرد آبش را کشید.
- : المَاءُ مِنَ الْبَيْتِ آب کشی را بیرون کشید.
- نَزَحَ: اِنْتَزَحَ: هِن دِیْلُو: نَقَرَب (کوچ کرد، مهاجرت کرد).
- نَزَح: مَاءٌ مَكْحُوْد آب محل آلود.
- نَزُوْحَ عَنِ الْوَطَنِ مهاجرت، نَزَحَ یَارُوْد یار.
- نَزُوْح: نَزِيْح: نَارَح: بَیْنَد جَدَا بسیاردد.
- نَالُوْح: هِن وَطَنِهِ مهاجر، کوچ نشین.
- المَاءُ زهکش.
- الْمَجَارِي: دَصْرَ بَاتِي کُاس، کوکوش.
- لَا يَنْزَحُ: لَا يَنْتَدُ تمام نشدنی.
- نَزَر: نَزِيْر: يَبِيْر کم، اندک، ناچیز.
- (نَزَا) نَزَعَ: اَنْزَعَ: رَضَعَ: دَفَعَ: رَضَعَهُ کرد، تراوش کرد.
- : الْوَتَرُ: اَهْتَزَّ وَاضْطَرَبَ لِرَبِيْد، تکان خورد.
- نَزَز: نَزَاة: نَزَز: دَهَلَه النَّشْجَ تراوش طبعی.
- : نَزِيْر: لَا يَبْرِيْمَكَان سِقَار، بیتاب، بی آرام.
- نَزُوْ: شَهْوَان شَهْوَان، شهوت پرست.
- نَزَاة: شَهْوَة جَبِيْة شَدِيْدَة (مَرْزِي، شهوترانی زیاد).
- مِيْنَز: اَرْجُوْعَةُ الْبَطْلَانُو، گمبوره.
- نَزَعَ: اِنْتَزَعَ: نَزَعَ الْعِي: اَزَالَه (برطرف کرد، از میان برد).
- : عَزَلَ: بَرَكَاكَرَد، عَزَلَكَرَد.
- : نِيَابَه: خَلَعَهَا لِباس را كَذ، اَزَن دَوَاوَد.
- : هِن قَبِيْر نِيَابَه لِباس ديگري را دَوَاوَد.
- : مَن كَذَا: جَرَدُ مَنهُ مَحْرُوم كَرَد، بی بهره کرد.
- : مَن اَنَلَا كَاوُخُوْفَهُ اَوْ شَرَهُ اَلْخِ اَزْدَاوِي حَقُوْن و شَهْرَتِي بِبِهْرِهِ ساخت.
- : وَتَنَ مِلْكُهُ قَصَرَكَرَد، غَضَبَكَرَد.
- : مَلِكِيَّةُ الْبَقَلِ سَلَب مَالِكِيَت كَرَد.
- : الْيَقْر: قَفَر پُوسْت كَند.
- : مَن الشَّجَرَةِ قَفَرَتْهَا پُوسْت دِرخت را كَند.
- : مَن كَذَا: نَشَى خود را كَرَد، دَسْت كَشِيْد.
- : الْبِلَاحُ خَلَع سِلَاح كَرَد.
- : اَلِي: اَقْبَه مَانَد بُوَد، شَبِيه بُوَد.
- : اِنْتَزَعَ الْبَهْرَةَ (الْفَرْصَةَ) فَصْرَت دَاغِيَت شُمرَد.
- : نَاَزَعَ الرِّبِيضُ جَان كَند، دِرْحَال مَرْدَن بُوَد.
- : اَلِي: اَشْتَاقِي مُشْتَاق شُد، آرزُو دَاشْت.
- نَاَزَعَ: نَاَصَمَ كَشِيْش كَرَد، سَتِيْز كَرَد.
- : نَاهَدَ جَنَكِيْد، جِهَاد كَرَد.
- : اَمَامَ الْقَضَا مُرَافَعَه كَرَد، دَاوَحَا كَرَد.
- اِنْتَزَعَ الْعِي: اِنْقَطَعَ (برطرف شد، دور شد، كَندَمَشْد).
- تَنَازَعَ الْقَوْمُ: تَخَاصَمُوا بِأَمْرِ نَزَاع دَاشْتَنْد، سَتِيْز جَنِي كَرَدَنْد.

نَزَعَ خلع خلع، عزل، برطرف سازد.

— البيلاع خلع سلاح.

— المصكبة سلب مالکیت.

— او نَزَعَ الموت جان کنی، حالت احتضار.

نَزَعَ مَلَاحَةً جدال، ستیزه، کشمکش.

— فضائی مراضه، دادخواهی.

— بلا — بی گفتگو، بی چون و چرا.

— لا — بی غیرقابل بحث.

— علیه — قابل بحث، قابل اعتراض.

— مَنَارُ الب. مایه نفاق، موجب کشمکش.

نَزَعَةٌ مِثْلُ تمایل، رغبت.

نَزِيع نَزِيع نَزِيع، قریب، غریب، بیگانه.

مَنَزُوع برطرف، برکنار.

مُنَازَعَةٌ نَزَاع کشمکش، زد و خورد.

مُنَازَعٌ فیه مورد بحث و نزاع، مورد دعوا.

— فیه امام القضاء دعوی مورد رسیدگی دادگاه.

نَزَعَ نَحَس سوزن زد، خلید.

— یَنْبَهُمْ أَنْصَحَ نَحَرَ نفاق میانشان باشید.

نَزَفَ، أَنْزَفَ، اسْتَنْزَفَ الماء، وَبَرَّ دَکھن کرد، آبکش کرد.

— — — — — الدم خون گرفت.

— — — — — نَزَفَ الماء و غیره قمش، تمام شد.

— — — — — دَمُهُ خونریزی کرد، خون زیاد از دست.

نَزَفَ لإفراغ اتمام، تخلیه، تمی سازی.

— الدم نَزِيف خونریزی.

نَزَافَةُ النَوْمِ المَسَامُكُ جوشکوبه

نَزِيفَ مَنَزُوفَ کسی که بر اثر خونریزی فرسوده و ناتوان شد.

مِنَزَفَةٌ شادون

— دلو آب کش.

نَزَقَ طَلَسَ (بی پروایی، سبک

— سبک مغزی.

نَزَقَ طَلَسَ (بی پروایی، بیایک)

— الجفّة فی کلّ آنر سبک سری، رفتار سبک.

نَزَقَ: مَجُولٌ فی جَنَسٍ بی فکر، سبک سر، نادان.

— خَفِيفُ الفَعل سبک مغز، کم عقل.

نَزَكَ: طَمَنٌ خنبرد.

نَزَكَ: وَضَعَ قَصِيرٍ نِيزَه کوتاه.

— شَهَابٌ تَبَرُّشَهَاب.

— کَبِيرٌ: مَكْرَةٌ نَارِيَةٌ سَنَك شهابی.

چشم او حَجَرٌ نِيزَكِي سَنَك آسمانی.

نَزَلَ: ضَدَّ صَدَّ پائین آمد، فرو آمد.

— سَقَطَ (کَاسَنٌ وَغیره) پائین آمد (مانند بیت ما).

— حَبِطَ (کَاسَلِي) کاست، کم شد (مثلث).

— الطَّائِرُ عَلَى الشَّجَرَةِ حَطَّ قَرَار گزشت، نشت.

— هُنَّ حَقَّ وَانْكَرَدَ، از حق چشم پوشید.

— هُنَّ وَكُوبَتْهُ اِذَا سَبَّ بِأَمْرٍ كُوبَ دِیْگَر پاره شد.

— مِنَ الرِّكْبِ اَوِ الطَّائِرَةِ اِلَى الْبَرِّ اِرْكَسَ یا هوا پیا

— مِنَ الْقَطَارِ اِرْطَارَ پیاورد.

— اِلَى الْبِدَانِ بَمِذَن جَنَك رَفَت، بعضی کارزار شافت.

— عَلَى: هَاجَمَ حمله کرد، هجوم برد.

— عَلَى رَأْيِهِ: وَاَقَعَهُ موافقت کرد.

— عَلَى: خَرَجَ فِي دَسْت بَكَار شد، آغاز کرد.

— بِه: جَعَلَ يَنْزِلُ اودا پائین آورد، پائین فرستاد.

— بِه الْأَمْرُ: حَلَّ بِرَأْيِهِ رِخ واد، اتفاق افتاد.

— بِالْقَوْمِ اَوِ حَلِيمٍ ... بِرَأْيِهِ اَرْدَشِد، با آنها ماند.

— فِي الْمَكَانِ تَوَقَّعْتُ كَرْد، ماند.

— سَبَّ الشَّمْسُ (فِي بُرْجِ كَذَا) آفتاب در برج ... داخل شد.

— سَبَّ الطَّائِرَةُ: حَطَلَتْ هوا پیا بر زمین نشت، فرو آمد.

نَزَلَ: اَسَابَهُ وَكَم سرما خورد.

نَزَلَ: اَنْزَلَ: خَفَّ نَزَلَ پائین آورد.

— — — — — مِنْ رَفَعٍ پائین کشید.

— — — — — الدُّلُونُ اِلَيْهِ دلو را در پناه انداخت.

— — — — — الْعِلْمَ بِرِجْمِ رَأْيِهِ اورد، پائین کشید.

— — — — — الشَّخْصَ اِرْطَانَ کرد.

- — — دَرْجَتَهُ نَزَلَ رُتْبَهُ داد، درجه اش را گرفت .
 — — — هُنْ مَرَّشْ خَلَعِ کرد .
 — — — اَقَهْ کَلَامَهْ عَلٰی خَدَّیْ پَنبِرِ وحی فرستاد .
 — — — الضَّبْفُ بیمعان منزل داد، اِذا و پِیْران کرد .
 — — — هَدُوْا من آخر کمر کم کرد، نفرین کرد .
 — — — (کَالْفِئْتَةِ فِي الْحُشْبِ وَالنَّحْلِ) آراست، نشاند (مانند نقره در جیب یا س) .
 اَنْزَلَ ۴ به الْغَآبِ وارد آرد، مجازات کرد .
 نَزَلَ دست بگریان شد، و برور شد .
 تَنَزَّلَ نَزَلَ هُنْ حَقَّ (راگزارد، دست کشید .
 — — — تَمَطَّطَ مدارا کرد، بازی دست فروتنی کرد .
 — — — هُنْ الرِّشْ از سلطنت استغفاداد .
 — — — هُنْ مِنْ يَلِكْ تمول کرد، انتقال داد .
 اِسْتَنْزَلَ هُنْ تقاضای صرت نظر کرد .
 — — — طَرَحَ خَصَمَ کمر کرد .
 — — — اللَّعْنَاتُ نفرین کرد، لعنت کرد .
 نَزَلَ نَزَلَ فَتَدَقُّ میهمانخانه .
 نَزَلَهْ ۵ نَزُولُ ۱۱ مَرَّشْ کَلَامَهْ سرما خوردگی .
 — — — شُمْبِيَّةٌ او صغریة بهم خوردگی سروسینه .
 — — — مَعْدِيَّةُ التهاب معدة .
 — — — وَاغِدَةُ غَزْلَةٌ وَبَاقِي (افغولنزا) .
 — — — الْمَرَّةُ مِنَ النَّزُولِ یکبار فرود یا نزول .
 نَزَالَ فَنَالَ نَبْرِد، کارزار، جنگ .
 نَزُولُ ۳ ضد صعود علی پائین آمدن .
 — — — هُبُوْطٌ سقوط .
 — — — حُلُوْلٌ اقامت، توقف .
 نَزُولًا عَلٰی رُتْبَةٍ فَلَان (بنا بجو اش فلان، برای
 نَزِيلُ ضَبْفٌ میهمان خوش آیند .
 — — — سَاحِكُنْ مقيم .
- نَازِلٌ : ضِدَّ سَاعِدِ کسی که پائین می آید .
 نَازِلَةٌ : مُصْبِيَةٌ . مَكْرَهَةٌ { اِیْلَی نَگَافَی ، بدجنی بزرگ }
 اِنْزَالٌ : تَنْزِيلٌ : ضِدَّ وَفَعِ فرو فرستادن .
 — — — اِفْرَاحٌ تخلیه، تنی سازی .
 تَنْزِيلٌ ۲ : اِسْتِنْزَالٌ : طَرَحَ (فی الحِساب) (تقرین، کمر،
 — — — خَصَمَ . حَسَمَ کمر، تخفیف .
 — — — الْمَقَامُ او الْمَرْجَةُ نَزَلَ رُتْبَهُ و درجه .
 — — — کَلَامَ اَقَهْ وَحْمِ وحی .
 — — — بِالْعَاجِ وَالْفِئَةِ وَقَمَرَهَا : تَنَكُّفَتْ (منت کاری،
 تَنَزَّلُ : تَمَرَّكْ راگزارد، چشم پوشی، صرت نظر .
 — — — تَمَطَّطَ مدارا، فروتنی بازی دست .
 — — — لَقَمَرِ هُنْ حَقَّ انتقال، راگزارد .
 — — — (فِي الْمَقْوُودِ) انتقال ثانوی .
 عَقَدَ السَّهْلَ سَنَدًا راگزارد .
 مَنَزَلٌ : دَارٌ . بَيْتٌ خانه، جایگاه .
 — — — مَسْكَنٌ محل اقامت .
 — — — اَحَدُ مَنَازِلِ الْقَسْرِ (فِي الْفَلَکِ) { یکی از برج های
 — — — الْمَسَافِرِینْ مسافرخانه، کاروانسرا .
 اَهْلُ السَّهْلِ اهل خانه، خانواده .
 عِلْمٌ تَدْبِيرِ السَّهْلِ علم خانه داری .
 مَنَزَلَةٌ : مَقَامٌ . رُتْبَةٌ درجه، رتبت، اعتبار .
 — — — مَقَامٌ . اِفْتِیَارٌ شَأْنٌ شهرت .
 مَنَزَلَةٌ کَذَا : مَجْلَدُهُ مانند، برابر .
 مَنَزَلٌ : مَوْحٰی بِرِ وحی شده از طرف پروردگار .
 کَلَامٌ — — — حَقِیقَتِی لَا شَکَّ فِیْهِ { کَلَامَ حَقِیقَتِی بدون شک
 الْعُكْبَةُ الْمَذَلَّةُ خُتَبَایِ آسان { دشبیه .
 — — — مَنَزَلٌ بِالْعَاجِ اِلِی الْفِئَةِ : مَسْكَنَتْ مَنَبَتِ کاری شده با عَاج
 — — — مَنَزَلُ الرِّخَاسِ وَاَمَثَلُهُ رُوزْنَه ، سِوَاخ .
 — — — نَوْعٌ مِنَ الْحُكْمَاتِ نَوْعِی از مَحْدَدَاتِ ، انْفِیة .
 — — — مُنْزَاوِلٌ (فِي الْمَقْوُودِ) راگزاردکننده، انتقال دهنده .
 — — — مُنْزَاوِلٌ اِلَیْهِ اِتْقَالَ یابنده، حواله گیر .

• نَزَزَ الْوَلَدُ : هَمْسُكَ {بجهه دابلا دپائين اناخت .
(هوشنگ کرد .

۵ - : نَزَّ وَشَحَّ تَرَوِش کرد، پس داد .
• نَزَّهَ : نَزَّهَ : نَبَاهَهُ خُودا دودنگهداشت، پاک بود .

• - : من يَهْلُ دَفِه ازا انجام کار داشت عار داشت .

• - : كَانَ عَفِيفًا پاك دامن بود .
• نَزَّهَ ۲ : خَرَجَ فَتَزَهَّهَ برای گردش بیرون رفت، قدم زد .

• نَزَّهَ الرَّجُلُ : هَنَ : اِغْتَبَرَهُ مَرْغَمَهُ {اولای آلاش داشت
{پاك و پاکیزه شمرد .

• نَزَّهَ : عَفِيفٌ پاکدامن، بی آلاش .

• - : حَرِيفٌ باشر، راست و درست .

• نَزَّهَتْ : هَمْسُكُهُ گردش، گردش تفریحی .

• - : هَمَّ هَوَاهُ هواخوری .

• - : فِي مَرْبَةٍ گردش یا تفریح با درشکه سواری .

• - : عَلَى ظَهْرِ حِصَانٍ گردش با اسب سواری .

• - : خَلَوِيَّةٌ (فِي مَكَانٍ خَلَوِيٍّ جَدِيدٍ) : بِيَشْرَانِ {گردش در جای
اماكن الب. جایهای مناسب برای تفریح و دورست .
مَكَانٌ مُتَوَسِّلٌ فَتَزَهَّهَ گردشگاه عمومی .

• نَزَاهَةٌ : نَزَّهَ : هِنَ الشَّوْءِ {راستی، درستی،
{امانت، صلاح .

• نَزِيهَ : عَفِيفٌ پاکدامن، پرهیزگار، درست کار .

• - : لَا يَقْبَلُ الرِّشْوَةَ رشوه نگیرد .

• مَزَّهَ : هِنَ كَلْدًا پاك و دودراز آلودگی ها .

• - : هِنَ الْخَطَا : مَعْسُومٌ مصون از خطا، لغزش ناپذیر .

• مَزَّهَ : مَزَّهَ : بَاغٌ عمومی، جای گردش و هواخوری .

• نَزْو . نَزْو . نَزْوَان : وَتَبَّ جهش، یورش .

• - : يَشْرَأُ الْخَلَّ الْحَيَوَانَ جفت گیری .

• - : الْحَيَوَانَاتُ شَدَّتْ شَهْوَتَ دَرَجِيَّاتٍ .

• نَزْوَان ۲ : سَوْرَةٌ وَبَشَتْ شَدَّتْ ترکیبگی، انفجار ناگهانی .

• نَزْوَةٌ : حَلَّةٌ ناگهانی محصورشدگان برهما جین .

• - : الْيَعْكُورُ اندیشه ناگهانی .

• نَزَا : وَتَبَّ جت . جمید .

• - : الْفَخْلُ (ذَكَرُ الْحَيَوَانَ) جفت گیری کرد .

• - : بِوَقْلِهِ إِلَى : طَمَحَ وَهَلَمَّ آرزو کرد، هوس پیکرد .

• - : هَنَ : تَفَلَّتْ وَهَرَبَ دررفت و گریخت .

• نَزْو (لِي نَزْو) : نَزِهَ (لِي نَزِهَ) .

• نَسَا : آخَرَ عَقَبَ اناخت، پس اناخت .

• - : أَنْسَأَ فِي الْيَتِيمِ نَسِيهَ داد، باعتبار و رزخت .

• نَسَاءَ : طَوَّلَ الْعُمُرَ درازی عمر .

• نَسَاءٌ : يَجْعُ إِمْرَأَةً (لِي نَسُو) زنها، بانوان .

• نَسَاءَةٌ : نَسِيئَةٌ : تَأَخَّرَ الدَّفْعُ نَسِيهَ، تاخیر و درپرداخته

• نَسِيئَةٌ ۲ : بِالْبَيْتِ رُوى اعتبار .

• نَسَبَ إِلَى : هَزَى نسبت داد، حمل کرد .

• - : إِلَيْهِ كَلْنَا : أَتَيْتُهُ بِرِ تهمت زد، استلزام داد .

• نَاسَبَ : وَاقَفَ درخور بود، مناسب بود .

• - : لَامَمٌ موافق بود، سازگار بود .

• - : مَاتَلٌ وَشَاكَلٌ مانند بود، جور بود .

• - : كَالْقَرِيْبِ اَزَلِكُ خاندان بود، خویشاوند بود .

• - : صَاهَرُهُ وصلت کرد، بستگی پیکرد .

• تَنَاسَبَ الرِّجَالُ وابسته بهم شدند، بستگی پیکردند

• - : الْقِيَانُ جور بودند، برابر بودند .

• اِنْتَسَبَ إِلَى وابسته به .. بود، خویشی داشت .

• اِسْتَنْسَبَ الرَّجُلُ : ذَكَرَ نَسَبَهُ {سلسله دودمانش را
{گفت .

• ۵ - : اِسْتَنْصَبَ تصویب کرد، پسندید .

• نَسَبَ : نَسَابَةٌ : مُصَاهَرَةٌ بستگی وسیله زناشویی .

• - : قَرَابَةُ خَوِيشی . نزدیکی .

• - : وَبِإِيْنِي : لَوْطَرُغًا بستگی لوکا دیم (دورباغی) .

• أَنْسَأُ إِلَى : تَاعَى .

نُسَافَةُ النِّسْفِ هوشال، کاه .

نَسَافَةٌ نَجْفَةٌ خَرِيَّةٌ ائوداکن .

نَضِيفَةٌ :- ۵ طریذ
 موشک زبرد رانی اُردر

مِنْسَفٌ، مِئْسَفَةٌ : غم بال گبیر غم بال بزرگ، سرن .

مِئْسَفَةٌ ۴ : آله یُفْلَعُ بِهَا الْبِنَاءُ آلهی برای ویران کردن ساختا

• نَسَقٌ، نَسَقٌ : رَتَبٌ مرتب کرد، منظم کرد .

• - : نَظَمَ (کالتر فی الحفظ) برشت کشید، نغم کرد .

إِنْسَقَ، تَنَاسَقَ : تَنَسَّقَ مرتب بود، مرتب شد .

نَسَقٌ، تَنَاسُقٌ : تَوْبِیْجٌ ترتیب، نظم .

• - : نِظَامٌ روش، قاعده، اسلوب .

نَسَقٌ، تَنَسِیقٌ : تَنْظِیمٌ ترتیب .

نِیْسِقٌ، مِئْسَقٌ، مُتَنَاسِقٌ : التَوْبِیْجُ بافرین، مناسب .

مُئْسَقٌ ۴ : مُرْتَبٌ مرتب، دارای نظم و ترتیب .

نَسَكٌ، تَنَسَكٌ : تَزَهُدٌ و تَعَبُدٌ {ریاضت کشید، عبادت کرد}

نَسَكٌ : سَارٌ نَایِکاً نزد دنیا کرد، گوشه نشین شد .

نَسَكٌ، نُسَكٌ : پارسائی، پرهیزکاری .

نَاسِکٌ گوشه نشین، تارک دنیا، ریاضت کش .

• النُّسُودُ : حَاجِبُ الْأَشْطَوَانَةِ مَرَاضٍ، زاهد سار نشین .

مَنَسِکٌ : صَوْمَةٌ دیر، پرستشگاه و دهبانان .

مَنَاسِکُ الْحَجِّ آئین و تشریفات زیارت خانه خدا .

• نَسَلٌ، أَنْسَلَ : وَلَدٌ بوجود آورد، پس انداخت .

• - : صَوْلَةٌ او زَنْهٌ پشم یا مویش ریخت، توالک رفت

• - : نَسَلٌ : حَلٌ باز کرد .

تَنَاسَلُ الْقَوْمُ زاد و ولد کردند، زیاد شدند .

• مِنْ فُلَانٍ زاد فلان است .

نَسَلٌ : ذُرِّيَّةٌ فرزندان، زادگاه، پسران .

• الْمَرْأَةُ نَسَلٌ .

• من :- لَحْلِيلٌ فرزند با پریلان

إِنْقِرَاضُ الْب. ناجوی نسل .

أَسَلٌ ۴ : تَنَسِيلٌ : حَلٌ {ساندگی، ریش ریش،

{باز کردن تاب

نَسَلٌ : لَبَسَ الثَّيَابَ ثَمِرٌ بِأَشَدِّ مَكَاهٍ .

نُسَالٌ، نُسَالَةٌ : نَسِيلٌ پسر، پشم یا موهای ریخته شده .

نُسَالَةٌ ۴ الرِّكَتَانِ لَبَسَ ثَمَانٍ .

• - : الْجَبَالُ وَأَمْثَلُهَا رِيشَهُ هَی طَاب .

نُسُولَةٌ : تَغْنَتٌ لِلنَّسْلِ حِجَانٌ کِبْرَایِیٌ نَمَ کَشِی اخواب شود .

تَنَاسُلٌ زاد و ولد، پیدایش .

• أَهْضَاءُ الْب. شرمگاه .

تَنَاسُلِيٌّ جنسی، تناسلی .

• مَرَضٌ :- بَیْضٌ آمیزشی .

• نِیسَمٌ : تَغْيَرٌ تَغْيِرُ بَیْضٌ، و گزگز شدن

نَسَمَتْ ۵ نَسَمَتْ، تَنَسَمَتْ الرِّیْغُ با داهسته وزید .

• نَسَمٌ ۴ : فِی الْأَمْرِ : ابْتَدَأَ آفَاكَرُود، شروع کرد .

• تَنَسَّمَ ۴ : تَنَفَّسَ نفس کشید، دم فروبرد .

• - : الْمَكَانُ بِالطَّيْبِ فُضَا خُوشُود، معطر شد .

• - : الْحَبْرُ : تَنَسَّهَ جوهرد .

• نَسَمٌ (الوَاحِدَةُ نَسَمَةٌ) نفس، دم .

نَسَمَةٌ ۴ : إِنْسَانٌ انسان

• - : مَخْلُوقٌ حَيٌّ موجود زنده .

• هَوَاءٌ وِزْش باد، نسیم .

• نِیسِمٌ : وَیْجٌ لَبَسَتْ بادجا، وزش ملایم .

• مَنَسِمٌ الْبَیْضُ : خُفٌ کف پای شتر .

• نَسَنَاسٌ : انْتِشَالٌ وَجْهِيٌّ موجود خیالی

• - : یَحْدَانُ ۵ . الْفَرْدُ الذَّیْئَالُ

بوزینه دم دواز

• نُسُوءٌ، نِسْوَانٌ، نِسَاءٌ : نَجْعٌ امْرَأَةٌ زَنَان، باغیان .

• کَلْبَةُ النِّسَاءِ گریزان اذن .

• نَشَبَ فِيهِ: يَلْقَى حَسِيداً، يَوَسِّتَ .

— فِي الْأَمْرِ: اسْتَبَنَكَ كَمُنْتَارَشْد، كِرْمَاتَاد .

— الظُّفَيْرُ فِي الْعَقَمِ: نَاحِي دِرْكَوشت فِرْدَرشت .

— سَتِ الْحَرْبُ بَيْنَهُمْ: جَنك مِيانِ آنهَارِخِ رَدَ،
 رَاخِلْ جَنك شَدَنَدَ .

نَشَبَ . أَنْشَبَ سَوَاخِ كَرْدَ، فِرْوَبِدَ .

أَنْشَبَ فِيهِ: تَلَقَّى حَسِيداً، جَنك نَدَ .

نَشَابُ: الرَّايِ بِالنَّشَابِ تَبِرْزَنَ .

نُشَابُ (الوَاحِدَةُ نُشَابَةٌ): سَهْمٌ تَبَرُّ، خَنْدَكُ .

نُشَابَةٌ^۲ الْفَطَارِي . سَهْمُكَ طَوِيلٌ وَرَوْنَه، تَبَرُّكَ .

— مَبْدَ الْجُنَاتِ (زَوْبِينِ يَابِزَةُ) —
 ظَفَرُ نَاشِبٍ نَاحِي دِرْكَوشت .
 (ماهیگیری)

نَشُوبُ حَرْبٍ دِرْكَوشتنِ جَنك، دَقُوعِ جَنك .

• نَشَجَ: قَمَسَ بِالْبَكَاءِ، نَالِدَ، هَمَّ هَمَّ كَرْدَ .

نَشِيجُ نَالِهِ، هَمَّ هَمَّ، زَادِي .

• نَشَدَ . أَنْشَدَ: طَلَبَ . بَحَثَ عَنْ جَسْتِجُورِ كَرْدَ، دَرْدِ بَرَامَدَ .

— نَاشِدَهُ آهَهُ وَبَاقَهُ: اسْتَعْلَفَهُ بِنَاشِوْگُودَادَ .

• أَنْشَدَهُ^۲ السَّحَرُ: قَرَأَهُ عَلَيْهِ بَرَايشِ شَعْرُخَوَانَدَ .

—: فَتَسَى سِرُودَ .

نَشَدَ . نَشَدَانُ: طَلَبَ جَسْفِجِرَ، وَارَسَى .

نَشِيدُ . نَشِيدَةٌ . أَنْشُودَةٌ {سِرُودَ، تَرَانَه، آوَاذَ،
 سِرُودِ رُوحَانِ}

— الْإِنشَادُ (أَوِ الْإِنشَادُ) سِرُودِ حَضَرَتِ سَلِيمَانَ .

— وَطَنِي سِرُودِ مَلِكِي .

مُنَشِدُ غَزَلِخَوَانِ . نَهْدَ سَرَا، سَرَايِنْدَ .

مُنَاشِدَةٌ قَلْبِيَن . سَوْگُودَ .

(نَشَرُ) نَشَادُورَ . نُوْشَادُورَ مَحْلُولِ آمُونِيَاكُ .

رُوحُ الْ- بِمَآرِ آمُونِيَاكُ .

مُلَانَتُ (مُلَانَةُ) الْ- سَلَفَاتُ آمُونِيَاكُ .

يُلْعَ الْ- نَمَكُ آمُونِيَاكُ .

نَشَبَ

يُلْعُ الْ- الْيَطْرِي: خَفْشَاخَةُ نَمَكِ بُوْدَاوِ آمُونِيَاكُ .

• نَشَرُ . نَشَرُ: بَطَّ . مَدَّ . كَسَرَدَ . مَنَ كَرْدَ (فِرْشَ) .

• اَنْتَشَارِيَاتُ (نَاخُوشِي) .

—: يَنْدَ طَوِي بَارَكُودَ .

—: الْفَيْسَلُ رَخْتَاهِي شِسْتَه رَاهِيَن يَاوُوزَانِ كَرْدَ .

—: أَذَاعَ مُنْتَشِرُودَ .

—: كَالَرَاغَةِ أَوِ الْأَيْشَةِ: اَزْسَلْ بِمُشْرِ كَرْدَ، مُنْتَشِرُودَ .

—: الْمَلَمَ: رَفَعَهُ بِرَجْمِ رَاغَرَاثَ .

—: الْخَبَرُ أَوِ الْكِتَابُ أَوِ الْإِعْلَانُ اَنْتَشَارُودَ، بِمَآرِ رَسَايِنْدَ .

—: اِعْلَانًا عَنْ بَرَايِ فِرُوشِ، بِمَیْرُكَشَا وَغِيْرَه أَكْمِي دَادَ .

—: وَثِنًا أَوْ مَبْدًا: أَذَاعَهُ وَعَلَّمَهُ بِهِ اَزْكِيشِ وَآفَئِيَن تَبِیْجِ كَرْدَ .

—: الْحَشَبُ: قَطَعَهُ بِالْمِنْشَارِ جُوبِ رَاوَهَ كَرْدَ .

• أَنْشَرَهُ اللهُ الْوَلَى: اَحْيَاهُمُ خَدَامَتِ كَانَزَارِزَنْدَه كَرْدَ،
 آنهَارَا اَزْخَاكُ دَوَاوُودَ .

• اِنْشَعَرَ . تَفَشَّرَ پَرَكَنْدَه شَدَ . اَنْتَشَارِيَاتُ .

—: الْمَرْضَى فِي كُلِّ اَنْفَاعِ الْمَدِينَةِ اِنْنَاخُوشِي دِوَسَرِ شَهْرِ
 اَشِيعُوعِ پِيدَا كَرْدَ .

—: الْخَبَرُ خَبَرِ اَنْتَشَارِيَاتُ .

نَشَرُ الْأَخْبَارِ وَفَقِيْرَهَا شِيعُوعِ اَخْبَارِ، شَابَاتُ .

—: الْكُتُبُ أَوِ الْأَخْبَارُ أَوِ الْإِعْلَانَاتُ {جَابِ كِتَابِ وَ

—: الدَّعْوَةُ تَلْبِيْنَاتِ دِيْنِي بَاسِيَاسِي . كَرَأْمِي هَا، اَنْتَشَارُ .

—: الْحَشَبُ جُوبِ بَرِي، اَزْ كَشِي .

• مَكْنَةُ —: الْحَشَبُ مَا شِيَن جُوبِ بَرِي .

—: يَوْمُ الْ- أَوِ النَّفُورُ رُوْزِ رَسْتَخَايَزِ .

—: نَشُورُ: قِيَامَةُ الْأَمْوَاتِ رَسْتَخَايَزِ .

نَشْرَةُ: اِعْلَانُ أَكْمِي، اِعْلَانُ .

—: تَمَشْشُورُ بِخَشَنَامَه .

—: يَوْمِيَّةُ أَوِ اسْبُوعِيَّةُ شَرْتَبِه رُوْزَانَه بَاهَفَتِكِي .

—: رَوَيْجِيَّةُ عَجَلَه يَارُوْزَانَه دَوْلَتِي .

—: نَشَارُ الْحَشَبِ جُوبِ بَرِ، اَزْ كَشِ .

—: نَشَارَةُ الْحَشَبِ: تَرَابُ الْقَشْرِ خَاكِ اَرَه .

(نَشَف) : نَشَفٌ : أَزُ : جزیره کرد

— : جَفَ خَشَكَ شَد

۵ — الذباب : طَرَفَه مَسَراراند ، دود کرد

وَرَقَ أَشْمَاش : هَوَقَ نَشَفٌ (خَشَكَ شَد)
۵ مِلْشَةُ الدَّبَّان : مَذْبَنَةُ مَسَرَراند
• نَشَطٌ : طَابَتْ نَفْسُهُ (سودماغ شد)
• زنده دل شد

— لی غله کاری شد ، کوشش مجزاج داد

نَشَطٌ : نَشَطَ المِجْلَل : مَقْدَهُ : تَاب رَاگردد

— : القُدَّة : شَدَّها گره را محکم کرد

نَشَطٌ ؟ : أَشَطُّ : صَبْرَهُ نَشَطٌ : نَبْروداد ، دل نهنده کرد

— : قَوَى عَزَمَهُ برانگیخت ، تحریک کرد ، دل گریزد

نَشَاطٌ : چابکی ، گرایش ، زنده دلی

— اِشْعَامِي خاصیت جسمی که از خود پرتو می پوی بیرون دهد

نَشِيطٌ : نَاشِيطُ الِ قَهْلِه کوشا ، کاری ، پشت کاردار

— : خَفِيفُ المَرْكَبِ زبردست ، تروست ، چابک

— : طَبَّابُ النَفْسِ سرخوش ، زنده دل ، شادمان

سُوقٌ — : بَانَاكِرْمِ دِرايچ

أَشْرَطَ حَلَقَةُ طَبَاب

— الشَّقِ (خَبْلُ الشَّقَةِ) : تَاب دار

نَشِيطٌ : تحریک ، نیروبخشی

نَشَعَّ الشَّيْءُ : انْفَوْعَهُ بَنَفَبِ بزور کشید ، بیرون آورد

۵ — المَاءُ : نَزَّ : نَشَّ آب پس داد ، تراوش کرد

نَشَعَّ : نَزَّازَةُ تراوش ، رخنه ، نفوذ

نَشُوعٌ : نَشُوقٌ انقباض

۵ مُنْشَعٌ : مُنْشَعٌ بالماء (لِلْأَرْضِ) خیس ، وارفته

نَشَفٌ : نَشَفَ التَّوْبُ القَرَقَ جذب کرد ، بخور کشید

— المَاءُ وَالْبَهْرُ چاه خشک شد ، بی آب شد

۵ — البَيْتُ : جَفَ خَشَكَ شَد

نَشَفٌ ؟ : نَشَفَ المَاءُ : أَزَالَهُ بِالْمَسِّ پاک کرد ، خشک کرد

— و — مَدَّهْهُ او وَجْهَهُ مَشَقَّاهُ باهوله دست درویش را پاک کرد

نَاشِرٌ : انشاد و صداه ، مروج

— الكُتُبُ او الْأَخْبَارُ او الْأَعْلَامَاتُ نَاشِرُ كِتَابٍ ، اخبر

— : العِلُّ البَصْرِي مَارِعِي كِبَرًا

۵ امرأة — : نَاشِرُ زَيْنِ نَافِيَان

إِنْشَارٌ : پراکندگی ، قوسه

— المرض شُبْعٌ نَافُوشِي

نَشِيرٌ : رُوبٌ و شَمِيرٌ جَبَه ، لباس روی دختانه

مِنْشَارٌ : آلَةُ القِشْرِ اَرَه

۵ — حَلِيَّةٌ او دُورَانِ (اَرَه) کان اَرَه

۵ — شَرَحَ اَرَه بزرگ خوب بوی

۵ — شَرِبَطٌ اَرَه باریک

۵ — صِفَالَةُ اَرَه دوسر

۵ — خَدَشُ اَرَه آهن بر

— الجمجمة : تَرَبَانِ مَتَه اَرَه ای برای

— ابو — : كُوشُجِ سَوْدَاحِ كِرْدِ كَاسِ مَسَر

۵ — تَشِيعُ اَرَه پهن

مَنْشُورٌ : مَقْطُوعٌ بِالْمِنْشَارِ اَتَشَد

— : مَنْتَمِرٌ پراکنده

— : نَشْرَةُ بِمَنْشَامَه

— تَجَارِي الْأَعْلَامِ اَمَامَهُ اَزْكَالَاهُ اَي اَزْكَانِي

— مِنْ مَلِكٍ او حَاكِمٍ فَرْمَان ، دستور

— : مَوْشُورٌ : جِسْمٌ هَمْسِي شُوشَه

مَنْشُورِيٌّ : مَوْشُورِيٌّ مَنشُورِي

مَنْشِيرٌ : مَمْتَدٌ گسترده

— : شائع ، قاطع رایج ، جاری ، متداول

نَشَرٌ : اَرْتَفَعَ برآمدگی پدید کرد ، جلوداد

سَتِ الرَّاةُ بَرْوَجِها و منه و عليه اَزْ اَزْشَوْهَرش سرچین کرد

نَشَرٌ : مَكَانٌ مُرْتَفِعٌ جَايِ بِلَنْد ، برآمدگی

نَاشِرٌ : نَشَلًا : بَاقِي ، بَلَا ، بَلَامَد

زَوَاجَةٌ — او نَاشِرَةٌ : حَاطِيَةُ زَيْنِ سَرَكَش ، نَافِيَان

نَشُورُ الزَّوْجَةِ : نَافِيَانِي اَزْشَوْهَر

نِشَان. نِشَان : نَصُوب

نشانه گیری

— : هدفی نشانه

— : وِسَام (انظر رسم) نشان

۵ نَشَجِي. نَشَاجِي : هَدَاف تیراندازی درست

نَشَكَاة : مُوجَّه السلاح النَّارِي أَت نشانه روی

• نَشَاش. نَشَاش : كَانَ خَفِيًّا فِي حَرَكَاتِهِ زبرنگ بعد

{ جابج و چالاک بود

سَت الْقِيَمُ : بَلَقْتُ عِنْدَ النَّبِيَانِ بِدَلِيلِهِ لَطْلُ

{ زده، هوشت

۵ تَلَشَّش : ۲ أَتَشَّشُ بِيَرْدِي تَازِه كَرَت

۵ — مَالِيًّا جِيْزَارِدْ، دَارِشْد

نَشَاش : خَفِيْف الْيَدِ فِي حَمَلِهِ جَابِك، چالاک، زبردست

• نَشَو. نَشَوَة : سُكَّر مَتِي

• نَشَوَة : ۲ أَوَّلُ السُّكَّرِ اِتْدَسْتِي، سرخوشی

— الطَّرْبِ غُرُور، غُر، حالت خلسه

نَشَوَان مَت، مَجِج، ب. حال

— : طَرُوْبُ مَغْرُور، خوش، سرمست

• نَشِي. اِنْتَشِي : سَكِرَ مَت شَد، مست کرد

۵ نَشِي الْهَاشِ آهَارِزْد

نَشِيَان : مَلْفُطُ الْأَخْبَارِ خَبَرِچِيْن

نَشَا. نَشَا : نَاشَة

— : نَشَوَة : ۳ رَاثَمَة بَو، رانجه

نَشَوِي : مَن النَّشَا نَاشَة اِي

مُنْتَشِي : يَدِي نَاشَة دَار

فَيَس — بِيَا مَن آهَارِدَار

• نَشَوِي (فِي نَشَا) • نَس (فِي نَصْب)

• نَصَب : رَفَعَ. أَقَامَ بَلَنْدَكِرْد، برپا کرد

— الْحَيْمَة : خَرَبَهَا چادر زد

— النَّجْرَة : فَرَسَهَا نَهَالِشَانْد

— غَرَكَا (مَشَقَّة) دَام كَسَرْد

• الْمَرِيضُ أَوِ الْهَمُّ : أَصَبَهُ اِزْوَاجِي يَانْدَو فِرْسُو شَد

۵ — عَلَيْهِ : فَشَحَ عِلَاضِي بَرِشَت كُوفِزْدِيدِ اِرْخَسْتِه كَرُوِيْد

— لَهُ وَنَاصِبَة الْفَرَسِ : أَظْهَرَهُ لَهُ رَشَتِي أَشْكَارَا كَرْد

— لَهُ وَ — الْحَرْبِ : أَقَامَهَا عَلَيْهِ { اِعْلَانِ جَنَك دَاد، روست چينك زد }

— : — الْجِيْبِرَ بَارِقِ خَشْكَ كَرْد

۵ نَشَف : ۲ جَنَفَ خَشْكَانِيْد

نَشَف : ۲ مَتَّعَ الْمَاءَ مِنْ جَمِيْعِ تَرَوِيْدَن هَوْرَا خَشْكَ كَرْد

نَشَف. نَشَوَة : نَضُوبُ الْمَاءِ خَشْكَ

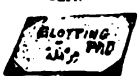
• نَشَاف. وَرَقْ نَشَاف كَاغِذِ خَشْكَ كَرْد

نَشَافَة : مَشَقَّة. قَيْطَلَة مَوَلَه

— اِلْجَبِر مَرَبَ خَشْكَ كَرْد

— مَكْتَب : مِرْوَقَة

{ كَاغِذِ خَشْكَ كَرْد بَرْدَك } رُوِي مِيَز

نَاشِف : جَافَ خَشْكَ

۵ — : مَلَبَ سَمَت، سَمَت

نَشِيْف بَالَكْنِي، خَشْكَ كَنِي

وَمَشَقَّةُ الرَّجَلِ : قَطْلَة ۵ يَشْكِيْهِ مَوِيْتِ خَشْكَ كَرْد

• نَشَق. نَشَق. اِسْتَشَقَ الْمَوَاءَ اَوِ الرَّاحَةَ { اِنْتَسَ كَشِيْد } رُوِي مِرْوَرْد

نَشَق. ۲. اِسْتَشَقَ ۲ الْمَاءَ وَالسُّوْطَ { آَبِ دَسْتِي كَرْد }

• اِنْفِيْعَه كَشِيْد

۵ — ۵ — الْأَخْبَارَ : اِسْتَشَا { بَرَكَشِيْد بَوْرَجِيْجُوِي } خَبَر بَرَامَد

أَنْشَقَ ۵ نَشَقَ اِنْفِيْعَه كَشِيْد

نَشَوِي : سُوْطَ اِنْفِيْعَه

نَشَق. نَشَق. اِسْتَشَقَ نَصْرَكْنِي

۵ تَلَشِيْقَة : قَبْصَة نَشَوِي اِنْدَاو اِنْفِيْعَه، بَكَا رَا نْفِيْعَه

• نَشَل. اِنْتَشَل : زَرَع وَخَلَفَ زَد وَرُوِيْد

— : — خَلَصَ. اِنْفَذَ نَجَات دَاد، اَزْكِرْد دَاوَرْد

۵ — : سَلَبَ زَوِيْد، كَشِ رَدَت

۵ — الْيَكْبَسُ مِنْ الْجَبِّ جِيْب بَرِي كَرْد

۵ نَشَل : مَرَقَة الْجِيُوْب جِيْب بَرِي

۵ نَشَال : سَارِقُ الْجِيُوْب جِيْب بَر، دَلَد

• نَشَرِ الْهَمِّ كُوشت بَرَكْت، كَمِي كَنِيْد

نَشَمَ اِيْبِي : مَنِيَس كَرَنَه

۵ نَشَنَ عَلَي : صَوْبَ نَحْوِ هَدَفِ قَرَادَاد، نَاشَانِ رَفْت

نَصَابٌ ۲: عادی و فادَمَ دشمنی کرد، پایداری کرد.

نَصَبٌ ۳: نَصَبٌ: و لَمِی مَنْصَبًا بِنِجَارِ بَرْدِ کَاشَت.

نَصَبُوه ۴: مَلِکًا مَلِیْهم بِپادشاهی خودشان برقرار کردند.

نَصَبٌ اَذِیبه: رَفَعْنَاهُ اَرْهَفْنَاهُ کوششهای تکرار کرد.

نَصَبٌ: جَدَّ و اجْتَهَدَ کوشید، کوشش کرد، زحمت کشید.

—: نَجَبٌ و اُحْیا خسته شد، فرسود.

اَنْصَبَ: اَنْصَبَ خسته کرد.

—: جَبَلٌ لَهُ نَصَبًا سَهْلًا، او را شریک گردانید.

اِنْصَبَ: قَامَ اِیْتَادَ، برپا خاست.

—: لَحْمٌ بِرِمْسَدِ قَضَاوَتِ شَسْت.

نَصَبٌ: اِقَامَهُ، رَفَعَ کارگذاری، برقراری.

—: ذَا ۷۱: مَرَضَ بِنِجَارِ، ناخوشی.

۵: —: اِخْتِیَالَ لِلرِّقَّةِ کَلَامُ بَرْدِ، کوشش بری.

—: اَنْصَبَ: اَلْقَى النُّصُوبَ سَوْنٌ، تیر.

نُصَبٌ ۱: اَنْتَالَ، صَنَمٌ بِجَمْعِهِ، بُت.

—: نَذَارِیٌّ: اِثْرًا رِجْی، بنای یادگاری.

—: عَنَی بِیْشِ دِیْدِ کَانَم، دو برابرم.

وَضَعَ الْاَمْرَ —: عِنَهُ دُونَ نَظَرِ کَرْت، درم نظر قرار داد.

نَصَبٌ: مَكَّدَ، زحمت، کار سخت.

—: نَجَبٌ، اُحْیا، خستگی، فرسودگی.

—: اَعْلَمَ مَنْصُوبٌ بِرِقَافِ اَشْتَه.

نُصْبَةٌ: مَعْلَمُ الطَّرِیقِ تِیْرًا عِنَاهُ، علامت راهی.

—: الْاِیْمَالُ (لَمِی فَعْلًا طَوَلَ الطَّرِیقَ) فَرَسًا شَارَ.

نُصْبَةٌ: دِلَامَةُ النُّجَبِ، فَتْحَةٌ فَتَحَهُ، علامت زبر.

۵: —: اَلْبَاشِیخُ: مِنْصَبٌ فَرَحْرَاکِ پِزِ.

نَصَابٌ: اَنْدَلِ اَصْل.

—: اَلْبِکْیَنُ: مَقْبُضٌ دَسْتِ چاقو، دَسْتِ کارد.

—: اَلْبِیْنَتُ دَسْتِ شمشیر.

رَدَّ مَكْدَا اِلَی —: بَرِکُزَانَد، بِصُورَتِ اَزْدِ دِلِکُلَا.

۵: نَصَابٌ: مَحْتَالٌ لِّلرِّقَّةِ کَلَامُ بَرْدِ، کوشش بر.

۵: —: دَجَالَ دَغْلًا بَز، شتاد.

نَصِیْبٌ: حِصَّةٌ سَهْم، تحت.

—: حَظٌّ: بِحِثِّ، بِحِثِّ، طَالَع.

یا: —: ۵: لُتَارِیَّةٌ بِحِثِّ اَرْمَانِ.

اِنْصَابٌ: بَنَا، اِقَامَهُ، عَیْن.

اِنْصَابٌ: رَاثَ شَدَن، برقراری.

مَنْصُوبٌ: مَقَامٌ او وظيفه {مَقَامٌ، وظيفه،

اَشْتَل، اِطَارَه.

—: وظيفه، کار، شغل.

اِرْبَابُ النُّصَابِ صَاحِبَانِ مَقَامَاتِ.

اِرْبَابُ النُّصَابِ الْعَالِیَةِ کَارْمَنْدَانِ عَالِی رَتَبَه.

مِنْصَبٌ: ۵: دَوَابُورِ الطَّبِخِ

مَنْصُوبٌ: مَقَامٌ بِرَقْرَارِ، کَاشَتَه،

اَفْرَاشَتَه.

مَنْصُوبٌ: رَاثَ، عُدُودِ، سِیَخ.

نَصَّتْ وَاَنْصَعَتْ لَهُ: اَضْنَى کُوشِ رَاد، کوشش کرد.

نَصَّتْ: تَمَتَّعَ خَفِیَةً ۵: نَصَّتْ: دُونَ کُوشِ رَاد.

نَصَّتْ، نَصَّتْ: تَمَتَّعَ شَوَانِ.

تَمَتَّعَتْ: ۵: تَمَتَّعَتْ اِسْتِرَاقَ سَمِعِ.

مَنْصَعَتْ: ۵: مَمَتَّعَتْ اِسْتِرَاقَ سَمِعِ کُنْدَه.

نَصَحَ الرَّجُلَ وَلَهُ: قَدَّمَ لَهُ نَصِیْعَةً پِندَرَاد، نصیحت کرد.

—: الرَّجُلُ وَلَهُ الْمُوَدَّةُ: اَخْلَصًا اِسْتِغْوَرَاد، ازراه دوستی

(کُنِیصَتِ کَرَد).

نَاصِحٌ: تَبَادَلَ النُّصَحَ مَعَ بَیْکِ بَیْکَرِ اَنْدَرَزْدَانَد.

اِنْصَحَ: قَبْلَ النُّصَحِ قبول نصیحت کرد.

اِسْتَنْصَحَ: طَابَ نَصِیْعَةً {نَصِیْعَتِ خُیَاسِ،

مَشُورَتِ کَرَد.

نَصَحَ: نَصِیْحَةً پِند، اَنْدَرَز.

نَاصِحٌ: مَقْدِمُ النِّصِیْعَةِ، مَشَاوَر، نصیحت کننده.

—: نَصُوحٌ: صَادِقٌ، مُخْلِصٌ رَاثَ بَز، رِلُوز.

نَصَرَ: نَاصِرًا: اِمَّا: كَلَمَ: يَدْرِ: كَرَدَ .

— من هَدُوهُ . نَجَّاهُ مِنْهُ نَجَاتٍ دَادَ . اِنْجَالِ دِشْنِ بَدِيدِ
— عَلٰی هَدُوهُ : اِهْلَانَهُ عَلَيْهِ اِذَا دِشْتِ كَرَدَ . دَوْبَرِ بَرْدِشْنِ بَدِيدِ كَرَدَ
— اَهْلَهُ فَلَانًا خُذَا دَاوِدَ پَرُوژ وَ كَامِيَابَ كَرَدَ .

نَصَرَ: جَهْلَهُ نَصْرَانِيًّا اَوْدَارِدِنْ مَسِيحَ دَرَاوَرْدَ . نَصْرَانِي كَرَدَ .

۵ — عَمَدَةً غَضَلَتْ عَمَدًا دَادَ .

نَصَرَ: صَارَ نَصْرَانِيًّا مَسِيحِي شَدَ .

— هَلَهُ نَاصِرَةً : دَمِي فِي نَصْرِهِ اِذَا وَطَرِ فَرْدِي كَرَدَ .

نَاصِرُوا : تَعَاوَنُوا
بِكْدَرِكِرْ كَلَمَ كَرَدَنْدَ .

اِنْصَحَرَ : پَرُوژ شَدَ . كَامِيَابَ كَرَدِيدَ .

— عَلِی الدَّوِّ بَرْدِشْنِ پَرُوژ شَدَ .

— مِنْ هَدُوهُ اِذَا دِشْنِ اِسْتَقَامَ كَشِيدَ .

نَصَرَ: اِنْصَحَرَ : فَتَحَ . پَرُوژِي .

— نَصَرَ: نَصْرَةً : مَعُونَةً كَلَمَ . يَدْرِ: دَسْتَكَبِي .

مَعِدَةً لَهُ النَّصْرَ بَا فَتَحَ پَرُوژِي اِذَا دِشْنِ جَنْكِ بَرَكْتِ .

نَصَرَ اَنِي: نَاصِرِي: مِنْ النَّاصِرَةِ اَهْلَ نَاصِرِهِ .

— نَيْبِي

النَّصْرَانِيَّةُ سَمِيَّتْ .

نَاصِرٍ: نَاصِرٍ يَارَ . مَدَوَكَارَ . يَادَرِ .

النَّاصِرَةُ: مَدِينَةُ فِي فِلَسْطِينَ لَهَا وَلَدُ الْمَسِيحِ شَهْرِي دَرِ نَسَلِ بَرَكِ
نَاصِرِي: مِنْ النَّاصِرَةِ اَهْلَانَاوُ . (حَضَرَتْ مَسِيحُ دَرِ اَجَلِ بَدِيَا اَمَدِ

نَاصِرُ وَ نَاصِرُورُ) رَاجِعَ نَصْرَ بَوَاسِرِ .

اِنْصَحَرَ: طَفَرَ : فَتَحَ . غَلَزَ . پَرُوژِي .

۵ تَنَصَّرَ: عَمَلًا غَضَلَتْ عَمَدًا . نَامَ كَلَدِي .

۵ مَنصَرُ: مَصَابَةُ لُحُوسِ دَسْتِه دَوَزْدَانِ وَ دَاهَمَانِ .

مَنصَرُورُ: مَنصَرُورُ پَرُوژ . فَاَتَحَ . كَامِيَابَ .

نَصَحَ: نَصَحَ: دَرَمَ: نَتَكَمَ چِيدَ .

نَصَحَ: الْحَدِيثُ: اِسْتَفْتَى اِلَ قَاتِلَهُ اِذَا كَوْنُهُ نَسَبًا دَادَ .
(اَسْتَاذَكِرْ .

— الْكَلَامُ اَوْ الرِّسَالَةُ هَذِهِ وَسَطَرٌ . تَنْظُمَ كَرَدَ . دَرِصَتِ
(دَوْدَ بَدِيدَ .

— عَلِي: مَبْنِي: جَبْدُ مَبْنِي كَرَدَ . مَحْدُودَكِرْ .

نَصَحَ: تَعَبَّدَ لِلْعَلَى تَرْبِيَةً . تَصَرِيحَ .

— الْكِتَابُ: مَثْنُ . خِلَافَ الْفَرْحِ مَثْنُ كِتَابَ .

— شَرَطَ قَرَارَ .

— هِبَارَةُ: اَسْلُوبُ التَّشْبِيهِ اَسْلُوبُ تَبْدِيدِ . طَرِيزِيَانِ .

بَيْنَتَهُ وَفَعَلَتِهِ بَيْنَهُ . هَمَانِ كَلِمَاتِ اَصْلِي . تَمَامَ وَكَلَامَ .

۵ نَصَحَ: نَصِيفَ (نِصْفَ) (رَاجِعَ نَصْفِ) نَصْفَ . نِيَهَ

۵ — عَلِي نَصَحَ: بَيْنَ بَيْنَ مِيَانَهُ . هَمِيَطُورُهَا .

نُصَّةُ: نُصَّةُ قُضَرُ . نَاصِيَةُ مَوِي بَالَايِ بِيْشَاةَ .

مِنْصَهَةُ الرُّؤْسِ جَايْگَاهُ عَرَسِ دَكَلِيَا .

— الْحِطَابَةُ كُرْسِي خَطَابِهِ .

— النَّصُورُ سَهَابَةٌ تَقَاشِي .

— الْقَضَاءُ رَاكِبَاهُ . جَايْگَاهُ دَاوَرَسَانِ .

مَنْصُورُصِ عَلَيْهِ: مَبْنِي: مَعْلُومَ . شَخْصِ .

• نَصَحَ الْأَمْرُ وَالْحَقُّ: وَضَحَ رُوشَنَ شَدَ . آشْكَارَ شَدَ .

— اَنْصَحَ الْحَقُّ: اَفْرَ بُو اَعْتَرَفَ كَرَدَ . اَفْزَا كَرَدَ .

نَاصِعٌ: نَاصِيْعٌ: وَاضِحٌ رُوشَنَ . آشْكَارَ . نَمَايَانِ .

— — — خَالِصَ يَاكَ . صَاثَ .

— الْيَاسِرُ سَفِيدَ مَانَدِ بَرَنِ يَامَرُوْدِيدِ .

— حَقٌّ — حَقِيْقَتِ آشْكَارَ .

— دَلِيلُ — دَلِيلِ وَاضِحَ .

• نَصَفَ: بَلَّغَ النِّصْفَ بِمَا يَهْ رَسِيدَ .

— الْقِي: اَخَذَ نِشْتَهَ نَصْفَ چِيْرِي دَاگَرَنْتِ .

— نَصَفَ الشَّيْ: قَسَمَهُ نِصْفَيْنِ نَصْفَ كَرَدَ . دَوِيْمَ كَرَدَ .

— — — اَتَنَصَّفَ التَّوَارُ نِيْرُوژ شَدَ . ظَهَرُ شَدَ .

۵ — اَنْصَفَ الرَّجُلُ: هَامَلَهُ بِالْعَدْلِ (بِهِ عَدَالَتِ رِفْطَارَ كَرَدَ .
{ دَاوَرَسِي كَرَدَ .

۵ — — — الرَّجُلُ: كَانُ هَاوِلَا (نَصِيفَ بُوَدَ .
{ عَادِلَ بُوَدَ .

— — — تَنَصَّفَ الرَّجُلُ: خُذَمَهُ بِاَوْخَدَمَتِ كَرَدَ .

نَصَفَ^۱ . اَنْصَفَ^۲ . اِنْصَفَ^۳ : طَلَّتْ الاضاف
{ دار خواهی کرد .
{ شکایت کرد .

— منه : اِنْصَفَمَ انتقام کشید .

نَاصِفٌ : اَقْنَمَ مُنَاصِفَةً دو نیم کرد ، با هم نصف کرد .

نِصْفٌ : مُتَوَسِّطٌ میانه .

— نِصْفٌ^{۱۱} : مُتَوَسِّطُ السَّوْرِ میان سال ، میانه .

نِصْفٌ^۲ : اَحَدُ نِصْفَيْ الْعِيَالِ (والجَمْعُ اَنْصَافٌ نیم ، نیمه .

— مُنْصَفٌ . وَسَطٌ وسط ، میان .

— دَائِرَةُ نِیمِ دایره ، نیمگرد .

— اُسْبُوعٌ هفته ای دوبار .

— سَاعَةٌ نِیساعت .

— اَجْرَةٌ (رُكُوبٌ هَرَبَةً او لِقَارٌ او بَايَرَةٌ او طَائِرَةٌ الخ)
نصف کرایه (سواری در دامن ، مدینه که شتر و اسب را)

— شَتْرِي ماهی دوبار ، پانزده روز یکبار .

— قَطَرٌ شاع نیم قطر .

— او مُنْصَفُ النَّهَارِ ظهر ، نیمروز .

— او — اللَّیْلُ نیمه شب ، نصف شب .

— او — الشَّاءُ جَلَدٌ زستان ، نیمه زمستان .

— او — النِّصْفُ نیمه تابستان ، جَلَدٌ تابستان .

— او — الطَّرِيقُ نیمه راه ، نیم راه .

— شَتْرِي شش ماهه .

— نِصْفٌ — سَلَقٌ : زنجیر شتر نیم مرغ نیم بند ، علی .

— لَحْمٌ — شَتْرِي : مرغی گوشت نیم پز .

— او — سَوَا : مُنْصَفٌ مَطْبُوعٌ قَلْبًا کی بچخته .

— او — مُسَرٌ : مُشْتَمِلٌ نیمه ، دست دوم .

— نِصْفٌ^۲ : نِصْفَةٌ : قَدَلٌ عدل ، دار .

اِنْصَافٌ : قَدَلٌ انصاف ، دادگستری ، معامله سردست

اِنْصَافًا لَكُنَا حَقًّا انصافاً

بِانصاف بحق ، اندوی انصاف .

فَنَصِيفٌ : قَطَرٌ دو نیم سازی .

مُنَاصِفَةٌ : نیم و نیم ، دوسم برابر .

مُنْصَفٌ : شَاظِرٌ کسی که چیزی را بدو نیم قسمت کند .

— الزَّائِفَةُ : دو نیم کننده .

مُنْصَفٌ : نَاصِفٌ . خَلِیمٌ خدمتگزار ، نوکر .

مُنْصِفٌ : طَوِيلٌ با انصاف ، دلاور .

مُنْصَفٌ كَذَا : میان ، نیم (عمر ، راه ، روز و غیره) .

— السَّاعَةُ الدَّائِرَةُ (مَثَلًا) ساعت نه و نیم .

نَصَلَ . تَنَصَّلَ مِنْ كَذَا : تَخَلَّصَ (خلاص شد ، رها شد)

— الْوَلَدُ : تَنَبَّرَ هَ تَنَبَّرَتْ رُكْلًا پری .

تَنَصَّلَ مِنْ : تَنَبَّرَ دست هایش را شست .

— مِنَ الشُّوْلَةِ طَعْنَهُ رَفَت ، اَزْزَبَ بِرِاسَتِهِ دَفَّت .

فَصَلَ الرُّمَحَ : بِيَنَانِهِ سرنیزه .

— التَّهْنِمُ : سَيَّانُهُ پیکان .

— الرِّبْقَةُ : بَرٌّ ، باد نما .

— السَّيْكُنُ وَالسِّبْ وَامْتَالُهَا تَيْفُهُ چاقو و شمشیر ، لبه .

— الْمِزْلُ : مُرْطُوور دوك ، با میله پنبه ریسی .

نَصَمَةٌ : صُورَةٌ تُشَبِّهُ تَصْوِيرَ بَكْرَةٍ ، شَمَائِلُ .

(نَصَوٌ) نَاصِبَةٌ : شَرُّ مُقَدِّمِ الرِّاسِ (موی بالای پیشانی ، زلف) .

قَاصِبَةٌ : مُقَدِّمُ الرِّاسِ قَمَتٌ جُلُوسٍ

— رُكْنٌ گوشه ، مقام .

— حَجَرُ النَّاصِبَةِ او التَّوْبَةِ

سنگ نبش ، سنگ توبه .

قَبَضَ عَلَى نَاصِبَةِ السُّوقِ او الْحَالَةِ : بَرِیَازارِ او اوضاعِ سَلَطَ

نَصَبَ (فِي نَصَبٍ) • نَضَ (فِي نَضَضٍ) •

نَضَلَ (فِي نَضْرٍ) • نَضَالَ (فِي نَضَلٍ) •

• نَضَبَ الْمَاءُ : تَخَالَفَ فِي الْأَرْضِ (آهسته سر از بر شد ،

بزمین فرودفت .

— التَّهَرُّ : كَذَبَ مَاؤُهُ رُووخانه خشك شد .

— الْعِيَالُ : تَقَدَّ تَامَ شَد ، خالی شد .

— مَلَتْ رُكْبَةً : در گذشت .

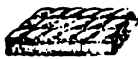
— مَاؤُهُ جِهَ بِي اَبْرُوشد .

— لَا يَنْصَبُ : لَا يَفْرُغُ تَامَ شَدَنَد .

— نَضُوبٌ : تَقْلَادٌ تخلیه ، اتمام .

نَاصِبٌ : لَا مَاءَ او خَيْسَرٌ فِي خَنَكِ وَبِي نَاصِبٌ .

— قَمِي شَمِيرٌ او مُتَجِّعٌ بِي حَاصِلِ يَهُودِهِ .

نَضِیدَه: حَشِیَّتِه دَفَرَشَه
دوشك، تَشَك،

—: وَسَاة نازبالش، پشِی .

نَضِیْدَه كُتُب: قَضِه كُتَاب .

نَضِر: أَنْصَرَ الْوَجْهَ وَالنَّبَاتُ شَكْتُ، مَكَارِدَ .

—: الشَّجَرُ: أَخْضَرَ وَرَقُ سَرْبِیْش

—: الْوَلَدُ: زَهَا دِیَاشِد، مَكَلَمَنَد

نَضِر: نَضِیْر، نَاضِر سَبْزَوَرَم، پَرِشْت، شَكُونِه دَار .

نَاضِر: ۲: نَایِم او حَسَن زِیَا، تَرَوَانِه .

نَوْن: —: حَشِیْدَه رَنك رُوشَن .

نَضْرَه: نَضَارَه شَادابی، سَرْبِزِی وَغَیْی، زِیَا .

—: مَحْشِی دَارابی، مَال .

نَضَارَه: ۲: الشَّابِرُ عَفْوَانِ جَوَابِی، آغَا زَجَوَابِی .

نَضَار: نَضِیْر: ۲: دَقَبَ، مَلَا، زَد .

نَضَض: حَرَكَة حَرَكَت دَار، تَكَا ن دَار .

نَضَّ: مَالِه: رَضَعَ تَرَاوِش كَرْد، پَس دَار .

نَضَّ: نَقَدَ: تَخَوَّاه، سَكَه، پُول نَقْد .

نَضَّ: نَقْدًا: دَر بَر پُول نَقْد .

نَضَف: اِنْضَفَ: مَالِی الْقَمَر: رَضِیْع كُلِّ مَا فِیهِ شَبْر دَاخِز مَكِیْد .

نَضَف: مَضَر بَرَوَی: كَلِمَه مَعْرَافِی، اَوِیْشَن .

نَضِف: نَضِیْف: مَكْس قَعِیْد (حَرَك)، نَابَاك، كَبِیْت،

نَضِیْف: ۲: تَغْلِیْب (بَاك، پَاكِزَه، الْوَدَه .

نَضَل: تَغْلَبَ: چِرِه شَد، بَرَوِی یَا فُت .

نَاضِل: بَارِی رَقَابَت كَرْد، مَه پَشِی كَرْد .

—: قَتَه حَابِت كَرْد، پَشِی كَرْد .

نَاضِلُوا: بَاكِد بَكِر رَقَابَت كَرْدَن، مِیْلَان دَارِی كَرْدَن .

نَضَال: مُنَاضَلَه كَمَكَش، سَتِیْن، مَجَادِلَه، مَه پَشِی .

نَطَّ (نِ نَطَط) • نِطَاقِی (نِ نَطَاقِی)

نَضِج: الْفَرَّ وَفَرَّی وَالْأَمْرُ الْمَجْ رَسِیْد، جَا اتَاد، مَحْتَه شَد .

—: الطَّبِخُ: خُوب مَحْتَه شَد .

—: الْأَمْرُ: الْفَرَّ وَفَرَّی {كَارِیَا طَرِی كَمِیْل شَد،
{ مَوَدَه سَبِیْش قَرَار كَرْت .

أَنْضَجَ الشَّمْرَ: رَسَانَد، عَمَلِ اَوِیْد .

—: الطَّبِخُ: خُوراك دَاخِز مَحْتَه .

نَضِج: رَشَد، كَال، رَسِیْدِگِی، مَحْتِگِی .

نَاضِج: نَضِیْج {فَتَرَوِ الْمُحِبُّ وَفَتَرَهَا} مِیَوِه دِلَانَه عَامِلِ مِیَوِه

—: —: (طَبِخ) خُوراك خُوب مَحْتَه، جَا اتَادَه .

—: —: (لَدُّشَل) رَسِیْدَه .

—: و —: الرَّأْيُ دَرِی نَكِر سَابِی، آدَم مَحْتَه وَوَدِیْیَه .

نَضَحَ بِالْمَاءِ: رَغَى آب پاشِی كَرْد .

—: بِالْمَاءِ: بَسَلَلْ تَرَكِرْد، نَمَلَد كَرْد .

—: الْمَطْلَسُ: سِیْرَابِ كَرْد .

—: الزَّرْعُ: سَقَاهُ رُغَا دَسْتِ آب دَار .

—: الرِّقَاةُ بِالذَّمْنِ (مَثَلًا): سَاسَاهُ مَوش كَبَا هِرَاجِی كَرْد

—: الْإِنَاءُ: رَضَعَ آب پَس دَار، تَرَاوِش كَرْد .

—: الْجَسَدُ: هَرَقَ عَرَق كَرْد .

—: الرِّقَى وَكُلُّ سَائِلٍ: خَرَجَ دَرآمد، بِیرون آمد .

نَضَحَ: رَشَّ: تَرَاوِش، آب دَارِی .

—: رَضَعَ: تَرَفَع .

—: اِنْضَاصُ: خَلِیْجِی تَرَاوِش خَاوِیجِی

نَضَاحُ: اِرْتِشَاحُ عَضَائِی: تَرَاوِش وَسِیْلَه پُوسْت
{ نَازَك بَدَن .

نَضَاحِی: اِرْتِشَاحِی: تَرَاوِش، حَلُول .

نَضَاحَه: مِضْطَحَه: مِرْشَه آب پاش

—: —: دَر قَاشَقَه

مِضْطَحَه: ۲: الزَّرْعُ: دَر قَاشَقَه

—: آب پاش

مِضْطَح: دُوشَن: دُوش .

نَضَدَ: كَضَدَ: زَكَمَ اِنْهَابَت، نَوَدَه كَرْد .

—: نَضَقَ: مَرَبَك كَرْد، مَنظَم كَرْد

نَضَدَ: مِضْطَحَه: مِرْدَ الْوَقَادِ (اَنْظَر سَرَو) نَمَت خُواب .

هـ نَطِيطٌ هـ أَبُو النَطِيطِ : ملع .
جَنْدَبُ

نُطِعَ : انْطُعَ لَوْهَ : انْتَفَعَ رِكْش پَريد ، رَنك بَرَنك شد .

نَطَطَعَ : نَأْتَى مُشْكَل پَسَنَدَشْد ، بِجَدَا فِرَاط دَقْت كَرْد .

نَطَعَ : نَطَا طَم مِنْ جَدِ سَفَرِه بَا پارچه چرمی .

— : مَقْدَمُ نَطَفِ الحَلَقِ نَمَت جَلوسِ .

حَرْفِ نَطْمِ حَرَن دَنَدَانِ .

هـ نَطَعَ ۲ : جَلَفِ مَسْتَاخ ، بِرَبِيت ، خَشَن .

نَطَفَ : سَالَ قَلِيلًا قَلِيلًا چَكِيد ، قَطَرِه قَطَرِه دِيخت .

نَطَفَةٌ : مَاءٌ سَافِ آبِ زَلَالِ .

— : مَا الدَّسْكَرُ او الْأَنْقِ آبِ مَنِ .

نَاطِلٌ ۳ : سَكْرٌ مَنفُودٌ لَتَزِينِ القَطَا طَرِ پوششی از

شكر و سینه تخم مرغ روی نان شیرینی .

نَطَقَ : تَكَلَّمَ حَرَن زَد ، سَمِزَن گُفت .

— بِالْحَلْمِ رَای دِلَو ، رَای دَا دِگَا وَا خَوَانَد .

نَطَقَ : انْطَقَ : جَمَلَه بِنَطَقِ بَرَبَانِ آوَرْد .

— : حَرْمٌ كَرِبت .

هـ — الطَّبِخُ : حَرَكَه خَوَالِدِ رَا آهسته بَهَمَزْد .

نَطَقَ : تَمَنَطَقَ كَر خَوْدِ رَایست .

إِسْتَنْطَقَ : انْصَادَ ارْگَوَاهِ بَاز جَوَی كَرْد .

— التَّمَنُّمُ تَمَنُّنٌ بِوِ بَاشْكَجِه اَز مَتَمِ بَاز پَرسی كَرْد .

هـ — : قَاهَ قَی كَرْد ، بَالَا آوَرْد .

نَطَقَ : كَلَامِ مَعْمَارِ ، نِیرو دَا بَا عِل سَخَن گَوِی

— خَارِجِي : لَفْظُ تَلْفُظِ اَوَا .

— دَاخِلِي : قَهْمِ نَهْمِ ، عَقْلِ ، شَعْوَرِ .

فَاقِدُ الـ : بِرِ زَبَانِ ، زَبَانِ بَسْتَه .

لَا يَسْطَقُ بِهِ : لَا يَقَالُ نَكْفَتِي ، بَيَانِ نَكْرَوِي .

نَطَاقُ : زِنَارِ . جِرَامِ كَرِبت .

— : حَدِّ نَحْمِ رِمِزِ ، حَدِّ دَانْدَا .

— : نَقِيبَةُ هـ تَسْنُورَةِ بَادَا مَنِ .

— : دَاوَرَةُ . مِثْلُ مَنْطَقَةِ حَذَه .

— : سَكْرُ دُونِ كَرِيدِ ، صَفِ بَاسَانَانِ

— : صَحِي { حَصَادِ } كِه جَانِ حَلْفَه مِيزَنَد .

• نَطَحَ : حَمَزَ بَقَرُو او پَرَايِدِ شَاخِ زَد ، بَاسَرَزْد .

إِنْطَحَ وَ تَنَاطَحَ السَّكْبَانِ قَوَاجَا بِيَكِدِ يَكِر شَاخِ زَوَد .

نَطَحَ شَاخِ زَد ، قَوِجِ بَازِي .

نَطَحَةُ شَاخِ : خَوِبه بَاسِرِ .

نَطَاحَ جَانُورِ شَاخِ زَن .

نَطِيطُ . مَنطُوحُ شَاخِ خَوَرْدَه .

نَاطِحَةُ السَّحَابِ : صَرْحِ

سَاخْتَانِ آسَانِ مَشِ

• نَظَرُ : حَرَسَ نَگَهَانِ كَرْد ، هَايِدِ ، كَشِيكِ

— : مَ : إِنْتَظَرَ بِشَمِ بَرَاهِ بَوْد .

نَظَرُ : نِظَارَةُ : حِرَاةُ

نَگَهَانِ ، بَاسَدِي كَشِيكِ

نَاطِرُ : نَاطِرُ دَشْتَانِ ، نَگَهَانِ .

نُظَّارُ : قَرَاةُ : خَرَاةُ

مَدْرَسَكِ سَرخَرَمَنِ .

• نَظَرُ وَنَ نَكِ تَلَايِ طَبِيعِي .

• نَطَسَ . نَطَسَ : نَاطِرِي : هَالِمِ

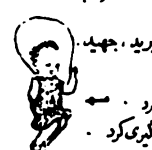
وَا نَشْتَدِ دَانَا .

نَظَائِرِي ۱ (وَالْجَمْعُ نَطَسٌ) : طَبِيبِ حَافِظِ { پَرَنَشَكِ مَاهِرِ ، زَبَرْدَسْتِ } .

(نَطَطَ) نَطَطَ : وَتَبَّ جَسْتِ پَرِيدِ ، جَهِيدِ .

— : الْحَبْلُ { كَالْأَنْزَالِ فِي لَبِيبِ } .

هـ — : عَلِي : تَسَنَّدَ جَسْتِ گِیری كَرْد .

هـ نَطَطَ : جَمَلَه نَبَبِ پَرَانَد ، وَا دَا رِه پَرِيدِن كَرْد .

تَسَنَطَطَ : تَسَمَّرَ جَسْتِ وَخِيزَر كَرْد .

نَطَطَةُ : وَتَبَةُ پَرَشِ ، جَهَشِ .

هـ لَبَةُ الـ : دُوبَاخِ جَتَكِ چَاوَكَشِ .

نَطَاطُ : وَتَبَ جَسْتِ وَخِيزَر كَنَدَن .

— : وَابِ جَهَنَدِ

نَاطِقٌ : بِشَكْلِهِ كُوبَا ، كُوبِيَه .

حَيَوَانٌ — . حیوان ناطق .

دَیْلِمٌ بِشَبَابَتِهِ — . فیلیم کُوبَا .

مُؤَرَّةٌ نَاطِقَةٌ زَهْرَانَا .

النَّفْسُ الَّتِي رُوحٌ ، رُوحَانٌ .

إِسْتِنْقَابٌ : اسْتِغْوَابٌ بِزَبْرِسِ ، پَرَش .

مَذْطِيقٌ قُوَّةٌ نَاطِقَةٌ ، كُوبَايُ .

عِلْمُ الـ . علم منطقی ، استدلالی .

مَنْطِقِيٌّ : مَنْطِيقٌ : عَقْلِيٌّ (او عَقْلٌ بِعِلْمِ الْمَنْطِقِ) عَقْلِيٌّ ، حَاسِبٌ .

— : طَالِمٌ بِالْمَنْطِيقِ : مَنْطِيقٌ دَانٌ .

وَمَنْطِقٌ : مِثْلُهُ : حِرَامٌ كَرْبِدٌ .

مِنْطَقَةٌ ۲ : دَاوَرَةُ ، دَاوَرَةٌ ، حِرْزٌ .

— : اِفْتِلِمٌ بِخَشٍ ، نَاحِيَه .

— : النِّجَازُ (مِنْ الْفَرْقِ) كَرْبِدٌ نِجَازٌ .

— : حَرَامٌ ، مِثْلُهُ حَرَامٌ مِنْطَقَةٌ وَطَرْنٌ .

— : حَرَامٌ (مَحْرُومٌ دُخُولَهَا) مِنْطَقَةٌ مَمْنُوعَه .

— : نُسُوفُ مِنْطَقَه نَفُودٌ .

— : الْبُرُوجُ (النَّظَرُ بَرَجٌ) مِنْطَقَةُ الْبُرُوجِ .

الـ : الْحَاوِزَةُ أَيْ الْإِسْتِغْوَابِيَّةُ مِنْطَقَةُ سَوَازَانِ

مِنْطَقَةُ خَطِّ اسْتِغْوَابِ

لِلْمَنْطَقَتَانِ الْمُتَبَدِّلَتَانِ (مِنْطَقَتُهُ مُتَبَدِّلَةٌ

شَتَائِي وَجَوَائِي)

الْمَنْطَقَتَانِ التَّجَدُّدَانِ مِنْطَقَةُ حَايِ مَجْزُودَةٍ شَتَائِي وَجَوَائِي .

مِنْطَقَتِيٌّ : مَخْتَصٌ بِمَنْطَقَةٍ مِنْطَقَتِيٌّ .

دَ مَظْطِيقٌ : مَحْضَرٌ تَرِيماً بِقَلِيلٍ مِنَ الزُّبْدَةِ {كَمْ سَرِخِ شَدْبَا

مَنْطَقُوقٌ : خِلَافُ الْمَقُومِ زَبَانِي ، مَخْنَانِ اِدْشَه .

— : الْحَكْمُ مِثْلُ رَأْيِ دَاوَكَا .

— : الْكَلِمَةُ مَعْنَايُ مَحْتِ الْفَعْلِ .

مِنْطَقِيٌّ ۲ : تَقْبِيعُ زَبَانِ آوَرُ ، مَخْجُودٌ .

مُشَدَّدٌ بِطَرِيقِ بَزْبَرِس .

نَظْلٌ ، نَظْلٌ : عَصَرٌ نَزْدٌ .

— . — : حَبَّ النَّظْلِ عَلَى بَابِ كَرْمِ شَت .

دَ — الْمَاءُ مِنْ : دَلَجٌ ، قَوْحٌ آبٍ رَاخَالِي كَرْدِ ، كَشِيدٌ

دَظْلَافَةٌ : يَبْنِي دَلُو بُدْلَجُ بِلِلَهِ سَطْل .

نَظُولٌ : ضَاوَكِرْم .

مِثْطَلٌ : مِثْطَحٌ (انْظُرْ نَضَحٌ) دُوش حَام .

• ظَاثِرٌ مِشَّةٌ (فِي نَظَرِ)

• نَظَرٌ : رَأَى ، دِيدَ ، مَشَاهِدَ كَرْد .

— : اِلَى : وَتَقَى تَكْرِبَت .

— : اِلَى الْعِي : رَأَاهُ . تَأَمَّلَهُ بَادَرَتِ نِكَاهُ كَرْد .

— : فِي الْاَمْرِ : تَقَتَّ وَفَكَرَّ بِهِ {رَسِيدِ كَرْدِ ،

{يَكْ تَكْرِي كَرْدِ}

— : يَتَنَبَّهُ : حَكْمٌ رَادِرْسِي كَرْدِ ، رَادِرْسِي كَرْدِ .

— : الدَّعْوَى مَحَاكِهَ كَرْد .

— : لَهْمٌ : اَهْمٌ بِأَمْرٍ مَوَاطِبَتِ كَرْدِ ، اِظْهَارِ عِلَاقَتِهِ كَرْدِ .

انْظُرْ لِي كَذَا اَوْ فُلَانًا تَكْرِي بَرَامِ كَشِيدِ ، كَارِي صَوْدِ دِيدِ .

نَظَرٌ : صَارَ تَغْيِيرًا لَهُ بَرَابَرِشُدِ ، يَكُنَانِ شُدِ ، مَانَدَشُدِ .

— : كَذَا : قَارَبَهُ زَوْدِيكِ شُدِ ، زَوْدِيكِي كَرْدِ .

— : كَذَا بَكْفَا : تَجَمَّهَ نَظِيرُهُ بَرَابَرِشُدِ ، يَكِ نَوَاسْتِ كَرْدِ .

— : نَافَسَ : مِمَّ جَشِي كَرْدِ ، رَوَابَتِ كَرْدِ .

— : جَادَلَهُ : مَنَاطَرَهَ كَرْدِ ، يَكِ دُودِ كَرْدِ .

— : اَشْرَفَ عَلَى تَسَلُّطِ يَافَتِ ، نَظَارَتِ كَرْدِ .

دَ — السَّيْلُ : شَارَقَهُ سَرِپَرَسِي كَرْدِ .

تَنَاطَرَا : تَجَادَلَا مَنَاطَرَهَ كَرْدِنْدِ ، مَنَاشَهَ كَرْدِنْدِ .

تَنْظَرُ ، اِنْظَرُ ، اِسْتَنْظَرُ : تَأَمَّلَ {خُوبِ رَسِيدِ كَرْدِ ،

{دَقَّتْ كَرْدِ}

— . — . — : تَأَنَّى عَلَى صَبْرٍ كَرْدِ ، سَاخَتْ .

انْظُرْ ۲ . اسْتَنْظَرْ ۲ : تَوَقَّعَ {چشم داشت ،

{استکبار داشت}

— . — . — : تَوَقَّسَ : تَطَّلَعَ اِلَى چَشمِ بَرَاهِ شُدِ .

— . — . — : صَبَرَ : حُصْلَهَ كَرْدِ ، بَرَدْبَارِي كَرْدِ .

نَظَرٌ : بَحَسَرُ دِيدِ ، بِيَانِي .

— : بَعِيرَةٌ : دُودَانْدِشِي ، پِشِ بِيَانِي .

— : رَوَايَةُ اَوْ اِخْبَارٌ : مَلاَحَظَهَ ، رَسِيدِ كَرْدِ .

— : اِلْتِنَانٌ : مُلَاحَظَةُ تَوْجِهَ ، دَقَّتِ .

دَ — فَضْلٌ : مَهْدِيَانِي ، مَحَبَّتِ .

دَ — جِسْمِي : هَايَتِ ، بِشْتِيَانِي .

— : الدَّعْوَى (فِي الْحَكْمَةِ) : رَسِيدِ كَرْدِ ، مَحَاكِهَ .

۵- الحیل چشم بنذاب .

۵ زَنَاق الـ . تمه زیرکوی اسب .

۵ بَنُوز الـ . کلکی اسب ، دو دماغی .

نِظَارَة : اِدَارَة اداره ، مباشرت ، ولایت .

النظار المِشَّة جمرکه پرتو مجبول از خود بیرون دهد .

نَاطِر : قَبِن چشم .

— : رَاو بیننده ، شاهد .

۵- مُدِير مدير ، سرپرست .

۵- مَرْوَعَة (ای یوزبه او اُبادیة) پشیکار ، کدخدا .

۵- مَحْطَة (سیکة الحدید) رئیس ایستگاه راه آهن .

۵- مَدرَسَة مدير ، رئیس مدرسه .

نَاطِرَة : قَبِن چشم .

— : رَئِیْة رئیس ، مددیه .

نَظِير : تَشْبِیل مثل ، مانند ، قرین ، همتا .

— : تَشْبِیل شبیه ، مانند .

نَظِير له — : بی مانند ، بی همتا ، یگانه .

الـ — المُنْتَظَر (فی التَّكَلُّف) مقابل سمت التراس

إِنْتَظَار . اِسْتِظْطَار : تَوَقُّع توقع ، چشم داشت .

— : تَوَقُّع چشم براهی .

على غير — : ناگهانی .

غُرْفَة — : اتاق انتظار

تَنْظِير : مُقَارَنَة مقایسه ، سفیش .

مَنْظَر : مَشْهُد نمایش ، تماشا .

— : طَلْفَة سجا ، صورت ظاهر ، نما .

— : مَمْظَرَة چشم انداز ، دورنما .

— : مَكَان مُرْتَفِع منظر منه بجز دیدهبانی .

— : مَن قَل (مَكَان مُرْتَفِع) چشم انداز هوایی .

علم الناظر : لعنة مقادیر الاشیاء باعتبار قربها او بعدها من الناظر

علم شاعر و مرزا . سنجش اشیاء از نظر دوری و نزدیکی .

مَنْظَرَة ۲ : مَشْهُد غُرْفَة استقبال الضیوف (فی مصر)

تالار پذیرایی .

— : نَظَارَة . مُتَفَرِّجُونَ تماشاگران .

بَدَّ او طَوَّل الـ . دوربین .

قَصِير الـ . نزدیک بین .

فی هذا الآمر — : این موضوع قابل بحث است .

مُشْطَلَة فیها — . دورخو بحث و بررسی است .

نَحْت الـ . مورد بررسی است .

بَصَرُف الـ من قطع نظار ..

فی نَظَرِي (آی تَقْدِیْمِي) بقیه من دورنظرین .

نَظَرًا الـ . بالنَظَر الی نظریه ..

نَظَرِي : مَحْتَمَل بالنَظَر رابسته ببحث بیانی .

— : حَذَر عَمَلِي علی .

نَظَرِيًّا : بِحَذَر عَمَلِيًّا از لحاظ فرض علی .

نَظَرَة : المَرَّة من «نَظَرَ» بکارگاه .

— : لَمَنَعَة یک چشم بزم زندن .

— : رَحْمَة مهر ، شفقت ، دلوزی .

— : الی الماضي ناظر برگزیده

نَظَرِيَّة : قَبِیْة مُتَحَاج الی بُرْهَان قضیه محتاج بپرهان

— : رَأْي . مَذْهَب (فرض علی ،

نَظَار : شَدِيد النَظَر تیزبین ، دوربین .

نَظَارَة : مُتَفَرِّجُونَ تماشاگران ، بینندگان .

— : عَوْنَات عینک .

— (واکبة) الأنت عینک دماغی .

— : لَبَن وَاِجْدَة عینک یک چشم .

— : المَنَاح دوربین برای تماشای محدوده ابر .

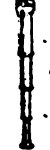

— : حَرِیْة دوربین میدان جنگ

یا اسب دوایی .

— : مَعْظَمَة ذره بین .

— : الرصد التلیکی : تَلِیْس كَوْن دوربین نجومی .

— : مَقْرَنَة : مِقْرَاب دوربین کوچک .

— : مَكْبَرَة : مَجْجُور (انظر جهر) ذره بین .

۵ اَبُو — : ذُو النَظَارَة عینک دار ، عینک .

تَنْظِيفُ : نظف با دست کردن

- الجُرُوح بالكَرْدِ وَشَقْنِ زُخْمِهَا بِدَن .
- مَنْظِفٌ بِالكَتْدَةِ ، سَوْبِد .
- : مُطَهِّرٌ تَمَيِّزُكَتْدَةٍ ، دَارُوِي بِالكَتْدَةِ .
- هَنْظِلِي : تَسْوِي طَبِيعَ ، خَانَمَانَه .
- نَظْمٌ . نَظْمٌ : تَرْتِيبٌ ، حَيْد ، مَرْتَبٌ كَرْد ، سِرُوصُوتِ طَد .
- : اَوَّلُوِي نِظْمُ دَانَه‌ای مَرادِیدِلَا بَه نَخ كَشِيد .
- : الاَمْرُ : اَقَامَهُ مِيزَان كَرْد ، دَرَسْتُ كَرْد .

— : الشَّمْرُ شَعْرَكَت .

- اِنْتَظَمَ . نَظْمٌ . تَنَظَّمَ : تَرْتِيبٌ مَرْتَبٌ شُد ، مَنظَمٌ شُد .
- : اَوَّلُوِي بَه نَخ كَشِيد شُد .
- : الاَمْرُ دَرَسْتُ شُد .

— فِي سَفَكِ الْجَمِيعَةِ دَر حَزَبِ يَاجِمِيعَتِي دَارْد شُد .

نَظْمٌ : تَنْظِيفُ تَرْتِيب ، قَرَار .

— : يَضَرُ شَعْر ، كَلَام مَوْدُون .

— : الشَّمْرُ : تَالِيفِ شَعْرَكَتَن ، شَا عَرِي .

— : اَوَّلُوِي نَخ كَشِي دَانَه‌ای مَرادِید .

— : نَظَامٌ : تَرْتِيبِ تَنكِيلَات ، سَازِمَان .

— : يَسَاسِي اَو سَحِّي اَو عِظَائِي { طَرز حُكُومَت ، دَسْتُود } خُودَاك ، بَر هِيز .

— : نَسَقِ نَظْمِ وَتَرْتِيبِ ، شِوِهُ ، دَوِیْل ، سَلَك .

— : تَعْلِيم ، تَهْدِيبِ انضباط ، فَرْمَا نَبَر دَارِي .

— : نِقَائِي سَازِمَان تَمَادُون .

— : اَلِ الشَّمْسِي نَظَامِ شَمْسِي .

— : اَلِ الشَّكْرِي انضباط نظامی .

— : نَظَامِي : مَرْتَبٌ مَرْتَبٌ ، مَنظَمٌ .

— : جَيْش . — : آوَرَش .

— : حَسَكَرِي . — : سَرِیاز .

— : قَانُونٌ : قَانُونِ اَسْلَسِي قَانُونِ اَسَاسِي .

— : حَرْبِ نَظَائِمَتِ جَنكِ حَسَاسِي .

— : قَاطِمٌ : غَلِیرِ شَا عَر .

— : مَرْتَبٌ تَرْتِيبِ دِهَنَد .

— : مَنظَمٌ : مَدَبَرِ بَنیاد گِلْدَار .

وَسْطَرٌ . مِظْطَارٌ : نَظَاوَرَةُ عَيْنِكَ ، دَوِیْل .

— : مِظْطَارٌ : مِرَاةٌ آئِنَه .

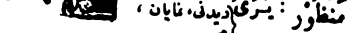
— : سَجْمِي كَبَرِي لِفَعْمِ اَعَالِ الْمُسْتَقِيمِ { بِكِ حُرُوفِ آئِنَه } رَاۤی .

— : طَبِيعِي { وَبِحَقِّ مِرَاةٍ مَدَنِيَّةٍ } مَیَانَتِ دَاخِل .

— : آئِنَه نَظَرِي نَشَاكِنَه .

— : آتِه التَّصَوُّرِ { شِیْءٌ دَوِیْل } عَكَاسِي .

— : مَظْهُورٌ : یَسَرِّی دِیْدَنِي ، قَابَان ، مَحْصُوس .

— : مَرْزِي دِیدَه شُد .

— : مَظْطَرٌ مَظْطَرٌ ، چِشْمِ دَاشْتَه .

— : یَسْرَجِي خَمْرُهُ اَمِیدِ بَیْش .

— : مَحْصُودٌ مَوِدِ رَشَكِ وَحِش .

— : مُصَابٌ بِالْعَيْنِ نَظَرُ حُورَه .

— : اَفْشَلُ مَطَابِقِ بَاعِلِمِ مَظَاظِرِ مَرَاۤیَا .

— : كَوِي چِشْمِ اَنْدَازِ صَوَائِ .

— : خَطَطِي چِشْمِ اَنْدَازِ قَافِي .

— : جَانِبِي نَبَرِخ .

— : رَسْمُ اَلِ رَسْمِ نَظَرِي رَسْمِ مَطَابِقِ بَاعِلِمِ مَظَاظِرِ مَرَاۤیَا .

— : قَبَر . — : نَاسِیَا ، نَاسِلَه .

— : مَظَاظِرُ : مِثْلُ شِیْءٍ ، مَآئِد .

— : مَظَافِيسُ مَرِ چِشْمِ ، رَقِيب .

— : مَظَاظِرَةُ : مَنَافَةِ مَرِ چِشْمِ ، رَقَابَت .

— : چِدَالِ مَبَاحَثَه ، مَنَاقِشَه ، یَك دَوِد .

— : مِشْطَرٌ : مَتَوَقِّعِ نَزْدِیكِ ، دِیدَه شَدَن .

— : قَبَر . — : نَآگَامَانِ ، بَر خِلَافِ اِنْتَظَار .

— : نَظْفٌ : كَانِ نَظْفِیَا پَاك دِیَاكِرِزَه بُوَد .

— : نَظْفٌ : طَهَّرَ پَاك دِیَاكِرْد ، تَمَیْز كَرْد .

— : الجُرُوحُ رَوِي زُخْمِ دَاشْت .

— : عَلِیْرَ جِیْشِ دَاخِل كَرْد ، تَادِیْنَا رَا غَرَا كَرْت .

— : نَظْفُفٌ خُودَا پَاك دِیَاكِرْد .

— : نَظَافَةُ : يَنْدَ وَسَلَفَه پَاكِي ، پَاكِرِزَك .

— : نَظِيفٌ : يَنْدَ وَسَعِ پَاك ، تَمَیْز ، پَاكِرِزَه .

— : الْاَخْلَاقُ اَوِ الْعِلَلَاتُ پَاك ، بِلَا لَیْشِ ، دَارَسْتَه .

— : يَجِدَا بَسَارَتِيز .

إِنْظَام نظم ، سامان ، ترتیب .

تَنْظِیْم ترتیب ، تطبیق .

— الحارین : فنّ الحركات الحریّة تدبیر جنگی .

خطّ الـ (فی الحریّة) صفتی سربازان .

مسکحة الـ اداره راه و ساختمان .

مَنْظُوم منظوم مرتب ، دایر ، بر ترتیب .

مَنْظُوم ۲ : خلاف الكلام المنثور ، كلام موزون .

مَنْظُوم : مُرتَّب و مدبّر ترتیب دهنده .

مَنْظُوم باقاعد ، باروش .

غیر : — شاذّ غریب ، نامنظم .

نظیر (فی نظر) تمام (فی نعم)

نَعَب الدُّرَاب کلاغ سیاه یا زانجه قارقار کرد .

— : أَنْزَرَ بِالْبَیْنِ نفوس بدزد ، بغال بد گرفت .

— المُوْذَنْ : مُدْعِثُهُ و حرّ که فی صباجر (مؤذّن گرویش را دراز کرد و نتکان داد)

نَعَبٌ ، نَعِيبٌ ناله ، قارقار ، صدای کلاغ .

نَعَابٌ : دَفَسَرَار دَفْعَانِ قارقار کننده ، بدبین ،

نَعَتٌ : وَصَف شرح داد ، توصیف کرد .

نَعَتٌ : وَصَف صفت .

— صِفَةٌ چگونگی .

— (فی النعوى) صفت .

— إشاری صفت اشاره .

— التَّعْبِیْص بجای حزن تربیت .

— التَّعْبِیْم تکره (بطور صفت) .

— حَقِیقِی صفت مستقیم .

— تَعْبِیْ صفت مستندی .

— عَدَدِیّ عددی .

— وَصْفِی تشریحی .

نَعَبِیّ توصیفی .

نَعْرَجَةٌ : أَنْفِ الْعَظَانِ میش .

نَعْرَ : صَاحٌ وَصَوَّتْ بَأَنفِهِ دادند ، فریاد کشید .

۵ — النَّوْرُ : جَارٌ كما ونصره کشید .

— الصِّرَقُ بِالْقَمِ خون جاری شد ، بیرون ریخت .

نَعْرَةٌ : صَوْتُ مِنَ الْأَنْفِ فریاد ، آواز بلند ، داد .

نَعْرَةٌ : ذُبَابَةُ الْخَيْلِ او الحیدر او القتم سلگ مس ، مگر جنگل

— : حَبَشُوم سودا بخینی .

نَعْرَةٌ : كَيْبَرٌ وَخَيْلٌ غُرُور ، خودخواهی ، خودبینی .

— قَوْبِيَّةٌ مبالغه در وطن پرستی .

نَعَارٌ : صَبَاحٌ جِیغ و داد کن ، داد زننده .

— : طَارَ حَسَنُ الصَّوْتِ بلبل درد .

نَعَارَةٌ : خَفَرُوفٌ مَصَوْتٌ فرزند گوشت کوبی

نَعِيرٌ : صَرَخ . صِیَاح (فریاد ، داد ، صدای بلند)

۵ — النَّیْرَانُ : جُؤَارٌ صدای گار .

نَاعِرَةٌ : دَوْلَابٌ طاحون الماء چرخ آسیاب آبی .

نَاعُورَةٌ : سَابِیةٌ چرخ چاه ، چرخ آبکش .

نَعَسٌ : اخَذَهُ لَمَرَةً فَرَقَ فَنَافَرَبَ النُّومَ چرت زد ، پینک زد .

۵ — : نَامٌ خوابید ، بخواب رفت .

— : نَامٌ السوق گشت (بازار را گذشت ، گداشت)

أَنْعَسَ دَعَسَ خوابانده ، بخواب کرد .

تَنَاعَسَ : تَنَافَسَ خود را بخواب زد .

نُعَاسٌ چرت ، پینکی .

مَرَضُ الـ (غَيْرُ مَرَضِ النُّومِ) ناهوش خواب .

نُعْسانٌ : نَاعَسَ خواب آورد ، در حال چرت .

مُعْصَسٌ خواب آورد .

صَوْتُ — : يَجْلِبُ النَّعَاسُ صدای خواب آورد .

• نَعَشَ، نَعَشَ، أَنْعَشَ: رَفَعَ أَفْئِدَةً، بَلَدَكَرْدَ، بَرَدَاثَ.

— . . . — : أَحْمَى دَوْبَارَه جَان دَاد، نِيرُو بَیْشِد.

— . . . — : نَفْطَ قَوْت دَاد، رُوَح دَاد.

• اِنْتَعَشَ مِنْ سَقَطَةٍ: قَامَ بَعْدَ اِسْقَاطِ بَرَخَاتِ، بَلَدَشَد.

— مِنْ مَرَضٍ بِجَالِ اَمَدٍ، بَعْدِی یَا فِت.

— : نَفْطَ جَان گَرَت، نِيرُو تَانَه پیدَا کَرَد.

• نَعَشَ: سَرَمَدِ او خَشَبَةُ الْيَتِ بَسْمَرَك، نَفْشَ كَشَ.

— : نَابُوتَ (مُتَدَوِّقِ) الْوَقَى تَابُوت.

• بَنَاتُ — الصُّغْرَى دَبَّ اَصْغَر.

• بَنَاتُ — الْكُبْرَى دَبَّ اَكْبَر.

• اِنْمَاشَ نِيرُو بَیْشَ، تَا زَه كَنَدَه.

• اِنْتَعَاشَ نَعَوْتَ رُوْحِی یَا جَسْمِی، نِيرُو تَانَه.

• مُنْعَشَ تَا زَه كَنَدَه، نِيرُو دَهْنَه، مَقْوَى.

• مَقْشَ —، هَوایِ نِيرُو بَیْشَ، سَالَم.

• هَوَا، مُنْعَشَ بَادِ فَرَحِ بَیْشَ.

• اَنْعَطَ التَّيْبُ رَاسَتَ شَد، سَبِجَ شَد.

• اَنْعَطَ الرَّجُلُ اَوْ الْمَرْأَةُ: فُحِلَ شَد، مَحْرُكُ شَد.

• نَعِظَ: حَلَّتْ فِي التَّيْبِ { صَرْزَكِ، شَهْوَتِ رَانِ،
نَعِظَ هَبِشَكِ }

• نَاعُظُ: مَقْوَى اَبَاوِ دَارُویِ مَقْوَى بَاهِ یَا نَا تَوَانِیِ جَنَسِ.

• اِنْعَاظَ شَوْرَ شَهْوَتِ.

• نَعَقَ الْفَرَابُ: نَعَبَ كَلَاغِ سِیَاهِ قَادَرَا كَرَد.

— الْبُومُ بَوْمَ صَدَا كَرَد.

• نَعَقَ، نَعِيقُ الْفَرَابِ صَدَى كَلَاغِ

— . . . — الْبُومُ صَدَى جَنَد.

• نَعَلَ، نَعَلَ، أَنْعَلَ: اَلْبَسَهُ نَعْلًا.

• نَعَشَ بَیْشَ كَرَد.

— . . . — اَلْحَصَانَ اِسْبَ رَا نَعَلَ كَرَد.

• نَعَلَ، نَعَلَ، اِنْتَعَلَ اَلْحَصَانُ اِسْبَ نَعَلَ شَد.

— . . . — الرَّجُلُ كَعَشَ بَیْ كَرَد.

• نَعَلَ: جَذَا، كَعَشَ، پَا پُوشَ، پُوتِیْن.

— اَلْجِلْدَ، تَحْتَ كَعَشَ.

— اَلْفَرَسَ: جَذَوَهُ نَعْلَابَ.

— اَلْفِرْقَةَ: صَنَدَلَ كَعَشَ دَوْبَارَه.

— اَلنَّيْفَ: نَه نَزَلِی غِلَاظِ هَشِیْرَه.

• اَرْضُ اَلْ—: مَا اَصَابَ الْاَرْضَ.

• (اَنْظُرْ اَرْضَ) كَعَشَ كَعَشَ.

• نَاعِلَ، مَنَعَلَ: ذُو نَعْلٍ نَعْلُ دَار.

• نَعِمَ الرَّجُلُ: رَفَعَهُ دَرْدَاهُ بُوَد، بَرَاهَتِیِ سَبِیْرَه بُوَد.

— عَيْشُهُ وَفَهُ: بَآسَیْشَ زَنْدِگِیِ كَرَد، تَنَ اَسَافِیِ كَرَد.

— بِرَعِیْنًا خُوشُودَشَد، خُوشُودَ شَد.

• نَعِیمُ الْوَدُ: تَشَفَّرَ سَرَبَزَشَد، شُكُوفَه دَاد.

— اَلْمَشْحُوقُ: نَزَمَ شَد، مَثَلِ سَبِیْرَه شَد.

• نَعِیمُ: لِأَنَّ مَلَسَهُ نَزَمَ وَلَطِيفَ شَد.

• نَعِیمُ: مَلَسَ نَزَمَ كَرَد، صَا نَزَمَ كَرَد.

— رَفَعَهُ: مَجُوشَ كَذَرَانِ عَادَتِ دَاد، اَمُوشَخَرَه كَرَد.

• ۵ — اَلْمَشْحُوقُ: نَزَمَ كَرَد، كُوبِید.

• اَنْعَمَ: اَلنَّظَرُ فِي الْأَمْرِ: بَرَرَسِیِ كَرَد، زَبَرُو رُویِ كَا دَر اَوِید.

— فِي الْأَمْرِ: اَبَالُغَ كُوشَشِ لَیَا دَكَرَد، تَلَا شَكَرَد.

— عَلَى مَجْشِدِ، اِرْزَانِیِ دَاشَتَ، دَاد.

• اَللهُ مَبَاحِكُ: اَنْعَمَ اَوْعِیمُ صَبَاحًا صَبِیْحَ شَا بَیْجَرِ.

• تَعَمَّمَ: رَفَعَهُ خُوشَ كَذَرَانِ كَرَد، بَرَاهَتِیِ سَبِیْرَه.

— بِالْفَتَى: تَمَتَّعَ بِهِرَه مَنَدَشَد، بَر خُورِ دَاوَشَد.

• نَعِیمُ الرَّجُلُ زَبَدَ: زَبَدَ چَه اَدَمَ خُوبِیِ اَسَت.

— مَا فَكَّتْ كَا رُخِیِ كَرِیِ، خُوبِیِ كَرِیِ.

• نَعِیمُ: بَنَى اَرَى، بَنَى.

— حَقًّا حَقًّا، دَرِیْسَتِ اَسَت.

نَعَمٌ . أَنْعَامٌ : تَوَاشِي چارپایان اهلی، گله گاوها و گوسفند

نَعْمٌ . نَعْمَةٌ : خِلَاف بُؤْس راحتی، آسایش، کامرانی .

زَيْعَمَةٌ : زَيْعَةٌ بَرَكَت و نعمت خداداد .

— الله نَعْتٌ حَقٌّ ، نَعْتٌ خُذْلَادِي .

حَدِيثٌ — . نَوَكِبَهُ ، تَوَكَّبَهُ ، تَوَكَّبُوا بَدْوَانِ رَسِيدٌ .

وَاسِعٌ — تَوَاسَعٌ ، تَوَاسَعُوا ، تَوَاسَعُوا ، تَوَاسَعُوا .

وَلِيٌّ — تَوَاسَعٌ ، تَوَاسَعُوا ، تَوَاسَعُوا ، تَوَاسَعُوا .

نَعْمٌ الحَيَاةُ : أَطْلُقُهَا خُوشِ حَایِ زَنْدَگِی .

نَعْمَانٌ : دَمٌ خَبَرٌ .

شَقَاقِي — نَبَاتٌ مُزْهِرٌ كَلَّ شَقَاقِي نَاحِيَهُ
خُوشِ حَاشِ

نَعَامٌ (الوَاحِدَةُ نَعَامَةٌ) شَتْرِ مَرْمَرِ

— اَشْتَرَالِيَا شَتْرِ مَرْمَرِ اِسْغَلَايَا .

تَرِيَةِ — اَلِـ ، پَرُوِشِ شَتْرِ مَرْمَرِ .

نَعَامَةٌ ۲ الدِّمَاسُ غِشَاءٌ بَيْضٌ .

— الْقَدَمُ : اَلْـ بَطْنُ الرِّجْلِ كَتَبَا .

رَبُّ بَنَاحِي السَّمَاءِ كُوشُ كَرْدٌ ، بَحْثِي كَارَكَرْدٌ

شَالَتْ اَو نَفَرَتْ نَعَامَتُهُ مُرْدٌ ، زَنْدَگِی دَاوِدِ رَوْدَگَت .

نَعُوْمَةٌ : لَيْسَ الْمَلَسُ نَرِي ، لَطَافَت .

مُنَدٌ — اَظْفَارُهُ اَزْوَادَانِ كَوْدُكُ ، اَزْجَاقُ .

نَوَيْمٌ : رَغَدُ النَّبَشِ آسَاشِ ، رَاحَتِ ، نَزَادَتِ .

— سَعَادَةُ نِيَكِ بَحْثِي .

— فِرْدَوْسِ (عِنْدَ الْبُؤْهِنِ بَهْشَتِ ، مَبْنُو .

— الله : عَقِيلَتُهُ بَمَنْشَشِ وَنَعْتِ خُذْلَا .

— الْبَالُ : هَاوِيُّ الْبَالِ اَرَامٌ ، بِي سَرُوَصَا ، سَرَبَرَا .

نَاعِمٌ : لَيْسَ الْمَلَسُ نَرَمٌ ، لَطِيف .

— ضِدُّ حَشِينِ (مَتَحَوِّقِ) سَانِيدِ ، كَوْبِيدِ .

— الْبَالُ : اَسْوَدُهُ ، رَاحَتِ .

— الْحَزَكَةُ : تَهَلُّلُ سَبَكِ ، اَسَانِ .

— اَلْقَانُ دَلُوزُ ، بَارَقَتِ .

— شَكْرُ . — شَكْرُ .

شَعْرٌ — . مَوِيَّاتُ ، صَانِ .

عَشِشٌ — . زَنْدَگِی رَاحَتِ ، آسَاشِ .

جِلَاقَةُ نَاغِمَةٍ اَصْلَاحِ صَوْتِ ، تَرَاشِ اَزَنَتِ .

اِنْعَامٌ : عَقِيلَتُهُ بَمَنْشَشِ ، دَرِشِ .

— الْفُظْرُ : اِمْعَانُ بَا زَرْوِی دَقِیقِ ، رَسِيدِگِی .

تَسَمَّعٌ : تَرَفَّتْ خُوشِ گِذْرَانِ کَرْدِ ، تَنِ آسَاشِ کَرْدِ .

— : تَسَمَّعٌ بَهْرِهِ مَندِ شَدِ ، لَذَّتِ بَرِی .

مُتَمَّعٌ بَمَنْشَشِ .

مُتَمَّعٌ : مُتَمَّعٌ خُوشِ گِذْرَانِ ، تَنِ آسَاشِ .

کَلَامٌ — : لَقِینِ زَبَانِ چَرِبِ وَزَرَمِ ، گَمَتَارِ مَلَاوِزِ .

مِنْعَامٌ : کَثِیرُ الْاِنْهَامِ کَرِیمِ ، بَمَنْشَشِ .

نَعْنَعُشٌ : اَنْفَشُ (رَاجِعِ نَفْشِ) نَبِیْرُ بَمَنْشَشِ ، چَانِ دَادِ .

نَعْنَعٌ : نَعْنَعٌ نَسَاعِ .

— اَو — فَلَنْبِي : لَقَامُ شِنَاعِ بِيَابَانِي .

نَعْنِي فُلَانًا : خَبَرٌ بَوَفَانِهِ خَبِرْمَرِکَ لَفْلَانِ دَاوَدِ .

— الْاِحْمَابُ : دَهَامُ اَلِی دَفْنِ مَبْنَعِ (نِصْبَانِ رَاوِزِی مَلُکُتِ

اَسْرَدِ رَاسِمْ دَفْنِ مَرِیْهِ مَعْنُوتِ)

— عَلِيَهُ هَمَلٌ عَجِیْبُو کَرْدِ ، سَرْزَنْشِ کَرْدِ .

— : بَنَکِی گَرِیْهِ دَوَاوِی کَرْدِ ، شَبِوَنِ کَرْدِ .

— : قَرَرُهُ : شَكَاةُ اَزْجِیْزِی شَكَاةِ کَرْدِ .

نَعْيِي نَاعٌ : مُغْبِرُ بَوَفَاةِ قَاصِدِ مَرِکِ .

— : نَعْيِ . نَعْيَانُ اَعْلَامِ مَرِکِ ، خَبِرْمَرِکَ دَشْتِ .

نَعْيَةٌ : نَعْوَةٌ . مَعْنَى . مَعْنَاءُ : خَبَرُ وَفَاةِ

نَعْمِ (فِي نَعْمِ) خُوشِ بَحْثِي ، سَعَادَتِ .

نَعْرٌ : تَهْلِي جَوَشِيدِ .

أَنْفَرَّ الْبَيْضُ : فَسَدَ مَشْشَشِ گَمْدِيدِ ، نَاسِشَدِ .

نَعْرٌ : دَعْدَعٌ : زَغَزَغٌ غُلْظَلِکَ دَادِ .

— : نِشْهَمِ مِیَاهِ اَنَهَا اَبَرِ مَرْدِ ، دَشْعِنِ اَنَدَاخَتِ .

— : نَزَعٌ . وَخَزٌ سَوْزَنْ دَدِ ، نِشْزَنْدِ .

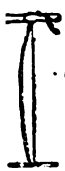
- ۵ - عنه نَفَزَ: در مقله، عقلش پاره سنک میبرد .
 ۵ - اَطَّارُ: هرگز پند و چوچه ند .
 • نَفَسٌ (فی نفث) • نَفَسٌ (فی نفس) • نَفَاطٌ (فی نفاط)
 • نَفَاطٌ (فی نفث) • نَفَاةٌ (فی نفث)
 • نَفَثَ الْبَیْنِ نَفَاثِیْنِ .
 • نَفَثَ الْمَصْدُورُ: رمی بالنفَّاثَةِ (اخلاط سینیه اش را به بیرون انداخت .)
 — بَزَقَ نَفَثَ .
 — اَشْبَانُ السَّمِّ مَارِسَتِش را بیرون دینت، گریه .
 — ثَلَّ عَلَى دِقِّ دَلِّسِ رَاخَالِیْ کَرْدَ .
 • نَفَثَ: نَفَاةٌ تن اندازی، دفع بلم .
 — الشَّیْطَانُ: یَشِرُ غَزَلَتِ شِعْمَا شَقَانَه .
 طَائِرَةٌ نَفَاةٌ صَوْبِهَا یَجُتُ .
 • مُنَفَّثٌ: یُعَارِدُ الْبَلْعَمَ مِنَ الصَّدْرِ دافع بلم از سینیه .
 • نَفَجَ: اَنْتَفَجَ: وَتَبَّ هَرِید، جت، خیز داشت .
 — — • نَفَجَ الرَّجُلُ: اَنْتَفَجَ عَالِیْسَ لَهُ (لا نَرَدَ، از عمارت)
 • نَفَّاحٌ: ۵ فَشَّارَ لَا وَزِیْنِ .
 • نَفَّحَ الطَّیْبُ: اِنْتَفَرَّتْ رَائِحَتُهُ (بویش بلند شد، در هوا پیچید .)
 — سَتَ الرِّیْحُ: هَبَّتْ بَادُوزِیْدِ .
 — بَكَدَا: اَعْطَاهُ اِبْنَاهُ بَحْشِید، ارزانی داشت، اِخَامَ طَدَ .
 • نَفَّحَةُ الطَّیْبِ: رَائِحَتُهُ دُشْ خُشِش .
 — الرِّیْحُ: هَبَّتْ دُشْ بَادَ .
 — قَطِیْطَةُ: بَحْشِش، دُشْش .
 • اِنْفِجَةُ: اِنْفِجَةُ: مِنْفِجَةُ التَّجْبِیْنِ شِیدَرَن کُوسَالَه .
 — المَعْدَةُ الرَّابِعَةُ لِلْمُجْتَرَّاتِ شِیدَرَن .
 • نَفَّخَ: نَفَّخَ بِغِهِ: دَمِید، فُوت کَرْدَ .
 — النَّارُ اَوْ فِيهَا فُوت کَرْدَ، آتَشِ را بَرَفُوت .
 — الْبُوقُ اَوْ فِيهِ دَمِید، بُوق زَدَ .
 — الشَّيْءُ: مَلَأَ بِالْهَوَاءِ بِاِکَرْدَ، اِصْوَاطِر کَرْدَ .
 — اِطَارَ الدَّرَاةَ اَوْ الْبِیَّارَةَ (جَرَعَ دُجْرَه یا اِصْوَاطِرَ لِبَا تَلْبِه بِاِکَرْدَ .

- نَفَسٌ، نَفَّسَ: تَحَرَّكَ وَاضْطَرَبَ اَشْفَه شد، مضطرب شد
 ۵ - نَفَافٌ: دَاوَبٌ: لَمَعَ مَعَ بَا زِع کَرْدَ، دُست انداخت .
 ۵ —: فَازَلْ وَدَاوَبٌ: نَاقِی لَاس رَدَ، اَلْهَارِ عَشُ کَرْدَ .
 • نَفَّسَ: اَنْتَفَسَ: بَكَدَا: هَجَّ ۵ قَفَسَ اَبُو هُ شَد، پَرِشَد
 ۵ نَفْسَةٌ: فَعْوَعُ زَن عَشُور کَرْدَ، لَاسِ .
 • نَفَّاشٌ: نَفَّاشِي: قَطَطُوطُ ۵ قُزْقَةُ (اَدَمِ بَسَا رَقْدَ کُوَاءَ، کُتُوتُله .
 ۵ نَفَاةٌ: مَنَازِلَةُ شَهْوَانِيَّةِ شُوحِ اَز دُی شُهوَتِ .
 • نَفَصٌ: اَنْفَصَ مِثْ زَن دَکَانِی دِی اَو نَا کُوار کَرْدَ، تَلَع کَرْدَ
 — لَدَّ مِثْ زَن دَکَانِی دِی اَو حَرَام کَرْدَ .
 • تَفْصَعٌ عَيْنُهُ: تَبَرَه شد، زَن دَکَانِش تَلَع شد .
 • نَقَلَ الْجُرْحُ: ۵ عَمِلَ: اَلْفَدَ پَر کَرْدَ، ضَا دَجَم شد .
 — الْجُرْحُ: قَدَ: دَوَبٌ (اِسْتَحْوَنَ سِیَاه شد، تَا نَقَارَ یَا شَدَ .
 — قَلْبُهُ عَلَى: مَضَنَ کِی نَه پِی دَکَرْدَ، بَدَل کَرْت .
 • نَقَلَ: نَقِيلَ: وَلَدَ اَلْزَنی کُتُوتُله نَا مَشْرُوع، وَلَدَنَا، حَرَام زَا دَه .
 • نَقُولَةُ: حَرَام زَا دُگ .
 • نَغِمَ، نَغَمَ: تَفَغَمَ زَمَزَمه کَرْدَ، آهسته خَوَانَد .
 • نَغَمَ، نَغَمَ: مَر اَمَن کُ آوَا ز .
 • نَغْمَةٌ: نَغْمَةٌ: اَصْنَاک، آوَا ز، مَقَام، لَحْن .
 ۵ نَفَمَشَ: دَفَغَ فَا ضَلَّک دَا دَ .
 ۵ نَفَنَعَ: بَلَّلَ خِیَر کَرْدَ، دِی اَب رُفُور دَ .
 • تَفَنَّفَعَ: اِنْفَسَ فِي الْحَبْرِ: وَفَرَّخَ دُورَا ز وَفُوت فُور دَت
 • نَفَوَ: نَفَى: تَلَام کَمَنَار .
 • نَفَا: نَفَى اِلَیْ: نَکَلَمَ حَرَن زَد، مَحَبَت کَرْدَ .
 • نَاقِی السَّمِّ: کَلَامًا بِشَبِیْهِ (کُود کَا نَه حَرَن زَد، زَبَان کُود کُ شُود .
 — الزَّوَاةُ: فَارَ لَهَا بَا زَن عَشْقِبَانِی کَرْدَ، عَشَق وَوَزِیْدِ .

منفخ: دم آمیزی.

— اطارات العجلات: طرُفَة

تلمبه لاستیک چرخ —

— الصایغ: نلام. بوزی بوری (روزرگری).

منفوخ: منفوخ: مختل بالهواء. پلازهوا.

— وایوم متورم. باد کرده.

— سمین چاق. پهن کرده.

— متکثر خوزین، مغرور، بادورس.

• نفخ: فرغ. فنی تمام شد، نه کشید، پایان رسید.

— طَبْعَةُ الْكِتَابِ نایاب شد، تمام شد.

• نفخ: تجا نجات یافت، فرار کرد، گریخت.

• أنفخ: استنفذ. تمام کرد، تهی کرد، تحلیل برد.

نفذة حسابیة قلم، فقره.

نفاد پایان، اتمام.

• استنفاد تحلیل، مصرت.

• نفذ فی القوم: منه: اخترقه {از میان سوراخ کرد، گذشت، عبور کرد.

— الأمر أو القول: جرى وتم انجام یافت، اجرا شد.

— المتول إلى الطريق: انشغل به درخانه بخیابان متصل.

— : اذی الیه: بخیابان باز شد.

— الکتب الیه: بلغ الیه نامه بدستش رسید.

— السهم: قضی الأمر کارزار گذشت.

نفذ: أنفذ: جملة یفتقر عبوداد، گذراند.

— : الی: بحت به الیه برایش فرستاد، روانه نکرد.

— : الأمر اجرا کرد، انجام داد.

لا ینفذه الرصاص روئین تن، محلوله دکان کارگر نیست.

لا ینفذه الماء رطوبت ناپذیر.

لا ینفذه المطر (الی آخره) بارانی.

نفذ: انفاذ. إجراء اجرا، انجام.

— : منفذ: مخرج سوراخ، دررو.

— : خرق شکان، سوراخ.

— السمّة: أطقما بالنفخ شمع را با فوت خاموش کرد.

— : فيه (من روحه) ازروح خود رواودمید.

• نفخ: باد را دواستین دیگری انداخت، زیاد بالا برد.

— : عظام وفرج زیادستود و تربیت بیکار کرد.

— : شد قویه: انتفخ: متظلم و تکبر باد در غضب انداخت.

• انتفخ: استلا بالهواء. زیاد بالا گذر برد.

— : اتواجه: رکهای گردش با کرد، بخشم آمد.

— : ورم او ارتفع، با آآمد.

• نفخ: المصدم من «نفخ» دیدن.

— : ملء بالهواء از باد پر کردن.

— : نفخة: کيسر غرور، خودبینی.

• نفخة: المرة من «نفخ» یکبار دیدن.

— : من القم فوت.

— : ريح وزش باد.

— : البطن باد شکم.

• : كاذبة: غرور افاده، غرور، باد.

• : نفاخ: ورم ورم، برآمدگی.

نفاخ: نافع: مریح باد دار.

نفخة: نفخة: ملاء غفل، حباب آب.

— : السمك: هوائه باد کک ماهی.

• : نافع: الذي ینفخ دمنه.

• : ما یلدار: ضربة اچان طاری درخانه نیست.

• : قفا صوخ الطفل: یافوخ نومه سر بجه.

• : : ثقی الرأس فرق سر.

• : انتفخ: تنفخ: ورم.

— : الانتفلا: بالهواء بار کردی، برآمدگی.

— : البطن باد شکم.

• : تنفخ: السند: طینن نقد.

فوس داخلی، زیر طاق.

نَفَاذٌ: نَفُوذٌ: اختراق نفوذ، عبور .

۰ - : اِجْرَاءُ اِجْرَاءُ اِنْجَام .

نُفُوذٌ: سُلْطَةُ برتری، اعتبار .

- قُوِيّ نفوذ بسیار .

نُو - آدم با نفوذ، مؤثر، کاری .

نَافِلَةٌ: مَفْضُولٌ به، علی، مستبر .

- : نَافِلٌ نفوذ کننده .

- السُّلْطَةُ صاحب نفوذ، دارای شخصیت .

- النُّفُوذُ: مُؤَثِّرٌ مؤثر، سودمند .

اُمَرُ - دودخوار، قابل اجرا .

طَرِيقٌ - : سَلَاكٌ او مَطْرُوقٌ راه عمومی .

» - : مَفْتُوحٌ مِنَ الطَّرَفَيْنِ شاهراه .

نَافِذَةٌ: خَرَقٌ لِي حَاطِطٌ او قَهْرُهُ روزنه .

- : شُبَّانُكَ پیغمبر .

اِنْفَاذٌ: اِرْسَالٌ ارسال، روانه .

- : تَنْفِيذٌ: اِجْرَاءُ اجرا، انجام .

اِغْثَافُ التَّنْفِيذِ توقیت اجرا، موقوفه سازی .

تَنْفِيذِيّ: اِجْرَائِيّ اجرائی، قابل اجرا و پاینده .

الْحَيْثَةُ او السُّلْطَةُ التَّنْفِيذِيَّةُ قُوَّةٌ مجریه .

مُتَعَدِّدٌ: مَجَازٌ محل عبور .

- : مَخْرَجٌ مَعْدُودٌ گذرگاه .

- : خَرَقٌ دررو .

مُتَعَدِّدٌ: مُتَنَجِّزٌ اجرا کننده، انجام دهنده .

- الوَسْبَةُ وصن، قیم .

- : الْحَكْمُ بِالْاَعْدَادِ جَلَادٌ، مِیرَغَضِبٌ .

نَفَرٌ: مَنَاجِزٌ و تَبَاعُدٌ عنه دم کرد، رسید و دوری کرد .

- : هَرَبٌ از ترس فرار کرد .

- : قَوِيٌّ ماد کرد .

- : تَنَزُّأٌ جلورفت، پیش رفتگی پیدا کرد .

- الی: اَسْرَعَ شَتَابٌ کرد .

- : مَنَ: كَرِهَهُ نفرت کرد، بیزار شد .

- : عَنْهُ: تَبَاعُدٌ، اَعْرَضَ دوری جست، پرهیز کرد .

۵ - اَللَّهُمَّ: نَهَسَ سرازیر شد، بیرون ریخت .

- : اَسْتَنْفَرُ الظُّلُمَ اِهْوِمْ کرد، رسید .

نَفَرَ: اَنْفَرَ: اُجْزِعَ و اَجَدَ دم داد، ترساند، دور کرد .

- : مَنَ: جَنَحَ بَنَکَرَهُ بیزار کرد، گریزان کرد .

- : مَنَ: جَنَحَ يَشْفَرُ مَنَ ناراضی کرد، شمل کرد .

نَافَرَةٌ: تَنَافَرُوا از یکدیگر بیزار شدند، شمل کردند .

نَفَرٌ: جَمَاعَةٌ جماعت، دسته، گروه .

- : شَخْصٌ آدم، تن .

۵ - : جُنْدِيٌّ بِسِطٍ سرازیر .

۵ - قُضْرَةٌ سرازیر نظام وظیفه، مشمول .

نَفُورٌ: هُرُوبٌ فرار، گریز .

- : كَرَاهَةٌ بِيَسْبِيٍّ بیزاری، نفرت .

- : تَبَاهُدٌ دوری، بیگانگی .

الـ (الْجُنُودِيّ) مِنَ الْأَجَانِبِ (أَيُّ الْقُرْبَاءِ) اِنْتَفَرُوا بِدَانِ
نَفُورٌ: هَيْبَاتٌ ترسو، با احتیاط، گرو .

نَفِيرٌ: جَمَاعَةٌ جماعت، دسته .

۵ - : بُوْقٌ شیور، کوس .

لَا يَلِيَّ اِلَّاهَ وَلَا فِي الدُّنْيَا اِلَّاهٌ اَمِيَّتٌ ناجیه، آن
(دوره که در حساب ناید) .

نَافِرٌ: مَنَ: كَلِمَةٌ بِلِهٍ بیزار، منتظر .

- : وَاوَرَمٌ برآمده، شکر دار .

- : بَلُورٌ برجسته، پیش آمده .

وَسْمٌ - او: كِتَابَةٌ نَافِرَةٌ اِنْفِش و نَكَارِدَاخَةٌ
(برجسته) .

۵ نَافُورَةٌ ۵ تَوَفُّرَةٌ: فَشِيْقَةٌ فَوَارَةٌ .

تَنَافَرٌ: عَدَمُ مَطَابَقَةِ اِدْوَالِفَةِ نَاجُورِي، نَاسَازگاری .

- : خِصَامٌ فَنَاقٌ، دَعْوَا، اَخْلَافٌ .

- : مُتَنَافِرٌ: مُتَبَايِنٌ مخالف، ناجور .

نَفْسُ الْجَمْعِ انْفُسٌ وَنَفُوسٌ : رُؤُوحٌ (روح، جان، روان)
 - : قَتَلَ : الرُّوحَ الْعَالِيَةَ رُوحَ عَالِهَه
 - : رَفَسَ : مِيزَن حَاسِدَه . لَاقَهُ : پَشِمِد ، پَشِمِ شُود .
 - : شَخْصَ آدم . انسان .
 - : مَرَاد : إِرَادَه : خَوَات ، آرزو ، قصد .
 - : رِجْمَه : غِيَرَت .
 - : أَنْفَعَه : شَرَفَت ، عَزَّتْ نَفْس .
 - : فَطَمَنَه : تَكَبَّرَ ، خُودِيَنِي ، غُرُود .
 - : ذَاتَ : قَبِيحٌ خُود ، خُوش .
 - : شَخْصَ الْإِنْسَانِ : خُود آدم .
 - : الْعِي : قَبِيحٌ هَمَان جِيز ، خُود جِيز .
 - : الرَّجُلُ : هُو ذَاتَه : خُود مرد .
 - : الْأَمْرُ : حَقِيقَتَه حَقِيقَتِ امر . واقع امر .
 - : الْأَمْرُ : دَر حَقِيقَتِ ، دُرُوقِع .
 - : جَاهِلِي هُو قَفْه او بَغْيِيه : خُودش پيش از آمد .
 - : جَاهِ : مَن نَفْسِه بَمِيلِ خُودش آمد .
 - : لِي نَفْسِي اِنْ أَفْضَلَ كَفَا : { ميل دارم چنان بكنم ، دلم ميخواهد صغير ال . } بَت ، { اين كاددا انجام دهم . }
 - : مَكْبَرِيه ال . { بُلْدَه مَت ، بَزَلَك مَلَش . }
 - : مُنْقَضِ ال . دَلَتَك ، اَفْزَرَه ، كَرَنَتَه خَاظِر .
 - : الْيَقِيَه بِال : اَعْتَاد بَر نَفْس .
 - : الْاِحْتِمَاد عَلَى ال : مَتَكِي بَر خُود .
 - : تَرُوج ال : تَفَرُّج ، تَفَنُّج .
 - : مَبْطُط ال : خُود داري .
 - : طِبِّي ال . دِرْمَان بِيَارِيهَائِ دُونِ ، دَوَانِ پَرَشَكِي .
 - : حُجَّة ال . (الدَّان) : خُود خُواهي ، خُود پندِي .
 - : عِلْمُ ال . : مَنَفَعَلُوفِيَا : رُوان شَناسِي .
 - : مَنَافِضُ ال : كَمِي كَه خُود و نَفِضِ بَكُوبِد .
 - : اَلْبَيْتِ او قَلْبِيَه ال : اَحْساسِ نَاخُوشِي كَرِد .
 - : اَلْبَيْسُ لَه : - : (وَفِيَه او عِيَه) : { اَشْتِهَا يَا مِيل } { بَجُورَاك نَدَارِد } .
 - : حَقِيَقَه : قَالِيَه اَشْتِهَا ، مِيل بَجُورَاك .
 - : اَفْتَحَ ال : شَهَادَه : بَاشْتِهَا آوَرِد .
 - : شَايِب ال : مِيزَر : خُود خُواه ، خُود بِيَن .
 - : كَسَر : قَلَمِن مَغْرِبَه : رِيَاضَتِ داد ، نَكْسَتَه نَفْسِي كَرِد .
 - : يَا كَلَمُ ال : مَن الْبَيْطُ { اَزْشَدَت خُشَمِ يَاحِدِ خُود خُورِي } { مِيكَنْد } .

يَغْتَرِ الْجَمْعُ : الْمَصِيَّ : دِمَاعِصَاب .
 هُ نَفْسٌ بِالْعِي : مَضْنٌ : مَدِيخِ نَاشَت ، خُود داري كَرِد .
 نَفْسٌ : كَانَتْ نَفْسًا : كَرَانِهَا يَوَد ، پَرَا زِش بود .
 نَفْسَتْ : نَفْسَتْ الْمَرَأَةُ : حَاوَلَتْ نَفْسَاهُ : { اَزَانِد ، وَضَع } { حَلَز كَرِد } .
 نَفْسُ : ۲۰ : الْكَزْبَةُ : قَسَرْتَهَا عَقْدَه دَل رَا بَا زَكَرِد .
 - : فَلَانًا : اَزَالَه كَرِبَه آسُودَه كَرِد ، شَكِيَن داد .
 - : الْعِي : الْمُنْقُوخُ : تَرَاوِش كَرِد ، دُرُودَت .
 نَافَسٌ : بَارِي : رَقَابَتِ كَرِد ، مَر جَشِي كَرِد .
 - : فِي الشَّيْ : دَغِيْبِيَه مِلِي رُوجِه الْمَبَارَاةِ وَالْكَرَمِ .
 تَفَنَّنَ : تَفَنَّنَ : نَفْسُ كَشِيد ، دَم فُزُورِد .
 - : اسْتَرَاخَ : رَا حَت كَرِد ، آوَمِيد .
 - : الصُّمْدُ : (اَي تَفَنَّنَا هَمِيًا) : نَفْسِ عَمِيَتِي كَشِيد .
 - : الصُّمْدُ : اسْتَرَاخَ مَن هَمَّ او عَمِلَ { اَحْساسِ رَا حَتِي كَرِد } ، { نَفْسِ رَا حَت كَشِيد } .
 تَفَنَّنَ الرُّجُلَانِ : بَا هَمِ رَقَابَتِ كُورِنْد .
 نَفْسٌ (الْجَمْعِ انْفُس) : نَحْسَه : نَفْس ، دَم .
 - : الْمَوْلُفُ او الْكَاتِبُ : سَبَكِ تَحْرِيرِ ، شَيُوهُ مَحْصُوصِ مَرْزُوقِش .
 - : مِخَارِ الْمَاءِ الْغَالِي : مِخَارَابِ جُوش .
 - : دُمَاكُورِ : دُود .
 - : وَاحِدًا : جَزَعَةً وَاحِدَةً : يَكِ نَفْسِ ، يَكِ جَرَعَه .
 - : وَاحِد : بِصُورَتِ وَاحِدِ : يَكِ صَدَا .
 - : اخَذَ : تَفَنَّنَ : نَفْسِ رَا حَت كَشِيد .
 - : اخَذَ : اسْتَرَاخَ : رَا حَت كَرِد ، آوَمِيد .
 - : اخَذَ نَفْسًا مِّنَ السِّجَارَةِ : هُكِي بَه سِيكَارِد .
 - : مِصْبَاحُ - : چَرَاغِ قُورِي .
 - : بَابُ النَفْسِ : مِصَامُ حَاكِمِ : دَر بِيَه سِدُودِ كَنْشَد .
 - : جَابِ ال : وَلَدَةُ الْبَحْلَرِ الْخَرَكُ : تُولِيدِ بَحْلَر كَرِد .
 - : دُخْمٌ : قُورِي : نِيرُومَنْد شُد .
 - : طَوِيلُ ال : رُودَه دُورَا ، مَدَا زِ نَفْسِ .
 - : قَصِيرُ ال : تَنَكِ نَفْسِ .
 - : لَفْظُ ال : الْأَخِيرِ : نَفْسِ وَاپَسِيَن رَا كَشِيد .
 - : فَاغَتْ أَفْأَسُهُ : جَانِ داد ، زَنْدَكِ رَا بَدُورِ دُوكُغَت .

نَفْسٌ ۳ وَاَنْتَشِ الْوُطَّ رَاسْت شد، سبج شد (مع)

نَفْسٌ: صُوفِ پشم .

نَفَاشٌ: نَوْعٌ مِنَ الْيَسُونِ الْكَبِيرِ نارج .

اِنْتَفَاشٌ: سبج شدن .

مُنْتَفِشٌ، مُنْتَفِشٌ، مَنفُوشٌ: نَم، کرک .

اَنْفٌ — او —: اَنْطَسَ بَيْنَ يَمَنِ .

شعر — او —: اشعت موى ژولیده، پریشان .

نَفَضُ التَّوْبِ: فَضَبَ لَوْنُهُ دَنَكِ دَرَوِی لباس رفت .

نَفَضُ التَّوْبِ: غَزَ لِيَزُولَ عَنْهُ التَّرَابُ گردگیری کرد،

لباس را تکان داد .

— التَّرَابُ گردگیری کرد، پاک کرد .

— التَّرَابُ مِنَ الْعِيَةِ: اَزَّاهُ جِزْءُ النِّسَاءِ {با تکان کرد گردگیری کرد} .

— الشَّجَرَةُ: مَرَمًا لِيَنْتَشِلَ فَرْمًا برای برچیدن

میوه درخت را تکان داد .

— عَنْ اَيِّ شَيْءٍ: تَغَلَّصَ عَنْهُ {خلاص شد،

آسوده شد} .

— عَنْهُ الْكَسَلُ دَامَنَ مَتَّ بَرَكَبَتْ .

— الْمَرِيضُ مِنْ مَرَضِهِ خُوبٌ شَدَّ، شَفَا يَافَتْ

— الْمَسْكَنُ بِنَظَرِهِ خُوبٌ بَرَاغَا زَكَرَد .

— يَمَهُ مِنَ الْأَمْرِ دَسْتُ خُودِ اَزْكَارِ شَسْت، تَخَاكَشِيد .

— اَلْهَى اَزْتِ لِرَزِيدِ، دِنْدَا نَهَائِشِ بِهَمِ خُودِ .

— أَنْفَضَ الْقَوْمُ: دَعَبَ مَا لَهُمْ {پیشا شدند، بگذاشتند}

— أَنْفَضَ الْقَوْمُ زَادِمَ: اَنْفَعُوهُ تَوَشَّهْ خُودِ اَتَمَامِ كَرُودِ .

— الرَّجُلُ عَنْهُ اَنْدَسَتْ خِلَاصٌ شَدَّ .

اِنْتَفَضَ: اَزْتَمَدَ وَارْتَمَشَ لِرَزِيدِ، تَمَكَّنَ خُودِ .

— تَفَضُّ مِنَ التَّرَابِ گردگیری شد .

نَفَضٌ، نَفَاضٌ، نَفَاضَةٌ: جِزْيَةُ كِتْمَانِ خُودِ {گردگیری شد} .

نَفَضَةٌ، نَفِیضَةٌ: كَشَّافَةٌ پِشَا أَضَلَكْ .

نَفَضَةٌ، نَفَاضٌ: رَعْدَةُ الْهَمَى {بِوَلَرِز، رِزِشْ} اَزْتِ بِاَسْرَمَا حَ .

نَفْسِي، نَفْسَانِي، رُوحِي، رُوحِي، اخلاق .

—: عَقْلِي عَقْلِي .

—: عَسَرُ بِالْطَّبِ الْعَالِيَةِ اَزْخَاظِ رُودَانِ شَنَاسِي .

تَحْلِيل — او —: تَجَزِيَهُ وَتَحْلِيلُ حَالَاتِ رُوحِي .

طَبِيب — او —: بِرَشَكْ نَاخُوشِيهَائِ رِمَاغِي .

نَفْسِيًّا: رُوحِيًّا دَرَمَنِي .

نَفْسَةٌ: مَهَلَةٌ مَهَلَتْ، لَوَصَتْ .

نَفْسَاهُ نَفْسَةٌ زَاوُو .

نَفَاسٌ: وَلَادَةٌ وَرَضْعُ حَلِ .

—: حَالَةُ النِّسَاءِ زَايِمَان .

—: السَّائِلُ النَّفْسِيَّ نَفَاسٌ .

خُفْسِي — تَبْ نَفَاسِي .

دَاوِلَه، زَايَشْكَاه .

نَفَاسِي نَفَاسِي .

نَفَاسَةٌ: كَرَابَهَائِ، پَرَاوَزْشِي .

نَفِيسٌ: كَرَانِ بَهَا، پَرَاوَزْشِ .

نَفْعُشٌ: دَمِ رَزَقِ، دَمِ بَرَّآ وُودِن .

—: لَاهَوَائِي تَنْفَسَ دَرِجَائِي هَوَا .

أَعْضَاءُ: مَتَنَفَسَ اَعْضَاءُ تَنْفَسَ .

السَّائِلُ النَّفْسِيَّةَ: مَجَارِي تَنْفَسَ .

تَنْفِيسٌ: هُرُوبُ الْهَوَا مِنَ التَّنْفُوحِ {ظَلِيلِهِ اَزْدَادِ، كَرُودِ وَدَلَنَكِي} .

مُنَافِسٌ: رَقِيبٌ، مِ چَمِ .

مُنَافَسَةٌ: مَرَاخَظَةٌ مِ چَمِ، مَزَاخَتْ .

—: تَجَارِيئُهُ رَقَابَتُ بَاوَزْكَانِي .

—: قَرَامِيَّةٌ اَوْ اَدَبِيَّةٌ اَوْ مَعْنَوِيَّةٌ مِ چَمِ .

مُنْتَفِسٌ: اَعْضَاءُ التَّنَفُّسِ اَعْضَاءُ تَنْفَسَ .

مُنْتَفِشٌ: يَنْتَفِشُ نَفْسُ كَش .

حَيَوَانٌ —: حَيَوَالُ هَوَائِي حَيَوَانِ نَفْسُ كَش .

نَفَشٌ، نَفَشٌ: نَفَشَ الْقَطَنَ پَنَبِهْ يَا پَشْمِ دَارَشْتِ، اَزْمِ بَاوَزْكَرْدِ .

—: تَفَنُّشٌ {كَالْعَسْبِ الْمُبْتَلِ} {بَاوَزْكَرْدِ} بَرَاثَرِخِشِ {خُورْدَكِي دَوَابِ} .

— الطَّائِرُ وَفَدَهُ، تَنْفَشَتْ؟ بِرِهَائِشِ بَاوَزْكَرْدِ .

اِنْتِفَاع : استفاده . بهره جویی .

-- : ربح سود ، منفعت .

حَقَّ الـ : اشتغال (مدی الحیاة) { حق استفاده در دوران زندگی }

مَنْفَعَةٌ : فائده . هائده { فایده ، سود ، بهره } .

-- : ربح سود ، نفع .

لـ فلان : بود فلان آدم .

مَنْفَعَتِي : بَرِي اِنْ اَنْفَعُ فَاَيْهَ الْفَضْلَةِ اصالت سودمندی ، عقیده بر اینکه نفع عموم بالاترین مَنَافِعُ الدَّارِ : مَرافِقها { منافعها است .

مَنْفَعَتِمْ بِالرَّحْمِ : حق استفاده موقت از ملک دیگری .

-- : مُسْتَفِيد بهره بردار .

(نَفْع) نَفْعُ الارض : بَرها کشت ، تخم افشاند .

Δ -- : مَخْطُ مشت به بینی زد .

ه نَفَقَ النِّمْرُ : نَفَسه تمام شد ، مصروف شد ، نه کشید .

-- : البَيْعُ او السُّوقُ : رَاجَت رواج پیدا کرد .

-- : الحيوانُ : مَاتَ مرد ، سقط شد .

-- : البَضَاعَةُ : کالا بفروش رفت .

نَفَقَ : اَنْفَقَ البَضَاعَةُ : رَوَّجها { کالا را بفروش رسانید ، آتاکرد } .

-- : البَضَاعَةُ : باَهَا فروخت ، بصورت رسانید .

نَافِقٌ : اَظَاهَرَ خِلَالَ مَا بَيْنَ دُورُونِی کرد ، ریاکاری کرد .

أَنْفَقَ : اَنْفَقَرُ فقیر شد ، بگدائی افتاد .

-- : صَرَفَ خرج کرد ، پرداخت .

-- : اسْتَنْفَقَ المَالُ او البِعْثَةُ اِنْجَ بر باد داد ، تحلیل برد .

نَفَقَ : سَرَبَتْ راه زیر زمینی ، تونل .

نَفَقَةٌ : خَرَجٌ مَصْرُوفٌ هزینه ، خرج .

-- : اِنْشَاقُ مَخارج ، هزینه .

-- : مَا يَلْزَمُ مِنَ المَالِ لِلْمِيشَةِ گِزْدان ، معاش ، خرجی .

-- : الْمَعِيشَةُ هزینه زندگی .

-- : الرُّوْحَةُ (المَلْفَةُ او المَنْفَعَةُ) خرجی زن .

على -- فلان : بهزینہ یا بحساب فلان کس .

يَنْفَاضُ : مَبْدَهٗ پیرامن روپوش زاننده .

تَنْفِيزُ گردگیری ، خانه تکانی .

مِنْقَضُ : مِلْسَف سرنده ، غربال .

مِنْقَضَةُ السَّجَارِ : مَلَطُوفَةٌ زیر سیگاری .

-- : ریش گردگیر .

ه نَفَطُ Δ تَنْفَطُ : تَفَرَّج تاول زد .

نَفَطَ : -- : اِحْتَرَقَ لَحْضًا { از شدت خشم } پرازدخت ، آتش شد .

سِت القِدْرُ : غَلَّتْ جوشید .

نَفَطُ : تَالِد تِلَار صَرِيع الالباب سیال مسدودی قابل اعتراض .

-- : يَهْرُول نفت .

زَيْتُ الـ : دَوْنِ تریانتین .

نَفْطَةٌ : بَشْرَةٌ مَلَأَى مَا ، تاول کوچک .

يَدُ نَافِطَةٍ دست تاول دار .

نَفْطَةٌ : سَرِيع النَّفَبِ آتشی مزاج ، تند خو .

مَنْفَطُ : دَوَالِجٌ بَخْرَجُ بَنُو { دارویی تاول آور ، جوش آور } .

ه نَفَعَ : اَفَادَ سودمند بود ، بکار خورد ، مفید بود .

-- : لَيْسَكُنَا : صَاحِبِ بَابِ كَارِبُود ، بدرد خورد .

لَا يَنْفَعُ يَهُودَهُ ، بی فایده ، بدرد نخورد .

ه نَفَعَ : اسْتَنْفَعَ القَوَّةُ : طَلَبَ نَفْعَهُ { جَعَلَ نَافِعًا } بهره برد ، فایده برد ، بهره برداری کرد .

اِنْتَفَعَ به ومنه : اَفَادَ سود برد ، استفاده کرد .

-- : بِوَمَنْهٖ : اسْتَمَلَ لِنَفْعِهِ بِنَفْعِ خود بکار برد .

نَفَعٌ : فائده . هائده . منفعت .

-- : رِبْح سود .

-- : طَائِلٌ بدرد خورد .

-- : خَيْسَرُ خَشِي ، خَوِي ، آسایش .

الـ العالم عَامُ المنفعة ، سودمند برای عموم .

نَفَاعٌ : نَفَوُوعٌ : كَثِيرُ النِّفْعِ { بسیار سودمند ، برفایده } .

نَافِعٌ مفید ، سودمند ، مؤثر .

نَقَب: حَفَر حَقاری. کاوش .
 — : نَقَب عَمَل کردن و سودا خ کردن .
 — : نَقَب سودا خ .
 نَقَبَة: دَنَشَوَرَة پیش ران، پادامنی .
 نَقَبَة: اَنَر رَد، جای پا .

نَقَاب: قِطَاع (انظر لثام و بومع) روپوش، روبند .
 نَقَابَة مجازیة اتحادیة بازندگان .
 — : تِمْوَیْیَة شرکت تعاونی .
 — : مَحَال اتحادیة اصنات .
 نَقِیب: رئیس سرکرده، سرده .
 — : لِثَان المیزان شامین ترازو .
 — : مَكْتَبَة او جلیعة رئیس دانشکده یا دانشگاه .
 — : الاشراف رئیس سادات .
 — : المامین رئیس کانون وکلای دادگتری .

نَقِیْبَة: نَفَس روح، روان .
 — : قَمَل نهم، بینش .
 — : طَیْبَة طبعیت، سرشت .
 — : مَشَوَرَة شوق، نصیحت .
 نَاقِب: نَاقِبَة: قَرَحَة الفرائش (من طول الضجیع)
 زخم بر اثر خوابیدن زیاد و دبستر .
 نَقِیب کاوش، خال برداری .

مِنَقَب، مَنَقَب، مَنَقَبَة: طَرَمَل لی الجبل راه کومستانی .
 — : مَنَقَبَة: اَدَاة النقب ماشین حَقاری .

مَنَقَبَة: مَنَقَبَة فضیلت، بزرگواری، خوبی .
 مَنَاقِب الرِجُل: مَحَامِدُه محسات، صفات برجسته مرد .
 نَفَح: نَفَح: شَدَث شاخه درخت راند، پیراست .

نَفَح: أَنْفَح الْكِتَاب: مَدَبَة و اَمْلَأَة {اصلاح کرد،
 {مراجعه کرد .

نَفِیح تجدیدنظر، اصلاح .

نَقَدَ العی: لِحْمَة لَبَرَة بَیْدَة من زده {مذاقه کرد، خوب
 {داری کرد .

— الطائر العی: نَقَرَه نوک زد .
 — : مَنظَر مَخْلُص النظر الیه زیر چشمی نگاه کرد، نگاه دلد کرد .

— الثمن: نقد پرداخت .

— : اِنْتَقَدَ السَّلامَ اَوْ الفِعل {خرده گیری کرد،
 {نکته چینی کرد .

اِنْتَقَدَ السَّلامَ عَلٰی قَائِلِه: اظهَر غِیبه {برادر گرت،
 {اصبر و کرد .
 — الثمن: قَبَضَه نَقْدًا نَدَر گرت .

نَقَدَ الفِیْرَس: نَخِیر دندان پوشید، کرم خورد .

نَاقِدَة: نَافِثَة اِلْحَاسَب بِجَاش رَسیدگی کرد .

نَقَدَ: اِنْتَقَاد: فَعَس خرد گیری، انتقاد .

— : دَنَقَدِیَة: دَرَام پول نقد .

— (نَقود): مَسْكُوكَات سَكَة، مسكوكات .

وَرَق الـ: اسكاس، شهرها .

حِسَاب الـ: اَو المُنْدُوق (لی التجاره) حساب نقدی .

المَیْبَعُ بالـ: فروش نقد .

نُقُود: دَنَقَدِیَة: مَال، دَرَام پول، تنخواه .

نَقْدًا: نَفْضًا نقدی .

— : بالنقد: خَلاَف بِالذِّیْن بَاپرداخت قیمت .

اَشْتَرٰی نَقْدًا نقد خرید .

نَقْدِی: مالی پولی .

نَقَاد: نَاقِد، مُنْتَقِد خرد گیر، نکته چین .

اِنْتِقَاد: خَد اِسْتِغْثَال مذمت .

— قَزَلِ: تَهْکُم گوشه رنجابه، لحنه .

مَرْحَة الـ: دَر مَرَض اِنْتِقَاد، قَابِل اِنْتِقَاد .

دَمْنَقْد: مَوْفِد منزل، بخاری .

مِنَقَاد: مَنَقَر (انظر نقر) منقار، نوک پتیل .

مُنْتَقَد: فَعِص اِنْتِقَادشه .

— : بِحُجَاب دَخُو اِزَاد، قَابِل اِعْتِرَاض .

نَقَدَ: اَنْقَدَ، تَمَقَّدَ، اَسْتَفَقَدَ: مَن كُنَا {نجات یاب، رها شد
 {آزاد کرد .

نَقَدَ: نَجَا و سلم نجات یافت، رها شد، آزاد شد .

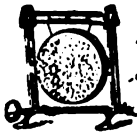
نَقَدَ: اِنْقَاد رهائی، نجات .

مُنَقَّد رها شده، نجات دهنده .

• **نَقَرٌ** : فَرَقَ الوَسْطَى عَلَى الْإِثْمَامِ فَأَخَذَتْ حَوَا {وَلَدَانِ كُنْتَاهَا} شَكَتْ .
 - بَطْنُ الْأَصْبَعِ الْوَسْطَى : نَقَفَ تَلَكُّرُود .
 - الْحَجَرُ أَوْ الْحَقَبُ : حَقَرَهُ {حُوبٌ دَارِزَا شِيدَ سَكْرَا} صَانٌ كَرِهَ .
 - فِي الْحَجَرِ : كَتَبَ خُفْرًا {نَقَشَ كَرِهَ} قَلَمٌ زِدَ كُنْدَ .
 - الطَّاوُزُ : ضَرْبٌ مِنْ قُرْمٍ نَوَكُزْدَ ، مَنَقَارُودَ .
 - الطَّاوُزُ الْحَبُّ : لِقَطُهُ دَانَهُ دَارِ بَرِجِدَ .
 - : ضَرْبٌ زِدَ .
 - عَلَى الْبَابِ : قَرَعَ دُرُودَ ، دَسْتَهُ دُرُودَ كَوْبِيدَ .
 - : نَقَرٌ : حَفَرَ كُنْدَ ، كَوْدَكَرَ .
 - فَلَانًا : نَقَرَهُ عَلَيْهِ : هَابَهُ عَجِيبُ كَرَدَ .
 - وَنَقَرَهُ مِنْ الشَّيْءِ : بَحَثَ {بِیْ جُورِ كَرَدَ} اِزِیْ جِزِیْ {كَلَتْ} .
 نَقَرٌ عَلَيْهِ : خَضَبَ اِزَادَ رَجِیدَ ، بِخَشَمَ اَمَدَ .
 نَاقَرٌ : حَاجٌ مَبَاحَثَهُ كَرَدَ ، بِخَشَكَرَ .
 - : مَآتَرٌ سَبِزَهُ كَرَدَ ، تَزَاعَ كَرَدَ .
 نَقَرٌ : حَضَرَ كَنْدَهُ كَارِیْ ، قَلَمُ زَنَیْ .
 - الْأَصَابِعُ : شَكَتَنْ لَدَانِ كُنْتَاهَا .
 - : خَزَ كَوْدِیْ ، جِدَلُ ، شِیَارُ .
 - : نَقَبٌ سَوَاخُ ، كَنْدَهُ .
 - : وَلَسَانٌ جَاكَلِیدُ وَزَبَانَهُ قَتَلَ .
 نَقَرٌ : تَهْنِئَانُ خَشْمَكِیْنِ ، رَجِیدَهُ .
 نَقَرَةٌ : نَاقِرَةٌ : مَآتَرَةٌ پَرِخَاشُ ، سَبِزَهُ جَفَ .
 نَقَرَةٌ : حُفْرَةٌ : تَجْمُوفُ كُوْدَالُ ، سَوَاخِیْ .
 - : النَّبِیْنِ : تَجْمُوفُهُمَا كَسَاةَ شِمِ .
 - : السَّكْفُ كَوْدِیْ كَدَ دَسْتِ .
 نَقَارٌ : خَفَا {حَكَاكَ} كَنْدَهُ كَارِ .
 - : الْحَنْبُ : طَاوُزٌ دَارِ كُوبِ {پَرِیْدَنَ} .
 نَقَارِیَّةٌ : نَقِیرَةٌ : نَقَارُهُ ، دَهْلُ .
 نَقِیرٌ : أَصْلُ اَصْلُ مَایَه .

• : قَرَوَانَةُ الْمَوْتَةِ خَوْضُ اَنْبَارُ ، نَقَالِدَانُ .
 مِثْقَارُ الطَّاوُزِ نَوَكُ پَرِیْدَنَ .
 - : مِثْقَرٌ : مَقُولٌ ، مَاقُورٌ .
 كَلَنْكَ دُوسَرُ .
 أَبُو - : خَرَمَانُ .
 نَبِیْهِ مَایَه .
 نَقَرَزَانُ : نَقَارِیَّةٌ : تَقَارَهُ زَنَ .
 نَقَرِیسُ : مَرَضٌ وَزَمَ مَفَاصِلُ .
 - : نَقَرِیسُ : طِیْبٌ مَایَه پَرِشَكُ مَاصِرُ وَزِیْدَسْتِ .
 • نَقَرٌ : وَنَبٌ : جَتِ ، پَرِیْدَ .
 - : نَقَرٌ : نَقَرَهُ اِزْدَسْتِ تَكَا نَ خُورَدَ ، اِزْجَا پَرِیْدَ .
 نَقَرُ الطِّفْلِ : هَشْتَكُ {عَجِدَ رَا بَا لَوِیْدَنَ اِنْدَاخَتْ} .
 نَقَرَةٌ : تَكَا نَ نَاگَمَانِ .
 • نَقَسٌ : اِنْشَقَسَ النَّافُوسُ {زَنَكُ بَرِیْدَ رَا زِدَ} ، نَاقُوسُ رَا {بَصَادُودُ اَرُودَ} .
 - : الرَّجُلُ : هَابَهُ وَخَرَّ بِرِیْ دَسْتِ اِنْدَاخَتْ ، شُوشُ كَرَدَ .
 نَاقُوسٌ : اَللَّهُ وَصِیْبَةُ زَنَكُ بَرِیْدَ طَلِیَا .
 - : جَبَرَسُ زَنَكُ .
 - : طَبَقٌ مِنْ مَعْدِنٍ یَقْرَعُونَهُ قَتِیْبِیْ .
 {مِثْقَرُ كَرَدَ نَوَكُ بَا جَلَتْ} .
 {اَسْتَهَ رُودِیْ اَنْ مَوْدُودُ} .
 • نَقَشٌ : نَقَشٌ : لَوْنٌ وَرَسْمٌ بَاوَاوَانُ .
 {رَنگَارَنَكُ كَرَدَ} ، مَاقُوشُ {وَنگَارُ اَرَاَسَتْ} .
 - : اَلْقَسُ : جَقَرَةٌ : رُودِ نَكِیْنُ كَنْدَ ، حَلَنَكَرَدَ .
 - : النَّشَالُ : نَحْنَهٌ : مَجْتَمِعُهُ دَارِزَا شِيدَ .
 - : الْبَيْتُ : دَهْنُهُ بُلُونُ زَنَكُ زِدَ ، نَقَاشِیْ كَرَدَ .
 - : اِنْشَقَسَ : اَلْفَوْكَةُ اَوِ الشَّعْرَةُ : اِنْشَقَرَجَ {بَا} غَارِیَا مَوْدُودُ {بِیْرِدَهُ} كَشِيدَ .
 نَاقُوشٌ : نَجَادَلُ كَشْمَكَشُ كَرَدَ ، جَدَلُ كَرَدَ .
 - : الْحِصَابُ : طَلَبَتِ الْبَيَانَ {حَاسَبُ كَشِيدَ} ، صَوِیْتُ {حَاسَبُ هَوَاسَتْ} .
 نَقَشٌ : نَقِیْرُیْنِ اَوْ تَرْبِیْنِ رَنَكُ كَارِیْ ، نَقَاشِیْ .
 - : حَضَرَ كَنْدَهُ كَارِیْ ، قَلَمُ زَنَیْ .
 - : مَضُورَةٌ مَلُوقَةٌ پَرِدَهُ نَقَاشِیْ ، قَلَمُ كَارِ .
 - : صُورَةٌ اَوْ كِتَابَةٌ مَحْفُورَةٌ كَنْبِیْهِ ، عَكْسُ یَا نُوْشَتَه كَنْدَهُ شَدَ .

- نَقَّاشٌ: مُجَاهِدٌ، كَفَتَكَو، مَبَاحِثُهُ، يَكُدُّو.
- نَقَّاشُ الْجِدْرَانِ (الْمُبَاطِنِ) وَالْيُوتِ نَقَّاشُ سَاخَتَانِ.
- حَفَّارُ أَخْجَارٍ وَأَلْوَابِ مُصَدِّيةٍ {كَنْدِهْ كَارُوِي سَتَكْ} ^{یا فلزات}
- قَائِلٌ: نَحَاتٌ مَجْتَمِعَةٌ سَازِ، پیکرتراش.
- نِقَاشَةُ: حِرْزَةُ النَّقَّاشِ {بَنَدِ كَارِي، كَنْدِهْ كَارِي} ^{بمجموعه سازی}
- مِنَقَّشٌ، مَنَقَّاشُ حُفَرِ الْمَادِنِ قَلَمُ حَكَاتِي.
- بِالْمَنَافِيسِ: بِالْبَاعِ وَالذَّرَاعِ {بِاتِمَامِ سَابِلِ، بِالْقَشْرِ} ^{کلاه}
- مَنْقُوشٌ: مَلُوكٌ رَهْكَارَنَكْ.
- مَخْفُورٌ حَقَّارِي شَهْ، كَنْدِهْ كَارِي شَهْ.
- مَنْقَاشَةُ: جِدَالٌ، جِدَالٌ، مَحْثٌ، اسْتِدْلَالٌ.
- مُجَاوِرَةٌ: مُجَاوِرَةٌ، كَفَتَكَو، سَوَالِ وَجَوَابِ.
- پَرَزَنَمَانِيَّةٌ: مَنَاقِشَاتِ نَمَایندگان در مجلس.
- حَادَّةٌ: كَفَتَكَوِي سَهْنِ آتَشِينِ.
- نَقَصٌ: مُنْقَصٌ أَوْ كَثْرٌ (وَمَعْنَى قُلْ أَوْ قَبْلُ) {كَمْ شَدَّ، كَاسَتْ، كَمْ شَرِيفَتْ}.
- مَسْفَرٌ: مُدَكْبَرٌ كَوچَكْ شَدَّ.
- نَقَصٌ، أَنْقَصَ: فَائِلٌ كَمْ كَرْدَ، كَاسَتْ، تَقْلِيلُ رَدَّ.
- — — — —
- الْفَنُّ أَوِ الدَّرَجَةُ أَوِ الْحَجْمُ {تَخْفِيفُ رَدَّ، وَانْتَقَصَ الرَّجُلُ حَقَّهُ} {حَقُّ دَكْبَرِي دَاكِبَانِ آوَدَدَ} ^{مَضَاعِجُ كَرْدَ}
- — — — —
- الرَّجُلُ قَمَرُهُ پَسْتُ كَرْدَ، بِمَا عَتَبَارَكِرْدَ، بِمَدَدَكِرْدَ.
- كَذَا: عَازَهُ، احْتِجَاجَ پِيدَا كَرْدَ، فَاغْدُودَ، كَمْ دَاثَ.
- هُنَّ: قَتْلَ هُنَّ، لَمْ يَضَارِعْ كَمْ آمَدَ، كَسْرَامَدَ، كَتَرَبُودَ.
- تَنَاقَصَ: كَاشِ يَافَتْ، رَدَّتْ رَدَّتْ كَمْ شَدَّ.
- الْقَسَرُ وَامْتَالُهُ: أَعْنَى: تَمْتَعَالٌ رَوْبَكَاشِ كَذَرْدَ.
- أَسْتَنْقَصَ الْعَمَلُ: طَلَبَ تَنْقِيسَهُ تَخْفِيفَ دَقِيقَتِ خَوَاسَتْ.
- الشَّيْءُ: وَبَدَهُ نَاقِصًا نَاقِصٌ يَافَتْ.
- الَّذِي: وَجَدَهُ قَلِيلًا كَمْ شَرُدَ، كَمْ يَافَتْ.
- نَسَبَ إِلَيْهِ النِّقْصَانَ نَسَبَ كِبُودِي دَا.

نَقَصٌ، نَقَصَانٌ: مُدَّ زِيَادَةُ كَاشِ، كَمِي.

— — — — —

— — — — —

— نَقِصَصَةٌ: قَيْبٌ كَاسَتِي، نَاقَوَانِي، آكَ.

مُرْكَبُ الْبِ: احْسَاسُ حَقَارَتِ، سِرْخُورْدِي.

نَاقِصٌ: مُدَّ كَاطِلِ نَاقِمِ.

— غَيْرُ وُجُودِ كَمْ، نَاقِيبُ، غَايِبُ.

— بِهْ نَقِصَ اِي غَيْبِ مَسِيوبِ، نَاسَلَمِ.

— كَذَا: نَقِصَ مِنْ كَذَا دِلَای كَمْ بِرَدَ، نَاقِمِ.

— كَذَا: مَطْرُوحٌ مِنْ كَذَا (فِي الْحِسَابِ) مِنْهَا، مَنَافِي.

— عَنْ: أَقَلُّ مِنْ كَتَرَاذِ.

— مُنْقَصٌ: كَمْ شَدَّ، كَاشِ يَافَتْ، كَاسَتْ.

نَقِيلُ: (فِي عِلْمِ النَّحْوِ) نَقِيلُ نَاقِصِ.

مَخْرُوطٌ: مَخْرُوطٌ نَاقِصِ.

هَرَمٌ: هَرَمٌ نَاقِصِ.

أَنْقَصَ: أَقَلُّ (مِنْ) كَتَرَاذِ، نَهْ أَنْقَدَرْدَ.

إِنْقَاصٌ، تَنْقِيسٌ: تَقْلِيلُ كَاسَتِي، كَاشِ، كَمِي.

— — — — —

مُنَاقَصَةٌ: مُدَّ زِيَادَةُ مَنَاقِصِهِ.

مُنْتَنَاقِصٌ: آخِذٌ فِي النِّقْصَانِ {دِرْجَالِ كَاشِ، تَحْلِيلِ}.

— مُتَمْتَعَالٌ: مَسْحُوقٌ رَوْبَكَاشِ.

نَقَصَ: حَلَّ أَوْفَكَ أَوْ النَّقْصَ أَوْ أَفْسَدَ {بَازَكِرْدَ، بِبَازَرِ كَرْدَ، تَبَآءُ كَرْدَ}.

— الْمُبْتَلَى: دِرْجَانِ كَهْ رَا دِشَكِرْدَ، اِزْمِ بَازَكِرْدَ.

— الْوَصِيَّةُ أَوِ الْقَرِيْمَةُ: كَسْرَتَرِهَا {بِرِغْلَانِ وَصِيَّتِ} ^{بِشَرِيَّتِ عَلِي كَرْدَ}

— الْأَمْرُ: النَّاهُ أَوْ أَبْطَلَهُ فَوَكَّرَ، بِبَازَكِرْدَ.

— الْبِنَاءُ: هَلَمَّهُ خُذَابَكِرْدَ، وَبِرَانَكِرْدَ.

— التَّهْمَةُ: أَبْطَلَهَا بِالْهَلِكِ كَرْدَ، تَبَرَّنَهْ كَرْدَ.

— الْقَرِيْمَةُ: اِزْجُودُ شَرْعِ تَجَاوَزَكِرْدَ، تَخَلَّفَكِرْدَ.

— الْبَرْهَانُ أَوِ الْحُجَّةُ: قَسَدَ دَلِيلِ وَبِرْهَانِ رَا دَكِرْدَ.

- : يُنْقَضُ رَدِّ شَيْءٍ ، وَذِكْرُهُ .
 مُنْقَاضُ مخالفت ، ناجود ، ناسازگار .
 — الظاهر مخالفت انکار عمومی .
 التناقض سخنان متناقض ، گفته های ضد و نقیض .
 • نَقَطَ : نَقَطَ الحَرْفَ : جَلَّ لَهُ نَقْطًا نَقَطَهُ كَذَرِيكَ رَدِّ حُرُوفٍ نَقَطَهُ كَنَزَادَ .
 — : الكَلَامَ : فَكَلَّهَ بِعَلَامَاتٍ الْوَلَفِ عِلَامَتٍ وَتَعْنِيكَه ، نَقَطَ ؟ : لَطَعَ بِنُقْطٍ . رَقَطَ (لَكَ دَارَكَ ، جَدَارَكَ) خَالَ دَارَكَ .
 ۵ — الماء : قَطَرٌ جَدِيدٌ .
 ۵ — الماء : جَنَّةٌ يَنْطَرُ چکاند ، قطره قطره چکانید .
 ۵ — العُرُوسُ : أَفْطَاهَا هَدِيَّةٌ چَشمِ روشنی بر سر زد .

۵ نَقَطَ : سَلَوْنَ مَرُقَطٍ مَاهِي تَزَلُّ الْأَنْفُ نَقَطَهُ عَلَى الْحَرْفِ أَوْ تَحْتَهُ نَقَطَهُ بِالْأَبْجَدِيَّةِ حُرُوفٍ .

- : مَكَانٌ . بِنُقْطَةٍ جَاءَ بِمَحَلٍّ .
 — : أَمْرٌ . مَسْئَلَةٌ مَوْضُوعٌ ، مَسْئَلَةٌ .
 — : مَادَّةٌ تَنْصِبِيَّةٌ تَقْصِيلٌ ، نَقَرَةٌ ، رِيْزْحَابٌ .
 — الخِلاَفُ مَوْرِدُ اخْتِلَافٍ ، مَابَهُ التَّرَاغُ .
 — الضَّمُّ نَقَطُهُ ضَمْعٌ ، رَدَّ خَوَابٍ .
 — الدَّائِرَةُ : مَرْكَزُهَا مَرْكَزُ دَائِرَةٍ .
 — الدَّنْبُ (فِي الْفُكِّ) مَتْنَاهُ أَدَجٍ .
 — الرَّأْسُ (فِي الْفُكِّ) سَمْتُ الشَّمْسِ .
 — الْوَقْتُ (بَيْنَ الدَّيْسَلِ) (نَقَطَهُ بَرَى جَدَارَكَ) عَنَبٌ : شَامَةُ الْعَدَا خَالَ رَدِّهِ (جَلَّهَ هَا زِي كَذَرِيكَ) .
 ۵ — الْبَيْنُ : كَوْنُكَ لَكَ سَفِيدِشِمُ .
 ۵ — الْخَفِيرُ أَوْ الشَّرْطِي : بَاسْكَاهُ كَشْتُ ، نَوْبُ .
 ۵ — الْفَرَسُ : « هَدِيَّةٌ » چَشمِ روشنی عروسی .

- ۵ — : سَكَنَةٌ وَمَاغَةٌ سَكَنَةً نَاقِصٌ .
 ۵ — : قَطْرَةٌ جَلَّهَ ، دَانَهَ .
 ۵ نَقَاطَةٌ : قَطْرَةٌ قَطَرٌ چکان .

۵ نَقُوطُ الزَّوْجِ : جَلْبُوهُ (بِشَيْخِ عَرُوسِي) مَقْرُوطٌ . مَقْطُطٌ : مَرَقَطُ خَالَ دَارَ ، لَكَ دَارَ .

- الْمَقْدَرُ قَرَارُ دَاوَالِ الْخَوْبِ بِالْخَلِّ كَرْدُ .
 — الْمَهْدُ عَهْدُ شَيْءٍ كَرْدُ ، بِيَانِ كَسْتُ .
 — الْوَلَاءُ بِي وَفَا كَرْدُ ، شَوْرِيدُ .
 — حَكْمُ الْمَهْكَةِ نَقْضُ كَرْدُ ، زَايِ دَا دَا كَه وَاشْكُتُ .
 — نَاقِضٌ : اَنْكَرَ اِنْكَارُ كَرْدُ ، دَسْتُ اَزْ عَقِيدَةٍ خَوَكِشِيدُ .
 نَاقِضٌ ؟ : خَالَفَ مُخَالَفَتُ كَرْدُ ، نَاسَازْ كَارِي كَرْدُ .
 تَنَاقُضُ الْقَوْلَانِ : تَعَارُضًا كَقَوْلِهِمَا مَتَبَايَنٌ بُوَدُ ، (دَوَجُودِ بُوَدُ) .
 — الرَّأْيَانُ : تَعَادُلًا رَدْعِيَّةً تَصَادُمُ كَرْدُ ، بَرُخُورِيدُ .
 — نَقْضٌ : اِنْتَقَاضٌ : اِنْغِلَازُ اَوْ كَثْرَةُ اِبْطَالِ بَازِشْدُ ، شَكْتُ ، بِالْخَلِّ شَدُ .
 اِنْتَقَاضُ الشَّيْءِ عَلَى الْمَحْكُومَةِ مَلْتُ شَوْرِيدُ ، مَرْكَشِيدُ .
 — : اِنْخِلَافٌ وَتَحَرُّبٌ زُرُورِيَّتُ ، خَرَابِ شَدُ .
 نَقْضُ شَكْتُ ، خَرَابِ ، اَهْلَامُ .
 — الْحَكْمُ اِبْطَالُ ، نَقْضُ .
 — النِّبْتُ شَكْتُنُ رُوزْ شَبَهَ (زَنْدِ يَهُودِ) .
 — الْمَهْدُ (بِالزَّوْجِ) عَهْدُ شَيْءٍ ، بِيَانِ كَسْلِي .
 — الْوَلَاءُ بِي وَفَا .
 حَكْمَةُ الْاِثْرَامِ دِيَوَانُ عَالِي كُشُورِ .
 لَا يَنْقُضُ بِي كَلْتَكُو ، وَصَلْمُ رَدَّ نَكْرَدَنُ .
 نِقْضُ : الْبَيِّنَةُ الْمُتَوَسُّعُ أَيُّ الْهُدُومِ وَبِرَايَنَ ، خَرَابِ .
 — اِنْقَاضُ : نَقَاضَةٌ : نَقْلٌ . حَجَرُ الْهَدْمِ (سَقَطَ ، عَلُوهُ سَكْتُ) .
 نَقِيضُ : شَيْءٌ مُقَابِلُ . فَكْسُ مُخَالَفَتُ ، بَرْعُكْسُ ، بَرُخْلَانُ عَلَى طَرَفِي .
 — : دَوْنَقَطُهُ مُقَابِلُ .
 اِنْتِقَاضُ : دَوْرُ خَلَوِي فِي الْأَجْسَامِ الْحَيَّةِ جَوْشَاهِي زِيرِ (بُوسْتُ مَوْجُودَاتِ زَنَّا) .
 تَنَاقُضُ مُغَايِرَتُ ، دَرُكُونُ .
 — ظَاهِرِي كَقَوْلِهِ خَاضِرًا نَادِرَتُ .
 مُنَاقِضُ بَرْعُكْسُ ، مُخَالَفَتُ ، نَاجُودِيَا .
 — ذَانَهُ تَنَاقُضُ كَرْدُ .
 مُنَاقِضَةٌ اِنْكَارُ ، رَدُّ ، ضَدُّ كُونُ .
 مَقْضُ : اِسْمُ مَقْضُونٍ « لَعْنٌ » (شَكْتُه ، خَرَابِ شَدُ ، نَوْشُدُ) .

نَقَعَ. أَنْقَعَ الْعِي، فِي الْمَاءِ: أَقْرَهُ بِهِ دَوَابَّ كَلِدِهِ، خَيْرُكَرْدِ .
 - ۵۰ - أَشْبَشَ . مَشَّ . أَغْشَتَ ، دَوَابَّ نَزَمُ كَرْدِ .
 - ۱۰۰ - الْأَغْشَابُ الْعَلِيَّةُ لِإِخْرَاجِ خَوَاصِهَا (جوشانده ، دم کرده) مانند گیاههای دارویی) .
 - ۱۰۰ - الْمَطَشُ أَوْ الْفُلَّةُ تَشْكِي يَأْتِي شَمَّ رَاغُوشَانْدِ .
 - فُلَّةٌ قَلْبُهُ رَدُّ قُلُّ خُودِ خَالِ كَرْدِ .
 - الْمَاءُ فِي بَطْنِ الْوَادِي : رَكَّةٌ { آبِ دَلگه شد ، ایستاد ،
 أَنْقَعَ . اسْتَنْقَعَ الْمَاءُ : أَسْنَى { جمع شد .
 أَنْقَعَ : آبِ كَنْدِيدِ ، كَيْفِ شَدِ ، بُوگرفت .
 نَقَعَ : الْمَصْدَرُ مِنْ : نَقَعَ . خَيْرُ خُورْدِ كَرْدِ ، أَغْشَتَكَ .
 - مَاءٌ مُنْقَعٌ آبِ دَلگه .
 نَقَاعَةٌ : نَقِيعٌ ، مُنْقَوِعٌ دَمِ كَرْدِ ، جُوشِیدِ مَرَكَنَه كَرْدِ .
 نَقْوَعٌ : مُنْقَعٌ { كَلَزَبِيبِ وَالتَّمَرُ وَالتَّيْنُ الْمُهْفَظِ }
 خَشَكِه بَارِ { مانند کشش ، خُزْمَا وَاجْبِرِ خَشَكِ شَدِ }
 نَاقِيعٌ الَّذِي يَنْقَعُ خَيْرُ كَنْدِيدِ .
 سُمٌّ - زَمَرَكَنْدِ .
 شَرَابٌ - نَوْشَابِ خَنَكِ .
 مُسْتَنْقَعٌ بِاتِّلَاقِ مَرَابِ .
 نَقَفَ : ضَرَبَ بِخَفِّهِ آسْتَه زَدِ .
 - الْبَيْضَةُ وَالرَّمَانَةُ : كَسَمَرَاهَا { نَمَزِ مَرِغِ بَا نَادِ شَكْسَتْ ،
 - بِأَضْبَعٍ تَلَنَزَعَتْ . { سَوَدَلِ كَرْدِ .
 - الْمَصَا أَوْ بِالْسُّوْطِ بِأَعْصَا يَأْتِيَانِيهِ
 نَقَفَ : دَكَشَكُوتُ جَوْجِه . { آسْتَه زَدِ .
 - دَوْدَةُ الْفَرَسِطِ : رَأْسُهَا سَرَكَمِ كَرْدِ .
 (نَقَقَ) نَقَّ الضَّمْعُ وَغَيْرُهُ قُوْرِبَاغِ تَرَوَزَكَرْدِ .
 - سَتُّ الدَّجَاجَةِ : مَرِغُ قَاتِ قَاتِ كَرْدِ ، غَدَغَدِ كَرْدِ .
 ۵ - : أَتَمَّرَ مِنَ النَّشْكِ ، تَذَكَّرَ { شَكَايَتِ كَرْدِ ،
 - سَتُّ دَفَاعِ بَكَ : جَاعُ { قَتَقَتِ مِيزَنْدِ .
 - گرسنه شد ، شَكْسَتْ قَاتِ قَاتِ كَرْدِ .
 نَقَّاقٌ : نَزِيرُ النَّشْكِ { كَمِي كِه هَمِيشَه لَنْدَن مِیَكَنْدِ ،
 نَقَّافَةٌ : ضَمْعَةٌ { بِلَكِ قُوْرِبَاغِ ،
 ۵ نَقَّاقٌ : تَقَبُّقُ { تَذَكَّرَ شَكَايَتِ ، لَنْدَنْدِ ، خَرَجَرِ .

نَقِيقُ؟ الضَّادُ وَأَسْطَلَا صَدَى دَنْغِ .
 • نَقَلَ الْعِي : حَوَّلَهُ مِنْ مَكَانٍ إِلَى آخَرٍ جَا بَا كَرْدِ ، مَتَقَلَّ كَرْدِ .
 - : أَوَّضَلَ وَتَلَمَّ رَسَانِدِ ، تَلِمَ كَرْدِ .
 - : حَمَلُ بَرَدِ ، حَمَلُ كَرْدِ .
 - : حَرَكْتُ تَمَكَّنَ دَادِ ، حَرَكْتُ طَدِ .
 - : هَيَّسَ مَسْكَنَهُ هَوَزَلِ { نَقَلَ مَكَانِ كَرْدِ ، اسبابِ
 - : نَسَخَ وَرَوَيْتُ كَرْدِ ، رَوَيْتُ كَرْدِ .
 - : نَزَعَةُ الْأَمْتِيزِلِ دِنْدَه عَوَضَ كَرْدِ .
 - : هُنْ فَلَانُ : رَوَيْتَهُ نَقَلَ كَرْدِ ، رَوَيْتِ كَرْدِ .
 - : الْحِسَابُ (التَّجَارِي) بِدَنْ تَكَلُّفِ اتِّقَالَ دَادِ .
 - : مِنْ لَفَّةٍ إِلَى أُخْرَى تَرْجَمَه كَرْدِ ، بَرُگْدَانِدِ .
 - : الْحَبْرُ أَوْ الرَّحَى رَسَانِدِ يَادِ بَكِرِي مَتَقَلَّ كَرْدِ .
 - : الرُّزْغُ : شَتْلُهُ بَرَمِیْنِ شَانْدِ ، نَشَا كَرْدِ .
 - : مَلِكِيَّةُ الْعِي : اتِّقَالَ دَادِ ، دَلگدَارِ كَرْدِ .
 نَقَلَ : نَزَلَ كَثِيرًا وَكَثَرَدِ ، اتِّقَالَ دَادِ .
 - : الْأَشْيَاءُ : بَدَلُ مَوَاضِعِهَا جَا بَا كَرْدِ .
 ۵ - : أَتَمَّى عَلَى دِيكْتَه كَرْدِ ، اَمَلَا كَرْدِ .
 نَاقَلَتُهُ الْحَدِيثَ وَغَيْرَهُ رَوَيْتُ كَرْدِ ، مَتَقَلَّ كَرْدِ .
 إِنْ تَقَلَّ : تَقَلَّ جَا بَا شَدِ ، مَتَقَلَّ شَدِ .
 - : إِلَى الْمَكَانِ الْفُلَانِي تَبْدِيلَ عَمَلِ يَاشْخُلُ دَادِ ، اتِّقَالَ يَافَتِ .
 - : مِنْ مَالِكٍ إِلَى آخَرِ دَسْتُ بَدَسْتُ كَشْتُ .
 - : إِلَى رَحْمَةِ رَبِّهِ دَارْفَانِي دَاوَعَا كَشْتُ .
 تَنَاقَلَتِ الْأَلْسُنُ بَرَسْرُوبَانِهَا اتِّقَادِ ، شَا بَعِ شَدِ .
 - : الْأَيْدِي دَسْتُ بَدَسْتُ كَشْتُ .
 - : الْجُرَائِدُ رَوَازِمَهُ مَانَقَلَ كَرْدِ ، اَنْشَا بَا دَانْدِ .
 نَقَلَ : تَحَوَّلَ مِنْ مَوْضِعٍ إِلَى آخَرِ ، اتِّقَالَ ، تَبْدِيلَ جَا .
 - : تَحَوَّلَ مِنْ مَكَانٍ إِلَى آخَرِ حَلُّ وَنَقْلُ ، بَا رَوِي .
 - : إِضْطَالُ الْبَلَاغِ ، رَسَانْدِ .
 - : تَرْجُمَةُ تَرْجَمِه .
 - : نَسَخَ وَرَوَيْتُ ، اسْتِنَاخَ .
 - : سَبَّاحُ . تَقْلِيدِ رَوَايَتِ ، عَدِيثِ .
 - : النِّسْبَاتُ الْحِسَابِيَّةُ اتِّقَالَ بِدَنْ تَرَوَزَكِ .
 - : مَلِكِيَّةُ الْعِي : اتِّقَالَ ، وَكَثَرَدِ .
 أَثْنَاءَ الْب. دَرْمَالِ عِبُورِ .

○ نَمَر: رَقَم شماره گذاری کرد. نمرگناشت .

نَمَر: نَمَر: حَيَوَان پلنگ .

ال الحفظ: الأسد الهندي بِبِشَر ببر (انظر ببر)

— امیرکا: جَفَـوَر

یوز پلنگ

نَمَرَة: فَرَاة . انثی النمر پلنگ ماده .

نَمَرَة: شُعْطَة . رُقْطَة نقطه . خال .

— قَبْلَة نمره چشم .

○ — ○ نَمَرَة: رَقَم رقم . عدد .

○ — ○ : بِانْصِب شامه بلیط بخت آزمائی .

۱۳۲۱۵۱

۱۳۲۱۵۲

۱۳۲۱۵۳

۱۳۲۱۵۱

۱۳۲۱۵۲

۱۳۲۱۵۳

○ — ○ : دَرَجَة علامه . علامت . نشان .

○ — ○ : وَاحِد درجه اول .

○ نَمَارَة: مَرَقَم ماشین نمره زنی .

أَنَمَر: أَرْقَط خال دار .

○ تَنَمِیْمَر: تَرْقِیم شماره گذاری .

مُتَمَر: مَرْقَط خال دار .

○ — : مَرَقَم نمره خورد .

○ نَمَرُوس: خَرَّاف چین فروش .

○ نَمَرُوق: نَمَرُوقَة وساده پستی . بالش .

○ نَمَسُ البَر: سَنَمَة راز پوشی کرد . ترنگه داشت .

— : نَامَسُ الرَجُل: سَلَاوَة سربدار . محبانه گشت .

نَمَس: جُرْبَنْدِي النخل

{ بَلْ شَوْع شَوْش مَنَمَسْ
که مار مار می را بکشد
(بناگوش)

— : مَشْی (انظر مَشْی) سمور . واسو .

— : نَاهُوس: حَافِظ ماهر . وزنك . ذریك .

— : مَوْضِعُ البَر: محرم اسرار . راز نگه دار .

— : مَكْكَار: نَاغَلَا . مَوْدَى . حیلِه كَر .

— : نَمَام: مَخْطِی چین . خبر بر .

— : شَمِیْرَة قانون . آیین .

اَسْتَنَكَفَ مِنْ كَذَا اخوار شد . بی اعتنائی کرد .

— : اِسْتَشْكَرَ تَكَبَّرَ کرد . جاه فروشی نمود .

بَجَزَ لَا يَشْكُف دبدای بی پاه . دبدای بی گران .

جَبِش لَا يَشْكُف لشکر بی بار .

نَكْفَة: نَمَة نكفة (بجوار الاذن) غده بناگوشی .

نَكَفَ: الشَّيَابُ النَّمَة النَكْفَة آماس غده بناگوشی .

— : اَبُو كَتِيبَ: مَرَضُ بِيَّارِي مَرِي غده بناگوش .

نَكَنَ: يَرْبُ الْأَذُنَ نَرَبِك بکوش .

○ نِكْنِي: مَنَاكِف: تَحَكُّد باریک بین . خرد گیر .

○ مَنَاكِفَة: مَنَاكِفَة: مَضَافَة سِتَرَة . پرخاش .

○ نَكَلْ: مَن اَوْ مَن كَذَا {طَهَرْت، خورادی کرد .

{عَبَسْتِ كَشِدَ .

نَكَلْ: نَكَلْ: مَثَل تَبِيه کرد . درس عبرت قرارید .

نَكَلْ: اُنْكَلْ: مَن: دَفَعَه وَصَرَفَه {ذَكَرَهُ وَصَرَفَهُ
{زُخْرُو دَانَدَ .

نَكَلْ: قَيْدٌ شَدِيدٌ بَدَّ مَحْكَم . پابند .

— : حَدِيدَةُ الْبَعَامِ رَهْمَة اسار .

○ — : نَبِئَكَلْ: قَلَاةٌ مَهْدٌ أبيض نیکل رنر .

○ نَكَلَة: لُوحُ الْفَرْشِ الْمَصْرِيّ {دوسیم یا پنج پیک
{عُزُوشِ مَصْرِيّ .

نَكَالْ: مَا يُجْعَلُ عِزَّةً لِلْفَرَسِ {دوس عبرت . عبرت
{بِرَای دِیْگَرَان .

○ نَكَة: لَهُ عَلَيْهِ: نَفَسٌ عَلَى الْفَرَسِ

نزدیک بینی او نفس کشید .

نَكْنَهَة: رَاغَة الْقَمِّ بوی دمان .

○ — : طَعْمُ مَرَة .

○ نَكِي الْمَدْوُوقِيه: قَهْرَة شَكْت داره . بردن پیرودشد .

— : اِفَاطَة آرد . جَرَاوَرْد .

نِكَايَة: قَهْرُ پیرودی . غلبه . چیرگی .

— : اِفَاطَة: سَکِنْد آرد . آردگی .

نِكَايَة: قَهْرُ بَرای کینه جَوْن اَزَاو .

○ نَلَسُنْ يَطْلُ وَتَسْرُو فَرَمَانه نکلیم که بدینک

و از تو نالین و از تو نالین داشت

○ نَمَ (لِي نَم) ○ غَنَام (لِي نَم)

○ نَمَر . نَمَر: نَمَر: بَشَم آمد . از کوه دور رفت

نَمْلَةٌ: خِزَانَةُ لِحْفِ الطَّيَامِ نَمْلَةٌ جَاءَتْ
مِنَ الْيَوْمِ وَالْمَقَرَاتِ خَزَائِكُ .

نَمْلٌ: خَفِيفُ الْحَرَكَةِ رِزٌّ، جَابِلٌ، جَالِلٌ .
— ۵ — مُنَمَّلٌ مَوْرِدٌ آوَدُ .

— الْقَوَائِمُ: خَفِيفَاتُ الْحَرَكَةِ سَبَكُ بِيَاهِ، جَابِلَةٌ .

— مُنَمَّمُولٌ: تَكْبِيرُ التَّمَلُّ بِرَازِ مَوْرِدِجَةٍ .

نَمَلٌ: تَخْصِيبُ مَوْرِدٍ .

أَمَلَةٌ: أَمَلَةٌ (الْمَجْ أَنْبِلُ): دَامَ الْأَصْبَحُ سَرَانَكْتُ .

قِدْ — بَلْ خَزَنَةٌ، بِإِذَاذَنْ سَرَسُونِ .

(هَمْ) نَمَ الْحَدِيثُ: أَظْهَرَ بِالْوَعَايِقِ {الْإِرَادَةُ سَمَائَتْ كُنْتُ
{ دَوْبِهِمْ زَقَّ كَرْدُ .

— عَلِيٌّ: أَظْهَرَ فَاشْرَاخَتْ، أَشْتَاكَرَكَ .

— الْحَدِيثُ: ظَهَرَ فَاشْرُدْ، أَتَابَشِدْ .

— يَتَنَهَمُ: أَقْبَضَ دَوْبِهِمْ زَقَّ، نَفَاقَ الْإِذَاخَتْ .

نَمَلٌ: يَبْنِي تَهْتِ، أَفْتَزَا، بَدَنَامِي، بَدَكُونِ .

— نَمَامٌ: خَبَرِجِينَ، سَخْنِ جِينِ .

نَمَامٌ ۲: قَبَاتُ جَطْرِي سَوَسْتَبِرِ .

نِمَّةٌ: قَلَّةٌ شَيْشِ .

نَمِيمَةٌ: وَغَايَةُ سَخْنِ جِينِي، خَبَرِي .

نَامَةٌ: حَرَكَةٌ حَرَكْتُ، جَنْبَشِ .

— حَيَاةٌ زَنْدَكِ .

نَمَنَمَةٌ: نَقَشٌ وَزَيْنٌ وَزُخْرَفٌ {آرَاةٌ، بِهَرَاةٌ،
{ زَيْنَتُ دَاوُدَ .

نَمْنَمَةٌ: صَمُوءَةٌ، طَاوَرُ صَمُوءَ .

نَمْنَمَةٌ: خَوْشِ صَدَائِشِ شَبِيهِ بَلِيلِ .

— ۵ — نَمَسَاةٌ: قَلَّةٌ صَفِيرَةٌ .

نَمَسَاةٌ: نَمَسَاةٌ، بَشَكِ .

نَمْنَمِيٌّ: إِنْسَانٌ يَأْكُلُ لَحْمَ الْبَقَرِ بِرَازِمْ خَوَارِ .

مُنَمَّمٌ: مَكْتُكْتُ (انْظُرْ نَكْتُ) ۵ مُنَمَّمَشْ {نَقَطَةُ كَارِي
{ شَدَّةٌ .

— مُنَمَّاسُ الصَّغَرِ كَوَيْكُ ظَرِيفِ .

— مُنَمَّسٌ: مُزَيَّنٌ آرَاةً .

— قَاعِيَّةٌ دَسْتُورُ .

— (وَالْوَاخِدَةُ نَامُوسَةٌ): بَعُوضٌ بَشَهْ .

— كَاذِبٌ: شَرَانٌ ۵ كَايُوشِ بَشَهْ خَاكِ .

نَامُوسِيَّةٌ: حَكَلَةٌ بَشَهْ بَنْدِ .

۵ يَمَسَاةٌ: بِلَادُ الْيَمَسَاةِ كُنُورَا طَرِيشِ .

يَمَسَاوِيَّةٌ: طَرِيشِي .

۵ نَمِشُ الْجِلْدُ أَوْ الْوَجْهُ بِهَرَاةٍ بِهَرَاةٍ لَكَّهُ دَارَشِدْ .

نَمَشَشْ: نَمَشَشْ (انْظُرْ نَكْتُ) نَقَطَةُ كَارِي مَكْرَدِ .

نَمَشُ الْجِلْدِ لَكَّهُ دَارُ، دَاوَايِ كَحَكَكِ .

— الظُّفْرُ: يَنْقَعُ يَضَاةً تَظْهَرُ عَلَيْهِ وَتَحْتَلِي (لَكَّهُ مَاءٌ يَبْنِي
{ رَوِي تَاخَرُ .

— الظُّفْرُ: يَبْنِي لَيْلًا لِي أَصْلَ الظُّفْرِ خَالِ سَيِّدِ دَكْنَاغْنِ .

— الْمَجْلَاةُ الْكَرْمِيَّةُ: ۵ صَمُوءُ {لَكَّهُ رَوِي سَنَكُ يَمِشِي،
{ مَوْ، تَرَكِ .

نَمَشْ: أَنْمَشْ لَكَّهُ دَارُ .

۵ نَمَطٌ: طَرَازُ سَبَكِ، اسْلُوبُ، رُوشِ .

خَبَرِثُ الْبَ: بَابُ امْرُودِ، مَرْسُومُ، مَتَدَاوِلُ .

خَبَرِثُ الْبَ: كَمَنَةٌ، غَيْرِ مَتَدَاوِلُ .

عَلِيٌّ هَذَا الْبَ: هَايِنْ سَبَكِ، بِهَرِينِ اسْلُوبِ .

نَمَطِي: زَيْنَتُ عَادِي، جَارِي .

۵ نَمَقٌ: دَبِيجُ بِهَرَاةٍ، آرَاةً، زَيْنَتُ دَارِ .

مُنَمَقِي آرَاةً، بِهَرَاةً، زَيْنَتُ يَافَتَهْ .

كَلَامُ — بَيَانُ شَيْءٍ .

۵ نَمَلَتْ الرِّجْلُ: خَفَرَتْ هَايِنْ حَرَشِدْ .

نَمِيلُ ۲ ۵ نَمِيلُ ۳ الْجِلْدُ وَالْجِلْدُ {خَزِينِ مَوْرِدِجَةٍ بِهَرَاةً
{ دَكْرِي دَاوِي دَنْشَرِ حَاكَرِ .

نَمَلُ (وَالْوَاخِدَةُ نَمَلَةٌ): حَقَرَةُ مَعْرُوفَةٍ مَوْرِدِجَةٍ .

— ظَارِيْسِي: أَفْرَسَانُ مَوْرِدِجَةٍ سَوَارِي .

الْأَمْعَى: الْأَرَضَةُ مَوْرِدِيَانَهْ .

نَمَلِي: يُنْزِيهِ التَّمَلُّ مَوْرِدِجَةٍ مَانَدِ .

الْحَامِيضُ الْبَ (أَوْ التَّمَلِكُ) جَرْمُ مَوْرِدِجَةٍ .

• نَمُو (راجع نمي): كبر او ازدیاد او تكاثر رشد، افزایش

نَمَا (نُمُو): كبر او كثر او اَزْدَاد {روئید، بزرگشد، زیادشد}

• نَمُوذَج: النموذج مثال روش، اسلوب، سبك

—: دَعْبَتَه: مشطَرَه مَنَهه، سطوره

—: مِيزَان قَانُون: ميزان قانونی

• نَمُوذَجِي: نَمَالِي: نمونه برجسته، درخور تقلید

—: مَفْضَل برتر، بالاتر، ممتاز

• نَمِي (نَمِي وَنَمَا وَنَمِي): كَبِير بزرگشد

—: اَزْدَاد افزایش یافت، زیادشد

—: الِيسَر: اِرْقَع وَغَلَا قيمتها بالا رفت، گران شد

—: المَدِيثُ الی: فَرِي الیه ازنا چیه فلان دانست، برداشت

—: المَدِيثُ الی: هَرَاهُ الیه باز نَبَسْت داد، استناد کرد

—: المَجْدُ الی: بَلَّغَهُ آهَاهُ شد، اِخْلَاع یافت

• نَمِي، اُنَمِي: كَبِير بزرگ کرد

—: زَاغ: زَبَد افزود، زیاد کرد

• اُنَمِي الی: اِنْتَبَ وَبَسْته بود، نَبَس داشت

• نَمَا، نَمِي: نَمُو رشد، رویش

• نَمَاة: دَنِيشَنَة قَلَة صَيْرَة شَيْش كُوجَك

• نَامُ رُويَا، دُرْحَال رشد و افزایش

• نَامِيَة: قُوَة النَمُو نیروی رشد

—: مَرِيضِيَة رشد نامطلوب، مَكُوت زیاد می

• نَمِيَة (في نَم) • نَمَا (في نَمِي) • نَمَا (في نَمَر)

• نَمَاة (في نَمِي) • پايان، اِلْجَام، فِرْجَام

• مَهَب تَاراج کرد، غارت کرد، لُحْت کرد

—: تَنَاهَب الْأَرْضَ هَذَا باندی مرچه بیشتر دید

• مَهَب: سَلَب تَاراج، غارت، چاول

—: جَزِي سَرِيچ چارنبل، تاخت

• مَهَبَة، مَهَبِي، مَهَبِي دَنِيشَنَة يَنَا تَاراج، غنچه

• مَهَاب غارتگر، چاولکن، داهزن

• مَسْهُوب غارت شده، دزدنده

• مَسْج: تَابَع نَفْسُهُ لَكَ نَفْسُ زِد، اِنْفَسَ اَنَاد

—: السَّبِيل راهی رادربیش گرفت، دنبال کرد

• اَمْسَجَ الْأَمْرُ وَالطَّرِيقُ: أَوْفَعَهُ آشکار کرد، نشان داد

—: الْأَمْرُ وَالطَّرِيقُ: وَضَعَ {روشن بود، آشکار بود}

• اَمْسَجَ مَسْج: جَمَلَة بَلَّغْتَ اِنْفَسَ اِنْدَاخْت

• اَمْسَجَ الطَّرِيقُ: تَلَكَّه پیمود، رفت، دنبال کرد

—: اِسْتَمْسَجَ سَبِيلَهُ: تَلَقَّ تَشَكُّلَ {پیروی کرد، برداشت}

• مَسْج: مَسْج: اَلْهَكَ نَفْسَتَهُ، هِن وَهِن

• مَسْج: نَاهِج: طَرِيق وَاضِع شَاهِدَة، شَارِع عَام

—: مَحْضَرَة طَرِيق مَرِيض خِيَان شَارِع

—: اَسْلُوب: خُطَة اسلوب، طَرِج، نَقْشَة

—: الْبِلَاغَة شَاهِدَة مَسْخُورِي

• مَسْج: مَسْج: طَرِيق وَاضِع راه روشن و آشکار

—: اَسْلُوب روش، سبك

—: خُطَة برنامه

—: التَّطْلِيم برنامه تحصیلات

• مَسْج التَّنْذِي: يَرَوُ پستان پیش آمد، نمایان شد

—: قَام: نَهَضَ بَرَحَات، اِستاد

• نَاهَد: نَاهَضَ تَزَاع کرد، داد و بیداد راه انداخت

—: تَحَدَّى مَبَارَذَه طَلِيد، رُوبرو شد

• تَنَهَّد: تَنَفَّس طَوِيلًا نَفْس دَار كَشِيد

—: تَنَهَّدَ حَقِيقًا آهَار زَه دَل كَشِيد

• تَنَاهَدَ الْأَحْصَابُ: تَنَاهَرُوا عَلَى تَلَقُّعِ الطَّعَامِ مَرَاهَة شَدِيد

—: وَالْغِيَاء: تَنَالَوْهُ بَيْنَهُمْ مِيَان خُود كَمْت كَرْدِيد

• تَنَهَّدَ: شَرَبَكَ الطَّعَامِ مَر سَفَرَة، مَر كَا سَه

• نَاهَد: بَارَزَ (لَدِي) بَرَجْستَة، نَمَايَان

—: اِمْرَأَة تَهْد نَدِيهَا زَنِي كَه پستاهای بَرَجْستَة دارد

- هلام : مُزَافٍ بالغ ، جوان .
 نههد : شي لا مُزَافٍ برجسته ، برآمده .
 — نهدي پستان ، پستان برآمده .
 نههد : ما سُخَّرَ به الرِّفْقَةِ مِنَ النِّفْقَةِ بالسَّوِيَّةِ
 دانك ، سيم ، حصه .
 نهذآن : مَلَأَنَ پر ، انباشته .
 نههد آه كشي .
 نهاده : مُحَاصِمَةٌ دعوا ، ستيز ، دودخورد .
 نهرد الدم : سَالَ بِشِدَّةٍ نَفَرٌ خُونِ سِرَازِيرُشْدِ ، فَوَازِدِ .
 — اننهز : زَجَرَ سرزور كرد ، بازداشت .
 — : — : صَاحَ مُتَوَهِّدًا ببردگري دادكشيد .
 نهز : جَرَى المَاءُ الكَبِيرُ جوى بزرگ ، رود .
 — من صفحه كتاب او جريدۀ : هُمُودٌ هَتَلُ بِكُستون از
 نهري : غَمَضَ بِالْأَنْهَرِ رودخانه اى . (صفحه كتاب با روزنامه)
 صَمَكٌ . — مامى رودخانه .
 نَبَكٌ . — كجا مهاي كار رودخانه .
 سُفْنٌ نَعْرِيبَةٌ كَشَى هَاي كُوجَكِ كَشَى رودخانه اى .
 نهار : حِدَ تَبِيلِ روز .
 — اننهسر : شَوِيذُ الغِيَالِ روز خيلي روشن .
 شَبَّ الـ : اسْمُ نَبَاتٍ مُزِيهِرٍ نِيلُوسِيجِ .
 ضَوُّ الـ . روشنائى روز .
 طُلُوعُ الـ . پييده دم .
 مُنْتَسَفِ الـ . نيزوز ، ظهر .
 نَهَارِي روز بروز ، روزانه .
 نَهَسِيرٌ : نَهْرٌ صَغِيرٌ جويبار .
 نَهِيرٌ : كَتِيرٌ . وافر ، فراوان ، بسيار ، زياد .
 اننيهار : زَجَرَ سرزنى ، نكوش .
 — : زَجَرَ وَطَرَدَ بيزارى ورز .
 صَكَلَهُ اننيهاراً : اننهسرَ . برش دادكشيد .
 نهز : دَفَعَ راند ، دود كرد .
 نَاهَزَ : قَلَبَ . دَانَى نَزِيدِكَ شد . دوشن آن بود .

نَهَقَ الْجَارُ مَرَعَرَكَ (دوازگونش) .

نَهَقَ : نُهَقَ . نِهَقَ عَرَعَرُ ، صَدَى الْإِغْ .

نَهَكَ الْوُجُوبَ وَغَيْرَهُ : انْشَمَهُ حَتَّى بَلَغَ {از پوشیدن زیاد کنه کرد} . بَرَفَشَ رِيْسُ رِيْسٍ

— مِرَضَهُ لَكَ دَارَكَر ، بَدَنَامُ كَرَدَ .

— نِهَكَ : أَنْفَى . انْشَفَذَ : تَمَامُ كَرَدَ ، صَرَدَ كَرَدَ ، خَالَى كَرَدَ .

— . — . انْتَهَكَ : أَنْفَى . مَقَتَ {خسته کرد} ، فَرَسُوهُ {کرد} ، لَا عَزَرَ كَرَدَ .

— . — . فَوْتَهُ : بِه تَحْلِيلُ بَرَدَ .

انْتَهَكَ ؟ الْحُرْمَةُ : بِاحْتِرَازِ كَرَدَ ، وَشَنَامُ دَادَ .

— النَّهْيُ : أَنْاءُ انْتَهَا بِدَبَكَرِ بَرَدَ .

— حُرْمَةُ إِمْرَأَةٍ تَجَاوَزَكَر ، بِبَعْدِ نَفَاكَرَدَ .

— الرَّجُلَ لَكَ دَارَكَر ، بِدَنَامُ كَرَدَ .

أَنْتَهَكَ : هَدَبَ عَذَابُ دَادَ ، شَكَنَجَه وَآرَادَادَ .

— فَوَضَ خَرَابُ كَرَدَ .

— . — . نَهَكَ : فَرَسُوهُ كَرَدَ ، اَزْ بَادَادُورَدَ .

نُهَكَ : ضَرَفِي خَسْتَه شَدَ ، فَرَسُوهُ شَدَ .

لَا يَنْفَتُكَ حَصِينُ ، حَرَمُ مَقْدَسُ ، مَصُونُ اَزْ تَعْرِضُ .

نَهَكَ : انْتَهَكَ : انْتَفَادُ تَحْلِيلِ ، فَرَسُو كَرَدَ ، حَكَمُ ، اَتَمَامُ

— . — . سُوءُ الْاِسْتِمَالِ سُوهُ اسْتِفَادَه .

انْتَهَكَ ؟ الْحُرْمَةُ تَجَاوَزَ ، بِحَرَمَتِي .

— حُرْمَةُ الْمَالِ وَالْأَشْيَاءِ الْقُدَّاتِ تَوْصِيْنُ بِمَقْدَسَاتِ مَنَاجِي

نَهَكَ : مَنَسَى وَهَزَالَ لَغَرِي ، نَزَارِي .

مُنْهَبِكَ : مُنْجَبُ خَسْتَه كُنْدَه .

مَنْهَوَكَ : مُشْتَفَفُ خَسْتَه ، فَرَسُوهُ ، تَحْلِيلُ رَدْتَه .

— الْقَوَى بِكَ خَسْتَه ، اَزْ بَادَادُومَه .

نَهَلٌ : شَرِبَ نَوَشِيدَ ، آشَامِيدَ .

مَنْهَلٌ : مَوْضِعُ الشَّرْبِ چشمه ، سرچشمه ، سِرَابُ .

نِهْلَسْتَنِي : فَوَضَوِي مَنَظَرَفُ . عَدَيَّ {انْقَلَبَ} ، اَفْطَلِي {اَفْطَلِي} ،

نِهْلَسْتَنِي : عَمِيَّةُ ، فَوَضُوَّةُ مَنَظَرَفَةِ اِنْكَارِ هِه چيز

نَهِيَمَ : اَكَلَ كَثِيرًا وَبَيَسَمَ رِيَادُ خُورَدَ ، اَزْ رَوِي حَرَصُ خُورَدَ

نَهَمَ لِي الْاَكْلُو بِرَخُورِي كَرَدَ ، شَكَمُ بِرَسْتِي كَرَدَ .

— فِي النَّهْيِ : رَهِيبٌ فِيْهِ جِدًّا اَزْ رَوِي زِيَادُ كَرَدَ ، اَغْبَطَه خُورَدَ .

نَهَمَ : يَسْطَنَةُ بِرَخُورِي ، شَكَمُ بِرَسْتِي ، دَلَكُ .

— : شَرَاهَةُ حَرَصُ ، آزَ ، طَمَعُ .

نَهِيَمُ ، نِهِيَمَ : اَلْجَلْجَالُ بِرَخُورَدَ ، شَكَمُ كُنْدَه .

— . — . شَرَوَه اَزْ سَنَدَ ، حَرِيصُ .

مَنْهَوُكُمْ بَكْدَا : مَوْضِعُ بَرَدَ ، لَا يَنْشَعُ مِنْهُ {دَلَداده} ، عَاشِقُ {دِرِيَا لَه دَادَ} .

نَهْنَه فَلَانَا عَنْ كُنْدَا اَوْدَا بَا زِدَا شَدَ ، جَلُو كِرِي كَرَدَ ، مَانَعُ شَدَ .

— . — . انْتَبَ : خَسْتَه كَرَدَ ، فَرَسُوهُ .

نَهْيَ (نَهْيًا) ، نَهَا (نَهْوًا) مِنْ بَا زِدَا شَدَ ، نَهِي كَرَدَ ، قَدَغَرَدَ .

— . نَهْيِي ، أَنْهِي ، أَنْتَهِي اِلَى الْحَجَرِ : بَلِغَ {اَتَمَامِ} يَانَتَ ، {خَبِرْدَارْدَشَدَ} .

نَهْيَ . أَنْهِي اِلَى الْحَجَرِ : اِلْبَلَه {آگاه کرد} ، بَا دَا خَلَا عِلَادَ ، {خَبِرْدَادَ} .

أَنْهِي ؟ : اَتَمَّ {تَمَامُ كَرَدَ} ، بَيَا يَانِ رَسَايدَ ، {خَاتَمَه دَادَ} .

— : جَهْلَهُ بَلَنْتَهِي مَوْضُوْنُ كَرَدَ ، بِتَمَامُ رَسَايدَ .

— : اَنْتَسَى عَلَى بَاتَهَارِ رَسَايدَ .

اَنْتَهَسَى ؟ : تَمَّ ، تَمَامُ شَدَ ، پَا يَانِ يَانَتَ .

— زَالَ . اِنْقَطَعَ مَوْضُوْنُ شَدَ ، بَا زِيَايدَا .

— الْأَمْرُ كَارْتَمَامُ شَدَ ، بَا خَرِيْدَ .

— أَمْرُهُ كَارِشُ مَآخِذِهِ اسْتِ .

— الْأَجَلَ أَوْ الْمَوْضِدَ سَرَامَدَ ، سَبَرِي شَدَ .

— النَّهْيُ : تَمَامُ شَدَ .

— بَكْدَا بِه .. اِنْجَامِيدَ .

— اِلَى الْحَجَرِ آگَاهُ شَدَ ، خَبِرْدَارْدَشَدَ .

— بِه اِلَى كُنْدَا بِه .. كَشِيدَ ، مَنَزَرَه .. شَدَ .

— تَنَاقَى الْوَقْتُ سَبَرِي شَدَ ، بَا خَرِيْدَ .

— . — . عَنْ كُنْدَا تَرَدُ كَرَدَ ، دَسْتِ كَشِيدَ ، وَكَلَا شَدَ .

نَهَوُ ، اِنْهَاءُ : اِنْجَازُ اَتَمَامُ ، اِنْجَامُ ، اِكْمَالُ .

— نَهْيُ : مَنَعُ بَا زِدَا شَدَ ، جَلُو كِرِي ، قَدَغَرَدَ .

نَهْيِي نَهْيَ اَمِيَزَ .

— : فَنَاجٍ آخِرِينَ حَذَّ، آخِرِينَ دَرَجَةً (سُرْعَتِ دَوَانِغِ)

غیر — : لَا حَذَّ لَهُ بَیْ بَیَانٍ، نَاعِدُودٍ .

غیر — : لَا آخِرَ لَهُ بَیَانٍ نَاطِرٍ .

مُنْهَی عَنْهُ : مُعْزَمٌ حَرَامٌ، نَاعِشَرُوعٌ .

مُنْتَهَی : مُنْجَزٌ، نَلَمَ، تَمَامٌ، تَمَامٌ شَدَّ، اِنْجَامِ یَافَتَه .

— : مُنْقَضٌ سَبَرِی شَدَّ .

— : لَمْ یَبْقَ مِنْهُ قَلْبٌ، خَالِصٌ تَهْکِیْدٌ، بَاخْرَسِیْدٌ .

مُنْتَهَی : آخِرِ بَیَانٍ، خَاتَمَه .

— : فَايَةَ آخِرِينَ حَذَّ .

— : اَنْقَضَى دَوْرَتَيْنِ، هَالَا تَرَيْنِ .

— : الْجُلُوعُ (فِي النُّعُو) جَمْعُ نَاقَةٍ .

• نَوْعُهُ نَوٌّ : اضْطِرَابُ الْبَحْرِ طُوفَانٌ دَرِیَا .

— : مَطَرٌ بَارَانٌ .

طَائِرُ الْـ : بُطْرُسُی

مرغ باران، مرغ طوفان

نَاهٌ : سَقَطَ فَرُودَتِ، اِقْتَادَ .

— : بَارِئٌلٌ نَهَضَ بِمُنْقَلَا (بَارِی دَارِ بَهْتِ بَرُوَاتِ

— : بِهْ اَوْ اَنَاهُ الْـ اُحْلُ : اَنْقَضَ سَکِیْنِی کَرْدَ، نَشَاوَرْدَ .

— : نَائِیَ بِسَمَدَ دَوْرَدَنَتِ، دَوْرُودَ .

نَاوَأَ : طَرَضَ غَالَفَتِ کَرْدَ، اِیْسَادِگِ کَرْدَ .

مِنْوَاهُ : مَسْجِدَةُ التَّقْلِبَاتِ الْجَوْبِيَّةِ آتِ ثَبِتِ هَوَاتِ جَوِّ .

مِنْوَوْتِ : مَقْصَدٌ بِالْأَرْضِ الْجَوْبِيَّةِ وَابْتِهْ هَوَاتِ شَاسِ .

مُنَاوَاهُ : نَوَالَهْ اِیْسَادِگِ، مَقَارِیْتُ .

• نَسَوَاهُ (فِي نَوَى) مَسَتْ .

• نَوْبٌ : نِيَابٌ، مَنَابٌ نِيَابَتِ، جَانَشِیْنِ .

نَابَ عَنْهُ : قَامَ مَقَالَهُ نِيَابَتِ کَرْدَ، جَانَشِیْنِ کَرْدَ .

— : مَنَابُهُ عَنْهُ : كُنَّ نَابِيَةً عَنْهُ (نَمَانِدِگِ اَز طَرَفِ

— : كَذَا : نَالَهُ بَدَسْتُ آوَرْدَ، تَحْصِيلِ کَرْدَ .

— : كَذَا : خَصَّهُ سَهْمِ شَدَّ، سَهْمِ بَدَسْتُ آوَرْدَ .

— : اِنْشَابَهُ اَمْرٌ : وَفَعْلُهُ رَضَادَ، رَوِی دَادَ، پِشْ آوَدَ .

نَعَى : نُهَاءٌ، زَجَاجٌ شَيْثَه . سَنَكْ بَلُور .

نَعَى : قُضِلَ شَعُودٌ، خُذَ، اَنْدِيشَه .

نُهَاءٌ : رَحَامٌ شَيْفِ سَنَكْ مَرِهَرَبَاق .

— : نُهَايَةُ : آخِرِ بَیَانٍ، اِنْجَامِ، خَاتَمَه .

— : — : فَايَةَ آخِرِينَ حَذَّ، نَهَايَتِ .

نُهَايَةُ : مُنْتَهَى . اَنْقَضَى دَوْرَتَيْنِ .

— : حَذَّ حَذَّ، مَرْدَ .

— : الطَّرِيقُ اَرْغَضَ، آخِرِينَ اِیْسِتَکَاه .

الـ الصُّغْرَى دَسْتُ کَمَ، حَذَّ اَقْلَ .

الـ السُّكْرَى اَوْ الْقُصْوَى دَسْتُ بَلَا، حَذَّ اَكْثَر .

اِلِ الْـ : اِلِ الْآخِرِ تَا آخِرِ، تَا بَیَانِ .

اِلِ مَالَا — : بَیْ بَیَانِ، بَیْکَرَنَ، نَاعِدُودَ .

لَا — لَهُ : لَيْسَ لَهُ . — : اَبَدِی، بَیَانِ نَاطِرِ .

فِي الْـ : دَسْتُ آخِرِ، سَرَا نِجَامِ، آخِرِ کَار .

بِهَائِي : اَخِيرَ رَا بَسَمِیْنِ، آخِرِیْنِ .

— : بَاتَ قَطْعِي، قَاطِعَ .

بَلَاغَ — : اِتْمَامَ حِجَّتِ، اِلِیَا تَوَمَ .

حُكْمَ — : آخِرِیْنِ رَأَى، حُكْمَ قَطْعِي .

بِلَاغَ — : آخِرِیْنِ دَرِیْمَانِ .

نُوزَ — : آخِرِیْنِ پِیْرُو زِی .

نَاوِ : مَانِیجَ مَانِعَ، بَا زَوَارَنَه .

— : آخِرِ بِالْاِیْتِمَاعِ نَهْیَ کُنْدَه .

بَاهِيْلُ مِنْ كَذَا (اَوْ بِهْ كَذَا) {بِیَارِ قَابِلِ مَلَا حِظَه وَدَرِی
خُودِ تَوَجُّهْ اِسْتِ .

اِنْهَاءُ : اِنْجَامُ، اِیْقَامُ، اِتْمَامُ، اِکْمَالُ .

اَنْهَاءُ : آخِرِ سَرَا نِجَامِ، بَیَانِ .

— : اِنْقِضَاءُ خَاتَمَه، بَیَانِ، سَرُورِیْدَ .

— : زَوَالَ : اِنْقِطَاعَ تَوَقُّتِ، اِیْسِتِ .

— : الْاَجَلَ (اَيِ الْحَيَاةِ) مَرَكَ، بَیَانِ زَنْدِگِ .

حُسْنُ الْـ : (فِي الْبَدِیْعِ) خَاتَمَهْ كُفْتَارِ .

نَسَاءُ : الْاِنْصَارَ بِيْنَهُ مَحْدُوْدِیْتُ .

مُسْنَاءُ : مَحْدُوْدَ بَیَانِ پَذِیْرِ .

— مُضَوِّجُ جُلُوسِ نَوَّابِ نَمَیْنِدَهٗ جُلُوسِ .

— الرَّیْسُ نَایِبِ رَئِیسِ .

— الْقَنْصُلُ كَنْسُولِ یَا دِ .

— الْمُلْكُ نَایِبِ السُّلْطَنَةِ .

— (فَایِدِ رَسُوْلِیْ) نَمَیْنِدَهٗ نَایِبِ اعْظَمِ (رَهْبَرِ

{ كَاتَوْلِیْكَ هَایِ جِهَانِ } .

— الْفَاعِلُ (فِی النُّحُو) نَایِبِ فَاعِلِ .

— الْعَامُ دَاوِسْتَانِ كَلِّ .

نُوبِ : وَكَلَاهُ مَوْثُوْنِ نَمَیْنِدَهٗكَانِ خُتَارِ .

جُلُوسِ — امیرِكا (رَاجِعِ جُلُوسِ) كَنگَرِهٗ نَمَیْنِدَهٗكَانِ امْرِیْكَا .

رَئِیسِ جُلُوسِ النُّوَّابِ رَئِیسِ جُلُوسِ شُوْرَیْ مَلِیْ .

٥ نَسَایِبِ : حِصَّةُ سَهْمِ ، قِصَّةُ .

نَائِبَةُ : مُصِیْفَةُ بَدِیْحَتِیْ ، بَلَا .

وَإِنَابَةُ : إِعْثَالُ تَبْدِیلِ نِیَّاتِ .

— : إِنْغَادُ النَّائِبِ اعْزَامِ نَمَیْنِدَهٗ .

مَنْأَبِ : بَدَلُ عَوْضِ ، جَائِشِیْنِ .

— : نُصُوبِ . نِیْلِ تَبْیِیْنِ جَائِشِیْنِ .

نَایِبَ : قَامَ مَقَامَهُ نَمَیْنِدَهٗ اَوْشُدِ .

مُنَاوَبَةُ : مُتَعَاوَبُ ، مُتَعَادِلُ یَكِ دَرْمِیَانِ .

٥ — (فِی الرَّیْیَةِ وَهَمِیْرِهِ) گَرْدِشِ دَرِآبَیْرِیْ زِدَاعَتِ .

بَالِ . بِالنَّوَّابِ مَنَّاوَبَةُ : بِالْمَدَوْرِیْنِ ، یَكِیْ هَزَارِ

{ دَرِیْغِیْ } .

مُنَّاوَبِ : مُتَعَاوَبِ یَكِیْ هَزَارِ دِیْكَرِ .

• نُوقِیْ : مَلَّاحُ مَلَوَانِ .

نَوَاتِیِ السَّفِیْنَةِ كَارِكَانِ كَشْتِیْ .

نَاتِ (نُوْتَا) : قَابِلُ مِیْجِ خُورِدِ ، تَلُوْ تَلُوْ خُورِدِ .

• نُوْحِ . نُوَّاحِ . نِیَّاحِ كَرِیْهِ وَزَارِیْ ، شِیْوْنِ وَفُتَّانِ .

— — — — — الْحَمَامِ . بِنْفُوْ ، صَدِیْ كَبُوْرِ .

نُوحِ : اِسْمُ صَاحِبِ السُّفْكِ { حَضَرَتِ نُوْحِ صَاحِبِ

فُرَابِ نُوْحِیْ } كَلَاغِ زَاغِیْ ، كَلَاغِ سِیَّاهِ { كَشْتِیْ مَحْرِیْتِ } .

نَوَّاحِ : نَایِیْ { نُوْحَهٗ كَرِیْ } هَزَارِدَارِ ،

{ سَوَكُوْگَرِ } .

— . اِنْأَبِ اِلِ : رَجِعْ مَرَّةً بَعْدَ مَرَّةٍ { دَفْتُ وَآمَدُ كَرْدِ }
{ زَنِیْدِ سَرَزَنْدِ } .

اَنْأَبَ . نُوْبَ : وَكَلَّ وَكَلَّ كَرْدِ . نَمَیْنِدَهٗگِ دَلِ .

نَاوَبَ : دَاوَلَ قَرَارِیْنَیْتِ كَمَّادَرِ ، بَنُوْبِتِ كَا كَرْدِ .

نَوَّابَ : مُتَعَاوَبَ . تَبَادَلُ نُوْبِتِ كَذَّاشَتِ یَكِ دَرْمِیَانِ قَرَارِیْدِ .

سَوَالِیْ الْعُطْلَ وَهَلِیْ : قَامُوا بِهٖ مَنَّاوَبَةً كَا رَوَا بَنُوْبِتِ اِنْجَامِ دِلْمَنْدِ

سَوَاعِلِ الْمَاءِ بِكَرْدِشِ زَرَاْعَتِیْ آبِیَارِیْ كَرْدَنْدِ .

تَنَاوَبَتُهُ الْعُطْلُوبِ بَدِیْحَتِیْ وَصِیْبَتِ اَزْدَوْدِ یَوَارِیْشِ رَسِیْدِ .

نُوْبَةُ : دَوْرُ دَوْرِ ، نُوْبِتِ .

— : فُرْصَةُ مَجَالِ .

٥ — : مَرْمَةُ بَیْكَارِ ، یَكْدَنْدِهٖ .

— مَرْمِیْنَةُ (اَوْ مَا یُسْجَهَا) حِلْهِ ، غَشِ ، یَهُوشِ .

— زَرَابِیْعَةُ (مَثَلًا) : دَوْرَةُ كَرْدِشِ . دَوْرَهٗآبِ دَاوَنْ .

٥ — تَحْمَالُ (فِی الْحَرِیَةِ) آخَرِیْنِ شِیْبُوْرَشَبَانَهٗ سَرِیَّازَانِ .

بَالِ . مَنَّاوَبَةُ : بِالْمَدَوْرِیْنِ .

٥ شُرُفُشِیْجِیْ : فِی الْخِدْمَةِ اَسْرَیَا مَأمُورِ كَشِیْلِ .

نُوْبَةُ : نَائِبَةُ . مُصِیْفَةُ بَدِیْحَتِیْ ، اَفْتُ ، بَلَا ، پِیْشِ اَمْدَمِدِ .

لَاذِ اَلِ . سَرَزَمِیْنِ نُوْبَا دَرِشِمَالِ اَفْرِیْقَا .

نُوبِیْ : مِنْ بِلَادِ النُّوبَةِ بَرَبْرِیْ ، اَزْمَرْدِمْ نُوْبَا .

نِیَّابَةُ : وَكَلَّةُ وَكَلَاتِ ، نَمَیْنِدَهٗگِ .

اَلِ الصُّوبَةِ (الْعَامَّةُ فِی الْهَاجَرِ الْمَصْرِیَّةِ) { دَاوِسَرِ اَدَوْدِیْ كَرْدِیْ }
{ مِصْرِ } .

اَلِ الْعُصْبَةِ (فِی الْهَاجَرِ الْاِنْكَلِیْزِیَّةِ) { دَرِزَادَا كَا مَهَایِ

{ اِنْكَلِسْتَانِ } .

رَئِیسِ — . دَاوِسْتَانِ .

وَکِیْلِ — دَاوِیَارِ .

بَالِ هَنْ : بِالْوَكَلَةِ بَوَكَاةُ ، اَرْطَرْتِ .

نِیَّابَةُ هَنْ : جَدَلًا مِنْ جِیَّایِ ، دَرِعَوْضِ ...

نِیَّایِ : بِالْوَكَلَةِ مِیْنِ بَرِ نَمَیْنِدَهٗگِ .

— : مَخْنَصُ بِالْجَالِیْسِ النِّیَّابَةِ { اِبَا دِلْمَانِ } مَخْصُوصُ بِهِ جُلُوسِ

حُكُوْمَةِ نِیَّابَةِ { حُكُوْمَتِیْ كِهٖ } نَمَیْنِدَهٗكَانِ .

{ رَیْسِ دَوَّانِیْنِ اَزْوَطَا بَیْتِ نَمَیْنِدَهٗكَانِ جُلُوسِ مِیَّابِشِ .

جُلُوسِ نِیَّایِ : جُلُوسِ النُّوَّابِ جُلُوسِ شُوْرَیْ مَلِیْ .

نَائِبِ نَمَیْنِدَهٗ ، وَكَلِیْ ، طَرَنْ .

اَسْتَنَارَ بَكْفًا : اِسْتَعَدَّ نَوْرَهُ كَبِ رُوشَنَانِي كَرْد .

— الْعَقْلُ رُوشَنكَرَشْد .

نَارٌ : جَوْهَرٌ مُعْرِقٌ مَعْرُوفٌ (وَبَعْضِي حَرْفَةُ) آتَشِ آوَدَ .

— : سَمَةُ . كَتَبَ نَشَانَ دَاغِ .

جَبَلُ الْـ : بُرْجَانُ كَوهِ آتَشْفشان .

الـ : جَهَنَّمُ دُرُودِ .

الـ اليونانية (الاهريقية) مادة آتَشِ كِيرِي كِه يونانِيان

بَسِينِ نَارِي (مِنْ تَارَاتَشِ) (كُتَبِ مَای دِشَنِ مِیَا خُتَدِ)

نَارِي : مِنْ نَارِ اَوْ یَحْتَوِي اَوْ یُشَبِّهُ نَارًا آتَشِ آتَشِ

— : مَحْتَمَلٌ بِالنَّارِ اَوْ لَه خَالِصًا اَوْ بِه نَارًا اَوْ یُشَبِّهُهَا (وَابْتِشَانِ رُوحَانِيَتَانِ)

سِلَاحِ نَارِي سِلَاحِ كَرَمِ

أَسْهُمِ نَارِيَّةِ : قَسْبِشِ

آتَشِ بَازِي .

نُورٌ (وَالْجَمْعُ أَنْوَارٌ

وَالوَاحِدَةُ نُورَةٌ) : زَهْرٌ شَكُونُهُ نُجْلٌ .

نُورٌ (وَالْجَمْعُ أَنْوَارٌ وَنِیرَانٌ) : ضَوْءٌ {رُوشَنِي} {رُوشَنَانِي} .

— كَهْرَبَرِي رُوشَنَانِي بَرَقِ .

— السُّیُوفُ نُورِیْشِمُ نُورِدِیْ .

— الْوُجُوهُ حُوشُرُونُ حَسَنِ نَظَرِ .

— الْإِیْنَةُ چِرَاغَانِ آئینِ بِنْدِی .

○ — النَّفَرُ (رَاجِعُ ضَوْأً) چِرَاقِ كَازِ شَمْعُهُ كَازِ .

○ — نِیُونُ رُوشَنِي چِرَاغِهای نُونِ .

هَ عَلَیْكَ — : مَافَاكَ هَ قَدَرُكَ آفَرِنِ اِحْسَنْتِ !

نُورٌ (الوَاحِدُ نُورِيٌّ) كُولِي دُودِه كَرْدِ .

نُورِيٌّ ۲ : وَاحِدُ النُّوْرِ بِكَ كُولِي .

هَ — : مُخْتَالٌ وَلَكِنْ اَدَمِیَّتِ بِشَرَتِ .

— : مُتَبَرِّدٌ دُرُوشَانِ قَرْدِزَانِ تَابَانِ .

— : النِّسْبَةُ اِلَى النُّوْرِ نُورَانِي .

چِشْمِ — . (كَالْكُوكَبِ) {جِسْمِ رُوشَنِ} اِجْرَامِ آسَمَانِي (مَآئِنِدِه سِتَارِگَانِ)

سَمَةُ نُورِيَّةِ (بِجَاسِ سُرْعَةِ تَبَدُّلِ النُّوْرِ) سَالِ نُورِي اَزْ نَظَرِ

نَوْرَةٍ ۲ : نُورَةٌ ۱ : زَهْرَةٌ (سُرْعَتِ سِیرَتِ)

نُورَةٌ : شَكُونُهُ نُجْلٌ .

نُورَةٌ : كُكُلُ آسَمَكِ .

— : مَزْجٌ لِأَذْذَةِ الشَّعْرِ جَبِیْنِشِ دَاجِي .

هَ نُورِيَّةُ : وَرْدَةُ الزَّهْرِ هَ بَشَلَةُ بَرَكِ نُجْلِ كَبِرَكِ .

نَوَاحِي . ثَالِثَةُ نَوْحِهِ لِحَاوَنِ زَنْ (مَزْدُودِ) .

مَنَاحَةُ غُرَاطِي سُوْكَواری مَانَدِ .

نَاحٌ : بَنَگِ حِیَاخِ وَغُوبِلِ شِیُونِ كَرْدِ . بَاصِلَی بَلَنْدِگَرِیْتِ .

— عَلِي سُوْكَواری كَرْدِ ، نَبَانِ گَرَفَتِ .

— اَلْهَمَامُ كَبُورَتِ بِنِجُو كَرْدِ .

نَاوَحٌ : قَابِلٌ . وَاجَةٌ دُورِ دُشْدِ . مَقَابِلَهُ كَرْدِ .

تَنَوَّحٌ : تَحَرَّكَ وَهُوَ مُتَمَلِّدٌ دِرْجَالِ آوِیْخِگِ تَابِ خُورِدِ .

(نُوحٌ) أَنْوَاحُ الْجَلَلِ : اِبْرَكَةُ شَتَرِ دُروِي زَانُو خُوابَانِدِ .

— بِالْمَكَانِ : أَقَامَ مَنَزَلِ كَرْدِ ، مَانَدِ .

اِسْتِنَاحٌ : بَرَكٌ بَرَزَانُو خُوابَانِدِ .

مُنَاحٌ : مَحَلُّ الْإِقَامَةِ جَايْگَاهِ ، مَنَزَلِ ، اَقَامَتْگَاهِ .

— : هَ طَفَسَ . حَالَهُ هَوَا الْمَكَانِ آبِ دِوَمَا .

هَ تَوَدَ : تَوَدَّانِ : تَنَابُلِ نُوسَانِ تَابِ .

— : تَنَبَّكُشِ الرُّأْسِ نَاسًا هَ تَنَفِّیْرُ {تَنَكُّنِ} سَرِیدِ {حَالِ چِرَتِ} مُرُودِ آوَرْدِ .

نَادٌ : تَنَوَّدَ : قَابِلٌ تَابِ خُورِدِ .

— : مِنْ النَّمَالِ : أَخْفَقَ بِرَأْسِهِ {سَرِیْسِ} دِ تَنَكُّنِ دَادِ {حَالِ چِرَتِ} مُرُودِ آوَرْدِ .

هَ نُورُ النَّبَاتِ : أَزْهَرُ مَیَاهِ كُلِّ دَلَدِ ، شَكُونُهُ كَرْدِ .

— : جَعَلَ لَهُ نُورًا رُوشَنِ كَرْدِ ، رُوشَنَانِي دَادِ .

— : أَنْارُ الْعِیْ : أَضَاءُ دُرُوشِیدِ ، شَعَاعِ اَلْكَدِ .

— : أَضَاءُ دُرُوشَانِ كَرْدِ ، چِرَاغَانِي كَرْدِ .

— : اَلْمِصْبَاحُ : أَشْطَلُ چِرَاغِ دَارُوشَنِ كَرْدِ .

أَنْارُ ۲ الْمَسْئَةِ : أَوْضَعَهَا تَوْضِیْعِ دَادِ ، رُوشَنِ كَرْدِ ، حَلِ كَرْدِ .

— : اَلْعَقْلُ رُوشَنِ نَكْرُ كَرْدِ .

أَنْوَرٌ : ظَهَرَ أَشْكَارُشِدِ ، نَمَانِیاشِدِ .

نُورُ الْمَسْكَانِ : أَضَاءُ دُرُوشَنِ شِدِ ، نُورَانِي شِدِ .

— : تَطَلَّی بِالنُّوْرِ وَاجِی كَشِیدِ ، نَوْدِه اِسْتِخَالِ كَرْدِ .

— : اِسْتَقَرَّ عَقْلُهُ رُوشَنِ نَكْرُ كَرْدِ ، اَزْخَرَاغَاتِ دِهَانِ یَاغَتِ .

ه نَوْرَج : دَوَاسَة ماشين خرس كوب .

ه نَوْرَس : زُمَجِ الماه
مرغ نوروزی .

ه نَوْرَسَنِيَا : خَبْلَع .

مرض عصبي ناخوش اعصاب .

ه نَوْرُوز : دَاسِ السَّنة عند الفرس (والباطمصر)
عيد نوروز، روزاقل سال ايرانيان .

ه نَوْس : ذُبْدَبَة حركت نوسانی، دودلی .

ه نَوَّاس : مُتَدَبِّب دودل، جنبنده، متهرك .

ه نَاوُوس : نَاوُوس : تَابُوتِ حَبَرِي مَوْتِ
تابوت سنگی برای مردگان

ه نَاس : أَنَاس (والفرد اَنَاسِل) مردم، بشر .

ه نَاس : تَحَرَّكَ وَتَذَبَّذَبَ مُتَدَلِّيًا تاب خورد .

ه نَوَّاسِر المجرع (لي نَسِر) زخم ناسور شد .

ه نَوَّسَة : حُصَى تِفُودِيَّة (مَعْوِيَة) تب عفونی .

ه نَوْرُوش : قَسْوِي تير ومنت، توانا، زورمند .

ه نَاوُش المَدَو با دشمن زرد و خرد کرد .

ه مُنَاوُشَة : نِيَزَال زود خورد، کشمکش .

ه مُنَاوِيَتِي : لَوْن اَزَوَقِ اَزْجَوَانِي رنگدارغوانی كبود .

ه نَوَّس : اَلْمَارُ الوَحْشِي قَبِر (انظار هير) گورخر .

ه مَنَاص : مَنِيص : مَقَرَّ دودي، فرار، گريز .

ه لَمَنَاص منه اجتناب ناپذير، چاره ناپذير .

ه نَوَّاسَة : قَدِيل قَدِيل .

ه اِنَاص : نَاص المِصْبَاح : مَتَف نَوْرَة چراغ كم شويشد .

ه نَاص : هَرَب وَتَنَقَّصَ مِنْ اِثْنَا عَشَرَ وَطِيفَة ذَرار
گردد، شانه خالی گردد .

ه نَوَط : كُل شَيء مُمْتَصَقٍ مرجعاً و آويخته، آويزان .

ه وَسام نشان .

ه نَوَط : نَاط : اُنَاط : مَلَقَ آويخت، آويزان كرد .

ه . . . به الامر : كَلَفَه به را گذشت، كشت .

ه . . . عليه الامر : مَلَفَه عليه .

موكول به كرد .

موقوت به كرد .

را بسته به كرد .

ه نَوَّار اَلْبَلَب : شَبَّ اَلْبَلَب نَبات

نخل لاله عباسی یا گل ساعت چهار .

ه نَوَّار (واطلع نَوَّارِبر والواحدة

نَوَّارَة) : ذَهَر شكوفه، گُل .

ه نَوَّور : نِيَسَاج : دَخَان الشَّعَم بِمُعالِج به اَرِشَم حَتَّى يَهْتَمِرَ
دوده که برای سبزشدن خالکوبی بکار میبرند .

ه نَبَر : مُبَرَّ روشنی بخش، درخشان، تابناک .

ه نَبَر : نَبَر : مُبَرَّ روشنی بخش، تابان .

ه . . . واضح : جَلِي روشنی، دریا فتی، آشکار .

ه . . . ساطع النور : مُسَرِّق درخشان مروزان .

ه . . . طلاء او دَمَان . . . رنگ روشن .

ه . . . غَلَّ . . . روشن بین، تیزهوش .

ه . . . اَلْاَعْظَم : الشَّمْس خورشید .

ه . . . التَّيَران : الشَّمْس وَالْقَمَر خورشید و ماه .

ه . . . اِنَارَة : تَنَوِّير : اِضَاءَة روشن سازی .

ه . . . اَلْمَقُول تَنَوَّرَا فَكَار : رها فایزید خرافات .

ه . . . تَنَوِّير : الزَّهَر شکفتن گلها، موسم شکوفه .

ه . . . مَنَار : مَنَارَة : مَوْضِع النور برج دیده بان .

ه . . . مَنَكْرَة : السَّجِد : يَفْتَنُهُ كَلَدَتُهُ، مَنَار

ه . . . مَنَار : چَرَاغ دِيان .

ه . . . مَنَار : اَلْبَيْت : چَرَاغ سر درخانه .

ه . . . اَلْمَقَف : جَانِي نَافِوس : جَار .

ه . . . مَنَارَة : مَحَاوَلَة : مَحَاوَلَة رُذَة، مَشَق نَظَامِي .

ه . . . حَرِيث : قَرَض حَرِي سَان ، عَرْض شَكْر .

ه . . . (فِي سِجَّة المَهِيد) تَغْيِير خَط دَر سَر دَر دَاسِي .

ه . . . هَامِل اَل . . . (فِي سِجَّة المَهِيد) سَوَران بَان .

ه . . . هَامِل اَل . . . مَاشِين تَغْيِير جِهَت .

ه . . . مِشَوَار : مِصْبَاح الشَّارِع (چَرَاغ كوچه و

كُخَيَابان .

ه . . . مُنَبِّر : مُضِي درخشان .

ه . . . ساطع او مُفَرَّق : تَابان .

ه . . . جَم : جَم روشنی بخش .

ه . . . مَتَوَّر : روشنی .

ه . . . مَتَوَّر : روشنی .

ه . . . مَتَوَّر : روشنی .

ه . . . مَتَوَّر : روشنی .

۵. نَوَقَر: قَطِيفَة. اِسْم نبات تاج خروس (کلاه).

۶. نَوَقَرَة (انظر نقر) نَوَرَة.

۷. نَوَقَمَر: نَقَرَتْنِ الثَّانِي. الشهر الميلادي الحادي عشر
نوامبر (ماه يازدهم میلادی).

۸. نَوَق، نَيَاق، نَاقَات، أُنُوق (جمع ناقة) شترنامه (جمع نام)

۹. نَاقَة: اُنْثَى الجَلَلِك شترنامه.

۱۰. البَعْر: اَطْمَة.

۱۱. شترمدیا (حيوان پستاندار)

۱۲. لا - لي فيها ولا جَسَل (نفعي در اين کار ندارم)

۱۳. آنق (ايناقا و نيقا): اَحْبَبْ پسنديد، به تعجب انداخت.

۱۴. نَوَق: تَنَبَّقْ في مَلَبِهِ و مَطْعِهِ او اموره

۱۵. رقيق بود، مشكل پسند بود.

۱۶. نَبِق: صَعَب الإِذْقَاه مشكل پسند، باريك بين.

۱۷. نَوَل: أُنَال. نَال: أَهْطَى داد، بخشيد.

۱۸. نَال: حَصَلَ لِي (لي نيل) بدست آورد، فراهم كرد.

۱۹. نَاوَل: سَلَّمَ اِلَى تسليم كرد، سپرد، بدستش داد.

۲۰. أَهْطَى داد.

۲۱. أَهْطَى القُرْبَان آئين عشاء و ناي بارگذاشت.

۲۲. نَاوَل: أَخَذَ كَرْت، دوافت كرد.

۲۳. الطَّامُ او الْقَهْوَةُ الخ (خودك خورد، چاي يا قهوه نوشيد)

۲۴. أَقْبَلَ القُرْبَان دود مراسم عشاء و ناي تركت كرد.

۲۵. نَوَل: نَوَال (راجع نيل) بخشش، عطا، دست دادن.

۲۶. نَوَلُون: أَجْرَةُ الصَّغْنِ كَرَاهِيه، باربري كشتي.

۲۷. نَوَلُ المَالِك: يَنْشَع (انظر نفع)

۲۸. نَوَل: كَلَاه، كَارَاه، دستي يا دجه با ناي.

۲۹. نَوَل: أَشْلُوب. نَقَى اسلوب، دوشش، طرز.

۳۰. واحد بكَوَاخَت.

۳۱. مَلِ هَذَا (الينغود، اين جود)

۳۲. مَنَاوَل دَسْتَكاه در ستاده.

۳۳. مَنَاوَلَة: تَلِيم تسليم، تحويل.

۳۴. أَخَذَ القُرْبَان عند المسيحيين تركت دود مراسم عشاء و ناي.

نَيْطُ بِه الامرُ بته بادبود، مربوط بآن بود، موكل شد.

— عليه اَخْلَقَ عليه بته به آنت، موكل است.

نَيْطُ القَلْبِ با كزبن احساسات قلبی.

نَوُط. نَوُط: اِسْم طائر اِسم مرغ كه آشيانه خوردا

مَشُوط به: مَطَق بته، موكل، مربوط به.

نَوُوع: جَهْهُ اَنْوَاا تقسيم كرد، دسته بندي كرد.

— عَدَّة الاشكال گوناگون كرد، همدیجود كرد.

— فِئْر. عَدَل تغيير داد، اصلاح كرد، تعديل كرد.

نَوُوع گوناگون شد.

نَوُوع: چِلَس چِلَس، قسم.

— صِنْف چگونگي، جور، قسم.

نَوُوع: بَنُوع بما كم بایش، تا نازدهن.

نَوُوع: وِثْر، معين.

نَوُوع: وِثْر، وزن مخصوص.

نَوُوع: وِثْر، صفت وِثْر.

نَوُوع: تَعْدُ الاِواع گوناگونی.

مُنَوُوع گوناگون، همدیجود، رنگارنگ.

نَوُوع: اِرْتِفَاع بالا، بلندی، رفت.

نَاف: اِرْتَفَع و اَشْرَف بلند پايه شد، بالا رفت.

نَاف و اَنَاف: زَادَ زياد تر شد، بيشتر بود، از... تجاوز كرد.

مَعْرُوف و نَاف و نَاف (مثلاً) بيت و خورده ای

منذ اُولَیْهِن سنه و — از چهل و چند سال پيش.

نَاف: نَیْشَر (انظر نیر) بروج.

نَیَاف: نَامُ الطَّوَل و الحُسْن بلند بالا، خوش قد و قامت.

نَیْبَافَة: اِنَافَة المطران جناب اسقف بزرگ.

— الكَرْد و نال حضرت كارد نال.

نَیْف با و تار، سگين.

• نَوْمٌ، أَنَامَ، نَبِيسَ، جَمَهُ يَنَامُ خوابانید .

— ۵ — الْوَلَدُ : أَدَخَهُ سَرِيرَهُ لِيَنَامَ { بچه داد تخت خواب }
— خَدَعَهُ : بيهوش كرد ، خند بر كرد . { گشاد }
— بِالْكَلْبِ الْفَرَسُ : داروی بیهوشی داد .

— تَوَيَّمًا مُنْقَلِبِيًّا : بطور مصنوعی خواب کرد .

— نَامٌ : ضِدَّ اسْتَيْقَظَ . هَمَّا خَابِيَهُ ، خَفَتْ .

— رَقَعَهُ : دَخَلَ سَرِيرَهُ لِيَنَامَ در بستر رفت .
— الْبَحْرُ : هَذَا دَرِيَا آدَمَ شَد .

— مِنْ حَاجَتِهِ : لَمْ يَتِمَّ لَهَا سَهْلًا لِكَارِهِ كَرْدَ ، سِرِّسِي كَرْت .
— سَتَ الْبَضَاعَةِ : كَسَمَتْ كَالَارْدِي دَسْتُ فَرُوشَنده ماند .

— سَتَ الرِّجْلُ : خَدَرَتْ بِاِيجَازِ رَفْتِ ، بِ حَسْ شَد .

— سَتَ الرِّجْلُ : سَكَنْتَ بَادِ فَرُوشْتِ ، آدَمَ شَد .

— سَتَ السُّوقُ : كَسَمَتْ بَا زَا كَدَا شَد .

— سَتَ النَّارُ : هَمَمْتُ آتَشَ خَا مَوْشَ شَد .

— وَاسْتَنَامَ وَتَنَامَ إِلَيْهِ : اِطْلَاعُ { اِغْتِمَا كَرْدَ ، اِطْمِئِنَّانُ حَاصِلُ كَرْدَ .

— . . . إِلَيْهِ : رَضِيَ بِهِ رَاضِي شَد ، تَرَنَدَدَا .

— . . . إِلَيْهِ : اِذْهَبْ تَسْلِمُ شَد .

— اِسْتَنَامَ إِلَيْهِ : اِسْتَأْنَسَ بِهِ خُود مَانِي شَد ، اِنْسِرْ كَرْت .

— تَنَامَ : نَظَاهَرُ بِالنَّوْمِ خُودَا بِخَوَابِ زَد .

— قَنَوْمٌ : اسْتَنْوَمَ : اِخْتَلَمَ شَيْطَانِي شَد .

• نَوْمٌ ، نَوَامٌ : ضِدَّ يَسْقُطُ خَوَابٌ .

— مُنْقَلِبِيًّا : خواب آردی مصنوعی .

— التَّخْفِيفُ { التَّخْفِيفُ أَلَامُ الْوَضْعِ } { خواب سببه دم { جهت تخفیف مدد یابان } .

— وَأَصْكَالُ خَوَابٍ وَهَوَاكُ .

• يَزِيدُ أَبُو النُّوْمِ : اِسْتَنَارَ قِيَّ ، جَنَارُكُ دَانَةُ مُشْخَاشُ .

• قَيْسُ الْـ : نَبِمَ ، مَنَامَةً بِيْرَامَنِ خَوَابٌ .

• مَرَضُ الْـ : اَوْ النَّفَاسُ { عَجِدَ خَطَرُ } { بیماری خواب { بیدون نَسْوَمِي : مُخْتَصَّسٌ بِالنَّوْمِ بِمَحْضِ خَوَابِ .

• السَّكَّامُ الْـ : سَخَنُكُونِي دَرِ خَوَابِ .

• الْيَسْقُطَةُ النَّوْبِيَّةُ : اَلْقَرُوْبُ شُبْكِرْدِي دَرِ حَالِ خَوَابِ .

• نَوَامٌ ، نَوْمَةٌ ، نَوِيْمٌ : نَوَامٌ خواب آلود .

• الْفَلَاةُ النَّوَامَةُ : مَوْسِي كِه دَرِ مَسْتَانِ بِخَوَابِ مِيْرُود .

• نَوْمَةٌ : الْمَرْءُ مِنْ « نَام » يَكْبَارُ خَوَابٌ .

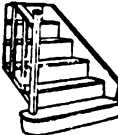
• نَوَامٌ : مَرَضُ النَّوْمِ الْحَظَرُ { بیماری خطرناك خواب } .

• نَبِمَ : قُوْبُ النَّوْمِ جَامِهَ خَوَابِ .

• نَامٌ : ضِدَّ مُسْتَيْقِظَ خَشْتَهُ ، خَوَابِيَهُ .

— (كَالرِّجْلِ اَوْ الْيَدِ) : عَجَزَ { بِخَوَابِ رَفْتَهُ رَمَانَدِ رَسْتِ دِيَا } .

• نَابِغَةُ السُّكْمَةِ : خِلَافُ النَّاقَةِ كَسَنَ بِلَهْ .

• قَنَوِيْمٌ : خَوَابَانِدَن ، بِخَوَابِ كَرْدَن .

— بِالْكَلْبِ الْفَرَسُ : بَادَارْدِي بِيْهوشِي .

— مُنْقَلِبِيًّا (رَاجِعُ مُنْقَطِ) خواب آردی مصنوعی .

• مَقَامٌ : نَوْمٌ : خَوَابٌ ، خَضَنَكُ .

— : حُلُمٌ عَالَمِ خَوَابِ ، رُؤْيَا .

— : مَنَامَةٌ : مَوْضِعُ اَوْ فِرَاشِ النَّوْمِ تَخْفُضُوبٌ ، رَخْفُضُوبٌ .

— : غُرْفَةُ النَّوْمِ : خَوَابْكَاهُ ، اِلْهَاتِقُ خَوَابِ .

— : غُرْفَةُ النَّوْمِ لِي الْمَدَارِسِ : خَوَابْكَاهُ دَانَشْ اَمُوْزَانِ .

• مَنَامَةٌ : قَيْسُ النَّوْمِ بِيْرَامَنِ خَوَابِ .

• مَنَوْمٌ ، مَنَوْمَةٌ : بِجَلْبِ النَّفَاسِ خَوَابِ آوَر .

— : مُخَيَّرٌ (رَاجِعُ خَمَرِ) : دَارْدِي مُخَيَّرَدِ ، سَسْتِي آوَر .

• مَسْوَمَةٌ : دَوَالِ مَنَوْمِ (مَنَفَسِ) : دَارْدِي خَوَابِ آوَر .

• بِيْرَعَةُ مَسْوَمَةٍ : شَرِبْتُ خَوَابِ آوَر .

• نَوْنُ السُّكْمَةِ : نَوْنُ تَوْنِيْنِ بَا خَرَكْلَهْ اِفْرُوزِد .

• نَوْنٌ : سَمَكٌ حَامِي .

— : بَالٌ ، جَوْتُ كَبِيرُ نَهْنَكُ .

• ذَوَالُ : يُونَانُ ، يُونُسُ النُّبِيِّ حَضَرْتُ بِرُوشِ بِيْشِيرِ .

• نَوْنَةٌ : نَقْرَةُ الدَّفْنِ فَرُودَتِكِي چَانِه .

• قَنَوِيْنٌ : تَوْنِيْنِ دَرِ اَخْرِ بَرِيْ اَوَكَلَاتِ .

• نَوْنَةٌ : وَفَحَ بَلَنْدِ كَرْدَ .

— : بِه : ذِكْرُكَ بَادِي اِذَا كَرْدَ .

— به : مدحه و عظمت ترمیم کرد. ستود .

۵ — من او ال کذا : لسخ او اقلو اشاره کرد .

تقویه : ذخیر یادوری .

— مفع : مدح ، ستایش .

منوه به : مذکور باد شده .

۵ — من او الیه : مثل الیه مزبور .

۵ نوی : انشوی : عقد البینه بر آن شد ، تعمیم گرفت .

— : عقد بینه کرد ، اراده کرد .

— : بقاء دوری جست ، بجای دور و دلازدن .

۵ — نسوی البتور : ماه (ی مویا) کریمه میگرد .

نوی : عقد النکاح : مسته یا مغز بسته شد .

لاوی : کادی مخالفت کرد ، دشمنی کرد .

نوی : بفسد (راجع نای) دوری ، جدایی .

— : با مقصد السافر مقصد مسافر .

— : نویات (جمع قواة) مسته ، مغز .

قواة البع وائله : قبیحه مسته خرم و مانند آن .

— : جزء مزکری منزه .

— : صیغه نسوبه ، ذره ، اتم .

نوی : مسته ، ذره ای .

غشاء : غشاء مسته .

نحارب نوی : آزمایشهای اتمی ، اتم شکافی .

جیسله نوی : وابسته به بنیده یاخته .

إشتواء : عقد البینه تعمیم .

نیمة : قرم تعمیم ، قصد ، نیت ، اراده .

— : قصد همت .

حسن : نیت پاک .

سو : نیت بد .

سلم ال : راست باز ، بی آرایش .

سلامة ال : ساوگ ، بی دربان ، راستی .

بسلامة : با نیت پاک ، از روی خیر خواهی .

ببوة : از روی بد خواهی .

عقد ال علی تعمیم گرفت ، بر آن شد .

۵ علی نیاب : خدغه آدم ساده لوح ، گول خود .

۵ علی نیاب : غیر ناشی ، تازه کار .

والإعمال بالنیات : کارها بقصد و نیت انسان بستگی دارد .

۵ نیاب الاثر : لم یحکمه سبیل کرد ، مات مالی کرد .

ناه : لم یفزع خام بود ، نپخته بود .

— بحکمه (فی قوه) : بزحمت بارکشید .

فی ۵ نی : لم یطبخ خام ، نپخته .

۵ — : فانیس النضج نارس .

۵ — : فنج میوه کال .

۵ نیابة (فی نوب) : نیاط (فی نوط) : نیافة (فی نوب) .

۵ نیقب : حسی بالانیاب : محارزنت .

ناب : السن خلف الرابحة : دندان خنده .

— الحیة وکل حیوان مقترس : دندان زهر بار .

— الجحریر البری او الفیل وائلها : دندان بدو گوز و فیل .

کثیر من آتیاو تهدید کرد .

۵ تیر و چین : آژوت گاز شده را .

۵ تیر : تلف بیع .

۵ تیر (فی نور) : درخشان .

۵ تیرة الأشغال : لیحه شته دندانها .

۵ تیروز : رأس السنة عند الفرس : آغاز سال ایرانیان .

— : رأس السنة القبطية : سال جدید .

۵ تیرزون : حامل روزمانی اشتیر .

۵ تیرک (فی نوك) : تیر شهاب .

۵ تیرسان : ایزیل . الشهر الميلادي الرابع : آوریل (ماه چهارم میلادی) .

۵ تیرک : دروغ دوزان و ماه آوریل .

۵ تیرکان (فی نشن) : نشان .

۵ تیرص : قشند کثیر .

۵ تیرک (فی نوب) : تیرق (فی نوب) .

۵ تیرک : تیرق (فی نوب) : تیرق (فی نوب) .

۵ تیرک : تیرق (فی نوب) : تیرق (فی نوب) .

۵ تیرک : تیرق (فی نوب) : تیرق (فی نوب) .

۵ تیرک : تیرق (فی نوب) : تیرق (فی نوب) .

۵ تیرک : تیرق (فی نوب) : تیرق (فی نوب) .

۵ تیرک : تیرق (فی نوب) : تیرق (فی نوب) .

۵ تیرک : تیرق (فی نوب) : تیرق (فی نوب) .

۵ تیرک : تیرق (فی نوب) : تیرق (فی نوب) .

۵ تیرک : تیرق (فی نوب) : تیرق (فی نوب) .

۵ تیرک : تیرق (فی نوب) : تیرق (فی نوب) .

• نیل برشت: هـ بیرشت. نصف سلقی تخم مرغ علی.

— شوی نصف شوی نیم پن.

• نیل (لی نوی)

• نیلرون: دقیقه کزیش نهامده

• نیلوش: اشخی بیون نکشف ناموس
الجادیه والنور وانشد انکلیسی
کاشت قانون جازیت

• نیلوش: نیلوشی از بیرون نیلوش

• نیل (نی): نای: مژملو من الشاب
فی نای

(۸)

• هاهّا: هقه (هاصدی بلند خندید.
تاه تاه خندید)

• هّا: بمنی خدّ ایست، بگیر

• هائل (لی هول) • هاب (لی هب)

• هات (لی هت)

• هاتور: الامة الجوارفرونية

• هاء (لی هوا) • هاج (لی هج)

• هاج (لی هجو) • هاجر (لی هجر)

• هاجس (لی هس) • هاجم (لی هم) • هاذ (لی هود)

• هاد (لی هدی) • هادی (لی هدا) • هاذ (لی هدی)

• هازاکیکیری: لانتعار بابانی خورکی تاپی

• هارون: قرون. انتم رجل

• ابو: قندلب. مشیر (مزدستانه)
(بیل)

• هاش (لی هوش) • هاس (لی هس) • هاط (لی هط)

• هاع (لی هوع) • هاف (لی هف) • هاله (لی هول)

• هالوم: غار المناطيد. قنصر غازی

• هام (لی هم) • هام (لی هم) • هاش (لی هس)

• هامة (لی هوم) • هامة (لی هم) • مان (لی مون)

• هاتیم (لی هم) • هاد (لی هود) • هادیه (لی هوی)

• هب (لی هب) • هب (لی هب) • هبا (لی هبو)

• هبب: خرق. قطع پارک، دید

• هـ: سختم. سواد سیاه کرد، درده ای کرد

• نیل: نبات یصنع به ازرقی کاه نیل که دورنگری بکار میرود

• نیل: صیغ ازرقی رنگ پرطاری، ماده آبی رنگ

• کره ال (لنصل): دهرة برای لباس شوی

• نمر ال: دروخانه نیل (دصمر)

• مرانی ال: اسم نبات نیلوزای

• نیل: مختص بنهر النيل وابسته برود نیل

• نملک: مای رود نیل

• محصول او ذرّوع: محصولات ذراعی مصر

• نیل: نوال: اذراک بدست آوری، محصول

• نال مطلوبه: آسایه. حاصل علیه بدست آورد، کسب کرد

• اندرک یافت، نایل شد

• ورج: بهره برد، پیلا کرد

• منه: اثر فی دروا اثر کرد

• جاؤه: جائز وار بود

• رضاه: رضایت او را بدست آورد

• حطوة: قدم او فی مقبلی (زیاد عزیز شد، مورد
النفقات قرار گرفت)

• من قرّضه: سبّه دشنام داد، بدحش ناسزا گفت

• هکما: وصّه. حاصل علیه (دریافت، تحصیل کرد)
(بمقتضی رسید)

• اُنال: جله نبال رساند، رسانید

• —: افعلی داد، بخشید

• نائل: الذي نال: برنده

• تکبیل (الزراعة والري): کود دادن با مواد رسوبی

• مَنال: بدست آوری، حصول

• نید او متب ال: در بدست آمدنی، نا یافتنی

• قریب او سئل ال: قابل حصول، بدست آمدنی

• منیل: مُدْرَك یافته، بدست آمده

• منیل: منیاس النيل مقیاس رود نیل

• نیلج: نیلج: صیغ ازرقی رنگ کبود نیل

• نیلوفر: بشنن نیلوزای

• بنیم (لی نوم)

مَهْبِلُ الرَّأْيِ: مَشْكُ الرَّجْمِ

نیام، غلات، داخل فرج .
مِنْظَارُ الـ آئینه نازنی نوا فکن .

مَهْبِلِي: مَخْفَضُ الْمَهْبِلِ مَرْبُوطٌ بِهِ مَجْرَى زَهْدَن .
هَيْبَةُ (نِ وَهْب) مَبْشَش . بَشْشُش .

هَمْهَبَ النِّجْمُ وَالسَّرَابُ: مَرَقَ قَرْنِي { شَاوَهُ جَشَك نَد }
{ تَابِيدَ } بَرَقَا فَمَكَّدَ .

هـ - السَّكَبُ: نَبَجَ سَكِ يَادِسُ كَرْد . عَوِجُ كَرْد .

هَمْهَبَاب: سَرَابِ سَرَاب .

هـ - هَمْهَبِي: سَرِيعُ تَنَد . جَابَك . جَالَالَه .

هَمْوُ الْبَارِ: سَطُوعُهُ { رِخَاسَتَن كَرْدِ غِبَارِ }
{ خَالَكِ آوَدُ كِ مَوَلِ } .

هَبَا الْبَارِ: سَطَعَ مَرْدُ رِبْخَات .

هـ : هَبَا: فَرَزَ فَرَزَكَرْد . كَرِجَنَت .

هَبَاء: غُبَارِ غِبَار . خَاكِ نَم .

ذَهَبَ - مَشْتَوُوا يَادِ هَوَارِفَت . نَابُودِشَد .

هَبَاءة: ذُرَّةُ تُرَابِ فَرَّة خَالِه .

هـ : ذُورَةُ فَرَّة . خَرْدَه .

هَبَيْتِكَ: وَاحِدٌ وَوَاحِدَةٍ . تَوْدِيشَن

دوخال . دَوِیَكِ { دَرِیَازِی تَحْتِ نَرَدِ }
{ بَدَنَامِ كَرْدِ } .

هَتَّ الرَّجُلُ: حَطَّ مِنْ قُوَّتِهِ { نِ اِشْتَارِ سَاخَتِ }
{ بَدَنَامِ كَرْدِ } .

هـ - الرَّجُلُ وَعَلِيهِ: تَمَعَّدَهُ تَهْدِيدَكَرْدِ .

هـ - بَكَلْنَا: مَجَسَّرَهُ بِهِ { سَرِزَشْ كَرْدِ } . نَكُوشْ كَرْدِ .

{ سَرَكُوفَتِ نَدِ } .

هَتَرَ الْكَبِيرُ فَلَانَا: أَقْعَمَهُ عَقْلَهُ بَرَاثِرِ پَرِی خَرَن شَد .

هـ : مَرَقَ يَادِ كَرْد . دَوِيد .

هَاتَرَ: شَاتَمَ سَتَبَهَ كَرْد . دِشَامَ رَدِ بَدَلِ كَرْد .

أَهْرَأَ هَبْرُ الرَّجُلِ: خَرَفَ { بَرَاثِرِ خُورَدُ كِ سَبَكِ }
{ عَقْلُ شَدِ } .

هـ : هَذِي يَادِ سَرَا كَرْد . نَامِرِیو كَلَفَت .

إِسْمَ هَتَرَ: اِشْبَعُ هَوَاةُ بِرِ يَادِ پَرِیو . بَبِلِ خُودِ رَقَارِ كَرْدِ .

هـ - بِالْأَمْرِ: اِسْتَحْفَ بِهِ كَارِ دَسَبَكِ كَرَفَت . نَا جَبَزْ شَمُود .

هَبُوط: نُزُولُ أَوْ سُقُوطُ سَقُوط . فَرُود .

هـ : تَنَاقُصُ تَخْفِيفُ كَامَش . تَقْلِيلُ .

هـ - الْأَشَارُ: تَنَدَهُوَرُ . كَسَادَ { سَقُوطِ نَا كِهَانِ نَرِخَا }
{ كَسَادِ } .

هـ - الْمُقْعَدَةُ: صُعْبَةُ مَبْرُورِ اِتْقَادِ كِ مَقْعَدِ .

هـ - صَبَحِي: تَحْلِيلِ بَنِيهِ . نَا تَوَانِي .

هَبُوط: مُنْعَدُ سَرَا زِرِی . سَرِ بَا شِنِي .

هَبِيطَ: مَهْمُوطُ مَهْزُولُ لَاغَر . بَارِكِ اِنْدَام . نَكِيدِ .

هَاطِط: نَازِلُ فَرُودِ آئِنْدِ .

هَاطِيطُ: هَاطِطُونَ بِالْمَطَلَاتِ چَتَرِ نَازَن .

هَمْيَطُ: مَوْضِعُ الْهَبُوطِ جَايِ فَرُودِ آمَدَن .

هـ - الطَّائِرَاتِ فَرُودْ كَاه .

هَمْيَطُ: قَلْبُ تَهْمِزِي تَالِبِ قَلْبِ مَنَفِي .

أَيْمَةُ الـ شَاعِ قَلْبِ مَنَفِي .

دَالِيفُ مَهْبِطِي: دَارِیِ رِقَنِ مَشْتَبِ .

مُهْمِيطُ الْمَرَاةَ: خَنَكِ كَنَدِ .

مِهْبَطَةُ: مَطْلَقَةُ وَاقِعَةٍ چَتَرِ نَهَاتِ .

هَبَل . هَبَل . هَبَلُ: نَكَسَبَ { بَدِشْتِ آوَدِ }
{ تَحْصِيلِ كَرْدِ } .

هـ - هَبَلُ: أَذْهَبَ عَقْلَهُ { اَوَرْدِ اِیَوَانَه كَرْدِ }
{ عَقْلِ اَزْ سَرِشِ بَدِ دَرِیِ } .

هـ - الطَّبِيعُ: طَبَحَهُ بِالْبُخَارِ بِاِجْمَارِ جَنَتِ .

هـ - هَتَبَلُ: الْفُرْسَةُ: اِشْتَرَاها فَرَسْتِ دَاغْنِیْتِ شَمُود .

هـ - هَبَلُ: بِالْبُخَارِ حَامِ بِجَارِ كَرَفَتِ .

هَبِلُ: رَجُلٌ طَوِيلٌ مَرْدِ بَلَنْدِ بَالَا . آدَمِ قَدِ بَلَنْدِ .

هَبِيلُ: هَا بَبِيلُ ثَانِيِ اَوْلَادِ آدَمِ فَرَزْدِ دَقَمِ حَضَرَتِ آدَمِ

هـ - هَبِيلُ: هَبِيلُ: تَابَلَكَ نَادَانِ اِهْمَقِ . سَبَكِ مَغْزِ

هَبِيلُ: شَأْنُ كَارِ اِمْرِ .

هـ - بَلَكِ حَاقَتِ نَادَانِ . كَمِ عَقْلِ .

قَبْلَةُ: بَخَارِ بَخَارِ .

هَبِيلُ: خَفِيفُ سَبَكِ . كَمِ دَرِزَن .

مُسْتَهْتَرٌ بَكْنَا: صَارَ مُسْتَهْتَرًا (مَوْلَا) بِ: (بِجِزْرِ دِلْبَاخْتِه شَدِ) شَفِیْتِه شَدِ.

مُهَانَرُ الرَّجُلَانِ بَا مِ نَزَاعِ كُودَن، بِهَمِ رَشَنَامِ دَارَدَن.

سَتَ الشَّهَادَاتِ: تَعَارَضَتْ كَمَا هِيَ مَا اخْتَلَفَتْ وَاسْتَحْدَتْ.

هُسْرُ: خَرَفَ (سَبَكَ مَعْنَى: كَرَمَ عَقْلًا) (تَعَدِيدُ حَالَاتِ بَحْثِكِي).

هَسْرُ: السَّقَطُ مِنَ الْكَلَامِ: چَرَدَن، پَوِج، یَاوَه، مَعْنَى بی معنی.

—: مَكْنَبُ دَرَوَغ.

مُهْتَرُ: خَرَفَ (نَادَان، سَبَكَ عَقْلًا) (تَعَدِيدُ حَالَاتِ بَحْثِكِي).

—: هَاذِ: چَرَدَن، یَاوَه، سَرَا.

مُهَانَرَةُ: مِثْلَةُ سَتِيرَةِ جَوْنِ، نَزَاعِ، كَشْمَشِ.

—: مِثَالَتُهُ، مِثَالَتُهُ، بِدُكُونِ، نَاسَرَكُونِ، نَزَاعِ.

مُسْتَهْتَرٌ بِالْقَوَى: مُؤَلَّغٌ شَفِیْتِه، شَبَدَا، دِلْبَاخْتِه.

—: مَكْنَبُ الْأَبَاطِلِ دُرُوغِی دَرَجَةِ آوَلِ.

مُسْتَهْتَرٌ بِهَرَوَا، بَبَاكِ.

هَهْتَفٌ: صَاحَ: دَلَزَدَ، فَرَاوَرَدَ، نَمَرَشَدِ.

—: الْحَامُ: صَاحَ: كَبُورَ بِنِفُورِ، خَوَانَدِ.

—: بِ: نَادَا: صَدَاكَ: آوَازِ دَادِ.

—: بِرَاوِ بِفَرْسِهِ: هَمَّه: سَتُودَ، اَزَاوَصَرِیْفِ كَرَدِ.

هَهَاتَفٌ: سُبَّاحَ: رَاوُ فَرَاوَدِ، آوَازِ بَلَنَدِ، نَمَرِ.

—: الْأَشْجَعَانُ (فَرَادِی هَمْسِیْنِ، صُلْهَلَا وَ كَنَزُونِ، هَوَا).

—: الْمَرْبُ غَرَضُ جَنَكِ.

—: الْقَرَحُ أَيْ السَّرُودُ فَرَادِی شَادِی.

—: آوَنَدَا، هَهَاتَفِ: نَمَرِ، نَهَبِ.

هَاقِفٌ: صَاحَ: فَرَاوَدَ كَنَدَا.

—: صَاحَ: قَبْرَ مَنظُورِ بَلَنَدِی نَامَرِ.

—: تَلْفُونِ: تَلْفُونِ.

قَوَسِ مِثَالَتُهُ: قَبْرَ: نَه: پَرِیْدِ.

هَهَكَ، هَهَكَ: هَهَكَ: الِیْزُ وَ قَبْرُهُ: خَرَقَهُ، آوَشَقَهُ: پَارَدَ، دَرِیْدِ.

—: الِیْزُ: جَدَبَهُ: فَطَمَهُ مِنْ مَبْذُومِهِ شَكَاكَ دَادِ، جِرَادِ.

—: جَبْرَسُ بِ: فَصَّحَهُ: بَدَنَامِ كَرَدِ، لَكِه: دَاوَرَدِ.

—: یِزْرَةُ: فَصَّحَ مِثَالَهُ: لُودَا، رِسَوَاكَرَدِ.

—: یِزْرَةُ: جَلَبَ عَلَيْهِ الْعَارَ نَتِیْنِ كَرَدِ.

—: عِرْضُ امْرَأَةٍ: بِنَامُوسِی كَرَدِ، بِمَعْنَى مَرْكَبِ زَنَاشَدِ.

هَهَكَ، اِهْهَكَ: تَنَصَّرَقَ: اِچَاكِ خُودِ، پَارَوَشَدِ، (دُرِیْدَه شَدِ).

—: اِفْتَضَحَ: رِسَوَاشَدِ، بَدَنَامِ شَدِ.

—: اِنْكَشَفَ: آشْكَارَ شَدِ، نَاشَ شَدِ، آوَا بِشَدِ.

—: فِی سُلُوكِهِ: مِثَالِی كَرَدِ، بِاِی شَرِی وَ مَقَارَكَرَدِ.

هَهَكَ أَوْ هَهَكَ: الْبِشْرُ: آشْكَارِ سَازِی، اِفْشَا.

—: الْعِرْضُ (عِرْضُ الْمَرْأَةِ): بِنَامُوسِی، زَنَای، بِعِفْطِ.

هَهَكَ: فَفِیْعَةُ: رِسَوَانِ، بَدَنَامِی.

هَهَكَ: عَدَمَ حَیَاةٍ: مِثَالِی، بِچِشْمِ وَرُونِ.

—: تَنَصَّرَقِ: تَنَقُّطُ عُرْدِیْ، پَارَكِ.

مِهْتَهَكَ، مِسْتَهْتَكِ: پَرُودِ، بِی شَرْمِ، بِی حَیَا، كِشَاخِ.

هَهَمَ، أَهَمَ: الرَّجُلُ: كَسَمَرُ مَقْدَمِ أَشَاةِ اِزْدَنَا هَمَی جَلُودَا (شَكْتِ).

هَهَمَ الرَّجُلُ: كَانَ أَهَمَ: بِدِنْدَانِ بُوَدِ.

هَهَامَةُ: كِیْمَرَةُ شَكْتِ.

أَهَمَ: اِنْشَرَمَ: سَقَطَتْ ثَنَائَاهُ: نَاقِدِ دِنْدَانِ هَمَی جَلُودَا.

—: اِزْدَدَ، لَا اِسْمَانُ لَهُ: بِدِنْدَانِ.

هَهَمْسُ: جَرِخَ نَاقِصِ: بِهَرِ.

هَهَنَ: مَطَرُ مُتَتَابِعِ: بَارَنَدِگِ زَنَای، بِدِرِی.

هَهَنُ: مَطَرُ مُتَتَابِعِ: بَارَنَدِگِ زَنَای، بِدِرِی.

هَهَنُ: هَهَنَ: هَهَنَ: زَنَای، سَبَلِ آسَا.

هَهَنَتِ السَّمَاءُ: تَتَابَعُ أَنْصَابِ مَطَرِهَا: بَارَانِ فَرَادِی بَارِیْدِ.

هَهَجٌ (بِ هِج) هَهَجَا (بِ هِجُو)

هَهَجَا: جُوفُهُ: سَكَنَ وَ ذَهَبَ: كَرَسَكِی فَرِیْشَتِ، آوَامِ شَدِ، (سَبَرِ شَدِ).

أَهَجَا: جُوفُهُ: سَكَنَ: كَرَسَكِی خُودَا فَرِیْشَانَدِ، تَكِیْنِ دَادِ.

هَهَجَا: الْكَلْبَةُ: (وَاِجْعِ هِجُو) كَلَه: رَا جِی كَرَدِ.

هَهَجَ النَّارُ: اِشْتَبَا: آتَشِ دِلَا فَرِیْخَتِ، شَمْلَه: رِسَاخَتِ.

هَجَّتِ النَّارُ: أَجَّتْ: اِشْتَبَا: آتَشِ شَمْلَه: وَرِشَدِ، (زَنَایَنَه كَشِیْدِ).

هَهَجٌ ۲: وَجَّ: هَرَبَ: فَرَاكَرَدِ، كَرِیْجَتِ.

مَهْجَر الشَّيْءِ: تَوَكَّه وَأَعْرَضَ عَنْهُ تَرَدَّدَ، وَهَارَكَ، وَدَسَّكَشِدْ

هَجَرَ النَّوْمَ (تَهَجَّرَ) {جاعت رأبها جرت واداشت،
بکشورد بگرزستاد.

هَاجَرَ مِنَ الْبَيْتِ: تَرَكَ مِهْنَهُ، كَوَجَّحَ نَشِينَ شَدَّ.

أَهْجَرَ: تَرَكَ، وَهَارَكَ، وَدَسَّكَشِدْ.

—: نَكَلَمَ بِالْمُذْبِحَانِ يَاهُ كَفْتُ، سَخَانُ بِي مَسْنِي كَفْتُ.

تَهَاجَرُوا: قَاتَلُوا أَوْ مِمَّا جَدَّشَدُّ، بِي كِبَرِ تَرَكَ كَرُونْد.

هُجِرَ: هَجَرَ، هَاجَرَ، هَاجَرَ {سَخَانُ زَشْتُ،
لا مَهْجَر، شَرْمِ اَوْد.

هَجَرَ: تَرَكَ، رَمَى، وَكَادَرَى.

—: هَجِيرَةٌ، هَاجِرَةٌ، هَاجِرَةٌ {بَيْتُ النَّهَارِ
خَطَّ نَصَبُ النَّهَارِ.

—: —: —: شِدَّةُ الْعَبْرِ شَدَّتْ كَرِمَا، كَرَمَا سَوَلَا.

هَاجِرَةٌ؟ مَقْطُوعَةُ مَدَارِ نَصَبِ النَّهَارِ مَنَاطِلِي.

هَاجِرِي: مَخَضٌ بَيْتُ النَّهَارِ، نِيرُوزِي.

—: حَقَرِي شَهْرَنَشِينَ.

—: حَصَنَ، حَيْدَ بِيَارِخِ، عَالِي.

هَاجِرَةٌ: تَرَكَ الْمَكَانَ بِسُرْعَةٍ {مَهَابَرْتُ دَسْتَهُ جَمِي،
دَسْتَهُ مَهَابَرِينَ.

—: هُجْرَةٌ: مَهَابَرَةٌ، مَهَابَرْتُ، تَرَكَ يَارُودِيَارَ.

الـ النَّبِيْؤَةُ: مَهَابَرْتُ بِيغِرْ كَرَمِ اَزْمَكَةُ بِمَدِينَةِ (۶۲۲ میلادی)

السَّنَةُ الْمَهْجَرِيَّةُ: مَبْدَأُ تَارِيخِ مُسْلِمَانِ، سَالِ مَهْجَرِي.

مَهْجَرٌ: مَوْضِعُ الْمَهْجَرَةِ مِهْنَهُ دَقَمَ، كَوَجَّحَ نَشِينَ.

مَهْجُورٌ: مَقْرُوكٌ فَرَامُوشْ شَدَّ.

—: بَطَلَ اسْتِمَالَهُ غَيْرِ مَسْتَعْمَلٍ، مَسْوُوحٌ.

—: لَقَبُ دِيُو (كَلَامٌ) كَنَهَ، بَاسْتَانِي.

مَهَاجِرٌ: كَلَامٌ قَبِيحٌ سَخَانُ زَشْتُ، هَرَزَةُ، نَاهِجَارَ.

مَهَاجِرٌ كَوَجَّحَ نَشِينَ.

مَهَاجِرَةٌ: تَرَكَ مِهْنَهُ، كَوَجَّحَ نَشِينَ.

هَاجَسَ لِي صَدْرُهُ: خَطَرَ بِيَالَهُ {بِطَارِشِ خَطُورُ كَرْدَ،
دَوَنْدِشِ اَمْدَ.

هَاجَسَ لِي كَلَامِي يَاهُ وَهَرَزَةُ كَفْتُ، بَرَنْدُ كَفْتُ.

هَجَسَ: كَلَامٌ نَسَمَهُ وَلَا تَقَهَّمَهُ {مَسْنِي بِي مَسْنِي،
نَا مَسْمُومَ.

—: هَاجَسَ: خَاطِرُ نَكَرَ، اَنْدِيشَةُ، خِيَالُ.

هَاجِسٌ؟: لُبَّالُ نَكَرَانِي، پَرْدَا.

—: خَاطِرُ بِي، حَسَ پِشِ اَز دَوَقِعِ.

هَوَاجَسَ: مَخَافُوفُ تَرَسَ وَنَكَرَانِي، بِي مَاضْطَرَابِ.

الاسْتِغْرَاقُ فِي الْهَوَاجِسِ حَيَاةَاتُ دَامِ، اَنْدِيشَةُ مَایِ بَوِجِ.

هَاجَسَ: مُدْعِ، زَبَانُ بَا، حَقَّةُ بَا.

—: تَفْشَاجُ هَفْشَلُ لَا مَزَنَ.

هَاجَمَ: نَامَ، خَوَابِيْدُ، مَخْجَابُ دَفْتُ.

—: اَشْتَكَنُ، فَرُونَشْتُ، آدَامَ شَدَّ.

—: أَهْجَعُ الْجُوعُ وَفَقِيرَةُ: سَكَّتْ، كَرَسَنُگِ اَز رُوشَانْدِ.

—: —: هَدَأَ آدَامَ كَرْدَ، سَاكْتُ كَرْدَ.

هَاجُوعٌ: نَوْمٌ، خَوَابٌ، جُوتَ.

—: هَوْدُ، سَكُونُ، آرَامُشِ.

—: الْمَاضِيَةُ وَمَا يَتَّبِعُهَا فَرُونَشِي طُوفَانُ وَكُلَاكَلِ.

—: الْمَرَضُ تَخْفِيفُ نَاخُوشِي.

هَاجِمٌ مِنَ الْبَلِّ: هَزِيعٌ بِسَازِشَبِ.

هَاجِعٌ: رَانِدٌ، خَوَابِيْدُ، خَفْضَةُ، آدَامَ، بِي حَرَكَتِ.

هَاجِلٌ بَعْدَ: هَفْشَلُ بَسْبَسَ پَشْتُ چَشْمِ نَا زَلْ كَرْدَ، كَرَشْدُ كَرْدَ.

هَاجَمَ عَلَى: هَاجَمَ، اَنْقَضَ عَلَى حَلَكَةِ كَرْدَ، مَهْجُومُ بَرْدَ.

—: عَلَى وَهَاجَمَ الْمَكَانَ: كَبَّتْ {حَلَكَةُ كَرْدِ بَرْدَ، مَوْرِدِ
حَلَكَةُ قَرَا دَرْدَ.

—: عَلَى وَهَاجَمَ الْمَدِينَةَ: خَلَّ عَلَيْهَا {شَهْرُ حَلَكَةِ وَرَشْدِ،
اَيُورُوشْ بَرْدَ.

—: عَلَى: دَخَلَ بِشِيرِ اَفْنِ بِلَا جَلَزَةِ وَارْدُ شَدَّ.

—: اَلشَّانَةُ: اَشْرَعَ دَخُولَهُ {زَشْتَانُ زُودِشْ رُوشْدُ شَدَّ،
اَزْدَدِشْ سَرُوسِيدِ.

—: سَكَّتَ وَأَطْرَقَ {سَكُوتُ كَرْدَ،
سَرِيزِ اَنْدَاخْتُ.

هَاجَمَ، أَهْجَمَ: جَمَلُهُ، بَهْجَمُ، بَهْجَمُ وَادَا شْتُ.

تَهَاجَمًا: هَجَمَ أَحَدُهُمَا عَلَى الْآخَرِ بِي كِبَرِ حَلَكَةِ وَرَشْدِ.

إِنْهَجَمَ الْبَيْتُ: انهدمَ خانه ویران شد .

— الدُّعُ: سَالٌ اشكردان شد . سرازیر شد .

۵ — الرَّجُلُ: قَرِمَ: ظَهَرَ عَلَيْهِ الضُّفَى أَوِ الْكِبَرُ پیرشد . شکسته و ناتوان گردید .

هَجَمَةُ: هُجُومٌ حله . یورش . تاخت .

— الْيَتَا: اِسْتِغَادَ يَرُدُّهُ سَوْتٌ سَرِمَا .

هُجُومٌ: مَهَاجَةٌ يوروش . حله .

— هُجُومِي: ضِدٌّ دِفَاعِي تجاوزی . دست اندازی .

— وودفاع تمام و دفاع .

هَجُومٌ: رِيحٌ شَدِيدَةٌ بَارِسَمَتْ .

— مُصَرَّقٌ داروی عرق آرد .

هَجِيمٌ: شُجَاعٌ يَبْرُدُ ، دَلِيرٌ ، بَاهِرَاتٌ .

۵ — صَيَادُ الْوَلَدِ الْتَائِبِينَ شَكَارِي يَأْمَأْكِرُ .

مَهَاجِمٌ: ضِدٌّ مَدَافِعٌ مَقَاوِذُ تَجَاوُزْكَارٌ .

— الَّذِي يَهْجِمُ حَلَهُ دَر .

هَجَجٌ: كَانَ فِيهِ حَيْبٌ نَادِرٌ يَبُودُ ، مَعْيُوبٌ يَبُودُ .

إِسْتَهَجَنَ: اِسْتَفْجَعَ بِدِدَانَتِ ، تَقْبِيحِ كَرْدِ . زشت شرد .

هُجَجَةٌ: حَيْبٌ عَيْبٌ ، نَفْسٌ .

— ضَيَاعٌ رَيْنٌ ، ضَعْفٌ .

۵ وَجَعٌ: قَرَأَةٌ جِيزٌ عَجِيبٌ وَغَرِيبٌ .

هَجِيبٌ: لَتِيمٌ هَتٌ ، فَرَوَايَه .

— قَبِيرٌ أَصِيلٌ بَدَكْرٌ ، بَدَاصِلٌ .

۵ — هِجَانٌ: جَمَلٌ سَرِيعٌ (شتر تندرو) ، حَيَوَانٌ — مَخْطُوطُ الْأَبَوِيِّ جَانُورٌ دَوْدَكِه .

۵ هَجَبَانٌ: صَاحِبُ الْجِلِّ سَارِبَانِ شَتْرِبَانِ

۵ فِرْقَةُ الْمَجْبَانَةِ (فِي الْجَيْشِ الْمِصْرِيِّ) فَوْجُ شَتْرَسَوَانِ .

إِسْتَهَجَنَ نَفَرَتٌ ، بِيْزَارٌ ، تَقْبِيحٌ .

مُسْتَهَجَنٌ زَشْتُ ، رَكِيكٌ ، نَاقِيسٌ ، نَفَرَتٌ آوَرُ .

هَهْجُوٌ: هِجَاءٌ ذِكْرُ الْمَايِبِ بَدَكُونِي ، عِيْيُونِي ، زَشْتُ كُونِي .

— عَلَانِي (بِالنَّشْرِ) نَشْرُومِينَ نَامَه ، آبرو ریزی .

هَجَوِيٌّ: رَسَاكَتَنْدَه ، تَهْمَتِ آمِيْزُ .

هَجَاءٌ: مَهْجٌ . مَهْجِيَّةٌ تَمَجِي .

حُرُوفُ الْمَجَاءِ: حُرُوفُ التَّجَاءِ .

علم الـ . املاء و دست نویسی .

هَجَائِيٌّ: التَّجَائِيٌّ .

هَجَا الرَّجُلُ: هَدَّ مَعَايِبَ (بَدَكُونِي كَرْدِ) ، رَسَاكَتَنْدَه .

— بِالنَّشْرِ هَيُونَامَه مَشْتَرَكِرْدِ .

— بَحْصِيْنَةٌ بِاَسْرَدُونِ چَكَا مَه هُجُورْدِ .

— هَجِيٌّ: مَهْجِيٌّ الْكَلْبَةُ هَجِي كَرْدِ ، دِرِسْتِ نَوِشْتُ .

هَاجٌ: الَّذِي يَهْجُوْهُ هَيُوكَنْدَه ، بَدَنَامِ كَنْدَه .

— بِالنَّشْرِ بَدَنَامِ كَنْدَه ، مَقْتَرِيٌّ ، هُجُونُوْيسُ .

أَهْجُوَةٌ: أَهْجِيَّةٌ هُجُوْ ، خَزَنِيَه .

مَهْجٌ: مَهْجِيَّةٌ املاء هُجِي .

مَهْجُوٌّ: مَهْجُوْشِدَه ، بَدَنَامِ ، رَسَا .

هَجِيْرَةٌ (فِي هَجَرٍ) هَجِيْنٌ (فِي هَجْنٍ) هَدٌ (فِي هَدَدٍ)

هَدَأٌ: هَدَأَ: سَكَنَ {آرام شد . ساکت شد .

{فرو نشست .

— الْمَوْجُ وَالرَّيْحُ وَالْقَضْبُ {بَادِيَا مَوْجٌ بِاَخْشَرِ فَرْكَلِي كَرْدِ .

— الْبَرْدُ وَالْحَرُّ وَالْبَاصِفَةُ {الْحَرُّ سَمَاوَتٌ وَطَوْنَانٌ تَخْفِيفُ {زَشْتُ كَرْدِ كَاَسَتْ .

— بِالْمَسْكَانِي: أَقَامَ مَانْدَا كَارَشْدِ .

— أَهْدَأَ الْوَلَدُ: زَوْنَه لِيَانِمُ {هَجَه رَا بَانُوْزَشْدِ دِسْتُ

{خُطَا بَانِيْدِ .

وَقَدْ هَدَأَتِ الْعَيْنُ وَالرَّجُلُ دِرِسْكَوْنِ وَلا شَرْبُ .

هَدَأٌ: أَهْدَأَ: سَكَنَ آدَامِ كَرْدِ ، آسُوْدَه كَرْدِ .

— السَّرْعَةُ اَزْ سَرْعَتِ كَاَسَتْ ، آهَسْتَه كَرْدِ .

— — — — — بَالَهْ آدَامِ كَرْدِ ، آسُوْدَه كَرْدِ .

— خَايِلَرُ آدَامِ كَرْدِ ، آوَاشْ دَادِ .

— رَوَعُهُ دِلْدَرِي دَادِ ، قَوْتُ تَلَبْ دَادِ .

— الْوَلَدُ: رَوَيْتُهُ هَجَه رَا نُوْزَشْدِ كَرْدِ .

هَدِيٌّ: رَوَعُكُ آدَامِ بَكِيْرُ ، جُوشْ زَنْ !

هَدَأٌ: هَدَأَ: سَكَنَ سَكُونِ ، آوَاشْ ، قَزَرِ .

— هَدَأَ: هَزَيْتُ مِنْ اللَّيْلِ بِاَحْزَابِ .

هَدَوَةٌ: الرُّوْعُ خُودِرِي ، مَتَانَتِ ، آوَاشْ .

بِهَدْوِه بَارامی، بآستکی .

هَادِئِ ساکن، آرام .

الْحَیْطُ الـ اقیانوس کبیر یا آرام .

تَهْدِئَةُ تسکین، آرامش .

الْحَوَاطِرُ فروتنی، تسکین خاطر .

الرَّوْع دلداری .

هَدَبُ التَّوْبِ : جَعَلَ لَهُ هَدْبًا (لباس باحاشیه نازک کرد .
 {سجده داد .

هَدَبُ بَتِ الْعَيْنِ : طَالَ هَدْبُهَا شَرَّكَانِهای بلند دارد .

الشَّجَرَةُ شاخه های درخت بلند و آویزان است .

هَدُب : شَعَرُ أَشْفَارِ الْعَيْنِ مژه، شرمگان .

التَّوْبُ : حَلَّتْ كُرْلَه، خواب .

هَدَابُ التَّوْبُ : حَاشِيَتُهُ ریشۀ آبه، حاشیه .

هَدَابُ ؟ هَدُبُ : عَنِي ثَقِيلٌ نَاصِيَهَار، کون، ناشی .

هَدِبُ، أَهْدَبُ : طَوِيلُ الْاَهْدَابِ دارای شَرَّكَانِهای بلند

شَجَرَةٍ هَدْبَاءَ، مُتَدَلِّیَةُ الْأَعْصَارِ درخت با شاخه های آویزان

هَدِيٌّ، مُهْدَبٌ : لَهُ أَهْدَابٌ ریشۀ دار، شَرَّكَانِ دار .

هَدَجٌ : مَتَى كَالْخَيْشِ پارسین کشید، بزمعت راه میبرد .

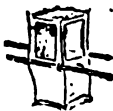
— : مَتَى فِي ارْتِعَاشِ با قدمهای لرزان براه افتاد .

تَهْدِجُ الصَّوْتِ : نَفْثُ فِي ارْتِعَاشِ لِرَزْشِ يَارْتِعَاشِ صدا داشت

هَوْدَجٌ تحت روان .

— الْجِبَالِ پالکی، کجاوه روی شتر .

— رِجَازَةٌ تحت روان دسته دار .

هَدَدٌ، تَهْدَدٌ : تَوَعَّدَ تهدید کرد .

— خَوْفٌ ترساند .

هَدٌّ : هَدَمَ خَرَابِ کرد، ویران کرد .

— ضَمَعٌ ضعیف کرد، سست کرد .

— كَسَرَ شکست .

— صَاتَ هَدَ رِقْوَتُهُ با صدا افتاد .

— صَعْتُهُ {رفته رفته آسیب دید، سلامتی خود را
 از دست داد .

— قُوَّتُهُ نیرویش به تحلیل رفت .

إِهْدَهُ : أَتَهَمَ خَرَابِ شد، فرو ریخت .

ست صحت او قُوَّتُهُ از پا افتاد، شکستگی (بیمیه) پیدا کرد

هَدُّ هَدَدٌ : هَدَمَ خَرَابِ، فرو ریختگی، ویرانی .

— هَدَّةٌ : هَدْبَةٌ صدای آهسته .

— : كَسَرَ شکستگی .

هَدَّةٌ ؟ : هَدْبَةٌ وَفَقَةٌ لِهَامُوتٍ غَلِيظٍ {صدای افتادن
 چیز سنگین .

هَدَادٌ : رَفَقٌ وَثَاقٌ مَلَايَتٌ نرمی، ملای .

هَدَادَتُكَ : تَهَلَّأَ بآستکی، بزمی .

تَهْدِيدٌ : تَوَعَّدَ اخاه، چشم زهر .

— : ارْهَابٌ ترساندن .

— : وَهْدٌ تهدید .

تَهْدِيدِي تهدید آمیز، تهدید کننده .

مُهَدِّدٌ تهدید کننده .

مُهَدِّدٌ تهدید شد .

هَدَرُ الْخَلَامِ : سَجَّحَ كِبُوتَرِ بِنِفُوكِرَد .

— الْأَسَدُ وَالرَّغَدُ وَالْبَحْرُ {شیر با رعد غرش کرد،
 {آورد با طوفان شد .

— الْبَحْرُ شَتْرَعَرَه کشید .

— : قَلَى (غَلَا) جوشید، سررفت .

— الدَّمُ : سَفَكَ هَدْرًا خون ناحق ریخت .

— صَحْتُهُ أَوْ مَالُهُ سَلَامَتِي یا دارائی خود را بپایان رساند، بیهوده از دست داد .

— الدَّمُ وَالصَّيْطَةُ وَالْمَالُ الْخ : ذَهَبَ هَدْرًا {جان و تندری و دارائی همد
 {رفت، برباد رفت .

هَدَرٌ، هَدَرٌ : بِاطِلَالٍ بیهوده، بی فایده .

ذَهَبَ مَالُهُ هَدْرًا دارائش بباد هوارفت .

ذَهَبَ تَبَعُهُ هَدْرًا سعی و کوشش او بی فایده بود .

هَدَرٌ : وَفَقَةٌ {افتادن چیز سنگین،
 {پرست شدگی .

هَدَرُ الْأَسَدِ وَالْبَحْرِ وَالرَّغَدِ وَغَيْرِهَا غَرَشِ شَیْرِ و دریا و رعد .

۵- هَدَّارُ: مَنَزَلُ. سَبِيلُ نَهْ الطَّاهِرَةِ جَوَى آسِيَابِ.
مَهْدُورٌ: بَرَادِرَتُهُ، بِيَهْرَةٍ.

— الذَّمُّ: مَرْدُودٌ، رَدْفَةٌ شَدِيدَةٌ، بِهَا يَهْرُوزُ أَهْلُهَا تَقَانُونَ.
دَمٌّ: — خُونٌ بِيَكْفَرٍ، بَرَادِرَتُهُ.

۵ هَدْرُ جِينِ: إِذْوَ جِينِ، مِيدِرُودُنْ، اَصْلَابِ.

۵ هَدَسَ فِي الْأَمْرِ: تَنَكَّلَمَ عَنْهُ كَثِيرًا، دَرِيَا چِيَزِي پَر گولفكرد.

۵ هَدَفَ: أَهْدَفَ: قَارَبَ: نَزِيدَكَ شَدِيدًا، نَزِيدِكَ بُوَدَ.

— — — إِلَى كَذَا: قَعَدَ: تَصَدَّرَ، تَلَاشَ كَرَدَ.

إِسْتَهْدَفَ: خُودِ رَادِ مَرَضِ خَطَرِ قَرَارَادَ.

هَدَفٌ: وَرِيثَةُ أَثَانَةٍ، شَانِهِي.
— عَرَضِي: مَطْمَحٌ {مَقْصُودٌ، مَنَظَرٌ}.

جَهْلُهُ هَدَفًا لِكَذَا: دَرِ مَرَضِ لَدَا شَدِيدًا، مَدَن قَرَارَادَ.

هَدَافٌ: دَنَاشِي تِيرَانِ دَا مَصْرُ، شَانِهِي كِيرَ.

مُسْتَهْدِفٌ لِكَذَا: دَرِ مَرَضِ أَشْكَارَ.

۵ هَدَلٌ: أَرْخَى بَانِينَ كَشِيدَ.

— الْحَمَامُ: هَقَرٌ كِبُورِ خُونَدَ.

هَدَلٌ، هَدَلٌ: تَنَكَّلَى وَاسْتَرْخَى بَانِينَ اِفْتَادَ، آوِيَزَنَ شَدِيدًا.

— — — التَّوْبُ: اسْتَرْسَلَ جَامَه فَرَاخَ بُوَدَ.

أَهْدَلُ، مَهْدَلُ: مُسْتَرْسِلٌ مَشَادَ، آوِيَزَنَ.

— مَدَلٌ: مُسْتَرْخَى، آوِيَجَتَ، شَلَّ.

۵ هَدَمَ، هَدَمَ: يَنْدَ بَقِي خَرَابِ كَرَدَ، وِيرانَ كَرَدَ.

— — — خَرَبَ: نَابُودَ كَرَدَ، اِزْوَ يَزِيدَ.

— — — ذَكَ: فَكَّ، وَادَّكَّنَ سَاخَتَ، نَزِيرِ وِردَ كَرَدَ.

— الطَّرِيقُ: خَرَبَهُ: رَادَ خَرَابِ كَرَدَ.

هَدِمَ: أَصَابَهُ الدُّوَارُ {سَرَكِيچَه بِيَدَكِرَدَ، حَالِ تَهْوِجِ بَرَايشَ}

إِسْتَهْدَمَ، يَهْدَمُ: اِنْدَدَ خَرَابِ شَدِيدًا، فَرُودِ يَجَتَ.

— — — تَخْرِبَ: رُودِ وِيرانِ نِهَادَ.

هَدَمَ: هَدَّ: يَنْدَبِيْشَه خَرَابِ، وِيرانِ.

— تَخْرِبَ: فَرُودِ يَزِيدَ.

هَدَمَ: تَوْبُ بَالِي جَامَه كَنَه، پُوسِيْدَ.

۵ هَدَمَةُ: تَوْبُ، رَدَاة جَامَه، رُودِوشَ.

هَدُومٌ: مَلَايَسُ رِيختِ، لِبَاسِ.

۵ دَوْلَابٌ: — كَنَجَه، قَنَسَه جَلَابِ.

هَدَامٌ: دَوْلَابُ الْبَحْرِ {سَرَكِيچَه، نَاخَرَتِي دِيَا}

هَادِمٌ: بَرَادِرِ دَعْنَه، تَبَاهِ سَا نَنَدَ.

هَادِمٌ: بَرَادِرِ دَعْنَه، تَبَاهِ سَا نَنَدَ.

— اللَّذَاتُ رِيْلَه، بِرَمَزِ نَنَدَه بِسَاطِ خُوشِ رَشَادِ مَانِ اِسَانِ.

تَهْدِيمٌ: تَخْرِبُ وَيرانِ، فَرُودِ يَزِيدَ.

مُهْدَمٌ، مُتَهْدَمٌ: وِيرانَه، خَرَابَه، فَرُودِ يَجَتَ.

مُهْدُومٌ: خَرَابِ شَدِيدَ.

۵ هَدَنَ: سَكَنَ: آوَا مَشِ يَافَتَ، آوَامَ كَرَفَتَ.

هَادَنَ: أَوْقَفَ: فَرَمَانَ آتَشِ بَرِ دَادَ.

هَدَنَهُ: هَدُونُ: سَكُونُ، آوَا مَشِ، آسَايشَ.

— فَتْرَةُ وَفُوقَ بَادِ خُودِ، تَعْلِيلِ سَوَقَتِ.

— هَدَانَهُ، مَهَادَنَهُ: مَنَازَكَةُ {مَنَازَكَةُ جَنَكِ، قَرَارَادَ}

الْمُهْدَنَةُ الْإِلَهِيَّةُ: صِلَحُ كُلِّ.

۵ هَدَّ الْفُطْلُ: هَزَّهَ لِيَامَ بِيچَه رَا تَكَا نَدَا بِيخُوبَ رُودَ.

هَدَّ: هَدَّ: طَارَ: شَانِهِي بَرِ.

هَدَّ: هَدَّ: طَارَ: شَانِهِي بَرِ.

هَدَّ: هَدَّ: طَارَ: شَانِهِي بَرِ.

هَدَّ: هَدَّ: طَارَ: شَانِهِي بَرِ.

هَدَّ: هَدَّ: طَارَ: شَانِهِي بَرِ.

هَدَّ: هَدَّ: طَارَ: شَانِهِي بَرِ.

هَدَّ: هَدَّ: طَارَ: شَانِهِي بَرِ.

هَدَّ: هَدَّ: طَارَ: شَانِهِي بَرِ.

هَدَّ: هَدَّ: طَارَ: شَانِهِي بَرِ.

هَدَّ: هَدَّ: طَارَ: شَانِهِي بَرِ.

هَدَّ: هَدَّ: طَارَ: شَانِهِي بَرِ.

هَدَّ: هَدَّ: طَارَ: شَانِهِي بَرِ.

هَدَّ: هَدَّ: طَارَ: شَانِهِي بَرِ.

هَدَّ: هَدَّ: طَارَ: شَانِهِي بَرِ.

— هَادِيَّ. هَادِيَّ إِلَى دَرْجَاهُ عَرُوسٍ رَاجِحَةٍ دَامَ بَرْدُ.

— هَادِيَّ. تَبَادَلُوا الْمَدَائِبَ مَدِيَّةً رَدَّ مَدَلْ كَرُونَد.

— هَادِيَّ فِي مَشْيَتِي قَابِلٌ مَكَامٌ رَاهِ رَفْعٌ تَلَوْتُ لَوْ خُودِ.

— اِهْتَدَى إِلَى كَلْبَا عَرَفَهُ بِيَذَكُو. رَاهِ يَافَت.

— إِلَى الطَّرِيقِ رَاهِ رَاسْتِ رَاسِيذَكُو.

— إِلَى الْإِيمَانِ أَوْ مِنْ شَرِّهِ رُوحِ تَاوَهِ يَافَت. بَدِينِ اسْلَامِ مَشْيَتِ

— اِئْتَبَلْ مَجْدُ حَيَاتِهِ { زَنْدِگِ خُودِ إِلَى سِرْگَرَتِ } { طَرَحِ نَوِيْنِ رِيحَتِ }.

— اِسْتَدَى. هَدَى: طَلَبَ الْإِشْدَادَ { دَرْدِ رَاهِنَانِي بَرَامَدِ } { رَاهِ رَاسْتِ رَاجِحِ مَجْرُودِ }

— هُدَى. هِدَايَةُ: إِشْدَادُ رَاهِنَانِ.

— تَجْدِيدِ أَوْ تَجْدِيدِ الْقَلْبِ زَنْدِگِ تَاوَهِ رُوحَانِي.

— جَنْدِ خَلَالِ رَاهِ رَاسْتِ.

— اِنَهْ طَلِ. — حَقِّ بَاوَاوَاتِ. بَرَاهِ اسْتِ.

— طَلِ قَهْرِ. — مَرَاهِ اسْتِ. فِي هِدَايَاتِ اسْتِ.

— هِدَايَةُ: طَرِيقَةُ رُوشِ. اسْلُوبِ. سَبِكِ.

— هِدَايَةُ: تَقْدِيمَةُ. بِيَشْكَشِي. تَقْدِيمِي. تَعَارُفِ.

— الزَّوْجِ: شِمِ رُوشِنِي.

— الْمَسَافِرِ: لَهْفَةُ ارْمَنَانِ رَاهِ رَاسْتِ. سَوَاغَاتِ.

— هَادِي: مُرْشِدُ رَاهِنَانِ. رَاهِبِ.

— اِهْتَدَاهُ: الْوُصُولُ إِلَى الْفَرَضِ يَافَتِهِ. رَسِيدِنِ بِمَقْصُودِ

— مِنْ شَرِّ أَوْ إِلَى الْإِيمَانِ وَرُوحِي زَنْدِگِ تَاوَهِ يَارُوحَانِي

— مَهْدِي. مَهْدِي: مُقَدِّمُ كَهْدِيَّةِ. بِيَشْكَشِي. تَعَارُفِ.

— مَهْدِيَّة: جَنْدِ خَالِ مَدَايِثِ شَدِيدِ بَرَاهِ

— مَجْدُ قَلْبِهِ. مَرُودُ مِنْ جَدِيدِ اَزْ نو بَرِجُودِ مَدِيَّةِ.

— إِلَى دِينِي أَوْ قِيَمَةِ تَاوَهِ اِيْمَانِ تَاوَهِ مَذْهَبِ.

— هَذَا. هَذِهِ (وَالْجَمْعُ هَؤُلَاءِ). اَيْنَ.

— لِهَذَا السَّبَبِ اِذَا بِيْنِ جِهَتِ. بَدِينِ عِلْمِ. وَ اَزْ اِيْزِيو.

— هَذِهِ بَالِيْنِ. بِيَوَرَتِ

— هَذَبُ. هَذَبُ الشَّجَرِ وَهْمِرُهُ شَاخُهُ زِيَادِي رَاهِ. بِيَرَاوَتِ.

— طَهْرَهُ مَاجِيَّةِ بَاوَاوَتِ. اَلْوَدِگِشِ اِلَا اَزْ اِيْمَانِ بَرْدِ.

— مَضْمَعُ وَفُومُ: دَسْتِ كَرْدِ. اَصْلَاحِ كَرْدِ.

— تَفْصِيحُ. تَجْدِيدِ نَظَرِ كَرْدِ (وَرَكَّابِ يَافُوشْتِهِ).

— طَهْرُ وَاصْلُحِ: تَهْذِيبِ كَرْدِ. اَمُوشْتِ.

— الْوَلَدُ: عِلْمُهُ وَوَرِثَتُهُ { كَوُودِ رَاهِ رُوشِنِ بَرْدِ } { اَمُوشْتِ }.

— تَهْذِيبُ: پَرُوشِ يَافَتِ. تَرْبِيَّتِ شَدِيدِ.

— هَذَبُ. تَهْذِيبُ: اِصْلَاحِ. اَصْلَاحِ دَسْتِ كَارِي.

— تَفْصِيحُ. تَهْذِيبُ: تَعْلِيمِ اَمُوشِشِ.

— تَفْصِيحُ: تَوْفِيَّةُ. تَرْبِيَّتِ. فَرْمَنَكِ.

— تَقْوِيمُ: اِصْلَاحِ اَخْلَاقِ.

— تَفْصِيحُ: تَجْدِيدِ نَظَرِ.

— تَهْذِيبِي: تَهْذِيبِي. پَرُوشِشِ. فَرْمَنَكِي.

— مَهْدَبُ. مَهْدَبُ: مُتَفَكِّفُ { بَاكَالِ. تَرْبِيَّتِ شَدِيدِ } { دَرَسِ خَوَانَدِ }.

— مَوْذَبُ: مُرَبِّي. بَادِبِ. بَا تَرْبِيَّتِ.

— مَضْمَعُ: مَصْصَحُ اِصْلَاحِ شَدِيدِ.

— مَهْدَبُ: اَمُوزْگَارِ. مَرَبِّي. مَعْلَمِ.

— هَذَرُ: نَكَاثَتُ بَا لَا يَبْقِي بَاوَهْ كَوُودِي. هَرْزِهْ دَرْدَانِي كَرْدِ.

— هَذَرُ مَعَ: فَرَزِ شُخِي كَرْدِ. تَفْرِيعِ كَرْدِ.

— هَذَرُ: دَرْدَقَةُ پَرِنْدِ دَرِنْدِ. يَادِهْ. حَضَانِ بِيَسْمِي.

— هَذَرُ: مِهْدَارُ پَرَكُو. بِيَهْوَدِ كُو.

— هَذَاوَرُ: فَرَزِ شُخِي. نَكْتَهْ. لَطِيفَهْ.

— هَذَرَمُ: اَكْثَرُ السَّكَاكِمِ { نَاشِرِ دَرْدِ سَمْنِ كَمْتِ } { بَاوَهْ كَوُودِي كَرْدِ }.

— هَذَاوَلُ: تَلُّ صَغِيرِ بَشْتِهْ. تَلُّ كَوُوجِ كِ.

— سَبِيلُ الْمَاءِ الصَّغِيرِ جِيَارِ.

— هَذِي: نَكَاثَتُ بَيَرِ مَقُولِ هَذِيَانِ كَمْتِ. پَرْتِ كَمْتِ.

— هَذِي. هَذِيَانِ. هَذَا: دَخْطَرَقَةُ { بَهْلِ. پَرِنْدِ. حَرْتِ جَهْلَكِ }.

— الْحَشَى: بِيُحْرَانِ پَرْتِ كَوُودِي.

— هَذِيَانِ: السَّكَارَى حَرْفَهَا يَدِ رَحَالِ مَسْتَقِي.

— هَذَاوَرُ: پَرْتِ كُو. بِيَهْوَدِ كُو.

• هر (في هرو) زنده كنيد .

• هَرَأُ . هَرَأُ . هَرَأُ الغَمُّ : اَضْجَعُ جَدًّا (گوشت را زنده)

هَوَّاهُ . هَوَّاهُ . هَوَّاهُ : اَبْرَدُ بَرْمَانُوكِ دِجَارِدُ .

سِت الرِّيحُ : اَشْتَدَّ بَرْدُهَا . يَادِرِدُونِيْد . سَوْدَاثُ .

— فِي كَلَامِهِ نَامِرِبُو كَفْتُ ، چَرِنْد كَفْتُ .

— هَرَسِي : مَرَقِي پاره كرد ، تَكِه كرد .

— هَرَسِي : اَتَوَّبُ : اَبْلَاهُ جَاهَهُ دَاكَنَه كَرْد . بَوَسَانْد .

• هَرَسِي : هَرَأُ الغَمُّ بِالطَّبْعِ : هَرَسِي (گوشت بيش از اندازه)

— هَرَسِي : مَرَقِي پاره شد ، دَرِيْد .

• — : بَلِي بُوَسِيْد .

• هَرَأُ : كَلَامُ ظَارِعِ سَمْنِي مَعِي ، بَوِج ، يَارَه .

• مَهْتَرِي بِالطَّبْعِ : نِيَادِي چِنْتَه شَد ، لَه شَد .

— : مَرَقِي پاره شد ، دَرِيْد .

— : بَلَالُو بُوَسِيْد ، كَنَه .

• هَرَاوَه (في هرو) چَوْب چَان .

• هَرَب : هَرَأُ فَرَاكِرْد ، گَرِنِجْتُ ، دَوَرَفْتُ .

— : مَن كَلْبَا : اَفْلَكُ وَنَجْمَا رَهْمَانِي يَافْتُ ، خَلَا صَرَشْد .

— : مَن الْجُنْدِيَّةُ : اَزْدَمْتُ نِظَامَ وَظِيْفَه فَرَاكِرْد .

— : مَع اِمْرَأَةٍ اَوْ هَرَبْتُ مَع رَجُلٍ (اَمْشَوْتَه يَاعَاشِقُ

— : مَن الْمَرْءُ : اَزْدَمْتُ بَدْرِيْهَ طَفَرُوْد . فَرَاكِرْد .

• هَرَب . اَهَرَب : بَجَلَه بَهَرَب (فَرَاوَد ، كَلَك بَهَرَاو

— : اَضْطَرَّه اِلَى الْهَرَبِ : بَزُوْرُوْگِرِيْزَانْد ، فَرَاي كَرْد .

— : سَاعَدَه عَلَي الْهَرَبِ : زَنْدَانِي دَا فَرَاوَد ،

— : الْاَشْيَاءُ الْمُخْتَوِّزَةُ : مَا لَهَاي كِرْدِي دَا بَزُوْرُوْ فَرَاوَد .

— : الْبَضَائِعُ مَن الْجُرْكَ : كَالَا دَا بِلُوْرَه چَان اَزْگَرَك دَكِرْد .

— : الْخَطُورَاتُ اَوْ تَاجِرٌ فِيْهَا : كَالَا مَاي مَنُوْع الْوَرُوْدَا

• هَرَب (اَزْزِيْرِيْ دَرُوْرَفْتُ ، اَزْگَرَك دَكِرْد ،

— : هَرَب : شَانَه خَالِي كَرْد ، گَرِيْزِيْد .

— : مَن وَاجِبِ اَوْ قَبِيْرَه اَزَا نِجَامَ وَظِيْفَه طَفَرُوْد .

• هَرَب . هَرُوْب . هَرَبَان گَرِيْز ، فَرَا .

• — : الرَّجُلُ مَعَ امْرَأَةٍ وَبِالْعَكْسِ (فَرَا عَاشِقُ يَاشِقُوْه

• — : مَن الْجُنْدِيَّةُ : (فَرَاوَزْدَمْتُ) يَابَرْعَكْسُ .

• هَرَاب الْعِيْنَةُ : فَايَضَتْهَا اَنْتَرَايِل تَه كَشْتِي .

• هَارِب هَرَبَان فَرَاي ، گَرِيْزِيَا .

• — : هَرَبِيْنَةُ : فَرَاي اَزْدَمْتُ سَرِيَايِي .

• هَرِيْب : اَضْطَرَّ اِلَى الْهَرَبِ : گَرِيْزَانْد .

— : تَخْلِيصُ خَلَاصِي ، رَهْمَانِي .

• — : الْاَشْيَاءُ الْمُخْتَوِّزَةُ : اَوْ شَخْصٌ مَن سَجَرِ اِيْغ

• فَرَاوَدَنْد كَالَا مَاي مَنُوْع يَازَنْدَانِي اَزْزَمَنْدَان .

• — : مَن الْجُرْكَ : گَرِيْزَانْد اَزْگَرَك .

• — : الْخَطُورَاتُ اَوْ التَّاجِرَةُ : بَهَا اِسْوِيْ قَاجَانِي مَاعَامَلَه

• مَهَرَب : مَلَاذ پَنَا مَكَاه . (كَالَا مَاي مَنُوْع)

• — : تَخْلِيصُ دَا بَجَات .

• مَهَرَبُ الْخَطُورَاتِ الْجُرْكِيَّةُ : قَاجَانِي كَالَا مَاي مَنُوْع .

• هَرَبْد : هَرَبْت . هَرَأ . هَرَد . مَرَقِي پاره كرد ، دَرُوْرِيْزِيْد .

• هَرَج النَّاسُ : وَقَعُوا فِي اَضْطِرَابٍ (مَرْدَمِ گَرِنْتَاو اَشُوْب دَاغَشَاش

— : فِي الْحَدِيْثِ : خَلَطَ فِيْهِ دَوْرَمِ بَرْمَكَمْتُ ، سَرِيَايَه صَبِيْطَه كَرْد .

• هَرَج فِي الْحَدِيْثِ : مَرَزَ وَاي بِالْمُضْطَرِّ (بَذَلَه كَوِيْفَكِرْد .

— : بِالْبَيْعِ : صَاحِبِ بِلِيْجَه هَاشِيْر سَرِيْزِيْگَرِيْزَانْد ، دَاوَد .

• هَرَج آشْتَنَكِي ، بِي نَظْمِي ، بَهَرِيْجَنَكِي .

• — : وَ مَرَجِ اَشُوْب ، مِهيَا .

• هَرَج : مَضْطَرِّك لَوْدَه ، سَمِيْرَه ، دَلَك .

• هَرَجَل : اَخْلَطَ مَنَبَه تَلُوْطُوْخُوْدَه ، پَا بَزَمِيْن كَشِيْد .

• — : مَقِي مَخْطُوْرَاتِ مِتَابَعَةِ (وَابِسَه) شَلَنَك اَنْدَاخ .

• — : هَلْ بَلَا تَدَبُّرُ اَزْزَوِي بِي نَكْرِي كَارَكِرْد .

• هَرَجَلَه : عَدَمِ اَنْتِظَامِ بِي نَظْمِي ، بَهَرِيْجَنَكِي .

• هَمْمَرَجَل : قَبِيْر مَشْطَلِمِ بِي نَظْمِ آشْفَتَه .

هر دشت: سقط الكلام من جريد ياره، وسمي.

— : لا قبة له. سقط المتاع پس مانده، آشغال، بجل.

(هر) هر الكلب: قوی سك پارس كرد.

— القبط: قرقه كره خرخره.

— الدوا: بقلته: اطلقها لينت فاد، شكش راباز كرد.

هر: قبط كره.

عين ال: خجر كريم چشم كره (سك).

خشبة ال: (او القطة انظر ققط).

هره: قطه كره ماده.

سوت ال: شاع بري، فاد مع جيلي.

سبل بری.

هر بر الكلب: زود سک، جيع.

— المر: خريره في نوم خريره ورجات خواب.

هرس: ذق وحق كويد، ساند.

— : مهلك، ذك (خروده، له كرد) (ماند سيب).

— : كلاضمع بالمطرفة كوف، ضربت زد.

هرس سايند، كويدن، له كردن.

هراسه: الطاطس وغيره.

ماشين پوره كره.

سبب زمين.

مهرؤس: تمهوك (خروده، له شده).

بساطيس: پوره سب زمين.

مهراس: جرن الدق.

ماون.

هرش بنهم: حرش (آغا را بجان هم انداخت، وراكليت).

هرش جله: حرش، حك پوستش را خاواند.

هرش: حك خارش.

— : الايتهم لاكل بالاسنيال فرسودي براثر استعمال استهلا.

— : هده: استهلاك الآلات تندليت، ائت.

هراش: مهارشة: جناس نزاع، زود خورده، كشمش.

هرش: قنبلي مهروش (هرت له شده).

هرشقه: قنبلة (ايمان شود، له).

هرطق: ضل في البقي كرامند، بدين شده.

هرطق: ضل في البقي كرامند، بدين شده.

هرطق: ضل في البقي كرامند، بدين شده.

هرطق: ضل في البقي كرامند، بدين شده.

هرطق: ضل في البقي كرامند، بدين شده.

هرطق: ضل في البقي كرامند، بدين شده.

هرطق: ضل في البقي كرامند، بدين شده.

هر طقة: يدهقة (تسبب الشقاق) (بدعت، فساد).

هر طوق: متبع، من أهل البدع.

بدعت كداد.

هر طمان: شوقان جودوس.

هرع ال: ذهب اليه سرعاً (شتات، اندودت، بجله كرد).

أهرع: أسرع برعت رفت، زود رفت.

هرع: هراع شتاب، تند روی.

هرف بو: اطراه افعاباً استود، پسندید.

— : مدحه بلا خيرة (منظري ستود، بدون هفت).

به: عرف بما لا يعرف گفته ای یاری هوا میگوید.

هرق: أهرق الماء: صبّه آب رارینت، سوزید.

— الدم والدعش: خون رینت، اشك رینت.

هرق: إهرق ریزش، بیرون ریزی.

مهرق: مهرق رینته شده.

— : نوق: جلد بکتب فيه پوست نوشتنی.

مهرقان: مهرقان: ساحل البحر.

تخا دریا، تباره.

هرقل: هرقل: اسم رجل قوي.

جلوان نامی وراسا طهر.

هرقل: جيتار پهلوان.

هركول: اشخم الحيتان: هاشته نهك.

هرم: بلغ أقصى الضرر و ضفت (پيروناختن شد، سالخوده شد).

هرم: هرم: قهرم تيره كرد، ريزيد كرد.

هرم: هرم: قهرم تيره كرد، ريزيد كرد.

هرم: هرم: قهرم تيره كرد، ريزيد كرد.

هرم: هرم: قهرم تيره كرد، ريزيد كرد.

هرم: هرم: قهرم تيره كرد، ريزيد كرد.

هرم: هرم: قهرم تيره كرد، ريزيد كرد.

هرم: هرم: قهرم تيره كرد، ريزيد كرد.

هرم: هرم: قهرم تيره كرد، ريزيد كرد.

هرم: هرم: قهرم تيره كرد، ريزيد كرد.

هرم: هرم: قهرم تيره كرد، ريزيد كرد.

هرم: هرم: قهرم تيره كرد، ريزيد كرد.

هرم: هرم: قهرم تيره كرد، ريزيد كرد.

هرم: هرم: قهرم تيره كرد، ريزيد كرد.

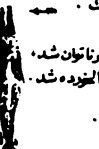
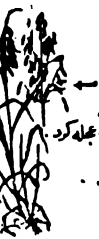
هرم: هرم: قهرم تيره كرد، ريزيد كرد.

هرم: هرم: قهرم تيره كرد، ريزيد كرد.

هرم: هرم: قهرم تيره كرد، ريزيد كرد.

هرم: هرم: قهرم تيره كرد، ريزيد كرد.

هرم: هرم: قهرم تيره كرد، ريزيد كرد.

إِهْتَزَّ: هَزَزَ: تَحَرَّكَ: تَكَانَ: هَزَدَ: تَجَرَّكَ: آمَدَ .

— هَزَجٌ: تَرْجِيعٌ: تَابَ: خُورِدَ: اِذَا يَنْوَبُ اِسْوَانًا د .

— اَلْوَجْجُ: اَلزَّجْدُ: تَكَانَ: هَزَدَ .

— اَلْوَقْلَةُ: خُشُوْتُ شَدَّ: شَادَشَدَ .

هَزَزَ: هَزَزَ: تَحَرَّكَ: تَكَانَ: دَادَنَ .

هَزَّةٌ: اَلرَّهَةُ مِنْ «هَزَزَ» لَزَزَهُ: تَكَانَ .

— وَجْجَةٌ: رَجَّةٌ: رَعَشَةٌ: لَزْزَشَ .

— اَلْوَجْبَةُ: رَوْقَةٌ: زَمِينُ لَزَزِهِ .

— اَلْمِجْتَاعُ: مِجَانٌ: شُورِشَعَتْ .

— اَلطَّرَبُ: اَوِ اَلطَّرُودُ: حَالَتُ وَجْدٍ: جَذَبَهُ: يَجْعُدِي .

هَزَّازٌ: يَتَرَجُّعُ: جَنْبَنَةٌ .

هَزَّازِيٌّ: —: صَنْدَلٌ كُودَارِيٌّ .

هَزَامٌ: —: كِبُورٌ جَعَزِيٌّ .

هَزِيْزُ الرِّهْدِ: دَوْبُهُ: غَرَشَ: رَعَدَ .

إِهْتِزَّازٌ: تَكَانٌ: جَنْبَشَ .

هَمِيزَةٌ: يَنْتَسِفُ: هَزَّ: بَالٌ كَبِيرٌ: غُرْبَالٌ بَرْدٌ: سَرِنْدُ .

مِهْتَزٌّ: مَرْتَجٌّ: لَزَزَانٌ .

—: مِنْ طَائِفَةِ الْمُتَزَيِّنِ الْمِجْبِيَةِ (اِزْبِرْدَانِ بَلَكُورِهِ

—: طَرَبًا اَوْ قَرَحًا: اِزْشَدَتْ: خُشِيَ: دَخُوِيٌّ: كَبْعَدُ .

هَزَجٌ: هَزَجٌ: اَنْسَرَعَ: شَتَابَكَرْدُ: هَجَلَهَكَرْدُ .

هَزِيعٌ مِنَ اَلْبَلَدِ: بَاسٌ: بَاسِيٌّ: اِزْشَبَ .

اَلْاَخِيرُ مِنَ اَلْبَلَدِ: نَزْدِيكَ: سَمَرُ .

هَزَلٌ: هَزَلٌ: هَزَلٌ: اِهْزَلٌ: لَاحِظُهُ: تَحْلِيلُ: يَافَتُ .

—: لِي: كَلَامِي: يَنْدُ: جَدُّ: اِزْزَوِيٌّ: شُخِيٌّ: مَحَبَّتُ كَرْدُ .

—: هَزَلٌ: اَهْزَلٌ: لَاحِظُهُ: تَحْلِيلُ: بَرْدُ .

هَازَلٌ: مَلَاوَحٌ: مَزَاحُ كَرْدُ: شُخِيٌّ: كَرْدُ .

هَزَلٌ: هَزَلٌ: مَزَاحٌ: شُخِيٌّ: مَزَاحٌ: كَلَامٌ: غَيْرُ جَدِي .

هَزَلًا: عَلَى سَبِيلِ اَلْهَزَلِ: بَلُورِ شُخِيٍّ: اِزْزَادَ: شُخِيٌّ .

هَزَلِيٌّ: تَكَامِيٌّ: خَنْدَهْ: آوَرُ: بَامَرُ .

—: جَدِيَّتِي: هَمْدُ خَنْدَهْ: دَارِ هَمْدِي .

رَوَايَةُ هَزَلِيَّةٌ: نَمَائِشُ خَنْدَهْ: طَرُ .

رَوَايَةُ هَزَلِيَّةٌ: نَمَائِشُ خَنْدَهْ: دَارِ آوَرُ (اُپَرْت) .

صُورَةُ: —: تَصَوِيرُ: هَزَلِيَّةٌ: كَارِيكَاتُورُ .

هَزَلٌ: هَازِلٌ: هَزَلٌ: اَدَمُ: خُشُوِيٌّ: بَذَلَهَكَرْدُ .

هَزَالٌ: هَزَالٌ: لَاحِظُهُ: نَاقُوتِي .

هَزِيلٌ: هَزُولٌ: بَسِيَارٌ: لَاحِظُهُ: نَاقُوتَانُ .

هَزِيْلِيٌّ: شَعْبَةٌ: نَزْدِيَّتِي: حَقَّةٌ: بَارِي .

مِهْزَلَةٌ: مَسَلَةٌ: رَوَايَةُ هَزَلِيَّةٌ: اِسْتَانُ خَنْدَهْ: آوَرُ: بَارِي .

—: اِحَادَثَةٌ: مَضْحَكٌ .

هَزَمَ اَلْعَدُوَّ: قَلْبَهُ: { رَشْمِيٌّ: رَاشَكْتُ: دَادُ: } هَزَزْدَشَدُ .

—: اَلْمِجْنَشُ: كَسَمَرُهُ: سَبَاهُ: رَاشَكْتُ: دَادُ: تَارُومَارُ كَرْدُ .

—: هَزَمَ اَلْوَقْرَ: زَهَ: بَاسِيٌّ: تَارُومَارُ: دَادُ .

هَزِمٌ: اِهْزَمَ: شَكْتُ: خُورِدُ: تَارُومَارُ: شَدَّ .

هَزَمٌ: شَكْتُ: عَقَبَ: شَيْخِي .

هَزَمٌ: هَزِمٌ: صَوْتُ وَتَرِ اَلْقَوَسِ: صَدَى: زَهَكَانُ .

هَزَمَةٌ: شَقْرَةٌ: كُودِيٌّ: تَوَرَفَتُكَ .

هَزِيْمٌ: رَفَعَهُ: رَعَدَ: شَدَّ .

—: اَلرَّفْعُ: غَرَشَ: رَعَدَ .

هَزِيْمَةٌ: اِهْزَمَ: شَكْتُ: عَقَبَ: شَيْخِي .

نَيْبَرُ: اَلْ: قَصْدِيٌّ: تَبَلٌ: بِيكَارُهُ: نَاقُوتَانُ .

هَزَّ هَزَّ: هَزَّ: حَرَكَةُ: تَكَانُ: دَادُ: جَنْبَانْدُ: حَرَكْتُ: دَادُ .

هَزَّ هَزَّ: هَزَّ: اَهْزَمَ: تَكَانُ: خُورِدُ: حَرَكْتُ: كَرْدُ: لَزَزْدُ .

هَزَزَ (لِي: هَزَزَ) هَزَزَ (لِي: هَزَزَ) هَزَزَ (لِي: هَزَزَ) .

هَسَعٌ: دَقٌّ: وَكَسَرٌ: كُودِيٌّ: دَخُوِيٌّ: كَرْدُ .

—: اَلْكَلَامُ: اَخْفَاهُ: بِيَجْ: كُوشِيٌّ: حَرَكْتُ: دَادُ .

هَسِيْسٌ: كَلَامٌ: خَفِيٌّ: نَجْوَا: حَرَكْتُ: بِيَجْ: كُوشِيٌّ .

۵ هَمْسُ: ا. اصم. ساکت شو.

۵ هَسْتَرِيَا: مَرَضٌ هَسِيٌّ نَسَائِيٌّ بِيَارِي عَصْبَانِيٍّ وَهَلْدِ دَرَزَانِ
 ۵ هَسْمُسُ: م. بِخَوْضٍ صَغِيرٍ ۵ سَكَيْتُ پشه خاك.

۵ هَسْ (هَسُوْشَةُ): كَلْبٌ هَسَا نازك بود، ترد بود.

۵ (هَسَاشَةُ): تَبَسُّمٌ از روی مهربانی بخندند.

۵ هُوبِه. {خوش آمدگفت.

۵ القَبَابُ وَالطَّبِيخُ {مَكْسٌ وَبَرِيحٌ وَرَانِدٌ.

{از خوردن و زردی

هَسَسَ: فَرَحٌ خوشحال کرد، شادمان کرد.

هَسَّ: هَسَاكَش. هَسِيْشَ: تَرِيْعُ الكَمَرِ {ترد، زرد
 {شكستن

۵: تَهْلُ السَّحْقِ كَوَيْدِي، نَمِ شَدِي.

۵: مُقَرَّمَش {كَلْبُزُ وَالْكَلِكُ} خشك و تر.

۵: الوَجْهَ: طَلَقَ الْفِتَا خُوشِ رَد، خَنْدَرَد، كَشَادَه رَد.

۵: السَّكْسِيرُ سَت، نَم، آدَمِ بِي اراده.

۵: بَشَّ خُوش وَخَنْدَان.

هَسَاشَةُ خُوش، دَرِخَشْدَك، خُوش رَوِي.

هُسُوْكَه شَكْنَدَك.

۵ هَسَنَكُ الطَّنْفُ: رَقَمَه بَجَه رَا قَصَادَه، بَرَقَص دَاوَدَه.

۵ هَسَم. هَسَمَ: هَرَدَكِرْد، رِيَزَرِيَزَكِرْد.

۵: الفَرْقَةُ: دَنَكُهَا اسْم رَا شَكَا ف.

۵ هَسَم. اَنَهَمَمَ: خُوشَد، رِيَزَرِيَزَشَد.

۵ هَسَم. تَهَسِمَمَ: تَكَه تَكَشْدَن، شَكْتَن.

هَسِيْم: النَّبَاتُ الْيَابِسُ كَمَا خَشَك.

۵: صَغِيْفٌ نَاقُوسٌ.

۵ هَسَمَ: رِيَزَرِيَز، خُوشَد، مِيچِ شَد.

۵ هَصَر. اَهْتَصَرَ: حَكَمَ شَكْت.

۵: النَّمْسَنُ: قَطْعُهُ وَكَمَرُهُ شَاخُهُ دَنَا كَرْدِ شَكْت.

۵: اَنَهَصَرَ: پِيچِيد وَشَكْت.

۵ هَضْبَةُ: مَا ارْتَفَعَ مِنَ الْاَرْضِ تَبَه، پَشْتَه.

۵ هَضَمَ الطَّيْمَ: خُورَاكُهُ رَا مَضَمَ كَرْد، تَهْلِيلُ رَد.

۵: اَهْتَضَمَ الرَّجُلُ: طَلَعَهُ {دَرِخَشْتَن كَرْد
 {بِي عِلَاقِ كَرْد.

۵: الرَّجُلُ حَفَهُ: حَقِي دِيكِرِي رَا بِاِيْمَالِ كَرْد.

۵: اَخْجَلَ خَجَالَ رَد، شَرَسَه كَرْد.

۵: اَخْتَلَ: طَلَقَ تَحَلَّ كَرْد، تَاب آوَرْد.

۵: اَحَبُّ دُوسْت دَاشْت.

۵: اَهْتَضَمَ مَضَمَ شَد.

هَضَمَ عَلِ مَضَم.

هَهْلُ الْب. خُورَاكُ سَبَك.

هَوُ الْب: تَحْتَمَةُ قَتَامَه.

هُسْرُ الْب. بَدِ مَضِي.

هَسِرُ الْب. مَضَمَ شَدَن.

هَضَمِي: مَخْتَصٌ بِالْمَضَمِ رَا بَسْتَه، هَضَمَ خُورَاك.

الْمَجَازُ الْب. دَسْتَاكَا مَخَامَه.

الْقَتَاةُ الْهَضِيَّةُ لَوْلَه مَخَامَه.

هَضَمَ: هَضُومٌ: يُسَاعِدُ عَلِ الْمَقَمَرِ
 دَاوَرِي مَخَامَه.

۵: اَنَهَضَامَ تَابَلَيْتَ مَضَم.

۵ مَهَضُومٌ: يَهْتَضِمُ مَضَمَ شَد، مَضَمَ شَدِي.

۵: هَضَبِيْم: هَضَمَتِ الْمَعْدَةَ خُورَاكُ مَضَمَ شَد، دِيْمَعَه.

۵ هَطَلَ الْمَطَرُ: بَارَانِ بَارِيْد، سِيْلَا سَا بَارِيْد.

۵ سَتِ الْعَيْنُ بِالْدَمْعِ: اَشَكُ بَارِيْد، كَرِيْبَت.

۵ هَطَلَ: هَطَلَانُ الْمَطَرُ: بَارَانِ سَنَكِيْن، بَارَشِ مَدَاوَم.

۵ هَيْطَلُ: ذَنْبُ كَرْد.

۵ هَيْطَلُ: تَخَلُّبُ رُوبَاه.

۵ هَفَ (فِي هَفَف).

۵ هَفَتَ: تَكَلَّمَ بِلَاوِيْشَةُ اَزْاَسَانِ وَدِيْمَانِ سَمَنَ كَت.

۵: هَفَا: تَجَاعَ وَتَعَفُّفٌ اَزْ كَرَسِكِي عَشَرِ كَرْد.

نَهَاكَ . اسْتَهْلَكَ فِي الْأَمْرِ (نهای کوشش را بکاربرد ،
نشار بخورد و در کرد)

— عَلَى الْعِي : حرمتی طبع کرد ، حرص زیاده .

— عَلَى الْبَرَاءِ : تَسَاطَعُ عَلَيْهِ در بر افتاد .

— فِي مَشِي : قَابِلٌ تَلَوَّلُوهُود .

— فِي الْأَمْرِ : جَدُّ فِيهِ مُتَعَجِّلًا دست و پا کرد ، تلاش کرد .

— وَاعِلٍ عَلَى الْعِي : زَمُوا أَنْفُسَهُمْ فِي الْمَهَاكِ لِأَجْلِ {خوششان را
آبیه اش زدن}

إِسْتَهْلَكَ ؟ : أَفْنَى تَحْلِيلُ بَرْد ، مصرفت کرد

— الدَّيْنُ : قَرْضٍ دَامِ هَلَك کرد .

— السَّنَدَاتُ الْمَالِيَّةُ : اِرْثَاقُ بَهَادِرٍ بَا زَخْرِيدِ كَرْد ، اگر چه دلا

هَلَاكَ . هَلَكَةً . تَبَاهَى ، نَابُودَى ، بَرِيَادَى .

— . مَوْتُ مَرَك ، وِرَانِ .

هَالِكٌ : قَابِلُ الْفَنَاءِ نَابُود شُدْنِ ، قَالِي شُدْنِ .

— : قَالِي نَابُودِار ، زُود كُنْد .

— : فَنِي نَابُود شُدْنِ ، بَرِيَادِ قَتَه .

— : لُقْمَةُ لَهُ الْهَلَاكُ عَكُومَ بِهِ نَبِي .

— : هَارِمٌ نَوْبِد ، مَابُوس ، غَيْر قَابِلِ خِرِيَادِي (بِهَام) .

— دَبْنُ : — لَا يَمْكِنُ تَعْصِيلُهُ وَام وَصُولُ نَشْدِي ، سُوخت .

هَلَكَةٌ . مَهْلِكَةٌ : خَطَرٌ خَطَر .

— أَوْفَقَ فِي تَهْلِكَةٍ : بِخَطَرِ انْدَاخْت .

هَالُوكٌ : نَوْعٌ مِنْ جَزْوِ الْبَقَرِ كَرُود شَتِي .

إِسْتَهْلَاكَ أَتْلَان ، مَصْرُوت ، مَصْرُوت .

— الدَّيْنُ : اسْتَهْلَاكَ وَام .

— السَّنَدَاتُ : بَا زَخْرِيدِ اسْهَامِ مَالِي .

— الْأَشْيَاءُ بِالْإِسْتِهْلَالِ حَزَبُ شَدَكِ بَرَا اسْتِهْلَامِ ، فَرْسُودَكِ .

مَالُ الْإِلَ : هَرُودَةُ وَجْهٍ اسْتَهْلَاكَ .

مَهْلِكٌ : مُبِيدٌ تَبَاهَى كُنْدَنْ ، بَرِيَادِ مَصْنَد .

— : مُبِيدٌ كُنْدَنْ ، هَلَاكَ كُنْدَنْ .

— : خَطِيرٌ خَطَرْنَاكَ .

مَهْلِكَةٌ : مَوْضِعُ الْهَلَاكِ مَحَلٌّ يَامَقَامِ خَطَرِ .

هَبَالِكُ الْمَرْأَةِ : حَوْضُهَا لَكِنْ ، تَهْ شَكْمُ زَنَانِ .

مُسْتَهْلِكٌ : ضِدُّ مُسْتَنْجِعٍ مَصْرُوت كُنْدَنْ .

هَلَلٌ : سَبَّحَ خُذَا اسْتَايشِ كَرْد .

— : قَالَ هَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هَكَذَا : نَبِيْتُ خُدَايِ بِمِزْخَلَدِ هَكَذَا .

— لَهُ : اِنْتَنِي عَلَيْهِ بِالْمَانِ أَوْ التَّصْلِيْقِ وَغَيْرِهَا

آزَرِنِ كُنْت . كَمْتَنِي ، هَوَا كَشِيد .

هَلٌّ . أَهْلٌ : ظَهَرَ نَيَابَانِ شُدْنِ ، ظَاهِر شُدْنِ .

— الْقَهْرُ : بَدَأَ بِالطَّلُوعِ هَلَالِ مَاهِ نَوَاغَار شُدْنِ .

— . اِنْتَهَلَ لِلطَّرُ : اسْتَدْنِيَابُهُ بَارَانِ سَكِينِ بَارِيدِ .

— هَلَاكَ ، تَهْرُوتُ بَارَكِ ، يَحْتَمِلُ نَوْرُوكَ فِي مَقْبَلَتَاهِ الْفَعِ

ماه نو بر تو مبارك باد .

هَلَلٌ الْوَجْهَ : تَلَا لَا ، تَابِيدِ ، دَرِخَشِيدِ .

— وَجْهٌ سُرُودَا : اَزْشَدَّتْ خُوشِي چِهْرِه اش شَكَمْتِ .

— : اِنْتَبَجَ خُوشَالِي كَرْد ، شَادِي كَرْد .

إِسْتَهْلَ النَّسَكِيمُ : رَفَعَ سَوْتَهُ بَلَدِ حَرْتِ زَدِ .

— الْقَهْرُ : ظَهَرَ هَلَالُ هَلَالِ مَاهِ نَوَاغَار شُدْنِ .

— الْقَهْرُ : فَرَعَ فِيهِ دَسْتِ بَكَار شُدْنِ .

هَلَاكٌ : هَرْمَةُ الْقَهْرِ مَاهِ نَو .

هَلَالٌ : هَرْمَةُ الْقَهْرِ مَاهِ نَو .

— : قَرَّ أَوَائِلُ الْقَهْرِ اِرَايِلِ مَاهِ .

— : قَرَّ أَوَاخِرُ الْقَهْرِ اِرَاخِرِ مَاهِ .

— : شَفَقَةُ (اصطلاح هِنَسِي) (سَاحَتِ بِنِ دَرِغُوسِ

شَ الْجَصْرِ : وَاجِدِ هَلَالِي الْحَصْرِ اَجْمَلِه مَمْرُزَه دَاخِلِ

هَلَالَانِ . هَلَالُ الْحَصْرِ) (دَوَمَلَدِ پَرَا نَزَرِ) (كَلِهِيَا

تَهْلِيَّةٌ أَوْ جِيَارَةُ مَعْشُورَةِ بِنِ هَلَالِي (عِبَارَتِ مِيَانِ دَوَمَلَدِ .

هَلَالِي : قَرِّي مَاهِي ، وَابَسْتَه مَاهِ .

— : بِشَكْلِ الْهَلَالِ بِشَكْلِ هَلَالِ .

قَهْرُ — . مَاهِ قَهْرِي .

خَوَاجِيبِ هَلَالِيَةِ اِبْرُدِ مَاهِي كَالِي .

فَرُودِ هَلَالِيَةِ (بِشَكْلِ الْهَلَالِ) شَاخِيَا هَلَالِي شَكْلِ .

هَلَلٌ : فَرَزَعُ وَخَوْفُ بِيَمِ ، مَرَسِ ، تَرَسِ ، وَحْشَتِ .

هَلَلُوكَ يَا : سَبَّحُوا الرَّبَّ خُذَا اسْتَايشِ كُنْدِي .

هـ هَلَوَسَ (في هلس)

هـ هَلَيْزِي: يوناني هَلَيْزِي يوناني باستانی .

هـ هَلِيْزُون: كَشَنَك اَلَاَز مارچوبه (گیاه)

هـ هَمُ: صَمَر النَّائِبِيْنَ الذُّكُوْر (آنها، آنان، ایشان) ضمیر (جمع غائب مذکر).

هـ هَم (في هم) هَمَام (في هم)

هـ هَمِيْج: جَاعِ سَتِ گرسنه شد، گرسنگی خورد .

هَمَج: هَمَجَة: جُوع گرسنگی، گپایی .

هـ هَمَل: الرِّعَاجُ مِنَ النَّاسِ (توده، طبقات پائین مردم)

هـ هَمَل: التَّوَحُّوْنُ مردم بلربار، نیم وحشی .

هـ هَمَل: ذُبَابٌ صَغِيرٌ مَكْرُوكٌ

هَمَجِي: نیم وحشی، بی تمدن .

هَمَجِيَة: تَوَحُّش حالت توخشی .

هـ هَمَدَ النَّصْبُ وَالْحَمْسُ وَالْأَمُّ وَالْعَافِيَة (آدم شد، پائین آمد، فروخت).

هـ هَمَدَ: سَكَت سر و صدا خاموش شد .

هـ هَمَدَ: النَّارُ آتَشِ خاموش شد .

هـ هَمَدَ: رَمَتْ: قَطَطْ مأیوس شد، نوسید شد .

هـ هَمَدَ: سَتِ الهمة: بَرَدَتْ دل سرد شد .

هـ هَمَدَ: أَهْمَدَ: هَدَأُ پائین آورد، آرام کرد .

هـ هَمَدَ: اسَكَتَ ساکت کرد .

هـ هَمَدَ: الهمة دل سرد کرد، ست کرد .

هـ هَمَدَ: النَّارُ آتَشِ را خاموش کرد .

هـ هَمَدَ: النَّصْبُ فروشاند، آرام کرد .

هـ هَمُوْد: شَكُوْن آراش .

هـ هَمُوْد: خَمُوْد: هُجُوْع خاموشی، فرونگی .

هـ هَمُوْد: انْطِطَاء خاموش سازی، فرونشانی .

هـ هَمُوْد: سَاحِن آرام، ساکت، بی حرکت .

هـ هَمُوْد: مُنْطَرِقِي: خاموش .

هـ هَمُوْد: تَوَحُّم احساس نالاحقی .

هـ هَمُوْد: مُوَصَّم خسته، فرسوده .

هـ هَال: عَلَى ذَلِك الظُّهُور ددشت ظهور و نمایان شدن .

هـ هَمَل: اِنْتِجَاج خوشی، شادمانی، مسرت .

هـ هَمَلِيْل: هُنَالِكَ السُّرُوْر آفرین، فریاد خوشی و شادمانی .

هـ هَمَلِيْل: تَتَبَّع ستایش خلدن .

هـ هَمَلِيْل: اِسْتِهْلَال: اِفْتِتَاح آغاز، شروع .

هـ هَمَلِيْل: مُوَسِّع پیش درآمد .

هـ اِسْتِهْلَال: مَقْدَمَانی .

هـ هَمَلِيْل: اِسْتِهْلَالُ الْمَلَال ملال مانند .

هـ هَمَلِيْل: اَلْوَجَرِ گشاده رو، خوش رو .

هـ هَمَلِيْل: مَرُوْر شاد، خوش، شادمان .

هـ هَمَلِيْل: اَوَّل آغاز، شروع .

هـ هَمَلِيْل: مُتَوَخَّر ست، بی حال .

هـ هَمَلِيْل: لَاصِق چسبده، چسبدار .

هـ هَمَلِيْل: اِسْتِهْلُوْطَة ژلاتین، لرزانگی .

هـ هَمَلِيْل: كَلَامٌ دَلَم مانند .

هـ هَمَلِيْل: مُنْشَوْب الی اَلْهَلَامَاتِ منسوب به نرم تنان .

هـ هَمَلِيْل: اَلْمَلَامَاتِ: جَوَانِت رَحْوَة جانوران ست و نرم تن .

هـ هَمَلِيْل: تَالِ بیا، جلویا .

هـ هَمَلِيْل: اِخْفِيْ بِیاد .

هـ هَمَلِيْل: بَرْنَا: فَلَنْفَب برویم، راه بیافیم .

هـ هَمَلِيْل: اَلتَّيْبِيْج: نَسَجَة نَسَجًا سَخِيْفًا (شل بافت، نرم و نازک بافت)

هـ هَمَلِيْل: مَرَقٌ کته کرد، پاره کرد، ریخت کرد .

هـ هَمَلِيْل: هَلَا هِل: رَفِيْقٌ سَخِيْف نازک، ست، بدوام .

هـ هَمَلِيْل: خَرَقَة لباس کته، رنده .

هـ هَمَلِيْل: خَرَقٌ پاره، وصله دار .

هـ هَمَلِيْل: سَخِيْف: رَفِيْق بدوام، پت، پرپرک .

هـ هَمَلِيْل: مُرَقٌ پاره، رنده .

هـ هَمَلِيْل: طَرُوْب خوش و خرم، دل زنده .

- هَمَلَجَ الْحِصَانُ: تَرَهَوْنَ اب یورغه دفت .
- هَمَلَج: دَهْوَان یابوی یورغه .
- كَهَمَّتِ لَطِيفُ اللَّيَامِ: هَمَّتَتْ برای خوابیدن بجه لاولی هوند .
- هَمْ: اَمْ الْأَمْرُ فَلَاذَا: اَفْلَحَ ابن کار و در نا راحت کرد .
- —: آمُرُنْ عَزَزْنِ كَرْد، بَدَرْدَاوَرْد .
- —: هَمْ (مورد علاقه بود، دِلَان
دِی نفع بود، بَرایش اهیت داشت .
- لَا يَمِ اهْتِ نَدَد .
- هَمْ لَا يَهْتِي (بِیْن مَرْبُوطِيَتِ
بِیْن دَخْلِي نَدَد .
- هَمْ بِالْبَلِّ: تَوَاه و مَرْمِ عَلَيْهِ تَصْمِيمِ كَرْت، بَرَان شَد .
- — بِالْبَلِّ: شَرَعَ فِيهِ شُرُوعِ كَرْد، دَسْت بَكَاشَد .
- —: فَاَمْ يَلْجَأُ: نَاكَانَ اِجَابِيْد .
- — السُّوْتَةُ الْخَطَّةُ: اَكَلَتْ لِبَابَهَا وَجَوْنَهَا
گندم شپش دَد .
- اِهْتَمَّ: اِهْتَمَّ غَضَه خُورْد، غَم خُورْد، اَنْدَرْمَكِيْن شَد .
- —: بِرَ: بَالِي بِرَ تَوَجُّهْ كَرْد، اِهْتِيْت دَد .
- —: بَأْمَرَه: اَعْتَنِي بِرَ اَعْتَاكَو، اَز اَمَوَاظِتْ نَمُود .
- —: بِالْأَمْرِ: عِلَاقَه مَسْد شَد، دَلِيَسَكِي نَشَان دَد .
- —: بَعْلَه: كَدَّ وَجِيْتْ دِرْكَار خُورْد زَهْت كَشِيْد، اَز كَار نَبَايَد .
- —: يَشْوَوْنِيْم دِرْكَار خَا وَ خَالَت كَرْد، بَكَار شَان رَسِيْمَك نَمُود .
- —: لِمَرْصَه: اَنْشَقْلْ بِالَه اَز نَاخُوشِي خُشِيَرِي شَان خَا طَر شَد،
{ اَعْلَه خُورْد .
- هَمْ: قَلَقِي يَم، اَنْدِيَشَه، نَكْرَالِي .
- —: حُزْن، قَم، غَم، اَنْدَرْدَه، كَرْتَكِي خَا طَر .
- —: قَصْد، قَصْد، نَيْت .
- —: اِهْتِمَام سَحِي، كُوشِش، تَوَجُّه .
- حَرَف — هِ اِلَى عِلَاقَه مَسْد شَد، پِرَا دَت .
- مُشَقَّلْ بِالْمَوْجِ: مَكِيْن، اَنْدَرْمَكِيْن .
- مُشْتَكِن بِالْمَوْجِ: فَرْسُودَه اَز غَم، شَكْسْتَه خَا طَر .
- هَمْ (وَالْأَنِّي هَمَّة): شَيْخِ هَرَم پِير زَال، مَرْد سَال خُورْدَه .
- هِمَّة: هَزَم، اراده، تَصْمِيم .
- —: نَشَاط نِيرْد، قِتَالِيَت .

- —: هِمَّة غَيْرَت، هِيَت .
- بِرْدَ الـ: دَلِيَر دَرْد .
- هَمَام: مَانِي اَلْزَم قِتَال، كَارِي، بِلَنْدَمَت .
- هَمَام: شَجَاع، سَخِي، دَلِيَر، دَاوَرْد، بَخْشَنَد .
- —: بَلَلْ تَهْرَمَان، پَهْلَوَان .
- هَام: هَطِيْم، خَطِيْر، هَم، وَزِيْن، دَا نَفُوز .
- —: يَسْتَوْجِبُ الْاِهْتِمَام: يَلِيَتْ النَظَرُ { جَالِبْ نَظَر،
هَامَةُ (وَالْمَجْهُوَام) { كَرَم، هَا، حِشْرَات،
{ جَاغُورَان كُوشَك .
- هَامَةُ (فِي مَوْجِ) سَر .
- اَمْ مِنْ: اَكْتَدَا هِمَّةً مَهْمَاَز .
- اَهْمِيَّة اِهْتِي .
- هَمِي الـ: بَا هِيَت، نَا چِيَز .
- هَلَقِي — هَلِي: بِيَا رَا هِيَت دَد .
- اِهْتِمَام: قَلَقِي نَكْرَالِي، پِرَا، اَنْدِيَشَه .
- —: هَمْ زَهْت، نَاوَا حَقِي، كُوشِش .
- —: مَبَالَاة دَلِيَسَكِي، تَوَجُّه، اَعْتَا .
- —: اَلْيَفَاظ وَصَابَةُ هِيَت كَار، تَوَجُّه، كُوشِش .
- بِلَا — اَوْ مَبَالَاة اَز دِي بِي تَفَاوُق، اَز دِي سَهْل اِتْكَارِي .
- هَدَم اَوْ قِلَّة — مَاعِجَه، سَهْل اِتْكَارِي .
- هَدَم اَوْ قَلِيل الـ: سَهْل اِتْكَار، هِيَت كُوشِش فَاخ .
- هَمِيْم: هَسَنَه عَلِي كَان دَدن بِيْجَه بَا خَاوَنَد لَوَانِي .
- تَهْمِيْمَة: هَسَنُوْتَه لَوَانِي .
- مَهْم: خَطِيْر، عَظِيْم، بَا هِيَت، جَدِي .
- —: يَسْتَوْجِبُ الْاِهْتِمَام دَر خُورْد تَوَجُّه، شَايَان دَقْت .
- الـ فِي الْأَمْرِ: يَلِيَتْ الْقَصِيْد { نَكْتَه مَهْم دَا صِلِي،
{ شَا هِيَت .
- مَهْمَة: مَأْمُورَة، رَسَالَه مَأْمُورِيَت .
- —: أَمْرُ هَام مَوْضُوع مَهْم، بَا هِيَت .
- مَوْحِيَّات: اَمُور هَامَة كَار هَاي بَرَا هِيَت .
- —: عِيَاد سَاوَرْد لَه آفَش .
- —: مُون خَوَارِبَار، ذَخِيْرَه، لَوَانِي .
- —: اَلْيَاء (مَثَلًا): مَوَاد مَصَالِحِ سَاخْتَان .

هندی. هند وانی: القبة الی هند آسیا (وابسته به
 - الفة الهندية (خصوصاً لفة شمال الهند)
 - امبرک (اشلي) صنای سرخ پوست. (شالی آن کشور)
 - شیزری: اهلبلج هندی علیه سياه
 - الارقام الهندية اعداد عربی
 - مهنت: شيف مصنوع من حديد الهند (شمیر پولاد هندی)
 - شمیر زاب دینه

• هندب. هند باء. هندی کاسنی (کاه).

• هند باء برقی: خس برقی کاسنی دشتی

(هندز) هنداز (طوبی): قیاس انداز

• هندازة: بقیاس للأقنفة (في الفرق) ذرع، کز

• هندز: رتب مرتب کرد، منظم کرد

• - راعی الباقی فی ملوک (ادب نگار داشت، خوب

• - قلعة المنیس کارمهندس را انجام داد

• مشهور: مهندس مهندس

• هندس مهندسی کرد

• الطريق راه سازی کرد

• هندسة عميلة مهندسی

• مدیة (او علم الهندسة) علم مهندسه

• اعمار اوالبناء: ریازة معاری

• الزاافة: زوؤقة، زوؤقة مهندسی کلاوزی

• تحلیلة مهندسه تحلیل

• السطوح مهندسه مطلقات

• فراقة مهندسه فضائی

• مکانیک مهندسی مکانیک

• وضیة مهندسه تربیعی

• قیاس واحد مهندسی انداز واحد

• هندسی مهندسی

• شکل: شکل مهندسی

• قلم: قلم ترلیک

• مهندس قلمی مهندس

• ری: مهندس آبادی

• ریانی: صاحب علم الهندسة مهندسه دان

• شماری: راز، رازتر معار

• مکانیک مکانیک دان

• مهموم: قلیق البال نکون، پریشان خیال، ناپااحت

• منتم اندومکین، غم دینه

• مهم علاقه مند، ذی نفع

• مهمم: دتم غرغر کرد، لندلند کرد

• همسویی: همسانی: ملوک، مایونی، پارشامی، شهرابی

• هنا الطام او القراب: کاف منینا (خوراک یا نوشابه گوارا بود)
 لذت داد

• هنا بکنا: ضد فری تهنیت گفت، شادبارگشت

• - - - انی علی مدح ترمین کرد، ستود

• - - - بالیه تبریک گفت، مبارک بادگفت

• هنا: هندی: اشنة خوشوقت کرد، خوشحال کرد

• هنی و هنا: فرح لذت برد، خوشوقت شد

• هنا: روز لذت، خوشی، خوشوقتی

• - - - صفاء وسادة ساعت، نیکیستی

• هنا: قطران تیر

• هنی: هنی: سار دلپذیر، مطبوع، مستر انگیز

• - - - بلا شقة آسان راحت

• - - - سائج گوارا، لذت

• هینا ک به ترک گوارا داد

• مرینا نوش جان

• تهنیت: ضد تبریة تهنیت، مبارک باد

• هنا: هنا: هناک (في هنا)

• هند: صاح صباح الیوم صای بهم کرد

• - في الاشر: قصیر کوتاهی کرد، غفلت کرد، قصور ورزی

• البیت: تحفه شمیر را تیز کرد، آبداد

• هند: بلاد الهند هندوستان

• - هند: سگان الهند (او امیرکا) مردم هند

• جزائر الشرقیة: جمع الجزائر اندونزی، هند شرق

• جزائر الغربیة: هند غرب

• جوز: نارچیل نارچیل

• هِنْدُسْتَانِي

• هِنْدُوِي، هِنْدُوِيّ، هندو .

• هِنْدَمُ : سَوِي آرات، پدياست، مرتب کرد .

— : طَرَف تَشَكُّر، ريبا کرد .

• هِنْدَمُ : اَضْلَح هِنْدَامه خود را می کرد ، خود را آلود .

• هِنْدَام، هِنْدَمَة زيباي، تشكي، آلودگي .

— : حَسَن القَدّ خوش اندام .

• هِنْدَم تيز، نظيف، منظم .

• هِنْفَ : اَسْرَعَ شَتَاب کرد، مجله کرد .

• اَهْنَفَ، هِنَافَ، هِنَافَ : فَجَلَه بَاشِيُو :
از روی تضرع خندید .

— : تَهْنَأَ بِنَاو بکريه افتاد .

— : هِنْفَه ناليد، ملک ملک کرد .

• هِنَافَ، اِهْنَافَ، مَهَافَة : هَضْعَكَة صَفَاوَة
خنده تضرع آمیز .

• هِنَك : [تَرُوْد] . هَدَى (لِي المِيسِي) { انكاس يا

• هِنَكَر ابن طرين وآن طرين دويد .
برگردان آواز

• هِنَكَرَة : نَكْرَة السَّيْل والحركة کار و حرکت رايد، دوندگي .

• هِنَم : تَمَر خُزاي شُك .

• هِنَام : سَيِّدَة : خَاتُون خانم، بانو .

• هِنَانِيه : خانمانه، زن صفت .

• هِنَهِنَتَ لِطِفْلِي لِنَام : هَمَّتَ بَرِي بِجَلَالِي خواند .

• هِنَهَوْنَة : تَهْمِيْهَة، مَبْنِيَة لالاي .

• هِنُو : وَقْتُ وقت، زمان، گاه .

• هِنَا، هِنَا ايضاً، درايضا .

• الی — : لِهْنَا : اِلِ هَذَا الْمَكَانِ تا اینجا .

• الی — : لِهْنَا : لِهَذَا الْمَدَرِ تا اين درجه . اينقدر .

• من — : مِنْ هَذَا الْمَكَانِ از اینجا .

• من — : مِنْ ذَلِكَ اَزَیْجَهت، باین دليل .

• من — : وَمِنْ هُنَاكَ اَزَیْجَا وَاَزَیْجَا، اَزَیْجَا وَاَزَیْجَا .

• هُنَاكَ، هُنَاكَ آجَا .

• الی — : تَا آجَا .

• من — : اَزَ آجَا .

• الی آجَر ما هُنَاكَ تَا آخِر، ومانندان .

• هُنْمِيه : وَقْتُ قَصِير زمان کوتاه، وقت کم .

• هُوَ : صَمِير النَّائِب (لِلذَكَرِ الْعَاقِلِ الْفَرْدِ) او، وی .

• — : صَمِير النَّائِب (لِلذَكَرِ غَيْرِ الْعَاقِلِ) آن .

• اَنَا — : حُزَم، اِيْن مَن .

• هُوَ — : خُود شَات .

• كَا — : بِلَوْرِيكِه صِت، همانطور كه هست .

• هُوِيه : حَقِيقَة مُطْلَقَة (رَاجِعِ هُوِي) { اَصْلِيَّت، نَفْسِيَّت،
هَمَانْدِي .

• نَذَكْرَة — : هِنَا هِنَا هِنَا شَتَا شَتَا .

• (هُوَا) هَاءُ يَنْفِي اِلِ الْمَالِي مَوْسِ دَاشْت، بلند پروازی کرد .

• هُوَا (نِي هُوِي) هُوَام (نِي هَم) هُوَان (نِي هُون)

• هُوْتَة : اَرْض مُخْفِيَة زَمِيْن پَت .

• هُوَة : هُوَة گودال، چاه عمیق .

• هُوَج : كَان طَوِيلًا نِي عُقْی بلند بالا واقع بود .

• هُوَجَاء : رَجِع دَوَامَة گردباد .

• اُ هُوَجُ : اَوَمَج، اَعْمَق مُتَبَرِّع بِي دَكِر، بِي پَرَا، اِحق .

• — : جَرِي لَا بَطِيْش، { سَهْوَد،
وِجَانِه دَار .• هُوَجُو (فَيَكُوْر) نَوْبَة دَوْرَتِيْن هِنْدَم
نوبت، سرعت• هُوْد : مَعْنَى دُوْبْدَا { آهسته رفت،
آهسته حرکت کرد .

• — : اَشْكُرَ مِتْ كَرْد .

• — : فِی الْكَلَامِ : قُلَه بَتَانِ وَوَقْفِ { آهسته و سنجیده
صحبت کرد .

• الرَّجُلُ : صَبْرَه يَهُودِيًّا اورا بکیش يهود درآورد .

• هِنَا — : خَفَ لَلْبَلَا دَهْتِيَت كِي تخفيف داد .

• هَادَ، يَهُودُ الرَّجُلُ : مَازَه يَهُودِيًّا يَهُودِي شُد، مذهب
يهود را اختيار کرد .

• — : قَابِ وَوَجِعِ اِلِ الْحَقِّ تَوْبِه كَرْد، بَرَادَر ست بازگشت .

هامة راس سر

— الرأس فرن سر

هامة (في هم) كرم، حشوه

هواميرس: ^{شاعر الاغريق صاحب الالفاظ} ^{مورثا غريانياني يونان} ^{وسراينده ايلياذ}

هون سسل
هون آسان کرد

هون عليك جوش زن، چیزی نیت

هان الامر عليه: سسل برایش آسان بود، آسان شد

۵ — عليه ان: طاوعه قلبه دلش گواهی داد

— الرجل: ذل وحقیر (زبون شد، پست شد

أهان: استخف به تو صین کرد، خوارش مرد

— حفر بالتم وحقیر ناسزا گفت، دشنام داد

تهان: استهان بالامر: استخفه کاردار آسان گرفت

— — — به: استخقره واستخف به (ناچیز گرفت، متحقیر کرد)

— سسل: لم یغن به (کار خود را پست گوش انداخت، در انجام آن سعی کرد)

لا يستهان به در خود توجه

هون: هوان: ذل وخری تنك، پستی، رسوائی

— — —: اختفار خوارى، خفت، سرشستی

— سهولة آسان

على عون بامستی، به آدای

هاوون ۵ هون: صلابه

هون: هوني: حنا اینجا

بدال: فیه سر دسته عاون

مدفع ال: خیاره اندازدستی

هوننا: تنوذه وورقی: آستکی، ملایت

هین: هین: سهل آسان، سبک

هینه: سهولة آسان

إهانة توهمین گفتار یا رفتار حقیر آمیز

هاع: هوع: ۵ تنبوع: تسكلفت القیس

— — —: تنقیأ قذره، بالا آورد

هول الامر: فسخته بطرز نکان دهنده ای خیر داد

— الامر: بالغ فيه (در این مورد مبالغه کرد،

افزاع ترساند، بوخت انداخت

— عليه بکذا: تنوذه به تهدید کرد

هال الامر فلانا: افزعه او را ترسانید، بوخت انداخت

— الامر: فظم عليه برایش ناگوار بود، سنگین آمد

هول وحت: ترسید، هراس

أبول: مجتمه ابوالهول جمع

هولة: تمیوز مهیب، وحت انگیز، مهناک

هال: سراب سرب

سب ال: رانه حل

هالة: دارة الفتر: هاله، خرمن ماه

— (حول راس قدیس) (حلقه نوید در سر

— ذهیه: تاج آسان

قمر هالی: (ای کاذب) ماه مخشب

هائل: مهول ترسناک، بیم آور، سهمین

— الحقم: توهمند، بسیار بزرگ، حیرت انگیز

تهویل: إزهاب تهدید، چشم زهر

— مغلالة: مبالغه، اغراق، گرافه گوئی

تھاویل: الوان غنایه رنگارنگ

هولندة: البلاد الواطئة کشور هلند

هولندي: هلندی

هوم: هوم: نام قلیلاً پرت زد، کمی خوابید

— — —: هر راسه من الناس (راثر خواب سرش نکان

خود، پرت زد

هَوَاءُ: الْمَادَّةُ الْمَالِيَّةُ لِلنَّفَاثَةِ هَوَا .

—: جَبَوُ . لَوْحٌ كَرِهِي .

—: رِيحٌ بَاد .

—: مَنَاجِ آبِ دَمَوَا .

—: جَبَالِ آدَمِ تَرَسُو، بَزْدَل .

هـ الِ الْخَفَرُ: وَبَاءُ هَظْوَةِ بِيَارِي وَبَا .

الِ الْجَوْتِي هَوَايِ هَوِي .

الِ الْكَلْفَرِ هَوَايِ آزَاد .

الِ الْمَضْفُوطِ هَوَايِ فُشْرَه، مَعْرَكَم .

تَجِدُوهُ الِ تَجْدِيدِ هَوَا .

بُشْدَقِيَّةٌ —: تَفَنَكِ بَادِي .

هَلِمِ الِ اَوْ طَبَقَاتِ الِ، هَوَا شَنَاسِي .

هَلِمِ سَلَكِ الِ، هَوَا نَوْدِي .

مَنَاجِ —: تَلْبَهِ بَادِي .

هَوَايِ: مَحْتَسِ بِالْمُحَوَا هَوَايِ، بَادِي .

—: كَلْفَوَا اَوْ الْفَاوَا هَوَا مَانَد .

—: يَنْفِثُ بِقُوَّةِ الْهَوَا اَوْ فِيهِ هَوَا {مَاشِي كِه بَانِشَا

—: غَاوِي كَا زَاد . { هَوَا كَارِي كِنْد .

—: هَا كَرِيَّة، الْبَقَا اَوْ الْفَتَا الْاَلَاةُ لِقَصْرِ الْاَلَاكِ

سِمِ رَسْبَكِه هَايِ كِرِيَّة تَلَكَا نِ بَسِمِ .

—: اِطَارِي دَسْتَا هَوَايِ .

—: خَالِ خَالِيَا هَوَا .

—: مَظَلِّي چَتَرِ هَوَا .

هـ —: مُتَقَلِّبِ الْاَطْوَارِ وَالْاَهْوَا اَدَمِ رَنَكِ بَرَكِ،

{ بَرَقَلُونِ صَفَتِ .

جَنَابِ —: جَنَابِ ذَهْنِي حَاسِبِ ذَهْنِي .

تَنَفُّسِ —: تَنَفُّسِ مَصْنُوعِي .

حَيَوَالِ —: حَيَوَالِ هَوَايِ .

مَكْرُوبِ —: (بِيَمِشِ بِالْمُحَوَا) مِيكْرُوبِ هَوَايِ .

هـ مَطَبِ —: جَبَوَةُ هَوَايَةِ چَاهِ هَوَايِ .

بَيِّنَةُ هَوَايَةِ كَشْتِي هَوَايِ .

مَرَكَبَةُ هَوَايَةِ هَوَايَا، فَايَا .

مَصْعَةُ هَوَايَةِ اَسْيَابِ بَادِي .

سِلَكِ الْهَوَايِ سِمِ هَوَايِ .

مِثْنَا، هَوَايِ فَرُودَا .

هَوَايِ: حُبِّ عَشْقِي، مَحَبَّتِ، دِلْدَا دَكِ .

—: مِثْلِ قَايِلِ، دَغْبَتِ .

اَهْوَنَ: اَسْهَلَ اَسَانِ تَر .

—: جَبِنِ اَسَانِ، سَبَكِ .

—: الْكَلَّ، الْاَهْوَنَ اَسَانَتَرِي .

—: الشَّرَتِي تَبِجَهَرَا رَهْمَا ت .

نَهَاوَنَ: اِسْتِهَانَةً، اَشْتِغَافَ سَبَكِ شَارِي، اَنَدَكِ شَارِي .

—: اِهْمَالِ غَفْلَتِ، اِيْعَانِي .

مُهَانِ خَوَارِ، حَقِيرِ، تَوَسْرِي هُوْدِ .

مَهَانَةً: خَيْرِي خَوَارِي، خَفْتِ، نَكِ، عَارِ .

—: ذُلُّ تَحْقِيرِ، فَرُومَايِكِي .

مُهِنِ اَمَانَتِ اَمِيَزِ، تَحْقِيرِ اَمِيَزِ، بَدَزَبَانِ .

مُتَهَاوَنِ سَتِ، اِيْعَانَتِ، سَهْلِ اَتَكَا ر .

• هَوَّة: وَهْنُهُ حَبِيْفَةُ كَرْدَابِ، شَكَاةُ، چَاهِ وِيلِ .

• هَوِي: هَبَطَ، سَقَطَ فَرُودَا مَد، پَانِيْنِ اَمَد، اِفْتَاد .

—: الطَّارُ: اِنْقَضَ نَاكَمَانِ فَرُودَا مَد .

—: مَاتَ مَرِدِ، دُرُودَا مَد .

سَتِ الْرُحِ: حَبَسَتْ بَادُوِيْدِ .

هَوِي: اَحَبَّ اِدَمِشْتِ دَا شَتِ، عَاشِقِ شَدِ،

{ دِلْدَا دَا .

—: اَوَادِ اَحَبَّ خَوَا سَتِ، اِنْتِخَابِ كَرْدِ، خُوشِ اَمَدِ .

—: اَشْتَهِي اَرَزْدَكِرْدِ .

هَوِي الْفَرَقَةُ: جَدَّ هَوَا هَا هَوَايِ اِطَاقِ دَا تَجْدِيْدِ كَرْدِ .

هـ —: مِرْوَحَةُ: دَوَّجِ بَادِدِ .

—: الشَّيْءُ: قَرْنَةُ الْهَوَا بَادِدَا .

—: شَبَّعَ اَوْ مَرَجَ بِالْمُحَوَا هَوَادَا، هَوَا تَبِيْلِ كَرْدِ .

هَوَايِ: لَاطَفَ، سَايَرِ هَبَرَا تَرَكِدِ، سَا زَشَرِ كَرْدِ .

أَهْوَى: اِنْهَوَى: سَقَطَ اِفْتَاد، پَانِيْنِ اِفْتَاد .

—: يَمِيْعِ: مَدَّهَا دَسْتِ هُوْدَا كَشُوْدِ، دُرَا زَكِرْدِ .

—: يَمِيْعِ عَلِي زَدِ، دَسْتِشِ دَا فَرُودَا مَدِ .

اِسْتَهْوَى: اَمْرِي، اَشْتَالِ رَفِيْعَتِ، بَطِيْعِ اَمَاطَتِ .

—: ذَهَبَ بِقُوَّةِ اَوْ حَبْرَةٍ عَقْلِ اَزْشَرِشِ بِيْدِ كَرْدِ، دِلْشَرَا رِيْدِ .

—: جَنَلِي نَا لَهْ دُخُولِ اَوْدَا خَرُوْدِ بِيْجُوْدَا سَا شَتِ .

هـ —: اَصَابَهُ الرِّكَامُ سِرْمَا خُوْدِ .

هَاءَ هَيَوَ: مَارَحَنَ الْهَيْفَةَ غَوْنُو رَشِدَ، سرود و دارشد.

— ال: اَشْتَقُ آنز کرد.

هَيَّأَ لَكَذَا: اَشْتَدَّ لَهُ آمَادَه شد.

— لَهُ الْاَثَرُ: اَمَكَنَهُ بَرَايَشِ آمَادَه شد، اسكان پذیر شد.

۵ — لَهُ: تَصَوَّرَ خِیَالَ کرد، پنداشت، و در نظرش آمد.

۵ —: تَهَنَّيْتُ خُودًا آراست.

۵ كَا بَيَّأَ لَهُمُ اَنْطَلَوَكَهُ مَوْسَ بَكَنَد.

هَيَّئَةَ هَيَّأَةُ: شَكْل شكل.

—: كَيْفِيَّةٌ رَوْشَ رَم، چگونگی.

—: صُورَةُ پیکر، سیما، منظر، تپانه.

—: جَاهَةٌ مُنَظَّمَةٌ سازمان، دسته، گروه.

— الْأَمَمُ النَّجْدَةُ سازمان ملل شفق.

— الْحَكْمَةُ قَضَاتِ دِلَوگاه، دادستان.

۵ — هَيَّيْ: حَسَنَ الْهَيْئَةِ باوقار، متین.

ال الْاِنْجِيَايَةُ جَامِعَةُ بَشَرِي اجتماع.

ال الْحَاكِمَةُ زِمَامَدَارَانِ كَشُور.

ال الْيَسَابِيَّةُ نَمَائِدگان سیاسی.

عِلْمُ ال (الْفَلَك) ستاره شناسی.

تَهَيَّئَةُ تَهَيَّيْنِي: اِهْدَادُ آمادگی.

مَهَيَّأً مُعَدَّ آمَادَه، فراهم.

۵ مَهَيَّئَاتُ: بِضَاعٌ مَعْيَرَةُ الْحَيَمَةِ خَفِيفَةُ الْوِزْنِ

و مَعْدَمُ سَبْكِ دَرَن وَ كَلَانِ مِم.

مَهَيَّ: مُعِيد آمادہ کننده، فراهم کننده.

هَيَّيْتُ اِلَهَ: جَعَلُهُ مَهَيَّأً وَفَعَلُهُ اودا و حشنتك چلیو گراخت.

۵ هَيَّيْتُ عَلَيْهِ: تَهَيَّيْتُ تَهَدَّدُهُ ترساند، تهدید داد.

هَابَ. اَهْتَابَ. تَهَيَّبَ الرَّجُلُ اَوِ الْعِنَى خَالَه {ترسید، بوحشت افتاد، بپناذ شد.

—: وَقَفَرُوا وَ اخْفَمُوا بَرَدَلَدَ دَاشْت، حرمت کرد.

تَهَيَّبَ ۳: اَخْلَفَ. اَفْرَحَ ترسانید، بوحشت انداخت.

أَهَابَ بِهِ: صَاحَ بَرَشِ داد کشید.

— بِصَاحِدِهِ دَعَلَه رَوَّ اورد، مراجعه کرد.

مُتَبَسِّمٌ مَشَلَّةٌ دِلِم، اهرم.

هَوَ: مَزَاج دَكَيْفَ مَوْس، کیف.

يَبْتُ الْهَوَى دَخْتَرِ خُوشِ كَذَلَنْ، هرزه.

نِ ال. عاشق، سوزانده، گرفتار.

نِ ال سَوَى دَرِيكِ حَالَت، مبتلا بیک درد.

عَلِ هَوَاهُ: كَا بُرِنْدِ بَسْتَه بِمِلِ اوست.

عَلِ هَوَاهُ: كَا بُرِنْدِ اَنْ بَكُورِ اَنْطَلَوَكَهُ دِلَشِ مِضَاوَعِد.

هَوِي: دَوِي نِ الْاَذَلِ صَدَائِكِ دَوَكُوشِ مِ پِچِد.

هَوِي: مُتَلَبُّ الْاَطْوَارِ اَدَمِ رَمَكِ بَرَنَكِ دَمَنِ بِنِ.

هَوِيَّةٌ: بَرْ هَيْفَةُ چاه کوه، عین.

۵ —: تَحْوِيَّةٌ هَيْفَةُ سَرَكِي، وسيله تفریح.

هَوِيَّةٌ (نِ مَوْ) شَخْصِيَّةٌ، صَوِيَّت.

هَارُ: مَلَقِطُ قَاطِطِ اَتَانِ اَفْتَدَا.

—: مَحَبَّةٌ عاشق، دوستدار.

—: ذُو الْهَوْلِ مَوَادِرِ، باز، گشاده.

—: هَوِي: هَوَايِ عَشَقْبَاز.

هَاوِيَّةٌ. اَهْوِيَّةٌ: جَوَّ جَوَّ، هوا.

—: وَ هَذِهِ هَيْفَةُ گِرَدَابِ، چاه ویل.

ال: جَبْمٌ جَعْمٌ، دوزخ.

أَهْوَى إِلَهٌ مَنِ پَسَنَدِيه تَرَاذ... دِ دَنْظَرُون.

۵ تَهْوِيَّةٌ: تَجْدِيدُ الْهَوَاهُ تَجْدِيدِ مَوْ.

۵ —: تَنْبِيْغُ بِالْمَوَاهِ اَوْ بِالْمَالِ تَبْدِيلِ هَوَايَا كَاذ.

مَهْوَى. مَهْوَاهُ: جَوَّ آسَمَانِ، جَوَّ فُضَا.

مَهْوَاهُ: نَافِذَةُ اَوْ اَدَاةٌ لِتَجْدِيدِ الْهَوَاهُ پَنِجَرِه، باد بزن برت.

هو یس (نِ مَوْس) هَوِيَّةٌ (نِ هَوِ وِی هَوِ)

هَوِي: ضَمِيرُ النَّائِبَةِ (مَاضِل) آن زن.

—: ضَمِيرُ النَّائِبَةِ (لَنِیرِ مَاضِل) آن.

هَوِي هَوِيَّا (نِ مَوِ)

هَوِيَّا: اَعْدَّ آمادہ کرد.

—: رَتَبَتِ مَرْتَبَتِ کرد، منظم کرد.

هَوِيَّا لَكَذَا: جَعَلَهُ مَسَالَاةً {اودا مایل کرد، مستلک کرد،

—: جَعَلَهُ رَوْنَقًا اَزْبَتِ کرد، آمادہ کرد.

—: جَعَلَهُ رَوْنَقًا اَزْبَتِ کرد، آمادہ کرد.

—: جَعَلَهُ رَوْنَقًا اَزْبَتِ کرد، آمادہ کرد.

—: جَعَلَهُ رَوْنَقًا اَزْبَتِ کرد، آمادہ کرد.

—: جَعَلَهُ رَوْنَقًا اَزْبَتِ کرد، آمادہ کرد.

—: جَعَلَهُ رَوْنَقًا اَزْبَتِ کرد، آمادہ کرد.

—: جَعَلَهُ رَوْنَقًا اَزْبَتِ کرد، آمادہ کرد.

—: جَعَلَهُ رَوْنَقًا اَزْبَتِ کرد، آمادہ کرد.

—: جَعَلَهُ رَوْنَقًا اَزْبَتِ کرد، آمادہ کرد.

—: جَعَلَهُ رَوْنَقًا اَزْبَتِ کرد، آمادہ کرد.

—: جَعَلَهُ رَوْنَقًا اَزْبَتِ کرد، آمادہ کرد.

—: جَعَلَهُ رَوْنَقًا اَزْبَتِ کرد، آمادہ کرد.

—: جَعَلَهُ رَوْنَقًا اَزْبَتِ کرد، آمادہ کرد.

—: جَعَلَهُ رَوْنَقًا اَزْبَتِ کرد، آمادہ کرد.

—: جَعَلَهُ رَوْنَقًا اَزْبَتِ کرد، آمادہ کرد.

هَنْبِيَّةٌ مَهَابَةٌ: خَوْفٌ ترس، بیم، هراس .
 — خَشَوْعٌ فروتنی، حمت از روی ترس .
 — اختِرامٌ: افتخار، اختیار احذام .
 — وَتَارَ مَنَاتٌ سَنَیْنِی .
 — مَكْرَامَةٌ اعتبار، حیثیت .
 هَيُوبٌ، هَيَابٌ، هَائِبٌ: یخلاف الناس {ترسو، کرو،
 کاره جو} .

— هَوُوبٌ، هَیْبٌ: یخافه الناس
 {ترسناک، وحشت انگیز،
 بیم آرد} .

مَهُوبٌ ۱، مَیْبٌ ۲: وَفُودٌ سَکین، باوقار .
 — مَحْتَمٌ محترم .
 هَیْتٌ به: صَاحِبٌ او را صداداد، خواند .

هَاتٌ: اضطی بیا وراجها، بمن به .
 هَیجٌ، هَاجٌ: اَنَارٌ برانگیخت .

— حَرَّاءٌ تحریک کرد، داشت .
 — اَزْهَجٌ ناراحت کرد، بست آورد .
 — الدَمُّ: دَفُورُهُ خون را میخوش آورد .
 — الشَّیْثَةُ: حَرَّكَهَا سرشته ها آورد .
 — النِّینُ: المَهْجَا ملتهب کرد، فز کرد .
 — النَّصَبُ: اَنَارُهُ برافروخت، خشکین کرد .

هَاجٌ، هَیجٌ، اَهْجَاجٌ: بَهْمٌ آمد، جوش و خروش زد .
 — هَاجُجُهُ: نَارُ نَارُوهٔ از جا در رفت، عصبانی شد .

— الْبَحْرُ وَفَرَّهٔ در بسلام شد، طوفانی شد .

هَیجٌ، هَیجًا، هَیجَاءٌ: قَتَلَ حَرْبٌ {دزد، جنگ،
 نبرد} .
 — هَیجٌ، هَیجَانٌ: تَحَرَّكُوا اضطرب .

هَیجٌ ۲، هَیجَانٌ ۲: تَوَرَّانٌ آشوب .

— اضْطِرَّابٌ شَبَّ بهم خورگ، فتنه .
 — غَضَبٌ خشم، انگیزش .

هَاجِجٌ: مُضْطَرِبٌ ناراحت، آشفتن، پریان .

— مُضْطَرِبٌ {کالجر} متلاطم .

— فَاغِبٌ خشناک، غیرطبیعی، برافروخته .
 — غَضَبٌ خشم زیاد، دیوانگی .

هَیجٌ اوقات تلخی، آشفتگی .

هَیجٌ: اِنَارَةٌ انگیزش، تحریک .

— اَلْهَابُ اشتعال، عل برانگیختن مردم .

— {فی الکهربا} اِنْقَالِقْ بَرْقٌ بهم مجاور .

مَهَاجُ الْأَشْیَاءِ: دَافِعٌ دَلِیْمٌ نیروی رانندگی {ساتر}

مُهَیجٌ: مُنَبِّهُ تحریک آمیز .

— مُنَبِّهُ الاضطراب لته انگیز، آشوبگر .

— مُلْهِبٌ آتش افروز .

مُهَیجٌ: هَانِجٌ خشناک، آتشین، دیوانه .

هَیْزَرُ وُجْهِیْنِ: هَدْرٌ وُجْهِیْنِ میدوژدن .

هَیْزَرٌ وُحْیًا: عِلْمٌ خَاصٌّ الیاد و تَوَاسُطُهَا آبشاشی .

هَیْرٌ: اَوَقَعٌ انلاخت، پرت کرد .

— عَجَلٌ شتاب کرد .

هَیْرٌ و غِلْفِی: بِرَبَاوِی راسته بخند تصویر می .

الْكِتَابَةُ الْمَیْزُوعِلْفِيَّةُ: الْحَطُّ السَّبَاوِیُّ تصویر نگاری .

الْفَقَّةُ الْمَیْزُوعِلْفِيَّةُ: الْفَقَّةُ الْبَرَاوِیَّةُ زبان مرموز .

هَیْشَةٌ (راجع هوشه) : اضْطِرَّابٌ جنبش، میعان .

هَیْشٌ: غَابَةٌ مُتَلَبِّسَةٌ دَبَّةٌ بنگلای بعه .

هَاشُ الْقَوْمِ: هَاجُوا شوریدند، بهیجان آمدند .

هَایْشَةُ: حَرَّكَوْلُ المَوْنُ الامر {الحمبر الجینان}

ماهی یونس .

هَیْصٌ هَاصٌ: مَرِیحٌ و کَرِبٌ خوشی کرد، شادی کرد .

— هَاطَ: سَجَّ وَأَجَلَبَ داد و بیداد کرد، سرو صداه زد .

هَیْضَةٌ: هَیْطٌ: شَجَبٌ و جَلَّةٌ {آشوب، غوغا،
 سرو صدای}

هَیْضَةٌ: اِنْقِلَاقُ الْبَطْنِ اِسْهَالٌ شکم روش .

— قَوْدَةُ الرِّمَى نَشْكَةٌ بازگشت ناخوشی .

— اَسْبَوِیَّةٌ: هَوَاءٌ أَصْفَرٌ کُولِیرَا ناخوشی دای .

هَیْجُفِی: و بای اسهال .

هَيَلًا لَيْصًا سرود ملوانان هنگام كشيدن لنگر كشتی .

هَيْلِكَبَر : (طائرة) خواره
او خورده
هوای پای عمودی باشد و در ...

هَمِّم : تَبَتَّ وَجْهَهُ كَمِجْ كَرْد ، سر در گم كرد ، گواه كرد .

هَبَّ : هَبَّ فَا هَمَّ {عشق اورا فریاد كرد .
بلدم انداخت .

هَامَ بَر : اَجَبَّ عاشق ارشد ، دلباخته شد .

هَلَّ عَلَى وَجْهِهِ آوَارَه پیاپاهانش ، خانه بدوش گردید .

هَمَّش : تَشَّه شد .

هَمَّش : ذَهَبَ فَوَادُهُ وَخَلِبَ عَقْلُهُ
بمجنون شد ، دل و دین خود را از دست داد .

هَلَّ : كَرْتَا عَشْقُ شَد .

هَمَّام : عَمَّشَ شَدِيدَ تَشْكُ سَوَازَان

هَمَّش : شَدِيدَ دِلْبَا خَتَكِ شِيدَانِ .

هَامَّ هَمَّوْم : مَتَغَيَّرَ سَرگِرْدَان ، دبدید .

هَمَّان : شَدِيدَ الْمُبَّ {عاشق دلباده ،
سوزانده .

هَلَّ عَلَى وَجْهِهِ آوَارَه ، سرگردان ، دبدید .

هَمَّهَام : شَدِيدَ عَشْقِ ،
دلباخته عشق .

هَمَّيْن : قَالَ « آمِنْ ! » آمین گفت .

هَلَّ كَذَا : مَارَ رَبِيبًا عَلَيْهِ وَصَافَقَا
نظاره كرد ، سرپرستی كرد ، نگهداری كرد .

هَمَّغَه : زَطَطَه رهبری ، ریاست ، پیشوا .

هَمَّغَه : تَدَت ، نفوذ .

هَمَّيْن : نَافَر ، نگهدار ، سرپرست .

هَمَّيْن (فِي هَوْن) آسان .

هَمَّيْن : اَي كَاش مِيشَد .

هَمَّيْن (فِي هَيْل)

هَمَّيْن : هَمَّيْن : اَمْرَعُ شَبَاب ، زود باش .

هَمَّيْن : هَمَّيْن : تَمَازَه بِدَوْلَتِ رَسِيده ، خود رو .

هَاضُ الرِّبْضُ : نَكَسَ بِجَارِحَاتِ اَنْدِ بَا زَكَّت .

هَمَّش : نَكَسَتْ .

هَمَّش : كَسَرَتْ وَكَّتْ كَوِيدِ دَنُومِ كَرْد ، ساند .

هَمَّش : نَكَسَتْ بَعْدَ الْجُبُونِ {استخوان را پس از جوش
آوردن شكست .

هَمَّش : مَكْنُوزُ شَكْتِه .

هَمَّش : الْجَنَاحُ بِجَارِه ، در مانده ، شكسته بال .

هَمَّش : زَغَفَتْ : ضَبَحَتْ دَاغ ، فریاد ، جیغ .

هَمَّش : هَاف : كَانَتْ حَيْلًا لَا غَرَوَ بَارِكِ بُوْد .

هَمَّش : هَاف : لَمْ يَنْجَعْ : خَاطَبَ كَامِيَابِ نَشْد ، شكست خورد .

هَمَّش : هَرَبَ : فَرَارَكِرْد ، گریخت .

هَمَّش : هَمَّش : جِدًّا زِيَادَتَشْتَه شد .

هَمَّش : هَمَّش : اَتَاَعَ مِنْهُ فُرْصَةً {از فرصت استفاده نكرد ،
فرصت را از دست داد .

هَمَّش : هَمَّش : رَفَعَ حَاوَةَ لَبِيسِ النَّبَاتِ وَتَغَطَّى الْحَيَوَانَ بَادِرْ كَرْمِ وَسَوَازَانِ

هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : شَدِيدَ الْعَطَشِ : از تشنگی سوخته .

هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : خَاطَبَ سَرخُورده ، ناکام .

هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : نَاجِيز ، پست .

هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : خَامَرَ الْبَطْنُ وَبَقِيَ الْحَمَرُ لَا غَرَوَ بَارِكِ اَنْدَم .

هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : پَرَسْتَشَا هَمَّش : كَالْبَد .

هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : وَهَالَ عَلَيْهِ التُّرَابُ رَوِشِ خَالِكِ دِرِجَت .

هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : اِنْهَالَ التُّرَابُ خَاكِهَا تَوَدَّه شد ، اوجوه شد .

هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : اَتَاهَا عَلَيْهِ بِالضَّرْبِ اَوْ الشَّمِّ {پَرَسَش رِجَتَشْد ، اَوْرَاكَلَك زَدَد
{وَرَشْتَام دَاوَنَد .

هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : مَا اِنْهَالَ مِنَ الرَّمْلِ اَوْ غَيْرِهِ {تَوَدَّه خَالِكِ
{سَنَك كَوِيدِ كَمَّش .

هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : حَبَّ الْهَالِ هَمَّش : حَبَّ هَمَّش : دَانَه صِل .

هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : اَلْ وَ الْبَيْلَمَانُ الْمَالُ الْكَثِيرُ دَارَانِ نَايِد ، مَال فراوان .

هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : هَالَه : دَارَه الْقَمَرِ (فِي هَوْل) حَلَقَه رُوشَانِ ، خُرمِ مَاء .

هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : مَادَّةُ الْاَوَّلَى مَادَّةُ اَسْلِي وَخَشْتِيْن .

هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : هَمَّش : مَادِي ، ذَاتِي ، جَوهری .

• وای (لی و می) اندک، ناچیز
• وادی: این آوی شمال
• وایا: اویا: اوما اشاره کرد

وین، ووبو، وینی، اویا، لکان
ناخوشی ویا پیدا شد.

وبایا، وبایا: مرض علم { ناخوشی واکیر
ناخوشی مه بکیر.

—: —: کولیزا سلا

—: —: مشتوین ناخوشی بوی

—: —: واید ناخوشی سری

وبانی: منتیر: کلم ناخوشی عام، مه جاگیر.

—: کلاباوا وختن به او مسبل طاعی سری

انجریه: بخارهای ضدطاعون

علم الاینة علم ناخوشیهای سری

وینی، وینی: موبو، وایده

• وینج: لام ویتیر سرزنش کرد، نکوش کرد

توینج: نکوش، سرکوت، سرزنش

الحکمة حکمت علیه بال: داذگاه اودانجیر کرد

• ویر: اوبر: کان کثیر الویر پریش بود، کرکنا بود

ویر: اوتب زونی خرگوش روی

ویر: صوف الجمل والاذنب

وختوها موی شتر و خرگوش

—: زخب کرک: موی نرم و کونا

—: —: ویر: زخیر: خب بخل

اهل ال: اهل البدو { مردم صحرا نشین

ویر: اوبر: له شمر پشالو، مودار

—: —: له زخب کرک دار

• موبیر له ویر: مزایر مغل خواب دار

• وایور: کل آله بخاریه او کهریته { موقر، ماشین
بخاری

—: بخاری: ماشین روی

—: قاطره: لوکوموتیو قطار

—: الحریقة او المطایه: ماشین آتش نشان

(و)

• و... (حرف فلف) و، نیز

• و... (الحلیة) { مشکام که، درحالی که،
همان وقت که

• قَب و قَمَن نِیَم رفت درحالی که مادر خواب بهم

• و... (القسم)

• واته بخدا سوگند

• و... (المیة)

• مالی وایا تم باشا چه کار دارم

• وَا: حرف یداء مختص بالفتحة وای، افسوس

• وَا دَ بَت: دنهاجیه دختر خود را زنده بگور کرد

• وَا دَ البَنَات... { عادت زنده بگور کردن دختران
در عهد جاهلیت

• —: صَوْتُ سَكُوتِ الحائطِ اِذَا وَقَعَ صدای آوار

• اِذَا دَ: تَوَا دَ لِي الْأَمْرُ: بچل آسته کار کرد

• تَوَا دَ: تَان: آسته، آرام، سنجید

• علی: —: وُفِیدَا بآستکی، بآرامی

• وُغِیدَا: وُغِیدَا: مَوَا دَ دَ زنده بگور (دختر)

• وَا رَ: دَوَهَر: فَرَح ترساند، هراسان کرد

• وَا عَم: وَا فَن: سازگاری کرد، موافقت کرد، مطابقت کرد

• وَا م: مَوَا دَ سازگاری، مطابقت، هم آسگی

• وَا بَوْر (لی ویر) • وَا بَ (لی وِج) • وَا حَ (لی وِج وَا حَ دَ وَا حَ دَ)

• وَا حَ: وَا حَ: اَرْض حَبِیْة فی صحراء قَاحَة

• وَا حَ (جِج وَا حَ) آبادانی در بیابان خشک، وَا حَ

• وَا دَ (لی وِدی) • وَا دَ (لی وِدی) • وَا دَ (لی وِدی)

• وَا دَ (لی وِدی) • وَا دَ (لی وِدی) • وَا دَ (لی وِدی)

• وَا دَ (لی وِدی) • وَا دَ (لی وِدی) • وَا دَ (لی وِدی)

• وَا دَ (لی وِدی) • وَا دَ (لی وِدی) • وَا دَ (لی وِدی)

• وَا دَ (لی وِدی) • وَا دَ (لی وِدی) • وَا دَ (لی وِدی)

• وَا دَ (لی وِدی) • وَا دَ (لی وِدی) • وَا دَ (لی وِدی)

وَيْبِلُ: سَيِّئُ الْعَاقِبَةِ بدعايت .

— : وَخِيمٌ ناسازگار ، زیان آور .

— : وَفُوفٌ ضد ریمان .

وَيْبِلَةُ: خُرُوءَةُ حَطَبٍ کوله میرم .

وَرِيَّةٌ: أَوْبَةٌ (راجع به)

وَرِيَّةٌ: أَوْبَةٌ تَوَجَّهَ كَرْدٌ ، اِخْتَارَكَ .

لَا يُؤْبَهُ بِهِ أَوْلُهُ نَاجِيزٌ ، اِبْهَمَتْ .

وَوَقَّدَ: وَوَقَّدَ: نَبَّهَتْ اسْتَعَارَكَ ، مَحْكَمَكَ .

— : لِي يَنْتَوِي: أَقْلَمٌ دِرْخَانَه مَاند ، مِخْ كُوبِشَد .

— : أَوْقَدَ الْوَتِدَ: نَبَّهَتْ

مِخْ دَا كُوبِيد .

وَوَقَّدَ: دَخَاوَرُ مِخْ جَوِبَ .

— : مَقْرُونٌ (لِي عِلْمُ الرُّؤُوسِ)

— : مَقْرُونٌ (لِي عِلْمُ الرُّؤُوسِ)

— : وَبَيْتَةُ الْأَذَلِّ: صُرُورُهَا پُرْدَه مِخْشُوش .

لَبِيَّةُ التَّمَنَةِ الْأَوْتَلُو بِلَازِي نَه مِجَنَك .

وَوَرَّ: أَوْتَرَ الْقَوْسَ: جَلَّلَ هَاوَرَأ

— : فَلَانًا: أَسَابَهُ بَظْلَمٌ دِرْخَشَن بِي اِضَافَا كَرْد ، سَمَكَمَكَ .

أَوْتَرَ: وَتَرَ الْحَبْلَ: شَدَّهُ تَنَابَ دَا سَفَت كَرْد .

وَأَتَرَ الْعَلَّ: بِي دَرِي كَا كَرْد ، بِنَاصِلَه كَا كَرْد .

تَوْتَرَ الْحَبْلَ: اشْتَدَّ وَصَلَبُ لُتَابِ سَفَت شَد ، مَحْكَمَشَد .

— : الْعَصِيبُ دَا سَفَت شَد .

— : بِلَاقَتُ: خُشَابَت تَبَرَشَد ، بِيَم خُزْد .

تَوْتَرَ: تَتَابَعَ: بِي دَرِي اَمَد ، پِشْت سَرَم اَمَد .

وَوْتَرَ: قَسَرُ فَرْد ، طَاق .

وَوْتَرِي: خِلَاف شَيْئٍ (لِي الْحِسَابِ) بَاقِي آوَرْدَنَه .

عَدَد — : عَدَد طَاق

وَوْتَرَ: جَبَلٌ (أَوْ خِطُّ) تَنَابَ دِيَمَان .

— : خِطُّ أَوْ سَبَكٌ لِلْآلَةِ الْمَوْسِيقِيَّةِ تَاوَلَات سِمْبِي .

— : الْآلَةُ الْمَوْسِيقِيَّةِ (أَوْ حَوْتَه) سَازِ سِمْبِي يَا صَدَايِ آن .

— : الْعَصْفَرُ .

— : قَوْسُ الرِّيَافَةِ: جِلَه ، دَه .

— : الْحَلِيجُ: مَاشِين پَنَبَه دَا لَوَن .

— : الرُّطُ: هَرَّاسُ مِخَمَر .

— : غَلَطُك ، مَاشِين جَاوَه .

— : الرِّي: عَلِيَه آيَا رِي كُتَا بَوْدِي .

— : الْبَاهُ (لَتَقْدِيمِ مِيَاةِ الدَّن) دَسْتَكَا تَصْفِيَه آب شَهْرَهَا .

— : الطَّعِينُ: اِسْيَاب .

— : بَحْرٌ: بَايَرَه (اِنْظَر بَحْر) كَشْتِي .

— : وَرْدِيَّةُ (اِسْجَلَا حِشَّةِ الْمَدِيدِ الْمُشْرِبَةِ) (مَاشِين كَلَن هَكَا مِخَمَرَات)

— : سَبِيرَتُو (اِنْظَر سَبِيرَتُو) چَاغ كَا ز .

— : بَرِيئُوسُ: پَرِيئُوسُ يَا جَا نَ فَرَنَكِي .

وَوَيْشٌ: وَاحِدَةُ الْأَوْبَاشِ طَبَقَاتِ بَت جَامِسَه .

— : السَّلَامُ: وَدِيَّةُ چِرَنْد پَرِنَد ، مِجَل ، چَنَك .

أَبَاشَةٌ: أَوْبَاشٌ: وَطَاعُ النَّاسِ اِرَاذَل ، اَوْبَاش .

وَوَيْقٌ: هَبْلُك تَبَاهَشَد ، نَابُودَشَد .

أَوَيْقٌ: اَمُفَكُ نَابُودَكَم ، نَهِيَت كَرْد ، خُزَاب كَرْد .

— : اَذَلٌ: خُورَكَم ، ذَلِيل كَرْد .

مُؤَيِّقٌ: مُؤَضِّعُ الْمَلَاحِ: مَحَلُّ نَابُودِي أَشْيَانَه خَاد .

مُؤَيِّقَةُ: مَصْنُوعَةٌ هَكَا ، مَصْنُوعَةٌ .

— : فَاجِئَةٌ: عَلَزَت ، تَكُوهِيَه .

يَرْكَبُ الْمَوْزِقَاتِ (الْمَالِكِ) خُورِدَا دِرْخَطَر مِيَا نَفَا زِد .

بِفُلٍ الْمَوْزِقَاتِ (الْعَاصِي) (مَرْتَكَب كَا مِيشُود ، أَذَلِ اخْلَاقِ دَا

وَوَيْلُ الْمَكَانِ: وَخَمٌ جَايِ خُطْرَا كِي شَد ، نَا سَا لَمَشَد .

— : اِشْتَدَّ ، سَمَت شَد ، سَمَكِين شَد .

وَوَيْلَتِ السَّمَاءُ: اَمْطَرَتْ بَشَدَتُهُ بِلَاوَن سَمَكِين بَا رِيدِي .

وَوَيْلٌ: وَابِلٌ: مَطَرٌ شَدِيدٌ بَارِنْدَكِي زِيَاد ، رِجَا رَشَد .

وَوَيْلٌ: مَن الرَّصَاصِ رِجَا رَا كَلَه .

وَابِلَةٌ: طَرَفٌ عَظِيمُ الْفَخْذِ أَوْ الضُّعْفِ .

— : هَرَه اِسْتِخْوَانِ دَا نَوِيَا بَا زِد .

وَوَيْلٌ: وَخَامَةٌ: نَاسِي ، بَدِي آب دِوَا .

— : اَذَى: آيِب ، كَرَنَد ، زِيَان .

— : سُوهُ الْعَاقِبَةِ: نَتِيجَه بَد ، پِلَان بَد .

• وَنَبَّ: قَفَزَ (انظر قفز) جست، پرید.

— من مَكَانٍ مُرْتَفِعٍ از جای بلند پرید.

• قَفَزَ الحَاجِزَ خیز برداشت، از روی چیزی پرید.

— عَلَيْهِ: انقَضَ تا گمان حله کرد.

• وَنَبَّ: أَوْتَبَّ: جَعَلَ يَبَّ پُراند.

• وَنَبَّ: عَلَيْهِ يَوْمَهُ: اسْتَوَلَّ عَلَيْهِ ظُلْمًا
تغلبت بر عدوان کرد، غصب کرد.

• وَنَبَّ: وَنَبَّانَ: وَنُوبَ: وَنَيْبَ: جَشَّ، پَرَشَ.

• وَنَبَّ: يَكْبَارُ جَشَّ.

— مُرْوِيَّةٌ: دَشْتَلِيَّةٌ پشنگ، سلق.

• وَنَابَّ: تَطَطَّأَ جِست و خیز گشت.

• وَتَرَّ: الْيَرَّاشُ: لَانَ رخت خواب نرم بود.

• وَتَرَّ: وَتَرَّ الْيَرَّاشُ: مَهَّمَهُ {تخت خواب را درست کرد}

• وَتَرَّ: دَسَطَلُونُ قَصِيرٌ شِلَاوِ كَوْنَاهُ.

• وَتَرَّ: وَتَرَّ نِزَمٌ لطیف.

• وَتَارَ: فِرَاشٌ لَيْسَ رِخْتِخَابِ گم نرم.

• مَيَسَّرَةٌ: وَسَادَةٌ ناز باش.

• وَنَقَّ: بِهَ: أَثْنَنَهُ با و اعتماد کرد، اطمینان کرد.

— يَكْلَامُهُ: صَدَقَهُ {گفتارش را داد کرد، راست پنداشت.

• يُسَوِّقُ بِهِ: امین، قابل اعتماد.

• وَنَقَّ: كَانَ وَثِقًا حَكَمَ بود، باریا بود، استوار بود.

— الرَّجُلُ: كَانَ ذَاتِ نِقَّةٍ مطمئن بود.

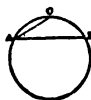
— من سَكَنًا بَقِيْنِ داشت، خاطر جمع بود.

• وَنَقَّ: أَحْكَمَ استوار کرد، تابید کرد، باریا کرد.

— الْوَثِيقَةُ: سِنْدٌ رَاصِدٌ کرد، امضا کرد.

• وَاتَّقَ: كَلَعَهُ پیمان بست، عهد بست، قرار داد بست.

• أَوْتَقَّ: شَدَّ بِالْوَتَقِ زنجیر کرد، بست، بستند.

— الْقَوْسُ (في الهندسة) وتر قوس.

— الرَّابِوَةُ القَائِلَةُ وتر زاویه.

• وَتَرِي: سیم دار، زهدار.

• رِفْرَقَةُ مُوسِيْقِيٍّ وَرِيْقَةٌ دسته موسیقی، سازهای سیمی.

• وَرَرَةٌ: خُصْرُوفُ الْأَنْدَلُ زنبه گوش.

—: الْجِلْدَةُ بَيْنَ الْأَصَابِعِ پوست میان انگشتان.

—: قَصَبَةٌ تَحْتَ السَّانِ بند در زبان.

• وَتَبْرَةٌ الْأَنْفِ: الْفَاصِلُ بَيْنَ التَّخْرِيفِ فاصله میان دروغ و راستی.

• مِنْ ذَوَاتِ الْ: مَكْنَفُ الْأَرْجُلِ دارای پنجه های پرده دار (مانند مرغابی).

• وَتَبْرَةٌ: طَرِيقَةُ راه، روش، سبک.

—: عَقْدُ الْقِرْفَةِ دمه، ده عدد، ده تا.

• عَلَى —: وَاحِدَةٌ يَكُنْ، یکواخت.

• تَرَرَةٌ: شِبْهُ جَنْفَةٍ (في القانون الجنائي) شبه جرم.

• تَنَزَّرَى (أَسْلَمًا وَتَنَزَّرَى) پودری، پست سرم.

• تَوَرَّ: تَبَرَّجَ، تَبَرَّجَ خور دگر.

—: الْعَلَّاقِي تَبَرَّجَ شَرَابَات، شراب.

• تَوَاتَرَ: تَوَالَى، پیای.

• عَلَى الْ: پودری، متوالیاً، پست سرم.

• مُتَوَرَّرٌ: مُتَدَرِّجٌ تَبَرَّجَ، تَبَرَّجَ، سفت.

—: مُتَدَوِّدٌ (كَالْجُلِّيلِ) سفت، محکم.

• مُتَوَاتِرٌ: پیای، متوالی.

• وَنَأَى: أَوْتَأَى الْبَدَّ: صَدَقَهُادُونَ أَنْ يَكْتَسِرَ هَا {بیت صدمه زد، خدب زد}.

—: يَدُهُ: دَسَطَلُونُ دَسَطَلُونُ دَسَطَلُونُ، فشار داد.

—: يَدُهُ: دَسَطَلُونُ دَسَطَلُونُ دَسَطَلُونُ، فشار داد.

• وَنِيءُ الْحَمِّ: أَسَابُهُ صَدَعٌ كَوْنَهُ شَدَّ، ضربت خود.

• وَثَبَ: وَثَاءَةٌ: صَدَعٌ ضربت، کوفتی.

—: دَسَطَلُونُ دَسَطَلُونُ دَسَطَلُونُ، فشار داد، فشار داد.

• وَثِرَ (فی وثر) • وَثِقَ (فی وثق) • وَجَّ (فی وجع)
• وَجَلَ (فی وجر) • وَجَلَ (فی وجع) • وَجَاهَهُ (فی وجه)
• وَجِبَ (وَجُوبًا) الْأَمْرُ: لَزِمَ واجب شد، لازم شد.

— الْأَمْرُ عَلَيْهِ: تَحْتَمُّ تَاكِيرُهُ، مجبور شد، حتی شد
— (وَجِبًا وَوَجِبًا) اللَّذْلُ: رَجَفَ وَخَفَقَ تَهِيْدًا (زُدْ طَبَّ).
— (وَجِيَّةً): تَقَطَّ اِتِّقَادُ.

ست (وَجِبًا وَوَجُوبًا) الْعَيْنُ أَوْ الْقَمَرُ: غَارَتْ (عَمِيقًا) اِتِّقَادًا
— وَجِبَ. أَوْجَبَ: اَتَى الْمَخْلَقَةَ وَاجِدَةً فِي الْيَوْمِ
— بیکار آمدن و روزگارش خود.

وَجِبَ ۲. أَوْجَبَ الْأَمْرُ عَلَيْهِ: اِلْزَمَهُ
— مجبور کرد، واجب کرد، ملزم کرد.

۵ — الصَّيْفُ: قَامَ بِوَأَجِبٍ صَيَانَتِهِ (بَدْرًا) اِتِّقَادًا، بیهان
(تَوَازَى) کرد.

أَوْجِبَ ۳ لَهُ حَقَّهُ: رَأَاهُ (بَعَاثَتِ) اِتِّقَادًا، و نظر گرفت
(تَرَجَّعَ) کرد.

— وَاجِبٌ: اِلْزَمَ ملزم کرد، تَاكِيرَ کرد.

اِسْتَوْجِبَ: اِسْتَعْنَى شایسته بود، سزاوار بود.

— عَدَهُ وَاجِبًا واجب و لازم داشت.

يَجِبُ: يَلْزَمُ واجب است، لازم است، باید.

— عَلَيْهِ أَنْ يَذْهَبَ (مَثَلًا) باید برود.

كَأَنَّ — كَالْإِلْزَامِ (بَطَرِ) شایسته و بایسته،
(اِتِّقَادًا) که باید.

وَجُوبٌ: لَزِمَ لزیم.

وَجَبَةٌ: اِسْكَةٌ بیکار خوراک.

— طَعْمُ اَنْثَانٍ شَدَّةٌ
— بکدست دندان مصنوعی.

وَاجِبٌ: لَزِمَ ضروری.

— تَحْتَمُّ حَتَّى.

— عَلَيْهِ مَفْرُوضٌ لازِم مجبور است، وظیفه دار است.

— قَرَضٌ: وظیفه، تهدد.

— الوجود خدای شمال، قائم بالذات.

اِنْجَابٌ: اِلْزَامٌ. ضِدُّ اِغْتِيَارٍ (وظیفه داری، تهدد،
(عَدَا) داری).

— ضِدُّ سَلْبٍ (نَفْسِي) تصدیق.

اِنْجَابِي: ضِدُّ تَلْيٍ

تَوَثَّقَ: تَثَبَّتَ وَتَقَوَّى حکم ترشد، برقرار شد.

— فی الامر: اَخَذَ فِيهِ بَشَقَةً اِذْرَى اِتِّقَادًا کرد.

اِسْتَوَثَّقَ مِنْهُ اِطْمِئْنَانًا، خاطر جمع شد.

بَقِيَّةٌ: يَتَغَدَّدُ عَلَيْهِ (امین، قابل اِعتَاد،
(درد خور اِطْمِئْنَان).

— وَتَوَثَّقَ: اِتِّمَانَ اِعتَاد اِطْمِئْنَان، خاطر جمع، ایمان.

— — — اِعتَاد تکیه، دلگرمی.

اَخُو — در خوار اِعتَاد، درست، معتبر.

عَدَمُ الْبَدَايَ، بی اِعتَادی.

على — واثق ملحق.

بَلَقَهُ مِنْ اَعْظَمَ — از عظم بسیار و تَوَثَّقَ اِطْلَاعَ یافت.

الْبِالِغُ اِتِّقَادًا بِنَفْسِهِ.

وَتَأْتِي: رِبَاطٌ بَدَلُ زَجِيرٍ، بخوابد.

وَتَثْبِيحٌ: حَكْمٌ اِسْتَوَارٌ، پابرجا.

— التَّوَكُّبُ: مَثَلُهُ الْبَلَدُ جَا اِتِّقَادًا.

اِتِّصَالَ — رَابِعَةً خِلَافَ تَدْيِك.

وَتَبَقَّةٌ: مُتَنَبِّهَةٌ قَبَالَهُ، سَدَد، دست آویز.

— الزَّوْجُ: كَمَا هِيَ نَامَةٌ عَرُوسِي.

— الْمَلِكِيَّةُ: حَقٌّ قَبَالَهُ، سَدَد مَالِكِيَّة.

وَأَتَى: عَلَى يَقِيْنٍ خَا طَرِيع، مطمئن.

مَوْثِقٌ: مِثْقَالٌ مُهْدٍ بَيَان، قرار داد.

مِثْقَانِ ۲ الدُّوْلُ التَّجِدَّةُ مَشْهُورٌ سَا اِمَان مَلَل.

مَوْثِقٌ: كَاتِبُ الْغُودِ الرَّجِيَّةِ سَرْدَقَا اِسْتَدْعَى.

هَوْنٌ. وَثِيلٌ: حَبْلٌ مِنَ الْبَيْتِ أَوْ الْقَنْبِ

{ تَابِ اِتِّقَادًا دِدَخْتِ خَرْمَا اِذَا ز }

{ بَتَه شَاهِدَانَه. }

وَتُنْ: مَسَمٌ. مِمَّا لَمْ يَجْعَدْ بَتٌ.

وَتَسْبِي: هَابَةُ الْاَوْتَانِ بَتِ بَرِست.

— اَجْمَعِي كَا فَر، مَثَلُهُ.

— غَيْرِ يَتَوَدَّى وَلَا مِثْقَالِي اِسْتَدْعَى.

وَقِيَّةٌ: هَابِيَّةُ الْاَوْتَانِ زَن بَتِ بَرِست.

الْبِ: عِبَادَةُ الْاَوْتَانِ بَتِ بَرِست.

كَتَبَةُ إِيْمَانِيَّةٍ جَزْوَاقِي، مَعْدَارِ مَثْبُوتٍ .
 إِيْمَانِيَّةٌ : بِالْإِيْمَانِ أَرَى فَعْلَنُ . قَوْلُ .
 مُوجِبٌ (من الكلام) : تَبَيَّنَ لَا اسْتِغْنَاءَ كُلِّهِ أَثْبَاتُ .
 - رِنْدَ تَالِبٍ : تَصَدَّقَ آمِنُ ، مَثْبُوتٌ .
 مُوجِبٌ : بَابُ . قَالَعٌ دَلِيلٌ ، سَبَبٌ ، انْكِزَهُ .
 - اِفْتِخَاءٌ : لَزُومٌ ، خَرُورٌ .
 بَ : بِمُتَّحِبٍ بِرَحْبٍ ، بِرَطْبٍ ، بِنَابِرٍ .
 ال : الْمَوْتُ مَرَكٌ ، سَرُونُثُ .
 مُوجِبَةٌ : رِنْدَ تَالِيَةٍ (في النُّطْقِ) : تَصَدَّقَ آمِنُ ، مَوْضُوعٌ .
 مُسْتَوْجِبٌ : شَائِسُهُ ، دَرُورٌ ، سَرَادَرٌ .
 (وج) وَجٌ : قَرَبٌ ، هَمَجٌ ، فَرَادَرٌ ، دُرُوثٌ ، كَرِهَنُ .
 هـ - تِ النَّوْ : هَجَّتْ شَعْلُهُ وَدُرُوثُ ، زَبَانُ كَرِهَنُ .
 وَجَدَ الْمَطْلُوبَ : سَابَهُ وَادَرَ هُ بَرَادَرُ وَخُورِ سِيدُ ، بِرُخُورُ .
 - اَذْرَكَ : حَلَمَ دِرِيَانُ ، كَشَفَ كَرَدُ .
 - مَطْلُوبُهُ : اَذْرَكَ وَظَيْرُهُ بِدَسْتُ آدُورُ ، نَابِلُشُدُ .
 وَجَدَ^۲ عَلَيْهِ : غَضِبَ خَشْمِكُنْ شُدُ .
 وَجَدَ^۲ وَتَوَجَّدَ بِهِ : أَحَبَّهُ حُبًّا شَدِيدًا ، بَسِيَارًا وَارَا .
 دوست داشتن و بلبستگی پیدا کرد .
 - تَوَجَّدَ^۳ لَهُ : حَزَنَ عَلَيْهِ بِرَابِشُ غَضُورُ ، اِنْدُوهَكُنْ شُدُ .
 وَجَدَ^۴ هُوَ تَوَجَّدَ هُوَ تَوَجَّدَ^۵ پیداشد .
 - كَانَ وَحَصَلُ (فهو موجود) بود ، وَجُورِشُدُ .
 تَوَجَّدَ^۶ : نَظَّاهُ بِالْحُبِّ خُورِ عَاشِقُ وَانْمُوكَرُ ، عَاشِقُ .
 هـ - وَجِيَّةٌ : پیداشد ، بَابُ شُدُ . نشان دارد .
 أَوْجَدَ : بَنَمَةُ تَوَجَّدَ^۷ : دُرُوثُ كَرَدُ ، سَاخْتُ ، بُوَجُورُ .
 - خَلَقَ آفَرِيدُ .
 - نَتَبَّ سَبَبُ شُدُ ، فَرَاهِمُ كَرَدُ .
 - اُنْخَصَرَ آوَرَدُ ، حَاضِرُ كَرَدُ .
 هـ - مَطْلُوبُهُ : اُظْفَرُهُ بِوَ كَامِيَابُ كَرَدُ ، بَرَادَرُوشُنْ سَابِنْدُ .
 هـ - عَلَى الْأَمْرِ : اُنْظَرُهُ نَاكَرُ بَرُكَرُ ، بِمُجُورُ كَرَدُ .
 وَجَدَ^۸ : رِنْدَةُ الْحُبِّ شُورُ وَهِيَابُ عَشَقُ .

- جِدَّةٌ ، مَوْجِدَةٌ ، وَجْدَانٌ ، غَضَبٌ .
 خَشَمٌ ، سَوْرَتُ غَضَبٍ ، نَقَرَتُ .
 - وَجْدٌ^۱ : فَنَسَى دَارَتَهُ ، ثَرُوثُ ، مَالُ زَبَا .
 - وَجْدٌ^۲ : حَبَّةٌ عَشَقُ ، دِلْدَارُگِ .
 - فَرَحٌ شُورُوشَعَفُ ، خُوشَالِ .
 وَجُودٌ^۳ ، وَجْدَانٌ^۴ ، وَجْدٌ^۵ ، وَجْدٌ^۶ : عَمَلُ بَابِشُنْ .
 - رِيكَانُ مَاهِتُ ، هَسْتِ .
 وَجُودِيٌّ : مِنَ الْمُؤْمِنِينَ بِالْوُجُودِ آدَمُ خُوشَكُنْ دَرَا .
 وَجُودِيَّةٌ : وَخْدَةُ الْوُجُودِ (الوَالِغِ) : اَصُولُ خُوشَكُنْ دَرَا .
 وَجْدَانٌ^۷ : الْفَنَسُ دِلْوَمَا الْبَاقِيَةُ نَبَرُوشَا بِالْخُوشَالِشُنْ ، نَابِلُشُدُ .
 الْوَجْدَانُ الْبَاطِنُ شُعُورِ بَاطِنُ .
 وَجْدَانِيَّاتُ دِرِيَابُشُنْ نَاكَهَانُ ، فَرَاَسْتُ ، كَشَفُ خَمِيرُ .
 وَجُودٌ^۸ : رِنْدَةُ قَلْبِ أَوْعَمُ حُضُورُ ، هَسْتِ .
 كَلْبِي الـ : مُوجُودٌ فِي كُلِّ مَكَانٍ دَرِهَرَجَا حَاضِرُ .
 هـ غَلَبَ مِنَ الـ : غَابَ عَنْ تَوَابِغِ بِيُوشُ شُدُ ، غَشُ كَرَدُ ، اِزْهَالُ رَفْتُ .
 وَاجِدٌ : مَن يَجِدُ هَابِنْدُ .
 - عَلَيْهِ : قَانِيبُ نَارَاخِي ، بِنَزَارُ .
 لِإِنْجَادِ پیدایش ، تَوَلِيدُ .
 مُوجِدٌ آفَرِينْدُ ، دُرُوثُ كَنْدُ ، عِلَاقِ صِلِیْ هَرَجِنُ .
 - الْكَائِنَاتُ آفَرِيدُ كَارُ ، پُرُورُ دِگَارُ .
 مُوجِدَةٌ^۲ : حَقْدُ حَسَدُ ، كَبَنُ ، بَدْخَوَاهِ .
 مُوجُودٌ : وَجِيَّةٌ يَافَنُ .
 - حَاضِرٌ رِنْدَةُ قَالِبُ حَاضِرُ .
 - كَتَمَنُ دَارَا یِ هَسْتِ .
 - فِي الْيَدِ دُرُوسُوسُ ، فَرَاهِمُ ، نَقْدُ .
 - فِي الْمَشْجَرِ مَوْجُودٌ دَخِيرُ .
 الْوُجُودَاتُ : الْكَائِنَاتُ كَانَاثُ .
 هـ - (في التجارة) : خِلَافُ الْمَطْلُوبَاتِ دَارَتُهُ مَوْجُودٌ .
 وَجَرٌ : كَتَمَ غَارُ .

وَجَزْ: حُمْزَةُ قَلْبِهِ كَوْدَالِ مُشِيدِ بَرَأْشَكَارِ جَانَوْرَا
وَجَار: جُحْرُ السَّيَاحِ. مَقْلَرَةُ كَلَامٍ. لَانِ جَانَوْرَانِ دُرْ
- الْاَرَابِيَّةُ وَأَتَشَلَا: جُحْرُ لَانِ خُرُوشِ وَمَا ذَنَ
وَجُور: حُمْزَةُ تَعَسَّبَ فِي الْقَمِ. لَتَدُوْدَ { يَكْ خَوْرَاكْ
مِيَجَر: اِنَاءٌ لِيَسْبَ الدَّوْلَةُ اَوِ الْغَنَاءُ وَالْقَمِ. ظَهَرَ كَرْدَارِ خَوْرَاكْ دَابَاكْ بَلَكْ مِيَرِيَزْدَنْ
مِيَجَرَةُ الدَّوَابِ: يَلْدَةُ اسَاكِرْ بَاآنْ دَوَايِجَانُو مِيَجُورَا
مِيَجَار: مِقْرَبُ الْكُرَةِ چوگان، توپ زن
- مِقْرَبُ كُرَةِ لَبَةِ النَّبِيِّ رَاكْ. -
- صَوْلِجَانِ كُوْبَالِ، كُرْزْ.
وَجَزْ: اَوْجَزَ الْكَلَامَ اَوْ بَعْدَ: خَتَلَهُ وَجَحَزَا
اَوْجَزْ: اسْتَوْجَزَ: اخْتَصَرَ كَوْنَاهُ كُرْدَ، بِاخْضَارِ
- وَجَزْ: وَجَزُ الْكَلَامِ: كَانَ وَجِيزًا
مُخْتَصَرٌ مَفِيدٌ بُو.
وَجَزْ: وَجَازَةٌ. وَجُوزُ: اخْتِصَارُ كَوْنَاهُ، مَخْصَرُ
- وَجِيزٌ، وَاجِيزٌ، مُوجِزٌ: مَخْصَرٌ، كَوْنَاهُ، لَبْ.
وَجِيزْ: مَخْصَرٌ مَفِيدٌ، مَخْصَرٌ وَمَفِيدٌ.
اِنْجَازْ كَوْنَاهُ، كَمِي، اِجَالْ.
بَا اِنْجَازْ بَطُوْرُ خِلَاصَةٍ، دَر چَندْ كَلِمَه.
وَجَسْ: خَفِيَ: پنهان شد.
- فَرَعَ مَنَاقِبَهُ اَوْ لَعَنَ وَ لَبَّ: اَزَا چَهِ شَنِدْ هَوَلْ كُرْدَ
تَرَسِيدْ، اَزَا بَرِيدْ.
اَوْجَسْ: تَوَجَّسَ شَرًّا: اَحْسَبْ،
اَحْسَاسْ دَا فَعْلِ بِلِشْ زَوْ قَوِجْ كُرْدَ
تَوَجَّسْ: الصَّوْتُ: نَبِيَّةٌ وَهُوَ خَائِفٌ بَارِئِ لِرِزْ گُوشِ دَا.
- الطَّامُ اَوْ الْفَرَابُ: تَفَوُّهُ قَلِيْلًا قَلِيْلًا { كَر كَر خَوْرِيَا
وَجَسْ: فَلَقَ وَخَوَّفَ مَكْرَانَه، اَنْدِيْشَه، بِيَم، هِلَسْ.
وَاِجَسْ: هَاجِسٌ، فِكْرِيَدْ، اَنْدِيْشَه پَرِشَانْ.
- مَتَوَجَّسْ اَحْسَاسْ كُنْدَه اَز پِشْ.

وَجِجْ: نَأَمٌ رَجْعَ كَشِيدْ، بَدَرْدْ آدَمْ.
وَجَجْ فَلَانَا رَأَيْتُ اَوْ فَلَانَا رَأَيْتُ: { سَرِشْ دَر دَر گُوشْ،
مَازَا يُوْجَلْ: يَمِ تَسَالَمْ تَرَا چَه مَشُوْدَه، چَه دَر دَر گُوشْ
اَوْجَجْ: اَلَمْ بَدَرْدْ آوَرْدَ، رَجْعَه كُرْدَ.
تَوَجَّجْ: نَأَمٌ دَر دَر كَشِيدْ، رَجْعَ بَرْدَ.
- تَشَكَّى شَكَايَتْ كُرْدَ، دَر دَر دَلْ كُرْدَ.
- لَهُ: زَنِيْلَه بَرَايِشْ دِلْ سُوْر كُرْدَ، نَغْمَكَا رِي كُرْدَ.
جَجَّةٌ: عَمْرُ الشَّيْخِ (وَقَبْرِهِ) بِيْزَا آيِجُوْ.
وَجَجْ: اَلَمْ دَر دَر، رَجْعَ، عَذَابْ.
- مَرَضِيْ يَسِيْطُ كَسَاكْ، بِيَم خَوْرْدِگِي خَزَا جِ.
- الْاَذْنُ مَغُوشْ دَر دَر.
- الْبَطْنُ شَكْر دَر دَر.
- الرَّاسُ سَر دَر دَر.
- الْبِقْ دَنْدَانْ دَر دَر.
وَجِجْ: مَوْجِعٌ، مَوْجِعٌ: مَوْجِعٌ دَر دَنَاكْ، نَا رَا حَتْ كُنْدَ.
وَجَفْ: اضْطَرَبَ لِرُزِيدْ، تَكَانْ خَوْرْدَ.
اَوْجَفْ: بَرَأَشَتْ، بِلُزْشْ دَر آوَرْدَ.
اِسْتَوْجَفَ الْمُبْدُوْدَه: اَز شَدَتْ عَقْلُ
فَلِشْ بَرِ پِشْ اَفَا دَر، سَر بِيْمَرِ شَدَتْ
وَاِجَفْ: مُضْطَرَبَ سَر بِيْمَرِ، لِرِزَانْ وَتَرَسَا.
(وَجِي) هُوَ جَاقُ اَوْ جَاقِي: مُسَبِّحُ النَّارِ
بِهَادِي، هَا رَهْ خَوْرَا كِرِيْزَه.
- الطَّبِيْعُ فَرِ خَوْرَا كِرِيْزَه
وَجَلْ: اِسْتَقَرَّ بِالْمَوْجِ تَوَسَّدَ بِيَم دَا شَتْ
هَوَلْ كُرْدَ.
وَجَلْ: خَائِفٌ لِرِسَانْ، بِيْمَاكْ، هِرَاسَانْ.
وَجَلْ: خَوْفٌ لِرِسَانْ، بِيَم، هِلَسْ.

== التافه وأثالثها صفحة ساعت .

== السحرة (الشكوكات) رؤسكم شير .

== القوم بنوا سرکرده .

== مستقار مؤسساختن نایابا ساختن .

۵ - من الیکتاب: صیغه منه
یک صحنه از کتاب .

۵-ال بحر مصر علی .

۵-ال الثلی: صیغه مصر مصر علیا .

== الأجل: رو به مرگ، خلاصه .

== التقرب: تقریباً، تخمیناً .

== ما: به من از جوهر مرطوب میشود، بهر شکل که شد .

== الله: بر خاسته تالی بر خوشنود خدا، از بهر خدا .

== الله (تالی): بجای در دواء خدا، وایگان .

== فی: أمام فیه در برابر چشمش، در ویش .

== اختلج یوجیه: ادا در آورد، شکست ساخت .

== أمانه فی وجیه: پیش رویش امانت کرد، ناسزا گفت .

== معنی علی وجیه: بلا انقیاد و لا مبالاة بدون اعتنا و توجه
براه خود رفت .

== ببین: مغرور ساخت، روسفید کرد .

== ابین: روسفید شد، سرفراز شد .

== اسود: روسپا شد، رسوا شد .

== سوده: رسوا کرد، سنگین کرد، شرمسار کرد .

== علی هذا: اینطور، بدینگونه، بدین شیوه .

== من کل: از هر نظر .

== أخذ: العزوة: دخیل بها داماد شد .

== أخذ وجهاً علیه: استنجد علیه (خود مانع شد، بدین رعا
و جنباً لوجه: و جنباً بوجه: در برو، مقابل .

== وجهین: مراد: ریاکار، منافق، دورو .

== لهذا القول وجهان (ای معنیان) این گفته دو معنی دارد .

== قول ذو وجهین مبهم، مشکوک .

== یتمیل الوجهین: سخن در دو پهلوی .

== من کل وجهه (اجتهالات) المشتقة از غامضاً، از نظر متا کونا کو
و جمعی: غرض: بالوجه: و البته بر دو صورت .

== وجهه: جهة: سمت، طرف .

== الوجهة: جهة: سمت، طرف .

== الوجهة: جهة: سمت، طرف .

== الوجهة: جهة: سمت، طرف .

== الوجهة: جهة: سمت، طرف .

== الوجهة: جهة: سمت، طرف .

== الوجهة: جهة: سمت، طرف .

== الوجهة: جهة: سمت، طرف .

== قصد: ما تقصده مقصد .

== : خصوص لحاظ، باره .

== النظر: نقطه نظر .

== التاریخ: (مثلاً) از لحاظ تاریخی .

== من الـ: الـ: (مثلاً) از نظر علی .

== وكانت وجهتنا الجنوب: خط سیر را بطرف جنوب بود .

== وجاهه: جهت، شهرت، برجستگی .

== ذو: وجهه آدم برجسته، در خود ملاحظه .

== سبب وجهه: علت واقعی و معقول .

== واجبه: مستقبل الثی: ثیاب، رو، جلو .

== البناء: و غیره سردر .

== طول الـ: حریم، جلوخان، از پیشانی .

== تجاه: تلقاء، آراء، درو، در برابر .

== اتجاه: وجهه: سمت، جهت، امتداد .

==: سبیل، نمایی .

== توجه: راهنما .

== قلة الـ: دو مان جمع فزان، دکل الـ .

== توجه: دو مانجمی: رساننده، گراننده .

== (فی البیاسیة) اسباب فولادی که منته و سوسها
مواجهه مقابل، در برداشتن .

== المحصور: در برداشتن متمم باشاک .

== مواجهة: وجهاً بوجه: در برو .

== وجهه (لی جز): مختصر، کونا .

== واحد: واحد: (راجه أحد) تنها شد .

== واحد: جملهم واحد: یکی ساخت، متحد کرد .

== ضم: ضم: پیوست، محکم کرد .

== یضم: ربط و التفت: متفق کرد، یکی کرد .

== الله: آتش، بدو عده: آنها به یکا نگی خلی بزرگ ایمان آورد .

== الله: آتش، بدو عده: آنها به یکا نگی خلی بزرگ ایمان آورد .

== الله: آتش، بدو عده: آنها به یکا نگی خلی بزرگ ایمان آورد .

== الله: آتش، بدو عده: آنها به یکا نگی خلی بزرگ ایمان آورد .

== الله: آتش، بدو عده: آنها به یکا نگی خلی بزرگ ایمان آورد .

== الله: آتش، بدو عده: آنها به یکا نگی خلی بزرگ ایمان آورد .

== الله: آتش، بدو عده: آنها به یکا نگی خلی بزرگ ایمان آورد .

== الله: آتش، بدو عده: آنها به یکا نگی خلی بزرگ ایمان آورد .

== الله: آتش، بدو عده: آنها به یکا نگی خلی بزرگ ایمان آورد .

== الله: آتش، بدو عده: آنها به یکا نگی خلی بزرگ ایمان آورد .

== الله: آتش، بدو عده: آنها به یکا نگی خلی بزرگ ایمان آورد .

== الله: آتش، بدو عده: آنها به یکا نگی خلی بزرگ ایمان آورد .

== الله: آتش، بدو عده: آنها به یکا نگی خلی بزرگ ایمان آورد .

== الله: آتش، بدو عده: آنها به یکا نگی خلی بزرگ ایمان آورد .

== الله: آتش، بدو عده: آنها به یکا نگی خلی بزرگ ایمان آورد .

== الله: آتش، بدو عده: آنها به یکا نگی خلی بزرگ ایمان آورد .

— الله: قال «لا إله الا الله» لا اله الا الله گفت .

— الديون أو الجيوش: بکارچه کرد .

— السكل: هم آهنگ ساخت .

— المذكر: تمرکز داد، متمرکز کرد .

— توحّد: یکی و خدّه، بیکر و تنها ماند .

— ملش و خدّه: بر نهائے زندگی کرد، گوشه نشینی کرد .

— بالآخر: بر نهائے کاری را انجام داد .

— به بنایید: تنها او را مورد عنایت خود قرار داد .

— ست الاشباه: یک شدند، بهم پیوستند .

— ست الديون أو الجيوش: بکارچه شدند .

— اتحد الشيطان: صارا قبیلاً واحدأ: یکی شدند .

— العیة بالقیة: ترکب شدند .

— القوم: اتفقوا: دست بدست هم دارند، متفق شدند .

— ست الازراء: همداستان شدند، دمساز شدند .

— حیدة: انفراد: نهائے

— علی: — علی انفراد: بدون شرک دیگر .

— علی: — علی جنب جدا، کنار .

— علی: — منفصلاً جداگانه .

— علی: — سبداً من سواه: برکار، دور از دیگران .

— وخده: منفرداً بلا رفیق: تنها، بیکر، به کس .

— — مجرده: بلا شریک: بر نهائے، دست تنها .

— وحدة: انفراد: منزله: تنها، گوشه نشینی .

— — حیدة: بیکر، بیکائی .

— — اتحاد: اتحاد، اتفاق، پیوستگی .

— — صناعة: مجموعه ماکينات عمل في (واحد صنعتی، توافق للنرض صنایعی مبین) کارخانه بزرگ .

— — القوی: پیوستگی نیروها .

— — ترکیب: الانجاء: واحد موجودات زنده .

— — القیاس (والمساب): واحد اندازه .

— — الزواج: حیدة: تقدّمه: یک همسر، یک زن .

— — الاریشة: وحدت نژادی عرب، اتحاد عرب .

— — وحداً: — — منفرد بنفسه: وحيّد: تنها، بیکر .

— — غیر متزوج: مجرد، زن نگرفته .

— ابن: — وحيّد: بیکانه پس .

— وخذائبة: حالة التوحيد: نهائے .

— — قروية: بیکائی .

— — الله: بیکائی خدا .

— وحيّد: مفرد: بیکانه، تنها .

— — قريد: منحصر بغير .

— — منفرد: تنها، کاره گیر .

— — منفرد بنفسه: گوشه نشین، کارخانه .

— — لا مؤنس له: غريب، به کس .

— — المجلس: (حيوان او نبات) ازبک کرده (جوابگاه) .

— — الخلية: داره يك سلول .

— — القرن: له قرن واحد: حيوان يك شاخ .

— — القرن: كركدن: قرنیت: يك شاخ، کمرگدن .

— — القرن: الحصان القرن، حيوان خيالي .

— — اليقة (البيان): دارای يك كلمه .

— — الهوور: يك محو، دارای يك نور .

— — للمغفر: دارای يك معده .

— — التقي او التسط: يك جور، يك نواخت .

— — الورقة (في النبات): تك برك .

— — القرن: الب: بیکانه پس، در دانه .

— — القرن: الب: تنها مقصود .

— — واحد (والاثنی واجدة): أول العدد: يك .

— — — فرد: فرد، نك .

— — — شخص: ما یکی، شخصی، کس .

— — — لا نظیر له: به معنا، به مانند .

— — — وخده: نفس به غیره: تک و تنها .

— — — وحيرون (متلاً): بیست و يك .

— — — قومه: آدم برجسته، سرآمد .

— — — كحنفا: مانند این، چنین چیزه .

— — — ولا: هیچ يك، هیچ کدام .

— — — ال: الأخذ: الله: تعال: خدای بیکار و بیکانه .

— — — اي: — — هرکس، هرکس، هر کدام .

— — — كل: — — همه کس، هرکس .

— — — واحد: واحدأ: واحد: بعد الآخر: بیکر، بیکر پس، دیگر .

— — — واحد: واحدأ: واحد: بعد الآخر: بیکر، بیکر پس، دیگر .

— — — واحد: واحدأ: واحد: بعد الآخر: بیکر، بیکر پس، دیگر .

— — — واحد: واحدأ: واحد: بعد الآخر: بیکر، بیکر پس، دیگر .

— — — واحد: واحدأ: واحد: بعد الآخر: بیکر، بیکر پس، دیگر .

— — — واحد: واحدأ: واحد: بعد الآخر: بیکر، بیکر پس، دیگر .

— — — واحد: واحدأ: واحد: بعد الآخر: بیکر، بیکر پس، دیگر .

— — — واحد: واحدأ: واحد: بعد الآخر: بیکر، بیکر پس، دیگر .

— — — واحد: واحدأ: واحد: بعد الآخر: بیکر، بیکر پس، دیگر .

— — — واحد: واحدأ: واحد: بعد الآخر: بیکر، بیکر پس، دیگر .

واحدة بواحدة : صاعاً بصاع { این بدان دردی ضربتی
واحدة الوسيل ضرب درموسبی .
أحد : واحد بك .

— أَوْحَدٌ : وحید . فرید . بگانه . بهما
— الناس : شخصی . کسی .
يَوْمُ الْـ : روز یکشنبه .
لم أرَ أحداً : کسی را ندیدم .

خاتمة او مرتبة الأكاد (في الحساب) جاها مرتبه آحاد .
إِتِّحَادٌ : وفاق . ائتة . بگانی . سازش . موافقت .
— الذِّمَّةُ (في التجارة) اشتراك كالامان چند نفر .
— الإِجْماعُ : توجه بیک نقطه .
— الآراءُ : اتفاق آراء .
بـ الآراءِ : باتفاق آراء .

بالـ : ممأ . بالاشترک . مشترکاً . باهم . دست بهم .
عَلِمَ الإِتحاد البریطانی پرچم کشور متحد انگلستان
(تجاری) عضو اتحادیه
تَوَحَّدَ : مُرَّةً : گوشه نشینی . کاره گیری .

تَوَحَّجِدَ : بجمیل العی . واحدأ . بگانی . یکی سازی .
— الدُّیُونُ او المِیوُش : بیکارچه کردن .
الـ : الاتِّفادُ یو خاتمة ائتة . بیکارچسنی .

الـ : انکار عقیده تثلیث الاقالیم انکار امانیم سه گانه .
مُوَحَّدٌ : ائتة یو خة الاشیاء . بکی کنند .
— یَتَّحِدُ یو خاتمة ائتة . بیکارچست .
— یُتَّحَدُ یو خة تثلیث الاقالیم متکرا امانیم سه گانه .
مُوَحَّدٌ : بک پارچه . بک کاسه .

مُتَّحِدٌ : مُتَّحَمٌ : پیوسته . متفق . باهم .
— الإِجْماعُ : متوجه بیک مقصد . دارای بیک هدف .
الأمم المتحدة : ملل متحد .
الولايات المتحدة : ایالات متحد امریکا .
مُتَّحِدُونَ : متلوا کائهم واحد پیوسته . دست بکی .
— : مل وفاق . متفق .

وَحْشٌ : وَرْطٌ : درنگا انداخت . درهم درهم کرد .
إِتِّوَحَّشَ : قَوَّطٌ : کبر کرد . درنگا افتاد . گرفتار شد .

وَحْشَةٌ : وَرْطَةٌ : وضع بد . حالت ناگوار .
وَحْشٌ : تَخَلَّصٌ مِنْ رَهْأٍ : برفت . آزاد شد . خلاصی .

وَحْشَةُ الْعَقَبِ : تاقی الیه آرزو کرد .
وَحْشَةُ الْعَقَبِ : أَحْسَ : بِالْوَحْشَةِ لِعُرَاقِهِ { دروغ آرزو دار .
وَحْشَةُ الْعَقَبِ : أَحْسَ : بِالْوَحْشَةِ لِعُرَاقِهِ { از حمله و احاطه
أَوْحَشَ الْمَكَانُ : هَجَرَهُ النَّاسُ و پراشت . بگوشه بگوشه درآمد
تَوَحَّشَ : صَارَ كَالْوَحْشِ : درنده خوشد . وحشی شد .
— وَاسْتَوَحَّشَ الْمَكَانُ : هَجَرَهُ النَّاسُ از آبادی افتاد .

اِسْتَوَحَّشَ ۲ : حِدَةً : اِسْتَأْنَسَ : دلننگ شد . احسا بکی کرد .
— مته : لم یأْنَسَ بِرَ : احساس نفرست کرد . بدش آمد .
۵ — لَهُ دَأْوَحَةٌ ۲ : تَأْتَتْ نَفْسُهُ إِلَيْهِ : آرزوی و را کرد .
۵ — لَعْنَةُ يَدَيْهِ : نَعَرَ بِالْوَحْشَةِ لِعُرَاقِهِ : احساس جدائی کرد .
وَحْشٌ : حَيَوَانُ الْبَرِّ : جانور درنده . حیوان بیابانی .
۵ — : مُرَّةً . شئٌ يُجَنَّبُ : جانور میب . وحشت انگیز .

رحله — الجوار الوَحْشِي
گورخر

مَكَانٌ — (اي قُفْر) : بیابان . خرابه . ویرانه .
وَحْشِيٌّ : بَرِّيٌّ : آبیید صحرائی . بیابانی . وحشی .
— : حَمِيْقٌ : بتمدن . نیم دشت .

— : ضَلَرٌ : مُقَرَّسٌ : درنده . خونخوار .
— : قَاسٌ : بَرَبَرِيٌّ : بربریت . وحشی .
— : حِدَةً : اِنْسِي (الي التفریح) : جابجی . کاری .
کلام — : مُتَجَوِّرٌ : قَبْرٌ تَأْوِفُ : سخن غیر مصطلح .
وَحْشِيَّةٌ : بَرَبَرِيَّتٌ : وحشیکه . درنده خونی .

وَحْشَةٌ : كَاكِبَةٌ : اضربگی . غمگینی . دلنگی .
۵ وحش : وَحْشٌ : بَنِيْعٌ : زشت . بد . ناپسند .
تَوَحَّشَ : وحشیکه . بربریت .

مُوَحَّشٌ : مُقَيَّرٌ : غم انگیز ملاک خبر .
— : مَكْتَلِبٌ : نرساک . موجب فسرگی .

مُتَوَحِّشٌ : عَلَى الْبَطَرَةِ . بَرِّي بِبَابِهِ . جَعَلِي .
 — غَيْرُ مُتَدِّينٍ وَحْشِي . بِمَدَن .
 أَهْلِي كَذَا التَّوَحُّشُونَ اقوام وحشه ...
 وَحِلٌّ : وَقَعَ فِي الْوَحْلِ دَرَكٌ أَفَادَ بِفَرْوَمَانْد .
 ۵ — تَوَرَّطَ كِبَرُ فَنَادَ ، بَرِينَ بَسْتِ رَسِيد .
 ۵ وَحَلَّ . أَوْ حَلَّ : أَوْقَعَ فِي الْوَحْلِ دَرَكٌ وَلَئِنْ نَدَا
 ۵ — وَرَّطَ كِبَرُ نَدَا حَتَّ ، مَانَعُ شَدَّ . مَشْكَلُ ثَرَا شَدَّ .
 ۵ وَحَلَّ : تَوَرَّطَ بِالْوَحْلِ لِحْنِ مَالِ كَرْد .
 ۵ — تَوَحَّلَ . اسْتَوَحَّلَ حَلَّ كَلَّ الْوَدَّ شَدَّ .
 تَوَحَّلَ ۲ : تَوَرَّطَ بِالْوَحْلِ لِحْنِ مَالِ شَدَّ .
 وَحَلَّ : وَدَقَّةً ظَلَبَطَ . طَبَنَ وَخَوَّ حَلَّ . لَای .
 وَحَلَّ . مُوَحِّلٌ : فَبِوَحْلِ پَرَا حَلَّ .
 ۵ — مُوَحِّلٌ : مَنطَلَعُ بِالْوَحْلِ حَلَّ الْوَدَّ .
 ۵ وَحَلَّانَ : مُوَرَّطَ دَرَكِ فَرْوَمَانْدَ ، دَرَنگَا فَنَادَ .
 وَحَمَّ الْفَنَى : اِشْتَبَاهُ سَحَابًا زَرْدُ كَرْدَ .
 سَتَ الْمُنْبَلَى : تَوَحَّصَتْ وَبَارَكِرْدَ (زَن بَارِدَار) .
 وَحَمَّ . وَرَحَامَ آرزو ، اِشْتَبَاهُ ، وَبَارَ .
 قَمِي ۱ . الـ . دَلِ آشوبِ دَر بَا مَدَّ .
 ۵ وَحَمَّةٌ : اُنْثَرُ الْوَحَامِ فِي الْوَلَدِ خَالِ بَدَنِ نَوَازِدَ .
 وَحْنِي آرزو .
 وَخَوَّحَ مِنَ الْبَرْدِ أَوْ اَلْأَلَمِ اِز سَرْمَا بِدَر دَلَزِيدَ .
 — : نَمَحَ فِي يَدِهِ مِنْ شَدَّةِ الْبَرْدِ اِز شَدَّتْ سَرْمَا دَر سَاقِهَا
 دَمِيدَ .
 وَحَى . أَوْ حَى إِلَهَ : اِخْتَبَرَهُ بَرِيَرَه رَا بَرِ اِيْنِ فَا شَرِكِرْدَ .
 — فِي قَلْبِهِ عَمَدًا . اَدْعَى إِلَهَ بِكَذَا : اَللَّهُ بِوَ الْهَامُ كَرْدَ .
 اَوْحَى ۲ إِلَهَ : اَوْعَزَ اِشَارَه كَرْدَ ، اَلْفَا كَرْدَ .
 وَحَى إِلَهِي : اَلْهَامُ الْهَامُ خَدَايَ .
 ۵ — اِيْنَعَا : اِيْنَمَازَ اَلْفَاءَ اِشَارَه .

اِيْنَعَا ۲ : اَتَانِي ثَلَاثِينَ بِرَفْسِ .
 مُوَحِّي بِوَ الْهَامُ شَدَّ .
 ۵ وَاحَةٌ (وَالْجَمْعُ وَاحَاتٌ) آبَدِي دَر مَهَانِ كَوهر .
 ۵ وَجِدَ (فِي وَحْدٍ) ۵ وَخَرِي (فِي آخِرِ)
 ۵ وَخَزَ : نَمَخَزَ خَلِيدَ ، بَا اَلْكَ نَوَكِ نَبَزُ سَوَارِخِ كَرْدَ .
 — : اَلْمَ بَدَر دَ آوَرْدَ . كَزِيدَ .
 ۵ — مُنَيَّزَه دَوَاجِرِ نَفْسِ وَجَدَانِ شَدَّ ، پَشْتَانِ شَدَّ .
 وَخَزَ خَلَشَ ، سَوَارِخِ .
 — الصَّيْمِرُ سَرَزَنَشِ وَجَدَانِ ، پَشْتَانِ .
 وَخَزَه زَخْمِ نِيْنِ
 وَخَازَ : مُلُومٌ دَر دَر نَاكِ ، نَوَكِ نَبَزِ ، جَكِرِ هُوزِ .
 اَلْمَ — . دَر دَر كَشَنَدَ .
 ۵ وَخَطَهُ الشَّيْبُ مَوِي سَرِشِ پَسِيدَ شَدَّ ، پَرِشَدَ .
 ۵ وَخَمُ الْمَكَانُ : كَانَ رَوِي الْوَدَّ { نَاسَالِرُ بُوَدَ } .
 — اَلطَّعَامُ كَانَ مُفِيزًا بِالْبَعْثَةِ خَوَارَكِ نَاسَالِرُ بُوَدَ ، فَاسَدَ بُوَدَ .
 وَخِمَ . اُنْخَمَ مِنْ كَذَا : اَمَانَتُهُ بَنَتْ لُغَةً
 نَخَامَه شَدَّ ، پَر خَوَرِي كَرْدَ .
 ۵ وَخِمَ : شَعَرَ بِثَقَلِ وَتَعَاسُ سَكِينِ شَدَّ ، خَوَابِ آوَشَدَ .
 اُنْخَمَ ۵ تَخِمَ : حَاقَبَ الْعَمَلَةَ زَبَارَدُ كَرْدَ ، پَر خَوَرْدَ .
 قُخِمَةُ : مَصَافَقَةُ الْعَمَلَةِ سَكِينِي مَعْدَ .
 — : نَوُو الْمُقَمِّ سَوَدَ هَضَمَ .
 وَخِمَ . وَخِيمَ : تَقَبَّلَ اَلْقَمَّ خَوَارَكِ سَكِينِ
 — : مُفِيزٌ بِالْبَعْثَةِ نَاسَالِرُ ، غَيْرِ حَقِي .
 ۵ — : قَنَدَ پَلِيدَ ، كَشَفَ ، اَلْوَدَّ .
 وَخِيمَ : صَارَ بَدَنًا كَوَارَ ، اَسَابِ زَحَتْ .
 — الْبَاقِيَةُ نَافِرْ جَامَ ، خَطَرِ نَاكِ .
 ۵ وَخِمَ : اَلشُّؤُنُ بِالْبَيْدِ اِلِ الْكَتَدِ وَالتَّوَمِ جَالِ سَكِينِي .
 خَوَابِ الْوَدَّ كِي .
 ۵ وَخِمَانٌ ۵ مُوَحَّمٌ سَكِينِ ، سَتَ ، خَوَابِ الْوَدَّ .

وَوَدَّعَ النَّفْسَ. تَرَكَهُ وَدَيْعَةً سَبْرًا، بَامَانَتَ كَذَا.
 — مَالُهُ فِي الْمَرْفِ بُولُ خُودَرَادَرِ بَانَتِ سَبْرًا.

— الْبَصَائِعُ فِي الْفَرْقِ كَالْأَلَادَرِ بَانِ سَبْرًا.

— تَرَكَ تَرَكًا. وَكَذَا تَرَكُوا.

دَعُ: اسْتَسْعَى. خَلَسِيَ. (قَالَ ابْنُ قَتَالٍ مَا بِي وَمَقْدَرُ هَذَا الْقَوْلِ) كَذَا، اجَارَهُ بَدَأَ.

دَعَهُ يَذُبُّ (مَنْعًا) بَلْكَارُ بَرُودَ.

وَدَّعَ ۲. وَدَّعَ: كَانَ وَدِيعًا رَامِ بَرُودَ، اخْتَارَ حَالَهُ بَرُودَ.

وَدَّعَ الْقَادِبُ أَهْبَابَهُ {كَرَّ، اِرْتَأَتْهَا اجَازَهُ مَرْضَى كَرَّتْ.

— الْأَهْبَابُ الْقَادِبُ {دُوسْتَانِ بَامَاسَفَرِ وَرَاعَ كَرْدَنَ {خدا حافظی گفشد.

أَوَدَّعَ اسْتَوَدَّعَ سَبْرًا، بِبَامَانَتَ كَذَا.
 — بِبَامَانَتَ سَبْرًا، اِدْرَا حَرَمِ خُودَرَادَرِ.

— التَّامِينَ وَدِيعَةً سَبْرًا.

— رَكْنَابَةُ كَلْمَا: تَبَّ بَرُودَ، مَطْلَبُ رَا دَرِ تَابِ هُوَ لَجَانَدَ.

— الْيَجَنَ بِحَوْبِلِ زَنْدَانِ رَا، زَنْدَانُ كَرْدَ.

— الْجَنَّةُ الْقَبْرُ مَرْدِ رَا بِحَالِ سَبْرًا.
 اسْتَوَدَّعَكُمْ اللَّهُ ۱. خدا حافظ، در امان، خدا نگهدار.

دَعَا. وَدَّاعَا رَامَشَ، اخْتَارَكَ، فَرَوَشَ، نَزَمَى.

وَدَّعَ. وَدَّعَ (الْوَادِيَّةُ وَدَّعَةً)
 صدق، خرمهر.

وَدَّعَ ۲. اِبْدَاعَ اِمَانَتِ سَبَارَى.

وَدَّاعَ. تَوَدَّعَ خُدا نَكِهْدَارَ، خُدا حَافِظَ، اِجَاوَزَ مَحَلَّه.

ال. اسْتَوَدَّعَكُمْ اللَّهُ. در امان خدا.

ال. الْأَخِيرَ آخِرِينَ خُدا حَافِظَ، بَدْرُودَ.

خُفَّةُ ال. جِلْسَةُ خُدا حَافِظِ.

خُطْبَةُ ال. نَظْفُ خُدا حَافِظِ.

نَظَرَةُ ال. آخِرِينَ دِهْدَارَ.

وَدَّاعِي. تَوَدَّعِي خُدا حَافِظَ، وَدَّاعِي.

وَوَحَى. وَحَى. تَوَحَّى: قَصَدَ قَصْدًا، ارَادَهُ كَرْدَ.

وَإِخَى فَلَانًا: أَخَاهُ (رَاجِعْ أَخُو) بَرَادَرِ كَرْدَ.

وَحَى: قَصَدَ قَصْدًا، نَبَتْ، ارَادَهُ.

مُؤَانَاةُ: مُؤَانَاةُ بَرَادَرِي.

هَوْدَ هَوْدًا (فِي وَدَدَ)

هَوْدَجٌ. وَدَّاجٌ: اِسْمُ وَرِيدِ الْفُتْرَةِ {شَاهِرُكَ رَكْزِ كَرْدَنَ، {رَكْزِ جَانِ.

وَدَّعِي. وَدَّاعِي: مُنْقِي حَبْلِ الْوَرِيدِ.

{وَدَدَ} وَدَّ: أَحَبَّ دُوسْتِ رَا شَت، خُوشِشَ اَمَدَ.

— اَزَادَ خُوشِشَ، مَبْلِ بَدَلِ كَرْدَ.

أَوْدَأَنَ أَهْبَابَ لَوَافِكُنِي {اِكْرِيوَنَامُ نَفِي خُوَاهِمِ بَرُودَ، {دُورِصُورَتِ اِمَكَانِ مَبْرُودَ.

كَامِيُوْدَ (اِي بَرِدَ) مَبْرُودَ كَرْدَنَ بِهَوْدَجِ، بِسَبْرِ مَبْلِ دُوسْتِ.

وَدَّذَنَ لَوَافِكُنِي نَفِي اِي كَاشِ تَوَانَكِرِ بُوَدَ.

ه. أَوْدَ مَا عَلَيَّ بِهَرِ بَرِ جَبَرِ كَرْدَنَ وَدَدَ اَمَدَ.

وَادَّ فَلَانًا: حَابَّهُ دُوسْتِ كَرْدَ، بِنَاءَ دُوسْتِ كَرْدَنَ.

تَوَدَّ فَلَانًا: طَلَبَ مَوْدَتَهُ اِظْهَارَ دُوسْتِي كَرْدَ، دَرِ مَقَامِ دُوسْتِ بَرَادَرِ.

— اَنِبَ: تَحَبَّبَ دُوسْتِ نِشَانِ رَا، رَا بِطَرِيقِ بَرِ بَرَادَرِ كَرْدَ.

تَوَادَّ الرَّجُلَانِ مَنَسَابَ دُوسْتَانَه بِرِفَارِ كَرْدَنَ.

وَدَّ. وَدَّادَ: مَوْدَةُ دُوسْتِ، مَهْرَبَا، رَوَا بِطَرِيقِ دُوسْتَانَه.

وَدَّوْدَ. وَدَّيْدَ: مُجِبَّ دُوسْتِ، مَهْرَبَا، بَا.

— — —. اَنِيسَ: يَحِبُّ الْمَانَتَةَ خُوشِشَ اَمَدَ.

بُودِي ه. بَدِي ۲: اَوْدَانِ مَبْجُوهَمِ كَرْدَ.

وُدِّي. وَدَّادِي: جَبِّي دُوسْتَانَه.

وِلَانَاتِ وَدَيْعَةَ رَوَا بِطَرِيقِ حَسَنَه بَادُوسْتَانَه.

تَوَادَّ: تَعَابَ مَنَسَابَ دُوسْتَانَه.

ه. وَدَّرَ: اُزْنَعَ فِي مِلَكَةِ بِطَرِيقِ اِنْدَاخَتِ.

— الْمَالُ: بِدَوْرَةِ اَمْتَرَفِ فِيهِ بِنَاءَ كَرْدَ، بَرَادَرِ.

• وَدَوْدَ (في وود)

• وَدَوْدَ فِي أَذْنِهِ: أَسْرَأَ بِهِ بَعْضُ كَوْنِهِ كَقَوْلِهِ: بَعْضُ كَوْنِهِ كَقَوْلِهِ: بَعْضُ كَوْنِهِ كَقَوْلِهِ: بَعْضُ كَوْنِهِ

• وَدَكِي الْقَاتِلُ الْقَتِيلُ: أَعْطَى وَيَسْتَحِبُّ خَوْبَهَا بِرَدِّهَا، وَبِهِدَا

• وَدَكِي: بَعَثَ فَرَسًا

• أَوْدَى: مَلَكَ بِنَاءً كَرْدَ، نَابُودَ كَرْدَ

• بِ: أَحْدَمَهُ كَثَّ، نَبَسَ وَنَابُودَ كَرْدَ

• بِ: الْمَوْتُ، مَرَكَ أَوْرَادَ رَامَ خُودَ فَرُودَ

• بِصَحْبِهِ: سَلَامَتِي خُودَ رَا زِدَسْتُ دَادَ

• بِ: دَارَانِ خُودَ رَا بِرَادَ دَادَ

• دِيَةِ الْقَتِيلِ: دِيَةِ خَوْبِنَهَائِ كَشَنَه

• وَادٍ، وَادِي (وَالْجَمْعُ أَوْدِيَةٌ) دَرَه، دَرَه كَوِجَك

• وَادِي النَّيْلِ: وَادِي نَهْلِ (مِصْرَ)

• وَادِي صَيْقِي: قَبِيضِي دَرَه نَشَك، كَرْدَنَه

• وَرَاهَ: خَلْفَ بَشْتِ سَرِ، عِبَسَ سَرِ

• : أَبْدَى مِنْ أَنْظَرْتُ، دَوْرُ نَرَارِ

• الِ: بِه بَشْتِ

• وَرَبَّ: فَسَدَ فَاسَدَ شَدَ، ضَاعَ شَدَ

• وَرَبَّ: جَعَلَ شَعْرَةً دَرِ كُوشَه كَلَا شَتَ، كَجَ كَلَا شَتَ

• : الْبَابُ: فَتَحَهُ قَلِيلًا دَرِ رَا نِهَمَ بَارَكُرْدَ، كَمِي بَارَكُرْدَ

• وَرَبَّ قَتَه: وَرَمَى دُوْهُلُوحَ زَدَ، زَبَانِ بَارَزِي كَرْدَ

• وَارَبَّ الرُّجُلِ: خَاتَمَهُ كُودَ زَدَ، فَرِهَ رَادَ

• وَرَبَّ: وَرَابَ: انْخِرَافَ انْخِرَافَ، كَجِي

• بِالِ: بِانْخِرَافَ كَجِي، بِطُورِ مَالِ

• مَوْرُوبُ: مَشَرَفَ بِجَبْدَه، كَجِي

• : مَفْتُوحٌ تَدِيلاً (بَابُ) نِهَمَ بَارَزَ

• وَكَانَ الْبَابُ مَوْرُوبًا لَا يَدْرِي بَارَزَ بُوْدَ

• تَوْرَبَّ: تَوْرَبَّ: زَبَانِ بَارَزِي

• وَرَثَ الْمَالِ: وَغَيْرُهُ ارْثَ بَرْدَ

• وَدَاعَةُ: دَقَّةٌ فَرْدِي، شَكْلُهُ نَفْسِي

• وَدِيعَ آرام، سِرْبَرَاه، بَرَه مَانَدَ

• : الْمَوْدِعُ لَدَيْهِ: أَمَانَتُ دَارَ

• الْمَحْتَلُّ: بَرَه

• وَدِيقَةُ: مَا وَدِيعَ، أَمَانَةُ أَمَانَتِ

• : مَالِيَّةٌ (فِي مَضْرُوفٍ) سِبْرَدَه

• وَادِيعَ، مَوْدِعَ: مَشْتَرُوعَ أَمَانَتِ سِبَارِ، أَمَانَتُ كَلَا

• الْمَوْدِعُ لَدَيْهِ: أَمَانَتُ كَبَرِ

• مَوْدِعَ: آرَزُو كَسَنَدَ خُوْبَه وَسَلَامَتِي، نَهَكُوه

• لِإِدَاعَ: أَمَانَتِ سِبَارِي، أَمَانَتُ كَذَارِي

• : إِسْتِغْدَاعُ (فِي الْمَجِيئِ) نَهَزُو زَهْرَ، نَهَزُو أَحْطَاطَ

• : فِي الْبَرِّ: جَزْءُ نَهْرِي أَحْطَاطَ

• : مَخْزُونُ الْبَرِّ: أُنْبَارُ كَالَا هَائِي كَرَكُ

• : مَسْتَوْدَعٌ: مَخْزُونُ أُنْبَارِ

• : مَسْتَوْدَعٌ: مَسْتَوْدَعُ أَمَانَتِ سِبَارِ

• : مَسْتَوْدَعٌ: مَسْتَوْدَعُ أَمَانَتِ سِبَارِ

• : مَسْتَوْدَعٌ: مَسْتَوْدَعُ أَمَانَتِ سِبَارِ

• : مَسْتَوْدَعٌ: مَسْتَوْدَعُ أَمَانَتِ سِبَارِ

• : مَسْتَوْدَعٌ: مَسْتَوْدَعُ أَمَانَتِ سِبَارِ

• : مَسْتَوْدَعٌ: مَسْتَوْدَعُ أَمَانَتِ سِبَارِ

• : مَسْتَوْدَعٌ: مَسْتَوْدَعُ أَمَانَتِ سِبَارِ

• : مَسْتَوْدَعٌ: مَسْتَوْدَعُ أَمَانَتِ سِبَارِ

• : مَسْتَوْدَعٌ: مَسْتَوْدَعُ أَمَانَتِ سِبَارِ

• : مَسْتَوْدَعٌ: مَسْتَوْدَعُ أَمَانَتِ سِبَارِ

• : مَسْتَوْدَعٌ: مَسْتَوْدَعُ أَمَانَتِ سِبَارِ

• : مَسْتَوْدَعٌ: مَسْتَوْدَعُ أَمَانَتِ سِبَارِ

• : مَسْتَوْدَعٌ: مَسْتَوْدَعُ أَمَانَتِ سِبَارِ

تَوَارَدُوا: حَمَرُوا الواحدة بالآخر { یکی پس از دیگری سر رسیدند .

سِت الْأَخِيَّةُ : پی در پی آمدند .

سِتِ الْخَوَاطِرُ : بطور اتفاق یک فکر بغیر آنها ظهور کرد .

إِسْتَوْرَدَ الْأَشْيَاءَ : جَلَبَهَا مِنَ الْخَارِجِ

كالأزخارج وارد کرد .

وَرَدَ (الواحدة وَرْدَةً) كل سِرَاح .

— زَهْرُ غُضْبِهِ كُلِّ .

وَرْدَةٌ ۲ : وَاحِدَةُ الْوَرْدِ بِلِكُلِّ سِرَاح .

۵ — حَلِيَّةٌ مُعَارِبَةٌ كَمِنْ حَلَالِي بِالْأَيْ جِوْز .

۵ — الْغُلَّةُ (فِي الْمَعْمَارِ) كَمِنْ بَيْتٍ

۵ — عُرْقَةُ سَحْلُفَةٍ لَاسْتِيك .

وَرْدِي: بِلَوْنِ الْوَرْدِ كُلِّ . سِرَاح .

لون — وَرْدَةٌ كَلْكُون .

وَرْدٌ : صَلَوَةٌ قَصِيْرَةٌ تُكْرَرُ دَعَايَ كَوْنَاهُ . زَكَر .

۵ — بَيَانٌ مَا تَقَعُ مِنَ الْقَرَابِ (عَلَى الْأَعْلَاكِ)

صَوْرَتِ بَرَادِثِ مَا لِيَاثِ مَسْتَغْلَاثِ .

— حُمَّى ب .

حُمَّى اَل — ب نَوْبِهِ .

بِكْتُ وَرْدَانٌ ۵ : صِرَاحٌ سَوَك .

وَرْدِيَّةٌ ۵ : شَوْكُ الْوَرْدِ . مَرَضٌ نَفَاطِيٌّ

سِرَجِيَّة .

۵ — نَتَوْبَةُ نَوْبِ كَار .

۵ — او ۵ عَلَيْهِ اَل : فِي النَّتَوْبَةِ سِرْجِدِثْ ، كَشِيك

وَرُوْدٌ : يُلَوِّغُ دُرُودَ ، رَسِيْدِن .

— حُضُوْرٌ : اَنْبِيَانُ حُضُوْر .

وَرِيْدٌ : نَحِيْرُ الْفَرِيَانِ مِنَ الْوَرُوْقِ رَك .

— حَبْلُ الْوَرِيْدِ رَكْ كَرْدِن .

اَل الْبَابِي سِيَاهَرَك .

اَلْتِهَابُ وَرِيْدِي آتَامَسُ سِيَاهَرَك .

وَأَرْدٌ : حَاضِرٌ . آتِ دُرُودَ ، آيِنْدُ .

— مَجْلُوْبٌ : شَيْءٌ صَادِرٌ وَارِدًا زَخَارِجِ .

اَلْوَارِدَاتُ وَالسَّادِرَاتُ وَارِدَاتٌ وَصَادِرَاتٌ .

اَلْمَجْدِيَّةُ (مِنْ الْبَعَاثِ) نَازِهِ وَارِد .

إِبْرَادٌ : تَقْدِيْمٌ مَعْرِضٌ .

وَرَثٌ : تَرَكَ لَهُ إِرْثًا اِرْثَ اِنْخُودِ بِمَا كَلْدَار .

— اَوْرَثَ : جَعَلَ وَارِثًا وَارِثَ مَعْنِي كَرْدَ ، جَانِثِن

— رَوِيْشْتَرُ طَبِي وَصَبْتِ نَامِه بَخْشِيْدَ .

اورته ۲ : كَذَا : سَبَبُهُ سَبَبُ شَدِّ .

تَوَارَثُوا النِّسَاءَ : بَدَارِثُ بَرَدِنْدَ ، اَزِ بَشِنْبَانِ كَرَفَنْدَانْدَ .

إِرْثٌ . وِرَاثَةٌ . تَرَاثَ هَوْرَةٌ مَهْرَتٌ . مَهْرُ رِيَك .

— مَقْرُوْكٌ بَوِيْصَةٌ : قِيْرَكَةٌ تَرَكَهُ اِرْتَهُ كَرِ بَوِيْصَتِ بَرَسِدِ

وِرَاثِيٌّ مَوْرُوْدَةٌ .

وَأَرِثَ هَوْرِيْثُ اِرْثَ بَرِ ، جَانِثِن .

— تَرْمِيْ وَارِثِ شَرِي .

وَإِرْتَهُ هَوْرِيْثَةٌ اِرْثَ بَرَزِن .

هُوْرُثٌ : تَارِكُ الْأَرِثِ اِرْثَ كَلْدَار .

هُوْرُوْتَةٌ : بَوِيْصَةٌ وَصَبْتِ كَنْدَنْدَ زَن .

— مُجْرُوْمَةُ التَّوْبِيْنِ نَفْلُهُ

— مَوْرُوْثٌ بَارِثُ رَسِيْدِ .

مِيْرَاثُ هَوْرَةٌ تَرَكَهُ اِرْثَ .

وَقِيْبَالٌ : تَقَشْنُ مَدْعَى وَارِثَ .

هَوْرَدُ الْمَكَانِ : بَلَنَّهُ رَسِيْدِ .

— حَضَرَ وَارِدِشْد .

— عَلَيْهِ كَذَا : وَصَلَهُ دِرْبَاثَ دَاثَ .

وَرْدُ الشَّجَرِ : دِرْخُ شَكُوْفِهِ كَرْدَ ، غُضْبَهُ كَرْدَ بِاَكْلِ دَار .

— حَمَرٌ : فَرَمَزُ كَرْدَ ، كَلْكُونُ كَرْدَ .

۵ — قَوْرَدٌ : اَمْرٌ : فَرَمَزِ شَدِّ ، سِرْجِ شَدِّ .

۵ — اَوْرَدٌ : اَخْفَرُ وَقَدَّمَ فَرَمَزُ كَرْدَ ، نَعْدِيْمُ دَاثَ

۵ — . دَفَعَ بَرَادِثَ .

أَوْرَدٌ ۲ : قَاذَى بَرَدِ ، بَرَدِ ... كَشَانْدِ .

— السَّكَاةُ اَو الْبَرْهَانُ : ذِكْرُهُ [بَرَهَانِ اَخَا مَرُ كَرْدَ ،

تَوْرَدٌ : اَمْرٌ : سِرْجِ شَدِّ .

سِتِ الْهَدُوْدُ : جِهْمُ هَا كَلْكُونُ شَدِّ .

وَزَنَكَ : سَتَن . سَمَك { مایه چهار کوبن }
وَزَنِش : بَرَنِی . مِقال دَنک وِروغن .

۵- یَزَم (اَخْلَصَ) واکس کفش .

دَهَنَ باله : بَرَنَقَ جَلاداد ، بَرَقَ کرد .

وَزِیَنَ : مِقیاس السَّمَكِ اَلک مهندس .

الْقَدَمَةُ ذَاتُ الْوَزْنَةِ پَرکار فطریه .

وَزَوَار مِخَر زَبورخوان .

وَرَى . وَرَى . اَوْرَى اَلزَنْدُ

روشن شد ، اَتَش گرفت .

۵ وَرَى ۵ اَوْرَى ۲ : اَرَى نشان داد .

وَأَرَى : اَخْلَ پنهان کرد ، پوشاند .

عَنْ كَذَا : اَوَدَه وَأَطَهَر غَمِرَه دَوْرُو کرد ، بَرُوخوئادُر

فِي كَلَامِهِ دُو پهلوحرف زد .

وَأَرَى الْمَيْتَ التَّوْبَ مَرده رادفن کرد ، بَمَالِ سَبَر .

تَوَارَى : تَوَرَى : تَخَفَى پنهان شد ، خُورِ پنهان داشت .

عَنِ الْاِنْتِظَارِ : اَخْتَقَى ناپدید شد .

اَلوَرَى : اَلخَلْقُ کَیْی ، جِهَان ، کائنات .

تَوْرِيَه : اِخْفَه پنهان سازی .

اِظْهَارٌ خِلَافُ الْقُصُودِ تَقْبَه ، دِهاکاری .

(فِي عِلْمِ النُّطْقِ) مِغالطه .

۵- : اِظْهَارٌ خُود نَمَائِی .

وَرِيد (فِي وَرْد) • وَرَى (فِي وَزَر) • وِزَارَه (فِي وَزَر)

• وَزَبَ : سَالَ اَهْسَنَه سِرَز پُرسند .

مِیْرَابِ نَاوَدَان .

• وَزَرَ : اِزْتَكَبَ اِنَّمَا مَرْتَبَ کُجَاهُ شَد .

وَزَرَ : حَلَّ جَلَا بَارِسْتَن کَشید .

وَأَزَرَ . آزَرَ : هَادَنَ کَلَمَ کرد ، هاری کرد .

تَوَزَرَ : صَادِرَ زَبَرَا بِغَامِ وَزَارَتِ رَسید .

وُزَقَ : اَلنَّارُ اَلْمُزَوَّجَةُ سَكَّ ، مَسْكُوك .

۱- : دَهَنَكَةُ : فِرَاطَه سَ بُول خرد .

وَزَقَ : قِطْعَه وَزَقَ بِک لَمَکَاغِد ، لَک .

نَبَات (اَوْ مِنْ کِتَابِ اَوْ دَقَر) بَرک یاه .

مُتَدَبِّئَةُ اَهَم وَرَقَه .

س : حَمَلَه تُمَایِلَ وِشَرُونِ فَرَنَسَا فَرَنَسَا { بُول باج سُویتَه } لیره سوری .

۵- : قِدَعَه ، شَرِیْحَه خُصْبَ اَوْ مَقْدَمِ مَخْلَه نَاوَلَه نُوْاَل

الزَّهْرَةُ : نَوْرِيَه عِلْمِکَ ، بَرک کَل .

الانْتِهَامُ اَدْعَا نَامَه ، کُفَرِ خَوَاسِث .

اَوْرَاقُ اِخْتِدَادِ اَعْبَار نَامَه ، اَسْوَار نَامَه .

وَرَقٌ . وَاَرِقٌ . مُوَرِقٌ : ذُو وَرَقِ بَرک دَارِ بَرک

۱- ۱- : اَخْضَر نَاضِر سَبْز و خرم .

وَرَّاقٌ : صَانِعُ الْوَرَقِ کَاغِد سَاز .

۱- : مُوَرَّقٌ : بَالِغُ اَدْوَاتِ الْکِتَابَةِ نُوْشَ اَفْرَافِش

وَرَائِقَةُ : صِنَاعَةُ الْوَرَقِ صَفْحَتِ کَاغِد سَازِی .

۱- : فِرَاطِيَه سَ : بَعَادَةُ اَدْوَاتِ الْکِتَابَةِ : نُوْشَ اَفْرَافِش

وَرَكٌ . وَرَكٌ : مَا قُوِيَ الْقَعْدُ رَان ، مَفْصَل رَان .

۵- : فَخَذَ رَان .

وَرَلٌ : دَابَّةٌ بَزْمَانِيَه کَالْغَبِیِّ وَ اَتَكْبَرِش مَار مَوْلَاک .

وَرَمٌ . تَوَرَمَ بَاد کرد ، آماس کرد .

وَرَمٌ سَبَبُ بَاد کردن شد .

۱- : بَانِيَه : تَنَكُّبَر وَ تَمَجَّجَ بَاد رِیْعِی اِنْدَاخَ ، تَنَكُّبَر کرد .

۱- : اَنْفَه : اَقْصَبَه بِخُشَم آورد .

وَرَمٌ آمَاس . بَاد کردگی .

۱- : عَظْمِيَّ دَرَم اِسْتِخْوَان .

۱- : عَقْدِيَّ دَرَم غَدَه .

۱- : لُجْمِيَّ سَلَحَه لُجْمِی .

۱- : لُجْمِيَّ اَمَاس لُجْمِی .

۱- : وِجَامِيَّ اَمَاس رَدَک .

وَارِمٌ . مُوَرَمٌ بَاد کرده .

وَرَنٌ . وَرَلٌ مَار مَوْلَاک .

اِثْرَ كَذَا: نَبْهٌ پوشید، دربرکرد.

—: لَيْسَ الْوَزْرَةُ لَكَ بَسْ.

—: وَحَيْبُ إِنْسَانٍ كَاهُ كَرْد.

اِسْتَوْزَرَ فُلَانًا: اِتَّخَذَهُ وَزِيرًا: فَلَانُ بِمَقَامِ وَزَارٍ بَرَكْرَد.

وزر: اِثْمُ كَاهُ، جنایت.

—: حُلْ ثَقِيلٌ بَارِسْكِن.

وزرَة: حِلَّةُ الْمُقَوِّمِ لَكَ.

هَزْرَة الحَاظِطِ: اِزَارُ اِذَا رَه رِیوار.

وزَارَة: بَنَةُ الْوَزَرَاءِ هَبْكَ وزیران.

—: رُبَّةُ الْوَزِيرِ وَوَلَايَتُهُ مُقَامُ وَزَارَتِ، وزارتخانه.

وزَارَة: الْأَشْغَالُ وَزَارَتِ فَوَائِدُ عَامَتِهِ.

—: الْأَوْقَافُ وَزَارَتِ أَوْقَافُ.

—: التَّمَوُّنُ وَزَارَتِ خَوَارِبَار.

—: الدِّفَاعُ الْوَطَنِيَّ وَزَارَتِ دِفَاعُ مَلَى.

—: الْعَدْلُ (او الْمُحَافَاةُ) وَزَارَتِ دَارُ كَسْرِهِ.

—: الْخَارِجِيَّةُ وَزَارَتِ خَارِجِهِ.

—: الدَّخَائِلُ وَزَارَتِ كُثُورُ.

—: الْإِرْزَاعَةُ وَزَارَتِ كُتَا وَرَزَى.

—: الشُّعُونُ الْإِجْتِمَاعِيَّةُ وَزَارَتِ أُمُورًا جَمَاعِي.

—: الْمَالِيَّةُ وَزَارَتِ دَارَاتِي.

—: الْمَارِفُ (التَّعْلِيمُ) وَزَارَتِ آمُوزَش وَپُورُوش.

—: الْمَوَاصِلَاتُ وَزَارَتِ رِبَاطَاتُ، وَزَارَتِ رَاه.

وَزِيرٌ —: نَهْضُ وَزِير.

وَكِيلٌ —: مُعَاوَنُ وَزَارَتْخَانِهِ.

وَكِيلُ وَزَارَةِ الدَّخَائِلِ (مَثَلًا) مُعَاوَنُ وَزَارَتِ كُثُور.

وَكِيلُ وَزَارَةِ الْإِرْزَاعَةِ مُعَاوَنُ وَزَارَتِ كُتَا وَرَزَى.

وَزَارِيَّةٌ وَزَارَتِي.

وَزِيرٌ وَزِير.

—: الْخَارِجِيَّةُ (فِي اِسْتِكْمَالِهَا) وَزِيرُ خَارِجِهِ اِنْگِلِسْتَان.

—: الْمَالِيَّةُ (فِي اِسْتِكْمَالِهَا) وَزِيرُ دَارَاتِهِ اِنْگِلِسْتَان.

—: دَوْلَتُهُ: بِلَا وَزَارَةِ مَبِيتَةٍ وَزِيرُ مَشَاوَر.

—: مَقَوِّمِي وَزِيرُ خَنَار.

—: الشُّطْرُخُ: فِرْزَوَالُ وَزِيرُ دَرْشُخُ.

—: السُّلْطَانُ وَزِيرُ مَشَاوَر.

—: الْاَهْلُ الْعَظِيمُ اَوِ الْاَوَّلُ صَدْرُ الْعَظِيمِ.

مَجْلِسُ الْوَزَرَاءِ شُورَايِ وَزِيرَان.

(وَزَرٌ) وَزَرٌ: اِوَزَ (وَالْوَاجِدَةُ وَزَرٌ) غَاز.

—: هِرَاقِي: تَسَمُّ قَوْ.

فَرْخُ الْاَوَزِ: جَوْجِهْ غَاز.

هَزَرٌ عَلَيْهِ: وَزَعٌ بِهِ بِدُكُونُهُ كَرْد.

هَوَزَعٌ بِهِ: هَزَرٌ عَلَيْهِ عِبْ كَرْتِ، تَهْدِيدُ كَرْد.

—: مَتَّعَ جُلُوكِهِ كَرْدَ، مَانَعُ شَد.

وَزَعٌ: قَسَمٌ اَوْ فَرَقٌ بَحْشُ كَرْدَ، تَقْسِيمُ كَرْد.

ه —: هَرَبٌ خَرَادَادُ، گِرَبَزَانْد.

تَوَزَعٌ: تَفَرَّقَ تَقْسِيمُ شَد، بَحْشُ شَد.

وَزِينَةُ: حِصَّةُ سَهْمِ، قِصْمَتُ، بَهْرُهُ.

وَاَزَعٌ: زَائِرٌ مَانَعُ، رَادَعُ.

تَوَزِيعٌ: تَفْصِيقٌ بَحْشُ، تَقْسِيمُ.

—: الْاَدْوَارُ (سِينَا) طُوبَارُ بَاقِصَتِهَا بَارَكْرَد.

هَوَزَلٌ وَزَلٌ: وَتَسَمُّ قُتْدُولُ جَمَلُ.

هَوَزَنَ الْعِيَّ: بَارَزَ وَكَشَد.

—: الْمَسَابُ وَتَقْبِيرُهُ مُوَازَنُ كَرْد.

—: الشُّعْرُ شَعْرُ دَابَا وَزَنُ خَوَانْد.

—: الْحَاظِطُ اَوْ الْبِنَاءُ بِأَشَاغُولِ آمُودُ، اِنْدَاغُ كَرْتِ.

—: لَهُ الْعِيَّ أَقْطَاعُهُ بِالْوَزْنِ كَتْمِي مَفِي فَرْوَشُ، اَز.

وَرَنُ الرَّجُلِ: كَذَرُ رَاجِحِ الرَّأْيِ رَأْيُ صَاحِبِ دَاشَت.

وَكَارَنَ: سَاوِي فِي الْوَزْنِ بِأَبَا وَسَنُ كَشَد.

تَوَازَنَ: تَعَادَلَا فِي الْوَزْنِ } دَرُوزَنُ بَرَابَرُ بُوْدُنْد، هَم.

وَزَنُ بُوْدُنْد.

وَزْنٌ وَزَنَةٌ: تَقْدِيرُ الثِقَلِ سَجَش. کَشْدَن .
 —: ثِقْلٌ (وَبَعْضُ اِهْمِيَةِ) سَجَشِي، اِهْمِيَت .
 — الحِساب موازنه حساب .
 — الشَّيْءُ وزن شعر .
 — السَّكَّةُ (في الصَّرْف) نمونه، باب .
 له: — يَتَوَزَنُ (في العَلِيَّةِ وَغَيْرِهَا) كَثِيثٌ، دَارِاَوْزَن .
 عديم الـ. لا وَزْنَ له به وزن، سَبَك .
 أَقَامَ لَهُ وَزْنًا احْطَرَامٌ فَاعْلَمْ شَدَّ، بَاوَا هَمِيَت دَار .
 وَزَنَةٌ: مَا تَوَزَنَ بِهِ: ه سَبْجَةٌ .
 سَنَك ترازو .
 —: نَمْتَةٌ قَدِيمَةٌ سَكَّرَ طَلَابُ نَفَرٍ قُدِّمِي .
 وَزَّانٌ: قَبْطَانٌ قِبَانِ دَار .
 وَزَّانُ الشَّيْءِ: يُلَادِلُهُ فِي الْوِزْنِ هَم وزن .
 — كَذَا: عَلَى وَزْنِهِ اَي قَابِلِيَتِهِ هَم قَابِلِه .
 وَآزَنٌ: كَامِلُ الْوِزْنِ كَرَان، دَرَسَتْ .
 —: الَّذِي يَوَزن تَرَاوِز دَار .
 —: ه سَكَّرَانِ مَسَتْ، مَسَتْ خَرَاب .
 وَزَيْنُ الرَّأْيِ: مَنْطِقِي .
 تَوَازَنَ، اِتْرَازَنَ: تَوَازَنَةٌ تَعَادَل .
 —: الْعَدْلُ مِثَالٌ، سَلَامَتٌ عَقْل .
 —: الْقُوَى (الدَّوَلِيَّةُ) تَعَادَلُ قُوَى بَيْنَ الْمَلِكِي .
 هَلْم تَوَازَنَ الْقُوَى: هَلْم السَّكُونُ مَجْعَتُ اجسام سَاكِن .
 هَلْم — التَّوَالِيحُ (التَّوَالِي) عِلْمُ قَضَاوِ مَوَازِنَ اَهْلَا سَاكِن .
 مُوَازِنٌ: مُعَادِلٌ لِكَذَا بَرَابَر .
 —: مَنَابِطُ الْمَوَازِنَةِ نَكَا هَادِرُنْدَ مَدِيَكِ بَابِه .
 مُوَازَنَةٌ: تَسَوَازُنٌ بَرَابَرِي دَرُوزَن .
 مَوَزُونٌ، مُتَوَازِنٌ تَرَاوِز، بَرَابَر، بَرَا زَنْدِه .
 —: وَوزَنَ وزن شد .
 —: مَنْظُومٌ موزون، دَارِي دِزَن بَاهِر .
 ه —: وَزَيْنُ الرَّأْيِ دَارِي فِكْر سَالِر .
 ه —: سَكَّرَانِ مَسَتْ .

هَكَلَم —: كُنْهَار سَجَشِي .
 مِيزَانٌ: قَدَلٌ عَدَالَتِ دَار، اِنْصَاف .
 —: آتَةُ الْوِزْنِ تَرَاوِز .
 —: رُوْزُوْزَال (اِغْرَنِيَكِي) ه تَرَاوِزِي فَرَنَكِي .
 ه —: طَبْلِيَّةٌ تَرَاوِزِي سَكُوْدَار، مَاشِيَن دِزَن .
 —: الثِّقْلُ التَّوْهِي اَلْكَسَجَشِ دِزَن مَحْصُولِي .
 —: ثِقْلُ الْهَوَاءِ هَوَاسَج .
 —: الْحَاطُ: قَادِنٌ شَاوُول .
 —: حَرَارَةٌ: مِجَرَّةٌ كَرَمَاسَج .
 —: التَّعْظِيمُ: مِيقَاسٌ بِمِثَالِه، كِيل .
 —: (في عِلْمِ الْحِسَابِ) دَرَجِه .
 —: الْبَخَارُ بِخَارِ سَجَش .
 —: مَقْطَعُ الْبَخَارِ اَلْكَ شَارِجَار .
 —: الْقَبْطَانُ سَنَك قِبَان .
 —: الْمَاءُ: شَاوُول .
 شَاوُول بِمِثَالِ الْكِيلِي .
 —: الْبَيْنُ (لِطَرَفَةٍ كُنْهَارَتِه) شَهْر سَجَش .
 —: التَّقْوَدُ (كَالْكُنْهَارِ فِي الْمَسَارِي) تَرَاوِزُ كُوجِك .
 ه مِيزَانِيَّةٌ (في الْحِسَابِ التَّجَارِي) تَرَاوِز نَامِه .
 ه —: مَالِيَّةٌ (خُصُوصًا الْمُنْكَوْمِيَّةُ) بُورِجِه دُولَك .
 ه —: اِيتْرَازَن تَوَازَن، تَعَادَل .
 ه وَرَى: تَقَبُّضٌ جَمْعُ شَدَّ، چِرُوكْ شَدَّ .
 وَآزِي: قَابِلٌ وَحَادِي مَوَازِي بُوَد، بَرَابَر بُوَد .
 —: سَاوِي بَكْسَان بُوَد .
 تَوَازِي الثَّقِيلَانِ مَوَازِنَ هَم قَرَار كَرَفَشَنَد .
 تَوَازِي: مُوَازَاةٌ مَوَازِنَات .
 تَسَوَازِي الْقُوَى تَعَادَل قُوَا .
 مُوَازِي: مُتَوَازِي مَوَازِي .

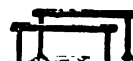

مُتَوَازِي: الْأَضْلَاحُ

- السُّطُوحُ

- الْمُتَعَبِّلِيَّةُ: مَعْصُومٌ بِمَعْطَابِيٍّ جَائِزٍ

- الدَّوْمِيلُ: مَوَازِي

- الْمَوَازِيَانُ: بَرَايَ وَدَرْزَتِ . دُرُوحُ مَوَازِي

- قَبْ: مَرَكُز، كَانُون .
- خَصْر: كَر، مِيَان .
- وَ- الْبِنْتَه: چِلَه زَمَنَان .
- وَ- الصَّبْف: چِلَه نَابِسْتَان .
- وَ- الطَّرِيقُ: بِنِه راه .

• وزیر (في وزر) • سَادَة (في وسد) • وَسَام (في وسم)
 • وَسِخْ . اَنْسَخْ . تَوَسَّخْ: چِرَك بود، كَنُفْت شد، آلود شد
 • وَسَخْ . اَوْسَخْ: چِرَك كرد، آلود، كَنُفْت كرد .
 - اَشْنَه (مثلاً) اود را لكه دار كرد .

• وَسَخْ: أَي غَيَّرَ: قَيَّرَ: چِرَك، كَنُفْت، ناپاك .
 ۵- وَسَاخَه: قَدَّارَه: كُتَّاف، پَلِيش، ناپاك .
 • وَسَخْ: تَنَذِر: كَنُفْت، ناپاك .
 - مَتَسِخ: مُلَوَّن: آلوده، چِرَك شد .
 • وَسَدَّ: وَضَعَ: وَضَعَتْ: زَاغ: بِالشِّ: زِرْمَرِي كُزْدَارَد .

• تَوَسَّدَ: تَمَلَّكَ: زَانَه: عَلَى: سَادَه: سَرِش: رَاو: بِالشِّ: كُزْدَارَد .
 • وَسَادَةُ السَّرِيرِ: عُدَّة: بِالشِّ: زِرْمَرِي، بِالشِّ: نَشْك .
 - وَسَادُ الْغَايِدِ: نَعْرَه: فَتَنَه

• وَسَطُ الْقَوْمِ: كَانُ فِي وَسْطِهِم: دَرْمِيَان: مَرْدَم بود .
 - الْمَكَانُ: دُرُوسَط: قَرَار: كَرَفْت .
 • وَسَطٌ ۵ وَسَطُنٌ: جَمْعُهُ فِي الْوَسْطِ: دَرْمِيَان: قَرَار: دَاد،
 - جَمْعُهُ: وَسِيطٌ: مِيَايِي: قَرَار: دَاد .
 • تَوَسَّطَ الْمَكَانُ أَوِ الْقَوْمُ: جَنَسَ: دَرَسَمَ: دُرُوسَط: نَشْك .

- فِي عَمَلِهِ: مِيَانَه: رُوي: كَرْد .
 - يَتَنَبَّه: يَادَرْمِيَانَه: كَرْد: وَسَاطَه: كَرْد .
 • وَسَطٌ . وَسَطٌ: مُنْتَصَف: مِيَان، قِسْمَت: مَرَكُزِي .
 - يَتَنَبَّه: مِيَانَه: حَال .
 - كَانُ: يَتَنَبَّه: مِيَانَه: يَتَنَبَّه: دُوجَهِي .
 - يَتَنَبَّه: يَتَنَبَّه: مِيَانَه: حَال .

- وَسَطَانِي: مُتَوَسَّط: وَسَط، مِيَانَه .
 - الِ الْمُنَاسِبُ (في الرِّبَاضَةِ) وَاسِطَه: هِنْدَسِي .
 - الْقِسْمَةُ ذَاتُ الْ- وَالطَّرْفَيْنِ
 • جَمْعُ - جَمْعُ: مُتَوَسَّط .
 • فِي - كُزْدَا: دَرْمِيَان .
 • فِي - الْخَطُّ: دَرْمِيَان: خَطُّ .
 • فِي - الطَّلَامُ (مثلاً) دَرْمِيَان: نَارِيَكِي .
 • فِي - الْبَيْتُ: دَرْمِيَان: هَاي: شَب .
 • فِي وَسْطِنَا (أَوْ وَسْطِيمِ الْخ) دَرْمِيَان: مَابَا: مَابَا: نَهَا .
 • وَسَاخَه (بَيْنَ مَتَعَبِّلِيْن) مَابَا: نَهَا: مَابَا: نَهَا .
 - وَسِيطَةٌ: وَاسِطَةٌ: وَاسِطَةٌ .
 - غَفَاغَةُ: شَفَاغَت .
 • وَسِيطُ (بَيْنَ مَتَعَبِّلِيْن) مِيَايِي .
 - غَفِيغ: شَفِغ .
 - جَمْعُ: دَلَال .
 - بَيْنَ التَّاجِرِ أَوِ الْمُتَعَبِّلِيْن وَالزُّبُونِ (مَابَا: نَهَا: مَابَا: نَهَا)
 • وَاسِطَةٌ: وَاسِطَةٌ: تَوَسَّطَ، آتَ، مِيَايِي .
 - وَسِيطُ: غَفِيغ .
 - بَر: بَوَسِطَه .

• يَهْدُو: ال - بَدَنُوسِطَه .
 • أَوْسَطُ: مَتَوَسَّط: مِيَانَه .
 • التَّوَسُّطُ: ال - خَا: دَرْمِيَانَه .
 • الْوَسْطِيُّ (مِنَ الْأَصَابِعِ) اِنْكَشَتْ: مِيَان .
 • الصُّورُ: ال - قَرْنَاهَا: مِيَانَه .
 • تَوَسَّطَ: الْوُجُودُ: فِي الْوَسْطِ: حَاك: وَسَطُ: بُوَر، وَسَطُ .
 - تَدَاخَلَ: وَسَاطَه، مَابَا: نَهَا: مَابَا: نَهَا .
 • مَتَوَسَّطُ: فِي الْوَسْطِ: دَرْمِيَان، مِيَانَه .

— مَدَل (في الحساب) معدّل، میانگین .
 — مَرَكِزِيَّةٌ مرکزیه .
 — المَجْمَعُ مېانه .
 — المَعْمَرُ میان سال .
 — القَامَةُ مېان قامت .
 — التَّوَسُّعُ جنس وسط .
 البَعْرُ الب. در بای مد پزانه، در بای روم .
 وَاسِعٌ کان وایسا گشار بود، پهن بود، دامن دار بود .
 وَاسِعٌ سَاعٌ العی گنجایش داشت، جاداشت .
 — لَعْلَأَ بِرٍ در در گرفت، فرا گرفت .
 — التَّوَسُّعُ فَضْلٌ مِهْمٌ احسان او شامل همهگی گردید .
 — قَدَّرَ عَلَى تَوَاسُثٍ نوانا بود .
 لا یَسْکُنُ ان تَقُلْ کَذَا: لا تَقْدِرْ عَلَیْکَ اَنْ کَارَ اَیْکَی .
 لا یَسْکُنُ ان تَقُلْ کَذَا: لا یَجُوزُ لَکَ { اجازه انعام جناب
 لا یَسْکُنُ التَّعَالُفُ الی مِثْلِهِمْ بَرٍّ بَرٍّ .
 ما سَعَ قَدْ: لا اَطِیْقَةُ نَابِئًا نَادِرًا، تَهْلُ اَنَا نَادِرًا .
 هذه الزَّجَاجَةُ تَسَعُ لِقَرْنٍ اَبْنِ شَبْهٍ گنجایش دو لیل دارد .
 وَسِعَ، اَوْسَعُ: ضِدَّ ضَبَقَ گشار کرد، توسعه داد .
 — جَعَلَ اَوْسَعُ گشار تر کرد .
 — وَهْ مَکَانًا جَابِرًا بَشِ بَازِکَرْد .
 — الحُرْقُ بَارِکِ رَا بَازِکَرْدَرْد، اغزورد .
 — الحُرْقُ لِي الدِّینِ: اَخْوَسَ سَوَارِکَ کَرْد، کُفَد .
 — عَلِیْهِ اَغْنَاهُ تَوَانِکَرِهَاخْت، دارا کرد .
 اَوْسَعُ: صَلَوَاتُ سَعَفَ تَوَانِکَرِشَد، دولتمند شد .
 — التَّفَنُّ: تَوَسُّعٌ بَهَا زَادِخَرِکُود، هَزَنَه زَبَا بَحْشَرِشَد .
 تَوَسَّعَ فِي السَّکَنِ جَابِلًا زَوَاسْت، وسعت داد .
 — فِي اَغْغَالِهِ دَامَنَه کَارِخُود رَا تَوَسَّعَ داد .
 — فِي السَّکَلَامِ: اَنْتَهَبَ دَبَالَه بَحْنِ رَا کَرْد، رود دراز کرد .
 اِتَّسَعَ اسْتَوْسَعَ: بِنْد خَاق گشار شد، توسعه پیدا کرد .
 — صَلَوَاتُ سَعَفَ تَوَانِکَرِشَد، دارا شد .

اسْتَوْسَعَ السَّكَنُ: وَجَّهَ وَاسِعًا جَاءِ وَسِعَتْ اَرِبْدَا کَرْد .
 وَسِعَ: طَائِفَةٌ نَوَانَا، فُذَرْتُ، اسْتَعْدَاد .
 — خَرَابِي (مثلاً) فُذَرْتُ حَرَارْتُ .
 — سَكْنِي اسْتَعْدَادِ دِنِی بَرِي .
 لَيْسَ فِي — اِنْ یَقُلْ کَذَا { یَتَوَانَدُ جِبْنِ کَارِی رَا بَکُنْ،
 اَزْ عَهْدِ اَشْخَارِجِ اسْت .
 بَدَلَه نَهَايَتِ کُوشَشِ خُود رَا بَکَا بَرْد .
 هَ وَسِعَ: اِتْسَاعٌ مَکَانٌ وَاسِعٌ جَا فَرَاخٌ، پهنادر .
 سَعَةً، وَسْعَةً: اِتْسَاعٌ فِضَا، مَکَانٌ جَادَار .
 — — — اِتْسَادٌ دَامَنَه، اِنْدَا زَه .
 — — — وَفَرَةٌ فَرَاوَانَه، دُفُور .
 — بَکَارٌ تَوَانِکَرِه، دُولِک، نَعْبَت .
 دُو — — — دُولَمَنْد، دَارَا، تَوَانَا .
 ب. — — — بَقَرَاوَانَه .
 عَلَى الرَّحْبِ وَالسَّعَةِ خُوشْ اَمَدِيد، قُدَمٌ بِالْاَجْشَمِ .
 وَسْعَةً مِنَ التَّوَسُّعِ اَوِ التَّوَسُّعِ وَفَرَاوَانَه، مَالِ فَرَاوَان .
 وَاسِعٌ، وَسِيعٌ: فَيَسِجٌ گَشَار، پهن، پهنادر،
 — الرَّحْمَةُ اَوِ الْعَدْلُ بَسَارَتَمَنْشَد بَادَا کَر .
 تَوَبُّبٌ — — — لِبَاسٌ کَشَاد .
 جَدَاه — — — کَفَشٌ کَشَاد .
 رَجُلٌ — الحِلَّةُ مَرَا کَارِدَان، بَسَارِزَرَنک .
 سَهْلٌ — — — دَشْتِ پهنادر .
 تَلَوُّعٌ (طَرِيقٌ) — — — حَبَابَانِ گَشَاد .
 فُرْقَةٌ — اَطَاقٌ بَانَا لَادِرِک .
 اَوْسَعُ: اَعْتَدَ اَسْلَاحًا پهن تر، گشار تر .
 اِتْسَاعٌ فَرَاخِی، فِضَایِ وَسِيع .
 — تَوَسُّعٌ گَنَاشِ، کَشِیدِکِ، تَوَسَّعَ .
 مَتَّسِعٌ: وَاسِعٌ فِضَادَار، بَزَرِک .
 مَتَّسِعٌ: سَعَةً (مِنْ تَوَسُّعٍ) اَوْ غَيْرَ، کَافً، فَرَاوَانَه، زَبَا .
 — مَکَانٌ وَاسِعٌ فِضَادَار، جَادَار، بَزَرِک .

- الحَاقَم یکی از نشانه‌های دولت انگلیس .
 — رِبَاطُ السَّاق نشان بند جوراب .
 حایل او صَاحِب — رِبَاطُ السَّاق (مثلاً) دارای نشان .
 وَ سَامَةُ : حُسنِ زَیْبَةُ ، خوب روی ، قشنگی .
 وَ سِیم : حَسَنُ الوَجْهِ خوب روی ، زیبا ، خوب صورت .
 مَوْسِم : مَوْدِ دُورَةِ بازار موسمی ، بازار مکاره .

- آوَان . فَضْل فَضْل فصل ، موقع .
 — الحِصَاد (مثلاً) فصل برداشت محصول ، سرخس .

- الحِجَ موسِمِ حَجّ .
 — بَیْدِ کَکَبِر عید بزرگ .
 ایام المَوَاسِم والأعیاد تعطیلات رسمی .
 مَوْسِمِی موسمی .
 الرِّجَالُ الوَیجِیَّة بارهای موسمی در جنوب شرق آسیا .
 مَوْسُوم داغ خورده ، نامیده .

البِیْحَنِی بِأَمْهَرِمن .

- مِیسَم : مِیْکَوَهِ الوَسمِ آتِ داغ .
 — الجزء العُلوی من النَّائِر —
 نولِکِ آتِ داغ .

- وَ سِینَ : أَخَذَهُ النَّاسُ چرت زده ، خوابش گرفت .
 — غَبِیَیْهِ عَلَیْهِ مِنْ انْتِصَادِ الْهَوَا از هوا می‌مُوغش کرد .
 وَ سَنُ . سِنَةٌ : نَومِ خواب ، چرت .
 أَخَذَتْهُ بَیْنَ النَّوْمِ بخواب رفت .
 وَ سِینَ . وَ سَنَانُ : نَشَانِ خواب آورد .
 • وَ سَوَسَ لَهُ وَالِیهِ : وَ شَوَّشَهُ بَجَوَکَرْدِ ، بَجِ کوشش گفت .

- لَهُ وَالِیهِ : حَدَّثَهُ بِفَرْقِ از چیزها بد با و خبر داد .
 — وَ مِیْزُورِ النَّاسِ اندیشه بد در دل‌ها مَرَمِ افکند .
 ۵ — الْقَطَنُ : بَرَقَمَ جوانه زد ، شکفت .
 ۵ — قَوْسُ وَ سِینَ : سَاسَةُ الْوَتَانِوس (دو چاراندیشه‌ها بد و پریشان گردید).

مَوْسِم : مَیْمَنَ نَوَاسِر ، دَوْلَمَند ، دار .
 مَوْسِمَةُ الْمَهْدِاهِ
 فالِکَشِ برای بزرگ کردن

— الْکُتُوفُ الْکَثَارَةُ بِنِجْهِ هَاسِرِکَشِ
 مَوْسِمَةُ عَلَیْهِ : دَائِرَةُ مَعَارِفِ دَائِرَةُ الْمَعَارِفِ
 — لُتُوبَةُ فَرَسِکِ لَعَنَ ، فَا مَوْسِ .

- وَ سَقَ . أَوْ سَقَ : حَمَلَ او شَحَنَ بار کرد .
 — أَكْثَرَ مِنْ الْإِزِمِ زیاده بار کرد .
 إِنْ تَقَى الْأَثَرَ (راجع نسق) : اِنْتَظَمَ منظم شد ، مرتب شد .

- وَ سَقَ : حَمَلَ هَمْزُهُ بار ، محموله .
 — الْمَرْکَبُ : شُخْطَةُ بَارِکَشِی .

مَوْسُوقُ بَارَشِدْ ، بار کرده .

مُنَسَّقٌ : مُنْتَظِمٌ مرتب ، منظم .

• وَ سِیْکِی : مُسْکِرٌ مَعْرُوفٌ وِیْکِی ، نوشابه‌الطعم معروف .
 • وَ سَلَّ وَ تَوَسَّلَ إِلَیْهِ : تَفَرَّغَ إِلَیْهِ نَزْدِ بَشِدْ ، اَزَادِ حَلْ خَوَلْ

تَوَسَّلَ إِلَیْهِ : التَّسَرُّعُ التَّاسِرُ الْهَاسِرُ ، دَسْتُ بَدَلِمان او شد .

وَ سِیْلَةُ : وَاسِطَةُ آتِ ، مِیَا بَیْ .

تَوَسَّلَ در خواست ، لُفَا ضَا ، التَّاسِ .

• وَ سَمَ (علامه ثابت) داغ کرد ، داغ زد ، انک زد .

تَوَسَّمَ الْعَیْ : تَفَرَّغَ بَدَقَرِ رسیدگی کرد .

— فِی الْخَبَرِ آهَنْدِ خَوِیْ بَرِایش پیش پش پی کرد .

إِتْسَمَ داغ خورد ، مهر با علامت خورد .

وَ سَمَ : وَضَعَ الْعَلَامَةَ داغ زدن ، نشان گذاری ، اِتْرَکْدَارِ

— سِمَةُ : عَلَامَةُ داغ ، نشان ، علامت .

سِمَةُ : بَصْعَةُ اثر ، نقش .

وَ سَامَ : دَیْشَانِ نشان انفجار .

— الْأَشْفَاقُ نشان شایستگی .

وُشَّاحٌ: ثِيَابٌ لِلزَّادَةِ مِنْ تَيْشِجَ مَرْمِزِ هَابِلِ
وُشَّاحٌ: وَشَّاحَةٌ: تَيْشِجَ شَمْشِيرِ
وُشَّاحِشِجَ: وُشَّاحٌ مَوْشِجِي
وُشَّرَ: الْحَبَّ: نَشْرَهُ جَوْبَ رَاوَرِ كَرْدِ مَرْمِزِ

مَوْشُورٌ: مَنْشُورٌ: مَنْشُورٌ: مَنْشُورٌ
مَوْشُورِي: مَنْشُورِي
وُشَّشٌ: تَكَلَّمَ الْقَيْشِجَ بِدَرْبَانِ كَرْدِ، مَرْزِدَانِ كَرْدِ.

وَشَّتِ الْأَذُنُ: طَلَّتْ كَوْشِ صَدَا كَرْدِ
وَرَشَ: وَجَهَ أَوْ صَفَعَهُ (انظر وجهه) مَوْشَرِ، صَفَحَهُ، رَوَى
— دِهَانٌ: طَبَقَةُ يَلَاوَرِ رَوَكَشِ، طَبَقَةُ
وَشَّ الْأَذَانُ: هَوِي دَنَكِ، صَدَا كَوْشِ
وَشَّوَشِشَ: رَفَّتْ يَاوَسَرُ، مَرْزِدَانِ، بِدَرْبَانِ
وَوْشَطَ الْفَأْسُ: ضَيَّقَ خُرْقَاهَا بِحَبَّ. {رَسَدَ مَرَكَزِدَارِ}

وَشِيطَ: وَشِيطَةٌ: اِشْتَبَنَ، سَبَقَ بِوَشِيطَةٍ
وُشَّعَ: وَشَّعَ الْحَبَّطَ: لَفَتْهُ بِجِيدِ
وُشِيعَ: رَسَّاجَ مِنَ الشُّوكِ وَنَحْوِهِ خَارِبِدِ، بِرَجِينِ، حَصَا
وَشِيعَةُ النَّسَاجِ: مَا كَوَى دَسْتَاهُ بَاغْدَدِي
— لَبِيفَةُ: هَكَرَةُ قَرَقَرِ، مَاسُورَةِ

وُشَقَ الْخَنَمُ: شَرَّعَهُ وَقَدَّعَهُ كَوْشِ خَامِ رَاكِرِ كَرْدِ
وَشَقَّ: يَبْوَانُ سِيَاهَ كَوْشِ
وَشِيقُ: وَشِيقَةُ: دَسَطَرَمَةُ
خَوَرَانِ اِرْكُوشِ دَ مَاجِيهِ
وُشَكُ: وَشَكَّ: سَرَّعَ شَنَابِ كَرْدِ، مَجْلَهَ كَرْدِ
أَوْشَكُ: أَنْ دَرَشَرِ، نَزْدِيكِ بُوَدَكِ
وُشَكُ: وَشَكَانَ: سُرَّعَةُ زَوَدِي، شَدِي
هَلِ — نَزْدِيكِ بِهِ

دَسَوَسُوسَ: اِرْتَابَ شَكَّ كَرْدِ، بِدَكَاكَ شَدِ
وَسَوَّاسَ: وَسَوَّسَهُ اِنْدَبَنَهَ هَايِ بَدِ

—: يَفَكْرُ مَرْمِزِ بِنَدَارِبِدِ
دَسَ: شَكَّ شَكَّ: دَوَدَلِي
—: مَالِيغُولِيَا جُونِ، مَالِيغُولِيَا
—: جُونِ فِي أَمْرِ وَاجِدِ دِهَوَانِي دَرْبَكِ مَوْضُوعِ
دَسَ: الْقَطَنَ: يَرْفَعُ جَوَانَهَ بَاغِيغِهَ بَنَبِهَ
الـ: الشَّيْطَانُ: شَيْطَانُ، اِبْلِيسَ

وَسَوَّسَهُ: هَبِيسَ بِيَجِ دِيَجِ، خَشِ وَخَشِ
—: الْحَلِي: صَوَّتَا جَلَنَكِ جَلَنَكِ، صَدَا لَنَكُوَا خَلْفَالِ
دَسَ: دَوِيبَةُ شَكَّ وَبَدَكَاغِي
مُوسُوسَ: مَعَابَ بِالْمَالِيغُولِيَا دِهَوَانَهَ
—: مَجُونِ فِي أَمْرِ وَاجِدِ دِهَوَانَهَ دَرْبَكِ مَوْضُوعِ بِمَحْصُوسِ
—: طَلُونُ بَدَكَاكَ
دَسَ: عَلِي: فَلَيْقُ نِگَرَانِ، بِرِشَانِ

وَمَسَى: حَلَقَ صَوْرَتَ بَاوَسَرِ اِرْزَا شِيدِ
موسى (راجع موسى) لِيَجِ
هوسيط (وسط) هوسيطه (في وسط)
دوسيطه: مَرْزِدَانِ نَبِيشَةُ مَرْزِدِ بَزَرْكِ
يَشُّ الـ: خَانِدَارِ بَايِ

هوش (دوش) هوشاخ (في وشح) هوشابه (في وشي)
هوشجت: تَوَشَّجَتْ: تَوَاشَّجَتْ الْأَفْصَانُ: تَنَافَسَتْ
شَاخَهَ هَايَكِدِ بَكِ بِجِيدِ
وشاخ النَّسِيرِ بَسْتِي خَانَوَانِي، رَشَلَهَ خُونَدَانِي
هوشح: الْبَسَ الْوَشَّاحَ هَابِلِ اِنْدَاخَ
توشح: اَتَشَّحَ بَكْدَا: لَبَسَهُ پُوشِيدِ، دَرْبَرِ كَرْدِ

—: بَنَبِ، تَغْلَدَهُ شَمْشِيرِ بَكِ خُوَدِ بَدِ

علی - الظُّهُور : تنجید در شرف آمدن ، آهنگ خلی زود .
وَشَيْكُ الْوُفُوعِ (ای الحدوث) قریباً لوقوع .

وَشَيْخاً : قریباً . بزودی زود .

وَشَمِّمَ . وَشَمَّ الْبَدَنَ : دَقَّ علیها بدستش خال کوید .

وَشَمِّمَ : دَقَّ خال .

وَشَنْطَنَ : حاشیة ولایات امیرکا التَّجَنُّعُ بِخَنَ امیرکا .

چیز ج - مخیر امیرکا و اول رؤساها
تخلین رئیس جهود و دانش امیرکا .

وَشَنَّةٌ : كَرَزْ أَسْوَدَ جِلَّ جِلَّاسِ (مُؤَلِّمُ) أَلْوَالِیُخْتِكَ .

وَشَوَّسَ فُلَانًا : هَمَّسَ إِلَیْهِ بَخْوَكُ . بَخْ كُوشِ كُفْتُ .

تَوَشَّوْا عَلَیْهِ : تَهَامَّوْا در باره کسی بخوی کردند .

وَشَوَّشَةُ : هَمْسٌ بَخْوِی ، حَرْفُ سِرْ كُوشِ .

وَشَوَّیَ . وَشَوَّیَ : زَيَّنَ آرَاسَ ، پیراست ، زینت داد .

وَشَوَّیَ : زَيَّنَ بِالْغُرُزِ كَلْدُوزَ كُرد ، قَلَادُوزَ كُرد .

وَشَوَّیَ : بَلَغَ عَنْهُ اِزْا وِدْ كُودَ كُرد .

وَشَوَّیَ : بَدَّلَ بِهْ اَوْدَ بَدَنَامَ كُرد ، اَوْدَافَزَزَ .

وَشَوَّیَ : سَخَّاهُ اِفْزَرَ ، بَهَانُ ، بَدْ كُودَ .

وَشَوَّیَ : تَوَشَّاهُ بِالْفُتُوشِ آرَاسَ بِانْفُشِ دُكَاارَ .

وَشَوَّیَ : تَوَشَّاهُ بِالْفُتُوشِ كَلْدُوزَ ، قَلَادُوزَ .

وَشَوَّیَ : رُفِقَ خَالَ رُكْی . كَلَّهْ .

وَشَوَّیَ : نَفَضَ ، نَفِصَهْ .

وَأَشَّ : نَشَّامَ بَدْ كُودَ ، خَبِرَ ، سَخِنَ جِیْن .

وَشَوَّیَ : مُتَنَابَ غِیْبَ كُنْدُ .

مُوشِ آراسَهْ ، كَلْدُوزِ شَدُ .

وَشِیْخٌ • وَشِیْخَةٌ (لِی وَشِ) • وَشِیْكَ (لِی وَشَك)

• وَصَبَ . وَصَبَ . وَصَبَ : تَوَصَّبَ { نَاخُوشَ شَدُ ، بَدْ حَالِ شَدُ } .

وَصَبَ : مَرَضَ دَامَ نَاخُوشِ هِیْشِیْ .

وَأَصِیْبَ : دَامَ بَادِدَارَ ، هِیْشِیْ .

وَصَدَّ : مَدَّ وَتَبَّتْ بَسَتْ ، جَلَوَلَهْ كُرد .

أَوْصَدَ الْبَابَ : اِفْلَقَهُ دَر رَابِثَ .

مُوصَدَّ : مُنْقَلَقٌ بَسَنَهْ .

وَصَرَّ (وَالْجَمْعُ أَوَاصِرُ) : قَعَدَ رَشْتَهْ ، پِیوند .

• وَصِیْرٌ (الْجَمْعُ أَوْصَارٌ) : خُبْرَةٌ { سِنْدَ مَالِكْتِ ، قِبَالَهْ } .

• وَصَفَ : نَقَّاهُ بِأَعْيُنِهِ ، مَوْرَدَ ، نَمَا بَدَنَ ، تَوْصِیْفَ كُرد .

• وَصَّرَ (بِالْكَلامِ) : حَوَّاهُ بَاشِشَ دَادَ ، هَجَمَ كُرد .

• وَصَفَ : بَاوَنَجَهْ دَادَ ، دَسُورَ عِلَاجَ دَادَ .

• اِتَّصَفَ : بَكَّدَا شَخَاخَهْ شَدَ ، مَشْهُورَ بَهْ ... بُوَد .

• اِسْتَوْصَفَ الطَّیْبَ : اِسْتَشْهَرَا ، بِرِزْشَكِ مَرَجَهْ .

• وَصَفَ : اِزْا وِدْ سُوْرَ نَیْاسَ .

• وَصَفَ : مَا یَقُومُ بِالْمَوْصُوفِ { خَاصِیَّتْ ، چَگُونِیْ ، نَوْعَ ، جِنْسَ } .

• مَا یُصَرِّفُ بِالْمَوْصُوفِ تَعْرِیْفَ ، وَصَفَ .

• نَمَتْ (لِی الْآخِرُویَّةُ) : صَفَتْ .

• خُصُوصِیَّةٌ : صَفَتْ اِخْطِصَاصِی .

• ذَاتِیَّةٌ : صَفَتْ اَسَاسِی وَوَاقِعِی .

• مُوَصَّلَةٌ : شَا یِشِیْكَ ، اِلَاقَتْ ، اِسْتَعْلَاقَ .

• مُمِیْزَةٌ : صَفَتْ مَخْصَصَهْ ، بِرِجْلَهْ .

• یَصِفُ : كَلَّاهُ بِاِیْنِ شَرْطِ ، چِیْنِ آدَمِ .

• بِصَفَةٍ وَنَیْسَةٍ : رَسَمًا ، بِطَوْرِ رَسْمِی .

• بِصَفَةٍ غَیْرِ رَیْسَةٍ : بِطَوْرِ غَیْرِ رَسْمِی .

• وَصَفَ النِّفَاسَ : ذِکْرُ صِفَاتِهْ تَوْصِیْفَ ، نَظَرِیْفَ .

• صِفَةٌ : صَفَتْ ، اِمْتِازَ .

• تَعْوِیْرَ : تَوَحَّجَ تَشْرِیْحَ .

• لَا یُمْكِنُ : لَا یُوصَفُ وَصَفَ نَا یَذِیْرَ .

• یُقَوِّلُ الْاَلَّ : یُوصَفُ رَاسَتْ نَمَا یَدُ .

• وَصَفَ : مَا یَصِفُ الطَّیْبَ اَوْ غَیْرَهْ دَسُورِ زِشَكِ .

• تَكْتُوبَةٌ : دَنَشَقَ ، وَصَاةٌ : نَهْجَهْ .

• وَصَلَى : تَوْصِیْفِی ، تَرْسِیْمِی .

تَحْلِيلُ وَصَلٍ: كَيْفَى .

وَصِيْفٌ: قُلَامٌ بِرَبِيْعَةٍ .

— خَادِمٌ خُصُوصِيٌّ يَتَّخِذُ مَثَ . نوَکَر .

وَصِيْفَةٌ: فِتْنَةٌ . تَجَرِبَةٌ كَثِيرٌ ، كَلَفٌ جَوَانٌ ، خَدْمَتُكَار .

— الْمَلِكَةُ أَوِ الْأَمِيرَةُ نَدِيمَةٌ مَلِكَةٍ يَأْخُذُهَا خَافِمْ .

مَوْصُوفٌ: مَذْكُورَةُ أَوْضَاعِهِ وَصَفٌ شَدٌّ ، نَعْمَةٌ شَدٌّ .

— مَذْكُورٌ كَوْصَفٍ سَفَارِشٌ شَدٌّ .

هـ مَوَاصِفَاتُ السَّكَلِ: وَصَفٌ تَنْصِيْفِيٌّ { ذِكْرُ خُصُوصِيَّاتٍ } .

مُشْتَوِصِفٌ: يَلْتَمِيسُ دِرْمَانِگَاه .

وَصَلَ الْمَكَانَ وَالِيَهُ: بَلَغَهُ رَسِيدٌ ، وَارِدُشُد .

— اِلَى بَيْتِهِ بِخَانْدَاشِ رَسِيدٌ .

— اِلَى الْقُدَّارِ الْفُلَانِيِّ بِهِ فُلَانٌ مَقْدُورٌ سِرَزْد .

— فُلَانًا يَكْنِىْ بِفُلَانٍ بِجَنَشِيدٍ ، اِرْزَانَهُ دَاشْت .

— الْقِيَّ: آئِي . وَرَدَ رَسِيدٌ ، وَارِدُشُد .

سَتْ الْيَوْمِ: اِمْرُدُ وَارِدُشُدَمْ .

— وَصَلَ الْقِيَّ بِالْقِيَّ: رَزَبَلَهُ بِهِ پُوسْتٌ ، بَهْمُ .

— هَمْ: هَمْ: تَجَمَّعَ بِهِمْ آجَمَتٌ ، تَرْكَبُ كَرْد .

سَهَ الْقِيَّ: اِسْتَقْلَهُ دِرْيَا فُتْ كَرْد ، كَرَفْت .

سَهَ الْخَبَرِ: بَلَغَهُ . نُسِمِيَ اِلَيْهِ اَكَااهُ شُد ، خَبَرُ اَرِشُد .

— نَسِيَ خَطَابُكَ نَاصِرًا دِرْيَا فُتْ شُد .

قَبْلًا بِصِلَتْ هَذَا الْخُطَابَ { بِيْتَنِ اَزْدِرْيَا فُتْ اِبْنِ نَاصِرٍ ، پِيْتَرَنِ } .

كُلٌّ مَا وَصَلَتْ اِلَيْهِ يَدُهُ هَرَجَمٌ بَدِشْتَنِ رَسِيدٌ بَا بَدِشْتَنِ اَمْد .

وَصَلَ ۲ . اَوْصَلَ اِلَى: اَدَّى اِلَى بَرَدٍ ، مَنَهِيْشُد ، رَسَا .

— تَقَلَّ نَفْلٌ كَرْد ، رَسَانِيد .

— (دِي عِلْمِ الْعَبِيَّةِ) رَسَا ، رَسَا (خَرَاوْثِ ، رَوْنَدِشَاوِشِ) .

— رَافَقَ { بِخَانْدَاشِ رَسَانِيد } . هَمْرَاهُ شُد (خَانِي رَا) .

— اَرْشَدَ وَقَادَ رَهْبِرَهُ كَرْد ، كَشَانِيد .

— الْقِيَّ اِلَى قَسِيمِ كَرْد ، رَسَانِيد .

— اِلَا رَاكِبٌ صَدِيقُهُ دُوسْتَهُ رَاهَمُ خُورِ اَكَرْد .

وَأَصَلَ: يَنْدُهُ هَجَرٌ وَصَلَمَ { ثَمَاسُ دَاشْت ، وَابِلُهُ دُوسْتِي رَا فُطْعُ كَرْد .

— الْحَبِيبُ حَبِيْبُهُ بَدِ دُوسْتِي خُودِ اَرَامِدَار .

— السَّكَلُ وَفِيهِ: دَاوَمٌ اَوْ وَاظَبَ عَلَيْهِ { بَكَارِ خُودِ اَرَامِدَارِ ، مَوَاطِبُ كَرْد .

— الْمِبْشُ التَّقْدُمُ اِرْقَشِ پِيْشِرُوى كَرْد .

تَوَصَّلَ اِلَى كَعْدَا: بَقُلَانِ چِيْزِ رَسِيدٌ ، دَسْتِ يَابْت .

إِتَّصَلَ بِالْقِيَّ: اِرْتَبَطَ بِپُوسْتِ ، مَرْهُوطُ شُد .

— بِدِ الْخَبَرِ: حَبَلَهُ اَكَااهُ شُد ، اِطْلَاعُ يَابْت .

— بِهِ: كَأَنَّ مَلَايِقَاهُ تَزْدِيكُ شُد ، مَتَّصِلُ بُوْد .

— بِفُلَانٍ ثَمَاسُ كَرَفْت ، دِرْخْدَمَتَا وَارِدُشُد .

— بِهِ: اِجْتَمَعَ بِهِ مَلَا فُتْ كَرْد .

— الْعَصَلُ: اِسْتَعْدَامٌ كَارِ اَرَامِدِيدُ كَرْد ، دَوَامُ يَابْت ،

— اِلَى: يَلْغُ وَانْتَهَى رَسِيدٌ ، مَنَهِيْ شُد . يَكْمُوشُد .

— اِلَى الْعَالِيَةِ الْقَلَابِيَةِ: اَلْتَبَّتْ بِيْتَنِيْ بِيْدُ كَرْد ، مَنُوشُد .

وَصَلَ: رُبُطًا اَوْ اِلْحَاقًا بِشَيْءٍ ، اِتِّصَالَ .

— اِرْتِبَاطُ اِرْتِبَاطُ ، پُوسْتُ .

هـ — اِفْرَارِ كَسْتَانِيِّ بِالْاِسْتِغْلَامِ رَسِيدٌ .

فُوسَ اِلَى اَوْ اِلْتِمَاسًا: رَابِطَةٌ مُوْثِقِيَّةٌ بِهِمْ بُوْسْتَنِ .

لَبَّةُ اِلَى: اَخِيرُ لَيْلِي الْقَمَرِ { اَرَا نِ خُورِشُدِ دَوَاهُ ، اَخْوِيْنِ } .

وَصَلَ (وَاجَمْعُ اَوْصَالَ): مَضُو عَضُو ، اِنْدَامُ .

اَوْصَالَ ۲: مَفَاقِيْلُ مَفَاصِلُ ، بُوِيْدُ گَاه .

حَلَّ اَوْصَالَهُ: بَرُبْدُ ، بِنْدِ اَزْبِنْدِ سَوَا كَرْد .

وُصْلَةٌ: اِنْفِصَالُ ، پُوسْتُ .

— حَلْفَةُ اِلْتِمَاسٍ دَانَهُ زَهْبِيْرُ .

— الْكَلَامُ: رِبْطَةٌ تَكْبِيَهُ كَلَامُ ، وَرْدُ .

— بَيْنُ كَتْمِيْنِ: عَلَامَةٌ وَصَلُ (-) عَلَامَتُ وَصَلِ (-) .

هـ — ذَاتُ الْاَشْنَانِ (فِى الْيَكْتَاكِگَا) { چُنْگَكُ ، چُنْگَالُ ، قَتْلَابُ } .

هـ — بَرَشَامُ لُولَا ، زَانُوْنُ .

هـ — الْبُخُورُ الْمَنْقَطِعُ الْحَرَكَةُ كَلَا ج .

هـ — الْقُوْرَةُ فِى الْقُوْرَةِ (فِى النِّجَارَةِ) رَنْدُ بَهَارِي .

هـ — النَّسْ عَلَى النَّسِ: مَهْرُ اِتِّصَالِ ، مَهْرُ مَاسُورِهِ .

صَلَّة: عِلَاقَة. اِرْبَاط. بَسْتِکی. اِرْبَاط

— رَابِطَة رَشْتَه، بَسَد.

— قَبْلِيَّة. مِثْقَة پِشْکَش، بَحْش، جَابِزَه.

— قَرَابَة خُونِشَوَانْدِه، نَزْدِکی.

وَصَال: مَوَاصَة مَرادِه، آمِزِش.

وُصُول: بَیْجِي. اِیْتِیَاد وِرود.

— بُلُوغ رَسیدن.

— اِسْتِلام دِر بَاف.

۵ — اِفْرادِ کِی با اِسْتِلامِ قِسم رَسید بَرادِر بَاف مَر جِز

وُصُولِي: طَالِبُ الْمُنْعَةِ الدَّائِيَةِ نَوَکِبِه، سَوْدِ پِش.

وَصِيلُ الرِّجْلِ: مَدِيْنَةُ الِذِي لَا يَمَارِقُهَا } بَارِغَار، دَوَسْ
وَفَارَار، مَهِم.

وَاجِل: قَلَوِم. اَتَر. اِز راه رَسید، اَیْنِد.

— اَلَّذِي يُوْصِلُ بَيْنَ شَيْئَيْنِ پِوَنْد دِهَنْد.

— رَابِط رِبْط دِهَنْد.

۵ — مُطْلَقًا. اَبَدًا مَر کَز، بَهِجْوَجِه.

اِتِّصَال: اِرْبَاط پِوَسْتِکی.

— اِسْتِشْرَاف. مَدَ اِنْقِطَاع دَوام.

— مَوَاصَة اِرْبَاط.

ضابط — اِفْزِر رَابِط.

حلی — بَکْدَا دِر تَمَاس با ...

قوس ال: رَابِطَة مُوسِيقِيَّة دِر دِوَر دِه خَوَانْدَن.

اِتِّصَال: تَوَصِيل. قَوَس پِوَسْتِکی، اِرْبَاط.

— تَقْصِل المِلَاح.

۵ — مُسْتَنَد. رَجْعَة رَسید، نَه چِک.

۵ — مَسْأَلَة تَوَصِيل؟ (فِي الْمَسْأَلَةِ) سِرْمُحور.

۵ — تَوَصِيْلَة: اَثَرَة وِکْرِب اِلْجَلَة مَرَة وَاجِدَة. } کَرَامِ
سَوَارِ

۵ — اَلْمُسْتَوْدِق حَلْفَه صَنْدُوق.

۵ — طَابَة اَلْاَلِ اَلْمَرْيُومَة (فِي الْمَرْيَاکَة) جِبَه دَنْد عَظَب.

اِتِّصَالِيَّة: تَوَصِيْلِيَّة طَالِبَت اِنْقَال.

تَوَاصِل: تَبَادُل الْعَامَّة مَرادِه، مَعَامَلَه.

مُوصِل: مُوَصِّل اِل: مُوَصِّی نَاقِل، بَرَنْد.

— رَابِط رَابِط.

— (فِي عِلْمِ الطَّبِيعَةِ) هَادِي

— جَبْتِه هَادِي کَرَمَا.

— رَوِي. جِسمی لَکَر کَرَمَا رَا خُوبًا لِنْقَال مَبْدِه.

مُوصُول: مُتَّصِل پِوَسْتِه، وَابِسْتِه.

اسم ال: اسم موصول.

مُتَّصِل: مُتَوَاصِل پِ دَرِي، پِشْ سِرْم.

— بَکْدَا: بَیْجِي اَوْ مَلَاوِش لَه. بِالْقُرْبِ رِشْتَه } جَبِيْدَه
نَزْدِکِ بَیْجِي.

ضمير متصل.

مَوَاصِلَة: تَبَادُل اَلْاِتِّصَال اِرْبَاط مَشْتَرِك، مَرادِه.

— اِسْتِشْرَاف پِوَسْتِکی، دَوام.

۵ — نَقْطَة اِتِّصَالِ الطَّرِيق جِهَارِ راه.

طَرِيقُ الْمَوَاصِلَاتِ رَاه هَا وَاجِدَة مَآ، وَاسِطِل اِرْبَاطِيَّة.

وَزَارَة الْمَوَاصِلَاتِ وَزَارَتِ راه.

وَصَم: حَاف. شَان عَظَب لُجْو کَرْد، مَدَنَام کَرْد.

— حَکْمَر شَکْث.

— يَمَارِقُ اَوْ يَجِبُ لَکَر دَار کَرْد، نَکَبَن کَرْد.

وَصَم. تَوَصَم: تَعَرُّفُ نَوْدُوقِ احْصَايِيَّة وَبَیْجَا کَرْد.

وَصْنَة. وَصَم: حَلَر تَنَک، رَسَوَالَه، بَدَنَامِي.

— تَوَصِيْمِ الْمِثْم حَال نَدَارِي، کَسَاک.

— مَبْ غَض، لَکَر، اَلْک.

وَصُوص: تَقَرُّف مَن لُف. اِز سَوَارِخ نَکَاه کَرْد.

وَصُوص. وَصُوص: لُف مَدَ لَدَر اَلْعَيْن رَخْنَه، رَوِزَه.

وَصُوصَة اَلْاَيْرَن نَکَاه دَر دَکِي.

وَصِي. اَوْصِي: فُلَانَا بَکْدَا اَعْدَ الْبُيْوَه وَاکْدَا کَرْد.

— تَبَل: طَابَ صَنْه اَوْ اِخْفَارَه سَفَارِش دَاد.

— بَیْجِي نَوَصِه کَرْد، سَفَارِش کَرْد.

— بَالِ بَکْدَا اِز دَارِ اِيْ خُود وَصِت کَرْد.

— لَه بَکْدَا: جَبْتِه مِيزَانَا لَه بَرَانِش اَرِش کُشَا شَد.

وَضُوءٌ: الله الذي يَتَوَضَّأُ بِهِ كَمَا بَانَ رَسْتُ نَارِي كُنْتُ

وَضُوءٌ: كَانَ نَظِيْفًا بِكَزْبٍ يُوَدُّ، بِالنَّبُوْدِ .

تَوَضَّأَ: أَفْتَنَلْ رَسْتُ نَارِ كُرْتُ، شَسْتُو كُرْدِ .

مِضْأَةٌ: مِضْأَةٌ مِضْأَةٌ جَا كُرْفَن رَضُو، رَسْتُو .

وَضَبٌ: رَتَبٌ رَتَبٌ كُرْدِ، مَنْظَمٌ كُرْدِ، چَپْدِ .

—: أَفْعَلٌ جَهْرٌ آماره كُرْدِ .

—: وَتَقَى: أَفْلَحَ دَرَسْتُ كُرْدِ، سِرْ وَصُورْتُ دَارِ .

—: وَرَقَ الْغُبِ (لَيْشِ بِي) دَرْ قَهَاءِ بَارِزِ رَابُرْ دُرْدِ .

تَوْضِيبٌ: تَرْتِيبٌ نَظْمٌ، رُتِيبٌ .

—: إِعْدَادٌ بِجَهْرٍ آماره كُرْدِ، تَهْمَةٌ، لَدَارِكُ .

—: الطَّعْنَةُ: مِنْ أَدْوَاتِ الطَّاعَةِ دَسْكَاهُ خُرُوجِي .

وَضَحٌ: تَوْضِیحٌ، اِنْفَاحٌ: بَانَ وَالتَّكْنَفُ نَمَائَانِ شُدِ،

—: أَشْكَارُ شُدِ، ظَاهِرُ شُدِ .

—: —: —: اِتْجَلِ هَوِيدَانِ شُدِ، آفَا بَشُدِ .

وَضَحٌ: أَوْضَحَ: جَعَلَ وَافِعًا رُوشَنُ كُرْدِ، أَشْكَارُ كُرْدِ .

—: —: فَسَّرَ شَرْحَ دَادِ، تَوْضِیحَ دَارِ .

—: —: يَتَنَ اِدَا كُرْدِ، بَانَ كُرْدِ .

—: —: فَتَرَهَن اِمَا كُرْدِ، فِهْمَانْدِ .

اِسْتَوْضَحَ: طَلَبَ الْاِبْضَاحَ اِسْتِضَاحُ كُرْدِ، تَوْضِیحُ نَحْوِ .

—: مِنْ الْأَمْرِ: بِمَحْتَوَاهُ جَسْجُورُ كُرْدِ، تَحْقِيقُ كُرْدِ .

وَضَحٌ: نُورٌ رُوشَانٌ، نُورٌ .

وَضَاحٌ: دَرْخَانِ، فَرْوَزَانِ، نَابَانِ .

وَضُوحٌ: اِتِّضَاعٌ جَلَاءِ رُوشَنِ، شَفَاءِ، صَاغِ .

—: ظُهُورُ نَمَا، نُجُودُ، نَمَائِشِ .

—: بَوَضُوحٌ: بِجَلَاءِ أَشْكَارَا .

وَاضِحٌ: جَلِيٌّ خَرِجَ رُوشَنِ، صَاغِ، أَشْكَارِ .

—: ظَاهِرٌ پِيدَا، نَمَائَانِ، پَدِيدَارِ .

—: يَتَانَدُ: لَا يَتَجَانُ اِلِ الْفَتَاحِ بَدِيهِ، بِهِنَا زَارِ اِتْبَانِ .

—: —: بَدِي: نَدَمَةُ سُورِ، اِذَاوُ نَحْرِي كُرْدِ .

—: —: بَدِي: بَدِي: اِشَارَةُ بِهِنِ، صِلَاحُ دَانَسْتُ .

وَصِيٌّ: مُتَّفَعَةُ الْوَيْبَةِ اِجْرَا كُنْدُ وَصِيَّتِ .

—: وَلِيٌّ أَمْرٌ (شَرْهِي) قِيَمٌ، سِرْ پَرِسْتُ .

—: مُوَصِيٌّ وَصِيَّتُ كُنْدُ .

—: اَللَّهُ نَائِبُ السَّلْطَنَةِ .

وَصِيَّةٌ: وَصَايَةُ اَلْأَمْرِ دَسُورِ، اَمْرِ، فَرْهَائِشِ .

—: —: تَصِيَّةٌ مَصْلَحَةُ اَنْدِيشِي .

—: الْاَنْفَالُ بِاَيْتَرَكِ لَوُتِيَّةٍ وَصِيَّتِ نَامَةِ .

تَرْكَةُ بِلَا —: مَالٌ بِه وَصِيَّتِ .

مَاتَ وَلَمْ يَكُنْ بِه وَصِيَّتُ بِه وَصِيَّتِ مُرْدِ .

جَرَحَ (أَطْلَلَ) الْوَصِيَّةَ { وَصِيَّتِ نَامَةِ رَابِرْ هَمُ زَرْبَا } بِه اِتْرُكُ كُرْدِ .

الْوَصَايَا السَّمْعُ دَه فَرْمَانِ .

وَرِصَايَةُ: وَلَايَةُ أَمْرِ التَّرِكَةِ اِمَا تَرْكَةُ، اِمَا تَرْكَةُ .

—: (وَلَايَةُ) تَرْصِيَّةٌ سِرْ پَرِسْتِي، قَهْمُوتِ .

تَحْتَ اَلِ كُودَكَانِ مَخَارَكَةُ زَرْبِ سِرْ پَرِسْتِي وَلِيٌّ بَاشُدِ .

وَصَاةٌ (مِنْ طَيْبٍ): تَذَكُّرَةُ طَيْبَةٍ نَحْمَةُ پَرِشَكِ .

إِيصَاءٌ: تَوْصِيَّةٌ: أَمْرٌ سَفَارِشِ .

تَوْصِيَّةٌ: نَفْعٌ خَيْرِ خَوَامِي، صِلَاحُ دِيدِ .

—: مَنُفْعٌ نَفِيٌّ: اَوْ اِحْقَارُهُ سَفَارِشِ، دَسُورِ .

—: بِمِثْرَاتِهِ وَصِيَّتِ .

مَنْشُوعٌ بِالِ: (كَالْتَهْمِ وَالْمَذَامِ) اِغْ طَبِیْ سَفَارِشِ، سَفَارِشِ .

خُطَابٌ —: سَفَارِشِ نَامَةِ .

مَوْصِيٌّ: مَوْصِيٌّ: اَلَّذِي يُوَصِّي سَفَارِشِ كُنْدُ، سَفَارِشِ كُنْدُ .

—: —: صَاحِبُ الْوَيْبَةِ وَصِيَّتِ كُنْدُ .

مَوْصِيٌّ بِه: مُتَّارٌ بِه سَفَارِشِ شُدِ .

—: بِه: مُوَكَّثٌ بِالْوَيْبَةِ بَارِثُ كُذْ اَشُدِ شُدِ .

—: لَهُ اَوْ اِلَيْهِ اِرْشَادٌ، مِلْثَاتُ خُورِ .

—: عَلَيْهِ: مُتَّجِلٌ هَمْوَتُ كُرْدِ سَفَارِشِ شُدِ .

وَضَاءَةٌ: وَضُوءٌ: نَفَاقَةٌ بِكَزْبِكِ، نَهْمِي .

وَضُوءٌ: تَوْضُوءٌ: اَلَّذِي يَنْسِلُ قَبْلَ السَّلَاةِ رَسْتُ نَارِ .

إِيضَاح. تَوْضِيح: تفسیر روشن سازی.

— : إِيظَار غماش، بھلی، طہور.

إِيضَاحِي تَوْضِيحی، بیان.

إِيضَاح: وُضُوح. ظہور حضور، صورت ظاہر.

— : جِلَاہ روشنی.

مُتَضَح: واضع آشکار، بدہی، غماہان.

وَضَر: قَذَارَة. وساخہ پلٹ، آلودگی، چرکی.

وَضَع: اَذَل: فروتنی کرد، افتادگی نمود.

— نَقَع: اَذَلًا شکستہ منعی کرد.

— مِنْهُ : حَطَّ مِنْ قَدَرِهِ اوراپست کرد، بے اعتنائی نمود.

— الشَّيْءَ فِي مَكَانٍ : حَطَّ درجاً خود گذارد، فرودار.

— الشَّيْءَ مِنْ يَدِهِ : القَاءَ انداخت، از دستش افتاد.

— الْكِتَابَ : اَلْتَفَه تاملت کرد، تصنیف کرد.

— الْحَبِثَ : اَفْتَرَاهُ جعل کرد، از خود ساخت.

— نَصَبَ قَبِيْلَةً : تَدَكَّرَ بظاہر سپرد، در نظر فرار داد.

— رِقَّتَهُ فِي اَعْلَادِهِ : مورد اعتماد خود فرار داد.

— خَدَا لَلْأَمْرِ : پابان داد، جلوگیر کرد.

— الْأَسَاسَ : اَوَالِیَ الْمَرْبُوع بنیاد نهاد، طرح ریز کرد.

— خَتَمًا عَلَى مِهْرٍ زَد.

— يَدَهُ عَلَى : تَمَكَّنَ دست انداخت، صاحب شد.

— عَلَى جَنْبِ : کنار گذاشت.

— عَلَى جَنْبِهِ : حد ساخت.

— الشَّيْءَ فِي غَيْرِ مَوْضِعِهِ : درجاً خود نگذاشت.

— سَتَ الْعُتْبَى زَايِدًا : بپہ بد پنا آورد.

وَضَع: ذَلَّ. كَانَ خَيْبًا پست و فرود ماہر بود، خوار بود.

وَضِع: أَوْضَعَ فِي عِمَارَتِهِ : خَيْرَ زَبَانِ دِید، خُشَا گشت.

وَضِعَ الْعَلْفَ : اَوَالِیَ الْجَبَّةِ : ضَرْبُهُ (لَاغَ) گذارد.

إِنْتَضَعَ : تَوَاضَعَ : ضِدَّ تَكَبَّرَ فروتنی کرد.

تَوَاضَعُوا^۲ عَلَى أَمْرٍ : اِنْقَضُوا بَاہِمُ سَازَشَ کُردند، مہد شد.

وَضَع: حَطَّ: عمل گذاشتن با فرار دادن.

— وَضْعَة: مَرَكَز موقعیت.

— : حَالَة الْوَضْعِ حالت، چگونگی.

— : وَلَادَة زایمان.

— الْيَدِ : تَمَكَّنَ تصاحب، تصرف.

— الْإِيْدِي (اصطلاح نسبی) : كَرَفَلَن دست انداز محکوم.

— حَقَّ التَّمَكَّنِ : وَضَعَ الْيَدَ حَقَّ تَصَرُّفٍ دَرِ اَتَرِ مَرُوزَمَان.

— قَانُونِ وَضْعِي قَانُونِ رِسْمِي.

— وَضِيعٌ : ذِي. حَقِيقٌ پست، فرومایه.

— : ضِدُّ الرِّفْعِ دون مہمت.

— اَلْوَاضِعُ : فرومایه و گرا غماہ.

— مِنْ أَصْلٍ — : گذار از، پست فطرت.

وَاضِعٌ : اَوَالِیَ وَضْعَةٍ : وَالِدَة زَن زانو.

— : لَا يَخْلُو عَلَيْهَا : سَافَرَة زَن بے حجاب.

— : اَلَّذِي يَخْبِى (وَالَا تَنِي وَاضِعَة) گذارند.

— الْكِتَابَ وَغَيْرَهُ : نَوَيْسَنَدَ كِتَاب، مؤلف.

— الْيَدِ : مُتَصَرِّف.

— وَضْعَة : وَضَاعَة : ذُلُّ النَّبِيِّ پستی، خوار.

— تَوَاضَعَ : اِنْتَضَعَ : ضِدَّ تَكَبَّرَ فَرُو، افتاد حلال.

— مُتَضَعٌ : مَوَاضِعُ : ضِدَّ تَكَبَّرَ فَرُو، افتاد حال.

— مَوْضِعٌ : مَكَانٌ مَحَلٌّ جَا، محل.

— فِي غَيْرِ مَوْضِعِهِ : بے مورد، بے جا، بے محل.

— مَوْضِعِي مَحَلِّي.

— مَوْضُوعٌ : وَضِعٌ : مَحْظُوطِ نَہَا، گذارده.

— : مَخْتَلَقٌ ساختگی، مجعول.

— : مُسْتَقَلَّةٌ مورد بحث.

— : مَدَارُ الْكَلَامِ بحث، عنوان.

— الْكَلَامُ اَوِ الْإِسْلَامُ : اَلْمَادَّةُ الَّتِي يَجْرِي عَلَيْهَا مَوْضُوعٌ.

— الْكَلَامُ اَوِ الْكِتَابُ : اَلْمَوْضُوعُ مَحَبَّتِ اِبَاكِ كِتَاب.

— : ذَوَقِي مَوْضُوعَ جَالِب.

— فِي اَوْ دَاخِلِ اَلْـ : مَرْبُوطٌ بِمَوْضُوعٍ.

• **وَوَلَفَ** : كَفَّرَ شَرَّ حَالِيهِ وَغَيَّبَهُ ^{معه آورد و مخفی کرد} { چنانچه زیاد شد .

• **وَوَلَنَ** بِالْمَكَانِ : أَقَامَ بِهِ ، مَانَد ، مَنْزِلَ كَرَد .

وَوَلَنَ . قَوَّلَنَ . اسْتَوَلَنَ الْمَكَانَ : اتَّخَذَهُ وَطَنًا
مقیم شد ، آنجا را میهن دوم خود قرار داد .

— نَفَسَهُ عَلَى تَصْمِيمِ كَرَفَت .

وَوَلَنَ مِيهِن . زَادَكَاه . مَرَزُو بوم .

حُبُّ الرِّ : وَطَنِيَّةٌ ^{۱۱} مِيهِنِ پَرَسْتی ، وطن دوستی .

مُشَاعُ الْوَطَنِ : يَتَجَرَّكُلُ الدُّنْيَا وَطَنَهُ { کسیکه سرسره دنیا
فایده و وطنه آواره ، خانه بدوش ، دربدر .

وَطَنِيٌّ : مَخْتَصٌّ بِالْوَطَنِ مَلِي ، داخلی .

— : إِيْنُ الْبِلَادِ بومی .

— : قَوْمِي . أَهْلِي مَلِي .

— : حُبُّ لَوْطَه مِيهِنِ پَرَسْت ، وطن دوست .

— : مَخْتَصٌّ بِحُبِّ الْوَطَنِ مِيهِنِ پَرَسَانَه .

وَطَنِيَّةٌ ^۲ : قَوْنِيَّةٌ مَلَّتْ ، احسانات مِيهِنِ پَرَسْتی .

خُلُقِيٌّ — خُفُوقِ مَلِي .

حُكُومَةُ — حُكُومَتِ مَلِي .

لُفَّةٌ — زَبَانِ بومی .

مَضْنُوكٌ — فَرَأَوْرَدَه هَا داخلی .

نَمَرَةٌ — مَبَالِغُهُ در مِيهِنِ پَرَسْتی .

الْوَطَنِيَّةُ (الْقَوْمِيَّةُ) الْمُشْتَرَكَةُ نَابِعِيَّتْ مُشْتَرَكَةٍ .

إِسْتِبْطَانُ سَكُونِ دَرْهَكِ كُشُورِ خَارِجِي .

مَوْطِنٌ (الْجَمْعُ مَوَاطِنُ) : مَقَامٌ . مَقَرٌّ . أَفَامَتَكَاه . زَادَكَاهُ

— الْحَيَوَانُ أَوْ النَّبَاتُ جَاءَ بِطَبِيعِي وَاصِلِي كَاهُ بِأَحْيَوَانِ .

مَوْاطِنُ الْإِنْسَانِ : بَلَدُهُ هَمِ مِيهِنِ ، هَمِ شَهَرِهِ .

مُسْتَوَطِنٌ : يُقِيمُ سَاكِنٌ .

مَرَضٌ — خَاصٌّ بِمَكَانٍ أَوْ قَوْمٍ نَاخُوشِي بومی .

• **وَوَطَّأَ** : خَفَّضَ شَيْئًا شَبَكَوَر .

• **وَوَطَّأَ** (فِي وَطَاءٍ)

• **وَوَطَّأَ** : وَاعْتَبَرَ عَلَى دَائِمٍ مَلَامَتِ كَرَد ، اِدَامِ دَار .

• **وَوَطَّأَ** : وَاعْتَبَرَ عَلَى دَائِمٍ مَلَامَتِ كَرَد ، اِدَامِ دَار .

• **وَوَطَّأَ** : وَاعْتَبَرَ عَلَى دَائِمٍ مَلَامَتِ كَرَد ، اِدَامِ دَار .

• **وَوَطَّأَ** : وَاعْتَبَرَ عَلَى دَائِمٍ مَلَامَتِ كَرَد ، اِدَامِ دَار .

• **وَوَطَّأَ** : وَاعْتَبَرَ عَلَى دَائِمٍ مَلَامَتِ كَرَد ، اِدَامِ دَار .

• **وَوَطَّأَ** : وَاعْتَبَرَ عَلَى دَائِمٍ مَلَامَتِ كَرَد ، اِدَامِ دَار .

• **وَوَطَّأَ** : وَاعْتَبَرَ عَلَى دَائِمٍ مَلَامَتِ كَرَد ، اِدَامِ دَار .

• **وَوَطَّأَ** : وَاعْتَبَرَ عَلَى دَائِمٍ مَلَامَتِ كَرَد ، اِدَامِ دَار .

• **وَوَطَّأَ** : وَاعْتَبَرَ عَلَى دَائِمٍ مَلَامَتِ كَرَد ، اِدَامِ دَار .

• **وَوَطَّأَ** : وَاعْتَبَرَ عَلَى دَائِمٍ مَلَامَتِ كَرَد ، اِدَامِ دَار .

• **وَوَطَّأَ** : وَاعْتَبَرَ عَلَى دَائِمٍ مَلَامَتِ كَرَد ، اِدَامِ دَار .

• **وَوَطَّأَ** : وَاعْتَبَرَ عَلَى دَائِمٍ مَلَامَتِ كَرَد ، اِدَامِ دَار .

• **وَاعْتَظَ** ^۲ عَلَى مَعْلَمَةٍ : تَابَرُ . دَرْكَارِ خُودِ سَابُو ، كُوشَابُود .

— عَلَى خُضُورِ الصَّلَاةِ (مَثَلًا) : دَرْسِ نَمَازِ مَرْتَبِ حَاضِرِ ^{مبتدا}

مَوْاعِظُ : مُتَابِرٌ بِشَتِ كَارِدَار ، حَرَابَتِ .

— عَلَى الْمُضُورِ آمَادَه خِدْمَتِ .

مُوَاطِئَةٌ : مُتَابِرَةٌ ثَبَاتِ قَدَمِ .

— عَلَى الْمُضُورِ هَمِيشَه بَرَسَرِ خِدْمَتِ .

• **وَوَطَّفَ** الرَّجُلَ : قَنَنَهُ لَهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَطِيفَةً { بَرَايَشِ جِهَرِه

الرَّجُلِ : وَلَا تَلَامُ مَنَصِبًا كَمَا شَتِ ، اسْتِخْدَامِ كَرَد .

— الْمَالُ : أَتَمَّهُ . نَمَرَهُ { سَرْمَايَه كُذَارِي كَرَد ،

تَوَطَّفَ : تَقَيَّنَ مَنْصُوبُ شَتِ ، دَاخِلِ خِدْمَتِ شَتِ .

وَوَطَّفَ الْجِصَّانَ وَامْتَلَأَهُ سَاقِ بَايِ اسَبِ .

وَوَطِيفَةٌ : جِرَابَةٌ جِهَرِ . مَقَرَّرِي خَوَارِبَارِ .

— رَأَيْتُ مَوَاطِئَ حُقُوقِ ، مَزِدِ .

— خِدْمَةُ كَارِ ، شَغْلِ

— مَنَصِبِ مَنْصَبِ ، مَقَامِ .

— الْمَنْصُوبُ : مَعْلَمَةٌ وَطِيفَةُ عَضْوِ .

أَدَّى وَطِيفَتَهُ وَطِيفَةً اسْتِخْدَامِ رَاغِبِ مَرَادِ .

وَطَائِفُ الْأَعْضَاءِ .

عِلْمُ الْوَطَائِفِ (وَطَائِفُ الْأَفْئَاءِ) عِلْمُ رُطَائِفِ عَضْوِ .

وَطَائِفِيٌّ : فِيزِيُولُوجِي فِيزِيُولُوجِي .

تَوَطِّيفٌ : تَقَيَّنَ اسْتِخْدَامِ ، نَصَبِ .

— الْمَالُ : تَأَنَّنِيهِ . نَفَنِيهِ . تَشْمِيرُهُ { سَرْمَايَه كُذَارِي

مَوْطَفٌ : تَقَيَّنَ مَعْبَتِ ، مَنْصُوبِ .

— تَابِلِ مَسْتَعْدِمِ كَارِكِرِ .

— حُكُومَةُ { كَارْمَنْدِ دَوْلَتِ .

— هُمُومِي { كَارْمَنْدِ عُمُومِي .

• **وَوَاعَى** (فِي دَعَا) خَرَفَ .

• **وَوَاعَى** : أَوْعَى . اسْتَوْعَبَ الْفِي : اتَّخَذَهُ كَلِمَةً

• **وَوَاعَى** : هَمَرَادِ رِبْرَكِرَتِ ، تَهْلِيلِ بَرَدِ .

• **أَوْعَى** ^۲ الْفِي : فِي الْفِي : اتَّخَذَهُ لِبَرِ دَاخِلِ كَرَد ، جَاوَادِ .

استَوْحَبَ ۲: اِشْتَأَلَ ریشه کن کرد، اِزج در آورد.
 — الوَاقَةُ الدِّي: وَبَعَةُ گنجایش داشت، ظرفیت داشت
 — الْحَدِيثُ: قَهْمٌ درک کرد، پُر برد.
 وَعَثَ: حَبِيرٌ شاق سخت دشوار، خسته کننده.
 أرضٌ مَوْقَةٌ زمین ناهموار.
 وَعَثًا: مَتَقَةٌ وَعَبٌ سخی، دشواری، خستگی، کوفتی
 وَعَدَ. أَوْعَدَ: مَعَدَّ او به. وعَدَ داد، نوید داد.

سَتِ الْأَرْضُ: رُجِي خَبَرُهَا محصول موجبِ اِزْعَلِ
 هُ. اوعده ۱ بَشَرَةً. تَوَعَّدَهُ تهدید کرد، ترسانید
 وَأَعَدَّهُ. تَوَاعَدُوا وَعَدُّهُمْ اِثْمًا الاخر یکدیگر وعده دادند
 — — : اتفاقاً علی مَوْعِدِ باهم قرار ملاقات گذاردند.

وَعَدَ. عِدَّةٌ. مَوْعِدٌ. مَوْعِدَةٌ عهد، وعْدٌ، قول
 — شَرَفٌ قول شرف.
 أَخْلَفَ يُوْخِرُ بدقولی کرد، عهد شکنی کرد.
 وَعَيْدٌ. تَوَعَّدَ: مَا تَعَدُّ بِهِ تهدید.
 تَوَعَّدَ ۲: اِشْتَدَّ: تَعَدَّى عمل تهدید.
 وَبَعْدِي. تَوَعَّدِي تهدید آمیز.
 وَأَعِدْ: تَعَطَّى الوَعْدَ وعْدَ دهند.
 — مَرَجُوا الْمُسْتَقْبَلَ امیدبخش، خوش آیند.
 مَوْعِدٌ: وَعْدٌ هَبْدٌ وعده، عهد، قرار.
 — مِيعَادٌ. مَوْاعِدَةٌ: اتفاق علی مَقَابَلَةِ قرار ملاقات.

أَرْضُ الْمَوْعِدِ: اَرْضُ كَنْعَانَ (او السَّيَّة) نَرْبِین مَوْعِدُ (نَظْمِین)
 مِيعَادٌ ۲: وَاقْتُ مَمَّيْنِ وقت معین ملاقات.
 هـ — الرَّاؤُ: حَبِيزٌ قَاعُ زَنَانِ.
 حَضَرَ فِي الْـ. در سر موعِد آمد.

وَصَلَ الْقَطَارُ فِي — قطار سر دُف رسید.
 بَيَان مَواعِدِ قِطَارَاتِ سِجَةِ الْمَدِينِ بِزَمَانِ حَرَكِ قِطَارِهَا رَاهِ آهِنِ
 مَحَافِظُ عَلَى الْمَوَاعِدِ. مُرَاقِبَةُ الْمَوَاعِدِ دَقِيقٌ، خوش قول.

مَوْعُودٌ قول گیرند.

وَعِرَ. تَوَعَّرَ: كَانَ وَغَرًا زَمِينِ پست و بلند بود،
 وَغَرٌ. وَاعِرٌ. وَغِيرَ: نَعَبَ النَّبِيُّ نَاهُوارِجُ.
 هـ وَاغَرُ ۲: خُجِفَ هَوْلَانِكَ، نَرْسَانِكَ، جَمَّ آوَرِ.
 هـ وَعَزَّ وَأَوْعَزَ إِلَيْهِ بَكَذَا اِشَارَةُ كَرَمْ، نَهْمَانْد، رساند.

إِنْعَازُ اِشَارَةُ، آگاهی.

إِنْعَازِي اِشَارَةُ آمِيزِ.
 مَوْعِزُ اِشَارَةُ كُنْشُدِ.

مَوْعِزٌ بِه اِشَارَةُ شُدَّ باو.

مَقَالَةٌ — بِهَا مَقَالَةُ فَرْمَاشِي.
 هـ وَعَسَّ الدَّغَرُ الرَّجُلَ: خَشَكَ } سر دو گرم در دو گار
 } اورا چینه کرد.

وَعَسَ. وَفِعَاسٌ: زَمَلْتُ نَوْعَ هَبِّ الْأَنْدَامِ
 رِيك در كُشْتِ.
 هـ وَعَظٌ: نَصَحٌ لَهُ نَصِيحَتُ كَرَمْ، اندرز داد.

— اَلَّتِي مَوْعِظَةٌ مَوْعِظُهُ كَرَمْ.

إِنْعَظْ: قَبِلَ الصَّبِيحَةَ نَصِيحَتِ بَذَرَفَتْ، بَذَرَكُفَتْ.

— بَكَذَا دَرَسَ عِبْرَتُ كَرَمْ.

وَعَظٌ وَعَظٌ.

عِظَةٌ. هـ وَعِظَةٌ. وَعِظَةٌ خُطَابُهُ، اندرز.

— — : مَا يَنْعَظُ بِهِ دَرَسَ عِبْرَتُ.

وَلْعَظٌ: اَلَّذِي يَنْعِظُ وَاعِظٌ اَهْلُ مَنبَرٍ.

هـ وَعِظٌ: غَرَسَ شُدَّ مَزَاجٌ، كَجَ خَلْقٌ، بدخوی.

هـ وَعَكَ الْحُرُّ: اِشْتَدَّ مَعَ شُكُونِ الرِّيحِ } هوا گرم و
 } مرطوب شد.

— تَوَعَّكَ: اِنْمَحَرَفَتْ بِجَهْتِ بَدِئَالِ شُدَّ، بیار شد.

وَعَكَّةٌ. تَوَعَّكَ الْمَزَاجُ ناخوشی.

— اِشْتَدَّ الْحَرُّ مَعَ شُكُونِ الرِّيحِ } هوا گرم و مرطوب.

وَعِكَ. هـ وَعَوَّكَ. مَوْعَكَ ناخوش حوال، كسل.

وَعِد (في وعد)

وَعَدَ أَخِي دِهَانَه .

— دَني، پست، فرومایه .

— خَلِيم حَقِير نوکر، چاکر .

وَعَرَّ عَلَيْهِ صَدْرُهُ نَوَعَرَّ : نَوَعَدَ قَبْضًا } جوش خورد .

— مَلِيحَ صَدْرُهُ : عَدَّ عَلَيْهِ کینه ورزید، بدخواهی کرد .

وَعَرَّ : أَوْعَرَّ صَدْرَهُ عَلَى آثَتِي : زهر آگین کرد .

وَعَرَّ : وَعَرَّ : عَدَاوَةُ دُشْمَنِ، لِحَاجَتِ .

— — — : حَقْدٌ : ضَغْنٌ کینه، بدخواهی .

(وَفَش) هَوَامٌ حَشْرَاتٌ مَوْذِي .

وَعَلَّ : أَوْعَلَ : نَوَعَلَ فِي كَذَا } فرود رفت، نفوذ کرد .

— عَلَى الْقَوْمِ : أَنَامَ بِلا عَوَةٍ } مزاحم شد، ناخوانده

اَوْعَلَ فِي السَّبْرِ : أَسْرَعَ شَدْرَتِ .

— فِي الْكَلَامِ : بَالَعَ : اغْرَقَ كَفَتْ : مَکْرَاهَتُهُ کُودَ .

— فِي كَذَا : أَتَخَذَهُ فِيهِ : فرود برد، داخل کرد .

وَعَلَ : طَلَبْتُ الْبَحْلَ .

وَعَصَرَ : مَوِضِعُ الْمَانِي شَهْرٍ مَوْسِفِي دَانِ
نامی المانی .

وَعِي : وَغِي : جَلْبَةُ غَوْغَا، مِهْمِه، أَشْوَبُ .

— — — : حَرْبٌ جَنَكٌ، بَغْدٌ، کَارَزَارُ .

وَهَاءٌ : وَفَاةٌ (في وفی)

وَفَدَّ عَلَى الْوَالِدِ : قَدَّمَ : وارد شد، سر رسید .

وَفَدَّ : أَوْفَدَ : أَرْسَلَ : فرستاد .

— — — : أَرْسَلَهُ بِحَقَرَةٍ وَجَدَّ : اِئْتَدَبَ : نَمَانْدَنَ : فرستاد .

تَوَافَدُوا عَلَيْهِ : تَوَارَدُوا : دُشْنَه جَمْعِي بَرَادُ وَارْدُ شُدَ .

وَفَدَّ : ثَوَابٌ مَبْعُوثُونَ : نَمَانْدَنَ کَانَ اعْزَامِي .

— وَفُودَ : وَفَادَةٌ : قُدُومٌ : درود .

أَحْسَنَ وَفَادَتَهُ خُوش آمدگفت، باخوشتر کرد او را پدید .

وَعَلَّ : نَوَعٌ مِنَ الْعَزَّاجِلِيِّ بَزْكَوِي .

— وَنَدِي : آمَوِي : منده .

وَعَمَّ : حَيًّا : درود گفت، سلام کرد .

عِمَّ صَبَاحًا : صَبَحَ شَا بَهْرًا !

— مَسَاءً : شَبَّ شَا بَهْرًا !

وَعَوَّعَ : عَوَى : پارس کرد، عو عو کرد .

وَعَوَّعَ : ابْنُ آوَى : شغال .

وَعَى : أَوْعَى : حَوَى } مدیریت داشت، شامل بود .

— — — : الْحَدِيثُ : قِيلَهُ وَحَفَلَهُ : دِرْهَانٌ، بِمُطَابَرَةٍ .

— الْكَلَامُ أَوَالِيهِ : الْفَتْحُ إِلَيْهِ : تَوَجَّهَ : دَقَّتْ : کرد .

— الْأَمْرُ : أَذَرَكَهُ : آگَاه شد، باخبر شد .

— الْأَمْرُ : نَدَّ كَرَهُ : بِيَادُ آورد، بمطابره کرد .

أَوْعَى : أَسْتَوْعَى الْفَتَى : أَخَذَهُ مِنْهُ جَادَارُ : برداشت .

— الْفَتَى : جَنَلَهُ فِي رِوَاةٍ : در نظره گذارد .

وَعَى مِنْ : حَدَثٌ : بَرَحْدَر داشت، نرساند .

وَعَى مِنْهُ : احْتَرَزَ مِنْهُ : بَرَحْدَر شد، احتیاط کرد .

وَعَى : حَدَّثَهُ : خبر داد .

— مِنْهُ : أَخَذَهُ : مَوَاطِبَ اِدْبَاشِ .

وَعَى : إِيْعَاءٌ : اخْتَوَاهُ : گنجایش .

— : حَدَرُوا نَبِيَهَا : آگَاهی، توجه، دقت .

— : إِذْرَاكَ : قَطْعَةُ خُودِ آگَاهی، مشباری .

لَا وَغِي : مُتَرَكٌ بِلا وَغِي : نَبِهَ : مشبار .

الْإِذْرَاكَ بِلا وَغِي : نَاخُودِ آگَاهی .

وَوَاعٍ : مُلْتَفِتٌ : اِرْحَمَسَ : بادقت، با توجه، مواظب، برحذر .

— : يَحْفَظُ : بیدار، مشبار .

— : مُتَرَكٌ : خُودِ آگَاه .

الْوَاغِيَةُ الْحَقِيَّةُ : شُغُورِ بَاعِنِ .

وَعَاءٌ : إِيْنَاءٌ : طَرَفٌ .

— دَمَوِيٌّ : رَكٌ : عِرْقٌ .

وَعَالِيَةُ : جَعْدَارُ .

نَبِيْعٌ : — : بَافُ : آوند .

هَوَى (وَفَاءً) اَوْفَى (۱) (إِفْئَاءً) بِالْوَعْدِ : أَقْبَهُ بَعْدَهُ
وفا کرد

— . بِالْوَعْدِ : حَافِظٌ عَلَيْهِ سِرِّ قَوْلِ خُودِ اسْتَدَارَ .

— . بِالْحَافِظِ : بَرَّادِرُ ، رِوَا سَاخِثُ

— . بَعْدِهِ : اِنْجَامِ دَارِ .

— . التَّنْذِرُ : اِرَاكَرُ .

— . الدِّينُ : پِرَاخِثُ .

— (وُفِيًّا) : تَمَّ اِنْجَامُ شَيْءٍ ، تَكْمِيلُ شَيْءٍ .

هَذَا يَنْبَغِي بِذَلِكَ اِنْ رَأَى اَنْ لَيْسَتْ .

اَوْفَى ۲ . وَفَى الرَّجُلُ حَقَّهُ : اَفْطَاهُ اِلَيْهَا ، نَامَا

حَقِّ اَوْدَانِهَا كَالِ پِرَاخِثِ .

— : اَتَمَّ ، نَمَّا مَرَكُرُ ، بِاَيَانِ رَسَائِدِ .

وَأَفَى الرَّجُلُ : فَاجَاهُ نَاكِهَانِ سَرَسِيدِ ، بِرُخُورِ دَرَكِ .

وَأَفَاهُ : اَنَاهُ آمَدُ .

— اَلْقَدَرُ اَوِ الْاَجَلُ : تُؤَفِّي دَرَكِشْتِ ، اَجَلِشْتِ .

تَوَفَّى : اَشْتَوَفَى حَقَّهُ : اَتَمَّهُ ، اَبْرَأَ مِنْ خُورَاكَرَتِ

تَوَفَاهُ اللهُ . تُؤَفِّي : مَاتَ دَرَكِشْتِ ، بِرُحْمِشْتِ

وَفَاهُ الْوَعْدُ : وَفَى بَعْدَهُ .

— الدِّينُ : پِرَاخِثِ بَدَدِي .

— اَلْقِي : تَمَّ تَكْمِيلُ اِنْجَامِ .

— : حَفِظَ الْوَعْدَ : اَمَانَةً رَاسِتِي ، وَفَادَارِي .

۵ يَنْبَغِي اَلـ ۵ يَنْبَغِي وَفَائِي بَارْخِيدِ ، فَرُوشِ بَا

وَفَاهُ لِحَكْمَا دَرِ اِنْجَامِ ، دَرِ اَجَا .

وَفَاةٌ : مَوْتُ مَرَكِ ، دَرَكِشْتِ .

بَدَالِـ : يَلِ زَمَرَكِ .

عَنْتَنَ بِالْوَفْيَانِ : وَابَسَ بِدَرَكِشْتِ شَكَاكَ .

وَرَفَى : نَامَ كَامِلُ ، تَامَ عِبَارِ .

— : صَادِقُ الْوَعْدِ : خُوشِ قَوْلِ ، دَرَسَتْ .

— : اَمِينُ ، مُخْلِصُ وَفَادَارِ ، صَمِيمِي .

— : مِيقَاتُ : قَادِرُ عَلَى اِيفَاءِ دُبُونِهِ { قَادِرُ بِرُودِ خُتِ

— : وَافٍ : تَامَ نَامَ وَتَامَ .

— : كَافٍ : بَانْدَا زِهْ كَفَاثِ ، كَا فِ .

فَهِـ . نَارِسَا ، غَيْرِ كَا فِ .

وَفَى اَوْ وَفَاءً اَوْ وَفَاً لَكِنَّا بِرَضٍ ، بِمُوجِبِ جَرَبِ .

وِفَاقٌ ۱ . اِتِّفَاقٌ : مُتَدِّ خِلَافِ نَوَافِ ، مَوَافَقِ .

اِتِّفَاقٌ ۲ . تَوَافُقٌ : مُطَابَقَةٌ بِكَدَرِ ، مَوَافَقِ .

— : مُصَادَقَةٌ : مُصَارِفٌ ، پِشِ آمَدِ .

— : مُتَدِّ كُنْشَرَاوُ : فَرَادَا ، پِشَانِ .

— : اَلْاِرَاوُ : اِجْمَاعُ مَرَأِي ، اِتِّفَاقُ اَرَادِ .

— : اِتِّفَاقِيَّةٌ : مُتَاهِدَةٌ : مُعَاهِدَةٌ ، عَهْدِ نَامِه .

بِاتِّفَاقِ اَوْ اِتِّحَادِ اَلْاَرَادِ : بِالْاِجْمَاعِ ، بِمُتَدِّ لَيْلِ بَنَانِ .

اِتِّسَافًا : مُصَادَقَةٌ : بِطُورِ مُصَارِفِ ، بِطُورِ پِشِ اَمَدِ ، نَاكِهَانِ .

اِتِّفَاقِي : مَرِئِي عَارِضِي ، غَيْرِ مَرِئِي

— : مُتَشَقِّ عَلَيْهِ : مُرُئِي قَرَارِدَارِي ، مَرُومِ .

تَوَفِيقٌ : اَلْمُصَدِّقُ مِنْ «وَفَقَى» سَازِشِ ، نَوَافِقِ .

— : تَسْوِيَةٌ : مُصَالَحَةٌ : مُصَالِحِ .

— : مُنَاجَا : رَسْتِگَارِي ، كَامِبَابِ .

— : مُسَرِّ : نَوَانِگَرِ ، خُوشِ بَخِشِي .

— : عَطَفٌ : سَعَادَتِ ، آسَاشِ .

مُؤَوِّقٌ : مُتَوَفِّقٌ : كَامِبَابِ ، خُوشِ بَخِشِ ، بِرُخُورِ دَارِ .

فَهِـ : نَاكَامِ ، سَرُخُورِ .

مُؤَافِقٌ : مُنَاسِبٌ : دَرُخُورِ ، شَابَسَنِ .

— : مُقْبُولٌ : دِلْپِزِ ، مُطْبُوعِ ، مُطَابِقِ .

— : مُؤَاتِ : بَجَا ، بِمُوجِبِ ، مُقَضَى .

— : مُتَبَدِّ : دَرُخُورِ ، مَرُوبُطِ .

فَهِـ . : نَا مُنَاسِبِ ، نَا بَجَا .

مُؤَافَقَةٌ : قَبُولُ : مُصَادَقَةٌ : مُصَوِّبُ ، رِضَايَتِ .

— : مُنَاسِبَةٌ : شَابَسَنِگِ ، سَازِشِ .

مُتَّفِقٌ عَلَيْهِ : مُقْبُولُ : مُرُودِ قَبُولِ .

— : عَلَيْهِ : مُرُئِي قَرَارِدَارِي .

مُكَمَّلٌ — عَلَيْهِ : كَارِ مُرُودِ قَبُولِ .

ایفاء: وفاء، پرداخت، انجام.

عدم — او وفاء الوعد او العهد، یوفای.

عدم — او وفاء الذی عدم پرداخت بدی.

قاود علی ال — او الوفاء، میثاق، توانای درپردادی
مستوفی: میت مرده.

وقبت البین: غارت چشم برکوژنت.

وقب: وقیة: نذرة. تجویف کوی، نذرنگی، کاه.

وقت: وقت: حد وقتا تعیین وقت کرد.

—: نظم وقت: وقت خوراهظم کرد، منزلت کرد.

وقت: زمان، مدت، فرصت، مجال.

— الاكل: هنگام خوراک.

— الرقاد: موقع خواب.

— قضاء: (الترغ من العمل) ساعات بیکاری.

— اضافی: (زائد من المقرر للعمل) اضافت کار.

من — آخر ماه گاهی، هرچند وقت بکار.

فاته (ای رفته او آوانه) به موقع، بجا، ناهنگام.

فی —: فی حینه، هنگام، بجا، به موقع.

فی —: فی الوقت المحدد: بموقع خود.

فی —: فی الوقت المناسب أو اللازم: در وقت مناسب.

فی —: فی آوانه، هنگام، بجا.

فی غیره: به مورد، بجا.

حایر ال —: بازمانده ساخت.

قتل ال —: وقت تلفت کرد.

صرف ال —: وقت صرفت کرد، وقت را گذرانید.

مع ال —: در طرف، در ضمن.

الوقت: لوقت: حالا، فوری.

فی وقتنا هذا: فی هذا الزمن امروزه، در این عصر زمان.

من وقتها: من ذاك الوقت از آن وقت تا بحال.

وقتی: موقت: لمن فقط موقت، موقتی.

—: قییم الله: زودگذر، آنی.

ربیع و قتی او موقت: دقت، و قییت سوسها موقتی

وقتی: موقتا، فعلا.

وقتی: در آن وقت، آنگاه.

موقت: موقت: موقت: محدود موقتی، سر.

—: ضد دائم چاره موقتی.

—: لمن فقط خلال مدت، فاصله.

موقت: حایب الوقت: لغتال منصد کار کارکن.

—: محافظ علی الموائید خوش قول، در سر عهد
موقیته البیض: رنگ سرخ برینه در وقت متین
موقت: میقات: الوقت المغرب
وقت معین.

—: ممکن او زمان محدود لاسر ما مکابازا ملاقات.

میتانی: موقت: منصدته اوقات کار.

وقیح: توقیح: قل جاوز به شرم شد، گستاخی کرد.

توقیح: توقیح: عليه بدرخ کرد، دشنام داد.

توقیح: تظاهر بالوقاحة: پررو کرد.

وقیح: وقیح: قلیل المیاء گستاخ، به شرم، بدابرو.

وقاحة: وقحة: وقوحة: قلة حیا، به شرم.

—: جراءة: متجنته گستاخی، در پندگی.

وقیح الوجیه: به جفا، پررو، به شرم.

وقد: لقد: توقد: اشتعل آتش گرفت شعله ور شد.

اشتعل: غلبا آتش شد، براخروخت.

وقد: اوقد: توقد: اشتعل النار (دوشن کرد، براخروخت).

اوقد: فی النار: آتش زد، بر آتش کشید.

—: انضباع: اشتعل: چراغ زاروشن کرد.

وَقَدْ. وَقُودٌ. إِيقَادٌ. تَوَقَّدَ: اشتعال سوختگی.

۵- وَقَادَ. وَقُودٌ. وَيَقْتِدُ سوخت.

وَقَّادٌ: مُتَوَقِّدٌ سوزان، شعله‌ور.

— الآلاتُ الْبُخَّارِيَّةُ: اِهْطِشْجِي آتش‌انداز.

كَوَّكِبَ: مُعْيِي. شَدِيدُ التَّوَقُّدِ سزاوردیشان، تابان.

رَجُلٌ: سَرِيعُ تَوَقُّدِ الْقَلْبِ مَرَّاسِئُهُ، بَسَارِيَا

إِيقَادٌ: إِشْمالِ آتَشِ افروزی.

مَوْقِدٌ: مُسْتَوْقَدٌ: تَوْصِفُ تَابِ التَّوَقُّدِ
بخار.

—: اتون نور، کوره.

—: هَسْتَقْدَ هَوَّاجِ آتَشِدَانِ: مُنْقِلٌ

مَوْقُودٌ: مُنْقِلٌ افروخته، روشن.

مُنْقَدٌ: مُتَوَقَّدٌ: مُتَمَتِّلٌ شعله‌ور، زیاده‌کش.

مُتَوَقِّدٌ: الذِّمْنِ حَاصِرِ جَوَابٍ، هَوَّشَارٌ.

وَقَّرَ: كَانَتْ ذَاوَقَارٌ باوقار بود، سنگین بود، محترم بود.

وَقَرَّ الْعَظْمُ: مَدَدَهُ اسفون را شکست.

سِتٌ. وَقَرَّتْ. وَقَرَّتْ أَذُنُهُ گوشش سنگین شد، کر شد.

وَقَرَّتْهُ الْأَشْفَارُ: مَلَبَّتْهُ بِرَأْسِ مَافِرِدٍ پهنه‌شد، آرامه‌شد.

وَقَرَّ الشَّبَحُ: بَجَسَهُ احرام گذارد، بزرگ داشت.

أَوْقَرَ الدَّائِيَّةَ: أَثْقَلَ جِلْمًا زَبَادًا بار کرد، سربار گذاشت.

— الشَّجَرُ: كَثُرَ خَلُّهُ بار آورد شد، از میوه سنگین شد.

— الدِّينُ: فَلَانًا (مثلاً): أَثْقَلَهُ قَهْرُنْ كَرَشِ رَاحِمٍ کرد.

وَقَرَّ. وَقَرَّةٌ: نَفْرَةٌ کودی، فرد رفتگی.

وَقَرَّ: جُلٌّ ثَقِيلٌ بار سنگین.

وَقَّارٌ: مَبِیَّةٌ وَاخْتِرَامٌ سنگینی، حرمت.

—: رَزَانَةٌ وَجِلْمٌ مَثَانٌ، بردباری.

وَقُورٌ محترم.

مَوْقَرٌ درخور احترام، معتز.

هَوَقَشٌ. وَقَشٌ: هَشَقَشَ (الطَّرْقَشُ) گاه.

هَبْرُيْنَةُ قَشٍّ: كَلَاهُ حَصِيرِي.

هَوَقَطَ الرَّجُلُ: خَمَرَةً حَتَّى أَشْرَفَ عَلَى الْمَوْتِ

بَطْلَانٌ اودا کتک زد که نزدیک بمرد شد.

هَوَقَعَ: سَقَطَ افتاد.

— الْأَمْرُ: حَصَلَ. حَدَثَ اتِّفَاقًا افتاد، رخ داد.

— لَهُ أَمْرٌ رَوِيٌّ داد. بد بخواهش رخ داد، مطابقت.

— الْأَمْرُ يَنْتَهِي مَوْقِعًا حَسَنًا } میلش شد.

— تَحْتَ كَذَا: دَخَلَ فِيهِ كَذَا شَمُولٌ چندی دیگر شد.

— عِنْدَهُ مَوْقِعٌ الرَّضَى خوشوقت شد.

— الطَّائِرُ عَلَى: حَطَّ پرنده فرو آمد، نشست.

— الْكَلَامُ فِي نَفْسِهِ در او اثر کرد.

— الْحَقُّ عَلَيْهِ مَقْصَرٌ شَاخِلٌ شد.

۵- يَلِيَانُهُ فِي تَكْلِيهِ خُودِ رَا لُودَادِ، رَسَاكَرْدِ.

۵- وَأَقْفًا (سَلَامًا) بَابَا زَمِينِ افْتَادِ.

سِتٌ بَيْنَهُمْ مَرَكَةٌ مِیَانِ آن‌ها کتکشی رخ داد.

۵- وَآلِي بَعْضِهِمْ: تَخَاسَمُوا بِجَاهِهِمْ افْتَادِ، زِدْ خُودُ كُودِند.

— وَقَعَ النِّصْلُ: حَدَدَهُ تَبِیجٌ رَا بَزْ كُودِ.

۵- فِي الرَّجُلِ: اخْتَابَهُ غَيْبٌ كُودِ، بَدْ كُودِ كُودِ.

لَمْ يَتَقِعْ فِي النَّفْسِ بِدَا تَرْبُودِ، نَكْرَفَتْ.

وَقَعَ الْخِطَابُ أَوِ الْعَكُ نَامَةً بِأَجْكَ رَا مَضَاءُ كُودِ.

۵- بَيْنَهُمْ فَتْنَةٌ اِبْهَكْنَتْ، مِیَانِ آن‌ها برهم زد.

۵- حَبْزُ أَهْلِ نَوْقِبَتِ كُودِ.

۵- أَوْقَعَ: جَمَعَتْ بَعْدَ اِغْدَاثِ.

۵-: رَمَى. أَلَى پرت کرد.

۵- نَفْسَهُ هَمَلُ افْتَادِ رَا بَابِ اِبْدَا كُودِ، مَزَادُ

۵- عَلَيْهِ عُنَابًا. —: بِوَقْفَتِ سَلَامًا } تنبیه کرد.

وَأَوْقَعَ^۲ به حمله کرد، هودش برد.

— فی تَمَلُّکَ بخطر انداخت.

— فی قَتْلَ بدمار انداخت.

— نَحَت الشَّيْءَ مورد زردید قرار داد.

— المَوْثِقُ آلک موسیقی را کونک کرد.

وَأَقَعَ الرَّأَةَ باز نهم بشرد.

— الرَّجُلَ: حَارِبَهُ با او جنگید.

تَوَقَّعَ: اسْتَعَارَ قَعَ الْأَمْرِ: اِنتَظَرَهُ اِنتِظَارًا، چشم پراوید.

اِسْتَوْقَعَ: الْأَمْرَ: تَخَوَّفَ مِنْهُ، بهم داشت، ترسید.

وَقَعَ، وَوُقِعَ: سَقُوطٌ، سَقُوطٌ، نزول.

—: حُدُوثٌ پیش آمد، رویداد.

— الْأَقْدَامُ: سَلَامَةٌ، پاها.

— الْكَلَامُ: تَأْثِيرُهُ: تَأْثِيرُهُ، تاثیر سخن.

— مَوْنٌ: مُسْتَعْسَلٌ، کهنه، نیمه دار.

وَقَعَ، وَقَعَ: جَماع بخل خواب.

وَقَعَةٌ: سَقَطَةٌ، سقوط.

—: صَدْمَةٌ، آسیب، صدمه.

—: مَهْمَةٌ، یورش، هجوم.

—: وَجْبَةٌ، أَكَلَةٌ، یک خوراک.

وَقَاعٌ، وَقَاعَةٌ: مَوْقِعَاتِي، دو بهم زن، فتنه گر.

وَأَقَعَ: سَاقَطَ، در حال سقوط.

—: حَاقِلٌ، رویداد.

—: كَانٌ، واقع، کوفت.

أَمْرٌ — او وَاثِقِي: امر سلر.

مَنْزِلٌ — عَلَى جَبَلٍ خَانَهُ واقع روی بیه.

— فِي الْب. فِي — الْأَمْرِ: در حقیقت.

وَاثِقِي: طَبَقِي الْوَاقِعَ، سَلَر، حقیقی.

—: تَابَعَ مَذْهَبَ الْوَاقِعَةِ: پیوستگی عطا در حقیقت و کلام.

الْمَذْهَبُ الْوَاقِعِي: الْوَاقِعَةُ واقع پرداز.

وَأَقَعَةٌ: حَادِثَةٌ، رویداد.

—: أَمْرٌ مَقْرُوضٌ وَفَوْقَهُ امر سلر و محقق.

—: نَازِلَةٌ، مُبْغِيَةٌ، بلا، پیش آمد بد.

—: مَرَكَةٌ، نبرد، کارزار.

وَنَائِجُ الدَّفْعَى حقیقت دعوا.

— الْجَلَّةُ: خلاصه مذاکرات.

— مَحْفَظٌ — الْجَلَّةُ: صورت جلسه.

— دَفْعٌ — الْجَلَّةُ: دفتر صورت جلسه.

وَتَبِيعَةٌ: اخْتِابُ النَّاسِ بَدَلُ كَوْنِهِ، اخذ غیبت.

—: نَجْمُ الطَّائِفَةِ: نشیمنگاه، و لانه پرده.

—: قِتَالٌ أَوْ صَدْمَةٌ الْحَرْبِ: پیکار، زد و خورد خونین.

—: خِرْقَةٌ يُسَمَّحُ بِهَا الْقَلَمُ: پارچه فلر پاک کن.

إِيقَاعٌ: تَوَقُّعٌ: إِسْقَاطٌ، انداختن.

—: — الْقَابُ: کبیر، مجازات.

— (فِي الْمَوْثِقِ) تَوَاقَعُ صَدَمًا، هم آمیختی.

—: مَنَّا: عَلَرُ آمَنَکُمَا، موسیقی.

تَوَقَّعَ: اِنتِظَارٌ، چشم داشت.

تَوَقُّعٌ: الْخَطَابَاتُ أَوْ الصَّكُوكُ: اِمْعَاءٌ، اِمْعَاءُ نَامِهَا، یا چک ها.

—: اِئْتِنَاءٌ، اِمْعَاءٌ.

مُهْمَلٌ: ال: بِلَا اِمْعَاءٍ، اِمْعَاءٌ.

نَحْتُهُ: بِاِمْعَاءٍ خُودِش.

تَوَقُّعَاتٌ: تَرْفِيعَاتٌ، تَرْفِيعَاتٌ.

تَوَقُّعِي: مَنَاسِبٌ (بِمَضْمُونِ دَفْعِ مَعَارِي).

الرَّقِصُ: ال: رَفْصٌ بِأَحْرَاكَ مَوْزُونِ بَدَنِ.

مَوْقِعٌ عَلَيْهِ: مَحْفِيٌّ، اِمْعَاءٌ شَدُّ.

مَوْقِعٌ: سَاحِبُ التَّوَقُّعِ، اِلَا اِئْتِنَاءٌ، اِمْعَاءٌ كُنْتُ، صَا اِمْعَاءٌ.

ال: اَدْنَاهُ اِمْعَاءٌ كُنْتُ زِير.

مَوْقِعٌ: مَكَانٌ جَاءَ، مَحَلٌّ، مَقَامٌ.

مَوْقِعَةٌ: وَرِيقَةٌ، الْعَاثِرُ نَشِيمَنگاه پرده.

—: مَرَكَةٌ، ضَامِدٌ، زد و خورد.

—: حَزْبِيَّةٌ، حَنَك.

—: الْحَرْبُ: مَوَاقِعُ الْحَرْبِ، مِثْلُ حَنَك، حَمِيَّة، نَبْر.

مِيقَةٌ: —: يَسَنُ سَنَكٌ، چاقو بزرگ.

—: مَن جَلِيَّةٌ: قَائِلُ الْمَوْسَى جَرَمُ تَجْ بُوَكُن.

مَوَاقِعَةٌ: مَبَاسِرَةٌ، جَلِيَّةٌ، بخل خواب، جامعت.

— الْآمَرُ عَلَى كَذَا : تَعْلَقُ بِهِ { امر موكول به... بود }
 — فِي الْأَمْرِ تَرَدَّدٌ : دَوَّلِ بُوْد، دَوَّلِ كَرْدِ .
 ۵ — تَصَاغَبَ اشْكَالُ نَراشِي كَرْدِ .
 — اسْتَوْقَفَ : طَلَبَ وَهُوَ الْوُقُوفُ فَرِمانِ اِستِدارِ .
 — حَمَلَ عَلَى الْوُقُوفِ : دَادارِ بَايِش كَرْدِ .
 وَقَفَ . وَقُوفٌ : اِيش .
 — وَ — الْحَالِ اَوْ عَرَكَةِ الْأَعْمَالِ كَادَادِ وَ سَلَدِ .
 — مَالٌ مُوقُوفٌ : اِمَوالِ مَوقُوفِه .
 — الْمَلِكُ جَنْبُهُ : حَسْبُ مَلِكِ .
 — عَلَى حَمَلٍ خَيْرِيٍّ : بِنِهادِ نِكُو كَارِي .
 نَاطِرُ الْا . نَاظِرُ وَفِ .
 — نَقْطَةُ الْا . (بَيْنَ الْكَلَامِ) نَفْطِه بَابانِ جَلِه (.) .
 — وَزَارَةُ الْأَوْقَافِ : وَزارَتِ اَوْ قَافِ .
 وَقَفَهُ : دَرَنكَ . اِيش ، مَكْتُ .
 — عَرَفَاتِ : وَقُوفِ حِجَاجِ دَرِوادی عَرَفَاتِ .
 — الْيَمِينُ : رُوزِ بَیْشِ اَز دِوَعِيدِ بَزرَكِ اسَلامِی .
 ۵ — وَقَفِيَّةٌ : مَوقُوفَاتِ (دَوقَفِ نَامِه) .
 — وَقُوفٌ ۲ : قِيَامُ . ضِدُّ جُلُوسِ ، بَرخاستن ، اِستِدارِ .
 — وَقِفٌ : مُنْتَصِبٌ . ضِدُّ جَالِسِ ، سَرِپَا ، راسِث .
 — ضِدُّ مُتَعَرِّكٍ : بَحرَكِ .
 — عَلَى آگَاهِ ، آشِنَا .
 — الْوَقْفُ : وَقَفِ كَسْتِ .
 — اِيقَافٌ : تَوَقُّفٌ . رَفْعُ . اِقَامَةُ ، بَرافِزِشَن ، بَرِپَاكَرْدِ .
 — مَنَعَ السَّيْرَ : تَعَطُّلُ . اِفاقَةُ . اِيش .
 — اِزْجَاءُ : اَوْ تَعَطُّلُ . تَأْخِيرُ ، تَعْوِيقُ .
 — تَمْلِيقُ : اِزْجَاءُ . تَعْلِيقُ .
 — التَّنْبِيْهُ : تَعْوِيقُ . دَر اِجْرائِ حَكْمِ .
 — الْحُكْمُ : تَعْلِيقُ رَأْيِ دَادِگَاهِ .
 — الدَّقْوَى : عَقَبِ اِنْدَاخُنِ دَعْوِی .
 — الدَّفْعُ (فِي التَّجَارَةِ) : تَوَقُّفُ دِپَرِداخِثِ .

• وَقَفَ : بَنَتْ فِي مَكَانِهِ (وَبَنَتْ اسْتَمَرَّ) { كَرْدِ ، اِيش كَرْدِ }
 — قَامَ : اِنْتَصَبَ . بَرخاست ، بَلَنَدِشْدِ ، بَرِپَا اِستِدارِ .
 — ضِدُّ مَالِ اَوْ وَقَعِ : راسِثِشْدِ ، راسِثِ اِستِدارِ .
 — اَمَامَهُ : صِدْهُ . قَاوِمَهُ اِستِدارِگی كَرْدِ ، پادِاره كَرْدِ .
 — عَلَى الْأَمْرِ : قِيَمَهُ . فِهْمِيدِ ، دَرِپَاثِ .
 — عَلَى الْأَمْرِ : عَرَفَهُ . دَانِشْتِ ، آگَاہِشْدِ .
 — عَلَى الْأَمْرِ : نَبِيْشْتِ . تَحْقِيقَهُ ، مَحَقِّقُ كَرْدِ ، نَابِثِ كَرْدِ .
 — الْأَمْرُ عَلَى كَذَا : قَلَقَهُ . هَايِه كَا دَر اِمَوالِ موكولِ بَهرِ... كَرْدِ .
 — فِي الْمَنْفَقَةِ : اِزْجَاءِ . مَر دَر بُوْد ، دَوَّلِشْدِ .
 — مَنَ كَذَا : مَنَعَهُ . بَازِ دَانِشْتِ ، جُلُوگِیْه كَرْدِ .
 ۵ — خَذَرَ رَأْسَهُ : قَفَّ . مَوِی سَرِشِ سِجِشْدِ .
 — أَوْ قَفَ : وَقَفَ . جَنَمَهُ . بَیْشِ مَوقُوفِ كَرْدِ ، اِيشِ اِستِدارِ .
 — مَاتَى . مَاتَ . مَنَعَ . ضِدُّ جُلُوگِیْه كَرْدِ .
 — عَلَى : اَمْلَأَ . عَلَى آگَاہِ كَرْدِ ، آشِنَا سَاخِثِ .
 — يَلِكُهُ لَوْلَا دِيْهِ (مَثَلًا) : مَلِكُ تَخُورِ اَوْ قَفِ بَر اَوَّلِ كَرْدِ .
 — مَالًا : حَبَسَهُ . فِي سَبِيلِ الْحَيْرِ { وَقَفِ كَرْدِ } .
 — وَقَتَهُ (وَغَيْرُ ذَلِكَ) : عَلَى : كَرَمَتَهُ . لِه . وَقُشْ رَا .
 — أَوْ قَفَ ۲ : نَمُوَ (النَّبَاتُ وَالْحَيَوَانُ) : تَجَمُّزُهُ . اِز دِشْدِ بَگَاہِ .
 — الْجُرَيْدَةُ : قَطْعُهَا . رُوزِ نَامِه رَا تَعَطُّلِ كَرْدِ .
 — الْعَابِلُ مِنَ الْعَمَلِ : كَا دَر گَر اِپْكَارِ كَرْدِ ، بَیْ تَعْلِيقِ كُندَارِ .
 — الْعَمَلُ : قَطْعُهُ . كَا دَر اِتَعَطُّلِ كَرْدِ .
 — الْعَمَلُ : اَبْطَلَهُ . كَا دَر اِخْوَ اَبانْدِ .
 — السَّرَفُ : اُزْجَاءُ . اَلْمَمَّ . جُلُوخُو زِیْری دَاگَرِثِ .
 — تَنْبِيْهُ الْحَكْمِ الْجَنَائِي : اَجَلَهُ . لَمْدَقَهُ . { جَعَلَهُ بَاخِيارِ اِندَاخِثِ } .
 — تَنْبِيْهُ الْحَكْمِ الدِّنِيِّ : رَأْيَهُ دَادِگَاهِ رَا مَوقُوفِ سَاخِثِ .
 — وَقَفَ ۳ : اِقَامَ . بَلَنَدِ كَرْدِ ، بَرافِزِشْتِ ، بَرِپَا كَرْدِ .
 — تَوَقَّفَ فِي الْمَكَانِ : مَكْتُ كَرْدِ ، دَرَنكَ كَرْدِ .
 — مَنَ كَذَا : قَنَعَ . وَكَفَ . خُودِ دَا كَرْدِ .
 — التَّاجِرُ : عَنِ الدَّفْعِ : اِز پَرِداخِثِ خُودِ دَارِي كَرْدِ .

— الصَّلْ دسٔ كٔن اذكار .

— المَوْظَعُ ثعلیق كارمند .

تَوَقَّفَ : عَدَمُ اسْتِثْرَارِ اِيْث ، مَكْت .

— تَنَزَّذَ : تَزَدُّد ، شَبَهه ، دودلی .

— عَلٰی بَشْتَه ، دَابَشْتَه ، مَوْكُولُ بِهِ ...

مَوْقِفٌ : مَرْكَز . حَالَه ، وَضْع ، حَالِك .

— مَعْطَهٗ : اِيْشْكَاه .

— حَرَجٌ : رُجْعٌ ، وَضْعٌ خَطَرُنَاكَ ، وَخِمْ .

— مَرَاتِنُ اَمْرِ كِبَايَاتِ اِيْشْكَاهِ وَسَايَطُ ثَلْبَتِه .

— الشَّاهِدُ فِي الْحُكْمَةِ جَاىِ مَخْصُوصٌ كُوَاهَانِ دُرَادَاكُ .

مَوْقُوفٌ : مَمْنُوعٌ ، قُدْرَغَن .

— مِنْ مَّجْلِدٍ مَعْلَنٍ ، بِهٖ تَكْلِيْفٌ .

— : مَجْبُوسٌ (مُلْكٌ وَمَالٌ) غَيْرُ نَابِلٍ اِتْقَالٌ .

— اَوْ مُتَوَقَّفٌ عَلٰی بَشْتَهٖ بِهِ ، مَوْكُولُ بِهِ ...

جَسَابٌ — اَوْ مُتَلَقٌّ حَسَابِ پِلْ فَنَادِه ، دَارِزَنْشَدَه .

هَقَارٌ اَوْ يَلْنَكٌ — . مَلِكٌ وَقَفٌ .

هَوَاقِةٌ : بَاقِةٌ (۲ ۳/۴ رَطْلٌ مِصْرِيٌّ اَوْ نِيفٌ رَطْلٌ سُورِيٌّ)

وَقُوقٌ : الْكَلْبُ وَالطَّائِرُ : مَوْتٌ (فَرَا دَكْشِد)

وَقُوقٌ : وَقُوقٌ : طَائِرٌ —

مَعْ كُوكُو ، فَاخْشَه .

وَقِيٌّ : وَقِيٌّ : سَانَ وَتَنَزَّزَ مِنَ الْأَذَى

حَفْظُ كَرْد ، جَابِثُ كَرْد ، پَشْتِگَرِ كَرْد .

تَوَقَّى : اِتَّقَى كَذَا : حَذَرَهُ وَخَافَهُ بِرَحْمَتِ رَبِّهِ ، اِحْشَا كَرْد .

— . الله : خَافَهُ : اِزْخَلَا نَرْسِيْد .

إِتَّقَى كَذَا : اِخْذَرَهُ بِرَهْزَنِكُ ، بَرْس .

وَقِيٌّ : وَقَايَةٌ : تَوَقُّيَةٌ : دَفْعُ الْأَذَى (اِيْجَهْدَارِيٌّ) .

وَقَايَةٌ ۲ : حَذَرٌ وَاسْتِخْطَاطٌ هَوَشْيَارِيٌّ ، اِحْطَاطٌ .

— . وَقَايَةٌ : وَقَاءٌ ، پَنَاءٌ ، حِصَارٌ ، حَايِثٌ .

نُزْنُ الْـ . « ن » نُونُ اِفْرَايِنْدَه .

وَأَقِيٌّ : وَرَقِيٌّ : حَامٍ ، نَكْمِهَانٌ ، پَاسَبَانٌ ، نَكْمِهْدَارٌ .

— : لِأَجْلِ الْوَقَايَةِ : نَكْمَاهُ دَارِنْدُ اِزْخَلَا دَوْبَاهِي .

تَقَى : تَقَوَّى : خَافَهُ اللهُ نَرْسُ اِزْخَلَا ، پَارَشَا ، بِرَهْزَنَكَارِي .

— . : تَدَبَّنِي دِيْنْدَارِي .

تَقِيٌّ : مُتَّقٍ : يَخَافُ اللهَ خَلَا نَرْسُ ، خَلَا شَنَاسُ .

— : مَتَدَبَّنِي دِيْنْدَار .

وَقَايَةٌ أَوْ قِيَةٌ (۱۱۱ من الرطل المصري)

(وَكَا) اِيْشْكَا . تَوَكَّا : عَلٰی : اِسْتَعْدَّ عَلٰی (نَكْبَهٗ كَرْد) .

— . : عَلٰی قَضَاهُ بِرَجُوبِ دَسْتِي نَكْبَهٗ كَرْد .

— : عَلٰی السَّرِيْرِ بِرَبَالِشِ نَكْبَهٗ كَرْد .

— : عَلٰی الْحَاظِرِ بِدِهْوَارِ نَكْبَهٗ كَرْد .

اِيْشْكَا . تَوَكَّزَ : نَكْبَهٗ ، اَعْنَادُ ، پَشْتِگَرِي .

— (فِي عِلْمِ الرُّغُوصِ) : الْحَشَرُ وَالْفُضُولُ

فُكَاةٌ : مَشْكَا : مَا يُشْكَا عَلَيْهِ . مَكَا : پَاهَهٗ ،

شَمْعٌ ، پَشْتِي .

— : غُذْرٌ . خَبْنَةٌ : بَهَانَةٌ .

— : كَدُولُ آدَمِ نَبِيلٌ ، بِيكَارَهٗ .

تَكْبِيَةٌ : مَلَجَا الْعَبْرَةَ : نَوَاقِثَانَهٗ ، كَدَاخَانَهٗ .

مَشْكَا ۲ : مَوْضِعُ الْاِسْكَا بِالْشِّ ، پَشْتِي .

نَيْكَتُ مَبْلِي .

مَشْكِيٌّ : عَلٰی نَكْبَهٗ زَن .

وَكَبٌ : تَقَى مُتَقِيْلًا : اَسْهَلَهُ رَفَتْ .

وَأَكَبَ : اَلْوَكَبُ : سَارَمَهٗ مِهْرَاهُ دَسْتَهٗ رَفَتْ .

وَكَبٌ . وَكُوبٌ : مَوَاكِبَةٌ (اَسْهَلَهُ دَسْتِي اَسْهَلَهُ رَفَتْ) .

مَوَكِبٌ : دَسْتَهٗ . حَرَكٌ : دَسْتِجِي .

وَكَدٌ : أَكَدٌ : أَوْ كَدٌ : نَاكِبُ كَرْد ، نَابِيْدُ كَرْد .

وَكَدٌ بِالْمَكَانِ : أَقَامَ (رَاجِعُ اِسْكَد) مَانَدُ ، مَنَزَلُ كَرْد .

— الْمَكَانُ : قَصَدَهُ دَوَاوَرْد .

تَوَكَّدَ. تَأَكَّدَ: تَوَثَّقَ: مَلَّشَد، ثَابِتُ شَد.

— و — من ڀيڻ ڪرد .

وَكَّعَدَ: سَفَى وَجْهَهُ كُوشَش، نَلاش .

أَكْبَدَ. مَوَّكَّدَ. وَكَّيْدَ: مَهَقَ، مَلَّ، قَطَعَى.

تَأَكَّبَدَ. تَوَكَّبَدَ: اَظْهَرَ قَطْعَى، اَظْهَنَ .

— و — (نِ الْمُنَاطِقِ) نَاكَيْدَ .

— و — الْكَلَامُ مُصَدِّقٌ، اثْبَاتٌ .

بَالٍ. أَكْبَدَ. مِنْ الْوُثْقِ بِطَوَرِ حَقٍّ، حَقًّا .

تَأَكَّبَدِي: تَوَكَّبَدِي: لِأَجْلِ التَّارِكِيهِ قَطْعَى، مَثْبُتٌ .

مُتَأَكَّدٌ. مُتَوَكَّدٌ (مِنْ) مُطْمَئِنٌّ، خَاطِرُ جَمْعٍ .

وَكَّرَ. وَكَّرَهُ: عَسَى الطَّائِرُ عُمُومًا لَا يَنْزِلُ بِدَكَانٍ .

— وَكَّنَ. الْعَسَى فِي الْجَبَلِ أَشْبَاهَهُ عَفَابٌ .

وَكَّرَ: ضَرَبَ يَجْمَعُ الْكَمَرَ مَثْرَدٌ .

— بِالزَّمْعِ بِأَنْزَعِ زَدَ .

وَكَّسَ. وَكَّسَ. أَوْكَّسَ: بِجَمْعِ بَيْتَةٍ كَرِيءٍ أَوْدَرُ كَرَدَ .

وُكَّسَ. أَوْكَّسَ: خَيْرَ مَالَةٍ خَسَارَتِ رَيْدَةٍ (خَسَارَتِ رَيْدَةٍ) ضَرَرَتْ كَشِيدَةٍ .

وَكَّسَ: تَبَيَّنَ الْغَيْبَةُ كَاشِ بِهَا .

— خَسَارَةُ زَبَانٍ، خَسَارَتٌ .

بَاغٍ بِأَلٍ. بِضَرِّ فَرْوَحَتٍ .

وَكَّعَ: أَشَدَّ وَصَلَبَ سَحَتْ شَدَّ، سَفَتْ شَدَّ .

مِيكَعَةُ السَّيُورِ: عَطَمَ هَدَّ ذَيْلَهَا اسْتَحْوَانَ زَبْرَدِ مِلْجَةٍ .

— الْإِنْسَانُ: عَطَمَ دَاخِلِي بَيْنَ نَفْتِي الْأَمَدِ اسْتَحْوَانَ تَجَعُّ .

— سَكَّةَ (سِلَاحٍ) الْحُرَاتِ آهَنَ غَيْشٍ، كَاوَاهِنَ .

وَكَّفَ: سَالَ قَلِيلًا قَلِيلًا قَطَرُهُ قَطْرُهُ .

وَكَّنَفَ. وَكَّنَفَ: وَكَّنَانَ جَكَرَ، نَرَاوَشَ .

وَكَّلَ إِلَيْهِ الْأَمْرَ: سَلَّمَ إِلَيْهِ وَفَوْضَهُ إِلَيْهِ سَلِّمَ كَرَدَ، بَاوَسَبَ، وَكَذَارَ كَرَدَ .

— أَوْكَّلَ بَأَفَةٍ هَذَا تَوَكَّلَ كَرَدَ .

وَكَّلَ فَلَانًا: بَعَثَهُ وَكَّلَا وَكَّلَ بِأَمَانَةٍ مَعِينُ كَرَدَ .

۵ — أَطْعَمَ خُورَاكَ دَارَ .

وَأَكَّلَ رَوَا أَكَلَ الْقَوْمُ بِيَكْدٍ بَكْرًا عَمَادَ كَرَدَ .

تَوَكَّلَ: صَارَ وَكَّلَا وَكَّلَ بِأَمَانَةٍ شَدَّ .

— لَهُ يَكْدًا: تَنَكَّشَ لَهُ بِرَازِ وَكَفَاكَ كَرَدَ .

— فِي يَتِّعِ الْيَتِّ (مَثَلًا) دَكَّلَ دَرُفَرُوشَ خَاوَشَنَدَ .

— إِتَّكَلَ عَلَى: اعْتَصَدَ عَلَيْهِ اعْتَمَدَ كَرَدَ .

— عَلَى: وَتَقَى بِرَ اَظْهَنَ كَرَدَ .

— عَلَى اللَّهِ: بِخِذِّ تَوَكَّلَ كَرَدَ .

رَجُلٌ تَنَكَّلَ عَلَيْهِ مَرَّةً كَرَدَ اعْتَمَدَ مِيكَسَمَ بِاَظْهَنَ دَارَ .

وَكَّيْلٌ: نَمَانَدَ، جَانَشَنَ .

— فَضْلُ كَنُوبَلَارِ .

— مُدِيرُ نَاطِيبِ رُئِيسِ .

— مُدِيرِيَّةُ مُعَاوَنِ فَرَا نَدَارِ .

— وَدَارَةُ مُعَاوَنِ وَزَارَتُهَا نَدَ .

وَكَّالَةٌ: حَاةٌ أَوْ وَظِيفَةُ الْوَكَّيْلِ نَمَانَدِگِ .

۵ — مَنَزَلُ مَقَامِ لَبَدَةِ مَسَارِنِ سَاخْطَانِ دَارَ چَدَشْگَا .

۵ — مَنَزَلُ قُورَئِيصَ نَزَلَ مَسَا فَرَا خَانَه .

تَوَكَّلَ: تَعَيَّنَ الْوَكَّيْلُ تَعَيَّنَ وَكَّلَ بِأَمَانَةٍ .

— تَقْوِيضُ دَاوَنِ اخْبَارَاتِ، وَكَالَتِ نَامَه .

إِتَّكَلَ: إِتَّيَادَ بِشَتِ كَرَمِي، تَكَبَه .

— تَوَكَّلَ: وَتَوَقَّى اَظْهَنَ .

عَلَى التَّوَكُّلِ نَبَهَ، رَوَاعِبَارِ .

تَوَاكَّلَ: الْإِتِّكَالُ عَلَى التَّيَّيْرِ اعْتَمَدَ بَدِ بَكْرَه، چَشَمَ .

مَوْكُولٌ إِلَى سَبْرَةٍ، وَكَذَارَشَدَ، بَشَهَ بِهِ ...

مُسَكَّلٌ عَلَى بِشَتِ كَرَمَ بِهِ ..

— عَلَى اللَّهِ دَارَاهُ تَوَكَّلَ بِخِذِّ، اعْتَمَدَ بِخِذِّ .

وَكُنَّ الطَّائِفَةُ عَلَى بَيْتِهِمْ بِرَدِّهِمْ نَشْت .

وَكُنْ : مُضْ الطَّائِفُ لَانِهْ وَاشْيَانِهْ بِرَدِّكَان .

وَكُنْ (في وكل) : هولا . هولا (في ولي)
 هولا (في كل) : شاعر استغندي شهر
 شاعر و سید نامدار ساکنند
 وُلج . تُولج : دَخل داخل شد، درآمد

أَوَّلَجْ : ادْخَلَ داخل کرد .

وُلُوجْ : لَجَّةٌ دُخُولٌ دخول . ورود .

تُسلج : قَسْرُ الْعُقَابِ (اضلُ وُلج) جوجه عقاب .

إِنْلَاج : ادْخَالَ ادخال .

وَلِجَّةٌ : صَدِيقٌ أَيْتَنِي دمساز . دوست مهدم .

وَلَجَّةٌ : مَوَلِجٌ مَدْخَلٌ جای ورود ، راهرو .

وُلْدَ : أَنَّى يَسْتَلُ فَرْزَنْدٌ بوجود آورد .

— : اَنْتَجَ ساخت ، عمل آورد .

سَتِ الْمُنْبَلِ بَهِ بَدِيَا آورد .

سَتِ اشْتِ الْهَيَوَانِ (التي تَدِ اسْمُهُ مِنْ وَاحِدٍ) بَهِشِ ازبَكِ
 بَهِشِ زانيد .

سَتِ السَّكَاةِ وَاَمْنُهَا تَوَلَسَتْ زانيد .

سَتِ الْبَقَرَةِ او الْجَانُوْتَةِ وَاَمْنُهَا كُوَسَالَهْ زانيد .

سَتِ الْفَرَسَةِ وَالْجَارَةِ وَاَمْنُهَا كَرَهْ زانيد .

سَكَمَا وَلَدَتْهُ اَمْتُهُ لَحَتْ مَادِرْزَارِ لَحَتْ وعود .

وَلَدَ الْوَلَدَ : رَبَّاهُ بَهِهْ رَابِعْدَشْ دَارِ بَزْدَكْ کرد .

— : تَسَبَّبَ موجب شد .

— : كَذَا مِنْ كَذَا : اِسْتَحْرَجَهْ بوجود آورد ، توليد کرد .

سَتِ الْقَابَةِ الْحَبِّيْ فَارَغْ کرد ، کلک در زایمان کرد .

وَلِدَهْ اِنْوَلَدَ بَدِيَا آمد .

تَوَلَدَ مِنْ : نَشَأَ عَنْ بوجود آمد ، پیداشد .

— : مَنْ : نَتَجَ ناشی شد .

تَوَلَدُوا تَوَلِدُ نَسْلَ کردند ، زباده شدند .

وُلِدَ . وَلَدَ : الْمَوْلُودُ (ذَكَرٌ أُنْثَى) نوزاد ، بچه .

— : — : أَوْلَادٌ : بَنُونَ اولاد ، فرزندان .

— : مَحْبَبٌ (وَمَحَبَّةٌ) پسر بچه .

هَبَّتِ الْوَلَدَ : الرَّحْمَ رَحِمَ ، زهدان .

وَلَدَةٌ : مَرَّةٌ الْوِلَادَةُ يَكْ بار زایمان .

— : هَبَّنَ (لِغَيَرَاتِ الْوُلُوْدَةِ خَامَةِ) بَهِهْ هَاكْ كَرَجَانُوْدِ
 در بیکار مینماید .

وَلَدَتْ اَنْثَيْنِ فِي وَلَدَةٍ دُوَلُوْزَانِشِدْ

وَلَادَةٌ : وَضَعَ زَايِمَانِ ، وَضَعَ حَمْلَ .

— : بَدَايَةُ : ظَهَرُ آغَاظِ ، ظَهَرُ .

— : جَدِيْدَةٌ : تَجَدُّدُ الْحَيَاةِ پیدایش نو .

— : طَبِيعَةُ زَايِمَانِ طبعی .

— : مُتَجَلَّةٌ زَايِمَانِ پِشِ از موهل طبعی .

— : لُجَانَةُ زَايِمَانِ نَاكِهَانِي .

— : قَبْصَرِيَّةٌ (يَفْتَحُ الْبَطْنَ) دَرَاوَرْدَنْ بَهِهْ بَاشْكَافْ نَكَمِ .

— : سَهْلَةٌ زَايِمَانِ آسَان .

يَلْمُ الْـ : قَابِلِي ، مَامَانِي .

وَلَادَةٌ : وَلُوْدٌ پُرْزَا ، بارور .

وُلُوْدِيَّةٌ هَوْلَدَةٌ : بَهِكَاَنَهْ ، كُوْدَكَاَنَهْ .

وَلِيْدٌ : وَلِيْدٌ : تَوَلُوْدٌ ، يَطْفُلٌ بَهِهْ ، كُوْدَكِ .

— : مَحَبَّةٌ : غِلَامٌ پسر بچه .

اُمُ الْـ : الْحَبْلَانَةُ حَرْجُ .

وَالِدٌ : أَبٌ پدر .

وَالِدَةٌ : أُمٌّ مادر .

الْوَالِدَانِ : الْآبُ وَالْأُمُّ پدرو مادر .

وَالِدِي : عَنَسْتُ بِأَخِي الْوَالِدِي پَدَرِ بَامَادِشِ .

— : آيُوِي : عَنَسْتُ بِالْأَبِ پَدَرِ ، پدرا نه .

لِدَةٌ : تِيرَبْ قَرِيْنِ ، هَمَالِ .

— : مِيْلَدٌ : وَقْتُ الْوِلَادَةِ تَارِيخِ تَوَلَدَ .

تَلَدَ : تَلِيْدٌ : تَالِيْدٌ : يَدِ طَارِفِ (مُورُوْدَهْ ، بَاغِ)
 (كهن سال .

تَلِيْدِيَّةٌ : مَكْرِيْسَةُ مُدْهِي .

تَوَلَدَ : تَنَاسَلَ نَسْلَ ، تَوَلِيْدُ .

نَامُوْسُ — : الْاَحْيَاءُ تَوَلَدَتْ اَزْ زَمَانِ

تُولِدُ: مَسَاعِدُ الْوَلَدَةِ كُلُّكَ دُرِّ زَيْمَانٍ .

مِثْلُ الْعَالِ: قِبَالَةُ فَايِلِكُ مَامَا .

مَوْلِدُ: وَلَادَةُ پیدایش، ولادت .

— مَنَكَانُ الْوَلَادَةِ: مَسْنَعُ الرَّاسِ زَادِگَاه .

— وَقْتُ الْوَلَادَةِ: مِثْلَادُ نَارِجِ تُولِدُ .

لُغَةُ الْعَالِ: زَبَانِ مَادِرِي .

مَوْلِدِي: بَوْمِي .

ه مَوْلِدُ: بَيْتُ تَعْمِيدِهِ سُونِ دُورِيه نَمَیگَاه
مَعْنَاهُ بَازَارِ

ه سَافِيَةُ الْعَالِ: هَرَجُ وَفَلَكِ لُغَا .

مَوْلِدُ: مَحْطَلَةُ الْوَالِدِيْنِ آدَمِ دُورِكَ .

— مِنْ وَالِدِيْنِ أَحَدُهَا أَشْوَهِدُ الْآخَرِيْنِ (از پدر و مادر
سپاه و سفید .

— (خُصُوصاً لِلْعِيَوَانِيْنِ) جَانُورِ دُورِجِه، دُورِگَر .

خَاطِرِ — شَاعِرِيْنِ آذُرْدُو اِدْبَاتِ زَمَانِهَا بِاسْمَانِ .

كَلَامِ — دَاوَرِ مَالِه نُورِ شَعْرِ وَادِیَاتِ .

يَشْفِي مَوْلِدَةً: قَبِيْرَ حَقِيقَةِ مَدْرِكِ هَاگَوَاهِ مَشْكُوكِ .

مَوْلِدُ: قَابِلُ مَتَخَصِّصِ مَامَا، تُولِدِ كُنْدُ .

— نَطْلِي نَشْلَا: دَارِي نَبْرُو تُولِدِ بَا پِدَاشِ .

مَوْلِدَةُ: قَابِلَةُ دَدَايَةِ مَامَا، قَابِلَةُ .

مَوْلِدُ: طُفْلُ بَحْتِه .

— وَلِيْدَةُ نُوَزَادِ .

— مِثْنَا: حَيْثِيْنِ مَرْدِه بَدِنِيَا آمَدُ .

— ثَانِيَةُ: مَتَجَدُّ زَنْدِكِي نَاوَه مَافَلِه .

مَوَالِيْدُ وَوَقِيَاتِ آمارِ نُوَزَادَانِ دُورِگَزِشْكَانِ .

عِلْمُ الْعَالِ: النَّارِجُ الطَّبِيعِي النَّارِجُ طَبِيعِي .

مِثْلَادُ: وَقْتُ الْوَلَادَةِ نَارِجِ تُولِدُ .

— السَّيْدُ الْمَسِيْحُ (نَارِجِ وَلاَدَتِ)
حَضَرْتُ مَسِيْحِ

بَابَا — بابَا بُونُلِ .

عِيْدُ الْعَالِ: (مَوْلِدُ الْمَسِيْحِ)
رُوزِ ۲۴ مَاهِ دَسَمَبَرِ

سَنَةُ مِثْلَادِيَّةِ سَالِ مِيلَادِي .

ه وَلَسْ . وَلَسْ: حَقَقْ دَخَانِ فَرِبِ مَادِ، گُولِ زَدِ .

ه وَلَسْ . وَلَسْ: اُولَسْ بِالْمَدِيْتِ دُورِ هُلُوسْمَنْ كُنْتُ .

ه وَلَسْ: مَوْلَاةُ: هُمِيْشِ نَبْرُوكِ، فَرِبِ، خَدَمِه .

ه وَلَطُ: وَخْدَةُ الْقُوَّةِ الْكَهْرَبِيَّةِ الْحَرَكِيَّةِ وَاحِدِ نَبْرُو بَرُو .

ه وَلَطِيْمَتُ: يَمِيقَاسُ التَّحَلُّلِ الْكِيْمِي النَّاتِجُ عَنْ تَبَارِ كَمِيْمِي .

ه وَلَطِيْمَتُ: يَمِيقَاسُ وَلَطِيْمِي .

ه وَلَطِي: حَرَكِيَّةُ بَاعِلِ شِمِيَا پِدَاشِ .

ه وَلَطِي: بَاعِلِ الْكَلِمِ بَرَحَلِ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

ه وَلَعْ . وَلَعْ: اُولَعْ . تَوَلَعْ: أَحْبَبْتُ جِدَا عَاشِقُ شَدِ، دِلْبَاخْ .

وَلَمْ. وَلَمْ: جَزَاءُ الشَّرْحِ ثَنَّاب .
أَوْلَمْ: صَنَعَ وَلِيْمَةً سَوْرَدَار، مِیْهَانِیَ کُود .

وَلِیْمَةُ: مَذَابَةُ مِیْهَانِیَ، ضِیَافَتِ، سَوْر .
— حَقَّةُ مِیْهَانِیَ بَرَزْدِک، جَشَن .

— الْمُرْسِی جَشَن عَرُوبِی .
وَلِیْهِ: تَوَلَّی: تَعَبَّرَ مِنْ حِدَّةِ الْوَجْدِ اِرْجُوْشِی دِیَوَانِشُد .
سَرِاسِیْمِه شُد .

وَلَّهِ: أَوْلَّهِ: حَبَّرَ دِلِیَابَیَ کُود، دِلِیَبُود، دِلِیَبُود .
وَلَّهِ: شِیْغَنَه، فَرِیْغَنَه، دِلْدَادَه، شِیْدَا .

وَلَّهَان. وَالِهِ سِرْگُودَان، سَرِاسِیْمِه، آشْفَنَه .
وَلَوَّلَ: أَقْوَلَ شَبُون کُود، مَانَم کُود .

— دَعَا بِالْوَلِی دَعَا بَدِکُود، نَفَرِیْن کُود .
— سَت الْقَوْنُ: هَزَمَت زَه کَان صَدَا کُود .
وَلَوَّلَه شِیُون، نَفَاز .

وَلِی. وَلِی: دَعَا مَت وَفَرَبَ زَدِیْک شُد .

— الْعِی، وَعَلِی: مَلِکِ امْرَه تَلَطَّ بَافَت، مَخَارَشُد .
— الْبَلَدَ: تَلَطَّ عَلَیْهِ فَرِیَانِزَوَالِی کُود، مَلَّتْ بَافَت .

وَلِی فُلَانًا: أَقَامَهُ وَالِیًّا فَرِیَانِزَوَالِیْیْن کُود، مَکَاشَت .
— فُلَانًا الْأَمْرَ کَارِیَابِیْ دِیْکُود، مَکُود کُود .

— هَارِبًا: أَذْبَرَ کَرِیْغَت، پَشْت کُود .
— الْقِی، وَهَنَ: اَعْرَضَ وَابْتَدَعَ دَوْرَجِیْ پَرِهیز کُود .

وَلَدَ ظَهْرَه: حَبَّلَه وَرَاه، پَشْت سِرْگُودَار .
— ظَهْرَه: هَجَرَه تَرِک کُود، دِل کُود .
— ظَهْرَه: نَبَذَه اِخْتِیَارًا پَشْت کُود، بَی اَعْلَانَه کُود .

وَالِی: نَاصِرَ سَکَن کُود، هَارِی کُود .
— الرَّجُلَ: سَادَقَه وَنَاصِرَه دُوسْتِی کُود، هَمْرَی کُود .
— السَّلَ: تَابَه بَکَارِیَا دِیْکُود .

أَوَّلِی فُلَانًا: اَزَمَرَ کَارِیَا بَیْطَانِ سِیْخ، وَاکْدَار کُود .

أَوْلَاهُ مُتْرَوْنًا: نِیْک کُود، خُوبِی کُود اِحْسَان کُود .
— بَقِیَّتَه اَعْمَاد کُود .

— کُنَا: حَبَّلَه عَلَیْهِ بَرایِ خُودِپِش آدُود .
تَوَلَّى الْأَمْرَ: قَامَ بِو عَهْد دَارَشُد، دَرِیْست کُود .
— الْمَنْحَمَ: حُکُومَت بَاو دَاکْدَار شُد .

— مَنَه: اَعْرَضَ دُودِی کُود، پَرِهیز کُود .
تَوَالِی: تَتَابَعَ بِدُودِیَ آدُود .

اِسْتَوَلَى عَلَی: فَتَحَ دَسْت بَافَت، مَالِک شُد .
— عَلَی الْقِی، (الْفَرَضِی حَزَبِی) مَصَادِرَه کُود (مُکَامِ حُکَم) .

— عَلَیْهِ: غَلَبَه اَوْ فَتَحَتْ مَنَه شُکُوت دَاد، غَلَبَه کُود .
وَلَا: مَحَبَّة وَصَدَاقَه دُوسْتِی، خَبَرِیْوَاهِی .

— اَمَانَه اَخْلَاص، بَکَرِیْکِی .
— قَرَابَه زَدِیْکِی .

وَلَا: تَتَابَعَ بِدُودِیَ، پَشْت سِرْهَم .
جَاوِدَاوَلَا، اَوَّلِی وَلَا: بِدُودِیَ آدُود .
وَلَا یَه: حُکْم، مُلْطَاف حُکُومَت، زَمَانِ دَارِی .

— شَرِیْعَه سِرْپَرِیْیَ، قِیْوَمِیَّت .
— اِلِیَادِی: یَتَلَطَّ عَلَیْهَا اِلِیَادِی اِسْطَان پَاشَه رِیْشَا .

— دَوْلَه صَنِیْعَه: اَمَّة اِمَارَت، مَلِک .
هَوَالِدِ حَقِّ الْوِلَا یَه عَلَی اِشْتَرِیْ بِدُودِیَ فَرِیْزَنْد خُوِش .

اِلِیَابَاتِ النِّجَدَه (الْاَمْرِکِیَه) وَلا یَاتِ مَعْدَه اَمْرِیْکَا .
هَمَّ عَلَی وَلا یَه وَاحِدَه اَنَهَا یَکِی هَسْتَنْد، مَتَقِن اِنْد .
وَلِی: تَعَبَّرَ پَشْتِیَان، مَدِیْکَار .

— صَدِیْقِی دُوسْت .
— قِیْدِیْسِی پَر .

— قِیْدِیْسِی حَارِیْس مَرِشُد .
— الْقِی: صَاحِبَه صَاحِب، دَارَنْد .
— شَرِیْه: قِیْمَت، قِیْمَت، سِرْپَرِیْیَ .

— اَفَه دُوسْت خُذ .

— النعم: الحرب أقارب المنقول نزدیکی بر یکسان مقول.

— القند و لیعهد.

— البشعة باغ خیر.

— البیوم ولی نعمت.

أولياء الأمر: الحکام زمامداران.

الله وليك (ای حافظك) خدا نگهدارنده توست.

ولية: قدیسة زن پارسا.

۵ — امرأة بك زن.

۵ — امرأة لا یحیل لها زن بیوفا.

دار: — قرية خاندهمایه.

وال: حاکم اسناددار.

أولی: آخر (وابع اول) شایسته تر.

— له: آنچه در له آخری به بهترین بود، مناسب تر بود.

بال: من باب: — بطریق اولی.

استیلا: تصرف دستبازی.

— على قمی: لفرع عربی مصادره هنگام جنگ.

توال: تتابع پی در پی.

على التوالي: بانستمرار پیوسته.

على التوالي: بالتتابع پی در پی.

في ما یبلی پس از این.

تولية الحکم اعطای منصب.

مولى: یسد آقا، ارباب.

— منعم ولی نعمت.

— صاحب دوست.

— جار همسایه.

۵ موال: موالی معین آن موال یا موالیا میگویند.

موال: تابع غلام، بنده، رعیت.

— زبیر پشیمان، طرفدار، دوستدار.

— قانون پرو قانون.

مقول: اثر کذا عمل دار، مقول.

مقول: متتابع پی پی.

— منعم همتی، مدلم.

مقولة هندية تصاعد هندسی.

المقولي: مقول: یبشی. واحد التازة ششی.

• ولیجة (نی دلج) • ولیة (نی ولم)

• وما: أو ما الی: اشار اشارہ کرد، نشان داد.

• أو ما: الی: دل علی غما بند، دلال کرد.

الموما الی: الما الی: مشارا به.

— الی: الذکور نامبرده.

• و مد: قبیك. حار و طب مرطوب، گرم و خفه.

• و مس: خك خراشید، تراشید، پاك کرد.

أومت المرأة: صارت مؤمنة فاحشه شد، روپیشت

مؤمن. مؤمنة فاحشه، هرزه، روسپی.

• و مض: أو مض البرق و غیره درخشید، برق زد

أومض: یبشی: سارق النمل دزدیده نگاه کرد.

— اشار غیبة چشمک زد.

ومض: و منض: نالقی برف روشنا، نابش.

— البرق پرو.

— فموزی: الفة درخشندگی.

• و مق: أحب دوست داشت.

• و نقب: أنب: و یبش سر زدن کرد.

• و نقس: راتق: هر گاه کرد، رفاقت کرد.

• و نقس: یبط: یقین الی نفس قوی شمالی.

• و نقس: یز: زدن نزد.

• و نقس: رافعة: انتقال جراثیم.

• و نقس: و نیم: الذباب: سلعه او نیمه.

• و نقس: سكر: سكر شد، سكر کرد.

• و نقس: و نسی: و نسی سكر کرد، سبک کرد.

۵- مَنُ دوزر کرد.

۵- الرِّسَالَةُ: آزارن مملوله غر کرد، وز کرد.

۵- مَوْتَن: نتوان مکت، سرخوش.

وَوَيَّ وَوَيَّ: تَوَاتَى: تَقَرَّ وَتَمَعَّ سَتَ شَدَّ، اِزْبَا اِنْدَاد.

تَوَاتَى: وَوَيَّ: اَلْمَجِيءُ يَمْلِكُ لِنَبِيلِ كَرَد.

- تَأَخَّرَ: دِرْکَر، نَاخِرْ کَرَد.

لَا يَبْنِي: لَا يَنْتَبِ خَشْکِ نَاپَذِر.

بِيَوْمِئِذٍ لَا تَنْتَبِ: بَاهِتْ بِلَنْدِ وَخَشْکِ نَاپَذِر.

وَوَيَّ: وَتَوَاتَى: تَقَرَّ وَتَمَعَّ سَتَ سَتَى.

- تَمَبَّ: اَوْضَفْ خَشْکِ، بَچَالِ.

وَأَن: ضَيْفٌ ضَعِيفٌ، بَچَالِ، سَتَ.

تَوَاتَى: تَأَخَّرَ: بَطَأَ دِرْ، کَتَشَ.

- اِهْمَالِ: اِهْمَالِ، غَفْلَتِ.

مُتَوَاتِي: سَهْلِ اِنْکَارِ، مَسَاخِجِ کَارِ.

مِيْشَا: طَلَا خَزَنِي (نِي مِيْنَا) مِيْنَا کَارِي.

وَهَبَّ الرَّجُلُ الْقِي: وَلَهُ بَجَشِيْد، دَار، اِرْدَا اِشْتِ.

- كَرَمَ: خَصَصَ اِخْصَاصًا، وَفَعَّ کَرَد.

- قَدَّمَ كِبِيَّةً (لَفْزِ خَيْرِي) دَاكْدَا اِرْکَر، بَجَشِيْد.

- اَلْحَالِيْمُ: اَعْطَا خُلُوْا اِنْسَامِرَاد.

هَبَّ: اَفْعَلْ کَذَا خَلَا بَاوَرَاد، بَجَشِيْد.

هَبَّ: اِفْرَضَ: دِرْ سَنَ کَر.

قَبِيْ: قَلْتُ کَذَا گِهْرَمَ کِه چِنَن کَا بَر کَرَم.

هَبَّة: وَهَبَّ: اِئْتَاب: مَنَعْ بَجَشِش، دَهْش.

- مَنَعَةُ: پِشْ کَش.

- مَنَعَةُ: بَجَشِش، هَبَّ.

- لَفْزِ خَيْرِي: وَفَعَّ.

مَوْهَبَةُ: مَوْهَبَةُ: رَايَن، خُلُوْا بَجَشِش، اِنْعَام.

وَأَهْب: اَلَّذِي يَهَبُ بَجَشِنْدَه.

مَوْهَبُ: مَوْهَبُ: كِبِيَّة، اَعْطَا.

مَقْلَبًا بَا اِسْعَدَاد.

کَاتِب: دَارای اِسْعَاد و خَدَاد، نَوْبِنْد و بَرَد.

الْه: قَابِلُ اَلْهِيَّةِ هَبَّ گِهْر.

مَوْهَبَةُ (مَقْلَبُ): مَقْلَبَةُ عَطِيَّة، خَدَاد.

وَهَجَّ: تَوَهَّجَ: شَعْلَه وَرَشْد، زَبَانَه کَشِيْد.

أَوْهَجَّ: اَوْفَعَّ: رُوشَن کَرَد، اِفْرُوشَ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

أَوْهَجَّ: اَوْفَعَّ: رُوشَن کَرَد، اِفْرُوشَ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

وَهَجَّ: وَهَجَّ: وَهَجَّ: اِفْرُوشَ، نَابَشِ.

• یَا: حَرْفُ یداء (کتوک، یازد) حرف ندا.

یا له من رَجُلٍ چه مرد خوبی است.

• یابان: اسم مَلَکة آسیوئَه کشور چین.

• زهرة ال: اَرْضَنسیه گل درختی.

• یابانی: ژاپنی.

• یَا دَرُوب: بالکد، برکت، بختی.

• یَا رَدَه: قیاس طولی یَتاری ۹۱۴، من المتر بار.

(اندازه درازا برابر با ۹۱۴ متر).

• یَا رُجَی: (فی بزوجه) • یاسین (فی یسین)

• یَسَاط: الناجیه السَّکُونَة من العُثَّة خط (مکوک)

طره اَم یاط شهر باخط؟

• یافطه (فی بطله) • یافع (فی یغ) • یافوخ (فی یغخ)

• یَا فَاة التوب: طسوق بهه جامه.

— القیس یفه پرامن.

— یویره بهه جدا.

— واقفه بهه آهاری.

— مقلوبه یفه برگردان.

• یاقوت (فی یقت)

• یَا مَ: کَم و کَمَ: چند و چقدر.

• یَانَسُون (فی نَسون) • یانغ (فی یغ)

• یَاوَر: رَیْس اَوَکَل عَزب رَهبر سَنا. اَهورا مَوسو

• یَا یَا: رُتَبَرک اَهلیجی قمر مارچی.

• یَبَاب: خَرَاب خراب، ویرانه.

• یَبْرُوح (فی برح) دسنبو.

• یَبَس: جَفْ خشک شد.

• یَبَس: اَبَس: خَشَف خشک کرد.

• یَبَس: یَبَس: یَبُوسَة: جَفَاف خشکی، به آب.

— یَا یَس: جَلَف خشک، به آب.

— یَا یَسَة: اَرْض زمین خشک و به حاصل.

• وَیْبَة: سُدس الازدب پیاپی برای کشیدن غله.

• وَیْج: وَیْجَالَه وَیْجَه: لغت برآباد یا خدا ازاد

در گذرد.

• وَاح: وَاحَة: اَرْض خصیبه فی قفر آبار در میان کوب

• وَاحَات: جمع وَاحَة ۲ واحد ها.

• وَیْز کُو: اِنَاوَة یَصْر لَوَکِیا سابقاً { به ترک به میرداشت.

— خَرِیبه الصَّنَاع مَالِی صَنعگران

• وَاق: وَاق: اَبو الواق، وَاقَة

• وَاق ۲ الشجر: فُرَاب البیل مرغ ماهوار، حَواصیل

• وَیْک: وَیْشک: وای بر تو!

• وَیْسَکَة: دَبا نیا نبات نمره یَطْبَع با سبه.

• وَیْل: العر احواله بد بخت، پَرشانه، غم و اندوه.

— لُخَطَة: وای بهال که کاران.

— لی وای بر من.

• وَیْلَة (والجمع وَیْلَات): بِلْیَة بلا، بد بختی،

پیش از آمدن ناخوار.

(ی)

• یَا سَن: یَا سَنَة: قَنُوط نومیگ، دلسر، بپارگی.

• یَن ال: بهران عمر، شکستگی.

• یَن ال (عند المرأة): انقطاع الطمث انقطاع ماعدت.

• یَا یَس: یُوس، یُوس نومیگ، بپارگی، شکستگی.

• یُوس: قَطع الرجا، نومیگ شد، دلسر شد.

— من از او بکلی نومیگ شد.

• یَا یَس: اُیَس: اَوْقَع فی الیاس نومیگ کرد، دلت شکست.

• یُیُوس اومیه و س من نومیگ، دلسر.

• مُسْتَبِیس: یَا یَس به امید، بپارده.

بیم. بيمتيم: حارث بن حاتم، بيم شد، بے پايه ماو شد.

بیم. بيمتيم: بيم کرد.

بیم. بيمتيم: حاله البيم بيمی، بے پدر.

بیم. بيمتيم: لطم بے پدر، بے پدر و مادر.

— الاب بے پدر، پدر مرده.

— الأم مادر مرده، بے مادر.

— قريد: وحيد تنها، يک، يکلا.

— لا نظير له: بے همتا، بے مانند.

درة بيمتيم: گهر يک، ناياب.

الجنة البيمتيم: آخرين جمعه رمضان.

البنة البيمتيم: شب تولد يکي از امامان و بزرگان.

ميمتيم: ملجا الايتام بيم خانه.

۵ — ماتم (راجع آم) عزادار، سولار.

• مجبور (في حب).

(يحر) مبحار: صولجان عصا سلطنتی.

• مجبور: آخر سرخ.

— حمار الوحش گورخر.

• بخت: سمنه زوقه (خاصه) — گزیده کوچک برادرش و پسرش.

• بخت: بخشي يك جور خورشند منزه.

• يد: كفت (انظر كفت) دست.

— ذراع بازو.

— الميوان پايه جلو.

— الفی: مقبض دسته هر چيز.

ساعة — ساعت پچی.

قيلة — نارنگ دستي.

قرية — چرخ دستي.

• صنوع بال: کار دست، پوشه با دست.

صنوع بدی کار دستی من.
من او علی يد فلان: بواسطه، بواسطه، بواسطه فلان.

في ال: مقبوض (و بمعنى تحت النظر و الإجراء) { در جواب }
في ال: تحت ال: موجود.

تحت ۲ يد (أي سيطرته) در اخبار او.

وضع — علی (راجع وضع) تصرف کرد، رساند.

له — في الأمر: در این کار دست دارد.

له — يتقاضي الأمر: خالق فيه (دارد، ماهر است).

طلب — المرأة: خطبها خواستگاری کرد.

مد — الساعده: دستگیر کرد، هاری کرد.

هم علی — واجته: همگشتند، یکی شدند.

بين يدي: أمام جلو، در حضور.

ذهبوا أيدي سبأ براكذ شدند، هر يك از دانه جمع بجا رفتند.

صاحب الابلوي البيض (البضاه) نكوکار، جبر خواه.

لا أفقه يد النذر: هرگز این کار را نخواهم کرد.

يدي: يدوي: دستي، دست باف.

شغل يدوي: کار دست.

صناعة يدوية: هنر دستي.

• يدس: يادست (اسم لعبة) نام يك نوع بازی.

قطم ال: ترقوة الطيور جناح مرغ.

• برع (لي برج)

• برع: حيوان كالغادر.

• برع: موش روباه.

• برع: كان جيانا بزدل، بوسه بوسه.

• برع: براعة: قلم خامه، قلم.

— : قصبه.

— : حجاب كرم شب تاب.

• برع: مرمو: ماصول قوتی.

۵ یَشْمُ ۴ : جَاغَ . حَجَرَ کَرِیمَ (یشم سبز)
 ۵ یَشْمُکَ : خِمَارِ رُوبَنْدَ . نَقَابِ نَانِ رُکَمِ
 ۵ یَصْبُ : (لَمَّا یَلْتَمِسُ) شایدها باشد (یشم باشد)
 ۵ یَطْقُ : مَکَانَ النَّوْمِ اَوْ الْجُلُوسِ . خوابگاه در کشتی .
 ۵ یَبْمُوبُ : صَبَابُ (اِی صَب)
 ۵ یَسْرِبُ (اِی صَب) ۵ یَضِیْدُ (اِی ضَد) ۵ یَمُوبُ (اِی صَب)
 ۵ یَبْسَةُ : غَنَمَةُ نَارَاجَ . غارث .
 ۵ یَبْفِیشُ : مَوَالِمَةُ مَعَامِلِهِ زَبْرَجَلِی .
 — : مَخَابَاةٌ اَوْ تَشْوِیْرُ پَرده پوشی . مجاهل .
 ۵ یَفْخُ الْوَلَدُ : ضَرْبُ بِالْوَجْهِ رُکُوشِ مَشْتِ زَد .
 یَا فَوْخُ رَأْسُ الطِّفْلِ : ۵ نَافُوخُ . — نرمه سر .
 — : رِقَّةُ الرَّأْسِ فَرْقِ سَرِ .
 ۵ یَفْطَةُ ۵ یَا فُطَةُ : لَا تَفْ . لَوْحَةُ الْاِسْمِ عَلَامَتُ ، نَابِلُو .
 — الْبَابُ بِلَاکِ دَرْبِ خَانِه .
 — الطَّرَاوُذُ اَوْ اَسْطَلْجُ بَرْجَبِ وَهَرِ کَبِهَه
 ۵ یَفْعُ ۵ یَفْعُ ۵ یَفْعُ : تَفْعُ . تَلَامُ : نَاغَزَ الْبُلُوغُ
 یَفْعُ : مَنَاهَرَةُ الْبُلُوغِ . تَحْلِیْفُ ، سَنَ بُلُوغِ .
 یَفْعُ . یَفَاعُ : کُلُّ مَا دَفَعَ مِنْ الْاَرْضِ . شِیْءٌ بَشَلِی ، زَمِنْ بَشَلِ
 — . یَا فِیْعُ : مَنَاهَرُ الْبُلُوغِ . بَالِغُ ، کَبِیرُ .
 (یَفْعُ) یَا فُوتُ : حَجَرَ کَرِیمَ سَنَ کَمِیْنِ .
 — اَخَرُ یَا قُوْتُ سِرْخِ .
 — اَزْدَقُ : یَفْعُیْجُ . یَا قُوْتُ کَبُودِ .
 — اَصْفَرُ زَبْرَجِدِ .
 — جَبْرُیْ : کَرِکَنْدِ یَا قُوْتُ اِرْغَوَانِ .
 ۵ یَقْطِینُ (اِی قَطَن) کَدَّ وَ حَلَوَانُ .
 ۵ یَقْطُ . اسْتَقِیْقُطُ ۱ : یَدُ نَامِ بیدار شد .
 — . — : صَارَ یَقْطًا مَشَارَ شَدِ .
 — . — : مِنْ تَوَمُّرِ اَزْخَوَابِ بَرَخَاثِ .
 — . — : تَقِیْقُطُ حَیْرُ مَوَاطِبُ بُوَدِ ، بَرَحْدَر بُوَدِ .
 — . — . — : اِلَى : تَبَّهَ گُوشِ بَزْتَنِ بُوَدِ .
 — . — . — : اِلَى : تَدَّکَرُ بِمَاهِرِ آوَرِدِ .

یَقْطُ . اَقْطُ . اسْتَقِیْقُطُ ۲ : اَفْضَى بیدار کرد .
 — . — : حَمَزَةُ تَحْنَانِ رَادِ ، بَلَنْدِ کَرْدِ .
 — . — : حَذَرُ آگَاهِ کَرْدِ ، بَرَحْدَر دَاشْتِ .
 — : ذِکْرُ بَادِ آوَرِشْدِ ، بَادِ آوَرِی کَرْدِ .
 یَقْطُ . یَقْطَانُ . مُسْتَقِیْقُطُ : صَاحِ بیدار ، شَبَدُورُ .
 — . — : مُتَقِیْقُطُ : وَاغِ احْطَاطِ کَارِ ، مَشَارِ مَرِ .
 اَبُو الْیَقْطَانِ : (کُتِبَ الْوَلَدُ) خُروسِ
 یَقْطَةُ : یَدُ تَوَمُّ بیداری .
 — . — : تَقِیْقُطُ : اَنْبَاهُ مَرَاتِبِ ، مَوَاطِبِ ، تَوَجُّهِ .
 — . — : حَمَزُ مَشَارِی ، احْطَاطِ .
 یَقِیْقُطُ الْوَلَدُ : بِنِ خَوَابِ وِیْدَارِی .
 یَقْنُ : جَمَارُ النَّخْلِ وَاَمْنَاهُ خُوشِه خُرمَا .
 ۵ یَقْنُ الْاَمْرُ : تَبَّتْ . بَرَاهِنِ سَلَرِشْدِ ، هَمَقْنِ شَدِ .
 — . — : اَقْنُ . تَقْنُ . اسْتَقْنُ الْاَمْرُ : حَقَقَه
 خَا طَرِ جَمِ کَرْدِ ، یَقْنِ دَاشْتِ .
 یَقْنُ . یَقْنُ . اِقْنَانُ مَلْمًا ، حَقْمًا .
 — . — : یَقْنُ . یَقْنَه . مِیْقَانُ ۱ : سَاوِلُوحِ ، زُود بَاوَرِ .
 یَقِیْنُ : تَحَقُّقُ اَطْمِیْنَانِ اِیْمَانِ .
 — : اِفْتِنَاعُ وَ تَمْدِیْقُ عَقِیْدِ مَحْکَرِ .
 — : حَقَقُ . ثَابِتِ قَطْعِ ، مَسْلَرِ .
 حَقُّ الْاَلِ . اَشْکَارِ ، رَاسْتُ وِیْدَرِشْتِ .
 عِلْمُ الْاَلِ . بِطَوْرِ قَطْعِ .
 عِلْمُ — مِنْ مَطْمُنِ ، خَا طَرِ جَمِ اَزِ .
 الْبَقِیَّتَانِ بَدِ اَهْمَاثِ .
 یَقِیْنًا بَیْ کَانَ ، بِطَوْرِ حَقْمِ .
 یَقِیْنُ ثَابِتِ وِیْدَرِشْتِ .
 مَوْقِنُ خَا طَرِ جَمِ ، مَطْمُنِ .
 ۵ یَقْنَانُ ۲ : تَرْبِیْعُ التَّمْدِیْقِ زُود بَاوَرِ .
 ۵ یَکَلِیْجِ : رَیْسُ نَوَاقِیِ الْبَیْنَةِ رَهْبَرِ بِلَوَانَتِ کُنِ .

۵. بِمَخَانَةٍ، بِمَخَانَةٍ: لَاقَةُ الْأَمْرِ فِي الْمَدَارِسِ وَأَسْأَلَهَا
الطَّاقُ نَاهَا رَحُورَهُ.

• بِمَمَّ كَذَا: قَصَدَهُ وَاتَّجَهَ إِلَيْهِ رَجُوعُ كَرْد، رَوَّادُور.

• قِيمَمَ الْأَمْرَ: قَصَدَهُ مَقْصُودُش آن بود.

• يَمَّ بِشَحْرٍ دَرْبَا، اِفْيَانُوس.

• يَمَامَ، يَمَمَ: حَمَامَ بَرْقِي كَبُورِجَاهِي.

• يَمُنَّ: كَانَ ذَا يَمُنَّ نَجْمَتُهُ بُور، خُوش قَدَمُ بُور.

• يَمُنَّ: ذَهَبَ غَمُّ الْيَمِينِ بِمَتِ رَاسْتِ رَفْتِ.

• قِيمَمَ بِرَ بِفَالِ نِيكَ كَرَفْتِ.

• يَمُنَّ: بِرَكَّةَ خُوشْجَنِي، آسَابِش، سَعَادَتِ.

• يَمُنَّ: يَمُنَّةَ نَاجِيَةِ الْيَمِينِ طَرَفِ رَاسْتِ.

• بِلَادِ الْيَمِينِ: كُشُورِ يَمِنِ.

• يَمُنَّ الْيَمِينِ: الْقَهْوَةُ، قَهْوَهُ.

• يَمُنِّي يَمِنِ، يَمِنِ: قَهْوَهُ مَوَكَا.

• خَطَّ: الْخَطَّ الْخَطَّ خَطَّ حَمَرِهِ.

• بَسَائِي: عَقَبَتِي عَقَبِي.

• بَمِيْن: يَمُنَّ يَسَلَرِ رَاسْتِ، طَرَفِ رَاسْتِ رَاسْتِ.

• الْفَرْكَبِ: مَتِ رَاسْتِ كَشْتِي.

• قَسَمَ (رَاجِعَ قَسَمَ وَحَلَفَ) سَوَكُنْدِ.

• الْإِمَامَةُ أَوْ الطَّاعَةُ: سَوَكُنْدِ دَفَاوَارِ.

• الْقَدَرُ: سَوَكُنْدِ أَشْبَاهِي.

• الصَّبْرُ: سَوَكُنْدِ دَرُورِ.

• حَامَةُ: سَوَكُنْدِ رَاسْتِ.

• مُنَمَّةَ: سَوَكُنْدِ اِضَافَةِ.

• أَذَى: (إِمَامُ الْحَكْمَةِ) سَوَكُنْدِ خُورِ.

• دَوَّارَةُ بَمِيْنِيَّةَ: كَرْدِشِ عَفْرَبِكِ سَاعَتِ.

الْصَّنْعَةُ: مِنَ كِتَابِ صَفْهِ دَسْتِ رَاسْتِ كِتَابِ.

• أَيْمَنُ اللَّهِ: بِاللَّهِ بِهَذَا قَسَمَ.

• أَيْمَنُ: يَمُنُّ أَيْمَرَ رَاسْتِ، مَتِ دَسْتِ رَاسْتِ.

• الْقِرَاعُ: (مَثَلًا) بَارِزِي رَاسْتِ.

• أَيْمَنُ: أَيْمَنُ اللَّهِ: بِاللَّهِ بِهَذَا قَسَمَ، سَوَكُنْدِ بِهَذَا.

• مَيْمَنُ: بِأَيْمَنِ بِالْحَمْدِ فَرَحْنَدُ، مَبَارَكُ، نَجْمَتُهُ.

• مَيْمَنَةُ: خِلَافُ الْمَيْمَنَةِ: طَرَفِ رَاسْتِ.

• - يَمُنُّنَ: خُوشْجَنِي، سَعَادَتِ.

• - الْمَيْمَنُشُ: بِأَلِ رَاسْتِ لَشَكْرِ.

• مَيْمُونُ: ذُو الْيَمِينِ خُوشْجَمِ، فَرَحْنَدُ، نَجْمَتُهُ.

• ۵-: فَرْزِدُ، وَبِتَاجِ بُوَزْنَه.

• - الطَّائِرُ: مَيْمَنُ مَبَارَكُ، فَرَحْنَدُ.

• عَلَى الطَّائِرِ: سَفَرِ بِيَهْرِ، خِلَافِ مَبَارَكِ.

• ۵. يَنْبَايَرُ: كَاوُنُ الثَّانِي. الشَّهْرُ الْبِلَادِي الْأَوَّلُ (ثَانِيهِ مَاءِ)

• يَنْبَغِي (أَيْ يَنْبَغِي) يَنْبُوعُ (أَيْ يَنْبُوعُ)

• ۵. يَنْسُونُ: يَنْسُونُ، آتِيُونُ.

• ۵. يَنْفَعُ: أَيْنَعُ: أَذُوكَ وَطَافَ مَبُورِ سَيِدِ.

• يَانَعُ: يَنْفَعُ مَبُورِ سَيِدِ.

• -: أَخَرُ سَرِخَ، كَلَكُونِ.

• ۵. يَهْقُوفُ: أَحَقُّ مَهْقُوفِ أَحَقِّ، كُودِنِ، سَبَاطِلِ.

• ۵. يَهُودِي (فِي مَوَدِّ) كَلِمَتِي.

• ۵. يَهُودِيَّةُ: يَهُودِيَّةُ يَهُودِيَّةُ جَشَنِ بِيَهْرِ سَالِ.

• ۵. يَهُودِيَّةُ: يَهُودِيَّةُ: عِلْمُ إِصْلَاحِ الشُّعْلِ عِلْمُ إِصْلَاحِ تَرَادِ.

• ۵. يَهُودِيَّةُ: يَهُودِيَّةُ: عِلْمُ إِصْلَاحِ الشُّعْلِ عِلْمُ إِصْلَاحِ تَرَادِ.

• ۵. يَهُودِيَّةُ: يَهُودِيَّةُ: عِلْمُ إِصْلَاحِ الشُّعْلِ عِلْمُ إِصْلَاحِ تَرَادِ.

• ۵. يَهُودِيَّةُ: يَهُودِيَّةُ: عِلْمُ إِصْلَاحِ الشُّعْلِ عِلْمُ إِصْلَاحِ تَرَادِ.

• ۵. يَهُودِيَّةُ: يَهُودِيَّةُ: عِلْمُ إِصْلَاحِ الشُّعْلِ عِلْمُ إِصْلَاحِ تَرَادِ.

○ یُورِیا: یوَرِیا. ماده یوَلِ الأساسیة ماده پشاپ .
○ یُورِیک: یوَلِ ادراک .
○ آیینہ: - حایض یوَلِ اسیداوریک .
○ یُورِیا: قَسَم یوَلِ مسمومت یوَلِ .
○ یوَرِیا: یوَلِ: یُوبِ سر دات .
○ - یُورِ سوان .
○ یُوسُف: اِسْم رَجُل اسم خاص .
○ - افندی. یُوسُف نازکی .
○ یُوسُف: مُؤَرِّخ قدیم یکی از موزخان باستان .
○ یُونا: طایفه صُوبیة هندیه بوکاها یک قبیله از مراضاوند
یُوفِیة: اتحادیه کُویک اتحادیه ها .
○ یُوسُف: قُبْرِی. لَبَن حایض ماست .
○ یُولِ. یُولیو: شَمْسُور. الشَّهر المِلادی السَّابع
رُوبه ماه هفتم میلادی .
○ یوم: ۲۴ سَاعَة (او یعنی نهار) روز .
○ - وَقْتُ زَمَان، گاه، هنگام .
○ اُنْیَسُ روز خوش، روز خوشی .
○ اُسُود روز سیاه، روز بدی .
○ المَلِیة (یوم انقضاء الحَکْمَة) روز رسیدگی بدعا .
○ فُطْلَة روز قتل .
○ مَشْهُود روز فراموش نشدن .
○ بَرَهیمی (تَکلیف کوئی): ۳۲۰ ۴ ملیون سنه
روز بهانه .
○ - مَن الایام: یوماً ما روزه، یکی از این روزها .

○ - یوم روز بروز .
○ اَیُوم امروز .

یوماً قَیُوم روز بروز، هر روز .
این الایام مرد زندگی، موقع شناس .

این یوم: سریع الزوال زودگذر، ناپایدار .
یومی: کل یوم روزانه .
- لیکل یوم هر روز .
جَریمة یومیة روزنامه .
دَوْرَة الأرض یومیة گردش روزانه زمین .

یومیة: اَجَرَة الیوم مزد روزانه .
○ - دَقْرَة لَیْلَة اَعمال الیوم دَفا بِدَاشت وَرَا، دَظْهیر .
○ - التاجر: دَقْرَة الاَوَّلِ دَظْهیر کل .
یومیاً: کل یوم هر روز، روزانه .
یومِئذ آروز، آنگاه .
یاوم: طامه باجَرة الیوم روز مزد استخدام کرد .
مِیَاوَمَة: بالیوم روزانه، روز مزد .
یونان: یُونُس. اِسْم نَبِی حضرت یونس .

○ - الشَّعْبُ یُونانی مَلِک یونان .

بلاذال. کشور یونان .

یونانی یونان .

○ یُونانان: اسم عَلم (دَستِیة الشَّعْب الایبری) کَنِیة طَل مَرِکَا .

○ یُونُس: یُونان. ذُو الشَّوْن. اِسْم رَجُل یونس .

تَمَك: - یَغْرِیر البَحر حَولَ دَیْما

○ یُونِیة. یُونِیو: حَیْران. الشَّهرُ المِلادی السَّادِس
رُوبن (ماه هشتم میلادی) .

(الْحَمْدُ لِلَّهِ)

ملحق محبوب
بالصور والرسوم
الواردة في صلب هذا المعجم

تصاوير وعكسها
بأذكر شمارة صفحات

رُبَّ صُورَةٍ أَغْنَتْ عَنْ أَلْفِ كَلِمَةٍ

(مثل مینی)

چه بسایک تصویرافسانرا از هزار

کلمه بی نیاز میسازد . مثل مینی

حيوانات حيوانات

۷۳۱-۲۵۹-۵۷

۲۸۸

۱۹-۲۹

۳۹۲-۱۲۰-۲۹

۷۳۱

۵۱۵

۷۹۰-۱۶۲-۹۲

۲۰۶

۵۹۲

۳۱۲

۵۸۱-۲۷۵

۷۱۹

۵۵۶

۱۴۸-۳۸۸-۲۵۷
۷۱۷-۵۱۲۱۵۲
۷۷۱
۸۳

۱۶

۷۵۹-۶۶۶-۲۳۰

۹۸۰

۵۲۰-۲۷۸

۵۳۶

۷۵۱-۱۲۳-۶۹

۲۷۵

۱۶۶

۵۱۵-۲۷۱

۶۰۱

۸۲۰-۷۸۳-۱۶۸

۵۱۲-۱۹۸-۲۲۳

۵۲۸-۱۸۲-۱۴۴
۷۸۲-۶۵۳-۵۸۷

۵۵۰

۱۹۵

۲۷۱

۶۷۷

۵۳۷

۲۵۶

۱۶۱

۱۰۲

۷۰

۱۶

۸-۱-۹۶

۱۷۶-۱۱۸

۱۵۵

۲۶۵-۱۷

۱۰۳

۱۸۴

۴۸۶

۴۸۸-۴۹۱

۴۹۲-۴۹۵

۴۹۶-۴۹۹

۴۹۷

۴۹۸

۴۹۹

۵۰۰

۵۰۱-۵۰۹-۵۱۱

۵۱۲-۵۱۹-۵۱۹

۵۱۹

۵۲۰-۵۲۸

۵۲۰

۵۲۲

۵۲۳-۵۲۷

۵۲۴

۵۲۵-۵۲۸-۵۲۷

۵۲۵

۵۲۷

۵۲۸

۵۲۹

۵۳۰

۵۳۰

۵۳۱-۵۳۸

۵۳۹-۵۴۲

۵۴۳

۵۴۴-۵۴۷

۵۴۵

۵۴۶-۵۴۹

۵۵۰

۵۵۱-۵۵۴

۵۵۵

۵۵۶

۵۵۷

۵۵۸-۵۶۱

۵۶۲-۵۶۵

۵۶۶-۵۶۹

۵۷۰-۵۷۳

Collie

۵۷۴

۵۷۵

۵۷۶

۵۷۷

٥٩٩-٨٣

٦٤٦-٦٠٥

٧٥٦-٥٥٠-٣١٩

٦٠٤-١٩٣

٢١٢

Spaniel

Fox-terrier

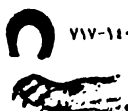
٧٦١

١٠١

١٥٦

٥٩٧-١٩٥

٧١٧-١٤٠

٢٦٦

٤٥١

٥٧٤

٢٥٠

٧٤٥

٧١٩-٦٦٣

٥٩٨-٢٤٧

٢٦٥

الطيور وما إليها پرندگان

٦١٩-٥٩٢

٥٨١-٣٤٥-١٣٢

٢٨٨

٤٤٨

٦٣٣

٤٨

٧٠٢-٤٤٨

٧٠٢-٦٠٤

٥٥٣-٤١٨

٣٤٠-١٤١

٤٤

٩٧-٣٩

٦٦٠-٥٦٩

٧٠٢-٢٤٥

٨١-٦٣

٤٦٦-١٩٢

٤٧٤

١٧٢-١٢٣-٥٠

٧٩٠-٤٣١-٩٤-٤٤

٢٧٦-٦٥

٤١٧-٢٦٤

٦٧

١٨٤

١٦٦

٥٢٨

٣٤٠

٧٤٢

٧٩٠-٤٤

٧٣٩

٧٨٣

١٩٠-٦٧

٨١٦

٧٣٢-١٩٤

٥٣٢-١٧٠-٨٤-١٩

٦٥٤-٥٦٤-٥٣٧-٢٥٩

٥٦٠

١٥٠

١٥٠-٤٦١-١٣٩

٥٦٩-٤٧٥

٤٧٥

٢١٣

٢٨٧-٢١١

٢٧٠-٢٢٢-١٣٤

٢٧٥-٤١

٤١٣

٢٧٨

٧٨٩-٥٣٨

٢٧٠-١٣٤

٥٠٦-٢٨٥-٢٣١

٥٦٤-٥٢١

١٩٠

٦٦٢-٦٣٤-٦٥

٤٧٣-١٣٢

١٢١-٧٠

٣٥٠-٢٨٥

٧٤٠-٤٧٣

٥٧٥-٤٧٢

٦٠٤-٥٥٥-٤٥٠

٥٣٨

٦٧٠-٧٤

٣٥٦-٢٢

٢١١-٤٩

٥٨٧-٢٦٦

٧١٨

٣٠١

٤٧٧-٤١٥-٣٢٥

٨١١-٥٩٨

٦٣٦

٢٧٤-٢٠٠

٣٢٠

٤٤٢-٢٤٨

٢٢٦

٧٢٧

٢١١-٨١

٤٧٦-٢٢٧

١٣٣

٣٨٦

٨١٩-٤٢٥

٦٣٩

٢١٢

٧٤٦-٦٥٥-٤٦١-٧٣

٧٣٥-٣٠٦-٨٦

٤٧٤-٢٠٩

٤٤٢-٣١٦-١٢٥

٧٥٧-٣٦١

٥٥٢-٢٧٧-١١٢

٥٠٢-٣١٦

٧٥٣

٤٧٠

٩٣

٤١٧-٢٧٧-٩١

١١٦

٢٠٨

١٦٩

٥٢١-٤٤٨-١٣٧

١٦٨

٢٧٣-١٦٨

٢٠٨

٤٩٧

٨٠٢-٦٦٠

٦٩٨-١٩٣

٢٩٦

٨٢٣-٥٦٢-٩٠-٣٢

٢٧٠

مشار غروا والاشكال
Conirostral

٤٣٤

٤٧١
٦٣٦

١٩

٨٢٢-٢٢٩

٧٣٠-٥٨١-٥٦٧-٣٨٩

٥٩٧
٧٧٦

٤١٨-١٩٥-٥٦

٥٢٩-١٢٤

٧٠٢-٥٦٦

٢٤٩-٢٥٤

٢٢٩

٦٠٨-٥٩١-٥٢٤-٥١

٧٢٧-١٤٥

٦٢٢-٢٠٢
٧٨٩

٨٩

٥١٦

٦٧٩

٧٢٩

٢٥٢-١٧

٧٤

٢٠٥

٥٢٧

١٧٦

٦٧٧

٢٠٩

٢٤٦

٦٩٤-١٨٨

٦٣٦

٥٢٧-٧٢

٥٨٧

٥٢٤-٤٩٦-٢٢٠

٥٨٥-٢٢٢

٧٧

٢٦٥

٦٨٢

٢١٢-١٧١

٥٧٥

٦٤٩

٦٢

٥٤١-٤٩٦

٥٦٥

٢٢٧

٢٦٧-٢٩٧

٢٠٩

٧٧٢-٧٥٦

٨١

٢٦٥

احياء مائيه ماهيها وجانوران آبي

۷۴۳-۳۳

۵۰۹

۵۱۱-۴۲۵-۵۱

۱۷۱-۸۲
۷۴۴

۵۵۹-۳۷۹-۱۷۰-۴۲

۲۶۰-۸۹

(۱۷۱-۵۱)

۲۸۸

۸۲۴-۲۰۲

۱۷۱-۲۱۵

۱۱۰

۵۸۸-۲۹۱

۶۳۴-۵۶۳

۱۳۳-۳۹

۳۶۵

۶۱۴

۵۷۸-۳۱۰-۲۹۸-۱۶۹-۱۸

۷۸۵-۵۶۹-۳۶۹

۳۱۶

۲۳

۱۶۲-۶۲

۵۶۹

۸۲

۱۲۰

۵۳۹-۵۹

۲۷

۳۱۶-۵۹

۶۵۶-۹۳

زحافات ودبابات

وحشرات

حشرات وخزندگان

۴۴۶-۲۹۳-۱۴۲

۳۰۵-۳۱

۴۳۲-۳۱۷

۶۱۶-۳۰۸

۱۷۷-۸۰-۳۲

۳۷۹-۶۲

۷۰۶

۸۲۱

۲۸

۳۴۳

۵۱۲

۵۳۹

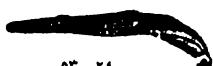
۱۲۹

۳۷۷

۵۲۰

۱۴۱-۵۶

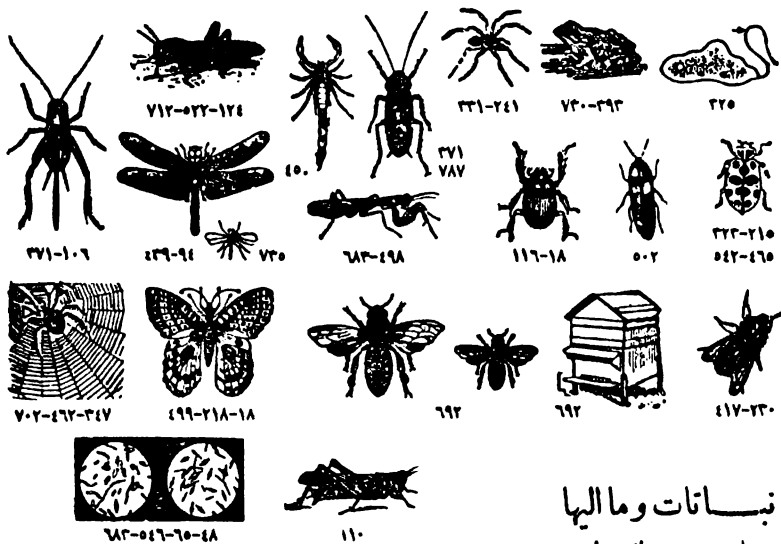
۵۳ ۲۴

۴۰۳-۲۹۷

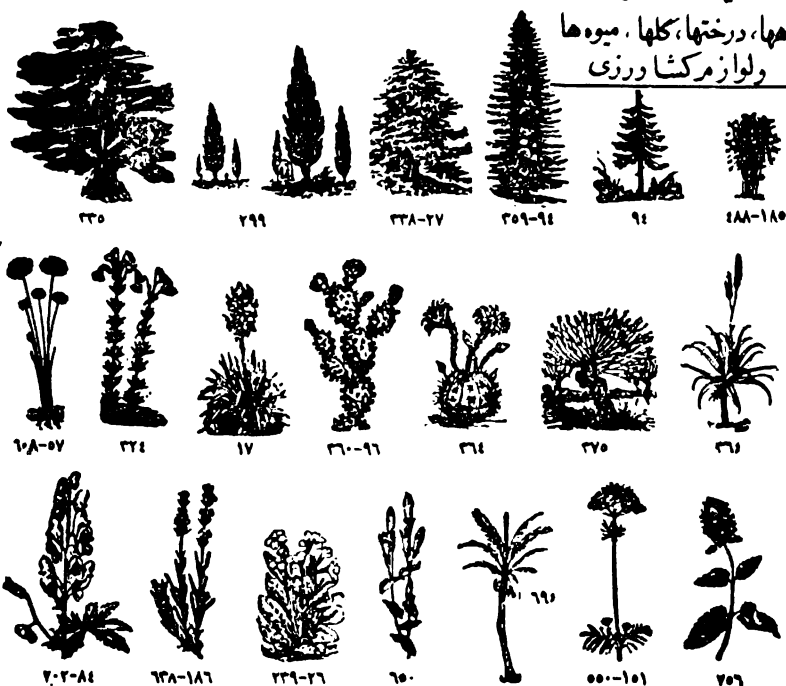

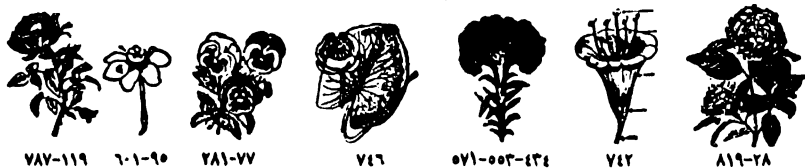
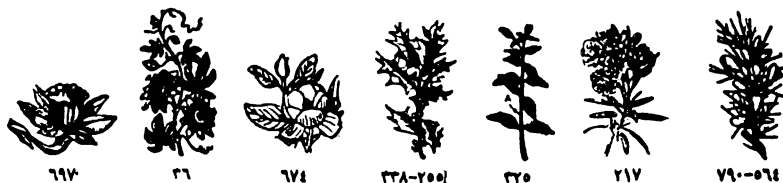
۲۳۹-۱۴۴-۳۹

نباتات وما إليها

وما يختص بالزراعة

كياها، درختها، كلها، ميوها
ولوازم ركش ودرزی

٦٢٤

٤٦١

١٢٩-٧٤

٦٠-٤١-٢٢

٣٨٠-٤٠

٦١٨

١٢٨

٢٢٧

٥٨٥ ٥٢٧-٥٠٧-٦٤

٥١٨

٥٠٢-٩٥

٥٨٦-٥٢٤

٥٨٨-٤٢٩

٦٢٩

٥٧٢-٦٦

٦٦١

٦٢٧-٢٠٨

٤٩٣

٢٥٢-٩٥

٤٩٦

٦٠٢-٤١-٢٢

٩٦

٦٠٢

١٧٩

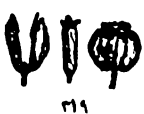
٥٦٤

٦٢٩-٥٨٩

١١٢

٢١٩

٦٠-٢٧٩

٧٥٠

٦٥٨

٢٠٢

٥٥٧

٨٢

٤٦٨-٢٦٢

١٠٠-٥٨

٥٢٥

٢١١-١٦٢

٤٦٢-٤١٨

٤١٢-٤١٧

٢٩٦-٢٠٢-٤٩

٨١

١٦٢

٦٠٧-٢٤١

٢٣١

٥٦٢-٢١٨

٢٢٦-٢٠٢

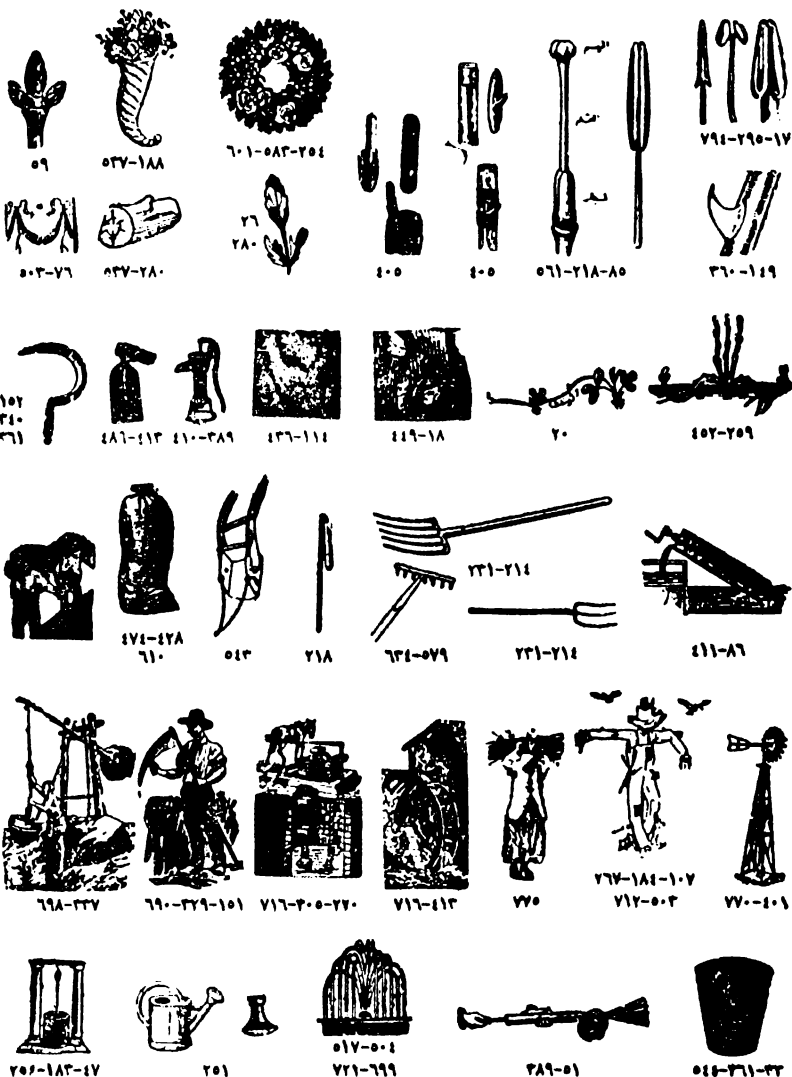
٢٠١

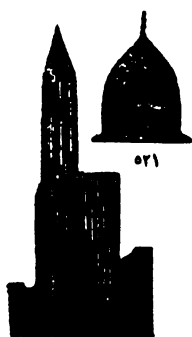
٧٠١

٧٨٢

المباني
وما يتصل بها
ختماتها وصنعت معاري
مصالحها ساختماني

٥٧١

٧١٢

٣١٢

٣٢٢-١٢٣

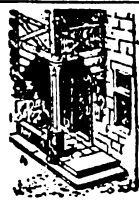
٣١٩-١٢٣

٥٦

١٢٣

٦٠٥

٥٩٤

١١٩-٢٠٦-٩٤

٤١٢-٢٥٦

٥٢١

٨٠٨-٢٧٩

٢٤٢

٢٤٢-٧٥

٣٦٧

٥٧١-٤٧

٣٧٨-١٦٢

٢١٠-٦١

٧٤٤-٢١٢

٦٢٥-٢١١

٢١٠

٩٢٠

٣٣

٥٦٥

٥٦٥

٥٦٥

٦٠٧-٥٧٨-١١٥

٣٧٨-١٧٢

٤٥٧-١٦٧-٧٠

١١٥

٤٢٣

٥٦٢

٤٢٣-٢٧٧

٤٨٢-٤٤٩

٥٦٥

٥٤٦-٥٠٢-٦١

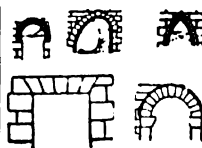
٢٥١-١٤٢
٥٢٢-٢٥٢

٢٨١

٥٦٥-٢٨٨-٨٠

٤٤٩

١١٠

٧٢١

٧١٠

٧٢٠-٤١٨

٥٢٤

٤٢٣

٢٤١

٨٠

٢٤٠-٨٠

٢٢٤

٦٢٨

٨٠

٢٤٦

٢٩٠

٢٩٠

٢٧٢

٧٨٠-٢٣٦
٦٥٦-٥٧١

٢٥٤

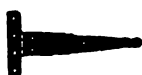
١٥٢

٢٢٩-٢١٢

٥٠٧

١٢٤

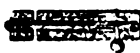
٢٥٧

٦٠٢

٦٠٢-٢٠٠

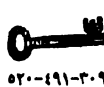
٢٢٤-٢٧٨-٨٩

٥٥٥

٢٤

٥٢٠-٤٩١-٢٠٩
٦٢٣-٥٥٨

٧٨٠

٦٠٢-٥٥٦-٤٩١

٢٢٧

٧١١-٢١٤

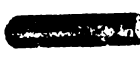
١٦٨

Gland Cook

٢٤٨
٢١٤

٦٥٦

٥٥٥

٢٨٠-١٧٠

٦٥٦

٤٨٠-١٦٨-٧٨-٤٩

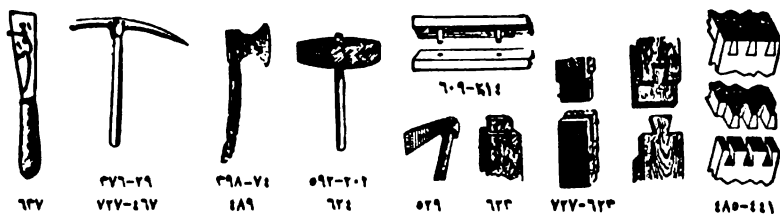
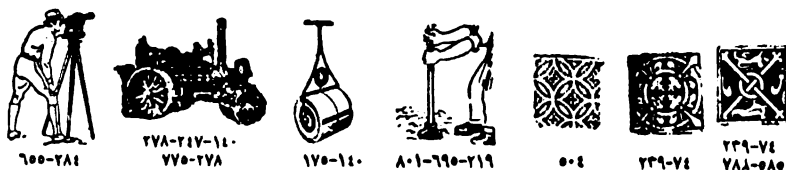
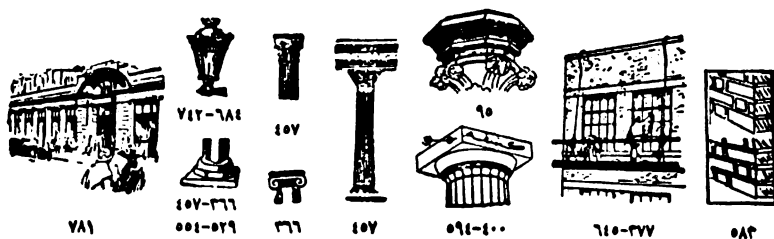
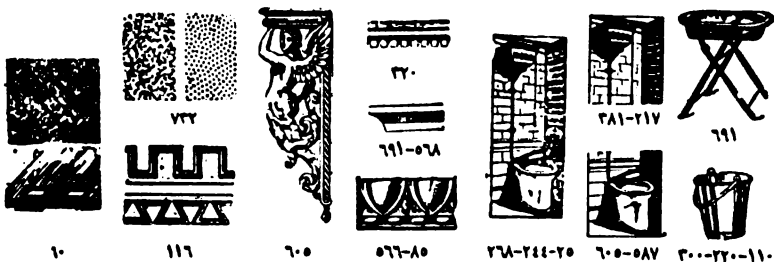
٦٠٨

٢٢٩-٩٨

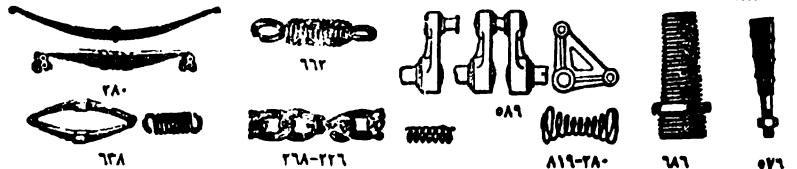
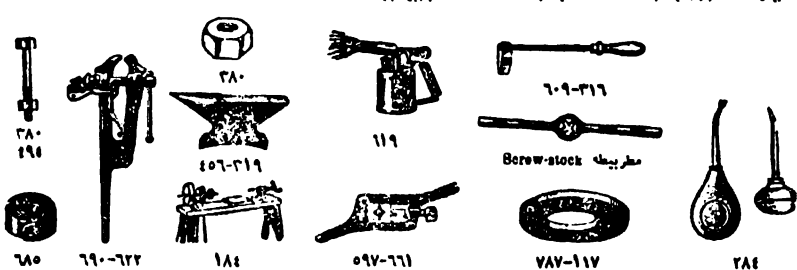
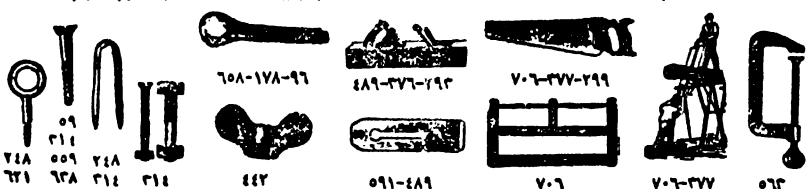
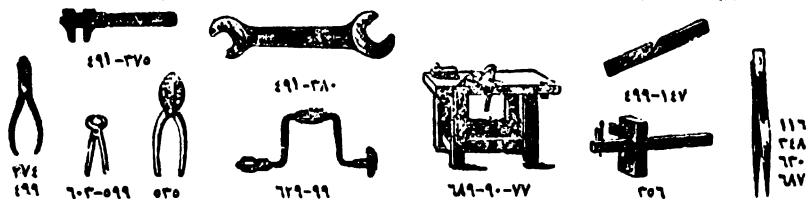
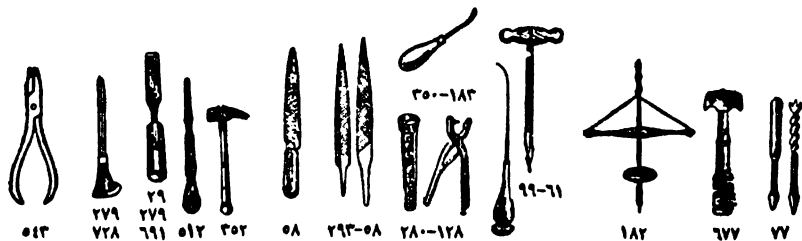
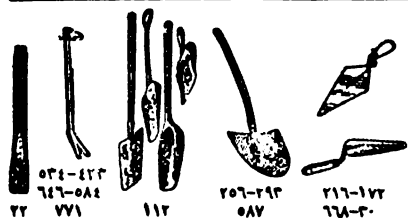

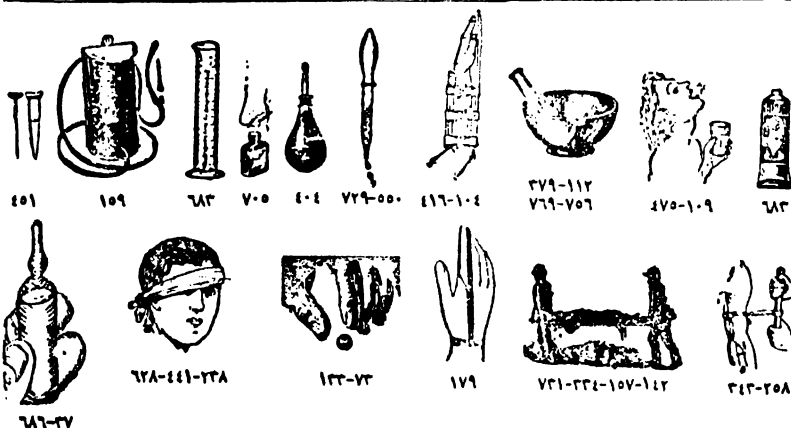
٤٧٧-٢٤٥-١٧٢

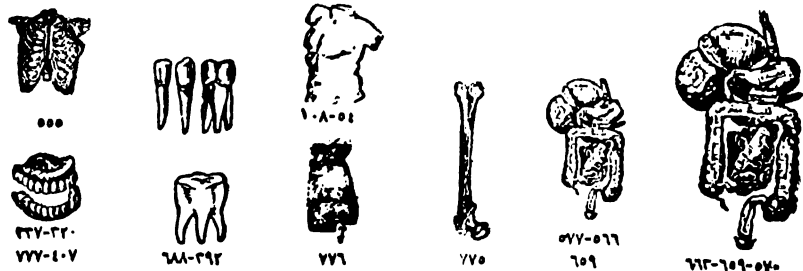
عدد وأدوات وآلات صناعية

آلات وابزارهای صنعتی

أعضاء جسم الإنسان أعضاء بدن انسان

٢٢٧-٢٢٧

٧٠٧-٦٥

٢٩٦

٢٨٦

اثاثات وادوات منزلية

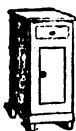
ثده وادوات مورد استعمال در خانه

٤١٢-٢٩١

٤٢٥

٦٠٨

٦٠٢

٢١١-١١١

٨١

٢٤

٢١٩-١٨٦

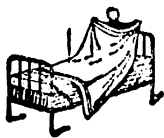
٢٨٢-٢١٢-٨٢

٧٥٢-٢٨٥-٨٨

٦٧١

٤٨٠-٢٤٠-١٢٤

٦٦٧-٤٩٩

٥٥٥

١٥٥-١٢٧-٥٩

١٧٤

٢٩٠

برقع ستاره

Pelmet

٦٠

٦٠

١٠٥

٧٦٤

٦٩٧

٦٧٤-٢٤٢

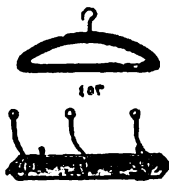
٢٩٧-٨٨

٢٥٥

٤٧٢-٢٢٤

٤٥٢

٢٥٥

٨١٩-٦٢٨

٥٨٥-٥٦٩

٦٩٥-٦٨٨

٤٠٢-٢٤٠-١٥١

٧١١-٤٩٩

٧٩٢-٧٧٦-١٨٠

٥٨٦

٢١٩-٢٧

٢٢٨

٨١١-٥٥٤-٢٨

٦٠٤

٥٨٦

٥٨٧

٥٨٧

٧٥٨-٥٨٧

٥٨٦

٥٨٦-٥٤٢

٢١

٥٨٦-٢١

٢٠٤

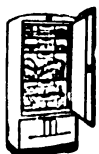
٦٧٩-٤٠٥-٢٠٢

٤٠٧-٢٠٤-٨٩

٢٠٤-٨٩

١٠٠-٥٧

٤٢٢-٢١٢

٢٦١

١٢٧-٥٩

١٧٤-١٥٥

٢٧٥-٢٥٧

٥٧٩

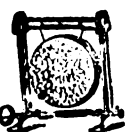
٤٥٢-٢٨١

١٠٥

٦٠٦-١١١

١٢٧

١١١

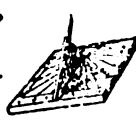

ساعة حائط

Clock

٢٢٥

٢٥٤-٢٢٥-٢٢٢

٦٩١

١٦٨

٦٥٥-٦١

٦٨٦

١٩٢

٢٥٦

٥٩٩

٧٦١

٧٢

٧٧

١٩١

٢٥٩

٢٢٥

٧٧٩

٤٨٠-١٦٨-٧٨-٤٩

٧٠٨-٢٦٨

٧٧٩

٤٨

٧٧٥

٢٩٠

٧٤٢-٦٨٤

٤٥٢

٢٥٦-٢٤١

٤٩٢-٢٥٥

Wick

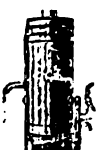
٧٦٦-٢١٦

٨٠٨

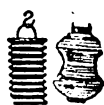

٤٨٢-١٦٨

٥٢٩

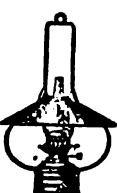
٢٩٤

٥١٥

٥١٥

١٣٠

٥١٥

٢٠٤

٦٨٩-٩٨

١٧٢

٦٨٩-٦٤٢

٨٥

٢٥٥

٥٦٤-٢٦٦

٧٤٢

١٢١

٦٠٤

٦٠٢

٧٢٢

٢٦٦-٦١

٦٢٢

٢٨٤

٦٥٢-٢٦٨

٢٨١

١١١-٧٤
٢٧٨

٥١١-٣٦١-٣٣

٦١-٣٣

مروحة ريش
Feather fan

٦٠٧

٦٠٧-٦٨

٦٠٧

٦٠٧-٥٧٧

ادوات المائدة والمطبخ
في لوازم اشترخانته واسباب سر سفره

٥١٤

٥٧٦-٥٢٦

٥١٧-٥١١

٥١٤-٣٦١

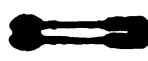
٣٠٩

١١٢-٣٠٩

قاسم الاسابيح
Finger-bowl

٦٢٠-٣٠٦

٧٢

٣٦٢-٥٧

٦٥٣-٥٣٢-٣٧٨

٦٠

٤٠٥-٦٠

٥٩٢-٢٥٢

٧٣١

٣٨٧

٤٠٠

٦٦٨

٣٤٩-٢٢٦

٣٤٩-٢٢٦

٢١٢

٥٦٠

٣٢٩

٨٠٧-٨٤

٦٦٤

٦٠٩

١٩٩

٥٣٨

٣٠٦

٧٣٥

٥٦٦-٦٠

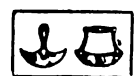
٦٠-١٨

٥٣٩-٢٣٧

٥٦٦

١٨٤

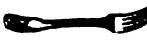
٤٩١-٦٣

٦٦٦

٢٣٦

٦٦٠

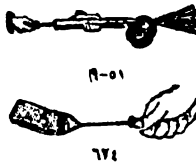
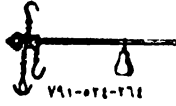
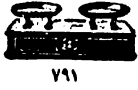
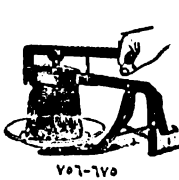
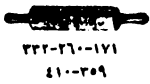
٣٦٥-٣٥١-٣١

٦٩٥

١٩٤-٨٤

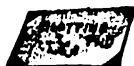

اثاثات ولوازم مکتبیه

لوازم دفتری و نوشت افزار

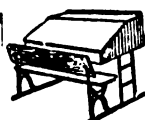
۵۸۱-۱۵۲

۷۰۷-۲۵۸

۱۸۶

۵۸۰-۸۸

۵۸۱-۴۵

۳۸۷

۶۱۶-۲۹

۷۰۷

۲۹۸-۲۳
۷۲۹

۲۹۸

۲۸۳-۲۰۶

۵۷۹

۸۸-۶۴-۴۸
۶۳۶-۲۸۸

۶۳۶-۲۷

۲۷۱

۲۵۲
۵۶۱

۴۱۸

۲۷

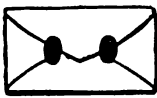
۷۳۴

۵۶۱-۵۱۲

۱۵۷

۶۳۳-۴۱۸

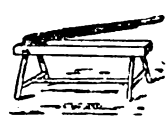
۳۵۳

۵۶۱-۲۷۱

۷۰۹

۵۵۲

۴۹۹

۳۳۲
۳۶۵

۲۷۱-۱۲۳
۵۲۵-۳۱۴

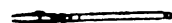
۲۵۹-۲۷
۸۲۲

۵۲۰

۳۱۱-۲۹۷
۷۱۴

۵۶۱-۲۴۹-۱۰۷

۶۶۲-۴۱۷-۶۲

۳۸۷

۷۰۲

۷۷

۳۹۹

۵۴

۱۸۰-۵۷

۸۵-۵۶
۴۹۶

۶۰۸-۱۰۰

۶۳۶-۲۸۱

٧١١

٥٦٤-٣٧٩-٣٣٣

٣٥

٧٩١

٣٣٢
٣٩٥

٤١١-٣١١

٥٧٢

Book-clasp

٧٣١-٥٧٥

٤٥٤-٣٦٠

٤٥٣-٣٦٧

٦٤٩-٣١٢

٣٤٤-٣١٩

٥٩٦

٤٩٥

٥٣٥

ماكولات ولوازم التدخين
تورديها وادوات مربوط بها استعمال دخانيات

٥١٥

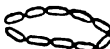
٤٠٧

٣٢٩

٦٨٤

٦٦٥-٣٩١

٥٩

٥٠٩-٣٣١

٦٨٢-٣٦٢

٧٢٤

٤٨٣-٣٣٢

٣٢٨-٣٨٠

٥١٤

٨١٤-٥٢٦

٣٣٥- ٩٩
٥٧٨-٤٦٥
٦٨٣

٦٧٧-١٦٣

٧٩٥-٦٧٧

٦٥٨

٤٩٩-٤٩٦

٤٩٩

خلي وادوات الزينة

بنيت آلات ولوازم پرايش

١١٠
٤٩٩ ٤٩٦-١٦٣

٨ ٩-٥٦٩-٣٢٠

٦٦٦-٥٤٥

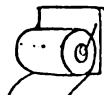
٢٠٧

٢٠٧
٤٩٩

٢٥١-٥١

٧٨٨

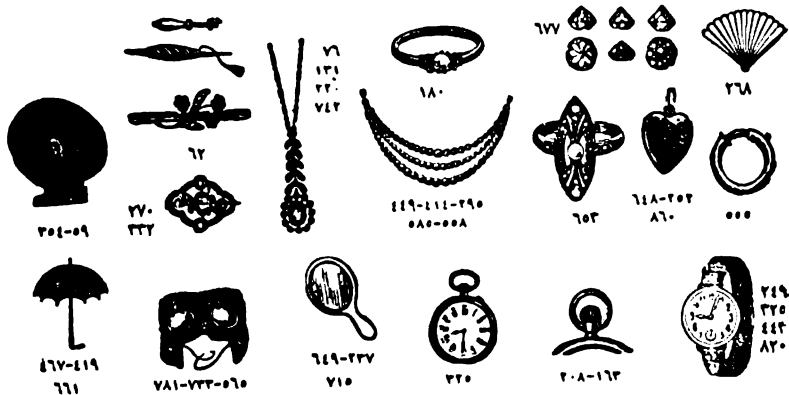
٥١٧-٦٥-٤٨
٧٠٧-٥٥٣

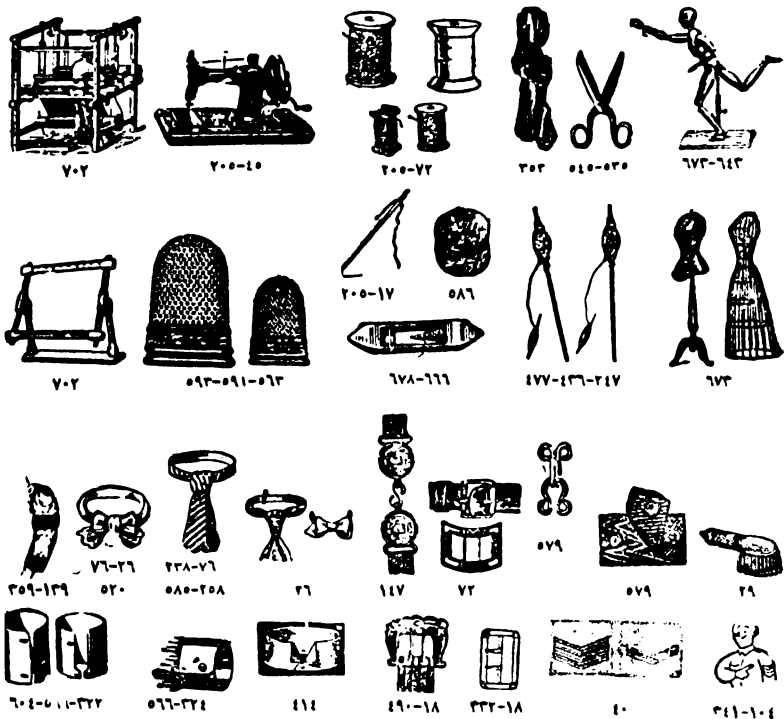
٦٠٩

٤١٨

ملبوسات وما إليها بوشاك وأنواع لباسها

٥٥٣-٥١٧-٦٥-٤٨

٦-١-٩٥

٢٤٦-١٢٣
٤٣٧

٧٩٥

٧٥٢-٦٠٠

٢٣٨-٢٧٤
٤٣٠

١٨٣

٧٥٢-١٨٣

٦-١-٩٥

٥٦١
٦٠٤

٢٩٣-٩٥

٦١٢-٤٦٧

٦١٦

٦٠

٦٩٥-١٤٦

٥٢

٥٩
٩٥

٤٠٣

٧٨١-٧٣٣-٥٦٥

٤٠٣-١٤٦

٦٣٨-٦٦١

٤٠١

٤٥٨

٦١

٢٦٥

٥٢٣-٦١

٦١

٨٠٨

٢٥٢-٢٠٣-٨٤

٢٩٩-٧٧

٥٦٣

٢٤١

٥٥٧

٢١٨

٢١٧

٧٠٦-٢٥٣

٤٤٥-٧٤

٦٤٤

٧٢٦-١٢١

٧١٢-٩٤

٧٧
٨٧
٧٧٦

٢٩٠

٢٣٨

٥١٧-١٩
٧٨٦-٧٢٤

٥٨٧-٢٣٧-٨١

٧٩٤

٥٥٥-١٢٨

٤٤٢-١٦٧

٦١١

٤٢٥-٢٤٧

٤٤٦

٣٨١-٢٥٥

٧٩

٥٢٨-٥٤

٤٨٠-١٣٣

٦٧

٧٥٥-٧٦

٢٩٣

٧٢٢

٧٤٤-٥٦٣

٦٢٨-٥٥٩-٢٥

٢٢٨-١٢٩

٧٨٨-٦٩٤

٤١١

٥٥٩

٦٢٢

امدسة وما إليها
كفشا

٣٦٢-١٤١-١١٤

٥٣٥-٧٧

٢٧٤

١٤١

٤١١-١١٢

٥٥٩

١٤١-١١٤

٧٩٢

٥٥٧-١٢٩

٥٥٧

١٢٨

٢٧

٧٨٦

٧١٧

٤٧

٧١٧-٤٧٥-٣٨١

٥٩٥

٢٨٢-١٢٩

١٩٤

٤٠٥

٥٢٣

٢٢٢

٦٠٧-٧٦

١١٢

كياس وحقائب وامثالها نواع كيف هار جامة دانها

٩٨

١٨٤

١٥٧

٣٥٦

٦٤٦-٢٨٢

٩٨

٦١٠-١١٤

٣٥٦-١٥٨

٤٦٨

٤٢٣

٤٧٤-٤٢٨
٦١٠

١٧٣-١٠٩

٧٦٥

٧٩٢

٢٢١

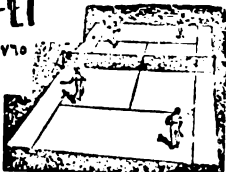

٢٢١

لعب الرياضة والتسلية بازيهای ورزشی وتفریحی

٧٦٥

٩٤

٩٤

٤٥١

٤٥١-١٢٤

١١٩

٢٧٣

٦٣١

٥٨٩

٥٩٠

٣١١

٦٢٥-٢١١

١١٨

٦٣١

٢٧٧-١٠٦
٧٦١

٥٩٠

٦٢٥-٩٩-٥٨

٥٩٠

٢٨٩-٢٦٦

٨١٧

٨٢

Dumbelle

٥٣٢

٨١٤

٢٧٨

٥٣٢-٢٧٨

١٢٠

٧٤١-٤٩١-٦٢٣-٢٧٠-٢٣٢

٤٨٥

٥٥٣-٣٨٦

٤١٥

٤١٤

٨١٤

٨١٤

٥٩٤-٢٧٨

٧٩

٢٩٧

٢٤٥

٧٧٥

٤٣٧-٢٢٢-٧٨

٧٢٣

٣٧١

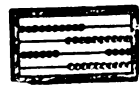
٥٥٥

٧٦

٧٦

٤٢٧

٢٠٥-٢٧٧

٢٢٤-٢٠٢

٤٩٨-٣٦١

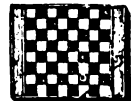
٢٤٥

٢٤٥

٤١٥

٢٥٩-٢٢٨

٢٢٨

٧١٢-٢٠٧

٥٨٨-٥٣٧

٥٨٧-١١٦

٧٤٨

٥٩٥-٢٨١

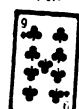
٢٥٩

٦٦٦

٤٠٣

٧٨٨

٢٨٣

٤٣٧

٥١٣

٤٨

٧٢٤
٧١٢

٦٣

٦٠٧

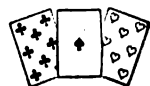
٢٨٧

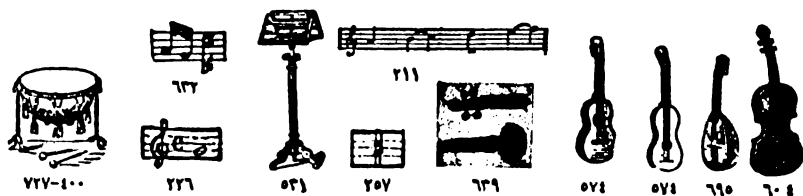
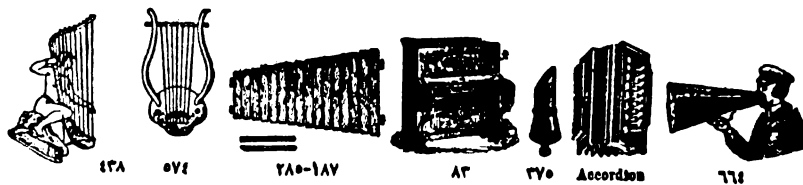
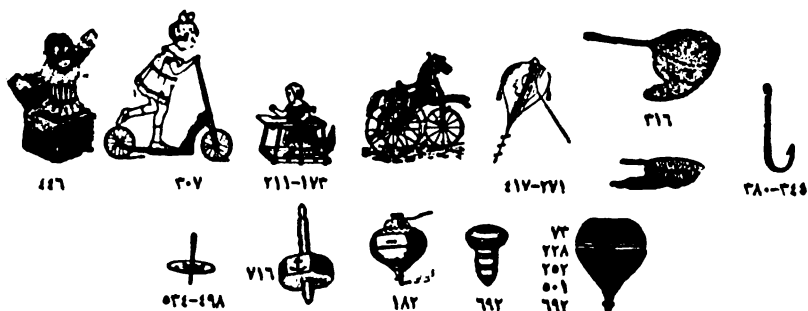
٢٢٢

٤٤

٧٨٨-٥٨١

٢٨٠

٨٢

٧٢٧

٧٢٧-١١١

٢٢٢

٢٨٤

٢٧٩

٦٦-٢٨

٧٢١-٨١

٥١٥-٢٠

٤٠٠-٣١٥
٥١٥

Bonad-box

١٦٢-١٠٩
٥١٥

الأسلحة وما إليها أنواع أسلحه

٢٢٩

١٢٨

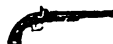
٢٠١

٤٩٧-٢٩٥

٤٩٧

٤٩٧-٤٧٢

٥٠٥-٤١٨-١٨٤

٢٢٢

١٤٩

٢٠٧

٧٠٨-٥٢٢

٢٠١

٤٩٧-٤٠٠

٧٦-٥٧

١٤١

٥٦٤

٥٢٨

٥٨٩

٤٨٤-٨٧

٦٨٥

٢٦٠

٥٦٤

٥٢٥-٤٧٤-٢١٠
٧٥٢-٧٠٧

١٦٦

٦٨٠

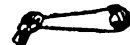

٦٥٠

٧٠٥

٦٨٥-٢٨٦

٥٥٩

٢٢١

٦٨٥

٥٦٥-٤٨٦-٢٧٦

٧٤

٢٩٨

٤٨٩

٢١٧

٧٦٩

٢٠٦

٧٠٢-٤٠١

٢٨٦

٧٠٥

٥٦٨

٨٢

٤٠٠-٢٣
٥٧٧

٥٠٢-١٨

لمراكب البرية والبحرية والجوية وما يتعلق بها وسايل نقلية زمينية، دريائيه، هوائيه ولوازم وابسته بدانها

٦٧٧-١٢١

٥٨٧-٤٤٧

١٩

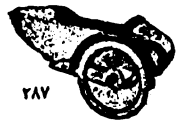
٦٣٢

٢٢٩-٤٤

٧٢٠-٢٤٢

٢٨٧

١٠٨

١٠٨

٢٣٠

١٢٥

٢٢٧-٥٤

٥٨٥-٢١١-٦٤

٢٥٦

٢١١-١٧٢

٥٢٠

٤٢١

٥١٩

٦٢٤-٤٢١-٢٦١

٥٥٧

٢٤٧

٥٨٧-١٧٠

٦٠٧

٢٢٧

٤٢١-١٢٥

٤٠

٢٧٧

٨٨

٧٥٢-١٦٧

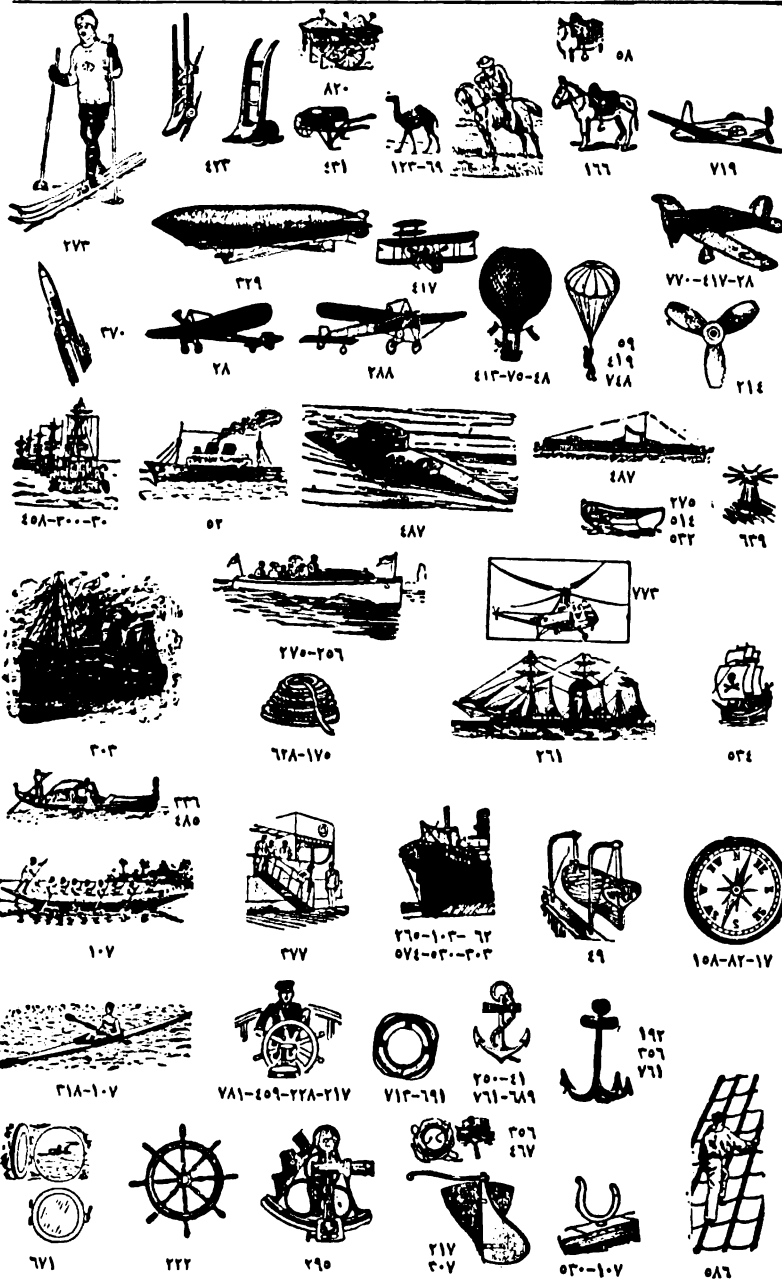
٢٧٨-١١٨

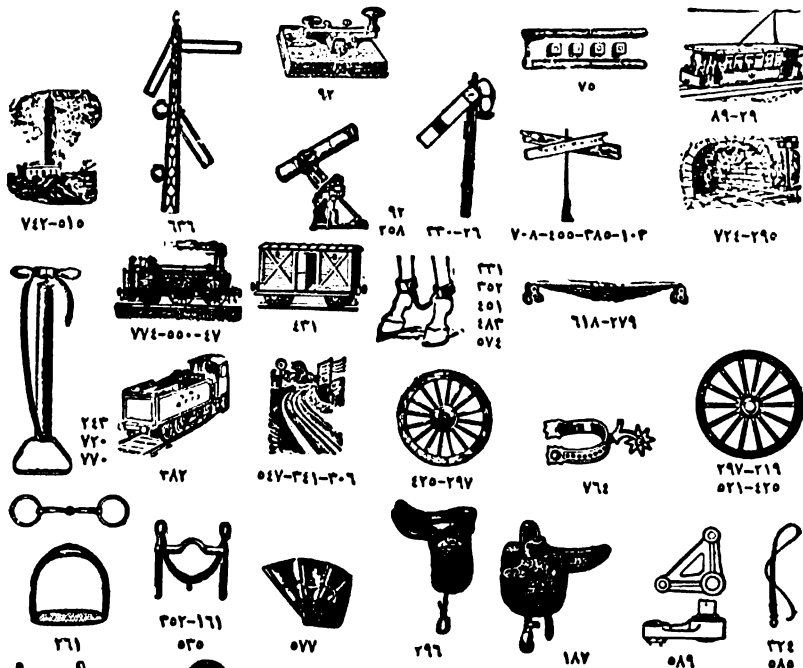

٢٦١

٢٠٥
٤٢١
٤٩٨

للصنائع والحرف بيشه ها وکارهای دستی

عقوبات مختلفه
شکنجه های گوناگون

۵۱۴

۵۱۳-۱۷۰

۵۱۶

۵۵۰-۲۲۳

۴۵۳

۵۷۹-۵۷۴

۴۴۱-۱۰۱

۱۳۹
۴۵۹

۲۹

شارات ورموز وشعار
نشانها ، بیرق ها وشعارها

۷۴

۲۸

۳۷۷

۷۶۲

۶۹۰

۶۷۸-۴۰۲

۶۹۰-۴۴۱-۱۹۲

۲۷۱-۸۴

۶۳۹

۷۷

۷۸۳

۴۵۰

۳۷۷-۴۰۴

۱۲۴

۶۷۸-۴۰۲

۴۵۴-۲۶۰

۱۸۸

۷۶۹

۶۷۶

۱۰۰

۳۷۷-۴۰۹

۲۵۰-۴۱

۴۷۴

۶۵۸

۸۲۳

۸۲۱

۷۶۹-۶۰۱

۳۶۰

۷۶۴-۶۴۶

۱۲۳
۴۴۶
۴۲۷

أشهر رجال التاريخ بزرگان وناموران تاریخ

٨٣

٨٠٤

باج موسيقار آلمانی
Bach, Saba..

٢٨٤

٧١٦

٢١٣

٦٢٩

٦٠٨

٧٩٦

٩٥

٦٦٦

١٠٣

٥١٨

٧٦٧

٣٦٨

٧٣٤

Shakespeare

٢٥١

٦٢

٢٢٢

٢٩٠

٨١٢

٦٦٨

٢٠٦

٢٢٠

٢٨٦

٨٠١

٤٩٧

٦٥٢

٦٣٤

٩٨

٢١٩

٢٨٢

٧٤٦

كانت
فيلسوف الماني

لافنتين ، خبير فرنسي
La Fontaine

غوته ، اديب شعراء المانيا
J. W. Goethe

Raphael Sanzio
روافيل مصور ايطالي

مايترلك

١٨

٢٧

٣٠٣

٣٤

٧٦٩

٢٢٩-٢٢١

٦٧ -

٢٢٦

٥١٩

٢٢٩

٣٠٢

٦٠٥-٢٢٢

٢٢٢-٢٠٦

٧٢٥

ايبكور Epicurus

٣٣

أرباب وكائنات اساطيرية
أرباب انواع وموجودات افسانه في

٤٦٨

بلاطون Pluto

٤٧

١٠٠

٢٨١-٣٧

٦٥١-٢٧

٤٩

٦٨٢-٢٧

١٥٩-٢٧

٢٧٦-١٢٨

٦٧٠-٤٧٦

٦٧٢

٤٩٦-١٥٥

٢٩٧

١٩

٧٥٦

٧٥٧

٧٥٧

٢٢٨

١٤٩

٦٠

٦٧٩-٢٠٥-١٧١-٥١

٢٢١-٢٦٧-٦٨

٨١٤

٤٦٢-٢٤٥

٥١-٩٤

٩٤

٧٨٢

٧٩١-٥٢٩-٢٩٧

٢٤

٢٩٥

٤٤

٦١

٨١

٤٠٨

٧٧٧

٧٧٧-٤٦

٤٢

٢٥٢

٧١٦

٤٦٠

٧٦٨

٧٦٨

٩٥

٧٦٣-٩٥

١٩

٨٦
٧٦٨
٧٦٢

Tanen تاني

Toom توم

Ament آمنت

Ment موت

Anouk أنوكي

٧٠٤
٧٠٨
٧١١

٧٥٦

٧٦٦

١٩

اشياء متنوعة نصادير گوناگون

٣١٢

٧١٢-٥١٥

٧١٢-١٢٢

٣٥٢-٣٠٤

٦٦٦-٢٢

٢٠٦

٣١٧

٥٩٥-١٠٤

٤١٩-٢٠٦-٩٤

٤٣٢-٢٩٧

٣٨٤
٣٦٦

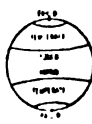
٧٠٩

٧٧٥

٥٦

٧١٣

٥٩٣-١٨٧

٧٦٢

٦٦٠

٢٣٣

٧٦٦-٦٠١

٢٠٥

٩٧

٦٦٢

٧٠١

٧٧٠-٤٠١

٥٩٧

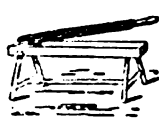
٣٣١

٤٣٦

٤٩٩

٥٥٢

٧٦١-٥١٧-٥٠٤

فرهنگ جدید

عربی - فارسی - انگلیسی

تألیف جروان السابوق

شامل پنجاه هزار لغات - اصطلاحات و تعبیرات

در سه زبان: ترجمه:

مُصطفی طباطبائی

حق چاپ محفوظ

از انتشارات

کتابشنروشی اسلامیّه

خیابان پانزده خرداد شرقی تلفن - ۵۲۱۹۶۶

چاپ نخست اسلامیّه